แผนปฏิบัติราชการ

ด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริต และประพฤติมิชอบ

กระทรวงสาธารณสุข
ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

TAC
Together Against Corruption

กระทรวงสาธารณสุขใสสะอาด ร่วมต้านทุจริต
(Together Against Corruption)

ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข

Together Against Corruption

คำนำ

แผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) เป็นแผนที่ดำเนินการต่อเนื่องมาจากแผนแม่บทการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) ที่ขยายกรอบเวลาให้ใช้ต่อไปจนถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๕ เพื่อเป็นเครื่องมือให้หน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ใช้เป็นแนวทางการขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาการทุจริตและประพฤติมิชอบ ผลักดันสู่การปฏิบัติให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายของแผนระดับ ๑ ถึงแผนระดับ ๓ ภายในกรอบระยะเวลาที่กำหนด โดยมีเป้าหมายคือ **“กระทรวงสาธารณสุข ปลอดจากการทุจริตและประพฤติมิชอบ”** และนำ **มาตรการ Three Pronged measures (มาตรการหอก ๓ แฉก : LPL)** มาใช้ในการป้องกันการทุจริต ประกอบด้วย **(๑) การบังคับใช้กฎหมาย (Law enforcement) (๒) การป้องกันการทุจริต (Prevention) และ (๓) ความรอบรู้สู้โกง (Literacy)** และขับเคลื่อนการดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมายตามคำขวัญ (Motto) ที่ว่า **“กระทรวงสาธารณสุขใสสะอาด ร่วมต้านทุจริต” (Together Against Corruption : TAC)**

กระทรวงสาธารณสุข หวังเป็นอย่างยิ่งว่าทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข จะได้ให้ความสำคัญและนำแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) เป็นแนวทางสู่การปฏิบัติ รวมทั้งสร้างจิตสำนึกและค่านิยมให้ทุกภาคส่วนตื่นตัว มีความละอายต่อการทุจริตและประพฤติมิชอบทุกรูปแบบ นำไปสู่เป้าหมายแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) เพื่อให้กระทรวงสาธารณสุขมีความโปร่งใส ปลอดจากการทุจริตและประพฤติมิชอบ และนำสู่เป้าหมายตามแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นที่ ๒๑ การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ต่อไป

ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข
ตุลาคม ๒๕๖๕

Together Against Corruption

สารบัญ

		หน้า
คำนำ		ก
สารบัญ		ข
ส่วนที่ ๑	**บทสรุปผู้บริหาร**	๑
ส่วนที่ ๒	**ความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับตามนัยยะของมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐**	๗
	๒.๑ แผนระดับที่ ๑	๗
	๒.๒ แผนระดับที่ ๒	๘
	๒.๓ แผนระดับที่ ๓	๑๒
ส่วนที่ ๓	**สถานการณ์การทุจริตในสังคมไทยและกระทรวงสาธารณสุข การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและการฉายภาพอนาคต**	๓๐
	๓.๑ สถานการณ์การทุจริตในสังคมไทย	๓๐
	๓.๑.๑ ดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index : CPI)	๓๕
	๓.๑.๒ การประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (Integrity and Transparency Assessment : ITA)	๔๒
	๓.๑.๓ พฤติกรรมที่ยึดมั่นความซื่อสัตย์สุจริตของเด็กและเยาวชน พ.ศ. ๒๕๖๔	๔๔
	๓.๑.๔ วัฒนธรรมค่านิยมสุจริต ทัศนคติและพฤติกรรมในการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบของประชาชน พ.ศ. ๒๕๖๔	๔๖

หน้า

๓.๒ สถานการณ์การทุจริตในกระทรวงสาธารณสุข ๕๑

๓.๒.๑ ข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่รัฐกระทำการทุจริต หรือประพฤติมิชอบของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ๕๑

๓.๒.๒ การประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (ITA) ของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ๕๘

๓.๓ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม ๖๖

- การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมในด้านต่าง ๆ ตามกรอบแนวคิด ๖๗

๓.๔ การฉายภาพอนาคต ๗๘

๓.๔.๑ ภาพอนาคตของบุคลากรและสังคมกระทรวงสาธารณสุข ๗๙

๓.๔.๒ ภาพอนาคตของการประเมินคุณธรรมและความโปร่งในการดำเนินงานของหน่วยงาน ๗๙

๓.๔.๓ ภาพอนาคตของการป้องกันการทุจริต ๘๐

๓.๔.๔ ภาพอนาคตของการปราบปรามการทุจริต ๘๐

๓.๔.๕ ภาพอนาคตของการกระบวนการนโยบายการปฏิบัติราชการ ๘๑

๓.๔.๖ ภาพอนาคตเจตจำนงของผู้บริหารทั้งข้าราชการการเมืองและข้าราชการประจำ ๘๑

ส่วนที่ ๔ สาระสำคัญของแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ๘๓

๔.๑ สาระสำคัญของแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบกระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ๘๓

๔.๑.๑ วัตถุประสงค์ ๘๓

๔.๑.๒ ภาพรวมเป้าหมาย ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมายและแผนย่อย ๘๔

หน้า

๔.๑.๓ แผนย่อยที่ ๑ ปลูกฝังวิธีคิด ปลุกจิตสำนึก ให้มีพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริต ๘๕

๔.๑.๔ แผนย่อยที่ ๒ การป้องกันการทุจริต ๙๑

๔.๑.๕ แผนย่อยที่ ๓ เสริมสร้างประสิทธิภาพ ในการปราบปรามการทุจริต ๑๐๓

๔.๒ ผลที่ได้รับจากแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ๑๐๗

ส่วนที่ ๕ การขับเคลื่อน การติดตามประเมินผล และการบริหารความเสี่ยง ๑๐๘

๕.๑ กลไกและการบริหารการขับเคลื่อนการดำเนินงาน ตามแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกันปราบปราม การทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ๑๐๘

๕.๒ แนวทาง กรอบแนวคิด และรูปแบบการติดตามประเมินผล ตามแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริต และประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ๑๐๙

๕.๓ การติดตามและประเมินผลตามแผนปฏิบัติราชการ ด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ๑๑๓

๕.๔ การบริหารความเสี่ยงและการจัดการความเสี่ยง ๑๑๖

บรรณานุกรม ๑๑๙

ผู้จัดทำ ๑๒๐

สารบัญตาราง

		หน้า
ตารางที่ ๑	คะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต (CPI) จาก ๙ แหล่งข้อมูล ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๙-๒๕๖๔	๓๙
ตารางที่ ๒	งบประมาณแผนงานบูรณาต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๕	๔๘
ตารางที่ ๓	ตารางแสดงจำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่รัฐกระทำการทุจริต หรือประพฤติมิชอบของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๕๙ จากระบบรายงานข้อร้องเรียน เจ้าหน้าที่รัฐกระทำการทุจริตหรือประพฤติมิชอบ ของสำนักงาน ป.ป.ท.	๕๔
ตารางที่ ๔	ตารางแสดงจำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่รัฐกระทำการทุจริต หรือประพฤติมิชอบของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๒ จากระบบรายงานข้อร้องเรียน เจ้าหน้าที่รัฐกระทำการทุจริตหรือประพฤติมิชอบ ของสำนักงาน ป.ป.ท.	๕๕
ตารางที่ ๕	ตารางแสดงจำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่รัฐกระทำการทุจริต หรือประพฤติมิชอบของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๖๓-๒๕๖๕ จากระบบรายงานข้อร้องเรียน เจ้าหน้าที่รัฐกระทำการทุจริตหรือประพฤติมิชอบ ของสำนักงาน ป.ป.ท.	๕๖
ตารางที่ ๖	ผลการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงาน ของหน่วยงานภาครัฐ (ITA) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ ของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข	๕๙
ตารางที่ ๗	ผลการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงาน ของหน่วยงานภาครัฐ (ITA) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ ของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข	๖๒

สารบัญแผนภาพ

		หน้า
แผนภาพที่ ๑	ความสอดคล้องของแผน ๓ ระดับกับแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)	๒๙
แผนภาพที่ ๒	คะแนนการประเมินดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index : CPI) ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๘-๒๕๖๔ ของประเทศไทย	๓๔
แผนภาพที่ ๓	ผลการประเมิน ITA ภาพรวมระดับประเทศ ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕	๔๓
แผนภาพที่ ๔	ผลการสำรวจพฤติกรรมที่ยึดมั่นความซื่อสัตย์สุจริตของเด็กและเยาวชนไทย พ.ศ. ๒๕๖๔	๔๖
แผนภาพที่ ๕	ผลการสำรวจวัฒนธรรม ค่านิยมสุจริต ทัศนคติ และพฤติกรรมในการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบของประชาชน พ.ศ. ๒๕๖๔	๔๗
แผนภาพที่ ๖	ความเชื่อมโยงระหว่างเป้าหมาย ประเด็นการประเมินที่ประเทศไทยได้คะแนนค่อนข้างต่ำและแหล่งข้อมูล	๕๐
แผนภาพที่ ๗	แสดงจำนวนรวมข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่รัฐกระทำการทุจริตหรือประพฤติมิชอบของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๖๕ จากระบบรายงานข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่รัฐกระทำการทุจริตหรือประพฤติมิชอบของสำนักงาน ป.ป.ท.	๕๗
แผนภาพที่ ๘	แสดงผลการประเมิน ITA จำแนกรายตัวชี้วัดในภาพรวมของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔	๖๑
แผนภาพที่ ๙	แสดงผลการประเมินจำแนกรายตัวชี้วัดในภาพรวมของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕	๖๕
แผนภาพที่ ๑๐	ภาพอนาคตของการป้องกันและปราบปรามการทุจริตของกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐	๘๒

สารบัญแผนภูมิ

หน้า

แผนภูมิที่ ๑ จำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่รัฐกระทำการทุจริตหรือประพฤติมิชอบ ของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๖๕ จำแนกตามกระบวนการจากระบบรายงาน ข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่รัฐกระทำการทุจริตหรือประพฤติมิชอบ ของสำนักงาน ป.ป.ท. ๕๗

Together Against Corruption

ส่วนที่ ๑

บทสรุปผู้บริหาร

การจัดทำแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ได้ให้ความสำคัญกับความสอดคล้องของแผน ๓ ระดับ ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐ ในเรื่อง “แนวทางการเสนอแผนเข้าสู่การพิจารณาของคณะรัฐมนตรี” โดยมีความสอดคล้องกับแผนระดับที่ ๑ และแผนระดับที่ ๒ รวมทั้งแผนระดับที่ ๓ ที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

แผนระดับที่ ๑ สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ ที่มุ่งให้ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ และดัชนีการรับรู้การทุจริตของประเทศไทย ในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐ อยู่ในอันดับ ๑ ใน ๔๓ และยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคงที่มุ่งให้บ้านเมืองมีความมั่นคงในทุกมิติและทุกระดับ เนื่องจากปัญหาการทุจริตถือเป็นปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง และถือเป็นการดำเนินการเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง

แผนระดับที่ ๒ สอดคล้องกับแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นที่ ๒๑ การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ แผนการปฏิรูปประเทศด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ (ฉบับปรับปรุง) และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) หมุดหมายที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัยมีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน ที่ส่งผลต่อการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติในด้านที่ ๖ คือ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ ๒ ประเด็นเป้าหมาย คือ ภาครัฐมีวัฒนธรรมการทำงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม ตอบสนองความต้องการได้อย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส และภาครัฐมีขนาดเล็กลง พร้อมปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง นอกจากนี้ หมุดหมายที่ ๑๓ ยังมีความเชื่อมโยงกับเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติในประเด็นที่ ๒๑ การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ และนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ ในส่วนเป้าหมายที่ให้หน่วยงานภาครัฐมีระบบป้องกันและแก้ไขการทุจริตและประชาชนไม่เพิกเฉยต่อการทุจริตของหน่วยงานภาครัฐ โดยมีตัวชี้วัด คือ ค่าดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index : CPI) ของประเทศไทย และระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการต่อต้านการทุจริต

แผนระดับ ๓ สอดคล้องแผนปฏิบัติการด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ที่ดำเนินการต่อเนื่องมาจากแผนปฏิบัติการด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ระยะที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๓-๒๕๖๕) กล่าวคือ แผนปฏิบัติการด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ครอบคลุม ๒ แผนย่อย ได้แก่ แผนย่อยการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ และแผนย่อยการปราบปรามการทุจริต ซึ่งมีความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องเชื่อมโยงกันและส่งเสริมสนับสนุนซึ่งกันและกัน และยังสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ด้านมาตรฐานทางจริยธรรมและการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐ (พ.ศ. ๒๕๖๕-๒๕๗๐) ภายใต้วิสัยทัศน์ เจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นที่เชื่อถือและไว้วางใจได้ (Trusted Public Officers) โดยมี ๕ ประเด็นยุทธศาสตร์ ครอบคลุมการสร้างมาตรฐานการพัฒนาผลักดันนโยบาย การส่งเสริมและบูรณาการรวมพลังกับทุกภาคส่วน ภายใต้ประเด็นท้าทายเชิงกลยุทธ์ที่ว่า “ไม่มีข้อยกเว้น ไม่มีข้อกังขา และไม่สูญเปล่า”

แผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) เป็นแผนที่ดำเนินการต่อเนื่องมาจากแผนแม่บทการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) ที่ขยายกรอบเวลาให้ใช้ต่อไปจนถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๕ จึงมีความเกี่ยวเนื่องเชื่อมโยงและส่งเสริมสนับสนุนซึ่งกันและกันกับแผนทั้ง ๓ ระดับ เพื่อเป็นเครื่องมือให้หน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขใช้เป็นแนวทางการขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาการทุจริตและประพฤติมิชอบ ผลักดันสู่การปฏิบัติให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายของแผนระดับ ๑ ถึงแผนระดับ ๓ ภายในกรอบระยะเวลาที่กำหนด โดยมีเป้าหมายคือ **“กระทรวงสาธารณสุข ปลอดจากการทุจริตและประพฤติมิชอบ”** ผลการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข มีคะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๙๕ ผลการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค มีคะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๙๕ และจำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่รัฐในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขกระทำการทุจริตหรือประพฤติมิชอบลดลง เมื่อสิ้นสุดแผนฯ ทั้งนี้ การขับเคลื่อนสู่เป้าหมายดังกล่าวนั้น ประกอบด้วยตัวชี้วัด ๓ ตัวชี้วัด คือ (๑) ร้อยละของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขผ่านเกณฑ์การประเมิน ITA (๒) ร้อยละของหน่วยงานในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขผ่านเกณฑ์การประเมิน ITA และ (๓) จำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่รัฐในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขกระทำการทุจริตหรือประพฤติมิชอบลดลง

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย				
	ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๗	ปี ๒๕๖๘	ปี ๒๕๖๙	ปี ๒๕๗๐
ร้อยละของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขผ่านเกณฑ์การประเมิน ITA	๙๒	๙๔	๙๔	๙๔	๙๕
ร้อยละของหน่วยงานในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขผ่านเกณฑ์การประเมิน ITA	๙๒	๙๔	๙๔	๙๔	๙๕
จำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่รัฐในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขกระทำการทุจริตหรือประพฤติมิชอบลดลง	๕	๑๐	๑๕	๒๐	๒๕

และมีแผนย่อยจำนวน ๓ แผนย่อย ประกอบด้วย แผนย่อยที่ ๑ ปลูกฝังวิธีคิด ปลุกจิตสำนึกให้มีพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริต แผนย่อยที่ ๒ การป้องกันการทุจริต และแผนย่อยที่ ๓ เสริมสร้างประสิทธิภาพในการปราบปรามการทุจริต ดังนี้

แผนย่อยที่ ๑ ปลูกฝังวิธีคิด ปลุกจิตสำนึก ให้มีพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริต แผนย่อยนี้ประกอบด้วยกลยุทธ์ ๔ กลยุทธ์

กลยุทธที่ ๑ ปลูกฝังวิธีคิด ปลุกจิตสำนึกให้ยึดถือผลประโยชน์ของประเทศชาติเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตนในการผลิตบุคลากรของสถาบันการศึกษาในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข

กลยุทธที่ ๒ ปลูกฝังวิธีคิด ปลุกจิตสำนึกให้ยึดถือผลประโยชน์ของประเทศชาติเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตนในบุคลากรกระทรวงสาธารณสุข

กลยุทธที่ ๓ ปลูกฝังวิธีคิด ปลุกจิตสำนึกในการนำจริยธรรม และค่านิยม MOPH เป็นรากฐานในการสร้างวัฒนธรรมการต่อต้านการทุจริต

กลยุทธที่ ๔ สร้างเครือข่ายบุคลากรกระทรวงสาธารณสุข เพื่อป้องกันและหยุดยั้งการทุจริต

โดยมุ่งเน้นการสร้างจิตสำนึกการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ดี น้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาปรับใช้กับบุคลากรกระทรวงสาธารณสุขทุกระดับ ให้สามารถแยกแยะผลประโยชน์ส่วนตัวและผลประโยชน์ส่วนรวมออกจากกันได้อย่างอัตโนมัติ การไม่ให้ไม่รับสินบน มีความละอายต่อการกระทำความผิด ไม่ละเลย ไม่เพิกเฉย และไม่อดทนต่อการทุจริตทุกรูปแบบ

สร้างวัฒนธรรมต่อต้านการทุจริต โดยแปลงหลักสูตรต้านทุจริตศึกษาที่คณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบไปดำเนินการ

แผนย่อยที่ ๒ การป้องกันการทุจริต แผนย่อยนี้ประกอบด้วยกลยุทธ์ ๓ กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ ๑ สร้างความตระหนักให้ผู้บริหารทุกระดับมีความพร้อมรับผิด (Accountability)

กลยุทธที่ ๒ ส่งเสริมการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรกระทรวงสาธารณสุข ให้มีความใสสะอาดปราศจากพฤติกรรมที่ส่อไปในทางทุจริต และใช้ดุลยพินิจโดยชอบด้วยกฎหมาย

กลยุทธที่ ๓ เพิ่มประสิทธิภาพกลไกการเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม

โดยมุ่งเน้นการขับเคลื่อนมาตรการป้องกันการทุจริต และให้ความสำคัญกับการแก้ปัญหาเพื่อลดการกระทำผิดของบุคลากรกระทรวงสาธารณสุข มีการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (สำนักงาน ป.ป.ช. กำหนด) และการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค (ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข กำหนด) การดำเนินงานตามแผนการปฏิรูปประเทศด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ (ฉบับปรับปรุง) ดำเนินกิจกรรมที่จะส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อประชาชนอย่างมีนัยสำคัญ พัฒนาระบบราชการไทยให้โปร่งใส ไร้ผลประโยชน์ พัฒนามาตรการสกัดกั้นการทุจริตเชิงนโยบายในการดำเนินโครงการขนาดใหญ่ ขับเคลื่อนโครงการความโปร่งใสในการก่อสร้างภาครัฐ จัดทำแผนบริหารความเสี่ยงการทุจริต และผลักดันมาตรการป้องกันการทุจริตตามมติคณะรัฐมนตรี ซึ่งถือเป็นเรื่องสำคัญสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม และมีการกำหนดแผนการดำเนินงานที่ชัดเจน

แผนย่อยที่ ๓ เสริมสร้างประสิทธิภาพในการปราบปรามการทุจริต แผนย่อยนี้ประกอบด้วยกลยุทธ์ ๒ กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ ๑ เพิ่มประสิทธิภาพการปราบปรามการทุจริต

กลยุทธที่ ๒ พัฒนาเครือข่ายและบูรณาการกระบวนการด้านการปราบปรามการทุจริต

โดยมุ่งเน้นการปรับปรุงและพัฒนากลไกและกระบวนการต่าง ๆ ของการปราบปรามการทุจริตทั้งระบบให้สามารถดำเนินการได้อย่างรวดเร็ว มีประสิทธิภาพ กฎหมายมีความทันสมัย การบังคับใช้กฎหมาย การสอบข้อเท็จจริง การดำเนินคดีมีประสิทธิภาพ เด็ดขาด รวดเร็ว และเป็นธรรม ทำให้ผู้กระทำความผิดได้รับการดำเนินคดีและลงโทษทั้งทางปกครอง วินัย อาญาอย่างรวดเร็วเป็นรูปธรรม เพื่อให้สังคมกระทรวงสาธารณสุขเกรงกลัวต่อการทุจริต ควบคู่ไปกับพัฒนาและปรับปรุงระบบข้อมูลเรื่องร้องเรียนให้เชื่อมโยงระหว่างศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต ศูนย์บริหารจัดการเรื่องราวร้องทุกข์ และศูนย์บริการข้อมูลภาครัฐเพื่อประชาชน (Government Contact Center : GCC 1111) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการเรื่องร้องเรียนและการดำเนินคดี

กลไกและการบริหารการขับเคลื่อนและติดตามประเมินผลแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) กำหนดกลไกการขับเคลื่อนการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ภายใต้หลักการ

๑. การใช้กระบวนการการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน

๒. ประสานพลังความร่วมมือจากทุกภาคส่วน เพื่อให้ได้ข้อเสนอในการดำเนินงานเชิงนโยบาย งบประมาณ และองค์ความรู้ด้านวิชาการ

๓. จัดกระบวนการอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง ให้สอดคล้องกับเป้าหมาย ตัวชี้วัดที่กำหนดในแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ตลอดจนคำนึงถึงความสำคัญเร่งด่วนของปัญหา

๔. มีการรายงานผลการดำเนินแผนงาน / โครงการ ภายใต้แผนการปฏิบัติงานของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข มี่เชื่อมโยงกับแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) อย่างต่อเนื่อง

๕. ใช้กลไกที่มีอยู่ให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด ด้วยการปรับปรุงหรือปรับเปลี่ยนบทบาทหรือกำหนดกลไกการดำเนินงานใหม่เท่าที่จำเป็น

การติดตามและประเมินผล ถือเป็นกระบวนการที่สำคัญยิ่งสำหรับการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) การติดตามและประเมินผล ยึดแนวทางของวงจรการบริหาร PDCA หรือวงจร Deming (Deming Cycle) อย่างกว้าง ๆ ไว้ ๔ ด้าน คือ Plan Do Check Act และกรอบแนวคิดดัชนีชี้วัดความสมดุล หรือ Balanced Scorecard ของ Robert S. Kaplan and David P. Norton ซึ่งประกอบไปด้วย ๔ มิติที่สำคัญ ได้แก่

๑. มิติด้านประสิทธิผลและความคุ้มค่า (Financial Perspective)

๒. มิติด้านผลกระทบต่อประชาชนที่จะได้รับการบริการจากภาครัฐที่มีความโปร่งใสและปราศจากการทุจริต (Customer Perspective)

๓. มิติด้านประสิทธิภาพของกระบวนการปฏิบัติงาน (Internal Perspective)

๔. มิติด้านการเรียนรู้และการเติบโต (Learning and Growth Perspective)

โดยดัดแปลงเกณฑ์ชี้วัดดังกล่าวซึ่งใช้กับภาคเอกชน ให้เหมาะสมกับบริบทของแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ซึ่งเป็นแผนปฏิบัติราชการที่ดำเนินการโดยภาครัฐ เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการแปลงแนวทางและขับเคลื่อนงานด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบของกระทรวงสาธารณสุข จากแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นที่ ๒๑ การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐) แผนการปฏิรูปประเทศด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

และประพฤติมิชอบ (ฉบับปรับปรุง) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ แผนปฏิบัติการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) และยุทธศาสตร์ด้านมาตรฐานทางจริยธรรมและการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐ (พ.ศ. ๒๕๖๕-๒๕๗๐) สู่การปฏิบัติในระดับโครงการ / กิจกรรม ให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายของแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ภายในกรอบระยะเวลาที่กำหนดต่อไป

ซึ่งในอนาคต ๕ ปีข้างหน้า (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) มุ่งหวังให้กระทรวงสาธารณสุขเกิดวัฒนธรรมสุจริต มีกลไกการป้องกันการทุจริตและระบบบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลที่มีประสิทธิภาพ มีกลไกการปราบปรามการทุจริต การบังคับใช้กฎหมายให้มีความรวดเร็ว เป็นธรรมและทรงพลัง ตลอดจนการเป็นแบบอย่างที่ดีด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตของหน่วยงานภายนอก ยั่งยืนด้วยการน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการบริหารราชการและการดำเนินชีวิต โดยได้**นำมาตรการ Three Pronged measures (มาตรการหอก ๓ แฉก : LPL)** มาใช้ในการป้องกันการทุจริต ประกอบด้วย **(๑) การบังคับใช้กฎหมาย (Law enforcement)** โดยการบังคับใช้กฎหมาย กฎ ระเบียบ กำหนดมาตรการลงโทษผู้กระทำผิดอย่างเด็ดขาด รวดเร็วและเป็นธรรม **(๒) การป้องกันการทุจริต (Prevention)** โดยการปรับปรุงกฎ ระเบียบและปิดช่องโหว่ สร้างและยกระดับคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขให้มีประสิทธิภาพและเข้มแข็ง และสร้างกลไกเครือข่ายการบริหารงานที่โปร่งใส ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม ในการเฝ้าระวัง แจ้งเบาะแส และสร้างความเข้มแข็งของกลไกการตรวจสอบและร่วมกันต่อต้านการทุจริตทุกรูปแบบ และ **(๓) ความรอบรู้สู้โกง (Literacy)** โดยการให้องค์ความรู้ที่เท่าทันต่อการทุจริต มีความรอบรู้ต่อสถานการณ์การทุจริตที่เปลี่ยนแปลงไป ปลูกและปลุกจิตสำนึก ปรับฐานความคิดที่ตัวบุคคลให้สามารถแยกแยะผลประโยชน์ส่วนตัวออกจากผลประโยชน์ส่วนรวมออกจากกันได้โดยอัตโนมัติ และเพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมายตามคำขวัญ (Motto) ที่ว่า **“กระทรวงสาธารณสุขใสสะอาด ร่วมต้านทุจริต”** (Together Against Corruption : TAC)

Together Against Corruption

ส่วนที่ ๒

ความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ
ตามนัยยะของมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐

การจัดทำแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ได้ให้ความสำคัญกับความสอดคล้องของแผน ๓ ระดับ ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐ ในเรื่อง “แนวทางการเสนอแผนเข้าสู่การพิจารณาของคณะรัฐมนตรี” โดยแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) เป็นแผนปฏิบัติราชการราย ๕ ปี ระดับส่วนราชการ ที่มีความสอดคล้องกับแผนระดับที่ ๑ และแผนระดับที่ ๒ อันประกอบด้วย ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นที่ ๒๑ การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ แผนการปฏิรูปประเทศ ประเด็นที่ ๒๑ ด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) หมุดหมายที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัยมีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ รวมทั้งแผนระดับที่ ๓ ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ แผนปฏิบัติการด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) และยุทธศาสตร์ด้านมาตรฐานทางจริยธรรมและการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐ (พ.ศ. ๒๕๖๕-๒๕๗๐)

๒.๑ แผนระดับที่ ๑

แผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ ที่มุ่งให้ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดจากการทุจริตและประพฤติมิชอบ และดัชนีการรับรู้การทุจริตของประเทศไทย ในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐ อยู่ในอันดับ ๑ ใน ๔๓ และยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง ที่มุ่งให้บ้านเมืองมีความมั่นคงในทุกมิติและทุกระดับ เนื่องจากปัญหาการทุจริตถือเป็นปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง ถือเป็นการดำเนินการเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง

๒.๑.๑ ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

เป้าหมาย ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

ประเด็นยุทธศาสตร์ ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ แผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) เป็นเครื่องมือสำหรับหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขแปลงแนวทางการพัฒนาของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติประเด็นที่ ๒๑ การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ไปสู่การปฏิบัติ การบริหารการดำเนินงานให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายของแผนแม่บทฯ ภายในกรอบระยะเวลาที่กำหนด โดยมีเป้าหมายหลักที่สอดคล้อง คือ ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

๒.๑.๒ ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

เป้าหมาย บ้านเมืองมีความมั่นคงในทุกมิติและทุกระดับ

ประเด็นยุทธศาสตร์ การรักษาความสงบภายในประเทศ

การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ ปัญหาการทุจริตถือเป็นปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง ดังนั้น แผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ที่มีเป้าหมายให้หน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข มีความโปร่งใส มีระบบการบริหารอย่างมีธรรมาภิบาล ถือเป็นการดำเนินการเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง

๒.๒ แผนระดับที่ ๒

๒.๒.๑ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

แผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) สอดคล้องและถ่ายทอดเป้าหมายทั้งระดับภาพรวมและระดับแผนย่อย รวมถึงแนวทางการพัฒนาจากแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นที่ ๒๑ การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐) ไปสู่การปฏิบัติในระดับโครงการ

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติประเด็นที่ ๒๑ การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐)

เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

ประเทศไทยปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

๑. แผนย่อยการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ

แนวทางการพัฒนา

๑.๑ ปลุกและปลูกจิตสำนึกการเป็นพลเมืองที่ดี มีวัฒนธรรมสุจริต และการปลูกฝังและหล่อหลอมวัฒนธรรมในกลุ่มเด็กและเยาวชนทุกช่วงวัยทุกระดับ

๑.๒ ส่งเสริมการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐ ให้มีความใสสะอาด ปราศจากพฤติกรรมที่ส่อไปในทางทุจริต

๑.๓ พัฒนาค่านิยมของนักการเมืองให้มีเจตนารมณ์ที่แน่วแน่ในการทำตน เป็นแบบอย่างที่ดี มีคุณธรรม จริยธรรม ความซื่อสัตย์สุจริต เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม

๑.๔ ปรับระบบเพื่อลดจำนวนคดีทุจริตและประพฤติมิชอบในหน่วยงานภาครัฐ

๑.๕ ปรับระบบงานและโครงสร้างองค์กรที่เอื้อต่อการลดการใช้ดุลยพินิจ ในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่

เป้าหมายของแผนย่อยการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ

๑. ประชาชนมีวัฒนธรรมและพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริต

๒. คดีทุจริตและประพฤติมิชอบลดลง

๒. แผนย่อยการปราบปรามการทุจริต

แนวทางการพัฒนา

๒.๑ เพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงานของกระบวนการและกลไกการปราบปราม การทุจริต

๒.๒ ปรับปรุงกระบวนการปราบปรามการทุจริตที่มีความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

๒.๓ พัฒนาการจัดการองค์ความรู้ด้านการปราบปรามการทุจริต

เป้าหมายของแผนย่อยการปราบปรามการทุจริต

การดำเนินคดีทุจริตมีความรวดเร็ว เป็นธรรม โปร่งใส ไม่เลือกปฏิบัติ

๒.๒.๒ แผนการปฏิรูปประเทศ

แผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) มีความสอดคล้องกับแผนการปฏิรูปประเทศ (ฉบับปรับปรุง) ประเด็นที่ ๒๑ ด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ในระดับวัตถุประสงค์และเป้าหมายในภาพรวม ที่มุ่งสนับสนุนการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน การกำกับการบริหารหน่วยงานภาครัฐให้ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตภายใต้กรอบธรรมาภิบาล การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารภาครัฐให้ประชาชนเข้าถึงตรวจสอบได้ การบังคับใช้มาตรการทางวินัย มาตรการทางปกครอง หรือมาตรการทางกฎหมายอย่างเคร่งครัด และการปรับปรุงประสิทธิภาพ การบังคับใช้กฎหมายในกระบวนการยุติธรรมทุกขั้นตอน

แผนการปฏิรูปประเทศ ประเด็นที่ ๒๑ ด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ

๑. วัตถุประสงค์รวม

๑.๑ ให้มีการส่งเสริม สนับสนุน และให้ความรู้แก่ประชาชนเกี่ยวกับการทุจริตประพฤติมิชอบ รวมทั้งให้มีกฎหมายในการส่งเสริมให้ประชาชนรวมตัวกันเพื่อมีส่วนร่วมในการต่อต้านการทุจริตและชี้เบาะแสเมื่อพบเห็นการกระทำความผิด โดยมีมาตรการสนับสนุนและการคุ้มครองผู้ชี้เบาะแสด้วย

๑.๒ ให้มีมาตรการควบคุม กำกับ ติดตาม การบริหารจัดการของหน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชน โดยเฉพาะการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตของบุคลากร ใช้ดุลยพินิจโดยสุจริต ภายใต้กรอบธรรมาภิบาลและการกำกับกิจการที่ดีอย่างแท้จริง

๑.๓ ให้มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารภาครัฐให้ประชาชนสามารถเข้าถึงและตรวจสอบได้ และสนับสนุนแนวร่วมปฏิบัติของภาคเอกชนในการต่อต้านการทุจริต เพื่อขจัดปัญหาการทุจริตที่เกี่ยวข้องกับการติดต่อกับหน่วยงานภาครัฐ

๑.๔ ยกระดับการบังคับใช้มาตรการทางวินัย มาตรการทางปกครอง หรือมาตรการทางกฎหมายต่อเจ้าพนักงานของรัฐที่ถูกกล่าวหาว่าประพฤติมิชอบหรือกระทำการทุจริตและประพฤติมิชอบอย่างเคร่งครัด

๑.๕ ปรับปรุงประสิทธิภาพการบังคับใช้กฎหมายในกระบวนการยุติธรรมทุกขั้นตอน (ไต่สวน ชี้มูล ฟ้องศาล พิพากษา) ทั้งแพ่งและอาญาให้รวดเร็ว รุนแรง เด็ดขาด เป็นธรรมเสมอภาค โดยเฉพาะมีการจัดทำและบูรณาการฐานข้อมูลคดีทุจริต ตลอดจนเร่งรัดการติดตามนำทรัพย์สินที่เกิดจากการกระทำผิดทั้งในประเทศและต่างประเทศตกเป็นของแผ่นดิน และในกรณีที่ยังไม่มีกฎหมายที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล ก็ให้เร่งบัญญัติเพิ่มเติม

๒. เป้าหมายรวม

ประเทศไทยมีระดับคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index) อยู่ใน ๒๐ อันดับแรกของโลกในปี ๒๕๗๙

๒.๒.๓ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

แผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ในหมุดหมายที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน ซึ่งมุ่งเน้นให้ภาครัฐต้องเร่งพัฒนาและปรับตัวเพื่อลดช่องว่างของการปฏิบัติให้มีศักยภาพที่เหมาะสมในฐานะที่เป็นกลไกหลักในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศบนหลักการบริหารงานภาครัฐแนวใหม่ ซึ่งการพัฒนาตามหมุดหมายที่ ๑๓ จะส่งต่อผลการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ และเป้าหมายของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

๑. หมุดหมายที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัยมีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

๒. เป้าหมายที่ ๑ การบริการภาครัฐ มีคุณภาพ เข้าถึงได้

กลยุทธ์ที่ ๒ การปรับเปลี่ยนการบริหารจัดการและโครงสร้างของภาครัฐให้ยืดหยุ่น เชื่อมโยง เปิดกว้าง และมีประสิทธิภาพเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงที่เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ

กลยุทธ์ที่ ๒.๒ สร้างความโปร่งใสของธรรมาภิบาลภาครัฐ โดยเปิดเผยข้อมูล

๒.๒.๔ นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ

แผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) สอดคล้องกับนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ ภายใต้นโยบายความมั่นคงแห่งชาติที่ ๙ ที่มุ่งเสริมความมั่นคงของชาติจากภัยทุจริต รวมทั้งแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ ในเรื่องการเสริมสร้างความมั่นคงของชาติจากภัยทุจริต โดยแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) สอดคล้องกับเป้าหมายที่ให้หน่วยงานภาครัฐมีระบบป้องกันและแก้ไขการทุจริตและประชาชนไม่เพิกเฉยต่อการทุจริตของหน่วยงานภาครัฐ โดยมีตัวชี้วัด คือ ค่าดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index : CPI) ของประเทศไทย และระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการต่อต้านการทุจริต กลยุทธ์เพื่อขับเคลื่อนให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าว คือ นำหลักธรรมาภิบาลไปใช้ในการบริหารจัดการให้บังเกิดผลเป็นรูปธรรม ผลักดันการแก้ไขกฎหมาย ระเบียบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาการทุจริต และให้บังคับใช้กฎหมายอย่างเข้มงวด ประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการดำเนินโครงการของภาครัฐ และรณรงค์ให้ความรู้แก่ทุกภาคส่วนถึงภัยทุจริต เพื่อสร้างค่านิยมต่อต้านและปฏิเสธการทุจริตเสริมสร้างความมั่นคงของชาติจากภัยการทุจริต

๑. นโยบายความมั่นคงแห่งชาติที่ ๙ เสริมสร้างความมั่นคงของชาติจากภัยการทุจริต

รองรับวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาศักยภาพของภาครัฐ และส่งเสริมบทบาทและความเข้มแข็งของทุกภาคส่วนในการรับมือกับภัยคุกคามทุกรูปแบบที่กระทบกับความมั่นคง

๒. แผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ รองรับนโยบายที่ ๑๑ การเสริมสร้างความมั่นคงของชาติจากภัยทุจริต

๓. เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์

หน่วยงานภาครัฐมีระบบป้องกันและแก้ไขการทุจริตและประชาชนไม่เพิกเฉยต่อการทุจริตของหน่วยงานภาครัฐ

๔. ตัวชี้วัด

๔.๑ ค่าดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index : CPI) ของประเทศไทย

๔.๒ ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการต่อต้านการทุจริต

๕. กลยุทธ์

๕.๑ นำหลักธรรมาภิบาลไปใช้ในการบริหารจัดการภาครัฐให้บังเกิดผลเป็นรูปธรรม

๕.๒ ผลักดันการแก้ไขกฎหมาย ระเบียบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาการทุจริต และให้บังคับใช้กฎหมายอย่างเข้มงวด

๕.๓ ประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการดำเนินโครงการของรัฐ

๕.๔ รณรงค์ให้ความรู้แก่ทุกภาคส่วนถึงภัยทุจริต เพื่อสร้างค่านิยมต่อต้านและปฏิเสธการทุจริต

๒.๓ แผนระดับที่ ๓

๒.๓.๑ แผนปฏิบัติการด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

แผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) มีความสอดคล้องแผนปฏิบัติการด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) กล่าวคือ แผนปฏิบัติการด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ครอบคลุม ๒ แผนย่อย ได้แก่ แผนย่อยการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ และแผนย่อยการปราบปรามการทุจริต ซึ่งมีความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องเชื่อมโยงกันและส่งเสริมสนับสนุนซึ่งกันและกัน

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย

เป้าหมายภาพรวม

ประเทศไทยปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ ประเทศไทยมีการป้องกันและปราบปรามการทุจริตที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น รัฐบาลต้องให้ความสำคัญกับการต่อต้านการทุจริต หน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการต่อต้านการทุจริตมีการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ หน่วยงานภาครัฐต่าง ๆ มีการดำเนินงานอย่างโปร่งใส อัตราการเกิดคดีทุจริตมีแนวโน้มลดลง ประชาชนคนไทยมีทัศนคติที่ไม่ยอมรับการทุจริต ซึ่งส่งผลให้การรับรู้ของนานาประเทศเกี่ยวกับการทุจริตของประเทศไทยมีแนวโน้มที่ดีขึ้น มีผลการประเมินดัชนีการรับรู้การทุจริตที่สูงขึ้น ซึ่งจะทำให้ประเทศไทยได้รับการยอมรับจากนานาชาติในเรื่องการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และมีความน่าเชื่อถือทางด้านเศรษฐกิจและการลงทุนระหว่างประเทศด้วย ดังนั้น ควรมุ่งเน้นที่จะศึกษาวิเคราะห์การดำเนินการให้ครบถ้วนตามประเด็นการประเมินการรับรู้การทุจริต และการส่งเสริมการดำเนินการในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในด้านต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อการรับรู้ของนานาชาติ

ตัวชี้วัดภาพรวม

โดยมีตัวชี้วัดภาพรวม จำนวน ๒ ตัวชี้วัด ได้แก่

๑. ดัชนีการรับรู้การทุจริตของประเทศไทย (อันดับ / คะแนน) โดยในปี ๒๕๖๖-๒๕๗๐ กำหนดค่าเป้าหมายดัชนีการรับรู้การทุจริตของประเทศไทย ดังนี้

ปี พ.ศ.	อันดับ และ / หรือได้คะแนน
ปี ๒๕๖๖	อยู่ในอันดับ ๑ ใน ๕๓ และ / หรือได้คะแนนไม่ต่ำกว่า ๕๑ คะแนน
ปี ๒๕๖๗	อยู่ในอันดับ ๑ ใน ๕๑ และ / หรือได้คะแนนไม่ต่ำกว่า ๕๓ คะแนน
ปี ๒๕๖๘	อยู่ในอันดับ ๑ ใน ๔๘ และ / หรือได้คะแนนไม่ต่ำกว่า ๕๕ คะแนน
ปี ๒๕๖๙	อยู่ในอันดับ ๑ ใน ๔๕ และ / หรือได้คะแนนไม่ต่ำกว่า ๕๖ คะแนน
ปี ๒๕๗๐	อยู่ในอันดับ ๑ ใน ๔๓ และ / หรือได้คะแนนไม่ต่ำกว่า ๕๗ คะแนน

๒. หน่วยงานที่ผ่านเกณฑ์การประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (Integrity and Transparency Assessment : ITA) (เกณฑ์ ๘๕ คะแนนขึ้นไป) โดยในปี ๒๕๖๖-๒๕๗๐ กำหนดค่าเป้าหมายร้อยละของหน่วยงานที่ผ่านเกณฑ์การประเมิน ITA ๘๕ คะแนนขึ้นไป ดังนี้

ปี พ.ศ.	ตัวชี้วัด / ค่าเป้าหมาย
ปี ๒๕๖๖	หน่วยงานที่ผ่านเกณฑ์การประเมิน ITA ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๒
ปี ๒๕๖๗	หน่วยงานที่ผ่านเกณฑ์การประเมิน ITA ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๔
ปี ๒๕๖๘	หน่วยงานที่ผ่านเกณฑ์การประเมิน ITA ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๖
ปี ๒๕๖๙	หน่วยงานที่ผ่านเกณฑ์การประเมิน ITA ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๓
ปี ๒๕๗๐	หน่วยงานที่ผ่านเกณฑ์การประเมิน ITA ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐๐

เป้าหมายภายใต้แผนย่อยของแผนปฏิบัติการด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ประกอบด้วย ๒ แผนย่อย ๓ เป้าหมาย และ ๑๐ ตัวชี้วัด ดังนี้

(๑) แผนย่อยการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ ประกอบด้วยเป้าหมายสำคัญ ๒ เป้าหมาย และตัวชี้วัดจำนวน ๘ ตัวชี้วัด ได้แก่

เป้าหมายที่ ๑ ประชาชนมีวัฒนธรรมและพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริต มุ่งหวังให้ประชาชนและสังคมตื่นตัว และตระหนักถึงผลกระทบของการทุจริตที่มีต่อประเทศ มีการแสดงออกซึ่งการต่อต้านการทุจริต ทั้งในชีวิตประจำวันและการแสดงออกผ่านสื่อต่าง ๆ ประชาชนในแต่ละช่วงวัยได้รับกระบวนการกล่อมเกลาทางสังคมว่าการทุจริตถือเป็นพฤติกรรมที่นอกจากจะผิดกฎหมายและทำให้เกิดความเสียหายต่อประเทศแล้ว ยังเป็นพฤติกรรมที่ไม่ได้รับการยอมรับทางสังคม มีการหล่อหลอมค่านิยมและวัฒนธรรมทางสังคมเพื่อให้ประชาชนไม่กระทำการทุจริต มีความละอายต่อการกระทำความผิด ไม่เพิกเฉยหรืออดทนต่อการทุจริต เพื่อสร้างสังคมที่มีพฤติกรรมร่วมต้านการทุจริต ประชาชนมีค่านิยมและพฤติกรรม

ที่เห็นผลประโยชน์ต่อส่วนรวมมากกว่าการช่วยเหลือพวกพ้องในการทำผิดกฎหมาย หรือการสร้างความสำเร็จในชีวิตด้วยความซื่อสัตย์และความเพียร มากกว่าการได้รับทรัพย์สินมาจากการทุจริตหรือการคดโกง สังคมไทยเชิดชูบุคคลต้นแบบที่มีความซื่อสัตย์สุจริตและทำความดี ส่งเสริมสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐทุกระดับ สอดส่องดูแลการเลือกตั้ง แจ้งเหตุหรือแจ้งเบาะแสการทุจริตซื้อสิทธิขายเสียงทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่น ตลอดจนการตรวจสอบรัฐบาลและนักการเมืองในการดำเนินการตามเจตจำนงทางการเมือง เพื่อเป็นแรงกดดันให้รัฐบาลต้องบริหารประเทศอย่างสุจริตโปร่งใส โดยกระบวนการนโยบายของรัฐบาลไม่สามารถเป็นช่องทางในการแสวงหาผลประโยชน์ โดยจะมีกลไกการตรวจสอบการดำเนินนโยบายของรัฐที่เข้มข้นขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ ร้อยละของเด็กและเยาวชนไทยมีพฤติกรรมที่ยึดมั่นความซื่อสัตย์สุจริต โดยในปี ๒๕๖๖-๒๕๗๐ กำหนดค่าเป้าหมาย ดังนี้

ปี พ.ศ.	ตัวชี้วัด / ค่าเป้าหมาย
ปี ๒๕๖๖	เด็กและเยาวชนไทย มีพฤติกรรมที่ยึดมั่นความซื่อสัตย์สุจริต ร้อยละ ๖๐
ปี ๒๕๖๗	เด็กและเยาวชนไทย มีพฤติกรรมที่ยึดมั่นความซื่อสัตย์สุจริต ร้อยละ ๖๒
ปี ๒๕๖๘	เด็กและเยาวชนไทย มีพฤติกรรมที่ยึดมั่นความซื่อสัตย์สุจริต ร้อยละ ๖๔
ปี ๒๕๖๙	เด็กและเยาวชนไทย มีพฤติกรรมที่ยึดมั่นความซื่อสัตย์สุจริต ร้อยละ ๖๖
ปี ๒๕๗๐	เด็กและเยาวชนไทย มีพฤติกรรมที่ยึดมั่นความซื่อสัตย์สุจริต ร้อยละ ๖๘

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ ร้อยละของประชาชนที่มีวัฒนธรรมค่านิยมสุจริต มีทัศนคติและพฤติกรรมในการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ โดยในปี ๒๕๖๖-๒๕๗๐ กำหนดค่าเป้าหมาย ดังนี้

ปี พ.ศ.	ตัวชี้วัด / ค่าเป้าหมาย
ปี ๒๕๖๖	ประชาชนมีวัฒนธรรมค่านิยมสุจริต มีทัศนคติและพฤติกรรมในการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ร้อยละ ๖๐
ปี ๒๕๖๗	ประชาชนมีวัฒนธรรมค่านิยมสุจริต มีทัศนคติและพฤติกรรมในการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ร้อยละ ๖๒
ปี ๒๕๖๘	ประชาชนมีวัฒนธรรมค่านิยมสุจริต มีทัศนคติและพฤติกรรมในการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ร้อยละ ๖๔
ปี ๒๕๖๙	ประชาชนมีวัฒนธรรมค่านิยมสุจริต มีทัศนคติและพฤติกรรมในการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ร้อยละ ๖๖
ปี ๒๕๗๐	ประชาชนมีวัฒนธรรมค่านิยมสุจริต มีทัศนคติและพฤติกรรมในการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ร้อยละ ๖๘

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ ร้อยละของหน่วยงานที่ผ่านเกณฑ์การประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (Integrity and Transparency Assessment : ITA) โดยในปี ๒๕๖๖-๒๕๗๐ กำหนดค่าเป้าหมายหน่วยงานที่ผ่านเกณฑ์การประเมิน ๘๕ คะแนนขึ้นไป ดังนี้

ปี พ.ศ.	ตัวชี้วัด / ค่าเป้าหมาย
ปี ๒๕๖๖	หน่วยงานที่ผ่านเกณฑ์การประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (ITA) ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๒
ปี ๒๕๖๗	หน่วยงานที่ผ่านเกณฑ์การประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (ITA) ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๔
ปี ๒๕๖๘	หน่วยงานที่ผ่านเกณฑ์การประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (ITA) ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๖
ปี ๒๕๖๙	หน่วยงานที่ผ่านเกณฑ์การประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (ITA) ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๓
ปี ๒๕๗๐	หน่วยงานที่ผ่านเกณฑ์การประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (ITA) ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐๐

เป้าหมายที่ ๒ คดีทุจริตและประพฤติมิชอบลดลง เพื่อพัฒนากระบวนการและรูปแบบของการป้องกันการทุจริตให้เท่าทันต่อพลวัตรของการทุจริต สามารถระงับยับยั้งการทุจริตได้อย่างเท่าทันไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อประเทศ มุ่งเน้นการพัฒนากลไกและกระบวนการป้องกันการทุจริตให้มีความเข้มแข็งและมีประสิทธิภาพทั้งในระดับบุคคลและระดับองค์กร ส่งเสริมสนับสนุนให้ภาคีองค์กรภาคเอกชน ภาคประชาสังคม ชุมชน ประชาชน และสื่อมวลชล สอดส่องเฝ้าระวังและร่วมตรวจสอบการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ พร้อมทั้งสร้างวัฒนธรรมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบของบุคลากรภาครัฐ และกำหนดมาตรการให้หน่วยงานภาครัฐและทุกภาคส่วนดำเนินงานอย่างโปร่งใส นอกจากนี้ ต้องกำหนดให้มีการลงโทษผู้กระทำผิดกรณีทุจริตและประพฤติมิชอบอย่างจริงจังและรวดเร็ว เพื่อเป็นการป้องกันการทุจริตเชิงรุกและสามารถช่วยลดจำนวนคดีทุจริตลงได้

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ จำนวนคดีทุจริตในภาพรวมลดลง ประเมินจากจำนวนเรื่องกล่าวหาร้องเรียนในคดีทุจริตที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในชั้นตรวจรับคำกล่าวหาและเป็นเรื่องที่เกิดเหตุในปีงบประมาณนั้น ๆ ลดลง เมื่อเทียบกับปีสุดท้ายของแผนก่อนหน้า โดยในปี ๒๕๖๖-๒๕๗๐ กำหนดค่าเป้าหมายจำนวนคดีทุจริตในภาพรวมลดลง ดังนี้

ปี พ.ศ.	ตัวชี้วัด / ค่าเป้าหมาย
ปี ๒๕๖๖	คดีทุจริตลดลงในภาพรวมร้อยละ ๑๐
ปี ๒๕๖๗	คดีทุจริตลดลงในภาพรวมร้อยละ ๒๐
ปี ๒๕๖๘	คดีทุจริตลดลงในภาพรวมร้อยละ ๓๐
ปี ๒๕๖๙	คดีทุจริตลดลงในภาพรวมร้อยละ ๔๐
ปี ๒๕๗๐	คดีทุจริตลดลงในภาพรวมร้อยละ ๕๐

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ จำนวนคดีทุจริตรายหน่วยลดลง แบ่งออกเป็น ๒ ตัวชี้วัดย่อย

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒.๑ จำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่ภาครัฐที่ถูกชี้มูลเรื่องวินัย (ทุจริต) ประเมินจากจำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ถูกชี้มูลเรื่องวินัย (ทุจริต) ในชั้นไต่สวนในปีงบประมาณปัจจุบัน และเป็นเรื่องที่เกิดเหตุในปีงบประมาณปัจจุบัน รวมกับจำนวนเรื่องที่ผู้บังคับบัญชามีคำสั่งแต่งตั้งให้สอบสวนทางวินัยตามมาตรา ๑๓๖ ของพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ลดลงเมื่อเทียบกับปีสุดท้ายของแผนก่อนหน้า โดยในปี ๒๕๖๖-๒๕๗๐ กำหนดค่าเป้าหมายจำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่ภาครัฐที่ถูกชี้มูลเรื่องวินัย (ทุจริต) ลดลง ดังนี้

ปี พ.ศ.	ตัวชี้วัด / ค่าเป้าหมาย
ปี ๒๕๖๖	จำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่ภาครัฐที่ถูกชี้มูลเรื่องวินัย (ทุจริต) ลดลงร้อยละ ๑๐
ปี ๒๕๖๗	จำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่ภาครัฐที่ถูกชี้มูลเรื่องวินัย (ทุจริต) ลดลงร้อยละ ๒๐
ปี ๒๕๖๘	จำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่ภาครัฐที่ถูกชี้มูลเรื่องวินัย (ทุจริต) ลดลงร้อยละ ๓๐
ปี ๒๕๖๙	จำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่ภาครัฐที่ถูกชี้มูลเรื่องวินัย (ทุจริต) ลดลงร้อยละ ๔๐
ปี ๒๕๗๐	จำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่ภาครัฐที่ถูกชี้มูลเรื่องวินัย (ทุจริต) ลดลงร้อยละ ๕๐

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒.๒ จำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่ภาครัฐที่ถูกชี้มูลว่ากระทำการทุจริต ประเมินจากจำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ถูกชี้มูลเรื่องอาญา (ทุจริต) ในชั้นไต่สวนในปีงบประมาณปัจจุบัน และเป็นเรื่องที่เกิดเหตุในปีงบประมาณปัจจุบัน ลดลงเมื่อเทียบกับปีสุดท้ายของแผนก่อนหน้า โดยในปี ๒๕๖๖-๒๕๗๐ กำหนดค่าเป้าหมายจำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่ภาครัฐที่ถูกชี้มูลว่ากระทำการจริตลดลง ดังนี้

ปี พ.ศ.	ตัวชี้วัด / ค่าเป้าหมาย
ปี ๒๕๖๖	จำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่ภาครัฐที่ถูกชี้มูลว่ากระทำการทุจริต ลดลงร้อยละ ๑๐
ปี ๒๕๖๗	จำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่ภาครัฐที่ถูกชี้มูลว่ากระทำการทุจริต ลดลงร้อยละ ๒๐
ปี ๒๕๖๘	จำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่ภาครัฐที่ถูกชี้มูลว่ากระทำการทุจริต ลดลงร้อยละ ๓๐
ปี ๒๕๖๙	จำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่ภาครัฐที่ถูกชี้มูลว่ากระทำการทุจริต ลดลงร้อยละ ๔๐
ปี ๒๕๗๐	จำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่ภาครัฐที่ถูกชี้มูลว่ากระทำการทุจริต ลดลงร้อยละ ๕๐

ตัวชี้วัดที่ ๒.๓ จำนวนคดีทุจริตที่เกี่ยวข้องกับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองลดลง แบ่งออกเป็น ๒ ตัวชี้วัดย่อย ได้แก่

ตัวชี้วัดที่ ๒.๓.๑ จำนวนข้อร้องเรียนคดีทุจริตที่เกี่ยวข้องกับนักการเมืองระดับชาติ ประเมินจากจำนวนข้อร้องเรียนคดีทุจริตที่เกี่ยวข้องกับนักการเมืองระดับชาติ ที่มีการชี้มูลในชั้นไต่สวน ในปีงบประมาณปัจจุบันและเป็นเรื่องที่เกิดเหตุในปีงบประมาณปัจจุบันลดลงเมื่อเทียบกับปีสุดท้ายของแผนก่อนหน้า โดยในปีงบประมาณปัจจุบันและเป็นเรื่องที่เกิดเหตุในปีงบประมาณปัจจุบันลดลงเมื่อเทียบกับปีสุดท้ายของแผนก่อนหน้า โดยในปี ๒๕๖๖-๒๕๗๐ กำหนดค่าเป้าหมาย จำนวนข้อร้องเรียนคดีทุจริตที่เกี่ยวข้องกับนักการเมืองระดับชาติลดลง ดังนี้

ปี พ.ศ.	ตัวชี้วัด / ค่าเป้าหมาย
ปี ๒๕๖๖	จำนวนข้อร้องเรียนคดีทุจริตที่เกี่ยวข้องกับนักการเมืองระดับชาติ ลดลงร้อยละ ๓๐
ปี ๒๕๖๗	จำนวนข้อร้องเรียนคดีทุจริตที่เกี่ยวข้องกับนักการเมืองระดับชาติ ลดลงร้อยละ ๓๕
ปี ๒๕๖๘	จำนวนข้อร้องเรียนคดีทุจริตที่เกี่ยวข้องกับนักการเมืองระดับชาติ ลดลงร้อยละ ๔๐
ปี ๒๕๖๙	จำนวนข้อร้องเรียนคดีทุจริตที่เกี่ยวข้องกับนักการเมืองระดับชาติ ลดลงร้อยละ ๔๕
ปี ๒๕๗๐	จำนวนข้อร้องเรียนคดีทุจริตที่เกี่ยวข้องกับนักการเมืองระดับชาติ ลดลงร้อยละ ๕๐

ตัวชี้วัดที่ ๒.๓.๒ จำนวนข้อร้องเรียนคดีทุจริตที่เกี่ยวข้องกับนักการเมืองท้องถิ่น ประเมินจากจำนวนข้อร้องเรียนคดีทุจริตที่เกี่ยวข้องกับนักการเมืองท้องถิ่น ที่มีการชี้มูลในชั้นไต่สวน ในปีงบประมาณปัจจุบันและเป็นเรื่องที่เกิดเหตุในปีงบประมาณปัจจุบันลดลง เมื่อเทียบกับปีสุดท้ายของแผนก่อนหน้า โดยในปีงบประมาณปัจจุบันและเป็นเรื่องที่เกิดเหตุในปีงบประมาณปัจจุบันลดลงเมื่อเทียบกับปีสุดท้ายของแผนก่อนหน้า โดยในปี ๒๕๖๖-๒๕๗๐ กำหนดค่าเป้าหมาย จำนวนข้อร้องเรียนคดีทุจริตที่เกี่ยวข้องกับนักการเมืองท้องถิ่นลดลง ดังนี้

ปี พ.ศ.	ตัวชี้วัด / ค่าเป้าหมาย
ปี ๒๕๖๖	จำนวนข้อร้องเรียนคดีทุจริตที่เกี่ยวข้องกับนักการเมืองท้องถิ่น ลดลงร้อยละ ๓๐
ปี ๒๕๖๗	จำนวนข้อร้องเรียนคดีทุจริตที่เกี่ยวข้องกับนักการเมืองท้องถิ่น ลดลงร้อยละ ๓๕
ปี ๒๕๖๘	จำนวนข้อร้องเรียนคดีทุจริตที่เกี่ยวข้องกับนักการเมืองท้องถิ่น ลดลงร้อยละ ๔๐
ปี ๒๕๖๙	จำนวนข้อร้องเรียนคดีทุจริตที่เกี่ยวข้องกับนักการเมืองท้องถิ่น ลดลงร้อยละ ๔๕
ปี ๒๕๗๐	จำนวนข้อร้องเรียนคดีทุจริตที่เกี่ยวข้องกับนักการเมืองท้องถิ่น ลดลงร้อยละ ๕๐

(๒) แผนย่อยการปราบปรามการทุจริต

เป้าหมายที่ ๓ การดำเนินคดีทุจริตมีความรวดเร็ว เป็นธรรม โปร่งใส ไม่เลือกปฏิบัติ มุ่งเน้นการส่งเสริมการปรับปรุงกระบวนการและกลไกที่เกี่ยวข้องในการปราบปรามการทุจริตให้มีความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ควบคู่ไปกับการปรับปรุงระบบข้อมูลเรื่องร้องเรียนที่เชื่อมโยงระหว่างหน่วยงานต่อต้านการทุจริตที่เกี่ยวข้องเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินคดี รวมทั้งการปรับปรุงกฎหมายและตรากฎหมายใหม่เพื่อสนับสนุนให้การบังคับใช้กฎหมายมีประสิทธิภาพ ทำให้ผู้กระทำความผิดได้รับการดำเนินคดีและลงโทษ ทั้งทางวินัยและอาญาอย่างรวดเร็วและเป็นรูปธรรม เพื่อให้สังคมเกิดความเกรงกลัวต่อการทุจริต

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ กระบวนการดำเนิคดีทุจริตที่จำเป็นต้องขอขยายระยะเวลาเกินกว่ากรอบเวลาปกติที่กฎหมายกำหนด โดยกำหนดคำนิยาม หมายถึง จำนวนเรื่องไต่สวนหลังพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ใช้บังคับ ในแต่ละปีงบประมาณที่ดำเนินการเกินกว่ากรอบระยะเวลาสองปี ตามมาตรา ๔๘ นับแต่วันที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติให้ไต่สวน โดยประเมินจากจำนวนเรื่องไต่สวนของปีฐานที่ดำเนินการเกินกรอบเวลาปกติที่กฎหมายกำหนด (๒ ปี) ในปีงบประมาณที่ประเมินเทียบกับจำนวนเรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด มีมติให้ตั้งไต่สวน ณ ปีฐาน (ปีฐาน คือ ปีก่อนหน้าที่จำเป็นต้องขยายระยะเวลาเกินกว่ากรอบเวลาปกติที่กฎหมายกำหนด ดังนี้

ปี พ.ศ.	ตัวชี้วัด / ค่าเป้าหมาย
ปี ๒๕๖๖	กระบวนการดำเนินคดีทุจริตที่จำเป็นต้องขอขยายระยะเวลาเกินกว่ากรอบเวลาปกติที่กฎหมายกำหนด ไม่เกินร้อยละ ๒๐
ปี ๒๕๖๗	กระบวนการดำเนินคดีทุจริตที่จำเป็นต้องขอขยายระยะเวลาเกินกว่ากรอบเวลาปกติที่กฎหมายกำหนด ไม่เกินร้อยละ ๒๐
ปี ๒๕๖๘	กระบวนการดำเนินคดีทุจริตที่จำเป็นต้องขอขยายระยะเวลาเกินกว่ากรอบเวลาปกติที่กฎหมายกำหนด ไม่เกินร้อยละ ๒๐
ปี ๒๕๖๙	กระบวนการดำเนินคดีทุจริตที่จำเป็นต้องขอขยายระยะเวลาเกินกว่ากรอบเวลาปกติที่กฎหมายกำหนด ไม่เกินร้อยละ ๒๐
ปี ๒๕๗๐	กระบวนการดำเนินคดีทุจริตที่จำเป็นต้องขอขยายระยะเวลาเกินกว่ากรอบเวลาปกติที่กฎหมายกำหนด ไม่เกินร้อยละ ๒๐

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ จำนวนคดีอาญาที่หน่วยงานไต่สวนคดีทุจริตถูกฟ้องกลับ

โดยกำหนดคำนิยาม หมายถึง เมื่อหน่วยงานไต่สวน สอบสวนคดีอาญาทุจริต ส่งเรื่องฟ้องร้องไปยังศาลแล้ว ศาลพิพากษาถึงที่สุดให้ยกฟ้องและผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานถูกฟ้องกลับ อันอาจเกิดจากการพิจารณาแล้วเห็นว่าจัดทำสำนวนไม่ชอบหรือการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เป็นต้น โดยการประเมินในแต่ละปีใช้จำนวนคดีอาญาที่ผู้ปฏิบัติงานใหม่ในหน่วยงานถูกฟ้องกลับ (ในปีงบประมาณที่ประเมิน) อันเนื่องมาจากศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ยกฟ้อง เทียบกับจำนวนคดีที่ส่งฟ้อง โดยในปี ๒๕๖๖-๒๕๗๐ กำหนดค่าเป้าหมายจำนวนคดีอาญาที่หน่วยงานไต่สวนคดีทุจริตถูกฟ้องกลับ ดังนี้

ปี พ.ศ.	ตัวชี้วัด / ค่าเป้าหมาย
ปี ๒๕๖๖	จำนวนคดีอาญาที่หน่วยงานไต่สวนคดีทุจริตถูกฟ้องกลับ ไม่เกินร้อยละ ๓ ของจำนวนคดีที่ส่งฟ้อง
ปี ๒๕๖๗	จำนวนคดีอาญาที่หน่วยงานไต่สวนคดีทุจริตถูกฟ้องกลับ ไม่เกินร้อยละ ๓ ของจำนวนคดีที่ส่งฟ้อง
ปี ๒๕๖๘	จำนวนคดีอาญาที่หน่วยงานไต่สวนคดีทุจริตถูกฟ้องกลับ ไม่เกินร้อยละ ๓ ของจำนวนคดีที่ส่งฟ้อง
ปี ๒๕๖๙	จำนวนคดีอาญาที่หน่วยงานไต่สวนคดีทุจริตถูกฟ้องกลับ ไม่เกินร้อยละ ๓ ของจำนวนคดีที่ส่งฟ้อง
ปี ๒๕๗๐	จำนวนคดีอาญาที่หน่วยงานไต่สวนคดีทุจริตถูกฟ้องกลับ ไม่เกินร้อยละ ๓ ของจำนวนคดีที่ส่งฟ้อง

แนวทางการดำเนินงาน

แนวทางการดำเนินงานภายใต้แผนปฏิบัติการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) เชื่อมโยงตามกรอบทิศทางของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นที่ ๒๑ การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ห่วงโซ่คุณค่าของแผนแม่บทฯ ข้อเสนอการยกระดับคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index : CPI) รวมทั้งข้อเสนอแนะจากผลการดำเนินงานที่ผ่านมา โดยมีแนวทางในแต่ละเป้าหมายดังนี้

เป้าหมายภาพรวม : ประเทศไทยปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

ตัวชี้วัดความสำเร็จ : ๑. ดัชนีการรับรู้การทุจริตของประเทศไทย

๒. ร้อยละของหน่วยงานที่ผ่านเกณฑ์การประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (ITA)

แนวทางการดำเนินงาน

๑. ผลักดันการดำเนินการตามข้อเสนอเพื่อยกระดับคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต (CPI) ที่หน่วยงานรับผิดชอบหลักเสนอคณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบ โดยกำหนดให้มีแผนการขับเคลื่อนและผลักดันสู่ผลสำเร็จตามเป้าหมายที่ชัดเจนเป็นรูปธรรม

๒. แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ โดยกำหนดกรอบการใช้ดุลยพินิจ กรอบระยะเวลา ขั้นตอน และบทลงโทษทางวินัยต่อเจ้าหน้าที่รัฐที่ไม่ดำเนินการตามกฎหมายให้ชัดเจน เพื่อให้เกิดผลสำเร็จในการบังคับใช้

๓. จัดตั้งกลไกบูรณาการการดำเนินงานที่มีหน่วยงานภาครัฐและเอกชนร่วมกันขับเคลื่อนเพื่อยกระดับดัชนีการรับรู้การทุจริต และกำหนดแนวทาง มาตรการป้องกันความเสี่ยงที่อาจก่อให้เกิดการทุจริต โดยเฉพาะในเขตส่งเสริมการลงทุนและเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก

๔. นำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาช่วยอำนวยความสะดวกในทุกขั้นตอนของการอนุญาต โดยให้ประชาชนหรือผู้ประกอบการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจหน้าที่ในการอนุญาตน้อยที่สุดเท่าที่จะเป็นได้

๕. สร้างการรับรู้เชิงลึกที่เชื่อมโยงถึงกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามและ Partner Institute ที่จัดส่งข้อมูลให้กับแหล่งประเมินดัชนีการรับรู้การทุจริต (CPI)

๖. การพัฒนากลไกและกระบวนการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในองค์กรให้เป็น “องค์กรโปร่งใส ไร้ทุจริต”

เป้าหมายที่ ๑ ประชาชนมีวัฒนธรรมและพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริต

แนวทางที่ ๑ ปลูกฝังวิธีคิด ปลุกจิตสำนึก ให้มีวัฒนธรรมและพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริต

มุ่งเน้นการสร้างจิตสำนึกการเป็นพลเมืองที่ดี ให้ความสำคัญกับการพัฒนาคน ปรับพฤติกรรม “คน” ทุกกลุ่มในสังคมให้มีจิตสำนึกและพฤติกรรมยึดมั่นในความซื่อสัตย์สุจริตผ่านหลักสูตรต้านทุจริตศึกษา เน้นการสร้างวัฒนธรรมและพฤติกรรมสุจริต โดยใช้นวัตกรรมนำเสนอในรูปแบบที่ทันสมัย รวมทั้ง ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการต่อต้านการทุจริตในทุกรูปแบบ สามารถแยกแยะผลประโยชน์ส่วนตัวและผลประโยชน์ส่วนรวม การไม่ให้ไม่รับสินบน มีความละอายต่อการกระทำความผิด และไม่เพิกเฉยหรืออดทนต่อการทุจริต และยกระดับการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ มีตัวชี้วัดความสำเร็จ ๓ ตัว ได้แก่

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ ร้อยละของเด็กและเยาวชนไทยมีพฤติกรรมที่ยึดมั่นความซื่อสัตย์สุจริต

แนวทางการดำเนินงาน

๑. ขยายผลการนำหลักสูตรต้านทุจริตศึกษาไปใช้ให้ครอบคลุมทุกสถานศึกษา และทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชน โดยการกำหนดกลุ่มเป้าหมายและหน่วยงานที่รับผิดชอบที่มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น

๒. พัฒนาหลักสูตร เครื่องมือ แนวทางการขับเคลื่อนหลักสูตรต้านทุจริตศึกษา โดยเฉพาะด้านการส่งเสริมพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อหน้าที่ รวมทั้งนำผลการศึกษาวิเคราะห์ตัวแปรด้านครอบครัวและด้านสังคมมาพัฒนาปรับปรุงหลักสูตร

๓. พัฒนากลไกความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชน เพื่อให้มีศักยภาพในการนำหลักสูตรต้านทุจริตศึกษาไปใช้ให้ครอบคลุมทุกสถานศึกษาและทุกระดับอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ ร้อยละของประชาชนที่มีวัฒนธรรม ค่านิยมสุจริต มีทัศนคติและพฤติกรรมในการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

แนวทางการดำเนินงาน

๑. ส่งเสริมการประสานเชื่อมต่อการทำงานระหว่างเครือข่ายภาคประชาชนให้เป็นไปอย่างไร้รอยต่อ โดยยังคงอัตลักษณ์ของเครือข่ายและมีการดำเนินงานในทิศทางเดียวกัน รวมทั้งประสานการทำงานร่วมกันในพื้นที่ให้มี ความเข้มแข็ง ครอบคลุม และสนับสนุนให้ประชาชนเข้ามาเป็นเครือข่ายต่อต้านการทุจริต

๒. ส่งเสริมองค์ความรู้ให้กับประชาชน โดยจัดทำหลักสูตรสร้างการรับรู้ที่มีความเหมาะสมกับแต่ละช่วงอายุของกลุ่มเป้าหมาย

๓. ใช้สื่อสร้างสรรค์เป็นเครื่องมือเพื่อสร้างการรับรู้ ความเข้าใจ ให้กับทุกภาคส่วนทั้งภายในและภายนอกประเทศ ใช้นวัตกรรมนำเสนอในรูปแบบที่ทันสมัย น่าสนใจ โดยใช้แฟลตฟอร์มออนไลน์เพื่อให้เข้าถึงภาคประชาชน และสร้างการมีส่วนร่วมหรือปฏิสัมพันธ์กับผู้รับสาร

๔. พัฒนาฐานข้อมูลเครือข่ายต่อต้านการทุจริตของประเทศไทย โดยเชื่อมโยงข้อมูลเครือข่ายกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๕. จัดให้มีช่องทางในการแจ้งเบาะแสในรูปแบบที่หลากหลาย สามารถเข้าถึงได้โดยสะดวก มีระบบปกปิดตัวตนและคุ้มครองผู้แจ้งเบาะแสที่มีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ ร้อยละของหน่วยงานที่ผ่านเกณฑ์การประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (Integrity & Transparency Assessment : ITA)

แนวทางการดำเนินงาน

๑. ส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดการยกระดับความสามารถขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อให้ผ่านเกณฑ์การประเมิน ITA ทุกหน่วยงาน โดยการพัฒนาและเสริมสร้างองค์ความรู้เกณฑ์การประเมิน การปรับปรุงและพัฒนาองค์ความรู้และทักษะการเปิดเผยข้อมูลการป้องกันการทุจริต และการให้บริการสาธารณะผ่านทางเว็บไซต์ของหน่วยงานให้มีคุณภาพ ครบถ้วน สมบูรณ์ ถูกต้อง และเป็นไปตามหลักเกณฑ์การประเมินที่กำหนด

๒. กำหนดตัวชี้วัดการกำกับดูแลการประเมิน ITA ของผู้บริหารหน่วยงาน เพื่อให้เกิดการสนับสนุน กำกับดูแล และติดตามในแต่ละขั้นตอน รวมทั้งการกลั่นกรองข้อมูลให้มีความถูกต้องครบถ้วนตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด โดยกำหนดเป็นนโยบายหรือมาตรการชัดเจนให้นำผลการประเมิน ITA แต่ละปี เป็นตัวชี้วัดในการจัดสรรงบประมาณของหน่วยงานและมีผลต่อการแต่งตั้งโยกย้ายผู้บริหารของหน่วยงาน

๓. พัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงาน โดยการออกแบบประเด็นการประเมินของแบบวัดการประเมิน ITA ให้สอดคล้องกับภารกิจของหน่วยงาน การออกแบบข้อคำถามแบบประเมิน IIT และ EIT ให้สอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมายและการให้ความสำคัญกับการประเมิน OIT เชิงคุณภาพ

๔. ขยายการประเมิน ITA ไปยังหน่วยงานระดับต่ำกว่ากรม โดยเฉพาะหน่วยงานที่มีหน้าที่ในการอนุมัติ อนุญาต จะต้องมีการประเมิน ITA เป็นลำดับแรก

๕. พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในหน่วยงานต่าง ๆ ให้พร้อมต่อการประเมิน ITA เพื่อให้การประเมิน ITA มีประสิทธิภาพรวดเร็ว ทันต่อสถานการณ์ และสามารถนำข้อมูล OIT ไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาองค์กรและการปฏิบัติงาน รวมทั้งพัฒนากลไก เครื่องมือ เพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมของเจ้าหน้าที่รัฐและประชาชนทุกภาคส่วนในการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ การเฝ้าระวัง และการแจ้งเบาะแสการทุจริต

๖. บูรณาการระบบการประเมิน ITA โดยการประสานพลังความร่วมมือจากหน่วยงานและภาคส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างความเปลี่ยนแปลงในการยกระดับคะแนนการประเมิน ITA รวมทั้งเชื่อมโยงกับแนวทางการยกระดับคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index : CPI) ของประเทศไทย โดยให้ความสำคัญกับการสนับสนุนทรัพยากรและพัฒนาศักยภาพบุคลากรในหน่วยงานต่าง ๆ โดยเฉพาะทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาด้านการเปิดเผยข้อมูลภาครัฐ

เป้าหมายที่ ๒ คดีทุจริตและประพฤติมิชอบลดลง

แนวทางที่ ๒ ป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ

มุ่งเน้นการพัฒนามาตรการ กระบวนการในการป้องปรามการทุจริตให้เท่าทันต่อพลวัตของการทุจริต สามารถระงับยับยั้งการทุจริตได้อย่างรวดเร็ว ไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อประเทศ โดยมีตัวชี้วัดความสำเร็จ ๕ ตัวชี้วัด ได้แก่

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ คดีทุจริตในภาพรวมลดลง

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ คดีทุจริตรายหน่วยงานลดลง

๒.๒.๑ จำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่ภาครัฐที่ถูกชี้มูลเรื่องวินัย (ทุจริต) ลดลง

๒.๒.๒ จำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่ภาครัฐที่ถูกชี้มูลว่ากระทำการทุจริตลดลง

ตัวชี้วัดที่ ๒.๓ จำนวนคดีทุจริตที่เกี่ยวข้องกับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองลดลง

๒.๓.๑ จำนวนข้อร้องเรียนคดีทุจริตที่เกี่ยวข้องกับนักการเมืองระดับชาติลดลง

๒.๓.๒ จำนวนข้อร้องเรียนคดีทุจริตที่เกี่ยวข้องกับนักการเมืองท้องถิ่นลดลง

แนวทางการดำเนินงาน

๑. ขับเคลื่อนมาตรการและข้อเสนอแนะเพื่อป้องกันการทุจริตที่คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบโดยมีแผนการขับเคลื่อนและกลไกกำกับติดตามที่ชัดเจนและเป็นรูปธรรม

๒. จัดให้มีมาตรการและกลไกที่มีประสิทธิภาพ เพื่อป้องกันและขจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบ ลดการใช้ดุลพินิจ และอำนวยความสะดวกในการให้บริการแก่ประชาชน มีการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ในการพิจารณาอนุญาตและออกใบอนุญาตผ่านทางระบบอิเล็กทรอนิกส์ในทุกขั้นตอน รวมทั้งการกำหนดหลักเกณฑ์ในการพิจารณาแต่งตั้งโยกย้ายผู้บริหารของหน่วยงานในกรณีผู้ใต้บังคับบัญชากระทำการทุจริต

๓. ผลักดันให้ทุกหน่วยงานภาครัฐจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงการทุจริต เพื่อลดและปิดโอกาสการทุจริต และนำผลการประเมินความเสี่ยงไปใช้เป็นมาตรการป้องกันการทุจริตภายในองค์กร

๔. วิเคราะห์สถานการณ์การทุจริต โดยการติดตาม เฝ้าระวัง เก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อประเมินสถานการณ์การทุจริต พร้อมทั้งจัดการข้อร้องเรียนและจัดทำข้อเสนอแนะแนวทางในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

๕. ส่งเสริมสนับสนุนให้แนวร่วมปฏิบัติของภาคเอกชนไทยและภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ และเฝ้าระวังโครงการที่มีมูลค่าสูง ตามหลักการจัดทำข้อตกลงคุณธรรม (Integrity Pact : IP) และการสร้างความโปร่งใสในการก่อสร้างภาครัฐ (Infrastructure Transparency Initiative : COST)

๖. ส่งเสริมและผลักดันให้นักการเมืองและพรรคการเมืองแสดงเจตจำนงในการต่อต้านการทุจริตต่อสาธารณะ และนำเจตจำนงทางการเมืองในการต่อต้านการทุจริตไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม รวมทั้งมีเทคโนโลยีสารสนเทศที่ส่งเสริมให้เกิดการกำกับดูแลและควบคุมการดำเนินการตามเจตจำนงทางการเมืองในการต่อต้านการทุจริต

๗. ยกระดับและมีการกำกับดูแลการปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

๘. ประสานความร่วมมือและบูรณาการการทำงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการป้องกันและปราบปรามการทุจริต เพื่อลดคดีทุจริตอย่างมีประสิทธิภาพ

๙. การเพิ่มตำแหน่งของผู้ยื่นบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สินในหน่วยงานที่มีสถิติคดีทุจริตและเรื่องกล่าวหาร้องเรียนการทุจริตเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะตำแหน่งที่มีความเสี่ยงต่อการใช้หน้าที่และอำนาจในทางทุจริต รวมทั้งการพัฒนากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินที่มีความชัดเจนและมีประสิทธิภาพ และพัฒนาระบบที่มีความทันสมัย พร้อมทั้งพัฒนาทักษะและสมรรถนะของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินให้มีความรู้ ความสามารถที่หลากหลายและสามารถนำความรู้ไปใช้ในการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๑๐. พัฒนามาตรการและกลไกการป้องกันการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวม

เป้าหมายที่ ๓ การดำเนินคดีทุจริตมีความรวดเร็ว เป็นธรรม โปร่งใส ไม่เลือกปฏิบัติ

แนวทางที่ ๓ ปราบปรามการทุจริต

มุ่งเน้นการเพิ่มประสิทธิภาพเกี่ยวกับการดำเนินคดีทุจริตให้รวดเร็ว เป็นธรรม รวมทั้งให้เป็นไปตามกรอบระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด และมีการบูรณาการความร่วมมือในการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรด้านปราบปรามการทุจริตของหน่วยงานด้านปราบปรามการทุจริต โดยมีตัวชี้วัดความสำเร็จ ๒ ตัวชี้วัด ได้แก่

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ กระบวนการดำเนินคดีทุจริตที่จำเป็นต้องขอขยายระยะเวลาเกินกว่ากรอบเวลาปกติที่กฎหมายกำหนด

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ จำนวนคดีอาญาที่หน่วยงานไต่สวนคดีทุจริตถูกฟ้องกลับ

แนวทางการดำเนินงาน

๑. ปรับปรุงกลไกและกระบวนการปราบปรามการทุจริตให้มีประสิทธิภาพ ด้วยความเป็นธรรม โปร่งใส และไม่เลือกปฏิบัติ โดยจัดให้มีกลไกการประสานงานปราบปรามการทุจริตทั้งในระดับนโยบาย ยุทธศาสตร์ และการขับเคลื่อนนโยบายและยุทธศาสตร์ พัฒนาระบบบริหารจัดการคดี ปรับปรุงขั้นตอนการดำเนินงานที่ล่าช้าและซ้ำซ้อนกันของหน่วยงานในกระบวนการปราบปรามการทุจริตให้มีความรวดเร็วและกระชับมากยิ่งขึ้น เพื่อให้การดำเนินงานในกระบวนการปราบปรามการทุจริตแล้วเสร็จภายในกรอบระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด

๒. พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและฐานข้อมูลในกระบวนการปราบปรามการทุจริตให้มีประสิทธิภาพเป็นมาตรฐานเดียวกัน เพื่อให้เกิดความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เช่น การพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเกี่ยวกับการรับเรื่องร้องเรียน การตรวจรับเรื่องร้องเรียน การติดตามเรื่องร้องเรียน การพัฒนาระบบฐานข้อมูลคดีทุจริตระหว่างหน่วยงานให้สามารถเชื่อมโยงข้อมูลคดีทุจริตกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องครบถ้วนทุกหน่วยงาน การพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและฐานข้อมูลเกี่ยวกับการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินที่ทันสมัย เท่าทันต่อการบิดเบือนทรัพย์สินและหนี้สิน สามารถเชื่อมโยงข้อมูลกับหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนในการตรวจสอบความถูกต้องของทรัพย์สินและหนี้สิน และการพัฒนาระบบฐานข้อมูลการจดทะเบียนธุรกิจให้สะท้อนผู้ที่เป็นเจ้าของกิจการที่แท้จริง

๓. นำนวัตกรรมและเทคโนโลยีสมัยใหม่มาปรับใช้เพื่อยกระดับกระบวนการทำงานด้านการปราบปรามการทุจริตและการตรวจสอบทรัพย์สิน เพื่อสร้างความปลอดภัย มีความน่าเชื่อถือและสะดวกรวดเร็ว เช่น เทคโนโลยีการบริหารข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) ปัญญาประดิษฐ์ (AI) เทคโนโลยี BLOCKCHAIN และการใช้ Cloud Technology มาปรับใช้ เพื่อให้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงในยุค Technology Disruption

๔. ตรากฎหมายและบังคับใช้กฎหมายในกระบวนการปราบปรามการทุจริตให้เท่าทันต่อพลวัตของการทุจริต และสอดคล้องกับมาตรฐานสากล เช่น กฎหมายเกี่ยวกับการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และการเปิดเผยบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน กฎหมายเกี่ยวกับการสืบสวนปราบปราม และดำเนินการกับทรัพย์สินหรือผู้กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ หรือทุจริตต่อหน้าที่ตามกฎหมายฟอกเงิน กฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองพยาน และผู้แจ้งเบาะแส กฎหมายเกี่ยวกับการห้ามเจ้าหน้าที่ของรัฐ หน่วยงานของรัฐและหัวหน้าหน่วยงานของรัฐฟ้องร้องดำเนินคดีกับบุคคลที่แสดงความเห็นหรือเปิดโปงเบาะแสเกี่ยวกับการทุจริตและประพฤติมิชอบ (กฎหมายป้องกันการฟ้องปิดปาก Anti-SLAPP Law) และปรับปรุงโทษปรับของนิติบุคคลที่กระทำความเสียหายแก่ประเทศให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล (๕) พัฒนาเจ้าหน้าที่ในกระบวนการปราบปรามการทุจริตให้มีสมรรถนะ องค์ความรู้และขีดความสามารถที่เป็น มาตรฐานและเท่าทันต่อพลวัตของการทุจริต โดยพัฒนาระบบฐานข้อมูลองค์ความรู้ด้านการปราบปรามการทุจริตที่ ประมวลจากคดีการทุจริตและผู้เชี่ยวชาญของหน่วยงานต่าง ๆ ในกระบวนการปราบปรามการทุจริต พัฒนาสมรรถนะและองค์ความรู้ในเชิงสหวิทยาการใหม่ ๆ รวมทั้งการปลูกฝังให้เจ้าหน้าที่ในกระบวนการปราบปรามการทุจริตยึดมั่นในหลักคุณธรรม จริยธรรม ความซื่อสัตย์

สุจริต ปฏิบัติตามประมวลจริยธรรม หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และยึดถือประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน

๒.๓.๒ ยุทธศาสตร์ด้านมาตรฐานทางจริยธรรมและการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐ (พ.ศ. ๒๕๖๕-๒๕๗๐)

ประกอบด้วย วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย ประเด็นยุทธศาสตร์ ซึ่งมีประเด็นยุทธศาสตร์ ๕ ประเด็นยุทธศาสตร์ และแนวทางการขับเคลื่อนการดำเนินการ สรุปได้ดังนี้

วิสัยทัศน์ (Vision) เจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นที่เชื่อถือและไว้วางใจได้ (Trusted Public Officers)

พันธกิจ (Mission) สร้างสังคม-วัฒนธรรมทางจริยธรรมของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐและเน้นย้ำภาพลักษณ์เจ้าหน้าที่ของรัฐที่เป็นคนดี มีความสามารถ และมีคุณธรรม เพื่อให้ได้รับความเชื่อมั่นจากประชาชน และความไว้วางใจในระดับนานาชาติ

เป้าหมาย (Goal) ยกระดับตัวชี้วัดนานาชาติและตัวชี้วัดระดับชาติที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรมเจ้าหน้าที่ของรัฐ และตัวชี้วัดด้านคุณธรรมและความโปร่งใสของการดำเนินงานภาครัฐของประเทศไทย โดยใช้กลไกขับเคลื่อนด้านมาตรฐานทางจริยธรรมเพื่อยกระดับการทำหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

ประเด็นยุทธศาสตร์ มี ๕ ยุทธศาสตร์ ครอบคลุมการสร้างมาตรฐานการพัฒนาผลักดันนโยบาย การส่งเสริมและบูรณาการรวมพลังกับทุกภาคส่วน **ภายใต้ประเด็นท้าทายเชิงกลยุทธ์ที่ว่า “ไม่มีข้อยกเว้น ไม่มีข้อกังขา และไม่สูญเปล่า”** ทั้งนี้ อาศัยการใช้สื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัยเพื่อการสื่อสารที่เข้าถึงและร่วมรณรงค์ สร้างสังคม-วัฒนธรรมจริยธรรม ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การสร้างมาตรฐานทางจริยธรรมภายในหน่วยงานของรัฐ

การนำมาตรฐานทางจริยธรรม (Ethical Standard) ประมวลจริยธรรม (Code of Ethics) เป็นกรอบแนวทางการปฏิบัติด้านจริยธรรมในองค์กรให้ชัดเจน ถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญลำดับแรกในการขับเคลื่อนการสร้างคุณธรรมและจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐให้เกิดขึ้นภายในหน่วยงานของรัฐ และการให้ความสำคัญในการสร้างมาตรฐานทางจริยธรรมให้มีมาตรฐานเดียวกันในกลุ่มเจ้าหน้าที่ของรัฐทุกประเภท ครอบคลุมทุกหน่วยงานทั้งในระดับรัฐบาล ระดับส่วนราชการระดับท้องถิ่น และระดับองค์กรโดย **“ไม่มีข้อยกเว้น”** และการสร้างมาตรฐานทางจริยธรรมเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการแก้ปัญหา และข้อขัดแย้งที่เกิดจากคุณค่าทางจริยธรรมที่แตกต่างกันเพื่อให้ **“ไม่มีข้อกังขา”** โดยใช้มาตรฐานทางจริยธรรมเป็นหลังพิง หรือหลักเกณฑ์ในการตัดสินใจและการประพฤติปฏิบัติตน แทนการใช้ดุลยพินิจ ในกรณีที่ไม่มีกฎข้อบังคับมาชี้ขาดเพื่อลดพฤติกรรมสีเทา และเพื่อสร้างความพร้อมในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ทางจริยธรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาผลักดันนโยบายและระบบบริหารการส่งเสริมมาตรฐานทางจริยธรรมภาครัฐให้ครอบคลุมทุกหน่วยงานและทุกระดับ

ยุทธศาสตร์การพัฒนาผลักดันนโยบายและระบบบริหารการส่งเสริมมาตรฐานจริยธรรมภาครัฐให้ครอบคลุมทุกหน่วยงานและทุกระดับ มุ่งเน้นพัฒนานโยบาย ส่งเสริมมาตรฐานทางจริยธรรม เตรียมความพร้อมและความร่วมมือในการร่วมบริหารงานภาครัฐอย่างมีจริยธรรม โดย **“ไม่มีข้อกังขา”** หรือตั้งคำถาม อันเป็นการพัฒนากลไกการส่งเสริมจริยธรรมทั้งที่มีอยู่เดิมและที่ตั้งขึ้นมาใหม่ให้สามารถขับเคลื่อนทำงานได้อย่างสอดคล้องกันและมีประสิทธิภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การส่งเสริมการนำมาตรฐานทางจริยธรรมไปใช้ในการบริหารงานบุคคล

มาตรฐานทางจริยธรรม คือ การสร้างมาตรฐานเดียวกันและมีสภาพบังคับทางกฎหมาย มีการกำหนดมาตรการและกลไกในการขับเคลื่อนงานที่มีประสิทธิภาพ เพื่อการเสริมสร้างและรักษาจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยมาตรการที่สำคัญประการหนึ่ง คือ การนำพฤติกรรมทางจริยธรรมไปใช้ในกระบวนการบริหารงานบุคคลที่คำนึงถึงหลักทางจริยธรรม แบบ **“ไม่มีข้อกังขา”** โดยใช้จริยธรรมเป็นหลักเกณฑ์ในการตัดสินใจและการประพฤติปฏิบัติตน เจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีความประพฤติที่ดี มีการรักษาจริยธรรมควรจะได้รับการสนับสนุนในรูปแบบต่าง ๆ **“ไม่ให้ความพยายามนั้นสูญเปล่า”** ดังนั้น จึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาระบบเครื่องมือต่าง ๆ ที่เอื้อให้มีการนำจริยธรรมไปใช้ในการบริหารงานบุคคลทั้งระบบ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การรวมพลังทุกภาคส่วนในการสร้างสังคม-วัฒนธรรมทางจริยธรรม

การส่งเสริมจริยธรรมตามหลักจริยธรรม ไม่ควรมองข้ามการเสริมสร้างขีดความสามารถทางจริยธรรมของข้าราชการ และกลไกการเสริมสร้างความเข้มแข็งเพื่อสนับสนุนจรรยาบรรณวิชาชีพที่จะต้องมีการใช้เทคนิคใหม่เพื่อสร้างการตัดสินใจเชิงจริยธรรมที่จะส่งเสริมการสร้าง **“วัฒนธรรมจริยธรรม”** ซึ่งเป็นสิ่งที่ต้องปลูกฝัง เพื่อให้เกิดขึ้นและเหมาะสมกับความต้องการในสังคมไทย ผลักดันให้เกิดการปฏิวัติสังคม-วัฒนธรรมทางจริยธรรมในหมู่เจ้าหน้าที่ของรัฐ สร้างกลไกและเครือข่ายให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมตรวจสอบการกระทำฝ่าฝืนจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ (People participation and social engagement) กดดันไม่ให้มีการกระทำฝ่าฝืนจริยธรรมเกิดขึ้น รวมทั้งไม่ปล่อยให้มีที่ยืนสำหรับผู้กระทำผิด

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การสื่อสารเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจและเสริมสร้างทัศนคติเรื่องมาตรฐานทางจริยธรรมและการกระทำผิด

การส่งเสริมให้คนไทยมีจิตสาธารณะและมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม ภาครัฐจึงควรมีการสื่อสารและการรณรงค์ด้วยแนวทางใหม่ ใช้เทคโนโลยีสื่อสารอย่างชาญฉลาดควบคู่กับการผลักดันจริยธรรม ใช้การสื่อสารและการรณรงค์สร้างความรู้ ความเข้าใจ และความสำคัญของมาตรฐานทางจริยธรรม การขับเคลื่อนจริยธรรมภาครัฐในระยะต่อไป จะต้องรณรงค์ ประชาสัมพันธ์เปลี่ยนทัศนคติเรื่องการทำผิดจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ มีเพียงการกระทำที่ผิดหรือถูกเท่านั้น

โดย **“ไม่มีข้อกังขา”** หรือตั้งคำถามกับการดำเนินงาน และต้อง **“ไม่สูญเปล่า”** โดยไม่ยอมรับการกระทำผิดสีเทาอีกต่อไป

แนวทางการขับเคลื่อนการดำเนินการ

๑. แนวทางการส่งเสริมจริยธรรมและรูปแบบการขับเคลื่อนงานด้านการส่งเสริมจริยธรรมสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่สามารถดำเนินการได้ทันทีและสร้างผลกระทบสูง (Quick Win) อาทิ การจัดทำคู่มือ Dos & Don'ts เพื่อกำหนดพฤติกรรมที่ควรกระทำและไม่ควรกระทำ ซึ่งจะช่วยลดความสับสนเกี่ยวกับพฤติกรรรมสีเทา การจัดทำแบบทดสอบแบบประเมินพฤติกรรมทางจริยธรรมสำหรับผู้เข้ารับการคัดเลือกเข้าสู่ระบบราชการ การจัดทำเครื่องมือการประเมินพฤติกรรมการทำงานภายใต้กรอบจริยธรรม การเลือกประเด็นปัญหาทางจริยธรรมที่ใกล้ตัวประชาชนมาทำแคมเปญรณรงค์เพื่อสร้างทัศนคติใหม่แก่สังคมและเจ้าหน้าที่รัฐ

๒. แนวทางการส่งเสริมจริยธรรมและรูปแบบการขับเคลื่อนงานด้านการส่งเสริมจริยธรรมสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น กลไกการบริหารจัดการแผนให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามยุทธศาสตร์ ได้แก่

๒.๑ ระดับส่วนกลาง การปรับปรุงกลไกขับเคลื่อนจริยธรรมให้มีประสิทธิภาพ สามารถทำงานได้บรรลุวัตถุประสงค์และเจตนารมณ์ตามกฎหมาย กำหนดมาตรการ หลักเกณฑ์ และการบูรณาการระหว่างหน่วยงานกลางเพื่อการขับเคลื่อนงานด้านการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมและป้องกันการทุจริต

๒.๒ ระดับส่วนภูมิภาค ให้สำนักงานจังหวัด ส่งเสริมให้มีการปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรม มีหน่วยงานทำหน้าที่ให้คำปรึกษา ส่งเสริม และรับเรื่องร้องเรียนพฤติกรรมล่อแหลม โดยใช้กลไกทางจริยธรรมเป็นกลไกการดำเนินการในเชิงป้องกัน

๒.๓ ระดับส่วนท้องถิ่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่งจัดทำข้อกำหนดจริยธรรมของท้องถิ่น คู่มืออธิบายและกำหนดพฤติกรรมตามมาตรฐานทางจริยธรรมกลางเปิดโอกาสให้ท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการติดตามและตรวจสอบ

๒.๔ ให้หน่วยงานและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการให้มีการจัดทำแผนงาน มาตรการเพื่อส่งเสริมให้เจ้าหน้าที่ของรัฐรักษาจริยธรรมตามมาตรฐานทางจริยธรรม ประมวลจริยธรรม และข้อกำหนดจริยธรรม ซึ่งจะนำไปสู่การสร้างสังคม-วัฒนธรรมทางจริยธรรมของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เป็นคนดีมีความสามารถและมีคุณธรรม พร้อมเป็นกลไกการปฏิรูปประเทศ สร้างความเชื่อมั่นให้กับประชาชน และยกระดับภาพลักษณ์ประเทศไทยที่บริหารประเทศโดยยึดหลักซื่อสัตย์สุจริตเป็นคุณธรรมสูงสุด เพื่อการมุ่งไปสู่การเป็นประเทศที่มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศที่พัฒนาแล้วตามแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

แผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวง-สาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) เป็นแผนที่ดำเนินการต่อเนื่องมาจากแผนแม่บทการป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) ที่ขยายกรอบเวลาให้ใช้ต่อไปจนถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๕ จึงมีความเกี่ยวเนื่องเชื่อมโยงกันและส่งเสริมสนับสนุนซึ่งกันและกันกับแผนทั้ง ๓ ระดับ เพื่อเป็นกลไกและเครื่องมือในการขับเคลื่อนกระทรวงสาธารณสุขไปสู่เป้าหมาย คือ กระทรวงสาธารณสุขปลอดจากการทุจริตและประพฤติมิชอบ ดังแผนภาพที่ ๑

แผนภาพที่ ๑ ความสอดคล้องของแผน ๓ ระดับกับแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

Together Against Corruption

ส่วนที่ ๓

๓. สถานการณ์การทุจริตในสังคมไทยและกระทรวงสาธารณสุข การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและการฉายภาพอนาคต

๓.๑ สถานการณ์การทุจริตในสังคมไทย

การทุจริตเป็นปัญหาสำคัญที่อยู่คู่กับพัฒนาการของมวลมนุษยชาติ การตั้งขึ้น การปฏิวัติ การปฏิรูป การเปลี่ยนแปลง ตลอดจนการล่มสลายของวัฒนธรรมในสังคมมนุษย์หลายครั้งในประวัติศาสตร์โลก เช่น การเสื่อมถอยของจักรวรรดิโรมัน การปฏิรูปศาสนาของฝ่ายโปรแตสแตนต์ กระแสการเติบโตของระบอบประชาธิปไตยในโลกโลกาภิวัตน์แทนระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ การเติบโตของแนวคิดธรรมาภิบาลและบริษัทภิบาล หรือการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วม (Participatory Governance) ฯลฯ ล้วนถือกำเนิดโดยมีปัจจัยสำคัญมาจากพฤติการณ์ที่เชื่อว่าเป็นการทุจริตหรือการโกงในรูปแบบต่าง ๆ จนนำมาสู่การแก้ไขและต่อต้านระบบสังคมเดิม ดังนั้น มโนทัศน์ที่ว่าด้วยการทุจริตย่อมมีการผันแปรไปตามยุคสมัยในช่วงตลอดหลายศตวรรษที่ผ่านมา และยังมีความแตกต่างกันออกไปตามแต่ละพื้นฐานทางสังคมและวัฒนธรรมด้วย

ในยุคปัจจุบันการทุจริตถือเป็นสิ่งที่ทุกคนต้องยอมรับว่าเป็นปัญหาที่ส่งผลต่อการพัฒนาประเทศอย่างแท้จริง การทุจริตได้ฝังรากลึกในสังคมไทยมาเป็นเวลานาน ตั้งแต่ยุคสมัยที่ยังมิได้มีการเปลี่ยนแปลงการปกครอง อาทิ การปกครองในรูปแบบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ที่มีการสร้างความสัมพันธ์เชิงอำนาจระหว่างผู้ปกครองและผู้ถูกปกครอง (Vertical Relations) มีการเอื้อเฟื้อเอื้อประโยชน์ จุนเจือกันในวงญาติ หรือที่เรียกว่าระบบอุปถัมภ์ (The patron-client system) ที่มีการให้ประโยชน์กันทั้งในอำนาจทางการเมือง ตำแหน่งหน้าที่ราชการ ผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจและสถานะทางสังคม การทุจริตที่ฝังรากลึกในสังคมนี้มิใช่มีแค่รูปแบบเดียว แต่มีอยู่หลากหลาย อาทิ การติดสินบน การยักยอก การมีผลประโยชน์ทับซ้อน และพร้อมที่จะมีรูปแบบใหม่ ๆ ขึ้นตลอดเวลา เหล่านี้สะท้อนให้เห็นถึงพื้นฐานทางจิตใจในตัวบุคคลที่ขาดคุณธรรม จริยธรรม และศีลธรรมอันดี อันเป็นผลให้บุคคลแสดงออกถึงพฤติกรรมการกระทำทุจริต โดยไร้ซึ่งความละอาย

ต่อการกระทำของตนไม่มีความรับผิดชอบต่อสังคมส่วนรวม อีกทั้งไม่คำนึงถึงผลของการกระทำการทุจริตในระยะยาวที่ไม่เพียงแต่จะส่งผลกระทบต่อองค์การ หรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียบุคคลใดหรือกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง แต่ยังส่งผลกระทบระยะยาวถึงในระดับประเทศ จะเห็นได้ว่าการมีจิตสำนึกมีพื้นฐานทางจิตใจที่ได้รับการปลูกฝังทางด้านคุณธรรม จริยธรรม และศีลธรรมถือเป็นสิ่งสำคัญที่เป็นเสมือนเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจหรือเครื่องเตือนสติ อันจะทำให้บุคคลเกิดความอายในการกระทำผิดของตน

สาเหตุหลักที่ทำให้การทุจริตยังคงเป็นปัญหาเรื้อรังอยู่ในสังคมไทย เนื่องมาจากสภาพพื้นฐานทางสังคมที่สั่งสมมาและเป็นพื้นฐานสภาพสังคมปัจจุบัน เช่น

- ความสำคัญของพิธีกรรม เนื่องจากชาวตะวันตกที่เข้ามาติดต่อกับเสนาบดีไทยสมัยอยุธยาต่างได้ให้ข้อสังเกตว่า คนไทยให้ความสำคัญแก่พิธีกรรมมาก และดูเหมือนจะให้ความสำคัญแก่สาระที่จะเจรจากันน้อย สังคมไทยในปัจจุบันก็ให้ความสำคัญแก่พิธีกรรมมากกว่าเนื้อหา สังเกตได้จากในการจัดประชุมสำคัญ ๆ ของหน่วยงานต่าง ๆ ผู้ดำเนินการอาจให้ความสำคัญแก่ประเด็นที่ว่าแจกันดอกไม้ควรตั้งที่ใด หรือใครควรนั่งที่ใด จะรับประทานอาหารอะไรและอย่างไร มากกว่าเนื้อหาวาระการประชุมเสียอีก

- ระบบอุปถัมภ์และระบบเครือญาติ ลักษณะเด่นของสังคมไทยคือระบบอุปถัมภ์และระบบเครือญาติ เนื่องจากความคิดหลักในการปกครองของไทยคือ ควบคุมคนเป็นชั้น ๆ ไป ทำให้ทุกคนที่ไม่ใช่ข้าราชการและลูกข้าราชการมีบรรดาศักดิ์ต้องขึ้นทะเบียนเป็นไพร่หลวงหรือไพร่สมอยู่ในปกครองของเจ้าหมู่ ไพร่สมเป็นไพร่ที่เป็นกำลังของเจ้านายและข้าราชการผู้มีบารมี จึงเท่ากับเข้าอยู่ในอุปถัมภ์ของเจ้าหมู่ทำให้มีผู้คุ้มครอง ส่วนระบบเครือญาติมีความสำคัญเพราะเครือญาติมีส่วนได้ส่วนเสียกับบุคคลในตระกูลในระบบกฎหมายไทยโบราณ ผู้ใดได้ดีเครือญาติก็มักได้ดีด้วยกัน ตกอับก็ตกอับด้วยกันทั้งหมด เช่น ในการถูกริบราชบาตร เป็นต้น ระบบอุปถัมภ์และระบบเครือญาติยังมีอิทธิพลในสังคมไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในวงการเมืองและระบบราชการถือเป็นการสืบทอดทางวัฒนธรรมที่เราเข้าใจได้จากการศึกษาพระไอยการต่าง ๆ ในกฎหมายตราสามดวง

- ความเชื่อในไสยศาสตร์และวิญญาณนิยม ความเชื่อในไสยศาสตร์และวิญญาณนิยมยังเป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินชีวิตของคนไทยทั่วไป ดังเช่นเมื่อต้อง “ต่อพิสูท” หรือ พิสูจน์ความจริงขั้นสุดท้ายเมื่อขาดพยานหลักฐานและพยานบุคคลที่ชี้ขาดไปทางใดทางหนึ่งได้ คู่ความก็อาจจะเลือกหนทางของไสยศาสตร์เข้ามาเป็นเครื่องช่วยตัดสิน เช่น ดำน้ำลุยเพลิง หรือล้วงตะกั่ว เป็นต้น ดังปรากฏในพระไอยการพิสูจน์ดำน้ำลุยเพลิง แต่คนไทยไม่ไว้ใจใครแม้กระทั่งเทวดา เพราะเมื่อเชิญภูติเชิญเทวดามาเป็นพยานในการพิสูจน์แล้ว หากเทวดาลำเอียงเข้าข้างคู่ความข้างหนึ่งข้างใด ก็มีคำสาปแช่งที่เป็นเงื่อนไขให้เทวดาตกนรกเหมือนกัน

จากสาเหตุหลักของปัญหาการทุจริตทำให้เห็นได้ว่าตามหลักการของรัฐสมัยใหม่ คือ การแยกรัฐออกจากตัวบุคคล โดยตัวของบุคคลต้องแยกผลประโยชน์ส่วนตัวและผลประโยชน์ส่วนรวมออกจากกัน คนในสังคมควรมีค่านิยมยึดผลประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าผลประโยชน์ส่วนตัว และไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อน ซึ่งการเปลี่ยนแปลงทางกฎหมายของไทยมีจุดเริ่มต้นจากผลของสนธิสัญญาเบาว์ริง (Bowring Treaty) ในสมัยรัชกาลที่ ๔ และมีรูปแบบของรัฐสมัยใหม่ในสมัยรัชกาลที่ ๕ จนนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงระบอบการปกครองจากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์มาเป็นระบอบประชาธิปไตย กล่าวได้ว่าระบบมีการปรับเปลี่ยน แต่วิธีคิดของคนในสังคมยังไม่ปรับเปลี่ยนกรอบความคิดยังยึดกับแนวความคิดแบบจารีตที่หยั่งรากฝังลึกในระดับค่านิยม ส่งผลต่อพฤติกรรมของผู้คนส่วนใหญ่ในสังคมที่ไม่สามารถแยกแยะผลประโยชน์ส่วนตัวจากผลประโยชน์ส่วนรวม นำไปสู่การกระทำอันเป็นการทุจริต ซึ่งเป็นปัญหาเรื้อรังที่ยังมีแนวโน้มรุนแรงมากขึ้นตลอดช่วงเวลาที่ผ่านมา

การทุจริตคอร์รัปชัน มีนิยามที่สามารถทำความเข้าใจได้ใน ๒ บริบท คือ (๑) ในบริบทสากล โดยพิจารณาความหมายที่ระบุไว้ใน Black Law Dictionary คอร์รัปชัน หมายถึง การกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย อันเป็นการกระทำที่ชั่วช้าและฉ้อโกงโดยเจตนาที่จะหลีกเลี่ยงกฎหมาย รวมทั้งการกระทำที่ขัดต่อตำแหน่งหน้าที่สิทธิของผู้อื่น ขณะที่องค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ (Transparency International : TI) ให้ความหมายทุจริตคอร์รัปชันว่าหมายถึง การใช้อำนาจที่ได้รับความไว้วางใจในทางที่ผิด (Abuse of Entrusted Power) เพื่อประโยชน์ส่วนบุคคล ซึ่งครอบคลุมทั้งภาครัฐและเอกชน และ (๒) ในบริบทของสังคมไทย โดยพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒ หน้า ๕๔๓ ระบุว่า การทุจริต หมายถึง ความประพฤติชั่ว คดโกง ฉ้อโกง ขณะที่สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน ระบุว่า คอร์รัปชัน มาจากภาษาลาตินคือ Corrumpere ซึ่งมาจาก ๒ คำ คือ To Ruin-Com (Together) + Rumpere (To break) เมื่อรวมกันแล้วหมายถึง การทำลายหรือการละเมิดจริยธรรม หรือธรรมเนียมในการบริหารงานของเจ้าหน้าที่รัฐ ซึ่งรวมถึงพฤติกรรมที่ไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ทำน้อยกว่าหรือไม่ดีเท่าที่กฎหมายระบุไว้ หรือแม้แต่ทำตามวัตถุประสงค์ของกฎหมาย แต่ใช้วิธีการผิดกฎหมาย นอกจากนี้ Cressey (1970) เสนอทฤษฎีสามเหลี่ยมของการทุจริตคอรัปชัน (Fraud Theory) โดยกล่าวว่า การทุจริตคอร์รัปชันจะเกิดได้สูงในภาวะที่มีปัจจัยเสี่ยง ๓ ด้าน ดังนี้

๑. แรงกดดันหรือแรงจูงใจ (Pressure or Incentive) กล่าวคือ แรงกดดันอันเกิดจากการปฏิบัติงาน การกำหนดเป้าหมายหรือบทลงโทษ เป็นเงื่อนไขให้ผู้ที่ถูกกดดันพยายามหาวิธีที่จะให้ตัวเองไปถึงเป้าหมายเพื่อพ้นจากการถูกลงโทษผ่านการทุจริตคอร์รัปชัน ขณะเดียวกันแรงจูงใจส่วนตัว อาทิ ความต้องการทางการเงิน ความปรารถนาในตำแหน่ง หรืออุปนิสัยที่สุรุ่ยสุร่ายจนเป็นเหตุให้ใช้จ่ายเกินกำลังความสามารถ ก็เป็นเหตุให้ใช้การทุจริตคอร์รัปชันเพื่อเติมเต็มสิ่งที่ต้องการเหล่านั้น

เมื่อพิจารณาปัจจัยที่ก่อให้เกิดการทุจริตในประเทศไทย ด้วยการวิเคราะห์ผ่านทฤษฎีสามเหลี่ยมของการทุจริตคอรัปชัน (Fraud Theory) ในประเด็นแรงกดดันหรือแรงจูงใจ (Pressure or Incentive) พบว่า ระบบรัฐราชการไทยซึ่งถูกครอบงำด้วยระบบอาวุโสและมีสายลำดับชั้นที่ชัดเจน

ได้ก่อผลให้เกิดแรงบังคับจากข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ต่อข้าราชการชั้นผู้น้อย ให้ทำตามคำสั่งเพื่อบรรลุเป้าหมาย จนบางครั้งก็นำมาสู่สภาวการณ์เลือกทุจริตคอร์รัปชันเพื่อให้ตนบรรลุเป้าหมายและพ้นโทษจากผู้บังคับบัญชา ขณะที่ในแง่ของแรงจูงใจนั้นอาจจะมีได้หลากหลาย แต่หากพิจารณาแรงจูงใจเรื่องเงินกล่าวได้ว่าค่าแรงที่ค่อนข้างต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับค่าครองชีพทำให้เกิดความต้องการเงินมากขึ้น หรือตำแหน่งที่ดีขึ้น เช่นนั้นการทุจริตคอร์รัปชั่นจึงเป็นทางเลือกหนึ่งที่คนจำนวนไม่น้อยเลือกใช้เพื่อนำพาตนเองให้สำเร็จในสิ่งที่ปรารถนา ซึ่งทั้งแรงกดดันและแรงจูงใจนี้อาจจะเห็นได้จากหน่วยงานที่เป็นองค์กรภาคสังคมและภาคธุรกิจ ได้มีการร่วมมือกันทุจริตคอร์รัปชันและมีความประพฤติมิชอบร่วมกับเจ้าหน้าที่ของภาครัฐ เนื่องจากเกรงกลัวต่ออำนาจและการสูญเสียผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับในอนาคต

๒. การมีโอกาสในการกระทำผิด (Opportunity) กล่าวคือ ในมุมแรกนั้นผู้ทุจริตมีโอกาสในการทุจริตคอร์รัปชันอันอาจเกิดจากระบบการตรวจสอบการทุจริตภายในองค์กรที่ขาดประสิทธิภาพ ไม่สามารถตอบสนองได้ทันเวลา หรือระเบียบกฎหมายที่มีรอยรั่ว เป็นผลให้ผู้ทุจริตฉวยโอกาสในการกระทำการทุจริตอย่างไม่เกรงกลัว และอีกมุมหนึ่งคือ ผู้ทุจริตมีโอกาสที่เอื้อเฟื้อต่อการปกปิดการทุจริต อันอาจเกิดจากความสามารถในการลบร่องรอยการทุจริตคอร์รัปชัน

เมื่อพิจารณาปัจจัยที่ก่อให้เกิดการทุจริตในประเทศไทย ด้วยการวิเคราะห์ผ่านทฤษฎีสามเหลี่ยมของการทุจริตคอรัปชัน (Fraud Theory) ประเด็นการมีโอกาสในการกระทำผิด (Opportunity) พบว่า ระบบบริหารจัดการโดยเฉพาะการบังคับใช้กฎหมายยังขาดประสิทธิภาพ กระบวนการยุติธรรมไม่มีมาตรฐาน ระบบธรรมาภิบาลขององค์กรภาครัฐอ่อนแอ และกระบวนการตรวจสอบไม่โปร่งใส ส่วนกฎระเบียบและข้อบังคับของข้าราชการพลเรือนก็ไม่เอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติงานจริง รวมทั้งการละเว้นละเลย และเพิกเฉยต่อการกระทำความผิด ทั้งนี้ เนื่องจากมีการพิจารณาเข้าข้างประโยชน์ส่วนตัวและพวกพ้องมากกว่าการคำนึงถึงการแก้ไขปัญหาและความเดือดร้อนที่ประชาชนและสังคมได้รับ เหล่านี้ล้วนเป็นรอยรั่วของระบบอันเป็นโอกาสให้คนในระบบเองใช้เป็นช่องทางในการทุจริตคอร์รัปชัน นอกจากนี้การที่สังคมไทยติดอยู่กับแนวคิดเน้นเฟ้นคนดีมาปกครอง โดยประชาชนวงกว้างไม่ต้องมีบทบาทคำถามเกิดขึ้นตามมาว่าใครเป็นผู้กำหนดว่าคนแบบไหนคือคนดี ใครไม่ดี ดีเพื่อใคร และใครจะตรวจสอบกำกับคนดี ก็เป็นเหตุให้อำนาจผูกขาดสามารถคอร์รัปชันได้อย่างสุด ๆ หากการเมืองของคนดีไม่มีระบบตรวจสอบ ประชาชนไม่มีส่วนร่วมอย่างจริงจังก็ไม่มีความหมายอะไร

๓. การมีข้ออ้าง หรือการใช้เหตุผล (Rational) ที่ทำให้ผู้ทุจริตคอร์รัปชันรู้สึกดีขึ้น เช่น การอ้างถึงความจำเป็น การอ้างว่าเป็นธรรมเนียมหรือประเพณีที่ต้องกระทำ เห็นว่าใคร ๆ ก็ทำกัน หรืออ้างว่าเป็นการกระทำเพื่อประโยชน์ส่วนรวม เช่น การตกแต่งตัวเลขการเงินให้มีกำไร เพื่อมิให้กิจการล้มละลาย เป็นต้น

เมื่อพิจารณาปัจจัยที่ก่อให้เกิดการทุจริตในประเทศไทย ด้วยการวิเคราะห์ผ่านทฤษฎีสามเหลี่ยมของการทุจริตคอรัปชัน (Fraud Theory) ประเด็นการมีข้ออ้าง หรือการใช้เหตุผล (Rational) พบว่า การทุจริตซึ่งถูกทำให้กลายเป็นวัฒนธรรมด้านมืดของสังคมไทยผ่านการเลียนแบบ หรือส่งทอดกัน

ในระบบได้ก่อผลให้ผู้ทุจริตคอร์รัปชันอ้างว่าสิ่งที่ตนทำนั้นคนรุ่นก่อน ๆ หรือคนอื่น ๆ ในสังคมก็ทำกัน บางคนเห็นว่าคอร์รัปชันไม่เป็นปัญหา บางคนเห็นว่าเป็นปัญหาเพราะสร้างความเสียหายต่อสาธารณะ เส้นแบ่งระหว่างเรื่องส่วนตัวกับเรื่องสาธารณะเลือนลางมากขึ้น ความสับสนนี้เองเป็นเหตุให้ยากที่จะปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันให้หมดสิ้นไป

จากดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index : CPI) โดยองค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ (Transparency International : TI) มีสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ ณ กรุงเบอร์ลิน ประเทศเยอรมนี ดัชนีนี้เริ่มจัดทำตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๖ (ค.ศ. ๑๙๙๓) เป็นต้นมา มีสถานะเป็นองค์กรภาคประชาสังคมระหว่างประเทศ มีวัตถุประสงค์ในการต่อสู้กับการทุจริตทุกรูปแบบด้วยการแสวงหาความร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ และสร้างความตระหนักรู้ถึงผลเสียของการทุจริต ดำเนินการโดยคณะกรรมการบริหาร ซึ่งจะมาจากการเลือกโดยสมาชิกที่เป็นตัวแทนสาขาของแต่ละประเทศ และสมาชิกอิสระเพื่อเป็นคณะกรรมการ จำนวน ๑๐-๑๓ คน โดยมีวาระในการดำรงตำแหน่ง ๓ ปี และดำรงตำแหน่งได้ไม่เกิน ๓ วาระ ดัชนีการรับรู้การทุจริต เป็นข้อมูลที่รวบรวมมาจากแหล่งข้อมูลที่แตกต่างกัน โดยองค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ (Transparency International : TI) ได้มีการประเมินดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index : CPI) ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๘-๒๕๖๔ ทั้งนี้ ในปี พ.ศ. ๒๕๓๘-๒๕๕๔ เป็นระบบคะแนน ๑-๑๐ ส่วนปี พ.ศ. ๒๕๕๕ เป็นต้นมา เป็นระบบคะแนน ๑-๑๐๐ โดยได้ปรับค่าคะแนนในแผนภาพปี พ.ศ. ๒๕๓๘-๒๕๕๔ เป็นระบบคะแนน ๑-๑๐๐ เพื่อสะดวกในการทำความเข้าใจ ดังแผนภาพที่ ๒

ค่าเป้าหมาย	คะแนน	อันดับ
พ.ศ. 2561 - 2565	50	1 ใน 54
พ.ศ. 2566 - 2570	57	1 ใน 43
พ.ศ. 2571 - 2575	62	1 ใน 32
พ.ศ. 2576 - 2580	73	1 ใน 20

ค่าเป้าหมายตัวชี้วัด
ตามแผนแม่บทฯ ประเด็นที่ 21
การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ
(พ.ศ. 2561-2580)

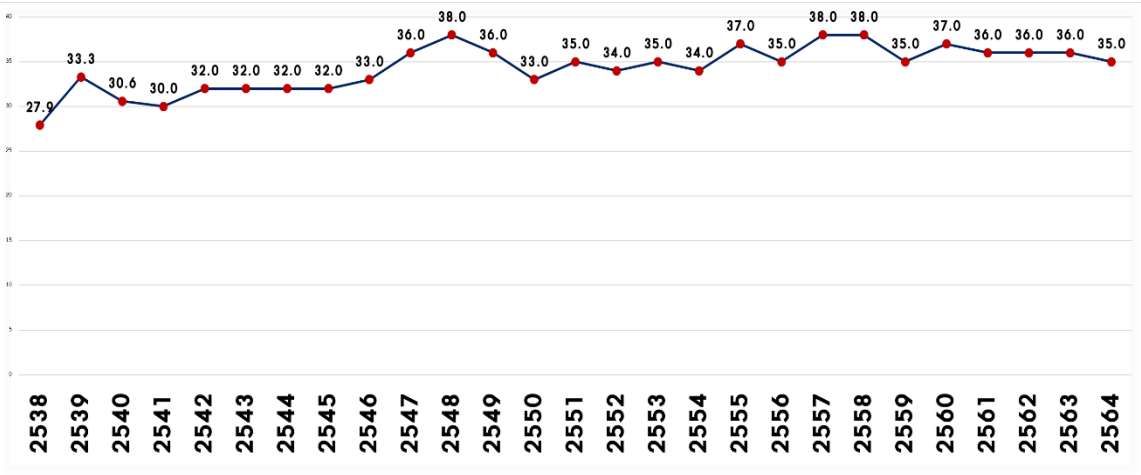

แผนภาพที่ ๒ คะแนนการประเมินดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index : CPI) ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๘-๒๕๖๔ ของประเทศไทย

๓.๑.๑ ดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index : CPI)

ตลอดระยะเวลากว่า ๒๐ ปีที่ผ่านมา สถานการณ์การทุจริตของประเทศไทยเมื่อพิจารณาจากดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index : CPI) มีแนวโน้มทรงตัวอยู่ในช่วงต่ำกว่า ๔๐ คะแนน มาโดยตลอด โดยค่าคะแนนล่าสุดองค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ (Transparency International : TI) ได้เผยแพร่ผลดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index : CPI) ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๖๕ ปัจจุบันรูปแบบการประเมินทั่วโลกจะใช้แหล่งการประเมินจำนวน ๑๓ แหล่งการประเมิน สำหรับประเทศไทยใช้แหล่งการประเมินจำนวน ๙ แหล่ง ปรากฏว่า ๒ ใน ๓ ของประเทศที่เข้ารับการประเมินมีระดับคะแนนที่ต่ำกว่า ๕๐ คะแนน จากคะแนนเต็ม ๑๐๐ คะแนน และโดยเฉลี่ยระดับคะแนนจะอยู่ที่ ๔๓ คะแนน ประเทศที่ได้รับคะแนนสูงที่สุดคือ เดนมาร์ก ฟินแลนด์ และนิวซีแลนด์ มีคะแนน ๘๘ คะแนน โดยที่ประเทศนอร์เวย์ (๘๕) สิงคโปร์ (๘๕) สวีเดน (๘๕) สวิตเซอร์แลนด์ (๘๔) เนเธอแลนด์ (๘๒) ลักเซมเบิร์ก (๘๑) และเยอรมนี (๘๐) เป็นประเทศที่ได้คะแนนสูงสุดใน ๑๐ อันดับแรก สำหรับประเทศที่ได้รับคะแนนน้อยที่สุดคือ ซูดานใต้ (๑๑) ซีเรีย (๑๓) และโซมาเลีย (๑๓) ประเทศไทยได้รับคะแนน ๓๕ คะแนน อยู่ในลำดับที่ ๑๑๐ จากประเทศที่เข้าร่วมประเมินทั้งหมด ๑๘๐ ประเทศ คะแนนลดลงจากปี ๒๕๖๓ ซึ่งได้รับคะแนน ๓๖ คะแนน อยู่ในลำดับ ที่ ๑๐๔ และอยู่ในลำดับที่ ๕ ของประเทศอาเซียน รองจาก ๑) สิงคโปร์ ๘๕ คะแนน ๒) มาเลเซีย ๔๘ คะแนน ๓) เวียดนาม ๓๙ คะแนน และ ๔) อินโดนีเซีย ๓๘ คะแนน โดยทุกประเทศทั่วโลกมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๔๓ คะแนน ประเทศในเอเชียแปซิฟิกมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๔๕ คะแนน ประเทศอาเซียนมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๓๙.๘๕ คะแนน สำหรับประเทศไทยตั้งเป้าหมายในการยกระดับคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริตไว้ในยุทธศาสตร์ชาติฯ ว่าเมื่อสิ้นสุดแผน (ปี พ.ศ. ๒๕๘๐) ค่าคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต จะต้องอยู่ที่ ๑ ใน ๒๐ ลำดับแรกของโลก หรือ ๗๓ คะแนน และกำหนดเป้าหมายตามแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ และแผนการปฏิรูปประเทศด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ตั้งเป้าหมายไว้ที่ ๕๐ คะแนน เมื่อสิ้นสุดแผนในปี ๒๕๖๕ ทั้งนี้ ผลคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index: CPI) ของประเทศไทยตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๘ มีระดับคะแนนสูงสุดไม่เกิน ๓๘ คะแนน และคะแนนต่ำสุดไม่เกิน ๓๕ คะแนน โดยในช่วงตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ ถึงปัจจุบัน คะแนนเฉลี่ยของประเทศไทยอยู่ที่ ๓๕.๗๕ คะแนน เมื่อพิจารณาอันดับและเทียบกับประเทศต่าง ๆ พบว่า ประเทศไทยมีอันดับลดลงจากอันดับที่ ๙๙ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๑ ลงมาอยู่ที่อันดับที่ ๑๐๑ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ อันดับที่ ๑๐๔ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ และอันดับที่ ๑๑๐ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๔

ภาพรวมคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index : CPI) ของประเทศไทยในปี พ.ศ. ๒๕๖๔ สามารถวิเคราะห์ได้ดังนี้

๑. แหล่งข้อมูลที่ประเทศไทย ได้คะแนนลดลงจากปีก่อนหน้า จำนวน ๔ แหล่งข้อมูล คือ

๑.๑ แหล่งข้อมูล IMD World Competitiveness Yearbook (MD) ได้ ๓๕ คะแนน (ปี ๒๐๒๐ ได้ ๔๓ คะแนน) IMD นำข้อมูลสถิติทุติยภูมิและผลการสำรวจความคิดเห็นผู้ปริหารระดับสูงไปประมวลผลจัดอันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทย และพิจารณาจาก ๔ องค์ประกอบ คือ ๑) สมรรถนะทางเศรษฐกิจ ๒) ประสิทธิภาพของภาครัฐ ๓) ประสิทธิภาพของภาคธุรกิจ และ ๔) โครงสร้างพื้นฐาน ทั้งนี้ IMD จะสำรวจข้อมูลประมาณเดือนมกราคม-เมษายนของทุกปี **ในแหล่งข้อมูล IMD World Competitiveness Yearbook (IMD) มีประเด็นที่องค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ นำมาคำนวณเป็นคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริตจากแบบสำรวจความคิดเห็นผู้บริหารระดับสูงในประเทศไทย**

ประเด็นคำถาม คือ มีการติดสินบนและการทุจริตคอร์รัปชันอยู่หรือไม่

๑.๒ แหล่งข้อมูล The Political and Economic Risk Consultancy (PERC) ได้ ๓๖ คะแนน (ปี ๒๐๒๐ ได้ ๓๘ คะแนน) PERC สำรวจข้อมูลจากนักธุรกิจในท้องถิ่นและนักธุรกิจชาวต่างชาติที่เข้าไปทำธุรกิจที่ในประเทศนั้น ๆ ได้แก่ นักธุรกิจจากสมาคมธุรกิจ ผู้แทนที่เข้าร่วมการประชุมต่าง ๆ ในเอเชีย ผู้แทนหอการค้าประเทตต่าง ๆ เป็นต้น ซึ่งกลุ่มตัวอย่างในแต่ละประเทศประกอบด้วย ผู้บริหารในประเทศ ผู้ที่มีสัญชาติเป็นบุคคลประเทศนั้น ๆ และผู้บริหารชาวต่างชาติใช้การสัมภาษณ์ซึ่งหน้าการสอบถามทางโทรศัพท์ ตลอดจนการตอบแบบสำรวจออนไลน์ ทั้งนี้ PERC มีหลักเกณฑ์ในการสำรวจโดยการสอบถามกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นการถามคำถามที่แสดงให้เห็นถึงระดับการรับรู้ในเรื่องการคอร์รัปชัน

ประเด็นคำถาม คือ ท่านจะให้คะแนนปัญหาการทุจริตในประเทศที่ท่านทำงานหรือประกอบธุรกิจเท่าใด

๑.๓ แหล่งข้อมูล World Economic Forum (WEF) ได้ ๔๒ คะแนน (ปี ๒๐๒๐ ได้ ๔๓ คะแนน) ในแต่ละปี WEF ได้จัดทำรายงานการวัดอันดับความสามารถในการแข่งขันทั่วโลก (The Global Competitiveness Report : GCR) โดยรวบรวมข้อมูลด้านต่าง ๆ **ผ่าน "แบบสำรวจความคิดเห็นผู้บริหาร" (The Executive Opinion Survey : EOS) ซึ่งถูกออกแบบขึ้นมาเพื่อสำรวจความพึงพอใจของนักธุรกิจต่างประเทศและนักธุรกิจภายในประเทศว่า การประกอบธุรกิจในประเทศเหล่านั้นมีความสะดวกระดับใด มีปัจจัยใดบ้างที่เป็นปัญหาและอุปสรรคต่อการประกอบธุรกิจ** โดย WEF จะสำรวจข้อมูลประมาณเดือนมกราคม-มิถุนายน ของทุกปี ซึ่งในปี ๒๐๒๑ แม้จะไม่ได้มีการจัดอันดับความสามารถทางการแข่งขันของแต่ละประเทศ เนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) แต่จะใช้ดัชนีใหม่ที่พัฒนาขึ้นและนำมาใช้ชี้วัดเป็นครั้งแรกในปีที่ผ่านมา โดยเน้นในเรื่องการเติบโตอย่างยั่งยืน

ประเด็นคำถาม คือ

๑. การจ่ายเงินสินบนเกี่ยวกับการนำเข้า-ส่งออก ระบบสาธารณูปโภคต่าง ๆ เช่น น้ำ ไฟ การจ่ายภาษีประจำปี เป็นต้น การได้รับใบอนุญาตจากภาครัฐ เช่น สัมปทาน การตัดสินของศาลที่ให้เป็นไปตามที่ตนเองต้องการ เป็นต้น

๒. รัฐนำเงินงบประมาณของภาครัฐไปให้กับบริษัท บุคคลหรือกลุ่มบุคคลใด ๆ โดยทุจริตเพื่อการคอร์รัปชัน

๓. ประเทศของคุณมีระดับคุณธรรมหรือจริยธรรม ธรรมาภิบาลระดับใด

๑.๔ แหล่งข้อมูล World Justice Project (WIP) ได้ ๓๕ คะแนน (ปี ๒๐๒๐ ได้ ๓๘ คะแนน) WIP เป็นดัชนีชี้วัดหลักนิติธรรม (Rule of Law) โดยมีเกณฑ์การวัด ประกอบด้วย ๘ เกณฑ์ ได้แก่ ขีดจำกัดอำนาจของรัฐบาล (Constraints on Government Powers) ปราศจากการคอร์รัปชัน (Absence of Corruption) การเปิดเผยข้อมูลภาครัฐ (Open Government) สิทธิขั้นพื้นฐาน (Fundamental Rights) ความสงบเรียบร้อยของสังคม (Order and Security) การบังคับใช้กฎหมาย (Regulatory Enforcement) กระบวนการยุติธรรมทางแพ่ง (Cvil Justice) และกระบวนการยุติธรรมทางอาญา (Criminal Justice) **โดยองค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ จะนำค่าคะแนนของแหล่งข้อมูล WJP เฉพาะเกณฑ์ที่ ๒ คือ ปราศจากการคอร์รัปชัน (Absence of Corruption) มาใช้ในการคำนวณ**

๒. แหล่งข้อมูลที่ประเทศไทย ได้คะแนนเพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้า จำนวน ๑ แหล่งข้อมูล คือ แหล่งข้อมูล Varieties of Democracy Institute (VDEM) ได้ ๒๖ คะแนน (ปี ๒๐๒๐ ได้ ๒๐ คะแนน) แหล่งข้อมูล V-DEM เป็นการวัดเกี่ยวกับความหลากหลายของประชาธิปไตย การถ่วงดุลของฝ่ายบริหาร ฝ่ายนิติบัญญัติ และฝ่ายตุลาการ ตลอดจนการทุจริตของเจ้าหน้าที่ในฝ่ายบริหาร ฝ่ายนิติบัญญัติ และฝ่ายตุลาการ ซึ่งในปี ๒๐๑๖ มีการวัดในอาเซียนเพียง ๔ ประเทศ แต่ต่อมาในปี ๒๐๑๙ จนถึงปัจจุบัน มีการวัดในประเทศกลุ่มอาเซียน ๑๐ ประเทศ ในแหล่งข้อมูล V-DEM **มีประเด็นที่องค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาตินำมาคำนวณเป็นคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต ตามคำถามที่ว่าการทุจริตทางการเมืองเป็นที่แพร่หลายมากน้อยเพียงใด (How pervasive is political corruption?) โดยดัชนีแสดงความแพร่หลายของการทุจริตนี้ถูกคำนวณจากค่าเฉลี่ยของดัชนี ๔ ด้าน คือ ๑) ดัชนีการคอร์รัปชันในภาครัฐ (Public sector corruption index) ๒) ดัชนีการคอร์รัปชันของผู้บริหารระดับสูง (Executive corruption index) ๓) ดัชนีการคอร์รัปชันของฝ่ายนิติบัญญัติ (The indicator for legislative corruption) และ ๔) ดัชนีการคอร์รัปชันของฝ่ายตุลาการ (The indicator for judicial corruption)**

ประเด็นคำถาม คือ การทุจริตในภาคการเมืองมีการแพร่ขยายตัวอย่างไร โดยพิจารณาจากพฤติกรรมเรียกรับสินบนของเจ้าหน้าที่ การคอร์รัปชันของผู้บริหารระดับสูง การใช้อำนาจเพื่อให้ได้มาซึ่งสัมปทาน การเบียดบังเงินหลวง การใช้ตำแหน่งหน้าที่โดยมิชอบของฝ่ายนิติบัญญัติ การคอร์รัปชันของฝ่ายตุลาการ

๓. แหล่งข้อมูลที่ประเทศไทย ได้คะแนนเท่ากับปีก่อนหน้า จำนวน ๔ แหล่งข้อมูล คือ

๓.๑ แหล่งข้อมูล Bertelsmann Stiftung Transformation Index (BFTI) ได้ ๓๙ คะแนน โดย BF (TI) ใช้ผู้เชี่ยวชาญวิเคราะห์และประเมินกระบวนการเปลี่ยนแปลงไปสู่ประชาธิปไตยและระบบเศรษฐกิจแบบตลาดเสรี และดูความเปลี่ยนแปลง ๓ ด้าน คือ ๑) ด้านการเมือง ๒) ด้านเศรษฐกิจ และ ๓) ด้านการจัดการของรัฐบาล ทั้งนี้ BFTI จะมีการเผยแพร่ผลทุก ๒ ปี โดยมีรูปแบบการวิจัยเป็น Qualitative expert survey ซึ่งการเผยแพร่ชุดข้อมูลล่าสุดเป็นรายงานฉบับ ปี ๒๐๒๐ การประเมินค่าดัชนี Transformation index BTI

ประเด็นคำถาม คือ

๑. ข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่รัฐมีการใช้ตาแหน่งหน้าที่เพื่อประโยชน์โดยมิชอบหรือมีการถูกลงโทษหรือไม่

๒. ประสิทธิภาพของรัฐบาลในการควบคุมปัญหาการทุจริตได้มากน้อยเพียงใด

๓.๒ แหล่งข้อมูล Economist Intelligence Unit Country Risk Ratings (EIU) ได้ ๓๗ คะแนน เป็นการวิเคราะห์เชิงลึกเกี่ยวกับความเสี่ยงที่ระบบเศรษฐกิจของประเทศต้องเผชิญ ได้แก่ ความโปร่งใสในการจัดสรรและการใช้จ่ายงบประมาณ การใช้ทรัพยากรของราชการ / ส่วนรวม การแต่งตั้งข้าราชการจากรัฐบาลโดยตรง มีหน่วยงานอิสระในการตรวจสอบการจัดการงบประมาณของหน่วยงานนั้น ๆ มีหน่วยงานอิสระด้านยุติธรรมตรวจสอบผู้บริหาร / ผู้ใช้อำนาจ ธรรมเนียมการให้สินบน เพื่อให้ได้สัญญาสัมปทานจากหน่วยงานของรัฐ ทั้งนี้ EIU มีการสำรวจเก็บข้อมูลประมาณเดือนกันยายนของทุกปี โดยข้อมูลที่ได้จะถูกนำมาวิเคราะห์จากผู้เชี่ยวชาญนักวิเคราะห์ความเสี่ยง

ประเด็นคำถาม คือ

๑. การใช้งบประมาณและระบบการตรวจสอบงบประมาณ

๒. การบริหารจัดการทรัพยากรภาครัฐ

๓. อำนาจการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่รัฐ (ระบบคุณธรรมหรือระบบอุปถัมภ์)

๔. ความเป็นอิสระขององค์กรตรวจสอบ

๓.๓ แหล่งข้อมูล Global Insight Country Risk Ratings (GI) ได้ ๓๕ คะแนน ในแหล่งข้อมูล Global Insight Country Risk Ratings (GI) มีประเด็นที่องค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ นำมาคำนวณเป็นคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต คือ “ความเสี่ยงของการที่บุคคลหรือบริษัทจะต้องเผชิญกับการติดสินบนหรือการคอร์รัปชันในรูปแบบอื่น เพื่อที่จะทำให้การดำเนินธุรกิจเป็นไปอย่างราบรื่น เช่น เพื่อให้ได้รับสัญญาเพื่อการนำเข้าและส่งออก หรือเพื่อความสะดวกสบายเกี่ยวกับงานด้านเอกสารต่าง ๆ มีมากน้อยเพียงใด” ซึ่งถูกประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญแต่ละประเทศ ข้อมูลได้รับจากกลุ่มลูกค้า ผู้ทำสัญญากับภาครัฐ นักลงทุน นักธุรกิจ ผู้รับงานอิสระ และเครือข่ายนักข่าว

ประเด็นคำถาม คือ

๑. ความเสี่ยงด้านการบริหารธุรกิจ การขออนุมัติอนุญาต (Permit)

๒. การติดสินบนเจ้าหน้าที่

๓. การออกนโยบายที่เอื้อประโยชน์ต่อธุรกิจบางธุรกิจ

๓.๔ แหล่งข้อมูล PRS International Country Risk Guide (PRS) ได้ ๓๒ คะแนน ในแหล่งข้อมูล Political Risk Services International Country Risk Guide (ICRG) มีประเด็นที่องค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาตินำมาคำนวณเป็นคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต คือ “การประเมินการคอร์รัปชันในระบบการเมือง ซึ่งรูปแบบของการคอร์รัปชันที่นักธุรกิจมักพบได้โดยตรงและบ่อยครั้ง คือ การเรียกรับเงินหรือการจ่ายสินบนเพื่อให้ได้มาซึ่งใบอนุญาตการนำเข้าและส่งออก (Import and Export Licenses) การจ่ายสินบนเพื่อให้เข้าถึงการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินตรา (Exchange Controls) และการเข้าถึง

ระบบการประเมินภาษี (Tax Assessments) รวมถึงการจ่ายสินบนเพื่อให้ได้รับการคุ้มครองจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ (Police Protection) และการจ่ายสินบนเพื่อให้ได้รับอนุมัติการกู้ยืมเงิน (Loans) เป็นต้น ทั้งนี้ ได้ตระหนักถึงการคอร์รัปชันที่มีโอกาสจะเกิดขึ้นได้มากที่สุด ได้แก่ การคอร์รัปชันจากระบบอุปถัมภ์ ระบบเครือญาติ การฝากเข้าทำงาน การแลกเปลี่ยนผลประโยชน์ การระดมทุนลับของพรรคการเมือง และการมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดระหว่างนักการเมืองกับภาคธุรกิจ”

ประเด็นคำถาม คือ การให้สินบนแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐในขั้นตอนต่าง ๆ โดยเฉพาะการนำเข้า-ส่งออก การขออนุมัติอนุญาต และการจดทะเบียนจัดตั้งบริษัท

จากข้อมูลทั้ง ๙ แหล่ง สามารถนำมาจัดกลุ่มประเภทของแหล่งข้อมูลได้ ๔ กลุ่มด้วยกัน คือ

กลุ่มที่ ๑ การให้สินบนเพื่อการอนุมัติอนุญาต เพื่ออำนวยความสะดวกในการประกอบธุรกิจ ประกอบด้วย GI : Global Insights Business Conditions and Risk Indicators, IMD : IMD World Competitiveness Yearbook, PRS : The PRS Group International Country Risk Guide, WEF : World Economic Forum Executive Opinion Survey

กลุ่มที่ ๒ การใช้งบประมาณไม่คุ้มค่า มีการเอื้อประโยชน์ ประกอบด้วย EIU : Economist Intelligence Unit Country Risk Service, WEF : World Economic Forum Executive Opinion Survey

กลุ่มที่ ๓ การใช้อำนาจหน้าที่ ตำแหน่งโดยมิชอบ ประกอบด้วย EIU : Economist Intelligence Unit Country Risk Service, BFTI : Bertelsmann Foundation Transformation Index, PRS : The PRS Group International Country Risk Guide, WJP : World Justice Project Rule of Law

กลุ่มที่ ๔ ประสิทธิภาพในการดำเนินการต่อต้านการทุจริต ประกอบด้วย BFTI : Bertelsmann Foundation Transformation Index, PERC : Political and Economic Risk Consultancy, V-Dem : Varieties of Democracy Project

ตารางที่ ๑ คะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต (CPI) จาก ๙ แหล่งข้อมูล ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๙-๒๕๖๔

แหล่งข้อมูล / ปี พ.ศ. (ค.ศ.)	2559 (2016)	2560 (2017)	2561 (2018)	2562 (2019)	2563 (2020)	2564 (2021)
IMD	44	43	41	45	41	39
WJP	37	40	40	38	38	35
BF-TI	40	37	37	37	37	37
PERC	38	41	37	38	38	36
WEF	37	42	42	43	43	42
PRS	32	32	32	32	32	32
EIU	37	37	37	37	37	37
GI	22	35	35	35	35	35
V-DEM	24	23	21	20	20	26

องค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ (Transparency International : TI) ได้มีข้อเสนอแนะสำคัญสำหรับการประเมินทั่วโลก จำนวน ๔ ประเด็น คือ

๑. ส่งเสริมสิทธิ เสรีภาพ เพื่อเป็นพลังในการตรวจสอบการทุจริต รัฐบาลควรที่จะจัดการในเรื่องเสรีภาพในการแสดงออกภายใต้สถานการณ์ปัจจุบัน และส่งเสริมการต่อสู้ประเด็นสิทธิมุนษยชนในกระบวนการยุติธรรมให้เป็นประเด็นสำคัญเร่งด่วน

๒. สร้างความเข้มแข็งของหน่วยงานตรวจสอบการทุจริต โดยขยายโครงสร้าง หน่วยงานต่อต้านการทุจริตและหน่วยงานตรวจสอบอื่น ๆ ให้มีความเป็นอิสระ เพื่อให้เกิดการตรวจสอบ ถ่วงดุล เพื่อระงับยับยั้งการกระทำการทุจริต โดยรัฐสภาและศาลควรที่จะเฝ้าระวังป้องกัน เพื่อมิให้เจ้าหน้าที่กระทำการเกินขอบเขตอำนาจหน้าที่

๓. การปราบปรามการทุจริตข้ามชาติ รัฐบาลควรปรับปรุงจุดอ่อนของระบบที่เป็นช่องทางของการทุจริตข้ามชาติ อาชญากรรมทางการเงิน โดยลดช่องว่างทางกฎหมายและบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้แน่ใจว่าผู้ที่กระทำการทุจริตต้องเข้าสู่กระบวนการยุติธรรม

๔. สนับสนุนให้เกิดการเข้าถึงข้อมูลในเรื่องการใช้จ่ายงบประมาณของภาครัฐ ซึ่งจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรน่า 2019 (COVID-19) ในการประชุมสมัชชาสหประชาชาติวาระพิเศษว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต (United Nations General Assembly Special session : UNGASS) เมื่อเดือนมิถุนายน ๒๐๒๑ กำหนดให้ภาครัฐต้องให้สัตยาบรรณว่าต้องมีการป้องกันการทุจริตในกระบวนการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ ซึ่งการมีความโปร่งใสในการใช้จ่ายงบประมาณที่ดียิ่งนั้นจะช่วยให้คุณภาพชีวิตของประชาชนดีขึ้น

จากข้อมูลสะท้อนว่าสังคมไทยยังติดหล่มการขาดการรับรู้การทุจริตและตามหลังประเทศอื่น ๆ อยู่มาก เนื่องจากดัชนีดังกล่าวเปรียบเทียบจากประเทศทั้งสิ้น ๑๘๐ ประเทศทั่วโลก แต่อันดับของประเทศไทยอยู่ระหว่างอันดับที่ ๙๖-๑๑๐ ซึ่งเป็นอันดับกลาง โดยการวัดค่าคะแนนนั้นหมายความว่า หากได้คะแนนน้อยก็หมายถึงมีการทุจริตที่สูง แต่หากได้คะแนนมากก็เท่ากับว่ายิ่งมีความโปร่งใส ซึ่งเมื่อพิจารณาคะแนนจากหนึ่งร้อยคะแนนเต็มย้อนหลังทั้ง ๕ ปี แล้วพบว่าประเทศไทยมีคะแนนที่ต่ำกว่าร้อยละ ๕๐ ของคะแนนเต็มทุกปี

นอกจากนี้ องค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ (Transparency International : TI) ได้กำหนดนิยามและรูปแบบของการทุจริตไว้ ๗ ประเภท ได้แก่

๑. การทุจริตขนาดใหญ่ (Grand Corruption) เป็นการกระทำของเจ้าหน้าที่รัฐระดับสูง เพื่อบิดเบือนนโยบายหรือการใช้อำนาจรัฐในทางมิชอบ เพื่อให้ผู้นำหรือผู้บริหารประเทศได้รับผลประโยชน์จากการใช้ทรัพยากรของชาติ

๒. การทุจริตขนาดเล็ก (Petty Corruption) เป็นการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐระดับกลางและระดับล่างต่อประชาชนทั่วไป โดยการใช้อำนาจหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายในทางมิชอบ

๓. การติดสินบน (Bribery) เป็นการเสนอ การให้ หรือสัญญาว่าจะให้ผลประโยชน์ทั้งในรูปของเงิน สิ่งของ และสิ่งตอบแทนต่างๆ เพื่อเป็นแรงจูงใจให้เกิดการกระทำผิดกฎหมายหรือศีลธรรมอันดี

๔. การยักยอก (Embezzlement) คือ การที่พนักงานหรือเจ้าหน้าที่องค์กรของรัฐนำเงินหรือสิ่งของที่ได้รับมอบหมายให้ใช้ในหน้าที่ราชการ มาใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตนหรือเพื่อกิจกรรมอื่นที่ไม่เกี่ยวข้อง

๕. การอุปถัมภ์ (Patronage) เป็นรูปแบบหนึ่งของการเล่นพรรคเล่นพวก ด้วยการคัดเลือกบุคคลจากสายสัมพันธ์ทางการเมืองหรือเครือข่าย (Connection) เพื่อเข้ามาทำงาน หรือเพื่อได้รับผลประโยชน์ โดยไม่คำนึงถึงคุณสมบัติและความเหมาะสม

๖. การเลือกที่รักมักที่ชัง (Nepotism) เป็นรูปแบบหนึ่งของการเล่นพรรคเล่นพวก โดยเจ้าหน้าที่ของรัฐจะใช้อำนาจที่มีในการให้ผลประโยชน์หรือให้หน้าที่การงานแก่เพื่อน ครอบครัว หรือบุคคลใกล้ชิด โดยไม่คำนึงถึงคุณสมบัติและความเหมาะสม

๗. ผลประโยชน์ทับซ้อน (Conflict of Interest) คือ การขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนกับประโยชน์ส่วนรวม อันเกิดจากที่บุคคลต้องมีหน้าที่หรือสถานะมากกว่า ๑ สถานะ

ในประเทศไทยการทุจริตอาจจะจำแนกออกเป็น ๒ ระดับ ได้แก่ การทุจริตในระดับชาติและการทุจริตในระดับท้องถิ่น

๑. การทุจริตในระดับชาติ การทุจริตเชิงนโยบาย (Policy Corruption) เป็นรูปแบบการทุจริตที่นักการเมืองใช้อำนาจทางด้านการบริหารราชการแผ่นดิน รวมถึงอำนาจนิติบัญญัติที่ได้มาจากความไว้วางใจของประชาชน เป็นเครื่องมือในการออกกฎหมาย การแก้ไขกฎหมาย การแก้ไขระเบียบ ข้อบังคับและนโยบาย โดยอาศัยช่องโหว่ของกฎหมาย กฎระเบียบ และตีความกฎหมาย กฎ ระเบียบให้เอื้อประโยชน์ต่อตนเองและพวกพ้อง เพื่อให้การกระทำการทุจริตกลายเป็นสิ่งที่ชอบธรรม เนื่องจากมีกฎหมาย กฎระเบียบ และนโยบายรองรับ การทุจริตเชิงนโยบายยังปรากฏในรูปแบบอื่น ๆ เช่น การซื้อขายตำแหน่งในระดับสูงทางราชการ ได้แก่ ตำแหน่งอธิบดี ตำแหน่งผู้บริหารในรัฐวิสาหกิจ ในตำแหน่งที่มีอำนาจอนุมัติเห็นชอบโครงการต่าง ๆ ได้ นำไปสู่การตรวจสอบที่หละหลวมในโครงการก่อสร้าง การจัดซื้อจัดจ้างในรัฐ และการใช้วิธีพิเศษในการดำเนินการ หลีกเลี่ยงกฎเกณฑ์มาตรการป้องกันการทุจริตต่าง ๆ ในแต่ละกระบวนการ ขั้นตอนมีการแบ่งผลประโยชน์กันในหมู่พวกพ้อง เช่น การทำแบบก่อสร้างที่ไม่มีความชัดเจน การใช้เงินกู้จากต่างประเทศเพื่อหลีกเลี่ยงการใช้กฎหมายที่เกี่ยวเนื่องกับการจัดซื้อจัดจ้าง เป็นต้น นอกจากนี้ ยังมีรูปแบบของการว่าจ้างแบบเหมารวม (Turnkey) ซึ่งผู้รับเหมาสามารถดำเนินการออกแบบและก่อสร้างโครงการให้แล้วเสร็จได้ด้วยตัวเองซึ่งเอื้อต่อการทุจริต เนื่องจากผู้รับเหมาโครงการสามารถปรับเปลี่ยนแผนงานต่าง ๆ ได้ตลอดเวลา สามารถปรับเพิ่มค่าใช้จ่ายและขออนุมัติงบประมาณเพิ่มได้ง่าย อีกทั้งยังเปิดช่องให้บริษัทเอกชนเรียกร้องค่าชดเชยจากรัฐได้ ซึ่งมักเกิดจากการทำสัญญาที่หละหลวม มีช่องว่างให้หน่วยงานรัฐเสียเปรียบ

๒. การทุจริตในระดับท้องถิ่น การกระจายอำนาจลงสู่ท้องถิ่นที่มีวัตถุประสงค์สำคัญเพื่อให้บริการต่าง ๆ ของรัฐสามารถตอบสนองต่อความต้องการของชุมชนและมีประสิทธิภาพมากขึ้น แต่ในทางปฏิบัติเกิดการทุจริตในท้องถิ่นเพิ่มมากยิ่งขึ้นเช่นเดียวกัน ลักษณะการทุจริตในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำแนกเป็น ๗ ประเภท ดังนี้

๒.๑ การทุจริตด้านงบประมาณ การทำบัญชี การจัดซื้อจัดจ้าง และการเงินการคลัง ส่วนใหญ่เกิดจากการละเลยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๒ สภาพหรือปัญหาการทุจริตที่เกิดจากตัวบุคคล

๒.๓ สภาพการทุจริตอันเกิดจากช่องว่างของกฎ ระเบียบ และกฎหมาย

๒.๔ สภาพหรือลักษณะปัญหาของการทุจริตที่เกิดจากการขาดความรู้ความเข้าใจและขาดคุณธรรมจริยธรรม

๒.๕ สภาพหรือลักษณะปัญหาการทุจริตที่เกิดจากการขาดการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบ

๒.๖ สภาพหรือลักษณะปัญหาของการทุจริตที่เกิดจากการตรวจสอบขาดความหลากหลายในการตรวจสอบจากภาคส่วนต่าง ๆ

๒.๗ สภาพหรือลักษณะปัญหาของการทุจริตที่เกิดจากอำนาจ บารมี และอิทธิพลท้องถิ่น

๓.๑.๒ การประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (Integrity and Transparency Assessment : ITA)

การประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (Integrity and Transparency Assessment : ITA) เป็นเครื่องมือเพื่อให้หน่วยงานภาครัฐทั่วประเทศได้รับทราบถึงสถานะและปัญหาการดำเนินงานด้านคุณธรรมและความโปร่งใสขององค์กร ผลการประเมินที่ได้จะช่วยให้หน่วยงานภาครัฐสามารถนำไปใช้ในการปรับปรุงพัฒนาองค์กรให้มีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานการให้บริการ สามารถอำนวยความสะดวก และตอบสนองต่อประชาชนได้ดียิ่งขึ้น ขณะเดียวกันยังเป็นเครื่องมือในการยกระดับมาตรฐานการดำเนินงานภาครัฐและแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติประเด็นการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ มีหน่วยงานภาครัฐเข้าร่วมการประเมิน ITA ครอบคลุมหน่วยงานภาครัฐทั้งในฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายบริหาร ฝ่ายตุลาการ และองค์กรอิสระ จำนวนรวม ๘,๓๐๓ แห่งทั่วประเทศ มีประชาชนและเจ้าหน้าที่ของรัฐเข้ามามีส่วนร่วมในการให้ข้อมูล จำนวน ๑,๓๐๐,๑๓๒ ราย โดยผลการประเมิน ITA ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ พบว่า มีคะแนนเฉลี่ยในภาพรวมของประเทศ เท่ากับ ๘๗.๕๗ คะแนน อยู่ในระดับผลการประเมิน (Rating Score) ระดับ A ซึ่งสูงกว่าปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ ที่มีคะแนนเฉลี่ยในภาพรวมของประเทศเท่ากับ ๘๑.๒๕ คะแนน และเมื่อพิจารณาตามเป้าหมายตัวชี้วัดของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ซึ่งได้กำหนดค่าเป้าหมายของปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ ไว้ว่าหน่วยงานภาครัฐจะต้องมีค่าคะแนน ITA ๘๕ คะแนนขึ้นไป เป็นจำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๕ ของหน่วยงานภาครัฐทั้งหมด หรือราว ๕,๓๙๗ แห่ง ผลปรากฏพบว่ามีหน่วยงานบรรลุเป้าหมายจำนวน ๕,๘๕๕ หน่วยงาน หรือคิดเป็นร้อยละ ๗๐.๕๒ สูงขึ้นกว่าปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ (จำนวน ๔,๑๔๖ หน่วยงาน) เท่ากับร้อยละ ๔๑.๒๒ แต่ก็ยังไม่ถึงค่าเป้าหมายตามแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติประเด็นการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ดังแผนภาพที่ ๓

ค่าเฉลี่ยระดับประเทศ	หน่วยงานที่ผ่านเกณฑ์
87.57 คะแนน	5,395 หน่วยงาน
จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน	คิดเป็นร้อยละ 70.52

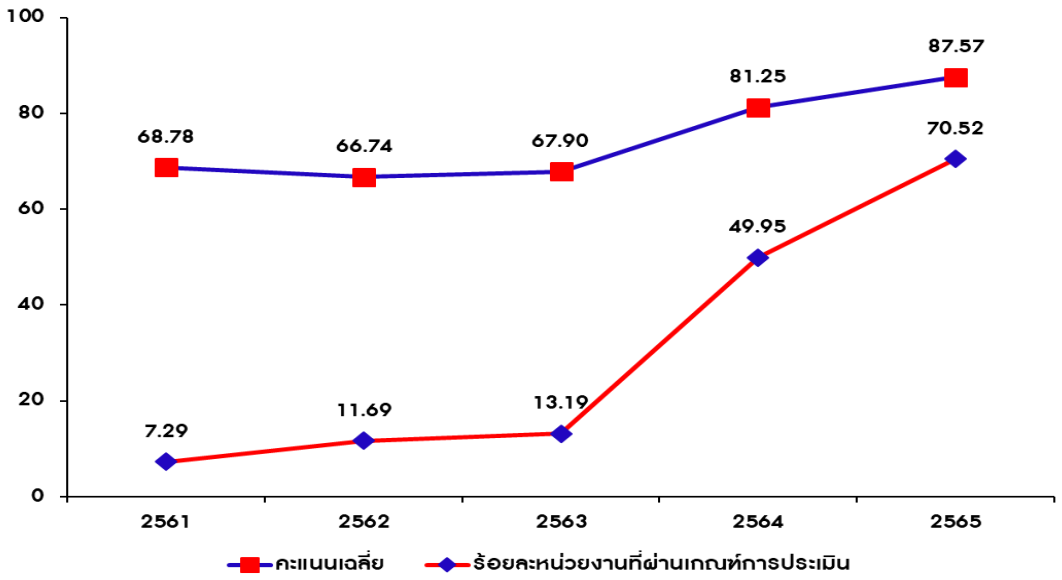

แผนภาพที่ ๓ ผลการประเมิน ITA ภาพรวมระดับประเทศ ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕

จากผลการประเมินในภาพรวมระดับประเทศสะท้อนให้เห็นว่าในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ หน่วยงานภาครัฐส่วนใหญ่เกิดความตระหนัก และมีความพยายามที่จะพัฒนามากขึ้น ทั้งความพยายามที่จะปรับปรุงการให้บริการที่มีประสิทธิภาพ และตอบสนองต่อประชาชนผู้รับบริการมากขึ้น ตลอดจนความพยายามที่จะทำให้ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ของหน่วยงานได้รับการเผยแพร่ที่เว็บไซต์ของหน่วยงาน เพื่อให้ประชาชนได้สามารถเข้าติดตามหรือตรวจสอบได้ อันเป็นสัญญาณในทางที่ดีที่หน่วยงานภาครัฐได้ให้ความสำคัญต่อการปรับตัวให้สอดคล้องกับความต้องการเข้าถึงข้อมูลภาครัฐในปัจจุบัน เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม และเพื่อลดโอกาสหรือความเสี่ยงที่จะมีบุคลากรในหน่วยงานกระทำการทุจริตประพฤติมิชอบ

และหากพิจารณาผลประเมินจำแนกรายตัวชี้วัดในภาพรวมของหน่วยงานภาครัฐทุกแห่ง พบว่าตัวชี้วัดที่มีค่าคะแนนผ่านตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ หรือ ๘๕ คะแนนขึ้นไป จำนวน ๙ ตัวชี้วัด และมีค่าคะแนนไม่ผ่านตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ หรือ ๘๕ คะแนนขึ้นไป จำนวน ๑ ตัวชี้วัด คือ ตัวชี้วัดที่ ๑๐ การป้องกันการทุจริต ได้คะแนนเท่ากับ ๘๒.๖๒ สำหรับตัวชี้วัดที่หน่วยงานภาครัฐได้คะแนนเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ตัวชี้วัดที่ ๑

การปฏิบัติหน้าที่ ได้คะแนนเท่ากับ ๙๔.๔๕ รองลงมา คือ ตัวชี้วัดที่ ๓ การใช้อำนาจได้คะแนนเท่ากับ ๙๒.๐๐ ตัวชี้วัดที่ ๕ การแก้ไขปัญหาการทุจริต ได้คะแนนเท่ากับ ๙๐.๓๑ ตัวชี้วัดที่ ๖ คุณภาพการดำเนินงาน ได้คะแนนเท่ากับ ๘๙.๙๐ ตัวชี้วัดที่ ๒ การใช้งบประมาณ มีคะแนนเท่ากับ ๘๙.๔๕ ตัวชี้วัดที่ ๔ การใช้ทรัพย์สินของราชการ คะแนนเท่ากับ ๘๙.๐๒ ตัวชี้วัดที่ ๗ ประสิทธิภาพการดำเนินงาน ได้คะแนนเท่ากับ ๘๗.๒๘ ตัวชี้วัดที่ ๘ การปรับปรุงระบบการทำงาน ได้คะแนนเท่ากับ ๘๖.๗๘ และตัวชี้วัดที่ ๙ การเปิดเผยข้อมูลได้คะแนนเท่ากับ ๘๖.๗๐ ขณะที่ตัวชี้วัดอีก ๑ ตัวชี้วัด ยังไม่ผ่านตามเกณฑ์ที่กำหนด โดยตัวชี้วัดที่ได้คะแนนต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด (๘๕ คะแนนขึ้นไป) มาจากการเปิดเผยข้อมูลภาครัฐผ่านทางเว็บไซต์ของหน่วยงาน คือ ตัวชี้วัดที่ ๑๐ การป้องกันการทุจริต ได้คะแนนเท่ากับ ๘๒.๖๒ ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์เพียง ๒.๓๘

ทั้งนี้ ตัวชี้วัดที่ ๑๐ การป้องกันการทุจริต ที่เป็นตัวชี้วัดที่ได้คะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ๘๒.๖๒ คะแนน ซึ่งเป็นตัวชี้วัดที่วัดการดำเนินงานต่าง ๆ เพื่อป้องกันการทุจริตที่อาจจะเกิดขึ้นในหน่วยงาน เช่น การมีส่วนร่วมของผู้บริหาร การประเมินความเสี่ยงและการจัดการความเสี่ยงการทุจริตในหน่วยงาน การจัดทำแผนป้องกันการทุจริตในหน่วยงาน เป็นต้น ซึ่งการดำเนินการต่าง ๆ ดังกล่าวนั้น เพื่อให้เกิดการป้องกันการทุจริตขึ้นภายในหน่วยงานภาครัฐที่มีประสิทธิภาพ ดังนั้น ในภาพรวมแล้วประเด็นในตัวชี้วัดที่ ๑๐ การป้องกันการทุจริต ถือเป็นประเด็นที่ควรจะต้องมีการส่งเสริมให้เกิดขึ้นในหน่วยงานภาครัฐมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะหน่วยงานส่วนภูมิภาคและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหมด เป็นกลุ่มเป้าหมายหลักที่ควรมุ่งเน้น โดยส่วนใหญ่มีผลการประเมินไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินจึงต้องมุ่งเน้นการระดมทรัพยากรในการพัฒนาหน่วยงาน การให้ความรู้ ให้คำปรึกษา และกำกับติดตามในกลุ่มหน่วยงานที่ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินดังกล่าว

๓.๑.๓ พฤติกรรมที่ยึดมั่นความซื่อสัตย์สุจริตของเด็กและเยาวชน พ.ศ. ๒๕๖๔

สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และสำนักงาน ป.ป.ช. ดำเนินการสำรวจพฤติกรรมที่ยึดมั่นความซื่อสัตย์สุจริตของเด็กและเยาวชนไทย ในปีพ.ศ. ๒๕๖๔ สัมภาษณ์สมาชิกในครัวเรือนที่มีอายุ ๑๒-๒๔ ปี ทุกจังหวัดทั่วประเทศ จำนวนเด็กและเยาวชนตัวอย่างทั้งสิ้น ๔,๓๗๕ ราย เก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างวันที่ ๒๐ สิงหาคม ถึงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๖๔ สามารถสรุปผลได้ดังนี้

(๑) การมีพฤติกรรมที่ยึดมั่นความซื่อสัตย์สุจริตของเด็กและเยาวชนในภาพรวม

สำนักงาน ป.ป.ช. ได้กำหนดการมีพฤติกรรมที่ยึดมั่นความซื่อสัตย์สุจริตของเด็กและเยาวชน ประกอบด้วย ๓ ด้าน คือ **๑) ด้านความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ๒) ด้านความเท่าเทียมและความเสมอภาค และ ๓) ด้านการแยกแยะระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวม** จากผลการสำรวจพบว่าเด็กและเยาวชนให้คะแนนการมีพฤติกรรมที่ยึดมั่นความซื่อสัตย์สุจริต ด้วยคะแนนเฉลี่ย ๒.๒๔ คะแนน (จากคะแนนเต็ม ๓ คะแนน) ทั้งนี้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้กำหนดหลักเกณฑ์การประเมินผลสำหรับผู้ที่ได้คะแนนเฉลี่ย ๒.๐๐-๓.๐๐ คะแนน อยู่ในระดับมาก คะแนนเฉลี่ย ๑.๐๐-๑.๙๙ คะแนน อยู่ในระดับปานกลาง และคะแนนเฉลี่ย ๐.๐๐-๐.๙๙ คะแนน อยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาสัดส่วนของเด็กและเยาวชน

ตามเกณฑ์ดังกล่าวพบว่า เด็กและเยาวชนร้อยละ ๗๘.๓๐ มีพฤติกรรมที่ยึดมั่นความซื่อสัตย์สุจริต อยู่ในระดับมาก และร้อยละ ๒๑.๗๐ อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนเด็กและเยาวชนร้อยละ ๗๘.๓๐ มีพฤติกรรมที่ยึดมั่นความซื่อสัตย์สุจริตอยู่ในระดับมาก และร้อยละ ๒๑.๗๐ อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนเด็กและเยาวชนที่มีพฤติกรรมยึดมั่นความซื่อสัตย์สุจริตอยู่ในระดับน้อยมีจำนวนเล็กน้อย เมื่อพิจารณาเป็นกลุ่มอายุพบว่า เด็กและเยวชนที่มีอายุ ๑๒-๑๗ ปี ให้คะแนนการมีพฤติกรรมที่ยึดมั่นความซื่อสัตย์สุจริตอยู่ในระดับมากร้อยละ ๗๗.๕๐ ขณะที่เด็กและเยาวชนที่มีอายุ ๑๘-๒๔ ปี มีร้อยละ ๘๗.๘๐

(๒) การมีพฤติกรรมที่ยึดมั่นความซื่อสัตย์สุจริตของเด็กและเยาวชนในแต่ละด้าน

๑) ด้านความรับผิดชอบต่อหน้าที่ พบว่า เด็กและเยาวชนให้คะแนนด้านความรับผิดชอบต่อหน้าที่ด้วยคะแนนเฉลี่ย ๒.๑๑ คะแนน จากเดิม ๓ คะแนน โดยมีสัดส่วนของผู้ให้คะแนนด้านความรับผิดชอบต่อหน้าที่อยู่ในระดับมากร้อยละ ๖๕.๕๐ ระดับปานกลางร้อยละ ๓๓.๙๐ และในระดับน้อยมีร้อยละ ๐.๖๐ เมื่อพิจารณาเป็นกลุ่มอายุพบว่า มีร้อยละ ๖๖.๓๐ เป็นเด็กและเยาวชนที่มีอายุ ๑๘-๒๔ ปี **๒) ด้านความเท่าเทียมและความเสมอภาค** พบว่า เด็กและเยาวชนให้คะแนนด้านความเท่าเทียม ด้วยคะแนนเฉลี่ย ๒.๒๔ คะแนน จากเต็ม ๓ คะแนน โดยมีสัดส่วนของผู้ให้คะแนนด้านความเท่าเทียมและความเสมอภาคร้อยละ ๗๘.๔๐ อยู่ในระดับมาก และร้อยละ ๒๑.๖๐ อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนระดับน้อยมีจำนวนเล็กน้อย เมื่อพิจารณาเป็นกลุ่มอายุพบว่า เด็กและเยาวชนที่มีอายุ ๑๒-๑๗ ปี ให้คะแนนด้านความเท่าเทียมและความเสมอภาคอยู่ในระดับมากร้อยละ ๗๕.๙๐ ขณะที่ร้อยละ ๗๙.๗๐ เป็นคะแนนด้านความเท่าเทียมและความเสมอภาคของเด็กและเยาวชนอายุ ๑๘-๒๔ ปี ที่ได้ให้คะแนน ๓) ด้านการแยกแยะระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวมพบว่า เด็กและเยาวชนให้คะแนนด้านการแยกแยะระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวม ด้วยคะแนนเฉลี่ย ๒.๓๗ คะแนน จากเต็ม ๓ คะแนน โดยมีสัดส่วนของผู้ให้คะแนนอยู่ในระดับมากร้อยละ ๘๘.๑๐ และระดับปานกลางร้อยละ ๑๑.๙๐ ส่วนระดับน้อยมีจำนวนเล็กน้อย เมื่อพิจารณาเป็นกลุ่มอายุพบว่า เด็กและเยาวชนที่มีอายุ ๑๒-๑๗ ปี ให้คะแนนด้านการแยกแยะระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวม อยู่ในระดับมากร้อยละ ๘๙.๔๐ ขณะที่เด็กและเยาวชนที่มีอายุ ๑๘-๒๔ ปี มีร้อยละ ๘๗.๕๐ ตามแผนภาพที่ ๔

แผนภาพที่ ๔ ผลการสำรวจพฤติกรรมที่ยึดมั่นความซื่อสัตย์สุจริตของเด็กและเยาวชนไทย พ.ศ. ๒๕๖๔

๓.๑.๔วัฒนธรรมค่านิยมสุจริต ทัศนคติและพฤติกรรมในการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบของประชาชน พ.ศ. ๒๕๖๔

กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และสำนักงาน ป.ป.ช. ดำเนินการสำรวจวัฒนธรรมค่านิยมสุจริต ทัศนคติ และพฤติกรรมในการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบของประชาชน พ.ศ. ๒๕๖๔ ผลการสำรวจสรุปได้ดังนี้

(๑) การมีวัฒนธรรมค่านิยมสุจริต มีทัศนคติและพฤติกรรมในการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบในภาพรวม ซึ่งสำนักงาน ป.ป.ช. ได้กำหนดการมีวัฒนธรรมค่านิยมสุจริต มีทัศนคติและพฤติกรรมในการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ประกอบด้วย ๓ ด้าน คือ **๑) ค่านิยมสุจริตของประชาชน ๒) ทัศนคติต่อการทุจริตและประพฤติมิชอบของประชาชน และ ๓) พฤติกรรมในการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบของประชาชน** จากการสำรวจพบว่า ประชาชนให้คะแนนการมีวัฒนธรรมค่านิยมสุจริต มีทัศนคติและพฤติกรรมในการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบด้วยคะแนนเฉลี่ย ๒.๐๘ คะแนน จากเต็ม ๓ คะแนน ทั้งนี้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้กำหนดหลักเกณฑ์การประเมินผลสำหรับผู้ที่ให้คะแนนเฉลี่ย ๒.๐๐-๓.๐๐ คะแนน อยู่ในระดับมาก คะแนนเฉลี่ย ๑.๐๐-๑.๙๙ คะแนน อยู่ในระดับปานกลาง และคะแนนเฉลี่ย ๐.๐๐-๐.๙๙ อยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาสัดส่วนของประชาชนตามเกณฑ์ดังกล่าวพบว่า ประชาชนร้อยละ ๗๐.๙๐ มีวัฒนธรรม ค่านิยมสุจริต อยู่ในระดับมาก และร้อยละ ๒๙.๑๐ อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนประชาชนที่มีวัฒนธรรม ค่านิยมสุจริต อยู่ในระดับน้อย มีจำนวนเล็กน้อย

(๒) การมีวัฒนธรรมค่านิยมสุจริต มีทัศนคติและพฤติกรรมในการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบในแต่ละด้าน ๑) ด้านค่านิยมสุจริต พบว่า ประชาชนให้คะแนนด้านค่านิยมสุจริตด้วยคะแนนเฉลี่ย ๒.๗๑ คะแนน จากเต็ม ๓ คะแนน โดยมีสัดส่วนของผู้ให้คะแนนด้านค่านิยมสุจริตอยู่ในระดับมากร้อยละ ๙๗.๑๐ ระดับปานกลางร้อยละ ๒.๙ และระดับน้อยมีจำนวนเล็กน้อย ๒) ด้านทัศนคติต่อการทุจริตและประพฤติมิชอบ พบว่า ประชาชนให้คะแนนด้านทัศนคติต่อการทุจริตและประพฤติมิชอบ ด้วยคะแนนเฉลี่ย ๒.๐๙ คะแนน จากเต็ม ๓ คะแนน โดยมีสัดส่วนของผู้ให้คะแนนด้านทัศนคติต่อการทุจริตและประพฤติมิชอบ อยู่ในระดับมากร้อยละ ๖๓.๐๐ ระดับปานกลางร้อยละ ๓๖.๕๐ และระดับน้อยร้อยละ ๐.๕๐ และ ๓) ด้านพฤติกรรมในการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ พบว่า ประชาชนให้คะแนนด้านพฤติกรรมในการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ด้วยคะแนนเฉลี่ย ๑.๗๕ คะแนน จากเต็ม ๓ คะแนน โดยมีสัดส่วนของผู้ให้คะแนนด้านพฤติกรรมในการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ อยู่ในระดับมากร้อยละ ๒๙.๑๐ อยู่ในระดับปานกลางร้อยละ ๖๘.๕๐ และอยู่ในระดับน้อย มีร้อยละ ๒.๔๐ ตามแผนภาพที่ ๕

แผนภาพที่ ๕ ผลการสำรวจวัฒนธรรม ค่านิยมสุจริต ทัศนคติ และพฤติกรรมในการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบของประชาชน พ.ศ. ๒๕๖๔

จะเห็นได้ว่า ปัญหาการทุจริตและประพฤติมิชอบถือเป็นนโยบายสำคัญของทุกรัฐบาล อย่างไรก็ตาม การดำเนินงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในลักษณะที่เป็นการกำหนดกรอบทิศทางยุทธศาสตร์อย่างชัดเจนริเริ่มขึ้นในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นแกนหลักในการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ระยะที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๕๑-๒๕๕๕) ยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๕๖-๒๕๖๐)

ร่วมกับภาคส่วนต่าง ๆ ในสังคม และปัจจุบันเป็นช่วงของยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ระยะที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) ซึ่งคณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบ เมื่อวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๙ ให้หน่วยงานภาครัฐแปลงแนวทางและมาตรการตามยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ระยะที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) แผนปฏิบัติการด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ระยะที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๓-๒๕๖๕) และแผนปฏิบัติการด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) สู่การปฏิบัติ โดยกำหนดไว้ในแผนปฏิบัติราชการ ๔ ปี และแผนปฏิบัติราชการประจำปี นอกจากนี้ นับตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ เป็นต้นมา ฝ่ายบริหาร ได้ให้ความสำคัญกับการดำเนินงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตอย่างเป็นรูปธรรม โดยกำหนดให้มีการจัดทำงบประมาณในลักษณะบูรณาการมาอย่างต่อเนื่องจนถึงปัจจุบัน ซึ่งแผนงานดังกล่าวมีแนวโน้มได้รับการจัดสรรงบประมาณเพิ่มขึ้นในช่วงปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๓ และมีแนวโน้มลดลงในช่วงปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔-๒๕๖๕ ดังตารางที่ ๒

ตารางที่ ๒ งบประมาณแผนงานบูรณาต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๕

หน่วย : ล้านบาท

งบประมาณแผนงานบูรณาต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๕					
๒๕๖๐	**๒๕๖๑**	**๒๕๖๒**	**๒๕๖๓**	**๒๕๖๔**	**๒๕๖๕**
๕๓๓.๕๑๗๓	๘๖๙.๓๐๓๒	๘๘๓.๙๘๓๑	๙๕๗.๐๔๕๑	๕๗๘.๐๐๐๐	๔๗๘.๙๒๘๙

ที่มา : สำนักงาน ป.ป.ช.

ปัจจุบันประเทศไทยพยายามดำเนินการเพื่อป้องกันและปราบปรามการทุจริต กล่าวคือ มีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับการดำเนินการเพื่อป้องกันและปราบปรามการทุจริต ดังเช่นได้กำหนดหน้าที่ของปวงชนชาวไทยไว้ในหมวด ๔ มาตรา ๕๐ (๑๐) ความว่า บุคคลไม่ร่วมมือหรือสนับสนุนการทุจริตและประพฤติมิชอบทุกรูปแบบ และกำหนดหน้าที่ของรัฐไว้ในหมวด ๕ มาตรา ๕๓ ความว่า รัฐต้องดูแลให้มีการปฏิบัติตามและบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด มาตรา ๕๙ ความว่า รัฐต้องเปิดเผยข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะในครอบครองของหน่วยงานของรัฐที่มิใช่ข้อมูลเกี่ยวกับความมั่นคงของรัฐหรือเป็นความลับของทางราชการตามที่กฎหมายบัญญัติ และต้องจัดให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารดังกล่าวได้โดยสะดวก และมาตรา ๖๓ ความว่า รัฐต้องส่งเสริม สนับสนุน และให้ความรู้แก่ประชาชนถึงอันตรายที่เกิดจากการทุจริตและประพฤติมิชอบทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน และจัดให้มีมาตรการและกลไกที่มีประสิทธิภาพเพื่อป้องกันและขจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบดังกล่าวอย่างเข้มงวด รวมทั้งกลไกในการส่งเสริมให้ประชาชนรวมตัวกันเพื่อมีส่วนร่วมในการรณรงค์ให้ความรู้ ต่อต้าน หรือชี้เบาะแส โดยได้รับความคุ้มครองจากรัฐตามที่กฎหมายบัญญัติ อีกทั้งยังบัญญัติเกี่ยวกับการสรรหา หน้าที่และอำนาจ

ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับนี้ และใน พ.ศ. ๒๕๖๑ มีการบัญญัติกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตขึ้นใหม่ให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ จึงมีความจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มีความเกี่ยวกับการจัดตั้งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ จัดให้มีมาตรการหรือแนวทางที่จะทำให้การปฏิบัติหน้าที่มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล เกิดความรวดเร็ว สุจริต และเที่ยงธรรม รวมทั้งได้เปลี่ยนแปลงคุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม ตลอดจนวาระการดำรงตำแหน่งไว้ อีกทั้งได้บัญญัติให้รัฐมีหน้าที่ส่งเสริม สนับสนุน และให้ความรู้แก่ประชาชนถึงอันตรายที่เกิดจากการทุจริตและประพฤติมิชอบทั้งในภาครัฐ และภาคเอกชน และจัดให้มีมาตรการ และกลไกที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันและขจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบดังกล่าวอย่างเข้มงวดตามมาตรา ๖๓ ของรัฐธรรมนูญ นอกจากนี้ ยังมีพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีการพิจารณาความอาญา เป็นบทลงโทษสำหรับผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับการทุจริต นอกจากนี้ ทางสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ยังมีการดำเนินการเกี่ยวกับการต่อต้านการทุจริตในหลากหลายรูปแบบ อาทิ การออกประกาศและระเบียบต่าง ๆ เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต การมีมาตรการข้อเสนอแนะเพื่อป้องกันการทุจริต มีระบบรับเรื่องร้องเรียนออนไลน์ การส่งเสริมการมีส่วนร่วมด้านการทุจริต การป้องกันและปราบปรามการทุจริตในมิติระหว่างประเทศ การสนับสนุนผลงานวิชาการเกี่ยวกับการทุจริต การที่หลักสูตรและการอบรมออนไลน์เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต การประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ การเปิดเผยข้อมูลต่อสาธารณะ แต่ทั้งนี้ การป้องกันและปราบปรามการทุจริตก็ยังไม่ประสบความสำเร็จ

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าผลการดำเนินงานการป้องกันและปราบปรามการทุจริตมีการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่ดีขึ้น แต่สถานการณ์การทุจริตของประเทศไทยยังคงมีแนวโน้มที่ทรงตัว และลดลงในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๖๔ ซึ่งประเด็นที่เป็นจุดอ่อนของประเทศไทยจากผลการวิเคราะห์ดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index : CPI) ของประเทศไทย ได้แก่ เรื่องสินบน การขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนกับผลประโยชน์ส่วนรวม ความโปร่งใสในระบบงบประมาณ นโยบายของรัฐบาลในการแก้ไขปัญหาการทุจริต และการตรวจสอบเจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยปัญหาการจ่ายสินบนเพื่อให้เข้าถึงบริการสาธารณะในประเทศไทยเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ด้วยกัน พบว่า มีความรุนแรงเป็นลำดับที่สอง รองจากประเทศเวียดนาม จากการสำรวจขององค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ (Transparency International : TI) เมื่อปี ๒๐๑๗ ใน ๖ ประเทศ ประกอบด้วย กัมพูชา อินโดนิเซีย มาเลเซีย เมียนมาร์ ไทย และเวียดนาม โดยมีบริการสาธารณะที่ต้องจ่ายสินบนมากที่สุดคือ ตำรวจ รองลงมา คือ โรงเรียนรัฐบาล

ในระยะต่อไป กล่าวได้ว่าการดำเนินงานการป้องกันและปราบปรามการทุจริตมีทิศทางระยะยาวที่ชัดเจนและมีแนวโน้มที่จะได้รับการสนับสนุนจากฝ่ายบริหารอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากเป็นประเด็นยุทธศาสตร์ที่ถูกกำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐ และได้ถ่ายทอดสู่แผนระดับรองลงมา คือ

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนการปฏิรูปประเทศ และแผนพัฒนาและเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) โดยมีเป้าหมายหลักคือ การมีภาครัฐที่มีความโปร่งใสปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ ที่สะท้อนจากการตั้งค่าเป้าหมายยกระดับดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index : CPI) ที่ ๗๓ คะแนนในปี พ.ศ. ๒๕๘๐ อย่างไรก็ตาม ขณะที่พฤติกรรมของประชาชน เจ้าหน้าที่ของรัฐส่วนใหญ่ที่เอื้อให้การกระทำอันเป็นการทุจริตยังไม่เปลี่ยนแปลง และปัจจัยด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองที่เป็นปัญหาและอุปสรรคขัดขวางการดำเนินงานที่ยังไม่ได้รับการแก้ไข ประกอบกับการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยี โดยเฉพาะเทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นมา เพื่อแทนที่สิ่งเดิม หรือ Disruptive technology อาทิ คริปโทเคอร์เรนซี และปัญญาประดิษฐ์ นับเป็นช่องทางใหม่ที่เอื้อให้เกิดการทุจริตทางด้านการเงิน มีผลกระทบในวงกว้างและยากต่อการสกัดกั้น

ดังนั้น นอกเหนือจากยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ที่เป็นรูปธรรม ยังจำเป็นต้องมีการกำหนดแนวทางขับเคลื่อนสู่การปฏิบัติที่มีความชัดเจนเป็นรูปธรรม รวมทั้งพัฒนากลไกการป้องกันและปราบปรามการทุจริตให้มีความเข้มแข็ง สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และแผนระดับรองอื่น ๆ โดยบูรณาการพันธกิจการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในกระทรวงสาธารณสุขและภาคีเครือข่ายที่มีบทบาทในการต่อต้านการทุจริต โดยร่วมกันสร้างเครื่องมือ กลไก และกำหนดเป้าหมายสำหรับการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน นำไปสู่การแก้ไขประเด็นที่เป็นจุดอ่อนของประเทศอันเป็นเป้าหมายในภาพรวมที่จะป้องกันและปราบปรามการทุจริตของประเทศไทย ที่จะส่งผลต่อการประเมินดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index : CPI) ได้แก่ สินบน การขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวม ความโปร่งใสในระบบงบประมาณ นโยบายของรัฐบาลในการแก้ไขปัญหาการทุจริต และการตรวจสอบเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามแผนภาพที่ ๖

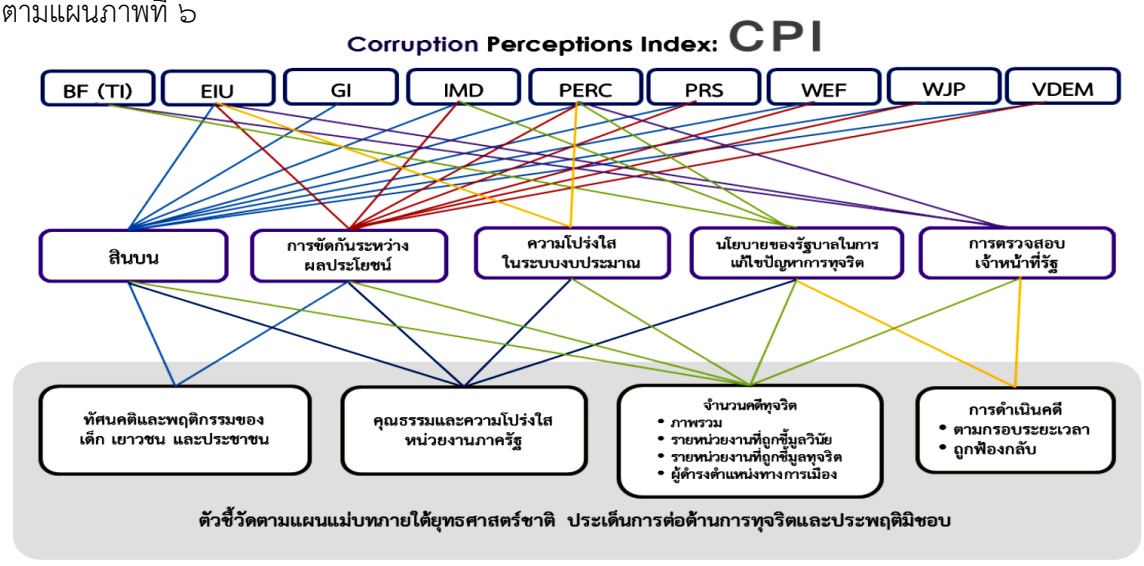

แผนภาพที่ ๖ ความเชื่อมโยงระหว่างเป้าหมาย ประเด็นการประเมินที่ประเทศไทยได้คะแนนค่อนข้างต่ำ และแหล่งข้อมูล

๓.๒ สถานการณ์การทุจริตในกระทรวงสาธารณสุข

๓.๒.๑ ข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่รัฐกระทำการทุจริตหรือประพฤติมิชอบของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข

สถานการณ์การทุจริตในกระทรวงสาธารณสุข ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริตกระทรวงสาธารณสุข ได้รับมอบหมายให้เป็นหน่วยงานกลางในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ที่ต้องดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๑ ที่มีมติรับทราบมาตรการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในระบบราชการตามที่คณะรักษาความสงบแห่งชาติได้เสนอ เพื่อให้การผลักดันนโยบายเรื่อง การป้องกันและขจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบเกิดผลอย่างเป็นรูปธรรมและมีประสิทธิภาพ รวมทั้งส่งเสริมให้มีการปฏิรูปในเรื่องการบริหารราชการแผ่นดิน และมาตรการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในระบบราชการ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๒ วรรคสามของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พ.ศ. ๒๕๕๗ ประกอบกับมาตรา ๒๖๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ โดยให้ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานของรัฐถือปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในระบบราชการอย่างเคร่งครัด และให้ใช้กับกรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐมีความผิดเพราะปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่จนเกิดความเสียหายแก่ทางราชการ ดังนี้

มาตรการที่ ๑

ข้อ ๑ ในกรณีที่มีข้อร้องเรียนเกี่ยวกับการทุจริตและประพฤติมิชอบของข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ ให้ส่วนราชการต้นสังกัดดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้น **ให้แล้วเสร็จภายใน ๗ วัน** แล้วรายงานผลการพิจารณาต่อหัวหน้าส่วนราชการและรัฐมนตรีเจ้าสังกัดเพื่อรับทราบทันที และให้พิจารณาดำเนินการทางวินัยหรือทางอาญาโดยเร็วซึ่งจะต้อง **ให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วัน** ในระหว่างนี้ให้รายงานความคืบหน้าในการดำเนินการต่อหัวหน้าส่วนราชการหรือรัฐมนตรีเจ้าสังกัด เพื่อทราบเป็นระยะตามความเหมาะสม

กรณีที่ตรวจสอบข้อเท็จจริงแล้วพบว่ามีเหตุน่าเชื่อถือ และเป็นกรณีที่ทำให้เกิดความเสียหายแก่ราชการหรือทำให้เกิดความเดือดร้อนแก่ประชาชน **แม้ผลการตรวจสอบยังไม่อาจสรุปความผิดได้ชัดเจนถึงขั้นชี้มูลความผิด ให้พิจารณาปรับย้ายข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องไปดำรงตำแหน่งอื่นเป็นการชั่วคราว เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบและป้องกันการกระทำที่อาจมีผลต่อการตรวจสอบโดยเร็ว** และ**ในกรณีที่เป็นเรื่องร้ายแรงหรือมีผลกระทบต่อความเชื่อมั่นและไว้วางใจของประชาชน ให้เสนอให้มีการย้ายหรือโอนไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในอัตรากำลังชั่วคราวเป็นกรณีพิเศษในสำนักนายกรัฐมนตรี** และดำเนินการตามมาตรการที่กำหนดขึ้นตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๖/๒๕๕๘ เรื่อง มาตรการแก้ปัญหาเจ้าหน้าที่ของรัฐ

ที่อยู่ระหว่างการถูกตรวจสอบ และการกำหนดกรอบอัตรากำลังชั่วคราว ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๘ หรือคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ ๖๘/๒๕๕๙ เรื่องมาตรการแก้ปัญหาเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานอื่นของรัฐและการกำหนดกรอบอัตรากำลังชั่วคราวลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๙ แล้วแต่กรณี

มาตรการที่ ๒

ข้อ ๒ ในกรณีที่ตรวจสอบข้อเท็จจริงแล้วพบว่า มี**หลักฐานควรเชื่อได้ว่าสามารถสรุปความผิดได้ชัดเจนถึงขั้นชี้มูลความผิด ให้ส่วนราชการต้นสังกัดดำเนินการทางวินัยต่อข้าราชการ และเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องอย่างเด็ดขาดโดยเร็ว** และให้รายงานหัวหน้าส่วนราชการและรัฐมนตรีเจ้าสังกัดเพื่อทราบความคืบหน้าและเร่งรัดการดำเนินการอย่างสม่ำเสมอ ทั้งนี้ **อาจพิจารณาให้ข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นออกจากราชการไว้ก่อนหรือออกจากตำแหน่งก็ได้ตามความจำเป็นและเหมาะสม**และใน**กรณีที่พบว่ามีความเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดทางอาญาด้วย ให้ส่งเรื่องให้หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่รับผิดชอบ**เพื่อพิจารณาดำเนินคดีโดยทันที

กระบวนการพิจารณาดำเนินการตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ และระเบียบที่เกี่ยวข้องตามปกติ แต่ให้เร่งดำเนินการให้แล้วเสร็จโดยเร็วโดยพิจารณา**จัดลำดับตามความสำคัญความสนใจของประชาชน และมูลค่าความเสียหายที่เกิดขึ้น**

ในกรณี**ที่เป็นการกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือเป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง แต่ไม่ถึงขั้นให้ปลดออกจากราชการหรือไล่ออกจากราชการ ให้ส่วนราชการต้นสังกัดดำเนินการปรับย้ายจากตำแหน่งเดิม และห้ามปรับย้ายกลับไปดำรงตำแหน่งหน้าที่ในลักษณะเดิมหรือแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้นภายในเวลา ๓ ปี นับแต่วันที่มีการลงโทษทางวินัย**

มาตรการที่ ๓

ข้อ ๓ การปฏิบัติตามนโยบายของรัฐบาล หรือคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ทำให้การปฏิบัติราชการเกิดความล่าช้าหรือไม่มีประสิทธิภาพซึ่งทำให้เกิดความเสียหายแก่ราชการ หรือทำให้เกิดความเดือดร้อนแก่ประชาชน ให้ถือเป็นกรณีที่ต้อง **พิจารณาให้มีการย้ายหรือโอนไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอื่น**

มาตรการที่ ๔

ข้อ ๔ ให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง**พิจารณาจัดให้มีมาตรการคุ้มครองพยาน หรือผู้ให้ข้อมูลหรือเบาะแสในการตรวจสอบอย่างเหมาะสม** เพื่อให้การได้รับข้อมูลและหลักฐานในการดำเนินการต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการทุจริตและประพฤติมิชอบเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ในกรณีที่ตรวจสอบพบว่ามีการจงใจให้ข้อมูลเพื่อใส่ร้ายหรือบิดเบือนข้อมูล เพื่อให้มีการดำเนินการที่เป็นผลร้ายต่อบุคคลอื่น ให้พิจารณาดำเนินการลงโทษบุคคลดังกล่าวอย่างเด็ดขาดด้วย

มาตรการที่ ๕

ข้อ ๕ ให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาสั่งการให้ส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องยึดถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์นี้โดยเคร่งครัดตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

จากผลการดำเนินงานข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่รัฐกระทำการทุจริตหรือประพฤติมิชอบของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๖๕ จากระบบรายงานข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่รัฐกระทำการทุจริตหรือประพฤติมิชอบ ของสำนักงาน ป.ป.ท. เมื่อวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๖๕ พบว่า หน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข จำนวน ๘ หน่วยงาน ประกอบด้วย สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข กรมการแพทย์ กรมควบคุมโรค กรมการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ กรมสุขภาพจิต และกรมอนามัย มีข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่รัฐกระทำการทุจริตหรือประพฤติมิชอบ จำแนกเป็นเรื่องรับใหม่ (เรื่องที่รับใหม่ภายในปี) จำนวนทั้งสิ้น ๕๘ เรื่อง เรื่องที่อยู่ระหว่างดำเนินการ (ยอดรวมสะสมที่อยู่ระหว่างดำเนินการในปี) จำนวนทั้งสิ้น ๑๕๓ เรื่อง และเรื่องที่ดำเนินการแล้วเสร็จ (เรื่องที่ดำเนินการแล้วเสร็จภายในปี) จำนวนทั้งสิ้น ๔๔ เรื่อง ดังตารางที่ ๓ ถึงตารางที่ ๕ และแผนภาพที่ ๗

ตารางที่ ๓ ตารางแสดงจำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่รัฐกระทำการทุจริตหรือประพฤติมิชอบของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๕๙ จากระบบรายงานข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่รัฐกระทำการทุจริตหรือประพฤติมิชอบ ของสำนักงาน ป.ป.ท.

ข้อมูล ณ วันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๖๕

ลำดับ	หน่วยงาน	ปี พ.ศ. ...								
		2557			2558			2559		
		รับใหม่	ระหว่าง	แล้วเสร็จ	รับใหม่	ระหว่าง	แล้วเสร็จ	รับใหม่	ระหว่าง	แล้วเสร็จ
1	สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข	0	0	0	2	1	1	1	2	0
2	กรมการแพทย์	4	4	0	2	6	0	0	6	0
3	กรมควบคุมโรค	0	0	0	1	1	0	4	5	0
4	กรมการแพทย์แผนไทยและการแพทย์	0	0	0	0	0	0	1	1	0
5	กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์	0	0	0	0	0	0	1	1	0
6	กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ	0	0	0	0	0	0	1	1	0
7	กรมสุขภาพจิต	0	0	0	0	0	0	0	0	0
8	กรมอนามัย	0	0	0	0	0	0	0	0	0
รวม		**4**	**4**	**0**	**5**	**8**	**1**	**8**	**16**	**0**

หมายเหตุ

๑. รับใหม่ (จำนวน) คือ เรื่องที่รับใหม่ภายในปีนั้น
๒. ระหว่างดำเนินการ คือ ยอดรวมสะสมที่อยู่ระหว่างดำเนินการในปีนั้น
๓. ดำเนินการแล้วเสร็จ คือ เรื่องที่ดำเนินการแล้วเสร็จภายในปีนั้น

ตารางที่ ๔ ตารางแสดงจำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่รัฐกระทำการทุจริตหรือประพฤติมิชอบของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๒ จากระบบรายงานข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่รัฐกระทำการทุจริตหรือประพฤติมิชอบ ของสำนักงาน ป.ป.ท.

ข้อมูล ณ วันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๖๕

ลำดับ	หน่วยงาน	ปี พ.ศ. ...								
		2560			2561			2562		
		รับใหม่	ระหว่าง	แล้วเสร็จ	รับใหม่	ระหว่าง	แล้วเสร็จ	รับใหม่	ระหว่าง	แล้วเสร็จ
1	สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข	1	3	0	0	2	1	4	3	1
2	กรมการแพทย์	0	6	0	1	7	0	0	4	3
3	กรมควบคุมโรค	1	6	0	9	13	2	4	10	7
4	กรมการแพทย์แผนไทยและการแพทย์	2	1	2	1	2	0	2	0	4
5	กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์	0	1	0	3	3	1	1	4	0
6	กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ	0	1	0	0	0	1	0	0	0
7	กรมสุขภาพจิต	0	0	0	0	0	0	0	0	0
8	กรมอนามัย	0	0	0	0	0	0	0	0	0
รวม		**4**	**18**	**2**	**14**	**27**	**5**	**11**	**23**	**15**

หมายเหตุ

๑. รับใหม่ (จำนวน) คือ เรื่องที่รับใหม่ภายในปีนั้น
๒. ระหว่างดำเนินการ คือ ยอดรวมสะสมที่อยู่ระหว่างดำเนินการในปีนั้น
๓. ดำเนินการแล้วเสร็จ คือ เรื่องที่ดำเนินการแล้วเสร็จภายในปีนั้น

ตารางที่ ๕ ตารางแสดงจำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่รัฐกระทำการทุจริตหรือประพฤติมิชอบของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๖๓-๒๕๖๕ จากระบบรายงานข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่รัฐกระทำการทุจริตหรือประพฤติมิชอบ ของสำนักงาน ป.ป.ท.

ข้อมูล ณ วันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๖๕

ลำดับ	หน่วยงาน	ปี พ.ศ. ...								
		2563			2564			2565		
		รับใหม่	ระหว่าง	แล้วเสร็จ	รับใหม่	ระหว่าง	แล้วเสร็จ	รับใหม่	ระหว่าง	แล้วเสร็จ
1	สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข	1	5	1	4	8	1	4	6	6
2	กรมการแพทย์	0	4	0	0	4	0	0	4	0
3	กรมควบคุมโรค	0	10	0	0	4	6	0	1	3
4	กรมการแพทย์แผนไทยและการแพทย์	0	0	0	0	0	0	0	0	0
5	กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์	0	3	1	0	3	0	0	3	0
6	กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ	0	0	0	0	0	0	0	0	0
7	กรมสุขภาพจิต	2	2	0	0	0	2	0	0	0
8	กรมอนามัย	0	0	0	0	0	0	1	0	1
รวม		**3**	**24**	**2**	**4**	**19**	**9**	**5**	**14**	**10**

หมายเหตุ

๑. รับใหม่ (จำนวน) คือ เรื่องที่รับใหม่ภายในปีนั้น
๒. ระหว่างดำเนินการ คือ ยอดรวมสะสมที่อยู่ระหว่างดำเนินการในปีนั้น
๓. ดำเนินการแล้วเสร็จ คือ เรื่องที่ดำเนินการแล้วเสร็จภายในปีนั้น

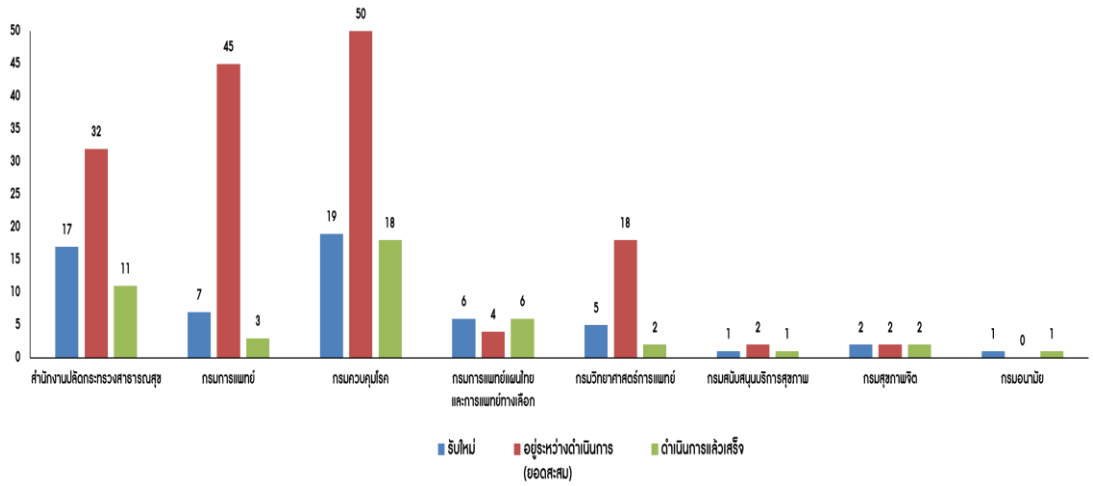

แผนภูมิที่ ๑ จำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่รัฐกระทำการทุจริตหรือประพฤติมิชอบของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๖๕ จำแนกตามกระบวนการจากระบบรายงานข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่รัฐกระทำการทุจริตหรือประพฤติมิชอบ ของสำนักงาน ป.ป.ท.

การดำเนินการข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่รัฐกระทำการทุจริตหรือประพฤติมิชอบ ของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ปี พ.ศ. 2557-2565

ที่	หน่วยงาน	รับใหม่	อยู่ระหว่างดำเนินการ (ยอดสะสม)	ดำเนินการแล้วเสร็จ	รวม
1	สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข	17	32	11	60
2	กรมการแพทย์	7	45	3	55
3	กรมควบคุมโรค	19	50	18	87
4	กรมการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก	6	4	6	16
5	กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์	5	18	2	25
6	กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ	1	2	1	4
7	กรมสุขภาพจิต	2	2	2	6
8	กรมอนามัย	1	0	1	2
รวม		58	153	44	255

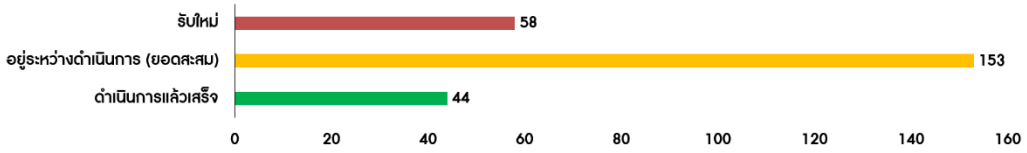

แผนภาพที่ ๗ แสดงจำนวนรวมข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่รัฐกระทำการทุจริตหรือประพฤติมิชอบของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๖๕ จากระบบรายงานข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่รัฐกระทำการทุจริตหรือประพฤติมิชอบ ของสำนักงาน ป.ป.ท.

๓.๒.๒ การประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (ITA) ของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข

การประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (Integrity and Transparency Assessment : ITA) เป็นเครื่องมือเพื่อให้หน่วยงานภาครัฐทั่วประเทศได้รับทราบถึงสถานะและปัญหาการดำเนินงานด้านคุณธรรมและความโปร่งใสขององค์กร ผลการประเมินที่ได้จะช่วยให้หน่วยงานภาครัฐสามารถนำไปใช้ในการปรับปรุงพัฒนาองค์กรให้มีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน การให้บริการ สามารถอำนวยความสะดวก และตอบสนองต่อประชาชนได้ดียิ่งขึ้น ขณะเดียวกันยังเป็นเครื่องมือในการยกระดับมาตรฐานการดำเนินงานภาครัฐและแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

กระทรวงสาธารณสุข กำหนดให้การประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (Integrity and Transparency Assessment : ITA) เป็นตัวชี้วัดตามแผนปฏิบัติราชการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ ตัวชี้วัดที่ ๖๒ ร้อยละของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขผ่านเกณฑ์การประเมิน ITA (ร้อยละ ๙๒) และเป็นตัวชี้วัดตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ (Performance Agreement : PA) ของผู้บริหารกระทรวงสาธารณสุข โดยมีศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข เป็นผู้รับผิดชอบหลัก

ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔

ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ หน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข เข้าร่วมการประเมินจำนวนทั้งสิ้น ๑๗ หน่วยงาน ประกอบด้วย ส่วนราชการระดับกรม จำนวน ๑๐ หน่วยงาน หน่วยงานของรัฐในกำกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข จำนวน ๔ หน่วยงาน องค์การมหาชน จำนวน ๒ หน่วยงาน และรัฐวิสาหกิจ จำนวน ๑ หน่วยงาน ผ่านเกณฑ์การประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (Integrity and Transparency Assessment : ITA) และผ่านตัวชี้วัดที่ ๖๒ ร้อยละของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขผ่านเกณฑ์การประเมิน ITA จำนวน ๑๗ หน่วยงาน คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐ (ค่าเป้าหมายร้อยละ ๙๒) ดังตารางที่ ๖

ตารางที่ ๖ ผลการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (ITA) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ ของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข

ผลการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (ITA) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 ของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข															
ลำดับ	หน่วยงาน	เฉลี่ย	IIT	EIT	OIT	การปฏิบัติหน้าที่	การใช้งบประมาณ	การใช้อำนาจ	การใช้ทรัพย์สินของราชการ	การแก้ไขปัญหาการทุจริต	คุณภาพการดำเนินงานของหน่วยงาน	ประสิทธิภาพการสื่อสารของหน่วยงาน	การปรับปรุงระบบการทำงาน	การเปิดเผยข้อมูล	การป้องกันการทุจริต
1	สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข	96.67	98.26	90.65	100.00	98.33	97.67	98.03	98.89	98.40	92.27	90.58	89.11	100.00	100.00
2	กรมควบคุมโรค	87.84	84.23	76.73	98.89	90.08	82.44	85.38	80.20	83.05	83.14	73.57	73.47	97.78	100.00
3	กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์	92.56	81.67	93.53	100.00	89.99	78.29	82.61	76.25	81.20	93.68	94.69	92.22	100.00	100.00
4	กรมสุขภาพจิต	92.39	82.31	92.31	100.00	90.09	78.10	84.37	78.03	80.97	92.58	92.74	91.60	100.00	100.00
5	กรมการแพทย์	87.19	78.88	82.56	96.89	86.57	75.21	80.56	74.03	78.02	85.64	81.44	80.62	93.78	100.00
6	กรมอนามัย	92.04	86.52	86.94	100.00	92.12	85.28	86.79	83.44	84.99	90.75	87.83	82.24	100.00	100.00
7	สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา	88.89	88.40	84.96	94.63	93.15	92.46	93.50	96.63	92.41	90.27	87.01	87.90	82.42	87.50
8	กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ	88.91	76.03	87.00	100.00	83.89	73.42	76.40	73.99	72.46	88.21	88.32	84.48	100.00	100.00
9	กรมการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก	90.86	81.52	89.50	98.89	89.24	81.35	81.50	78.72	76.81	92.07	89.62	86.82	97.78	100.00
10	สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ	89.42	83.80	80.94	100.00	89.61	83.83	80.99	81.32	83.25	83.18	81.70	77.93	100.00	100.00
11	สถาบันพระบรมราชชนก	85.22	78.65	74.74	98.00	85.91	76.57	79.96	75.59	75.22	77.77	74.02	72.43	96.00	100.00
12	สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข	95.64	87.42	98.06	100.00	93.03	88.56	87.02	82.55	85.92	98.35	98.24	97.58	100.00	100.00
13	สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ	93.70	86.78	95.54	97.50	91.58	88.05	84.20	85.60	84.47	96.47	95.68	94.46	95.00	100.00
14	โรงพยาบาลบ้านแพ้ว	90.07	74.42	93.96	98.89	85.00	68.02	77.91	70.43	70.75	94.98	91.70	95.19	97.78	100.00
15	สถาบันวัคซีนแห่งชาติ	93.55	83.55	99.12	96.88	88.63	84.78	81.85	81.03	81.48	99.34	98.45	99.56	100.00	93.75
16	สถาบันรับรองคุณภาพสถานพยาบาล	92.09	87.18	86.44	100.00	91.58	85.59	86.08	83.87	88.78	89.65	84.93	84.74	100.00	100.00
17	องค์การเภสัชกรรม	92.84	82.27	93.86	100.00	88.51	79.73	84.04	78.38	80.68	94.63	95.20	91.76	100.00	100.00
	รวม	**91.17**	**83.64**	**88.64**	**98.86**	**89.84**	**82.31**	**84.19**	**81.11**	**82.29**	**90.76**	**88.57**	**87.18**	**97.68**	**98.90**

จากผลการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (ITA) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ ของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข สะท้อนให้เห็นว่าในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ หน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ส่วนใหญ่เกิดความตระหนักและมีความพยายามที่จะพัฒนามากขึ้น ทั้งความพยายามที่จะปรับปรุงการให้บริการที่มีประสิทธิภาพและตอบสนองต่อประชาชนผู้รับบริการมากขึ้น ตลอดจนความพยายามที่จะทำให้ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ของหน่วยงานได้รับการเผยแพร่ที่เว็บไซต์ของหน่วยงาน เพื่อให้ผู้รับบริการ ประชาชน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียสามารถเข้าติดตามหรือตรวจสอบได้ อันเป็นสัญญาณในทางที่ดีที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขได้ให้ความสำคัญต่อการปรับตัวให้สอดคล้องกับความต้องการเข้าถึงข้อมูลภาครัฐในปัจจุบัน เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม และเพื่อลดโอกาสหรือความเสี่ยงที่จะมีบุคลากรในหน่วยงานกระทำการทุจริตประพฤติมิชอบ

และหากพิจารณาผลประเมินจำแนกรายตัวชี้วัดในภาพรวมของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขทุกแห่ง พบว่าตัวชี้วัดที่มีค่าคะแนนผ่านตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ หรือ ๘๕ คะแนนขึ้นไป มี ๕ ตัวชี้วัด และตัวชี้วัดที่ไม่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด จำนวน ๔ ตัวชี้วัด ได้แก่ ตัวชี้วัดที่ ๓ การใช้อำนาจ ได้คะแนนเท่ากับร้อยละ ๘๔.๑๙ รองลงมาคือตัวชี้วัดที่ ๒ การใช้งบประมาณ ได้คะแนนเท่ากับร้อยละ ๘๒.๓๑ ตัวชี้วัดที่ ๕ การแก้ไขปัญหาการทุจริต ได้คะแนนเท่ากับร้อยละ ๘๒.๒๙ และตัวชี้วัดที่ ๔ การใช้ทรัพย์สินของราชการ ได้คะแนนเท่ากับร้อยละ ๘๑.๑๑ ตามลำดับ ตัวชี้วัดที่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด จำนวน ๕ ตัวชี้วัด ได้แก่ ตัวชี้วัดที่ ๑ การปฏิบัติหน้าที่ ตัวชี้วัดที่ ๖ คุณภาพการดำเนินงานของหน่วยงาน ตัวชี้วัดที่ ๗ ประสิทธิภาพการสื่อสารของหน่วยงาน ตัวชี้วัดที่ ๘ การปรับปรุงระบบการทำงาน ตัวชี้วัดที่ ๙ การเปิดเผยข้อมูล และตัวชี้วัดที่ ๑๐ การป้องกันการทุจริต สำหรับตัวชี้วัดที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดและได้คะแนนเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ตัวชี้วัดที่ ๑๐ การป้องกันการทุจริต ได้คะแนนเท่ากับร้อยละ ๙๘.๙๐ รองลงมาคือ ตัวชี้วัดที่ ๙ การเปิดเผยข้อมูล ได้คะแนนเท่ากับร้อยละ ๙๗.๖๘ ตัวชี้วัดที่ ๖ คุณภาพการดำเนินงานของหน่วยงาน ได้คะแนนเท่ากับร้อยละ ๙๐.๗๖ ตัวชี้วัดที่ ๑ การปฏิบัติหน้าที่ ได้คะแนนเท่ากับร้อยละ ๘๙.๘๔ ตัวชี้วัดที่ ๗ ประสิทธิภาพการสื่อสารของหน่วยงาน ได้คะแนนเท่ากับร้อยละ ๘๘.๕๗ และตัวชี้วัดที่ ๘ การปรับปรุงระบบการทำงาน ได้คะแนนเท่ากับร้อยละ ๘๗.๑๘

ทั้งนี้ ตัวชี้วัดที่ ๔ การใช้ทรัพย์สินของราชการ ที่เป็นตัวชี้วัดที่ได้คะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุดเพียง ๘๑.๑๑ คะแนน ซึ่งเป็นตัวชี้วัดที่วัดมุ่งประเมินการรับรู้ของบุคลากรภายในหน่วยงานต่อการใช้ทรัพย์สินของราชการในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของบุคลากรภายใน ในการนำทรัพย์สินของราชการของหน่วยงานไปเป็นของตนเองหรือนำไปให้ผู้อื่น พฤติกรรมในการขอยืมทรัพย์สินของราชการทั้งการยืมโดยบุคลากรภายในหน่วยงานและการยืมโดยบุคคลภายนอกหน่วยงาน ซึ่งหน่วยงานจะต้องมีกระบวนการในการขออนุญาตที่ชัดเจนและสะดวก นอกจากนี้ หน่วยงานจะต้องมีการจัดทำแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการใช้ทรัพย์สินของราชการที่ถูกต้อง เพื่อเผยแพร่ให้บุคลากรภายในได้รับทราบและนำไปปฏิบัติ รวมไปถึงหน่วยงานจะต้องมีการกำกับดูแลและตรวจสอบการใช้ทรัพย์สินของราชการของหน่วยงานด้วย ถือเป็นประเด็นที่ควรจะต้องมีการส่งเสริมให้เกิดขึ้นในหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขมากยิ่งขึ้น จึงต้องมุ่งเน้นการพัฒนาหน่วยงาน การให้ความรู้ การให้คำปรึกษา และการกำกับติดตามในกลุ่มหน่วยงานที่ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินดังกล่าว แผนภาพที่ ๘

แผนภาพที่ ๘ แสดงผลการประเมิน ITA จำแนกรายตัวชี้วัดในภาพรวมของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔

ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕

ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ หน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข เข้าร่วมการประเมินจำนวนทั้งสิ้น ๑๗ หน่วยงาน ประกอบด้วย ส่วนราชการระดับกรม จำนวน ๑๐ หน่วยงาน หน่วยงานของรัฐในกำกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข จำนวน ๔ หน่วยงาน องค์การมหาชน จำนวน ๒ หน่วยงาน และรัฐวิสาหกิจ จำนวน ๑ หน่วยงาน ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ ในภาพรวมไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (Integrity and Transparency Assessment : ITA) และผ่านตัวชี้วัดที่ ๖๒ ร้อยละของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขผ่านเกณฑ์การประเมิน ITA (ร้อยละ ๘๕ ขึ้นไป) จำนวน ๑๓ หน่วยงาน คิดเป็นร้อยละ ๗๖.๔๗ และไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน ITA (ร้อยละ ๘๕ ขึ้นไป) จำนวน ๔ หน่วยงาน คิดเป็นร้อยละ ๒๓.๕๓ หน่วยงานที่ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน ITA ประกอบด้วย (๑) สถาบันพระบรมราชชนก ๘๔.๓๒ (๒) กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ ร้อยละ ๘๒.๐๙ (๓) กรมสุขภาพจิต ๗๙.๔๒ และ (๔) สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ร้อยละ ๗๔.๔๒ ดังตารางที่ ๗

ตารางที่ ๗ ผลการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (ITA) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ ของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข

ผลการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (ITA) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 ของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข															
ลำดับ	หน่วยงาน	เฉลี่ย	IIT	EIT	OIT	การปฏิบัติหน้าที่	การใช้งบประมาณ	การใช้อำนาจ	การใช้ทรัพย์สินของราชการ	การแก้ไขปัญหาการทุจริต	คุณภาพการดำเนินงานของหน่วยงาน	ประสิทธิภาพการสื่อสารของหน่วยงาน	การปรับปรุงระบบการทำงาน	การเปิดเผยข้อมูล	การป้องกันการทุจริต
1	สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข	96.85	98.60	90.89	100.00	98.70	98.17	98.83	98.67	98.63	91.89	91.68	89.09	100.00	100.00
2	กรมควบคุมโรค	92.63	81.31	94.12	100.00	88.74	78.03	82.45	76.84	80.47	95.15	95.88	91.34	100.00	100.00
3	กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์	82.09	82.27	74.70	87.50	89.77	78.85	83.31	76.91	82.49	80.80	73.19	70.11	100.00	75.00
4	กรมสุขภาพจิต	79.42	85.96	88.60	67.64	91.83	82.59	87.74	82.54	85.10	90.53	89.00	86.27	97.78	37.50
5	กรมการแพทย์	87.36	78.37	83.30	97.14	87.10	73.54	80.07	73.04	78.11	86.24	82.57	81.11	94.29	100.00
6	กรมอนามัย	93.05	96.39	88.78	93.75	97.81	96.31	96.56	96.23	95.04	93.35	88.49	84.50	100.00	87.50
7	สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา	74.42	92.14	53.46	84.66	94.70	89.50	93.48	91.12	91.92	89.55	82.87	81.56	69.42	37.50
8	กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ	88.78	81.20	81.39	100.00	87.23	78.27	81.25	78.77	80.48	83.25	79.94	80.97	100.00	100.00
9	กรมการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก	91.00	79.75	90.24	100.00	85.92	77.04	78.33	76.33	81.13	93.16	87.09	90.48	100.00	100.00
10	สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ	89.14	85.32	83.05	96.57	90.78	85.83	82.47	81.10	86.38	86.08	83.14	79.93	93.14	100.00
11	สถาบันพระบรมราชชนก	84.32	77.25	71.96	98.89	84.65	74.47	79.34	72.74	75.03	73.10	71.27	71.51	97.78	100.00
12	สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข	92.85	89.26	95.49	93.57	92.81	88.52	89.82	85.67	89.46	95.93	95.38	95.16	87.14	100.00
13	สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ	93.01	85.66	91.04	100.00	91.14	84.89	84.92	85.69	81.66	93.23	91.61	88.27	100.00	100.00
14	โรงพยาบาลบ้านแพ้ว	88.59	80.55	92.46	91.71	87.74	75.58	83.90	75.57	79.94	94.88	91.46	91.05	83.42	100.00
15	สถาบันวัคซีนแห่งชาติ	86.02	79.91	87.81	89.26	87.59	77.47	80.33	76.50	77.66	92.34	84.09	87.01	84.78	93.75
16	สถาบันรับรองคุณภาพสถานพยาบาล	93.79	96.98	89.47	94.64	97.79	97.30	96.52	95.55	97.72	92.01	89.90	86.50	89.29	100.00
17	องค์การเภสัชกรรม	93.04	87.07	93.90	96.88	92.03	85.40	88.10	84.19	85.62	95.15	95.54	91.00	100.00	93.75
รวม		**88.61**	**85.76**	**85.33**	**93.66**	**90.96**	**83.63**	**86.32**	**82.79**	**85.11**	**89.80**	**86.65**	**85.05**	**93.94**	**89.71**

ผลการประเมินระดับคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ โดยภาพรวมนั้นได้คะแนนเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ ๘๘.๖๑ มีเกณฑ์ระดับผลการประเมิน (Rating Score) อยู่ระดับ A (๘๕.๐๐-๙๔.๙๙) ผลการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของกระทรวงสาธารณสุข ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ ในภาพรวมเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นที่ ๒๑ การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

จากผลการประเมินสะท้อนให้เห็นว่าในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ หน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข มีคะแนนการประเมินลดลงจากปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ ส่วนใหญ่หน่วยงานมีความพยายามที่จะปรับปรุงการให้บริการที่มีประสิทธิภาพ และตอบสนองต่อประชาชนผู้รับบริการตลอดจนความพยายามที่จะทำให้ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ของหน่วยงานได้รับการเผยแพร่ที่เว็บไซต์ของหน่วยงานเพื่อให้ผู้รับบริการ ประชาชน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย สามารถเข้าติดตามหรือตรวจสอบได้ แต่อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาผลการประเมิน ITA ในภาพรวมของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข

เปรียบเทียบปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ และปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ พบว่า มีหน่วยงานงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข จำนวน ๗ หน่วยงาน ที่มีคะแนนเพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้า ได้แก่ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข กรมการแพทย์ กรมควบคุมโรค กรมพัฒนาการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก กรมอนามัย สถาบันรับรองคุณภาพสถานพยาบาล (องค์การมหาชน) และองค์การเภสัชกรรม หน่วยงานที่มีคะแนนเพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าสูงสุด ๓ หน่วยงาน ได้แก่ กรมการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก รองลงมาคือ องค์การเภสัชกรรม และกรมอนามัย ตามลำดับ

และยังพบอีกว่า มีหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข จำนวน ๑๐ หน่วยงาน ที่มีคะแนนลดลงจากปีก่อนหน้า ได้แก่ กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ กรมสุขภาพจิต สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา สถาบันพระบรมราชชนก สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข สำนักงานหลักประกันสุขภาพ สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ สถาบันวัคซีนแห่งชาติ และโรงพยาบาลบ้านแพ้ว (องค์การมหาชน) หน่วยงานที่มีคะแนนลดลงจากปีก่อนหน้าสูงสุด ๓ หน่วยงาน ได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา รองลงมาคือ กรมสุขภาพจิต และกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ ตามลำดับ

สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข มีคะแนนการประเมินสูงสุดของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข จำนวน ๑๗ หน่วยงาน โดยมีคะแนนเท่ากับร้อยละ ๙๖.๘๕ และมีระดับผลการประเมินในระดับ AA ทั้งนี้ หน่วยงานที่มีผลการประเมินในระดับ AA มีเพียง ๑ หน่วยงาน คิดเป็นร้อยละ ๕.๘๘ หน่วยงานที่มีผลการประเมินในระดับ A มีจำนวน ๑๒ หน่วยงาน คิดเป็นร้อยละ ๗๐.๕๙ ได้แก่ กรมการแพทย์ กรมควบคุมโรค กรมการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ กรมอนามัย สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ สถาบันวัคซีนแห่งชาติ โรงพยาบาลบ้านแพ้ว (องค์การมหาชน) สถาบันรับรองคุณภาพสถานพยาบาล (องค์การมหาชน) และองค์การเภสัชกรรม หน่วยงานที่มีผลการประเมินในระดับ B มีจำนวน ๓ หน่วยงานคิดเป็นร้อยละ ๑๗.๖๕ ได้แก่ กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ กรมสุขภาพจิต และสถาบันพระบรมราชชนก และหน่วยงานที่มีผลการประเมินในระดับ C มีจำนวน ๑ หน่วยงาน คิดเป็นร้อยละ ๕.๘๘ ได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา

เมื่อทำการเปรียบเทียบคะแนนจำแนกตามแหล่งข้อมูลและเครื่องมือในการประเมิน ITA ของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ และปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ พบว่า คะแนนแบบวัดการรับรู้ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียภายใน (Internal Integrity and Transparency Assessment System : IIT) ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ คะแนนเพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าเท่ากับร้อยละ ๒.๑๒ ส่วนแบบวัดการรับรู้ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียภายนอก (External Integrity and Transparency Assessment : EIT) มีคะแนนลดลงจากปีก่อนหน้าเท่ากับร้อยละ ๒.๘๘ และส่วนแบบวัดการเปิดเผยข้อมูลสาธารณะ (Open Data Integrity and Transparency Assessment : OIT) มีคะแนนลดลงจากปีก่อนหน้าเท่ากับร้อยละ ๑๓.๑๐ ผลรวมค่าเฉลี่ยของแหล่งข้อมูลและเครื่องมือในการประเมิน ITA ของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข มีคะแนนลดลงจากปีก่อนหน้าเท่ากับร้อยละ ๒.๕๖

โดยที่ผลการประเมินระดับคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของกระทรวงสาธารณสุข ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ เมื่อจำแนกรายตัวชี้วัด (๑๐ ตัวชี้วัด) ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นที่ ๒๑ การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ คือ ร้อยละ ๘๕ จำนวน ๘ ตัวชี้วัด คือ คือ ตัวชี้วัดที่ ๑ การปฏิบัติหน้าที่ ตัวชี้วัดที่ ๓ การใช้อำนาจ ตัวชี้วัดที่ ๕ การแก้ไขปัญหาการทุจริต คะแนนเท่ากับ ๘๕.๑๑ ตัวชี้วัดที่ ๖ คุณภาพการดำเนินงานของหน่วยงาน คะแนนเท่ากับ ๘๙.๘๐ ตัวชี้วัดที่ ๗ ประสิทธิภาพการสื่อสารของหน่วยงานคะแนนเท่ากับ ๘๖.๖๕ ตัวชี้วัดที่ ๘ การปรับปรุงระบบการทำงาน คะแนนเท่ากับ ๘๕.๐๕ ตัวชี้วัดที่ ๙ การเปิดเผยข้อมูล และตัวชี้วัดที่ ๑๐ การป้องกันการทุจริต

ตัวชี้วัดที่มีคะแนนสูงสุดคือตัวชี้วัดที่ ๙ การเปิดเผยข้อมูล มีคะแนนเท่ากับ ๙๓.๙๔ รองลงมา คือ ตัวชี้วัดที่ ๑ การปฏิบัติหน้าที่ คะแนนเท่ากับ ๙๐.๙๖ ตัวชี้วัดที่ ๖ คุณภาพการดำเนินงานของหน่วยงาน คะแนนเท่ากับ ๘๙.๘๐ ตัวชี้วัดที่ ๑๐ การป้องกันการทุจริต คะแนนเท่ากับ ๘๙.๗๑ ตัวชี้วัดที่ ๗ ประสิทธิภาพการสื่อสารของหน่วยงานคะแนนเท่ากับ ๘๖.๖๕ ตัวชี้วัดที่ ๓ การใช้อำนาจ คะแนนเท่ากับ ๘๖.๓๒ ตัวชี้วัดที่ ๕ การแก้ไขปัญหาการทุจริต คะแนนเท่ากับ ๘๕.๑๑ และตัวชี้วัดที่ ๘ การปรับปรุงระบบการทำงาน คะแนนเท่ากับ ๘๕.๐๕ ตามลำดับ

นอกจากนี้ ตัวชี้วัดที่ไม่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ ๘๕ ขึ้นไป มีจำนวน ๒ ตัวชี้วัด คือ ตัวชี้วัดที่ ๔ การใช้ทรัพย์สินของราชการ และตัวชี้วัดที่ ๒ การใช้งบประมาณ และพบว่าตัวชี้วัดที่มีคะแนนน้อยที่สุด คือตัวชี้วัดที่ ๔ การใช้ทรัพย์สินของราชการ คะแนนเท่ากับ ๘๒.๗๙ และตัวชี้วัดที่ ๒ การใช้งบประมาณ คะแนนเท่ากับ ๘๓.๖๓ ตามลำดับ

เมื่อจำแนกตามแหล่งข้อมูลและเครื่องมือ (๓ แหล่งข้อมูล และ ๓ เครื่องมือ) ประกอบด้วย คะแนนเครื่องมือ Open Data Integrity and Transparency Assessment หรือ OIT มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ เท่ากับร้อยละ ๙๓.๖๖ รองลงมาคือ คะแนนเครื่องมือ Internal Integrity and Transparency Assessment หรือ IIT คะแนนเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ ๘๕.๗๖ และคะแนนเครื่องมือ External Integrity and Transparency Assessment หรือ EIT คะแนนเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ ๘๕.๓๓ และผ่านเกณฑ์การประเมิน ITA (ร้อยละ ๘๕ ขึ้นไป) จำนวน ๑๓ หน่วยงาน คิดเป็นร้อยละ ๗๖.๔๗ และไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน ITA (ร้อยละ ๘๕ ขึ้นไป) จำนวน ๔ หน่วยงาน คิดเป็นร้อยละ ๒๓.๕๓ หน่วยงานที่ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน ITA ประกอบด้วย (๑) สถาบันพระบรมราชชนก ๘๔.๓๒ (๒) กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ร้อยละ ๘๒.๐๙ (๓) กรมสุขภาพจิต ๗๙.๔๒ และ (๔) สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ร้อยละ ๗๔.๔๒ ตามลำดับ

ผลลัพธ์ที่ได้จากการประเมิน ITA จึงไม่ควรหยุดอยู่เพียงแค่ค่าคะแนน แต่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขที่เข้าร่วมการประเมิน จำเป็นต้องนำค่าคะแนนและข้อเสนอแนะที่ได้ไปใช้ในการพัฒนาองค์กรให้เกิดความเข้มแข็งภายหลังจากที่ได้รับทราบผลการประเมิน ทั้งนี้ ก็เพื่อให้หน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขที่เข้าร่วมการประเมินนั้นมีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน การให้บริการ การอำนวยความสะดวก ฯลฯ สามารถตอบสนองประชาชนได้ดียิ่งขึ้น

แม้ว่าในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ กระทรวงสาธารณสุขมีหน่วยงานที่ไม่ผ่านการประเมิน ถึง ๔ หน่วยงานก็ตาม อย่างไรก็ตาม จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเน้นย้ำอีกครั้งว่าผลการประเมิน ITA มิได้มีจุดมุ่งหมายหลักในการวัดว่าหน่วยงานใดทุจริตประพฤติมิชอบมากกว่ากัน และมิได้เป็นเครื่องมือตัดสินว่าหน่วยงานไหนกระทำถูกหรือกระทำผิด แต่เป็นการพัฒนาหน่วยงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ตอบสนองต่อประชาชนและบุคลากรภายในหน่วยงานมากขึ้น เพราะหากพิจารณาจากประเด็นการประเมิน ITA ในภาพรวมจะเห็นได้ว่าตัวชี้วัดและประเด็นการประเมินส่วนใหญ่มุ่งเน้นไปที่การพัฒนาประสิทธิภาพของการบริหารจัดการงานอย่างมีประสิทธิภาพและมีธรรมภิบาล เพื่อป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ และยังเป็นการส่งเสริมให้เกิดการปรับตัวสู่การปฏิบัติงานผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมากขึ้น เหล่านี้จะช่วยให้การปฏิบัติงานมีความโปร่งใสมากยิ่งขึ้น ลดโอกาสการทุจริตให้น้อยลงถึงไม่มีเลย ยกระดับคุณภาพการให้บริการประชาชน เพิ่มความสะดวกแก่ผู้มาติดต่อรับบริการ เพิ่มศักยภาพของประชาชนในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารภาครัฐ ช่วยให้การทำธุรกรรมของภาคธุรกิจเอกชนรวดเร็วขึ้น ช่วยให้ประชาชนสามารถเข้าถึงภาครัฐได้ทุกวันและทุกเวลา และช่วยลดรายจ่ายของภาครัฐให้น้อยลง ดังแผนภาพที่ ๙

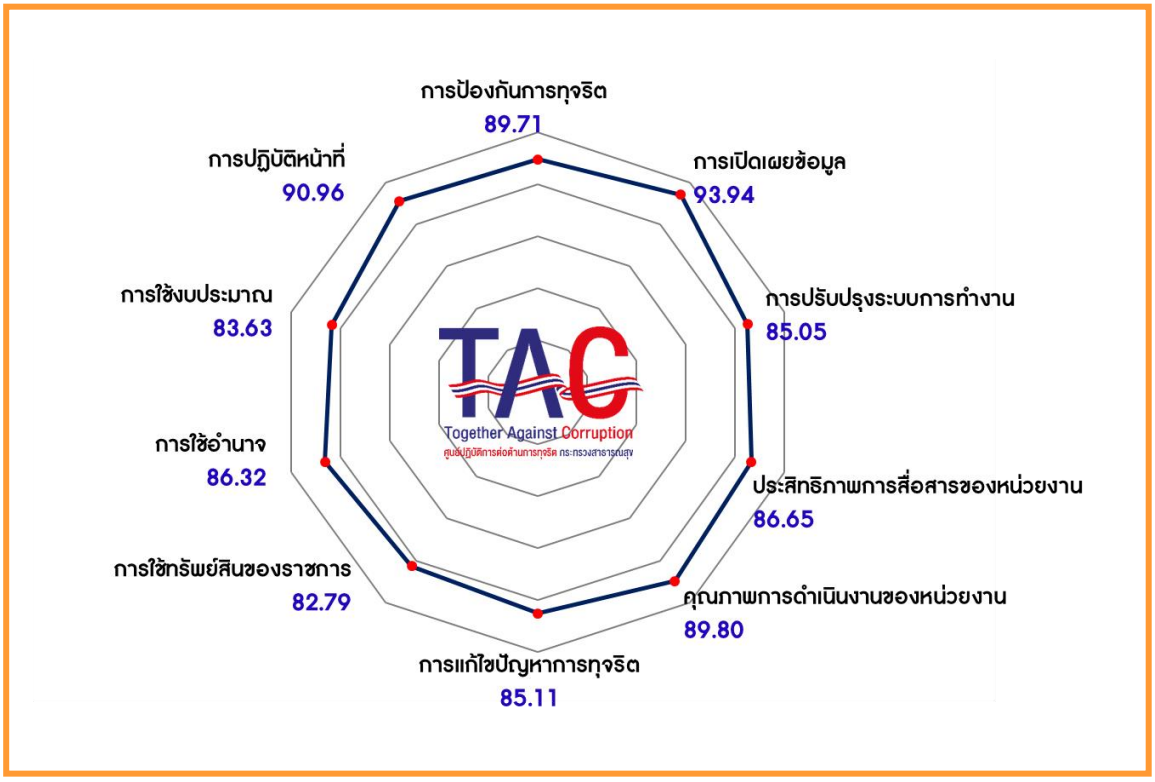

แผนภาพที่ ๙ แสดงผลการประเมินจำแนกรายตัวชี้วัดในภาพรวมของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕

๓.๓ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมด้วยเทคนิค SWOT Analysis เป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม ที่มีผลต่อการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ซึ่งประกอบไปด้วยการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก โดยวิเคราะห์ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสอุปสรรค (Strength Weakness Opportunity and Threat Analysis : SWOT Analysis) เพื่อกรองและพิจารณาตัวแปรที่มีผลกระทบต่อประสิทธิภาพและความสำเร็จในการดำเนินการตามแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมนั้นมีความสำคัญอย่างมาก เพราะนอกจากจะเป็นการประเมินสภาพแวดล้อมในการค้นหาจุดแข็งที่ควรเสริมสร้างความเข้มแข็ง และจุดอ่อนที่ควรต้องปรับปรุง เพื่อให้การดำเนินงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตของกระทรวงสาธารณสุขเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพแล้ว ยังเป็นการประเมินสภาพแวดล้อมภายนอกในบริบททางสังคม เศรษฐกิจ การเมือง ที่มีความเปลี่ยนแปลงเป็นอย่างมากและส่งผลกระทบต่อความสำเร็จหรือล้มเหลวของการดำเนินการป้องกันและปราบปรามการทุจริตของกระทรวงสาธารณสุข อีกทั้งเพื่อหากลยุทธ์ที่เหมาะสมในการรับมือกับสภาพแวดล้อมเชิงลบและแสวงหาโอกาสจากสภาพแวดล้อมเชิงบวก เพื่อให้การป้องกันและปราบปรามการทุจริตเกิดผลที่ดีกว่า

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน (จุดแข็งและจุดอ่อน) ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตของกระทรวงสาธารณสุขในระยะ ๕ ปี ข้างหน้า (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ได้นำหลักการ McKinsey’s 7S Model มาใช้เป็นกรอบในการกำหนดตัวแปรที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจำแนกตัวแปรที่มีผลกระทบต่อการดำเนินงานขององค์กรออกเป็น ๗ กลุ่มตัวแปร ประกอบด้วย

๑. S-Strategy	ตัวแปรด้านยุทธศาสตร์ / กลยุทธ์ในการปฏิบัติ
๒. S-Structure	ตัวแปรด้านโครงสร้างในการปฏิบัติ
๓. S-Style	ตัวแปรด้านรูปแบบการบริหารในการปฏิบัติ
๔. S-System	ตัวแปรด้านระบบการในการปฏิบัติ
๕. S-Staff	ตัวแปรด้านบุคลากรในการปฏิบัติ
๖. S-Skill	ตัวแปรด้านทักษะและองค์ความรู้ในการปฏิบัติ
๗. S-Shared value	ตัวแปรเรื่องค่านิยมร่วมในการปฏิบัติ

ส่วนการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก (โอกาสและอุปสรรค) ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตของกระทรวงสาธารณสุขในระยะ ๕ ปี ข้างหน้า (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ได้วิเคราะห์โดยนำหลักการ PEST+ Model ซึ่งประกอบด้วย ๗ มิติ ดังนี้

๑. P-Political	มิติทางการเมือง เช่น ระบบการเมือง รูปแบบการปกครอง
๒. E-Economic	มิติทางเศรษฐกิจ เช่น การค้า การลงทุน การดำเนินธุรกิจ สภาพเศรษฐกิจ
๓. S-Social	มิติทางสังคม เช่น วิถีชีวิต ความเชื่อ ขนบธรรมเนียม ประเพณี ศาสนา
๔. T-Technology	มิติทางเทคโนโลยี เช่น ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี นวัตกรรมต่าง ๆ
๕. L-Legal	มิติทางกฎหมาย เช่น รัฐธรรมนูญ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ พระราชบัญญัติ กฎหมาย / ระเบียบที่เกี่ยวข้อง
๖. I–International	มิติทางด้านต่างประเทศ เช่น ข้อกำหนดของสากล ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ
๗. G-Government	มิติทางด้านนโยบายรัฐบาล ระบบราชการ

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมในด้านต่าง ๆ ตามกรอบแนวคิด

สภาพแวดล้อมภายในที่เป็น “**จุดแข็ง**” ของการป้องกันและปราบปรามการทุจริตของกระทรวงสาธารณสุข มีดังนี้

๑. ด้านยุทธศาสตร์ / กลยุทธ์ (Strategy)

๑.๑ สังคมกระทรวงสาธารณสุข ยึดเหนี่ยว ๓ สถาบันหลัก คือ ชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ เป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของบุคลากรสาธารณสุขให้เกาะเกี่ยวอย่างแน่นแฟ้น โดยเฉพาะสถาบันพระมหากษัตริย์ที่ทรงเป็นแบบอย่างที่ดีงามในการดำเนินชีวิตบนทางสายกลาง

๑.๒ กระทรวงสาธารณสุข นำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ในรัชกาลที่ ๙ และทุกรัชกาล มาเป็นหลักในการบริหารราชการและการดำเนินชีวิตของบุคลากรในกระทรวงสาธารณสุข บนพื้นฐานของความพอประมาณ ลดความโลภและการไม่เบียดเบียนผู้อื่น นำคุณธรรมที่พึงประสงค์ ๕ ประการ มาใช้เป็นหลักในการบริหารราชการและการดำเนินชีวิตของบุคลากรในกระทรวงสาธารณสุขอีกด้วย อันประกอบด้วย คุณธรรม “พอเพียง” คุณธรรม “วินัย” คุณธรรม “สุจริต” คุณธรรม “จิตอาสา” และคุณธรรม “กตัญญู”

๑.๓ ผู้บริหารสูงสุดมีการประกาศนโยบายการขับเคลื่อนงานด้านการป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ที่สอดคล้องไปกับแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนการปฏิรูปประเทศ ในทุกระดับ

๑.๔ การปฏิบัติงานด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตของกระทรวงสาธารณสุข มียุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนการปฏิรูปประเทศ แผนปฏิบัติการด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) แผนปฏิบัติการด้านการส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ยุทธศาสตร์ด้านมาตรฐานทางจริยธรรมและการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐ (พ.ศ. ๒๕๖๕-๒๕๗๐) และแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) เป็นเครื่องมือที่ถูกนำไปใช้เป็นกรอบชี้นำในการจัดทำแผนปฏิบัติราชการในส่วนราชการทุกระดับ ได้แก่ ส่วนราชการระดับกรม ทั้งราชการบริหารส่วนกลางและราชการบริหารส่วนภูมิภาค หน่วยงานของรัฐภายใต้กำกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข องค์การมหาชน และรัฐวิสาหกิจ ส่งผลให้การปฏิบัติทั้งองคาพยพของทุกส่วนราชการในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข มีเป้าหมายเพื่อการบรรลุผลเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

๑.๕ มีการบูรณาการร่วมกับหน่วยงานและภาคส่วนอื่นๆ อาทิ ภาครัฐ ภาคประชาสังคม ภาคเอกชน ในรูปแบบของการทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (MOU) และกรอบฉันทมติ (Consensus Framework) ส่งผลให้การขับเคลื่อนการป้องกันและปราบปรามการทุจริตกระทรวงสาธารณสุข นำไปสู่การปฏิบัติที่เป็นรูปธรรมอย่างต่อเนื่อง

๒. ด้านโครงสร้าง (Structure)

๒.๑ มีศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข ซึ่งเป็นหน่วยงานหลักในการปฏิบัติภารกิจด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริต มีความพร้อมในด้านบุคลากร

๒.๒ มีการขยายโครงสร้าง / ขอบเขตงานไปยังส่วนภูมิภาคทั่วประเทศ ทำให้การปฏิบัติภารกิจงานถูกกระจายไปยังพื้นที่ต่าง ๆ ไม่กระจุกตัวอยู่แต่ส่วนกลาง ส่งผลให้การป้องกันและปราบปรามการทุจริตเกิดผลสัมฤทธิ์ ครอบคลุมในระดับพื้นที่มากยิ่งขึ้น

๒.๓ มีโครงสร้างภายในที่รองรับภารกิจงานกระจายในระดับพื้นที่ ส่งผลดีต่อการปฏิบัติภารกิจงานด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตมากยิ่งขึ้น

๓. ด้านรูปแบบ (Style)

๓.๑ ผู้บริหารสูงสุดระดับหน่วยงาน เป็นแบบอย่างในการยึดถือค่านิยม คือ ซื่อสัตย์สามัคคี มีความรับผิดชอบ ตรวจสอบได้ โปร่งใส มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน กล้าหาญทำในสิ่งที่ถูกต้อง

๓.๒ ผู้บริหารสูงสุดระดับหน่วยงาน มีการประกาศนโยบายการขับเคลื่อนงานด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ที่สอดคล้องไปกับแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนการปฏิรูปประเทศ ในทุกระดับ

๓.๓ ผู้บริหารระดับสูงทั้งฝ่ายการเมืองและฝ่ายพลเรือน ประกาศนโยบายขับเคลื่อนการบริหารงานที่โปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาลอย่างเป็นรูปธรรม เพื่อประโยชน์ของประชาชน ประชาชนมีความพึงพอใจและความเชื่อมั่นศรัทธาต่อการดำเนินงานด้านต่าง ๆ ของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข

๓.๔ มีการบูรณาการร่วมกับหน่วยงานและภาคส่วนอื่น ๆ ในรูปแบบของการทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (MOU) และกรอบฉันทมติ (Consensus Framework) ส่งผลให้การปฏิบัติตามยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนการปฏิรูปประเทศ แผนปฏิบัติการด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) แผนปฏิบัติการด้านการส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) แผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) นำไปสู่การปฏิบัติที่มีความต่อเนื่องและเป็นรูปธรรมที่ชัดเจน

๔. ด้านระบบ (System)

๔.๑ มีระบบ / มาตรการ / กลไก การป้องกัน ปราบปราม และป้องปรามการทุจริตที่มีความน่าเชื่อถือ อีกทั้งมีโครงสร้างภายในที่รองรับภารกิจงานกระจายในระดับพื้นที่ ส่งผลดีต่อการปฏิบัติภารกิจงานด้านการป้องกัน ปราบปราม และป้องปรามการทุจริตมากยิ่งขึ้น

๔.๒ มีการสร้างนวัตกรรมการปฏิบัติงานเชิงระบบที่เป็นรูปแบบดิจิทัล ส่งผลดีต่อการปฏิบัติภารกิจงานด้านการป้องกัน ปราบปราม และป้องปรามการทุจริตมากยิ่งขึ้น

๔.๓ ส่วนราชการระดับกรม หน่วยงานของรัฐภายใต้กำกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข องค์การมหาชน และรัฐวิสาหกิจ นำเครื่องมือการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงาน หรือที่เรียกว่า ITA (Integrity and Transparency Assessment) มาสร้างระบบคุณธรรมและยกระดับความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขส่วนกลาง ให้มีประสิทธิภาพ ลดโอกาสการเกิดทุจริต

๔.๔ ราชการบริหารส่วนภูมิภาค ประกอบด้วย สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด โรงพยาบาลศูนย์ โรงพยาบาลทั่วไป สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ และโรงพยาบาลชุมชน นำเครื่องมือการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค หรือที่เรียกว่า MOPH ITA (MOPH Integrity and Transparency Assessment) มาสร้างระบบคุณธรรมและยกระดับความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค ให้มีประสิทธิภาพ ลดโอกาสการเกิดทุจริต

๕. ด้านบุคลากร (Staff)

๕.๑ มีอัตรากำลังที่คัดเลือกจากความรู้ ความสามารถ มีคุณธรรม จริยธรรมที่เหมาะสมกับงาน ส่งผลให้การปฏิบัติภารกิจด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตมีความพร้อมในด้านจำนวนของบุคลากรมากยิ่งขึ้น

๕.๒ ปลูกฝังบุคลากรในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ด้วยการเสริมสร้างระบบฐานคิดการยึดถือประโยชน์ของเทศชาติเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตน สร้างระบบคิด “แก้ทุจริต ต้องคิดเป็น” (Digital Thinking) และ “แก้ทุจริต ต้องคิดแยกแยะ” (Digital Thinking) คุณธรรมเชิงสัมพัทธ์ ซึ่งเป็นการเปรียบเทียบระดับคุณธรรม และความขัดแย้งเชิงคุณธรรม นำสู่การเป็นกระทรวงคุณธรรม (Moral Ministry of Public Health)

๕.๓ ระบบการบริหารทรัพยากรบุคคล มีการกำหนดหลักสูตรต้านทุจริตศึกษา กระทรวงสาธารณสุข ไว้ในการฝึกอบรมการเรียนการสอนสำหรับบุคลากรในสังกัดกระทรวงทุกสายงาน ที่เข้าปฏิบัติงานใหม่

๖. ด้านทักษะ (Skill)

๖.๑ บุคลากรที่ปฏิบัติภารกิจด้านการป้องกัน ปราบปราม และป้องปรามการทุจริต มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง และมีทักษะที่เป็นสหวิชาชีพ ทำให้สามารถนำความรู้สหวิชาเหล่านั้นมาใช้เพื่อปฏิบัติภารกิจด้านการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต ให้สามารถบรรลุตามเป้าหมายของยุทธศาสตร์ด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในระดับประเทศได้ดียิ่งขึ้น

๖.๒ บุคลากรกระทรวงสาธารณสุข มีวิธีคิดในเชิงตรรกะ สามารถวิเคราะห์แยกแยะเรื่องผลประโยชน์ทับซ้อน และเรื่องทุจริตได้อย่างรวดเร็ว

๗. ด้านค่านิยม (Shared Value)

๗.๑ ผู้บริหารสูงสุดระดับหน่วยงาน ยึดถือค่านิยม คือ ซื่อสัตย์ สามัคคี มีความรับผิดชอบ ตรวจสอบได้ โปร่งใส มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน กล้าหาญทำในสิ่งที่ถูกต้อง

๗.๒ กระทรวงสาธารณสุข มีค่านิยมความซื่อสัตย์เป็นพื้นฐานที่สำคัญร่วมกัน เสริมสร้างระบบคุณธรรมของกระทรวงสาธารณสุขให้เข้มแข็ง บนฐานคิดการยึดถือประโยชน์ของประเทศชาติเหนือกว่า ประโยชน์ส่วนตน นำสู่การเป็นกระทรวงคุณธรรม (Moral Ministry of Public Health) ส่งผลดีต่อการดำเนินงานด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตให้สัมฤทธิ์ผลตามเป้าหมายของกระทรวงสาธารณสุขที่มีร่วมกัน

๗.๓ บุคลากรกระทรวงสาธารณสุขมีค่านิยมร่วมคือ “MOPH” มุ่งให้บุคลากรกระทรวงสาธารณสุขเป็นคนดี คนเก่ง และมีความสุข มุ่งสู่ ประชาชนสุขภาพดี เจ้าหน้าที่มีความสุข ระบบสุขภาพยั่งยืน

Mastery

ฝึกฝนตนเองให้มีศักยภาพสูงสุด (ควบคุมตนเองให้ทำงาน คิด พูด อย่างมีสติ ใช้กิริยาวาจาเหมาะสม) มีความซื่อสัตย์ มีคุณธรรมจริยธรรม รักการเรียนรู้ ค้นหาความรู้อย่างสม่ำเสมอ มีวินัย ตรงต่อเวลา รับผิดชอบ

Originality

สร้างสรรค์นวัตกรรม สิ่งใหม่ ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อระบบสุขภาพ

People Centered

ยึดประชาชนเป็นที่ตั้ง เป็นศูนย์กลางในการทำงาน

Humility

มีความอ่อนน้อมถ่อมตน การเคารพผู้อื่น เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม รู้แพ้รู้ชนะ เปิดรับฟังความเห็นต่าง จัดการความขัดแย้งด้วยวิธีสร้างสรรค์ ช่วยผู้อื่นแก้ปัญหาในยามคับขัน

สภาพแวดล้อมภายในที่เป็น “**จุดอ่อน**” ของการป้องกันและปราบปรามการทุจริตของกระทรวงสาธารณสุข มีดังนี้

๑. ด้านยุทธศาสตร์ / กลยุทธ์ (Strategy)

- ยังขาดมาตรการ / กลยุทธ์การปฏิบัติงานด้านการป้องกันที่สำคัญอีกหลายด้าน โดยเฉพาะมาตรการ / กลยุทธ์การสร้างกระแสสังคม การสื่อสารต่อสังคมให้เกิดการตื่นตัวให้ “รังเกียจคนโกง” ทำให้การปฏิบัติงานยังไม่ประสบความสำเร็จและไม่เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อสังคมในวงกว้างเท่าที่ควร

๒. ด้านโครงสร้าง (Structure)

๒.๑ การขยายโครงสร้าง / หน้าที่การปฏิบัติงานด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ไปยังราชการส่วนภูมิภาค ยังขาดแคลนทรัพยากรที่สำคัญ โดยเฉพาะทรัพยากรบุคคลและงบประมาณ ส่งผลให้การดำเนินงานในระดับพื้นที่นั้นยังไม่สามารถบรรลุผลตามจุดมุ่งหมายของการขยายโครงสร้าง / หน้าที่ เท่าที่ควรจะเป็น

๒.๒ ผู้รับผิดชอบงานตามโครงสร้าง / หน้าที่ด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริต มีการปรับเปลี่ยนบ่อยครั้งจนเป็นอุปสรรคในการทำงาน

๓. ด้านรูปแบบ (Style)

๓.๑ มีการปรับเปลี่ยนผู้บริหาร / หัวหน้างาน ทำให้นโยบายและทิศทางการดำเนินงานขาดความชัดเจน บางหน่วยงานมีลักษณะเป็นการทำพอเป็นพิธีเพียงเพื่อรักษาภาพลักษณ์ ยังไม่มีจุดมุ่งหมายร่วมกันเพื่อสร้างจิตสำนึกในการปรับเปลี่ยนฐานความคิด การกำหนดมาตรการ / กลยุทธ์ การปฏิบัติงานด้านการป้องกันที่สำคัญอีกหลายด้านอย่างแท้จริง อีกทั้งรูปแบบการทำงานยังไม่มีความเท่าทันต่อพลวัตการทุจริตที่เปลี่ยนแปลงไป

๓.๒ ผู้บริหาร / หัวหน้างาน / ผู้ปฏิบัติงานบางคน ยังมีวิธีคิดที่ไม่สามารถแยกแยะเรื่องผลประโยชน์ส่วนตัวและผลประโยชน์ส่วนรวมได้

๓.๓ ความอ่อนแอเชิงวัฒนธรรมและวิถีชีวิตแบบไทย ๆ อันเนื่องมากจากลักษณะสังคมไทยที่เปลี่ยนแปลงไป ขาดการกล่อมเกลาทางสังคม และการหล่อหลอมด้านคุณธรรมจริยธรรม ความอ่อนแอทางวัฒนธรรมทำให้ขาดจุดยืน ขาดวินัย การคอร์รัปชันเวลาราชการ ขาดการใคร่ครวญในการรับหรือไม่รับสิ่งต่าง ๆ ที่เข้ามากระทบ เกิดความสับสนในการดำเนินชีวิตที่เหมาะสมและที่พึงประสงค์

๓.๔ ระบบอุปถัมภ์ที่แผ่กระจายในวงกว้างในสังคมไทย และสังคมกระทรวงสาธารณสุข เป็นปัญหาและเป็นอุปสรรคอย่างยิ่งต่อการพัฒนาด้านส่งเสริมคุณธรรมในมิติต่าง ๆ นำไปสู่ผลในทางลบต่อระบบคุณธรรม

๔. ด้านระบบ (System)

๔.๑ ระบบการทำงานที่ยังคงมีขั้นตอนที่สับสนและมีความซ้ำซ้อนในการปฏิบัติงาน เช่น ระบบอนุกรรมการ ระบบคณะทำงาน เป็นต้น ส่งผลให้เกิดความล่าช้าในการปฏิบัติงาน อีกทั้งการบริหารงานยังมีการปรับเปลี่ยนบ่อยครั้ง ขาดทิศทางที่ชัดเจน จนเป็นอุปสรรคในการปฏิบัติงาน

๔.๒ ระบบการติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผล และบทลงโทษ ยังมีความล่าช้าในกระบวนการสอบสวนหาข้อเท็จจริง ส่งผลให้ภารกิจด้านการปราบปรามการทุจริต อาจยังไม่ประสบความสำเร็จตามความคาดหวังของสังคม ส่งผลทางลบต่อภาพลักษณ์ของกระทรวงสาธารณสุข

๔.๓ แม้ว่ามีช่องทางการร้องเรียนการทุจริตที่ชัดเจนและเป็นรูปธรรมแล้ว หากแต่ระบบการติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผล และบทลงโทษยังมีความล่าช้า โดยเฉพาะในกระบวนการสอบสวนหาข้อเท็จจริง

๕. ด้านบุคลากร (Staff)

๕.๑ ขาดอัตรากำลังทรัพยากรบุคคล ส่งผลให้การดำเนินงานระดับส่วนกลางและระดับภูมิภาค ยังไม่สามารถบรรลุผลตามจุดมุ่งหมาย ของการขยายโครงสร้าง / หน้าที่ เท่าที่ควรจะเป็น

๕.๒ บุคลากรยังขาดองค์ความรู้ในเชิงลึกสำหรับการทำความเข้าใจกับรูปแบบการทุจริต

๕.๓ บุคลากรบางคน ยังมีวิธีคิดที่ไม่สามารถแยกแยะเรื่องผลประโยชน์ส่วนตัวและผลประโยชน์ส่วนรวมได้

๖. ทักษะ (Skill)

- บุคลากรยังขาดองค์ความรู้ในเชิงลึกสำหรับการทำความเข้าใจกับรูปแบบการทุจริตที่เปลี่ยนแปลงไป และในปัจจุบันก็ยังขาดการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยมาใช้เพื่อสนับสนุนทักษะในการทำงานด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ส่งผลให้การบูรณาการและพัฒนาองค์ความรู้ที่มาจากสหวิชาการไม่เกิดประสิทธิภาพเท่าที่ควร

๗. ด้านค่านิยม (Shared Value)

๗.๑ ค่านิยมร่วมคือ “MOPH” มุ่งให้บุคลากรกระทรวงสาธารณสุขเป็นคนดี คนเก่งและมีความสุข นั้น ขาดการการสื่อสารต่อสังคมให้เกิดการตื่นตัวอย่างต่อเนื่อง ทำให้ค่านิยมร่วมคือ “MOPH” ไม่เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อสังคมในวงกว้างเท่าที่ควร

๗.๒ หน่วยงานบางหน่วยงาน ยังคงเน้นการดำเนินงาน “เชิงรับ” มากกว่า “เชิงรุก” ทำให้ผลการดำเนินงานไม่สามารถสร้างความเกรงกลัวให้ผู้กระทำการทุจริต อีกทั้งไม่สามารถตามทันสถานการณ์การทุจริตที่มีความเป็นพลวัตสูงได้อย่างทันท่วงที

๗.๓ ค่านิยมระบบอุปถัมภ์ที่แผ่กระจายในวงกว้างในสังคมไทยและสังคมกระทรวงสาธารณสุข ยังคงเป็นปัญหาและเป็นอุปสรรคอย่างยิ่งต่อการพัฒนาด้านส่งเสริมคุณธรรมในมิติต่าง ๆ

สภาพแวดล้อมภายนอกที่เป็น **“โอกาส”** ของการป้องกันและปราบปรามการทุจริตของกระทรวงสาธารณสุข มีดังนี้

๑. มิติทางการเมือง (Political)

๑.๑ รัฐบาลประกาศให้การป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ เป็นวาระแห่งชาติ

๑.๒ ข้าราชการการเมืองทุกตำแหน่งทุกระดับในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ให้ความสำคัญ เปิดโอกาสและเข้ามีส่วนร่วมในการประกาศเจตนารมณ์ในการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ การกำหนดนโยบายที่สำคัญ ตลอดจนสนับสนุนการดำเนินการที่เกี่ยวเนื่องกับการป้องกันการทุจริตผ่านการกำหนดมาตรการที่สำคัญอีกด้วย

๒. มิติทางเศรษฐกิจ (Economic)

๒.๑ การค้าและการลงทุนในภาคธุรกิจทั้งในประเทศและต่างประเทศต่างให้ความสำคัญกับการดำเนินธุรกิจบนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาลในเรื่องเกณฑ์จริยธรรมการจัดซื้อจัดหาและการส่งเสริมการขายยาและเวชภัณฑ์ที่มิใช่ยา ในการประชุมหารือ Thailand Consensus Framework ด้านเกณฑ์จริยธรรมการจัดซื้อจัดหาและการส่งเสริมการขายยาและเวชภัณฑ์ที่มิใช่ยา ภายใต้โครงการ APEC Business Ethics for SMEs Initiative

๒.๒ ให้ความสำคัญกับข้อมูลการจัดอันดับขีดความสามารถทางการแข่งขันของประเทศ รวมทั้งดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index : CPI) และการดำเนินการตามมาตรฐานสากลในรูปแบบต่าง ๆ อีกทั้งแนวโน้มของการลงทุนข้ามชาติจะเป็นทศวรรษแห่งเอเชียจะเน้นเรื่องความโปร่งใสและการแก้ไขปัญหาความล่าช้า (Red Tape) เป็นต้น

๓. มิติทางสังคม (Social)

๓.๑ มีการส่งเสริม สนับสนุน ภาคีเครือข่ายในภาคส่วนต่าง ๆ ให้ร่วมกันต่อต้านการทุจริตอย่างเป็นรูปธรรม เช่น ผู้ประกอบการยาและเวชภัณฑ์ที่มิใช่ยา องค์กรต่อต้านการคอร์รัปชัน (ประเทศไทย) ฯลฯ มุ่งเน้นกระแสของสังคมที่แสดงถึงความต้องการที่จะเห็นภาพของการแก้ไขปัญหาการทุจริตที่เป็นรูปธรรมและชัดเจน โดยใช้การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล และหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เป็นหลักการพื้นฐานที่สำคัญในการป้องกันการทุจริต

๓.๒ มีการส่งเสริมการเปิดเผยข้อมูลโครงการความโปร่งใสในการก่อสร้างของรัฐ (Infrastructure Transparency Initiative : CoST) โดยให้ภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการสร้างความโปร่งใส และตรวจสอบข้อมูล และโครงการความร่วมมือป้องกันการทุจริตในการจัดซื้อจัดจ้าง แบบของข้อตกลงคุณธรรม (Integrity Pact)

๔. มิติทางเทคโนโลยี (Technology)

- มีเทคโนโลยีที่ช่วยพัฒนาระบบการบริการสาธารณะ เพื่อลดการใช้ดุลพินิจของบุคลากรในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ส่งผลให้เกิดความโปร่งใส และตรวจสอบการทำงานได้ และในปัจจุบันเทคโนโลยียังเป็นสิ่งสำคัญที่ถูกนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการเผยแพร่องค์ความรู้ด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตให้กระจายตัวออกไปยังสังคมในวงกว้าง

๕. มิติทางกฎหมาย (Legal)

๕.๑ บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ สามารถคานอำนาจทางการเมืองทั้งฝ่ายบริหาร ฝ่ายนิติบัญญัติ และฝ่ายตุลาการ ถือเป็นโอกาสที่สำคัญในการกำหนดแนวทางการป้องกันและปราบปรามการทุจริต โดยเฉพาะการคานอำนาจการเมืองให้ไม่สามารถแทรกแซงฝ่ายข้าราชการประจำได้

๕.๒ บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ได้ให้ความสำคัญกับการออกแบบระบบโครงสร้างอำนาจที่มุ่งเน้นการป้องกันและปราบปรามการทุจริต โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มทางการเมือง และผู้บริหารระดับสูงให้มีคุณธรรมจริยธรรมในการบริหารราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริต รัฐบาลและคณะกรรมาธิการร่างรัฐธรรมนูญจึงสร้างกฎหมาย มาตรการหรือกลไก สำหรับป้องกันและปราบปรามการทุจริตให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เพื่อพัฒนาประเทศไทยให้มีภาพลักษณ์และความน่าเชื่อถือในสายตาของนานาชาติ ด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริต โดยให้ถือเป็นหน้าที่ของรัฐที่จะต้องพัฒนา ส่งเสริม และสนับสนุนให้ประชาชนทุกภาคส่วนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาการทุจริตอย่างจริงจังและต่อเนื่อง

๕.๓ บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มีการกำหนดให้ประชาชนมีหน้าที่ในการให้ความร่วมมือและมีส่วนร่วมในการต่อต้านการทุจริตทุกรูปแบบ และในปัจจุบันยังมีกระบวนการในการพัฒนาและปรับปรุงกฎหมาย และการบังคับใช้กฎหมายให้สามารถตอบสนองต่อการปฏิบัติงาน และบังคับใช้ได้จริง และใช้กลไกทางกฎหมายเป็นแนวทางในการปฏิรูปกลไกหลักด้านป้องกันและปราบปรามการทุจริต เช่น การเสนอจัดตั้งศาลชำนัญพิเศษ และการเตรียมเสนอร่างการดำเนินการเกี่ยวกับคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ เป็นต้น

๕.๔ มาตรการบังคับให้เปิดเผยอย่างโปร่งใส และเปิดเผยให้ประชาชนมีส่วนร่วมตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ และพระราชบัญญัติการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐ ประเด็นข้อตกลงคุณธรรม (Integrity Pact : IP) และโครงการความโปร่งใสในการก่อสร้างของรัฐ (Infrastructure Transparency Initiative : CoST)

๖. มิติทางด้านต่างประเทศ (International)

มีการดำเนินงานตามพันธสัญญาระหว่างประเทศทั้งในระดับโลก และระดับภูมิภาคสู่การพัฒนาระบบการบริหารจัดการและการปรับปรุงกฎหมายเพื่อให้เกิดความสอดคล้องในการปฏิบัติและบังคับใช้กฎหมาย การมีบทเรียนจากการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตของประเทศต่าง ๆ มาปรับใช้ในการดำเนินงานภายในประเทศ เช่น กลไกการตรวจสอบ กลไกการคานอำนาจ กลไกการพัฒนาและมีส่วนร่วมของภาคประชาสังคมแบบ Collaborative ในประเทศที่ประสบความสำเร็จและสามารถแก้ไขปัญหาได้ เช่น สิงคโปร์ ฮ่องกง และเกาหลี เป็นต้น

๗. มิติทางด้านนโยบายรัฐบาล / ระบบราชการ (Government)

๗.๑ นโยบายของรัฐบาลมีความต้องการส่งเสริมภาพลักษณ์ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตให้เป็นที่ยอมรับทั้งในและนอกประเทศ และให้ความสำคัญต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทุจริต โดยอาศัยการปฏิรูปและบูรณาการการทำงานในทุกภาคส่วนปฏิบัติมาตรการและกลไกการป้องกันการทุจริตที่มีการพัฒนารูปแบบให้มีความสอดคล้องกับบริบทสภาพปัญหาของการทุจริตที่เกิดขึ้น

๗.๒ พัฒนากลไกและกระบวนงานด้านการป้องกันการทุจริตของประเทศไทยให้มีความเข้มแข็งและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยวิเคราะห์และบูรณาการระบบการประเมินด้านคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ เพื่อเชื่อมโยงกับแนวทางการยกระดับคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index : CPI) ของประเทศไทย เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๖๕ ที่ให้หน่วยงานภาครัฐให้ความร่วมมือและเข้าร่วมการประเมิน ITA ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕-๒๕๗๐ ตามแนวทางการประเมินและเครื่องมือการประเมิน ITA ที่สำนักงาน ป.ป.ช. กำหนด ทั้งนี้ กระทรวงสาธารณสุขได้ให้ความสำคัญในประเด็นดังกล่าว จึงกำหนดให้การประเมินด้านคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ เป็นตัวชี้วัดภายใต้แผนยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี (ด้านสาธารณสุข) ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ด้านบริหารเป็นเลิศด้วยธรรมาภิบาล (Governance Excellence) และนโยบายมุ่งเน้นด้านธรรมาภิบาลในแต่ละปี

๗.๓ นโยบายรัฐบาลเปลี่ยนแปลงประเทศไปสู่สังคม Digital ภายใต้โมเดลไทยแลนด์ ๔.๐ และส่งเสริมให้ทุกส่วนราชการ สร้างวัฒนธรรมการเปิดเผยข้อมูลภายใต้รัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ และกระทรวงสาธารณสุขรับนโยบายดังกล่าว ขับเคลื่อนให้กระทรวงสาธารณสุขเป็นหน่วยงานที่ส่งเสริมให้หน่วยงานในสังกัดมีวัฒนธรรมการเปิดเผยข้อมูลตามที่กฎหมายกำหนด

๗.๔ แผนการปฏิรูปประเทศด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ (ฉบับปรับปรุง) ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๖๓ กำหนดเป้าหมายประเทศไทยมีการทุจริตและประพฤติมิชอบลดลง และหน่วยงานภาครัฐมีวัฒนธรรมและพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริต และแผนการปฏิรูปประเทศฯ ดังกล่าวให้ความสำคัญกับการดำเนินกิจกรรมที่จะส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อประชาชนอย่างมีนัยสำคัญ (Big Rock) เพื่อให้การปฏิรูปประเทศมีผลสัมฤทธิ์อย่างเป็นรูปธรรมภายใต้ระยะเวลาการดำเนินการปฏิรูปประเทศที่ยังคงเหลืออยู่ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ที่กำหนดว่าการปฏิรูปประเทศคาดหวังว่าจะบรรลุผลในระยะเวลา ๕ ปี โดยมีกิจกรรมปฏิรูปที่สำคัญ คือ กิจกรรมปฏิรูปที่ ๑ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนในการต่อต้านการทุจริต กิจกรรมปฏิรูปที่ ๒ การพัฒนาการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารและระบบคุ้มครองผู้แจ้งเบาะแสการทุจริตที่มีประสิทธิภาพ กิจกรรมปฏิรูปที่ ๓ พัฒนากระบวนการยุติธรรมที่รวดเร็ว โปร่งใส ไม่เลือกปฏิบัติ ในการดำเนินคดีทุจริตทั้งภาครัฐและเอกชน กิจกรรมปฏิรูปที่ ๔ พัฒนาระบบราชการไทยให้โปร่งใส ไร้ผลประโยชน์ และกิจกรรมปฏิรูปที่ ๕ พัฒนามาตรการสกัดกั้นการทุจริตเชิงนโยบายในการดำเนินโครงการขนาดใหญ่

สำหรับสภาพแวดล้อมภายนอกที่เป็น **“อุปสรรค”** ของการป้องกันและปราบปรามการทุจริตของกระทรวงสาธารณสุข มีดังนี้

๑. มิติทางการเมือง (Political)

- มาตรการป้องกันการทุจริตในกระบวนการเข้าสู่อำนาจรัฐหรือการเลือกตั้ง ยังขาดการบังคับใช้อย่างจริงจัง ส่งผลให้ได้นักการเมืองที่มุ่งเข้ามาหาผลประโยชน์ให้กับตนเองและพวกพ้อง

๒. มิติทางเศรษฐกิจ (Economic)

๒.๑ ประเทศไทยเป็นประเทศเปิดเสรีทางการค้า ทำให้เผชิญกับปัญหาที่ตามมากับธุรกิจประเภทกิจการข้ามชาติ ซึ่งบางครั้งเข้ามาด้วยอิทธิพลก่อให้เกิดปัญหาการทุจริตในส่วนต่าง ๆ เกิดปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ เกิดปัญหาการฟอกเงิน ฯลฯ ตามมาอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ นโยบายการดำเนินงานทางการค้าที่ผูกขาดตลาดและกีดกันทางการค้าทั้งภายในและภายนอกประเทศ ส่งผลให้ภาคธุรกิจเอกชนมีค่านิยมในการให้สินบนกับเจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อมุ่งหวังให้อำนวยความสะดวกกับตนเอง และเกิดปัญหาอาชญากรรมปกขาวในภาคธุรกิจเกิดการทุจริตใหญ่ ๆ และการให้เล็ก ๆ เช่น ส่วยรายวัน กลายเป็นเรื่องแลกเปลี่ยนระหว่างผู้ให้กับผู้รับ

๒.๒ สภาวการณ์ทางเศรษฐกิจที่ถดถอย ค่าครองชีพสูง เจ้าหน้าที่ของรัฐมีระบบคิดที่เปลี่ยนแปลงไป ทำการทุจริตโดยการหาโอกาสจากช่องโหว่จากการปฏิบัติงานเพื่อกระทำการทุจริต

๓. มิติทางสังคม (Social)

บริบทสังคมไทยที่ยังไม่เอื้อต่อการปฏิรูป พัฒนา และเปลี่ยนแปลงกระบวนทัศน์ในการทำงานด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริต เนื่องจากสังคมไทยมีวัฒนธรรมยอมรับระบบอุปถัมภ์ เครือญาติ พวกพ้อง รอมชอม และประชาชนยังขาดค่านิยมร่วมในการร่วมต้านทุจริต และมีระบบคิดที่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัวมากกว่าประโยชน์ส่วนรวม ประโยชน์สาธารณะ หรือประโยชน์ของชาติบ้านเมือง

๔. มิติทางเทคโนโลยี (Technology)

การดำเนินธุรกรรมทางธุรกิจในปัจจุบันได้มีการพัฒนาโดยนำเทคโนโลยีเข้ามาเป็นเครื่องมือในรูปแบบไซเบอร์ เกิดการบิดเบือนและใช้ช่องทางในการทุจริต เช่น ระบบบริหารการเงินการคลังภาครัฐแบบอิเล็กทรอนิกส์ (GFMIS) ระบบการชำระเงินแบบอิเล็กทรอนิกส์แห่งชาติ (National e-payment Master Plan) ด้วยการจ่ายเงิน การรับเงิน และการนำส่งเงินของหน่วยงานภาครัฐและหน่วยงานภาครัฐกับภาคเอกชนผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ (KTB Corporate Online, EDC, QR Code) ระบบบริหารจัดการวัคซีน COVID-19 และระบบหมอพร้อม Chatbot ฯลฯ เป็นต้น

๕. มิติทางกฎหมาย (Legal)

๕.๑ กระบวนการทางกฎหมายที่มีขั้นตอนซ้ำซ้อนและมากเกินความจำเป็น ก่อให้เกิดความล่าช้าในการดำเนินคดี และขาดการบังคับใช้กฎหมายที่มีประสิทธิภาพ รวดเร็ว เด็ดขาด การทำงานยังคงยึดติดกับกับขั้นตอนทางกฎหมายที่ยากต่อการปฏิบัติ

๕.๒ (ร่าง) พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวม พ.ศ. .... ไม่สามารถบังคับใช้ได้ เนื่องจาก (ร่าง) พระราชบัญญัติฉบับนี้มีเจตนารมณ์เพื่อแนะนำตักเตือนให้เจ้าหน้าที่ของรัฐและบุคคลในครอบครัวระมัดระวังการกระทำที่ระบุว่าเป็นการขัดกันแห่งผลประโยชน์ ได้แก่ การที่ตนเองและบุคคลในครอบครัวมีปฏิสัมพันธ์กับคู่สัญญาหรือคู่สัมปทานของรัฐในลักษณะต่าง ๆ เกินขอบเขตที่เหมาะสม อันเป็นการเสี่ยงต่อการใช้อำนาจดุลยพินิจที่ได้รับจากรัฐตามหน้าที่และอำนาจต่อผู้มีส่วนได้เสียอย่างไม่เป็นธรรม และป้องปรามการใช้อำนาจรัฐเพื่อแสวงหาประโยชนืให้กับตนเองและพวกพ้องอันเป็นเหตุนำไปสู่การทุจริตและประพฤติมิชอบ ตลอดจนป้องกันการเรียกรับและการให้ของขวัญอันอาจเป็นเหตุให้มีการพัฒนาไปสู่การเรียกรับสินบน รวมถึงมีมาตรการบรรเทาความเสียหายต่อรัฐจากการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ และกระทำการทุจริตของเจ้าหน้าที่ของรัฐ จึงเป็นเหตุให้ขาดการบังคับใช้กฎหมายที่มีประสิทธิภาพ

๖. มิติทางด้านต่างประเทศ (International) ต่างประเทศไม่เชื่อถือต่อความโปร่งใสและการบริหารงานภาครัฐไทย ซึ่งภาครัฐไทยยังขาดการดำเนินการตามพันธกรณีที่ตกลงตามอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต ค.ศ. ๒๐๐๓ (United Nations Convention against Corruption : UNCAC)

๗. มิติทางด้านนโยบายรัฐบาล / ระบบราชการ (G – Government)

เกิดการทุจริตในภาครัฐอย่างต่อเนื่อง จนประชาชนมีทัศนคติในแง่ลบกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ จึงเป็นอุปสรรคต่อการสร้างความร่วมมือในการป้องกันการทุจริตกับประชาชน อีกทั้งประชาชนยังมองว่าหน่วยงานของรัฐไม่มีความจริงใจต่อการแก้ไขปัญหาทุจริต เป็นเพียงแต่ทำตามข้อตกลงตัวชี้วัด ทำแบบลูบหน้าปะจมูก ขาดความต่อเนื่อง และยังพบว่าบางหน่วยงานสร้างเอกสารหลักฐานขึ้นมาเพื่อให้ผ่านตัวชี้วัดเท่านั้น

จากกระบวนการทบทวนสภาพแวดล้อมของภารกิจด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตของกระทรวงสาธารณสุข ด้วยการใช้เทคนิค SWOT Analysis ซึ่งเป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมที่มีผลต่อการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ประกอบไปด้วยการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก โดยวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส อุปสรรค (Strength Weakness Opportunity and Threat Analysis : SWOT Analysis) เพื่อกรองและพิจารณาตัวแปรที่มีผลกระทบต่อประสิทธิภาพและความสำเร็จในการดำเนินการตามแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) สำหรับการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน (จุดแข็งและจุดอ่อน) ได้นำหลักการ McKinsey’s 7S Model มาใช้เป็นกรอบในการกำหนดตัวแปรที่เกี่ยวข้อง ส่วนการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก (โอกาสและอุปสรรค) ได้วิเคราะห์โดยนำหลักการ PEST^{+} Model มาใช้เป็นกรอบในการกำหนดตัวแปรที่เกี่ยวข้องในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตของกระทรวงสาธารณสุขในระยะ ๕ ปี ข้างหน้า (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

ข้อมูลที่ได้เป็นข้อมูลของสภาพแวดล้อมของกระทรวงสาธารณสุขและบริบทของสังคมไทยโดยรวม ซึ่งเป็นข้อมูลที่มีส่วนสำคัญซึ่งช่วยชี้นำทิศทางของแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ว่าควรนำกลยุทธ์ไปใช้ในทิศทางใด มีจุดแข็งหรือโอกาสอันใดบ้างที่ควรจะนำมาเป็นปัจจัยเสริมพลังในกลยุทธ์ มีจุดอ่อนหรืออุปสรรคใดบ้างที่กลยุทธ์ควรเข้าไปจัดการแก้ไขเพื่อป้องกันการดำเนินกลยุทธ์ต่าง ๆ อย่างไร้ประสิทธิภาพ เมื่อพิจารณาจากผลการทบทวนสภาพแวดล้อมของภารกิจด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตของกระทรวงสาธารณสุข จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคดังที่กล่าวแล้วข้างต้น พบว่าประเด็นที่เป็นจุดร่วมของตัวแปร SWOT ที่สำคัญคือ การบูรณาการความร่วมมือจากทุกภาคส่วนของกระทรวงสาธารณสุขในการร่วมกันแก้ไขปัญหาการทุจริตในกระทรวงสาธารณสุข ดังนั้น การที่แผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ได้ตระหนักถึงผลสะท้อนความร่วมมือของทุกภาคส่วนของกระทรวงสาธารณสุข ในการดำเนินการด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตของชาติด้วยแล้ว ยังจะช่วยชี้นำทิศทางของแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ให้สามารถตอบสนองต่อทุกจุดตัวแปร SWOT Analysis ได้ และอาจเกิดเป็นทิศทางหรือแนวโน้มในการสร้างวัฒนธรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตของกระทรวงสาธารณสุขขึ้นในอนาคต ซึ่งเป็นสิ่งที่ควรมุ่งหวังสูงสุดในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตของกระทรวงสาธารณสุข และประเทศไทยต่อไป

๓.๔ การฉายภาพอนาคต

การฉายภาพอนาคตของการป้องกันและปราบปรามการทุจริตของกระทรวงสาธารณสุข เป็นการประเมินความเป็นไปได้ของสถานการณ์ในอนาคตของกระทรวงสาธารณสุข ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตให้เห็นภาพในมิติด้านต่าง ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ให้มีความสอดคล้องแผนระดับที่ ๑ และแผนระดับที่ ๒ อันประกอบด้วย ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นที่ ๒๑ การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ แผนการปฏิรูปประเทศ ประเด็นที่ ๒๑ ด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) หมุดหมายที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัยมีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน และนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ รวมทั้งแผนระดับที่ ๓ ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ แผนปฏิบัติการด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) และยุทธศาสตร์ด้านมาตรฐานทางจริยธรรมและการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐ (พ.ศ. ๒๕๖๕-๒๕๗๐) ทั้งนี้ สามารถจัดกลุ่มมิติประเภทความเสี่ยงการทุจริตได้ ๓ ประเภท ดังนี้

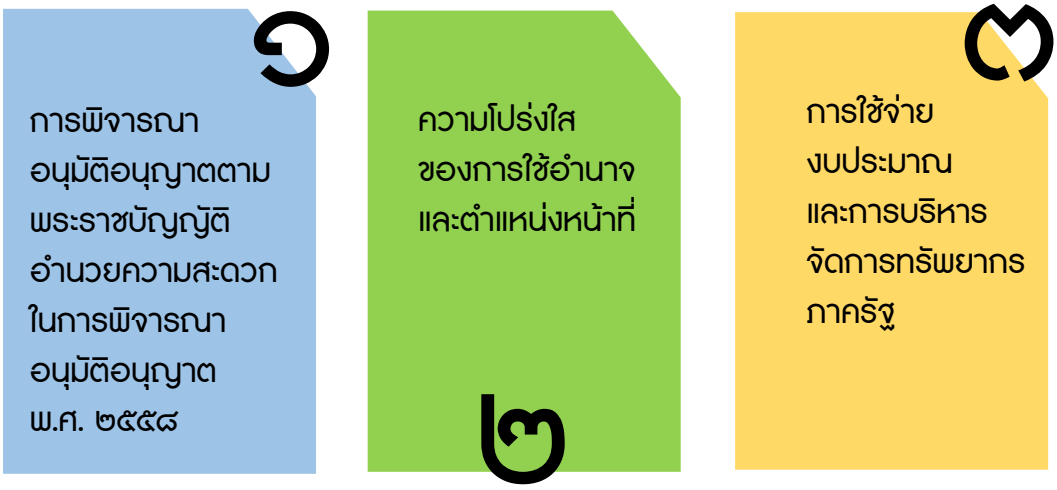

๓.๔.๑. ภาพอนาคตของบุคลากรและสังคมกระทรวงสาธารณสุข

ในอนาคต ๕ ปีข้างหน้า บุคลากรและสังคมกระทรวงสาธารณสุขจะมีความรู้และเท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก รวมทั้งมีจิตพอเพียงอันเกิดจากการปลูกฝังหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาอย่างต่อเนื่อง ดังนั้น บุคลากรและสังคมกระทรวงสาธารณสุขจะตื่นตัวต่อการทุจริต ให้ความสนใจข่าวสารและตระหนักถึงผลกระทบของการทุจริตต่อประเทศมากขึ้น มีการแสดงออกซึ่งการต่อต้านการทุจริตทั้งในชีวิตประจำวันและการแสดงออกผ่านสื่อสาธารณะและสื่อสังคมออนไลน์ต่าง ๆ บุคลากรและสังคมกระทรวงสาธารณสุข จะได้รับกระบวนการกล่อมเกลาทางสังคมว่าการทุจริตถือเป็นพฤติกรรมที่นอกจากจะผิดกฎหมายและทำให้เกิดความเสียหายต่อประเทศแล้ว ยังเป็นพฤติกรรมที่สังคมยอมรับไม่ได้ ประชาชนจะมีวิธีคิดที่ทำให้สามารถแยกแยะระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนกับผลประโยชน์ส่วนรวมได้ วัฒนธรรมทางสังคมจะหล่อหลอมให้บุคลากรและสังคมกระทรวงสาธารณสุขจะไม่กระทำการทุจริต เนื่องจากมีความละอายต่อตนเองและสังคมและไม่ยอมให้ผู้อื่นกระทำการทุจริตอันส่งผลให้เกิดความเสียหายต่อสังคมส่วนรวมด้วย และจะเกิดการรวมกลุ่มกันทางบุคลากรและสังคมกระทรวงสาธารณสุข เพื่อก่อให้เกิดสภาวะการลงโทษทางสังคมต่อการกระทำการทุจริต

๓.๔.๒ ภาพอนาคตของการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงาน

เมื่อ ๕ ปีที่ผ่านมากระทรวงสาธารณสุข มีค่าคะแนนเฉลี่ยการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข เท่ากับร้อยละ ๘๑.๙๒ ในอนาคต ๕ ปีข้างหน้า กระทรวงสาธารณสุข จะมีค่าคะแนนการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ในระดับสูงมาก หรือระดับ AA (๘๕-๑๐๐ คะแนน) ในภาพรวมทั้งการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงาน

ของหน่วยงานในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค (MOPH Integrity and Transparency Assessment : MOPH ITA) และการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ ตามที่สำนักงาน ป.ป.ช. กำหนด สะท้อนให้เห็นถึงเป้าหมาย “กระทรวงสาธารณสุข ปลอดจากการทุจริตและประพฤติมิชอบ” ตามแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

๓.๔.๓ ภาพอนาคตของการป้องกันการทุจริต

ในอนาคต ๕ ปีข้างหน้า การทุจริตน่าจะทวีความรุนแรง ซับซ้อน และยากแก่การตรวจสอบมากยิ่งขึ้น อันเนื่องมาจากเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยและก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว ของสังคมโลกและพลวัตของการทุจริตที่ผู้กระทำการทุจริตหาช่องทางการทุจริต การเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยี โดยเฉพาะเทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นมา เพื่อแทนที่สิ่งเดิมหรือ Disruptive technology อาทิ คริปโทเคอร์เรนซี และปัญญาประดิษฐ์ นับเป็นช่องทางใหม่ที่เอื้อให้เกิดการทุจริตทางด้านการเงิน มีผลกระทบในวงกว้างและยากต่อการสกัดกั้น ยากแก่การตรวจสอบมากยิ่งขึ้น แต่สภาวะทางสังคมที่ตื่นตัวต่อต้านและตรวจสอบการทุจริตมากยิ่งขึ้น จึงอาจจะทำให้แนวโน้มการทุจริตลดลงส่งผลให้กระบวนการป้องกันการทุจริตยิ่งทวีความสำคัญ โดยต้องพัฒนากระบวนการและรูปแบบของการป้องกันการทุจริตของกระทรวงสาธารณสุขให้เท่าทันต่อพลวัตของการทุจริต เพื่อให้สามารถระงับยับยั้งการทุจริตได้อย่างเท่าทันไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อประเทศ ดังนั้น แผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) จึงมุ่งเน้นการพัฒนากลไกและกระบวนการป้องกันการทุจริตให้มีความเข้มแข็งและมีประสิทธิภาพ เป็นการป้องกันการทุจริตเชิงรุกเพื่อให้เท่าทันต่อพลวัตของการทุจริต และกำหนดมาตรการสำคัญในการป้องกันการทุจริตให้หน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด

๓.๔.๔ ภาพอนาคตของการปราบปรามการทุจริต

ในอนาคต ๕ ปีข้างหน้า กลไกและกระบวนการปราบปรามการทุจริตจะมีประสิทธิภาพมากขึ้น กฎหมายจะมีความทันสมัย การบังคับใช้กฎหมายและการดำเนินคดีน่าจะมีประสิทธิภาพและรวดเร็ว ดังนั้น แผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) จึงมุ่งเน้นการส่งเสริมการปรับปรุงกระบวนการและกลไกที่เกี่ยวข้องในการปราบปรามการทุจริตอย่างต่อเนื่องให้มีความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น รวมทั้งการปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบ ประกาศ และมาตรการที่เกี่ยวข้อง เพื่อสนับสนุนให้การบังคับใช้กฎหมายมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และมุ่งทำให้ผู้กระทำความผิดได้รับการลงโทษทางวินัยอย่างรวดเร็วและเป็นรูปธรรม เพื่อให้เกิดความเกรงกลัวต่อการทุจริตด้วย

๓.๔.๕ ภาพอนาคตของการกระบวนการนโยบายการปฏิบัติราชการ

ในอนาคต ๕ ปีข้างหน้า กระบวนการนโยบายการปฏิบัติราชการมีความโปร่งใส ยึดหลักธรรมาภิบาลในการบริหารงาน เกิดประโยชน์ต่อส่วนรวม ประชาชน ประเทศชาติ เนื่องจากสภาวะทางสังคมและประชาชนในอนาคต จะให้ความสนใจและจับตามองการทุจริตในระดับนโยบายมากยิ่งขึ้น มีกลไกการตรวจสอบการดำเนินนโยบายของรัฐที่เข้มข้นมากขึ้น

๓.๔.๖ ภาพอนาคตเจตจำนงของผู้บริหารทั้งข้าราชการการเมืองและข้าราชการประจำ

ในอนาคต ๕ ปีข้างหน้า บุคลากรกระทรวงสาธารณสุขทุกคนจะแสดงเจตจำนงต่อต้านการทุจริตอย่างเข้มข้น และผู้บริหารจะต้องบริหารกระทรวงสาธารณสุขให้เป็นไปตามเจตจำนงในการต่อต้านการทุจริต และปฏิบัติงานอย่างเป็นรูปธรรมและขยายผลกลับไปสู่ประชาชน ประชาชนจะให้ความสนใจในการตรวจสอบรัฐบาล นักการเมือง และข้าราชการประจำในการดำเนินการตามเจตจำนงในการต่อต้านการทุจริตมากขึ้น เป็นแรงกดดันให้รัฐบาล นักการเมือง และข้าราชการประจำต้องบริหารประเทศ บริหารกระทรวงสาธารณสุขอย่างสุจริตและโปร่งใส

จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและการฉายภาพอนาคตของกระทรวงสาธารณสุขในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตข้างต้น แม้ว่าจะแสดงให้เห็นว่าสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการทุจริตในประเทศไทยจะเป็นไปในทิศทางที่ดีขึ้น อย่างไรก็ตามการทุจริตนั้นย่อมมีวิวัฒนาการที่มีความซับซ้อนและตรวจสอบได้ยากมากขึ้น ในขณะที่เทคโนโลยีและการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ของโลกและสังคมไทยก่อให้เกิดช่องทางในการทุจริตที่มากขึ้น พร้อม ๆ กับการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการป้องกันและปราบปรามจะมีประสิทธิภาพเช่นเดียวกัน ดังนั้น แผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) จึงมุ่งเน้นการปฏิรูปและพัฒนาให้ครอบคลุมทุกด้านของพลวัตของการทุจริตในกระทรวงสาธารณสุขในทุกด้าน โดยเริ่มพื้นฐานจากจิตใจ จิตสำนึก และระบบคิด (Mind set) เป็นสำคัญ เพื่อให้การทุจริตในกระทรวงสาธารณสุขไม่สามารถเกิดขึ้นได้ และ / หรือมีปริมาณลดน้อยลงไป ทำให้สังคมกระทรวงสาธารณสุขเป็นสังคมแห่งการต่อต้านการทุจริต และได้รับการยอมรับจากทุกส่วนราชการ ตามเป้าหมายของแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ที่ว่า **“กระทรวงสาธารณสุข ปลอดจากการทุจริตและประพฤติมิชอบ”** ดังแผนภาพที่ ๑๐

กระทรวงสาธารณสุข ปลอดจากการทุจริตและประพฤติมิชอบ

บุคลากร กระทรวงสาธารณสุข มีระบบคิดที่สามารถแยกแยะ ระหว่างผลประโยชน์ส่วนตน กับผลประโยชน์ส่วนรวมได้	บุคลากร กระทรวงสาธารณสุข เกิดความละอายในการกระทำ การทุจริต และไม่ยอมให้ผู้อื่น กระทำการทุจริต	สังคม กระทรวงสาธารณสุข เกิดสภาวะการลงโทษทางสังคม กดดัน และไม่ยอมรับ พฤติกรรมการทุจริต

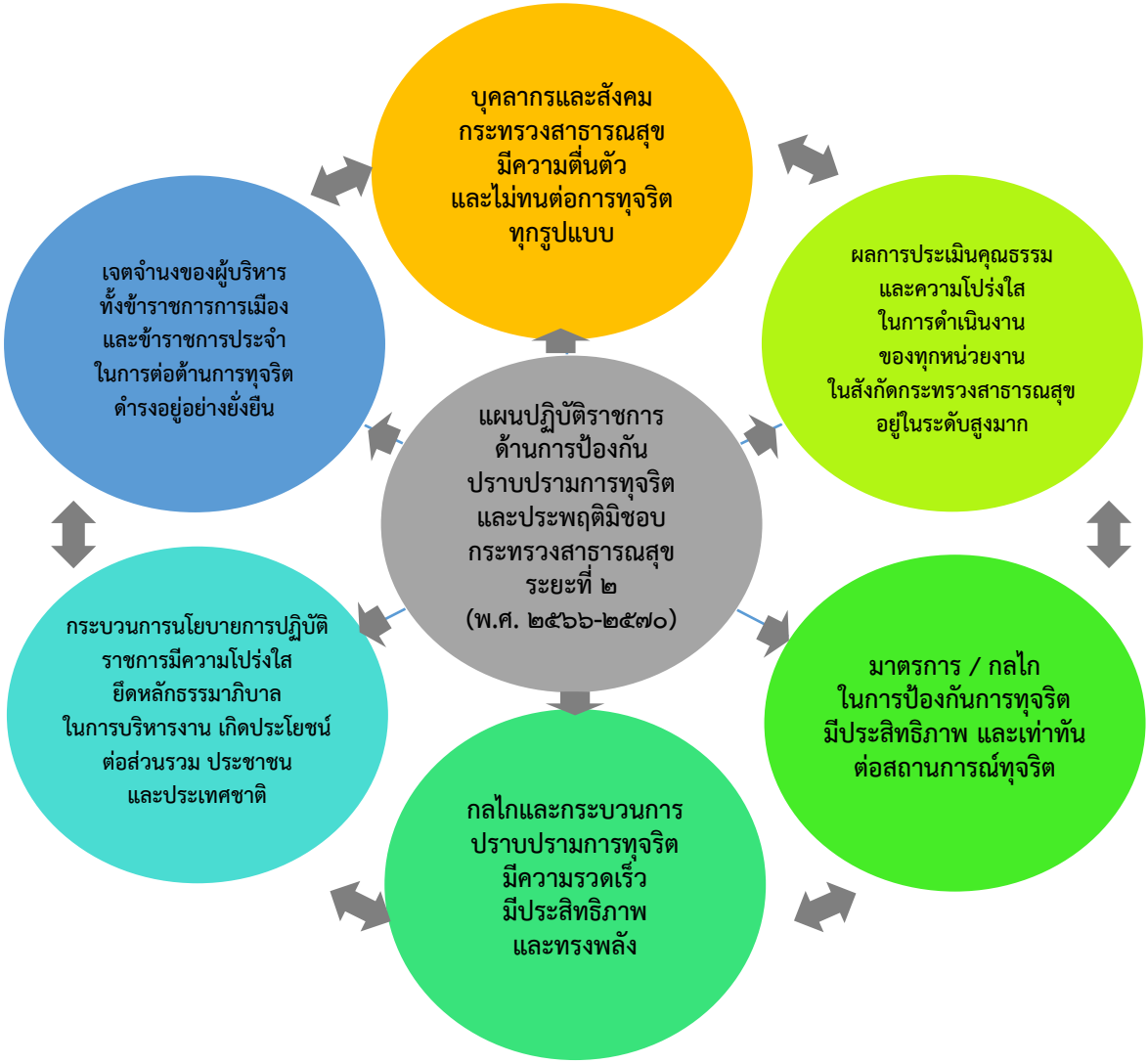

แผนภาพที่ ๑๐ ภาพอนาคตของการป้องกันและปราบปรามการทุจริตของกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐

Together Against Corruption

ส่วนที่ ๔

สาระสำคัญของแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

๔.๑ สาระสำคัญของแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

แผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) สอดคล้องและถ่ายทอดเป้าหมายทั้งระดับภาพรวมและระดับแผนย่อย รวมถึงแนวทางการพัฒนาจากแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นที่ ๒๑ การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐) ไปสู่การปฏิบัติในระดับโครงการ สอดคล้องกับแผนการปฏิรูปประเทศ (ฉบับปรับปรุง) ประเด็นที่ ๒๑ ด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ในระดับวัตถุประสงค์และเป้าหมายในภาพรวม แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ แผนปฏิบัติการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) และยุทธศาสตร์ด้านมาตรฐานทางจริยธรรมและการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐ (พ.ศ. ๒๕๖๕-๒๕๗๐) เป็นหลัก มีสาระสำคัญดังนี้

๔.๑.๑ วัตถุประสงค์

แผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้หน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขทุกแห่งและที่เกี่ยวข้อง ใช้เป็นเครื่องมือในการแปลงแนวทางและขับเคลื่อนงานด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบของกระทรวงสาธารณสุข จากแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นที่ ๒๑ การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

(พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐) แผนการปฏิรูปประเทศ (ฉบับปรับปรุง) ประเด็นที่ ๒๑ ด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ และแผนปฏิบัติการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) สู่การปฏิบัติในระดับโครงการ / กิจกรรมให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายของแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) และยุทธศาสตร์ด้านมาตรฐานทางจริยธรรมและการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐ (พ.ศ. ๒๕๖๕-๒๕๗๐) ภายในกรอบระยะเวลาที่กำหนด

ในอนาคต ๕ ปีข้างหน้า (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) มุ่งหวังให้กระทรวงสาธารณสุขเกิดวัฒนธรรมสุจริต มีกลไกการป้องกันการทุจริตและระบบบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลที่มีประสิทธิภาพ มีกลไกการปราบปรามการทุจริต การบังคับใช้กฎหมายให้มีความรวดเร็ว เป็นธรรมและทรงพลัง ตลอดจนการเป็นแบบอย่างที่ดีด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตของหน่วยงานภายนอก ยั่งยืนด้วยการน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการบริหารราชการและการดำเนินชีวิต **นำมาตรการ Three Pronged measures (มาตรการหอก ๓ แฉก : LPL) มาใช้ในการป้องกันการทุจริต** ประกอบด้วย **(๑) บังคับใช้กฎหมาย (Law enforcement)** โดยการบังคับใช้กฎหมาย กฎ ระเบียบ กำหนดมาตรการลงโทษผู้กระทำผิดอย่างเด็ดขาด รวดเร็วและเป็นธรรม **(๒) ป้องกันการทุจริต (Prevention)** โดยการปรับปรุงกฎ ระเบียบ และปิดช่องโหว่ สร้างและยกระดับคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขให้มีประสิทธิภาพและเข้มแข็ง และสร้างกลไกเครือข่ายการบริหารงานที่โปร่งใส ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม ในการเฝ้าระวัง แจ้งเบาะแส และสร้างความเข้มแข็งของกลไกการตรวจสอบและร่วมกันต่อต้านการทุจริตทุกรูปแบบ **(๓) ความรอบรู้สู้โกง (Literacy)** ด้วยการให้องค์ความรู้ที่เท่าทันต่อการทุจริต ปลูกและปลุกจิตสำนึก ปรับฐานความคิดที่ตัวบุคคลให้สามารถแยกแยะผลประโยชน์ส่วนตัวออกจากผลประโยชน์ส่วนรวมออกจากกันได้โดยอัตโนมัติ มีความรอบรู้ต่อสถานการณ์การทุจริตที่เปลี่ยนแปลงไป

๔.๑.๒ ภาพรวมเป้าหมาย ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย และแผนย่อย

เป้าหมาย

กระทรวงสาธารณสุข ปลอดจากการทุจริตและประพฤติมิชอบ

ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขผ่านเกณฑ์การประเมิน ITA

๒. ร้อยละของหน่วยงานในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขผ่านเกณฑ์การประเมิน ITA

๓. จำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่รัฐในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขกระทำการทุจริตหรือประพฤติมิชอบลดลง

ค่าเป้าหมาย

ปี พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐ การประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข และจำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่รัฐในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขกระทำการทุจริตหรือประพฤติมิชอบลดลง ดังตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย				
	ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๗	ปี ๒๕๖๘	ปี ๒๕๖๙	ปี ๒๕๗๐
ร้อยละของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขผ่านเกณฑ์การประเมิน ITA	๙๒	๙๔	๙๔	๙๔	๙๕
ร้อยละของหน่วยงานในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขผ่านเกณฑ์การประเมิน ITA	๙๒	๙๔	๙๔	๙๔	๙๕
จำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่รัฐในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขกระทำการทุจริตหรือประพฤติมิชอบลดลง	๕	๑๐	๑๕	๒๐	๒๕

แผนย่อย

๑. แผนย่อยที่ ๑ ปลูกฝังวิธีคิด ปลุกจิตสำนึก ให้มีพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริต
๒. แผนย่อยที่ ๒ การป้องกันการทุจริต
๓. แผนย่อยที่ ๓ เสริมสร้างประสิทธิภาพในการปราบปรามการทุจริต

๔.๑.๓ แผนย่อยที่ ๑ ปลูกฝังวิธีคิด ปลุกจิตสำนึก ให้มีพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริต

แผนย่อยนี้ มุ่งเน้นการสร้างจิตสำนึกการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ดี น้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาปรับใช้กับบุคลากรกระทรวงสาธารณสุขทุกระดับ ให้สามารถแยกแยะผลประโยชน์ส่วนตัวและผลประโยชน์ส่วนรวมออกจากกันได้อย่างอัตโนมัติ การไม่ให้ไม่รับสินบน มีความละอายต่อการกระทำความผิด ไม่ละเลย ไม่เพิกเฉย และไม่อดทนต่อการทุจริตทุกรูปแบบ สร้างวัฒนธรรมต่อต้านการทุจริต โดยแปลงหลักสูตรต้านทุจริตศึกษาที่คณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบไปดำเนินการ

กลยุทธ์

กลยุทธที่ ๑ ปลูกฝังวิธีคิด ปลุกจิตสำนึกให้ยึดถือผลประโยชน์ของประเทศชาติเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตนในการผลิตบุคลากรของสถาบันการศึกษาในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข

กลยุทธที่ ๒ ปลูกฝังวิธีคิด ปลุกจิตสำนึกให้ยึดถือผลประโยชน์ของประเทศชาติเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตนในบุคลากรกระทรวงสาธารณสุข

กลยุทธที่ ๓ ปลูกฝังวิธีคิด ปลุกจิตสำนึกในการนำจริยธรรม และค่านิยม MOPH เป็นรากฐานในการสร้างวัฒนธรรมการต่อต้านการทุจริต

กลยุทธที่ ๔ สร้างเครือข่ายบุคลากรกระทรวงสาธารณสุข เพื่อป้องกันและหยุดยั้งการทุจริต

แนวทางการพัฒนาตามกลยุทธ์

กลยุทธที่ ๑ ปลูกฝังวิธีคิด ปลุกจิตสำนึกให้ยึดถือผลประโยชน์ของประเทศชาติเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตนในการผลิตบุคลากรของสถาบันการศึกษาในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข

ลำดับ	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานขับเคลื่อน
๑	พัฒนาระบบการเรียนการสอน โดยบรรจุหลักสูตรต้านทุจริตศึกษาที่คณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ เพื่อพัฒนาให้นักศึกษาในสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก และผู้บริหาร สามารถแยกแยะผลประโยชน์ส่วนตัวและผลประโยชน์ส่วนรวมออกจากกันได้อย่างอัตโนมัติ ตลอดจนปรับฐานความคิด (Mind set) ในการยึดถือประโยชน์ของประเทศชาติเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตน มีความละอายต่อการกระทำความผิด ไม่ละเลย ไม่เพิกเฉย ไม่อดทนต่อการทุจริต และเข้ามามีส่วนร่วมในการต่อต้านการทุจริตทุกรูปแบบ	- สถาบันพระบรมราชชนก - สถาบันการศึกษาในสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก
๒	ส่งเสริมให้สถาบันการศึกษาในสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก สร้างบรรยากาศสิ่งแวดล้อมที่ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ให้เป็นองค์กรคุณธรรมต้นแบบ โดยการสร้างพื้นที่และสนับสนุนกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรม หรือการทำความดี ทั้งการสร้างหรือปรับปรุงพื้นที่กายภาพให้เอื้อต่อการจัดกิจกรรม สร้างพื้นที่สังคมให้เกิดข้อตกลงร่วมกัน ทำหน้าที่เป็นพลเมืองดี มีจิตสำนึกในความซื่อสัตย์สุจริต มีวินัย มีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม มีระเบียบ และเคารพกฎหมาย	- สถาบันพระบรมราชชนก - สถาบันการศึกษาในสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก

กลยุทธที่ ๒ ปลูกฝังวิธีคิด ปลุกจิตสำนึกให้ยึดถือผลประโยชน์ของประเทศชาติเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตน ในบุคลากรกระทรวงสาธารณสุข

ลำดับ	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานขับเคลื่อน
๑	พัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรม “การเป็นข้าราชการที่ดี ครองตน ครองคน ครองงาน” ในโครงการอบรมปฐมนิเทศข้าราชการใหม่ โดยบรรจุหลักสูตรต้านทุจริตศึกษาที่คณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ เพื่อให้ข้าราชการใหม่ ในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข สามารถแยกแยะผลประโยชน์ส่วนตัวและผลประโยชน์ส่วนรวมออกจากกันได้อย่างอัตโนมัติ ตลอดจนปรับฐานความคิด (Mind set) ในการยึดถือประโยชน์ของประเทศชาติเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตน มีความละอายต่อการกระทำความผิด ไม่ละเลย ไม่เพิกเฉย ไม่อดทนต่อการทุจริต และเข้ามามีส่วนร่วมในการต่อต้านการทุจริตทุกรูปแบบ	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ส่วนราชการระดับกรมทุกกรม - หน่วยงานของรัฐในกำกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข - องค์การมหาชน - รัฐวิสาหกิจ - สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค - สำนักงานเขตสุขภาพ
๒	ให้หน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข มีหน้าที่ส่งเสริมบุคลากรสาธารณสุขโดยปลูกและปลุกจิตสำนึกความซื่อสัตย์สุจริต วินัยความรับผิดชอบ ยึดถือหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง การแยกเรื่องส่วนตัวออกจากตำแหน่งหน้าที่และยึดถือประโยชน์ส่วนรวมของประเทศชาติเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตัว ไม่กระทำการอันเป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตัวและประโยชน์ส่วนรวม โดยนำระบบเลข “ฐานสิบ” (Analog) และระบบเลข “ฐานสอง” (Digital) มาปรับใช้เป็นแนวคิดในการปฏิบัติงาน และคุณธรรมที่สำคัญของคนไทย ๕ ประการ ประกอบด้วย พอเพียง วินัย สุจริต จิตอาสา กตัญญู	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ส่วนราชการระดับกรมทุกกรม - หน่วยงานของรัฐในกำกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข - องค์การมหาชน - รัฐวิสาหกิจ - สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค - สำนักงานเขตสุขภาพ

กลยุทธที่ ๓ ปลูกฝังวิธีคิด ปลุกจิตสำนึกในการนำจริยธรรม และค่านิยม MOPH เป็นรากฐานในการสร้างวัฒนธรรมการต่อต้านการทุจริต

ลำดับ	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานขับเคลื่อน
๑	ส่งเสริมให้บุคลากรกระทรวงสาธารณสุขทุกระดับ ปฏิบัติตาม - พระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. ๒๕๖๒ - ประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือน - ข้อกำหนดจริยธรรมของทุกส่วนราชการ - จรรยาวิชาชีพของทุกวิชาชีพ - คุณธรรมที่สำคัญของคนไทย ๕ ประการ ประกอบด้วย พอเพียง วินัย สุจริต จิตอาสา กตัญญู - ค่านิยมของบุคลากรกระทรวงสาธารณสุข “MOPH”	- ส่วนราชการระดับกรมทุกกรม - หน่วยงานของรัฐในกำกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข - องค์การมหาชน - รัฐวิสาหกิจ - สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค - สำนักงานเขตสุขภาพ
๒	ส่งเสริม ยกย่อง เชิดชูบุคคลที่ประพฤติตนเป็นแบบอย่างด้วยคุณธรรมที่สำคัญ ๕ ประการ ประกอบด้วย พอเพียง วินัย สุจริต จิตอาสา กตัญญู โดยการให้รางวัลเพื่อเป็นการยกย่องผลจากการประกอบคุณงามความดี เป็นตัวอย่างแก่บุคคลอื่นในหน่วยงานได้ยึดถือเป็นแบบอย่าง สร้างแรงบันดาลใจให้กับคนอื่น	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริตกระทรวงสาธารณสุข - ส่วนราชการระดับกรมทุกกรม - หน่วยงานของรัฐในกำกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข - องค์การมหาชน - รัฐวิสาหกิจ - สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค

ลำดับ	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานขับเคลื่อน
๓	ส่งเสริม ยกย่อง เชิดชูหน่วยงาน / กลุ่มงาน ที่ประพฤติตนเป็นแบบอย่างด้วยคุณธรรมที่สำคัญ ๕ ประการ ประกอบด้วย พอเพียง วินัย สุจริต จิตอาสา กตัญญู โดยการให้รางวัลเพื่อเป็นการยกย่องผลจากการประกอบคุณงามความดี เป็นตัวอย่างแก่บุคคลอื่นในหน่วยงานได้ยึดถือเป็นแบบอย่าง สร้างแรงบันดาลใจให้กับคนอื่น	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ส่วนราชการระดับกรมทุกกรม - หน่วยงานของรัฐในกำกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข - องค์การมหาชน - รัฐวิสาหกิจ - สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค - สำนักงานเขตสุขภาพ
๔	พัฒนาบุคลากรกระทรวงสาธารณสุข ให้เป็นคนดี คนเก่ง คนกล้า มีคุณธรรม และมีความสุข บนฐานการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และวัฒนธรรมสุจริต	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ส่วนราชการระดับกรมทุกกรม - หน่วยงานของรัฐในกำกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข - องค์การมหาชน - รัฐวิสาหกิจ - สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค - สำนักงานเขตสุขภาพ

กลยุทธที่ ๔ สร้างเครือข่ายบุคลากรกระทรวงสาธารณสุข เพื่อป้องกันและหยุดยั้งการทุจริต

ลำดับ	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานขับเคลื่อน
-	ส่งเสริม สนับสนุน และให้ความรู้แก่เครือข่ายบุคลากรสาธารณสุข ถึงอันตรายที่เกิดจากการทุจริตและประพฤติมิชอบ ที่เป็นไปตามมาตรา ๖๓ แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ด้วยการให้ความรู้ ณ สถานที่จัดประชุม (On-site) หรือให้ความรู้ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (Online)	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริตกระทรวงสาธารณสุข - ส่วนราชการระดับกรมทุกกรม - หน่วยงานของรัฐในกำกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข - องค์การมหาชน - รัฐวิสาหกิจ - สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค - สำนักงานเขตสุขภาพ

หมายเหตุ

มาตรา 63 แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ระบุว่า รัฐต้องส่งเสริม สนับสนุน และให้ความรู้แก่ประชาชนถึงอันตรายที่เกิดจากการทุจริตและประพฤติมิชอบทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน และจัดให้มีมาตรการและกลไกที่มีประสิทธิภาพเพื่อป้องกันและขจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบดังกล่าวอย่างเข้มงวด รวมทั้งกลไกในการส่งเสริมให้ประชาชนรวมตัวกันเพื่อมีส่วนร่วมในการรณรงค์ให้ความรู้ ต่อต้านหรือชี้เบาะแส โดยได้รับความคุ้มครองจากรัฐตามที่กฎหมายบัญญัติ

๔.๑.๔ แผนย่อยที่ ๒ การป้องกันการทุจริต

แผนย่อยนี้ มุ่งเน้นการขับเคลื่อนมาตรการป้องกันการทุจริต และให้ความสำคัญกับการแก้ปัญหาเพื่อลดการกระทำผิดของบุคลากรกระทรวงสาธารณสุข มีการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (สำนักงาน ป.ป.ช. กำหนด) และการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค (ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข กำหนด) การดำเนินงานตามแผนการปฏิรูปประเทศด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ (ฉบับปรับปรุง) ดำเนินกิจกรรมที่จะส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อประชาชนอย่างมีนัยสำคัญ พัฒนาระบบราชการไทยให้โปร่งใส ไร้ผลประโยชน์ พัฒนามาตรการสกัดกั้นการทุจริตเชิงนโยบายในการดำเนินโครงการขนาดใหญ่ ขับเคลื่อนโครงการความโปร่งใสในการก่อสร้างภาครัฐ จัดทำแผนบริหารความเสี่ยงการทุจริต และผลักดันมาตรการป้องกันการทุจริตตามมติคณะรัฐมนตรี ซึ่งถือเป็นเรื่องสำคัญสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม และมีการกำหนดแผนการดำเนินงานที่ชัดเจน

กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ ๑ สร้างความตระหนักให้ผู้บริหารทุกระดับมีความพร้อมรับผิด (Accountability)

กลยุทธที่ ๒ ส่งเสริมการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรกระทรวงสาธารณสุข ให้มีความใสสะอาด ปราศจากพฤติกรรมที่ส่อไปในทางทุจริต และใช้ดุลยพินิจโดยชอบด้วยกฎหมาย

กลยุทธที่ ๓ เพิ่มประสิทธิภาพกลไกการเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม

แนวทางการพัฒนาตามกลยุทธ์

กลยุทธที่ ๑ สร้างความตระหนักให้ผู้บริหารทุกระดับมีความพร้อมรับผิด (Accoutability)

ลำดับ	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานขับเคลื่อน
๑	ประกาศเจตจำนงของผู้บริหารในการต่อต้านการทุจริต และมีการสื่อสารจริยธรรมที่ทรงพลัง ที่แสดงออกถึงความโปร่งใสในการบริหารราชการและให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย สามารถตรวจสอบได้	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ส่วนราชการระดับกรมทุกกรม - หน่วยงานของรัฐในกำกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

ลำดับ	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานขับเคลื่อน
		- องค์การมหาชน - รัฐวิสาหกิจ - สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค - สำนักงานเขตสุขภาพ
๒	มีการกำกับติดตามการดำเนินงานตามเจตจำนงของผู้บริหารในการต่อต้านการทุจริต	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริตกระทรวงสาธารณสุข - ส่วนราชการระดับกรมทุกกรม - หน่วยงานของรัฐในกำกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข - องค์การมหาชน - รัฐวิสาหกิจ - สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค - สำนักงานเขตสุขภาพ

กลยุทธที่ ๒ ส่งเสริมการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ให้มีความใสสะอาด ปราศจากพฤติกรรมที่ส่อไปในทางทุจริต และใช้ดุลยพินิจโดยชอบด้วยกฎหมาย

ลำดับ	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานขับเคลื่อน
๑	เพิ่มประสิทธิภาพและยกระดับคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ โดยเข้าร่วมการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (Integrity and Transparency Assessment : ITA) ที่สำนักงาน ป.ป.ช. กำหนด	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ส่วนราชการระดับกรมทุกกรม - หน่วยงานของรัฐในกำกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข - องค์การมหาชน - รัฐวิสาหกิจ
๒	เพิ่มประสิทธิภาพและยกระดับคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค โดยเข้าร่วมการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค (MOPH Integrity and Transparency Assessment : MOPH ITA) ที่ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข กำหนด	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค - สำนักงานเขตสุขภาพ
๓	พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศให้พร้อมต่อการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค (MOPH Integrity and Transparency Assessment : MOPH ITA) เพื่อให้การประเมินมีประสิทธิภาพ รวดเร็ว ทันต่อสถานการณ์ และสามารถนำข้อมูล MOIT ไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาองค์กรและการปฏิบัติงาน	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข

ลำดับ	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานขับเคลื่อน
๓	พัฒนาความรู้บุคลากรกระทรวงสาธารณสุข ผู้ปฏิบัติงานด้านพัสดุ ให้มีความรู้ ความเข้าใจ มีทักษะการปฏิบัติงานระบบการบริหารพัสดุภาครัฐอย่างมืออาชีพ โปร่งใส และตรวจสอบได้	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ส่วนราชการระดับกรมทุกกรม - หน่วยงานของรัฐในกำกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข - องค์การมหาชน - รัฐวิสาหกิจ - สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค - สำนักงานเขตสุขภาพ
๔	ส่งเสริมและสร้างความโปร่งใสในการจัดซื้อจัดจ้างของหน่วยงานภาครัฐ ตามพระราชบัญญัติการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐ ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐ กฎกระทรวง และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ส่วนราชการระดับกรมทุกกรม - หน่วยงานของรัฐในกำกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข - องค์การมหาชน - รัฐวิสาหกิจ - สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค - สำนักงานเขตสุขภาพ

ลำดับ	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานขับเคลื่อน
๕	ส่งเสริมการขับเคลื่อนความโปร่งใสในการก่อสร้างภาครัฐ (Infrastructure Transparency Initiative : CoST) โดยการให้ความสำคัญกับเรื่องการเปิดเผยข้อมูล และการมีส่วนร่วมภาคประชาชนในการสร้างความโปร่งใส และตรวจสอบได้ ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการความร่วมมือป้องกันการทุจริต (คณะกรรมการ ค.ป.ท.) ประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - หน่วยงานที่ได้รับการคัดเลือก
๖	ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนและผู้ประกอบการในการป้องกันการทุจริตในการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ มีการจัดทำข้อตกลงคุณธรรม (Integrity Pact) ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการความร่วมมือป้องกันการทุจริต (คณะกรรมการ ค.ป.ท.) ประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - หน่วยงานที่ได้รับการคัดเลือก
๗	ส่งเสริมให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อประชาชนอย่างมีนัยสำคัญ ด้วยการพัฒนาระบบราชการไทยให้โปร่งใสไร้ผลประโยชน์ โดยให้ผู้บริหารและทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ประกาศตนเป็นหน่วยงานที่เจ้าหน้าที่ของรัฐทุกคนไม่รับของขวัญและของกำนัลทุกชนิดจากการปฏิบัติหน้าที่ (No Gift Policy)	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ส่วนราชการระดับกรมทุกกรม - หน่วยงานของรัฐในกำกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข - องค์การมหาชน - รัฐวิสาหกิจ - สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค - สำนักงานเขตสุขภาพ

ลำดับ	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานขับเคลื่อน
๘	ส่งเสริม สนับสนุน และขับเคลื่อนการประเมินความเสี่ยงการทุจริต เกณฑ์การประเมินเชิงคุณภาพ “มาตรการควบคุมความเสี่ยงการทุจริต” (Corruption Risk Control) ตามแนวทางการประเมินความเสี่ยงการทุจริต (Corruption Risk Assessment) ที่สำนักงาน ป.ป.ท. กำหนด	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ส่วนราชการระดับกรมทุกกรม - หน่วยงานของรัฐในกำกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข - องค์การมหาชน - รัฐวิสาหกิจ
๙	ขับเคลื่อนการดำเนินงาน - การเรี่ยไรของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข - การรับบริจาค โดยดำเนินการให้ถูกต้องเป็นไปตามกฎหมายกำหนด และต้องละเว้นการแสวงหาประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ที่มิชอบ โดยอาศัยตำแหน่งหน้าที่และไม่กระทำการอันเป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวม	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ส่วนราชการระดับกรมทุกกรม - หน่วยงานของรัฐในกำกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข - องค์การมหาชน - รัฐวิสาหกิจ - สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค - สำนักงานเขตสุขภาพ

ลำดับ	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานขับเคลื่อน
๑๐	ขับเคลื่อนและให้ความรู้แก่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข เกี่ยวกับการจัดสวัสดิการภายในหน่วยงานที่เป็นไปตามกฎหมายกำหนด	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ส่วนราชการระดับกรมทุกกรม - หน่วยงานของรัฐในกำกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข - องค์การมหาชน - รัฐวิสาหกิจ - สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค - สำนักงานเขตสุขภาพ
๑๑	ขับเคลื่อนมาตรการป้องกันการทุจริต การรับสินบนในกระบวนการเบิกจ่ายยาตามสิทธิสวัสดิการรักษาพยาบาลข้าราชการ ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๖๐ ที่กำหนดหลักเกณฑ์การจัดซื้อยาและเวชภัณฑ์ที่มิใช่ยา ๑๑.๑ ห้ามไม่ให้หน่วยงานที่ทำการจัดซื้อทำการหารายได้ในลักษณะผลประโยชน์ต่างตอบแทนทุกประเภทจากบริษัทยาเข้ากองทุนสวัสดิการสถานพยาบาล ๑๑.๒ ให้หน่วยงานที่ทำการจัดซื้อต้องคำนึงถึงปัจจัยด้านต้นทุน (cost) มาตรฐาน (standard) ระยะเวลาในการส่งมอบ (time) การให้บริการ (service) และราคา (price) ประกอบการตัดสินใจ ๑๑.๓ ให้หน่วยงานที่ทำการจัดซื้อกำหนดคุณสมบัติของบริษัทคู่ค้าใน TOR ให้บริษัทคู่ค้าต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ตามที่กรมบัญชีกลางกำหนด มาตรา ๑๗๖ และมีระบบอบรมเกณฑ์จริยธรรมฯ แก่พนักงาน โดยให้เป็นคะแนนบวกใน price performance	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ส่วนราชการระดับกรมทุกกรม - หน่วยงานของรัฐในกำกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข - องค์การมหาชน - รัฐวิสาหกิจ - สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค - สำนักงานเขตสุขภาพ

ลำดับ	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานขับเคลื่อน
	๑๑.๔ ให้หน่วยงานที่ทำการจัดซื้อใช้กลไกต่อรองราคาตามที่คณะกรรมการพัฒนาระบบยาแห่งชาติกำหนด ๑๑.๕ บังคับใช้เกณฑ์จริยธรรมการจัดซื้อจัดหาและการส่งเสริมการขายยาและเวชภัณฑ์ที่มิใช่ยาของหน่วยงานในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๖๔ ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง แนวปฏิบัติเกณฑ์จริยธรรมการจัดซื้อจัดหาและการส่งเสริมการขายยาและเวชภัณฑ์ที่มิใช่ยาของกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๖๔	
๑๒	ผลักดันให้การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การส่งเสริมการใช้ยาอย่างสมเหตุสมผล (Rational Drug Use หรือ RDU) ในทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง	- สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา - กองบริหารการสาธารณสุข สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข - สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค - สำนักงานเขตสุขภาพ
๑๓	ส่งเสริม สร้างการรับรู้ สร้างความเข้าใจในกระบวนการขอรับบริการตามคู่มือประชาชน (พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘) โดย ๑๓.๑ มีการวิเคราะห์ความเสี่ยงในกระบวนการอนุมัติ อนุญาต เพื่อปิดโอกาสการเกิดการทุจริตในทุกกระบวนการ ๑๓.๒ เพิ่มเติมข้อมูลช่องทางการร้องเรียนในคู่มือสำหรับประชาชน ๑๓.๓ ปลูกฝังจิตสำนึกและการสร้างการรับรู้ให้กับประชาชนให้มีค่านิยมเรื่องการรอคิวในการดำเนินการตามขั้นตอนของทางราชการ และการไม่ให้สินบนเพื่อให้ได้รับบริการที่รวดเร็วขึ้น	- ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขที่มีการให้บริการอนุมัติ อนุญาตตามพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘

ลำดับ	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานขับเคลื่อน
๑๔	ส่งเสริมนวัตกรรมในการป้องกันการทุจริตและต่อต้านการทุจริตในสถานการณ์ Digital Disruption ผ่านเครื่องมือต่าง ๆ อย่างถูกต้อง	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ส่วนราชการระดับกรมทุกกรม - หน่วยงานของรัฐในกำกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวง - องค์การมหาชน - รัฐวิสาหกิจ - สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค - สำนักงานเขตสุขภาพ
๑๕	เสริมสร้างความเข้มแข็งของกระบวนการควบคุมภายในของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขให้มีประสิทธิภาพ และนำผลการตรวจสอบภายในและการประเมินการควบคุมภายในของหน่วยงานตรวจสอบมาปฏิบัติอย่างจริงจัง	- กลุ่มตรวจสอบภายในระดับกระทรวงสาธารณสุข - กลุ่มตรวจสอบภายในทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข
๑๖	ขับเคลื่อนมาตรการป้องกันความเสี่ยงเกี่ยวกับการทุจริตในการบริหารจัดการงบประมาณโครงการกองทุนหลักประกันสุขภาพระดับท้องถิ่นหรือพื้นที่ ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๓	สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ

ลำดับ	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานขับเคลื่อน
๑๗	๑๗.๑ เสริมสร้างระบบการรับเรื่องร้องเรียน / ร้องทุกข์อย่างมีประสิทธิภาพ ๑๗.๒ เสริมสร้างระบบการร้องเรียน / แจ้งเบาะแสเรื่องร้องเรียนการทุจริตและประพฤติมิชอบ	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ศูนย์บริหารจัดการเรื่องราวร้องทุกข์ กระทรวงสาธารณสุข - ส่วนราชการระดับกรมทุกกรม - หน่วยงานของรัฐในกำกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข - องค์การมหาชน - รัฐวิสาหกิจ - สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค - สำนักงานเขตสุขภาพ
๑๘	เสริมสร้างการเคารพสิทธิมนุษยชนและจริยธรรมที่เป็นสากล ที่เคารพสิทธิมนุษยชนและศักดิ์ศรีของผู้ปฏิบัติงาน เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๖๓ ที่เห็นชอบมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศในการทำงาน และตามกฎ ก.พ. ว่าด้วยการกระทำการอันเป็นการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศ พ.ศ. ๒๕๖๓	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ส่วนราชการระดับกรมทุกกรม - หน่วยงานของรัฐในกำกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข - องค์การมหาชน - รัฐวิสาหกิจ

ลำดับ	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานขับเคลื่อน
		- สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค - สำนักงานเขตสุขภาพ

กลยุทธที่ ๓ เพิ่มประสิทธิภาพกลไกการเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม

ลำดับ	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานขับเคลื่อน
๑	เสริมสร้างความเข้มแข็งในการสร้างวินัยและระบบคุณธรรม แก่ข้าราชการพลเรือน พนักงานราชการ พนักงานกระทรวงสาธารณสุข และลูกจ้างประจำ	- กองบริหารทรัพยากรบุคคล (กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม) - ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
๒	การสรรหา คัดเลือก แต่งตั้ง โยกย้าย เลื่อนขั้นเงินเดือน เลื่อนระดับ ต้องดำเนินการตามรูปแบบขั้นตอนอันเป็นสาระสำคัญที่กฎหมาย กฎ ระเบียบที่กำหนด หรือหนังสือสั่งการ ให้ถูกต้อง โปร่งใส เป็นธรรม	- กองบริหารทรัพยากรบุคคล - ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขที่เกี่ยวข้องกับเรื่องระบบการบริหารทรัพยากรบุคคล

ลำดับ	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานขับเคลื่อน
๓	ส่งเสริมข้าราชการพลเรือน พนักงานราชการ พนักงานกระทรวงสาธารณสุข และลูกจ้างประจำ ให้มีวินัย	- กองบริหารทรัพยากรบุคคล (กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม) - ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
๔	ส่งเสริมให้มีการทบทวน (Refresh) การเสริมสร้างและประเมินผลการรักษาวินัย ข้าราชการพลเรือน พนักงานราชการ พนักงานกระทรวงสาธารณสุข และลูกจ้างประจำ	- กองบริหารทรัพยากรบุคคล (กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม) - ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม

๔.๑.๕ แผนย่อยที่ ๓ เสริมสร้างประสิทธิภาพในการปราบปรามการทุจริต

แผนย่อยนี้ มุ่งเน้นการปรับปรุงและพัฒนากลไกและกระบวนการต่าง ๆ ของการปราบปรามการทุจริตทั้งระบบให้สามารถดำเนินการได้อย่างรวดเร็ว มีประสิทธิภาพ กฎหมายมีความทันสมัย การบังคับใช้กฎหมาย การสอบข้อเท็จจริง การดำเนินคดีมีประสิทธิภาพ เด็ดขาด รวดเร็ว และเป็นธรรม ทำให้ผู้กระทำความผิดได้รับการดำเนินคดีและลงโทษทั้งทางปกครอง วินัย อาญาอย่างรวดเร็วเป็นรูปธรรม เพื่อให้สังคมกระทรวงสาธารณสุขเกรงกลัวต่อการทุจริต ควบคู่ไปกับพัฒนาและปรับปรุงระบบข้อมูลเรื่องร้องเรียนให้เชื่อมโยงระหว่างศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต ศูนย์บริหารจัดการเรื่องราวร้องทุกข์ และศูนย์บริการข้อมูลภาครัฐเพื่อประชาชน (Government Contact Center : GCC 1111) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการเรื่องร้องเรียนและการดำเนินคดี

กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ ๑ เพิ่มประสิทธิภาพการปราบปรามการทุจริต

กลยุทธที่ ๒ พัฒนาเครือข่ายและบูรณาการกระบวนการด้านการปราบปรามการทุจริต

แนวทางการพัฒนาตามกลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ ๑ เพิ่มประสิทธิภาพการปราบปรามการทุจริต

ลำดับ	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานขับเคลื่อน
๑	การสืบสวนข้อร้องเรียนข้อกล่าวหาให้ดำเนินการโดยองค์คณะสหวิชาการในกระบวนการปราบปรามการทุจริตอย่างเด็ดขาด รวดเร็ว และเป็นธรรม	- กองบริหารทรัพยากรบุคคล (กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม) - ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
๒	พัฒนาสมรรถนะและองค์ความรู้ให้แก่องค์คณะสหวิชาการในกระบวนการปราบปรามการทุจริต	- กองบริหารทรัพยากรบุคคล (กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม) - ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข

ลำดับ	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานขับเคลื่อน
		ที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง การเสริมสร้างวินัย และระบบคุณธรรม
๓	นำมาตรการการคุ้มครองพยาน และผู้อยู่ในกระบวนการปราบปรามการทุจริต ตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ มาใช้อย่างเคร่งครัด	- กองบริหารทรัพยากรบุคคล (กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม) - ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง การเสริมสร้างวินัย และระบบคุณธรรม
๔	ดำเนินการตามมาตรา ๑๓๖ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ที่ระบุว่า เมื่อผู้บังคับบัญชาของเจ้าพนักงานของรัฐมีคำสั่งให้ดำเนินการสอบสวนทางวินัยแก่เจ้าพนักงานของรัฐในความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ ให้แจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีคำสั่ง เพื่อประโยชน์ในการทำให้การปราบปรามการทุจริตเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดผลสัมฤทธิ์	- กองบริหารทรัพยากรบุคคล (กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม) - ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง การเสริมสร้างวินัย และระบบคุณธรรม
๕	ดำเนินการตาม ข้อ ๘ แห่งระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการและกรอบระยะเวลาดำเนินการและรายงานผลของหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๔ ที่กำหนดให้หน่วยงานของรัฐรายงานผลการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับเรื่องกล่าวหา	- กองบริหารทรัพยากรบุคคล (กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม) - ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข

ลำดับ	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานขับเคลื่อน
	ตามที่ได้รับมอบหมาย พร้อมข้อสังเกตต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในหกสิบวันนับแต่วันสิ้นปีงบประมาณของทุกปี หรือตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด เพื่อประโยชน์ในการทำให้การปราบปรามการทุจริตเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดผลสัมฤทธิ์	ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
๖	แจ้งเวียนพฤติการณ์ทางคดีให้ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขรับทราบ	- กองบริหารทรัพยากรบุคคล (กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม) - ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
๗	พัฒนาระบบสารสนเทศการดำเนินงานด้านการปราบปรามการทุจริตของหน่วยงานในสังกัด ให้มีประสิทธิภาพ ถูกต้องครบถ้วน และทันเวลาเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด	- กองบริหารทรัพยากรบุคคล (กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม) - ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
๘	ปรับปรุงกระบวนการดำเนินงานในการปราบปรามการทุจริตให้เป็นไปตามกฎหมายกำหนด (Service Level Agreement : SLA) และมีการสอบทาน	- กองบริหารทรัพยากรบุคคล (กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม) - ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข

ลำดับ	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานขับเคลื่อน
		ที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง การเสริมสร้างวินัย และระบบคุณธรรม
๙	พัฒนาและปรับปรุงระบบข้อมูลเรื่องร้องเรียนให้เชื่อมโยงระหว่างหน่วยงานต่อต้านการทุจริต และศูนย์บริการข้อมูลภาครัฐเพื่อประชาชน (Government Contact Center : GCC 1111) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการเรื่องร้องเรียนและดำเนินคดี	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ศูนย์บริหารจัดการเรื่องราวร้องทุกข์ กระทรวงสาธารณสุข - ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการจัดการเรื่องร้องเรียน

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาเครือข่ายและบูรณาการกระบวนการด้านการปราบปรามการทุจริต

ลำดับ	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานขับเคลื่อน
๑	พัฒนาเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานทั้งภายใน ภายนอกกระทรวงสาธารณสุข องค์กรภาคประชาสังคมด้านการต่อต้านการทุจริต เพื่อสนับสนุนองค์ความรู้และข้อมูลในการปราบปรามการทุจริต	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - กองบริหารทรัพยากรบุคคล (กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม) - ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม

๔.๒ ผลที่ได้รับจากแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

๑. ผลการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (Integrity and Transparency Assessment : ITA) มีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๙๕ เมื่อสิ้นสุดแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

๒. ผลการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค (MOPH Integrity and Transparency Assessment : MOPH ITA) มีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๙๕ เมื่อสิ้นสุดแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

๓. จำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่รัฐในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขกระทำการทุจริตหรือประพฤติมิชอบลดลง เมื่อสิ้นสุดแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

๔. เกิดวัฒนธรรมสุจริต มีกลไกการป้องกันการทุจริต และระบบบริหารจัดการที่เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาลและมีประสิทธิภาพ

๕. มีนวัตกรรมในการป้องกันการทุจริตและต่อต้านการทุจริตในสถานการณ์ Digital Disruption ผ่านเครื่องมือต่าง ๆ อย่างถูกต้อง

๖. มีกลไกการปราบปรามการทุจริต การบังคับใช้กฎหมายให้มีความรวดเร็ว เป็นธรรมและทรงพลัง

๗. เป็นแบบอย่างที่ดีและเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแก่หน่วยงานภายนอก

๘. ยั่งยืนด้วยการน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการบริหารราชการอย่างโปร่งใสและในการดำเนินชีวิตของบุคลากรกระทรวงสาธารณสุข

Together Against Corruption

ส่วนที่ ๕

การขับเคลื่อน การติดตามประเมินผล และการบริหารความเสี่ยง

๕.๑ กลไกการขับเคลื่อนการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

แผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) นี้ ได้กล่าวถึงความสอดคล้องและถ่ายทอดเป้าหมายทั้งระดับภาพรวมและระดับแผนย่อย รวมถึงแนวทางการพัฒนาจากแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นที่ ๒๑ การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐) ไปสู่การปฏิบัติในระดับโครงการ สอดคล้องกับแผนการปฏิรูปประเทศด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ (ฉบับปรับปรุง) ในระดับวัตถุประสงค์และเป้าหมายในภาพรวม แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ แผนปฏิบัติการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) และยุทธศาสตร์ด้านมาตรฐานทางจริยธรรมและการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐ (พ.ศ. ๒๕๖๕-๒๕๗๐) เป็นหลัก ดังนั้น การกำหนดกลไกการขับเคลื่อนการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) จึงกำหนดขึ้นภายใต้หลักการ

๑. การใช้กระบวนการการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน

๒. ประสานพลังความร่วมมือจากทุกภาคส่วน เพื่อให้ได้ข้อเสนอในการดำเนินงานเชิงนโยบาย งบประมาณ และองค์ความรู้ด้านวิชาการ

๓. จัดกระบวนการอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง ให้สอดคล้องกับเป้าหมาย ตัวชี้วัดที่กำหนดในแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ตลอดจนคำนึงถึงความสำคัญเร่งด่วนของปัญหา

๔. มีการรายงานผลการดำเนินแผนงาน / โครงการ ภายใต้แผนการปฏิบัติงานของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ภายใต้แผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) อย่างต่อเนื่อง

๕. ใช้กลไกที่มีอยู่ให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด ด้วยการปรับปรุงหรือปรับเปลี่ยนบทบาทหรือกำหนดกลไกการดำเนินงานใหม่เท่าที่จำเป็น

๕.๒ แนวทาง กรอบแนวคิด และรูปแบบการติดตามประเมินผลตามแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

๕.๒.๑ แนวทางของวงจรการบริหาร PDCA

การติดตามและประเมินผล ถือเป็นกระบวนการที่สำคัญยิ่งสำหรับการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) การติดตามและประเมินผล ยึดแนวทางของวงจรการบริหาร PDCA หรือวงจร Deming (Deming Cycle) เนื่องจากกิจกรรมการติดตามและประเมินผลจะช่วยให้ผู้ที่เกี่ยวข้องในห่วงโซ่แห่งการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ทราบถึงผลการดำเนินการ รวมถึงปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นในระหว่างการดำเนินการ ซึ่งช่วยให้ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติสามารถกำหนดแนวทางการแก้ไข ปรับปรุงแผนปฏิบัติการและวิธีการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการของหน่วยงานตามระยะเวลาได้อย่างมีประสิทธิภาพและตอบสนองต่อเป้าหมายของแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ได้อย่างตรงจุด อย่างกว้าง ๆ ไว้ ๔ ด้าน ดังนี้

๑. การวางแผน (Plan)

๑.๑ จัดทำแผนงาน / โครงการ ให้มีความครบถ้วน เช่น การกำหนดขั้นตอนการดำเนินงานตามกิจกรรม การกำหนดตัวชี้วัดที่มีความชัดเจนและสามารถวัดผลได้ ควรเชื่อมโยงกับเป้าหมาย ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมายรวม และแผนย่อยทั้ง ๓ แผนย่อย ตามแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

๑.๒ จัดทำแผนงาน / โครงการ ให้มีความสมบูรณ์ เนื่องจากเป็นส่วนสำคัญในการสนับสนุนการตรวจสอบและการติดตามผลการดำเนินงาน (Check) และการปรับปรุงการดำเนินงาน (Act) เพื่อการพัฒนาปรับปรุงการดำเนินงานได้ในลำดับถัดไป

๑.๓ สร้างการมีส่วนร่วมและตระหนักถึงเป้าหมายของความสำเร็จในการดำเนินการตามแผนงาน / โครงการ

๑.๔ สร้างความเข้าใจถึงการดำเนินงานของแผนงาน / โครงการ นั้น ๆ เพื่อช่วยสร้างความตระหนักถึงเป้าหมายและการดำเนินงานเชิงกลยุทธ์ โดยพิจารณาความสอดคล้องกับเป้าหมาย ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมายรวม และแผนย่อยทั้ง ๓ แผนย่อย ตามแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

๒. การปฏิบัติ (Do)

๒.๑ จัดลำดับความสำคัญของงานในกรณีที่มีภารกิจเร่งด่วนแทรกซ้อน ซึ่งส่งผลต่อความสามารถในการดำเนินงานได้ทันตามแผนงาน / โครงการ ทั้งนี้ ควรคำนึงถึงผลกระทบในทุกระดับที่อาจเกิดขึ้นจากความล่าช้าหรือไม่สามารถดำเนินการได้สำเร็จตามเป้าหมาย

๒.๒ สื่อสาร ชี้แจง และสร้างความเข้าใจต่อบริบทของแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งระบุผู้รับผิดชอบหลัก

๓. การตรวจสอบและติดตามผลการดำเนินงาน (Check)

๓.๑ จัดระบบ / รูปแบบ การติดตามประเมินผลการดำเนินโครงการที่ทันสถานการณ์และเป็นรูปแบบเดียวกัน เช่น การกำหนดตัวชี้วัดที่เป็นรูปธรรมในการวัดความก้าวหน้าของการดำเนินงาน และจัดทำรูปแบบของการรายงานผลการดำเนินงานให้มีความละเอียดและชัดเจนมากยิ่งขึ้น

๓.๒ ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานโดยพิจารณาถึงผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้นจากความล่าช้าหรือไม่สามารถดำเนินโครงการได้บรรลุเป้าหมาย

๓.๓ จัดทำระบบการติดตามและประเมินผล โดยเน้นความรู้ความเข้าใจ และการตระหนักถึงความสำคัญของการติดตาม และรายงานผลโครงการของเจ้าหน้าที่หรือผู้รับผิดชอบโครงการเป็นหลักสำคัญ

๓.๔ ชี้แจงหรือให้ความรู้เกี่ยวกับการติดตามและประเมินผลแก่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อสนับสนุนกลไกการมีส่วนร่วมในการรายงานผล

๔. การปรับปรุงการดำเนินงาน (Act)

๔.๑ แจ้งปัญหาและระบุสาเหตุ พร้อมเสนอแนวทางในการแก้ไขและดำเนินการ ตลอดจนกำหนดเวลาที่คาดว่าจะแล้วเสร็จ หากแผนงาน / โครงการ ไม่สามารถดำเนินการได้แล้วเสร็จตามเป้าหมาย

๔.๒ สร้างกลไกสนับสนุนการดำเนินงานโครงการให้แล้วเสร็จตามกำหนดเวลา อาทิ การจัดประชุมอย่างต่อเนื่อง หรือรูปแบบรายงานนำเสนอที่สามารถเห็น Gap ของการปฏิบัติงาน

๔.๓ เสนอแนวทางเพื่อการปรับปรุงหรือทบทวนหรือแก้ไข เพื่อพิจารณาถึงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นต่อการดำเนินงานในภาพรวมของการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

กระบวนการติดตามและประเมินผล จึงเป็นกิจกรรมที่มีความสำคัญมากเนื่องจากกระบวนการติดตามและประเมินผลตามแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) มีวัตถุประสงค์เพื่อรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ซึ่งข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ จะช่วยให้หน่วยงานที่รับผิดชอบในการดำเนินการตามแนวทางการพัฒนาตามแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) สามารถรับทราบผลการดำเนินการรวมถึงปัญหาและอุปสรรคของการดำเนินการเป็นระยะ รวมถึงสามารถวางแผนเพื่อปรับเปลี่ยนทิศทางการดำเนินการให้มีความเหมาะสมต่อทรัพยากร สภาพแวดล้อมในการดำเนินการ ตลอดจนปัจจัยอื่น ๆ ที่เปลี่ยนแปลงไปในระหว่างปี

๕.๒.๒ กรอบแนวคิดดัชนีชี้วัดความสมดุล หรือ Balanced Scorecard

กรอบแนวคิดในการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ได้นำกรอบแนวคิดดัชนีชี้วัดความสมดุล หรือ Balanced Scorecard ของ ของ Robert S. Kaplan and David P. Norton แต่เพื่อให้เหมาะสมกับบริบทของแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) จึงต้องดัดแปลงเกณฑ์ชี้วัดดังกล่าวซึ่งใช้กับภาคเอกชนให้เหมาะสมกับบริบทของแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ซึ่งเป็นแผนปฏิบัติราชการที่ดำเนินการโดยภาครัฐ ประกอบไปด้วย ๔ มิติที่สำคัญ ได้แก่

๑. มิติด้านประสิทธิผลและความคุ้มค่า (Financial Perspective)
๒. มิติด้านผลกระทบต่อประชาชนที่จะได้รับการบริการจากภาครัฐที่มีความโปร่งใสและปราศจากการทุจริต (Customer Perspective)
๓. มิติด้านประสิทธิภาพของกระบวนการปฏิบัติงาน (Internal Perspective
๔. มิติด้านการเรียนรู้และการเติบโต (Learning and Growth Perspective)

สามารถสรุปได้ดังนี้

๑. มิติด้านประสิทธิผลและความคุ้มค่า (Financial Perspective)

หมายถึง มุมมองด้านความคุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุดในการดำเนินการตามแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ให้บรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ตามงบประมาณที่ได้รับการจัดสรร

๒. มิติด้านผลกระทบต่อประชาชนที่จะได้รับการบริการจากภาครัฐที่มีความโปร่งใสและปราศจากการทุจริต (Customer Perspective)

หมายถึง การดำเนินการตามแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ตอบสนองต่อความต้องการสูงสุดต่อประชาชนที่จะได้รับการบริการจากภาครัฐที่มีความโปร่งใสและปราศจากการทุจริตได้

๓. มิติด้านประสิทธิภาพของกระบวนการจัดการ (Internal Perspective)

หมายถึง กระบวนการจัดการซึ่งถือว่าเป็นกิจกรรมภายในของการดำเนินการตามแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ที่ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพมีความเหมาะสมทั้งเวลาและทรัพยากรที่ได้รับ

มิติด้านการเรียนรู้และการเติบโต (Learning and Growth Perspective)

หมายถึง การเรียนรู้และการเติบโตของหน่วยงานที่ดำเนินการตามแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นมิติที่สะท้อนถึงขีดความสามารถ / สมรรถนะ ในการปฏิบัติการเพื่อป้องกันและปราบปรามการทุจริตตามแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

๕.๒.๓ รูปแบบการติดตามและประเมินผล

โดยรูปแบบการติดตามและประเมินผลตามแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ได้นำทฤษฎีเชิงระบบ (System Model) มาใช้เป็นรูปแบบในการติดตามและประเมิน

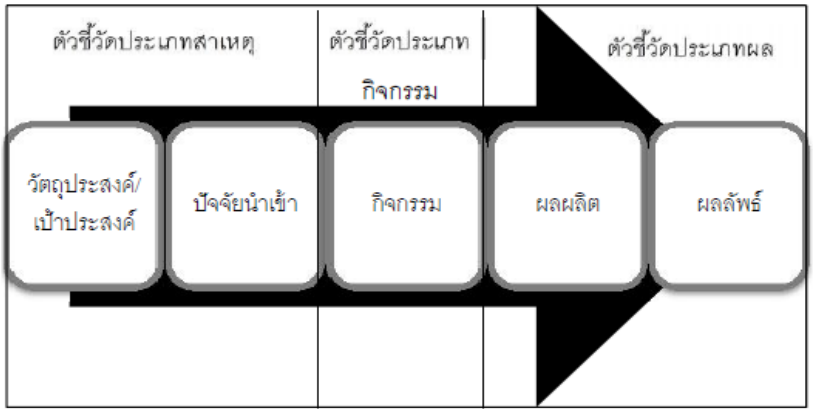

จากรูปแบบการติดตามและประเมินผลดังกล่าวสามารถจำแนกตัวชี้วัดในการประเมินออกเป็น ๓ ประเภท ได้แก่

๑. ตัวชี้วัดประเภทสาเหตุ (Lead Indicator)

การประเมินปัจจัยนำเข้า ซึ่งหมายถึง ทรัพยากรที่นำมาใช้ในการดำเนินการตามแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) อาทิ บุคลากร งบประมาณ เป็นต้น

๒. ตัวชี้วัดกิจกรรม

การประเมินขั้นตอนการดำเนินงาน ตั้งแต่การเริ่มวางแผนการดำเนินงาน การเริ่มดำเนินงานตามแผน ขั้นตอนระหว่างการดำเนินงาน และขั้นตอนหลังจากเสร็จสิ้นกระบวนการดำเนินงาน

๓. ตัวชี้วัดประเภทผล (Lag Indicator)

การประเมินผลผลิตและผลลัพธ์ ซึ่งเป็นตัวชี้วัดที่สามารถชี้ให้เห็นภาพของการบรรลุวัตถุประสงค์

โดยตัวชี้วัดทั้ง ๓ ประเภท จะมีกรอบแนวคิดดัชนีชี้วัดความสมดุล หรือ Balanced Scorecard ทั้ง ๔ มิติ เป็นประเด็นชี้นำการกำหนดตัวชี้วัดในการติดตามและประเมินผลตามแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) การดำเนินการติดตามและประเมินผลใน ๒ ระดับ ประกอบด้วย

๑. การประเมินภาพรวมของตามแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

๒. การติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามมาตรการ / โครงการ / กิจกรรม และแนวทางในการดำเนินงาน

๕.๓ การติดตามและประเมินผลตามแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

การติดตามและประเมินผลตามแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ได้กำหนดกลไกการติดตามและประเมินผลของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ดังนี้

๑. ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข เป็นกลไกหลักในการดำเนินงานด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในระดับกระทรวง ที่รับผิดชอบการขับเคลื่อนงานตามนโยบายรัฐบาล ยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นที่ ๒๑ การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ แผนการปฏิรูปประเทศด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ (ฉบับปรับปรุง) แผนปฏิบัติการด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ระยะที่ ๒

(พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ยุทธศาสตร์ด้านมาตรฐานทางจริยธรรมและการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐ (พ.ศ. ๒๕๖๕-๒๕๗๐) และดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจที่กำหนดในกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการตามระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

๒. กลุ่มงานจริยธรรม ของส่วนราชการระดับกรม เป็นกลไกการขับเคลื่อนการดำเนินงานด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในระดับกรม ที่เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๔ ที่เห็นชอบในหลักการแนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพการขับเคลื่อนงานด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และการต่อต้านการทุจริตตามที่สำนักงาน ก.พ. เสนอ (ปัจจุบันอยู่ระหว่างการปรับบทบาทภารกิจ)

๓. หน่วยงานของรัฐในกำกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข องค์การมหาชนและรัฐวิสาหกิจ เป็นกลไกการขับเคลื่อนการดำเนินงานด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ในระดับหน่วยงานของรัฐในกำกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข องค์การมหาชนและรัฐวิสาหกิจ

๔. ราชการบริหารส่วนภูมิภาค ประกอบด้วย สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด โรงพยาบาลศูนย์ โรงพยาบาลทั่วไป สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ และโรงพยาบาลชุมชน เป็นกลไกการขับเคลื่อนการดำเนินงานด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในระดับภูมิภาค

ด้วยทฤษฎีและแนวทางข้างต้น จึงนำมาซึ่งการดำเนินการติดตามและประเมินผลใน ๒ ระดับ คือ ๑) การประเมินภาพรวมของตามแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) และ ๒) การติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามมาตรการ โครงการ กิจกรรม และแนวทางในการดำเนินงาน ดังนี้

๑. การประเมินภาพรวมของตามแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

เป็นการประเมินความสำเร็จของการดำเนินงานตามตัวชี้วัดในภาพรวมของแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) โดยพิจารณาว่ามีความสำเร็จตามเป้าหมาย ตัวชี้วัด แผนย่อยทั้ง ๓ แผนย่อย มากน้อยเพียงใด มีปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงานอย่างไร เพื่อให้สามารถกำหนดแนวทางการแก้ไขปรับปรุงวิธีการดำเนินงานตามกรอบระยะเวลาได้อย่างมีประสิทธิภาพและตอบสนองต่อเป้าหมายของแผนปฏิบัติการด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ระยะที่ ๒ (พ.ศ ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ได้อย่างตรงจุด โดยการประเมินภาพรวมนั้นจะเป็นการประเมินเมื่อสิ้นสุดแผนฯ

ผู้รับผิดชอบ ได้แก่ ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข ทำหน้าที่ในการติดตามความก้าวหน้าและประเมินผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) พร้อมทั้งให้ความเห็น

และข้อเสนอแนะสำหรับการพัฒนาแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ในระยะต่อไป

๒. การติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามมาตรการ โครงการ กิจกรรม และแนวทางในการดำเนินงาน

เป็นการประเมินผลการดำเนินงานตามมาตรการ โครงการ กิจกรรม และแนวทางในการดำเนินงานของทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข เพื่อให้ทราบว่าการดำเนินงานเป็นไปตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายของโครงการ มีการเบิกจ่ายงบประมาณเป็นไปตามแผนงาน โครงการ กิจกรรม หรือไม่ โดยประเมินผลการดำเนินงานโครงการเป็นรายไตรมาส หรือรอบ ๖ เดือน และรอบ ๑๒ เดือน

ผู้รับผิดชอบ ได้แก่ หน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขทุกหน่วยงานที่เป็นกลไกการขับเคลื่อนการดำเนินงานด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ประเมินผลการดำเนินงานผ่านหน้าเว็บไซต์และระบบที่สำคัญ ดังนี้

๒.๑ รายงานผลการดำเนินงานตามโครงการ กิจกรรม รายไตรมาส หรือรอบ ๖ เดือน และรอบ ๑๒ เดือน บนหน้าเว็บไซต์ของหน่วยงาน

๒.๒ รายงานผลการดำเนินงานตามมาตรการเป็นรายงานประจำปี บนหน้าเว็บไซต์ของหน่วยงาน

๒.๓ รายงานผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการฯ ของหน่วยงานในสังกัดกระทรวง-สาธารณสุข เป็นรายงานประจำปีบนหน้าเว็บไซต์ของหน่วยงาน

๒.๔ รายงานผลผ่านระบบตัวชี้วัด Health KPI กระทรวงสาธารณสุข

๒.๕ รายงานผลผ่านระบบข้อมูลงบประมาณผ่านระบบติดตามการบริหารยุทธศาสตร์ด้านสุขภาพ (Strategic Management System : SMS)

๒.๖ รายงานผลการติดตามนโยบายที่สำคัญ / นโยบายมุ่งเน้นของกระทรวงสาธารณสุข เป็นรายไตรมาส

๒.๗ รายงานผลผ่านระบบการติดตามและประมวลผลของศูนย์ประมวลข้อมูลสำนักงาน ป.ป.ช. (Smarte-Vision)

๒.๘ รายงานผลผ่านระบบรายงานข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่รัฐกระทำการทุจริตหรือประพฤติมิชอบของสำนักงาน ป.ป.ท.

๒.๙ รายงานผลการดำเนินงานในระบบ BB-EvMis ตัวชี้วัดเป้าหมายให้บริการกระทรวงตามพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณของกระทรวงสาธารณสุข

๒.๑๐ รายงานผลการดำเนินงานในระบบ BB-EvMis ตัวชี้วัดเป้าหมายให้บริการหน่วยงาน ตามพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณของสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

๒.๑๑ รายงานผลผ่านระบบติดตามประเมินผลแห่งชาติ (eMENSCR) เป็นรายไตรมาสและตามมาตรการที่สำคัญที่จะส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อประชาชนอย่างมีนัยสำคัญ

๕.๔ การบริหารความเสี่ยงและการจัดการความเสี่ยง

การดำเนินงานตามแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) นั้น จะต้องคำนึงถึงความเสี่ยงและภาวะคุกคามที่จะกระทบต่อการดำเนินงานและความสำเร็จตามแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) รวมถึงผลกระทบและโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง (Risk Impact & Risk Likelihood) เพื่อวิเคราะห์และกำหนดแนวทางการจัดการความเสี่ยงที่สามารถควบคุมหรือบริหารจัดการความเสี่ยงได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้มั่นใจว่าความเสี่ยงนั้นจะไม่เกิดผลกระทบต่อความสำเร็จในการบรรลุเป้าหมายของแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ซึ่งจากการวิเคราะห์พบว่ามีความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้น และมีแนวทางการจัดการความเสี่ยง ดังนี้

ความเสี่ยง	แนวทางการจัดการความเสี่ยง
๑. ความเสี่ยงจากการนำแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ไปปฏิบัติอย่างไม่เหมาะสม ไม่เข้าใจแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) อย่างถ่องแท้ หน่วยงานต่าง ๆ ไม่ให้ความร่วมมือและบูรณาการของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขอย่างจริงจัง	๑.๑ ผู้บริหารของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ต้องให้ความสำคัญกับปัญหาการทุจริตอย่างจริงจัง ๑.๒ การใช้กลไกขับเคลื่อนอย่างมีส่วนร่วมและบูรณาการโดยการประสานความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ๑.๓ การสร้างความรู้ความเข้าใจกับหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อร่วมขับเคลื่อนตามบทบาทหน้าที่หลักของหน่วยงานผ่านกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การประชุมชี้แจง การประชาสัมพันธ์ในรูปแบบที่หลากหลาย เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจในทิศทาง เป้าหมาย แนวทางการดำเนินงาน บทบาทหน้าที่และขอบเขตความรับผิดชอบของแต่ละหน่วยงาน ตลอดจนแนวทางการทำงานร่วมกัน ๑.๔ การติดตามความก้าวหน้าการดำเนินงาน รวมถึงการให้คำปรึกษาในการแก้ไขปัญหาอุปสรรค และประเมินผลความสำเร็จอย่างต่อเนื่อง

ความเสี่ยง	แนวทางการจัดการความเสี่ยง
๒. **ความเสี่ยงจากการไม่ปฏิบัติตามแผนงาน / โครงการ** เนื่องมาจากผู้รับผิดชอบขาดความรู้ที่จะผลักดันให้เกิดการปฏิบัติได้ ขาดสำนึกรับผิดชอบและหน่วยงานขาดกลไกการกำกับติดตาม ดูแล การควบคุมภายในที่เหมาะสม	๒.๑ ปรับปรุง ตรวจสอบการมอบหมายงานเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ และกระจายการมอบหมายงานให้มีความเหมาะสม ๒.๒ จัดทำแผนงาน / โครงการ ที่มีกรอบเวลาและขั้นตอนการปฏิบัติงานที่ชัดเจน ๒.๓ พัฒนาช่องทางที่หลากหลาย เพื่อให้ผู้รับผิดชอบแผนงาน / โครงการ สามารถสื่อสารปัญหาอุปสรรคกับผู้บังคับบัญชาโดยสะดวกและทันกาล ๒.๔ มีระบบตรวจสอบ ติดตาม และรายงานผลต่อผู้บริหาร และระบบการรายงาน ซึ่งต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง
๓. **ความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงอย่างพลิกผันเนื่องจากมีการพัฒนาอย่างรวดเร็วแบบก้าวกระโดดของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี** นำมาซึ่งโอกาสที่เปิดกว้างในการป้องกันการทุจริตรุนแรงขึ้น หากหน่วยงานต่อต้านการทุจริต รวมทั้งภาคเครือข่ายไม่เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว	๓.๑ เสริมสร้างความเข้มแข็งในเรื่องเทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ และสร้างความเชื่อมโยงการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ระหว่างหน่วยงานต่อต้านการทุจริต เพื่อให้สามารถสกัดกั้นการกระทำการทุจริตได้อย่างเท่าทัน ๓.๒ สร้างโอกาสในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของภาคประชาชนโดยสะดวก เพื่อร่วมทำหน้าที่เฝ้าระวังและแจ้งเบาะแสได้อย่างมีประสิทธิภาพ
๔ **ความเสี่ยงจากการเกิดภาวะวิกฤติมีโอกาสที่จะส่งผลกระทบอย่างรุนแรงและกว้างขวาง** นำไปสู่ความเสียหายที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วและรุนแรง กระทบต่อความสำเร็จของการดำเนินงานตามปกติ และไม่สามารถดำเนินงานได้บรรลุเป้าหมายตามกรอบระยะเวลาที่ตั้งไว้ เช่น การเกิดภัยพิบัติ โรคติดต่ออุบัติใหม่อย่างรุนแรงที่เกิดขึ้นอย่างไม่คาดคิด ทั้งที่เกิดจากภัยธรรมชาติและจากการกระทำของมนุษย์	๔.๑ ประเมินความเสี่ยงและภัยคุกคามที่มีโอกาสเกิด และส่งผลกระทบอย่างรุนแรงต่อการดำเนินงาน โดยทบทวนกิจกรรมกระบวนการทำงาน รวมถึงระดับผลกระทบของการขับเคลื่อนแผนงาน / โครงการ ในกรณีที่กิจกรรมกระบวนการทำงานดังกล่าวต้องหยุดชะงัก หากเกิดสภาวะวิกฤติห

ความเสี่ยง	แนวทางการจัดการความเสี่ยง
	๔.๒ กำหนดกลยุทธ์ หรือแนวทางในการสร้างความต่อเนื่องของการปฏิบัติงาน เพื่อให้มั่นใจได้ว่าแผนการดำเนินงานมีความพร้อมต่อสภาวะวิกฤติ และมีการปรับปรุงทบทวนกลยุทธ์หรือแนวทางอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้มีความต่อเนื่อง เพื่อให้เท่าทันกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ๔.๓ พัฒนาระบบเฝ้าระวังการเกิดสภาวะวิกฤติโดยมีการจัดเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง และให้เท่าทันต่อสภาวะการเปลี่ยนแปลง ๔.๔ กำหนดหน่วยงานและผู้รับผิดชอบบริหารความพร้อมต่อสภาวะวิกฤติ มอบหมายให้มีการปฏิบัติตามภารกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ

Together Against Corruption

บรรณานุกรม

สุริยานนท์ พลสิม. **การศึกษาเปรียบเทียบองค์กรที่ปฏิบัติงานด้านการต่อต้านการคอร์รัปชันในสิงคโปร์ ฮ่องกง และเกาหลีใต้ : ข้อเสนอต่อประเทศไทย**. วารสารการเมืองการปกครอง ปีที่ ๙ ฉบับที่ ๑ ประจำเดือนมกราคม-เมษายน ๒๕๖๒.

สำนักงาน ก.พ.. **ยุทธศาสตร์ด้านมาตรฐานทางจริยธรรมและการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐ (พ.ศ. ๒๕๖๕-๒๕๗๐) (ฉบับเสนอคณะรัฐมนตรี)**. นนทบุรี : สำนักงาน ก.พ.. ๒๕๖๕.

สำนักงาน ป.ป.ช. **แผนปฏิบัติการด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ระยะที่ ๑ (พ.ศ.๒๕๖๓-๒๕๖๕)**. นนทบุรี : สำนักงาน ป.ป.ช.. ๒๕๖๓.

สำนักงาน ป.ป.ช. **(ร่าง) แผนปฏิบัติการด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ระยะที่ ๒ (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)**. นนทบุรี : สำนักงาน ป.ป.ช.. ๒๕๖๕.

Together Against Corruption

ผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา

กระทรวงสาธารณสุข

๑. นายธงชัย กีรติหัตถยากร	รองปลัดกระทรวงสาธารณสุข หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านสนับสนุนงานบริการสุขภาพ
๒. นายรุ่งเรือง กิจผาติ	หัวหน้าที่ปรึกษาระดับกระทรวง ปฏิบัติราชการแทน หัวหน้าศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข

สำนักงาน ป.ป.ช.

๓. นายอุทิศ บัวศรี	รองเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช.
๔. นางสมพร สมผดุง	ผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช.
๕. นางสาวประสพสุข ทรงผาสุก	ผู้อำนวยการสำนักนโยบายและยุทธศาสตร์
๖. นางสาวนันท์นภัส สืบสัมพันธ์	ผู้อำนวยการกลุ่มบูรณาการการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
๗. นายธนบูลย์ พร้อมสัมพันธ์	ผู้อำนวยการกลุ่มพัฒนานโยบายและยุทธศาสตร์

สำนักงาน ป.ป.ท.

๘. นางฉวีวรรณ นิลวงศ์	ผู้เชี่ยวชาญ
๙. นางสาวพรหมพร สายทองคำ	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ
๑๐. นางสาวพิมพ์ลดา วัฒนาจารุชวกิตติ์	นักสืบสวนสอบสวนชำนาญการ

Together Against Corruption

ผู้จัดทำศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข

๑๑. นางสาวสุชาฎา วรินทร์เวช	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ
๑๒. นายพศวีร์ วัชรบุตร	นักทรัพยากรบุคคลปฏิบัติการ
๑๓. นางสาวกาญจนธัช ศรพรหม	นักทรัพยากรบุคคลปฏิบัติการ
๑๔. นางสาวเขมรินทร์ อภิสุทธิพงษากุล	นักทรัพยากรบุคคลปฏิบัติการ
๑๕. นางสาวชนกพร แสนสุด	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการ
๑๖. นางสาวพรนิดา นาคทับทิม	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการ
๑๗. นางสาวกันตินันท์ เพียสุพรรณ	นักทรัพยากรบุคคลปฏิบัติการ
๑๘. นางสาวณิชารีย์ ศรีสิทธิพรหม	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการ
๑๙. นายนิทัศน์ สนธิเกษตริน	นักทรัพยากรบุคคลปฏิบัติการ
๒๐. นางสาวนงลักษณ์ พูลนาค	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการ
๒๑. นางสาวนันทนิตย์ กุกุดเรือ	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการ
๒๒. นางสาวกันยา หิรัญ	นักวิชาการเงินและบัญชี
๒๓. นางสาวน้ำฝน พยัคคานนท์	นักทรัพยากรบุคคล
๒๔. นางสาวทิพยวรรณ ภูสิงห์ทอง	นักวิเคราะห์นโยบายและแผน
๒๕. นางสาวชัญญกร ลามาลี	นักทรัพยากรบุคคล
๒๖. นางสาวชยาภรณ์ โกสัยพัฒ	นักวิชาการพัสดุ
๒๗. นางสาวกิตติพร ถิระโคตร	นักวิเคราะห์นโยบายและแผน

ห้องปลัดกระทรวงฯ
นพ.โอภาส การย์กวินพงศ์
เลขรับ 4647
วันที่ 17 ต.ค. 2565
เวลา 15:32 น.

ห้องรองปลัดกระทรวงฯ
นพ.ณรงค์ สายวงศ์
เลขรับ 4793
วันที่ 11/10/65
เวลา 09.42

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริตฯ กลุ่มงานยุทธศาสตร์ฯ โทร. ๐ ๒๕๙๐ ๑๓๓๐

ที่ สธ ๐๒๑๗.๐๑/๔๑๔๙ **วันที่** ๓ ตุลาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอความเห็นชอบแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

เรียน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข

เรื่องเดิม

๑. คณะรัฐมนตรีในคราวประชุมเมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๖๒ มีมติเห็นชอบให้สำนักงาน ป.ป.ช. เป็นหน่วยงานเจ้าภาพขับเคลื่อนประเด็นแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (๒๑) ประเด็นการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐) และสำนักงาน ป.ป.ช. ได้จัดทำแผนปฏิบัติการด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) เป็นแผนระดับที่ ๓ เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการขับเคลื่อนแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติฯ สู่การปฏิบัติ ในช่วงปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐ เสร็จสิ้นแล้ว

๒. ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข ได้จัดทำ (ร่าง) แผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ซึ่งเป็นแผนที่ดำเนินการต่อเนื่องมาจากแผนแม่บทการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) ที่ขยายกรอบเวลาให้ใช้ต่อไปจนถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๕ และได้จัดการประชุมวิพากษ์ (ร่าง) แผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) เมื่อวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๖๕ ณ โรงแรมทีเค. พาเลซ แอนด์ คอนเวนชั่น ถนนแจ้งวัฒนะ กรุงเทพฯ โดยมีผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งภายในและภายนอกกระทรวงสาธารณสุข ได้ร่วมให้ข้อคิดเห็นต่อ (ร่าง) แผนปฏิบัติราชการฯ อย่างมีส่วนร่วม

๓. (ร่าง) แผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ได้ให้ความสำคัญกับความสอดคล้องของแผน ๓ ระดับ ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐ ในเรื่อง “แนวทางการเสนอแผนเข้าสู่การพิจารณาของคณะรัฐมนตรี” โดยมีความสอดคล้องกับแผนระดับที่ ๑ แผนระดับที่ ๒ และแผนระดับที่ ๓ ที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- แผนระดับที่ ๑ สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ ที่มุ่งให้ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ และดัชนีการรับรู้การทุจริตของประเทศไทย ในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐ อยู่ในอันดับ ๑ ใน ๔๓ และยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคงที่มุ่งให้บ้านเมืองมีความมั่นคงในทุกมิติและทุกระดับ เนื่องจากปัญหาการทุจริตถือเป็นปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง และถือเป็นการดำเนินการเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง

- แผนระดับที่ ๒ สอดคล้องกับแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นที่ ๒๑ การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ แผนการปฏิรูปประเทศด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ (ฉบับปรับปรุง) และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) หมุดหมายที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัยมีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน ที่ส่งผลต่อการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติในด้านที่ ๖ คือ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ ๒ ประเด็นเป้าหมาย คือ ภาครัฐมีวัฒนธรรมการทำงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม ตอบสนองความต้องการได้อย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส และภาครัฐมีขนาดเล็กลง พร้อมปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง นอกจากนี้

หมุดหมาย...

หมุดหมายที่ ๑๓ ยังมีความเชื่อมโยงกับเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติในประเด็นที่ ๒๑ การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ และนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ ในส่วนเป้าหมายที่ให้หน่วยงานภาครัฐมีระบบป้องกันและแก้ไขการทุจริตและประชาชนไม่เพิกเฉยต่อการทุจริตของหน่วยงานภาครัฐ โดยมีตัวชี้วัด คือ ค่าดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index : CPI) ของประเทศไทย และระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการต่อต้านการทุจริต

- แผนระดับที่ ๓ สอดคล้องกับแผนปฏิบัติการด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ที่ดำเนินการต่อเนื่องมาจากแผนปฏิบัติการด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ระยะที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๓-๒๕๖๕) กล่าวคือ แผนปฏิบัติการด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ครอบคลุม ๒ แผนย่อย ได้แก่ แผนย่อยการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ และแผนย่อยการปราบปรามการทุจริต ซึ่งมีความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องเชื่อมโยงและส่งเสริมสนับสนุนซึ่งกันและกัน และยังสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ด้านมาตรฐานทางจริยธรรมและการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐ (พ.ศ. ๒๕๖๕-๒๕๗๐) ภายใต้วิสัยทัศน์ เจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นที่เชื่อถือและไว้วางใจได้ (Trusted Public Officers) โดยมี ๕ ประเด็นยุทธศาสตร์ ครอบคลุมการสร้างมาตรฐานการพัฒนาผลักดันนโยบาย การส่งเสริมและบูรณาการรวมพลังกับทุกภาคส่วน ภายใต้ประเด็นท้าทายเชิงกลยุทธ์ที่ว่า “ไม่มีข้อยกเว้น ไม่มีข้อกังขา และไม่สูญเปล่า”

- แผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวง-สาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) มีแผนย่อยจำนวน ๓ แผนย่อย ประกอบด้วย **แผนย่อยที่ ๑** ปลูกฝังวิธีคิด ปลุกจิตสำนึก ให้มีพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริต **แผนย่อยที่ ๒** การป้องกันการทุจริต และ**แผนย่อยที่ ๓** เสริมสร้างประสิทธิภาพในการปราบปรามการทุจริต มีเป้าหมายคือ “กระทรวงสาธารณสุข ปลอดจากการทุจริตและประพฤติมิชอบ” ผลการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข มีคะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๙๕ ผลการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค มีคะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๙๕ และจำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่รัฐในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขกระทำการทุจริตหรือประพฤติมิชอบลดลง เมื่อสิ้นสุดแผนฯ ทั้งนี้ การขับเคลื่อนสู่เป้าหมายดังกล่าวนั้น ประกอบด้วยตัวชี้วัด ๓ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย ดังนี้

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย				
	ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๗	ปี ๒๕๖๘	ปี ๒๕๖๙	ปี ๒๕๗๐
ร้อยละของหน่วยงานในสังกัดกระทรวง-สาธารณสุขผ่านเกณฑ์การประเมิน ITA	๙๒	๙๔	๙๔	๙๔	๙๕
ร้อยละของหน่วยงานในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขผ่านเกณฑ์การประเมิน ITA	๙๒	๙๔	๙๔	๙๔	๙๕
จำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่รัฐในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขกระทำการทุจริตหรือประพฤติมิชอบลดลง	๕	๑๐	๑๕	๒๐	๒๕

นอกจากนี้...

นอกจากนี้ ได้นำมาตรการ Three Pronged measures (มาตรการหอก ๓ แฉก : LPL) มาใช้ในการป้องกันการทุจริต ประกอบด้วย (๑) การบังคับใช้กฎหมาย (Law enforcement) โดยการบังคับใช้กฎหมาย กฎระเบียบ กำหนดมาตรการลงโทษผู้กระทำผิดอย่างเด็ดขาด รวดเร็ว และเป็นธรรม (๒) การป้องกันการทุจริต (Prevention) โดยการปรับปรุงกฎ ระเบียบ และปิดช่องโหว่ สร้างและยกระดับคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขให้มีประสิทธิภาพและเข้มแข็ง และสร้างกลไกเครือข่ายการบริหารงานที่โปร่งใส ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม ในการเฝ้าระวัง แจ้งเบาะแส และสร้างความเข้มแข็งของกลไกการตรวจสอบและร่วมกันต่อต้านการทุจริตทุกรูปแบบ และ (๓) ความรอบรู้สู้โกง (Literacy) โดยการให้องค์ความรู้ที่เท่าทันต่อการทุจริต มีความรอบรู้ต่อสถานการณ์การทุจริตที่เปลี่ยนแปลงไป ปลูกและปลุกจิตสำนึก ปรับฐานความคิดที่ตัวบุคคลให้สามารถแยกแยะผลประโยชน์ส่วนตัวออกจากผลประโยชน์ส่วนรวมออกจากกันได้โดยอัตโนมัติ และเพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมายตามคำขวัญ (Motto) ที่ว่า **“กระทรวงสาธารณสุขใสสะอาด ร่วมต้านทุจริต” (Together Against Corruption : TAC)**

ข้อพิจารณา

ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข ขอเรียนว่า ได้นำข้อคิดเห็นต่อ (ร่าง) แผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) มาแก้ไขปรับปรุง และจัดทำเป็นแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ฉบับสมบูรณ์เรียบร้อยแล้ว เห็นควรแจ้งทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ทราบ และนำแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) เป็นเครื่องมือและแนวทางการขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาการทุจริตและประพฤติมิชอบ ผลักดันสู่การปฏิบัติให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายของแผนระดับ ๑ ถึงแผนระดับ ๓ ตามเป้าหมายภายในกรอบระยะเวลาที่กำหนด

ข้อเสนอ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หากเห็นชอบขอได้โปรดดำเนินการดังนี้ต่อไปด้วย จักเป็นพระคุณ

๑. เห็นชอบแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

๒. ลงนามในหนังสือถึงหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข

๓. อนุญาตให้นำแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ขึ้นเผยแพร่บนเว็บไซต์กระทรวงสาธารณสุข เว็บไซต์สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข และเว็บไซต์ศูนย์ปฏิบัติการต่อการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข

เรียน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข

เพื่อโปรดพิจารณาเห็นชอบและอนุญาตให้นำแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริต และประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ขึ้นเผยแพร่บนเว็บไซต์กระทรวงสาธารณสุข สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขและศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข ต่อไปด้วย จะเป็นพระคุณ

(นายรุ่งเรือง กิจผาติ)
หัวหน้าที่ปรึกษาระดับกระทรวง ปฏิบัติราชการแทน
หัวหน้าศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต
กระทรวงสาธารณสุข

(นายณรงค์ สายวงศ์)
รองปลัดกระทรวงสาธารณสุข
หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านพัฒนาการสาธารณสุข

- เห็นชอบข้อ ๑
- อนุญาตข้อ ๓

(นายโอภาส การย์กวินพงศ์)
ปลัดกระทรวงสาธารณสุข
๑๗ ต.ค. ๒๕๖๕

TAC
Together Against Corruption

0 2590 1330

www.stopcorruption.moph.go.th

ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข

แบบฟอร์มการขอเผยแพร่ข้อมูลผ่านเว็บไซต์ของหน่วยงานในราชการบริหารส่วนกลาง
สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข
ตามประกาศสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข
เรื่อง แนวทางการเผยแพร่ข้อมูลต่อสาธารณะผ่านเว็บไซต์ของหน่วยงาน พ.ศ. ๒๕๖๑
สำหรับหน่วยงานในราชการบริหารส่วนกลางสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

แบบฟอร์มการขอเผยแพร่ข้อมูลผ่านเว็บไซต์ของหน่วยงานในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

ชื่อหน่วยงาน : ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข
วัน/เดือน/ปี : ๑๙ ตุลาคม ๒๕๖๕
หัวข้อ: แผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) และเอกสารที่เกี่ยวข้อง

รายละเอียดข้อมูล (โดยสรุปหรือเอกสารแนบ)
แผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) และเอกสารที่เกี่ยวข้อง

Link ภายนอก: ไม่มี

หมายเหตุ: .....
.....
.....

ผู้รับผิดชอบการให้ข้อมูล
สุชาฎา วรินทร์เวช
(นางสาวสุชาฎา วรินทร์เวช)
ตำแหน่ง นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ
วันที่ ๑๙ เดือน ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

ผู้อนุมัติรับรอง
สุชาฎา วรินทร์เวช
(นางสาวสุชาฎา วรินทร์เวช)
ตำแหน่ง นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ (หัวหน้า)
วันที่ ๑๙ เดือน ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

ผู้รับผิดชอบการนำข้อมูลขึ้นเผยแพร่
พศวีร์ วัชรบุตร
(นายพศวีร์ วัชรบุตร)
นักทรัพยากรบุคคลปฏิบัติการ
วันที่ ๑๙ เดือน ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

แผนปฏิบัติราชการ

ด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข

ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

พอเพียง วินัย สุจริต จิตอาสา กตัญญู

ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข

คำนำ

แผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) เป็นแผนพัฒนาเชิงประเด็นที่เป็นแผนต่อเนื่องจากแผนแม่บทส่งเสริมคุณธรรม กระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) ที่ขยายระยะเวลาการดำเนินการถึงปี พ.ศ. ๒๕๖๕ และแผนปฏิบัติการด้านการส่งเสริมคุณธรรม กระทรวงสาธารณสุข ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ ภายใต้แผนแม่บทส่งเสริมคุณธรรม กระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) ที่ขยายระยะเวลาการดำเนินการถึงปี พ.ศ. ๒๕๖๕ มีความเกี่ยวเนื่องเชื่อมโยงและส่งเสริมสนับสนุนซึ่งกันและกันกับแผนทั้ง ๓ ระดับ เพื่อใช้เป็นเครื่องมือให้หน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขใช้เป็นแนวทางในการขับเคลื่อนผลักดันสู่การปฏิบัติให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายของแผนระดับ ๑ ถึงแผนระดับ ๓ ภายในกรอบระยะเวลาที่กำหนด โดยมีเป้าหมายคือ **กระทรวงสาธารณสุข เป็นองค์กรคุณธรรมต้นแบบอย่างยั่งยืน**

กระทรวงสาธารณสุข หวังเป็นอย่างยิ่งว่าทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขจะได้ให้ความสำคัญและนำแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) เป็นแนวทางสู่การปฏิบัติ โดยมุ่งหวังให้กระทรวงสาธารณสุขมีระบบการบริหารจัดการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม บนฐานชีวิตวิถีใหม่ที่มีความเข้มแข็งและมีความยั่งยืน โดยมีหลักธรรมทางศาสนา หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และวิถีวัฒนธรรมไทยที่ดีงามเป็นหลักนำทางและหลักคิดในการดำรงชีวิตวิถีใหม่ และพัฒนาให้ปรากฏชัดเป็นรูปธรรมในกระทรวงสาธารณสุข บุคลากรกระทรวงสาธารณสุขมีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา และคุณธรรม จริยธรรม เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ร่วมมือกันสร้างเป้าหมายของกระทรวงสาธารณสุขด้วยการทำสิ่งที่ยิ่งใหญ่ร่วมกันด้วยการมองไปข้างหน้า เปลี่ยนแปลงไปสู่สิ่งที่ดีกว่า นำสู่การเป็นกระทรวงคุณธรรม (Moral Ministry of Public Health) ภายใต้คุณธรรม ๕ ประการ นั่นคือ พอเพียง วินัย สุจริต จิตอาสา กตัญญู และค่านิยมของบุคลากรกระทรวงสาธารณสุข “MOPH” พัฒนาและสร้างระบบนิเวศคุณธรรม ระบบนิเวศจริยธรรม วัฒนธรรมจริยธรรม ในกระทรวงสาธารณสุขสู่สังคมคุณธรรมอย่างยั่งยืน มีความพร้อมสำหรับวิถีชีวิตในศตวรรษที่ ๒๑ ต่อไป

ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข
ตุลาคม ๒๕๖๕

สารบัญ

		หน้า
คำนำ		ก
สารบัญ		ข
ส่วนที่ ๑	**บทสรุปผู้บริหาร**	๑
ส่วนที่ ๒	**ความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับตามนัยยะของมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐**	๘
	๒.๑ แผนระดับที่ ๑	๙
	๒.๒ แผนระดับที่ ๒	๑๑
	๒.๓ แผนระดับที่ ๓	๑๘
ส่วนที่ ๓	**สถานการณ์คุณธรรม จริยธรรมในสังคมไทย สังคมกระทรวงสาธารณสุข และสถานการณ์คุณธรรมในอนาคต**	๒๙
	๓.๑ สถานการณ์คุณธรรม จริยธรรมในสังคมไทย	๓๑
	๓.๒ สถานการณ์คุณธรรม จริยธรรมในสังคมกระทรวงสาธารณสุข	๓๘
	๓.๓ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม	๔๐
	๓.๔ สถานการณ์คุณธรรมในอนาคต	๕๖
ส่วนที่ ๔	**แนวคิดเกี่ยวกับการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม**	๕๙
	๔.๑ ความหมายของคุณธรรม จริยธรรม	๕๙
	๔.๒ ความสำคัญของคุณธรรม จริยธรรม	๖๑
	๔.๓ องค์ประกอบของคุณธรรม จริยธรรม	๖๕
	๔.๔ ทฤษฎีคุณธรรม จริยธรรม	๖๖
	๔.๕ ทฤษฎีต้นไม้จริยธรรม	๖๘

หน้า

๔.๖ แนวคิดเกี่ยวกับวิธีการสร้างคนไทยเป็น “มนุษย์ที่สมบูรณ์” ๖๙
๔.๗ แนวคิดศาสตร์พระราชาและปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ๗๐
๔.๘ ปัจจัยที่ส่งเสริมพฤติกรรมทางจริยธรรม ๗๔
๔.๙ คุณธรรมสำคัญที่จะได้รับการพัฒนาตามแผนปฏิบัติราชการ ด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ๗๗
๔.๑๐ สรุปคุณธรรมที่พึงประสงค์สำหรับสังคมไทย ตัวบ่งชี้ และความหมาย ๙๐

ส่วนที่ ๕ สาระสำคัญของแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ๙๓

๕.๑ สาระสำคัญของแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ๙๓

๕.๑.๑ วัตถุประสงค์ ๙๔
๕.๑.๒ ภาพรวมเป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายรวม ๙๕
๕.๑.๓ แผนย่อย ๙๖
- แผนย่อยที่ ๑ ๙๗
- แผนย่อยที่ ๒ ๑๐๗
- แผนย่อยที่ ๓ ๑๑๑
- แผนย่อยที่ ๔ ๑๑๕

๕.๒ ผลที่ได้รับจากแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ๑๑๙

ส่วนที่ ๖ การขับเคลื่อน การติดตามประเมินผล และการบริหารความเสี่ยง ๑๒๑

๖.๑ กลไกและการขับเคลื่อนการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ๑๒๑

	หน้า
๖.๒ แนวทาง กรอบแนวคิด และรูปแบบการติดตามประเมินผลตามแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)	๑๒๒
๖.๒.๑ แนวทางของวงจรการบริหาร PDCA	๑๒๒
๖.๒.๒ กรอบแนวคิดดัชนีชี้วัดความสมดุล หรือ Balanced Scorecard	๑๒๔
๖.๒.๓ รูปแบบการติดตามและประเมินผล	๑๒๕
๖.๓ การติดตามและประเมินผลตามแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)	๑๒๖
๖.๔ การบริหารความเสี่ยงและการจัดการความเสี่ยง	๑๒๘
บรรณานุกรม	๑๓๑
ผู้จัดทำ	๑๓๔

สารบัญแผนภาพ

		หน้า
แผนภาพที่ ๑	ความสอดคล้องของแผน ๓ ระดับ กับแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)	๓๐
แผนภาพที่ ๒	คะแนนการประเมินดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index : CPI) ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๘-๒๕๖๔ ของประเทศไทย	๓๔
แผนภาพที่ ๓	คุณธรรมที่เกิดขึ้นในเดือนมกราคม-กรกฎาคม ๒๕๖๔ การรายงานจากระบบรายงานสถานการณ์ข่าวคุณธรรม (E-Monitoring) เมื่อวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๖๔	๓๗

สารบัญตาราง

		หน้า
ตาราง	แสดงระดับพัฒนาการทางคุณธรรมจริยธรรม ของโคลเบิร์ก (Kohlberg)	๖๗

ส่วนที่ ๑

บทสรุปผู้บริหาร

การจัดทำแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ได้ให้ความสำคัญกับความสอดคล้องของแผน ๓ ระดับ ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐ ในเรื่อง “แนวทางการเสนอแผนเข้าสู่การพิจารณาของคณะรัฐมนตรี” โดยมีความสอดคล้องกับแผนระดับที่ ๑ และแผนระดับที่ ๒ รวมทั้งแผนระดับที่ ๓ ที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

แผนระดับที่ ๑ สอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ๓ ประเด็นยุทธศาสตร์ คือ ด้านที่ ๓ การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ด้านที่ ๔ การสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม และด้านที่ ๖ การปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

แผนระดับที่ ๒ สอดคล้องและถ่ายทอดเป้าหมายทั้งระดับภาพรวมและระดับแผนย่อย รวมถึงแนวทางการพัฒนาจากแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นที่ ๑๐ การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม ประเด็นที่ ๑๑ การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต ประเด็นที่ ๑๕ พลังทางสังคม และประเด็นที่ ๒๑ การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ แผนการปฏิรูปประเทศด้านวัฒนธรรม กีฬา แรงงาน และการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ (ฉบับปรับปรุง) และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) หมุดหมายที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต และนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ ไปสู่การปฏิบัติในระดับโครงการ

แผนระดับที่ ๓ สอดคล้องกับแผนปฏิบัติการด้านการส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ยุทธศาสตร์ด้านมาตรฐานทางจริยธรรมและการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐ (พ.ศ. ๒๕๖๕-๒๕๗๐) และแผนปฏิบัติการด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๕-๒๕๗๐)

แผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) นี้ เป็นแผนพัฒนาเชิงประเด็น ซึ่งเป็นแผนต่อเนื่องจากแผนแม่บทส่งเสริมคุณธรรม กระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) ที่ขยายระยะเวลาการดำเนินการถึงปี พ.ศ. ๒๕๖๕ และแผนปฏิบัติการด้านการส่งเสริมคุณธรรม กระทรวงสาธารณสุข ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ ภายใต้แผนแม่บทส่งเสริมคุณธรรม กระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) ที่ขยายระยะเวลาการดำเนินการถึงปี พ.ศ. ๒๕๖๕ มีความเกี่ยวเนื่องเชื่อมโยงและส่งเสริมสนับสนุนซึ่งกันและกันกับแผนทั้ง ๓ ระดับ เพื่อใช้เป็นเครื่องมือให้หน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขใช้เป็นแนวทางในการขับเคลื่อนผลักดันสู่การปฏิบัติให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายของแผนระดับ ๑ ถึงแผนระดับ ๓ ภายในกรอบระยะเวลาที่กำหนด โดยมีเป้าหมายคือ **กระทรวงสาธารณสุข เป็นองค์กรคุณธรรมต้นแบบอย่างยั่งยืน** หน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข และหน่วยงานในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ผ่านเกณฑ์การประเมินเป็นองค์กรคุณธรรมต้นแบบ และหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขผ่านเกณฑ์การประเมิน ITA เมื่อสิ้นสุดแผน ทั้งนี้ การขับเคลื่อนสู่เป้าหมายดังกล่าวนั้น ประกอบด้วย ๔ ตัวชี้วัด คือ (๑) ร้อยละของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขผ่านเกณฑ์การประเมินเป็นองค์กรคุณธรรมต้นแบบ (๒) ร้อยละของหน่วยงานในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขผ่านเกณฑ์การประเมินเป็นองค์กรคุณธรรมต้นแบบ (๓) ร้อยละของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขผ่านเกณฑ์การประเมิน ITA และ (๔) ดัชนีความสุขคนทำงาน

ตัวชี้วัด	**ค่าเป้าหมาย**				
	ปี ๒๕๖๖	**ปี ๒๕๖๗**	**ปี ๒๕๖๘**	**ปี ๒๕๖๙**	**ปี ๒๕๗๐**
๑. ร้อยละของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขผ่านเกณฑ์การประเมินเป็นองค์กรคุณธรรมต้นแบบ	๙๐	๙๐	๙๐	๙๐	๙๐
๒. ร้อยละของหน่วยงานในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขผ่านเกณฑ์การประเมินเป็นองค์กรคุณธรรมต้นแบบ	๙๐	๙๐	๙๐	๙๐	๙๐
๓. ร้อยละของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขผ่านเกณฑ์การประเมิน ITA	๙๒	๙๔	๙๔	๙๔	๙๕
๔. ดัชนีความสุขคนทำงาน	ร้อยละ ๗๐ เมื่อสิ้นปี พ.ศ. ๒๕๘๐				

และมีแผนย่อย จำนวน ๔ แผนย่อย ดังนี้ แผนย่อยที่ ๑ สร้างสภาพแวดล้อมและพัฒนาหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ให้เป็นองค์กรส่งเสริมการทำความดี เป็นองค์กรคุณธรรมต้นแบบ แผนย่อยที่ ๒ เพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ ระบบ และกลไกการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม แผนย่อยที่ ๓ ส่งเสริมให้กระทรวงสาธารณสุขเป็นแบบอย่างการส่งเสริมองค์กรคุณธรรมต้นแบบ และแผนย่อยที่ ๔ ส่งเสริมมาตรฐานทางจริยธรรม และสร้างสังคม-วัฒนธรรมภายในหน่วยงาน

แผนย่อยที่ ๑ สร้างสภาพแวดล้อมและพัฒนาหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ให้เป็นองค์กรส่งเสริมการทำความดี เป็นองค์กรคุณธรรมต้นแบบ แผนย่อยนี้ประกอบด้วยกลยุทธ์ ๕ กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ ๑ วางระบบรากฐานการส่งเสริมคุณธรรมของสถาบันการศึกษาในสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก

กลยุทธที่ ๒ ขับเคลื่อนหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขเป็นองค์กรคุณธรรมต้นแบบด้วยการนำคุณธรรม ๕ ประการ ได้แก่ พอเพียง วินัย สุจริต จิตอาสา กตัญญู มาเป็นคุณค่าหลักในการดำเนินชีวิต

กลยุทธ์ที่ ๓ ขับเคลื่อนกลไกชมรมจริยธรรมของหน่วยงานในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค เป็นองค์กรคุณธรรมต้นแบบด้วยการนำคุณธรรม ๕ ประการ ได้แก่ พอเพียง วินัย สุจริต จิตอาสา กตัญญู มาเป็นคุณค่าหลักในการดำเนินชีวิต

กลยุทธ์ที่ ๔ สร้างระบบนิเวศคุณธรรม ส่งเสริมพื้นที่สังคม / สาธารณะ ทั้งที่เป็นพื้นที่กายภาพ หรือพื้นที่สื่อสังคมออนไลน์ โดยให้มีกิจกรรมที่แสดงออกถึงกิจกรรมการส่งเสริมคุณธรรม การทำความดีอย่างเป็นระบบตั้งแต่ระดับบุคคลถึงระดับหน่วยงาน โดยใช้ประโยชน์จากความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

กลยุทธ์ที่ ๕ ส่งเสริมคุณธรรมหรือการทำความดีที่เปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้สะท้อนการมีคุณธรรมจริยธรรมของตน ทั้งที่เป็นกิจกรรมภายในและภายนอกหน่วยงาน และกิจกรรมการทำความดีด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แผนย่อยนี้มุ่งเน้นการส่งเสริมคุณธรรมให้เป็นคุณค่าหลักของบุคคล และหน่วยงานจำเป็นต้องมีการเสริมสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการส่งเสริมคุณธรรม ส่งเสริมการทำความดีอย่างเป็นระบบตั้งแต่ระดับบุคคล ถึงระดับหน่วยงาน เสริมสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการส่งเสริมคุณธรรม การจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมที่เป็นรูปธรรมอย่างสร้างสรรค์และต่อเนื่อง และมีหลักธรรมทางศาสนา หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และวิถีวัฒนธรรมไทยที่ดีงาม เป็นหลักนำทางและหลักคิดในการดำรงชีวิตและการพัฒนาให้ปรากฏชัดเป็นรูปธรรม รวมถึงการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แผนย่อยที่ ๒ เพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ ระบบ และกลไกการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม แผนย่อยนี้ประกอบด้วยกลยุทธ์ ๓ กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ ๑ เพิ่มประสิทธิภาพกระบวนการจัดการการเรียนรู้คุณธรรมจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตบนฐานชีวิตวิถีใหม่

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาเกณฑ์การประเมินองค์กรคุณธรรมอย่างเป็นรูปธรรม

กลยุทธ์ที่ ๓ ยกระดับคะแนนการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (ITA)

แผนย่อยนี้มุ่งเน้นการสนับสนุนทรัพยากรการเรียนรู้ โดยการเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ทักษะชีวิต พัฒนาให้บุคลากรในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ คุณธรรม จริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตบนฐานชีวิตวิถีใหม่ ให้มีพฤติกรรมและทักษะชีวิตที่สะท้อนคุณธรรมจริยธรรม ส่งเสริมระบบการจัดการการเรียนรู้ที่เป็นกระบวนการภายในหน่วยงาน เผยแพร่งานวิชาการผ่านช่องทางต่าง ๆ นอกจากนี้ พัฒนาระบบและกลไกการขับเคลื่อนและส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ครอบคลุมถึงกฎหมาย มาตรการ นโยบายรัฐบาล ที่เป็นกลไกกระตุ้นหรือสร้างแรงจูงใจให้หน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขร่วมพัฒนาระบบและขับเคลื่อนและส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม

แผนย่อยที่ ๓ ส่งเสริมให้กระทรวงสาธารณสุขเป็นแบบอย่างการส่งเสริมองค์กรคุณธรรมต้นแบบ แผนย่อยนี้ประกอบด้วยกลยุทธ์ ๓ กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ ๑ สร้างนวัตกรรมด้านการส่งเสริมองค์กรคุณธรรมต้นแบบ

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาความเข้มแข็งของเครือข่าย และขยายความร่วมมือจากภาคส่วนอื่น ๆ

กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาระบบฐานข้อมูลด้านองค์กรคุณธรรมอย่างเป็นระบบ

แผนย่อยนี้มุ่งเน้นการสร้างนวัตกรรมด้านการส่งเสริมคุณธรรม นำการพัฒนาองค์กรคุณธรรม สร้างความเข้มแข็งของเครือข่าย และขยายความร่วมมือจากภาคส่วนอื่น ๆ และพัฒนาระบบฐานข้อมูลด้านองค์กรคุณธรรมทั้งบุคคล หน่วยงานต้นแบบ ชมรมจริยธรรม มุ่งเน้นการเผยแพร่ต่อสาธารณะอย่างเป็นระบบ ข้อมูลสามารถเข้าถึงได้โดยง่าย

แผนย่อยที่ ๔ ส่งเสริมมาตรฐานทางจริยธรรม และสร้างสังคม-วัฒนธรรมภายในหน่วยงาน แผนย่อยนี้ประกอบด้วยกลยุทธ์ ๒ กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนากลไกการส่งเสริมมาตรฐานทางจริยธรรม การส่งเสริมจริยธรรมในระดับองค์กรให้เชื่อมโยงสอดประสานกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ที่ ๒ บูรณาการงานด้านการส่งเสริมจริยธรรมเข้ากับงานด้านการส่งเสริมคุณธรรม เพื่อสร้างสังคม-วัฒนธรรมภายในหน่วยงาน

แผนย่อยนี้มุ่งเน้นการส่งเสริมการนำมาตรฐานทางจริยธรรม (Ethical Standard) ประมวลจริยธรรม (Code of Ethics) เป็นกรอบแนวทางการปฏิบัติด้านจริยธรรมในองค์กรให้ชัดเจน ซึ่งถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการขับเคลื่อนการสร้างคุณธรรมและจริยธรรมของบุคลากรในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข การจัดทำข้อกำหนดจริยธรรมซึ่งเป็นข้อตกลงที่ยอมรับร่วมกันภายในหน่วยงาน

ของรัฐ (Ethical Agreement) ที่สอดคล้องกับบทบาทภารกิจของหน่วยงาน สภาพปัญหา และความเสี่ยงทางจริยธรรม เช่น การขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวม (Conflict of Interest : COI) ระบบอุปถัมภ์ การจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ การสร้างสังคม-วัฒนธรรมภายในหน่วยงาน รวมถึงความโปร่งใสและเป็นธรรมในการบริหารจัดการภาครัฐ ซึ่งเป็นข้อตกลงที่ยอมรับร่วมกันภายในหน่วยงาน ประกาศให้ประชาชนทั่วไปได้รับทราบถึงกรอบการปฏิบัติหน้าที่อันเหมาะสมในการให้บริการแก่ประชาชน ขับเคลื่อนงานของรัฐในมิติต่าง ๆ โดยกำหนดจุดเน้นให้มีการส่งเสริมการนำมาตรฐานทางจริยธรรม ประมวลจริยธรรม และข้อกำหนดจริยธรรม เป็นเครื่องมือในการสร้างมาตรฐานทางจริยธรรม และบูรณาการงานด้านการส่งเสริมจริยธรรมเข้ากับงานด้านการส่งเสริมคุณธรรม เพื่อสร้างสังคม-วัฒนธรรมภายในหน่วยงานให้กระทำในสิ่งที่ถูกต้อง ยึดถือประโยชน์ของส่วนรวม ประชาชน เป็นสำคัญ โดย **“ไม่มีข้อยกเว้น ไม่มีข้อกังขาและไม่สูญเปล่า”** เพื่อให้ประชาชนมีความเชื่อมั่นศรัทธาบุคลากรในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขมากขึ้น

กลไกการขับเคลื่อนการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) กำหนดขึ้นภายใต้หลักการ

๑. การใช้กระบวนการการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน

๒. ประสานพลังความร่วมมือจากทุกภาคส่วน เพื่อให้ได้ข้อเสนอในการดำเนินงานเชิงนโยบาย งบประมาณ และองค์ความรู้ด้านวิชาการ

๓. จัดกระบวนการอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง ให้สอดคล้องกับเป้าหมาย ตัวชี้วัดที่กำหนดในแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ตลอดจนคำนึงถึงความสำคัญเร่งด่วนของปัญหา

๔. มีการรายงานผลการดำเนินแผนงาน / โครงการ ภายใต้แผนการปฏิบัติงานของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ภายใต้แผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) อย่างต่อเนื่อง

๕. ใช้กลไกที่มีอยู่ให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด ด้วยการปรับปรุงหรือปรับเปลี่ยนบทบาทหรือกำหนดกลไกการดำเนินงานใหม่เท่าที่จำเป็น

การติดตามและประเมินผล ถือเป็นกระบวนการที่สำคัญยิ่งสำหรับการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) การติดตามและประเมินผล ยึดแนวทางของวงจรการบริหาร PDCA หรือวงจร Deming (Deming Cycle) อย่างกว้าง ๆ ไว้ ๔ ด้าน คือ Plan Do Check Act และกรอบแนวคิดดัชนีชี้วัดความสมดุลหรือ Balanced Scorecard ของ Robert S. Kaplan and David P. Norton ซึ่งประกอบไปด้วย ๔ มิติที่สำคัญ ได้แก่

๑. มิติด้านประสิทธิผลและความคุ้มค่า (Financial Perspective)

๒. มิติด้านผลกระทบต่อประชาชนที่จะได้รับการบริการจากภาครัฐที่มีการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมในหน่วยงาน (Customer Perspective)

๓. มิติด้านประสิทธิภาพของกระบวนการปฏิบัติงาน (Internal Perspective)

๔. มิติด้านการเรียนรู้และการเติบโต (Learning and Growth Perspective)

โดยดัดแปลงเกณฑ์ชี้วัดดังกล่าวซึ่งใช้กับภาคเอกชน ให้เหมาะสมกับบริบทของแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ซึ่งเป็นแผนปฏิบัติการที่ดำเนินการโดยภาครัฐ เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการแปลงแนวทางการขับเคลื่อนงานด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ของกระทรวงสาธารณสุข จากประเด็นยุทธศาสตร์ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ๓ ประเด็นยุทธศาสตร์ คือ ด้านที่ ๓ การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ด้านที่ ๔ การสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม และด้านที่ ๖ การปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นที่ ๑๐ การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม ประเด็นที่ ๑๑ การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต ประเด็นที่ ๑๕ พลังทางสังคม และประเด็นที่ ๒๑ การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ แผนการปฏิรูปประเทศด้านวัฒนธรรม กีฬา แรงงาน และการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ (ฉบับปรับปรุง) และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) หมุดหมายที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต และนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ ไปสู่การปฏิบัติในระดับโครงการ แผนปฏิบัติการด้านการส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ยุทธศาสตร์ด้านมาตรฐานทางจริยธรรมและการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐ (พ.ศ. ๒๕๖๕-๒๕๗๐) และแผนปฏิบัติการด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๕-๒๕๗๐) สู่การปฏิบัติในระดับโครงการ / กิจกรรม ให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายของแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ภายในกรอบระยะเวลาที่กำหนดต่อไป

ซึ่งในอนาคต ๕ ปีข้างหน้า มุ่งหวังให้กระทรวงสาธารณสุขมีระบบการบริหารจัดการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมบนฐานชีวิตวิถีใหม่ที่มีความเข้มแข็งและมีความยั่งยืน โดยมีหลักธรรมทางศาสนา ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และวิถีวัฒนธรรมไทยที่ดีงาม เป็นหลักนำทางและหลักคิดในการดำรงชีวิตวิถีใหม่และการพัฒนาให้ปรากฏชัดเป็นรูปธรรมในกระทรวงสาธารณสุข พัฒนาบุคลากรในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขอย่างสมดุลทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา และคุณธรรมจริยธรรม เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีความพร้อมในทุกมิติ ส่งเสริมการทำความดีอย่างเป็นระบบ ส่งเสริมพัฒนาระบบเครดิตสังคม (Social Credit) การให้ด้วยพลังบวก เป็นแหล่งเรียนรู้ปลูกฝัง / ฝึกฝนพัฒนาคนในด้านคุณธรรม จริยธรรม ตลอดจนเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับหน่วยงานอื่นในการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม บนฐานคิดการรับรู้ถึงเป้าหมาย หรือ Sense of Purpose นั่นคือการรับรู้และสร้างเป้าหมายร่วมกันเพื่อเปลี่ยนแปลงอนาคตของกระทรวงสาธารณสุขไปสู่สิ่งที่ดีขึ้น โดยคำนึงถึงประโยชน์ของส่วนรวมก่อนประโยชน์ของตนเองหรือพวกพ้อง และร่วมมือกันสร้างเป้าหมายของกระทรวงสาธารณสุข ในการทำสิ่งที่ยิ่งใหญ่ร่วมกันด้วยการมองไปข้างหน้า เปลี่ยนแปลงไปสู่สิ่งที่ดีกว่า นำสู่การเป็นกระทรวงคุณธรรม (Moral Ministry of Public Health) ภายใต้คุณธรรม ๕ ประการ นั่นคือพอเพียง วินัย สุจริต จิตอาสา กตัญญู และค่านิยมของบุคลากรกระทรวงสาธารณสุข “MOPH” โดยให้ค่านิยม “MOPH” ฝังอยู่ในจิตวิญญาณของบุคลากรสาธารณสุขทุกคน ไม่ว่าเป้าหมาย

การทำงานจะเป็นอย่างไรก็จะประสบความสำเร็จ เพื่อให้เกิดการพัฒนาคนและพัฒนาระบบคุณธรรม จริยธรรมที่ดีและยั่งยืน ตลอดจนพัฒนาภาคีเครือข่ายร่วมขับเคลื่อนคุณธรรม จริยธรรมให้มากขึ้น อย่างมีคุณภาพและต่อเนื่อง เพื่อพัฒนาและสร้างระบบนิเวศคุณธรรม ระบบนิเวศจริยธรรม วัฒนธรรมจริยธรรม ในกระทรวงสาธารณสุขสู่สังคมคุณธรรมอย่างยั่งยืน มีความพร้อมสำหรับวิถีชีวิตในศตวรรษที่ ๒๑ ต่อไป

ส่วนที่ ๒

ความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ

ตามนัยของมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐

การจัดทำแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ได้ให้ความสำคัญกับความสอดคล้องของแผน ๓ ระดับ ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐ ในเรื่อง “แนวทางการเสนอแผนเข้าสู่การพิจารณาของคณะรัฐมนตรี” โดยแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) เป็นแผนปฏิบัติราชการราย ๕ ปี ระดับส่วนราชการ ที่มีความสอดคล้องกับแผนระดับที่ ๑ อันประกอบด้วย ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐ ด้านที่ ๓ การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ด้านที่ ๔ การสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคมและด้านที่ ๖ การปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ แผนระดับที่ ๒ อันประกอบด้วย แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นที่ ๑๐ การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม ประเด็นที่ ๑๑ การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต ประเด็นที่ ๑๕ พลังทางสังคม และประเด็นที่ ๒๑ การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ แผนการปฏิรูปประเทศ ด้านวัฒนธรรม กีฬา แรงงาน และการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ (ฉบับปรับปรุง) และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) หมุดหมายที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ รวมทั้งแผนระดับที่ ๓ ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ แผนปฏิบัติการด้านการส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ยุทธศาสตร์ด้านมาตรฐานทางจริยธรรมและการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐ (พ.ศ. ๒๕๖๕-๒๕๗๐) และแผนปฏิบัติราชการด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

๒.๑ แผนระดับที่ ๑

แผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) สอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ๓ ประเด็นยุทธศาสตร์ คือ ด้านที่ ๓ การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ด้านที่ ๔ การสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม และด้านที่ ๖ การปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

๒.๑.๑ ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านที่ ๓ การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

(๑) เป้าหมาย

- คนไทยเป็นคนดี คนเก่ง มีคุณภาพ พร้อมสำหรับวิถีชีวิตในศตวรรษที่ ๒๑
- สังคมไทยมีสภาพแวดล้อมที่เอื้อและสนับสนุนต่อการพัฒนาคนตลอดช่วงชีวิต

(๒) ประเด็นยุทธศาสตร์

ประเด็นที่ ๑ การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม มุ่งเน้นให้สถาบันทางสังคมร่วมปลูกฝังค่านิยมวัฒนธรรมที่พึงประสงค์ โดยบูรณาการร่วมระหว่าง **“ครอบครัว ชุมชน ศาสนา การศึกษา และสื่อ”** ในการหล่อหลอมคนไทยให้มีคุณธรรม จริยธรรม ในลักษณะที่เป็น **“วิถี”** การดำเนินชีวิต

ประเด็นที่ ๒ การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต มุ่งเน้นการพัฒนาคนเชิงคุณภาพในทุกช่วงวัย ตั้งแต่ช่วงการตั้งครรภ์ ปฐมวัย วัยเด็ก วัยรุ่น วัยเรียน วัยผู้ใหญ่ วัยแรงงาน และวัยผู้สูงอายุ เพื่อสร้างทรัพยากรมนุษย์ที่มีศักยภาพ มีทักษะความรู้ เป็นคนดี มีวินัย เรียนรู้ได้ด้วยตนเองในทุกช่วงวัย มีความสามารถในการดำเนินชีวิตอย่างมีคุณค่า

ประเด็นที่ ๓ การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ มุ่งเน้นการสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทย การส่งเสริมบทบาทในการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน ครอบครัว และชุมชนในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การปลูกฝังและพัฒนาทักษะนอกห้องเรียน และการพัฒนาระบบฐานข้อมูลเพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

แผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) สามารถส่งผลต่อการบรรลุเป้าหมายตามประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านที่ ๓ การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ด้วยการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม การทำความดีของบุคลากรกระทรวงสาธารณสุขให้อยู่ในวิถีชีวิตเป็นพฤตินิสัย โดยการเปลี่ยนจากการปลูกฝังเป็นวิถีชีวิต เป็นคนดี คนเก่ง มีคุณภาพ มีจิตสำนึกร่วมเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวมและประโยชน์สุขของประชาชน มีความสามารถในการดำเนินชีวิตอย่างมีคุณค่าตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สร้างระบบนิเวศคุณธรรม จริยธรรม ในสถานที่ปฏิบัติงานอย่างยั่งยืน มีความพร้อมสำหรับวิถีชีวิตในศตวรรษที่ ๒๑

๒.๑.๒ ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านที่ ๔ การสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

(๑) เป้าหมาย

- การดึงเอาพลังของภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภาคเอกชน ประชาสังคม ชุมชน ท้องถิ่น มาร่วมขับเคลื่อน โดยการสนับสนุนการรวมตัวของประชาชนในการร่วมคิด ร่วมทำเพื่อส่วนรวม การกระจายอำนาจและความรับผิดชอบไปสู่กลไกบริหารราชการแผ่นดินในระดับท้องถิ่น การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการจัดการตนเอง

- การเตรียมความพร้อมของประชากรไทยทั้งในมิติสุขภาพ เศรษฐกิจ สังคม และสภาพแวดล้อมให้เป็นประชากรที่มีคุณภาพ สามารถพึ่งตนเองและทำประโยชน์แก่ครอบครัว ชุมชน และสังคมให้นานที่สุด โดยรัฐให้หลักประกันการเข้าถึงบริการและสวัสดิการที่มีคุณภาพอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง

(๒) ประเด็นยุทธศาสตร์

ประเด็นที่ ๓ การเสริมสร้างพลังทางสังคม โดยสร้างสังคมเข้มแข็งที่แบ่งปันไม่ทอดทิ้งกัน และมีคุณธรรม โดยสนับสนุนการรวมตัวและดึงพลังของภาคส่วนต่าง ๆ การรองรับสังคมผู้สูงวัยอย่างมีคุณภาพ และสนับสนุนการพัฒนาบนฐานทุนทางสังคมและวัฒนธรรม

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

แผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) สามารถส่งผลต่อการบรรลุเป้าหมายตามประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านที่ ๔ การสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ด้วยการสร้างสังคมกระทรวงสาธารณสุขที่มีความเข้มแข็งในระบบนิเวศคุณธรรม แบ่งปันความรัก ความสามัคคี เอื้ออาทรไม่ทอดทิ้งกัน สนับสนุนการรวมตัวและดึงพลังของภาคส่วนต่าง ๆ ในการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมของกระทรวงสาธารณสุขบนฐานทุนทางสังคมและวัฒนธรรมให้อยู่ในวิถีการดำเนินชีวิตและมีจิตสำนึกร่วม ก่อเกิดพลังทางสังคมกระทรวงสาธารณสุขเชิงบวก เกิดการสร้างโอกาสและความเสมอภาคในสังคมกระทรวงสาธารณสุข

๒.๑.๓ ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านที่ ๖ การปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

(๑) เป้าหมาย

ภาครัฐมีวัฒนธรรมการทำงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม ตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส ภาครัฐมีความโปร่งใสปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

(๒) ประเด็นยุทธศาสตร์

ประเด็นที่ ๑ ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการและให้บริการอย่างสะดวกรวดเร็ว โปร่งใส

ประเด็นที่ ๒ บุคลากรภาครัฐ เป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ

ประเด็นที่ ๓ ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

๒.๒ แผนระดับที่ ๒

๒.๒.๑ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

แผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) สอดคล้องและถ่ายทอดเป้าหมายทั้งระดับภาพรวมและระดับแผนย่อย รวมถึงแนวทางการพัฒนาจากแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นที่ ๑๐ การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม ประเด็นที่ ๑๑ การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต ประเด็นที่ ๑๕ พลังทางสังคม และประเด็นที่ ๒๑ การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ แผนการปฏิรูปประเทศ ด้านวัฒนธรรม กีฬา แรงงาน และการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ (ฉบับปรับปรุง) และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) หมุดหมายที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ ไปสู่การปฏิบัติในระดับโครงการ

(๑)ประเด็นที่ ๑๐ การปรับเปลี่ยนค่านิยม และวัฒนธรรม

(๑.๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

เป้าหมาย

คนไทยมีคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่ดีงาม และมีความรักและภูมิใจในความเป็นไทยมากขึ้น นำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำรงชีวิต สังคมไทยมีความสุขและเป็นที่ยอมรับของนานาประเทศมากขึ้น

ตัวชี้วัด

ดัชนีคุณธรรม ๕ ประการ ที่ปรากฏในแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นที่ ๑๐ การปรับเปลี่ยนค่านิยม และวัฒนธรรม ประกอบด้วย ความซื่อสัตย์สุจริต การมีจิตสาธารณะ การเป็นอยู่อย่างพอเพียง การกระทำอย่างรับผิดชอบ และความเป็นธรรมทางสังคม เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ จากปีฐาน ภายในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕

(๑.๒) แผนย่อยของแผนแม่บทฯ การปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม และการเสริมสร้างจิตสาธารณะและการเป็นพลเมืองที่ดี

แนวทางการพัฒนา

(๑) ปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมผ่านการเลี้ยงดูในครอบครัว ปลูกฝังค่านิยมและบรรทัดฐานวัฒนธรรมที่ดีผ่านสถาบันครอบครัว ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมที่พัฒนาในเรื่องคุณธรรม จริยธรรม การมัธยัสถ์อดออม ซื่อสัตย์ และดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สร้างเสริมให้สถาบันครอบครัวเข้มแข็งและอบอุ่น

(๒) บูรณาการเรื่องความซื่อสัตย์ วินัย คุณธรรม จริยธรรม และด้านสิ่งแวดล้อมในการจัดการเรียนการสอนในและนอกสถานศึกษา จัดให้มีการเรียนการสอนตามพระราชดำริ หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในสถานศึกษา จัดให้มีการเรียนรู้ทางศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมของชาติและภูมิปัญญาท้องถิ่น รวมทั้งการตระหนักรู้และการมีส่วนร่วมด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้รองรับการเปลี่ยนแปลงทั้งในประเทศและต่างประเทศ

(๓) สร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางศาสนา เพื่อเผยแพร่หลักคำสอนที่ดี อุปถัมภ์คุ้มครองศาสนา ส่งเสริมกิจกรรมและการนำหลักธรรมทางศาสนามาใช้ในชีวิตประจำวัน

(๔) ปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมโดยใช้ชุมชนเป็นฐาน อนุรักษ์พัฒนาและสืบสานมรดกทางศิลปะวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รณรงค์ส่งเสริมความเป็นไทยในระดับท้องถิ่นและชุมชน จัดให้มีพื้นที่มรดกทางวัฒนธรรมของพื้นที่ส่งเสริมชุมชนให้เป็นฐานการสร้างวิถีชีวิตพอเพียง

(๕) การส่งเสริมให้คนไทยมีจิตสาธารณะและมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม สร้างจิตสาธารณะและจิตอาสาโดยใช้ประโยชน์จากความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพื่อรับผิดชอบต่อส่วนรวม สร้างเสริมผู้นำการเปลี่ยนแปลง และต้นแบบที่ดีทั้งระดับบุคคลและองค์กร โดยการยกย่องผู้นำที่มีจิตสาธารณะและจิตอาสา และมีความรับผิดชอบต่อสังคม ส่งเสริมสนับสนุนให้มีกลไกการดำเนินงานในการเสริมสร้างการพัฒนาจิตสาธารณะและจิตอาสาเพื่อสังคมและส่วนรวม โดยส่งเสริมและสนับสนุนองค์กรสาธารณะที่ไม่หวังผลประโยชน์

เป้าหมายของแผนย่อย

คนไทยเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ มีความพร้อมในทุกมิติตามมาตรฐานและสมดุลทั้งด้านสติปัญญา คุณธรรม จริยธรรม มีจิตวิญญาณที่ดี เข้าใจในการปฏิบัติตนปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมดีขึ้น

ตัวชี้วัด

ประชากรอายุ ๑๓ ปีขึ้นไป มีกิจกรรมการปฏิบัติตนที่สะท้อนการมีคุณธรรม จริยธรรม เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ ต่อปี

(๑.๓) แผนย่อยของแผนแม่บทฯ การใช้สื่อและสื่อสารมวลชนในการปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมของคนในสังคม

แนวทางการพัฒนา

(๑) พัฒนาสื่อสร้างสรรค์ โดยจัดเวลาและพื้นที่ออกอากาศสื่อกระแสหลักให้แก่สื่อสร้างสรรค์ รวมทั้งการส่งเสริมการใช้สื่อออนไลน์และเครือข่ายสังคมออนไลน์อย่างสร้างสรรค์ เพื่อนำเสนอตัวอย่างของการมีคุณธรรม จริยธรรม และการมีจิตอาสา จิตสาธารณะ เพื่อปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ สร้างความรู้ความเข้าใจในบทบาท สิทธิ และหน้าที่การเป็นพลเมืองที่ดีให้กับประชาชนทั่วไป

(๒) พัฒนาระบบโครงสร้างเครือข่ายด้านข้อมูล เพื่อเป็นช่องทางให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้อง มีคุณภาพ และเชื่อถือได้

เป้าหมายของแผนย่อย

สื่อในสังคมไทยมีความเข้มแข็ง สามารถสร้างภูมิคุ้มกันให้แก่ประชาชนในสังคม ทำให้เกิดสังคมแห่งการเรียนรู้ปลอดภัยและสร้างสรรค์เพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด

ระดับความสำเร็จของการสร้างการรับรู้ ความตระหนัด และการใช้สื่ออย่างปลอดภัย และสร้างสรรค์ของประชาชนกลุ่มเป้าหมาย เฉลี่ยร้อยละ ๘๐ ภายในปี ๒๕๗๐

(๒) ประเด็นที่ ๑๑ การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต

(๒.๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

เป้าหมาย

คนไทยทุกช่วงวัยที่มีคุณภาพเพิ่มขึ้น ได้รับการพัฒนาอย่างสมดุลทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา และคุณธรรมจริยธรรม เป็นผู้ที่มีความรู้และทักษะในศตวรรษที่ ๒๑ รักการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

ตัวชี้วัด

ดัชนีการพัฒนามนุษย์ ค่าคะแนน ๐.๘๒ ภายในปี ๒๕๗๐

(๒.๒) แผนย่อยของแผนแม่บทฯ การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพมนุษย์

แนวทางการพัฒนา

(๑) สร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทย สร้างครอบครัวที่เหมาะสมกับโลกศตวรรษที่ ๒๑ พัฒนาทักษะชีวิตและการเรียนรู้ การทำงานและการดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพของประชากรแต่ละช่วงวัย รวมถึงการให้ทุกภาคส่วนในสังคมเข้ามามีส่วนร่วม พร้อมทั้งการพัฒนาสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการสร้างครอบครัวอบอุ่นเข้มแข็ง

(๒) ส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ครอบครัว และชุมชนในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สร้างความตระหนักถึงความสำคัญของกาพัฒนาตนเองและการมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาและพัฒนาสังคม รวมทั้งสนับสนุนด้านวิชาการและสร้างนวัตกรรมที่สนับสนุนการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน เพื่อให้องค์กรเครือข่ายชุมชนมีความเข้มแข็ง

เป้าหมายของแผนย่อย

ครอบครัวไทยมีความเข้มแข็งและมีจิตสำนึกความเป็นไทย ดำรงชีวิตแบบพอเพียงมากขึ้น

ตัวชี้วัด

ดัชนีครอบครัวอบอุ่นเพิ่มขึ้น เฉลี่ยร้อยละ ๘๐ ภายในปี ๒๕๗๐

(๓) ประเด็นที่ ๑๕ พลังทางสังคม

(๓.๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

เป้าหมาย

ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคมเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด

มิติด้านโอกาสของดัชนีชี้วัดความก้าวหน้าทางสังคม เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ภายในปี ๒๕๗๐

(๓.๒) แผนย่อยของแผนแม่บทฯ การเสริมสร้างทุนทางสังคม

แนวทางการพัฒนา

ต่อยอดการพัฒนาบนฐานทุนทางสังคมและวัฒนธรรม โดยการอนุรักษ์และฟื้นฟูทุนทางสังคมและวัฒนธรรมของแต่ละชุมชน ถ่ายทอดองค์ความรู้และภูมิปัญญา การสร้างความภาคภูมิใจในรากเหง้าของคนในท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมทุนทางสังคมและวัฒนธรรมของท้องถิ่นให้ดำรงอยู่และสามารถนำไปต่อยอดพัฒนาสู่เศรษฐกิจสร้างสรรค์ รวมทั้งส่งเสริมความร่วมมือขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคีการพัฒนาต่าง ๆ ในการยกระดับคุณค่าที่หลากหลายทางสังคมและวัฒนธรรม การพัฒนานวัตกรรมจากทุนทางวัฒนธรรมเพื่อต่อยอดสู่การเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจที่สร้างสรรค์ และการส่งเสริมความร่วมมือด้านวัฒนธรรมระหว่างประเทศบนฐานมรดกทางวัฒนธรรมที่มีร่วมกันกับประเทศไทยโดยเฉพาะอย่างยิ่งในภูมิภาคอาเซียน รวมถึงการยกระดับเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติและของโลก

เป้าหมายของแผนย่อย

ภาคีการพัฒนามีบทบาทในการพัฒนาสังคมมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง

ตัวชี้วัด

ดัชนีวัดทุนทางสังคม เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ภายในปี ๒๕๗๐

(๔) ประเด็นที่ ๒๑ การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

(๔.๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

เป้าหมาย

ประเทศไทยปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

ตัวชี้วัด

ดัชนีการรับรู้การทุจริตของประเทศไทย อยู่ในอันดับ ๑ ใน ๔๓ และ / หรือได้คะแนนไม่ต่ำกว่า ๕๗ คะแนน ภายในปี ๒๕๗๐

(๔.๒) แผนย่อยของแผนแม่บทฯ การป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ

แนวทางการพัฒนา

(๑) ปลุกและปลุกจิตสำนึกการเป็นพลเมืองที่ดี มีวัฒนธรรมสุจริต และการปลูกฝังและหล่อหลอมวัฒนธรรมในกลุ่มเด็กและเยาวชนทุกช่วงวัย ทุกระดับ มุ่งเน้นการปรับพฤติกรรมคน โดยการ “ปลูก” และ “ปลุก” จิตสำนึกความเป็นพลเมืองที่ดีมีวัฒนธรรมสุจริต สามารถแยกแยะได้ว่าสิ่งใดเป็นประโยชน์ส่วนตน สิ่งใดเป็นประโยชน์ส่วนรวม มีความละอายต่อการกระทำความผิด ไม่เพิกเฉยอดทนต่อการทุจริต และเข้ามามีส่วนร่วมในการต่อต้านการทุจริตทุกรูปแบบ รวมถึงการส่งเสริมการสร้างวัฒนธรรมและค่านิยมสุจริตในระดับชุมชน เพื่อนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมค่านิยมที่ยึดประโยชน์สาธารณะมากกว่าประโยชน์ส่วนตน และต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบในทุกรูปแบบ โดยเฉพาะการส่งเสริมวัฒนธรรมสุจริตผ่านหลักสูตรการศึกษาภาคบังคับ เด็กไทยทุกคนต้องเรียนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติตั้งแต่ระดับปฐมวัยจนถึงระดับอุดมศึกษา เพื่อปฏิรูป “พลเมืองไทยในอนาคต” ให้มีความเป็นพลเมืองเต็มขั้น สามารถ

ทำหน้าที่เป็นพลเมืองที่ดี มีจิตสำนึกยึดมั่นในความซื่อสัตย์สุจริต มีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม มีระเบียบวินัย และเคารพกฎหมาย

(๒) ส่งเสริมการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐให้มีความใสสะอาดปราศจากพฤติกรรมที่ส่อไปในทางทุจริต โดยการปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างเปิดเผย โปร่งใส ถูกต้องเป็นธรรม ไม่คดโกง รู้จักแยกแยะเรื่องส่วนตัวออกจากหน้าที่การงาน การสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารงานตลอดจนการสร้างจิตสำนึกและค่านิยมในการต่อต้านการทุจริตให้แก่บุคลากรขององค์กร โดยการสนับสนุนให้ข้าราชการและเจ้าหน้าที่รัฐเข้ามามีส่วนร่วมเป็นเครือข่ายต่อต้านการทุจริตในหน่วยงานภาครัฐ เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการเฝ้าระวัง สอดส่อง ติดตามพฤติกรรมเสี่ยง และแจ้งเบาะแส เพื่อสกัดกั้นมิให้เกิดการทุจริตประพฤติมิชอบได้ โดยมีมาตรการสนับสนุนและคุ้มครองผู้แจ้งเบาะแส

(๓) พัฒนาค่านิยมของนักการเมืองให้มีเจตนารมณ์ที่แน่วแน่ในการทำตนเป็นแบบอย่างที่ดี มีคุณธรรมจริยธรรม ความซื่อสัตย์สุจริต เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม เนื่องจากผู้บริหารประเทศ / ท้องถิ่น / ชุมชน ต้องมีคุณธรรมและจริยธรรมสูงกว่ามาตรฐานทางจริยธรรมทั่วไปในสังคม เพื่อเป็นต้นแบบแก่ประชาชน เด็ก เยาวชน และ สังคมโดยรวม โดยนอกเหนือจากคุณสมบัติตามที่กำหนดตามกฎหมายแล้ว ผู้บริหารประเทศต้องมีคุณสมบัติทางจริยธรรมด้วย มีการพัฒนางานยกระดับการมีจริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เพื่อสร้างนักการเมืองที่มีคุณธรรมจริยธรรม รวมทั้งกำกับจริยธรรมภายในพรรคการเมือง

(๔) ปรับ “ระบบ” เพื่อลดจำนวนคดีทุจริตและประพฤติมิชอบในหน่วยงานภาครัฐ มุ่งเน้นการสร้างนวัตกรรมการต่อสู้การทุจริตอย่างต่อเนื่อง เพื่อสนับสนุนให้การดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐมีความโปร่งใส ตรวจสอบได้ในทุกขั้นตอนการดำเนินงาน และมีความเท่าทันต่อพลวัตรของการทุจริต โดยการพัฒนาเครื่องมือเพื่อสร้างความโปร่งใส มุ่งเน้นการสร้างนวัตกรรมและมาตรการในการต่อต้านการทุจริตที่มีประสิทธิภาพและเท่าทันต่อพลวัตของการทุจริต รวมถึงการประเมินความเสี่ยงด้านการทุจริต เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐมีมาตรการระบบ หรือแนวทางในการบริหารจัดการความเสี่ยงของการดำเนินงานที่อาจก่อให้เกิดการทุจริต และการบูรณาการการติดตามประเมินผลการป้องกันและปราบปรามการทุจริตภาครัฐในโครงการลงทุนขนาดใหญ่ของรัฐและรัฐวิสาหกิจ ตั้งแต่ ขั้นวางแผนก่อนดำเนินงาน ขั้นระหว่างการดำเนินงาน และขั้นสรุปผลหลังการดำเนินโครงการ

(๕) ปรับระบบงานและโครงสร้างองค์กรที่เอื้อต่อการลดการใช้ดุลพินิจในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ เช่น การนำระบบเทคโนโลยีเข้ามาใช้แทนการใช้ดุลยพินิจเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงาน การสร้างมาตรฐานที่โปร่งใสในกระบวนการบริการของภาครัฐ ลดขั้นตอนกระบวนการและระยะเวลาในการปฏิบัติงานด้วยวิธีปฏิบัติที่ชัดเจน ตรวจสอบได้ ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง เพื่อลดการใช้ดุลยพินิจของผู้มีอำนาจในการพิจารณาอนุมัติอนุญาต รวมถึงการสร้างความโปร่งใสในการบริการข้อมูลภาครัฐทั้งระบบ โดยการพัฒนาระบบข้อมูลดิจิทัลที่มีการกำหนดกฎเกณฑ์ กติกา กระบวนการ ขั้นตอนการดำเนินงาน การเข้าถึงข้อมูล รวมถึงข้อมูล

การจัดซื้อจัดจ้างและการใช้งบประมาณของหน่วยงานภาครัฐ เพื่อส่งเสริมการเข้าถึงข้อมูลสาธารณะ สร้างความโปร่งใส และส่งเสริมให้มีการตรวจสอบการบริหารจัดการของภาครัฐโดยสาธารณชน ซึ่งรวมถึงการมีกลไกที่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการตรวจสอบการจัดซื้อจัดจ้าง และการดำเนินการภาครัฐ เพื่อบูรณาการการทำงานของรัฐและประชาชน รวมถึงส่งเสริมสนับสนุนการตื่นตัวและเพิ่มขีดความสามารถของประชาชนในการร่วมเฝ้าระวัง และป้องกันการทุจริตคอร์รัปชันที่มีอยู่ใกล้ตัวโดยมีมาตรการสนับสนุนและคุ้มครองผู้ชี้เบาะแสที่สามารถสร้างความเชื่อมั่นและมั่นใจให้กับผู้ให้เบาะแส

เป้าหมายของแผนย่อย

ประชาชนมีวัฒนธรรมและพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริต

ตัวชี้วัด

เด็กและเยาวชนไทยมีพฤติกรรมที่ยึดมั่นความซื่อสัตย์สุจริต ร้อยละ ๖๐ ในปี พ.ศ. ๒๕๗๐

๒.๒.๒ แผนการปฏิรูปประเทศ

แผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) มีความสอดคล้องกับแผนการปฏิรูปประเทศ ประเด็นที่ ๑๓ ด้านวัฒนธรรม กีฬา แรงงาน และการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และประเด็นที่ ๒๑ ด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ (ฉบับปรับปรุง)

แผนการปฏิรูปประเทศ ประเด็นที่ ๑๓ ด้านวัฒนธรรม กีฬา แรงงาน และการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

๑. วัตถุประสงค์รวม

การนำหลักธรรมทางศาสนามาใช้ในการพัฒนาจิตใจ ปัญญา และการพัฒนาประเทศ มรดกทางวัฒนธรรม เอกลักษณ์ที่ดีงามของชาติ การส่งเสริมและพัฒนาการกีฬาเพื่อสุขภาพ พร้อมนำมาใช้เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจสังคมและความเป็นเลิศ การส่งเสริมการมีงานทำ การคุ้มครองแรงงานให้มีความปลอดภัย สุขอนามัย รายได้และสวัสดิการที่ดี การประกันสังคม การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในด้านความมั่นคง สุขภาพ และปัจจัยในการดำรงชีวิต แต่ละมิติล้วนมีความเชื่อมโยงกันและสามารถทำให้เกิดการหลอมรวมนำไปสู่เป้าหมายการพัฒนาคนในชาติให้มีความเข้มแข็ง บนพื้นฐานของเศรษฐกิจที่พอเพียงแต่มีความเข้มแข็งมั่นคงโดยมี “วัฒนธรรม” เป็นพื้นฐานของการสะท้อนความเป็นชาติ ที่ต้องผสานกับความเข้าใจในอิทธิพลและบริบทของกระแสโลกเพื่อให้เกิดความสมดุลทั้งสองส่วน อีกทั้งยังรวมถึงการสร้างสังคมบนฐานของคุณธรรมจริยธรรม ร่วมกับ “กีฬาและการออกกำลังกาย” ที่จะช่วยสร้างผลลัพธ์สำคัญสองส่วนคือ สุขภาพที่ดีและการสร้างทัศนคติที่พึงประสงค์ ไม่ว่าจะเป็นการสร้างความเคารพ (Respect) ทั้งต่อผู้อื่น ตนเอง และกฎกติกาของสังคม ด้านมิตรภาพ (Friendship Excellence) ที่ทลายขีดจำกัดของมนุษย์ ภายใต้แนวคิด “เร็วขึ้น สูงขึ้น แข็งแรงขึ้น” และเรื่อง “แรงงาน” คือ การพัฒนากำลังแรงงาน (Supply) ให้มีคุณภาพ และมีความสามารถเป็นผู้ประกอบการเอง เพื่อสร้างผลผลิตให้ประเทศและนำมาซึ่งความมั่นคงทั้งของตนเอง สังคม ร่วมกับ “การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์”

เพื่อเป็นการเติมเต็มการพัฒนาและส่งเสริมในมิติอื่น ๆ สำหรับคนทุกกลุ่ม ทุกช่วงวัย ตั้งแต่แรกเกิดในทุกภาคส่วนและในทุกพื้นที่ เพื่อให้ได้รับการพัฒนาไปสู่ศักยภาพสูงสุดมีความสุขของแต่ละคน มีสมรรถนะสอดรับกับบริบทการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ ๒๑ เตรียมความพร้อมสู่ความเป็นเลิศ นำไปสู่การเติบโตและสร้างความมั่นคงในชีวิตได้อย่างยั่งยืน สามารถเป็นที่พึ่งของตนเองและสังคมจนวาระสุดท้ายของชีวิต เพื่อเป็นภาระแก่สังคมและครอบครัวด้วย และระยะเวลาสั้นที่สุดที่ต้องอาศัยผู้อื่นค้ำจุนดูแล

๒. เป้าหมายรวม

ประเทศชาติมั่นคงประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน

แผนการปฏิรูปประเทศ ประเด็นที่ ๒๑ ด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ

๑. วัตถุประสงค์รวม

๑.๑ ให้มีการส่งเสริม สนับสนุน และให้ความรู้แก่ประชาชนเกี่ยวกับการทุจริตประพฤติมิชอบ รวมทั้งให้มีกฎหมายในการส่งเสริมให้ประชาชนรวมตัวกันเพื่อมีส่วนร่วมในการต่อต้านการทุจริตและชี้เบาะแสเมื่อพบเห็นการกระทำความผิดโดยมีมาตรการสนับสนุนและการคุ้มครองผู้ชี้เบาะแสด้วย

๑.๒ ให้มีมาตรการควบคุม กำกับ ติดตาม การบริหารจัดการของหน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชน โดยเฉพาะการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตของบุคลากร ใช้ดุลยพินิจโดยสุจริต ภายใต้กรอบธรรมาภิบาลและการกำกับกิจการที่ดีอย่างแท้จริง

๑.๓ ให้มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารภาครัฐให้ประชาชนสามารถเข้าถึงและตรวจสอบได้ และสนับสนุนแนวรวมปฏิบัติของภาคเอกชนในการต่อต้านการทุจริต เพื่อขจัดปัญหาการทุจริตที่เกี่ยวข้องกับการติดต่อกับหน่วยงานภาครัฐ

๑.๔ ยกระดับการบังคับใช้มาตรการทางวินัย มาตรการทางปกครอง หรือมาตรการทางกฎหมายต่อเจ้าพนักงานของรัฐที่ถูกกล่าวหาว่าประพฤติมิชอบหรือกระทำการทุจริตและประพฤติมิชอบอย่างเคร่งครัด

๑.๕ ปรับปรุงประสิทธิภาพการบังคับใช้กฎหมายในกระบวนการยุติธรรมทุกขั้นตอน (ไต่สวน ชี้มูล ฟ้องศาล พิพากษา) ทั้งแพ่งและอาญาให้รวดเร็ว รุนแรง เด็ดขาด เป็นธรรม เสมอภาค โดยเฉพาะมีการจัดทำและบูรณาการฐานข้อมูลคดีทุจริต ตลอดจนเร่งรัดการติดตามนำทรัพย์สินที่เกิดจากการกระทำผิดทั้งในประเทศและต่างประเทศตกเป็นของแผ่นดิน และในกรณีที่ยังไม่มีกฎหมายที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล ก็ให้เร่งบัญญัติเพิ่มเติม

๒. เป้าหมายรวม

ประเทศไทยมีระดับคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index) อยู่ใน ๒๐ อันดับแรกของโลกในปี ๒๕๗๙

๒.๒.๓ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

แผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ในระดับวัตถุประสงค์ เป้าหมายหลักตามหมุดหมายการพัฒนา และเป้าหมายหลัก

๑. วัตถุประสงค์

พลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างคุณค่าอย่างยั่งยืน”

๒. เป้าหมายตามหมุดหมายการพัฒนา

หมุดหมายที่ ๑๒ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัยมีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

ตัวชี้วัด

(๑) ความพึงพอใจในคุณภาพการให้บริการของภาครัฐไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๘๕

(๒) ผลการสำรวจรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ ในองค์ประกอบดัชนีรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ ดัชนีการมีส่วนร่วมทางอิเล็กทรอนิกส์ ดัชนีทุนมมุษย์ และดัชนีการให้บริการภาครัฐออนไลน์ ไม่ต่ำกว่าอันดับที่ ๔๐ ของโลก และมีคะแนนไม่ต่ำกว่า ๐.๘๒

๓. เป้าหมายหลัก

ประการที่ ๓ การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม

ประการที่ ๕ การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับความเสี่ยงและการเปลี่ยนแปลงภายใต้บริบทใหม่

ตัวชี้วัด

อันดับประสิทธิภาพของรัฐบาล อยู่ในอันดับที่ ๑๕ ภายในปี ๒๕๗๐

๒.๒.๔ นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ

แผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) สอดคล้องกับนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ ในนโยบายความมั่นคงแห่งชาติที่ ๙ เสริมสร้างความมั่นคงของชาติจากภัยทุจริต แผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคง รองรับนโยบายที่ ๑๑ การเสริมสร้างความมั่นคง

๒.๓ แผนระดับที่ ๓

แผนปฏิบัติการด้านการส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) เป็นแผนปฏิบัติการที่ต่อเนื่องจากแผนแม่บทส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๕๙-๒๕๖๔) ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๙ และยังเป็นแผนส่งเสริมคุณธรรมฉบับแรกของประเทศไทยอีกด้วย เป็นแผนระดับที่ ๓ ที่เป็นแผนการพัฒนาเชิงประเด็น (Issue-based) และสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐ เรื่อง แนวทางการเสนอแผนเข้าสู่การพิจารณาของคณะรัฐมนตรี มีวัตถุประสงค์เพื่อให้หน่วยงานทุกภาคส่วนร่วมขับเคลื่อนให้คุณธรรมเป็นคุณค่าหลักนำการพัฒนา ให้เกิดการพัฒนาเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ครบทุกมิติทุกช่วงวัย เป็นคนดี คนเก่ง มีคุณภาพ เข้มแข็ง มีภูมิคุ้มกัน และนำพลังบวกมาสร้างความร่วมมือแก้ปัญหา

วิกฤติและเหตุการณ์พลิกผันต่าง ๆ ที่กำลังเผชิญในปัจจุบันและอาจเกิดขึ้นในอนาคต พร้อมไปกับการบรรลุเป้าหมาย และตัวชี้วัดของยุทธศาสตร์ชาติ และแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติประเด็นที่ ๑๐ การปรับเปลี่ยนค่านิยมทางวัฒนธรรมเป็นหลัก และบางส่วนของประเด็นที่ ๑๑ การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาเสริมสร้างทรัพยากรมนุษย์ประเด็นที่ ๓ และแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติประเด็นที่ ๑๕ พลังทางสังคม ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติด้านโอกาสและความเสมอภาคประเด็นที่ ๔ และประเด็นที่ ๒๑ การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ ประเด็นที่ ๖ และสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ด้านมาตรฐานทางจริยธรรมและการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐ (พ.ศ. ๒๕๖๕-๒๕๗๐) ที่มีวัตถุประสงค์ที่สำคัญคือเพื่อเป็นกรอบและกลไกในการขับเคลื่อนการดำเนินการรักษาจริยธรรมและส่งเสริม พัฒนาจริยธรรมให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยองค์กรกลางบริหารงานบุคคล (ตามมาตรา ๓ และมาตรา ๒๐ ของพระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. ๒๕๖๒) และหน่วยงานของรัฐใช้เป็นแนวทางในการขับเคลื่อนงานด้านการส่งเสริมจริยธรรม ภายในระยะเวลา ๕ ปี นับตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๖๕-๒๕๗๐ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการขับเคลื่อนระบบราชการและองค์กรภาครัฐให้บรรลุเป้าหมายตามแผนการพัฒนาชาติระยะยาว ตามยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐) และแผนการปฏิรูปประเทศด้านการบริหารราชการแผ่นดิน และแผนการปฏิรูปประเทศด้านการป้องกันและการปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ อีกทั้งยังเป็นภารกิจที่มีความสำคัญและเชื่อมโยงกับการขับเคลื่อนงานด้านการส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ และงานด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ทั้งนี้ ยุทธศาสตร์ด้านมาตรฐานทางจริยธรรมและการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐ (พ.ศ. ๒๕๖๕-๒๕๗๐) กำหนดขึ้นเพื่อเป็นกรอบในการขับเคลื่อนงานด้านการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐ นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับแผนปฏิบัติการด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) อีกด้วย

๒.๓.๑ สาระสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ประกอบด้วย วัตถุประสงค์ เป้าหมาย / ตัวชี้วัดหลัก และเป้าหมาย / ตัวชี้วัดภายใต้ ๓ แผนย่อย และแนวทางการพัฒนา สรุปได้ดังนี้

วัตถุประสงค์

นอกจากเป็นเครื่องมือสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการแปลง แนวทางการพัฒนาของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติผลักดันไปสู่การปฏิบัติและบริหารการดำเนินงานให้ บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายของแผนแม่บทฯ ภายในกรอบระยะเวลาที่กำหนด ยังมีวัตถุประสงค์สำคัญ คือ

๑. เพื่อให้ทุกภาคส่วนเข้ามาร่วมส่งเสริมสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการส่งเสริมคุณธรรม / การทำความดีที่เหมาะสมกับบริบทของสังคมไทย

๒. เพื่อให้ทุกภาคส่วน โดยเฉพาะภาครัฐพัฒนาระบบและการเสริมสร้างขีดความสามารถของกลไกเพื่อการขับเคลื่อนและส่งเสริมคุณธรรม

๓. เพื่อให้ทุกภาคส่วนเข้ามาร่วมส่งเสริมการเรียนรู้ และการพัฒนาศักยภาพคนและองค์กรเครือข่ายเพื่อขับเคลื่อนการส่งเสริมคุณธรรม

เป้าหมายและตัวชี้วัด

โดยมีเป้าหมาย และค่าเป้าหมาย / ตัวชี้วัดเชิงผลลัพธ์ คือ

๑. เป้าหมายคนไทยมีพฤติกรรมที่สะท้อนการมีคุณธรรมเพิ่มขึ้น มุ่งสู่สังคมคุณธรรมที่คนไทยอยู่ร่วมกันด้วยความสมานฉันท์ ภายใต้หลักธรรมทางศาสนา หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิถีวัฒนธรรมไทยที่ดีงาม และประเทศไทยปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

๒. ค่าเป้าหมาย / ตัวชี้วัด

๒.๑ ดัชนีคุณธรรม ๕ ประการ “พอเพียง วินัย สุจริต จิตอาสา และกตัญญูญู” เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ ต่อปี จากข้อมูลปีฐาน (พ.ศ. ๒๕๖๕)

๒.๒ หน่วยงานภาครัฐน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการบริหารงานมีค่า ITA เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ จากข้อมูลปีฐาน (พ.ศ. ๒๕๖๖)

แนวทางการพัฒนา

ได้กำหนดเป็น ๓ แผนย่อย เพื่อให้การดำเนินการบรรลุวัตถุประสงค์ของแผนปฏิบัติการด้านการส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) และสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาของแผนระดับ ๒ ที่เกี่ยวข้อง นำไปสู่ผลสัมฤทธิ์ ตามเป้าหมายของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ โดยมุ่งเน้นบทบาทของผู้นำองค์กร / ชุมชน เป็นแบบอย่างในด้านคุณธรรมและสนับสนุนกิจกรรม โดยมีเป้าหมาย และค่าเป้าหมาย / ตัวชี้วัดของแผนย่อย ๑-๓ ประกอบด้วย

แผนย่อย ๑ การส่งเสริมสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการส่งเสริมคุณธรรม / การทำความดีที่เหมาะสมกับบริบทของสังคมไทย

เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมายรวม
เป้าหมายที่ ๑ ประชากรมีกิจกรรมการปฏิบัติตนที่สะท้อนการมีคุณธรรมจริยธรรมเพิ่มขึ้น	ประชากรอายุ ๑๓ ปีขึ้นไป มีกิจกรรมการปฏิบัติตนที่สะท้อนการมีคุณธรรมจริยธรรม (ร้อยละต่อปี)	เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ ต่อปี จากข้อมูลปีฐาน ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ เป็นค่าตั้งต้น (Baseline)
เป้าหมายที่ ๒ จำนวนเครือข่ายทางสังคมที่มีขีดความสามารถในการส่งเสริมคุณธรรมในสังคมไทยเพิ่มขึ้น	จำนวนเครือข่ายทางสังคม มีขีดความสามารถในการส่งเสริมคุณธรรมในสังคมไทยเพิ่มขึ้น (ร้อยละต่อปี)	เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ ต่อปี จากข้อมูลปีฐาน ปี พ.ศ. ๒๕๖๕ เป็นค่าตั้งต้น (Baseline)

แนวทางการพัฒนา

๑. สร้างพื้นที่และสนับสนุนกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมหรือการทำความดี

๒. ยกย่องเชิดชูเกียรติบุคคลและองค์กรด้านการส่งเสริมคุณธรรม

๓. ส่งเสริมให้สถาบันศาสนาเป็นศูนย์กลางชุมชนและขับเคลื่อนคุณธรรมด้วยพลังบวร

๔. พัฒนาขีดความสามารถของชุมชน องค์กร อำเภอ จังหวัด คุณธรรมสู่การสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจด้วยผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรม

๕. ส่งเสริมการนำคุณธรรมเพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม การป้องกันและแก้ไขปัญหาอันเกิดจากภัยธรรมชาติ และวิกฤติโรคอุบัติใหม่

๖. สนับสนุนส่งเสริมกลไกของชุมชนให้มีระบบพี่เลี้ยง

แนวทางการพัฒนา	ชุดโครงการ	หน่วยงานรับผิดชอบ
แนวทางการพัฒนาที่ ๑ สร้างพื้นที่และสนับสนุนกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมหรือการทำความดี	๑. ชุดโครงการสร้างเสริมสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการส่งเสริมคุณธรรมบนฐานชีวิตวิถีใหม่	หน่วยงานทุกภาคส่วน
	๒. ชุดโครงการพัฒนาชุมชน องค์กร อำเภอ จังหวัดคุณธรรม	หน่วยงานทุกภาคส่วน
	๓. ชุดโครงการพิพิธภัณฑ์ในมิติด้านคุณธรรม	- กระทรวงวัฒนธรรม - สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ - องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
แนวทางการพัฒนาที่ ๒ ยกย่องเชิดชูเกียรติบุคคลและองค์กรด้านการส่งเสริมคุณธรรม	๑. ชุดโครงการค้นหา / คัดเลือก / ยกย่องเชิดชูบุคคลด้านการส่งเสริมคุณธรรม	หน่วยงานทุกภาคส่วน
	๒. ชุดโครงการค้นหา / คัดเลือก / ยกย่องเชิดชูองค์กรด้านการส่งเสริมคุณธรรม	หน่วยงานทุกภาคส่วน
แนวทางการพัฒนาที่ ๓ ส่งเสริมให้สถาบันศาสนาเป็นศูนย์กลางชุมชนและขับเคลื่อนคุณธรรมด้วยพลังบวร	ชุดโครงการส่งเสริมสถาบันศาสนาเป็นศูนย์กลางชุมชนและขับเคลื่อนคุณธรรมด้านพลังบวร (บ้าน-วัด / ศาสนสถาน-โรงเรียน / ส่วนราชการ)	- กระทรวงมหาดไทย - กระทรวงวัฒนธรรม - สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ
แนวทางการพัฒนาที่ ๔ พัฒนาขีดความสามารถของชุมชน องค์กร อำเภอ จังหวัด คุณธรรมสู่การสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจด้วยผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรม	ชุดโครงการพัฒนาขีดความสามารถของชุมชน องค์กร อำเภอ จังหวัด คุณธรรมสู่การสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจด้วยผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรม	- สำนักนายกรัฐมนตรี - กระทรวงมหาดไทย - กระทรวงวัฒนธรรม - กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

แนวทางการพัฒนา	ชุดโครงการ	หน่วยงานรับผิดชอบ
แนวทางการพัฒนาที่ ๕ ส่งเสริมการนำคุณธรรมเพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม การป้องกันและแก้ไขปัญหาอันเกิดจากภัยธรรมชาติและวิกฤติโรคอุบัติใหม่	๑. ชุดโครงการส่งเสริมการนำคุณธรรมเพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม	หน่วยงานทุกภาคส่วน
	๒. ชุดโครงการส่งเสริมการนำคุณธรรมเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาอันเกิดจากภัยธรรมชาติ และวิกฤติโรคอุบัติใหม่	- สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ - หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
แนวทางการพัฒนาที่ ๖ สนับสนุนส่งเสริมกลไกของชุมชนให้มีระบบพี่เลี้ยง	ชุดโครงการพัฒนาระบบพี่เลี้ยงชุมชน	- กระทรวงมหาดไทย - กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ - กระทรวงวัฒนธรรม

แผนย่อย ๒ การพัฒนาระบบและการเสริมสร้างขีดความสามารถของกลไกเพื่อการขับเคลื่อนและส่งเสริมคุณธรรม

เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมายรวม
เป้าหมายที่ ๑ จำนวนเครือข่าย / องค์กรที่ร่วมกันทำกิจกรรมสาธารณะเพิ่มขึ้น	จำนวนเครือข่าย / องค์กรจากทุกภาคส่วนที่ร่วมกันทำกิจกรรมสาธารณะเพิ่มขึ้น (ร้อยละต่อปี)	เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปี จากข้อมูลปีฐาน ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ เป็นค่าตั้งต้น (Baseline)
เป้าหมายที่ ๒ จำนวนองค์กรเครือข่ายทางสังคมที่มีการพัฒนาระบบเครดิตทางสังคม (Social Credit) เพื่อรองรับการส่งเสริมคุณธรรมเพิ่มขึ้น	จำนวนองค์กรเครือข่ายทางสังคมที่มีการพัฒนาระบบเครดิตทางสังคม (Social Credit) ที่เหมาะสมกับบริบทของสังคมไทย เพื่อรองรับการส่งเสริมคุณธรรมเพิ่มขึ้น (ร้อยละต่อปี)	เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปี จากข้อมูลปีฐาน ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ เป็นค่าตั้งต้น (Baseline)
เป้าหมายที่ ๓ หน่วยงานภาครัฐน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการบริหารงานมีค่า ITA เพิ่มขึ้น	จำนวนหน่วยงานภาครัฐมีค่า ITA ผ่านเกณฑ์มาตรฐานเพิ่มขึ้น (ร้อยละต่อปี)	เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปี จากข้อมูลปีฐาน ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ เป็นค่าตั้งต้น (Baseline)

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมในทุกช่วงวัยโดยนำนวัตกรรม มาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับบริบททางสังคมไทย

๒. สร้างกลไกเครือข่ายคุณธรรมและระบบการสนับสนุนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ทั้งภายในหรือระหว่างองค์กร / ชุมชน เพื่อสร้างสังคมคุณธรรมแห่งการให้และช่วยเหลือกันและกัน

๓. พัฒนากลไกให้หน่วยงานภาครัฐขับเคลื่อนการส่งเสริมคุณธรรม ตามหลักธรรมทางศาสนา หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และวิถีวัฒนธรรมไทยที่ดีงาม

๔. เสริมสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายด้วยกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการส่งเสริมคุณธรรม

แนวทางการพัฒนา	ชุดโครงการ	หน่วยงานรับผิดชอบ
แนวทางการพัฒนาที่ ๑ ส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมในทุกช่วงวัยโดยนำนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับบริบททางสังคมไทย	ชุดโครงการพัฒนาระบบเครดิตทางสังคมให้เป็นเครื่องมือเพื่อการส่งเสริมคุณธรรมในสังคมไทย	- กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ - หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
แนวทางการพัฒนาที่ ๒ สร้างกลไกเครือข่ายคุณธรรมและระบบการสนับสนุนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ทั้งภายในหรือระหว่างองค์กร / ชุมชน เพื่อสร้างสังคมคุณธรรมแห่งการให้และช่วยเหลือกันและกัน	๑. ชุดโครงการพัฒนาระบบและการเสริมสร้างขีดความสามารถของกลไกเพื่อการขับเคลื่อนและส่งเสริมคุณธรรมบนฐานชีวิตวิถีใหม่	- กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
	๒. ชุดโครงการพัฒนาศักยภาพทรัพยากรมนุษย์เพื่อสร้างกลไกขับเคลื่อนจังหวัดคุณธรรมให้บรรลุเป้าหมาย	- กระทรวงมหาดไทย - กระทรวงวัฒนธรรม - หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
แนวทางการพัฒนาที่ ๓ พัฒนากลไกให้หน่วยงานภาครัฐขับเคลื่อนการส่งเสริมคุณธรรมตามหลักธรรมทางศาสนา หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และวิถีวัฒนธรรมไทยที่ดีงาม	๑. ชุดโครงการขับเคลื่อนการส่งเสริมคุณธรรมตามหลักธรรมทางศาสนา หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และวิถีวัฒนธรรมไทยที่ดีงามอย่างเป็นระบบของหน่วยงานภาครัฐส่วนกลางและส่วนภูมิภาคสู่องค์กรคุณธรรม	สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ

แนวทางการพัฒนา	ชุดโครงการ	หน่วยงานรับผิดชอบ
	๒. ชุดโครงการขับเคลื่อนการส่งเสริมคุณธรรมตามหลักธรรมทางศาสนา ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และวิถีวัฒนธรรมไทยที่ดีงามอย่างเป็นระบบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสู่องค์กรคุณธรรม	กระทรวงมหาดไทย
แนวทางการพัฒนาที่ ๔ เสริมสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายด้วยกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการส่งเสริมคุณธรรม	ชุดโครงการสมัชชาคุณธรรม ตลาดนัดคุณธรรม ตลาดนัดความดี	- กระทรวงมหาดไทย - กระทรวงวัฒนธรรม

แผนย่อย ๓ การส่งเสริมการเรียนรู้ และการพัฒนาศักยภาพคนและองค์กรเครือข่ายเพื่อขับเคลื่อนการส่งเสริมคุณธรรม

เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมายรวม
เป้าหมายที่ ๑ ทุนชีวิตเด็กและเยาวชนไทยเพิ่มขึ้น	ทุนชีวิตเด็กและเยาวชนไทยเพิ่มขึ้น (ร้อยละต่อปี)	เพิ่มขึ้นร้อยละ ๓ ภายในปี ๒๕๗๐ จากข้อมูลปีฐาน ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ เป็นค่าตั้งต้น (Baseline)
เป้าหมายที่ ๒ จำนวนคนที่ได้รับการพัฒนาทักษะชีวิตจากการส่งเสริมคุณธรรมขององค์กรเครือข่ายเพิ่มขึ้น	จำนวนคนที่ได้รับการพัฒนาทักษะชีวิตจากการส่งเสริมคุณธรรมขององค์กรเครือข่ายเพิ่มขึ้น (ร้อยละต่อปี)	เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปี จากข้อมูลปีฐาน ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ เป็นค่าตั้งต้น (Baseline)

แนวทางการพัฒนา

๑. กำหนดให้สถานศึกษาทุกระดับของหน่วยงานทุกภาคส่วน สะท้อนกระบวนการจัดการศึกษาที่บรรลุเป้าหมายเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต

๒. ส่งเสริมให้เกิดระบบการจัดการความรู้ที่เป็นกระบวนการเรียนรู้ตลอดชีวิตภายในชุมชนหรือหน่วยงาน

๓. ส่งเสริมงานวิชาการ งานวิจัย พัฒนา และเผยแพร่ระบบการจัดการความรู้ด้านการส่งเสริมคุณธรรม

แนวทางการพัฒนา	ชุดโครงการ	หน่วยงานรับผิดชอบ
แนวทางการพัฒนาที่ ๑ กำหนดให้สถานศึกษาทุกระดับของหน่วยงานทุกภาคส่วนสะท้อนกระบวนการจัดการศึกษาที่บรรลุเป้าหมายเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต	ชุดโครงการพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีพฤติกรรมและทักษะชีวิตที่สะท้อนคุณธรรมจริยธรรม	- กระทรวงศึกษาธิการ - กระทรวงมหาดไทย - กระทรวงการอุดมศึกษาวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม - กระทรวงวัฒนธรรม
แนวทางการพัฒนาที่ ๒ ส่งเสริมให้เกิดระบบการจัดการความรู้ที่เป็นกระบวนการเรียนรู้ตลอดชีวิตภายในชุมชนหรือหน่วยงาน	๑. ชุดโครงการเรียนรู้ / ปลูกฝัง / ส่งเสริมคุณธรรมบนฐานชีวิตวิถีใหม่	หน่วยงานทุกภาคส่วน
	๒. ชุดโครงการพัฒนาศักยภาพบุคลากรทั้งในภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชนให้มีขีดความสามารถในการส่งเสริมและขับเคลื่อนการพัฒนาคุณธรรมที่เหมาะสมกับบริบทของสังคมไทย	หน่วยงานทุกภาคส่วน
แนวทางการพัฒนาที่ ๓ ส่งเสริมงานวิชาการ งานวิจัย พัฒนา และเผยแพร่ระบบการจัดการความรู้ด้านการส่งเสริมคุณธรรม	๑. ชุดโครงการส่งเสริมงานวิชาการ งานวิจัย การพัฒนา สำรวจ รวบรวม และเผยแพร่องค์ความรู้ด้านการส่งเสริมคุณธรรมในสถานการณ์ต่าง ๆ	- กระทรวงศึกษาธิการ - กระทรวงการอุดมศึกษาวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม - กระทรวงวัฒนธรรม - หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
	๒. ชุดโครงการพัฒนาสื่อส่งเสริมคุณธรรมที่เหมาะสมกับคนทุกช่วงวัย	- กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม - สำนักงานกองทุนพัฒนาสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์

๒.๓.๒ สาระสำคัญของยุทธศาสตร์ด้านมาตรฐานทางจริยธรรมและการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐ (พ.ศ. ๒๕๖๕-๒๕๗๐)

ประกอบด้วย วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย ประเด็นยุทธศาสตร์ ซึ่งมีประเด็นยุทธศาสตร์ ๕ ประเด็นยุทธศาสตร์ และแนวทางการขับเคลื่อนการดำเนินการ สรุปได้ดังนี้

วิสัยทัศน์ (Vision) เจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นที่เชื่อถือและไว้วางใจได้ (Trusted Public Officers)

พันธกิจ (Mission) สร้างสังคม-วัฒนธรรมทางจริยธรรมของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐ และเน้นย้ำภาพลักษณ์เจ้าหน้าที่ของรัฐที่เป็นคนดี มีความสามารถ และมีคุณธรรม เพื่อให้ได้รับความเชื่อมั่นจากประชาชน และความไว้วางใจในระดับนานาชาติ

เป้าหมาย (Goal) ยกระดับตัวชี้วัดนานาชาติและตัวชี้วัดระดับชาติที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรมเจ้าหน้าที่ของรัฐ และตัวชี้วัดด้านคุณธรรมและความโปร่งใสของการดำเนินงานภาครัฐของประเทศไทย โดยใช้กลไกขับเคลื่อนด้านมาตรฐานทางจริยธรรมเพื่อยกระดับการทำหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

ประเด็นยุทธศาสตร์ มี ๕ ยุทธศาสตร์ ครอบคลุมการสร้างมาตรฐานการพัฒนาผลักดันนโยบายการส่งเสริมและบูรณาการรวมพลังกับทุกภาคส่วน ภายใต้ประเด็นท้าทายเชิงกลยุทธ์ที่ว่า **“ไม่มีข้อยกเว้น ไม่มีข้อกังขา และไม่สูญเปล่า”** ทั้งนี้ อาศัยการใช้สื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัยเพื่อการสื่อสารที่เข้าถึงและร่วมรณรงค์สร้างสังคม-วัฒนธรรมจริยธรรม ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การสร้างมาตรฐานทางจริยธรรมภายในหน่วยงานของรัฐ

การนำมาตรฐานทางจริยธรรม (Ethical Standard) ประมวลจริยธรรม (Code of Ethics) เป็นกรอบแนวทางการปฏิบัติงานด้านจริยธรรมในองค์กรให้ชัดเจน ถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญลำดับแรกในการขับเคลื่อนการสร้างคุณธรรมและจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐให้เกิดขึ้นภายในหน่วยงานของรัฐ และการให้ความสำคัญในการสร้างมาตรฐานทางจริยธรรมให้มีมาตรฐานเดียวกันในกลุ่มเจ้าหน้าที่ของรัฐทุกประเภท ครอบคลุมทุกหน่วยงานทั้งในระดับรัฐบาล ระดับส่วนราชการ ระดับท้องถิ่น และระดับองค์กร โดย **“ไม่มีข้อยกเว้น”** และการสร้างมาตรฐานทางจริยธรรมเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการแก้ปัญหา และข้อขัดแย้งที่เกิดจากคุณค่าทางจริยธรรมที่แตกต่างกัน เพื่อให้ “ไม่มีข้อกังขา” โดยใช้มาตรฐานทางจริยธรรมเป็นหลังพิงหรือหลักเกณฑ์ในการตัดสินใจและการประพฤติปฏิบัติตนแทนการใช้ดุลยพินิจ ในกรณีที่ไม่มีกฎข้อบังคับมาชี้ขาด เพื่อลดพฤติกรรมสีเทา และเพื่อสร้างความพร้อมในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ทางจริยธรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาผลักดันนโยบายและระบบบริหารการส่งเสริมมาตรฐานทางจริยธรรมภาครัฐให้ครอบคลุมทุกหน่วยงานและทุกระดับ

ยุทธศาสตร์การพัฒนาผลักดันนโยบายและระบบบริหารการส่งเสริมมาตรฐานจริยธรรมภาครัฐให้ครอบคลุมทุกหน่วยงานและทุกระดับ มุ่งเน้นพัฒนานโยบาย ส่งเสริมมาตรฐานทางจริยธรรม เตรียมความพร้อมและความร่วมมือในการร่วมบริหารงานภาครัฐอย่างมีจริยธรรม โดย **“ไม่มีข้อกังขา”** หรือตั้งคำถาม อันเป็นการพัฒนากลไกการส่งเสริมจริยธรรมทั้งที่มีอยู่เดิมและที่ตั้งขึ้นมาใหม่ให้สามารถขับเคลื่อนทำงานได้อย่างสอดคล้องกันและมีประสิทธิภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การส่งเสริมการนำมาตรฐานทางจริยธรรมไปใช้ในการบริหารงานบุคคล

มาตรฐานทางจริยธรรม คือ การสร้างมาตรฐานเดียวกันและมีสภาพบังคับทางกฎหมาย มีการกำหนดมาตรการและกลไกในการขับเคลื่อนงานที่มีประสิทธิภาพ เพื่อการเสริมสร้างและรักษาจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยมาตรการที่สำคัญประการหนึ่ง คือ การนำพฤติกรรมทางจริยธรรมไปใช้ในกระบวนการบริหารงานบุคคลที่คำนึงถึงหลักทางจริยธรรม แบบ **“ไม่มีข้อกังขา”** โดยใช้จริยธรรมเป็นหลักเกณฑ์ในการตัดสินใจและการประพฤติปฏิบัติตน เจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีความประพฤติที่ดี มีการรักษาจริยธรรมควรจะได้รับการสนับสนุนในรูปแบบต่าง ๆ **“ไม่ให้ความพยายามนั้นสูญเปล่า”** ดังนั้น จึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาระบบเครื่องมือต่าง ๆ ที่เอื้อให้มีการนำจริยธรรมไปใช้ในการบริหารงานบุคคลทั้งระบบ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การรวมพลังทุกภาคส่วนในการสร้างสังคม-วัฒนธรรมทางจริยธรรม

การส่งเสริมจริยธรรมตามหลักจริยธรรม ไม่ควรมองข้ามการเสริมสร้างขีดความสามารถทางจริยธรรมของข้าราชการ และกลไกการเสริมสร้างความเข้มแข็งเพื่อสนับสนุนจรรยาบรรณวิชาชีพ ที่จะต้องมีการใช้เทคนิคใหม่เพื่อสร้างการตัดสินใจเชิงจริยธรรมที่จะส่งเสริมการสร้าง **“วัฒนธรรมจริยธรรม”** ซึ่งเป็นสิ่งที่ต้องปลูกฝัง เพื่อให้เกิดขึ้นและเหมาะสมกับความต้องการในสังคมไทย ผลักดันให้เกิดการปฏิวัติสังคม-วัฒนธรรมทางจริยธรรมในหมู่เจ้าหน้าที่ของรัฐ สร้างกลไกและเครือข่ายให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมตรวจสอบการกระทำฝ่าฝืนจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ (People participation and social engagement) กดดันไม่ให้มีการกระทำฝ่าฝืนจริยธรรมเกิดขึ้น รวมทั้งไม่ปล่อยให้มีที่ยืนสำหรับผู้กระทำผิด

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การสื่อสารเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจและเสริมสร้างทัศนคติเรื่องมาตรฐานทางจริยธรรมและการกระทำผิด

การส่งเสริมให้คนไทยมีจิตสาธารณะและมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม ภาครัฐจึงควรมีการสื่อสารและการรณรงค์ด้วยแนวทางใหม่ ใช้เทคโนโลยีสื่อสารอย่างชาญฉลาดควบคู่กับการผลักดันจริยธรรม ใช้การสื่อสารและการรณรงค์สร้างความรู้ ความเข้าใจ และความสำคัญของมาตรฐานทางจริยธรรม การขับเคลื่อนจริยธรรมภาครัฐในระยะต่อไป จะต้องรณรงค์ ประชาสัมพันธ์ เปลี่ยนทัศนคติเรื่องการทำผิดจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ มีเพียงการกระทำที่ผิดหรือถูกเท่านั้น โดย **“ไม่มีข้อกังขา”** หรือตั้งคำถามกับการดำเนินงาน และต้อง **“ไม่สูญเปล่า”** โดยไม่ยอมรับการกระทำผิดสีเทาอีกต่อไป

แนวทางการขับเคลื่อนการดำเนินการ

๑. แนวทางการส่งเสริมจริยธรรมและรูปแบบการขับเคลื่อนงานด้านการส่งเสริมจริยธรรมสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่สามารถดำเนินการได้ทันทีและสร้างผลกระทบสูง (Quick Win) อาทิ การจัดทำคู่มือ Dos & Don'ts เพื่อกำหนดพฤติกรรมที่ควรกระทำและไม่ควรกระทำ ซึ่งจะช่วยลดความสับสนเกี่ยวกับพฤติกรรรมสีเทา การจัดทำแบบทดสอบแบบประเมินพฤติกรรมทางจริยธรรมสำหรับผู้เข้ารับการคัดเลือกเข้าสู่ระบบราชการ การจัดทำเครื่องมือการประเมินพฤติกรรมการทำงานภายใต้กรอบจริยธรรม การเลือกประเด็นปัญหาทางจริยธรรมที่ใกล้ตัวประชาชนมาทำแคมเปญรณรงค์เพื่อสร้างทัศนคติใหม่แก่สังคมและเจ้าหน้าที่รัฐ

๒. แนวทางการส่งเสริมจริยธรรมและรูปแบบการขับเคลื่อนงานด้านการส่งเสริมจริยธรรม สำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น กลไกการบริหารจัดการแผนให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามยุทธศาสตร์ ได้แก่

(๑) ระดับส่วนกลาง การปรับปรุงกลไกขับเคลื่อนจริยธรรมให้มีประสิทธิภาพ สามารถทำงานได้บรรลุวัตถุประสงค์และเจตนารมณ์ตามกฎหมาย กำหนดมาตรการ หลักเกณฑ์ และการบูรณาการระหว่างหน่วยงานกลาง เพื่อการขับเคลื่อนงานด้านการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมและป้องกันการทุจริต

(๒) ระดับส่วนภูมิภาค ให้สำนักงานจังหวัด ส่งเสริมให้มีการปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรม มีหน่วยงานทำหน้าที่ให้คำปรึกษา ส่งเสริม และรับเรื่องร้องเรียนพฤติกรรมล่อแหลม โดยใช้กลไกทางจริยธรรมเป็นกลไกการดำเนินการในเชิงป้องกัน

(๓) ระดับส่วนท้องถิ่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่งจัดทำข้อกำหนดจริยธรรมของท้องถิ่น คู่มืออธิบายและกำหนดพฤติกรรมตามมาตรฐานทางจริยธรรมกลางเปิดโอกาสให้ท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการติดตามและตรวจสอบ

๓. ให้หน่วยงานและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการให้มีการจัดทำแผนงาน มาตรการเพื่อส่งเสริมให้เจ้าหน้าที่ของรัฐรักษาจริยธรรมตามมาตรฐานทางจริยธรรม ประมวลจริยธรรม และข้อกำหนดจริยธรรม ซึ่งจะนำไปสู่การสร้างสังคม-วัฒนธรรมทางจริยธรรมของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เป็นคนดี มีความสามารถ และมีคุณธรรม พร้อมเป็นกลไกการปฏิรูปประเทศ สร้างความเชื่อมั่นให้กับประชาชน และยกระดับภาพลักษณ์ประเทศไทยที่บริหารประเทศโดยยึดหลักซื่อสัตย์สุจริตเป็นคุณธรรมสูงสุด เพื่อการมุ่งไปสู่การเป็นประเทศที่มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ตามแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

๒.๓.๓ สาระสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๕-๒๕๗๐)

วัตถุประสงค์

เพื่อเป็นเครื่องมือสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการแปลงแนวทาง การพัฒนาของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นที่ ๒๑ การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ผลักดันไปสู่การปฏิบัติและบริหารการดำเนินงานให้บรรลุผลสาเร็จตามเป้าหมายของแผนแม่บทฯ ภายในกรอบระยะเวลาที่กำหนด

ภาพรวม เป้าหมายหลัก ตัวชี้วัด / ค่าเป้าหมาย

เป้าหมายหลัก

ประเทศไทยปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

ตัวชี้วัด / ค่าเป้าหมาย

ดัชนีการรับรู้การทุจริตของประเทศไทย ในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๖๓-๒๕๖๕ อยู่ในอันดับ ๑ ใน ๕๔ และ / หรือได้คะแนนไม่ต่ำกว่า ๕๐ คะแนน

แผนย่อยที่ ๑ การป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ

เป้าหมาย

๒ ประการ คือ (๑) ประชาชนมีวัฒนธรรมและพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริต และ (๒) คดีทุจริตและประพฤติมิชอบลดลง

ตัวชี้วัด / ค่าเป้าหมาย

๑. ร้อยละของเด็กและเยาวชนไทยมีพฤติกรรมที่ยึดมั่น ความซื่อสัตย์สุจริตเพิ่มขึ้น ร้อยละของประชาชนที่มีวัฒนธรรมค่านิยมสุจริตเพิ่มขึ้น มีทัศนคติและพฤติกรรมในการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบเพิ่มขึ้น และร้อยละของหน่วยงานที่ผ่านเกณฑ์การประเมินคุณธรรม และความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (Integrity & Transparency Assessment : ITA)

๒. จำนวนคดีทุจริตในภาพรวมลดลง จำนวนคดีทุจริตรายหน่วยงานลดลง จำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่ภาครัฐที่ถูกชี้มูลว่ากระทำการทุจริตลดลง จำนวนคดีทุจริตที่เกี่ยวข้องกับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองลดลง

แนวทางการพัฒนา

แนวทางที่ ๑ ปลูกและปลุกจิตสำนึกการเป็นพลเมืองที่ดี มีวัฒนธรรมสุจริต การปลูกฝัง และหล่อหลอมวัฒนธรรมในกลุ่มเด็กและเยาวชน และประชาชนทุกช่วงวัยและทุกระดับ

แนวทางที่ ๒ ส่งเสริมการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐให้มีความใสสะอาดปราศจากพฤติกรรมที่ส่อไปในทางทุจริต

แนวทางที่ ๓ พัฒนาค่านิยมของนักการเมืองให้มีเจตนารมณ์ที่แน่วแน่ในการทำตนเป็นแบบอย่างที่ดี มีคุณธรรม จริยธรรม ความซื่อสัตย์สุจริต เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม

แนวทางที่ ๔ ปรับระบบเพื่อลดจำนวนคดีทุจริตและประพฤติมิชอบในหน่วยงานภาครัฐ

แนวทางที่ ๕ ปรับระบบงานและโครงสร้างองค์กรที่เอื้อต่อการลดการใช้ดุลพินิจในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่

แผนย่อยที่ ๒ การปราบปรามการทุจริต

เป้าหมาย

ให้การดำเนินคดีทุจริตมีความรวดเร็ว เป็นธรรม โปร่งใส ไม่เลือกปฏิบัติ

ตัวชี้วัด / ค่าเป้าหมาย

กระบวนการดำเนินคดีทุจริต ที่จำเป็นต้องขอขยายระยะเวลาเกินกว่ากรอบเวลาปกติที่กฎหมายกำหนดมีจำนวนลดลง และจำนวนคดีอาญาที่หน่วยงานไต่สวนคดีทุจริตถูกฟ้องกลับจำนวนลดลง

แนวทางการพัฒนา

แนวทางที่ ๑ เพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงานของกระบวนการและกลไกการปราบปรามการทุจริต

แนวทางที่ ๒ ปรับปรุงกระบวนการปราบปรามการทุจริตที่มีความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

แนวทางที่ ๓ พัฒนาการจัดการองค์ความรู้ด้านการปราบปรามการทุจริต

แผนภาพที่ ๑ ความสอดคล้องของแผน ๓ ระดับ กับแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

ส่วนที่ ๓

๓. สถานการณ์คุณธรรม จริยธรรมในสังคมไทย สังคมกระทรวงสาธารณสุข สถานการณ์คุณธรรมในอนาคต และสถานการณ์คุณธรรมในอนาคต

๓.๑ สถานการณ์คุณธรรม จริยธรรมในสังคมไทย

เป็นเวลาเกือบ ๖๐ ปี ที่ประเทศไทยขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม มาด้วยแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติมาถึงปัจจุบัน แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ด้วยกรอบพัฒนา **“พลิกโฉมประเทศไทยสู่ สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน”** แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติในแต่ละฉบับ ต่างให้ความสำคัญกับทรัพยากรมนุษย์และสมรรถนะการทำงาน ทั้งนี้ ในแต่ละแผนได้มีการระบุสถานการณ์คุณธรรมในแต่ละช่วงเวลาเพื่อนำสู่ประเด็นหรือยุทธศาสตร์การพัฒนา เช่น แผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๐๔-๒๕๐๙) ได้ระบุกระแสเรียกร้องที่ต้องการให้สังคมไทย “นำศีลธรรมกลับคืนมา” นับว่าเป็นจุดเริ่มต้นของการเตือนสติสังคมไทยให้เห็นความสำคัญของการพัฒนาจิตใจควบคู่กับการพัฒนาทางวัตถุ เพื่อให้ประเทศไทยมีการพัฒนาอย่างสมดุล และเป็นผลให้มีการปรับชื่อแผนพัฒนา โดยเพิ่มการพัฒนาสังคมจากเดิมที่ชื่อ “แผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ ฉบับที่ ๑” ในฉบับที่ ๒ ปรับชื่อเป็น “แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ”

จะเห็นได้จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙) ที่ระบุปัญหาด้านการเสื่อมโทรมทางคุณธรรมและจริยธรรมของสังคมไทยว่า “...สังคมไทยเผชิญปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดและการเพิ่มขึ้นของการพนัน โดยเฉพาะในกลุ่มเด็กและเยาวชน แต่คนไทยให้ความสำคัญกับการตื่นตัวทางการเมืองและให้ความสำคัญกับความรับผิดชอบต่อสังคมและธรรมาภิบาลมากขึ้น นอกจากนี้ ได้ประเมินความเสี่ยงด้านคุณธรรมจริยธรรม ค่านิยมที่ดีความเสื่อมถอย และประเพณีดั้งเดิมถูกบิดเบือนเนื่องด้วยการเปลี่ยนแปลงภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ ส่งผลให้สังคมไทยมีความเป็นวัตถุนิยม ให้ความสำคัญกับศีลธรรมและวัฒนธรรมที่ดีงามลดลง ทั้งการดำรงชีวิตประจำวัน การใช้ชีวิตและความสัมพันธ์กับผู้อื่น มุ่งหารายได้เพื่อสนองความต้องการบริโภค

การช่วยเหลือเกื้อกูลกันลดลง ความมีน้ำใจไมตรีน้อยลง แก่งแย่งเอารัดเอาเปรียบกัน ขาดความสามัคคี ไม่เคารพสิทธิผู้อื่นและขาดการยึดถือประโยชน์ส่วนรวม...” ในส่วนของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) ได้กล่าวถึงว่า “...ประเทศไทยต้องให้ความสำคัญกับปัญหาธรรมาภิบาลอย่างเร่งด่วน เพราะจากการประเมินองค์ประกอบด้านประชาธิปไตยพบว่า ปัญหาธรรมาภิบาลอยู่ในระดับที่ต้องแก้ไข เนื่องจากสถานการณ์วิกฤติคุณธรรม จริยธรรม และธรรมาภิบาลของสังคมไทยขณะนี้ได้เพิ่มพูนและลุกลามไปยังทุกภาคส่วน เช่น (๑) การเลือกตั้งทุกระดับมีการซื้อสิทธิ์ขายเสียง (๒) หน่วยงานภาครัฐมีระบบการบริหารงานที่ไม่เป็นธรรมาภิบาล (๓) การผูกขาดทางธุรกิจ การหลีกเลี่ยงภาษี และการขาดความรับผิดชอบต่อผู้บริโภค (๔) ประชาชนยังมีแนวโน้มยอมรับการทุจริตที่ตนเองได้รับประโยชน์มากขึ้น (๕) สถาบันทางศาสนาปล่อยให้คนบางกลุ่มใช้ศาสนาเป็นเครื่องมือแสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบ และ (๖) สื่อมวลชนจำนวนมากไม่วางตัวเป็นกลาง ปกปิดข้อเท็จจริงบางส่วน ไม่แสดงบทบาทในการต่อต้านการทุจริต รับผลประโยชน์จากนายทุนจนไม่สามารถรักษาจริยธรรมหรือจรรยาบรรณของวิชาชีพได้...”

นอกจากปัญหาด้านการเสื่อมโทรมทางคุณธรรมและจริยธรรมของสังคมไทยมาอย่างต่อเนื่องและเป็นประเด็นสำคัญในการพัฒนาของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติตลอดมา ล่าสุดได้มีการรายงานสถานการณ์คุณธรรม ดังข้อเสนอเชิงนโยบาย “คุณธรรมวิถีใหม่ สู่การพัฒนาที่ยั่งยืน”เมื่อวันที่ ๒๖-๒๗ สิงหาคม ๒๕๖๔ พบว่าช่วงเดือนมกราคม ๒๕๖๓ ถึงเดือนกรกฎาคม ๒๕๖๔ ช่วงเวลาดังกล่าวเป็นช่วงที่มีการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรน่า 2019 (COVID-19) ได้มีการนำเสนอข่าวในสื่อกระแสหลักและสื่อสังคมออนไลน์ที่สะท้อนประเด็นปัญหาในสังคมไทย โดยพบว่าเมื่อแยกระดับความรุนแรงตามผลกระทบต่อสังคม สิ่งแวดล้อม และการดำรงชีวิตของประชาชน ออกเป็น ๓ ระดับ พบว่า ประเด็นปัญหาในสังคมไทยที่ส่งผลกระทบต่อบุคคล สังคม สิ่งแวดล้อม และการดำรงชีวิตของประชาชน(ระดับความรุนแรงอันดับที่ ๑) มีจำนวนการเสนอข่าวมากที่สุด ๑,๐๒๔ ข่าว คิดเป็นร้อยละ ๙๕.๐๗ โดย ๓ ลำดับแรก มีดังนี้

๑. การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรน่า 2019 (COVID-19) เป็นประเด็นปัญหาที่ได้รับความสนใจอย่างมากด้วย การแพร่ระบาดในวงกว้างและมีความรุนแรงทำให้เสียชีวิตด้วย แต่อย่างไรก็ตามข่าวการแพร่ระบาดได้สะท้อนถึงสถานการณ์คุณธรรม จำแนกตามผลกระทบที่มีทั้งเชิงบวกและเชิงลบ ได้แก่ การทุจริตคอร์รัปชัน ความเหลื่อล้ำทางเศรษฐกิจและสังคม ความเป็นพลเมืองและยุติธรรม ความรับผิดชอบต่อสังคม / ส่วนรวม ภัยก่อการร้ายและเหตุอาชญากรรม ค่านิยมของคนไทย การเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม การฆ่าตัวตาย และการบริหารจัดการของภาครัฐ คิดเป็นร้อยละ ๓๔.๕๔ และเมื่อพิจารณาการนำเสนอข่าวการแพร่ระบาด ระหว่างเดือนมกราคมถึงเดือนกรกฎาคม ๒๕๖๔ พบว่า เป็นการนำเสนอข่าวเชิงลบมากกว่าข่าวเชิงบวก คิดเป็นร้อยละ ๑๕ และร้อยละ ๕ ตามลำดับ

๒. ความเป็นพลเมืองและความยุติธรรม สื่อให้ความสนใจในการแสดงความคิดเห็นและหน้าที่ของพลเมืองต่อความยุติธรรมในการบริหารประเทศของนายกรัฐมนตรี คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๘๘

๓. ภัยพิบัติ ให้ความสนใจคิดเป็นร้อยละ ๘.๐๘ ดังเช่น หัวข้อข่าว “พายุซัดเหนือ-อิสาน สวน-บ้านเรือน พังพินาศ อุตุฯ เตือนยังมีอีกระลอก” (ไทยรัฐออนไลน์ http://www.thairath.co.th เมื่อวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๖๔)

ในขณะที่ผลกระทบต่อบุคคล สังคม และการดำเนินชีวิตของประชาชน (ระดับความรุนแรงอันดับที่ ๒) มีเพียงร้อยละ ๑.๘๗ โดยมี ๒ ประเด็น คือ การฉ้อฉล และการลักลอบเข้าประเทศ มีการนำเสนอข่าวเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ ๐.๓๗ รองลงมา คือ การคุกคามทางเพศ และการแอบอ้าง มีการนำเสนอเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ ๐.๒๘ อย่างไรก็ตาม ยังมีการนำเสนอข่าวผลกระทบเชิงบวกของจิตอาสาด้วย แต่มีเพียงร้อยละ ๐.๑๙ เท่ากับการนำเสนอข่าวการลักลอบจำหน่ายบุหรี่ไฟฟ้า เพศศึกษา และสุขศึกษา เช่นเดียวกับผลกระทบต่อบุคคล สังคม และสิ่งแวดล้อม (ระดับความรุนแรงอันดับที่ ๓) มีการนำเสนอคิดเป็นร้อยละ ๓.๐๗ เช่น การพนัน การฝ่าฝืนข้อกำหนดออกตามความในมาตรา ๙ แห่งพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘ (ฉบับที่ ๔๑) และการหลอกลวง

นอกจากนี้ สถานการณ์คุณธรรมยังสามารถแสดงแยกตามบริบทของเครือข่ายได้ดังนี้

๑. เครือข่ายภาครัฐ ตามที่องค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ (Transparency International : TI) ได้เผยแพร่ผลดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index : CPI) ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๖๕ ปัจจุบันรูปแบบการประเมินทั่วโลกจะใช้แหล่งการประเมินจำนวน ๑๓ แหล่งการประเมิน สำหรับประเทศไทยใช้แหล่งการประเมินเพียง ๙ แหล่ง ปรากฏว่า ๒ ใน ๓ ของประเทศที่เข้ารับการประเมินมีระดับคะแนนที่ต่ำกว่า ๕๐ คะแนน จากคะแนนเต็ม๑๐๐ คะแนนและโดยเฉลี่ยระดับคะแนนจะอยู่ที่ ๔๓ คะแนน ประเทศที่ได้รับคะแนนสูงที่สุดคือ เดนมาร์ก ฟินแลนด์ และนิวซีแลนด์ มีคะแนน ๘๘ คะแนน โดยที่ประเทศนอร์เวย์ (๘๕) สิงคโปร์ (๘๕) สวีเดน (๘๕) สวิตเซอร์แลนด์ (๘๔) เนเธอแลนด์ (๘๒) ลักเซมเบิร์ก (๘๑) และเยอรมนี (๘๐) เป็นประเทศที่ได้คะแนนสูงสุดใน ๑๐ อันดับแรก สำหรับประเทศที่ได้รับคะแนนน้อยที่สุดคือ ซูดานใต้ (๑๑) ซีเรีย (๑๓) และโซมาเลีย (๑๓) ประเทศไทยได้รับคะแนน ๓๕ คะแนน อยู่ในลำดับที่ ๑๑๐ จากประเทศที่เข้าร่วมประเมินทั้งหมด ๑๘๐ ประเทศ ได้รับคะแนนลดลงจากปี ๒๕๖๓ ซึ่งได้รับคะแนน ๓๖ คะแนน อยู่ในลำดับ ที่ ๑๐๔ และอยู่ในลำดับที่ ๕ ของประเทศอาเซียน รองจาก ๑) สิงคโปร์ ๘๕ คะแนน ๒) มาเลเซีย ๔๘ คะแนน ๓) เวียดนาม ๓๙ คะแนน และ ๔) อินโดนีเซีย ๓๘ คะแนน โดยทุกประเทศทั่วโลกมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๔๓ คะแนน ประเทศเอเชียแปซิฟิกมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๔๕ คะแนน ประเทศอาเซียนมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๓๙.๘๕ คะแนน สำหรับประเทศไทยตั้งเป้าหมายในการยกระดับคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต ไว้ในยุทธศาสตร์ชาติว่า เมื่อสิ้นสุดแผน(ปี พ.ศ. ๒๕๘๐) ค่าคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต จะต้องอยู่ที่ ๑ ใน ๒๐ ลำดับแรกของโลก หรือ ๗๓ คะแนน และกำหนดเป้าหมายตามแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ และแผนการปฏิรูปประเทศด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ตั้งเป้าหมายไว้ที่ ๕๐ คะแนน เมื่อสิ้นสุดแผนในปี ๒๕๖๕ ทั้งนี้ ผลคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index: CPI) ของประเทศไทยตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๘ มีระดับคะแนนสูงสุดไม่เกิน ๓๘ คะแนน และคะแนนต่ำสุดไม่เกิน ๓๕ คะแนน โดยในช่วงตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ ถึงปัจจุบัน คะแนนเฉลี่ยของประเทศไทยอยู่ที่ ๓๕.๗๕ คะแนน เมื่อเทียบอันดับกับประเทศต่าง ๆ พบว่าอันดับของประเทศไทยลดลงจากอันดับที่ ๙๙ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๑ ลงมาอยู่ที่อันดับ ๑๐๑ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ ลงมาอยู่ที่อันดับ ๑๐๔ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ และลงมาอยู่ที่อันดับ ๑๑๐ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๔

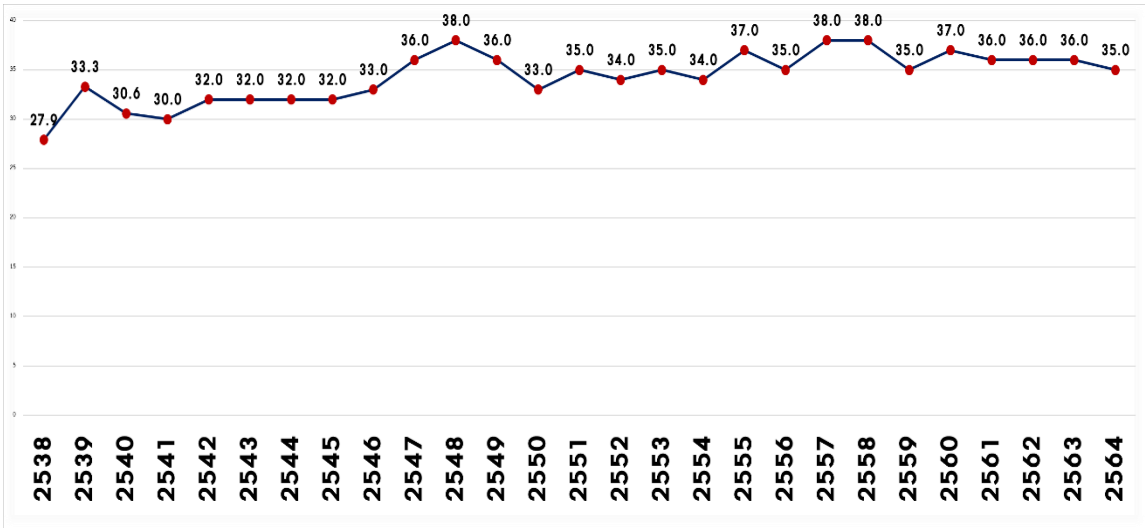

แผนภาพที่ ๒ คะแนนการประเมินดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index : CPI) ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๘-๒๕๖๔ ของประเทศไทย

๒. เครือข่ายธุรกิจ ได้เข้ามามีบทบาทของคุณธรรมอย่างมาก โดยเฉพาะจากสถานการณ์การแพร่ระบาดโรคติดเชื้อไวรัสโคโรน่า 2019 (COVID-19) ที่มีการรวมกลุ่มและสร้างเครือข่ายในการจัดตั้งโรงพยาบาลสนาม การช่วยเหลือประชาชนที่ประสบปัญหาผู้ป่วยล้นโรงพยาบาล เช่น โรงพยาบาลในเครือพริ้นซิเพิล เฮลท์แคร์ ที่จับมือกับภาคเอกชนและมูลนิธิ (มติชนออนไลน์ เมื่อวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๖๔) และการเสวนา “องค์กรธุรกิจกับความรับผิดชอบต่อสังคมในสถานการณ์ COVID-19” เมื่อวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๖๔ ผ่านทาง Clubhouse เพื่อหาทางออกในการลดภาระของโรงพยาบาล และการให้ความรู้ในระบบไอทีเพื่อช่วยบริหารจัดการต่าง ๆ

๓. เครือข่ายองค์กรศาสนา สถานการณ์ปัจจุบันสร้างความท้าทายให้องค์กรศาสนาทั้งความเข้มแข็งภายในองค์กรที่มาจากกฎระเบียบ การบังคับใช้ที่ไม่ได้ปรับปรุงให้สอดรับกับสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว รวมถึงทุกศาสนายังขาดบุคลากรทางศาสนาที่มีความรู้และทักษะในการสื่อสารหรือถ่ายทอดหลักคำสอนอย่างเหมาะสม หลายครั้งพบว่ามุ่งเน้นพิธีกรรมต่าง ๆ หรือมีพฤติกรรมที่ไม่น่าเลื่อมใสส่งผลต่อความศรัทธาทางจิตใจ นอกจากนี้ สภาวะแวดล้อมที่สังคมพัฒนาทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสารสนเทศที่รวดเร็ว ทำให้เกิดการพัฒนาวัตถุอย่างมาก ในศาสนาพุทธพบว่า จำนวนพระภิกษุสามเณรมีจำนวนลดลงเรื่อย ๆ และวัดกลายเป็นวัดร้างจากไม่มีพระไปจำพรรษา จึงไม่เอื้อต่อการเสริมสร้างศีลธรรม คุณธรรม และจริยธรรม

๔. เครือข่ายการศึกษา รายงานสุขภาพของคนไทยปี พ.ศ. ๒๕๖๔ พบว่า ๑ ใน ๑๐ สถานการณ์เด่นทางสุขภาพ คือ ความรุนแรงต่อเด็กนักเรียนในโรงเรียน ทำให้สังคมเกิดการตั้งคำถามกับคุณภาพและมาตรฐานของครูในโรงเรียนที่ขาดจริยธรรมและประพฤติตนไม่เหมาะสม ซึ่งมีการนำเสนอเป็นข่าวทั้งสื่อกระแสหลักและสื่อสังคมออนไลน์ และที่สำคัญการปรับบทบาทอย่างมากในสถานการณ์

การแพร่ระบาดโรคติดเชื้อไวรัสโคโรน่า 2019 (COVID-19) ทั้งระบบ บุคลากร ผู้เรียน และรวมถึงผู้ปกครอง เนื่องจากปิดโรงเรียนและมหาวิทยาลัย เป็นผลให้ผู้สอนต้องใช้การเรียนการสอนทางไกลอย่างเร่งด่วน บางคนที่ปรับตัวไม่ได้ทำให้ขาดประสิทธิภาพในการสอน ในขณะที่ข้อมูลจากศูนย์วิจัยกสิกรไทย รายงานว่า ผู้ปกครองที่มีรายได้น้อย ส่วนใหญ่ร้อยละ ๗๙.๑ ไม่พร้อมกับการเรียนออนไลน์ โดยเฉพาะอุปกรณ์ นักเรียนประมาณครึ่งหนึ่ง ร้อยละ ๕๐.๙ เรียนผ่านมือถือ ร้อยละ ๓๔.๒ เรียนผ่านแท็บเล็ต และมีเพียง ร้อยละ ๓๒.๖ ที่เรียนผ่านคอมพิวเตอร์ ในขณะที่สัญญาณอินเทอร์เน็ตส่วนใหญ่เป็นระบบเติมเงิน มีเพียง ๙-๑๐ ล้านคน ที่ใช้อินเทอร์เน็ตความเร็วสูง นอกจากนี้ ผู้ปกครองยังมีข้อจำกัดในการใช้เทคโนโลยี การให้เวลาในการดูแลบุตรหลานระหว่างการเรียน ปัญหาความไม่เสถียรของระบบ และสภาพแวดล้อม ที่ไม่เหมาะสมกับการเรียนออนไลน์ (มติชนออนไลน์ วันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๖๔) รวมถึงความอายสภาพบ้าน ที่ทำให้ปฏิสัมพันธ์ยิ่งน้อยลง

๕. เครือข่ายสื่อมวลชน เป็นหน่วยที่มีบทบาทสำคัญอย่างมากในการรายงานข่าว อย่างซื่อสัตย์ตรงไปตรงมา และมีความรับผิดชอบเพื่อผลประโยชน์ของประชาชน ซึ่งการนำเสนอส่วนใหญ่ เป็นข้อเท็จจริงและสื่อกระแสหลักจะมีการตรวจสอบความถูกต้องก่อนนำเสนอ แต่ข่าวลวงที่เกิดขึ้น ส่วนมากจะมาจากสื่อสังคมออนไลน์ อย่างไรก็ตามสื่อออนไลน์มีจุดเด่นคือความเร็ว ซึ่งหากนำมาใช้กับ การกระจายข่าว สร้างเครือข่าย หรือขอความช่วยเหลือจะได้รับผลอย่างรวดเร็ว นอกจากนี้ ข้อมูล ระบบประเมินความเครียดในสถานการณ์ COVID-19 เมื่อวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๖๔ กลุ่มนักเรียน / นักศึกษา และพนักงานบริษัท ที่ติดตามข่าวสถานการณ์การแพร่ระบาดโรคติดเชื้อไวรัสโคโรน่า 2019 (COVID-19) พบมีอารมณ์ร่วมและความเครียดสะสม จำนวนถึง ๔๐ คน ดังนั้น ผู้เกี่ยวข้องในสื่อทั้งสอง จำเป็นต้องเลือกข้อเท็จจริงให้เหมาะสมกับช่องทางการนำเสนอ

๖. เครือข่ายภาคประชาสังคม ชุมชน เด็กเยาวชน และครอบครัว มีประเด็นที่เกี่ยวข้อง ทั้งเชิงบวกและเชิงลบของเครือข่ายนี้ โดยส่วนใหญ่มีผลมาจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อ ไวรัสโคโรน่า 2019 (COVID-19) ที่ภาครัฐมีมาตรการให้กักตัวอยู่บ้านซึ่งเป็นข้อดีในการลดการแพร่ระบาด แต่ปัญหาที่ตามมาก็คือ การดูแลสุขภาพจิตใจ จากรายงานสุขภาพคนไทย ปี พ.ศ. ๒๕๖๓ หมวดที่ ๘-๑๑ พบว่าวัยรุ่นและเยาวชนไทยมีพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรง เล่นและติดพนัน โดยส่วนใหญ่ร้อยละ ๙๐ เข้าถึงสื่อออนไลน์ จำเป็นที่ต้องมีทักษะการรู้เท่าทันสื่อเพื่อไม่นำไปสู่อบายมุข หรือนำไปสู่การสร้างเครือข่าย เพื่องานจิตอาสา

ถือได้ว่า สื่อและสื่อสารมวลชนนับเป็นปัจจัยสำคัญต่อสถานการณ์คุณธรรมที่เกิดขึ้น จากสถิติข้อมูลการใช้โซเชียลมีเดียของไทย ปี พ.ศ. ๒๕๖๔ พบว่า ในช่วงเดือนมกราคม ๒๕๖๓ ถึงเดือน มกราคม ๒๕๖๔ มีผู้ใช้โทรศัพท์มือถือเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตถึง ๙๐.๖๖ ล้านคน เทียบกับประชากร เป็นร้อยละ ๑๒๙.๗๐ ในเดือนมกราคม ๒๕๖๔ มีการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตในประเทศไทยอยู่ที่ ๔๘.๕๙ ล้านคน เทียบกับประชากรเป็นร้อยละ ๖๙.๕๐ และมีโซเชียลมีเดียที่ใช้งานอยู่ ๕๕ ล้านคน เทียบกับ ประชากรเป็นร้อยละ ๗๘.๗๐ ทำให้ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีประชากรใช้อินเทอร์เน็ตสูงเป็นอันดับสอง ในเอเชีย และอยู่ในกลุ่ม ๒๐ ประเทศ ที่ใช้อินเทอร์เน็ตสูงที่สุดในโลก (Internet Usage in Asia, 2021)

การใช้โซเชียลมีเดียและสื่อจึงเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อค่านิยมและความเชื่อ และส่ผลต่อเนื่องสู่พฤติกรรมการแสดงออกในมิติคุณธรรม ในส่วนของสถานการณ์ความรุนแรงในครอบครัว ยังคงมีการนำเสนอข่าวทั้งสื่อกระแสหลักและสื่อสังคมออนไลน์อยู่ต่อเนื่อง ในไตรมาสแรกของปี พ.ศ. ๒๕๖๔ เทียบกับไตรมาสแรกของปี พ.ศ. ๒๕๖๓ พบว่า มีคดียาเสพติดเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕.๑๐ คดีอาญาเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๔.๒๐ และคดีชีวิตร่างกายและเพศ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๐.๙๐ ในทางตรงกันข้ามคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์ลดลง ร้อยละ ๑.๘๐

จากสถานการณ์ดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงเชิงบวกและการเสริมแรงทางสังคมตั้งแต่ระดับปัจเจกบุคคล ครอบครัว สังคม และประเทศชาติ ใน ๓ ลักษณะ คือ

๑. สถานการณ์คุณธรรมที่เกิดจากการมีส่วนร่วมในการทำดี เพื่อประโยชน์ส่วนรวมและกระบวนการจิตอาสา

๒. สถานการณ์ที่ต้องเฝ้าระวังด้านคุณธรรม โดยเฉพาะปัญหาที่แสดงความอ่อนแอของสังคม ทั้งการทะเลาะวิวาท ปัญหาครอบครัว ความขัดแย้งในสังคม และปัญหาคอร์รัปชัน

๓. สถานการณ์คุณธรรมในการสร้างความเข้มแข็งของประเทศ ซึ่งจะเป็นการส่งเสริมการดำรงชีวิตตามหลักทางสายกลางของประชาชนในทุกกลุ่มวัยและอาชีพด้วยการใช้เหตุผล ความพอประมาณ และมีภูมิคุ้มกัน ภายใต้เงื่อนไขของความรู้คู่คุณธรรม

นอกจากนี้ ระบบรายงานสถานการณ์ข่าวคุณธรรม (E-Monitoring) เมื่อวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๖๔ รายงานถึงคุณธรรมที่เกิดขึ้นในเดือนมกราคมถึงเดือนกรกฎาคม ๒๕๖๔ คุณธรรมที่พบในรายงานดังกล่าวฯ เป็นคุณธรรมเชิงลบถึงร้อยละ ๗๐.๑๖ จัดอยู่ในหมวดวินัยและสุจริตมากที่สุด พบบ่อยที่สุดคือการฝ่าฝืนมาตรการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรน่า 2019 (COVID-19) รองลงมาคือการหลอกลวงทำธุรกิจออนไลน์ การหลอกขายสินค้าไม่ได้คุณภาพที่เกี่ยวกับการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรน่า 2019 (COVID-19) อาทิ ถุงมือยาง ชุด PPE การทุจริตในกระบวนการจัดซื้อจัดจ้าง ในขณะที่คุณธรรมเชิงบวกมีเพียงร้อยละ ๒๙.๘๔ สะท้อนในหมวดจิตอาสา โดยมาจากผลกระทบของสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรน่า 2019 (COVID-19) มากที่สุด เช่น การบริจาคสิ่งของทั้งด้านอุปโภคและบริโภค การเป็นอาสาสมัครช่วยผู้ป่วยโควิด การคิดค้นนวัตกรรม เช่น ประดิษฐ์รถส่งอาหารให้ผู้ป่วยโควิด เป็นต้น และมาจากความกตัญญู และเศรษฐกิจเป็นลำดับ ๒ และลำดับ ๓ ตามลำดับ เช่น เด็กเยาวชนช่วยครอบครัวหารายได้ การพึ่งตนเอง ลดรายจ่าย การปลูกผักสวนครัว และการส่งเงินคืนเจ้าของ เป็นต้น สถานการณ์ดังกล่าวสอดคล้องกับข้อเสนอของสำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ระบุว่า ประเทศไทยมีความจำเป็นต้องสร้างภูมิคุ้มกันของประเทศ โดยใช้ทุนสังคมภายในประเทศที่มีอยู่ เพื่อให้สามารถรองรับผลกระทบได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะสถาบันพระมหากษัตริย์ที่เป็นสถาบันหลักเป็นแบบอย่างการดำเนินชีวิตของสังคมด้วยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เชื่อมโยงคนในชาติให้เกาะเกี่ยวกันอย่างเหนียวแน่น นอกจากนี้ ชุมชนท้องถิ่นยังเป็นรากฐานที่สำคัญของประเทศ การมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงจะมาทำให้ชุมชนสามารถพึ่งตนเอง ช่วยให้เศรษฐกิจสังคมและทรัพยากรธรรมชาติ เจริญเติบโตอย่างยั่งยืนได้

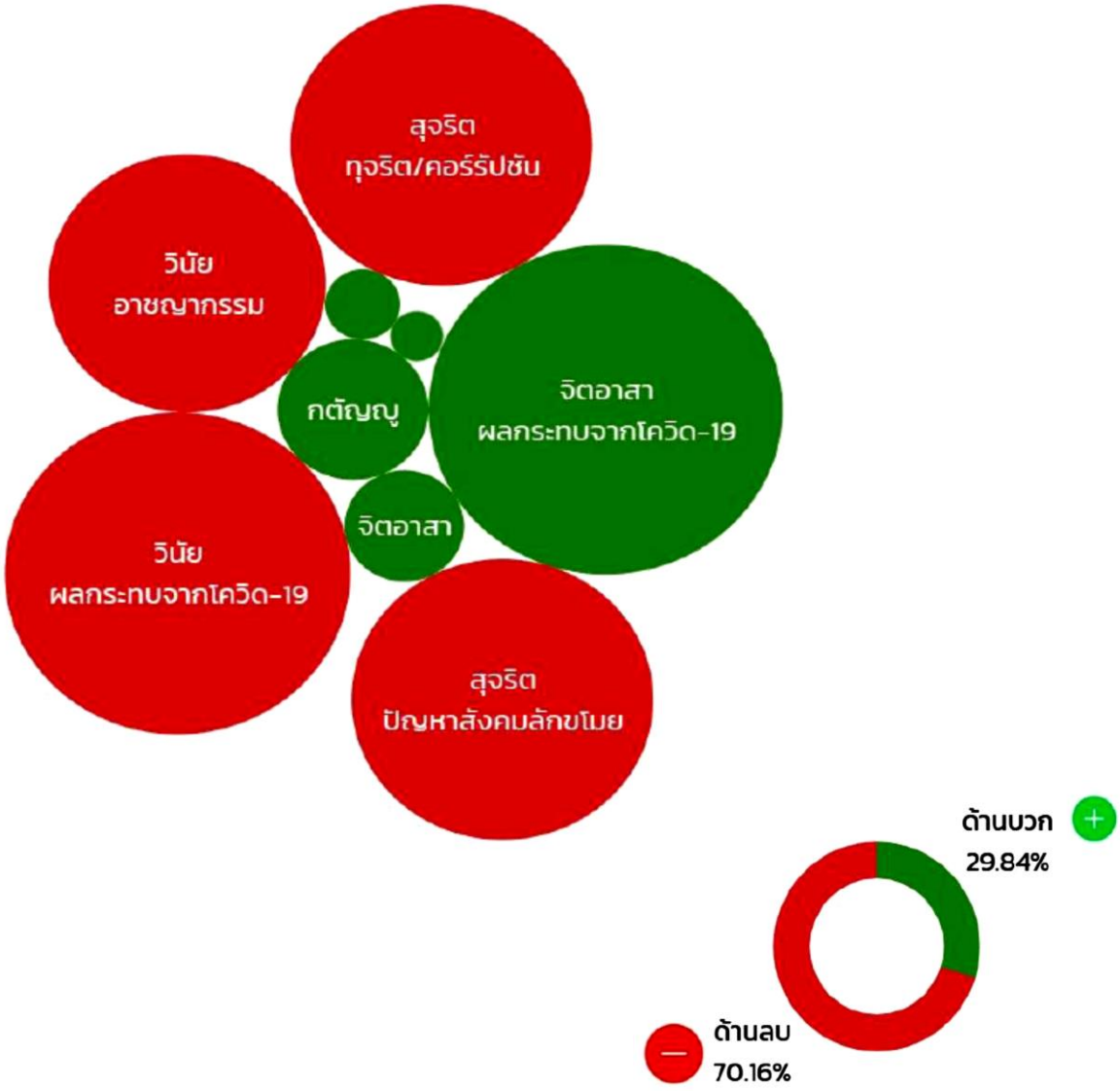

แผนภาพที่ ๓ คุณธรรมที่เกิดขึ้นในเดือนมกราคม-กรกฎาคม ๒๕๖๔ การรายงานจากระบบรายงานสถานการณ์ข่าวคุณธรรม (E-Monitoring) เมื่อวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๖๔

๓.๒ สถานการณ์คุณธรรม จริยธรรมในสังคมกระทรวงสาธารณสุข

ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข ได้ทำการสำรวจสถานการณ์คุณธรรม จริยธรรมในกระทรวงสาธารณสุข เกี่ยวกับปัญหาวิกฤติด้านคุณธรรมในกระทรวงสาธารณสุข คุณธรรมที่ต้องได้รับการส่งเสริม สถานการณ์ด้านคุณธรรมระดับหน่วยงาน คุณธรรมที่ควรปลูกฝังแก่บุคลากรใหม่ คุณธรรมที่ควรยึดถือร่วมกัน และคุณลักษณะด้านคุณธรรมจริยธรรมที่พึงประสงค์ของผู้บริหาร จากบุคลากรของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข และระดับหน่วยงาน จำนวน ๔๒,๙๔๘ คน สรุปดังนี้

๑. ระดับกระทรวงสาธารณสุข

๑.๑ ปัญหาวิกฤติด้านคุณธรรมที่ต้องได้รับการส่งเสริมในระดับกระทรวงสาธารณสุข อันดับแรก คือ ปัญหาจิตสาธารณะ ขาดความรับผิดชอบ เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัวมากกว่าส่วนรวม และปัญหาความซื่อสัตย์สุจริต การทุจริตคอร์รัปชัน ค่าเฉลี่ยเท่ากัน คือ ๒.๖๐ รองลงมา คือ ปัญหาคนรุ่นใหม่ไม่ค่อยมีสัมมาคารวะ ไม่เคารพผู้ใหญ่ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๒.๕๕ และปัญหาขาดความสามัคคี มีความขัดแย้ง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๒.๕๔ ตามลำดับ (จากคะแนนเต็ม ๕ คะแนน)

๑.๒ คุณธรรมที่ต้องได้รับการส่งเสริมในกระทรวงสาธารณสุข อันดับแรกคือ ความซื่อสัตย์สุจริต ยึดมั่นในสิ่งที่ถูกต้องต่อหน้าที่ และต่อบุคคลทั่วไป ค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๑๘ รองลงมาคือ ประพฤติตนด้วยความไม่เอนเอียง ไม่มีเล่ห์เหลี่ยม มีความจริงใจ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๑๔ และความมีวินัยทั้งต่อตนเองและต่อองค์กร ค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๑๑ ตามลำดับ (จากคะแนนเต็ม ๕ คะแนน)

๑.๓ คุณธรรมที่บุคลากรใหม่ของกระทรวงสาธารณสุข ควรได้รับการปลูกฝังมากที่สุด ได้แก่ ความมีระเบียบวินัย จำนวน ๒๓,๙๕๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๗๒ รองลงมา ได้แก่ ความเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน จำนวน ๒๒,๘๒๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๑๑ และความซื่อสัตย์สุจริต จำนวน ๒๒,๖๖๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๐๓ ตามลำดับ

จากผลการสำรวจสถานการณ์คุณธรรม จริยธรรมในกระทรวงสาธารณสุข จะเห็นได้ว่าปัญหาวิกฤติด้านคุณธรรมในภาพรวมของกระทรวงสาธารณสุข ที่พบมากที่สุด คือ ปัญหาจิตสาธารณะ ขาดความรับผิดชอบ เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัวมากกว่าประโยชน์ส่วนรวม และความซื่อสัตย์สุจริต การทุจริตคอร์รัปชัน จึงคาดได้ว่าคุณธรรมที่ต้องได้รับการส่งเสริมให้เกิดขึ้นในกระทรวงสาธารณสุข จะต้องเป็นคุณธรรมที่สามารถแก้ไขปัญหาคุณธรรมข้างต้นให้หมดไปจากกระทรวงสาธารณสุขได้ ซึ่งจากผลการสำรวจพบว่า คุณธรรมที่บุคลากรเห็นว่าต้องได้รับการส่งเสริมให้เกิดขึ้นมากที่สุด และคุณธรรมที่บุคลากรใหม่ของกระทรวงสาธารณสุข ควรได้รับการปลูกฝังมากที่สุด มีความสอดคล้องกับปัญหาวิกฤติด้านคุณธรรมในภาพรวมของกระทรวงสาธารณสุขในลักษณะดังกล่าวจริง กล่าวคือ คุณธรรมที่บุคลากรเห็นว่าต้องได้รับการส่งเสริมให้เกิดขึ้นมากที่สุด ได้แก่ ความซื่อสัตย์สุจริต ยึดมั่นในสิ่งที่ถูกต้องต่อหน้าที่ และต่อบุคคลทั่วไป และประพฤติตนด้วยความไม่เอนเอียง ไม่มีเล่ห์เหลี่ยม มีความจริงใจ และคุณธรรมที่บุคลากรใหม่ของกระทรวงสาธารณสุขควรได้รับการปลูกฝังมากที่สุด คือ ความมีระเบียบวินัย ความเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน และความซื่อสัตย์สุจริต

๒. ระดับหน่วยงาน

๒.๑ สถานการณ์คุณธรรมระดับหน่วยงานที่เป็นประเด็นปัญหามากที่สุด ได้แก่ เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนมากกว่าประโยชน์ส่วนรวม จำนวน ๗,๖๗๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๗๘ รองลงมาคือ ขาดระเบียบวินัย จำนวน ๖,๕๘๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๓๓ และขาดความมีน้ำใจ / เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ จำนวน ๕,๕๐๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๘๒ ตามลำดับ

๒.๒ คุณลักษณะทางด้านคุณธรรม จริยธรรมของผู้บริหารองค์กรที่พึงประสงค์มากที่สุด ได้แก่ ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต จำนวน ๒๘,๒๑๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๑๗ รองลงมา คือ เป็นแบบอย่างที่ดีในการรับผิดชอบต่อตนเองและองค์กร จำนวน ๒๗,๖๘๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๘๕ และเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าผลประโยชน์ส่วนตัว จำนวน ๒๔,๔๖๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๘๘

๒.๓ คุณธรรมที่คนในองค์กรควรยึดถือในการอยู่ร่วมกันมากที่สุด ได้แก่ ความมีน้ำใจ / เอื้อเฟื้อต่อกัน จำนวน ๒๖,๐๕๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๘๕ รองลงมา คือ ความมีวินัยเคารพในกติกา จำนวน ๒๕,๖๕๙ คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๖๑ และความซื่อสัตย์สุจริต จริงใจต่อกัน จำนวน ๒๕,๑๘๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๓๒ ตามลำดับ

๒.๔ ประเด็นการส่งเสริมคุณธรรมที่หน่วยงานมีการรณรงค์ให้เกิดขึ้นในสังคมมากที่สุด ได้แก่ คุณธรรมจิตอาสา จำนวน ๒๐,๕๔๓ คิดเป็นร้อยละ ๔๗.๘๓ รองลงมา คือ คุณธรรมวินัย จำนวน ๑๐,๕๖๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๔.๖๑ คุณธรรมสุจริต จำนวน ๖,๖๒๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๔๒ และคุณธรรมพอเพียง จำนวน ๕,๒๑๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๑๔

๒.๕ กลุ่มเป้าหมายที่ต้องทำกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการรณรงค์ ส่งเสริม หรือพัฒนาคุณธรรมของหน่วยงาน ได้แก่ สมาชิกภายในองค์กร จำนวน ๒๗,๗๑๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๔.๕๒ รองลงมา ได้แก่ ภาคีเครือข่าย / ชุมชน จำนวน ๘,๐๕๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๗๖ และประชาชนทั่วไป จำนวน ๗,๑๘๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๗๒

จากผลการสำรวจสถานการณ์คุณธรรม จริยธรรมในกระทรวงสาธารณสุข จะเห็นได้ว่า สถานการณ์คุณธรรมระดับหน่วยงานที่เป็นประเด็นปัญหามากที่สุด ได้แก่ เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนมากกว่าประโยชน์ส่วนรวม ขาดระเบียบวินัย และขาดความมีน้ำใจ / เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ จึงคาดได้ว่า ผู้ปฏิบัติงานมีความคาดหวังให้ผู้บริหาร และบุคลากรในหน่วยงาน มีคุณธรรมที่สอดคล้องกับประเด็นปัญหาด้านคุณธรรมของหน่วยงาน ซึ่งผลการสำรวจชี้ให้เห็นถึงคุณลักษณะทางด้านคุณธรรม จริยธรรมที่ผู้ปฏิบัติงานคาดหวังจากผู้บริหาร คือ ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เป็นแบบอย่างที่ดีในการรับผิดชอบต่อตนเองและองค์กร และเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าผลประโยชน์ส่วนตัว ขณะเดียวกันคุณธรรมที่คนในองค์กรควรยึดถือในการอยู่ร่วมกันมากที่สุด ได้แก่ ความมีน้ำใจ / เอื้อเฟื้อต่อกัน ความมีวินัย เคารพในกติกา และความซื่อสัตย์สุจริต จริงใจต่อกัน ทั้งนี้ ปัจจุบัน หน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข มุ่งรณรงค์ส่งเสริมคุณธรรมจิตอาสา มากที่สุด รองลงมา คือ คุณธรรมวินัย คุณธรรมสุจริต และคุณธรรมพอเพียง ตามลำดับ ซึ่งกลุ่มเป้าหมายที่ต้องทำกิจกรรมดังกล่าวของหน่วยงานโดยส่วนใหญ่ ได้แก่ สมาชิกภายในองค์กร

ผลสำรวจสถานการณ์คุณธรรม จริยธรรมของกระทรวงสาธารณสุขข้างต้น สะท้อนให้เห็นถึงทิศทางการส่งเสริมคุณธรรมที่กระทรวงสาธารณสุขควรมุ่งส่งเสริม ได้แก่ คุณธรรมจิตอาสา คุณธรรมสุจริต และคุณธรรมวินัย โดยใช้คุณธรรมพอเพียง เป็นรากฐานสำคัญในการส่งเสริมคุณธรรมดังกล่าว สอดคล้องกับทิศทางการส่งเสริมคุณธรรมในระดับชาติ และกระทรวงสาธารณสุขได้มุ่งส่งเสริมคุณธรรมดังกล่าวผ่านกลไกต่าง ๆ คือ กำหนดเป็นตัวชี้วัดตามคำรับรองการปฏิบัติราชการระดับหน่วยงาน และชมรมจริยธรรมของหน่วยงานในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค โดยกำหนดให้หน่วยงานสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ต้องดำเนินการเป็นองค์กรคุณธรรมต้นแบบ ภายใต้การมีส่วนร่วมของบุคลากรในสังกัด ตามหลักการ “ระเบิดจากข้างใน” และ “คุณธรรมนำการพัฒนา”

๓.๓ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมด้วยเทคนิค SWOT Analysis เป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม ที่มีผลต่อการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ในกระทรวงสาธารณสุข ซึ่งประกอบไปด้วยการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก โดยวิเคราะห์ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส อุปสรรค (Strength Weakness Opportunity and Threat Analysis : SWOT Analysis) เพื่อกรองและพิจารณาตัวแปรที่มีผลกระทบต่อประสิทธิภาพและความสำเร็จในการดำเนินการตามแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมนั้นมีความสำคัญอย่างมาก เพราะนอกจากจะเป็นการประเมินสภาพแวดล้อมเพื่อค้นหาจุดแข็งที่ควรเสริมสร้างความเข้มแข็ง และจุดอ่อนที่ควรต้องปรับปรุง เพื่อให้การดำเนินงานด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ของกระทรวงสาธารณสุขได้อย่างมีประสิทธิภาพแล้ว ยังเป็นการประเมินสภาพแวดล้อมภายนอกในบริบททางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองที่มีความเปลี่ยนแปลงเป็นอย่างมาก และส่งผลกระทบต่อความสำเร็จหรือล้มเหลวของการดำเนินการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ของกระทรวงสาธารณสุข อีกทั้งเพื่อหากลยุทธ์ที่เหมาะสมในการรับมือกับสภาพแวดล้อมเชิงลบและแสวงหาโอกาสจากสภาพแวดล้อมเชิงบวก เพื่อให้การส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม เกิดผลที่ดีกว่า

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน (จุดแข็งและจุดอ่อน) ในการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ของกระทรวงสาธารณสุข ในระยะ ๕ ปี ข้างหน้า (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ได้นำหลักการ McKinsey’s 7S Model มาใช้เป็นกรอบในการกำหนดตัวแปรที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจำแนกตัวแปรที่มีผลกระทบต่อการดำเนินงานขององค์กรออกเป็น ๗ กลุ่มตัวแปร ประกอบด้วย

๑. S-Strategy	ตัวแปรด้านยุทธศาสตร์ / กลยุทธ์ในการปฏิบัติ
๒. S-Structure	ตัวแปรด้านโครงสร้างในการปฏิบัติ
๓. S-Style	ตัวแปรด้านรูปแบบการบริหารในการปฏิบัติ
๔. S-System	ตัวแปรด้านระบบการในการปฏิบัติ
๕. S-Staff	ตัวแปรด้านบุคลากรในการปฏิบัติ
๖. S-Skill	ตัวแปรด้านทักษะและองค์ความรู้ในการปฏิบัติ
๗. S-Shared value	ตัวแปรเรื่องค่านิยมร่วมในการปฏิบัติ

ส่วนการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก (โอกาสและอุปสรรค) ได้วิเคราะห์โดยนำหลักการ PEST+ Model ซึ่งประกอบด้วย ๗ มิติ ดังนี้

๑. P-Political	มิติทางการเมือง เช่น ระบบการเมือง รูปแบบการปกครอง
๒. E-Economic	มิติทางเศรษฐกิจ เช่น การค้า การลงทุน การดำเนินธุรกิจ สภาพเศรษฐกิจ
๓. S-Social	มิติทางสังคม เช่น วิถีชีวิต ความเชื่อ ขนบธรรมเนียม ประเพณี ศาสนา
๔. T-Technology	มิติทางเทคโนโลยี เช่น ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี นวัตกรรมต่าง ๆ
๕. L-Legal	มิติทางกฎหมาย เช่น รัฐธรรมนูญ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ พระราชบัญญัติ กฎหมาย / ระเบียบที่เกี่ยวข้อง
๖. I–International	มิติทางด้านต่างประเทศ เช่น ข้อกำหนดของสากล ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ
๗. G-Government	มิติทางด้านนโยบายรัฐบาล ระบบราชการ

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมในด้านต่าง ๆ ตามกรอบแนวคิด

สภาพแวดล้อมภายในที่เป็น **“จุดแข็ง”** ของการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ของกระทรวง-สาธารณสุข มีดังนี้

๑. ด้านยุทธศาสตร์ / กลยุทธ์ (Strategy)

๑.๑ สังคมกระทรวงสาธารณสุข ยึดเหนี่ยว ๓ สถาบันหลักคือ ชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ เป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของบุคลากรสาธารณสุขให้เกาะเกี่ยวอย่างแน่นแฟ้น โดยเฉพาะสถาบันพระมหากษัตริย์ที่ทรงเป็นแบบอย่างที่ดีงามในการดำเนินชีวิตบนทางสายกลาง

๑.๒ กระทรวงสาธารณสุข นำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ในรัชกาลที่ ๙ และทุกรัชกาล มาเป็นหลักในการบริหารราชการและการดำเนินชีวิตของบุคลากรในกระทรวงสาธารณสุข บนพื้นฐานของความพอประมาณ ลดความโลภและการเบียดเบียนผู้อื่น และนำคุณธรรมที่พึงประสงค์ ๕ ประการ มาใช้เป็นหลักในการบริหารราชการและการดำเนินชีวิตของบุคลากรในกระทรวงสาธารณสุขอีกด้วย อันประกอบด้วย คุณธรรมพอเพียง วินัย สุจริต จิตอาสา กตัญญู

๑.๓ ผู้บริหารสูงสุดมีการประกาศนโยบายการขับเคลื่อนงานด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ที่สอดคล้องไปกับแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนการปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) และนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ

๑.๔ การปฏิบัติงานด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมของกระทรวงสาธารณสุข มียุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนการปฏิรูปประเทศ แผนปฏิบัติการด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) แผนปฏิบัติการด้านการส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ยุทธศาสตร์ด้านมาตรฐานทางจริยธรรมและการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐ (พ.ศ. ๒๕๖๕-๒๕๗๐) และแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) เป็นเครื่องมือที่ถูกนำไปใช้เป็นกรอบชี้นำในการจัดทำแผนในส่วนราชการทุกระดับ ได้แก่ ส่วนราชการระดับกรม ทั้งราชการบริหารส่วนกลางและราชการบริหารส่วนภูมิภาค หน่วยงานของรัฐภายใต้กำกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข องค์การมหาชน และรัฐวิสาหกิจ ส่งผลให้การปฏิบัติองคาพยพในทุกส่วนราชการในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข มีเป้าหมายเพื่อการบรรลุเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

๑.๕ กระทรวงสาธารณสุข มีภาคเครือข่ายด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ทั้งในราชการบริหารส่วนกลาง และราชการบริหารส่วนภูมิภาค อันประกอบด้วย ส่วนราชการระดับกรม หน่วยงานของรัฐในกำกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข องค์การมหาชน และรัฐวิสาหกิจ ตลอดจน สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด โรงพยาบาลศูนย์ / โรงพยาบาลทั่วไป สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ และโรงพยาบาลชุมชน ทุกแห่ง

๑.๖ เสริมสร้างระบบคุณธรรมของกระทรวงสาธารณสุขให้เข้มแข็ง บนฐานคิดการยึดถือประโยชน์ของประเทศชาติ ประโยชน์ของส่วนรวม เหนือกว่าประโยชน์ส่วนตน นำสู่การเป็นกระทรวงคุณธรรม (Moral Ministry of Public Health)

๑.๗ บุคลากรกระทรวงสาธารณสุข ร่วมขับเคลื่อนค่านิยม “MOPH” โดยมุ่งหวังว่าเมื่อค่านิยม “MOPH” ฝังอยู่ในจิตวิญญาณของบุคลากรสาธารณสุขทุกคน ไม่ว่าเป้าหมายการทำงานจะเป็นอย่างไรก็จะประสบความสำเร็จเพื่อให้เกิดการพัฒนาที่ดีและยั่งยืน

๒. ด้านโครงสร้าง (Structure)

๒.๑ มีศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข ซึ่งเป็นหน่วยงานหลักในการปฏิบัติภารกิจด้านการส่งเสริมคุณธรรมและคุ้มครองจริยธรรม มีความพร้อมในด้านของบุคลากร

๒.๒ มีคณะกรรมการจริยธรรมประจำส่วนราชการ ที่มีหน้าที่และอำนาจตามข้อ ๗ ของข้อกำหนดว่าด้วยกระบวนการรักษาจริยธรรม : กลไกและการบังคับใช้ประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือน และมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ ๓ ปี นับแต่วันที่คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนมีประกาศแต่งตั้ง ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ด่วนที่สุด ที่ นร ๑๐๑๙/ว ๒๒ ลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๖๔ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาและการแต่งตั้งคณะกรรมการจริยธรรม

๒.๓ มีการขยายโครงสร้าง / ขอบเขตงานไปยังส่วนภูมิภาคทั่วประเทศ ทำให้การปฏิบัติภารกิจงานถูกกระจายไปยังพื้นที่ต่าง ๆ ไม่กระจุกตัวอยู่แต่ส่วนกลาง ส่งผลให้การส่งเสริมคุณธรรมและคุ้มครองจริยธรรม เกิดผลสัมฤทธิ์ในระดับพื้นที่มากยิ่งขึ้น

๒.๔ มีโครงสร้างภายในที่รองรับภารกิจงานกระจายในระดับพื้นที่ ส่งผลดีต่อการปฏิบัติภารกิจงานด้านส่งเสริมคุณธรรมและคุ้มครองจริยธรรมมากยิ่งขึ้น

๓. ด้านรูปแบบ (Style)

๓.๑ ผู้บริหารสูงสุดระดับหน่วยงาน เป็นแบบอย่างในการยึดถือค่านิยมด้านคุณธรรมและจริยธรรม ที่สามารถเป็นแบบอย่างในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ ประกอบด้วย ซื่อสัตย์ สามัคคี มีความรับผิดชอบ ตรวจสอบได้ โปร่งใส มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน และกล้าหาญทำในสิ่งที่ถูกต้อง

๓.๒ ผู้บริหารสูงสุดระดับหน่วยงาน มีการประกาศนโยบายการขับเคลื่อนงานด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ที่สอดคล้องไปกับแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนการปฏิรูปประเทศ ในทุกระดับ

๓.๓ ผู้บริหารระดับสูงทั้งฝ่ายการเมือง และฝ่ายพลเรือน ประกาศนโยบายขับเคลื่อนการบริหารงานที่โปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาลอย่างเป็นรูปธรรม เพื่อประโยชน์ของประชาชน ประชาชนมีความพึงพอใจและความเชื่อมั่นต่อการดำเนินงานด้านต่าง ๆ ของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข

๓.๔ มีการบูรณาการร่วมกับหน่วยงานและภาคส่วนอื่น ๆ ในรูปแบบของความร่วมมือส่งผลให้การปฏิบัติตามยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนการปฏิรูปประเทศ แผนปฏิบัติการด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) แผนปฏิบัติการด้านการส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ยุทธศาสตร์ด้านมาตรฐานทางจริยธรรมและการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐ (พ.ศ. ๒๕๖๕-๒๕๗๐) แผนปฏิบัติการด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) และแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) นำไปสู่การปฏิบัติที่มีความต่อเนื่องและเป็นรูปธรรมที่ชัดเจน

๔. ด้านระบบ (System)

๔.๑ กระทรวงสาธารณสุข กำหนดให้ส่วนราชการระดับกรม หน่วยงานของรัฐในกำกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข องค์การมหาชน และรัฐวิสาหกิจ เป็นองค์กรคุณธรรมต้นแบบ และกำหนดให้มีชมรมจริยธรรมของหน่วยงานในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค ประกอบด้วย สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด โรงพยาบาลศูนย์ / โรงพยาบาลทั่วไป สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ และโรงพยาบาลชุมชน ทุกแห่ง โดยศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริตกระทรวงสาธารณสุข เป็นกลไกหลักในการขับเคลื่อนภายใต้แผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ที่เชื่อมโยงไปสู่แผนปฏิบัติการด้านการส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

๔.๒ มีระบบกลไกในการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ของส่วนราชการระดับกรม หน่วยงานของรัฐในกำกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข องค์การมหาชน และรัฐวิสาหกิจ ผ่านเกณฑ์การประเมินองค์กร ชุมชน อำเภอ และจังหวัดคุณธรรม ภายใต้แผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

๔.๓ มีระบบกลไกในการส่งเสริมคุณธรรมของหน่วยงานในราชการบริหารส่วนภูมิภาค ประกอบด้วย สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด โรงพยาบาลศูนย์ / โรงพยาบาลทั่วไป สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ และโรงพยาบาลชุมชน ทุกแห่ง ผ่านการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค (MOPH Integrity and Transparency Assessment : MOPH ITA) โดยใช้กลไกชมรมจริยธรรมของหน่วยงานในราชการบริหารส่วนภูมิภาค ภายใต้แผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

๔.๔ มีระบบกลไกในการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ของสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนกลาง ผ่านตัวชี้วัดตามคำรับรองการปฏิบัติราชการของหน่วยงานในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข มิติภายใน (มิติการพัฒนาองค์การ) ภายใต้แผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

๔.๕ มีการสร้างนวัตกรรมการปฏิบัติงานด้านการส่งเสริมคุณธรรมเชิงระบบเพื่อเผยแพร่และสามารถเป็นแหล่งเรียนรู้ถ่ายทอดขยายผลไปสู่หน่วยงานอื่นได้ในรูปแบบตลาดนัดคุณธรรม ตลาดนัดคุณธรรมดิจิทัลแฟลตฟอร์ม (MOPH Moral Market Digital Platform) ที่สะท้อนให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในเชิงคุณธรรม จริยธรรม คนในองค์กรมีความสุข มีคุณภาพ มีคุณธรรมเชิงประจักษ์ และมีองค์ความรู้ที่สามารถถ่ายทอดและเป็นแหล่งเรียนรู้ให้กับองค์กรอื่นได้

๔.๖ มีระบบการยกย่อง เชิดชู บุคลากรที่ทำความดีจนเป็นแบบอย่างได้ และ / หรือ หน่วยงานที่ดำเนินการเป็นองค์กรคุณธรรมต้นแบบ และเป็นองค์กรคุณธรรมต้นแบบโดดเด่น

๔.๗ มีระบบการติดตามประเมินผลสำเร็จ เพื่อทบทวน ปรับปรุงแผนส่งเสริมคุณธรรมของหน่วยงาน แผนส่งเสริมคุณธรรมภายใต้กลไกชมรมจริยธรรม ให้มีคุณภาพและบรรลุคุณธรรมเป้าหมายที่กำหนด ตลอดจนมีผลสำเร็จของการดำเนินกิจกรรมตามแผนส่งเสริมคุณธรรมของหน่วยงาน แผนส่งเสริมคุณธรรมภายใต้กลไกชมรมจริยธรรมที่กำหนดไว้เพิ่มมากขึ้น และพฤติกรรมของคนในองค์กรเกิดการเปลี่ยนแปลงในเชิงประจักษ์เพิ่มมากขึ้น

๕. ด้านบุคลากร (Staff)

๕.๑ มีอัตรากำลังที่คัดเลือกจากความรู้ ความสามารถ มีคุณธรรม จริยธรรม ที่เหมาะสมกับงาน ส่งผลให้การปฏิบัติภารกิจด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม มีความพร้อมในด้านจำนวนของบุคลากรมากยิ่งขึ้น

๕.๒ ปลูกฝังบุคลากรในสังกัด ด้วยการเสริมสร้างระบบฐานคิดการยึดถือประโยชน์ของเทศชาติเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตน สร้างระบบคิด “แก้ทุจริต ต้องคิดเป็น” (Digital Thinking) และ “แก้ทุจริต ต้องคิดแยกแยะ” (Digital Thinking) คุณธรรมเชิงสัมพัทธ์ซึ่งเป็นการเปรียบเทียบระดับคุณธรรม และความขัดแย้งเชิงคุณธรรม นำสู่การเป็นกระทรวงคุณธรรม (Moral Ministry of Public Health)

๕.๓ ระบบการบริหารทรัพยากรบุคคล มีการกำหนดหลักสูตรต้านทุจริตศึกษาไว้สำหรับการฝึกอบรม / สัมมนา / การเรียนการสอนสำหรับบุคลากรในสังกัดกระทรวงทุกสายงานที่เข้าปฏิบัติงานใหม่

๕.๔ มีการเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม ในหลักสูตรผู้บริหารระดับต้น ระดับกลาง และระดับสูง

๖. ด้านทักษะ (Skill)

๖.๑ บุคลากรที่ปฏิบัติภารกิจด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง และมีทักษะที่เป็นสหวิชาชีพ ทำให้สามารถนำความรู้สหวิชาเหล่านั้นมาใช้เพื่อปฏิบัติภารกิจด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ให้สามารถบรรลุตามเป้าหมายของงานด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมในระดับประเทศได้ดียิ่งขึ้น

๖.๒ บุคลากรกระทรวงสาธารณสุข มีวิธีคิดในเชิงตรรกะ สามารถวิเคราะห์แยกแยะเรื่องผลประโยชน์ทับซ้อน และเรื่องทุจริตได้อย่างอัตโนมัติ

๗. ด้านค่านิยม (Shared Value)

๗.๑ ผู้บริหารสูงสุดระดับหน่วยงาน ยึดถือค่านิยม คือ ซื่อสัตย์ สามัคคี มีความรับผิดชอบ ตรวจสอบได้ โปร่งใส มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน และกล้าหาญทำในสิ่งที่ถูกต้อง

๗.๒ กระทรวงสาธารณสุข มีค่านิยมความซื่อสัตย์เป็นพื้นฐานที่สำคัญร่วมกันเสริมสร้างระบบคุณธรรมของกระทรวงสาธารณสุขให้เข้มแข็ง บนฐานคิดการยึดถือประโยชน์ของประเทศชาติเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตน นำสู่การเป็นกระทรวงคุณธรรม (Moral Ministry of Public Health) ส่งผลดีต่อการดำเนินงานด้านงานด้านการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม ให้สัมฤทธิ์ผลตามเป้าหมายของกระทรวงสาธารณสุขที่มีร่วมกัน

๗.๓ บุคลากรกระทรวงสาธารณสุขมีค่านิยมร่วมคือ “MOPH” มุ่งให้บุคลากรกระทรวงสาธารณสุข เป็นคนดี คนเก่ง คนกล้า และมีความสุข

Mastery

ฝึกฝนตนเองให้มีศักยภาพสูงสุด (ควบคุมตนเองให้ทำงาน คิด พูด อย่างมีสติ ใช้กิริยาวาจาเหมาะสม) มีความซื่อสัตย์ มีคุณธรรมจริยธรรม รักการเรียนรู้ ค้นหาความรู้สม่ำเสมอ มีวินัย ตรงต่อเวลา รับผิดชอบ

Originality

สร้างสรรค์นวัตกรรม สิ่งใหม่ ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อระบบสุขภาพ

People Centered

ยึดประชาชนเป็นที่ตั้ง เป็นศูนย์กลางในการทำงาน

Humility

มีความอ่อนน้อมถ่อมตน การเคารพผู้อื่น เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม รู้แพ้รู้ชนะ เปิดรับฟังความเห็นต่าง จัดการความขัดแย้งด้วยวิธีสร้างสรรค์ ช่วยผู้อื่นแก้ปัญหาในยามคับขัน

๗.๔ ยึดถือคุณธรรมเป้าหมาย ๕ ประการ ได้แก่ พอเพียง วินัย สุจริต จิตอาสา กตัญญู ที่สอดคล้องไปกับแผนปฏิบัติการด้านการด้านส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

สภาพแวดล้อมภายในที่เป็น **“จุดอ่อน”** ของการส่งเสริมคุณธรรมของกระทรวงสาธารณสุข มีดังนี้

๑. ด้านยุทธศาสตร์ / กลยุทธ์ (Strategy)

๑.๑ ขาดงบประมาณด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ในลักษณะแผนงานบูรณาการ

๑.๒ ความอ่อนแอในเชิงวัฒนธรรมและการใช้วิถีชีวิตแบบไทย ๆ ตามการไหลบ่าของกระแสสังคม อันเนื่องมาจากลักษณะสังคมไทยที่เปลี่ยนแปลงไปในโลกยุคดิจิทัล ขาดการกล่อมเกลาทางสังคม การหล่อหลอมทางด้านคุณธรรม จริยธรรม ความอ่อนแอทางวัฒนธรรมที่ขาดจุดยืน ขาดการใคร่ครวญในการรับหรือไม่รับสิ่งต่าง ๆ ที่เข้ามากระทบ เกิดความสับสนในการดำเนินชีวิตที่เหมาะสมและพึงประสงค์

๑.๓ ระบบอุปถัมภ์ที่แผ่กระจายในวงกว้างในสังคมไทยและสังคมกระทรวงสาธารณสุข เป็นปัญหาและความอ่อนแอในเชิงระบบคิด วัฒนธรรม ต่อการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมในมิติต่าง ๆ

๒. ด้านโครงสร้าง (Structure)

๒.๑ การขยายโครงสร้าง / หน้าที่การปฏิบัติงานด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ไปยังราชการส่วนภูมิภาค ยังขาดแคลนทรัพยากรที่สำคัญ โดยเฉพาะทรัพยากรบุคคลและงบประมาณ ส่งผลให้การดำเนินงานในระดับพื้นที่นั้นอาจยังไม่สามารถบรรลุผลตามจุดมุ่งหมาย ของการขยายโครงสร้าง / หน้าที่ เท่าที่ควรจะเป็น

๒.๒ ผู้รับผิดชอบงานตามโครงสร้าง / หน้าที่ด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม มีการปรับเปลี่ยนบ่อยครั้งจนเป็นอุปสรรคในการทำงาน

๒.๓ โครงสร้างการบริหารจัดการขององค์กรขาดการเชื่อมโยงระหว่างฐานรากและระดับนโยบาย และเป็นโครงสร้างการบริหารจัดการที่ไม่ชัดเจน ทำให้ความสัมพันธ์ของกลุ่มคนในองค์กรไม่แน่นแฟ้นและเกิดความอ่อนแอ ส่งผลให้ขาดระเบียบกฎเกณฑ์ในการปฏิบัติที่ชัดเจน

๓. ด้านรูปแบบ (Style)

๓.๑ มีการปรับเปลี่ยนผู้บริหาร / หัวหน้างาน ทำให้นโยบายและทิศทางการดำเนินงานขาดความชัดเจน บางหน่วยงานมีลักษณะเป็นการทำพอเป็นพิธีเพียงเพื่อรักษาภาพลักษณ์ ยังไม่มีจุดมุ่งหมายร่วมกันเพื่อส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ที่สะท้อนให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในเชิงคุณธรรม จริยธรรม คนในองค์กรมีความสุข มีคุณภาพ มีคุณธรรมเชิงประจักษ์

๓.๒ ผู้บริหาร / หัวหน้างาน / ผู้ปฏิบัติงานบางคน ยังมีวิธีคิดที่ไม่สามารถแยกแยะเรื่องผลประโยชน์ส่วนตัวและผลประโยชน์ส่วนรวมได้

๔. ด้านระบบ (System)

๔.๑ ระบบการทำงานที่ยังคงมีขั้นตอนที่สับสนและมีความซ้ำซ้อนในการปฏิบัติงาน เช่น ระบบคณะกรรมการ ระบบคณะอนุกรรมการ ระบบคณะทำงาน เป็นต้น ส่งผลให้เกิดความล่าช้าในการปฏิบัติงาน อีกทั้งการบริหารงานยังมีการปรับเปลี่ยนบ่อยครั้ง ขาดทิศทางที่ชัดเจน จนเป็นอุปสรรคในการปฏิบัติงาน

๔.๒ ในทางปฏิบัติระบบการเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม ยังมีความแยกส่วนกับการส่งเสริมคุณธรรมเชิงบวก ตามแผนปฏิบัติการด้านการด้านส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) และยุทธศาสตร์ด้านมาตรฐานทางจริยธรรมและการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐ (พ.ศ. ๒๕๖๕-๒๕๗๐) แม้ว่าในเชิงนโยบายจะเป็นการบูรณาการแล้วก็ตาม

๔.๓ ระบบการติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผล และบทลงโทษ ยังมีความล่าช้าในกระบวนการสอบสวนหาข้อเท็จจริง ส่งผลให้ภารกิจด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม การดำเนินการด้านวินัย (ทั้งวินัยเชิงบวกและวินัยเชิงลบ) อาจยังไม่ประสบความสำเร็จตามความคาดหวังของสังคม ส่งผลทางลบต่อภาพลักษณ์ของกระทรวงสาธารณสุข

๕. ด้านบุคลากร (Staff)

๕.๑ ขาดอัตรากำลังทรัพยากรบุคคล ส่งผลให้การดำเนินงานในระดับภูมิภาคยังไม่สามารถบรรลุผลตามจุดมุ่งหมายของการขยายโครงสร้าง / หน้าที่ เท่าที่ควรจะเป็น

๕.๒ บุคลากรยังขาดองค์ความรู้ในเชิงลึกสำหรับการทำความเข้าใจกับเรื่องการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และการเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม

๕.๓ บุคลากรบางคน ยังมีวิธีคิดที่ไม่สามารถแยกแยะเรื่องผลประโยชน์ส่วนตัวและผลประโยชน์ส่วนรวมได้

๖. ทักษะ (Skill)

๖.๑ การขาดการประสานความร่วมมือและบูรณาการการทำงานของรัฐ ด้านบุคลากรในบทบาทหน้าที่ และงบประมาณการดำเนินงานด้านการส่งเสริมคุณธรรม ตลอดจนขาดการติดตามประเมินผลด้านประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่และการใช้งบประมาณ

๖.๒ การขาดกระบวนการการมีส่วนร่วมหรือกระบวนการการตัดสินใจที่ต้องใช้การมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน ทำให้การขับเคลื่อนเป็นไปอย่างเชื่องชา เนื่องจากงานส่งเสริมคุณธรรมในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของคนในองค์กรนั้นต้องอาศัยการมีส่วนร่วมอย่างมาก

๗. ด้านค่านิยม (Shared Value)

๗.๑ ค่านิยมร่วมคือ “MOPH” มุ่งให้บุคลากรกระทรวงสาธารณสุขเป็นคนดี คนเก่ง คนกล้า และมีความสุข นั้น ยังขาดการการสื่อสารต่อสังคมให้เกิดการตื่นตัวอย่างต่อเนื่อง ทำให้ค่านิยมร่วม “MOPH” ไม่เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อสังคมในวงกว้างเท่าที่ควร

๗.๒ ค่านิยมระบบอุปถัมภ์ที่แผ่กระจายในวงกว้างในสังคมไทยและสังคมกระทรวงสาธารณสุข ยังคงเป็นปัญหาและเป็นอุปสรรคอย่างยิ่งต่อการพัฒนาด้านส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมในมิติต่าง ๆ

๗.๓ ค่านิยมในนโยบายและทิศทางการดำเนินงานขาดความชัดเจน บางหน่วยงานมีลักษณะเป็นการทำพอเป็นพิธีเพียงเพื่อรักษาภาพลักษณ์ยังไม่มีจุดมุ่งหมายร่วมกันเพื่อส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ที่สะท้อนให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในเชิงคุณธรรม จริยธรรมคนในองค์กรมีความสุข มีคุณภาพ มีคุณธรรมเชิงประจักษ์

สภาพแวดล้อมภายนอกที่เป็น **“โอกาส”** ของการส่งเสริมคุณธรรมของกระทรวงสาธารณสุข มีดังนี้

๑. มิติทางการเมือง (Political)

๑.๑ รัฐบาลประกาศให้การส่งเสริมคุณธรรมเป็นวาระแห่งชาติ และมีการกำหนดคุณธรรมเป้าหมาย

๑.๒ ข้าราชการการเมืองทุกตำแหน่งทุกระดับในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ให้ความสำคัญ เปิดโอกาสและเข้ามีส่วนร่วมในการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม การกำหนดนโยบายที่สำคัญ ตลอดจนสนับสนุนการดำเนินการที่เกี่ยวเนื่องกับการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ผ่านการกำหนดมาตรการที่สำคัญ

๒. มิติทางเศรษฐกิจ (Economic)

ให้ความสำคัญกับข้อมูลการจัดอันดับขีดความสามารถทางการแข่งขันของประเทศ รวมทั้งดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index : CPI) และการดำเนินการตามมาตรฐานสากลในรูปแบบต่าง ๆ อีกทั้งแนวโน้มของการลงทุนข้ามชาติจะเป็นทศวรรษแห่งเอเชีย จะเน้นเรื่องความโปร่งใสและการแก้ไขปัญหาความล่าช้า (Red Tape) เป็นต้น

๓. มิติทางสังคม (Social)

๓.๑ มีการส่งเสริม สนับสนุน ภาคีเครือข่ายในภาคส่วนต่าง ๆ ให้ร่วมกันส่งเสริมคุณธรรมอย่างเป็นรูปธรรม เช่น ผู้ประกอบการยาและเวชภัณฑ์ที่มิใช่ยา องค์กรต่อต้านการคอร์รัปชัน (ประเทศไทย) ฯลฯ มุ่งเน้นกระแสของสังคมที่แสดงถึงความต้องการที่จะเห็นภาพของการส่งเสริมคุณธรรมที่เป็นรูปธรรมและชัดเจน โดยใช้การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล และหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เป็นหลักการพื้นฐานที่สำคัญในการส่งเสริมคุณธรรม

๓.๒ มีทุนทางสังคมที่ดีงาม ทั้งในส่วนที่ได้จากการสั่งสมและการต่อยอดสืบต่อกันมาอย่างยาวนาน รวมถึงการรวมตัวของคนที่มีคุณภาพเพื่อสร้างประโยชน์ต่อส่วนรวม บนพื้นฐานของความไว้เนื้อเชื่อใจ สายใยแห่งความผูกพันและวัฒนธรรมที่ดีงาม ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนภูมิปัญญา และทุนทางวัฒนธรรม ซึ่งหากนำมาพัฒนาและใช้ประโยชน์อย่างเหมาะสมแล้ว จะเป็นโอกาสและปัจจัยในการส่งเสริมคุณธรรม การพัฒนาประเทศ สังคมให้สมดุลและยั่งยืน

๔. มิติทางเทคโนโลยี (Technology)

๔.๑ มีการพัฒนาเทคโนโลยีที่ช่วยพัฒนา เผยแพร่ และสามารถเป็นแหล่งเรียนรู้ถ่ายทอดขยายผลไปสู่หน่วยงานอื่นได้ในรูปแบบตลาดนัดคุณธรรมดิจิทัลแฟลตฟอร์ม (MOPH Moral Market Digital Platform) ที่สะท้อนให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในเชิงคุณธรรม จริยธรรม คนในองค์กรมีความสุข มีคุณภาพ มีคุณธรรมเชิงประจักษ์ และมีองค์ความรู้ที่สามารถถ่ายทอดและเป็นแหล่งเรียนรู้ให้กับองค์กรอื่นได้

๔.๒ มีกระบวนการสื่อสารที่มีความทันสมัย โดยผ่านเทคโนโลยีที่ทันสมัย ทำให้สามารถเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ในเรื่องต่าง ๆ ได้อย่างคล่องตัว รวดเร็ว รับรู้ได้ในวงกว้าง

๕. มิติทางกฎหมาย (Legal)

๕.๑ ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ บัญญัติไว้ว่าเพื่อให้การส่งเสริมและพัฒนาคุณธรรมในสังคมไทย เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ (๘) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีจึงวางระเบียบนี้ โดยกำหนด คุณธรรม หมายความว่า สิ่งที่มีคุณค่า มีประโยชน์ เป็นความดีงาม เป็นมโนธรรม เป็นเครื่องประคับประคองใจให้เกลียดความชั่ว กลัวบาป ใฝ่ความดี เป็นเครื่องกระตุ้นผลักดันให้เกิดความรู้สึกรับผิดชอบ เกิดจิตสำนึกที่ดีมีความสงบเย็นภายใน และเป็นสิ่งที่ต้องปลูกฝังโดยเฉพาะเพื่อให้เกิดขึ้นและเหมาะสมกับความต้องการในสังคมไทย และจริยธรรม หมายความว่า กรอบหรือแนวทางอันดีงามที่พึงปฏิบัติ ซึ่งกำหนดไว้สำหรับสังคมเพื่อให้เกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อยงดงาม ความสงบร่มเย็นเป็นสุข ความรักสามัคคี ความอบอุ่น มั่นคง และปลอดภัยในการดำรงชีวิต

โดยกำหนดให้มี “ คณะกรรมการส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ” ทำหน้าที่เสนอแผนแม่บทการส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรมในสังคมไทยต่อคณะรัฐมนตรี ให้ความเห็นเกี่ยวกับนโยบาย แก้ไขกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือมติคณะรัฐมนตรี ประสานนโยบายและแผนเพื่อเสริมสร้างความร่วมมือในการปฏิบัติงานของภาคส่วนต่าง ๆ ตลอดจนพิจารณาให้ความเห็นชอบแผนงานและโครงการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมในสังคมไทย รวมทั้งแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมายมีองค์ประกอบของคณะกรรมการโดยนายกรัฐมนตรี เป็นประธานกรรมการ สำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรม ทำหน้าที่เป็นเลขานุการคณะกรรมการ โดยให้มีอำนาจหน้าที่จัดทำแผนแม่บทการส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรมในสังคมไทยเสนอคณะกรรมการส่งเสริมจัดทำและประสานแผนปฏิบัติการฯ ร่วมกับหน่วยงานของรัฐและส่วนงานที่เกี่ยวข้อง สนับสนุนการฝึกอบรมด้านคุณธรรมและจริยธรรมและพัฒนาเครือข่าย และประสานติดตามและประเมินผลการปฏิบัติตามนโยบายและแผน ตลอดจนปฏิบัติงานอื่น ๆ ที่คณะกรรมการและคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

๕.๒ ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑ เป็นการแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการส่งเสริม คุณธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ เพื่อให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับการดำเนินงานส่งเสริมคุณธรรม แห่งชาติในปัจจุบัน อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ (๘) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีจึงวางระเบียบนี้ โดยให้กรมการศาสนาทำหน้าที่สำนักงานเลขานุการคณะกรรมการส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ โดยให้มีหน้าที่และอำนาจตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐

๕.๓ บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๗๖ วรรคสาม บัญญัติให้ “รัฐพึงจัดให้มีมาตรฐานทางจริยธรรมเพื่อให้หน่วยงานของรัฐใช้เป็นหลักในการกำหนดประมวลจริยธรรมสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานนั้น ๆ ซึ่งต้องไม่ต่ำกว่ามาตรฐานทางจริยธรรมดังกล่าว” และมาตรา ๒๕๘ ข. ด้านการบริหารราชการแผ่นดิน (๔) บัญญัติว่า “ให้มีการปรับปรุงพัฒนาการบริหารงานบุคคลภาครัฐเพื่อจูงใจให้ผู้มีความรู้ความสามารถอย่างแท้จริงเข้ามาทำงานในหน่วยงานของรัฐ และสามารถเจริญก้าวหน้าได้ตามความสามารถ และผลสัมฤทธิ์ของงานของแต่ละบุคคล มีความซื่อสัตย์สุจริต กล้าตัดสินใจและกระทำในสิ่งที่ถูกต้อง โดยคิดถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว มีความคิดสร้างสรรค์และคิดค้นนวัตกรรมใหม่ ๆ เพื่อให้การปฏิบัติราชการและการบริหารราชการแผ่นดินเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และมีมาตรการคุ้มครองป้องกันบุคลากรภาครัฐจากการใช้อำนาจโดยไม่เป็นธรรมของผู้บังคับบัญชา”

๕.๔ มาตรา ๕ มาตรฐานทางจริยธรรม คือ หลักเกณฑ์การประพฤติปฏิบัติอย่างมีคุณธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งจะต้องประกอบด้วย (๑) ยึดมั่นในสถาบันหลักของประเทศ อันได้แก่ ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข (๒) ซื่อสัตย์ สุจริต มีจิตสำนึกที่ดี และรับผิดชอบต่อหน้าที่ (๓) กล้าตัดสินใจและกระทำในสิ่งที่ถูกต้องชอบธรรม (๔) คิดถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัวและมีจิตสาธารณะ (๕) มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน (๖) ปฏิบัติหน้าที่อย่างเป็นธรรมและไม่เลือกปฏิบัติ และ (๗) ดำรงตนเป็นแบบอย่างที่ดีและรักษาภาพลักษณ์ของทางราชการ

อีกทั้งยังมีการกำหนดให้องค์กรกลางบริหารงานบุคคลของหน่วยงานของรัฐมีหน้าที่จัดทำประมวลจริยธรรมที่มีมาตรฐานจริยธรรมข้างต้นเป็นหลักสำคัญ สำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่อยู่ในความรับผิดชอบ (มาตรา ๖) ให้มีคณะกรรมการมาตรฐานทางจริยธรรมคณะหนึ่ง เรียกโดยย่อว่า “ก.ม.จ.” มีนายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมาย เป็นประธานกรรมการ (มาตรา ๘) กำหนดให้มีผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับการรักษาจริยธรรมประจำหน่วยงานของรัฐ ในการนี้อาจมอบหมายให้ส่วนงานที่มีหน้าที่และภารกิจในด้านจริยธรรม ธรรมาภิบาล หรือที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล หรือ คณะกรรมการและกลุ่มงานจริยธรรมประจำหน่วยงานของรัฐที่มีอยู่แล้วเป็นผู้รับผิดชอบก็ได้ (มาตรา ๑๙)

๕.๕ มียุทธศาสตร์ด้านมาตรฐานทางจริยธรรมและการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐจะเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนงานด้านการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐ โดยมีวัตถุประสงค์ที่สำคัญคือเพื่อเป็นกรอบและกลไกในการขับเคลื่อนการดำเนินการรักษาจริยธรรมและส่งเสริม พัฒนาจริยธรรมให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยองค์กรกลางบริหารงานบุคคล (ตามมาตรา ๓ และมาตรา ๒๐ ของพระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. ๒๕๖๒) และหน่วยงานของรัฐใช้เป็นแนวทางในการขับเคลื่อนงานด้านการส่งเสริมจริยธรรม ภายในระยะเวลา ๕ ปี นับตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๖๕-๒๕๗๐ และเป็นส่วนหนึ่งของการขับเคลื่อนระบบราชการและองค์กรภาครัฐให้บรรลุเป้าหมายตามแผนการพัฒนาชาติระยะยาวตามยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐) และแผนการปฏิรูปประเทศด้านการบริหารราชการแผ่นดิน และแผนการปฏิรูปประเทศด้านการป้องกันและการปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ

อีกทั้งยังเป็นภารกิจที่มีความสำคัญและเชื่อมโยงกับการขับเคลื่อนงานด้านการส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ และงานด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ

๖. มิติทางด้านต่างประเทศ (International)

การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community : AEC) ในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ เนื่องจากประเทศสมาชิกอาเซียนหลายประเทศซึ่งเป็นเพื่อนบ้านและมีพรมแดนติดต่อกันมีวัฒนธรรมที่คล้ายคลึงกัน มีทุนทางสังคมที่ดีงาม ทั้งในส่วนที่ได้จากการสั่งสมและการต่อยอดสืบต่อกันมาอย่างยาวนาน รวมถึงการรวมตัวของคนที่มีคุณภาพเพื่อสร้างประโยชน์ต่อส่วนรวมบนพื้นฐานของความไว้เนื้อเชื่อใจ สายใยแห่งความผูกพันและวัฒนธรรมที่ดีงาม ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนภูมิปัญญา ทุนทางวัฒนธรรม ซึ่งหากนำมาพัฒนาและใช้ประโยชน์อย่างเหมาะสมแล้วจะเป็นโอกาสและปัจจัยในการส่งเสริมคุณธรรม การพัฒนาประเทศ และสังคมให้สมดุลและยั่งยืน

๗. มิติทางด้านนโยบายรัฐบาล / ระบบราชการ (Government)

๗.๑ นโยบายของรัฐบาลมีความต้องการส่งเสริมภาพลักษณ์ในการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ให้เป็นที่ยอมรับทั้งในและนอกประเทศ และให้ความสำคัญต่อการการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม โดยอาศัยการปฏิรูปและบูรณาการการทำงานในทุกภาคส่วนปฏิบัติมาตรการและกลไกการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ที่มีการพัฒนารูปแบบให้มีความสอดคล้องกับบริบทสภาพปัญหาของสังคมไทยที่เกิดขึ้น

๗.๒ แผนการปฏิรูปประเทศ ประเด็นที่ ๑๓ ด้านวัฒนธรรม กีฬา แรงงาน และการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ มุ่งเน้นการนำหลักธรรมทางศาสนามาใช้ในการพัฒนาจิตใจ ปัญญา และการพัฒนาประเทศ มรดกทางวัฒนธรรม เอกลักษณ์ที่ดีงามของชาติ การส่งเสริมและพัฒนาการกีฬาเพื่อสุขภาพ พร้อมนำมาใช้เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ สังคมและความเป็นเลิศ การส่งเสริมการมีงานทำ การคุ้มครองแรงงานให้มีความปลอดภัย สุขอนามัย รายได้สวัสดิการที่ดี การประกันสังคม การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในด้านความมั่นคง สุขภาพ และปัจจัยในการดำรงชีวิต แต่ละมิติล้วนมีความเชื่อมโยงกันและสามารถทำให้เกิดการหลอมรวมนำไปสู่เป้าหมายการพัฒนาคนในชาติให้มีความเข้มแข็ง บนพื้นฐานของเศรษฐกิจที่พอเพียงแต่มีความเข้มแข็งมั่นคงโดยมี “วัฒนธรรม” เป็นพื้นฐานของการสะท้อนความเป็นชาติ ที่ต้องผสานกับความเข้าใจในอิทธิพลและบริบทของกระแสโลกเพื่อให้เกิดความสมดุลทั้งสองส่วน อีกทั้งยังรวมถึงการสร้างสังคมบนฐานของคุณธรรมจริยธรรม ร่วมกับ “กีฬาและการออกกำลังกาย” ที่จะช่วยสร้างผลลัพธ์สำคัญสองส่วนคือ สุขภาพที่ดีและการสร้างทัศนคติพึงประสงค์ ไม่ว่าจะเป็นการสร้างความเคารพ (Respect) ทั้งต่อผู้อื่น ตนเอง และกฎกติกาของสังคม ด้านมิตรภาพ (Friendship Excellence) ที่ทลายขีดจำกัดของมนุษย์ ภายใต้แนวคิด “เร็วขึ้น สูงขึ้น แข็งแรงขึ้น” และเรื่อง “แรงงาน” คือ การพัฒนากำลังแรงงาน (Supply) ให้มีคุณภาพ และมีความสามารถเป็นผู้ประกอบการเองเพื่อสร้างผลผลิตให้ประเทศและนำมาซึ่งความมั่นคงทั้งของตนเอง สังคม ร่วมกับ “การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์” เพื่อเป็นการเติมเต็มการพัฒนาและส่งเสริมในมิติอื่น ๆ สำหรับคนทุกกลุ่ม ทุกช่วงวัยตั้งแต่แรกเกิดในทุกภาคส่วนและในทุกพื้นที่ เพื่อให้ได้รับการพัฒนาไปสู่ศักยภาพสูงสุดมีความสุขของแต่ละคนมีสมรรถนะสอดรับกับบริบทการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ ๒๑ เตรียมความพร้อม

สู่ความเป็นเลิศ นำไปสู่การเติบโตและสร้างความมั่นคงในชีวิตได้อย่างยั่งยืน สามารถเป็นที่พึ่งของตนเองและสังคม จนวาระสุดท้ายของชีวิตเพื่อเป็นภาระแก่สังคมและครอบครัวด้วย และระยะเวลาสั้นที่สุดที่ต้องอาศัยผู้อื่นค้ำจุนดูแล มีเป้าหมายรวมคือ ประเทศชาติมั่นคงประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน

๗.๓ การเปลี่ยนแปลงประเทศไปสู่ “โมเดลประเทศไทย ๔.๐ : สร้างความเข้มแข็งจากภายในเชื่อมโยงเศรษฐกิจไทยสู่โลก” หากย้อนหลังไปในอดีต ประเทศไทยมีการปรับโมเดลเศรษฐกิจจาก “โมเดลประเทศไทย ๑.๐” ที่เน้นภาคเกษตร ไปสู่ “โมเดลประเทศไทย ๒.๐” ที่เน้นอุตสาหกรรมเบาและก้าวสู่ “โมเดลประเทศไทย ๓.๐” ในปัจจุบันที่เน้นอุตสาหกรรมหนัก ซึ่งทำให้ประเทศไทยต้องเผชิญกับกับดักประเทศรายได้ปานกลาง ความเหลื่อมล้ำของความมั่งคั่ง และความไม่สมดุลในการพัฒนากับดักเหล่านี้ เป็นประเด็นที่ท้าทายของรัฐบาลในการปฏิรูปโครงสร้างเศรษฐกิจ เพื่อก้าวข้าม “ประเทศไทย ๓.๐” ไปสู่ “ประเทศไทย ๔.๐” ซึ่งรัฐบาลต้องการปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่ “Value-Based Economy” หรือ “เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม” กล่าวคือ ในปัจจุบันเรายังติดอยู่ในโมเดลเศรษฐกิจแบบ “ทำมาก” ได้น้อย” จึงต้องปรับเปลี่ยนเป็น “ทำน้อย ได้มาก” หมายถึง การขับเคลื่อนให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างน้อยใน ๓ มิติ ได้แก่ (๑) เปลี่ยนจากการผลิตสินค้า “โภคภัณฑ์” ไปสู่สินค้าเชิง “นวัตกรรม” (๒) เปลี่ยนจากขับเคลื่อนประเทศด้วยอุตสาหกรรมไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม และ (๓) เปลี่ยนจากการเน้นภาคการผลิตสินค้าไปสู่การเน้นภาคบริการมากขึ้น ซึ่งโมเดลประเทศไทย ๔.๐ จึงเป็นการพัฒนาและเป็นจุดเริ่มต้นของยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ในการขับเคลื่อนไปสู่การเป็นประเทศที่มั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืนอย่างเป็นรูปธรรม

สำหรับสภาพแวดล้อมภายนอกที่เป็น **"อุปสรรค"** ของการส่งเสริมคุณธรรมของกระทรวงสาธารณสุข มีดังนี้

๑. มิติทางการเมือง (Political)

๑.๑ นักการเมืองที่มุ่งเข้ามาหาผลประโยชน์ให้กับตนเองและพวกพ้อง ระบบอุปถัมภ์ที่แผ่กระจายในวงกว้างในสังคมไทยและสังคมกระทรวงสาธารณสุข เป็นปัญหาและความอ่อนแอในเชิงระบบคิด วัฒนธรรมต่อการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมในมิติต่าง ๆ

๑.๒ ปัญหาความขัดแย้ง ความแตกแยกทางการเมือง ปัญหาทางเศรษฐกิจตกต่ำและปัญหาความเหลื่อมล้ำในสังคม ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการให้ความสำคัญกับเรื่องการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมอันดีงามในสังคมไทย

๒. มิติทางเศรษฐกิจ (Economic)

๒.๑ ประเทศไทยเป็นประเทศเปิดเสรีทางการค้า ทำให้เผชิญกับปัญหาที่ตามมากับธุรกิจประเภทกิจการข้ามชาติ ซึ่งบางครั้งเข้ามาด้วยอิทธิพลก่อให้เกิดปัญหาการทุจริตในส่วนต่าง ๆ เกิดปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ เกิดปัญหาการฟอกเงิน ฯลฯ ตามมาอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ นโยบายการดำเนินงานทางการค้าที่ผูกขาดตลาดและกีดกันทางการค้าทั้งภายในและภายนอกประเทศ ส่งผลให้

ภาคธุรกิจเอกชนมีค่านิยมในการให้สินบนกับเจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อมุ่งหวังให้อำนวยความสะดวกกับตนเอง และเกิดปัญหาอาชญากรรมปกขาวในภาคธุรกิจเกิดการทุจริตใหญ่ ๆ และการให้เล็ก ๆ เช่น ส่วยรายวัน กลายเป็นเรื่องแลกเปลี่ยนระหว่างผู้ให้กับผู้รับ

๒.๒ สภาวการณ์ทางเศรษฐกิจที่ถดถอยอย่างต่อเนื่อง ค่าครองชีพสูง เจ้าหน้าที่ของรัฐมีระบบคิดที่เปลี่ยนแปลงไป ทำการทุจริตโดยการหาโอกาสจากช่องโหว่จากการปฏิบัติงานเพื่อกระทำการทุจริต

๓. มิติทางสังคม (Social)

๓.๑ บริบทสังคมไทยที่ยังไม่เอื้อต่อการปฏิรูป พัฒนา และเปลี่ยนแปลงกระบวนทัศน์ในการทำงานด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริต เนื่องจากสังคมไทยมีวัฒนธรรมยอมรับระบบอุปถัมภ์ เครือญาติ พวกพ้อง รอมชอม และประชาชนยังขาดค่านิยมร่วมในการร่วมต้านทุจริต และมีระบบคิดที่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัวมากกว่าประโยชน์ส่วนรวม ประโยชน์สาธารณะ หรือประโยชน์ของชาติบ้านเมือง

๓.๒ กระแสบริโภคนิยม และการโฆษณาชวนเชื่อ กำลังเป็นกระแสที่มีอิทธิพลต่อค่านิยมของคนในสังคมไทย

๓.๓ กระแสการไหลบ่าของวัฒนธรรมต่างชาติที่เข้ามาสู่สังคมไทยทางสื่อสารมวลชนและเทคโนโลยีสารสนเทศ มีอิทธิพลต่อวิถีชีวิตของคนไทยมากขึ้นทำให้รากเหง้าความเป็นไทยหลายประการได้รับผลกระทบถูกลดคุณค่าลงและถูกเปลี่ยนแปลง โดยเฉพาะขนบธรรมเนียมประเพณีวัฒนธรรมไทยกำลังถูกกลืนจากค่านิยมตะวันตก ส่งผลให้เยาวชนคนรุ่นใหม่ต่างยึดติดกับค่านิยมของต่างชาติ แล้วละเลยความเป็นไทย

๔. มิติทางเทคโนโลยี (Technology)

๔.๑ ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศในภาวะสังคมปัจจุบันแม้จะมีผลกระทบในเชิงบวกในเรื่องความสะดวกสบาย แต่อาจจะส่งผลกระทบเชิงลบต่อการยึดมั่นในคุณธรรมของประชาชนในสังคมไทย

๔.๒ ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศ มีบทบาทต่อการพัฒนาสังคมรวมทั้งตอบสนองการดำรงชีวิตของประชาชนมากยิ่งขึ้น ทั้งเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ผ่านกระแสโลกาภิวัตน์และโลกไซเบอร์ ทำให้สังคมไทยมุ่งแสวงหาความสุขและสร้างอัตลักษณ์ส่วนตัว ผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ เกิดเป็นวัฒนธรรมที่หลากหลายที่ไม่สามารถบ่งบอกถึงความเป็นไทยได้ชัดเจน นอกจากนี้ เทคโนโลยีเกี่ยวกับการทำงานอาจเป็นภัยคุกคามต่อชีวิตจิตใจ อาทิ การโจรกรรมข้อมูลธุรกิจหรือข้อมูลส่วนบุคคล ประเทศที่พัฒนาเทคโนโลยีมาก อาจไม่มีความสมดุลในการพัฒนาระหว่างกายกับจิตใจของกลุ่มคนในสังคม จะทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำในการพัฒนา จึงเป็นความท้าทายในการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของสังคมยุคใหม่

๕. มิติทางกฎหมาย (Legal)

๕.๑ กระบวนการทางกฎหมายที่มีขั้นตอนซ้ำซ้อนและมากเกินความจำเป็น ก่อให้เกิดความล่าช้าในการดำเนินคดี และขาดการบังคับใช้กฎหมายที่มีประสิทธิภาพ รวดเร็ว เด็ดขาด การทำงานยังคงยึดติดกับกับขั้นตอนทางกฎหมายที่ยากต่อการปฏิบัติ

๕.๒ (ร่าง) พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวม พ.ศ. ... ไม่สามารถบังคับใช้ได้ เนื่องจาก (ร่าง) พระราชบัญญัติฉบับนี้มีเจตนารมณ์เพื่อแนะนำตักเตือนให้เจ้าหน้าที่ของรัฐและบุคคลในครอบครัวระมัดระวังการกระทำที่ระบุว่าเป็นการขัดกันแห่งและประโยชน์ ได้แก่ การที่ตนเองและบุคคลในครอบครัวมีปฏิสัมพันธ์กับคู่สัญญาหรือคู่สัมปทานของรัฐในลักษณะต่างๆ เกินขอบเขตที่เหมาะสม อันเป็นการเสี่ยงต่อการใช้อำนาจดุลยพินิจที่ได้รับจากรัฐตามหน้าที่และอำนาจต่อผู้มีส่วนได้เสียอย่างไม่เป็นธรรม และป้องปรามการใช้อำนาจรัฐเพื่อแสวงหาประโยชนืให้กับตนเองและพวกพ้องอันเป็นเหตุนำไปสู่การทุจริตและประพฤติมิชอบ ตลอดจนป้องกันการเรียกรับและการให้ของขวัญอันอาจเป็นเหตุให้มีการพัฒนาไปสู่การเรียกรับสินบนรวมถึงมีมาตรการบรรเทาความเสียหายต่อรัฐจากการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ทุจริต หรือการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ

๖. มิติทางด้านต่างประเทศ (International)

- ต่างประเทศไม่เชื่อถือต่อความโปร่งใสและการบริหารงานภาครัฐไทย ซึ่งภาครัฐไทยยังขาดการดำเนินการตามพันธกรณีที่ตกลงตามอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต ค.ศ. ๒๐๐๓ (United Nations Convention against Corruption : UNCAC)

๗. มิติทางด้านนโยบายรัฐบาล / ระบบราชการ (G-Government)

๗.๑ เกิดการทุจริตในภาครัฐอย่างต่อเนื่อง จนประชาชนมีทัศนคติในแง่ลบกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ จึงเป็นอุปสรรคต่อการสร้างความร่วมมือในการป้องกันการทุจริตกับประชาชน อีกทั้งประชาชนยังมองว่าหน่วยงานของรัฐไม่มีความจริงใจต่อการแก้ไขปัญหาทุจริต เป็นเพียงแต่ทำตามข้อตกลง ตัวชี้วัด ทำแบบลูบหน้าปะจมูก ขาดความต่อเนื่อง และยังพบว่าบางหน่วยงานสร้างเอกสารหลักฐานขึ้นมาเพื่อให้ผ่านตัวชี้วัดเท่านั้น

๗.๒ ปัญหาการทุจริตในรัฐบาลเป็นปัญหาสำคัญที่ส่งผลต่อการพัฒนาระบบราชการ การพัฒนาประเทศ และการส่งเสริมคุณธรรมในระบบราชการและการพัฒนาประเทศ เนื่องจากปัญหาดังกล่าวเกิดขึ้นมานานจนฝังรากลึกในระบบราชการ อีกทั้งเกี่ยวพันกับวิถีของเจ้าหน้าที่รัฐในสังคมไทยมาอย่างยาวนาน อาจกล่าวได้ว่าเป็นส่วนหนึ่งของวัฒธรรมไปแล้ว เมื่อปัญหาดังกล่าวผูกพันอยู่กับเจ้าหน้าที่รัฐ ระบบราชการ และสังคมไทย จึงส่งผลให้เจ้าหน้าที่รัฐบางส่วนมองว่าการทุจริตคอร์รัปชันเป็นเรื่องปกติที่ยอมรับได้ ทำให้บริบทระบบราชการไทยกลายเป็นสังคมคอร์รัปชันเกือบสมบูรณ์

๗.๓ การบริหารภาครัฐที่อ่อนแอ ไม่สามารถขับเคลื่อนการบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้เกิดความเสื่อมถอยในคุณธรรม จริยธรรม อาทิ เจ้าหน้าที่ย่อหย่อนในการปฏิบัติตามหน้าที่ การบังคับใช้กฎหมายไม่จริงจัง การดำเนินงานไม่โปร่งใส เกิดการทุจริตประพฤติมิชอบ นำไปสู่ความเหลื่อมล้ำและไม่เป็นธรรมในมิติเศรษฐกิจ สังคม การเมือง ส่งผลกระทบต่อความเชื่อถือในด้านคุณธรรมของต่างชาติที่มีต่อประเทศไทย

จากกระบวนการทบทวนสภาพแวดล้อมของภารกิจด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ของกระทรวงสาธารณสุข ด้วยการใช้เทคนิค SWOT Analysis ซึ่งเป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมที่มีผลต่อการส่งเสริมคุณธรรม ประกอบไปด้วยการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก โดยวิเคราะห์ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส อุปสรรค (Strength Weakness Opportunity and Threat Analysis : SWOT Analysis) เพื่อกรองและพิจารณาตัวแปรที่มีผลกระทบต่อประสิทธิภาพและความสำเร็จในการดำเนินการตามแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) สำหรับการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน (จุดแข็งและจุดอ่อน) ได้นำหลักการ McKinsey's 7S Model มาใช้เป็นกรอบในการกำหนดตัวแปรที่เกี่ยวข้อง ส่วนการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก (โอกาสและอุปสรรค) ได้วิเคราะห์โดยนำหลักการ PEST^{+} Model มาใช้เป็นกรอบในการกำหนดตัวแปรที่เกี่ยวข้องในการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ของกระทรวงสาธารณสุข ในระยะ ๕ ปี ข้างหน้า (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

ข้อมูลที่ได้เป็นข้อมูลของสภาพแวดล้อมของกระทรวงสาธารณสุขโดยรวม ซึ่งเป็นข้อมูลที่มีส่วนสำคัญซึ่งช่วยชี้นำทิศทางของแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ว่าควรจัดทำกลยุทธ์ไปในทิศทางใด มีจุดแข็งหรือโอกาสอันใดบ้างที่ควรจะนำมาเป็นปัจจัยเสริมพลังในกลยุทธ์ มีจุดอ่อนหรืออุปสรรคใดบ้างที่กลยุทธ์ควรเข้าไปจัดการแก้ไขเพื่อป้องกันการดำเนินกลยุทธ์ต่าง ๆ อย่างไร้ประสิทธิภาพ เมื่อพิจารณาจากผลการทบทวนสภาพแวดล้อมของภารกิจด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมของกระทรวงสาธารณสุข จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคดังที่กล่าวแล้วข้างต้น พบว่าประเด็นที่เป็นจุดร่วมของตัวแปร SWOT ที่สำคัญคือ การบูรณาการความร่วมมือจากทุกภาคส่วนของกระทรวงสาธารณสุข ในการร่วมกันส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ดังนั้น การที่แผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ได้ตระหนักถึงผลสะท้อนความร่วมมือของทุกภาคส่วนของกระทรวงสาธารณสุข ในการดำเนินการด้านการการส่งเสริมคุณธรรมของชาติด้วยแล้ว จะช่วยชี้นำทิศทางของแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ให้สามารถตอบสนองต่อทุกจุดตัวแปร SWOT ได้ และอาจเกิดเป็นทิศทางหรือแนวโน้มในการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ของกระทรวงสาธารณสุขขึ้นในอนาคต ซึ่งเป็นสิ่งที่ควรมุ่งหวังสูงสุดในการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมของกระทรวงสาธารณสุข และประเทศไทยต่อไป

๓.๔ สถานการณ์คุณธรรมในอนาคต

The National Intelligence Council ได้จัดทำรายงาน Global Trends 2040 : A More Contested World โดยคาดการณ์ภัยคุกคามความมั่นคงของโลกในอนาคตไว้ ๔ ประการ ได้แก่

๑. ความท้าทายระดับโลก ที่รัฐและประชากรของรัฐทั้งหมดตกอยู่ในสภาวะของการรับผิดชอบร่วมกันอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ อาทิ การเปลี่ยนแปลงของสภาพอากาศ โรคระบาด วิกฤติการณ์ทางการเงิน ตลอดจนการ Disrupt ของเทคโนโลยีสมัยใหม่ ปรากฏการณ์ดังกล่าวนับได้ว่าเป็นที่ประจักษ์ชัดและทำให้เกิดความสั่นคลอนในวงกว้างไม่ว่าต้นกำเนิดของปัญหาจะเกิดขึ้น ณ ที่ใด ดังนั้น รัฐจะต้องมีความสามารถในการทนทาน รับมือ และปรับตัวเข้ากับปัญหาความท้าทายระดับโลกต่าง ๆ

๒. ความแตกแยกหรือช่องว่างที่เกิดขึ้นภายในสังคม รัฐ และระบบระหว่างประเทศ ในขณะที่โลกของเราได้เติบโตและพัฒนาอย่างรวดเร็วผ่านเทคโนโลยีการติดต่อสื่อสารที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งส่งผลดีต่อประสิทธิภาพและความสะดวกสบายในการใช้ชีวิตโดยทั่วไป อย่างไรก็ดีภูมิทัศน์ในลักษณะนี้อาจก่อให้เกิดความตึงเครียดในทุกระดับ นับตั้งแต่ภายในสังคมที่แบ่งแยกกันผ่านคุณค่าและอัตลักษณ์ที่ยึดถือแตกต่างกันไปจนถึงการดำเนินการของรัฐในการควบคุมกิจกรรมดิจิทัลต่าง ๆ ของประชาชน จึงเป็นที่คาดการณ์ได้ว่าความแตกแยกระหว่างเชื้อชาติ วัฒนธรรม และอุดมการณ์ทางการเมืองจะมีมากขึ้น

๓. การสูญเสียดุลยภาพ การเติบโตของความท้าทายข้ามชาติต่าง ๆ และการเกิดขึ้นของความแตกแยกดังที่ได้กล่าวไป จะทำให้ความสามารถที่มีอยู่ในปัจจุบันของระบบโครงสร้าง ตลอดจนสถาบันต่าง ๆ ไม่เพียงพอต่อการรับมือ จนก่อให้เกิดการสูญเสียดุลยภาพหรือเกิดการขยายตัวของช่องว่างระหว่างความต้องการของประชาชนกับความสามารถของรัฐและเอกชนในการตอบสนองต่อความต้องการ รัฐที่ไม่สามารถปรับตัวและพัฒนาศักยภาพที่จำเป็นได้อาจสูญเสียศรัทธาจากประชาชน จนอาจนำไปสู่ความขัดแย้งและความยากลำบากในการหาข้อสรุปร่วมกันระหว่างประชาชนกับรัฐ

๔. การปรับตัว ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับทุกระดับในการรับมือกับความท้าทายในอนาคต เทคโนโลยีจะเป็นกุญแจสำคัญที่ทำให้เกิดข้อได้เปรียบในการปรับตัวและขยายโอกาสทางเศรษฐกิจ อย่างไรก็ดีประโยชน์ของเทคโนโลยีสมัยใหม่อย่าง AI คาดการณ์ได้ว่าอาจไม่สามารถกระจายไปได้อย่างทั่วถึงทุกมุมโลก อาจส่งผลให้ปัญหาความเหลื่อมล้ำทวีความรุนแรงมากขึ้นทั้งภายในรัฐและระหว่างรัฐ

ดังนั้น สิ่งที่รัฐและประชาชนควรทำความเข้าใจให้ถ่องแท้ คือการที่เราทั้งหมดต่างตกอยู่ในสภาวะเดียวกัน คืออาจเป็นผู้ก่อให้เกิดความท้าทายและเป็นเหยื่อของความท้าทายไปพร้อมกัน จึงต้องรับผิดชอบในการรับมือกับความท้าทายร่วมกันทั้งในระดับสังคม ระดับรัฐ และระดับโลก

ประกอบกับข้อมูลรายงานการศึกษาอนาคตประเทศไทย ปี ๒๕๘๕ ใน ๙ มิติ คือ ประชากร สังคมชนบท การศึกษา สิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ วัฒนธรรม การเมือง และความมั่นคง พบว่า ปัจจัยขับเคลื่อนสำคัญที่ใช้ในการจินตนาการภาพอนาคตทางเลือกหรือฉากทัศน์ของประเทศไทยในอีก ๒๐ ปีข้างหน้า มี ๒ ประการ โดยแต่ละปัจจัยสามารถแบ่งรูปแบบออกเป็น ๒ ขั้วตรงกันข้าม ปัจจัยแรกคือรูปแบบการเติบโต

และพัฒนาเศรษฐกิจ ขั้วหนึ่งคือการเติบโตแบบสีน้ำตาล (Brown Growth) ซึ่งเน้นการผลิตและบริโภคที่ใช้ทรัพยากรอย่างสิ้นเปลืองและมักนำไปสู่การพัฒนาที่เอื้อประโยชน์เฉพาะกลุ่มแบบมือใครยาวสาวได้สาวเอา อีกขั้วหนึ่งของแกนนี้เป็นการเติบโตแบบสีเขียว (Green Growth) ซึ่งเน้นการผลิตที่มุ่งเพิ่มมูลค่าการผลิตและการบริโภคไปพร้อมกับการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพและลดความจำเป็นในการใช้ทรัพยากรให้เหลือน้อยที่สุด โดยมีความมุ่งหวังว่าในที่สุดจะนำไปสู่การพัฒนาแบบฟื้นฟูและทั่วถึง

อีกปัจจัยหนึ่งที่กำหนดอนาคตทางเลือกของประเทศไทยคือ รูปแบบอำนาจทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และการเมืองที่ใช้ในการครอบครอง ควบคุม และจัดสรรทรัพยากร รวมถึงการเก็บเกี่ยวและสะสมมูลค่าที่เกิดขึ้นจากการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรรูปแบบเครือข่ายอำนาจเหนือทรัพยากรแบ่งออกเป็น ๒ ขั้วหลัก คือ แบบกระจุกและรวมศูนย์ (Centralized) กับแบบกระจาย (Dispersed) โดยในแบบกระจายยังสามารถแบ่งเป็นแบบแยกศูนย์ (Decentralized) และแบบกระจายศูนย์ (Distributed) เมื่อนำปัจจัยขับเคลื่อนทั้งสองประการมาไขว้กัน ก็จะได้เป็นฉากทัศน์ของประเทศไทยใน พ.ศ. ๒๕๘๕ จำนวน ๔ ฉากด้วยกัน ได้แก่ (๑) กิ้งกือในเขาวงกต คือภาพอนาคตของประเทศไทยที่ไม่สามารถพัฒนาเศรษฐกิจสีเขียวและหมุนเวียนได้ ในขณะที่โครงสร้างอำนาจเหนือทรัพยากรก็ยังคงกระจุกตัวเช่นเดิม (๒) ปลาไหลพ้นโคลนตม คือภาพอนาคตที่ประเทศไทย มีการกระจายอำนาจไปสู่ท้องถิ่นอย่างเต็มที่ แต่ยังไม่ไปถึงการสร้างเครือข่ายที่นำไปสู่การปรับผ่านเข้าสู่เศรษฐกิจสีเขียวและหมุนเวียน (๓) ไก่ออร์แกนิกในเล้าไฮเทค คือภาพอนาคตที่ประเทศไทยสามารถปรับเปลี่ยน โครงสร้างการผลิตและการบริโภคให้มีความยั่งยืนมากขึ้นได้ด้วยการลงทุนขนาดใหญ่ของภาคเอกชน แต่โครงสร้างอำนาจเหนือทรัพยากรยังคงกระจุกตัวอยู่กับกลุ่มทุนและชนชั้นนำ และ (๔) พิราบไร้พรมแดน คือภาพอนาคตที่พึงประสงค์สำหรับประเทศไทย เมื่อระบบการบริโภคและการผลิตสามารถปรับเข้าสู่เศรษฐกิจสีเขียวและหมุนเวียนได้อย่างเต็มที่ อีกทั้งอำนาจเหนือทรัพยากรก็กระจายสู่ชุมชนและประชาชนอย่างแท้จริง

ไม่ว่าประเทศไทยจะมุ่งหน้าไปสู่ฉากทัศน์ไหนและบนเส้นทางใด หลักการพื้นฐานสำคัญมีอยู่สองประการที่เชื่อว่าจะทำให้ประเทศไทยสามารถลดเลี่ยงความเสี่ยงเชิงระบบและเพิ่มขีดความสามารถในการฟื้นตัวและตั้งหลักใหม่ได้อย่างรวดเร็ว หลักการแรก คือ การรักษาและเพิ่มความหลากหลายของประเทศไทยทั้งในด้านประชากร เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อมและการเมือง หลักการที่สอง คือ ความเป็นธรรม ทั้งความเป็นธรรมในการจัดสรรทรัพยากร และความเป็นธรรมเชิงกระบวนการในการตัดสินใจด้านทรัพยากรทุกมิติ รวมไปถึงความเป็นธรรมในการเปลี่ยนผ่าน (Just transitions) โดยมีข้อเสนอแนวนโยบาย ๔ ข้อที่เป็นพื้นฐานในการขับเคลื่อนให้ประเทศไทยสามารถก้าวพ้นกับดักความคิดและวงจรการกระทำแบบเดิมไปสู่อนาคตที่พึงประสงค์ พร้อมกับการสร้างขีดความสามารถในการรับมือกับความเสี่ยงและความไม่แน่นอน และเตรียมพร้อมคว้าโอกาสใหม่ที่อาจเกิดขึ้นได้ในอนาคต ได้แก่ (๑) สานเสวนากติกาประชาคม (Deliberate & Regenerate) ซึ่งมุ่งสร้างเวทีของการปรึกษาหารือและเจรจาต่อรองได้อย่างเสรีและสันติ (๒) ดิจิทัล ไทยแลนด์ (Digitalize & Revitalize) ซึ่งเน้นการยกระดับการเข้าถึงบริการพื้นฐานด้านดิจิทัลให้กับพลเมืองไทยได้อย่างทั่วถึงและถ้วนหน้า (๓) กระจายอำนาจแบบเครือข่าย (Distribute & Redistribute) ซึ่งมุ่งสร้างระบบการอภิบาลด้วยเครือข่ายของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในวงกว้างเพื่อให้การจัดสรรทรัพยากรเป็นธรรมมากขึ้น และ (๔) รื้อสร้างประเทศไทย (Deconstruct

& Reconstruct) ซึ่งมุ่งการปฏิรูประบบราชการและระบบสำคัญอื่น ๆ พร้อมยกระดับการมีส่วนร่วมของพลเมืองในกระบวนการทางการเมืองทุกระดับและทุกรูปแบบ

ฉากทัศน์ดังกล่าวอาจส่งผลต่อความเปลี่ยนแปลงในวิถีชีวิตและค่านิยมของคนไทยในอนาคต สังคมไทยจะมีความเป็นปัจเจกนิยมมากขึ้น และคนไทยจะมีความเป็นสากลมากขึ้นโดยมีลักษณะเช่นเดียวกับชาวดิจิทัลสากล เช่น การใช้เทคโนโลยี วิถีชีวิตออนไลน์ มีอิสระ มั่นใจในตนเอง ลดอคติในการเหยียดหยามผู้อื่นและต้องการมีส่วนร่วมกับสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในมิติคุณธรรม ซึ่งคนรุ่นใหม่มีแนวโน้มเรียกร้องความโปร่งใสและความเสมอภาค ยืนหยัดเพื่อสิทธิของตนเองมากขึ้น เนื่องจากปัญหาการคอรัปชันในภาครัฐที่ลามไปถึงภาคส่วนต่าง ๆ ที่น่าจะเป็นปราการสุดท้ายของการรักษาความซื่อสัตย์ เช่น สถาบันการศึกษา องค์กรทางศาสนา หน่วยงานที่ดูแลผู้พิการ เป็นต้น รวมไปถึงวิกฤติโรคระบาดที่ก่อให้เกิดกระแสการมีจิตสาธารณะ คนรุ่นใหม่มีแนวโน้มที่ต้องการบริจาคทุนหรือแรงงานเพื่อให้สังคมดีขึ้น เป็นการบริจาคเชิงกลยุทธ์เป็นจิตที่มีอุดมการณ์และอาจจะมีการปฏิบัติการร่วมกันทำให้เกิดพลังร่วมเพิ่มขึ้นมากเรียกว่า “ทุนสังคม” ซึ่งทุนสังคม เกิดจากการสะสมความสัมพันธ์เชิงเครือข่ายของกลุ่มคนที่นำมารวมกันเป็นทรัพยากรที่อยู่บนพื้นฐานของความไว้เนื้อเชื่อใจและต่างตอบแทนกัน ซึ่งนำไปสู่การสร้างการมีส่วนร่วมการที่มีปฏิบัติการหรือกิจกรรมร่วมกัน (Collective Action) เพื่อสร้างคุณค่าใหม่ร่วมกันได้

จากสถานการณ์ต่าง ๆ ของโลกทั้งในอดีต ปัจจุบัน และอนาคตดังที่กล่าวมาข้างต้น สอดคล้องกับข้อเสนอของสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ระบุว่าประเทศไทยมีความจำเป็นต้องสร้างภูมิคุ้มกันของประเทศ โดยใช้ “ทุนสังคม” ภายในประเทศที่มีอยู่เพื่อให้สามารถรองรับผลกระทบได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะสถาบันพระมหากษัตริย์ที่เป็นสถาบันหลักเป็นแบบอย่างการดำเนินชีวิตของสังคมด้วยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เชื่อมโยงคนในชาติให้เกาะเกี่ยวกันอย่างเหนียวแน่น นอกจากนี้ ชุมชนท้องถิ่นยังเป็นรากฐานที่สำคัญของประเทศ การมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงจะทำให้ชุมชนสามารถพึ่งตนเองช่วยให้เศรษฐกิจสังคมและทรัพยากรธรรมชาติเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนได้

ส่วนที่ ๔

๔. แนวคิดเกี่ยวกับการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม

๔.๑ ความหมายของคุณธรรม จริยธรรม

ตามรูปศัพท์ คำว่า “คุณธรรม” มาจากคำว่า “คุณ+ธรรม” ซึ่งคำว่า คุณ แปลว่า ดี ประเสริฐ คุณประโยชน์ เกื้อกูล คุณงามความดี คุณค่า คุณความดี คำว่า ธรรม แปลว่า สภาพที่ทรงไว้ (ทุกสิ่งคือธรรม) คุณงามความดี ข้อปฏิบัติที่ดีงาม ความจริง คำสั่งสอนในทางศาสนา กฎ กฎเกณฑ์ ดังนั้น คำว่า คุณธรรม จึงแปลว่า ข้อปฏิบัติดีงามที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและสังคม ดังนั้น บุคคลที่ทำคุณงามความดีที่เป็นประโยชน์แก่คนอื่น สังคม ประเทศชาติ บุคคลนั้นชื่อว่าผู้มีคุณธรรม หรือคนดี นั่นเอง คำว่า คุณธรรม นี้ ตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า Virtue แปลว่า คุณงามความดีคุณความดี ความถูกต้อง ความบริสุทธิ์ คุณสมบัติที่ดีที่น่าสรรเสริญ

คำว่า “จริยธรรม” มาจากคำว่า จริย+ธรรม คำว่า “จริย” แปลว่า ความประพฤติ กิริยาที่ควรประพฤติ และคำว่า ธรรม หากแปลตามรูปศัพท์ก็แปลตามที่กล่าวไว้ข้างต้น แต่หากแปลคำว่า “ธรรม” ที่เชื่อมกับคำว่า “จริย” เป็นคำว่า จริยธรรม คำนี้แปลว่า ข้อหรือหลักปฏิบัติที่ดีงามที่ควรประพฤติปฏิบัติ คำว่า จริยธรรม นี้ ตรงกับคำในภาอังกฤษว่า Ethic แปลว่า หลักจริยธรรม หลักจรรยา โดยความหมายก็หมายถึงข้อหรือหลักปฏิบัติที่ดีงามที่ควรประพฤติปฏิบัติ นั่นเอง

ความหมายของคำว่า คุณธรรม และจริยธรรม นักวิชาการได้ให้ความหมายไว้ดังต่อไปนี้

คณะกรรมการส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ (๒๕๖๑) ประมวลความหมายของคุณธรรมไว้ว่า คุณธรรมตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า Virtue ซึ่ง Longman Dictionary of Contemporary English (1995) ให้นิยามไว้ ๒ นัย คือ ประการที่หนึ่ง หมายถึง ความดีงามของลักษณะนิสัย หรือพฤติกรรมที่เกิดจากการกระทำจนเคยชิน และประการที่สอง หมายถึง คุณธรรมที่บุคคลได้กระทำตามความคิดและมาตรฐานของสังคมเกี่ยวกับความประพฤติและศีลธรรม นอกจากนี้ คำว่า คุณธรรม ตามความหมายของพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๕๔ ยังหมายถึง สภาพคุณงามความดี ขณะที่ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี

ว่าด้วยการส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ บัญญัติว่า คุณธรรม หมายถึง สิ่งที่มีคุณค่า มีประโยชน์ เป็นความดี เป็นมโนธรรม เป็นเครื่องประคับประคองให้เกลียดความชั่ว กลัวบาป เป็นเครื่องกระตุ้นผลักดันให้เกิดความรู้สึกรับผิดชอบ เกิดจิตสำนึกที่มีความสงบเย็นภายใน และเป็นสิ่งที่ต้องปลูกฝังโดยเฉพาะเพื่อให้เกิดขึ้นและเหมาะสมกับความต้องการของสังคมไทย

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒ นิยาม คุณธรรม ว่าหมายถึงสภาพคุณงามความดี เป็นสภาพคุณงามความดีทางความประพฤติและจิตใจ และนิยาม จริยธรรม ว่าคือ ธรรมที่เป็นข้อประพฤติปฏิบัติ

พระยาอนุมานราชธน (๒๕๑๖) อธิบายว่า จริยธรรมหมายถึง คุณค่าของความประพฤติในสังคมที่ถือว่าถูกต้องดีหรือสิ่งที่ถือว่าผิดและชั่วไม่ควรประพฤติ แล้ววางหลักเป็นมาตรฐานไว้

แสง จันทร์งาม (๒๕๓๑) อธิบายว่า จริยธรรม ว่าด้วยความดีความชั่ว ความถูกและความผิด ความควร ความไม่ควร เกณฑ์สำหรับตัดสินคุณค่าทางจริยธรรมและการปฏิบัติเกี่ยวกับคุณค่าเหล่านี้

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (๒๕๔๔) ให้ความหมายคุณธรรมว่า หมายถึง สิ่งที่บุคคลยอมรับว่าเป็นสิ่งที่ดีงาม มีประโยชน์มากและเป็นโทษน้อย คุณธรรมของแต่ละสังคมขึ้นอยู่กับวัฒนธรรม เศรษฐกิจ ศาสนา และการศึกษาของคนในแต่ละสังคม และอธิบายจริยธรรม ว่าหมายถึงระบบการทำความดี ละเว้นความชั่ว คำว่า ระบบ ซึ่งหมายถึงทั้งสาเหตุที่บุคคลจะกระทำหรือไม่กระทำ และผลของการกระทำนั้น ตลอดจนกระบวนการเกิดและการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเหล่านี้ และอธิบายไว้ว่า จริยธรรมครอบคลุมไปถึงคุณธรรมด้วย

คณะกรรมการส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ ในแผนแม่บทส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๕๙-๒๕๖๔) ได้ให้ความหมายของคำว่า คุณธรรมและจริยธรรมไว้ว่า คุณธรรม หมายถึง สิ่งที่มีคุณค่า มีประโยชน์ เป็นความดีงาม เป็นมโนธรรม เป็นเครื่องประคับประคองใจให้เกลียดความชั่ว กลัวบาป ใฝ่ความดี เป็นเครื่องกระตุ้นผลักดันให้เกิดความรู้สึกรับผิดชอบเกิดจิตสำนึกที่ดีมีความสงบเย็นภายใน เป็นสิ่งที่ต้องปลูกฝังโดยเฉพาะเพื่อให้เกิดขึ้นและเหมาะสมกับความต้องการในสังคมไทย จริยธรรม หมายถึง กรอบหรือแนวทางอันดีงามที่พึงปฏิบัติ ซึ่งกำหนดไว้สำหรับสังคม เพื่อให้เกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อยงดงาม ความสงบร่มเย็นเป็นสุข ความรักความสามัคคี ความอบอุ่น มั่นคงและปลอดภัยในการดำรงชีวิต

จากการประมวลความหมายของคุณธรรมจริยธรรมของนักวิชาการต่าง ๆ ดังกล่าว สรุปได้ว่า คุณธรรม คือ มโนธรรม สภาพความดี มีประโยชน์ มีคุณค่า เป็นที่พึงประสงค์แก่ตนเอง ผู้อื่น และสังคมโดยรวม เป็นสิ่งที่ควรปลูกฝัง ส่งเสริม สนับสนุนให้ปฏิบัติให้มากเพื่อความสงบสุข เจริญรุ่งเรืองของผู้คนและสังคม โดยในแต่ละสังคมอาจมีคุณธรรมที่สังคมนั้น ๆ ส่งเสริมปลูกฝังที่เหมือนกันหรือต่างกันขึ้นอยู่กับบริบทของสังคม เช่น สังคมไทยให้ความสำคัญกับคุณธรรมเรื่อง ความซื่อสัตย์ สุจริต ความกตัญญู ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ คุณธรรมนี้จัดเป็นมโนธรรม เช่น คุณธรรมเรื่องความซื่อสัตย์ที่เป็นมโนธรรม คือธรรมที่ฝังลึกในจิตใจมีความตระหนักรู้ว่าความซื่อสัตย์เป็นสิ่งมีประโยชน์ มีคุณค่า และจริยธรรม หมายถึง ระบบที่กำหนดพฤติกรรมของผู้คนในสังคมว่าพฤติกรรมใดดีและไม่ดี พึงประสงค์และไม่พึงประสงค์

และนำไปสู่การกำหนดว่าการกระทำการปฏิบัติ พฤติกรรมใดที่ควรทำหรือไม่ควรทำ ดังนั้น คุณธรรมและจริยธรรมจึงเป็นธรรมที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กันอย่างแยกไม่ออก โดยมีรากฐานมาจากจิตใจของบุคคลที่ตระหนักรู้ว่าอะไรดีอะไรไม่ดี (มโนธรรม) แล้วนำไปสู่การปฏิบัติในสิ่งที่ดี ละเว้นสิ่งไม่ดี (จริยธรรม) เช่น พฤติกรรมการทำงานอย่างโปร่งใส ตรวจสอบได้ มีความรับผิดชอบ ไม่คดโกง เป็นต้น เป็นจริยธรรมที่ส่งเสริมคุณธรรมเรื่องซื่อสัตย์สุจริต คนที่ปฏิบัติได้เช่นนั้นจึงเป็นคนซื่อสัตย์

๔.๒ ความสำคัญของคุณธรรม จริยธรรม

พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร ได้ตรัสถึงความสำคัญของคุณธรรมไว้ว่า

“ถ้าคนเราคิดดี คิดถูกต้องตามหลักวิชาการและคุณธรรม คำพูดและการกระทำก็จะเป็นไปในทางที่ดีที่เจริญ แต่ถ้าคิดไม่ดีไม่ถูกต้อง คำพูดและการกระทำ ก็อาจก่อให้เกิดความเสียหายทั้งแก่ตนเองและส่วนรวมได้ ด้วยเหตุนี้ ก่อนที่บุคคลจะพูด จะทำสิ่งใด จำเป็นต้องหยุดเสียก่อนว่า กิจที่จะทำ คำที่จะพูดนั้นผิดหรือถูก เป็นคุณประโยชน์หรือเป็นโทษเสียหาย เป็นสิ่งที่ควรพูดควรกระทำ หรือควรงดเว้น เมื่อคิดพิจารณาได้ดังนี้ ก็จะสามารถยับยั้งคำพูดที่ไม่สมควร หยุดยั้งการกระทำที่ไม่ถูกต้อง พูดและทำสิ่งที่จะสัมฤทธิ์ผลเป็นประโยชน์และความเจริญ” พระบรมราโชวาทในพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร ในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๔๐

คุณธรรม เป็นปัจจัยสำคัญที่วัดคุณค่าความเป็นมนุษย์ เมื่อมนุษย์มีคุณธรรม ความเป็นระเบียบความสงบสุข ความเจริญย่อมเกิดขึ้นทั้งแก่ตัวบุคคลและสังคม เนื่องจาก

๑. คุณธรรม เป็นเครื่องวัดคุณค่าและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ มนุษย์จะได้รับการยกย่องเคารพนับถือก็เพราะความมีคุณธรรมประจำใจ การยกย่องเคารพนับถือบุคคลเพราะความร่ำรวยด้วยวัตถุภายนอก แม้จะได้มาโดยทุจริตย่อมนำไปสู่ความล้มเหลวของระบบการปกครองในสังคมนั้น ๆ

๒. คุณธรรม เป็นเครื่องส่งเสริมบุคลิกภาพให้บุคคลนั้น ๆ เป็นผู้มีความมั่นคงทางจิตใจ มีความกล้าหาญทางจริยธรรม น่าเคารพนับถือ เช่น คนที่รักษาสัจจะย่อมเป็นที่เคารพนับถือน่าคบค้าสมาคม

๓. คุณธรรม เช่น ความจริงใจ ทำให้มิตรภาพระหว่างผู้คบหามีความมั่นคงราบรื่น เป็นที่ไว้วางใจของผู้อื่น

๔. คุณธรรม สร้างความสบายใจในการดำเนินชีวิตเพราะไม่ต้องหวาดระแวงในการหลงทำชั่วของตนเองหรือหลงทำชั่วต่อผู้อื่น อันจะทำให้ผู้อื่นคิดทำร้ายเบียดเบียนคืนให้รับความทุกข์ กล่าวได้ว่าคนมีคุณธรรมย่อมเป็นสุขทั้งในยามหลับและยามตื่น

๕. คุณธรรม ทำให้บุคคลดำเนินชีวิตอย่างประสบความสำเร็จทั้งในหน้าที่การงาน การครองตน ครองคน ครองงาน

๖. คุณธรรม เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ประเทศชาติมีความสงบสุข เจริญรุ่งเรือง เพราะสิ่งเหล่านี้จะเกิดได้ต้องอาศัยปัจเจกบุคคลที่มีคุณธรรม ยิ่งคนในชาติจำนวนมากเท่าใดคุณธรรมที่มีมากจะช่วยเสริมสร้างความสงบสุข และความเจริญให้แก่ประเทศชาติโดยส่วนรวม เช่น ความสุจริต ความมุ่งมั่น ความอดทน ความเสียสละ ความสามัคคี เป็นต้น เป็นคุณธรรมส่งเสริมความสงบสุขและความเจริญของประเทศชาติ

นอกจากนี้ ความสำคัญของจริยธรรมสรุปได้ดังนี้

๑. จริยธรรม เป็นรากฐานการพัฒนาต่าง ๆ ที่จะทำให้เกิดการพัฒนานั้น ๆ สร้างความสุข ความเจริญรุ่งเรืองอย่างยั่งยืน เพราะหากการพัฒนาใด ๆ ไม่ยึดจริยธรรมเป็นแนวปฏิบัติย่อมก่อให้เกิดการแข่งขัน แย่งชิง เบียดเบียน ท้ายที่สุดนำมาซึ่งความทุกข์กายทุกข์ใจของผู้คน

๒. มนุษย์ประกอบด้วยร่างกายและจิตใจ จิตใจมนุษย์เป็นผู้คิด ผู้สั่งกายให้กระทำสร้างสรรค์พัฒนาสิ่งต่าง ๆ หากจิตใจได้รับการพัฒนาจริยธรรมดีแล้วย่อมมั่นใจว่าการพัฒนาต่าง ๆ ย่อมส่งผลดี ประโยชน์สุขแก่ตนเองและสังคมโดยรวมแบบยั่งยืน ดังนั้น การจะพัฒนาอะไรต้องพัฒนาจิตใจคนก่อน ด้วยเหตุนี้ จริยธรรมจึงมีความสำคัญที่ต้องพัฒนาให้เกิดในจิตใจผู้คน เมื่อรากฐานแห่งความเป็นมนุษย์ถูกเติมเต็มในจิตใจแล้ว การพัฒนาต่าง ๆ ย่อมเจริญรุดหน้าไปด้วย และถือได้ว่าเป็นการพัฒนาที่สร้างสรรค์

๓. จริยธรรม มีความจำเป็นและมีคุณค่าก่อให้เกิดประโยชน์แก่คนในสังคม เพราะจริยธรรมเป็นระบบความรู้ ความคิด การปฏิบัติในสิ่งที่ดีงาม แยกแยะให้รู้ดีรู้ชั่ว ผิด ถูก ควร ไม่ควร ดังนั้น การมีจริยธรรมย่อมทำให้คนในสังคม คิด พูด ทำ ในทางที่เป็นคุณประโยชน์ต่อตนเองและส่วนรวม ความสงบสุข ความรัก ความสามัคคีย่อมเกิดขึ้นได้ง่ายและมั่นคง

๔. จริยธรรม เป็นทางชี้นำพฤติกรรมมนุษย์ให้รับรู้ เข้าใจ ยอมรับความเป็นเพื่อนมนุษย์ที่มีคุณค่าและมีศักดิ์ศรีเท่าเทียมกัน และช่วยหล่อหลอมให้คนเกิดความรัก ความสามัคคีต่อกัน ประพฤติปฏิบัติต่อกันด้วยความเอื้ออาทรต่อผู้อาวุโสกว่า และมีความอ่อนโยนต่อผู้ที่ด้อยกว่าทั้งด้านอายุ ตำแหน่ง หน้าที่การงาน หรือสถานภาพทางสังคม

๕. จริยธรรม เป็นทางชี้นำพฤติกรรมในการทำงานราชการ ไว้ ๓ ประการ โดยข้าราชการเป็นคนดี คนเก่งอย่างสมบูรณ์นั้น จะต้องมีพฤติกรรมครบทั้ง ๓ ประการในคน ๆ เดียวกัน อันได้แก่ พฤติกรรมของพลเมืองดี พฤติกรรมที่เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ และพฤติกรรมในหน้าที่ราชการ โดยที่

๕.๑ พฤติกรรมของพลเมืองดี หมายถึง พฤติกรรมการทำตามกฎหมาย พฤติกรรมซื่อสัตย์ พฤติกรรมรับผิดชอบต่อตนเอง ต่อผู้อื่น และต่อสังคม นั่นคือการไม่เบียดเบียนผู้อื่นและตนเอง ยึดมั่นในศาสนา และวัฒนธรรมที่ดีงาม

๕.๒ พฤติกรรมที่เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ หมายถึง พฤติกรรมการปรับตนให้สามารถทำงานที่แปลกใหม่ สามารถพัฒนาตนเองให้ก้าวหน้าและสมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย ทางสังคม และทางจิตใจ มีพฤติกรรมการพัฒนาผู้อยู่ในความรับผิดชอบ พฤติกรรมการยอมรับนวัตกรรมที่เหมาะสม และพฤติกรรมการพัฒนากลุ่มและสังคม รู้จักอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ เป็นต้น

๕.๓ พฤติกรรมในหน้าที่ราชการ คือ พฤติกรรมการทำงานเพื่องานราชการ และเพื่อส่วนรวม เป็นสำคัญ พฤติกรรมการรักษาระเบียบวินัยของทางราชการ ตลอดจนมีจรรยาวิชาชีพของตน สามารถปรับตนให้อยู่ในระบบงานแบบราชการได้อย่างมีประสิทธิภาพสูง

นักวิชาการได้สรุปความหมายของจริยธรรมว่าหมายถึง การประพฤติปฏิบัติที่เหมาะสม ดีงาม ประกอบไปด้วยคุณธรรม ศีลธรรม ซึ่งในความหมายของคุณธรรมนั้น หมายถึง สภาพคุณงามความดี ส่วนศีลธรรม หมายถึง ความประพฤติที่ดีที่ชอบ ดังนั้น คำว่า จริยธรรม คุณธรรม ศีลธรรม มีความหมายที่สอดคล้องกันในลักษณะของความประพฤติ หรือการประพฤติปฏิบัติที่ดีที่ชอบ อย่างไรก็ดี คำว่า “จริยธรรม” มักจะใช้กับการประพฤติปฏิบัติในการประกอบอาชีพ หรือดำเนินกิจการของบุคคล เช่น จริยธรรมธุรกิจ จริยธรรมทางวิชาการ และจริยธรรมทางการเมือง เป็นต้น

นอกจากนี้ ยังได้อธิบายถึงความแตกต่างระหว่าง “จริยธรรม” กับ “จรรยาบรรณ” “จริยธรรม” กับ “จริยศาสตร์” และ “จริยธรรม” กับ “กฎหมาย” โดยในส่วนของ “จริยธรรม” กับ “จรรยาบรรณ” มักจะมีการใช้สับสน ซึ่งรากศัพท์ “จรรยาบรรณ” หมายถึง หนังสือที่ว่าด้วยความประพฤติที่ดีงาม ซึ่งอาจหมายรวมถึงการจัดทำประมวลหลักของความประพฤติที่ดีงาม หรือการกำหนดกรอบของความประพฤติที่ดีของผู้ประกอบอาชีพการงานอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น จรรยาบรรณแพทย์ จรรยาบรรณสื่อมวลชน ซึ่งมีความสับสนในการใช้ศัพท์ “จรรยาบรรณ” กับ “จริยธรรม” หากเป็นการประพฤติไม่เหมาะสม ที่ถูกต้องต้องเรียกว่า “ไม่มีจริยธรรม” แต่การเรียกว่า “ไม่มีจรรยาบรรณ” จะหมายถึงการที่ไม่มีการกำหนดหลักการหรือข้อกำหนดของความประพฤติที่ดีงามไว้ หรืออาจกล่าวได้ว่า การประมวลหลักความประพฤติที่ดีงามที่เรียกว่า “จรรยาบรรณ” กับ “ประมวลจริยธรรม” เป็นเรื่องเดียวกัน ส่วนความแตกต่างของ “จริยธรรม” กับ “จริยศาสตร์” ตามที่ได้กล่าวไปแล้ว “จริยธรรม” เป็นเรื่องของความประพฤติ ส่วน “จริยศาสตร์” เป็นสาขาหนึ่งของวิชาปรัชญา ซึ่งตรงกับภาษาอังกฤษว่า Ethics โดยการศึกษาเรื่อง “จริยศาสตร์” เป็นการศึกษาการถกเถียงกันในเรื่องของคุณค่า ความดี ความถูกต้อง ซึ่งเป็นการแสวงหาคำตอบว่าอะไรคือความดี อะไรคือความถูกต้อง

หากพิจารณา “จริยธรรม” กับ “กฎหมาย” จะเห็นได้ว่าทั้ง “จริยธรรม” และ “กฎหมาย” มีจุดมุ่งหมายอย่างเดียวกันคือ ต้องการควบคุมพฤติกรรมหรือการกระทำของมนุษย์ให้อยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างสงบสุข ซึ่ง “จริยธรรม” กับ “กฎหมาย” ในบางครั้งก็เป็นเรื่องเดียวกันที่กำหนดโดยค่านิยมหรือวัฒนธรรมประเพณีของสังคมที่จะเป็นตัวกำหนดว่าพฤติกรรมใดเป็นสิ่งที่เหมาะสมถูกต้อง หรือการกระทำใดเป็นเรื่องที่ไม่เหมาะสมหรือไม่ถูกต้อง โดยรัฐอาจจะออกกฎหมายหรือกฎข้อบังคับห้ามมิให้มีการกระทำที่ไม่เหมาะสมหรือไม่ถูกต้องดังกล่าวและกำหนดโทษไว้ กรณีดังกล่าวก็จะถือว่ารัฐได้ออกกฎหมายเป็นข้อห้ามการกระทำที่เป็นการฝ่าฝืนจริยธรรม

อย่างไรก็ดี “จริยธรรม” มีความแตกต่างกับกฎหมาย ๔ ประการ ประการแรก คือ จริยธรรมเป็นเรื่องของความประพฤติในระดับสูง ส่วนกฎหมายเป็นการควบคุมความประพฤติในระดับมาตรฐานขั้นต่ำเท่านั้น จึงทำให้สิ่งที่ฝ่าฝืนจริยธรรมหลายเรื่องไม่ได้ถูกกำหนดว่าผิดกฎหมาย เช่น การทำร้ายถือว่าผิดกฎหมายแต่ในแง่มุมของจริยธรรมยังต้องการให้มนุษย์มีความกรุณาปราณีไม่เบียดเบียนกันด้วย ประการที่สอง กฎหมายเป็นข้อกำหนดที่บังคับเป็นการทั่วไป ส่วน “จรรยาบรรณ” ซึ่งเป็นข้อกำหนดทางจริยธรรม อาจใช้กับคนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งหรืออาจใช้เฉพาะในอาชีพใดอาชีพหนึ่ง เช่น จรรยาบรรณแพทย์ก็ใช้กับแพทย์เท่านั้น ไม่ได้มีสภาพบังคับใช้กับคนทั่วไป ประการที่สาม กฎหมายจะมีการกำหนดบทลงโทษและบทบังคับไว้ชัดเจน ในขณะที่จริยธรรมอาจไม่ได้กำหนดบทลงโทษไว้ แต่อาจเป็นการลงโทษทางสังคมก็ได้ ประการที่สี่ “จริยธรรม” มักจะเน้นที่การสร้างเสริมหรือพัฒนาจิตสำนึกจากภายในให้คนรู้สึกถึงความรู้สึกผิดชอบชั่วดีและต้องทำในสิ่งที่ถูกต้องด้วยสำนึกของตน ไม่ใช่เพราะกลัวว่าจะถูกลงโทษอย่างที่คนเกรงกลัวกฎหมาย อย่างไรก็ดี แม้ว่ากฎหมายและจริยธรรมจะมีจุดมุ่งหมายอย่างเดียวกันที่มุ่งให้คนในสังคมทำในสิ่งที่ถูกต้อง แต่ในความเป็นจริงไม่สามารถออกกฎหมายเพื่อควบคุมพฤติกรรมฝ่าฝืนจริยธรรมของบุคคลในทุก ๆ เรื่องได้ แต่การสร้างสังคมสงบสุขจำเป็นต้องใช้หลักจริยธรรมเข้ามาเสริมการใช้กฎหมายแต่เพียงอย่างเดียว

จริยธรรมในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการทำงานของข้าราชการและเจ้าหน้าที่รัฐ นั้นมีความหมายว่าสภาพที่ทรงไว้ซึ่งความประพฤติโดยชอบ ทั้งนี้ การจะรักษาจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐได้จะต้องระวังดูแล ป้องกัน และเยียวยาใน ๔ ระดับ คือ

ระดับที่ ๑ เจ้าหน้าที่ของรัฐแต่ละคนระวังในการปฏิบัติตนให้สอดคล้องกับข้อปฏิบัติทางจริยธรรมและไม่ฝ่าฝืนข้อปฏิบัติทางจริยธรรม

ระดับที่ ๒ ผู้บังคับบัญชา องค์กรผู้เกี่ยวข้องและสังคม ดูแล ส่งเสริมและพัฒนาให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีจริยธรรม

ระดับที่ ๓ ผู้บังคับบัญชา องค์กรผู้เกี่ยวข้องและสังคม ป้องกันมิให้เจ้าหน้าที่ของรัฐฝ่าฝืนข้อปฏิบัติทางจริยธรรม

ระดับที่ ๔ ผู้บังคับบัญชาเยียวยาโดยดำเนินการลงโทษ (Punishment) หรือแก้ไข (Correction) แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อปฏิบัติทางจริยธรรม

กล่าวโดยสรุป จริยธรรมเป็นลักษณะของความประพฤติที่เหมาะสม ถูกต้อง ชอบธรรม โดยจริยธรรมไม่ใช่กฎหมาย แต่เป็นลักษณะพฤติกรรมที่สูงกว่ากฎหมาย การฝ่าฝืนจริยธรรมจึงอาจไม่ได้เป็นความผิดตามกฎหมาย แต่บางครั้งก็อาจมีการกำหนดกฎหมายหรือกฎเกณฑ์เพื่อห้ามการกระทำผิดที่เป็นการฝ่าฝืนศีลธรรมหรือจริยธรรมขึ้นมาก็ได้ ดังนั้น กฎหมายจึงอาจมีบทบาทไม่มากนักต่อการควบคุมพฤติกรรมทางสังคม แต่จริยธรรมจะมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมให้สังคมสงบสุข และทำให้ผู้คนในสังคมเห็นแก่ผลประโยชน์ส่วนรวม กฎหมายและจริยธรรมจึงมีบทบาทที่ส่งเสริมซึ่งกันและกัน นอกจากนี้จริยธรรมเป็นเรื่องของความถูกต้อง ชั่ว ดี ซึ่งอาจเป็นประเด็นที่มีการถกเถียงได้ด้วย ปัจจุบันประเทศไทย

มีกฎหมายพระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. ๒๕๖๒ ที่กำหนดให้มีหลักเกณฑ์การประพฤติปฏิบัติอย่างมีคุณธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ และเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม อีกทั้งยังสร้างความเชื่อมั่นศรัทธาในหลักจริยธรรมในสังคมไทย

๔.๓ องค์ประกอบของคุณธรรม จริยธรรม

๑. องค์ประกอบทางด้านพุทธปัญญาหรือด้านความคิด (Cognitive Component) หมายถึง องค์ประกอบที่เป็นความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมทางจริยธรรม สามารถประเมินพฤติกรรมใดดี ชั่ว ผิด ถูก ควรทำ ไม่ควรทำ (Moral Thought) มีค่านิยมทางจริยธรรม (Moral Value) มีความเชื่อทางจริยธรรม (Moral Belief) มีความรู้ความเข้าใจทางจริยธรรม (Moral Cognitive) การใช้เหตุผลทางจริยธรรม (Moral Reasoning) และการตัดสินใจทางจริยธรรม (Moral Judgement)

๒. องค์ประกอบทางอารมณ์ ความรู้สึก (Affective Component) หมายถึง ความรู้สึกหรือปฏิกิริยาที่มีต่อพฤติกรรมทางจริยธรรมว่า มีความพอใจชอบหรือไม่ชอบ ซึ่งเกิดจากการเรียนรู้จากประสบการณ์ที่เคยปฏิบัติมาจากการพร่ำสอนของพ่อแม่ ได้แก่ เจตคติทางจริยธรรม (Moral Attitude) ความรู้สึกทางจริยธรรม (Moral Feeling) และปฏิกิริยาทางจริยธรม (Moral reaction)

๓. องค์ประกอบทางพฤติกรรมทางจริยธรรม (Behavior Component) หมายถึง พฤติกรรมหรือการกระทำที่บุคคลแสดงออกต่อตนเอง ต่อผู้อื่น และต่อสิ่งแวดล้อม และเป็นพฤติกรรมที่สามารถตัดสินได้ว่าดีหรือไม่ดี ถูกหรือผิด สมควรหรือไม่สมควร ได้แก่ ความประพฤติทางจริยธรรม (Moral Conduct) การกระทำทางจริยธรรม (Moral Act) และพฤติกรรมทางจริยธรรม (Moral Behavior)

นอกจากนี้ องค์ประกอบของคุณธรรมจริยธรรม ยังประกอบไปด้วย

๑. ระเบียบวินัย (Discipline) สังคมที่ผู้คนไม่มีระเบียบวินัย ไม่มีการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์สังคม ย่อมมีแต่ความวุ่นวาย เดือดร้อน ถูกเบียดเบียน หาความสุขไม่ได้ ความมีระเบียบวินัยของคนในชาติเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติให้ทัดเทียมกับนานาประเทศ

๒. สังคม (Society) เป็นการรวมกลุ่มกันประกอบกิจกรรมอย่างมีระเบียบแบบแผนก่อให้เกิดขนบธรรมเนียมที่ดีงาม มีวัฒนธรรมอันแสดงถึงความมีระเบียบเรียบร้อย และศีลธรรมอันดีของประชาชน

๓. อิสรเสรี (Autonomy) การที่บุคคลมีพัฒนาการแห่งมโนสำนึก ย่อมมีความอิสระสามารถดำรงชีวิตอย่างมีความสุข มีระเบียบวินัย และสังคมของตน เป็นค่านิยมสูงสุดที่คนได้รับการขัดเกลาแล้วสามารถบำเพ็ญตนตามเสรีภาพเฉพาะตนได้อย่างอิสระ สามารถปกครองตนเอง ชักนำตนเองให้อยู่ในทำนองคลองธรรม

๔.๔ ทฤษฎีคุณธรรมจริยธรรม

ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบิร์ก (Kohlberg's Moral Development)

ทฤษฎีพัฒนาการทางคุณธรรม จริยธรรมของโคลเบิร์ก (Kohlberg) ที่รู้จักกันดีในนาม ทฤษฎีเหตุผลทางจริยธรรม ที่ได้ศึกษาวิจัยต่อยอดมาจากแนวคิดของเพียเจต์ (Piaget) ตามทฤษฎีของโคลเบิร์ก (Kohlberg) พัฒนาการใช้เหตุผลเชิงคุณธรรมของมนุษย์สามารถแบ่งได้ ๓ ระดับ แต่ละระดับใช้วัยเป็นเกณฑ์ มนุษย์จะมีพัฒนาการทางจริยธรรมตามลำดับขั้นจากน้อยไปมากตามลำดับ

ระดับ ๑ คือ ระดับก่อนกฎเกณฑ์ (Pre-Conventional Level) อายุ ๒-๑๐ ปี หมายถึง คนที่อยู่ในระดับวัยช่วงนี้ใช้ความต้องการของตนและการกลัวการลงโทษเป็นเกณฑ์ตัดสินว่าจะทำอะไรหรือไม่ทำ โดยในช่วงนี้มีพัฒนาการ ๒ ขั้น ได้แก่ ขั้นแรก คือ กลัวถูกลงโทษทำให้ร่างการเจ็บปวดและกลัวผู้ใหญ่ที่มีอำนาจในการลงโทษทางร่างกายให้เจ็บปวดจึงยอมทำตามคำสั่ง ขั้นสองคือเลือกทำในสิ่งที่ชอบและพอใจ เริ่มรู้จักแลกเปลี่ยนการรับสิ่งของจากคนอื่นและการให้ตอบแทน เป็นต้น

ระดับที่ ๒ ระดับตามกฎเกณฑ์ (Conventional Level) อายุ ๑๐-๑๖ ปี ในระดับนี้ บุคคลเรียนรู้ทำตามกฎเกณฑ์ของกลุ่มหรือพวกของตน และทำตามกฎหมาย คำสอนของศาสนา มีความเห็นใจผู้อื่น รู้จักแสดงบทบาทของตนได้อย่างเหมาะสมตามสังคมนั้น ๆ

ระดับที่ ๓ ระดับหลังกฎเกณฑ์ (Post Conventional Level) อายุ ๑๖ ปีขึ้นไป หมายถึง การตัดสินใจข้อขัดแย้งต่าง ๆ ด้วยการนำมาตริตรองด้วยตนเอง ตัดสินพฤติกรรมต่าง ๆ ตามความคิดและเหตุผลของตนเอง แล้วตัดสินใจไปตามที่คิดว่าเหมาะสม

ในแต่ละระดับของพัฒนาการทางคุณธรรมจริยธรรมนี้ จะมีขั้นของการพัฒนาการใช้เหตุผลทางจริยธรรมของบุคคลที่แสดงถึงลำดับการพัฒนาที่ละเอียดลงไปอีก กล่าวคือ **ระดับก่อนกฎเกณฑ์ (Pre-Conventional Level)** ช่วงวัย ๒-๑๐ ปี จะมีขั้นการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม ๒ ขั้น แบ่งตามอายุ คือ **ขั้นที่ ๑** อายุ ๒-๗ ปี เป็นขั้นการหลบหลีกการถูกลงโทษ บุคคลสามารถใช้เหตุผลทางจริยธรรมที่เกิดจากความกลัวจะถูกลงโทษ **ขั้นที่ ๒** ช่วงอายุ ๗-๑๐ ปี เป็นขั้นแสวงหารางวัล บุคคลจะมีความสนใจรางวัลใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมว่าจะทำสิ่งใด ๆ อาศัยรางวัล คำยกย่อง เป็นตัวนำทางตัดสินใจ **ระดับตามกฎเกณฑ์ (Conventional Level)** ช่วงอายุ ๑๐-๑๖ ปี จะมีการใช้เหตุผลทางจริยธรรม ๒ ขั้น คือ **ขั้นที่ ๓ (ต่อจากขั้นที่สองในระดับก่อนกฎเกณฑ์)** ช่วงอายุประมาณ ๑๐-๑๓ ปี เป็นขั้นทำตามที่ผู้อื่นเห็นชอบ คนวัยนี้ใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมตัดสินพฤติกรรมใด ๆ ว่าดีหรือไม่ โดยถือตามที่ผู้อื่นเห็นชอบ เพื่อให้ผู้อื่นพอใจและยอมรับ **ขั้นที่ ๔** ช่วงอายุ ๑๓-๑๖ ปี เป็นขั้นทำตามหน้าที่ของสังคม ในช่วงนี้บุคคลจะใช้กฎเกณฑ์ระเบียบแบบแผนของสังคมมาเป็นกฎเกณฑ์ในการดำเนินชีวิตและจะปฏิบัติหน้าที่ตามค่านิยมและกฎเกณฑ์กลุ่มและสังคมเพื่อเป็นสมาชิกของกลุ่มหรือสังคม **ระดับหลังกฎเกณฑ์ (Post Conventional Level)** อายุ ๑๖ ปีขึ้นไป จะมีขั้นการใช้เหตุผลทางจริยธรรม ๒ ขั้น โดยพัฒนาการมาจากขั้นและระดับที่ผ่านมา ได้แก่ ขั้นที่ ๕ ช่วงอายุ ๑๖ ปีขึ้นไป เป็นขั้นใช้สัญญาทางสังคมเป็นเหตุผลในการตัดสินเลือกกระทำ

โดยมีเหตุผลนำค่านิยมของสังคม ขั้นนี้ยึดถือประโยชน์และความถูกต้องเพื่อประโยชน์ส่วนรวมเป็นหลัก โดยในการใช้เหตุผลส่วนตนจะต้องนำกฎเกณฑ์ของสังคม กฎหมาย ศาสนา และความคิดเห็นของบุคคลรอบด้านมาร่วมในการพิจารณาความเหมาะสมด้วยใจเป็นกลางเข้าในในสิทธิของตนและเคารพในสิทธิของผู้อื่น สามารถควบคุมตนเอง มีสำนึกผิด ชอบ ชั่ว ดี **ขั้นที่ ๖** วัยผู้ใหญ่ เป็นขั้นใช้หลักการคุณธรรมจริยธรรมสากล ในวัยนี้ยึดหลักการและอุดมคติสากล นอกเหนือจากกฎเกณฑ์สังคมของตน มีความยืดหยุ่นทางจริยธรรมเพื่อจุดมุ่งหมายบั้นปลายอันเป็นอุดมคติที่ยิ่งใหญ่ มีความรักความเมตตาต่อเพื่อนมนุษย์ ไม่ถือเชื้อชาติ เพศ หรือผิวพรรณ ยึดประโยชน์สุขของเพื่อนร่วมโลก

ตาราง แสดงระดับพัฒนาการทางคุณธรรม จริยธรรมของโคลเบิร์ก (Kohlberg)

ระดับพัฒนาการทางคุณธรรมจริยธรรม	ขั้นการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม
ระดับก่อนเกณฑ์ (Pre-Conventional Level) อายุ ๒-๑๐ ปี	ขั้นที่ ๑ ขั้นการหลบหลีกการถูกลงโทษ (อายุ ๒-๗ ปี) ขั้นที่ ๒ ขั้นแสวงหารางวัล (อายุ ๗-๑๐ ปี)
ระดับตามกฎเกณฑ์ (Conventional Level) อายุ ๑๐-๑๖ ปี	ขั้นที่ ๓ ขั้นทำตามที่ผู้อื่นเห็นชอบ (อายุ ๑๐-๑๓ ปี) ขั้นที่ ๔ ขั้นทำตามหน้าที่ของสังคม (อายุ ๑๓-๑๖ ปี)
ระดับหลังกฎเกณฑ์ (Post Conventional Level) อายุ ๑๖ ปีขึ้นไป	ขั้นที่ ๕ ขั้นใช้สัญญาสังคม (อายุ ๑๖ ปีขึ้นไป) ขั้นที่ ๖ ขั้นใช้หลักการคุณธรรม จริยธรรมสากล (วัยผู้ใหญ่)

ต่อมาโคลเบิร์ก (Kohlberg) พัฒนาทฤษฎีเหตุผลทางจริยธรรมที่สูงกว่าขั้นที่ ๖ คือ เหตุผลเชิงจริยธรรม ขั้นที่ ๗ เรียกว่า Ultimate Faith เป็นขั้นที่บุคคลจะทำหรือไม่ทำสิ่งใดโดยความเชื่อถือศรัทธาขั้นปรมัตถ์ในความเกี่ยวเนื่องของชีวิต โคลเบิร์ก (Kohlberg) ศึกษาวิจัยอย่างต่อเนื่องและเสนอข้อค้นพบว่าบุคคลจะสามารถมีพัฒนาการทางจริยธรรมถึงขั้นที่ ๖ เมื่อการพัฒนาความคิดสติปัญญาสมบูรณ์ซึ่งอย่างเร็วที่สุดคือ อายุ ๑๓ ปี ซึ่งยากมากและน้อยคนมากที่จะบรรลุถึงขั้นที่ ๖ แม้เพียงขั้นที่ ๔ ก็มีคนเพียงร้อยละ ๒๕ ของมนุษย์ในโลกเท่านั้นที่สามารถบรรลุถึง

๔.๕ ทฤษฎีต้นไม้จริยธรรม

ทฤษฎีต้นไม้จริยธรรมนี้สร้างมาจากบริบทสังคมไทย จึงกล่าวได้ว่า เป็นทฤษฎีต้นไม้จริยธรรมสำหรับคนไทย ทฤษฎีนี้แสดงถึงสาเหตุสำคัญของพฤติกรรมของคนดีและคนเก่งว่า พฤติกรรมและจิตลักษณะเหล่านี้ มีสาเหตุจากอะไรบ้าง โดยใช้รูปต้นไม้เป็นสื่อในการนำเสนอ โดยแบ่งต้นไม้จริยธรรม ออกเป็น ๓ ส่วน ได้แก่

๑. ส่วนบนต้นไม้ ได้แก่ ดอกและผลของต้นไม้หมายถึง พฤติกรรมของคนที่ดีและเป็นคนเก่งที่มีสาเหตุมาจากการอบรมเลี้ยงดูเด็ก พฤติกรรมขยันเรียน พฤติกรรมสุขภาพ พฤติกรรมการทำงาน พฤติกรรมพลเมืองดี และพฤติกรรมพัฒนาสังคม

๒. ส่วนกลางของต้นไม้ ได้แก่ ลำต้น หมายถึง เหตุปัจจัยที่จะส่งเสริมให้เป็นคนดีและคนเก่งต้องประกอบด้วย (๑) เหตุผลเชิงจริยธรรม (๒) มุ่งอนาคตควบคุมตน (๓) เชื่ออำนาจในตน (๕) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และ (๕) ทัศนคติ คุณธรรม และค่านิยม

๓. ส่วนที่เป็นฐานสุดของต้นไม้ ได้แก่ รากต้นไม้ เหตุปัจจัยที่จะส่งเสริมให้เป็นคนดีและคนเก่งต้องประกอบด้วย (๑) ความเฉลียวฉลาด (๒) สุขภาพจิตดี และ (๓) ประสบการทางสังคม

ทั้ง ๓ ส่วนของต้นไม้จริยธรรมมีความสัมพันธ์ สนับสนุนกันจากส่วนรากไปยังส่วนกลางคือลำต้น และส่วนบนคือดอกและผลของต้นไม้ จากเหตุปัจจัยเหล่านี้ จึงทำให้บุคคลเป็นคนดีและคนเก่งดังนี้

รากของต้นไม้ มีรากหลัก ๓ ราก สื่อถึงลักษณะพื้นฐานของจิต ๓ ประการ ได้แก่ (๑) สุขภาพจิต หมายถึง บุคคลควรมีความวิตกกังวล ความตื่นเต้น ความไม่สบายใจอย่างเหมาะสมต่อสถานการณ์ที่พบเจอ (๒) ความเฉลียวฉลาด (สติปัญญาดี) หมายถึง การรู้การคิดในขั้นรูปธรรมหลายด้าน และการคิดในขั้นนามธรรม และ (๓) ประสบการณ์ทางสังคม หมายถึง การรู้จักเอาใจเขามาใส่ใจเรา ความเอื้ออาทร เห็นอกเห็นใจ และสามารถคาดหรือทำนายความรู้สึกของบุคคลอื่น จิตลักษณะทั้ง ๓ ประการนี้ จะเป็นจิตลักษณะพื้นฐานของจิตลักษณะ ๕ ตัวบน คือ ส่วนลำต้นและเป็นจิตลักษณะพื้นฐานของพฤติกรรมของบุคคลในส่วนที่เป็นดอกและผลด้วย ดังนั้น บุคคลจะต้องมีจิตลักษณะทั้ง ๓ ประการนี้ในปริมาณสูงเหมาะสมตามวัย จึงจะทำให้จิตลักษณะอีก ๕ ตัวบนลำต้นพัฒนาได้อย่างดีและพฤติกรรมที่น่าปรารถนามากด้วย

ส่วนที่เป็นส่วนกลางคือลำต้น อันเป็นผลจากจิตลักษณะพื้นฐานที่ราก ๓ ประการ ประกอบด้วยจิตลักษณะ ๕ ประการ ได้แก่ (๑) ทัศนคติ คุณธรรม และค่านิยม ทัศนคติ หมายถึง การเห็นประโยชน์และโทษของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ความพอใจ ไม่พอใจต่อสิ่งนั้น และความพร้อมที่จะมีพฤติกรรมต่อสิ่งนั้นคุณธรรม หมายถึง สิ่งที่ส่วนรวมเห็นว่าดีงาม ส่วนใหญ่แล้วมักเกี่ยวข้องกับหลักศาสนา เช่น ความกตัญญู ความเสียสละ ความซื่อสัตย์ เป็นต้น และค่านิยม หมายถึง สิ่งที่คนส่วนใหญ่เห็นว่าสำคัญ เช่น ค่านิยมที่จะศึกษาต่อในระดับสูง ค่านิยมในการใช้สินค้าไทย ค่านิยมในด้านการรักษาสุขภาพ เป็นต้น (๒) เหตุผลเชิงจริยธรรม หมายถึง เจตนาของการกระทำเพื่อส่วนรวมมากกว่าส่วนตัวหรือพวกพ้อง

(๓) ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน หมายถึง ความสามารถในการคาดการณ์ไกลว่าสิ่งที่ทำลงไปในปัจจุบันจะส่งผลอย่างไร ในปริมาณเท่าใด ต่อใคร ตลอดจนความสามารถในการทนรอต่อผลสำเร็จที่สุกงอมที่ควรมีควรได้ (๔) ความเชื่ออำนาจในตน หมายถึง ความเชื่อว่าผลที่ตนกำลังได้รับอยู่เกิดจากการกระทำของตนเอง มิใช่เกิดจากโชคเคราะห์ ความบังเอิญ หรือการควบคุมของคนอื่นเป็นความรู้สึกในการทำนายได้ ควบคุมได้ของบุคคล และ (๕) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความมานะพยายามฝ่าฟันอุปสรรคในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยไม่ย่อท้อ จิตลักษณะทั้ง ๕ ประการนี้ เป็นสาเหตุของพฤติกรรมที่น่าปรารถนาที่เปรียบเสมือนดอกและผลบนต้นไม้

ส่วนที่เป็นดอกและผล คือ ส่วนของดอกและผล เป็นส่วนของพฤติกรรมของคนดีและคนเก่ง ซึ่งแสดงพฤติกรรมการทำความดีละเว้นความชั่ว ซึ่งเป็นพฤติกรรมของคนดีและพฤติกรรมการทำงานอย่างขยันขันแข็งเพื่อส่วนรวมอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นพฤติกรรมของคนเก่ง พฤติกรรมของคนดีและเก่งสามารถแบ่งเป็น ๒ ส่วน ด้วยกัน

๑. พฤติกรรมของคนดีประกอบด้วย ๒ พฤติกรรมหลัก ได้แก่

๑.๑ พฤติกรรมไม่เบียดเบียนตนเอง เป็นพฤติกรรมที่ไม่ทำร้ายตนเอง เช่น พฤติกรรมการดูแลสุขภาพของตนเอง ไม่สูบบุหรี่ ไม่ติดยาเสพติด ไม่เล่นการพนัน เป็นต้น

๑.๒ พฤติกรรมไม่เบียดเบียนผู้อื่น เป็นพฤติกรรมไม่ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน เช่น พฤติกรรมสุภาพบุรุษ ไม่ก้าวร้าว พฤติกรรมการขับขี่อย่างมีมารยาท พฤติกรรมซื่อสัตย์ เป็นต้น

๒. พฤติกรรมของคนเก่ง ประกอบด้วย ๒ พฤติกรรมหลัก ได้แก่

๒.๑ พฤติกรรมรับผิดชอบ เช่น พฤติกรรมการเรียนการทำงาน พฤติกรรมอบรมเลี้ยงดูเด็ก พฤติกรรมการปกครองของหัวหน้า พฤติกรรมรับผิดชอบต่อหน้าที่ และพฤติกรรมเคารพกฎหมาย เป็นต้น

๒.๒ พฤติกรรมพัฒนา เช่น พฤติกรรมพัฒนาตนเอง (เช่น พฤติกรรมไฝ่รู้ พฤติกรรมรักการอ่าน เป็นต้น) พฤติกรรมพัฒนาผู้อื่น (เช่น พฤติกรรมการสนับสนุนให้ผู้อื่นปลอดภัยในการทำงาน พฤติกรรมเพื่อช่วยเพื่อนป้องกันโรคเอดส์ เป็นต้น) และพฤติกรรมพัฒนาสังคม (เช่น พฤติกรรมจิตอาสา เป็นต้น)

๔.๖ แนวคิดเกี่ยวกับวิธีการสร้างคนไทยเป็น “มนุษย์ที่สมบูรณ์”

การเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์อาจประกอบด้วยความรู้ในข้อปฏิบัติหลัก ๓ ประการ คือ การมีหลักธรรมทางศาสนาที่ตนนับถือเป็นหลักปฏิบัติ ทุกศาสนาสอนให้เป็นคนดี มีคุณธรรม ซึ่งคุณธรรมสำคัญที่ดำรงความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ คือ (๑) ไม่เอาเปรียบคนอื่น (๒) ไม่ละเมิดสิทธิของคนอื่น (๓) ไม่ก้าวร้าวเสียดสีคนอื่น และ (๔) ประกอบสัมมนาชีพสร้างความเจริญให้สังคมโดยประพฤติตนตามหลักคำสอนของศาสนาที่ตนนับถือ และการมีหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการดำรงชีวิตให้มีคุณภาพ คือ สอนให้รู้จักวางแผนชีวิตที่ถูกต้อง มีความพอประมาณ มีเหตุผล มีภูมิคุ้มกัน รู้จักป้องกันเหตุอันไม่พึงประสงค์ที่จะเกิดขึ้น รู้จักรักษาระเบียบวินัย รู้จักพัฒนาตนเอง มีความเอื้ออาทร รู้รักสามัคคี มีความรักในสถาบันของชาติ คือ รักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์

๔.๗ แนวคิดศาสตร์พระราชาและปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

“ศาสตร์พระราชา” ตำราแห่งชีวิตและแนวทางการดำเนินชีวิตจากพระราชจริยวัตรตลอดพระชนม์ชีพของพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร ทรงเป็นพระมหากษัตรย์ที่นอกจากจะทรงด้วยทศพิธราชธรรมแล้ว ยังทรงเป็นพระราชาที่เป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิต และการทำงานแก่พสกนิกรของพระองค์และนานาประเทศอีกด้วย ผู้คนต่างประจักษ์ถึงพระอัจฉริยภาพของพระองค์และมีความสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณเป็นล้นพ้นอันหาที่สุดมิได้ ซึ่งแนวคิดหรือหลักการทรงงานของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิภลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร นอกจากจะเป็นหลักการดำเนินชีวิตของปัจเจกบุคคล เพื่อให้การดำรงชีวิตอยู่แบบสมดุล มีความสุขแล้ว ยังเป็นหลักสำคัญในการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีส่วนหนึ่งได้

ความสำคัญของศาสตร์พระราชาและปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

แผนแม่บทส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๕๙-๒๕๖๔) และแผนปฏิบัติการด้านการส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ได้น้อมนำมาเป็นหลักสำคัญในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ตามนโยบายของรัฐบาลที่ต้องการพัฒนาประเทศให้สมดุลทางวัตถุและจิตใจควบคู่กันไป ให้ “คุณธรรมนำการพัฒนา” สร้างสังคมแห่งคุณธรรมตามแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี หลักการทรงงานในพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร ทรงยึดหลักการดำเนินงานในลักษณะทางสายกลางที่สอดคล้องกับสิ่งที่อยู่รอบตัว และสามารถปฏิบัติได้จริง เป็นแนวทางมุ่งประโยชน์ต่อประชาชนอย่างสูงสุด ยืดหยุ่นและสามารถเป็นหลักการดำเนินชีวิตได้ในทุกระดับตั้งแต่ปัจเจกบุคคล ครอบครัว องค์กร ชุมชนและสังคมในภาพรวม หลักการทรงงานที่สำนักงานคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ (กปร.) ได้รวบรวมไว้มีทั้งหมด ๒๓ ประการ ดังนี้

๑. จะทำอะไรต้องศึกษาข้อมูลให้เป็นระบบ ทรงศึกษาข้อมูลรายละเอียดอย่างเป็นระบบจากข้อมูลเบื้องต้น ทั้งเอกสาร แผนที่ สอบถามจากเจ้าหน้าที่ นักวิชาการ และราษฎรในพื้นที่ให้ได้รายละเอียดที่ถูกต้อง เพื่อนำข้อมูลเหล่านั้นไปใช้ประโยชน์ได้จริงอย่างถูกต้อง รวดเร็ว และตรงตามเป้าหมาย

๒. ระเบิดจากภายใน จะทำการใด ๆ ต้องเริ่มจากคนที่เกี่ยวข้องเสียก่อน ต้องสร้างความเข้มแข็งจากภายในให้เกิดความเข้าใจและอยากทำ ไม่ใช่การสั่งให้ทำ คนไม่เข้าใจก็อาจจะไม่ทำก็เป็นได้ ในการทำงานนั้นอาจจะต้องคุยหรือประชุมกับลูกน้อง เพื่อนร่วมงาน หรือคนในทีมเสียก่อน เพื่อให้ทราบถึงเป้าหมายและวิธีการต่อไป

๓. แก้ปัญหาจากจุดเล็ก ควรมองปัญหาภาพรวมก่อนเสมอ แต่เมื่อจะลงมือแก้ปัญหานั้นควรมองในสิ่งที่คนมักจะมองข้าม แล้วเริ่มแก้ปัญหาจากจุดเล็ก ๆ เสียก่อน เมื่อสำเร็จแล้วจึงค่อย ๆ ขยับขยายแก้ไปเรื่อย ๆ ที่ละจุด เราสามารถเอามาประยุกต์ใช้กับการทำงานได้ โดยมองไปที่เป้าหมายใหญ่ของงานแต่ละชิ้น แล้วเริ่มลงมือทำจากจุดเล็ก ๆ ก่อน ค่อย ๆ ทำ ค่อย ๆ แก้ไปทีละจุด งานแต่ละชิ้นก็จะลุล่วงไปได้ตามเป้าหมายที่วางไว้ “ถ้าปวดหัวคิดอะไรไม่ออก ก็ต้องแก้ไขการปวดหัวนี้ก่อน มันไม่ได้แก้อาการจริง แต่ต้องแก้ปัญหาที่ทำให้เราปวดหัวให้ได้เสียก่อน เพื่อจะให้อยู่ในสภาพที่ดีได้...”

๔. ทำตามลำดับขั้น เริ่มต้นจากการลงมือทำในสิ่งที่จำเป็นก่อน เมื่อสำเร็จแล้วก็เริ่มลงมือสิ่งที่จำเป็นลำดับต่อไปด้วยความรอบคอบและระมัดระวัง ถ้าทำตามหลักนี้ได้งานทุกสิ่งก็จะสำเร็จได้โดยง่าย พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร ทรงเริ่มต้นจากสิ่งที่จำเป็นที่สุดของประชาชนเสียก่อน ได้แก่ สุขภาพสาธารณสุข จากนั้นจึงเป็นเรื่องสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน และสิ่งจำเป็นในการประกอบอาชีพ อาทิ ถนน แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร การอุปโภคบริโภค เน้นการปรับใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ราษฎรสามารถนำไปปฏิบัติได้ และเกิดประโยชน์สูงสุด “...การพัฒนาประเทศจำเป็นต้องทำตามลำดับขั้นต้องสร้างพื้นฐาน คือ ความพอมี พอกิน พอใช้ของประชาชนส่วนใหญ่เป็นเบื้องต้นก่อน ใช้วิธีการและอุปกรณ์ที่ประหยัดแต่ถูกต้องตามหลักวิชาการ เมื่อได้พื้นฐานที่มั่นคงพร้อมพอสมควร สามารถปฏิบัติได้แล้วจึงค่อยสร้างเสริมความเจริญและฐานะเศรษฐกิจขั้นที่สูงขึ้นโดยลำดับต่อไป... ” พระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร เมื่อวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๑๗

๕. ภูมิสังคม ภูมิศาสตร์ สังคมศาสตร์ การพัฒนาใด ๆ ต้องคำนึงถึงสภาพภูมิประเทศของบริเวณนั้นว่าเป็นอย่างไร และสังคมวิทยาเกี่ยวกับลักษณะนิสัยใจคอคน ตลอดจนวัฒนธรรมประเพณีในแต่ละท้องถิ่นที่มีความแตกต่างกัน “...การพัฒนาจะต้องเป็นไปตามภูมิประเทศทางภูมิศาสตร์และภูมิประเทศทางสังคมศาสตร์ ในสังคมวิทยาคือ นิสัยใจคอของคนเราจะไปบังคับให้คนอื่นคิดอย่างอื่นไม่ได้ เราต้องแนะนำเข้าไปดูว่าเขาต้องการอะไรจริง ๆ แล้วก็อธิบายให้เขาเข้าใจหลักการของการพัฒนานี้ก็จะเกิดประโยชน์อย่างยิ่ง...”

๖. ทำงานแบบองค์รวม ใช้วิธีคิดเพื่อการทำงาน โดยวิธีคิดอย่างองค์รวม คือการมองสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดอย่างเป็นระบบครบวงจร ทุกสิ่งทุกอย่างมีมติเชื่อมโยงต่อกัน มองสิ่งที่เกิดขึ้นและแนวทางแก้ไขอย่างเชื่อมโยง

๗. ไม่ติดตำรา เมื่อเราจะทำการใดนั้น ควรทำงานอย่างยืดหยุ่นกับสภาพและสถานการณ์นั้น ๆ ไม่ใช่การยึดติดอยู่กับแค่ในตำราวิชาการ เพราะบางทีความรู้ท่วมหัว เอาตัวไม่รอด บางครั้งเรายึดติดทฤษฎีมากจนเกินไปจนทำอะไรไม่ได้เลย สิ่งที่เราทำบางครั้งต้องโอบอ้อมต่อสภาพธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม สังคม และจิตวิทยาด้วย

๘. รู้จักประหยัด เรียบง่าย ได้ประโยชน์สุข ในการพัฒนาและช่วยเหลือราษฎร พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร ทรงใช้หลักในการแก้ปัญหาด้วยความเรียบง่ายและประหยัด ราษฎรสามารถทำได้เองหาได้ในท้องถิ่น และประยุกต์ใช้สิ่งที่อยู่ในภูมิภาคนั้นมาแก้ไข ปรับปรุง โดยไม่ต้องลงทุนสูง หรือใช้เทคโนโลยีที่ยุ่งยากมากนัก ดังพระราชดำรัสตอนหนึ่งว่า “...ให้ปลูกป่าโดยไม่ต้องปลูก โดยปล่อยให้ขึ้นเองตามธรรมชาติจะได้ประหยัดงบประมาณ...”

๙. ทำให้ง่าย ทรงคิดค้น ดัดแปลง ปรับปรุงแก้ไข การพัฒนาประเทศตามแนวพระราชดำริไปได้โดยง่าย ไม่ยุ่งยากซับซ้อนและที่สำคัญอย่างยิ่งคือ สอดคล้องกับสภาพความเป็นอยู่ของประชาชนและระบบนิเวศโดยรวม “ทำให้ง่าย”

๑๐. การมีส่วนร่วม ทรงเป็นนักประชาธิปไตย ทรงเปิดโอกาสให้สาธารณชน ประชาชน หรือเจ้าหน้าที่ทุกระดับได้มาร่วมแสดงความคิดเห็น “...สำคัญที่สุดจะต้องหัดทำใจให้กว้างขวาง หนักแน่น รู้จักรับฟังความคิดเห็น แม้กระทั่งความวิพากษ์วิจารณ์จากผู้อื่นอย่างฉลาดนั้น แท้จริงคือการระดมสติปัญญาและประสบการณ์อันหลากหลายมาอำนวยการปฏิบัติการบริหารงานให้ประสบผลสำเร็จที่สมบูรณ์นั่นเอง...”

๑๑. ต้องยึดประโยชน์ส่วนรวม พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร ทรงระลึกถึงประโยชน์ของส่วนรวมเป็นสำคัญ ดังพระราชดำรัสตอนหนึ่งว่า “....ใครต่อใครบอกว่า ขอให้เสียสละส่วนตัวเพื่อส่วนรวม อันนี้ฟังจนเบื่อ อาจรำคาญด้วยคำว่า ใครต่อใครมาก็บอกว่าขอให้คิดถึงประโยชน์ส่วนรวมอาจมานึกในใจว่า ให้ ๆ อยู่เรื่อยแล้วส่วนตัวจะได้อะไร ขอให้คิดว่าคนที่ให้เพื่อส่วนรวมนั้น มิได้ให้ส่วนรวมแต่อย่างเดียว เป็นการให้เพื่อตัวเองสามารถที่จะมีส่วนรวมที่จะอาศัยได้...”

๑๒. บริการจุดเดียว ทรงมีพระราชดำริมากว่า ๒๐ ปีแล้ว ให้บริหารศูนย์ศึกษาการพัฒนาหลายแห่งทั่วประเทศโดยใช้หลักการ “การบริการรวมที่จุดเดียว : One Stop Service” โดยทรงเน้นเรื่องรู้รักสามัคคีและการร่วมมือร่วมแรงร่วมใจกันด้วยการปรับลดช่องว่างระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๑๓. ใช้ธรรมชาติช่วยธรรมชาติ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร ทรงเข้าใจถึงธรรมชาติและต้องการให้ประชาชนใกล้ชิดกับรัพยากรธรรมชาติ ทรงมองปัญหาธรรมชาติอย่างละเอียด โดยหากเราต้องการแก้ไขธรรมชาติจะต้องใช้ธรรมชาติช่วยเหลือเราด้วย

๑๔. ใช้อธรรมปราบอธรรม ทรงนำความจริงในเรื่องธรรมชาติและกฎเกณฑ์ของธรรมชาติมาเป็นหลักการแนวทางปฏิบัติในการแก้ไขปัญหาและปรับปรุงสภาวะที่ไม่ปกติเข้าสู่ระบบที่ปกติ เช่น การบำบัดน้ำเน่าเสียโดยใช้ผักตบชวา ซึ่งมีตามธรรมชาติให้ดูดซึมสิ่งสกปรกปนเปื้อนในน้ำ

๑๕. ปลูกป่าในใจคน การจะทำการใดสำเร็จต้องปลูกจิตสำนึกของคนเสียก่อนต้องให้เห็นคุณค่าเห็นประโยชน์กับสิ่งที่จะทำ “...เจ้าหน้าที่ป่าไม้ควรจะปลูกต้นไม้ลงในใจคนเสียก่อน แล้วคนเหล่านั้นก็จะพากันปลูกต้นไม้ปลูกต้นไม้ลงบนแผ่นดินและจะรักษาต้นไม้ด้วยตนเอง...”

๑๖. ขาดทุนคือกำไร หลักการในพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร ที่มีต่อพสกนิกรไทย “การให้” และ “การเสียสละ” เป็นการกระทำอันมีผลเป็นกำไร คือ ความอยู่ดีมีสุขของราษฎร

๑๗. การพึ่งพาตนเอง การพัฒนาตามแนวพระราชดำริ เพื่อการแก้ไขปัญหาในเบื้องต้นด้วยการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า เพื่อให้มีความเข้มแข็งแรงพอที่จะดำรงชีวิตชีวิตได้ต่อไป แล้วขั้นต่อไปก็คือการพัฒนาให้ประชาชนสามารถอยู่ในสังคมได้ตามสภาพแวดล้อมและสามารถพึ่งตนเองได้ในที่สุด

๑๘. พออยู่พอกิน ให้ประชาชนสามารถอยู่อย่าง “พออยู่พอกิน” ให้ได้เสียก่อน แล้วจึงค่อยขยับขยายให้มีขีดสมรรถนะที่ก้าวหน้าต่อไป

๑๙. เศรษฐกิจพอเพียง เป็นปรัชญาที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชบรมนาถบพิตร พระราชทานพระราชดำรัสชี้แนะแนวทางการดำเนินชีวิตให้ดำเนินไปบน “ทางสายกลาง” เพื่อให้รอดพ้นและสามารถดำรงอยู่ได้อย่างมั่นคงและยั่งยืนภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์และการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ซึ่งปรัชญานี้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ทุกระดับ

๒๐. ความซื่อสัตย์สุจริต จริงใจต่อกัน ผู้ที่มีความสุจริตและบริสุทธิ์ใจแม้จะมีความรู้น้อยก็ย่อมทำประโยชน์ให้แก่ส่วนรวมได้มากกว่าผู้มีที่มีความรู้มากแต่ไม่มีความสุจริต ไม่มีความบริสุทธิ์ใจ

๒๑. ทำงานอย่างมีความสุข ทำงานต้องมีความสุขด้วย ถ้าเราทำงานอย่างไม่มีความสุขเราจะแพ้ แต่ถ้าเรามีความสุขเราจะชนะ สนุกกับการทำงานเพียงเท่านั้น ถือว่าเราชนะแล้ว หรือจะทำงานโดยคำนึงถึงความสุขที่เกิดจากการได้ทำประโยชน์ให้กับผู้อื่นก็สามารถทำได้ “...ทำงานกับฉัน ฉันไม่มีอะไรจะให้นอกจากการมีความสุขร่วมกัน ในการทำประโยชน์ให้กับผู้อื่น...”

๒๒. ความเพียร การเริ่มต้นทำงานหรือสิ่งใดนั้นอาจจะไม่ได้มีความพร้อม ต้องอาศัยความอดทนและความมุ่งมั่น ดังเช่นพระราชนิพนธ์ “พระมหาชนก” กษัตริย์ผู้เพียรพยายาม แม้จะไม่เห็นฝั่งก็จะว่ายน้ำต่อไป เพราะถ้าไม่เพียรว่ายก็จะตกเป็นอาหารปลา ปู ปลา และไม่ได้พบกับเทวดาที่ช่วยเหลือมิให้จมน้ำ

๒๓. รู้ รัก สามัคคี รู้ คือ รู้ปัญหาและรู้วิธีแก้ปัญหานั้น รัก คือ เมื่อเรารู้ถึงปัญหาและวิธีแก้แล้ว เราต้องมีความรักที่จะลงมือทำ ลงมือแก้ไขปัญหานั้น สามัคคีคือ การแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ไม่สามารถลงมือทำคนเดียวได้ ต้องอาศัยความร่วมมือร่วมใจกัน

ศาสตร์พระราชาและหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงนับว่าเป็นพื้นฐานสำคัญในการสร้างสังคมไทยให้เกิดศานติสุข ซึ่งจะเป็นผลสืบเนื่องจากการที่ประชาชนและสังคมไทยได้ตระหนักและเล็งเห็นความสำคัญในการอุ้มชูตัวเองให้มีความพอเพียงกับตัวเอง (Self-Sufficiency) อยู่ได้โดยไม่เดือดร้อนซึ่งสร้างพื้นฐานทางด้านเศรษฐกิจของตนเองให้ดีเสียก่อน ให้ตนเองอยู่ได้ พอกินพอใช้ มิได้มุ่งหวังที่จะสร้างความเจริญ ยกเศรษฐกิจให้เจริญอย่างรวดเร็วแต่เพียงอย่างเดียว นอกจากนี้แล้วบนฐานหลักคุณธรรมตามศาสตร์พระราชาและปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่ยึดหลัก **ความพอประมาณ** คือ พอมี พอกิน สามารถอุ้มชูตัวเองได้ **ความมีเหตุผล** คือ การตัดสินใจเกี่ยวกับระดับของความพอประมาณในมิติต่าง ๆ อย่างมีเหตุผล และมีภูมิคุ้มกันพร้อมที่จะรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ทั้งปัจจัยภายในและภายนอก โดยมี ความรู้และคุณธรรม เป็นเงื่อนไขสำคัญในการปฏิบัตินั้น จะเป็นรากฐานสำคัญให้กับการสร้างสมดุลให้กับการดำรงชีวิตที่ดี ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งสำคัญในการสร้างความมั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืนให้กับสังคมไทยนั่นเอง

๔.๘ ปัจจัยที่ส่งเสริมพฤติกรรมทางจริยธรรม

การศึกษาทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวกับปัจจัยในการส่งเสริมจริยธรรม พบว่า มีปัจจัยต่าง ๆ ที่ช่วยส่งเสริมให้เกิดพฤติกรรมทางจริยธรรมในภาครัฐ จึงได้สรุปสาระสำคัญออกมาเป็นลักษณะปัจจัยที่เอื้อต่อการส่งเสริมจริยธรรม แล้วทดสอบลักษณะปัจจัยที่เอื้อต่อการส่งเสริมจริยธรรม โดยการสำรวจข้อมูลทัศนคติของเจ้าหน้าที่ของรัฐและประชาชนเพื่อสะท้อนให้เห็นสภาพสถานการณ์ทางจริยธรรมในหน่วยงานของรัฐในปัจจุบัน และเพื่อทราบถึงความสัมพันธ์ของปัจจัยต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อสภาพจริยธรรมภาครัฐในหน่วยงานของรัฐ โดยสามารถสรุปสาระสำคัญของลักษณะปัจจัยที่เอื้อต่อการส่งเสริมจริยธรรมได้ ดังนี้

๑. การรับรู้มาตรฐานทางจริยธรรมและประมวลจริยธรรม

การรับรู้และเข้าใจมาตรฐานทางจริยธรรมและประมวลจริยธรรมของหน่วยงาน เป็นปัจจัยสำคัญ หากเจ้าหน้าที่ของรัฐรับรู้และเข้าใจมาตรฐานทางจริยธรรมและประมวลจริยธรรมของหน่วยงานจะช่วยป้องกันการประพฤติผิดและฝ่าฝืนจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐสามารถ ทราบถึงความคาดหวังทางจริยธรรมต่อการทำหน้าที่ของตนเพื่อให้สามารถปฏิบัติตนได้สอดคล้องกับมาตรฐานทางจริยธรรมที่กำหนด มีเกณฑ์ในการตรวจสอบและลงโทษเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ฝ่าฝืนจริยธรรมเพื่อป้องกันการฝ่าฝืนจริยธรรม สามารถใช้เป็นกรอบมาตรฐานในการปฏิบัติตนของเจ้าหน้าที่ของรัฐให้สามารถให้บริการกับประชาชนโดยเท่าเทียมไม่มีการเลือกปฏิบัติ และในภาพรวมจะช่วยให้ประชาชนมีความเชื่อถือศรัทธาเจ้าหน้าที่ของรัฐมากขึ้น

๒. ระเบียบกฎหมายภาครัฐไม่ซับซ้อนและเป็นภาระต่อประชาชนมากเกินไป

ระเบียบกฎหมายหรือขั้นตอนในการติดต่อราชการที่มีความยุ่งยากซับซ้อน หรือเป็นภาระต่อประชาชนมากเกินไป จะเป็นช่องทางให้เกิดการทุจริตคอร์รัปชัน และเอื้อให้เจ้าหน้าที่ของรัฐสามารถใช้ระเบียบ กฎหมาย หรืออำนาจหน้าที่ของหน่วยงานในการให้สิทธิพิเศษแก่บุคคลหนึ่งบุคคลใดได้

๓. มีการกำหนดหน่วยงานหรือผู้รับผิดชอบในการส่งเสริมจริยธรรมที่ชัดเจน

การขับเคลื่อนนโยบายด้านการส่งเสริมจริยธรรมของหน่วยงาน จำเป็นจะต้องกำหนดหน่วยงานหรือผู้รับผิดชอบในภารกิจดังกล่าวที่ชัดเจน โดยหน่วยงานหรือผู้รับผิดชอบภารกิจดังกล่าวจะต้องมีกลไก ระบบ และเครื่องมือในการส่งเสริมจริยธรรมภายในองค์กรที่ชัดเจน

๔. นโยบายและการส่งเสริมจริยธรรมที่ชัดเจน

การขับเคลื่อนการส่งเสริมจริยธรรมจะต้องมีการกำหนดนโยบายการส่งเสริมจริยธรรมที่ชัดเจน ผู้บริหารและหน่วยงานให้ความสำคัญในการส่งเสริมจริยธรรม มีการกำหนดมาตรการหรือแนวทางการส่งเสริมจริยธรรมเชิงรุก มีการกำหนดมาตรการในการป้องกันการฝ่าฝืนจริยธรรม และหากมีการฝ่าฝืนจริยธรรมก็มีการดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งกับผู้ฝ่าฝืนจริยธรรมที่มีประสิทธิภาพ

๕. การบริหารทรัพยากรบุคคล

กระบวนการบริหารทรัพยากรบุคคลเริ่มตั้งแต่การสรรหาและคัดเลือกบุคลากรในหน่วยงานเป็นไปตามหลักคุณธรรมและคำนึงถึงความเหมาะสมทางจริยธรรม ระบบการประเมินผล การปฏิบัติงาน

มีการนำปัจจัยด้านจริยธรรมมาใช้ประกอบในการพิจารณา การปรับเลื่อนตำแหน่ง และการให้ความดีความชอบ ควรมีการนำปัจจัยด้านจริยธรรมมาประกอบการพิจารณา เพื่อส่งเสริมคนดีให้เข้ามามีบทบาทที่ดีกับหน่วยงาน และควรสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาจริยธรรมของบุคลากรในหน่วยงานทุกระดับ

๖. กลไกกำกับด้านจริยธรรม

หน่วยงานที่มีการส่งเสริมจริยธรรมที่ดี ควรมีการกำหนดประมวลจริยธรรม หรือข้อกำหนดจริยธรรมที่มีลักษณะเฉพาะตามความแตกต่างของลักษณะงานในแต่ละหน่วยงานไม่ควรใช้มาตรฐานเดียวมาบังคับใช้กับบุคลากรทุกประเภท ซึ่งอาจมีสภาพการทำงานและความเสี่ยงในการฝ่าฝืนจริยธรรมที่แตกต่างกัน มีกลไกกำกับดูแลเกี่ยวกับผลประโยชน์ทับซ้อน ไม่ว่าจะเป็นการมีส่วนเกี่ยวข้องกับธุรกิจภายนอก การรับของขวัญของกำนัล การเบียดบังทรัพย์สินทางราชการไปใช้ส่วนตัว การรับงานองค์กรธุรกิจหรือหน่วยงานภายนอก การตรวจสอบทรัพย์สินหรือการรับจ้างงานภายหลังจากพ้นตำแหน่งหน้าที่ราชการ และมีมาตรการทางกฎหมายที่ชัดเจนหากมีการฝ่าฝืนกฎหมายอาญาหรือกระทำการทุจริต

๗. ภาวะผู้นำทางจริยธรรม

ผู้นำหรือผู้บริหารของหน่วยงานทำตัวเป็นแบบอย่างของผู้มีจริยธรรมที่ดีมีความสามารถในการจัดการอารมณ์ของตนเองไม่ใช้อารมณ์กับผู้ใต้บังคับบัญชา มีความสามารถในการปลุกเร้า และส่งเสริมให้บุคลากรในหน่วยงานยึดหลักผลประโยชน์ส่วนรวม และสนับสนุนให้บุคลากรในหน่วยงาน ยึดหลักความสามัคคีมากกว่าการชิงดีชิงเด่น

๘. ภาวะผู้นำแห่งการเปลี่ยนแปลง

ผู้นำหรือผู้บริหารของหน่วยงานควรจะมีความสามารถในการประเมินสภาพการณ์หรือผลกระทบขององค์กรจากปัจจัยหรือสภาพแวดล้อมภายนอก เพื่อเตรียมพร้อมรับมือล่วงหน้า ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาที่เป็นประโยชน์ต่อองค์กร และสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาขีดความสามารถของบุคลากรในหน่วยงาน

๙. ทัศนคติในการปฏิบัติงาน

บุคลากรในหน่วยงานเห็นว่าจริยธรรมมีคุณค่า ตั้งใจปฏิบัติงานให้บรรลุผลสำเร็จตามภารกิจ หน้าที่และอำนาจที่ได้รับมอบหมาย รักษาจริยธรรมของการเป็นข้าราชการที่ดี พร้อมที่จะทำตามระเบียบหรือมาตรฐานที่กำหนด และคำนึงถึงความถูกต้องชอบธรรมทางจริยธรรม มากกว่าการปฏิบัติตามคำสั่งที่ไม่ถูกต้องของผู้บังคับบัญชา

๑๐. ระบบนิเวศจริยธรรม (Ethics Ecosystem)

การพัฒนาจริยธรรมของบุคคลในภาพรวมของประเทศและในหน่วยงาน เป็นระบบที่ซับซ้อน และเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมที่อยู่รายรอบในหลายระดับ เปรียบเสมือนระบบนิเวศของจริยธรรม ระบบนิเวศจริยธรรมนี้คำนึงถึงองค์ประกอบด้วยกันอย่างน้อย ๔ ระดับ ได้แก่ (๑) ระดับบุคคล (Micro System) (๒) ระดับครอบครัว / เพื่อน (Meso system) (๓) ระดับหน่วยงาน (Exo system) และ (๔) ระดับสังคม / ชาติ (Macro System) ในระดับบุคคล จริยธรรมเป็นสิ่งที่บุคคลปฏิบัติ

ในชีวิตประจำวันและการทำงาน ระดับเพื่อน / ครอบครัวเป็นระดับที่บุคคลมีปฏิสัมพันธ์ด้วยทั้งในลักษณะของครอบครัวและเพื่อนที่มีการปฏิสัมพันธ์กันในชีวิตประจำวันหรือในการทำงานที่มีความใกล้ชิด ซึ่งสามารถเป็นตัวแบบและแรงผลักให้บุคคลมีจริยธรรมได้ ระดับหน่วยงานเป็นระดับที่มีอิทธิพลต่อจริยธรรมของบุคคลผ่านมาตรฐานทางจริยธรรม หรือจรรยาบรรณในการทำงานที่กำหนดขึ้นเป็นแนวปฏิบัติให้กับบุคลากร ระดับสังคม / ชาติเป็นระบบใหญ่ ที่ทำหน้าที่หล่อหลอมจริยธรรมของบุคคลและประชาชนผ่านระบบวัฒนธรรม ค่านิยม ความเชื่อที่เป็นแนวทาง ในการประพฤติปฏิบัติของคนที่สังคมมุ่งหวัง ระบบเหล่านี้มีลักษณะเป็นโครงสร้างที่มีความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกัน ในการทำงานส่งเสริมจริยธรรมของบุคคล

๑๑. บริบทแวดล้อมอื่น ๆ

ปัจจัยอื่น ๆ ที่มีอิทธิพลต่อสภาพจริยธรรมของหน่วยงาน เช่น ระบบอุปถัมภ์และการเล่นพรรคเล่นพวกจะเป็นอุปสรรคต่อการส่งเสริมจริยธรรม การสร้างการรับรู้และเชิดชูเกียรติการสนับสนุนนวัตกรรมใหม่ ๆ ให้กับหน่วยงาน ความรักใคร่กลมเกลียวของบุคลากรในหน่วยงาน ระบบการตรวจสอบติดตามผลการปฏิบัติงานที่ดี การตัดสินใจของผู้บริหารบนพื้นฐานของข้อมูลมากกว่าอารมณ์ ความรู้สึกส่วนตัว และคุณภาพชีวิตและสุขภาวะของบุคลากรในหน่วยงาน

โดยสรุปปัจจัยที่ส่งเสริมพฤติกรรมทางจริยธรรมสอดคล้องกับหลักการของระบบนิเวศจริยธรรม (Ethics Ecosystem) ที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยระดับจุลภาคไปจนถึงระดับมหภาค ตั้งแต่ระดับภายในตัวบุคคล เช่น ทัศนคติในการปฏิบัติงานตามมาตรฐานทางจริยธรรม ระดับระหว่างบุคคล เช่น ความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ระดับหน่วยงาน เช่น นโยบายและการส่งเสริมจริยธรรม และการบริหารงานบุคคล ระดับชุมชน เช่น กลไกกำกับด้านจริยธรรมจากหน่วยงานต่าง ๆ ไปจนถึงระดับนโยบายสาธารณะ เช่น ระเบียบกฎหมายภาครัฐ ปัจจัยเหล่านี้มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันในการส่งเสริมพฤติกรรมจริยธรรมของคนที่สังคมมุ่งหวัง การปรับเปลี่ยนลักษณะหรือส่วนประกอบในระดับหนึ่งอาจส่งผลต่อลักษณะหรือส่วนประกอบในระดับอื่น นอกจากนี้ ยังต้องอาศัยการมีส่วนร่วมของแต่ละระดับ รวมทั้งการบูรณาการความร่วมมือของภาคส่วนต่าง ๆ เพื่อให้การสร้างเสริมจริยธรรมให้สัมฤทธิ์ผล

๔.๙ คุณธรรมสำคัญที่จะได้รับการพัฒนาตามแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

สามารถแบ่งระดับคุณธรรมได้ ๔ กลุ่ม

กลุ่มที่ ๑ คุณธรรมที่เป็นปัจจัยผลักดัน ทำหน้าที่เป็นแรงผลักดันภายใน ทำให้คนเกิดความเพียรพยายามทำในสิ่งที่มุ่งหมายไว้ให้สำเร็จประกอบด้วย วินัย อดทน ขยัน เป็นคุณธรรมที่สร้างฐานรากที่แข็งแกร่งให้คนในสังคม

กลุ่มที่ ๒ คุณธรรมที่เป็นปัจจัยหล่อเลี้ยง ทำหน้าที่เป็นปัจจัยหล่อเลี้ยงสร้างแรงผลักดันให้เกิดคุณธรรมชุดแรก ประกอบด้วย ซื่อสัตย์ ซื่อตรง รับผิดชอบ เป็นคุณธรรมรากฐานของจิตใจที่ซื่อตรง

กลุ่มที่ ๓ คุณธรรมที่เป็นปัจจัยเหนี่ยวรั้ง ทำหน้าที่เหนี่ยวรั้งไม่ให้คนทำในสิ่งที่ไม่ถูกต้องไม่เหมะสม ผิดหลักคุณธรรมจริยธรรม ประกอบด้วย มีสติ พอเพียง เป็นคุณธรรมที่สร้างฐานความสุจริตไม่โลภ ต้านทานความอยากได้ตามกระแสนิยม

กลุ่มที่ ๔ คุณธรรมที่เป็นปัจจัยสนับสนุนทำหน้าที่สนับสนุนให้บุคลากรได้เข้าไปมีส่วนร่วมทำกิจกรรมต่าง ๆ โดยมุ่งหวังผลเพื่อประโยชน์ส่วนรวม เกิดการเคารพและให้ความสำคัญต่อชีวิต สิ่งแวดล้อม ผ่านหลักของความเมตตา กรุณา เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ประกอบด้วย เมตตา กรุณา กตัญญู เสียสละ การปลูกฝังคุณธรรมกลุ่มนี้จะช่วยให้เกิดจิตอาสา และเปลี่ยนสังคมไทยเป็นสังคมคุณธรรมอย่างแท้จริง

คุณธรรมของการอยู่ร่วมกันในสังคมนั้น ยกระดับจากคุณธรรมระดับบุคคลสู่การอยู่ร่วมกัน ซึ่งมีหลักการสำคัญ ๒ ข้อ คือ ข้อห้ามกับข้อพึงปฏิบัติ ข้อห้าม คือ ห้ามทำให้ผู้อื่นและส่วนรวมมีความทุกข์ ข้อพึงปฏิบัติคือ ให้ทำให้ผู้อื่นและส่วนรวมมีความสุข หลักการสำคัญของคุณธรรมการอยู่ร่วมกันของคนในสังคม คือ ต้องทำเพื่อประโยชน์ส่วนรวมที่ใหญ่กว่าเสมอ

การขับเคลื่อนแผนแม่บทส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๕๙-๒๕๖๔) คณะกรรมการส่งเสริมคุณธรรมและชาติ ได้กำหนดคุณธรรมที่พึงประสงค์สำหรับสังคมไทยเพื่อนำสู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ๔ ประการ คือ พอเพียง วินัย สุจริต จิตอาสา เหตุผลในการเลือกส่งเสริมคุณธรรม ๔ ประการนี้ในช่วงเริ่มต้น เนื่องมาจากคณะกรรมการส่งเสริมคุณธรรมและชาติ ได้ร่วมกันพิจารณาจากสถานการณ์ด้านคุณธรรมของประเทศทั้งที่มาจากงานศึกษาวิจัย สำรวจความคิดเห็นของประชาชน รวมถึงการวิเคราะห์พระราชดำรัสและพระบรมราโชวาทของพะบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชบรมนาถบพิตร พบว่ามีคุณธรรมสำคัญ ๕ ด้าน นั้นคือ “ซื่อตรง วินัย รับผิดชอบ พอเพียง และจิตอาสา” เป็นคุณธรรมรากฐานสำคัญที่สามารถเชื่อมโยงไปสู่คุณธรรมอื่น ๆ ได้ครบถ้วน อย่างไรก็ตามคณะกรรมการ-ส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติได้พิจารณาเห็นว่า “วินัยกับความรับผิดชอบ” เป็นเรื่องเดียวกัน จึงเลือกคุณธรรม “วินัย” มาใช้ในการสื่อสาร คำว่า “ซื่อตรง” แม้จะมีความหมายที่ดีแต่อาจสื่อความหมายกับคนทั่วไปได้ยากกว่าคำว่า “สุจริต” ซึ่งเป็นคำที่สังคมไทยคุ้นเคย ดังนั้น จึงเลือกส่งเสริมด้วยคำว่า “สุจริต” และคุณธรรม “จิตอาสา” ให้หมายรวมถึงการมีจิตสาธารณะด้วย เพื่อให้การรณรงค์เข้าใจและจดจำง่าย จึงกำหนดคุณธรรม “พอเพียง วินัย สุจริต จิตอาสา” เป็นคุณธรรมเป้าหมายที่จะปลูกฝังส่งเสริมให้คนไทยตระหนักและประพฤติปฏิบัติในการดำเนินชีวิตด้วยเหตุผลดังนี้

พอเพียง เป็นศาสตร์พระราชาและเป็นคุณธรรมฐานรากที่จะนำสู่คุณธรรมนั้น ๆ
วินัย เพื่อเสริมสร้างการประพฤติปฏิบัติตนของคนไทยให้มีความเข้มแข็ง เคารพกติกาการอยู่ร่วมกัน
สุจริต เพื่อแก้วิกฤติการทุจริตที่ต้นทาง
จิตอาสา เพื่อให้คนไทยใส่ใจสังคมและอยู่ร่วมกันอย่างปรองดอง

อย่างไรก็ตามการเน้นคุณธรรม พอเพียง วินัย สุจริต จิตอาสา นั้น ไม่ได้หมายความว่าจะละเลยคุณธรรมด้านอื่น ๆ แต่ยังสนับสนุนให้มีการส่งเสริมคุณธรรมที่เหมาะสมกับบริบทของแต่ละองค์กรและพื้นที่ที่แตกต่างกันด้วย

ต่อมาคณะกรรมการส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ ในคราวประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ มีมติเห็นชอบให้เพิ่มคุณธรรม “กตัญญู” เป็นคุณธรรมเป้าหมายจากคุณธรรม ๔ ประการ เป็นคุณธรรม ๕ ประการ “พอเพียง วินัย สุจริต จิตอาสา กตัญญู” และเห็นชอบให้บรรจุคุณธรรมเป้าหมาย ๕ ประการ “พอเพียง วินัย สุจริต จิตอาสา กตัญญู” ไว้ในแผนปฏิบัติการด้านการส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

ความหมายของคุณธรรม ๕ ประการ “พอเพียง วินัย สุจริต จิตอาสา กตัญญู”

๑. พอเพียง หมายถึงหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอพียง เป็นปรัชญาแนะแนวทางการดำรงอยู่และปฏิบัติตนของประชาชนให้อยู่บน**ทางสายกลาง** กล่าวคือ มี**ความพอเพียง** มีความพร้อมที่จะจัดการต่อผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลง โดยคำนึงถึง **ความพอประมาณ ความมีเหตุผล และการสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว** ตลอดจนการใช้**ความรู้** ความรอบคอบ และ**คุณธรรม**ประกอบการวางแผน การตัดสินใจและการกระทำต่าง ๆ และ**ความพอประมาณ**นี้ หมายถึง ความพอดีที่ไม่มากและไม่น้อยจนเกินไป ไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น เช่น การผลิต และการบริโภคที่พอประมาณ **ความมีเหตุผล** หมายถึง การใช้หลักเหตุผลในการตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ โดยพิจารณาจากเหตุปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นอย่างรอบคอบ **การมีภูมิคุ้มกันที่ดี** หมายถึง การเตรียมตัวให้พร้อมรับต่อผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงรอบตัว ปัจจัยเหล่านี้จะเกิดขึ้นได้นั้น จะต้องอาศัย **ความรู้และคุณธรรม** เป็นเงื่อนไขพื้นฐาน กล่าวคือ เงื่อนไข**ความรู้** หมายถึง ความรอบรู้ ความรอบคอบ และความระมัดระวังในการดำเนินชีวิตและการประกอบการงาน ส่วนเงื่อนไข**คุณธรรม** คือ การยึดถือคุณธรรมต่าง ๆ อาทิ ความซื่อสัตย์ สุจริต ความอดทน ความเพียร การมุ่งต่อประโยชน์ส่วนรวมเป็นที่ตั้ง นอกจากนี้ คณะกรรมการส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติได้ให้ความหมาย พอเพียงไว้ว่า หมายถึง ความพอเพียงในการดำเนินชีวิตแบบทางสายกลางมีเหตุผล ใช้ความรู้ในการตัดสินใจอย่างรอบคอบ มีความพอประมาณ พอดี ไม่เบียดเบียนตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม ไม่ประมาท สร้างภูมิคุ้มกันที่ดี รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง

คุณธรรม “พอเพียง” มีความสำคัญในการดำเนินชีวิตที่ถูกต้องเหมาะสมกับสังคมไทยที่ให้ความสำคัญต่อการนับถือศาสนา ซึ่งศาสนาที่นับถือต่างมีหลักคุณธรรมความพอเพียงเป็นแก่นสารคำสอน และสังคมไทยได้รับผลเชิงประจักษ์จากการปฏิบัติคุณธรรมความพอเพียงตามพระบรมราโชวาท

ของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิภลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร เกี่ยวกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยคณะกรรมการส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ ได้วิเคราะห์ให้เห็นถึงความเชื่อมโยงกันของคำสอนทางศาสนาต่าง ๆ กับคุณธรรม “พอเพียง” ดังนี้

ความพอเพียง สอดคล้องกับหลักธรรมในพุทธศาสนา เช่น หลักทางสายกลาง ที่เรียกว่า “มัชฌิมาปฏิปทา” ซึ่งคณะกรรมการส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติให้คำแปลในบริบทนี้ว่า “ความพอดี” หลักคำสอน “มัตตัญญุตา” หมายถึง ความพอเหมาะ และ “สุข” แปลว่า ความพอใจ ซึ่งเกิดจากรู้จักพอใจ อิ่มใจกับทรัพย์ที่หามาได้โดยสุจริต (อัตถิสุข) พอใจในการใช้จ่ายทรัพย์ นั้น เลี้ยงตนและแบ่งปัน (โภคสุข) พอใจที่เป็นไทเพราะไม่มีหนี้สินล้นพ้นตัว (อนณสุข) และพอใจในการประกอบอาชีพด้วยความซื่อสัตย์สุจริต (อนวัชชสุข)

ความพอเพียง สอดคล้องกับหลักธรรมในศาสนาคริสต์ คือ การดำเนินชีวิตให้เหมาะสมกับฐานะของตนเอง ไม่ละโมบโลภมาก อยากได้ในสิ่งที่ไม่ใช่ของตนดังพระวจนะของพระเยซูคริสต์ที่ตรัสว่า “จงระวังและรักษาตัวให้พ้นจากความโลภทุกชนิด ชีวิตคนเราไม่ได้ขึ้นกับทรัพย์สินของเขา แม้ว่าเขาจะมั่งมีมากเพียงใดก็ตาม” (ลูกา ๑๒ : ๑๕) นอกจากนี้ ยังสอนให้ทำความดี แบ่งปันซึ่งกันและกัน สะสมความดีเป็นทรัพย์สมบัติที่จะติดตัวไปแม้เสียชีวิตก็ไม่มีใครสามารถขโมยไปได้ ดังพระวจนะของพระเจ้าที่ว่า “แต่อย่าลืมที่จะกระทำกิจการดีและที่จะแบ่งปันเกื้อกูลกัน เพราะเครื่องบูชาอย่างนั้นเป็นที่พอพระทัยพระเจ้า (ฮีบรู ๑๓ : ๑๖)”

ความพอเพียง สอดคล้องกับความพอเพียงตามหลักศาสนาอิสลาม คือ “พอเพียง” หมายถึง ได้เท่าที่ต้องการ หรือได้เท่าที่กะไว้ หรือเหมาะควรในระดับปานกลาง ซึ่งตรงกับหลักการของศาสนาอิสลามที่ยึดทางสายกลางเป็นหลัก ดังหลักคำสอนที่ว่า “ที่ดีที่สุดของกิจการทั้งหลาย คือ ตรงกลางของมัน” นอกจากนี้ อิสลามิกชนยังศึกษาความพอเพียงผ่านคำสอนและการปฏิบัติตนของนบีมูฮัมหมัด องค์ศาสดาผู้ยิ่งใหญ่ ซึ่งมีชีวิตที่มีความสุขเยี่ยงจอมราชันแต่กลับทิ้งทรัพย์สมบัติและพอใจที่จะนอนบนเสื่อหยาบ ยอมหิวไม่ต่างไปจากคนจนหิว ยอมอดเพื่อให้คนที่หิวมากกว่าได้อิ่ม ท่านสมถะ ไม่ฟุ่งเฟ้อ และได้รับความเคารพนับถือจากผู้คนนับแสน ยกให้เป็นต้นแบบแห่งความพอเพียง ซึ่งต่อมากลายเป็นหลักปฏิบัติให้อิสลามิกชนทุกคนต้องเรียนรู้และปฏิบัติตาม โดยหลักนั้นหมายถึง ความสันโดษและปล่อยวาง ไม่ยึดติดกับสภาวะรอบข้าง รู้จักเสียสละ สมถะ พอเพียง ซึ่งสอดคล้องกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ความพอเพียงในศาสนาพราหมณ์ ฮินดู มีเป้าหมายสูงสุด คือ การหลุดพ้นจากกองกิเลสและกองทุกข์ แต่ไม่สนับสนุนให้มนุษย์ดิ้นรนหาทางเพื่อการหลุดพ้นเพียงอย่างเดียว แต่ควรจะแสวงหาทรัพย์สมบัติ โดยมีหลักธรรมเป็นเครื่องกำกับในการอุปโภคบริโภค โดยเฉพาะในพระธรรมศาสตร์ได้บัญญัติไว้ว่า หลักธรรมหรือธรรมะนั้นย่อมมีลักษณะ ๑๐ ประการ ได้แก่ (๑) ความยินดี พอใจในสิ่งที่มี (๒) อดกลั้นอดทน พากเพียร เมตตา (๓) ข่มจิต มีสติ ไม่หวั่นไหวตามอารมณ์ (๔) ไม่ลักขโมย (๕) บริสุทธิ์ทั้งกายและใจ (๖) ระงับอินทรีย์ทั้ง ๑๐ (๗) สติ ปัญญา ความคิด (๘) รู้ลึกซึ้ง (๙) ความเห็นสุจริต ซื่อสัตย์และเป็นที่ไว้ใจเชื่อใจ และ (๑๐) ไม่โกรธ สงบ

ความพอเพียงในศาสนาซิกซ์ สอนให้มนุษย์ดำรงอยู่อย่างเรียบง่ายพอเพียงและเผื่อแผ่ โดยชาวซิกส์มีความหมายว่า ชาวซิกส์ทุกคนถูกปลูกฝังคุณธรรมเข้าไปในชีวิตและจิตวิญญาณตั้งแต่แรกเกิด ด้วยเหตุที่บิดามารดาและบรรพบรุษ ดำรงชีวิตอันเต็มเปี่ยมไปด้วยคุณธรรม และความดีงามสอดคล้องต่อหลักธรรมชาติ และเน้นความเรียบง่ายตลอดมา ดังคำกล่าวที่ว่า “Simple living, High thinking” คือ การดำรงอยู่ด้วยความเรียบง่ายแต่เต็มเปี่ยมทางความคิด วิจารณาญาณ อาหาร และอาชีพอันสุจริต โดยพึ่งตัวเอง รวมถึงยึดมั่นในคุณงามความดี ไม่เบียดเบียนทุกสรรพชีวิต และมีความสันโดษ คือ รู้จักในการประมาณตน มีความพอดีในการดำรงชีวิตของตน

จะเห็นได้ว่า ศาสดาหรือผู้นำทางจิตวิญญาณในศาสนาต่าง ๆ ล้วนเป็นแบบอย่างแห่งความพอเพียงเพราะสามารถพัฒนาตนเองได้อย่างสมบูรณ์แบบ แล้วสอนชาวโลกผู้นับถือเลื่อมใสให้เป็นคนดีหรือคนสมบูรณ์แบบตาม

๒. วินัย ราชบัณฑิตยสถาน ปี พ.ศ. ๒๕๔๒ ให้ความหมายว่า วินัย หมายถึง การอยู่ในระเบียบแบบแผนและข้อบังคับ กรมการศาสนา ได้ให้ความหมายไว้ว่า ระเบียบวินัย คือ ข้อกำหนด กฎหมาย กฎเกณฑ์ กติกา ข้อบังคับที่มีไว้เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติของคนในสังคมเพื่อให้สังคมเกิดความสงบสุขเรียบร้อย ส่วนคณะกรรมการส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ ได้ให้ความหมายไว้ว่า การยึดมั่นและรับผิดชอบในหน้าที่ของตน ทั้งวินัยต่อตนเองในการผลักดันชีวิตให้ก้าวหน้า วินัยต่อองค์กร สังคม ปฏิบัติตามจริยธรรม จรรยาบรรณ และเคารพต่อกฎหมาย คุณธรรม “วินัย” มีปรากฏในคำสอนของศาสนาต่าง ๆ ดังนี้

ตามมิติทางพุทธศาสนา วินัย เป็นอุบายสำหรับสร้างความเป็นระเบียบเรียบร้อยในสังคม โดยคำว่า “วินัย” หมายถึง อุบายสำหรับฝึกหัดกายวาจาควบคุมให้บุคคลปฏิบัติตามกติกาทางสังคม เพื่อการอยู่ร่วมกันด้วยความเป็นระเบียบเรียบร้อย กติกาทางสังคมนี้หมายรวมถึงกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง กฎหมาย และข้อตกลงทางสังคมอื่น ๆ ที่สร้างความเป็นระเบียบเรียบร้อยและความสามัคคีในหมู่คณะ วินัยมี ๒ อย่าง คือ วินัยสำหรับบรรพชิตหรือพระสงฆ์ (อนาคาริยวินัย) และวินัยสำหรับชาวบ้าน (อาคาริยวินัย) ได้แก่ กุศลกรรมบถ ๑๐ ซึ่งรวมศีล ๕ ไว้ด้วย และ “ศีล” คือ อุบายสำหรับฝึกหัดกายวาจาให้เรียบร้อยในระดับบุคคล ถ้าเป็นอุบายฝึกหัดกายวาจาให้เรียบร้อยสำหรับหมู่คณะโดยรวมเรียกว่าวินัย นั่นคือ การรักษาศีล อาศัยวิรัติหรือวินัยในตนเองเป็นเครื่องกำกับ ส่วนการรักษาวินัยของหมู่คณะอาศัยมาตรการลงโทษเป็นเครื่องกำกับ ดังนั้น วินัยจึงช่วยสร้างความเป็นระเบียบเรียบร้อยในสังคม ซึ่งเปรียบเทียบเส้นด้ายที่เรียงร้อยดอกไม้นานาชนิดเข้าด้วยกันจนกลายเป็นพวงมาลัยที่เป็นระเบียบงดงาม เมื่อสมาชิกของหมู่คณะรักษาวินัยคือปฏิบัติตามกฎระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง กฎหมาย และข้อตกลงทางสังคมอื่น ๆ อย่างเท่าเทียมกันเรียกว่าสีลสามัญญตา หรือการมีศีลเท่าเทียมกัน ซึ่งเป็นข้อปฏิบัติสำคัญสำหรับสร้างความสามัคคีในสังคม

มิติคำว่า “วินัย” ตามหลักคำสอนของศาสนาอิสลาม ที่สอนว่างานต่าง ๆ ที่จะทำนั้นจะต้องมีความเหมาะสมกับตนเองและสังคม ขณะเดียวกันต้องออกห่างจากการงานที่ไม่ดีที่สร้างความเสื่อมเสียอย่างสิ้นเชิง ส่วนการประกอบคุณงามความดีอื่น ๆ เช่น การถือศีลอด การละหมาด

และสิ่งที่คล้ายคลึงกับสิ่งเหล่านี้ เป็นการแสดงให้เห็นถึงการเป็นบ่าวที่จงรักภักดีและปฏิบัติตามบัญชาของพระองค์ ขณะที่กฎเกณฑ์และคำสอนของศาสนานั้นทำหน้าที่คอยควบคุมความประพฤติของมนุษย์ทั้งที่เป็นหลักศรัทธา หลักปฏิบัติ และจริยธรรมในศาสนาอิสลามมีหลักที่อิสลามิกชนทุกคนต้องปฏิบัติตามอยู่ ๒ หลักใหญ่ ๆ คือ ฟัรดูอัยนีย์ หลักการพื้นฐานจำเป็นสำหรับอิสลามิกชนทุกคนจะต้องรู้ ต้องประพฤติ และฟัรดูกิฟายะฮ์ คือ หน้าที่ต่าง ๆ ทางสังคมนับตั้งแต่สังคมหน่วยเล็ก คือ ครอบครัวไปจนถึงสังคมหน่วยใหญ่ ก็คือ ประเทศชาติ นอกจากนี้ ยังมีหลักปฏิบัติอย่างหนึ่งเรียกว่า “ศาสนวินัย นิติศาสตร์และการพิพากษา” ซึ่งรวบรวมหลักปฏิบัติภาคบังคับ กฎบัญญัติห้ามที่ต้องละเว้น ไปจนถึงกฎบัญญัติที่ไม่ได้เจาะจง จะทำหรือละเว้นก็ไม่ถือเป็นการฝ่าฝืนศาสนาวินัย ทั้งหมดนี้ล้วนหล่อหลอมให้อิสลามิกชนทุกคนรู้และเข้าใจแก่นแท้ของอิสลาม ซึ่งเป็นรากฐานแห่งสันติภาพ

มิติคำว่า “วินัย” ตามหลักคำสอนของศาสนาคริสต์ เป็นบทบัญญัติทำให้ชีวิตเป็นปกติสุข กล่าวคือ ศาสนาคริสต์เน้นย้ำให้คริสตศาสนิกชนหมั่นทำความดีทุกวันตลอดชีวิต ประพฤติปฏิบัติตนตามบทบัญญัติของพระเจ้า เมื่อทำเช่นนั้น การกระทำกิจการใด ๆ ก็จะประสบความสำเร็จ ทั้งนี้ บทบัญญัติเน้นย้ำให้คริสต์ศาสนิกชนปฏิบัติตามห้ามละเลย ได้แก่ “ความยุติธรรม” “ความเมตตากรุณา” และ “ความซื่อสัตย์” ทรงตรัสว่าบทบัญญัติเหล่านั้นจำเป็นต้องปฏิบัติโดยไม่ละเว้นบทบัญญัติอื่น ๆ (มัทธิว ๒๓ : ๒๓)

มิติคำว่า “วินัย” ตามหลักคำสอนของศาสนาพราหมณ์-ฮินดู ที่เป็นกรอบการดำเนินชีวิตโดยรวมในภาพใหญ่เพื่อให้ศาสนิกชนถือปฏิบัติเป็นแนวทาง (วินัย) ในชีวิตดีงามมีความสุขบรรลุจุดมุ่งหมายของศาสนา หลักธรรมนั้น ได้แก่ หลักอาศรม ๔ โดยอิงกับช่วงอายุ พระคัมภีร์พระเวทบัญญัติว่า มนุษยชาติทั้งหลายควรปฏิบัติตามคติ ๔ ประการ คือ ในทุกช่วง “อาศรม” ของชีวิตช่วงอาศรมของชีวิตมี ๔ ช่วง คือ (๑) ศึกษากาล เรียกว่า พรหมจรยาศรม ช่วงตั้งแต่เกิดถึงอายุ ๒๕ ปี หมายถึง เวลาแห่งการกระทำให้ตนเอง ได้แก่ ศึกษาเล่าเรียน (๒) บริวาลกาล เรียกว่า คฤหัสถ์ถาศรม อายุ ๒๕-๕๐ ปี ประกอบอาชีพแต่งงานเป็นเวลากระทำให้ครอบครัว (๓) สังคมกาล เรียกว่า วานปรัสถาศรม อายุ ๕๑-๗๕ ปี เป็นเวลาแห่งการกระทำเพื่อสังคมและประเทศชาติ และ (๔) วิศวกาล เรียกว่า สันยัสตาศรม เป็นช่วงอายุ ๗๕ ปีขึ้นไป เป็นเวลาแห่งการกระทำเพื่อมนุษยชาติทั้งปวงเป็นนักบวช

มิติคำว่า “วินัย” ตามหลักคำสอนของศาสนาซิกข์ ที่เป็นกรอบการดำเนินชีวิตโดยรวมในภาพใหญ่เพื่อให้ศาสนิกชนถือปฏิบัติเป็นแนวทาง (วินัย) มีดังนี้

๑. วินัยทางกาย คือ การให้บริการผู้อื่นทางกายและวาจา เช่น การให้ทาน

๒. วินัยทางศีลธรรม คือ การเลี้ยงชีพโดนชอบธรรม ไม่มีความเห็นแก่ตัว

๓. วินัยทางใจ คือ ความเชื่อมั่นในพระเจ้าองค์เดียว ซึ่งอยู่เหนือกาละเทศะ

พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร แม้พระองค์จะเป็นพระมหากษัตรย์แต่ทรงให้ความสำคัญกับการปฏิบัติตามกฎระเบียบมาโดยพระชนม์ชีพ เหตุการณ์ตัวอย่างครั้งหนึ่งพระองค์ทรงขับรถยนต์พระที่นั่งด้วยพระองค์เองตามลำพัง เมื่อมาถึงสี่แยกไฟแดงแห่งหนึ่ง ขณะที่กำลังรอสัญญาณไฟอยู่นั้นก็มีรถตำรวจซึ่งนำขบวนรถรัฐมนตรีแล่นมาจอดท้ายและบีบแตร

ไล่ให้หลบ โดยหารู้ไม่ว่ารถคันนั้นเป็นรถพระที่นั่งของพระองค์ ตำรวจเดินตรงมาที่รถพระที่นั่ง เป็นจังหวะที่พระองค์เสด็จลงมาจากรถ พอตำรวจเห็นเท่านั้นก็ทรุดนั่งลงกับพื้นทันทีก่อนที่รัฐมนตรีจะเดินตามมาและก้มกราบพระองค์ด้วยอาการตัวสั่นเทา พระองค์ตรัสถามรัฐมนตรีและตำรวจติดตามว่า “พวกท่านจะรีบไปไหนหรือถึงกับต้องฝ่าไฟแดง ข้าพเจ้ายังรอรถติดไฟแดงได้เลย” แต่ไม่มีคำตอบใด ๆ ในวันนั้น ก่อนจะแยกย้าย ตำรวจที่นำขบวนรถรัฐมนตรีก็ได้ทูลถามพระองค์ว่า “ให้ข้าพระพุทธเจ้าขับรถนำรถพระที่นั่งของพระองค์ไปไหม พระพุทธเจ้าข้า” “เราไม่ต้องให้ท่านมานำขบวนรถเราหรอก เราขับไปเองคนเดียวได้ ท่านไปนำรถของท่านรัฐมนตรีเถอะ” นั่นเป็นกระแสรับสั่งเพียงสั้น ๆ ก่อนที่พระองค์จะทรงขับรถออกไป เรื่องนี้แสดงให้เห็นถึงแบบอย่างที่ดี แม้ทรงเป็นถึงพระมหากษัตรย์แต่ก็ยังทรงเคารพระเบียบวินัยอย่างเคร่งครัดจนเป็นที่ประจักษ์ และพระองค์ยังทรงพระราชทานพระบรมราโชวาทและพระราชดำรัสในโอกาสต่าง ๆไว้ให้พสกนิกรได้ตระหนัก และเห็นความสำคัญของการมีวินัยอีกมากมาย

พระบรมราโชวาทในพิธีพระราชทานกระบี่โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า โรงเรียนนายเรือ และโรงเรียนนายเรืออากาศ ณ สวนอัมพร เมื่อวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๔๓ เช่น ***“...วินัยนี้เป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่ง ทั้งในส่วนบุคคลและส่วนรวม กล่าวคือ ในส่วนบุคคลวินัยจะทำให้บุคคลสามารถใช้ความรู้ความสามารถและประพฤติตนปฏิบัติงานได้ถูกต้อง และเป็นประโยชน์ในส่วนรวม วินัยนี้นั้นจะทำให้หน่วยงาน สังคม ตลอดจนชาติบ้านเมืองมีความแข็งแกร่ง สามารถปฏิบัติการต่าง ๆ ร่วมกันได้อย่างเป็นเอกภาพ วินัยจึงเป็นปัจจัยหรือพลังอย่างสำคัญในการสร้างสรรค์ความเป็นปกติเรียบร้อยและความเจริญมั่นคงให้แก่บุคคลและส่วนรวม...”***

๓. สุจริต หรือความซื่อสัตย์สุจริต พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๕๔ ได้ให้คำนิยามว่า สุจริต คือ ความประพฤติชอบ และนักวิชาการหลายท่าน ได้ให้คำนิยามว่าคุณลักษณะที่แสดงถึงการยึดมั่นความจริง ความถูกต้อง ดีงาม เป็นหลักในการดำเนินชีวิตทั้งกาย วาจา และใจ มีความจริงใจไม่บิดเบือนข้อมูล รู้จักรักษาความลับ หลีกเลี่ยงการหาผลประโยชน์ทับซ้อน มีความเกรงกลัวและละอายต่อการทำชั่วอันเป็นทุจริตทุกประเภท นอกจากนี้ ยังหมายถึง การนับถือตนเอง ไม่หลอกลวงตนเอง ละอายต่อการกระทำผิด ไม่คิดคดต่อผู้อื่น ไม่ลักขโมย ประพฤติปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างตรงไปตรงมา ทั้งต่อหน้าและลับหลัง รับผิดชอบหน้าที่การงานที่ได้รับมอบหมาย รักษากฎระเบียบของสังคมและหน่วยงาน ไม่กระทำการใดที่ทำให้เกิดความเสื่อมเสียแก่ส่วนรวม

สุจริต หมายถึง ความซื่อตรง ความซื่อสัตย์สุจริต ยึดมั่น ยืนหยัดในการรักษาความจริง ความถูกต้อง ความเป็นธรรมทั้งปวง กล้าปฏิเสธการกระทำที่ไม่ซื่อตรง ไม่ซื่อสัตย์ของบุคคลอื่นที่จะก่อให้เกิดความเสียหายต่อส่วนรวม คณะกรรมการส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ ได้วิเคราะห์ “สุจริต” ว่ามีปรากฏในคำสอนศาสนาต่าง ๆ ดังนี้

ในพุทธศาสนา สุจริต หมายถึง การดำเนินชีวิตที่ดีงามใน ๓ ระดบ คือ เริ่มต้นด้วยการคิดดี (มโนสุจริต) แล้วแสดงออกเป็นการพูดดี (วจีสุจริต) และทำดี (กายสุจริต) มโนสุจริต คือ การคิดดีด้วยจิตใจที่ไม่ตกอยู่ใต้อำนาจของความโลภ ความโกรธ ความหลง มักคิดแต่จะให้ทานด้วยความรักและความฉลาด

รอบรู้ วจีสุจริต คือ การพูดดี พูดคำสัตย์ คำประสานสามัคคี คำสุภาพและคำที่มีสาระ โดยละเว้นการพูดเท็จ พูดส่อเสียด พูดคำหยาบ และพูดเหลวไหล เพ้อเจ้อ กายสุจริต คือ การทำดีด้วยการช่วยเหลือเกื้อกูล การแบ่งปันและการดูแลครอบครัว โดยละเว้นการฆ่า การเบียดเบียนผู้อื่น การลักทรัพย์ การฉ้อโกง และการประพฤตินอกใจ

ศาสนาอิสลาม กล่าวว่า สุจริต เป็นคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของอิสลามิกชนทุกคน ตรงกับ “อัสอามานะห์” คุณธรรมข้อหนึ่งในบรรดาคุณธรรมทั้งหลายของศาสนาอิสลาม ซึ่งถือเป็นคุณธรรมระดับสูงที่ผูกพันกับความศรัทธาดังคำกล่าวของท่านศาสนาทูตมุฮัมมัด (ช.ล.) ที่ว่า “ไม่ถือว่ามีศรัทธา (ที่สมบูรณ์) สำหรับผู้ที่ไม่มีความซื่อสัตย์ และไม่ถือว่ามีศาสนา (ที่สมบูรณ์) สำหรับผู้ที่ไม่รักษาสัญญา”

คริสต์ศาสนา ได้ให้ความสำคัญกับความสุจริตไว้ว่า ผู้ที่ดำเนินชีวิตด้วยความสุจริต แม้จะยากจนก็ดีกว่าคนที่พูดตลบตะแลง ผู้ที่ดำเนินชีวิตด้วยความสุจริตแม้จะยากจนก็ดีกว่าผู้ร่ำรวย แต่มีความประพฤติคดโกง ใครมีเพื่อนที่ซื่อสัตย์เหมือนกับได้สมบัติ เพื่อนซื่อสัตย์นั้นประเมินค่าไม่ได้ เพื่อนซื่อสัตย์เป็นเสมือนยาอายุวัฒนะ

ศาสนาพราหมณ์-ฮินดู มีบัญญัติเกี่ยวกับความสุจริตไว้หลายประการ ยกตัวอย่าง มานวธรรม ซึ่งเป็นหลักปฏิบัติของมนุษย์ต่อมนุษย์ โดยมีคติว่าหากเกิดเป็นมนุษย์จงปฏิบัติแต่ทางกุศล อาทิ คิดแต่ทรัพย์สมบัติของผู้อื่น คิดแต่ทำเสียประโยชน์ของผู้อื่น ไม่ยอมนับถือผู้ใหญ่เป็นโทษทางจิตใจ จงอย่าทำ บุคคลใดไม่ซื่อตรงต่อมิตร ไม่รู้จักบุญคุณ หักหลังผู้อื่น ต้องไปตกนรก ฯลฯ จะเห็นได้ว่า ชาวฮินดูถือความสุจริตเป็นทางแห่งกุศลที่จะช่วยให้ชีวิตมนุษย์ทั้งหลายได้พบเจอแต่ความสุขและความสันติในชีวิต

ศาสนาซิกข์ มักเน้นย้ำอยู่เสมอว่า คุณค่าของการมีชีวิตทางโลกผ่านการแสดงออกด้วยการให้คุณค่ากับการทำงานหนักและความซื่อสัตย์ในการทำงาน เช่น ที่สอนว่า ข้าน้อย คือ ข้ารับใช้ขององค์พระผู้เป็นเจ้า ความสำเร็จของข้าน้อยคือ ชัยชนะของพระองค์ เงินทองที่หามาได้ด้วยแรงงานบริสุทธิ์เท่านั้น เป็นสิ่งที่ถูกต้องในศาสนา แต่ความอยากได้เงินทองที่เกินพอดี คือสิ่งที่ต้องห้ามในศาสนา

คณะกรรมการส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ ได้ประมวลคำสอนเรื่องสุจริตของพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร เพื่อเป็นแบบอย่างเป็นบทเรียนแก่คนไทยในหัวข้อว่า คำพ่อสอนให้ “สุจริต” เพื่อชีวิตสันติสุข ดังสรุปได้ว่าพระองค์ทรงให้ความสำคัญกับการดำรงชีวิตด้วยความสุจริต พระองค์ทรงดำรงตนด้วยความสุจริตตลอดพระชนม์ชีพ ดังเช่นครั้งหนึ่งพระองค์ทรงลงแข่งในกีฬาเรือใบ ขณะที่ทรงเรือใบออกไปจากฝั่งได้ไม่นานก็ทรงแล่นกลับเข้าฝั่งและตรัสกับผู้ที่มาคอยเฝ้าฯ ว่า “เรือแล่นไปโดนทุ่นเข้า” ตามกติกาถือว่าฟาวล์ ซึ่งพระองค์ทรงเคร่งครัดในกติกาการแข่งเรือใบอย่างมาก แม้จะไม่มีใครเห็นการฟาวล์ในครั้งนั้น แต่พระองค์ก็ไม่ยอมละเลยหรือปล่อยผ่านไป ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความสุจริตและการเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ปวงชนชาวไทย นอกจากนี้พระองค์ยังทรงเผยแพร่คุณธรรมดังกล่าวมาสู่พสกนิกรของพระองค์ผ่านพระราชดำรัสในโอกาสต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง ทรงเน้นย้ำเสมอว่าความซื่อสัตย์สุจริตเป็นพื้นฐานของความดีทุกอย่าง หากฝึกฝนให้เกิดในตนเองก็ย่อมส่งผลดีต่อการพัฒนาคน สังคม รวมถึงประเทศชาติ

๔. จิตอาสา หมายถึง การเป็นผู้ที่ใส่ใจต่อสังคมสาธารณะและอาสาลงมือทำอย่างใดอย่างหนึ่ง อันมิใช่หน้าที่ของตนด้วยความรักความสามัคคี เพื่อประโยชน์ของผู้อื่น ของสังคม และของประเทศชาติ โดยมิได้หวังผลตอบแทน ทำความดีเพื่อความดี เอื้ออาทรต่อคนร่วมสังคม ทำอย่างสม่ำเสมอจนเป็นนิสัย และได้อธิบายที่มาของคำว่า จิตอาสา ไว้ว่า จิตอาสา (Volunteer Spirit) เป็นคำศัพท์ใหม่ที่เกิดขึ้นมาไม่นาน เป็นคำที่แยกมาจากคำว่า “อาสาสมัคร” โดยเลือกผสมคำว่า “จิต” กับ “อาสา” เข้าด้วยกัน เพราะงานอาสาสมัครเป็นหนึ่งในปัจจัยสำคัญที่จะพัฒนาไปสู่การมีจิตวิวัฒน์ (New Consciousness) หรือจิตสำนึกใหม่ ดังนั้น “จิตอาสา” และ “อาสาสมัคร” จึงถูกใช้ในลักษณะที่เสมือนหนึ่งเป็นคำเดียวกัน ดังที่ปรากฏในปัจจุบัน จิต+อาสา (สมัคร) นอกจากนี้ ยังมีคำว่า “จิตสาธารณะ” (Public Mind) ซึ่งมีความหมายไปในทางที่คล้ายกับสองคำข้างต้น แต่ยกระดับความรู้สึกถึงการเป็นเจ้าของและใส่ใจดูแลรักษาในสิ่งของที่เป็นสาธารณะ ไม่ว่าจะเป็นสาธารณะสมบัติ รวมถึงสิ่งแวดล้อม เช่น ไม่ทิ้งขยะลงแม่น้ำ การประหยัดน้ำประปา ไฟฟ้า ฯลฯ อาสาสมัคร จิตอาสา จิตสาธารณะ ทั้งสามคำที่กล่าวล้วนขับเคลื่อนด้วย “จิตแห่งการให้” อันเป็นหนทางสำคัญในการทำให้ผู้คนในสังคมสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างสันติสุข

คณะกรรมการส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ ได้วิเคราะห์ลักษณะของจิตอาสาว่ามีปรากฏในหลักคำสอนทางศาสนาอยู่แล้วเช่นกัน ดังนี้

ในพุทธศาสนา ในลักษณะของจิตอาสาสอดคล้องกับหลักธรรมหลายข้อ เช่น พรหมวิหารธรรม ๔ ประการ คือ (๑) เมตตา ความรัก ความปรารถนาให้ผู้อื่นมีความสุข (๒) กรุณา ความสงสาร ความปรารถนาช่วยให้คนอื่นพ้นทุกข์ (๓) มุทิตา ความพลอยยินดีที่เห็นคนอื่นได้ดี มีความสุข ความเจริญ (๔) อุเบกขา ความเป็นกลางในอารมณ์ คือ ไม่ยินดียินร้าย ไม่ลำเอียง ความเมตตาและความกรุณาเป็นคุณธรรมพื้นฐานของจิตอาสา และนำไปสู่การปฏิบัติกิจกรรมที่แสดงออกถึงความมีจิตอาสาผ่านหลักธรรม สังคหวัตถุ ๔ ประการ ได้แก่ (๑) ทาน คือ การให้ แบ่งปันสิ่งที่เป็นประโยชน์ (๒) ปิยวาจา คือ การพูดจาดีมีสาระ มีประโยชน์ (๓) อัตถจริยา คือ การบำเพ็ญประโยชน์แก่ผู้อื่น และ (๔) สมานัตตตา คือ การวางตนเสมอต้นเสมอปลาย

ในศาสนาอิสลาม มีคำสอน เรื่อง “ชะกาด” คือ ทานประจำปี หมายถึง ทานประจำปี หมายถึง การที่ศาสนิกชนจ่ายทรัพย์สินส่วนเกินจำนวนหนึ่งให้แก่ผู้ที่มีสิทธิได้รับเมื่อครบรอบปี และหมายถึง การซักฟอก การทำให้สะอาดบริสุทธิ์ และการเจริญเติบโต กล่าวคือ ซักฟอกทรัพย์สินและจิตใจของผู้จ่ายให้มีความสะอาดบริสุทธ์ หมดจากความโลภ ตระหนี่ถี่เหนียว ซึ่งถือเป็นสิ่งสกปรกทางใจ ชะกาดเป็นหลักปฏิบัติเพื่อมนุษย์ และถ้ามีอิสลามิกชนคนใด มีทรัพย์สิน เงินทองที่เหลือในรอบปีแล้วไม่ทำการบริจาค จะถือว่าผู้นั้นทำผิดบัญญัติของอิสลาม และในบางประเทศที่นับถือศาสนาอิสลามเป็นศาสนาประจำชาติยังถือเป็นการผิดกฎหมายอีกด้วย

ในศาสนาคริสต์ มีคำสอนให้เป็นผู้ที่มีจิตใจกว้างขวาง ช่วยเหลือผู้ที่มีความลำบากยากจนเดือดร้อน รวมถึงให้แบ่งสมบัติส่วนหนึ่งไว้ทำทานตามสัดส่วนที่มี มีมากให้มากมีน้อยให้น้อย ซึ่งไม่เพียงแต่หมายถึงเงินเท่านั้น หากแต่ยังรวมถึงอาหาร เสื้อผ้า สิ่งของเหลือใช้ดังคำสอนที่ว่า “ พี่น้องทั้งหลายจะมีประโยชน์ใดหากผู้หนึ่งอ้างว่ามีความเชื่อแต่ไม่มีการกระทำ ความเชื่อเช่นนี้จะช่วยให้เขารอดพ้นได้หรือถ้าพี่น้องชายหญิงคนใดขัดสนเครื่องนุ่งห่ม และไม่มีอาหารประจำวัน” แล้วท่านคนหนึ่งพูดกับเขาว่า “จงไปเป็นสุขเถิดขอให้อบอุ่นและอิ่มเถิด” แต่มิได้ให้สิ่งจำเป็นสำหรับร่างกายแก่เขาจะมีประโยชน์ใดเล่า ความเชื่อก็เช่นเดียวกันหากไม่มีการกระทำก็เป็นความเชื่อที่ตายแล้ว

ในศาสนาพราหมณ์-ฮินดู หลักคำสอนเรื่อง “ทาน” หมายถึง การให้โดยไม่หวังสิ่งตอบแทน เป็นหนึ่งใน “นิยมะ” หรือข้อควรปฏิบัติของศาสนาฮินดู ๑๐ ประการ โดยให้ถือว่าเงิน ๑ ใน ๑๐ ส่วนของรายได้ทั้งหมด เป็นเงินของพระเป็นเจ้า ชาวฮินดูควรบริจาคเงินส่วนนี้ให้แก่ วัด อาศรม หรือองค์กรต่าง ๆ เพื่อพัฒนาจิตใจให้สูงขึ้น ศาสนาพราหมณ์-ฮินดู ยังมีความเชื่อว่า มารดาที่หนึ่งนั้น คือ มารดาผู้ให้กำเนิด มารดาที่นับถือยิ่งขึ้นไปอีก คือ มาตุภูมิซึ่งเป็นที่รวมของมนุษย์ทั้งชาติ ฉะนั้น ไม่ว่าอยู่ประเทศใด ชาวฮินดูมีหน้าที่ต้องรักชนชาติทำทุกอย่างเพื่อความสุขและสันติของคนทั้งชาติ เป็นหน้าที่ของมนุษย์ผู้มีมนุษยธรรม หากเราคิดเห็นแก่ตัวเองเท่านั้น ไม่เห็นแก่ส่วนรวมหรือประเทศชาติ เราก็จะเป็นมนุษย์ไม่ได้

ศาสนาซิกข์ มีหลักปฏิบัติตามคำสอนเรื่อง “การแบ่งปันรายได้ ๑๐ เปอร์เซ็นต์” หลังจุนเจือครอบครัวแล้ว เพื่อใช้ในการบริจาคและใช้สอยเพื่อประโยชน์ของสังคม” เรียกการแบ่งปันนี้ว่า ดัสวันต์ หรือร้อยชักสิบ และไม่เพียงเงินเท่านั้น แต่ยังหมายถึงการสละเวลา ๑๐ เปอร์เซ็นต์ที่มีอยู่เพื่อบำเพ็ญประโยชน์แก่สังคมอีกด้วย ในพระมหาคัมภีร์ได้กล่าวเกี่ยวกับการมีจิตอาสาไว้ว่าผู้ที่จะมีเกียรติมีศักดิ์ศรีนั้นหาใช่ผู้ที่มีทรัพย์สมบัติหรือเงินทอง แต่คือผู้ที่จะปวารณาตนที่จะรับใช้ผู้อื่นต่างหาก

การน้อมนำคำสอนมาปฏิบัติในเรื่องจิตอาสานับว่าเป็นหลักคุณธรรมสำคัญประการหนึ่งที่สังคมไทยมุ่งส่งเสริมให้เกิดกับสังคมไทยเพื่อพัฒสังคมสู่ความยั่งยืนและเป็นสุข คณะกรรมส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ กล่าวไว้ว่า จิตอาสาตามคำพ่อ : เรียนรู้ตามรอยพระบาท “กระป๋องคนจน” เป็นกุศโลบายที่สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี ทรงฝึกให้พระราชโอรส พระราชธิดารู้จักวิธีการประหยัด อดออมและการเสียสละเพื่อผู้อื่น โดยพระองค์จะตั้งกระป๋องออมสินไว้กลางที่ประทับ หากพระราชโอรสและพระราชธิดาทรงนำเงินไปทำกิจกรรมแล้วมีกำไร อาทิ พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพล-อดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร สมัยทรงพระเยาว์ พระองค์ทรงได้รับค่าขนมสัปดาห์ละครั้ง แต่แม้จะได้ค่าขนมทุกสัปดาห์ก็ยังทรงรับจ้างเก็บผักและผลไม้ไปขาย เมื่อได้เงินมาก็นำไปซื้อเมล็ดผักมาปลูกเพิ่มและส่วนหนึ่งจะถูกหยอดสู่กระปุกนี้ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ เหมือนการเก็บภาษี พอถึงสิ้นเดือน สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนีได้เป็นที่ประจักษ์ของปวงชนชาวไทยตลอดระยะเวลาทรงครองสิริราชสมบัติ ๗๐ ปี ของพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร พระองค์ทรงเป็นผู้ให้และแบบอย่างของการให้ ทั้งยังทรงสอนคนไทยผ่านพระบรมราโชวาทและพระราชดำรัสมานับครั้ง

ไม่ถ้วน ***พระราชดำรัสพระราชทานแก่ประชาชนชาวไทยในโอกาสขึ้นปีใหม่ พุทธศักราช ๒๔๙๗ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๔๙๖ อาทิ “พระพุทธเจ้าก็ตรัสไว้ว่า บุคคลใดประกอบความดี คุณความดีนั้นย่อมต้องสนองตอบ ข้าพเจ้าจึงขอชักชวนแต่ละท่านให้พยายามบำเพ็ญความดีด้วยน้ำใจอันบริสุทธิ์ แม้บางโอกาสอาจจะต้องเสียสละบ้าง ก็จงมานะอย่าท้อถอย จงสมัครสมาน สามัคคีร่วมใจกันให้มั่นคงด้วยดี ทั้งนี้ เพื่อความสุขสวัสดีของท่าน และเพื่อความวัฒนาถาวรของประเทศชาติอันเป็นที่รักของเราทั้งหลาย”***

๕. กตัญญู พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตสถาน พ.ศ. ๒๕๕๖ ได้ให้ความหมายไว้ว่า กตัญญู เป็นคำภาษาบาลีและเป็นคำนาม หมายถึง ผู้รู้อุปการะที่ท่านทำให้ ผู้รู้คุณท่าน นอกจากนี้ ยังหมายถึง การสำนึกรู้ในอุปการคุณหรือบุญคุณที่ผู้อื่นหรือสิ่งอื่นมีต่อตนเอง ความกตัญญูเป็นคุณธรรมที่สำคัญและมีความจำเป็นแก่สังคม ความกตัญญูนั้นไม่มีเฉพาะมนุษย์เท่านั้น ความรู้คุณของวัตถุสิ่งของก็เป็นกตัญญู ไม่ว่าจะเป็นถนนหนทาง บ้านที่พักอาศัย ธรรมชาติแวดล้อมที่เราอยู่ ทุกสิ่งล้วนมีบุญคุณ นอกจากนี้ ยังหมายถึง ภาวะทางจิตใจของบุคคลที่รับรู้ถึงประโยชน์หรือคุณค่าที่ตนได้รับการปฏิบัติอย่างดีจากบุคคลอื่น สิ่งอื่น ก่อให้เกิดความตระหนัก ความระลึกรู้ ความซาบซึ้ง ความสำนึกรู้คุณ และมีแนวโน้มที่จะกระทำการตอบแทนคุณต่อบุคคล หรือสิ่งนั้น ๆ ที่มีคุณต่อตนทั้งทางตรงหรือทางอ้อม เป็นความรู้สึกของการเข้าใจความรู้สึกรับผิดชอบในการกระทำการตอบแทนจากการที่ตนได้รับสิ่งดี ๆ จากผู้อื่น จากสังคมชุมชนจากประเทศชาติหรือจากโลก และสิ่งแวดล้อมทั้งปวง ความกตัญญูรู้คุณ ซึ่งเป็นความรู้สึกทางบวกนับเป็นคุณธรรมที่มีความสำคัญมากเพราะมีความเชื่อมโยงกับคุณค่าด้านคุณธรรมจริยธรรม เป็นความรู้สึกของความเอื้ออาทรสังคม เป็นอารมณ์ของความรู้สึกผิด ความละอาย ความโกรธ ความเกลียดชัง เป็นความรู้สึกที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของการสร้างความสุข ความตระหนักในความรู้สึกของผู้อื่นเป็นความไวในการรับรู้ ความเห็นที่คล้อยตามในเชิงบวกในระดับสูง และบุคคลที่มีความกตัญญูรู้คุณสูงจะมีความรู้สึกที่ดีต่อโลกและชีวิต มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความศรัทธาในการนับถือศาสนา มีความเอื้ออาทรสังคม รับรู้เรื่องราวที่เข้ามาในชีวิตในทางบวกมากกว่า มีความสุข มีความมีชีวิตชีวา มีความเห็นอกเห็นใจ มีการให้อภัย มีการให้ความช่วยเหลือ มีการสนับสนุนผู้อื่น มีการมองโลกในแง่ดี มีความหวังในชีวิต และมีความพึงพอใจในชีวิตสูง ซึ่งตรงข้ามกับผู้มีความกตัญญูรู้คุณต่ำ มีการรับรู้ทางลบมากกว่า เช่น มีความวิตกกังวลสูง มีความหดหู่ซึมเศร้ามาก มีความอิจฉาริษยามาก มีความหลงในวัตถุนิยมมาก

ประเภทของความกตัญญูมี ๒ ประเภท ประเภทแรกคือ ความกตัญญูต่อบุคคลผู้มีพระคุณ (บุพการี) คือ บิดา มารดา และอาจารย์อุปัชฌาย์ ประการที่สอง ความกตัญญูต่อสิ่งที่มีบุญคุณ ดังนั้น ความกตัญญูจึงไม่ได้มีขอบเขตอยู่แค่มนุษย์กับมนุษย์เท่านั้น แต่มีกับสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ อีก เช่น พืช สัตว์ ป่าไม้ แม่น้ำ ลำคลอง ฯลฯ เพื่อสร้างวัฏจักรที่ดีให้แก่ธรรมชาติ ซึ่งจะเกิดผลดีกับทุกสิ่งที่เป็นธรรมชาติ ไม่ว่าจะเป็นมนุษย์ พืช สัตว์ และสสาร ทำให้สิ่งเหล่านี้เอื้อประโยชน์ให้แก่กันและกัน และในฐานะที่มนุษย์

เป็นส่วนย่อยส่วนหนึ่งของธรรมชาติ มนุษย์จึงมีความกตัญญูกตเวทีเป็นอย่างยิ่งทั้งต่อมนุษย์ด้วยกันเอง และต่อสิ่งแวดล้อมที่อยู่ร่วมโลกเดียวกัน เพราะความกตัญญูเป็นคุณธรรมค้ำจุนโลกให้อยู่รอด และเป็นคุณธรรมที่สร้างความรักความผูกพันให้มนุษย์ สัตว์ สถาบัน ธรรมชาติแวดล้อม อยู่ร่วมกันอย่างกลมกลืนและสมดุล

ผลของการมีความกตัญญู จะทำให้รักษาคุณความดีเดิมไว้ได้ ทำให้สร้างคุณความดีใหม่เพิ่มได้อีก ทำให้เกิดสติไม่ประมาท ทำให้เกิดขันติ ทำให้เกิดหิริโอตัปปะ ทำให้จิตใจผ่องใส มองโลกในแง่ดี ทำให้เป็นที่สรรเสริญของคนดี ทำให้มีคนอยากคบหาสมาคม บุคคลผู้มีความกตัญญู ไม่เพียงแต่รู้คุณของผู้มีพระคุณและสนองคุณเท่านั้น ยังมีคุณธรรมอย่างอื่นอีกด้วย คือ เป็นผู้ใหญ่ก็มีความเมตตากรุณาปราณีโอบอ้อมอารี เผื่อแผ่แก่ผู้น้อยทำดีแก่ตน เป็นผู้น้อยที่มีสัมมาคารวะ ซื่อสัตย์สุจริตจงรักภักดีต่อผู้ใหญ่ที่มีพระคุณแด่ตน ยกย่องเชิดชูไว้ในที่ที่มีบญคุณ บุคคลผู้มีความกตัญญูรู้คุณจะดำเนินชีวิตเพื่อประโยชน์สุขและความดีงามร่วมกันของสังคม ถ้าเขาจะแสวงหาประโยชน์ของตน เขาจะคำนึงผลประโยชน์สุขและความดีงามร่วมกันของสังคม ถ้าเขาจะแสวงหาประโยชน์ของตน เขาจะคำนึงผลกระทบกระเทือนความรุนแรงและความเสียหายต่อส่วนรวมก่อน เขาจะปฏิบัติให้เกิดประโยชน์สุขทั้งแก่ตนและผู้อื่น

ในพุทธศาสนา กล่าวว่า คุณธรรมพื้นฐานที่ทุก ๆ คนควรจะมีในระดับต้น ๆ คือ ความกตัญญูกตเวทีธรรมอันเป็นมงคลที่พระพุทธเจ้าได้ตรัสไว้ เป็นตัวบ่งชี้พื้นฐานที่บ่งบอกถึงลักษณะความเป็นคนดีตามหลักคำสอนของพระพุทธศาสนา เป็นบ่อเกิดของคุณธรรมอื่น ๆ และเป็นฐานช่วยเกื้อหนุนส่งเสริมให้คนกระทำความดียิ่ง ๆ ขึ้นไป กล่าวคือ บุคคลที่มีความกตัญญูจะแสดงพฤติกรรมตอบแทนคุณต่อบุคคลหรือสังคม หรือสิ่งอื่น ๆ โดยไม่ต้องมีการบังคับควบคุม นับเป็นการกระทำหน้าที่ของตนอันเป็นบทบาทที่พึงประสงค์ในสังคมไทย ความกตัญญูซึ่งแสดงออกถึงการรู้จักหน้าที่ของตน และมุ่งมั่นในการปฏิบัติหน้าที่ให้สำเร็จลุล่วง จัดเป็นคุณลักษณะหนึ่งของความรับผิดชอบ ช่วยเกื้อหนุนให้บุคคลปฏิบัติตนสอดคล้องกับกฎจริยธรรมและหลักเกณฑ์ของสังคม นอกจากนี้ ในทางพระพุทธศาสนาได้กล่าวถึงความสำคัญของความกตัญญูไว้ ๔ ประการ คือ (๑) ความกตัญญูเป็นพื้นฐานของคนดี (๒) ความกตัญญูเป็นเครื่องหมายของคนดี (๓) กตัญญูกตเวทีบุคคลหาได้ยากในโลก และ (๔) ความกตัญญูก่อให้เกิดมงคลแก่ชีวิต พระพุทธเจ้าตรัสว่า “ภูมิ เวสัปปุริสสานัง กตัญญู กตเวทิตา” แปลว่า กตัญญู รู้คุณ เป็นรากฐานของคนดี ขยายความได้ว่า กตัญญู เป็นบ่อเกิดของคุณธรรมทั้งหลาย กตัญญู เป็นก้าวแรกของคุณธรรมทั้งหลาย ถ้าขาดกตัญญู คุณธรรมทั้งหลายก็อยู่ไม่ได้ กตัญญูจึงมีพลานุภาพยิ่งใหญ่เหนือคุณธรรมทั้งหลายด้วย

ในศาสนาอิสลาม มีคำสอนเรื่อง ให้รู้คุณและรู้จักขอบคุณด้วยพื้นฐานโดยรวม โดยการขัดเกลาให้อิสลามิกชนรู้จักการขอบคุณ และการยอมรับความดีที่ผู้อื่นได้กระทำต่อเขาและตอบแทนผู้นั้นด้วยสิ่งที่ดี ซึ่งถือว่าเป็นบุคลิกที่สูงส่งและลักษณะที่สวยงาม เช่นเดียวกันการที่ดื้อดึง การปฏิเสธและกระทำไม่ดีต่อผู้ที่ทำดีต่อเราถือว่าเป็นลักษณะที่ทำให้ผู้ที่กระทำมันตกลงสู่ความต่ำทรามยิ่งกว่าสรรพสัตว์ที่ส่วนมากของพวกมันมีความรู้คุณ และจดจำความดี สังคมมุสลิมที่ยึดมั่นต่อบทบัญญัติของศาสนานั้นจะเป็นสังคมที่มีความสุขสงบ เพราะผู้ที่ทำดีจะได้รับการตอบแทน ผู้ที่กระทำผิดจะถูกตักเตือนและให้อภัย ซึ่งสิ่งนี้จะเป็นการส่งเสริมให้ความดีงามของผู้คนคงอยู่ตลอดไป เพราะหากปล่อยให้ความดื้อดึงและการไม่รู้บุญคุณแพร่หลายไป ผู้คนจะเลิกการทำความดีและตัวของผู้ที่ศรัทธาก็จะมีความสุขที่ผู้อื่นไม่อาจจะพบมัน

เนื่องจากว่าเมื่อเขาได้รับสิ่งที่ดี ๆ แล้วเขาก็ขอบคุณต่อพระเจ้าของเขา สิ่งที่ดี ๆ อันนั้นก็มีแต่จะเพิ่มพูนขึ้น และเมื่อเขาพบกับความยากลำบากเขาก็อดทนและหวังความโปรดปรานจากพระองค์ ความยากลำบากอันนั้นก็ไม่อาจทำอะไรเขาได้ และจะไม่มีผลใด ๆ ต่อเขา ท่านศาสดา (ศ็อลลัลลอฮุอลัยฮิวะสัลลัม)

ในศาสนาคริสต์ พระเจ้าสอนให้คริสเตียนเป็นลูกกตัญญู พระวจนะสอนให้คริสเตียนเป็นลูกกตัญญู ในพระธรรมสุภาษิต ๑ : ๘-๙ บุตรชายของเราเอ๋ย จงฟังคำเตือนของพ่อเจ้าและอย่าทิ้งคำสั่งสอนของแม่เจ้า เพราะทั้งสองนั้นเป็นมงคลงามสวมศีรษะของเจ้า เป็นจี้ห้อยคอของเจ้า พระเจ้าสอนให้คริสเตียนฟังคำสอน คำแนะนำ คำตักเตือนของบิดาและมารดา เพราะทั้งสองอย่างนั้น หมายถึง (๑) มงคลงามสวมศีรษะ การรับคำสั่งสอนคำเตือนของพ่อแม่นั้นเป็นความสง่างามของชีวิต เป็นสิริมงคลในชีวิตลูก (๒) จี้ห้อยคอ หลายคนสวมจี้ห้อยคอเป็นเครื่องประดับ หลายคนใช้เป็นเครื่องลางของขลังเป็นวัตถุมงคล สำหรับคนที่ฟังคำสอนและคำเตือนของพ่อแม่นั้น ก็ถือเป็นความสวยงามของชีวิต อีกทั้งยังทำให้ชีวิตปลอดภัย เพราะคำสอนของพ่อแม่เป็นมงคล เป็นเหมือนวัตถุมงคลประจำตัวลูก พระธรรมมาระโก ๗ : ๑๐ จงให้เกียรติบิดามารดาของเจ้า และผู้ใดประณามบิดามารดาจะต้องมีโทษถึงตาย พระวจนะตอนนี้ตรงตามตัวอักษร คือ พระเจ้าสอนว่าเป็นคริสเตียนต้องให้เกียรติบิดามารดาของตน และผู้ที่ประณาม ผู้ที่ดูถูกดูหมิ่น บิดามารดาของตนมีโทษถึงตาย เป็นกฎที่ชัดเจนและเด็ดขาดที่คริสเตียนทุกคนไม่สามารถหลบเลี่ยงได้ในสมัยโบราณนั้นผู้ใดประณามบิดามารดาของตนจะถูกขว้างด้วยก้อนหินจนตาย ซึ่งไม่ผิดกฎหมายแต่อย่างใด ถ้าจะเปรียบกับปัจจุบัน คือ พระพร ความเจริญ ความสง่างาม เกียรติของชีวิตได้ตายจากผู้นั้นไปแล้ว พระธรรมเอเฟซัส ๖ : ๑-๓ ฝ่ายบุตรจงนบนอบเชื่อฟังบิดามารดาของตนในองค์พระผู้เป็นเจ้า เพราะกระทำอย่างนั้นเป็นการถูก จงให้เกียรติแก่บิดามารดาของเจ้า นี่เป็นพระบัญญัติข้อแรกที่มีพระสัญญาไว้ด้วย เพื่อเจ้าจะไปดีมาดีและมีอายุยืนนานที่แผ่นดินโลก จากพระวจนะนี้พระเจ้าสอนให้เราเป็นลูกที่กตัญญู ดังนี้ (๑) นบนอบเชื่อฟังบิดามารดานบนอบเชื่อฟัง คือ การเชื่อฟังบิดามารดาด้วยความเคารพ อ่อนน้อม เต็มใจ มิได้เชื่อฟังเพราะถูกบังคับหรือเชื่อฟังเพราะเราหวังผลตอบแทนจากท่าน (๒) ให้เกียรติแก่บิดามารดาให้ความเคารพ ยกย่องท่านเสมอทั้งต่อหน้าและลับหลัง ไม่ทำสิ่งใดที่เสื่อมเสียต่อชื่อเสียงและเกียรติยศของพ่อแม่ และ (๓) ผลที่ได้เมื่อเรากระทำตามพระวจนะ คือ ไปดีมาดีหมายความว่าจะไปไหนมาไหนพระเจ้าจะคุ้มครอง และมีอายุยืนยาว ซึ่งหมายความว่าพระเจ้าจะอวยพรให้เรามีชีวิตที่ยืนยาวพร้อมความสุขใจ

ในศาสนาพราหมณ์-ฮินดู หลักคำสอนเรื่อง “กตัญญู” คือ สอนให้ลูกปฏิบัติต่อพ่อแม่เสมือนหนึ่งพระเจ้า (Taittiriya Upanishad 1.11.2) ในคัมภีร์ของศาสนาพราหมณ์-ฮินดู บ่งไว้ว่าผู้ใดที่ต้องการจะปฏิบัติเพื่อ “ศุทธพุทธิ” ผู้นั้นควรจะปฏิบัติตามหลักธรรม ๘ ประการที่เรียกว่า “อัษฎางคโยค” ได้แก่ ยม นิยม อาสน ปฺราณายาม ปฺรตฺยาหาร ธารณา ธฺยาน และสมาธิ หลักธรรมทั้ง ๘ ประการนี้หลักธรรมนิยม ในข้อ (๔) ชยา ได้แก่ การเคารพบูชา เช่น ควรเคารพบูชามารดา บิดา ครูบาอาจารย์ พระธรรมคัมภีร์ พระเวท พระพรหม (ปรมาตฺมา) หรืออะไรอื่นที่ควรเคารพด้วยทั้งหมด และข้อ (๗) คุรุสุศฺรูษา ได้แก่ การปฏิบัติต่อครูบาอาจารย์ หรือศาสนา ด้วยความเชื่อถือและคารวะด้วยความจงรักภักดี

ในศาสนาซิกข์ หลักคำสอนที่สำคัญของศาสนาซิกข์เพื่อบรรลุจุดมุ่งหมายสูงสุดคือ การเข้าถึงสุขอันเป็นนิรันด์หรือนิรวาณ ชาวซิกข์ได้นำคำสอนเรื่องต่าง ๆ มาเป็นหลักปรัชญาในการดำเนินชีวิตที่สำคัญหลายประการ อาทิ การทำเขว่าเป็นหลักปฏิบัติที่สำคัญในการดำเนินชีวิตของชาวซิกข์ หมายถึง การรับใช้และบริการต่อชุมชน สังคม ด้วยทางกาย วาจา และใจ โดยไม่หวังผลตอบแทน ควบคู่กับการรำลึกถึงพระผู้เป็นเจ้าด้วยการสวดภาวนาสรรเสริญคุณความดีของพระผู้เป็นเจ้า การทำเขว่าจึงเป็นการสอนให้ชาวซิกข์เสียสละเพื่อชุมชนและสังคมในฐานะที่ตนเป็นส่วนหนึ่งของสังคม และเป็นการแสดงออกถึงความอ่อนน้อมถ่อมตนตามคำสั่งสอนของพระศาสดาคุรุนานักเทพที่ว่า “ความอ่อนหวานและการถ่อมตนนั้น เป็นแก่นแห่งความดีและคุณธรรมทั้งปวง”

๔.๑๐ สรุปคุณธรรมที่พึงประสงค์สำหรับสังคมไทย ตัวบ่งชี้ และความหมาย

คุณธรรม	ตัวบ่งชี้	ความหมาย
พอเพียง	ความพอประมาณ	ความพอดีในการใช้ชีวิตที่ไม่น้อยเกินไป และไม่มากเกินไป พอใจในสิ่งที่ตนเองมีอยู่ โดยไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น
	มีเหตุผล	กระบวนการคิดและตัดสินใจเกี่ยวกับการใช้ชีวิต อย่างรอบคอบโดยพิจารณาเหตุปัจจัยที่เกี่ยวข้อง และผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการตัดสินใจ และการกระทำ
	มีภูมิคุ้มกัน	การวางแผนใช้ชีวิตอย่างรอบคอบ สามารถพึ่งพาตนเองได้ และเปิดใจเรียนรู้สิ่งใหม่ เพื่อเตรียมพร้อมรับผลกระทบ หรือการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต
วินัย	การยอมรับและปฏิบัติตนตามบรรทัดฐานทางสังคม	การแสดงออกถึงการยอมรับและการประพฤติปฏิบัติตนตามวิถีประชา จารีต และกฎหมาย เพื่อควบคุมความประพฤติของบุคคล อันจะนำไปสู่สังคมที่มีระเบียบ และดำรงอยู่ได้อย่างยั่งยืนและปกติสุข
	การควบคุมตนเอง	ความสามารถในการกำกับตนเองทั้งความคิดและการกระทำให้อยู่ในระเบียบกฎเกณฑ์ เพื่อนำตนเองให้สามารถบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ และอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างปกติสุข
	การตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ของตน	ความมุ่งมั่นในการปฏิบัติงานหรือกิจกรรมใด ๆ ให้บรรลุผลที่ตรงเวลา ตามบทบาทหน้าที่ หรือตามที่ได้รับหมอบหมายอย่างเต็มความสามารถ
สุจริต	การละอายต่อการทำสิ่งที่ไม่ถูกต้อง	การแสดงความรู้สึกไม่สบายใจ รังเกียจ อาย กระดากในใจตน ไม่กล้าทำสิ่งที่ผิดกฎระเบียบ ไม่ว่าจะต่อหน้าหรือลับหลังผู้อื่น
	การไม่เอาเปรียบและไม่แสวงหาผลประโยชน์	การกระทำในสิ่งที่ตรงไปตรงมา รักษาความสัตย์ ไม่เอาเปรียบ และไม่ยึดผลประโยชน์อันมิชอบของตนเองและพวกพ้องเพียงฝ่ายเดียว

คุณธรรมที่พึงประสงค์สำหรับสังคมไทย (ต่อ)

คุณธรรม	ตัวบ่งชี้	ความหมาย
สุจริต	การยืนหยัดในความถูกต้อง	การแสดงออกหรือการสนับสนุนความคิด การกระทำที่ถูกต้องตามกฎ และต่อต้านการทุจริต ด้วยความกล้าหาญ แม้ว่าจะมีความยากลำบาก หรืออุปสรรคขัดขวาง
จิตอาสา	จิตอาสา	การทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่น องค์กร และสังคม ด้วยความสมัครใจ โดยไม่หวังผลตอบแทน
	สำนึกสาธารณะ	การตระหนักถึงคุณค่าของทรัพยากร สิ่งแวดล้อม และสาธารณะสมบัติ ด้วยการเอาใจใส่ ดูแลรักษา โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ของส่วนรวมเป็นสำคัญ
	การเสียสละเพื่อช่วยเหลือผู้อื่น	การอุทิศแรงกาย สติปัญญา ทรัพย์สิน และเวลา เพื่อแก้ปัญหาหรือสร้างความสุขให้กับผู้อื่น โดยไม่ทำให้ตนเองและผู้อื่นเดือดร้อน
กตัญญู	การสำนึกในความดี	การเห็นคุณค่า รู้สึกขอบคุณ คิดในทางบวก หรือมีทัศนคติที่ดีต่อคุณความดีที่ตนเอง หรือส่วนรวมได้รับประโยชน์ในทางที่ถูกต้องเหมาะสม
	การเคารพความดี	การชื่นชม ยกย่อง ให้เกียรติในความดีที่ตนเอง หรือส่วนรวมได้รับประโยชน์ในทางที่ถูกต้อง โดยแสดงออกด้วยความสุภาพเหมาะสม
	การตอบแทนความดี	การประพฤติตนในทางที่ดีเมื่อมีโอกาส โดยไม่ละเมิดสิทธิ์หรือทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน เพื่อแสดงความขอบคุณความดีที่ตนเอง หรือส่วนรวมได้รับประโยชน์ในทางที่ถูกต้อง

ส่วนที่ ๕

สาระสำคัญของแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

๕.๑ สาระสำคัญของแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

คุณธรรมเป็นคุณค่าพื้นฐานของความเป็นมนุษย์ ที่เป็นการทำความดีหรือทำสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่นหรือสังคมส่วนรวม จึงเป็นเรื่องที่ปรากฏให้เห็นในพฤติกรรม / การกระทำของมนุษย์ และเป็นสิ่งที่ทุกคนควรพยายามรักษาเพื่อดำรงคุณค่านี้ด้วยการควบคุมความคิดและการกระทำให้อยู่ในกรอบของความดี ที่สามารถก่อให้เกิดประโยชน์ต่อผู้อื่นและสังคม เป็นการฝึกฝนพัฒนาจนเป็นทักษะชีวิต (Soft Skills) ที่มีคุณธรรมเป็นองค์ประกอบ ก็จะเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีความเป็นมนุษย์สมบูรณ์แบบพร้อมทั้งความรู้ ทักษะ และคุณธรรม ปัจจัยที่ช่วยทำให้องค์กรประสบความสำเร็จขับเคลื่อนโลกสมัยใหม่เป็นปัจจัยผลักดันสำคัญให้เกิดการพลิกโฉมประเทศ และช่วยส่งผลดังพระราชดำรัสของพระบาท-สมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร

“คุณธรรมซึ่งเป็นที่ตั้งของความรัก ความสามัคคี ที่ทำให้คนไทยเราสามารถร่วมมือร่วมใจกันรักษาและพัฒนาชาติบ้านเมืองให้เจริญรุ่งเรืองสืบต่อกันไปได้ตลอดรอดฝั่ง ประการแรก คือ การที่ทุกคนคิด พูด ทำด้วยความเมตตา มุ่งดี มุ่งเจริญต่อกัน ประการที่สอง คือ การที่แต่ละคนต่างช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ประสานงานประสานประโยชน์กัน ให้งานที่ทำสำเร็จผล ทั้งแก่ตน แก่ผู้อื่น และแก่ประเทศชาติ ประการที่สาม คือ การที่ทุกคนประพฤติปฏิบัติตนอยู่ในความสุจริตในกฎกติกา และในระเบียบแบบแผนโดยเท่าเทียม เสมอกัน ประการที่สี่ คือ การที่ต่างคนต่างพยายามทำความคิด ความเห็นของตนให้ถูกต้อง เที่ยงตรง และมั่นคงอยู่ในเหตุในผลหากความคิดจิตใจ และการประพฤติปฏิบัติที่ลงรอยเดียวกันในทางที่ดี ที่เจริญนี้ ยังมีพร้อมมูลในกาย ในใจของคนไทย ก็มั่นใจได้ว่าประเทศชาติไทยจะดำรงมั่นคงอยู่ตลอดไปได้...”

พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร
ความตอนหนึ่งในพระราชดำรัสในการเสด็จออกมหาสมาคมงานพระราชพิธีฉลองสิริราชสมบัติครบ ๖๐ ปี
ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม วันศุกร์ที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๔๙

สภาเศรษฐกิจโลก (World Economic Forum : WEF) เห็นว่าทักษะชีวิตที่มีคุณธรรมเป็นองค์ประกอบ เป็นทักษะสำคัญที่ช่วยทำให้มนุษย์สามารถรับมือกับสถานการณ์โลกที่พลิกผันของเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence) และหุ่นยนต์ (Robot) ตลอดจนสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ทั้งเรื่องความจริงใจในพฤติกรรมหรือการแสดงออก (Creditability and Authenticity) จากการดำเนินชีวิตอย่างมีเข็มทิศคุณธรรม (Moral Compass) มีความคงเส้นคงวาและความน่าเชื่อถือ ตลอดจนมีคุณธรรมความซื่อตรง (Integrity) ความเห็นอกเห็นใจผู้คนรอบข้าง (Empathy) ความตระหนักต่อความสำคัญ / เร่งด่วน (Urgency) ต่อการแสดงออกดังกล่าว รวมถึงทักษะชีวิตอื่น ๆ ที่อยู่ในระบบคิดที่ทำให้เห็นความซับซ้อนของโลกปัจจุบันจนสามารถมองไปข้างหน้าได้ การสื่อสาร (Communication) ในทิศทางเชิงบวก และนำสู่การสร้างความร่วมมือ (Collaboration) ทักษะชีวิต (Soft Skills) ดังกล่าวเป็นคุณสมบัติสำคัญที่ช่วยให้บุคคลไม่เป็นเพียงแรงงานปัจจัยการผลิตในระบบเศรษฐกิจ เช่นเดียวกับปัจจัยกายภาพที่ใช้ในการผลิตประเภทอื่น เช่น ที่ดิน อาคาร หรือเครื่องจักร เป็นต้น หากสามารถเป็นทุนมนุษย์หรือทรัพยากรมนุษย์ที่มีความเป็นมนุษย์สมบูรณ์แบบพร้อมทั้งความรู้ ทักษะ และคุณธรรม ปัจจัยที่ช่วยทำให้องค์กรประสบความสำเร็จขับเคลื่อนโลกสมัยใหม่และเป็นปัจจัยผลักดันสำคัญให้เกิดการพลิกโฉมประเทศ ซึ่งเป็นเป้าหมายสำคัญในช่วงระยะเวลา ๕ ปีข้างหน้า (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓

คณะกรรมการส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ จึงได้นำหลักธรรมในทุกศาสนาที่ต่างสอนให้มนุษย์ทุกคนเป็นคนดี มีคุณธรรม ในการรักษาสืบสานวิถีชีวิตวัฒนธรรมไทยที่ดีงาม พร้อมทั้งน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง กำหนดเป็นคุณธรรมที่พึงประสงค์สำหรับสังคมไทย เพื่อนำสู่ความเป็นมนุษย์สมบูรณ์แบบในการขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการด้านการส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) อันเป็นแผนสืบเนื่องจากแผนแม่บทส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๕๙-๒๕๖๔) ประกอบด้วย **“พอเพียง วินัย สุจริต จิตอาสา กตัญญู”** ซึ่งครอบคลุมความหมายปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่ขยายความได้ดังต่อไปนี้

พอเพียง เป็นคำที่มาจากหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงโดยตรง เป็นหลักในการดำรงชีวิตอย่างพอประมาณ ไม่โลภ ไม่เบียดเบียนผู้อื่น สังคม และสิ่งแวดล้อม มีเหตุผล ใช้ความรู้อย่างรอบคอบและรอบด้าน และสร้างภูมิคุ้มกันเพื่อให้สามารถรอดพ้นจากวิกฤตภัยต่าง ๆ ได้

วินัย ปฏิบัติตนตามกติกาจรรยาบรรณวิชาชีพขององค์กรและสังคม ตามหน้าที่พลเมืองดี และเคารพกฎหมาย ตลอดจนป้องกันและรับผิดชอบผลกระทบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม

สุจริต มีความซื่อสัตย์ ซื่อตรง ยึดมั่น ยืนหยัดในการรักษาความจริง ความถูกต้องและเป็นธรรม ไม่สนับสนุน ไม่ร่วมมือ ไม่ยินยอมพร้อมต่อต้านการทุจริตทุกรูปแบบ

จิตอาสา การให้และเสียสละประโยชน์ส่วนตนเพื่อส่วนรวม ช่วยเหลือเกื้อกูลต่อสรรพสิ่งทั้งหลาย เพื่อประโยชน์สุขแก่พวกเขาเหล่านั้นและของสังคม

กตัญญู สำนึกรู้คุณและแสดงออกถึงความกตัญญูต่อแผ่นดินเกิด ธรรมชาติสิ่งแวดล้อม สถาบันองค์กร และผู้มีพระคุณ นับตั้งแต่บิดามารดา ญาติผู้ใหญ่ ครูอาจารย์ เป็นต้น ไม่จำเป็นต้องเป็นสิ่งของ อาจเป็นการกระทำหรือความจริงใจบนหลักพื้นฐานของความถูกต้องดีงาม

การส่งเสริมคุณธรรมถึงแม้จะสามารถส่งเสริมหรือสร้างให้เกิดขึ้นได้ในระดับปัจเจกบุคคลหรือมนุษย์แต่ละคนโดยตรง แต่หากจะให้เกิดการพลิกโฉมทางสังคมจะต้องส่งเสริมให้เกิดกระบวนการทางสังคมโดยการกล่อมเกลาทางสังคม ควรเน้นกระบวนการมีส่วนร่วมในการพัฒนาคนตามพระราชดำรัสของพระบรมชนกาธิเบศรมหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราชบรมนาถบพิตร “ระเบิดจากข้างใน” และหลีกเลี่ยงการสั่งการจากระดับบนสู่ล่าง (Top-Down) รวมถึงการดำเนินงานให้เป็นแนวทางเดียวกันก่อให้เกิดกลไกหรือระบบสังคมทั้งกระบวนการ บ่มเพาะภายในจิตใจในทุกช่วงวัยของมนุษย์นับตั้งแต่ปฏิสนธิในครรภ์มารดา การปลูกฝังเรียนรู้ในระบบครอบครัวและระบบการศึกษา ที่ไม่ได้เป็นระบบการเรียนรู้ด้วยการถ่ายทอดจากผู้สอนสู่ผู้เรียนอันเป็นความสัมพันธ์ในทิศทางเดียว แต่เป็นการเรียนรู้ร่วมกันเป็นปฏิสัมพันธ์หรือความสัมพันธ์หลายทิศทาง เป็นกิจกรรมการปฏิบัติของผู้เรียนรู้ได้มาร่วมกันสะท้อนการมีคุณธรรม จนเป็นการเรียนรู้แบบนำตนเอง (Self-Direct Learning) รวมทั้งการฝึกฝนและพัฒนาต่อเนื่องในระบบการทำงาน การส่งเสริมสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีพฤติกรรม หรือการแสดงออกที่สะท้อนการมีคุณธรรมในระดับบุคคลจากการปรับเปลี่ยนวิธีคิด กรอบคิด หรือค่านิยม หรือการปลูกฝังค่านิยมที่พึงประสงค์ให้กับปัจเจกบุคคล เป็นระบบคิดที่ไม่เพียงการคิดวิเคราะห์สังเคราะห์ หรือคิดเป็น ยังรวมการคิดถึงคุณค่าและความหมายของการดำรงอยู่ของชีวิตของมนุษย์ ซึ่งสะท้อนโดยคุณธรรมที่แสดงออกจากพฤติกรรมในการดำเนินชีวิตของเขา เมื่อมนุษย์มาอยู่รวมกันเป็นสังคมนับตั้งแต่สังคมหน่วยที่เล็กที่สุดคือ ครอบครัว หรือขยายใหญ่ขึ้นเป็นหน่วยงาน / องค์กร ตลอดจนชุมชน ก็ควรมีการพัฒนาระบบและการเสริมสร้างขีดความสามารถของกลไกเพื่อการขับเคลื่อนและส่งเสริมคุณธรรม เป็นกลไกทางสังคมที่คอยกำกับ / เตือนสติปัจเจกบุคคลให้ตระหนักหรือระมัดระวังการแสดงออกในพฤติกรรมไม่เป็นเพียงการแสดงออกถึงการมีคุณธรรมเฉพาะบุคคลหรือบางคน แต่เป็นกติการ่วมในสังคมก่อให้เกิดเป็นกระแสหรือพฤติกรรมของคนในสังคมที่แสดงออกร่วมกัน (Collective Behavior) เป็นการสร้างกลไกร่วมขับเคลื่อนการส่งเสริมคุณธรรมในสังคมให้เกิดขึ้น ทำให้เกิดการดำเนินชีวิตที่สะท้อนการมีคุณธรรมได้อย่างเป็นระบบที่มีความยั่งยืนและสำคัญทั้งสามกระบวนการข้างต้น ยังเป็นการดำเนินการส่งเสริมคุณธรรมในลักษณะคู่ขนานอย่างต่อเนื่อง ช่วยให้เกิดการพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต สามารถสร้างความร่วมมือภายในสังคมในการแก้ปัญหาวิกฤติและเหตุการณ์พลิกผันต่าง ๆ ที่กำลังเผชิญในปัจจุบันและอาจเกิดขึ้นในอนาคต

แผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) สอดคล้องยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐ ด้านที่ ๓ การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ด้านที่ ๔ การสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม และด้านที่ ๖ การปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นที่ ๑๐ การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม ประเด็นที่ ๑๑ การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต ประเด็นที่ ๑๕ พลังทางสังคม และประเด็นที่ ๒๑ การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ แผนการปฏิรูปประเทศ (ฉบับปรับปรุง) ด้านวัฒนธรรม กีฬา แรงงาน และการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) หมุดหมายที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต

นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ แผนปฏิบัติการด้านการส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) แผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) และยุทธศาสตร์ด้านมาตรฐานทางจริยธรรมและการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐ (พ.ศ. ๒๕๖๕-๒๕๗๐) มีสาระสำคัญดังนี้

๕.๑.๑ วัตถุประสงค์

แผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) เป็นแผนพัฒนาเชิงประเด็น ซึ่งเป็นแผนต่อเนื่องจากแผนแม่บทส่งเสริมคุณธรรม กระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) ที่ขยายระยะเวลาการดำเนินการถึงปี พ.ศ. ๒๕๖๕ และแผนปฏิบัติการด้านการส่งเสริมคุณธรรม กระทรวงสาธารณสุข ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ ภายใต้แผนแม่บทส่งเสริมคุณธรรม กระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) ที่ขยายระยะเวลาการดำเนินการถึงปี พ.ศ. ๒๕๖๕ จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้หน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขทุกแห่งและที่เกี่ยวข้อง ใช้เป็นเครื่องมือในการแปลงแนวทางและขับเคลื่อนงานด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ของกระทรวงสาธารณสุข เนื่องจากการส่งเสริมคุณธรรมเป็นประเด็นการพัฒนาเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ครบทุกมิติ ทุกช่วงวัย เป็นคนดี คนเก่ง มีคุณภาพและสร้างสังคมไทยปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ เข้มแข็ง มีภูมิคุ้มกัน และนำพลังบวกมาร่วมมือแก้ไขปัญหาวิกฤติและเหตุการณ์พลิกผันต่าง ๆ ที่กำลังเผชิญในปัจจุบันและอาจเกิดขึ้นในอนาคต

แผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) จึงเป็นแผนที่มีการจัดทำโดยใช้สถานการณ์คุณธรรม กระทรวงสาธารณสุข และการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมด้วยเทคนิค SWOT Analysis เป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมที่มีผลต่อการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ในกระทรวงสาธารณสุข ซึ่งประกอบไปด้วยการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก โดยวิเคราะห์ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส อุปสรรค (Strength Weakness Opportunity and Threat Analysis : SWOT Analysis) เพื่อกรองและพิจารณาตัวแปรที่มีผลกระทบต่อประสิทธิภาพและความสำเร็จในการดำเนินการตามแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

นอกจากนี้ ยังมีการถ่ายทอดจากแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นที่ ๑๐ การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม ประเด็นที่ ๑๑ การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต ประเด็นที่ ๑๕ พลังทางสังคม และประเด็นที่ ๒๑ การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ แผนการปฏิรูปประเทศ (ฉบับปรับปรุง) ด้านวัฒนธรรม กีฬา แรงงาน และการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) หมุดหมายที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคตสู่การปฏิบัติในระดับโครงการ / กิจกรรม ให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายของ แผนปฏิบัติการด้านการส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ยุทธศาสตร์ด้านมาตรฐาน

ทางจริยธรรมและการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐ (พ.ศ. ๒๕๖๕-๒๕๗๐) และแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ภายในกรอบระยะเวลาที่กำหนด ถ่ายทอดเป้าหมาย และตัวชี้วัดของแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) เพื่อให้หน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขร่วมดำเนินการภายใต้แผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ให้บรรลุเป้าหมาย ขับเคลื่อนการส่งเสริมคุณธรรมให้เป็นคุณค่าหลักนำการพัฒนา

ในอนาคต ๕ ปีข้างหน้า มุ่งหวังให้กระทรวงสาธารณสุขมีระบบการบริหารจัดการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ที่มีความเข้มแข็งและมีความยั่งยืน โดยมีหลักธรรมทางศาสนา หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และวิถีวัฒนธรรมไทยที่ดีงาม เป็นหลักนำทางและหลักคิดในการดำรงชีวิตและการพัฒนาให้ปรากฏชัดเป็นรูปธรรมในกระทรวงสาธารณสุข พัฒนาบุคลากรในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขอย่างสมดุลทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา และคุณธรรม จริยธรรม เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีความพร้อมในทุกมิติ ส่งเสริมการทำความดีอย่างเป็นระบบ ส่งเสริมพัฒนาระบบเครดิตสังคม (Social Credit) การให้ด้วยพลังบวก เป็นแหล่งเรียนรู้ปลูกฝัง / ฝึกฝนพัฒนาคนในด้านคุณธรรม จริยธรรม ตลอดจนเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับหน่วยงานอื่นในการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม บนฐานคิดการรับรู้ถึงเป้าหมาย หรือ Sense of Purpose นั่นคือการรับรู้และสร้างเป้าหมายร่วมกันเพื่อเปลี่ยนแปลงอนาคตของกระทรวงสาธารณสุขไปสู่สิ่งที่ดีขึ้น โดยคำนึงถึงประโยชน์ของส่วนรวมก่อนประโยชน์ของตนเองหรือพวกพ้อง และร่วมมือกันสร้างเป้าหมายของกระทรวงสาธารณสุขการทำสิ่งที่ยิ่งใหญ่ร่วมกันด้วยการมองไปข้างหน้า เปลี่ยนแปลงไปสู่สิ่งที่ดีกว่า นำสู่การเป็นกระทรวงคุณธรรม (Moral Ministry of Public Health) ภายใต้คุณธรรม ๕ ประการ พอเพียง วินัย สุจริต จิตอาสา กตัญญู และค่านิยมของบุคลากรกระทรวงสาธารณสุข “MOPH” โดยให้ค่านิยม “MOPH” ฝังอยู่ในจิตวิญญาณของบุคลากรสาธารณสุขทุกคน ไม่ว่าเป้าหมายการทำงานจะเป็นอย่างไรก็จะประสบความสำเร็จ เพื่อให้เกิดการพัฒนาคนและพัฒนาระบบคุณธรรม จริยธรรมที่ดีและยั่งยืน ตลอดจนพัฒนาภาคีเครือข่ายร่วมขับเคลื่อนคุณธรรม จริยธรรมให้มากขึ้นอย่างมีคุณภาพและต่อเนื่อง เพื่อพัฒนาและสร้างระบบนิเวศคุณธรรม ระบบนิเวศจริยธรรม วัฒนธรรมจริยธรรมในกระทรวงสาธารณสุขสู่สังคมคุณธรรมอย่างยั่งยืน มีความพร้อมสำหรับวิถีชีวิตในศตวรรษที่ ๒๑

๕.๑.๒ ภาพรวมเป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายรวม

เป้าหมาย

กระทรวงสาธารณสุข เป็นองค์กรคุณธรรมต้นแบบอย่างยั่งยืน

ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขผ่านเกณฑ์การประเมินเป็นองค์กรคุณธรรมต้นแบบ

๒. ร้อยละของหน่วยงานในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขผ่านเกณฑ์การประเมินเป็นองค์กรคุณธรรมต้นแบบ

๓. ร้อยละของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขผ่านเกณฑ์การประเมิน ITA

๔. ดัชนีความสุขคนทำงาน

ค่าเป้าหมาย

ปี พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐ ค่าเป้าหมายตามตัวชี้วัดดังนี้

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย				
	ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๗	ปี ๒๕๖๘	ปี ๒๕๖๙	ปี ๒๕๗๐
๑. ร้อยละของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขผ่านเกณฑ์การประเมินเป็นองค์กรคุณธรรมต้นแบบ	๙๐	๙๐	๙๐	๙๐	๙๐
๒. ร้อยละของหน่วยงานในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขผ่านเกณฑ์การประเมินเป็นองค์กรคุณธรรมต้นแบบ	๙๐	๙๐	๙๐	๙๐	๙๐
๓. ร้อยละของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขผ่านเกณฑ์การประเมิน ITA	๙๒	๙๔	๙๔	๙๔	๙๕
๔. ดัชนีความสุขคนทำงาน	ร้อยละ ๗๐ เมื่อสิ้นปี พ.ศ. ๒๕๘๐				

๕.๑.๓ แผนย่อย

๑. แผนย่อยที่ ๑ สร้างสภาพแวดล้อมและพัฒนาหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขให้เป็นองค์กรส่งเสริมการทำความดี เป็นองค์กรคุณธรรมต้นแบบ

๒. แผนย่อยที่ ๒ เพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ ระบบ และกลไกการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม

๓. แผนย่อยที่ ๓ ส่งเสริมให้กระทรวงสาธารณสุขเป็นแบบอย่างการส่งเสริมองค์กรคุณธรรมต้นแบบ

๔. แผนย่อยที่ ๔ ส่งเสริมมาตรฐานทางจริยธรรม และสร้างสังคม-วัฒนธรรม ภายในหน่วยงาน

แผนย่อยที่ ๑ สร้างสภาพแวดล้อมและพัฒนาหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ให้เป็นองค์กรส่งเสริมการทำความดี เป็นองค์กรคุณธรรมต้นแบบ

แผนย่อยนี้ มุ่งเน้นการส่งเสริมคุณธรรมให้เป็นคุณค่าหลักของบุคคล และหน่วยงานจำเป็นต้องมีการเสริมสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการส่งเสริมคุณธรรม ส่งเสริมการทำความดีอย่างเป็นระบบ ตั้งแต่ระดับบุคคล ถึงระดับหน่วยงาน เสริมสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการส่งเสริมคุณธรรม การจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมที่เป็นรูปธรรมอย่างสร้างสรรค์และต่อเนื่อง และมีหลักธรรมทางศาสนา หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และวิถีวัฒนธรรมไทยที่ดีงาม เป็นหลักนำทางและหลักคิดในการดำรงชีวิตและการพัฒนาให้ปรากฏชัดเป็นรูปธรรม ครอบคลุมถึง

๑. พื้นที่ทางกายภาพที่เป็นคุณภาพชีวิต นับตั้งแต่สภาพแวดล้อมที่เกื้อกูลชีวิต รวมถึงอาคารสถานที่ที่มั่นคง ปลอดภัย และเป็นพื้นที่ทางกายภาพที่เหมาะสมกับการทำกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรม

๒. ระบบนิเวศคุณธรรม และพื้นที่ทางสังคม เป็นพื้นที่ของการปฏิสัมพันธ์ การปฏิบัติตนเพื่อสะท้อนการมีคุณธรรมจริยธรรม ทั้งที่เป็นข้อตกลงภายในครอบครัว และ / หรือชุมชน มาตรการ / นโยบาย / เจตนารมณ์ของหน่วยงาน และการจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรม ตลอดจนพื้นที่สร้างสรรค์ทั้งสื่อกระแสหลัก และสื่อออนไลน์ เป็นการสร้างประสบการณ์ร่วมจากการดำเนินการตามข้อตกลงหรือการทำกิจกรรม ทำให้เกิดการรับรู้ เข้าใจ นำไปปฏิบัติ เห็นคุณค่าของการปฏิบัติตนที่สะท้อนการมีคุณธรรมในการดำเนินชีวิต

๓. กิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมหรือการทำความดี ที่เปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้สะท้อนการมีคุณธรรมจริยธรรมของตน ทั้งที่เป็นกิจกรรมภายในและภายนอกหน่วยงาน เช่น การประหยัดพลังงานและทรัพยากร การจัดการขยะ และ Zero Waste การสร้างพื้นที่สีเขียว การปลูกป่าและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การแสดงออกและส่งต่อคุณค่าของวันสำคัญต่าง ๆ ที่หน่วยงานเข้าร่วม การทำบุญวันสำคัญทางศาสนา และกิจกรรมจิตอาสา เป็นต้น

กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ ๑ วางระบบรากฐานการส่งเสริมคุณธรรมของสถาบันการศึกษาในสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก

กลยุทธที่ ๒ ขับเคลื่อนหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขเป็นองค์กรคุณธรรมต้นแบบ ด้วยการนำคุณธรรม ๕ ประการ ได้แก่ พอเพียง วินัย สุจริต จิตอาสา กตัญญู มาเป็นคุณค่าหลักในการดำเนินชีวิต

กลยุทธ์ที่ ๓ ขับเคลื่อนกลไกชมรมจริยธรรมของหน่วยงานในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค เป็นองค์กรคุณธรรมต้นแบบ ด้วยการนำคุณธรรม ๕ ประการ ได้แก่ พอเพียง วินัย สุจริต จิตอาสา กตัญญู มาเป็นคุณค่าหลักในการดำเนินชีวิต

กลยุทธ์ที่ ๔ สร้างระบบนิเวศคุณธรรม ส่งเสริมพื้นที่สังคม / สาธารณะ ทั้งที่เป็นพื้นที่กายภาพ หรือพื้นที่สื่อสังคมออนไลน์ โดยให้มีกิจกรรมที่แสดงออกถึงกิจกรรมการส่งเสริมคุณธรรม การทำความดีอย่างเป็นระบบตั้งแต่ระดับบุคคลถึงระดับหน่วยงาน โดยใช้ประโยชน์จากความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

กลยุทธ์ที่ ๕ ส่งเสริมคุณธรรมหรือการทำความดี ที่เปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้สะท้อนการมีคุณธรรมจริยธรรมของตนทั้งที่เป็นกิจกรรมภายในและภายนอกหน่วยงาน และกิจกรรมการทำความดีด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนาตามกลยุทธ์สู่การปฏิบัติ

กลยุทธที่ ๑ วางระบบรากฐานการส่งเสริมคุณธรรมของสถาบันการศึกษาในสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก

ลำดับ	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานขับเคลื่อน
๑	พัฒนาระบบการเรียนการสอน โดยบรรจุคุณธรรม ๕ ประการ ได้แก่ พอเพียง วินัย สุจริต จิตอาสา กตัญญู ทั้งในหลักสูตรและกิจกรรมนอกหลักสูตร ให้ลงมือปฏิบัติจนเป็นพฤตินิสัย เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ที่มีความพร้อมในทุกมิติ ตามมิติทางศาสนา มิติหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และมิติทางวัฒนธรรมไทยที่ดีงาม	- สถาบันพระบรมราชชนก - สถาบันการศึกษาในสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก
๒	ส่งเสริมให้สถาบันการศึกษาในสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก ส่งเสริมการทำความดีอย่างเป็นระบบ ตั้งแต่ระดับบุคคลถึงระดับหน่วยงาน เสริมสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการส่งเสริมคุณธรรม การจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมที่เป็นรูปธรรมอย่างสร้างสรรค์และต่อเนื่อง	- สถาบันพระบรมราชชนก - สถาบันการศึกษาในสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก
๓	ส่งเสริมให้สถาบันการศึกษาในสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก สร้างบรรยากาศสิ่งแวดล้อมที่ส่งเสริมระบบนิเวศคุณธรรม จริยธรรม ให้เป็นองค์กรคุณธรรมต้นแบบ โดยการสร้างพื้นที่และสนับสนุนกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรม หรือการทำความดี ทั้งการสร้างหรือปรับปรุงพื้นที่กายภาพให้เอื้อต่อการจัดกิจกรรม สร้างพื้นที่สังคมให้เกิดข้อตกลงร่วมกัน ทำหน้าที่เป็นพลเมืองดี มีจิตสำนึกในความซื่อสัตย์สุจริต มีวินัย มีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม มีระเบียบ และเคารพกฎหมาย	- สถาบันพระบรมราชชนก - สถาบันการศึกษาในสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก

ลำดับ	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานขับเคลื่อน
๔	ส่งเสริมให้สถาบันการศึกษาในสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก เปิดพื้นที่ทางสังคม / สาธารณะ โดยใช้พื้นที่สื่อสังคมออนไลน์ มีกิจกรรมที่แสดงออกถึงกิจกรรมการส่งเสริมคุณธรรม โดยใช้ประโยชน์จากความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	- สถาบันพระบรมราชชนก - สถาบันการศึกษาในสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก

กลยุทธที่ ๒ ขับเคลื่อนหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขเป็นองค์กรคุณธรรมต้นแบบ ด้วยการนำคุณธรรม ๕ ประการ ได้แก่ พอเพียง วินัย สุจริต จิตอาสา กตัญญู มาเป็นคุณค่าหลักในการดำเนินชีวิต

ลำดับ	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานขับเคลื่อน
๑	ส่งเสริมให้หน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข เป็นองค์กรคุณธรรมต้นแบบ ด้วยการนำคุณธรรม ๕ ประการ ได้แก่ พอเพียง วินัย สุจริต จิตอาสา กตัญญู และนำหลักธรรมทางศาสนา หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และวิถีวัฒนธรรมไทยที่ดีงาม มาเป็นคุณค่าหลักในการดำรงชีวิต เป็นหลักคิดและการพัฒนาให้ปรากฏชัดเป็นรูปธรรม	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข
๒	ส่งเสริมผู้นำคุณธรรม / ผู้นำการเปลี่ยนแปลง และต้นแบบที่ดีทั้งระดับบุคคล ระดับองค์กร ยกย่องผู้นำที่นำคุณธรรม ๕ ประการ ได้แก่ พอเพียง วินัย สุจริต จิตอาสา กตัญญู มาเป็นคุณค่าหลักในการดำเนินชีวิต และมุ่งเน้นผู้นำที่มีจิตสาธารณะและจิตอาสา มีความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข
๓	ส่งเสริม ยกย่อง เชิดชูบุคคลที่มีคุณธรรม จริยธรรม นำคุณธรรม ๕ ประการ ได้แก่ พอเพียง วินัย สุจริต จิตอาสา กตัญญู มาเป็นคุณค่าหลักในการดำเนินชีวิต โดยการให้รางวัลเพื่อเป็นการยกย่องผลจากการประกอบคุณงามความดีอย่างสม่ำเสมอ สามารถเป็นตัวอย่าง เป็นแบบอย่างแก่บุคคลอื่นในหน่วยงานให้ยึดถือเป็นแบบอย่างได้ และร่วมสร้างแรงบันดาลใจให้คนเป็นคนดี	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข

ลำดับ	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานขับเคลื่อน
๔	ส่งเสริม ยกย่อง เชิดชูองค์กร / กลุ่มงาน ด้านการส่งเสริมคุณธรรม	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข
๕	ส่งเสริมการจัดระบบเครดิตสังคม (Social Credit) ส่งเสริมการให้ด้วยพลังเชิงบวก เพื่อให้บุคลากรเกิดคุณธรรมจิตอาสา	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข
๖	หน่วยงานกำหนดเป็นนโยบายในการพัฒนาองค์กรคุณธรรม และส่งเสริมให้บุคลากรทุกระดับประพฤติปฏิบัติตามหลักคุณธรรม และจรรยาบรรณของทุกวิชาชีพ โดยมีหลักสูตรการศึกษาและฝึกอบรมเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ไม่ใช่เพื่อเลื่อนวิทยฐานะ	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข
๗	นำค่านิยมของบุคลากรกระทรวงสาธารณสุข “MOPH” มาเป็นบรรทัดฐานทางคุณธรรมในการประพฤติปฏิบัติทางคุณธรรมในการประพฤติปฏิบัติตนของบุคลากรกระทรวงสาธารณสุข	- กองยุทธศาสตร์และแผนงาน สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข - ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข
๘	ส่งเสริมและสนับสนุนการขยายงานในหน่วยงานที่เริ่มดำเนินการเป็นองค์กรคุณธรรมให้เกิดความต่อเนื่องและเปิดโอกาสการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และนำการจัดการความรู้ การถอดบทเรียนมาใช้อย่างเป็นระบบ	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข
๙	ส่งเสริม สนับสนุนให้มีการพัฒนาองค์กรคุณธรรมด้วยการกำหนดการดำเนินการองค์กรคุณธรรมอย่างต่อเนื่องทุกปี	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข
๑๐	กำกับ ติดตามผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง โดยใช้การนิเทศที่เสริมพลัง (Empowerment) เสริมสร้างการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข

ลำดับ	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานขับเคลื่อน
๑๑	ส่งเสริมให้ผู้บริหารและบุคลากรในหน่วยงานเข้าร่วมกิจกรรมวันสำคัญทางศาสนาที่ตนนับถือ ตามแบบคุณธรรมวิถีใหม่ (MOPH Moral in New Normal) ที่สอดคล้องกับวิกฤติโรคอุบัติใหม่ที่อาจเกิดขึ้น และนำหลักคำสอนไปปฏิบัติอย่างจริงจัง ได้แก่ ๘.๑ กิจกรรมเทิดทูนสถาบันชาติ ๘.๒ กิจกรรมเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์ ๘.๓ กิจกรรมสำคัญทางศาสนาของแต่ละศาสนา ๘.๔ อื่น ๆ	**ส่วนกลาง** - กองกลาง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ดำเนินการงานพิธีการและพิธีกรรมทางศาสนา - ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข ดำเนินการตามแนวทางของกรมการศาสนากำหนดในแต่ละกิจกรรมวันสำคัญทางศาสนา และประสานทุกส่วนราชการในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขดำเนินการและรวบรวมรายงานผลการดำเนินงานไปยังกรมการศาสนา
๑๒	ส่งเสริมให้หน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข สร้างบรรยากาศสิ่งแวดล้อมที่ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ให้เป็นองค์กรคุณธรรมต้นแบบ โดยการสร้างพื้นที่และสนับสนุนกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรม หรือการทำความดี ทั้งการสร้างหรือปรับปรุงพื้นที่กายภาพให้เอื้อต่อการจัดกิจกรรม ส่งเสริมพื้นที่สังคมให้เกิดข้อตกลงร่วมกัน ทำหน้าที่เป็นพลเมืองดี มีจิตสำนึกในความซื่อสัตย์สุจริต มีวินัย มีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม มีระเบียบ และเคารพกฎหมาย	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข
๑๓	ใช้พลัง “บวร” เป็นส่วนหนึ่งในการขับเคลื่อนองค์กรคุณธรรมต้นแบบ	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข

กลยุทธที่ ๓ ขับเคลื่อนกลไกชมรมจริยธรรมของหน่วยงานในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค เป็นองค์กรคุณธรรมต้นแบบ ด้วยการนำคุณธรรม ๕ ประการ ได้แก่ พอเพียง วินัย สุจริต จิตอาสา กตัญญู มาเป็นคุณค่าหลักในการดำเนินชีวิต

ลำดับ	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานขับเคลื่อน
๑	ส่งเสริมให้หน่วยงานในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค นำคุณธรรม ๕ ประการ ได้แก่ พอเพียง วินัย สุจริต จิตอาสา กตัญญู และนำหลักธรรมทางศาสนา ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และวิถีวัฒนธรรมไทยที่ดีงาม มาเป็นคุณค่าหลักในการดำรงชีวิต เป็นหลักคิดและการพัฒนาให้ปรากฏชัดเป็นรูปธรรม ขับเคลื่อนให้เป็นองค์กรคุณธรรมต้นแบบผ่านกลไกชมรมจริยธรรม	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค - สำนักงานเขตสุขภาพ
๒	ส่งเสริมผู้นำคุณธรรม / ผู้นำการเปลี่ยนแปลง และต้นแบบที่ดีทั้งระดับบุคคล ระดับองค์กร ยกย่องผู้นำที่นำคุณธรรม ๕ ประการ ได้แก่ พอเพียง วินัย สุจริต จิตอาสา กตัญญู มาเป็นคุณค่าหลักในการดำเนินชีวิต และมุ่งเน้นผู้นำที่มีจิตสาธารณะและจิตอาสา มีความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค - สำนักงานเขตสุขภาพ
๓	ส่งเสริม ยกย่อง เชิดชูบุคคลที่มีคุณธรรม จริยธรรม นำคุณธรรม ๕ ประการ ได้แก่ พอเพียง วินัย สุจริต จิตอาสา กตัญญู มาเป็นคุณค่าหลักในการดำเนินชีวิต โดยการให้รางวัลเพื่อเป็นการยกย่องผลจากการประกอบคุณงามความดีอย่างสม่ำเสมอ สามารถเป็นตัวอย่าง เป็นแบบอย่างแก่บุคคลอื่นในหน่วยงานให้ยึดถือเป็นแบบอย่างได้ และร่วมสร้างแรงบันดาลใจให้คนเป็นคนดี	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค - สำนักงานเขตสุขภาพ
๔	ส่งเสริม ยกย่อง เชิดชูองค์กร / กลุ่มงาน ด้านการส่งเสริมคุณธรรม	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค - สำนักงานเขตสุขภาพ

ลำดับ	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานขับเคลื่อน
๕	ส่งเสริมการจัดระบบเครดิตสังคม (Social Credit) ส่งเสริมการให้ด้วยพลังเชิงบวก เพื่อให้บุคลากรเกิดคุณธรรมจิตอาสา	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค - สำนักงานเขตสุขภาพ
๖	นำค่านิยมของบุคลากรกระทรวงสาธารณสุข “MOPH” มาเป็นบรรทัดฐานทางคุณธรรมในการประพฤติปฏิบัติทางคุณธรรมในการประพฤติปฏิบัติตนของบุคลากรกระทรวงสาธารณสุข	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค - สำนักงานเขตสุขภาพ
๗	กำกับ ติดตามผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง โดยใช้การนิเทศที่เสริมพลัง (Empowerment) เสริมสร้างการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค - สำนักงานเขตสุขภาพ
๘	ส่งเสริมให้ชมรมจริยธรรมให้เป็นองค์กรคุณธรรมต้นแบบ โดยการสร้างบรรยากาศสิ่งแวดล้อม พื้นที่ ที่ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และสนับสนุนกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรม หรือการทำความดีทั้งการสร้างหรือปรับปรุงพื้นที่กายภาพให้เอื้อต่อการจัดกิจกรรม ส่งเสริมพื้นที่สังคมให้เกิดข้อตกลงร่วมกัน ทำหน้าที่เป็นพลเมืองดี มีจิตสำนึกในความซื่อสัตย์สุจริต มีวินัยมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม มีระเบียบ และเคารพกฎหมาย	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค - สำนักงานเขตสุขภาพ
๙	ใช้พลัง “บวร” เป็นส่วนหนึ่งในการขับเคลื่อนชมรมจริยธรรมของหน่วยงาน	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค - สำนักงานเขตสุขภาพ

ลำดับ	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานขับเคลื่อน
๑๐	ส่งเสริมให้ผู้บริหารและบุคลากรในหน่วยงานเข้าร่วมกิจกรรมวันสำคัญทางศาสนาที่ตนนับถือ ตามแบบคุณธรรมวิถีใหม่ (MOPH Moral in New Normal) ที่สอดคล้องกับวิกฤติโรคอุบัติใหม่ และนำหลักคำสอนไปปฏิบัติอย่างจริงจัง ได้แก่ ๘.๑ กิจกรรมเทิดทูนสถาบันชาติ ๘.๒ กิจกรรมเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์ ๘.๓ กิจกรรมสำคัญทางศาสนาของแต่ละศาสนา ๘.๔ อื่น ๆ	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค - สำนักงานเขตสุขภาพ

กลยุทธ์ที่ ๔ สร้างระบบนิเวศคุณธรรม ส่งเสริมพื้นที่สังคม / สาธารณะ ทั้งที่เป็นพื้นที่กายภาพ หรือพื้นที่สื่อสังคมออนไลน์ โดยให้มีกิจกรรมที่แสดงออกถึงกิจกรรมการส่งเสริมคุณธรรม การทำความดีอย่างเป็นระบบตั้งแต่ระดับบุคคลถึงระดับหน่วยงาน โดยใช้ประโยชน์จากความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

ลำดับ	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานขับเคลื่อน
๑	สร้างระบบนิเวศคุณธรรม และส่งเสริมให้หน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขเปิดพื้นที่ทางสังคม / สาธารณะ โดยใช้พื้นที่สาธารณะ และสื่อสังคมออนไลน์ มีกิจกรรมที่แสดงออกถึงกิจกรรมการส่งเสริมคุณธรรม โดยใช้ประโยชน์จากความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข - สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค - สำนักงานเขตสุขภาพ
๒	นำระบบเครดิตทางสังคม (Social Credit) มาเป็นเครื่องมือในการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมในสังคมกระทรวงสาธารณสุขในลักษณะ “คนดีมีที่ยืน ความดีมีพื้นที่ในสังคม”	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข - สำนักงานเขตสุขภาพ
๓	ส่งเสริมระบบเครือข่ายทางสังคมคุณธรรมให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ร่วมสร้างกลไกการมีส่วนร่วม การสื่อสารข้อมูลการเผยแพร่รูปธรรมความสำเร็จในรูปแบบวิถีใหม่	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข

ลำดับ	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานขับเคลื่อน
		- สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค - สำนักงานเขตสุขภาพ
๔	เปิดโอกาสให้บุคลากรมีการแสดงความยินดีต่อพฤติกรรมของคนดี หรือผลงานเป็นที่ประจักษ์ต่อพื้นที่สาธารณะและสื่อสังคมออนไลน์	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข - สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค - สำนักงานเขตสุขภาพ
๕	การวางระบบคัดเลือกคนดีและผลงานของหน่วยงานอย่างโปร่งใส ยุติธรรม ปราศจากอคติ และเผยแพร่ต่อสาธารณะ	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข - สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค - สำนักงานเขตสุขภาพ
๖	การนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบันทึกและรวบรวมข้อมูลบุคลากร หน่วยงานด้านองค์กรคุณธรรม ชมรมจริยธรรม และเผยแพร่ต่อสาธารณะ สามารถเข้าถึงข้อมูลได้โดยง่าย	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข - สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค - สำนักงานเขตสุขภาพ

กลยุทธ์ที่ ๕ ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม หรือการทำความดี ที่เปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้สะท้อนการมีคุณธรรมจริยธรรมของตนทั้งที่เป็นกิจกรรมภายใน และภายนอกหน่วยงาน และกิจกรรมการทำความดีด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ลำดับ	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานขับเคลื่อน
๑	ส่งเสริมกิจกรรมแกนนำกัลยาณมิตร หรือกระบวนการเรียนรู้ของเครือข่ายการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และการทำความดี เพื่อขยายผล	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข - สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค - สำนักงานเขตสุขภาพ
๒	ส่งเสริมการนำคุณธรรมเพื่อจิตอาสา และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่น การประหยัดพลังงานและทรัพยากร การจัดการขยะ และ Zero Waste การสร้างพื้นที่สีเขียว การปลูกป่า และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข - สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค - สำนักงานเขตสุขภาพ

หมายเหตุ

ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข หมายถึง ส่วนราชการระดับกรมทุกกรม หน่วยงานของรัฐภายใต้กำกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข องค์การมหาชน รัฐวิสาหกิจ

แผนย่อยที่ ๒ เพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ ระบบ และกลไกการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม

แผนย่อยนี้ มุ่งเน้นการสนับสนุนทรัพยากรการเรียนรู้ โดยการเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ทักษะชีวิต พัฒนาในบุคลากรในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรมจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตบนฐานชีวิตวิถีใหม่ ให้มีพฤติกรรมและทักษะชีวิตที่สะท้อนคุณธรรมจริยธรรม ส่งเสริมระบบการจัดการการเรียนรู้ที่เป็นกระบวนการภายในหน่วยงาน เผยแพร่งานวิชาการผ่านช่องทางต่าง ๆ นอกจากนี้ พัฒนาระบบและกลไกการขับเคลื่อนและส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ครอบคลุมถึงกฎหมาย มาตรการ นโยบายรัฐบาล ที่เป็นกลไกกระตุ้นหรือสร้างแรงจูงใจให้หน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขร่วมพัฒนาระบบและขับเคลื่อนและส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม

กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ ๑ เพิ่มประสิทธิภาพกระบวนการจัดการการเรียนรู้คุณธรรมจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตบนฐานชีวิตวิถีใหม่

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาเกณฑ์การประเมินองค์กรคุณธรรมอย่างเป็นรูปธรรม

กลยุทธ์ที่ ๓ ยกระดับคะแนนการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (ITA)

แนวทางการพัฒนาตามกลยุทธ์สู่การปฏิบัติ

กลยุทธที่ ๑ เพิ่มประสิทธิภาพกระบวนการจัดการการเรียนรู้คุณธรรมจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต

ลำดับ	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานขับเคลื่อน
๑	จัดให้มีการเรียนรู้เรื่อง คุณธรรมจริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต และการรักษาวินัยแก่ข้าราชการพลเรือน พนักงานราชการ พนักงานกระทรวงสาธารณสุข และเจ้าหน้าที่ของรัฐทุกประเภท บนฐานชีวิตวิถีใหม่	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข - สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค - สำนักงานเขตสุขภาพ

ลำดับ	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานขับเคลื่อน
๒	กำหนดให้มีหน่วยงาน ผู้บริหาร ผู้รับผิดชอบงานเกี่ยวกับงานด้านการเสริมสร้างวินัย และรักษาจริยธรรม ประจำหน่วยงาน	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข - สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค - สำนักงานเขตสุขภาพ
๓	พัฒนาระบบบริหารบุคคลให้โปร่งใส เป็นธรรม และมีประสิทธิภาพเป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบที่เกี่ยวข้อง โดยมีระบบการสรรหา คัดเลือก แต่งตั้ง โยกย้าย ปราศจากการใช้ดุลยพินิจ มีหลักฐานการพิจารณาที่ปรากฏเป็นลายลักษณ์อักษร ชัดเจน เปิดเผยได้ เพื่อให้ระบบราชการสามารถตัดสรรได้ทั้งคนดี คนเก่ง มีคุณธรรม และศักยภาพสูงเข้ามาปฏิบัติราชการ	- ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข - สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค - สำนักงานเขตสุขภาพ
๔	๔.๑ เสริมสร้างการเคารพสิทธิมนุษยชนและจริยธรรมที่เป็นสากลที่เคารพสิทธิมนุษยชนและศักดิ์ศรีของผู้ปฏิบัติงาน เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๖๓ ที่เห็นชอบมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศในการทำงาน และตามกฎ ก.พ. ว่าด้วยการกระทำการอันเป็นการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศ พ.ศ. ๒๕๖๓ ๔.๒ จัดให้มีกลไกการรับเรื่องร้องเรียนการทุจริตและประพฤติมิชอบ การล่วงละเมิดทางเพศหรือคุกคามทางเพศในที่ทำงาน การร้องทุกข์ หารือข้อปัญหาหรือข้อกังวลใจ คุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณ ของผู้บังคับบัญชาและผู้ร่วมงาน ทั้งการร้องเรียนผ่านหน่วยงานโดยตรง ผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ และมีมาตรการในการคุ้มครองและรักษาความลับของผู้ร้องเรียน	- ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข - สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค - สำนักงานเขตสุขภาพ
๕	ใช้ทฤษฎีชวนปรับเปลี่ยนพฤติกรรมอย่างแนบเนียน (Nudge Theory) เพื่อออกแบบการตัดสินใจทางความคิด (Choice Architecture) อันก่อให้เกิดการปรับเปลี่ยนมาสู่พฤติกรรมทางจริยธรรมที่พึงประสงค์	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข

กลยุทธที่ ๒ พัฒนาแนวทางการประเมินองค์กรคุณธรรมอย่างเป็นรูปธรรม

ลำดับ	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานขับเคลื่อน
๑	พัฒนาแนวทางการประเมินองค์กรคุณธรรมอย่างเป็นรูปธรรม ที่สอดคล้องกับเกณฑ์การประเมินองค์กร ชุมชน อำเภอ จังหวัดคุณธรรม ของกรมการศาสนา	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข
๒	นำแนวทางการประเมินองค์กรคุณธรรมอย่างเป็นรูปธรรม ที่สอดคล้องกับเกณฑ์การประเมินองค์กร ชุมชน อำเภอ จังหวัดคุณธรรม ของกรมการศาสนา ให้หน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ใช้เป็นเกณฑ์ในการประเมินองค์กรคุณธรรมต้นแบบ	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข - สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค - สำนักงานเขตสุขภาพ

กลยุทธที่ ๓ ยกระดับคะแนนการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (ITA)

ลำดับ	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานขับเคลื่อน
๑	กำหนดให้หน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (ITA) ตามที่สำนักงาน ป.ป.ช. กำหนด	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข
๒	ขับเคลื่อนให้การประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (ITA) ตามที่สำนักงาน ป.ป.ช. กำหนด เป็นตัวชี้วัดระดับกระทรวง ตัวชี้วัดผู้บริหารทุกระดับ และตัวชี้วัดการขับเคลื่อนนโยบายมุ่งเน้นแต่ละปี	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข

ลำดับ	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานขับเคลื่อน
๓	ร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้การยกระดับให้หน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข มีคะแนนการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (ITA) ในระดับ AA	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข
๔	ส่งเสริมยกย่อง เชิดชู หน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขที่มีคะแนนการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (ITA) ในระดับ A ถึงระดับ AA	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข
๕	กำหนดให้มีมาตรการที่สอดรับกับการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (ITA) ขับเคลื่อนให้มาตรการที่กำหนดมีการใช้บังคับอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข

หมายเหตุ

ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข หมายถึง ส่วนราชการระดับกรมทุกกรม หน่วยงานของรัฐภายใต้กำกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข องค์การมหาชน รัฐวิสาหกิจ

แผนย่อยที่ ๓ ส่งเสริมให้กระทรวงสาธารณสุขเป็นแบบอย่างการส่งเสริมองค์กรคุณธรรมต้นแบบ

แผนย่อยนี้ มุ่งเน้นการสร้างนวัตกรรมด้านการส่งเสริมคุณธรรม นำการพัฒนาองค์กรคุณธรรม สร้างความเข้มแข็งของเครือข่าย และขยายความร่วมมือจากภาคส่วนอื่น ๆ และพัฒนาระบบฐานข้อมูลด้านองค์กรคุณธรรมทั้งบุคคล หน่วยงานต้นแบบ ชมรมจริยธรรม มุ่งเน้นการเผยแพร่ต่อสาธารณะอย่างเป็นระบบ ข้อมูลสามารถเข้าถึงได้โดยง่าย

กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ ๑ สร้างนวัตกรรมด้านการส่งเสริมองค์กรคุณธรรมต้นแบบ

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาความเข้มแข็งของเครือข่าย และขยายความร่วมมือจากภาคส่วนอื่น ๆ

กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาระบบฐานข้อมูลด้านองค์กรคุณธรรมอย่างเป็นระบบ

แนวทางการพัฒนาตามกลยุทธ์สู่การปฏิบัติ

กลยุทธที่ ๑ สร้างนวัตกรรมด้านการส่งเสริมองค์กรคุณธรรมต้นแบบ

ลำดับ	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานขับเคลื่อน
๑	สนับสนุนบุคคลและหน่วยงานในการสร้างผลงานด้านคุณธรรม จริยธรรม เช่น การสร้างหลักสูตร การอบรม การออกแบบกระบวนการ กิจกรรมการเรียนการสอน การจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ผลงานดีเด่นด้านคุณธรรม จริยธรรม เพื่อให้เกิดแนวทางการปฏิบัติที่ดี กายอมรับ และการขยายผลอย่างต่อเนื่อง	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - สำนักบริหารยุทธศาสตร์สุขภาพดีวิถีชีวิตไทย สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข - ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข - สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค - สำนักงานเขตสุขภาพ
๒	สนับสนุนให้มีการจัดช่องทางพัฒนาสร้างสรรค์ ประกาศคุณความดีกับบุคคล / หน่วยงานที่สรรสร้างความดีงามแก่ส่วนรวมในรูปแบบต่าง ๆ เช่น เวทีตลาดนัดคุณธรรม การประชุมสัมมนาวิชาการ การมอบประกาศเกียรติคุณในวาระต่าง ๆ	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข

ลำดับ	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานขับเคลื่อน
		- สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค - สำนักงานเขตสุขภาพ
๓	การรวบรวมองค์ความรู้จากผลงานการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมในหน่วยงาน / องค์กร ซึ่งขับเคลื่อนอย่างเป็นระบบ โดยใช้รูปแบบการวิจัยหรือการจัดการความรู้อย่างเป็นระบบ เช่น การถอดบทเรียน การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การพัฒนาต่อยอดองค์ความรู้ ให้เกิดความต่อเนื่อง	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข - สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค - สำนักงานเขตสุขภาพ
๔	วางแผนการจัดระบบการคัดเลือกคนดี และผลงานของหน่วยงานอย่างโปร่งใส ยุติธรรม ปราศจากอคติ และเปิดเผยต่อสาธารณะ	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข - สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค - สำนักงานเขตสุขภาพ

กลยุทธที่ ๒ พัฒนาความเข้มแข็งของเครือข่าย และขยายความร่วมมือจากภาคส่วนอื่น ๆ

ลำดับ	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานขับเคลื่อน
๑	สนับสนุนการดำเนินงานเครือข่ายคุณธรรม จริยธรรม เพื่อให้เป็นค่านิยม / สังคม-วัฒนธรรม	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข - สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค - สำนักงานเขตสุขภาพ

ลำดับ	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานขับเคลื่อน
๒	ส่งเสริมแกนนำกัลยาณมิตร หรือกระบวนการการเรียนรู้ของเครือข่าย เพื่อต่อยอดและขยายผล	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข - สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค - สำนักงานเขตสุขภาพ
๓	สร้างรูปแบบความร่วมมือเพื่อพัฒนาคุณธรรมกับหน่วยงานอื่น เช่น การลงนามความร่วมมือในการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม หรือมาตรฐานทางจริยธรรม	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข - สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค - สำนักงานเขตสุขภาพ
๔	การกำหนดแนวทางความร่วมมือกับหน่วยงาน หรือภาคส่วนอื่น ๆ ที่มุ่งเน้นคุณธรรม จริยธรรม และสังคม-วัฒนธรรม	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข - สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค - สำนักงานเขตสุขภาพ
๕	เปิดโอกาสให้บุคลากรแสดงความยินดีต่อพฤติกรรมของคนดี หรือผลงานวิชาการด้านคุณธรรม จริยธรรม ต่อสาธารณะ	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข

ลำดับ	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานขับเคลื่อน
		- สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค - สำนักงานเขตสุขภาพ
๖	ผลักดันให้เกิดความร่วมมือกับองค์กรที่สนับสนุนทรัพยากรในการพัฒนาองค์กรคุณธรรม	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข

กลยุทธที่ ๓ พัฒนาระบบฐานข้อมูลด้านองค์กรคุณธรรมอย่างเป็นระบบ

ลำดับ	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานขับเคลื่อน
๑	นำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ มาใช้ในการจัดระบบข้อมูลบุคลากร / หน่วยงานด้านองค์กรคุณธรรม จริยธรรม และเผยแพร่ข้อมูลต่อสาธารณะอย่างเป็นระบบ ข้อมูลสามารถเข้าถึงได้โดยง่าย	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข - สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค - สำนักงานเขตสุขภาพ
๒	สนับสนุนให้หน่วยงานจัดทำทำเนียบบุคลากร / หน่วยงานต้นแบบ อย่างเป็นระบบ มีการเผยแพร่และขยายผลอย่างต่อเนื่อง	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข - สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค - สำนักงานเขตสุขภาพ

หมายเหตุ

ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข หมายถึง ส่วนราชการระดับกรมทุกกรม หน่วยงานของรัฐภายใต้กำกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข องค์การมหาชน รัฐวิสาหกิจ

แผนย่อยที่ ๔ ส่งเสริมมาตรฐานทางจริยธรรม และสร้างสังคม-วัฒนธรรม ภายในหน่วยงาน

โดยมุ่งเน้นการส่งเสริมการนำมาตรฐานทางจริยธรรม (Ethical Standard) ประมวลจริยธรรม (Code of Ethics) เป็นกรอบแนวทางการปฏิบัติด้านจริยธรรมในองค์กรให้ชัดเจน ซึ่งถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการขับเคลื่อนการสร้างคุณธรรมและจริยธรรมของบุคลากรในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข การจัดทำข้อกำหนดจริยธรรมซึ่งเป็นข้อตกลงที่ยอมรับร่วมกันภายในหน่วยงานของรัฐ (Ethical Agreement) ที่สอดคล้องกับบทบาทภารกิจของหน่วยงาน สภาพปัญหา และความเสี่ยงทางจริยธรรม เช่น การขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวม (Conflict of Interest : COI) ระบบอุปถัมภ์ การจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ การสร้างสังคม-วัฒนธรรมภายในหน่วยงาน รวมถึงความโปร่งใสและเป็นธรรมในการบริหารจัดการภาครัฐ ซึ่งเป็นข้อตกลงที่ยอมรับร่วมกันภายในหน่วยงาน ประกาศให้ประชาชนทั่วไปโดยได้รับทราบถึงกรอบการปฏิบัติหน้าที่อันเหมาะสมในการให้บริการแก่ประชาชน ขับเคลื่อนงานของรัฐในมิติต่าง ๆ โดยกำหนดจุดเน้นให้มีการส่งเสริมการนำมาตรฐานทางจริยธรรม ประมวลจริยธรรม และข้อกำหนดจริยธรรม เป็นเครื่องมือในการสร้างมาตรฐานทางจริยธรรม และบูรณาการการส่งเสริมจริยธรรมเข้ากับการส่งเสริมคุณธรรม เพื่อสร้างสังคม-วัฒนธรรมภายในหน่วยงาน ให้กระทำในสิ่งที่ถูกต้อง ยึดถือประโยชน์ของส่วนรวมและประชาชนเป็นสำคัญ โดย “ไม่มีข้อยกเว้น ไม่มีข้อกังขา และไม่สูญเปล่า”เพื่อให้ประชาชนมีความเชื่อมั่นศรัทธาในการบริหารราชการ และบุคลากรในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขมากขึ้นห

กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนากลไกการส่งเสริมมาตรฐานทางจริยธรรม การส่งเสริมจริยธรรมในระดับองค์กรให้เชื่อมโยงสอดประสานกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ที่ ๒ บูรณาการงานด้านการส่งเสริมจริยธรรมเข้ากับงานด้านการส่งเสริมคุณธรรม เพื่อสร้างสังคม-วัฒนธรรมภายในหน่วยงาน

แนวทางการพัฒนาตามกลยุทธ์สู่การปฏิบัติ

กลยุทธที่ ๑ พัฒนากลไกการส่งเสริมมาตรฐานทางจริยธรรม การส่งเสริมจริยธรรมในระดับองค์กรให้เชื่อมโยงสอดประสานกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ลำดับ	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานขับเคลื่อน
๑	กำหนดให้มีหน่วยงาน ผู้บริหาร และผู้รับผิดชอบงานเกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาจริยธรรม ประจำหน่วยงาน	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ส่วนราชการระดับกรม
๒	ส่งเสริมบทบาท เสริมสร้างประสิทธิภาพและความเข้มแข็งให้กับคณะกรรมการจริยธรรม ประจำส่วนราชการ	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ส่วนราชการระดับกรม

ลำดับ	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานขับเคลื่อน
๓	จัดให้มีการบูรณาการภารกิจระหว่างคณะกรรมการจริยธรรมประจำส่วนราชการ เพื่อให้การส่งเสริมจริยธรรมในระดับองค์กรเชื่อมโยงสอดประสานกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ส่วนราชการระดับกรม
๔	นำข้อเสนอของคณะกรรมการจริยธรรม ประจำส่วนราชการมาขับเคลื่อนให้เกิดผลในเชิงประจักษ์อย่างต่อเนื่อง	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ส่วนราชการระดับกรม
๕	รายงานผลการดำเนินงานด้านคุณธรรม จริยธรรม การป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ การส่งเสริมคุณธรรมอย่างเป็นระบบ	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ส่วนราชการระดับกรม

กลยุทธ์ที่ ๒ บูรณาการงานด้านการส่งเสริมจริยธรรมเข้ากับงานด้านการส่งเสริมคุณธรรม เพื่อสร้างสังคม-วัฒนธรรมภายในหน่วยงาน

ลำดับ	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานขับเคลื่อน
๑	จัดทำข้อกำหนดจริยธรรม ซึ่งเป็นข้อตกลงร่วมกันภายในหน่วยงาน สอดคล้องกับบทบาทภารกิจ สภาพปัญหาและความเสี่ยงทางจริยธรรม	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ส่วนราชการระดับกรม
๒	จัดทำข้อกำหนดจริยธรรมของส่วนราชการที่รับผิดชอบทุนหมุนเวียนที่ไม่มีสถานะเป็นนิติบุคคลของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ซึ่งมีความเสี่ยงสูงเกี่ยวกับการใช้จ่ายงบประมาณ การใช้อำนาจอนุมัติอนุญาตหรือมีความคาดหวังสูงจากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ส่วนราชการระดับกรมซึ่งรับผิดชอบกองทุนหมุนเวียนที่ไม่มีสถานะเป็นนิติบุคคล
๓	จัดให้มีสื่อการเรียนรู้เพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจ สามารถปฏิบัติตนจนเกิดเป็นพฤติกรรมจริยธรรมในเรื่องพระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. ๒๕๖๒ ประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือน และข้อกำหนดจริยธรรมของส่วนราชการระดับกรมและส่วนราชการระดับกรมซึ่งรับผิดชอบกองทุนหมุนเวียนที่ไม่มีสถานะเป็นนิติบุคคล	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ส่วนราชการระดับกรม

ลำดับ	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานขับเคลื่อน
		- ส่วนราชการระดับกรม ซึ่งรับผิดชอบกองทุนหมุนเวียนที่ไม่มีสถานะเป็นนิติบุคคล
๔	ส่งเสริมให้หน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข สร้างการตระหนักรู้ในพฤติกรรมหรือประเด็นล่อแหลมต่าง ๆ รวมทั้งการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวม ที่อาจนำมาซึ่งการเสื่อมเสียชื่อเสียงขาดความเชื่อถือศรัทธา หรือพฤติกรรมที่ฝ่าฝืนจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานของตนเอง โดยการจัดทำหลักเกณฑ์ วิธีการที่จะใช้ภายในหน่วยงานเพื่อรักษาและส่งเสริมจริยธรรมของหน่วยงานเอง	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข - สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค - สำนักงานเขตสุขภาพ
๕	กำหนดให้มีหน่วยงานที่ให้คำปรึกษา คำแนะนำ และรับเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับปัญหาด้านจริยธรรมหรือพฤติกรรมล่อแหลมต่อการฝ่าฝืนจริยธรรม และเปิดโอกาสให้บุคลากรในสังกัดมีช่องทางในการหารือทางจริยธรรมได้โดยง่าย	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข
๖	ผลักดันให้ผู้บริหารในองค์กร ยอมรับ ปฏิบัติ และร่วมเป็นผู้กระทำการสำคัญในการขับเคลื่อนจริยธรรมให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. ๒๕๖๒ ประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือน และข้อกำหนดจริยธรรมของส่วนราชการอย่างเคร่งครัด	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข - สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค - สำนักงานเขตสุขภาพ
๗	สื่อสารประชาสัมพันธ์เรื่องบทบาทของผู้นำในองค์กรในการเป็นผู้กระทำการส่งเสริมจริยธรรม เพื่อสร้างการรับรู้การทำตามต้นแบบผู้นำ (Leadership Model) เพื่อสร้างขวัญกำลังใจและกระตุ้นให้บุคลากรในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขปฏิบัติตาม	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข

ลำดับ	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานขับเคลื่อน
		- สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค - สำนักงานเขตสุขภาพ
๘	รณรงค์ส่งเสริมให้บุคลากรในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ยึดหลักตามพระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. ๒๕๖๒ ประมวลจริยธรรมข้าราชการพล และข้อกำหนดของส่วนราชการอย่างเคร่งครัด ยึดมั่นในสิ่งที่ถูกต้อง ให้มีการเปิดเผยสิ่งทุจริต (ไม่ทนต่อการทุจริต) การฝ่าฝืนจริยธรรม การให้ข้อมูลเพื่อช่วยเหลือผู้ถูกรังแกโดยไม่เป็นธรรม ไม่ปล่อยปละละเลย	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข - สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค - สำนักงานเขตสุขภาพ
๙	ส่งเสริมรักษามาตรฐานทางจริยธรรม และการเสริมสร้างวินัย โดยให้หน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ให้ความรู้เรื่องการรักษามาตรฐานทางจริยธรรม การเสริมสร้างวินัย เป็นประจำทุกปี แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงาน เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการเสริมสร้างและพัฒนาให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชามีวินัย และป้องกันมิให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชากระทำผิดวินัย	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข - สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค - สำนักงานเขตสุขภาพ
๑๐	นำหลักสูตรการพัฒนาจริยธรรมสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐของสำนักงาน ก.พ. ตามมติคณะกรรมการมาตรฐานทางจริยธรรม (ก.ม.จ.) ในคราวประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ เพื่อยกระดับการรับรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมตามมาตรฐานทางจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ รวมถึงการสร้างวัฒนธรรม ค่านิยมกล้ายืนหยัดกระทำในสิ่งที่ถูกต้องชอบธรรม	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - กองบริหารทรัพยากรบุคคล - วิทยาลัยนักบริหารสาธารณสุข

หมายเหตุ

ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข หมายถึง ส่วนราชการระดับกรมทุกกรม หน่วยงานของรัฐภายใต้กำกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข องค์การมหาชน รัฐวิสาหกิจ

๕.๒ ผลที่ได้รับจากแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

๑. ระบบรากฐานการส่งเสริมคุณธรรมในกระทรวงสาธารณสุข มีความเข้มแข็งและยั่งยืน สอดคล้องกับคุณธรรมบนฐานชีวิตวิถีใหม่

๒. เกิดองค์กรคุณธรรมต้นแบบ องค์กรคุณธรรมต้นแบบโดดเด่น กลุ่มงาน และบุคคลต้นแบบในสังคมกระทรวงสาธารณสุขเพิ่มมากขึ้น

๓. บุคลากรกระทรวงสาธารณสุข มีพฤติกรรมทางจริยธรรมที่ถูกต้องดีงามด้วยคุณธรรมที่พึงประสงค์ มาตรฐานทางจริยธรรม (Ethical Standard) ประมวลจริยธรรม (Code of Ethics) และข้อกำหนดทางจริยธรรม ค่านิยมหลัก MOPH เทิดทูนชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ น้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวันบนฐานชีวิตวิถีใหม่ ดำรงไว้ซึ่งวิถีวัฒนธรรมไทยอย่างมีความสุข มั่นคง มั่นคั่ง และยั่งยืน

๔. กลไกการขับเคลื่อนจริยธรรมในกระทรวงสาธารณสุข มีความเข้มแข็ง มีประสิทธิภาพ สามารถทำงานได้อย่างบรรลุวัตถุประสงค์และเจตนารมณ์ตามที่กฎหมายกำหนด

๕. ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการบูรณาการงานด้านคุณธรรม จริยธรรม ระหว่างหน่วยงาน เกิดสังคม-วัฒนธรรมทางคุณธรรม จริยธรรมในสังคมกระทรวงสาธารณสุข อันเป็นการส่งเสริมการบริหารงานให้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล

๖. ยกระดับการรับรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรม ตามมาตรฐานทางจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ รวมถึงการสร้างวัฒนธรรม ค่านิยมกล้ายืนหยัดกระทำในสิ่งที่ถูกต้องชอบธรรม ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๗. เกิดระบบนิเวศคุณธรรม (Moral Ecosystem) ระบบนิเวศจริยธรรม (Ethics Ecosystem) ในสังคมกระทรวงสาธารณสุขเพิ่มมากขึ้น มีความพร้อมสำหรับวิถีชีวิตในศตวรรษที่ ๒๑

ส่วนที่ ๖

การขับเคลื่อน การติดตามประเมินผล และการบริหารความเสี่ยง

๖.๑ กลไกและการขับเคลื่อนการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

แผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) เป็นแผนปฏิบัติราชการราย ๕ ปี ระดับส่วนราชการ ที่มีความสอดคล้องกับแผนระดับที่ ๑ อันประกอบด้วย ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐ ด้านที่ ๓ การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ด้านที่ ๔ การสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคมและด้านที่ ๖ การปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ แผนระดับที่ ๒ อันประกอบด้วย แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นที่ ๑๐ การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม ประเด็นที่ ๑๑ การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต ประเด็นที่ ๑๕ พลังทางสังคม และประเด็นที่ ๒๑ การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ แผนการปฏิรูปประเทศด้านวัฒนธรรม กีฬา แรงงาน และการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ (ฉบับปรับปรุง) และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) หมุดหมายที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต และนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ รวมทั้งแผนระดับที่ ๓ ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ แผนปฏิบัติการด้านการส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ยุทธศาสตร์ด้านมาตรฐานทางจริยธรรมและการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐ (พ.ศ. ๒๕๖๕-๒๕๗๐) และแผนปฏิบัติราชการด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) เป็นหลัก ดังนั้น การกำหนดกลไกการขับเคลื่อนการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) จึงกำหนดขึ้นภายใต้หลักการ

๑. การใช้กระบวนการการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน

๒. ประสานพลังความร่วมมือจากทุกภาคส่วน เพื่อให้ได้ข้อเสนอในการดำเนินงานเชิงนโยบาย งบประมาณ และองค์ความรู้ด้านวิชาการ

๓. จัดกระบวนการอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง ให้สอดคล้องกับเป้าหมาย ตัวชี้วัดที่กำหนดในแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ตลอดจนคำนึงถึงความสำคัญเร่งด่วนของปัญหา

๔. มีการรายงานผลการดำเนินแผนงาน / โครงการ ตามแผนการปฏิบัติงานของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ภายใต้แผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) อย่างต่อเนื่อง

๕. ใช้กลไกที่มีอยู่ให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด ด้วยการปรับปรุงหรือปรับเปลี่ยนบทบาทหรือกำหนดกลไกการดำเนินงานใหม่เท่าที่จำเป็น

๖.๒ แนวทาง กรอบแนวคิด และรูปแบบการติดตามประเมินผลตามแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

๖.๒.๑ แนวทางของวงจรการบริหาร PDCA

การติดตามและประเมินผล ถือเป็นกระบวนการที่สำคัญยิ่งสำหรับการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) การติดตามและประเมินผล ยึดแนวทางของวงจรการบริหาร PDCA หรือวงจร Deming (Deming Cycle) เนื่องจากกิจกรรมการติดตามและประเมินผลจะช่วยให้ผู้ที่เกี่ยวข้องในห่วงโซ่แห่งการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ทราบถึงผลการดำเนินการ รวมถึงปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นในระหว่างการดำเนินการ ซึ่งช่วยให้ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติสามารถกำหนดแนวทางการแก้ไข ปรับปรุงแผนปฏิบัติการและวิธีการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการของหน่วยงาน ตามระยะเวลาได้อย่างมีประสิทธิภาพและตอบสนองต่อเป้าหมายของแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ได้อย่างตรงจุด อย่างกว้าง ๆ ไว้ ๔ ด้าน ดังนี้

๑. การวางแผน (Plan)

๑.๑ จัดทำแผนงาน /โครงการ ให้มีความครบถ้วน เช่น การกำหนดขั้นตอนการดำเนินงานตามกิจกรรม การกำหนดตัวชี้วัดที่มีความชัดเจนและสามารถวัดผลได้ ควรเชื่อมโยงกับเป้าหมาย ตัวชี้วัดค่าเป้าหมายรวม และแผนย่อยทั้ง ๔ แผนย่อย ตามแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

๑.๒ จัดทำแผนงาน / โครงการ ให้มีความสมบูรณ์ เนื่องจากเป็นส่วนสำคัญในการสนับสนุนการตรวจสอบและการติดตามผลการดำเนินงาน (Check) และการปรับปรุงการดำเนินงาน (Act) เพื่อการพัฒนาปรับปรุงการดำเนินงานได้ในลำดับถัดไป

๑.๓ สร้างการมีส่วนร่วมและตระหนักถึงเป้าหมายของความสำเร็จในการดำเนินการตามแผนงาน / โครงการ

๑.๔ สร้างความเข้าใจถึงการดำเนินงานของแผนงาน / โครงการ นั้น ๆ เพื่อช่วยสร้างความตระหนักถึงเป้าหมายและการดำเนินงานเชิงกลยุทธ์ โดยพิจารณาความสอดคล้องกับเป้าหมาย ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมายรวม และแผนย่อยทั้ง ๔ แผนย่อย ตามแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

๒. การปฏิบัติ (Do)

๒.๑ จัดลำดับความสำคัญของงานในกรณีที่มีภารกิจเร่งด่วนแทรกซ้อน ซึ่งส่งผลต่อความสามารถในการดำเนินงานได้ทันตามแผนงาน / โครงการ ทั้งนี้ ควรคำนึงถึงผลกระทบในทุกระดับที่อาจเกิดขึ้นจากความล่าช้าหรือไม่สามารถดำเนินการได้สำเร็จตามเป้าหมาย

๒.๒ สื่อสาร ชี้แจง และสร้างความเข้าใจต่อบริบทของแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งระบุผู้รับผิดชอบหลัก

๓. การตรวจสอบและติดตามผลการดำเนินงาน (Check)

๓.๑ จัดระบบ / รูปแบบ การติดตามประเมินผลการดำเนินโครงการที่ทันสถานการณ์และเป็นรูปแบบเดียวกัน เช่น การกำหนดตัวชี้วัดที่เป็นรูปธรรมในการวัดความก้าวหน้าของการดำเนินงาน และจัดทำรูปแบบของการรายงานผลการดำเนินงานให้มีความละเอียดและชัดเจนมากยิ่งขึ้น

๓.๒ ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานโดยพิจารณาถึงผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้นจากความล่าช้าหรือไม่สามารถดำเนินโครงการได้บรรลุเป้าหมาย

๓.๓ จัดทำระบบการติดตามและประเมินผลโดยเน้นความรู้ ความเข้าใจ และการตระหนักถึงความสำคัญของการติดตาม และรายงานผลโครงการของเจ้าหน้าที่หรือผู้รับผิดชอบโครงการเป็นหลักสำคัญ

๓.๔ ชี้แจงหรือให้ความรู้เกี่ยวกับการติดตามและประเมินผลแก่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อสนับสนุนกลไกการมีส่วนร่วมในการรายงานผล

๔. การปรับปรุงการดำเนินงาน (Act)

๔.๑ แจ้งปัญหาและระบุสาเหตุ พร้อมเสนอแนวทางในการแก้ไขและดำเนินการตลอดจนกำหนดเวลาที่คาดว่าจะแล้วเสร็จ หากแผนงาน / โครงการ ไม่สามารถดำเนินการได้แล้วเสร็จตามเป้าหมาย

๔.๒ สร้างกลไกสนับสนุนการดำเนินงานโครงการให้แล้วเสร็จตามกำหนดเวลา อาทิ การจัดประชุมอย่างต่อเนื่อง หรือรูปแบบรายงานนำเสนอที่สามารถเห็น Gap ของการปฏิบัติงาน

๔.๓ เสนอแนวทางเพื่อการปรับปรุงหรือทบทวนหรือแก้ไข เพื่อพิจารณาถึงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นต่อการดำเนินงานในภาพรวมของการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

กระบวนการติดตามและประเมินผล จึงเป็นกิจกรรมที่มีความสำคัญมากเนื่องจากกระบวนการติดตามและประเมินผลตามแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) มีวัตถุประสงค์เพื่อรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ซึ่งข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ จะช่วยให้หน่วยงานที่รับผิดชอบในการดำเนินการตามแนวทางการพัฒนาตามแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) สามารถรับทราบผลการดำเนินการรวมถึงปัญหาและอุปสรรคของการดำเนินการเป็นระยะ รวมถึงสามารถวางแผนเพื่อปรับเปลี่ยนทิศทางการดำเนินการให้มีความเหมาะสมต่อทรัพยากร สภาพแวดล้อมในการดำเนินการ ตลอดจนปัจจัยอื่น ๆ ที่เปลี่ยนแปลงไปในระหว่างปี

๖.๒.๒ กรอบแนวคิดดัชนีชี้วัดความสมดุล หรือ Balanced Scorecard

กรอบแนวคิดในการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ได้นำกรอบแนวคิดดัชนีชี้วัดความสมดุล หรือ Balanced Scorecard ของ Robert S. Kaplan and David P. Norton แต่เพื่อให้เหมาะสมกับบริบทของแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) จึงต้องดัดแปลงเกณฑ์ชี้วัดดังกล่าวซึ่งใช้กับภาคเอกชนให้เหมาะสมกับบริบทของแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ซึ่งเป็นแผนปฏิบัติราชการที่ดำเนินการโดยภาครัฐ ประกอบไปด้วย ๔ มิติที่สำคัญ ได้แก่

๑. มิติด้านประสิทธิผลและความคุ้มค่า (Financial Perspective)
๒. มิติด้านผลกระทบต่อประชาชนที่จะได้รับการบริการจากภาครัฐที่มีการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมในหน่วยงาน (Customer Perspective)
๓. มิติด้านประสิทธิภาพของกระบวนการปฏิบัติงาน (Internal Perspective)
๔. มิติด้านการเรียนรู้และการเติบโต (Learning and Growth Perspective)

สามารถสรุปได้ดังนี้

๑. มิติด้านประสิทธิผลและความคุ้มค่า (Financial Perspective)

หมายถึง มุมมองด้านความคุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุดในการดำเนินการตามแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ให้บรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ตามงบประมาณที่ได้รับการจัดสรร

๒. มิติด้านผลกระทบต่อประชาชนที่จะได้รับการบริการจากภาครัฐที่มีการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม (Customer Perspective)

หมายถึง การดำเนินการตามแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ตอบสนองต่อความต้องการสูงสุดต่อประชาชนที่จะได้รับการบริการจากภาครัฐที่มีการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมในหน่วยงานได้

๓. มิติด้านประสิทธิภาพของกระบวนการจัดการ (Internal Perspective)

หมายถึง กระบวนการจัดการซึ่งถือว่าเป็นกิจกรรมภายในของการดำเนินการตามแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ที่ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพมีความเหมาะสมทั้งเวลาและทรัพยากรที่ได้รับ

๔. มิติด้านการเรียนรู้และการเติบโต (Learning and Growth Perspective)

หมายถึง การเรียนรู้และการเติบโตของหน่วยงานที่ดำเนินการตามแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นมิติที่สะท้อนถึงขีดความสามารถ / สมรรถนะในการปฏิบัติการ เพื่อส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ตามแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

๖.๒.๓ รูปแบบการติดตามและประเมินผล

โดยรูปแบบการติดตามและประเมินผลตามแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ได้นำทฤษฎีเชิงระบบ (System Model) มาใช้เป็นรูปแบบในการติดตามและประเมิน

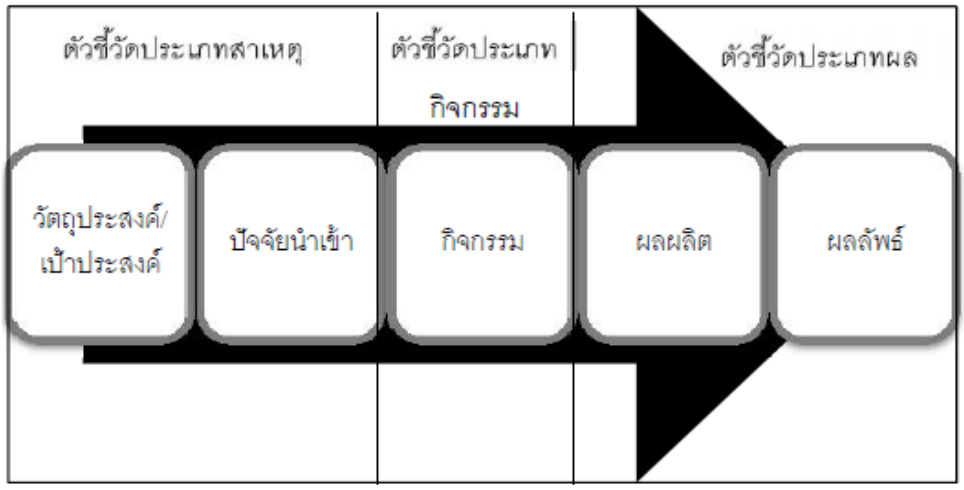

จากรูปแบบการติดตามและประเมินผลดังกล่าวสามารถจำแนกตัวชี้วัดในการประเมินออกเป็น ๓ ประเภท ได้แก่

๑. ตัวชี้วัดประเภทสาเหตุ (Lead Indicator)

การประเมินปัจจัยนำเข้า ซึ่งหมายถึง ทรัพยากรที่นำมาใช้ในการดำเนินการตามแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) อาทิ บุคลากร งบประมาณ เป็นต้น

๒. ตัวชี้วัดกิจกรรม

การประเมินขั้นตอนการดำเนินงาน ตั้งแต่การเริ่มวางแผนการดำเนินงาน การเริ่มดำเนินงานตามแผน ขั้นตอนระหว่างการดำ เนินงาน และขั้นตอนหลังจากเสร็จสิ้นกระบวนการดำเนินงาน

๓. ตัวชี้วัดประเภทผล (Lag Indicator)

การประเมินผลผลิตและผลลัพธ์ ซึ่งเป็นตัวชี้วัดที่สามารถชี้ให้เห็นภาพของการบรรลุวัตถุประสงค์

โดยตัวชี้วัดทั้ง ๓ ประเภท จะมีกรอบแนวคิดดัชนีชี้วัดความสมดุล หรือ Balanced Scorecard ทั้ง ๔ มิติ เป็นประเด็นชี้นำการกำหนดตัวชี้วัดในการติดตามและประเมินผลตามแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) การดำเนินการติดตามและประเมินผลใน ๒ ระดับ ประกอบด้วย

๑. การประเมินภาพรวมของตามแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

๒. การติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามโครงการ กิจกรรม และแนวทางในการดำเนินงาน

๖.๓ การติดตามและประเมินผลตามแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

การติดตามและประเมินผลตามแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ได้กำหนดกลไกการติดตามและประเมินผลของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ดังนี้

๑. ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข เป็นกลไกหลักในการดำเนินงานด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมในระดับกระทรวง ที่รับผิดชอบการขับเคลื่อนงานตามนโยบายรัฐบาล ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐) การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ การสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม การปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต พลังทางสังคม และการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ แผนการปฏิรูปประเทศด้านวัฒนธรรม กีฬา แรงงาน และการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ (ฉบับปรับปรุง) และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) หมุดหมายที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูงมุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ รวมทั้งแผนปฏิบัติการด้านการส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ยุทธศาสตร์ด้านมาตรฐานทางจริยธรรมและการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐ (พ.ศ. ๒๕๖๕-๒๕๗๐) และแผนปฏิบัติการด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ดำเนินการตามหน้าที่

และอำนาจที่กำหนดในกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการ ตามระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

๒. กลุ่มงานจริยธรรม ของส่วนราชการระดับกรม เป็นกลไกการขับเคลื่อนการดำเนินงานด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมในระดับกรม ที่เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๔ ที่เห็นชอบในหลักการแนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพการขับเคลื่อนงานด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และการต่อต้านการทุจริตตามที่สำนักงาน ก.พ. เสนอ (ปัจจุบันอยู่ระหว่างการปรับบทบาทภารกิจ)

๓. หน่วยงานของรัฐในกำกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข องค์การมหาชน และรัฐวิสาหกิจ เป็นกลไกการขับเคลื่อนการดำเนินงานด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมในระดับหน่วยงานของรัฐในกำกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข องค์การมหาชน และรัฐวิสาหกิจ

๔. ราชการบริหารส่วนภูมิภาค ประกอบด้วย สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด โรงพยาบาลศูนย์ โรงพยาบาลทั่วไป สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ และโรงพยาบาลชุมชน เป็นกลไกการขับเคลื่อนการดำเนินงานด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมในระดับภูมิภาค

ด้วยทฤษฎีและแนวทางข้างต้น จึงนำมาซึ่งการดำเนินการติดตามและประเมินผลใน ๒ ระดับ คือ (๑) การประเมินภาพรวมของแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) และ (๒) การติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามมาตรการ โครงการ กิจกรรม และแนวทางในการดำเนินงาน ดังนี้

๑. การประเมินภาพรวมของแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

เป็นการประเมินความสำเร็จของการดำเนินงานตามตัวชี้วัดในภาพรวมของแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) โดยพิจารณาว่ามีความสำเร็จตามเป้าหมาย ตัวชี้วัด แผนย่อยทั้ง ๔ แผนย่อย มากน้อยเพียงใด มีปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงานอย่างไร เพื่อให้สามารถกำหนดแนวทางการแก้ไขปรับปรุงวิธีการดำเนินงานตามกรอบระยะเวลาได้อย่างมีประสิทธิภาพและตอบสนองต่อเป้าหมายของแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ได้อย่างตรงจุด โดยการประเมินภาพรวมนั้นจะเป็นการประเมินเมื่อสิ้นสุดแผนฯ

ผู้รับผิดชอบ ได้แก่ ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข ทำหน้าที่ในการติดตามความก้าวหน้าและประเมินผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) พร้อมทั้งให้ความเห็นและข้อเสนอแนะสำหรับการพัฒนาแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ในระยะต่อไป

๒. การติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามมาตรการ โครงการ กิจกรรม และแนวทางในการดำเนินงาน

เป็นการประเมินผลการดำเนินงานตามมาตรการ โครงการ กิจกรรม และแนวทางในการดำเนินงานของทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข เพื่อให้ทราบว่าการดำเนินงานเป็นไปตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายของโครงการ มีการเบิกจ่ายงบประมาณเป็นไปตามแผนงาน โครงการ กิจกรรม หรือไม่ โดยประเมินผลการดำเนินงานโครงการเป็นรายไตรมาส หรือรอบ ๖ เดือน และรอบ ๑๒ เดือน

ผู้รับผิดชอบ ได้แก่ หน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขทุกหน่วยงานที่เป็นกลไกการขับเคลื่อนการดำเนินงานด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ประเมินผลการดำเนินงานผ่านหน้าเว็บไซต์และระบบที่สำคัญ ดังนี้

๑. รายงานผลการดำเนินงานตามโครงการ กิจกรรม รายไตรมาส หรือรอบ ๖ เดือน และรอบ ๑๒ เดือน บนหน้าเว็บไซต์ของหน่วยงาน

๒. รายงานผลการดำเนินงานตามมาตรการเป็นรายงานประจำปี บนหน้าเว็บไซต์ของหน่วยงาน

๓. รายงานผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการฯ ของหน่วยงานในสังกัดกระทรวง-สาธารณสุข เป็นรายงานประจำปีบนหน้าเว็บไซต์ของหน่วยงาน

๔. รายงานผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการฯ ของหน่วยงานในสังกัดกระทรวง-สาธารณสุข รอบ ๖ เดือน และรอบ ๑๒ เดือน ไปยังกรมการศาสนา กระทรวงวัฒนธรรม

๕. รายงานผลผ่านระบบข้อมูลงบประมาณผ่านระบบติดตามการบริหารยุทธศาสตร์ด้านสุขภาพ (Strategic Management System : SMS)

๖. รายงานผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัดตามคำรับรองการปฏิบัติราชการระดับหน่วยงาน รอบ ๖ เดือน รอบ ๙ เดือน และรอบ ๑๒ เดือน

๖.๔ การบริหารความเสี่ยงและการจัดการความเสี่ยง

การดำเนินงานตามแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) นั้น จะต้องคำนึงถึงความเสี่ยงและภาวะคุกคามที่จะกระทบต่อการดำเนินงานและความสำเร็จตามแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) รวมถึงผลกระทบและโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง (Risk Impact & Risk Likelihood) เพื่อวิเคราะห์และกำหนดแนวทางการจัดการความเสี่ยงที่สามารถควบคุมหรือบริหารจัดการความเสี่ยงได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้มั่นใจว่าความเสี่ยงนั้นจะไม่เกิดผลกระทบต่อความสำเร็จในการบรรลุเป้าหมายของแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ซึ่งจากการวิเคราะห์พบว่ามีความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้น และมีแนวทางการจัดการความเสี่ยง ดังนี้

ความเสี่ยง	แนวทางการจัดการความเสี่ยง
๑. ความเสี่ยงจากการนำแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ไปปฏิบัติอย่างไม่เหมาะสม ไม่เข้าใจแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) อย่างถ่องแท้ หน่วยงานต่าง ๆ ไม่ให้ความร่วมมือและบูรณาการของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขอย่างจริงจัง	๑.๑ ผู้บริหารของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ต้องให้ความสำคัญกับปัญหาคุณธรรม จริยธรรม อย่างจริงจัง ๑.๒ การใช้กลไกขับเคลื่อนอย่างมีส่วนร่วมและบูรณาการโดยการประสานความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ๑.๓ การสร้างความรู้ความเข้าใจกับหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อร่วมขับเคลื่อนตามบทบาทหน้าที่หลักของหน่วยงานผ่านกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การประชุมชี้แจง การประชาสัมพันธ์ในรูปแบบที่หลากหลาย เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจในทิศทาง เป้าหมาย แนวทางการดำเนินงาน บทบาทหน้าที่และขอบเขตความรับผิดชอบของแต่ละหน่วยงาน ตลอดจนแนวทางการทำงานร่วมกัน ๑.๔ การติดตามความก้าวหน้าการดำเนินงาน รวมถึงการให้คำปรึกษาในการแก้ไขปัญหาอุปสรรค และประเมินผลความสำเร็จอย่างต่อเนื่อง
๒. ความเสี่ยงจากการไม่ปฏิบัติตามแผนงาน / โครงการ เนื่องมาจากผู้รับผิดชอบขาดความรู้ที่จะผลักดันให้เกิดการปฏิบัติได้ ขาดสำนึกรับผิดชอบและหน่วยงานขาดกลไกการกำกับติดตาม ดูแล การควบคุมภายในที่เหมาะสม	๒.๑ ปรับปรุง ตรวจสอบการมอบหมายงานเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ และกระจายการมอบหมายงานให้มีความเหมาะสม ๒.๒ จัดทำแผนงาน / โครงการ ที่มีกรอบเวลาและขั้นตอนการปฏิบัติงานที่ชัดเจน ๒.๓ พัฒนาช่องทางที่หลากหลาย เพื่อให้ผู้รับผิดชอบแผนงาน / โครงการ สามารถสื่อสารปัญหาอุปสรรคกับผู้บังคับบัญชาโดยสะดวกและทันกาล ๒.๔ มีระบบตรวจสอบ ติดตาม และรายงานผลต่อผู้บริหาร และระบบการรายงาน ซึ่งต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง

ความเสี่ยง	แนวทางการจัดการความเสี่ยง
๓. **ความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงอย่างพลิกผันเนื่องจากมีการพัฒนาอย่างรวดเร็วแบบก้าวกระโดดของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี** นำมาซึ่งโอกาสที่เปิดกว้างในการขาดซึ่งคุณธรรม จริยธรรม รุนแรงขึ้น หากหน่วยงานที่ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม รวมทั้งภาคเครือข่ายไม่เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว	๓.๑ เสริมสร้างความเข้มแข็งในเรื่องเทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ และสร้างความเชื่อมโยงการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารออนไลน์ระหว่างหน่วยงานส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม เพื่อให้สามารถสกัดกั้นการกระทำที่ขาดคุณธรรม จริยธรรมได้อย่างเท่าทัน ๓.๒ สร้างโอกาสในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของภาคประชาชนโดยสะดวก เพื่อร่วมทำหน้าที่เฝ้าระวังและแจ้งเบาะแสพฤติกรรมจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐได้อย่างมีประสิทธิภาพ
๔ **ความเสี่ยงจากการเกิดภาวะวิกฤติมีโอกาสที่จะส่งผลกระทบอย่างรุนแรงและกว้างขวาง** นำไปสู่ความเสียหายที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วและรุนแรง กระทบต่อความสำเร็จของการดำเนินงานตามปกติ และไม่สามารถดำเนินงานได้บรรลุเป้าหมายตามกรอบระยะเวลาที่ตั้งไว้ เช่น การเกิดภัยพิบัติ โรคติดต่ออุบัติใหม่อย่างรุนแรงที่เกิดขึ้นอย่างไม่คาดคิด ทั้งที่เกิดจากภัยธรรมชาติและจากการกระทำของมนุษย์	๔.๑ ประเมินความเสี่ยงและภัยคุกคามที่มีโอกาสเกิด และส่งผลกระทบอย่างรุนแรงต่อการดำเนินงาน โดยทบทวนกิจกรรมกระบวนการทำงาน รวมถึงระดับผลกระทบของการขับเคลื่อนแผนงาน / โครงการ ในกรณีที่กิจกรรมกระบวนการทำงานดังกล่าวต้องหยุดชะงัก หากเกิดสภาวะวิกฤติ ๔.๒ กำหนดกลยุทธ์ หรือแนวทางในการสร้างความต่อเนื่องของการปฏิบัติงาน เพื่อให้มั่นใจได้ว่าแผนการดำเนินงานมีความพร้อมต่อสภาวะวิกฤติ และมีการปรับปรุงทบทวนกลยุทธ์หรือแนวทางอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้มีความต่อเนื่อง เพื่อให้เท่าทันกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ๔.๓ พัฒนาระบบเฝ้าระวังการเกิดสภาวะวิกฤติ โดยมีการจัดเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง และให้เท่าทันต่อสภาวะการเปลี่ยนแปลง ๔.๔ กำหนดหน่วยงานและผู้รับผิดชอบบริหารความพร้อมต่อสภาวะวิกฤติ มอบหมายให้มีการปฏิบัติตามภารกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ

บรรณานุกรม

กรมการศาสนา กระทรวงวัฒนธรรม. (๒๕๖๑). **คู่มือการขับเคลื่อนแผนแม่บทส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ**. กรุงเทพมหานคร : บริษัทรำไทย เพลส จำกัด.

กรมการศาสนา. กระทรวงวัฒนธรรม. (๒๕๖๓, ออนไลน์). **ศาสนาพราหมณ์-ฮินดู**. เข้าถึงเมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๖๓ จาก http://e-service.dra.go.th/hinduism.php?p=word.

กรมการศาสนา. กระทรวงวัฒนธรรม. (๒๕๖๓, ออนไลน์). **ศาสนาซิกซ์**. เข้าถึงเมื่อวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๖๓ จาก http://www.m-culture.go.th/mculture_th60/download/sikhism.pdf.

กรมการศาสนา กระทรวงวัฒนธรรม. (๒๕๕๔). **ความรู้ศาสนาเบื้องต้น**. กรุงเทพมหานคร : กรมการศาสนา กระทรวงวัฒนธรรม.

คณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ. (๒๕๔๘). **หลักการทรงงานในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว**. กรุงเทพมหานคร : 21 เซ็นจูรี่.

คณะกรรมการส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ. (๒๕๕๙). **แผนแม่บทส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๕๙-๒๕๖๔)**. กรุงเทพมหานคร : กรมการศาสนา กระทรวงวัฒนธรรม.

คณะกรรมการส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ. (๒๕๖๕). **(ร่าง) แผนปฏิบัติการด้านการส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)**. กรุงเทพมหานคร : กรมการศาสนา กระทรวงวัฒนธรรม.

คณะกรรมการส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ. (๒๕๖๑). **การส่งเสริมคุณธรรม “พอเพียง วินัย สุจริต จิตอาสา” สร้างคนดีสู่สังคม**. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์คุณธรรม (องค์การมหาชน).

คณะกรรมการส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ. (๒๕๖๑). **คู่มือการส่งเสริมคุณธรรม “พอเพียง วินัย สุจริต จิตอาสา” สร้างคนดีสู่สังคม**. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์คุณธรรม (องค์การมหาชน).

คณะกรรมการส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ. (๒๕๖๑). . **แผนแม่บทส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๕๙-๒๕๖๔) ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๙ คู่มือการขับเคลื่อนแผนแม่บทส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๕๙-๒๕๖๔)**. กรุงเทพมหานคร : กรมการศาสนา กระทรวงวัฒนธรรม.

ดวงเดือน พันธุมนาวิน. (๒๕๓๘). **ทฤษฎีต้นไม้จริยธรรม : การวิจัยและการพัฒนาบุคคล**. กรุงเทพมหานคร : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

ดวงเดือน พันธุมนาวิน. (๒๕๔๔). **ทฤษฎีต้นไม้จริยธรรม : การวิจัยและการพัฒนาบุคคล**. กรุงเทพมหานคร : สำนักกิจการโรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.

ดวงเดือน พันธุมนาวิน. (๒๕๕๐). **ปกกฎหมายกับพฤติกรรมเชิงจริยธรรม**. วารสารพัฒนาสังคม ๙ (๑) หน้า ๑-๒๙

นงลักษณ์ วิรัชชัย ศจีมาศ ณ วิเชียร และพิสมัย อรทัย. (๒๕๕๑). **การสำรวจและสังเคราะห์ตัวบ่งชี้คุณธรรม จริยธรรม**. ศูนย์คุณธรรม (องค์การมหาชน).

มหาวิทยาลัยมหิดล. **รายงานประเมินผลการดำเนินงานตามแผนแม่บทส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๕๙-๒๕๖๔) ฉบับสมบูรณ์.** กรุงเทพมหานคร : กระทรวงวัฒนธรรม. ๒๕๖๔.

ราชบัณฑิตสถาน. (๒๕๔๒). **พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒**. กรุงเทพมหานคร : อักษรเจริญทัศน์การพิมพ์.

ราชบัณฑิตสถาน. (๒๕๖๓, ออนไลน์). **พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตสถาน พ.ศ. ๒๕๕๔**. เข้าถึงเมื่อวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๓ จาก http://dictionary.orst.go.th/lookup_domain.php.

วศิน อินสระ. (๒๕๔๑). **พุทธจริยศาสตร์**. กรุงเทพมหานคร : ทองกวาว.

วิทย์ วิศทเวทย์. (๒๕๒๖). **จริยศาสตร์เบื้องต้น**. กรุงเทพมหานคร : อักษรเจริญทัศน์.

ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข. **รายงานการประชุมคณะกรรมการจริยธรรม ประจำสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ครั้งที่ ๒/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๖๔**. นนทบุรี. ๒๕๖๔.

สำนักงาน ก.พ.. **ยุทธศาสตร์ด้านมาตรฐานทางจริยธรรมและการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐ (พ.ศ. ๒๕๖๕-๒๕๗๐) (ฉบับเสนอคณะรัฐมนตรี)**. นนทบุรี : สำนักงาน ก.พ.. ๒๕๖๕.

สำนักงานคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ. (๒๕๕๙). **เศรษฐกิจพอเพียง**. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการพิเศษฯ.

สำนักงาน ป.ป.ช.. **(ร่าง) แผนปฏิบัติการด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ระยะที่ ๒ (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)**. นนทบุรี : สำนักงาน ป.ป.ช.. ๒๕๖๕.

สำเนียง ยอดศรี. (๒๕๖๐). **จริยศาสตร์ จริยธรรม และคุณธรรมตามแนวความคิดของนักปรัชญา**. วารสารปรัชญาปริทรรศน์ ปีที่ ๒๒ ฉบับที่ ๒ กรกฎาคม-ธันวาคม ๒๕๖๐.

สุวรรณฐา ลึม และ พระปลัดสมชาย ปโยโค (ดำเนิน). (๒๕๖๒) **แนวทางส่งเสริมกตัญญูกตเวทีในสังคมไทย An Approach for Promoting Katannukatavedi in Thai Society**. Journal of MCU Peace Studies Vol.7 No.2 (March-April 2019). กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อุบล เลี้ยววาริณ. (๒๕๕๑. ออนไลน์). **การวิจัยเพื่อพัฒนาเครื่องมือวัดแบบพหุมิติของจิตลักษณะด้านการรับรู้คุณความดี**. Digital Research Information Center เข้าถึงเมื่อวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๖๕. https://dric.nrct.go.th/Search/SearchDetail/231422

อุบล เลี้ยววาริณ. (๒๕๕๕). **การวิจัยและพัฒนาชุดฝึกความสำนึกรู้คุณเพื่อเสริมสร้างความกตัญญูรู้คุณ ความรับผิดชอบและผลลัพธ์การเรียนรู้ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา**. วารสารวิจัยและพัฒนา ปีที่ ๔ (๒๕๕๕).

ผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา

๑. นายธงชัย กีรติหัตถยากร	รองปลัดกระทรวงสาธารณสุข หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านสนับสนุนงานบริการสุขภาพ
๒. นายรุ่งเรือง กิจผาติ	หัวหน้าที่ปรึกษาระดับกระทรวง ปฏิบัติราชการแทน หัวหน้าศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข

ผู้จัดทำ

๑. นางสาวสุชาฎา วรินทร์เวช	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ
๒. นายพศวีร์ วัชรบุตร	นักทรัพยากรบุคคลปฏิบัติการ
๓. นางสาวกาญจนธัช ศรพรหม	นักทรัพยากรบุคคลปฏิบัติการ
๔. นางสาวเขมรินทร์ อภิสุทธิพงษากุล	นักทรัพยากรบุคคลปฏิบัติการ
๕. นางสาวชนกพร แสนสุด	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการ
๖. นางสาวพรนิดา นาคทับทิม	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการ
๗. นางสาวกันตินันท์ เพียสุพรรณ	นักทรัพยากรบุคคลปฏิบัติการ
๘. นางสาวณิชารีย์ ศรีสิทธิพรหม	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการ
๙. นายนิทัศน์ สนธิเกษตริน	นักทรัพยากรบุคคลปฏิบัติการ
๑๐. นางสาวนงลักษณ์ พูลนาค	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการ
๑๑. นางสาวนันทนิตย์ กุกุดเรือ	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการ
๑๒. นางสาวกันยา หิรัญ	นักวิชาการเงินและบัญชี
๑๓. นางสาวน้ำฝน พยัคคานนท์	นักทรัพยากรบุคคล
๑๔. นางสาวทิพยวรรณ ภูสิงห์ทอง	นักวิเคราะห์นโยบายและแผน
๑๕. นางสาวชัญญกร ลามาลี	นักทรัพยากรบุคคล
๑๖. นางสาวชยาภรณ์ โกสัยพัฒ	นักวิชาการพัสดุ
๑๗. นางสาวกิตติพร ถิระโคตร	นักวิเคราะห์นโยบายและแผน

ห้องปลัดกระทรวงฯ
นพ.โอภาส การย์กวินพงศ์
เลขรับ 4628
วันที่ 17 ต.ค. 2565
เวลา 15.33 น.

ห้องรองปลัดกระทรวงฯ
นพ.ณรงค์ สายวงศ์
เลขรับ 4745
วันที่ 5/10/65
เวลา 12.50

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริตฯ กลุ่มงานยุทธศาสตร์ฯ โทร. ๐ ๒๕๙๐ ๑๓๓๐

ที่ สธ ๐๒๑๗.๐๑/๔๑๔๗ **วันที่** ๓ ตุลาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอความเห็นชอบแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

เรียน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข

เรื่องเดิม

๑. คณะกรรมการส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ ในคราวประชุม ครั้งที่ ๑/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ มีมติเห็นชอบ (ร่าง) แผนปฏิบัติการด้านการส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ซึ่งเป็นแผนระดับที่ ๓ ที่เป็นแผนการพัฒนาเชิงประเด็น (Issue-based) เพื่อให้หน่วยงานทุกภาคส่วนร่วมขับเคลื่อนให้คุณธรรมเป็นคุณค่าหลักนำการพัฒนา ให้เกิดการพัฒนาเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ครบทุกมิติทุกช่วงวัย เป็นคนดี คนเก่ง มีคุณภาพ เข้มแข็ง มีภูมิคุ้มกัน และนำพลังบวกมาสร้างความร่วมมือแก้ปัญหาวิกฤตและเหตุการณ์พลิกผันต่าง ๆ ที่กำลังเผชิญในปัจจุบันและอาจเกิดขึ้นในอนาคต พร้อมไปกับการบรรลุเป้าหมายและตัวชี้วัดของยุทธศาสตร์ชาติ และแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติฯ

๒. ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข ได้จัดทำ (ร่าง) แผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ซึ่งเป็นแผนที่ดำเนินการต่อเนื่องมาจากแผนแม่บทส่งเสริมคุณธรรม กระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) ที่ขยายกรอบเวลาให้ใช้ต่อไปจนถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๕ และจัดการประชุมวิพากษ์ (ร่าง) แผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) เมื่อวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๖๕ ณ โรงแรมทีเค. พาเลซ แอนด์ คอนเวนชั่น ถนนแจ้งวัฒนะ กรุงเทพฯ มีผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งภายในและภายนอกกระทรวงสาธารณสุข ได้ร่วมให้ข้อคิดเห็นต่อ (ร่าง) แผนปฏิบัติราชการฯ อย่างมีส่วนร่วม

๓. แผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ได้ให้ความสำคัญกับความสอดคล้องของแผน ๓ ระดับ ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐ เรื่อง “แนวทางการเสนอแผนเข้าสู่การพิจารณาของคณะรัฐมนตรี” โดยมีความสอดคล้องกับแผนระดับที่ ๑ แผนระดับที่ ๒ และแผนระดับที่ ๓ ที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

แผนระดับที่ ๑ สอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ๓ ประเด็นยุทธศาสตร์ คือ ด้านที่ ๓ การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ด้านที่ ๔ การสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม และด้านที่ ๖ การปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

แผนระดับที่ ๒ สอดคล้องและถ่ายทอดเป้าหมายทั้งระดับภาพรวมและระดับแผนย่อย รวมถึงแนวทางการพัฒนาจากแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นที่ ๑๐ การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม ประเด็นที่ ๑๑ การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต ประเด็นที่ ๑๕ พลังทางสังคม และประเด็นที่ ๒๑ การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ แผนการปฏิรูปประเทศด้านวัฒนธรรม กีฬา แรงงาน และการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ (ฉบับปรับปรุง) และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) หมุดหมายที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต และนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ ไปสู่การปฏิบัติในระดับโครงการ

แผนระดับ...

แผนระดับ ๓ สอดคล้องกับแผนปฏิบัติการด้านการส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ยุทธศาสตร์ด้านมาตรฐานทางจริยธรรมและการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐ (พ.ศ. ๒๕๖๕-๒๕๗๐) และแผนปฏิบัติการด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๕-๒๕๗๐)

แผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) มีแผนย่อยจำนวน ๔ แผนย่อย ประกอบด้วย **แผนย่อยที่ ๑** สร้างสภาพแวดล้อมและพัฒนาหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ให้เป็นองค์กรส่งเสริมการทำความดี เป็นองค์กรคุณธรรมต้นแบบ **แผนย่อยที่ ๒** เพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ ระบบ และกลไกการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม **แผนย่อยที่ ๓** ส่งเสริมให้กระทรวงสาธารณสุขเป็นแบบอย่างการส่งเสริมองค์กรคุณธรรมต้นแบบ **และแผนย่อยที่ ๔** ส่งเสริมมาตรฐานทางจริยธรรม และสร้างสังคม-วัฒนธรรมภายในหน่วยงาน มีเป้าหมายคือ กระทรวงสาธารณสุข เป็นองค์กรคุณธรรมต้นแบบอย่างยั่งยืน หน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข และหน่วยงานในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขผ่านเกณฑ์การประเมินเป็นองค์กรคุณธรรมต้นแบบ และหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขผ่านเกณฑ์การประเมิน ITA เมื่อสิ้นสุดแผน ทั้งนี้ การขับเคลื่อนสู่เป้าหมายดังกล่าวนั้น ประกอบด้วย ๓ ตัวชี้วัด คือ (๑) ร้อยละของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขผ่านเกณฑ์การประเมินเป็นองค์กรคุณธรรมต้นแบบ (๒) ร้อยละของหน่วยงานในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขผ่านเกณฑ์การประเมินเป็นองค์กรคุณธรรมต้นแบบ (๓) ร้อยละของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขผ่านเกณฑ์การประเมิน ITA และ (๔) ดัชนีความสุขคนทำงาน เมื่อสิ้นสุดแผนฯ ทั้งนี้ การขับเคลื่อนสู่เป้าหมายดังกล่าวนั้น ประกอบด้วยตัวชี้วัด ๔ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย ดังนี้

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย				
	ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๗	ปี ๒๕๖๘	ปี ๒๕๖๙	ปี ๒๕๗๐
๑. ร้อยละของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขผ่านเกณฑ์การประเมินเป็นองค์กรคุณธรรมต้นแบบ	๙๐	๙๐	๙๐	๙๐	๙๐
๒. ร้อยละของหน่วยงานในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขผ่านเกณฑ์การประเมินเป็นองค์กรคุณธรรมต้นแบบ	๙๐	๙๐	๙๐	๙๐	๙๐
๓. ร้อยละของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขผ่านเกณฑ์การประเมิน ITA	๙๒	๙๔	๙๔	๙๔	๙๕

มุ่งหวังให้กระทรวงสาธารณสุขมีระบบการบริหารจัดการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมบนฐานชีวิตวิถีใหม่ที่มีความเข้มแข็งและมีความยั่งยืน โดยมีหลักธรรมทางศาสนา ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และวิถีวัฒนธรรมไทยที่ดีงาม เป็นหลักนำทางและหลักคิดในการดำรงชีวิตวิถีใหม่และการพัฒนาให้ปรากฏชัดเป็นรูปธรรมในกระทรวงสาธารณสุข พัฒนาบุคลากรในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขอย่างสมดุลทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา และคุณธรรม จริยธรรม เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีความพร้อมในทุกมิติ ส่งเสริมการทำความดีอย่างเป็นระบบ ตลอดจนเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับหน่วยงานอื่นในการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม

บนฐานคิด ...

บนฐานคิดการรับรู้ถึงเป้าหมาย หรือ Sense of Purpose นั่นคือการรับรู้และสร้างเป้าหมายร่วมกันเพื่อเปลี่ยนแปลงอนาคตของกระทรวงสาธารณสุขไปสู่สิ่งที่ดีขึ้นโดยคำนึงถึงประโยชน์ของส่วนรวมก่อนประโยชน์ของตนเองหรือพวกพ้อง และร่วมมือกันสร้างเป้าหมายของกระทรวงสาธารณสุข ในการทำสิ่งที่ยิ่งใหญ่ร่วมกันด้วยการมองไปข้างหน้า เปลี่ยนแปลงไปสู่สิ่งที่ดีกว่า นำสู่การเป็นกระทรวงคุณธรรม (Moral Ministry of Public Health) ภายใต้คุณธรรม ๕ ประการ นั่นคือ พอเพียง วินัย สุจริต จิตอาสา กตัญญู และค่านิยมของบุคลากรกระทรวงสาธารณสุข “MOPH” โดยให้ค่านิยม “MOPH” ฝังอยู่ในจิตวิญญาณของบุคลากรสาธารณสุขทุกคน ไม่ว่าเป้าหมายการทำงานจะเป็นอย่างไร ก็จะประสบความสำเร็จ

ข้อพิจารณา

ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข ขอเรียนว่า ได้นำข้อคิดเห็นต่อ (ร่าง) แผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) มาแก้ไขปรับปรุง และจัดทำเป็นแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ฉบับสมบูรณ์แล้ว เห็นควรแจ้งทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ทราบ และนำแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) เป็นเครื่องมือและแนวทางการขับเคลื่อนการพัฒนาคนและพัฒนาระบบคุณธรรม จริยธรรมที่ดีและยั่งยืน ตลอดจนพัฒนาภาคีเครือข่ายร่วมขับเคลื่อนคุณธรรม จริยธรรมให้มากขึ้นอย่างมีคุณภาพและต่อเนื่อง เพื่อพัฒนาและสร้างระบบนิเวศคุณธรรม ระบบนิเวศจริยธรรม วัฒนธรรมจริยธรรม ในกระทรวงสาธารณสุขสู่สังคมคุณธรรมอย่างยั่งยืน มีความพร้อมสำหรับวิถีชีวิตในศตวรรษที่ ๒๑ ผลักดันสู่การปฏิบัติให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายของแผนระดับที่ ๑ ถึงแผนระดับที่ ๓ ตามเป้าหมายภายในกรอบระยะเวลาที่กำหนด

ข้อเสนอ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หากเห็นชอบขอได้โปรดดำเนินการดังนี้ต่อไปด้วย จักเป็นพระคุณ

๑. เห็นชอบแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

๒. ลงนามในหนังสือถึงหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข

๓. อนุญาตให้นำแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ขึ้นเผยแพร่บนเว็บไซต์กระทรวงสาธารณสุข เว็บไซต์สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข และเว็บไซต์ศูนย์ปฏิบัติการต่อการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข

(นายรุ่งเรือง กิจผาติ)
หัวหน้าที่ปรึกษาระดับกระทรวง ปฏิบัติราชการแทน
หัวหน้าศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต
กระทรวงสาธารณสุข

เรียน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข

เพื่อโปรดพิจารณาเห็นชอบและอนุญาตให้นำแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ขึ้นเผยแพร่บนเว็บไซต์กระทรวงสาธารณสุขสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข และศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข ต่อไปด้วย จะเป็นพระคุณ

- เห็นชอบข้อ ๑
- อนุญาตข้อ ๓

(นายณรงค์ สายวงศ์)
รองปลัดกระทรวงสาธารณสุข
หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านพัฒนาการสาธารณสุข

(นายโอภาส การย์กวินพงศ์)
ปลัดกระทรวงสาธารณสุข
๑๗ ต.ค. ๒๕๖๕

พอเพียง วินัย สุจริต จิตอาสา กตัญญู

0 2590 1330

www.stopcorruption.moph.go.th

ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข

แบบฟอร์มการขอเผยแพร่ข้อมูลผ่านเว็บไซต์ของหน่วยงานในราชการบริหารส่วนกลาง
สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข
ตามประกาศสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข
เรื่อง แนวทางการเผยแพร่ข้อมูลต่อสาธารณะผ่านเว็บไซต์ของหน่วยงาน พ.ศ. ๒๕๖๑
สำหรับหน่วยงานในราชการบริหารส่วนกลางสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

แบบฟอร์มการขอเผยแพร่ข้อมูลผ่านเว็บไซต์ของหน่วยงานในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

ชื่อหน่วยงาน : ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข
วัน/เดือน/ปี : ๒๒ ตุลาคม ๒๕๖๕
หัวข้อ: แผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) และเอกสารที่เกี่ยวข้อง

รายละเอียดข้อมูล (โดยสรุปหรือเอกสารแนบ)
แผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) และเอกสารที่เกี่ยวข้อง

Link ภายนอก: ไม่มี

หมายเหตุ: .....
.....
.....

ผู้รับผิดชอบการให้ข้อมูล
สุชาฎา วรินทร์เวช
(นางสาวสุชาฎา วรินทร์เวช)
ตำแหน่ง นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ
วันที่ ๒๒ เดือน ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

ผู้อนุมัติรับรอง
สุชาฎา วรินทร์เวช
(นางสาวสุชาฎา วรินทร์เวช)
ตำแหน่ง นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ (หัวหน้า)
วันที่ ๒๒ เดือน ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

ผู้รับผิดชอบการนำข้อมูลขึ้นเผยแพร่
พศวีร์ วัชรบุตร
(นายพศวีร์ วัชรบุตร)
นักทรัพยากรบุคคลปฏิบัติการ
วันที่ ๒๒ เดือน ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑

สำนักงาน ก.พ.
Office of the Civil Service Commission

ยุทธศาสตร์ด้านมาตรฐานทางจริยธรรม และการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐ (พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๗๐)

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน

สารบัญ

		หน้า
บทที่ ๑	**บทนำ**	**๑**
	๑. หลักการและเหตุผล	๑
	๒. วัตถุประสงค์	๒
บทที่ ๒	**กระบวนการจัดทำยุทธศาสตร์มาตรฐานทางจริยธรรมและการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐ**	**๓**
	๒.๑ ความหมายและแนวคิดเกี่ยวกับจริยธรรม	๓
	๒.๒ การวิเคราะห์ยุทธศาสตร์ภาครัฐระดับต่าง ๆ และความเชื่อมโยงระหว่างยุทธศาสตร์อื่นที่เกี่ยวข้อง	๘
	๒.๓ การวิเคราะห์ปัจจัยทางยุทธศาสตร์	๒๐
	๒.๔ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (SWOT Analysis)	๕๓
	๒.๕ การสังเคราะห์นโยบายและยุทธศาสตร์ (Strategy Alignment)	๖๔
บทที่ ๓	**ยุทธศาสตร์ด้านมาตรฐานทางจริยธรรมและการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐ**	**๗๑**
	๓.๑ วิสัยทัศน์ (Vision)	๗๑
	๓.๒ พันธกิจ (Mission)	๗๑
	๓.๓ เป้าหมาย (Goal)	๗๑
	๓.๔ วัตถุประสงค์ (Objective)	๗๑
	๓.๕ ตัวชี้วัดตามเป้าหมาย (Key Performance Indicators)	๗๒
	๓.๖ ยุทธศาสตร์ด้านมาตรฐานทางจริยธรรมและการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐ (พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๗๐)	๗๒
	๓.๗ ประเด็นท้าทายเชิงกลยุทธ์ (Strategic Challenge)	๘๖
	๓.๘ แนวทางการส่งเสริมจริยธรรมและรูปแบบการขับเคลื่อนงานด้านการส่งเสริมจริยธรรมสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่สามารถดำเนินการได้ทันทีและสร้างผลกระทบสูง (Quick Win)	๘๙
	๓.๙ แนวทางการส่งเสริมจริยธรรมและรูปแบบการขับเคลื่อนงานด้านการส่งเสริมจริยธรรมสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น	๙๑

บทสรุปผู้บริหาร

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๗๖ วรรคสาม บัญญัติให้รัฐพึงจัดให้มีมาตรฐานทางจริยธรรมเพื่อให้หน่วยงานของรัฐใช้เป็นหลักในการกำหนดประมวลจริยธรรมสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานนั้น ๆ ซึ่งต้องไม่ต่ำกว่ามาตรฐานทางจริยธรรมดังกล่าว

พระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. ๒๕๖๒ เป็นกฎหมายหลักสำคัญในการจัดทำประมวลจริยธรรมของหน่วยงานของรัฐที่จะกำหนดเป็นหลักเกณฑ์การประพฤติปฏิบัติตนอย่างมีคุณธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ และมีผลใช้บังคับกับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานของรัฐในกำกับของฝ่ายบริหาร ได้แก่ ข้าราชการพลเรือน ข้าราชการการเมือง ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ข้าราชการทหารและข้าราชการพลเรือนกลาโหม ข้าราชการตำรวจ ข้าราชการส่วนท้องถิ่น ผู้บริหารและพนักงานรัฐวิสาหกิจ ผู้บริหาร เจ้าหน้าที่ และผู้ปฏิบัติงานในองค์การมหาชน หน่วยงานของรัฐรูปแบบใหม่ แต่ไม่รวมถึงหน่วยงานธุรการของรัฐสภา องค์กรอิสระ ศาล และองค์กรอัยการ และมาตรา ๘ กำหนดให้มีคณะกรรมการมาตรฐานทางจริยธรรมคณะหนึ่งเรียกโดยย่อว่า ก.ม.จ. และมาตรา ๑๓ (๑) กำหนดให้ ก.ม.จ. มีอำนาจหน้าที่ในการเสนอแนะและให้คำปรึกษาเกี่ยวกับนโยบายและยุทธศาสตร์ด้านมาตรฐานทางจริยธรรมและการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐต่อคณะรัฐมนตรี

ก.ม.จ. จึงกำหนดให้มียุทธศาสตร์ด้านมาตรฐานทางจริยธรรมและการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐ เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางการขับเคลื่อนมาตรฐานด้านจริยธรรมอย่างเป็นรูปธรรมและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน โดยในการประชุม ก.ม.จ. ครั้งที่ ๑/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๖๔ ได้พิจารณาและมีมติเห็นชอบร่างยุทธศาสตร์ด้านมาตรฐานทางจริยธรรมและการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐ และให้เสนอร่างยุทธศาสตร์ด้านมาตรฐานทางจริยธรรมและการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐไปยังสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และคณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไป

สาระสำคัญของยุทธศาสตร์ด้านมาตรฐานทางจริยธรรมและการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๗๐ ซึ่งได้มีการศึกษาวิจัยจากข้อมูลทั้งในประเทศและต่างประเทศ วิเคราะห์ปัจจัยทางยุทธศาสตร์ วิเคราะห์สภาพแวดล้อม (SWOT Analysis) และการสังเคราะห์นโยบายและยุทธศาสตร์ (Strategy Alignment) เพื่อนำข้อมูลมากำหนดยุทธศาสตร์โดยมีสาระสำคัญสรุปได้ ดังนี้

วิสัยทัศน์ เจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นที่เชื่อถือและไว้วางใจได้ (Trusted Public Officers)

พันธกิจ สร้างสังคม-วัฒนธรรมทางจริยธรรมของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐและเน้นย้ำภาพลักษณ์เจ้าหน้าที่ของรัฐที่เป็นคนดี มีความสามารถ และมีคุณธรรม เพื่อให้ได้รับความเชื่อมั่นจากประชาชนและความไว้วางใจในระดับนานาชาติ

เป้าหมาย ยกระดับตัวชี้วัดนานาชาติและตัวชี้วัดระดับชาติที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรมเจ้าหน้าที่ของรัฐและตัวชี้วัดด้านคุณธรรมและความโปร่งใสของการดำเนินงานภาครัฐของประเทศไทย โดยใช้กลไกขับเคลื่อนด้านมาตรฐานทางจริยธรรมเพื่อยกระดับการทำหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

ประเด็นยุทธศาสตร์ ๕ ยุทธศาสตร์ ครอบคลุมการสร้างมาตรฐาน การพัฒนาผลักดันนโยบาย การส่งเสริมและบูรณาการรวมพลังกับทุกภาคส่วน ภายใต้ประเด็นท้าทายเชิงกลยุทธ์ที่ว่า “ไม่มีข้อยกเว้น ไม่มีข้อกังขา และไม่สูญเปล่า” ทั้งนี้ อาศัยการใช้สื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัยเพื่อการสื่อสารที่เข้าถึงและร่วมรณรงค์สร้างสังคม-วัฒนธรรมจริยธรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การสร้างมาตรฐานทางจริยธรรมภายในหน่วยงานของรัฐ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาผลักดันนโยบายและระบบบริหารการส่งเสริมมาตรฐานทางจริยธรรมภาครัฐให้ครอบคลุมทุกหน่วยงานและทุกระดับ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การส่งเสริมการนำมาตรฐานทางจริยธรรมไปใช้ในการบริหารงานบุคคล

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การรวมพลังทุกภาคส่วนในการสร้างสังคม-วัฒนธรรมทางจริยธรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การสื่อสารเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจและเสริมสร้างทัศนคติเรื่องมาตรฐานทางจริยธรรมและการกระทำผิด

นอกจากนี้ ยุทธศาสตร์ยังได้กำหนดรูปแบบกลยุทธ์แนวทางการขับเคลื่อนงานด้านการส่งเสริมจริยธรรมสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่สามารถดำเนินการได้ทันทีและสร้างผลกระทบสูง (Quick Win) และแนวทางการขับเคลื่อนงานด้านการส่งเสริมจริยธรรมสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น เพื่อให้เกิดบทบาทความรับผิดชอบที่มีความชัดเจนและเป็นองคาพยพของการขับเคลื่อนงานด้านมาตรฐานทางจริยธรรมตามเจตนารณ์ของกฎหมายอย่างยั่งยืนต่อไป

ศูนย์ส่งเสริมจริยธรรม สำนักงาน ก.พ.

สิงหาคม ๒๕๖๔

ยุทธศาสตร์ด้านมาตรฐานทางจริยธรรม และการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๗๖ วรรคสาม

> "รัฐพึงจัดให้มีมาตรฐานทางจริยธรรมเพื่อให้หน่วยงานของรัฐใช้เป็นหลักในการกำหนดประมวลจริยธรรมสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานนั้น ๆ ซึ่งต้องไม่ต่ำกว่ามาตรฐานทางจริยธรรมดังกล่าว"

พระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. ๒๕๖๒

- มาตรา ๕ ยึดมั่นในสถาบันหลักของประเทศ | ซื่อสัตย์สุจริต | กล้าตัดสินใจในสิ่งที่ถูกต้อง | คิดถึงประโยชน์ส่วนรวม | มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน | ปฏิบัติหน้าที่อย่างเป็นธรรม | ดำรงตนเป็นแบบอย่างที่ดี
- มาตรา ๘ กำหนดให้มีคณะกรรมการมาตรฐานทางจริยธรรมคณะหนึ่งเรียกโดยย่อว่า ก.ม.จ.
- มาตรา ๑๓ (๑) ก.ม.จ. มีอำนาจหน้าที่ในการเสนอแนะและให้คำปรึกษาเกี่ยวกับนโยบายและยุทธศาสตร์ด้านมาตรฐานทางจริยธรรมและการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐต่อคณะรัฐมนตรี

ยุทธศาสตร์ด้านมาตรฐานทางจริยธรรมและการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐ

วิสัยทัศน์

เจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นที่เชื่อถือและไว้วางใจได้ (Trusted Public Officers)

พันธกิจ

สร้างสังคม-วัฒนธรรมทางจริยธรรมของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นคนดี มีความสามารถ มีคุณธรรม

เป้าหมาย

ยกระดับดัชนีวัดนานาชาติและดัชนีวัดระดับชาติ จริยธรรมเจ้าหน้าที่ของรัฐและดัชนีวัดด้านคุณธรรมและความโปร่งใส

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ สร้าง

มาตรฐานทางจริยธรรมภายในหน่วยงานของรัฐ

"ไม่มีข้อยกเว้น"

ครอบคลุมหน่วยงานของรัฐทุกองค์กร สร้างการรับรู้และเข้าใจภาครัฐและภาคประชาชน

จัดทำข้อตกลงทางจริยธรรมร่วมกัน ตั้งแต่ระดับปฏิบัติจากล่างขึ้นบน (Bottom-up)

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ผลักดัน

นโยบาย ระบบบริหาร กลไกส่งเสริมมาตรฐานทางจริยธรรมภาครัฐ ครอบคลุมทุกหน่วยงานและทุกระดับ

"ไม่มีข้อกังขา"

ปรับปรุงกลไกฯ
-ก.ม.จ.
-องค์กรกลางบริหารงานบุคคล
-กลไกขับเคลื่อนนโยบายการส่งเสริมจริยธรรมในระดับองค์กร

พัฒนากลไกฯ ให้เป็นรูปธรรม

บูรณาการกลไกฯ ส่งเสริมมาตรฐานทางจริยธรรมภาครัฐและจริยธรรมในสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ส่งเสริม

การนำมาตรฐานทางจริยธรรมไปใช้ในการบริหารงานบุคคล

พัฒนาระบบ เครื่องมือ เอื้อให้มีการนำจริยธรรมไปใช้ในการบริหารงานบุคคลแบบ

"ไม่มีข้อกังขา"

ส่งเสริมคนดีมีคุณธรรมและพฤติกรรมเป็นแบบอย่างที่ดี ก้าวหน้าในการทำงาน

นำไปใช้กับการบริหารงานบุคคลเต็มรูปแบบ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ รวมพลัง

ทุกภาคส่วนในการสร้างสังคม-วัฒนธรรมทางจริยธรรม

เปิดโอกาสให้กับทุกภาคส่วนโดยใช้กลไกเทคนิคใหม่เพื่อร่วมสร้าง

"สังคม-วัฒนธรรมทางจริยธรรม"

ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมติดตาม ตรวจสอบ และส่งเสริมจริยธรรมการปฏิบัติงานภาครัฐ

สร้างระบบต้นทุนสังคมในการทำความดี (Social Credit)

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ สื่อสาร

สร้างความรู้ความเข้าใจและเสริมสร้างทัศนคติเรื่องมาตรฐานทางจริยธรรมและการกระทำผิด

เปลี่ยนทัศนคติผิดหรือถูก

"ไม่มีข้อกังขา"
"ไม่สูญเปล่า"

ไม่ยอมรับทุจริตในทุกรูปแบบ สื่อสารรณรงค์ด้วยเครื่องมือสื่อสารในรูปแบบใหม่เพื่อเปลี่ยนทัศนคติและพฤติกรรม

สร้างความรู้/เข้าใจเจ้าหน้าที่รัฐและประชาชน

ส่งเสริมภาพลักษณ์ของสถาบันหลัก

ประเด็นท้าทายเชิงกลยุทธ์
(Strategic Challenge)

ไม่มีข้อยกเว้น

การสร้างมาตรฐานทางจริยธรรมให้มีมาตรฐานเดียวกัน ในกลุ่มเจ้าหน้าที่ของรัฐทุกประเภทโดยไม่มีข้อยกเว้น

ไม่มีข้อกังขา

สร้างความพร้อมในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ทางจริยธรรม โดยไม่มีข้อกังขา หรือตั้งคำถามกับการดำเนินงาน โดยใช้จริยธรรมเป็นหลังพิงหรือหลักเกณฑ์ในการตัดสินใจและการประพฤติปฏิบัติตนแทนการใช้ดุลพินิจในกรณีที่ไม่มีกฎข้อบังคับมาชี้ขาดเพื่อลดพฤติกรรมสีเทา

ไม่สูญเปล่า

สร้างระบบการบริหารงานบุคคลที่คำนึงถึงหลักทางจริยธรรม (Ethical Human Resource Management) โดยเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีความประพฤติตามมาตรฐานทางจริยธรรมควรจะได้รับการสนับสนุนในรูปแบบต่างๆ ไม่ให้ความพยายามนั้นสูญเปล่าและไม่ปล่อยให้มีที่ยืนสำหรับการกระทำผิดทางจริยธรรมปรากฏอยู่ในระบบการทำงานภาครัฐ ร่วมมือผลักดันให้เกิดการปฏิวัติสังคม-วัฒนธรรมทางจริยธรรมในหมู่ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐและสร้างภาพลักษณ์บุคลากรภาครัฐไทยที่เป็นคนดี

บทที่ ๑

บทนำ

๑. หลักการและเหตุผล

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๗๖ วรรคสาม บัญญัติให้รัฐพึงจัดให้มีมาตรฐานทางจริยธรรมเพื่อให้หน่วยงานของรัฐใช้เป็นหลักในการกำหนดประมวลจริยธรรมสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานนั้น ๆ ซึ่งต้องไม่ต่ำกว่ามาตรฐานทางจริยธรรมดังกล่าว และมาตรา ๒๕๘ ข. ด้านการบริหารราชการแผ่นดิน (๔) บัญญัติให้มีการปรับปรุงและพัฒนาการบริหารงานบุคคลภาครัฐเพื่อจูงใจให้ผู้มีความรู้ความสามารถอย่างแท้จริงเข้ามาทำงานในหน่วยงานของรัฐ และสามารถเจริญก้าวหน้าได้ตามความสามารถและผลสัมฤทธิ์ของงานของแต่ละบุคคล มีความซื่อสัตย์สุจริต กล้าตัดสินใจและกระทำในสิ่งที่ถูกต้องโดยคิดถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว มีความคิดสร้างสรรค์และคิดค้นนวัตกรรมใหม่ ๆ เพื่อให้การปฏิบัติราชการและการบริหารราชการแผ่นดินเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และมีมาตรการคุ้มครองป้องกันบุคลากรภาครัฐจากการใช้อำนาจโดยไม่เป็นธรรมของผู้บังคับบัญชา

เพื่อให้การจัดทำมาตรฐานทางจริยธรรมและประมวลจริยธรรมดังกล่าวเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและเป็นมาตรฐานเดียวกัน คณะรัฐมนตรีในการประชุมเมื่อวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๖๑ มีมติอนุมัติหลักการของร่างพระราชบัญญัติจริยธรรมเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. .... มีสาระสำคัญเป็นการกำหนดมาตรฐานทางจริยธรรมและกำหนดให้มีคณะกรรมการมาตรฐานทางจริยธรรม (ก.ม.จ.) เป็นกลไกระดับชาติ มีอำนาจหน้าที่เสนอแนะนโยบายต่อคณะรัฐมนตรี ให้คำปรึกษาแก่องค์กรกลางบริหารงานบุคคลในการจัดทำประมวลจริยธรรม กำหนดหลักเกณฑ์การนำจริยธรรมไปใช้ในกระบวนการบริหารทรัพยากรบุคคล รวมถึงวินิจฉัย ตีความ หรือให้ความเห็นในเรื่องที่ขัดแย้งกับมาตรฐานทางจริยธรรม ตลอดจนกำกับ ติดตาม และประเมินผลการดำเนินการตามมาตรฐานทางจริยธรรม และสภานิติบัญญัติแห่งชาติในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๖๒ เป็นพิเศษ เมื่อวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๖๒ เห็นสมควรประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. .... เป็นกฎหมาย โดยพระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. ๒๕๖๒ มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๑๗ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๒ ใช้เป็นหลักสำคัญในการจัดทำประมวลจริยธรรมของหน่วยงานของรัฐที่จะกำหนดเป็นหลักเกณฑ์การประพฤติปฏิบัติตนอย่างมีคุณธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยคณะกรรมการมาตรฐานทางจริยธรรม (ก.ม.จ.) จะกำหนดหลักเกณฑ์การจัดทำประมวลจริยธรรม กระบวนการรักษาจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ รวมทั้งมาตรการและกลไกที่มีประสิทธิภาพเพื่อเสริมสร้างให้มีการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรม

พระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. ๒๕๖๒ มีผลใช้บังคับกับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานของรัฐในกำกับของฝ่ายบริหาร ได้แก่ ข้าราชการพลเรือน ข้าราชการการเมือง ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ข้าราชการทหารและข้าราชการพลเรือน

กลาโหม ข้าราชการตำรวจ ข้าราชการส่วนท้องถิ่น ผู้บริหารและพนักงานรัฐวิสาหกิจ ผู้บริหาร เจ้าหน้าที่และผู้ปฏิบัติงานในองค์การมหาชน หน่วยงานของรัฐรูปแบบใหม่ แต่ไม่รวมถึงหน่วยงานธุรการของรัฐสภา องค์กรอิสระ ศาล และองค์กรอัยการ โดยประมาณการว่าจำนวนข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐนี้อาจจำแนกเป็นข้าราชการ ๑,๓๓๔,๘๙๓ คน พนักงานจ้าง ๒๔๓,๖๘๗ คน พนักงานราชการ ๑๔๕,๓๗๔ คน ลูกจ้างประจำ ๑๓๘,๗๒๓ คน และลูกจ้างชั่วคราว ๒๒๙,๖๓๐ คน ข้าราชการตำรวจ ๒๑๙,๖๔๒ คน[๑] และข้าราชการทหาร ณ เดือนกันยายน พ.ศ. ๒๕๖๒ จำนวน ๔๓๐,๒๐๙ นาย ด้วยเหตุนี้ จึงอาจกล่าวได้ว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐทุกประเภทที่อยู่ภายใต้พระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. ๒๕๖๒ มีจำนวน ๒,๗๔๒,๑๕๘ คน

เพื่อให้การขับเคลื่อนงานด้านการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐ มีประสิทธิภาพ และสอดคล้องตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ประกอบกับพระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. ๒๕๖๒ ที่บัญญัติให้คณะกรรมการมาตรฐานทางจริยธรรม (ก.ม.จ.) มีหน้าที่และอำนาจในการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับนโยบายและยุทธศาสตร์ด้านมาตรฐานทางจริยธรรมและการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐ จึงจำเป็นต้องจัดทำยุทธศาสตร์ด้านมาตรฐานทางจริยธรรมและการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพของบุคลากรภาครัฐให้เป็นทั้งคนเก่งและคนดีตามหลักมาตรฐานทางจริยธรรมในการปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งจะนำไปสู่การสร้างความเชื่อมั่นให้กับประชาชนและยกระดับภาพลักษณ์ประเทศไทยที่บริหารประเทศโดยยึดหลักความซื่อสัตย์สุจริต มีคุณธรรมสูงสุดเพื่อมุ่งไปสู่การเป็นประเทศที่มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศที่พัฒนาแล้วตามแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐

๒. วัตถุประสงค์

๒.๑ เพื่อให้องค์กรกลางบริหารงานบุคคลและหน่วยงานของรัฐ ใช้เป็นแนวทางในการขับเคลื่อนงานด้านการส่งเสริมจริยธรรม กระบวนการรักษาจริยธรรม การส่งเสริมและพัฒนาจริยธรรมให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรม ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๗๐

๒.๒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการขับเคลื่อนระบบราชการและองค์กรภาครัฐให้บรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) แผนปฏิรูปประเทศด้านการบริหารราชการแผ่นดิน และแผนปฏิรูปประเทศด้านการป้องกันและการปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ รวมถึงแผนแม่บทส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ และยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ

[๑] อ้างอิงข้อมูลใน สำนักงาน กพ., กำลังคนภาครัฐ ๒๕๖๑: ในฝ่ายพลเรือน, เอกสารเผยแพร่, ๒๕๖๒

บทที่ ๒

กระบวนการจัดทำยุทธศาสตร์มาตรฐานทางจริยธรรมและการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐ

การจัดทำยุทธศาสตร์ด้านมาตรฐานทางจริยธรรมและการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐ มีกระบวนการดำเนินการ ประกอบด้วย การรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ อย่างรอบด้านโดยยึดโยงกับแนวโน้ม (Trends) และแนวทางการส่งเสริมจริยธรรมทั้งในประเทศและต่างประเทศ แนวคิดทางวิชาการในการส่งเสริมจริยธรรม การรวบรวมองค์ความรู้และข้อมูลสภาพแวดล้อมหรือสถานการณ์ในต่างประเทศที่มีผลต่อการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม การเสริมสร้างธรรมาภิบาลหรือการป้องกันทุจริต โดยมีการสำรวจและวิเคราะห์สภาพการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมของภาครัฐ หน่วยงานเอกชนและรัฐวิสาหกิจในประเทศจากกรณีศึกษา การศึกษาความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ภาครัฐฉบับต่าง ๆ การสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ทรงคุณวุฒิ นักวิชาการหรือผู้เชี่ยวชาญด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ด้านการจัดทำนโยบาย ยุทธศาสตร์ การสัมมนาเชิงปฏิบัติการเพื่อรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดทำยุทธศาสตร์ด้านมาตรฐานทางจริยธรรมและการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐ และการสัมมนาเชิงปฏิบัติการเพื่อจัดทำข้อเสนอแนวทางการส่งเสริมจริยธรรมและรูปแบบการขับเคลื่อนมาตรฐานทางจริยธรรมสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งกระบวนการเหล่านี้เป็นข้อมูลสำคัญในการกำหนดยุทธศาสตร์ด้านมาตรฐานทางจริยธรรมและการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐให้มีความสมบูรณ์มากที่สุด โดยกระบวนการกำหนดยุทธศาสตร์ (Strategy Formulation) มีขั้นตอนและรายละเอียด ดังนี้

๒.๑ ความหมายและแนวคิดเกี่ยวกับจริยธรรม

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒ ให้ความหมายของคำว่า “จริยธรรม” คือ ธรรมที่เป็นข้อประพฤติปฏิบัติทางศีลธรรม ว่าด้วยกฎเกณฑ์ความประพฤติของมนุษย์ ทั้งที่เกิดขึ้นจากธรรมชาติของมนุษย์เอง ความเป็นผู้มีปรีชาญาณ (ปัญญาและเหตุผล) ทำให้มนุษย์มีมโนธรรม รู้จักแยกแยะความถูกผิด ควรไม่ควร คือการบ่มเพาะคุณธรรมลงไปในจิตใจจนสามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างเป็นปกติ

พระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๕ ได้ให้ความหมายของมาตรฐานทางจริยธรรมว่า เป็นหลักเกณฑ์การประพฤติปฏิบัติอย่างมีคุณธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยมาตรฐานทางจริยธรรมดังกล่าวจะนำมาใช้เป็นหลักสำคัญในการจัดทำประมวลจริยธรรมของหน่วยงานของรัฐที่จะกำหนดเป็นหลักเกณฑ์ในการปฏิบัติตนของเจ้าหน้าที่ของรัฐเกี่ยวกับสภาพคุณงามความดีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐต้องยึดถือในการปฏิบัติงาน การตัดสินความถูกผิด การปฏิบัติที่ควรกระทำหรือไม่ควรกระทำ ตลอดจนการดำรงตนในการกระทำความดีและละเว้นความชั่ว

ดวงเดือน พันธุมนาวิน[๒] ได้สรุปว่าจริยธรรม (Morality) มีความหมายกว้างขวาง ครอบคลุมคุณธรรม ค่านิยม กฎระเบียบ และศาสนา เพราะจริยธรรม คือ ระบบของพฤติกรรมการทำดี ละเว้นชั่ว ซึ่งการที่คนจะทำความดีหรือไม่นั้นขึ้นกับ “สาเหตุภายใน” และ “สาเหตุภายนอก” โดยสาเหตุภายในนั้น

[๒] ดวงเดือน พันธุมนาวิน ‘ปกกฎหมายกับพฤติกรรมเชิงจริยธรรม’, วารสารพัฒนาสังคม, ๙ (๑), ๒๕๕๐

หมายถึงลักษณะทางจิตใจของตัวบุคคลเองที่จะตัดสินใจทำความดีละเว้นความชั่ว เช่น ความรู้สึกผิดชอบชั่วดี ความซื่อสัตย์ ไม่เห็นแก่ตัว ส่วนสาเหตุภายนอกนั้นหมายถึงอิทธิพลภายนอกหรือปัจจัยสภาพแวดล้อม เช่น คนรอบข้าง กฎระเบียบ สังคม วัฒนธรรม สภาพแวดล้อม ผู้ร่วมงาน

ดวงเดือน พันธุมนาวิน ได้สรุปลักษณะพฤติกรรมเชิงจริยธรรมในการทำงานราชการไว้ ๓ ประการ โดยข้าราชการที่เป็นคนดี และเก่งอย่างสมบูรณ์นั้นจะต้องมีพฤติกรรมครบ ทั้ง ๓ ประการในคน ๆ เดียวกัน อันได้แก่ พฤติกรรมของพลเมืองดี พฤติกรรมที่เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ และพฤติกรรมในหน้าที่ราชการ โดย

- พฤติกรรมของพลเมืองดี หมายถึง พฤติกรรมการทำตามกฎหมาย พฤติกรรมซื่อสัตย์ พฤติกรรมการรับผิดชอบต่อตนเอง ต่อผู้อื่น และต่อสังคม นั่นคือการไม่เบียดเบียนผู้อื่นและตนเอง ยึดมั่นในศาสนา และวัฒนธรรมที่ดีงาม

- พฤติกรรมที่เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ หมายถึง พฤติกรรมการปรับตนให้สามารถทำงานที่แปลกใหม่ สามารถพัฒนาตนเองให้ก้าวหน้าและสมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย ทางสังคม และทางจิตใจ มีพฤติกรรมการพัฒนาผู้อยู่ในความรับผิดชอบ พฤติกรรมการยอมรับนวัตกรรมที่เหมาะสม และพฤติกรรมการพัฒนากลุ่มและสังคม รู้จักอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ เป็นต้น

- พฤติกรรมในหน้าที่ราชการ คือ พฤติกรรมการทำงานเพื่องานราชการ และเพื่อส่วนรวมเป็นสำคัญ พฤติกรรมการรักษาระเบียบวินัยของทางราชการ ตลอดจนมีจรรยาในวิชาชีพของตน สามารถปรับตนให้อยู่ในระบบงานแบบราชการได้อย่างมีประสิทธิภาพสูง

สุจิต บุญบงการ[๓] ได้สรุปความหมายของจริยธรรมว่า คือการประพฤติปฏิบัติที่เหมาะสมดีงาม ประกอบไปด้วยคุณธรรมและศีลธรรม ซึ่งความหมายของคุณธรรมนั้น หมายถึง สภาพคุณงามความดี ส่วนศีลธรรม หมายถึง ความประพฤติที่ดีที่ชอบ ดังนั้น คำว่าจริยธรรม คุณธรรม ศีลธรรม มีความหมายที่สอดคล้องกันในลักษณะของความประพฤติ หรือการประพฤติปฏิบัติที่ดีที่ชอบ อย่างไรก็ดี คำว่า “จริยธรรม” มักจะใช้กับการประพฤติปฏิบัติในการประกอบอาชีพ หรือดำเนินกิจการของบุคคล เช่น จริยธรรมธุรกิจ จริยธรรมทางวิชาการ จริยธรรมทางการเมือง

สุจิต บุญบงการ ได้อธิบายถึงความแตกต่างระหว่าง “จริยธรรม” กับ “จรรยาบรรณ” “จริยธรรม” กับ “จริยศาสตร์” และ “จริยธรรม” กับ “กฎหมาย” โดยในส่วนของ “จริยธรรม” กับ “จรรยาบรรณ” มักจะมีการใช้สับสน ซึ่งตามรากศัพท์ “จรรยาบรรณ” หมายถึง หนังสือที่ว่าด้วยความประพฤติที่ดีงาม ซึ่งอาจหมายรวมถึงการจัดทำประมวลหลักของความประพฤติที่ดีงาม หรือการกำหนดกรอบของความประพฤติที่ดีของผู้ประกอบอาชีพการงานอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น จรรยาบรรณแพทย์ จรรยาบรรณ

[๓] สุจิต บุญบงการ ‘คุณธรรมและจริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐ.’ใน สารานุกรมรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐. กรุงเทพฯ: เดอะ สยาม เฮอริเทจ, ๒๕๕๒

สื่อมวลชน ซึ่งมีความสับสนในการใช้ศัพท์ “จรรยาบรรณ” กับ “จริยธรรม” หากเป็นการประพฤติไม่เหมาะสมที่ถูกต้องต้องเรียกว่า “ไม่มีจริยธรรม” แต่การเรียกว่า “ไม่มีจรรยาบรรณ” จะหมายถึงการที่ไม่มีการกำหนดหลักการหรือข้อกำหนดของความประพฤติที่ดีงามไว้ หรืออาจกล่าวได้ว่า การประมวลหลักความประพฤติที่ดีงามที่เรียกว่า “จรรยาบรรณ” กับ “ประมวลจริยธรรม” เป็นเรื่องเดียวกัน ส่วนความแตกต่างของ “จริยธรรม” กับ “จริยศาสตร์” ตามที่ได้กล่าวไปแล้ว “จริยธรรม” เป็นเรื่องของความประพฤติ ส่วน “จริยศาสตร์” เป็นสาขาหนึ่งของวิชาปรัชญาซึ่งตรงกับภาษาอังกฤษว่า Ethics โดยการศึกษาเรื่อง “จริยศาสตร์” เป็นการศึกษาการถกเถียงกันในเรื่องของคุณค่า ความดี ความถูกต้อง ซึ่งเป็นการแสวงหาคำตอบว่าอะไรคือความดี อะไรคือความถูกต้อง

หากพิจารณา “จริยธรรม” กับ “กฎหมาย” จะเห็นได้ว่าทั้ง “จริยธรรม” และ “กฎหมาย” มีจุดมุ่งหมายอย่างเดียวกันคือ ต้องการควบคุมพฤติกรรมหรือการกระทำของมนุษย์ให้อยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างสงบสุข ซึ่ง “จริยธรรม” กับ “กฎหมาย” ในบางครั้งก็เป็นเรื่องเดียวกันที่กำหนดโดยค่านิยม หรือวัฒนธรรมประเพณีของสังคมที่จะเป็นตัวกำหนดว่าพฤติกรรมใดเป็นสิ่งที่เหมาะสมถูกต้อง หรือการกระทำใดเป็นเรื่องที่ไม่เหมาะสมหรือไม่ถูกต้อง โดยรัฐอาจจะออกกฎหมายหรือกฎข้อบังคับ ห้ามมิให้มีการกระทำที่ไม่เหมาะสมหรือไม่ถูกต้องดังกล่าวและกำหนดโทษไว้ กรณีดังกล่าวก็จะถือว่ารัฐได้ออกกฎหมายเป็นข้อห้ามการกระทำที่เป็นการฝ่าฝืนจริยธรรม

อย่างไรก็ดี “จริยธรรม” มีความแตกต่างกับกฎหมาย ๔ ประการ ประการแรก คือ จริยธรรมเป็นเรื่องของความประพฤติในระดับสูง ส่วนกฎหมายเป็นการควบคุมความประพฤติในระดับมาตรฐานขั้นต่ำเท่านั้น จึงทำให้สิ่งที่ฝ่าฝืนจริยธรรมหลายเรื่องไม่ได้ถูกกำหนดว่าผิดกฎหมาย เช่น การทำร้ายถือว่าผิดกฎหมาย แต่ในแง่มุมของจริยธรรมยังต้องการให้มนุษย์มีความกรุณาปราณีไม่เบียดเบียนกันด้วย ประการที่สอง กฎหมายเป็นข้อกำหนดที่บังคับเป็นการทั่วไป ส่วน “จรรยาบรรณ” ซึ่งเป็นข้อกำหนดทางจริยธรรม อาจใช้กับคนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งหรืออาจใช้เฉพาะในอาชีพใดอาชีพหนึ่ง เช่น จรรยาบรรณแพทย์ก็ใช้กับแพทย์เท่านั้นไม่ได้มีสภาพบังคับที่ใช้กับคนทั่วไป ประการที่สาม กฎหมายจะมีการกำหนดบทลงโทษและบทบังคับไว้ชัดเจน ในขณะที่จริยธรรมอาจไม่ได้กำหนดบทลงโทษไว้แต่อาจเป็นการลงโทษทางสังคมก็ได้ ประการที่สี่ “จริยธรรม” มักจะเน้นที่การสร้างเสริมหรือพัฒนาจิตสำนึกจากภายในให้คนรู้สึกถึงความรู้สึกผิดชอบชั่วดีและต้องทำให้สิ่งที่ถูกต้องด้วยสำนึกของตน ไม่ใช่เพราะกลัวว่าจะถูกลงโทษอย่างที่คนเกรงกลัวกฎหมาย อย่างไรก็ดี แม้ว่ากฎหมายและจริยธรรมจะมีจุดมุ่งหมายอย่างเดียวกันที่มุ่งให้คนในสังคมทำในสิ่งที่ถูกต้อง แต่ในความเป็นจริง ไม่สามารถออกกฎหมายเพื่อควบคุมพฤติกรรมฝ่าฝืนจริยธรรมของบุคคลในทุก ๆ เรื่องได้ แต่การสร้างสังคมสงบสุขจำเป็นต้องใช้หลักจริยธรรมเข้ามาเสริมการใช้กฎหมายแต่เพียงอย่างเดียว

กรณีศึกษาตัวอย่างของแซนเดล ไมเคิล (Michael Sandel)[๔] จากหนังสือเกี่ยวกับเรื่องความยุติธรรมได้แสดงให้เห็นถึงประเด็นที่น่าสนใจเกี่ยวกับจริยธรรมไว้ว่า ปัญหาทางจริยธรรมเป็นเรื่องสำคัญและอาจส่งผลถึงกับให้สังคมเกิดความระส่ำระสายได้ ยกตัวอย่างเช่น กรณีประชาชนชาวอเมริกาแสดงความไม่พอใจในวงกว้างและรู้สึกแค้นเคืองต่อสถาบันการเงินในช่วงที่มีวิกฤติเศรษฐกิจทางการเงินในช่วงปี ค.ศ. ๒๐๐๘ - ๒๐๐๙ จากกรณีที่รัฐบาลสหรัฐอเมริกาได้เข้าไปช่วยเหลือสถาบันทางการเงินโดยใช้งบประมาณของรัฐจำนวนมาก แต่ปรากฏว่า สถาบันการเงินที่ได้รับเงินช่วยเหลือกลับจ่ายเงินโบนัสจำนวนมากให้กับผู้บริหารสถาบันการเงินที่ประสบปัญหาวิกฤติทางการเงินดังกล่าว ซึ่งการจ่ายเงินโบนัสดังกล่าวไม่มีข้อห้ามทางกฎหมายบังคับไว้ แต่มีประเด็นทางจริยธรรมจากการที่ประชาชนเห็นว่าผู้บริหารสถาบันการเงินไม่ควรจะได้รับโบนัสเนื่องจากบริษัทกำลังเอาเงินภาษีของประชาชนไปจ่ายให้กับผู้บริหารซึ่งบริหารงานล้มเหลว และแสดงให้เห็นถึงความโลภของผู้บริหารสถาบันการเงินที่ไม่ยอมเสียสละในช่วงวิกฤตและขาดความสำนึกว่าบริษัทได้รับเงินสนับสนุนมาจากที่ใด แม้ในภายหลังจะมีการกดดันจากรัฐในการเสนอเก็บภาษีจำนวนมากจากการเงินจ่ายให้กับผู้บริหารและมีการกดดันจากสังคมจนทำให้ผู้บริหารสถาบันการเงินยอมคืนเงินโบนัสก็ตาม แต่ประเด็นทางจริยธรรมดังกล่าวได้ทำให้ประชาชนเกิดความคลางแคลงใจและไม่สนับสนุนนโยบายที่จะให้รัฐใช้งบประมาณไปช่วยเหลือสถาบันทางการเงินอีก ทั้งที่ในช่วงแรกประชาชนส่วนใหญ่มีความเข้าใจต่อการที่รัฐต้องใช้เงินของรัฐไปช่วยเหลือสถาบันการเงินเพื่อหลีกเลี่ยงวิกฤตทางเศรษฐกิจ จากกรณีศึกษาที่แซนเดลยกมานี้ แสดงให้เห็นถึงปัญหาการฝ่าฝืนจริยธรรมที่ส่งผลให้รัฐขาดความน่าเชื่อถือ ขาดศรัทธา และขาดความชอบธรรมได้ ซึ่งสามารถส่งผลกระทบในวงกว้างและสร้างความเสียหายได้มากกว่าการละเมิดกฎหมายเสียอีก ถึงแม้ว่าในบางครั้งรัฐไม่ได้เป็นผู้ฝ่าฝืนจริยธรรมโดยตรง พร้อมกับแสดงให้เห็นถึงข้อจำกัดของกฎหมายในการควบคุมพฤติกรรมของมนุษย์อันเนื่องมาจากสถานะของกฎหมายในการเป็นเครื่องมือควบคุมความประพฤติในระดับมาตรฐานขั้นต่ำที่ไม่สามารถควบคุมพฤติกรรมฝ่าฝืนจริยธรรมของบุคคลในทุก ๆ เรื่องได้

แซนเดลได้แสดงให้เห็นว่า ประเด็นทางจริยธรรมมักจะถูกนำมาเป็นข้อถกเถียงอยู่บ่อยครั้ง ยกตัวอย่างเช่น การออกกฎหมายควบคุมโสเภณี ในมุมมองหนึ่งเป็นเรื่องที่ถูกต้องชอบธรรม เนื่องจากเป็นการควบคุมพฤติกรรมที่ขัดกับศีลธรรม แต่ในอีกมุมมองหนึ่งทางจริยธรรมก็อาจมองว่าหากเป็นการค้าประเวณีด้วยความยินยอมก็น่าจะเป็นสิทธิโดยชอบธรรมของผู้ค้าประเวณีตามหลักค่านิยมเสรีนิยม ซึ่งเป็นความเชื่อทางจริยธรรมอีกแนวหนึ่ง รวมถึงรัฐจะได้มีโอกาสเข้าถึงและช่วยเหลือดูแลหญิงโสเภณีได้ทั่วถึงขึ้น หรือการกำหนดโควตาเข้าเรียนมหาวิทยาลัยให้กับคนผิวสีซึ่งเป็นผู้ด้อยโอกาสในสังคมในมุมหนึ่งก็เป็นเรื่องถูกต้องชอบธรรมทางจริยธรรม เนื่องจากเป็นการช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาส แต่ในอีกแง่มุมหนึ่งก็อาจถูกมองว่าเป็นการตอกย้ำตีตราสร้างความด้อยค่าให้แก่ผู้ด้อยโอกาส เช่นเดียวกับประเด็นข้อถกเถียง กรณีผู้คนควรมีสิทธิโดยชอบธรรมหรือไม่ที่จะจบชีวิตตัวเอง หรือบ่อยครั้งที่คุณค่าทางจริยธรรมเป็นสิ่งที่ขัดแย้งกันเอง อย่างเช่น ในกรณีที่จริยธรรมความผูกพันภักดีในครอบครัวอาจเป็นสิ่งที่ขัดแย้งกับหน้าที่และความรับผิดชอบต่อสังคม ในกรณีที่ต้องตัดสินใจว่าจะทำอย่างไรกับญาติพี่น้องที่กำลังกระทำผิดหรือเป็นบุคคลอันตรายต่อสังคม ประเด็นทาง

[๔] Sandel M. J., *JUSTICE: What's the Right Thing to Do?,* New York: Farrar Straus Giroux, ๒๐๐๙

จริยธรรมเหล่านี้ในปัจจุบันก็ยังไม่ได้ข้อสรุปที่ชัดเจน และแสดงให้เห็นว่าในสังคมไม่อาจจะมีแค่กฎหมายหรือหลักจริยธรรมเพียงอย่างใดอย่างหนึ่งเท่านั้น แต่จะต้องมีทั้งสองอย่างทำงานควบคู่กันในระดับการควบคุมระดับต้นและการควบคุมระดับสูง

ประวีณ ณ นคร (๒๕๕๕)[๕] สรุปความเรื่องจริยธรรมในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการทำงานของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐเอาไว้ว่า จริยธรรม หมายถึง “สภาพที่ทรงไว้ซึ่งความประพฤติโดยชอบ” ทั้งนี้การจะรักษาจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐได้จะต้องระวัง ดูแล ป้องกัน และเยียวยาใน ๔ ระดับ คือ

๑) เจ้าหน้าที่ของรัฐแต่ละคนระวังในการปฏิบัติตนให้สอดคล้องกับข้อปฏิบัติทางจริยธรรมและไม่ฝ่าฝืนข้อปฏิบัติทางจริยธรรม

๒) ผู้บังคับบัญชา องค์กรผู้เกี่ยวข้องและสังคม ดูแล ส่งเสริมและพัฒนาให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีจริยธรรม

๓) ผู้บังคับบัญชา องค์กรผู้เกี่ยวข้องและสังคม ป้องกันมิให้เจ้าหน้าที่ของรัฐฝ่าฝืนข้อปฏิบัติทางจริยธรรม

๔) ผู้บังคับบัญชาเยียวยาโดยดำเนินการลงโทษ (Punishment) หรือแก้ไข (Correction) แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อปฏิบัติทางจริยธรรม

กล่าวโดยสรุป จริยธรรมเป็นลักษณะของความประพฤติที่เหมาะสม ถูกต้อง ชอบธรรม โดยจริยธรรม ไม่ใช่กฎหมาย แต่เป็นลักษณะพฤติกรรมที่สูงกว่ากฎหมาย การฝ่าฝืนจริยธรรมจึงอาจไม่ได้เป็นความผิดตามกฎหมาย แต่บางครั้งก็อาจมีการกำหนดกฎหมายหรือกฎเกณฑ์เพื่อห้ามการกระทำผิดที่เป็นการฝ่าฝืนศีลธรรมหรือจริยธรรมขึ้นมาก็ได้ ดังนั้น กฎหมายจึงอาจมีบทบาทไม่มากนักต่อการควบคุมพฤติกรรมทางสังคม แต่จริยธรรมจะมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมให้สังคมสงบสุข และทำให้ผู้คนในสังคมเห็นแก่ผลประโยชน์ส่วนรวม กฎหมายและจริยธรรมจึงมีบทบาทที่ส่งเสริมซึ่งกันและกัน นอกจากนี้ จริยธรรมเป็นเรื่องของความถูกต้อง ชั่ว ดี ซึ่งอาจเป็นประเด็นที่มีการถกเถียงได้ด้วย ปัจจุบัน ประเทศไทยมีกฎหมายพระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. ๒๕๖๒ ที่กำหนดให้มีหลักเกณฑ์การประพฤติปฏิบัติอย่างมีคุณธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ และมีกลไกการรักษาจริยธรรม ซึ่งจะเป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างเสริมสังคมสันติสุข เสียสละ และเห็นแก่ผลประโยชน์ส่วนรวม อีกทั้งยังสร้างความเชื่อมั่นศรัทธาในหลักจริยธรรมในสังคมไทย

[๕] ประวีณ ณ นคร. การบรรยายเรื่อง ปรัชญา และแนวคิดหลักเกี่ยวกับจริยธรรม. การสัมมนาคณะกรรมการจริยธรรม เรื่อง "เดินหน้าพลิกวิกฤตเป็นโอกาส ข้าราชการไทยใสสะอาดด้วยจริยธรรม” จัดโดยสำนักงาน ก.พ. วันที่ ๒๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๕. สืบค้นใน https://www.ocsc.go.th/sites/default/files/document/pramwlcchriythrrm_odythaanprawiin.pdf

๒.๒ การวิเคราะห์ยุทธศาสตร์ภาครัฐระดับต่าง ๆ และความเชื่อมโยงระหว่างยุทธศาสตร์อื่นที่เกี่ยวข้อง

กระบวนการจัดทำยุทธศาสตร์ด้านมาตรฐานทางจริยธรรมและการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐ มีการศึกษาวิเคราะห์กฎหมาย ระเบียบ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์และแนวนโยบายภาครัฐที่เกี่ยวข้องอันเป็นองค์ประกอบสำคัญองค์ประกอบหนึ่งของการจัดทำยุทธศาสตร์ด้านมาตรฐานทางจริยธรรมและการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐ ดังนี้

๒.๒.๑ กฎหมายและแนวนโยบายภาครัฐในการขับเคลื่อนมาตรฐานทางจริยธรรม

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ตั้งแต่ปีพุทธศักราช ๒๕๔๐ พุทธศักราช ๒๕๕๐ จนถึงพุทธศักราช ๒๕๖๐ ได้บัญญัติให้จริยธรรมเป็นหลักสำคัญของรัฐธรรมนูญ และมีเนื้อหาเกี่ยวกับคุณธรรมจริยธรรมตั้งแต่เจตนารมณ์ของการประกาศรัฐธรรมนูญ โดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ บัญญัติไว้ดังนี้

“...การปกครองของประเทศไทยได้ดำรงเจตนารมณ์ยึดมั่นในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขต่อเนื่องมาโดยตลอด แม้ได้มีการยกเลิก แก้ไขเพิ่มเติม และประกาศใช้รัฐธรรมนูญเพื่อจัดระเบียบการปกครองให้เหมาะสมหลายครั้ง แต่การปกครองก็มิได้มีเสถียรภาพหรือราบรื่นเรียบร้อยเพราะยังคงประสบปัญหาและข้อขัดแย้งต่าง ๆ บางครั้งเป็นวิกฤติทางรัฐธรรมนูญที่หาทางออกไม่ได้ เหตุส่วนหนึ่งเกิดจากการที่มีผู้ไม่นำพาหรือไม่นับถือยำเกรงกฎเกณฑ์การปกครองบ้านเมือง ทุจริตฉ้อฉลหรือบิดเบือนอำนาจ หรือขาดความตระหนักสำนึกรับผิดชอบต่อประเทศชาติและประชาชน จนทำให้การบังคับใช้กฎหมายไม่เป็นผล ซึ่งจำต้องป้องกันและแก้ไขด้วยการปฏิรูปการศึกษาและการบังคับใช้กฎหมาย และเสริมสร้างความเข้มแข็งของระบบคุณธรรมและจริยธรรม...” ซึ่งบทบัญญัติดังกล่าวได้แสดงให้เห็นว่าการเสริมสร้างความเข้มแข็งของระบบคุณธรรม และจริยธรรมถือเป็นปัจจัยพื้นฐานสำคัญต่อการพัฒนาระบบการเมืองการปกครอง แก้ไขความขัดแย้ง และแก้ไขปัญหาการทุจริตฉ้อฉลและบิดเบือนอำนาจ

นอกจากนี้ มีบทบัญญัติอีกหลายส่วนที่กล่าวถึงเรื่องจริยธรรม ได้แก่

- มาตรา ๒๗ วรรคห้า บัญญัติว่า บุคคลผู้เป็นทหาร ตำรวจ ข้าราชการ เจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ และพนักงานหรือลูกจ้างขององค์กรของรัฐย่อมมีสิทธิและเสรีภาพเช่นเดียวกับบุคคลทั่วไป เว้นแต่ที่จำกัดไว้ในกฎหมายเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการเมือง สมรรถภาพ วินัย หรือจริยธรรม
- มาตรา ๗๖ วรรคสาม บัญญัติว่า รัฐพึงจัดให้มีมาตรฐานทางจริยธรรมเพื่อให้หน่วยงานของรัฐใช้เป็นหลักในการกำหนดประมวลจริยธรรมสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานนั้น ๆ ซึ่งต้องไม่ต่ำกว่ามาตรฐานทางจริยธรรมดังกล่าว

- มาตรา ๑๒๘ บัญญัติว่า สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภามีอำนาจตราข้อบังคับการประชุมเกี่ยวกับการเลือก และการปฏิบัติหน้าที่ของประธานสภา รองประธานสภา เรื่องหรือกิจการอันเป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมาธิการสามัญแต่ละชุด การปฏิบัติหน้าที่และองค์ประชุมของคณะกรรมาธิการ วิธีการประชุม การเสนอและพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญและร่างพระราชบัญญัติ การเสนอญัตติ การปรึกษา การอภิปราย การลงมติ การบันทึกการลงมติ การเปิดเผยการลงมติ การตั้งกระทู้ถาม การเปิดอภิปรายทั่วไป การรักษาระเบียบและความเรียบร้อย และการอื่นที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งมีอำนาจตราข้อบังคับเกี่ยวกับประมวลจริยธรรมของสมาชิกและกรรมาธิการ และกิจการอื่นเพื่อดำเนินการตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ

- มาตรา ๒๑๙ บัญญัติว่า ให้ศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระร่วมกันกำหนดมาตรฐานทางจริยธรรมขึ้นใช้บังคับแก่ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญและผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ รวมทั้งผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน และหัวหน้าหน่วยงานธุรการของศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระ และเมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษา แล้วให้ใช้บังคับได้ ทั้งนี้ มาตรฐานทางจริยธรรมดังกล่าวต้องครอบคลุมถึงการรักษาเกียรติภูมิและผลประโยชน์ของชาติ และต้องระบุให้ชัดแจ้งด้วยว่าการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมใดมีลักษณะร้ายแรง ซึ่งถือเป็นลักษณะต้องห้ามของนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี ตามมาตรา ๑๖๐ (๕) และเป็นลักษณะต้องห้ามของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๒๐๒ (๑๐) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐

จากบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญที่กล่าวมาข้างต้น แสดงให้เห็นว่ารัฐธรรมนูญให้ความสำคัญกับมาตรฐานทางจริยธรรม โดยให้มีการกำหนดมาตรฐานทางจริยธรรม และประมวลจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ทั้งข้าราชการ ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกวุฒิสภาและสภาผู้แทนราษฎร รวมถึงเจ้าหน้าที่ของรัฐในองค์กรอิสระ และมีบทบังคับในการควบคุมการกระทำอันเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรงของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระหรือผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน

๒.๒.๒ พระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. ๒๕๖๒

พระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. ๒๕๖๒ กำหนดมาตรฐานทางจริยธรรมซึ่งใช้เป็นหลักสำคัญในการจัดทำประมวลจริยธรรมของหน่วยงานของรัฐที่จะกำหนดเป็นหลักเกณฑ์ในการปฏิบัติตนของเจ้าหน้าที่ของรัฐ เกี่ยวกับสภาพคุณงามความดีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐต้องยึดถือสำหรับการปฏิบัติงาน การตัดสินความถูกผิด การปฏิบัติที่ควรกระทำหรือไม่ควรกระทำ ตลอดจนการดำรงตนในการกระทำความดีและละเว้นความชั่ว โดยมาตรฐานทางจริยธรรมตามมาตรา ๕ ของพระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกอบด้วย

๑) ยึดมั่นในสถาบันหลักของประเทศ อันได้แก่ ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

๒) ซื่อสัตย์สุจริต มีจิตสำนึกที่ดี และรับผิดชอบต่อหน้าที่

๓) กล้าตัดสินใจและกระทำในสิ่งที่ถูกต้องชอบธรรม

๔) คิดถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว และมีจิตสาธารณะ

๕) มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน

๖) ปฏิบัติหน้าที่อย่างเป็นธรรมและไม่เลือกปฏิบัติ

๗) ดำรงตนเป็นแบบอย่างที่ดีและรักษาภาพลักษณ์ของทางราชการ

โดยพระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. ๒๕๖๒ ใช้บังคับครอบคลุมถึงเจ้าหน้าที่ของรัฐ ได้แก่ ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง หรือผู้ปฏิบัติงานอื่นในหน่วยงานของรัฐ รวมถึงคณะกรรมการด้วย [๖] นอกจากนี้ พระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. ๒๕๖๒ ได้กำหนดให้มีกลไกการรักษาจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ประกอบด้วย คณะกรรมการมาตรฐานทางจริยธรรม (ก.ม.จ.) องค์กรกลางบริหารงานบุคคล และหน่วยงานของรัฐ เป็นกลไกที่สำคัญในการขับเคลื่อนมาตรฐานทางจริยธรรมให้สอดคล้องตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ และพระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. ๒๕๖๒

๒.๒.๓ ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ภาครัฐ

ยุทธศาสตร์ด้านมาตรฐานทางจริยธรรมและการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐ ยึดโยงกับกรอบแนวทางการพัฒนาประเทศตามที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) โดยการขับเคลื่อนงานด้านมาตรฐานทางจริยธรรมเป็นการดำเนินการเพื่อสนับสนุนงานตามแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนการปฏิรูปประเทศด้านการบริหารราชการแผ่นดิน และด้านการป้องกันและการปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ รวมถึงแผนแม่บทส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๔) และยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ระยะที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) โดยมีรายละเอียดดังนี้

๒.๒.๓.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐)

พระราชบัญญัติการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๕ ได้กำหนดให้มียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายในการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนตามหลักธรรมาภิบาลตามที่รัฐธรรมนูญกำหนด ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญของธรรมาภิบาลซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญควบคู่กับการพัฒนาชาติเพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ของประเทศไทยคือ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้วด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ยุทธศาสตร์ชาติ มี ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติ

[๖] มติคณะรัฐมนตรีในการประชุม เมื่อวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๖๔

ด้านความมั่นคง ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

มาตรฐานทางจริยธรรม ๗ ประการ ตามพระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. ๒๕๖๒ มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ในยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ และยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

๑) ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ คือ ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข ซึ่งมาตรฐานทางจริยธรรมข้อ ๑ การยึดมั่นในสถาบันหลักของประเทศ อันได้แก่ ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ สามารถตอบสนองประเด็นการรักษาความสงบภายในประเทศภายใต้ยุทธศาสตร์นี้ ซึ่งมีแนวทางสำคัญการพัฒนาและเสริมสร้างความจงรักภักดีต่อสถาบันหลักของชาติ

๒) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี คนเก่งและมีคุณภาพ ซึ่งมาตรฐานทางจริยธรรมข้อ ๒ ซื่อสัตย์สุจริต มีจิตสำนึกที่ดี และรับผิดชอบต่อหน้าที่ และข้อ ๔ คิดถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว และมีจิตสาธารณะ สามารถตอบสนองประเด็นการมุ่งเน้นให้สถาบันทางสังคมร่วมปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมที่พึงประสงค์ ได้แก่ การบูรณาการเรื่องความซื่อสัตย์ วินัย คุณธรรม จริยธรรมในการเรียนการสอนตั้งแต่เยาว์วัย การใช้สื่อและสื่อสารมวลชนในการปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมของคนในสังคม และการส่งเสริมให้คนไทยมีจิตสาธารณะ และมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม นอกจากนี้ ยุทธศาสตร์นี้ยังให้ความสำคัญกับการพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต

๓) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ มาตรฐานทางจริยธรรม ๖ ประการจากทั้งหมด ๗ ประการ สอดรับกับยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ โดยมาตรฐานทางจริยธรรมใช้บังคับกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ ส่วนยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐมุ่งจัดการภาครัฐเพื่อปรับเปลี่ยนภาครัฐ โดยยึดหลัก “ภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม” มีเป้าหมายที่สำคัญคือ ภาครัฐมุ่งผลสัมฤทธิ์ และผลประโยชน์ส่วนรวมที่ตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส พร้อมปรับตัวรองรับการเปลี่ยนแปลง ปราศจากทุจริตและประพฤติมิชอบ และมีกระบวนการยุติธรรมที่เป็นไปเพื่อส่วนรวมของประเทศ โดยยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐนี้ มีประเด็นสำคัญที่ต้องดำเนินการ ได้แก่ ๑) ปรับปรุงและพัฒนาให้ภาครัฐตอบสนองความต้องการของประชาชน และให้บริการอย่างสะดวก รวดเร็วและโปร่งใส รวมทั้งปรับปรุงภาครัฐให้ทันสมัย ๒) บุคลากรเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มุ่งมั่นและมีความเป็นมืออาชีพ

๓) มีความโปร่งใส ปลอดจากการทุจริต ประพฤติมิชอบ และ ๔) กระบวนการยุติธรรมเคารพสิทธิมนุษยชนและปฏิบัติต่อประชาชนอย่างเสมอภาค

ทั้งนี้ สามารถสรุปความสอดคล้องของมาตรฐานทางจริยธรรมตามพระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. ๒๕๖๒ กับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) ได้ดังนี้

มาตรฐานทางจริยธรรม	ความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี
๑. ยึดมั่นในสถาบันหลักของประเทศ อันได้แก่ ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข	- ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง - ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ
๒. ซื่อสัตย์สุจริต มีจิตสำนึกที่ดี และรับผิดชอบต่อหน้าที่	- ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ - ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ
๓. กล้าตัดสินใจและกระทำในสิ่งที่ถูกต้องชอบธรรม	- ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ
๔. คิดถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว และมีจิตสาธารณะ	- ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ - ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ
๕. มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน	- ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ
๖. ปฏิบัติหน้าที่อย่างเป็นธรรมและไม่เลือกปฏิบัติ	- ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ
๗. ดำรงตนเป็นแบบอย่างที่ดีและรักษาภาพลักษณ์ของทางราชการ	- ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

ตารางที่ ๒.๑ ความสอดคล้องของมาตรฐานทางจริยธรรมกับยุทธศาสตร์ชาติ

จากความเชื่อมโยงของมาตรฐานทางจริยธรรมกับยุทธศาสตร์ชาติดังกล่าว ทำให้เห็นถึงบทบาทความสำคัญของจริยธรรมในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ อันมีจุดเน้นในการสร้างหน่วยงานภาครัฐที่มุ่งผลสัมฤทธิ์ โปร่งใส ปราศจากทุจริตและประพฤติมิชอบ ยึดมั่นในสถาบันหลักของชาติ พัฒนาคนให้เป็นคนดี คนเก่ง มีค่านิยมและวัฒนธรรมที่พึงประสงค์ ให้ประสบความสำเร็จ นอกจากนี้ จริยธรรมยังเป็นเกณฑ์หนึ่งของการบริหารบ้านเมืองที่ดีตามหลักธรรมาภิบาล ในประเด็นความรับผิดชอบทางการบริหาร ซึ่งส่งผลให้ระบบการบริหารจัดการภาครัฐของประเทศไทย มีแนวทางการดำเนินงานภายใต้หลักการของจริยธรรมและเสริมสร้าง

ประสิทธิภาพทางการแข่งขัน รวมถึงมีส่วนส่งเสริมการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ด้านอื่น ๆ ให้ประสบความสำเร็จอีกด้วย

๒.๒.๓.๒ แผนการปฏิรูปประเทศ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ หมวด ๑๖ การปฏิรูปประเทศ ได้บัญญัติให้มีการปฏิรูปประเทศ ซึ่งต้องดำเนินการเพื่อบรรลุเป้าหมาย ๓ ประการ ได้แก่ (๑) ประเทศชาติมีความสงบเรียบร้อย มีความสามัคคีปรองดอง มีการพัฒนาอย่างยั่งยืนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และมีความสมดุลระหว่างการพัฒนาด้านวัตถุกับการพัฒนาด้านจิตใจ (๒) สังคมมีความสงบสุข เป็นธรรม และมีโอกาสอันทัดเทียมกันเพื่อขจัดความเหลื่อมล้ำ และ (๓) ประชาชนมีความสุข มีคุณภาพชีวิตที่ดี และมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศและการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รวมทั้งได้บัญญัติให้การดำเนินการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิรูปประเทศเป็นไปตามพระราชบัญญัติแผนและขั้นตอนการดำเนินการปฏิรูปประเทศ พ.ศ. ๒๕๖๐ โดยมาตรา ๖ ได้บัญญัติให้การจัดทำแผนการปฏิรูปประเทศแต่ละด้านต้องสอดคล้องกับแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ รวมทั้งให้หน่วยงานของรัฐทุกหน่วยมีหน้าที่ดำเนินการให้เป็นไปตามแผนการปฏิรูปประเทศเพื่อให้บรรลุผลสัมฤทธิ์ตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในแผนการปฏิรูปประเทศ จำนวน ๑๑ ด้าน ประกอบด้วย ด้านการเมือง ด้านการบริหารราชการแผ่นดินด้านกฎหมาย ด้านกระบวนการยุติธรรม ด้านเศรษฐกิจ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านสาธารณสุข ด้านสื่อสารมวลชนเทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านสังคม ด้านพลังงาน และด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ และต่อมาได้มีการเพิ่มเติมแผนการปฏิรูปประเทศอีก ๒ ด้าน ได้แก่ ด้านการศึกษา และด้านวัฒนธรรม กีฬา แรงงาน และการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ รวมเป็น ๑๓ ด้าน

มาตรฐานทางจริยธรรมตามพระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. ๒๕๖๒ มีความสอดคล้องกับแผนการปฏิรูปประเทศในทุกด้าน เนื่องจากเจ้าหน้าที่ของรัฐถือเป็นองคาพยพที่สำคัญในการขับเคลื่อนแผนการปฏิรูปประเทศในด้านต่าง ๆ บทบาทของคุณธรรมและจริยธรรมที่คอยกำกับพฤติกรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ จึงมีความเชื่อมโยงกับการขับเคลื่อนแผนการปฏิรูปประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งแผนการปฏิรูปประเทศด้านการบริหารราชการแผ่นดิน และด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

๑) แผนการปฏิรูปประเทศด้านการบริหารราชการแผ่นดิน มีเป้าประสงค์เพื่อเตรียมความพร้อมในการเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงในทุกมิติและรองรับผลกระทบของสถานการณ์ชีวิตวิถีใหม่และทิศทางที่กำหนดไว้ตามยุทธศาสตร์ชาติ โดยกำหนดกิจกรรมปฏิรูปประเทศที่จะส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อประชาชนอย่างมีนัยสำคัญ จำนวน ๕ กิจกรรมปฏิรูป ประกอบด้วย ๑) ปรับเปลี่ยนรูปแบบการบริหารงานและการบริการภาครัฐไปสู่ระบบดิจิทัล ๒) จัดโครงสร้างองค์กร และระบบงานภาครัฐให้มีความยืดหยุ่น คล่องตัว และเปลี่ยนแปลงได้ตามสถานการณ์ ๓) ปรับเปลี่ยนการบริหารทรัพยากรบุคคลภาครัฐสู่ระบบเปิด เพื่อให้ได้มาและรักษาไว้ซึ่งคนเก่ง ดี และมีความสามารถอย่างคล่องตัว ตามหลักคุณธรรม ๔) สร้าง

ความเข้มแข็งในการบริหารราชการในระดับพื้นที่ โดยการมีส่วนร่วมของประชาชน และ ๕) ขจัดอุปสรรคในการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ และการเบิกจ่ายเงินเพื่อให้เกิดความรวดเร็ว คุ้มค่าโปร่งใส ปราศจากการทุจริต ซึ่งการดำเนินการดังกล่าว ส่งผลให้ภาครัฐมีความโปร่งใส เป็นที่เชื่อถือไว้วางใจของประชาชน และมีมาตรฐานการทำงานที่มีคุณภาพสูงในระดับสากล มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและมุ่งเน้นให้เกิดผลสัมฤทธิ์ที่ชัดเจน ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลง มุ่งเน้นการสร้างเอกภาพแห่งพลังในการขับเคลื่อนกระบวนการปฏิรูประบบบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อให้การจัดทำบริการสาธารณะ การอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เป็นประโยชน์ต่อประชาชนอย่างมีนัยสำคัญ ทั้งนี้ ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับปรับเปลี่ยนการบริหารทรัพยากรบุคคลภาครัฐ ได้ระบุไว้อย่างชัดเจนถึงการได้มาและรักษาไว้ซึ่งคนดีคนเก่ง และคำนึงถึงหลักคุณธรรม ซึ่งถือเป็นปัจจัยสำคัญของการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ด้านมาตรฐานทางจริยธรรมและการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐ

๒) แผนการปฏิรูปประเทศด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ มีเป้าประสงค์ในการแก้ปัญหาการทุจริตและประพฤติมิชอบ โดยส่งเสริมสนับสนุนและให้ความรู้แก่ประชาชนเกี่ยวกับการทุจริตประพฤติมิชอบ และให้มีมาตรการควบคุม กำกับ ติดตามการบริหารจัดการของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน โดยเฉพาะการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตของบุคลากรใช้ดุลยพินิจโดยสุจริต ภายใต้กรอบธรรมาภิบาลและการกำกับกิจการที่ดีอย่างแท้จริง รวมถึงการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารภาครัฐให้ประชาชนสามารถเข้าถึงและตรวจสอบได้ และสนับสนุนแนวร่วมปฏิบัติของภาคเอกชนในการต่อต้านการทุจริตเพื่อขจัดปัญหาการทุจริตที่เกี่ยวข้องกับการติดต่อกับหน่วยงานภาครัฐ โดยกำหนดกิจกรรมปฏิรูปประเทศที่จะส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อประชาชนอย่างมีนัยสำคัญ จำนวน ๕ กิจกรรม ประกอบด้วย ๑) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนในการต่อต้านการทุจริต ๒) พัฒนาระบบคุ้มครองผู้แจ้งเบาะแสการทุจริตที่มีประสิทธิภาพ ๓) พัฒนากระบวนการยุติธรรมที่รวดเร็ว โปร่งใส ไม่เลือกปฏิบัติในการดำเนินคดีทุจริตทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ๔) พัฒนาระบบราชการไทยให้โปร่งใส ไร้ผลประโยชน์ และ ๕) พัฒนามาตรการสกัดกั้นการทุจริตเชิงนโยบายในการดำเนินโครงการขนาดใหญ่ ทั้งนี้ การดำเนินการดังกล่าวจะส่งผลให้ประชาชนได้รับการบริการภาครัฐอย่างมีประสิทธิภาพ และได้รับการส่งเสริม สนับสนุนและให้ความรู้เกี่ยวกับภัยที่เกิดจากการทุจริต ตลอดจนจัดให้มีกลไกที่มีประสิทธิภาพ เพื่อส่งเสริมการรวมตัวและมีส่วนร่วมของประชาชนในการสอดส่องและป้องกันการทุจริต ซึ่งเป็นกำลังสำคัญในการขับเคลื่อนประเทศให้บรรลุเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติ และแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติต่อไป ซึ่งการขับเคลื่อนมาตรฐานทางจริยธรรม จะเป็นกลไกที่สำคัญกลไกหนึ่งในการส่งเสริม สนับสนุน และให้ความรู้แก่ประชาชนถึงอันตรายที่เกิดจากการทุจริตและประพฤติมิชอบทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน รวมถึงส่งเสริมการป้องกันการทุจริต เพื่อมิให้มีผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ปราศจากคุณธรรม จริยธรรม และธรรมาภิบาลเข้ามามีอำนาจในการปกครองบ้านเมือง หรือใช้อำนาจโดยมิชอบ

มาตรฐานทางจริยธรรมตามพระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. ๒๕๖๒ จะเป็นเครื่องมือสำคัญในการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศตามแผนการปฏิรูปประเทศด้านการบริหารราชการแผ่นดิน และแผนการปฏิรูปประเทศด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

และประพฤติมิชอบ ให้บรรลุเป้าหมายของการปฏิรูปประเทศ เพื่อให้การบริหารจัดการภาครัฐ มีระบบงานที่มีผลสัมฤทธิ์สูง มีกำลังคนที่มีสมรรถนะสูง ปฏิบัติงานได้อย่างมีคุณภาพ โปร่งใส ยึดมั่นในคุณธรรมจริยธรรม พร้อมกับเป็นการวางกลไกป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบที่เข้มแข็ง

๒.๒.๓.๓ แผนแม่บทส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๔)

แผนแม่บทส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ เป็นแผนแม่บทระดับประเทศที่มุ่งวางรากฐานและสร้างความเข้มแข็งด้านจริยธรรม คุณธรรมในสังคมไทย โดยมีกระทรวงวัฒนธรรมเป็นหน่วยงานหลักในการขับเคลื่อน และถือเป็นกลไกการขับเคลื่อนการส่งเสริมคุณธรรมในประเทศไทยทุกระดับและทุกภาคส่วน ตั้งแต่การกำหนดเป้าหมายการพัฒนาคุณธรรมทั้งระดับประชาชน สังคม และประเทศชาติ โดยมีเป้าหมายให้ประชาชนมีพฤติกรรมที่ถูกต้องดีงามด้วยหลักธรรมทางศาสนา มีความมั่งคั่งยั่งยืนด้วยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและวิถีวัฒนธรรมไทย มีการพัฒนาระบบการบริหารจัดการด้านการส่งเสริมคุณธรรมให้มีประสิทธิภาพในมิติต่าง ๆ ให้สังคมเป็นสังคมคุณธรรมที่ยึดมั่นในสถาบันชาติ ศาสนาและพระมหากษัตริย์ มีความเอื้ออาทรและแบ่งปัน ซึ่งประกอบด้วยคนมีคุณธรรม องค์กรคุณธรรม หน่วยงานคุณธรรม และชุมชนคุณธรรม ที่จะส่งผลให้ประเทศชาติมีความสงบสุข สมานฉันท์ มั่นคงด้วยมิติทางศาสนาอย่างยั่งยืน เป็นแบบอย่างในการส่งเสริมคุณธรรมในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลก

การส่งเสริมคุณธรรมของประชาชน สังคม และประเทศชาติดังกล่าวเป็นไปตามหลักการสร้างความเข้มแข็งอย่างมีคุณภาพจากข้างใน โดยใช้คุณธรรมเพื่อสร้างพลังการทำความดีเพื่อชาติของประชาชนในทุกภาคส่วนของสังคมไทย อันจะส่งผลให้การพัฒนาประเทศมีความสมดุลทั้งด้านวัตถุและจิตใจตามแนวคิด “คุณธรรมนำการพัฒนา” พร้อมที่จะก้าวไปสู่สังคมแห่งคุณธรรมตาม “ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี”

ทั้งนี้ แผนแม่บทส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ มียุทธศาสตร์ และกลยุทธ์ที่เป็นกลไกส่งเสริมให้เกิดคุณธรรมของคนในชาติ ตามกรอบการวางระบบรากฐานการเสริมสร้างคุณธรรมในสังคมไทยทั้งภาคสถาบันทางการเมืองการปกครอง ภาคราชการ ภาควิชาชีพ สร้างความเข้มแข็งในระบบการบริหารจัดการด้านการส่งเสริมคุณธรรมให้เป็นเอกภาพ สร้างและพัฒนาระบบบริหารจัดการงานด้านส่งเสริมคุณธรรมและเสริมสร้างความเป็นเอกภาพ แก่สถาบัน/องค์กรในสังคม พัฒนาศักยภาพบุคลากรผู้ทำหน้าที่ในการส่งเสริมคุณธรรม สร้างเครือข่ายความร่วมมือในการส่งเสริมคุณธรรม ส่งเสริมและสนับสนุนภาคีเครือข่ายทุกภาคส่วนในการดำเนินงานด้านคุณธรรม และการส่งเสริมให้ประเทศไทย เป็นแบบอย่างด้านคุณธรรมในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลก

๒.๒.๓.๔ ยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ระยะที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)

การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ระยะที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) กำหนดตามแนวทางของยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี โดยกำหนดยุทธศาสตร์เป็น ๓ ด้าน ดังนี้

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ สร้างวัฒนธรรมต้านทุจริตด้วยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยมุ่งเน้นการสร้างวัฒนธรรมต่อต้านการทุจริต และปลูกฝังวิธีคิดตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงทุกช่วงวัย

- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ป้องกันการทุจริตเชิงรุกที่มุ่งเน้นการกำหนดกลไกด้านการป้องกันการทุจริตที่มีประสิทธิภาพเพื่อเสริมสร้างการปฏิบัติงานโดยยึดหลักธรรมาภิบาลอย่างมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนเพื่อไม่ให้เกิดการทุจริต

- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบที่เป็นสากลที่มุ่งเน้นการปรับปรุงและพัฒนากลไกและกระบวนการต่าง ๆ ของการปราบปรามการทุจริต ทั้งระบบให้สามารถดำเนินการได้อย่างรวดเร็ว มีประสิทธิภาพและเป็นที่ยอมรับในระดับสากล

ประเทศไทยมีการกำหนดยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและการปราบปรามทุจริต ทุกห้วงระยะ ๕ ปี โดยดำเนินการมาแล้ว ๓ ระยะ ตั้งแต่ระยะที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๕๑ - ๒๕๕๕) และระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๕๖ - ๒๕๖๐) โดยในปัจจุบันอยู่ภายใต้กรอบการดำเนินงานของยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ระยะที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) ซึ่งสอดคล้องกับแผนแม่บทบูรณาการป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) ยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตดังกล่าว กำหนดเป้าหมายเพื่อสร้างสังคมมีพฤติกรรมร่วมต้านการทุจริตในวงกว้าง เกิดวัฒนธรรมทางการเมือง (Political Culture) มุ่งต้านการทุจริตในทุกภาคส่วน เพื่อให้การทุจริตถูกยับยั้งอย่างเท่าทันด้วยนวัตกรรม กลไกป้องกันการทุจริต และระบบบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล มีการปราบปรามการทุจริตและมีการบังคับใช้กฎหมายด้วยความรวดเร็ว เป็นธรรม และได้รับความร่วมมือจากประชาชน รวมถึงการทำให้ดัชนีชี้วัดภาพลักษณ์คอร์รัปชัน (Corruption Perception Index: CPI) ของประเทศไทยมีค่าคะแนนในระดับที่สูงขึ้น โดยยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามทุจริต มี ๖ ด้าน ได้แก่ ด้านที่ ๑ สร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริต ด้านที่ ๒ ยกระดับเจตจำนงทางการเมืองในการต่อต้านการทุจริต ด้านที่ ๓ สกัดกั้นการทุจริตเชิงนโยบาย ด้านที่ ๔ พัฒนาระบบป้องกันการทุจริตเชิงรุก ด้านที่ ๕ ปฏิรูปกลไกและกระบวนการการปราบปรามการทุจริต และด้านที่ ๖ ยกระดับคะแนนดัชนีชี้วัดภาพลักษณ์คอร์รัปชัน (Corruption Perception Index: CPI) ของประเทศไทย ทั้งนี้ ยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามทุจริต ระยะที่ ๓ (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) มีสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (สำนักงาน ป.ป.ช.) เป็นหน่วยงานหลักในการขับเคลื่อนการดำเนินการ

๒.๒.๓.๕ ยุทธศาสตร์สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๐ - ๒๕๗๙)

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (สำนักงาน ก.พ.) ได้จัดทำยุทธศาสตร์ระยะเวลา ๒๐ ปี เพื่อกำหนดแนวทางดำเนินการให้สอดคล้องตามยุทธศาสตร์ชาติ และแผนแม่บทต่าง ๆ ยุทธศาสตร์สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน ได้กำหนดว่า “สนับสนุนวิสัยทัศน์และยุทธศาสตร์ชาติ

ด้วยการผลักดันและพัฒนาให้ภาคราชการของประเทศมีคุณธรรมปลอดทุจริต เป็นราชการที่สร้างและส่งเสริมนวัตกรรมและมีประสิทธิภาพ สามารถตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนและเป็นที่เชื่อถือของนานาชาติ โดยการปรับเปลี่ยนระบบและวิธีการบริหารทรัพยากรบุคคล รวมทั้งกฎหมาย ระเบียบ ขั้นตอน หลักเกณฑ์ เพื่อให้แต่ละส่วนราชการได้มาและรักษาไว้ซึ่งคนดีคนเก่งที่มีจิตสาธารณะอย่างเหมาะสม” โดยมีกลยุทธ์การเปลี่ยนแปลงระบบบริหารทรัพยากรบุคคลภาคราชการในด้านต่าง ๆ รวม ๔ ด้าน ดังนี้

๑) กลยุทธ์การปรับปรุงระบบการสรรหาเพื่อให้ส่วนราชการเป็นองค์กรทางเลือกแรกของ คนดี คนเก่ง (First Choice Civil Service) โดยดำเนินการในเรื่องที่สำคัญ ได้แก่

- ระบบการสรรหาและเลือกสรรบุคคลเข้าสู่ระบบราชการด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ (e-Exam)
- ระบบการจ้างงานที่หลากหลายและยืดหยุ่น (Multi/Flexible Recruitment and Career Management System Phase I & II)

๒) กลยุทธ์การกระจายอำนาจและเสริมสร้างประสิทธิภาพการบริหารทรัพยากรบุคคลของส่วนราชการ (Department focused HR Platform) โดยดำเนินการในเรื่องที่สำคัญ ได้แก่

- ระบบการเสริมสร้างประสิทธิภาพการบริหารทรัพยากรบุคคลของส่วนราชการ (Department HRM Improvement System)
- ระบบการถ่ายเทสับเปลี่ยนหมุนเวียนข้ามส่วนราชการและภูมิภาค (Flexible Workforce Management)

๓) กลยุทธ์การเสริมสร้างเกียรติภูมิและคุณภาพราชการ (Civil Service of Integrity & Passion) โดยดำเนินการในเรื่องที่สำคัญ ได้แก่

- ระบบบริหารกำลังคนคุณภาพและศักยภาพสูง (Talent Inventory Management)
- ระบบพัฒนาสมรรถนะข้าราชการ ๔.๐ ระยะที่ ๑ และ ๒ (Competency Management System for Civil Service ๔.๐ Phase I & II)
- กลไกส่งเสริมมาตรฐานทางจริยธรรมให้หน่วยงานของรัฐ
- การปรับปรุงกฎหมายและกระบวนการดำเนินการทางวินัย
- ระบบให้คำปรึกษาข้าราชการ (Civil Service Counseling System)
- ระบบกรรมการสอบสวนกลาง

๔) กลยุทธ์การเพิ่มประสิทธิภาพการพัฒนานโยบายทรัพยากรบุคคลภาครัฐ (Smart HR Policy) โดยดำเนินการในเรื่องที่สำคัญ ได้แก่

- ระบบยืนยันตัวบุคคลสำหรับเจ้าหน้าที่ภาครัฐ GovID (Phase I, II & II)
- ศูนย์กลางองค์ความรู้ระดับนานาชาติด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลภาครัฐ (International Hub on Civil Service Management)

- ระบบบริหารทรัพยากรภาครัฐที่บูรณาการกับระบบการจ้างงานของประเทศ (Integrated National Employment System)

ยุทธศาสตร์สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) เป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐในการชักจูงและรักษาไว้ซึ่งคนดี คนเก่ง มีจิตสาธารณะ ผลักดันให้ภาคราชการของประเทศมีคุณธรรม ปลอดทุจริต เป็นราชการที่สร้างและส่งเสริมนวัตกรรมและมีประสิทธิภาพ รวมถึงให้ความสำคัญกับกลไกส่งเสริมมาตรฐานทางจริยธรรม

กล่าวโดยสรุป มาตรฐานทางจริยธรรม ๗ ประการ ตามพระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. ๒๕๖๒ เป็นปัจจัยหลักในการสนับสนุนการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ และยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ และเป็นปัจจัยส่งเสริมทางอ้อมสำหรับยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม นอกจากนี้การส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐที่มุ่งเน้นการบูรณาการกับทุกภาคส่วน เป็นกลไกสำคัญที่สนับสนุนการขับเคลื่อนแผนการปฏิรูปประเทศด้านการบริหารราชการแผ่นดิน และแผนการปฏิรูปประเทศด้านการป้องกันและการปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ซึ่งเป็นแผนที่มีความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติโดยตรง ดังนั้นยุทธศาสตร์ด้านมาตรฐานทางจริยธรรมและการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐ จึงมีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์และแผนระดับต่าง ๆ โดยเน้นการส่งเสริมจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นหลัก ใช้กลไกส่งเสริมเชิงบวกและกลไกในการกำกับดูแลพฤติกรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐให้ประพฤติปฏิบัติตนตามมาตรฐานทางจริยธรรม โดยมุ่งหวังว่าหากข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรม ก็จะส่งผลให้มีการบริหารจัดการงานภาครัฐที่ดี ประชาชนเชื่อถือไว้วางใจ รวมทั้งเป็นภูมิคุ้มกันให้ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมไม่ให้ถูกกลั่นแกล้งหรือถูกผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจโดยไม่เป็นธรรม และสามารถป้องกันการทุจริตเชิงรุกตามยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตด้วย

นอกจากนี้ มาตรฐานทางจริยธรรมยังเป็นกลไกที่สำคัญในการผลักดันยุทธศาสตร์การบริหารงานบุคคลภาครัฐในการชักจูงและรักษาไว้ซึ่งคนดี คนเก่ง มีจิตสาธารณะ ผลักดันให้ภาคราชการของประเทศ มีธรรมาภิบาล ปลอดทุจริต รวมถึงมีความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และแผนแม่บทส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ เพื่อบูรณาการการส่งเสริมจริยธรรมในการสร้างระบบบริหารจัดการภาครัฐที่มุ่งประโยชน์สาธารณะ และมีประสิทธิภาพ ให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาชาติ

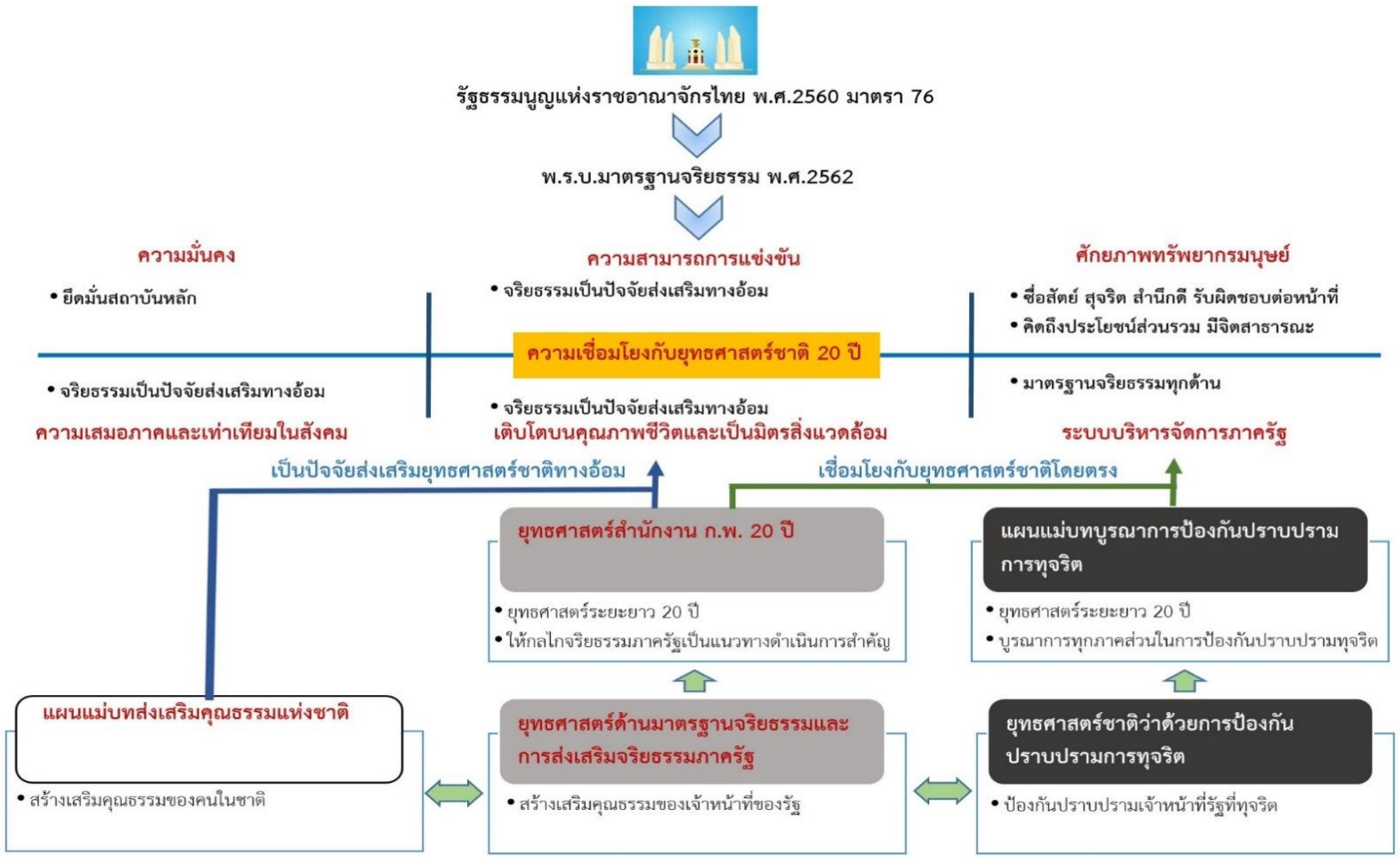

แผนภาพที่ ๒.๑ แสดงความเชื่อมโยงในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ของภาครัฐมาสู่ยุทธศาสตร์ด้านมาตรฐานทางจริยธรรมและการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐ

๒.๓ การวิเคราะห์ปัจจัยทางยุทธศาสตร์

ปัจจุบันหลายประเทศ เช่น สหราชอาณาจักร สหรัฐอเมริกา ราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์ สาธารณรัฐประชาชนจีน ญี่ปุ่น สาธารณรัฐอินเดีย ได้ให้ความสำคัญกับนโยบายการส่งเสริมจริยธรรมและการแก้ไขปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันในประเทศของตนเองอย่างจริงจัง อาทิ การก่อตั้งหน่วยงานสำนักงานจริยธรรมภาครัฐแห่งสหรัฐอเมริกา (United State Office of Government Ethics: US OGE) การขับเคลื่อนการส่งเสริมจริยธรรมผ่านคณะกรรมการด้านมาตรฐานชีวิตเจ้าหน้าที่ของรัฐ (Committee on the Standard of Public Life) ของสหราชอาณาจักร และการจัดตั้งคณะกรรมการจริยธรรมทั้งในราชยสภาและโลกสภา ทำหน้าที่ในการกำกับดูแลและตรวจสอบติดตามการประพฤติปฏิบัติของสมาชิกสภาในเรื่องคุณธรรมและจริยธรรมของสาธารณรัฐอินเดีย เป็นต้น กล่าวคือหลายประเทศมีการกำหนดเครื่องมือและกลไกในการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐอย่างเป็นรูปธรรม รวมถึงการกำหนดกฎหมายด้านจริยธรรม และพัฒนาองค์กรกลางเพื่อการขับเคลื่อนงานด้านจริยธรรม สำหรับประเทศไทย ได้มีการกำหนดให้มาตรฐานทางจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นเรื่องสำคัญ และบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐[๗] อย่างชัดเจน โดยมีพระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. ๒๕๖๒[๘] ซึ่งมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๑๗ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๒ เป็นหลักสำคัญในการจัดทำประมวลจริยธรรมของหน่วยงานของรัฐ และใช้เป็นหลักเกณฑ์ในการปฏิบัติตนของเจ้าหน้าที่ของรัฐ มีกระบวนการรักษาจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ มาตรการและกลไกที่มีประสิทธิภาพเพื่อเสริมสร้างให้มีการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรม

นอกจากนี้ มีการส่งเสริมจริยธรรมรูปแบบอื่น ๆ ที่มีส่วนในการกระตุ้นและผลักดันให้เกิดการแข่งขันระหว่างประเทศในการสร้างความเชื่อถือและความเชื่อมั่นในการเป็นรัฐที่ปกครองด้วยธรรมาภิบาล เช่น การวัดดัชนีชี้วัดภาพลักษณ์คอร์รัปชัน (Corruption Perception Index: CPI) ที่จัดทำขึ้นโดยองค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ (Transparency International: TI) การวัดดัชนีความเชื่อมั่นของประเทศแสดงให้เห็นความสำคัญของจริยธรรมและธรรมาภิบาลที่มีต่อประชาคมโลก รวมถึงการตรวจสอบข้อเท็จจริงของประชาชน สื่อสารมวลชน และภาคประชาสังคมที่ก็ล้วนมีส่วนผลักดันให้เกิดการส่งเสริมจริยธรรมและการตรวจสอบการทำผิดทางจริยธรรม พฤติกรรมการทุจริต และระบบที่เอื้อต่อการเกิดคอร์รัปชันในประเทศของตนจากการจัดอันดับของหน่วยงานต่าง ๆ

ปัจจุบันดัชนีชี้วัดภาพลักษณ์คอร์รัปชัน (Corruption Perception Index: CPI) ที่สำรวจโดยองค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๓ (ค.ศ. ๒๐๒๐) ประเทศไทยได้คะแนน ๓๖ คะแนน และอันดับความโปร่งใสของประเทศ อยู่ในอันดับที่ ๑๐๔ ของโลก ซึ่งในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ ประเทศไทยได้คะแนน ๓๖ คะแนน และอันดับความโปร่งใสของประเทศ อยู่ในอันดับที่ ๑๐๑ ของโลก ซึ่งถึงแม้ว่าค่าคะแนนดัชนีชี้วัดภาพลักษณ์คอร์รัปชันของประเทศไทย ในปี ๒๕๖๓ จะเท่ากับปี ๒๕๖๒ แต่ประเทศไทยได้คะแนน

[๗] รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๗๖

[๘] พระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. ๒๕๖๒

ลดลง ๑ แหล่งข้อมูล และได้คะแนนคงที่ ๘ แหล่งข้อมูล จากแหล่งข้อมูลทั้งหมด ๙ แหล่งข้อมูล ดังนี้[๙]

๑. คะแนนลดลง ๑ แหล่งข้อมูล คือ แหล่งข้อมูล IMD World Competitiveness Yearbook (IMD) ได้ ๔๑ คะแนน ลดลงจากปี ๒๐๑๙ ซึ่งได้ ๔๕ คะแนน โดย IMD นำข้อมูลสถิติทุติยภูมิและผลการสำรวจความคิดเห็นผู้บริหารระดับสูง ไปประมวลผลจัดอันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทย และพิจารณาจาก ๔ องค์ประกอบ คือ ๑) สมรรถนะทางเศรษฐกิจ ๒) ประสิทธิภาพของภาครัฐ ๓) ประสิทธิภาพของภาคธุรกิจ และ๔) โครงสร้างพื้นฐาน โดยประเด็นที่องค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาตินำมาคำนวณ เป็นคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริตจากแบบสำรวจความคิดเห็นของผู้บริหารระดับสูงในประเทศไทย คือ มีการติดสินบนและคอร์รัปชันหรือไม่ ซึ่งผู้ตอบแบบสำรวจเห็นว่า ยังมีปัญหาการให้และรับสินบนและการคอร์รัปชันของเจ้าหน้าที่ของรัฐ เช่น เจ้าหน้าที่ของรัฐยอมรับสินบนในการลักลอบเปิดบ่อนการพนัน ปัญหาสินบนจากลักลอบเข้าประเทศของแรงงานผิดกฎหมาย ถึงแม้ภาครัฐจะมีการนำระบบอิเล็กทรอนิกส์มาให้บริการประชาชน แต่ในกระบวนการพิจารณาอนุมัติอนุญาต ยังมีการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ของรัฐอยู่ จึงเกิดปัญหาสินบนและการทุจริต ซึ่งส่งผลต่อภาพลักษณ์การทุจริตของประเทศ โดยมีสาเหตุมาจากการที่ผู้เข้ารับบริการต้องการความสะดวกรวดเร็วในการรับบริการ จึงยอมที่จะจ่ายสินบน ประกอบกับการบังคับใช้กฎหมายเพื่อลงโทษเจ้าหน้าที่ของรัฐที่กระทำการทุจริต ยังไม่มีประสิทธิภาพ ถึงแม้จะมีการลงโทษเจ้าหน้าที่ของรัฐที่กระทำความผิด แต่เป็นเพียงเจ้าหน้าที่ของรัฐในระดับล่าง นอกจากนี้กฎหมายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการอนุมัติอนุญาต เช่น พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ ไม่สามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๒. คะแนนคงที่ ๘ แหล่งข้อมูล ดังนี้

๒.๑ แหล่งข้อมูล Bertelsmann Stiftung Transformation Index (BF (TI)) ได้ ๓๗ คะแนน เท่ากับปี ๒๕๖๒ โดย BF (TI) ใช้ผู้เชี่ยวชาญวิเคราะห์และประเมินกระบวนการเปลี่ยนแปลงไปสู่ประชาธิปไตยและระบบเศรษฐกิจแบบตลาดเสรีและดูความเปลี่ยนแปลง ๓ ด้าน คือ ๑) ด้านการเมือง ๒) ด้านเศรษฐกิจ และ ๓) ด้านการจัดการของรัฐบาล โดยองค์การเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ ใช้คะแนนจากคำถามของ BF (TI) เพียง ๒ ข้อ ในการประเมินคะแนน CPI คือ การดำเนินการกับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่กระทำการทุจริตและความสำเร็จของรัฐบาลในการจัดการกับปัญหาคอร์รัปชัน

๒๒ แหล่งข้อมูล Economist Intelligence Unit Country Risk Ratings (EIU) ได้ ๓๗ คะแนน เท่ากับปี ๒๕๖๒ โดย EIU วิเคราะห์เชิงลึกเกี่ยวกับความเสี่ยงที่ระบบเศรษฐกิจของประเทศต้องเผชิญ ได้แก่ ความโปร่งใสในการจัดสรรและการใช้จ่ายงบประมาณ การใช้ทรัพยากรของราชการ/ส่วนรวม การแต่งตั้งข้าราชการจากรัฐบาลโดยตรง มีหน่วยงานอิสระในการตรวจสอบการจัดการงบประมาณของหน่วยงานนั้น ๆ มีหน่วยงานอิสระด้านยุติธรรม ตรวจสอบผู้บริหาร/ผู้ใช้อำนาจ ธรรมเนียมการให้สินบน เพื่อให้ได้สัญญา

[๙] “สำนักงาน ป.ป.ช. ประกาศผลคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต (CPI) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓”, สำนักงาน ป.ป.ช. สืบค้นจาก http://ethics.nso.go.th/index.php/news/88-cpi-2562

สัมปทานจากหน่วยงานของรัฐ

๒.๓ แหล่งข้อมูล Global Insight Country Risk Ratings (GI) ได้ ๓๕ คะแนน เท่ากับปี ๒๕๖๒ โดยประเด็นที่องค์การเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ นำมาคำนวณเป็นคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต คือ ความเสี่ยงของการที่บุคคลหรือบริษัทจะต้องเผชิญกับการติดสินบนหรือการคอร์รัปชันในรูปแบบอื่น เพื่อที่จะทำให้การดำเนินธุรกิจเป็นไปอย่างราบรื่น เช่น เพื่อให้ได้รับสัญญาเพื่อการส่งออก นำเข้า หรือเพื่อความสะดวกสบายเกี่ยวกับงานด้านเอกสารต่าง ๆ มีมากน้อย เพียงใด ซึ่งถูกประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญแต่ละประเทศ ซึ่งได้รับข้อมูลจากกลุ่มลูกค้า ผู้ทำสัญญากับภาครัฐ นักลงทุน นักธุรกิจ ผู้รับงานอิสระ เครือข่ายนักข่าว

๒.๔ แหล่งข้อมูล The Political and Economic Risk Consultancy (PERC) ได้ ๓๘ คะแนน เท่ากับปี ๒๕๖๒ โดย PERC สำรวจข้อมูลจากนักธุรกิจในท้องถิ่นและนักธุรกิจชาวต่างชาติที่เข้าไปทำธุรกิจในประเทศนั้น ๆ ได้แก่ นักธุรกิจจากสมาคมธุรกิจ ผู้แทนที่เข้าร่วมการประชุมต่าง ๆ ในเอเชีย ผู้แทนหอการค้าประเทศต่าง ๆ เป็นต้น โดยมีหลักเกณฑ์ในการสำรวจโดยการสอบถามกลุ่มตัวอย่างเพื่อแสดงให้เห็นถึงระดับการรับรู้เรื่องการคอร์รัปชัน ซึ่งคำถามที่ใช้ในการสำรวจที่สำคัญ คือ ท่านจะให้คะแนนปัญหาการทุจริตในประเทศที่ท่านทำงานหรือประกอบธุรกิจเท่าใด

๒.๕ แหล่งข้อมูล PRS International Country Risk Guide (PRS) ได้ ๓๒ คะแนน เท่ากับปี ๒๕๖๒ โดย ICRG เป็นการจัดอันดับความเสี่ยงของประเทศต่าง ๆ ทั้งความเสี่ยงด้านการเมือง ด้านเศรษฐกิจ และด้านการเงิน ซึ่งการคอร์รัปชันเป็นปัจจัยหนึ่งที่ใช้ประเมินความเสี่ยงด้านการเมือง PRS จึงมุ่งประเมินการคอร์รัปชันในระบบการเมือง โดยรูปแบบการทุจริตที่พบมากที่สุด คือ การเรียกรับสินบน หรือการเรียกรับเงินเพื่ออำนวยความสะดวกในการนำเข้า/ส่งออก การประเมินภาษี รวมถึงระบบอุปถัมภ์ ระบบพวกพ้อง การให้เงินสนับสนุนพรรคการเมืองแบบลับ ๆ และความสัมพันธ์ใกล้ชิดของนักการเมืองกับนักธุรกิจ ซึ่งประเด็นที่องค์การเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ นำมาคำนวณเป็นคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต คือ การประเมินการคอร์รัปชันในระบบการเมือง ซึ่งรูปแบบของการคอร์รัปชันโดยตรงที่การดำเนินธุรกิจพบบ่อยครั้ง คือ การเรียกร้องเงินหรือการต้องจ่ายสินบนเพื่อให้ได้มาซึ่งใบอนุญาตการนำเข้าและส่งออก (Import and Export Licenses) การควบคุมการส่งออก (Exchange Controls) การประเมินภาษี การคุ้มครองจากตำรวจหรือการกู้ยืม โดยขอให้ช่วยให้คะแนนปัญหาการคอร์รัปชัน ทั้งการคอร์รัปชันที่เกิดขึ้นจริงหรือโอกาสที่จะเกิดการคอร์รัปชันจากระบบอุปถัมภ์ ระบบเครือญาติ การฝากเข้าทำงาน การต่างตอบแทน การระดมทุนที่เป็นความลับและความสัมพันธ์ใกล้ชิดที่น่าสงสัยระหว่างนักการเมืองกับภาคธุรกิจ

๒.๖ แหล่งข้อมูล World Economic Forum (WEF) ได้ ๔๓ คะแนน เท่ากับปี ๒๕๖๒ โดย WEF สำรวจมุมมองของนักธุรกิจที่เข้ามาลงทุนในประเทศไทยเกี่ยวกับปัจจัยที่เป็นอุปสรรคสูงสุดในการทำธุรกิจ ๕ ด้าน คือ ๑) การคอร์รัปชัน ๒) ความไม่มั่นคงของรัฐบาล/ปฏิวัติ ๓) ความไม่แน่นอนด้านนโยบาย ๔) ระบบราชการที่ไม่มีประสิทธิภาพ ๕) โครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภคที่ไม่เพียงพอ ว่าแต่ละปัจจัยเป็นอุปสรรค

เพิ่มขึ้น เท่าเดิม หรือลดลง ซึ่งประเด็นที่องค์การเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ นำมาคำนวณเป็นคะแนนดัชนีชี้วัดภาพลักษณ์คอร์รัปชัน คือ

๑) ในประเทศของคุณ เป็นเรื่องปกติเพียงใดที่บริษัทจ่ายเงินพิเศษโดยไม่มีเอกสารอ้างอิงหรือจ่ายสินบนที่เชื่อมโยงกับเรื่องต่อไปนี้ (๑) การนำเข้า – ส่งออก (๒) สาธารณูปโภค (๓) การชำระภาษีประจำปี (๔) การทำสัญญาและการออกใบอนุญาต (๕) ได้รับการตัดสินใจที่เอื้อประโยชน์จากกระบวนการยุติธรรม

๒) ในประเทศของคุณ เป็นเรื่องปกติเพียงใดที่มีการคอร์รัปชันโดยการจ่ายโอนเงินงบประมาณของรัฐไปยังบริษัท บุคคลธรรมดาหรือกลุ่มบุคคล

ซึ่งถึงแม้ว่าหน่วยงานภาครัฐจะมีการตื่นตัวกับการให้บริการด้วยความโปร่งใส มีการลดขั้นตอนและระยะเวลาในการติดต่อกับหน่วยงานของรัฐ แต่ก็ไม่อาจส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงได้อย่างมีนัยสำคัญ

๒.๗ แหล่งข้อมูล World Justice Project (WJP) ได้ ๓๘ คะแนน เท่ากับปี ๒๕๖๒ โดย WJP ประเมินค่าความโปร่งใสโดยใช้ ๘ หลักเกณฑ์ เน้นเรื่องหลักนิติธรรม แต่ปีที่ผ่านมาองค์การเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ นำเกณฑ์ด้านการปราศจากคอร์รัปชันและแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตนมาเป็นตัวให้คะแนน โดยประเด็นที่องค์การเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ นำมาคำนวณเป็นคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต คือ ๑) ข้าราชการ (เจ้าหน้าที่) ในสายบริหารไม่ได้ใช้ทรัพย์สินของทางราชการเพื่อผลประโยชน์ส่วนตน ๒) ข้าราชการ (เจ้าหน้าที่) ในสายตุลาการไม่ได้ใช้ทรัพย์สินของทางราชการเพื่อผลประโยชน์ส่วนตน ๓) ข้าราชการ (เจ้าหน้าที่) ในสายตำรวจและทหารไม่ได้ใช้ทรัพย์สินของทางราชการเพื่อผลประโยชน์ส่วนตน ๔) ข้าราชการ (เจ้าหน้าที่) ในสภานิติบัญญัติ ไม่ได้ใช้ทรัพย์สินของทางราชการเพื่อผลประโยชน์ส่วนตน ซึ่งผู้เชี่ยวชาญและกลุ่มตัวอย่างภาคประชาชนมองว่า กลุ่มข้าราชการ (สายบริหาร สายตุลาการ สายตำรวจและทหาร รวมทั้งในสภานิติบัญญัติ) ยังคงใช้ทรัพย์สินของทางราชการ เพื่อผลประโยชน์ส่วนตน ซึ่งปัญหาดังกล่าวยังไม่ได้รับการแก้ไขอย่างเป็นรูปธรรม

๒.๘ แหล่งข้อมูล Varieties of Democracy Institute (VDEM) ได้ ๒๐ คะแนน เท่ากับปี ๒๕๖๒ โดย VDEM วัดเกี่ยวกับความหลากหลายของประชาธิปไตย การถ่วงดุลของฝ่ายบริหาร นิติบัญญัติ และตุลาการ ตลอดจนการทุจริตของเจ้าหน้าที่ในฝ่ายบริหาร นิติบัญญัติ และตุลาการ ซึ่งประเด็นที่องค์การเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ นำมาคำนวณเป็นคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต คือ การทุจริตทางการเมืองเป็นที่แพร่หลายมากน้อยเพียงใด (How pervasive is political corruption?) โดยดัชนีแสดงความแพร่หลายของการทุจริตนี้ถูกคำนวณจากค่าเฉลี่ยของดัชนี ๔ ด้านคือ ๑) ดัชนีการคอร์รัปชันในภาครัฐ (Public sector corruption index) โดยใช้คำถามว่า “เจ้าหน้าที่ของรัฐ มีพฤติกรรมเรียกรับสินบน หรือสิ่งของอื่นใด ในระดับใด และเจ้าหน้าที่ของรัฐมีพฤติกรรมขโมยเบียดบังเงิน หรืองบประมาณ หรือทรัพยากรภาครัฐ เพื่อประโยชน์ส่วนตน หรือเพื่อคนในครอบครัวของตนเองบ่อยครั้งเพียงใด” ๒) ดัชนีการคอร์รัปชันของผู้บริหารระดับสูง (Executive

corruption index) โดยใช้คำถามว่า “ผู้บริหารระดับสูง หรือตัวแทน มีพฤติกรรมเรียกรับสินบน หรือสิ่งของอื่นใดเป็นประจำหรือไม่ และผู้บริหารระดับสูง หรือตัวแทนเหล่านั้นมีพฤติกรรมขโมย เบียดบังเงินหรืองบประมาณ หรือทรัพยากรภาครัฐ เพื่อประโยชน์ส่วนตนหรือเพื่อคนในครอบครัวของตนเองบ่อยครั้งเพียงใด” ๓) ดัชนีการคอร์รัปชันของฝ่ายนิติบัญญัติ (The indicator for legislative corruption) โดยใช้คำถามว่า “เจ้าหน้าที่ฝ่ายนิติบัญญัติได้ใช้ตำแหน่งหน้าที่เพื่อเรียกรับผลประโยชน์ในประเด็นเหล่านี้ในระดับใด (๑) เรียกรับสินบน (๒) รับเงินเพื่อช่วยเหลือให้ได้รับสัญญาจากภาครัฐ (เพื่อตัวเอง ครอบครัว เพื่อน ผู้สนับสนุนทางการเมือง) (๓) มีผลประโยชน์ต่างตอบแทนกับภาคธุรกิจเพื่อแลกกับโอกาสในการว่าจ้างภายหลังจากออกจากสภานิติบัญญัติ (๔) ขโมย (เบียดบัง) เงินของภาครัฐหรือเงินจากโครงการบริจาคต่าง ๆ เพื่อนำมาใช้ส่วนตัว” ๔) ดัชนีการคอร์รัปชันของฝ่ายตุลาการ (The indicator for judicial corruption) โดยใช้คำถามว่า “ประชาชนหรือภาคธุรกิจ มีการจ่ายเงินพิเศษ (ที่ไม่มีเอกสารการจ่ายเงิน) หรือสินบน เพื่อเร่งหรือชะลอกระบวนการของฝ่ายตุลาการในระดับใด” ซึ่งผลคะแนนแสดงให้เห็นว่า รัฐบาลให้ความสำคัญกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตอย่างต่อเนื่อง โดยผ่านความพยายามของหน่วยงานตรวจสอบในการดำเนินการเชิงป้องปรามการทุจริตในระดับพื้นที่และในระดับนโยบาย แต่ปัญหาเกี่ยวกับกรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐและผู้บริหารระดับสูงมีพฤติการณ์การเรียกรับผลประโยชน์ หรือสินบน หรือเบียดบังเงินงบประมาณ หรือทรัพยากรภาครัฐเพื่อประโยชน์ส่วนตนและพวกพ้อง ยังคงเป็นปัญหาอยู่ และยังไม่ได้รับการแก้ไขปัญหาอย่างเป็นรูปธรรม

อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่าประเทศไทยจะมีการปรับปรุงกฎหมายและระเบียบต่าง ๆ หลายฉบับ อาทิ พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ มีการกำหนดนโยบายที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชน และช่วยเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศ เป็นต้น แต่หน่วยงานรัฐอาจจะยังขาดกลยุทธ์การสื่อสารหรือประชาสัมพันธ์ที่มีประสิทธิภาพ จึงอาจเป็นเหตุให้ประชาชนและนักธุรกิจขาดความรู้ ความเข้าใจในเรื่องนี้

นอกจากนี้ โครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (UNDP) ได้พูดถึงแนวคิดการส่งเสริมจริยธรรมและค่านิยมในการบริการสาธารณะ (Public Service) ว่าควรครอบคลุมเรื่องเศรษฐกิจ กฎหมาย และการกำกับพฤติกรรมด้วย ซึ่งถือเป็นการแทรกแซงเพื่อสร้างให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงานที่สูงขึ้น ซึ่งที่ผ่านมามีวิธีการ ๒ วิธีการที่รัฐบาลหลายประเทศนำมาใช้ในการปรับปรุงจริยธรรมการบริการสาธารณะ ประการแรก คือ การจัดการทางจริยธรรมที่เน้นการทำตามกฎเกณฑ์การปฏิบัติ (Compliance-based Ethics Management) และประการที่สอง คือ การจัดการทางจริยธรรมที่วางอยู่บนพื้นฐานของความซื่อสัตย์และคุณธรรม (Integrity-based Ethics Management)

การศึกษาวิจัยด้านจริยธรรมในช่วง ๑๐ - ๒๐ ปีที่ผ่านมา แสดงให้เห็นถึงความสนใจในการศึกษาแนวคิดการบริหารงานภาครัฐด้วยหลักจริยธรรมและได้แนะนำเครื่องมือหรือกลไกเพื่อส่งเสริม

จริยธรรมอันเห็นได้จากผลงานของ Howard Whitton[๑๐] ผลงานของ Adams and Balfour[๑๑] และผลงานของ Suresh Misra[๑๒] เป็นต้น การถอดบทเรียนกรณีศึกษาต่างประเทศเกี่ยวกับแนวคิดการมุ่งเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของมนุษย์ตามแนวคิดการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมกระแสหลัก เช่น ทฤษฎีต้นไม้จริยธรรมของดวงเดือน พันธุมนาวิน และทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคห์ลเบิร์ก (Kohlberg's Moral Development Theory) รวมถึงการศึกษาแนวคิดที่กำลังเป็นที่สนใจในปัจจุบัน เช่น แนวคิดการสะกิดพฤติกรรม (Nudge Theory) ที่เน้นในเรื่องของ "การยกระดับพฤติกรรม" และ "การเข้าแทรกแซงก่อนที่จะมีการทำผิดจริยธรรมเกิดขึ้น" ถูกนำมาประยุกต์ใช้ในการออกแบบยุทธศาสตร์มาตรฐานทางจริยธรรมและการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐ โดยเน้นในการบูรณาการนำแนวทางการจัดการทางจริยธรรมที่เน้นการทำตามกฎเกณฑ์การปฏิบัติ (Compliance-based Ethics Management) และการจัดการทางจริยธรรมที่วางอยู่บนพื้นฐานของความซื่อสัตย์และคุณธรรม (Integrity-based Ethics Management) มาประยุกต์ใช้ร่วมกันในการออกแบบการส่งเสริมพฤติกรรมทางจริยธรรมในเจ้าหน้าที่ของรัฐ

การจัดทำยุทธศาสตร์ด้านมาตรฐานทางจริยธรรมและการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐ ได้ศึกษาและเก็บข้อมูลจากปัจจัยต่าง ๆ ที่ควรนำมาพิจารณาในการกำหนดยุทธศาสตร์ ทั้งในส่วนของแนวคิดและทฤษฎีที่จะนำมาใช้เป็นกรอบแนวคิดพื้นฐานในการดำเนินการ ปัจจัยส่งเสริมพฤติกรรมทางจริยธรรมและสำรวจสภาพปัจจัยการส่งเสริมจริยธรรมที่เป็นอยู่ปัจจุบันในหน่วยงานของรัฐประเภทต่าง ๆ และสภาพของการประพฤติและปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรม เพื่อกำหนดจุดเน้นในการส่งเสริมพัฒนา รวมถึงศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลการส่งเสริมจริยธรรมทั้งภายในประเทศ และต่างประเทศ เพื่อให้ทราบแนวโน้มสถานการณ์และบริบทการขับเคลื่อนจริยธรรมภาครัฐทั้งในระดับสากล และสภาพการดำเนินงานของประเทศไทยในปัจจุบัน

๒.๓.๑ ทฤษฎีและกรอบแนวคิดในการกำหนดแนวทางการส่งเสริมจริยธรรมตามยุทธศาสตร์

การจัดทำยุทธศาสตร์ด้านมาตรฐานทางจริยธรรมและการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐ ได้อ้างอิงแนวคิดทางทฤษฎีที่สำคัญ ได้แก่ ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของ ลอเรนซ์ โคห์ลเบิร์ก (Lawrence Kohlberg) ทฤษฎีระบบนิเวศวิทยาของ ยูริ บรอนเฟนเบรนเนอร์ (Urie Bronfenbrenner) และโมเดลนิเวศวิทยาเชิงสังคม (Social Ecological Model: SEM) โดยมีรายละเอียด ดังนี้

---

๑๐ Whitton, Howard. (๒๐๐๑). Implementing effective ethics standards in government and the civil service. Retrieved in https://www.oecd.org/mena/governance/๓๕๕๒๐๑๗๔๐.pdf

๑๑ Adam, G.B and Balfour, D.L. (๒๐๐๕). Public-service ethics and administrative evil: Prospects and problems. In H.G. FREDERICKSON & R.K. GHERE (Eds.). Ethics in public management. Armonk, NY: M.E.Sharpe. pp.๑๑๔-๑๓๘.

๑๒ Misra, Suresh. (๒๐๑๖). Strengthening Ethical and Moral Values in Governance. Indian Institute of Public Administration New Delhi.

๑) ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของ ลอเรนซ์ โคห์ลเบิร์ก (Lawrence Kohlberg) มีการแบ่งระดับพัฒนาการทางจริยธรรมของบุคคลเป็นแต่ละระดับ[๑๓] ซึ่งการจัดทำยุทธศาสตร์ด้านมาตรฐานทางจริยธรรมและการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐได้นำแนวคิดนี้มาประยุกต์ใช้ โดยแบ่งแนวทางและวิธีการในการส่งเสริมจริยธรรมออกเป็น ๔ แนวทาง โดยทั้ง ๔ แนวทางสะท้อนถึงการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมในระดับที่แตกต่างกัน ดังแสดงในภาพประกอบด้านล่างนี้

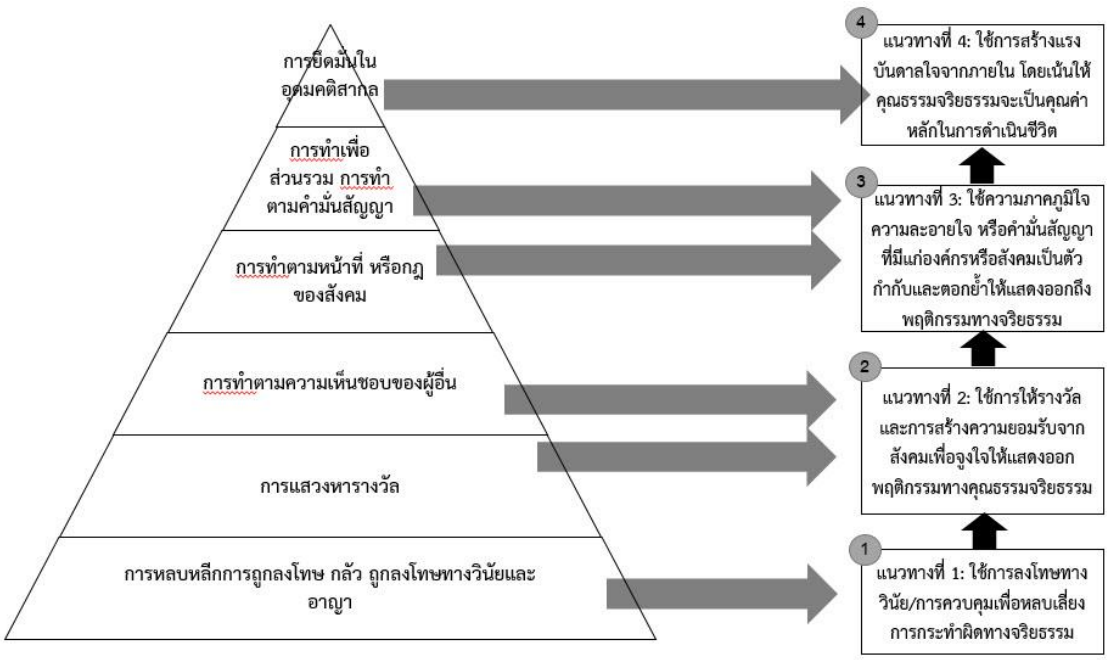

แผนภาพที่ ๒.๒ แนวทางและวิธีการในการส่งเสริมจริยธรรม ตามทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคห์ลเบิร์ก

แนวทางที่ ๑ : ใช้การลงโทษทางวินัย/การควบคุมเพื่อหลบเลี่ยงการกระทำผิดทางจริยธรรม

แนวทางที่ ๒ : ใช้การให้รางวัลและการสร้างความยอมรับจากสังคมเพื่อจูงใจให้แสดงออกพฤติกรรมทางคุณธรรมจริยธรรม

แนวทางที่ ๓ : ใช้ความภาคภูมิใจ ความละอายใจ หรือคำมั่นสัญญาที่มีแก่องค์กรหรือสังคมเป็นตัวกำกับและตอกย้ำให้แสดงออกถึงพฤติกรรมทางจริยธรรม

แนวทางที่ ๔ : ใช้การสร้างแรงบันดาลใจจากภายในโดยเน้นให้คุณธรรมจริยธรรมจะเป็นคุณค่าหลักในการดำเนินชีวิต

การใช้มาตรการลงโทษ ตามแนวทางที่ ๑ มีวัตถุประสงค์เพื่อควบคุมไม่ให้เกิดการกระทำผิดทางวินัยและฝ่าฝืนจริยธรรม ซึ่งแนวทางนี้อยู่บนพื้นฐานการใช้เหตุผลแบบหลบหลีกการถูกลงโทษ ซึ่งที่ผ่านมา

[๑๓] Kohlberg, L. 'Moral Stages and Moralization: The Cognitive Development Approach.' in Moral Development and Behavior: Theory, Research and Social Issues, ๔-๕. New York: Holt, Rinehart, and Winston, ๑๙๗๖.

ประเทศไทยใช้แนวทางนี้อย่างแพร่หลาย แต่แนวทางที่ ๑ ไม่สามารถสร้างหรือกระตุ้นให้แสดงออกพฤติกรรมทางจริยธรรมที่พึงประสงค์ได้ การส่งเสริมจริยธรรมจึงให้ความสำคัญกับการให้รางวัล และการสร้างการยอมรับจากสังคมตามแนวทางที่ ๒ ซึ่งแนวทางนี้อยู่บนฐานคิดที่ว่า มนุษย์ต้องการแสวงหารางวัลและต้องการทำตามความเห็นชอบของผู้อื่น อย่างไรก็ตาม ประเทศไทยยังไม่มีมาตรการในการส่งเสริมตามแนวทางที่ ๒ ที่เป็นรูปธรรม เพราะอยู่ในระยะเริ่มต้น ส่วนแนวทางที่ ๓ เน้นใช้กฎของสังคมและคำมั่นสัญญาที่มีต่อส่วนรวมสร้างให้เกิดความภาคภูมิใจหรือความละอายใจขึ้น ซึ่งคำมั่นสัญญาที่ให้ไว้แก่สังคมจะเป็นตัวกระตุ้นให้แสดงออกพฤติกรรมทางจริยธรรม ในขณะเดียวกันกฎเกณฑ์ทางสังคมจะคอยกำกับ ไม่ให้ประพฤติฝ่าฝืนทางจริยธรรม และแนวทางสุดท้าย คือแนวทางที่ ๔ ซึ่งเน้นการสร้างให้คุณธรรมจริยธรรมเป็นคุณค่าหลักในการดำเนินชีวิต กล่าวคือพฤติกรรมทางจริยธรรมควรแสดงออกมาจากแรงบันดาลใจภายในของบุคคลผู้ที่ยึดมั่นในอุดมคติสากล ทั้งนี้ แนวทางทั้ง ๔ แนวทาง ได้สะท้อนการส่งเสริมการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมในระดับที่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคห์ลเบิร์ก

๒) ทฤษฎีระบบนิเวศวิทยาของ ยูริ บรอนเฟนเบรนเนอร์ (Urie Bronfenbrenner's Ecological Systems Theory)[๑๔] อธิบายว่า พฤติกรรมของมนุษย์เกิดจากความสัมพันธ์ที่ซับซ้อนทั้งปัจจัยภายในตัวบุคคลและสิ่งแวดล้อมที่แบ่งออกเป็น ๔ ระดับ ได้แก่ ๑) ระบบจุลภาคหรือระดับเล็ก (Microsystem) ประกอบด้วย ความสัมพันธ์ระดับตัวบุคคลและสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว ๒) ระดับกลาง (Mesosystem) อยู่ถัดออกมาจากตัวบุคคลเป็นความสัมพันธ์ของหน่วยต่าง ๆ รอบตัวบุคคล ๓) ระดับหน่วยงาน (Exosystem) เป็นระบบสังคมที่ใหญ่ขึ้นที่บุคคลไม่ได้มีผลกระทบโดยตรง และ ๔) ระดับมหภาคหรือระดับใหญ่ (Macrosystem) เป็นระบบที่ไกลจากตัวบุคคลมากที่สุดแต่กำกับควบคุมพฤติกรรมคนในเชิงมาตรฐานของสังคม ถือว่าเป็นโมเดลนิเวศวิทยาเชิงสังคม (Social Ecological Model) ซึ่งมีนักวิจัยและนักวิชาการหลายท่าน (เช่น McLeroy, Steckler, Bibeau, & Glanz, ๑๙๘๘[๑๕]; Davidson, et al., ๒๐๑๘[๑๖]) นำมาประยุกต์ใช้ในการสร้างเสริมพฤติกรรม ซึ่งโดยทั่วไปมักแบ่งระดับของปัจจัยสิ่งแวดล้อมออกเป็น ๕ ระดับ ได้แก่ ระดับบุคคล (Intrapersonal) ระหว่างบุคคล (Interpersonal) องค์กร (Organizational) ชุมชน (Community) และนโยบายสาธารณะ (Public policy) แนวคิดระบบนิเวศวิทยาและโมเดลนิเวศเชิงสังคม เป็นแนวทางในการวางระบบนิเวศจริยธรรม (Ethics Ecosystem) ซึ่งเห็นว่า การพัฒนาจริยธรรมของบุคคลในภาพรวมของประเทศและในหน่วยงาน เป็นระบบที่ซับซ้อน และเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมที่อยู่รายรอบในหลายระดับ

---

๑๔ Bronfenbrenner, U. 'Ecological models of human development.' in Husen T. & Postlethwaite, T. N. (Eds.), International Encyclopedia of Education (๒rd ed., Vol. ๓, pp. ๓-๔๔). Oxford, UK: Elsevier, ๑๙๙๔.

๑๕ McLeroy KR, Bibeau D, Steckler A, & Glanz K. An ecological perspective on health promotion programs. Health education quarterly, ๑๙๘๘; ๑๕: ๓, ๕๑-๗๗.

๑๖ Davidson P, Rushton CH, Kurtz M, Wise B, Jackson D, Beaman A, Broome M. A social-ecological framework: A model for addressing ethical practice in nursing. J Clin Nurs. ๒๐๑๘ Mar; ๒๗(๕-๖):e๑๒๓๓-e๑๒๔๑. doi: ๑๐.๑๑๑๑/jocn.๑๔๑๕๘. Epub ๒๐๑๘ Feb ๒๑. PMID: ๒๙๑๑๙๖๕๓.

เปรียบเสมือนระบบนิเวศของจริยธรรม โดยระบบนิเวศจริยธรรม ประกอบไปด้วยอย่างน้อย ๕ ระดับ ได้แก่ ระดับบุคคล ระดับครอบครัว/เพื่อน ระดับหน่วยงาน ระดับชุมชน และระดับนโยบาย ในระดับบุคคล จริยธรรมเป็นสิ่งที่บุคคลปฏิบัติในชีวิตประจำวันและการทำงาน ส่วนหนึ่งมาจากคุณลักษณะของตัวบุคคลเอง ระดับเพื่อน/ครอบครัวเป็นระดับที่บุคคลมีปฏิสัมพันธ์ด้วยทั้งในลักษณะของครอบครัวและเพื่อนที่มีการปฏิสัมพันธ์กันในชีวิตประจำวัน หรือในการทำงานที่มีความใกล้ชิด ซึ่งสามารถเป็นตัวแบบและแรงผลักให้บุคคลมีจริยธรรมได้ ระดับหน่วยงานเป็นระดับที่มีอิทธิพลต่อจริยธรรมของบุคคลผ่านมาตรฐานทางจริยธรรมหรือจรรยาบรรณในการทำงานที่กำหนดขึ้นเป็นแนวปฏิบัติให้กับบุคลากร ระดับชุมชนเป็นความสัมพันธ์ระหว่างองค์กรต่าง ๆ รวมทั้งบรรทัดฐานการปฏิบัติของชุมชน และระดับนโยบายสาธารณะเป็นนโยบายหรือกฎหมายระเบียบกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ในระดับชาติ ระบบเหล่านี้มีลักษณะเป็นโครงสร้างที่มีความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกันในการทำงานส่งเสริมจริยธรรมของบุคคล เกี่ยวข้องกับคน กลุ่มคน และหน่วยงานที่หลากหลาย ซึ่งต้องอาศัยการมีส่วนร่วมและความร่วมมือกันเพื่อให้การสร้างเสริมจริยธรรมประสบผลสำเร็จ

กล่าวได้ว่า การจัดทำยุทธศาสตร์ด้านมาตรฐานทางจริยธรรมและการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐ อยู่บนพื้นฐานของการทบทวนวรรณกรรม และแนวคิดพัฒนาการทางจริยธรรมควบคู่ไปกับแนวคิดเชิงเศรษฐศาสตร์พฤติกรรม ซึ่งมีความเชื่อว่า จำเป็นต้องใช้แนวทางการลงโทษทางวินัยในระดับเบื้องต้นเพื่อควบคุมพฤติกรรม ทำให้คนกลัวการถูกลงโทษเป็นพื้นฐาน จากนั้นจึงจะก้าวไปสู่แนวทางระดับที่ ๒ ระดับที่ ๓ และระดับที่ ๔ ซึ่งเป็นการยกระดับพฤติกรรมและยกระดับความคิดด้านคุณธรรม จริยธรรม

๒.๓.๒ ปัจจัยที่ส่งเสริมพฤติกรรมทางจริยธรรม

จากการศึกษาทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวกับปัจจัยในการส่งเสริมจริยธรรม พบว่ามีปัจจัยต่าง ๆ ที่ช่วยส่งเสริมให้เกิดพฤติกรรมทางจริยธรรมในภาครัฐ จึงได้สรุปสาระสำคัญออกมาเป็นลักษณะปัจจัยที่เอื้อต่อการส่งเสริมจริยธรรม แล้วทดสอบลักษณะปัจจัยที่เอื้อต่อการส่งเสริมจริยธรรมโดยการสำรวจข้อมูลทัศคติของเจ้าหน้าที่ของรัฐและประชาชนเพื่อสะท้อนให้เห็นสภาพสถานการณ์ทางจริยธรรมในหน่วยงานของรัฐในปัจจุบัน และเพื่อทราบถึงความสัมพันธ์ของปัจจัยต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อสภาพจริยธรรมภาครัฐในหน่วยงานของรัฐ โดยสามารถสรุปสาระสำคัญของลักษณะปัจจัยที่เอื้อต่อการส่งเสริมจริยธรรมได้ ดังนี้ [๑๗]

๑) การรับรู้มาตรฐานทางจริยธรรมและประมวลจริยธรรม

การรับรู้และเข้าใจมาตรฐานทางจริยธรรมและประมวลจริยธรรมของหน่วยงานเป็นปัจจัยสำคัญ หากเจ้าหน้าที่ของรัฐรับรู้และเข้าใจมาตรฐานทางจริยธรรมและประมวลจริยธรรมของหน่วยงานจะช่วยป้องกันการประพฤติผิดและฝ่าฝืนจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐสามารถทราบถึงความคาดหวังทางจริยธรรมต่อการทำหน้าที่ของตนเพื่อให้สามารถปฏิบัติตนได้สอดคล้องกับมาตรฐาน

[๑๗] เดชา สังข์วรรณ และคณะ, การศึกษาเพื่อเตรียมความพร้อมการขับเคลื่อนมาตรฐานทางจริยธรรมสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐ: การจัดทำยุทธศาสตร์ด้านมาตรฐานทางจริยธรรมและการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐ, สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน, งานวิจัย, ๒๕๖๓

ทางจริยธรรมที่กำหนด มีเกณฑ์ในการตรวจสอบและลงโทษเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ฝ่าฝืนจริยธรรมเพื่อป้องกันการฝ่าฝืนจริยธรรม สามารถใช้เป็นกรอบมาตรฐานในการปฏิบัติตนของเจ้าหน้าที่ของรัฐให้สามารถให้บริการกับประชาชนโดยเท่าเทียมไม่มีการเลือกปฏิบัติ และในภาพรวมจะช่วยให้ประชาชนมีความเชื่อถือศรัทธาเจ้าหน้าที่ของรัฐมากขึ้น

๒) ระเบียบกฎหมายภาครัฐไม่ซับซ้อนและเป็นภาระต่อประชาชนมากเกินไป

ระเบียบกฎหมายหรือขั้นตอนในการติดต่อราชการที่มีความยุ่งยากซับซ้อนหรือเป็นภาระต่อประชาชนมากเกินไป จะเป็นช่องทางให้เกิดการทุจริตคอร์รัปชัน และเอื้อให้เจ้าหน้าที่ของรัฐสามารถใช้ระเบียบ กฎหมาย หรืออำนาจหน้าที่ของหน่วยงานในการให้สิทธิพิเศษแก่บุคคลหนึ่งบุคคลใดได้

๓) มีการกำหนดหน่วยงานหรือผู้รับผิดชอบในการส่งเสริมจริยธรรมที่ชัดเจน

การขับเคลื่อนนโยบายด้านการส่งเสริมจริยธรรมของหน่วยงาน จำเป็นจะต้องกำหนดหน่วยงานหรือผู้รับผิดชอบในภารกิจดังกล่าวที่ชัดเจน โดยหน่วยงานหรือผู้รับผิดชอบภารกิจดังกล่าวจะต้องมีกลไก ระบบ และเครื่องมือในการส่งเสริมจริยธรรมภายในองค์กรที่ชัดเจน

๔) นโยบายและการส่งเสริมจริยธรรมที่ชัดเจน

การขับเคลื่อนการส่งเสริมจริยธรรมจะต้องมีการนโยบายการส่งเสริมจริยธรรมที่ชัดเจน หน่วยงานและผู้บริหารให้ความสำคัญในการส่งเสริมจริยธรรม มีการกำหนดมาตรการหรือแนวทางการส่งเสริมจริยธรรมเชิงรุก มีการกำหนดมาตรการในการป้องกันการฝ่าฝืนจริยธรรม และหากมีการฝ่าฝืนจริยธรรมก็มีการดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งกับผู้ฝ่าฝืนจริยธรรมที่มีประสิทธิภาพ

๕) การบริหารทรัพยากรบุคคล

กระบวนการบริหารทรัพยากรบุคคลเริ่มตั้งแต่การสรรหาและคัดเลือกบุคลากรในหน่วยงานเป็นไปตามหลักคุณธรรมและคำนึงถึงความเหมาะสมทางจริยธรรม ระบบการประเมินผลการปฏิบัติงานมีการนำปัจจัยด้านจริยธรรมมาใช้ประกอบในการพิจารณา การปรับเลื่อนตำแหน่ง และให้ความดีความชอบ ควรมีการนำปัจจัยด้านจริยธรรมมาประกอบการพิจารณาเพื่อส่งเสริมคนดีให้เข้ามามีบทบาทที่ดีกับหน่วยงาน และควรสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาจริยธรรมของบุคลากรในหน่วยงานทุกระดับ

๖) กลไกกำกับด้านจริยธรรม

หน่วยงานที่มีการส่งเสริมจริยธรรมที่ดี ควรมีการกำหนดประมวลจริยธรรมหรือข้อกำหนดจริยธรรมที่มีลักษณะเฉพาะตามความแตกต่างของลักษณะงานในแต่ละหน่วยงาน ไม่ควรใช้มาตรฐานเดียวมาบังคับใช้กับบุคลากรทุกประเภท ซึ่งอาจมีสภาพการทำงานและความเสี่ยงในการฝ่าฝืนจริยธรรมที่แตกต่างกัน มีกลไกกำกับดูแลเกี่ยวกับผลประโยชน์ทับซ้อน ไม่ว่าจะเป็นการมีส่วนเกี่ยวข้องกับธุรกิจภายนอก การรับของขวัญของกำนัล การเบียดบังทรัพย์สินทางราชการไปใช้ส่วนตัว การรับงานองค์กรธุรกิจ

หรือหน่วยงานภายนอก การตรวจสอบทรัพย์สินหรือการรับจ้างงานภายหลังจากพ้นตำแหน่งหน้าที่ราชการ และมีมาตรการทางกฎหมายที่ชัดเจนหากมีการฝ่าฝืนกฎหมายอาญาหรือกระทำการทุจริต

๗) ภาวะผู้นำทางจริยธรรม

ผู้นำหรือผู้บริหารของหน่วยงานทำตัวเป็นแบบอย่างของผู้มีจริยธรรมที่ดี มีความสามารถในการจัดการอารมณ์ของตนเองไม่ใช้อารมณ์กับผู้ใต้บังคับบัญชา มีความสามารถในการปลุกเร้าและส่งเสริมให้บุคลากรในหน่วยงานยึดหลักผลประโยชน์ส่วนรวม และสนับสนุนให้บุคลากรในหน่วยงานยึดหลักความสามัคคีมากกว่าการชิงดีชิงเด่น

๘) ภาวะผู้นำแห่งการเปลี่ยนแปลง

ผู้นำหรือผู้บริหารของหน่วยงานควรจะมีความสามารถในการประเมินสภาพการณ์หรือผลกระทบขององค์กรจากปัจจัยหรือสภาพแวดล้อมภายนอกเพื่อเตรียมพร้อมรับมือล่วงหน้า ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาที่เป็นประโยชน์ต่อองค์กร และสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาขีดความสามารถของบุคลากรในหน่วยงาน

๙) ทัศนคติในการปฏิบัติงาน

บุคลากรในหน่วยงานเห็นว่าจริยธรรมมีคุณค่า ตั้งใจปฏิบัติงานให้บรรลุผลสำเร็จตามภารกิจ อำนาจและหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย รักษาจริยธรรมของการเป็นข้าราชการที่ดี พร้อมที่จะทำตามระเบียบหรือมาตรฐานที่กำหนด และคำนึงถึงความถูกต้องชอบธรรมทางจริยธรรม มากกว่าการปฏิบัติตามคำสั่งที่ไม่ถูกต้องของผู้บังคับบัญชา

๑๐) ระบบนิเวศจริยธรรม (Ethics Ecosystem)

การพัฒนาจริยธรรมของบุคคลในภาพรวมของประเทศและในหน่วยงานเป็นระบบที่ซับซ้อน และเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมที่อยู่รายรอบในหลายระดับ เปรียบเสมือนระบบนิเวศของจริยธรรม ระบบนิเวศจริยธรรมนี้คำนึงถึงองค์ประกอบด้วยกันอย่างน้อย ๔ ระดับ ได้แก่ ระดับบุคคล (Micro system) ระดับครอบครัว/เพื่อน (Meso system) ระดับหน่วยงาน (Exo system) และระดับสังคม/ชาติ (Macro system) ในระดับบุคคล จริยธรรมเป็นสิ่งที่บุคคลปฏิบัติในชีวิตประจำวันและการทำงาน ระดับเพื่อน/ครอบครัวเป็นระดับที่บุคคลมีปฏิสัมพันธ์ด้วยทั้งในลักษณะของครอบครัวและเพื่อนที่มีการปฏิสัมพันธ์กันในชีวิตประจำวันหรือในการทำงานที่มีความใกล้ชิด ซึ่งสามารถเป็นตัวแบบและแรงผลักให้บุคคลมีจริยธรรมได้ ระดับหน่วยงานเป็นระดับที่มีอิทธิพลต่อจริยธรรมของบุคคลผ่านมาตรฐานทางจริยธรรมหรือจรรยาบรรณในการทำงานที่กำหนดขึ้นเป็นแนวปฏิบัติให้กับบุคลากร ระดับสังคม/ชาติเป็นระบบใหญ่ที่ทำหน้าที่หล่อหลอมจริยธรรมของบุคคลและประชาชนผ่านระบบวัฒนธรรม ค่านิยม ความเชื่อที่เป็นแนวทางในการประพฤติปฏิบัติของคนที่สังคมมุ่งหวัง ระบบเหล่านี้มีลักษณะเป็นโครงสร้างที่มีความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกันในการทำงานส่งเสริมจริยธรรมของบุคคล

๑๑) บริบทแวดล้อมอื่น ๆ

ปัจจัยอื่น ๆ ที่มีอิทธิพลต่อสภาพจริยธรรมของหน่วยงาน เช่น ระบบอุปถัมภ์และการเล่นพรรคเล่นพวกจะเป็นอุปสรรคต่อการส่งเสริมจริยธรรม การสร้างการรับรู้และเชิดชูเกียรติการสนับสนุนนวัตกรรมใหม่ ๆ ให้กับหน่วยงาน ความรักใคร่กลมเกลียวของบุคลากรในหน่วยงาน ระบบการตรวจสอบติดตามผลการปฏิบัติงานที่ดี การตัดสินใจของผู้บริหารบนพื้นฐานของข้อมูลมากกว่าอารมณ์ความรู้สึกส่วนตัว และคุณภาพชีวิตและสุขภาวะของบุคลากรในหน่วยงาน

โดยสรุป ปัจจัยที่ส่งเสริมพฤติกรรมทางจริยธรรมสอดคล้องกับหลักการของระบบนิเวศจริยธรรม (Ethics Ecosystem) ที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยระดับจุลภาคไปจนถึงระดับมหภาค ตั้งแต่ระดับภายในตัวบุคคล เช่น ทัศนคติในการปฏิบัติงานตามมาตรฐานทางจริยธรรม ระดับระหว่างบุคคล เช่น ความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ระดับหน่วยงาน เช่น นโยบายและการส่งเสริมจริยธรรม และการบริหารงานบุคคล ระดับชุมชน เช่น กลไกกำกับด้านจริยธรรมจากหน่วยงานต่าง ๆ ไปจนถึงระดับนโยบายสาธารณะ เช่น ระเบียบกฎหมายภาครัฐ ปัจจัยเหล่านี้มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันในการส่งเสริมพฤติกรรมจริยธรรมของคนที่สังคมมุ่งหวัง การปรับเปลี่ยนลักษณะหรือส่วนประกอบในระดับหนึ่งอาจส่งผลต่อลักษณะหรือส่วนประกอบในระดับอื่น นอกจากนี้ยังต้องอาศัยการมีส่วนร่วมของแต่ละระดับ รวมทั้งการบูรณาการความร่วมมือของภาคส่วนต่าง ๆ เพื่อให้การสร้างเสริมจริยธรรมให้สัมฤทธิ์ผล

การจัดทำยุทธศาสตร์ด้านมาตรฐานทางจริยธรรมและการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐ ได้วิเคราะห์และนำปัจจัยการส่งเสริมจริยธรรมดังกล่าว มาออกแบบเพื่อจัดทำแบบสำรวจทัศนคติของประชาชนและเจ้าหน้าที่ของรัฐทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคที่มีต่อค่านิยมหรือมาตรฐานทางจริยธรรมของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐ [๑๘] นำมาทดสอบความสัมพันธ์ทางสถิติโดยวิเคราะห์การถดถอยระหว่างสหสัมพันธ์ (Regression) เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้นกับมาตรฐานทางจริยธรรม ๗ ด้าน ตามพระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. ๒๕๖๒ ผลการทดสอบความสัมพันธ์ทางสถิติพบว่า ปัจจัยการส่งเสริมจริยธรรมด้านต่าง ๆ ที่กล่าวมาข้างต้นมีความสัมพันธ์กับมาตรฐานทางจริยธรรมตั้งแต่ ๒ ด้านขึ้นไป ไม่ว่าจะเป็นด้าน ๑) ยึดมั่นในสถาบันหลักของประเทศ อันได้แก่ ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ๒) ซื่อสัตย์สุจริต มีจิตสำนึกที่ดี และรับผิดชอบต่อหน้าที่ ๓) กล้าตัดสินใจและกระทำในสิ่งที่ถูกต้องชอบธรรม ๔) คิดถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว และมีจิตสาธารณะ ๕) มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน ๖) ปฏิบัติหน้าที่อย่างเป็นธรรมและไม่เลือกปฏิบัติ และ ๗) ดำรงตนเป็นแบบอย่างที่ดีและรักษาภาพลักษณ์ของทางราชการ ยกตัวอย่างเช่น ปัจจัยด้านการรับรู้ในกฎหมายมาตรฐานทางจริยธรรมมีความสัมพันธ์กับมาตรฐานทางจริยธรรมด้านที่ ๒ ด้านที่ ๔ และด้านที่ ๗ ปัจจัยด้านการใช้กฎหมายหรือระเบียบของหน่วยงานและด้านการส่งเสริมจริยธรรมในหน่วยงานมีความสัมพันธ์กับมาตรฐานทางจริยธรรมด้านที่ ๒-๗ ปัจจัยด้านนโยบายละการส่งเสริมจริยธรรมในภาครัฐมีความสัมพันธ์กับ

[๑๘] อ้างถึงแล้วใน ๑๗

มาตรฐานทางจริยธรรมด้านที่ ๒ ด้านที่ ๕ และด้านที่ ๖ ปัจจัยด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ มีความสัมพันธ์กับมาตรฐานทางจริยธรรมด้านที่ ๒ ด้านที่ ๓ ด้านที่ ๔ ด้านที่ ๕ และด้านที่ ๗ และปัจจัยด้านภาวะผู้นำเชิงจริยธรรม มีความสัมพันธ์กับมาตรฐานทางจริยธรรมด้านที่ ๑ ด้านที่ ๒ ด้านที่ ๕ ด้านที่ ๖ และด้านที่ ๗ เป็นต้น

ทั้งนี้ ประเด็นสำคัญที่น่าสนใจต่อการนำมากำหนดยุทธศาสตร์ด้านมาตรฐานทางจริยธรรมและการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐประการแรกคือ ปัญหาการรับรู้และเข้าใจมาตรฐานทางจริยธรรม จากการสำรวจประชาชนกลุ่มตัวอย่าง ๕,๖๐๐ ตัวอย่าง และเจ้าหน้าที่ของรัฐ ๑,๔๐๐ ตัวอย่าง พบว่าประชาชนกลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ ๘๑.๖ ไม่ทราบว่ามีการออกพระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. ๒๕๖๒ และร้อยละ ๗๘ ไม่เคยทำความเข้าใจเนื้อหาเกี่ยวกับประมวลจริยธรรมภายในหน่วยงานรัฐมาก่อน และในส่วนของเจ้าหน้าที่ของรัฐก็พบว่ามีเจ้าหน้าที่ของรัฐ ร้อยละ ๖๕.๓ ไม่ทราบว่ามีการออกพระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. ๒๕๖๒ และร้อยละ ๕๕.๑ ไม่เคยทำความเข้าใจเนื้อหาเกี่ยวกับประมวลจริยธรรม

ผลการสำรวจทัศนคติของประชาชนและเจ้าหน้าที่ของรัฐ ทั้งประชาชนและเจ้าหน้าที่ของรัฐให้ค่าคะแนนปัจจัยการส่งเสริมจริยธรรมและมาตรฐานทางจริยธรรมของหน่วยงานภาครัฐในภาพรวมเป็นเชิงบวก อย่างไรก็ดียังพบว่ามีปัจจัยหลายตัวซึ่งเมื่อเทียบกับปัจจัยตัวอื่นแล้วมีค่าคะแนนต่ำกว่าอย่างชัดเจน หรือมีประชาชนหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐในสัดส่วนที่สูงเกินกว่าร้อยละ ๒๕ ที่มีแนวโน้มให้ความเห็นในเชิงลบต่อสภาพการส่งเสริมจริยธรรมในปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้ ซึ่งควรนำมาเป็นโจทย์ในการพิจารณาปรับปรุงและพัฒนาการส่งเสริมจริยธรรมในหน่วยงาน ได้แก่ ปัจจัยด้านกฎหมายและระเบียบของหน่วยงาน ปัจจัยด้านหน่วยงานส่งเสริมจริยธรรม ปัจจัยนโยบายการส่งเสริมจริยธรรม ปัจจัยด้านการบริหารทรัพยากรบุคคล ปัจจัยด้านกลไกด้านจริยธรรม ปัจจัยด้านผู้นำเชิงจริยธรรม ปัจจัยด้านภาวะผู้นำแห่งการเปลี่ยนแปลง และที่เป็นประเด็นหัวข้อย่อยที่ควรให้ความสำคัญ ได้แก่ ความเข้าใจต่อมาตรฐานทางจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ การกล้าเปิดเผยการทุจริตของเจ้าหน้าที่ของรัฐ การยกย่องเชิดชูผู้มีจริยธรรม การทำกฎระเบียบหรือข้อบังคับที่อาจทำให้อึดอัดใจ ระบบและมาตรฐานการประเมินผลการปฏิบัติราชการที่ดี การตัดสินใจของผู้บริหารบนพื้นฐานของข้อมูลมากกว่าความรู้สึกส่วนตัว และคุณภาพชีวิตและสุขภาวะของบุคลากร

ในส่วนของทัศนคติของประชาชนและเจ้าหน้าที่ของรัฐเกี่ยวกับมาตรฐานทางจริยธรรมในหน่วยงานของรัฐโดยส่วนใหญ่แล้วทั้งประชาชนและเจ้าหน้าที่ของรัฐแสดงความคิดเห็นในเชิงบวกต่อมาตรฐานทางจริยธรรมในทุกด้าน อย่างไรก็ดีมีบางประเด็นที่ประชาชนและเจ้าหน้าที่ของรัฐจำนวนมากให้ความกังวล โดยในมุมมองของประชาชนจะมีความกังวลเกี่ยวกับประเด็นการเบียดบังทรัพย์สิน เวลา บุคลากรของทางราชการไปใช้ในเรื่องส่วนตัว ประเด็นการทักท้วงหรือขอรับคำอธิบายเมื่อพบเจ้าหน้าที่กระทำทุจริตไม่ถูกต้อง ผิดกฎหมาย ประเด็นการใช้ตำแหน่งหน้าที่เอื้อประโยชน์พวกพ้องหรือเอื้อประโยชน์ส่วนตัว ประเด็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไปรับงานนอกหรือร่วมกิจกรรมภายนอกที่มีผลประโยชน์แอบแฝง ประเด็นการปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มกำลังความสามารถ ประเด็นการปฏิบัติงานด้วยความประหยัดและใช้ทรัพยากรรัฐอย่างคุ้มค่า ประเด็นการให้บริการทุกคนอย่างเท่าเทียม ประเด็นการปฏิบัติหน้าที่โดยปราศจากอคติ และประเด็นการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐในลักษณะเลือกปฏิบัติ

ในส่วนเจ้าหน้าที่ของรัฐจะมีความกังวลเกี่ยวกับมาตรฐานทางจริยธรรมในประเด็นเกี่ยวกับการกล้าแสดงความคิดเห็นหรือคัดค้านหัวหน้า/ผู้บังคับบัญชาในสิ่งที่ไม่สุจริต ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย กล้าเปิดเผยการทุจริตที่พบเห็นโดยไม่ปล่อยปละละเลย การช่วยเหลือประชาชนที่ถูกรังแกหรือได้รับการปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม การยึดมั่นทำในสิ่งที่ถูกต้องแม้จะต้องถูกย้ายหรือไม่ได้รับการเลื่อนตำแหน่ง การใช้ตำแหน่งหน้าที่เอื้อประโยชน์พวกพ้องหรือเอื้อประโยชน์ส่วนตัว การรับงานภายนอกหรือร่วมกิจกรรมภายนอกอันมีผลประโยชน์แอบแฝง

ผลการสำรวจความคิดเห็นต่อพฤติกรรมทางจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐในแต่ละประเภท พบว่า **ฝ่ายพลเรือน** ประชาชนให้คะแนนพฤติกรรมทางจริยธรรมด้านที่ ๑ (ยึดมั่นในสถาบันหลัก) ค่อนข้างสูงโดยมีค่าเฉลี่ย ๔.๘๒ ส่วนจริยธรรมด้านที่ ๔ (คิดถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน และมีจิตสาธารณะ) ได้รับคะแนนต่ำที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๑๕ เมื่อเทียบกับพฤติกรรมทางจริยธรรมด้านอื่น ๆ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยระหว่าง ๔.๒๓ ถึง ๔.๔๓

เมื่อเทียบกับผลสำรวจความเห็นของเจ้าหน้าที่ของรัฐในฝ่ายพลเรือน พบว่า คะแนนพฤติกรรมทางจริยธรรมด้านที่ ๗ (ดำรงตนเป็นแบบอย่างที่ดี และรักษาภาพลักษณ์ของทางราชการ) ได้รับคะแนนสูงที่สุดเมื่อเทียบกับจริยธรรมด้านอื่น ๆ โดยมีค่าเฉลี่ย ๔.๕๒ ส่วนจริยธรรมด้านที่ ๓ (ตัดสินใจและกระทำในสิ่งที่ถูกต้องชอบธรรม) และจริยธรรมด้านที่ ๔ (คิดถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน และมีจิตสาธารณะ) ได้รับคะแนนค่อนข้างต่ำ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๙๔ และ ๓.๖๑ ตามลำดับ ในขณะที่พฤติกรรมทางจริยธรรมด้านอื่น ๆ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง ๔.๒๓ ถึง ๔.๔๔

สำหรับ**องค์กรส่วนปกครองท้องถิ่น** ประชาชนให้คะแนนพฤติกรรมทางจริยธรรมด้านที่ ๑ (ยึดมั่นในสถาบันหลัก) ค่อนข้างสูงโดยมีค่าเฉลี่ย ๔.๖๙ ส่วนจริยธรรมด้านที่ ๒ (ซื่อสัตย์สุจริต มีจิตสำนึกที่ดี และรับผิดชอบต่อหน้าที่) และจริยธรรมด้านที่ ๔ (คิดถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน และมีจิตสาธารณะ) ได้รับคะแนนค่อนข้างต่ำ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๐๙ และ ๔.๑๕ ตามลำดับ ในขณะที่พฤติกรรมทางจริยธรรมด้านอื่น ๆ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง ๔.๒๙ ถึง ๔.๔๔

เมื่อเทียบกับผลสำรวจความเห็นของเจ้าหน้าที่ของรัฐในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พบว่าคะแนนพฤติกรรมทางจริยธรรมด้านที่ ๑ ด้านที่ ๖ และด้านที่ ๗ ค่อนข้างสูงโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๕๖ ๔.๕๖ และ ๔.๖๖ ตามลำดับ ส่วนจริยธรรมด้านที่ ๔ (คิดถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน และมีจิตสาธารณะ) ได้รับคะแนนค่อนข้างต่ำ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๖๙ ในขณะที่พฤติกรรมทางจริยธรรมด้านอื่น ๆ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง ๔.๓๑ ถึง ๔.๔๗

สำหรับ**สถาบันอุดมศึกษา** ประชาชนให้คะแนนพฤติกรรมทางจริยธรรมด้านที่ ๑ (ยึดมั่นในสถาบันหลัก) ไม่สูงนักโดยมีค่าเฉลี่ย ๔.๑๙ จริยธรรมด้านที่ ๓ (ตัดสินใจและกระทำในสิ่งที่ถูกต้องชอบธรรม) ได้รับคะแนนสูงที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๒๘ เมื่อเทียบกับด้านอื่น ๆ ส่วนจริยธรรมด้านที่ ๔ (คิดถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน และมีจิตสาธารณะ) ได้รับคะแนนต่ำที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย

เท่ากับ ๓.๙๗ ในขณะที่พฤติกรรมทางจริยธรรมด้านอื่น ๆ ได้ค่าเฉลี่ยดังนี้ จริยธรรมด้านที่ ๒ (ซื่อสัตย์สุจริต มีจิตสำนึกที่ดี และรับผิดชอบต่อหน้าที่) ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๐๙ จริยธรรมด้านที่ ๕ (มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน) ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๐๙ จริยธรรมด้านที่ ๖ (ปฏิบัติหน้าที่อย่างเป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ) ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๐๔ และจริยธรรมด้านที่ ๗ (ดำรงตนเป็นแบบอย่างที่ดี และรักษาภาพลักษณ์ของทางราชการ) ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๒๓

เมื่อเทียบกับผลสำรวจความเห็นของเจ้าหน้าที่ของรัฐในสถาบันอุดมศึกษา พบว่าจริยธรรมด้านที่ ๗ (ดำรงตนเป็นแบบอย่างที่ดี และรักษาภาพลักษณ์ของทางราชการ) ได้รับคะแนนสูงที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๔๕ จริยธรรมด้านที่ ๒ (ซื่อสัตย์สุจริต มีจิตสำนึกที่ดี และรับผิดชอบต่อหน้าที่) ได้ค่าเฉลี่ยสูงเป็นอันดับสองเท่ากับ ๔.๓๘ ส่วนจริยธรรมด้านที่ ๓ (ตัดสินใจและกระทำในสิ่งที่ถูกต้องชอบธรรม) ได้คะแนนต่ำที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๓๖ ในขณะที่พฤติกรรมทางจริยธรรมด้านอื่น ๆ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง ๓.๙๒ ถึง ๔.๑๒

สำหรับ**โรงเรียน** ประชาชนให้คะแนนพฤติกรรมทางจริยธรรมด้านที่ ๑ (ยึดมั่นในสถาบันหลัก) ค่อนข้างสูงโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๗๕ ส่วนจริยธรรมด้านที่ ๒ (ซื่อสัตย์สุจริต มีจิตสำนึกที่ดี และรับผิดชอบต่อหน้าที่) และจริยธรรมด้านที่ ๔ (คิดถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน และมีจิตสาธารณะ) ได้คะแนนน้อยที่สุดเมื่อเทียบกับจริยธรรมด้านอื่น ๆ โดยได้คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๑๘ และ ๔.๓๐ ตามลำดับ ในขณะที่พฤติกรรมทางจริยธรรมด้านอื่น ๆ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง ๔.๔๗ ถึง ๔.๕๗

เมื่อเทียบกับผลสำรวจความเห็นของเจ้าหน้าที่ของรัฐในโรงเรียน พบว่าคะแนนพฤติกรรมทางจริยธรรมด้านที่ ๗ (ดำรงตนเป็นแบบอย่างที่ดี และรักษาภาพลักษณ์ของทางราชการ) และจริยธรรมด้านที่ ๒ (ซื่อสัตย์สุจริต มีจิตสำนึกที่ดี และรับผิดชอบต่อหน้าที่) ได้คะแนนค่อนข้างสูงโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๘๖ และ ๔.๗๔ ส่วนจริยธรรมด้านที่ ๔ (คิดถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน และมี จิตสาธารณะ) ได้คะแนนน้อยที่สุดเมื่อเทียบกับจริยธรรมด้านอื่น ๆ โดยได้คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๐๖ ในขณะที่พฤติกรรมทางจริยธรรมด้านอื่น ๆ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง ๔.๖๒ ถึง ๔.๗๑

สำหรับ**กระทรวงกลาโหม** ประชาชนให้คะแนนพฤติกรรมทางจริยธรรมด้านที่ ๑ (ยึดมั่นในสถาบันหลัก) และจริยธรรมด้านที่ ๕ (มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน) ค่อนข้างสูงโดยมีค่าเฉลี่ย ๔.๗๔ และ ๔.๕๘ ตามลำดับ ส่วนจริยธรรมด้านที่ ๒ (ซื่อสัตย์สุจริต มีจิตสำนึกที่ดี และรับผิดชอบต่อหน้าที่) ได้คะแนนต่ำที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๙๒ เมื่อเทียบกับพฤติกรรมทางจริยธรรมตัวอื่น ๆ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยระหว่าง ๔.๑๖ ถึง ๔.๓๕

เมื่อเทียบกับผลสำรวจความเห็นของเจ้าหน้าที่ของรัฐในกระทรวงกลาโหม พบว่าคะแนนพฤติกรรมทางจริยธรรมด้านที่ ๑ (ยึดมั่นในสถาบันหลัก) ได้รับคะแนนสูงที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ย ๔.๕๔ ส่วนจริยธรรมด้านที่ ๓ (ตัดสินใจและกระทำในสิ่งที่ถูกต้องชอบธรรม) และจริยธรรมด้านที่ ๔ (คิดถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน และมีจิตสาธารณะ) ได้รับคะแนนค่อนข้างต่ำ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๕๘ และ ๓.๕๘ ตามลำดับ) เมื่อเทียบกับพฤติกรรมทางจริยธรรมตัวอื่น ๆ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยระหว่าง ๔.๑๑ ถึง ๔.๔๕

สำหรับ**สำนักงานตำรวจแห่งชาติ** ประชาชนให้คะแนนพฤติกรรมทางจริยธรรมด้านที่ ๑ (ยึดมั่นในสถาบันหลัก) และจริยธรรมด้านที่ ๗ (ดำรงตนเป็นแบบอย่างที่ดี และรักษาภาพลักษณ์ของทางราชการ) สูงที่สุดเมื่อเทียบกับพฤติกรรมทางจริยธรรมด้านอื่น ๆ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๔๒ และ ๔.๔๒ ตามลำดับ ส่วนจริยธรรมด้านที่ ๔ (คิดถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน และมีจิตสาธารณะ) ได้คะแนนต่ำที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๗๒ ในขณะที่พฤติกรรมทางจริยธรรมด้านอื่น ๆ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง ๔.๐๑ ถึง ๔.๑๙

เมื่อเทียบกับผลสำรวจความเห็นของเจ้าหน้าที่ของรัฐในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พบว่า คะแนนพฤติกรรมทางจริยธรรมด้านที่ ๗ (ดำรงตนเป็นแบบอย่างที่ดี และรักษาภาพลักษณ์ของทางราชการ) และจริยธรรมด้านที่ ๒ (ซื่อสัตย์สุจริต มีจิตสำนึกที่ดี และรับผิดชอบต่อหน้าที่) ได้คะแนนสูงที่สุดเมื่อเทียบกับพฤติกรรมทางจริยธรรมด้านอื่น ๆ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๔๙ และ ๔.๔๔ ตามลำดับ ส่วนจริยธรรม ด้านที่ ๔ (คิดถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน และมีจิตสาธารณะ) ได้คะแนนต่ำที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๕๙ ในขณะที่พฤติกรรมทางจริยธรรมด้านอื่น ๆ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง ๓.๙๓ ถึง ๔.๓๔

สำหรับ**รัฐวิสาหกิจ** ประชาชนให้คะแนนพฤติกรรมทางจริยธรรมด้านที่ ๑ (ยึดมั่นในสถาบันหลัก) ค่อนข้างสูงโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๗๙ ส่วนจริยธรรมด้านที่ ๒ (ซื่อสัตย์สุจริต มีจิตสำนึกที่ดี และรับผิดชอบต่อหน้าที่) และจริยธรรมด้านที่ ๔ (คิดถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน และมีจิตสาธารณะ) ได้คะแนนค่อนข้างต่ำ โดยได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๑๓ และ ๔.๑๗ ตามลำดับ ในขณะที่พฤติกรรมทางจริยธรรมด้านอื่น ๆ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง ๔.๒๙ ถึง ๔.๓๔

เมื่อเทียบกับผลสำรวจความเห็นของเจ้าหน้าที่ของรัฐในรัฐวิสาหกิจ พบว่า คะแนนพฤติกรรมทางจริยธรรมด้านที่ ๑ (ยึดมั่นในสถาบันหลัก) และจริยธรรมด้านที่ ๗ (ดำรงตนเป็นแบบอย่างที่ดี และรักษาภาพลักษณ์ของทางราชการ) ค่อนข้างสูงโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๕๐ และ ๔.๖๒ ส่วนจริยธรรมด้านที่ ๔ (คิดถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน และมีจิตสาธารณะ) ได้คะแนนค่อนข้างต่ำ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๔๙ ในขณะที่พฤติกรรมทางจริยธรรมด้านอื่น ๆ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง ๔.๐๒ ถึง ๔.๔๓

สำหรับ**องค์การมหาชน** ประชาชนให้คะแนนพฤติกรรมทางจริยธรรมด้านที่ ๓ (ตัดสินใจและกระทำในสิ่งที่ถูกต้องชอบธรรม) และจริยธรรมด้านที่ ๗ (ดำรงตนเป็นแบบอย่างที่ดี และรักษาภาพลักษณ์ของทางราชการ) สูงที่สุดเมื่อเทียบกับพฤติกรรมทางจริยธรรมด้านอื่น ๆ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๗๕ และ ๔.๗๕ ตามลำดับ ส่วนจริยธรรมด้านที่ ๒ (ซื่อสัตย์สุจริต มีจิตสำนึกที่ดี และรับผิดชอบต่อหน้าที่) ได้คะแนนต่ำที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๘๐ ในขณะที่พฤติกรรมทางจริยธรรมด้านอื่น ๆ ได้คะแนนดังนี้ จริยธรรมด้านที่ ๑ (ยึดมั่นในสถาบันหลัก) ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๒๐ จริยธรรมด้านที่ ๕ (มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน) ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๕๐ จริยธรรมด้านที่ ๖ (ปฏิบัติหน้าที่อย่างเป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ จริยธรรม) ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๐๐ และจริยธรรมด้านที่ ๗ (ดำรงตนเป็นแบบอย่างที่ดี และรักษาภาพลักษณ์ของทางราชการ) ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๐๐

เมื่อเทียบกับผลสำรวจความเห็นของเจ้าหน้าที่ของรัฐในองค์การมหาชน พบว่า คะแนนพฤติกรรมทางจริยธรรมด้านที่ ๑ (ยึดมั่นในสถาบันหลัก) สูงที่สุดเมื่อเทียบกับพฤติกรรมทางจริยธรรมด้านอื่น ๆ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๗๓ ส่วนจริยธรรมด้านที่ ๔ (คิดถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน และมีจิตสาธารณะ) ได้คะแนนต่ำที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๕๘ ในขณะที่พฤติกรรมทางจริยธรรมด้านอื่น ๆ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง ๔.๒๓ ถึง ๔.๕๒

ประเภทหน่วยงาน	มาตรฐานทางจริยธรรม ข้อ ๑ : ยึดมั่นในสถาบันหลักฯ		มาตรฐานทางจริยธรรม ข้อ ๒ : ซื่อสัตย์สุจริต มีจิตสำนึกที่ดี และรับผิดชอบต่อหน้าที่		มาตรฐานทางจริยธรรม ข้อ ๓ : ตัดสินใจและกระทำในสิ่งที่ถูกต้องชอบธรรม		มาตรฐานทางจริยธรรม ข้อ ๔ : คิดถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน และมีจิตสาธารณะ		มาตรฐานทางจริยธรรม ข้อ ๕ : มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน		มาตรฐานทางจริยธรรม ข้อ ๖ : ปฏิบัติหน้าที่อย่างเป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ		มาตรฐานทางจริยธรรม ข้อ ๗ : ดำรงตนเป็นแบบอย่างที่ดี และรักษาภาพลักษณ์ของทางราชการ	
	ผลจาก ปชช.	ผลจาก จนท.รัฐ	ผลจาก ปชช.	ผลจาก จนท.รัฐ	ผลจาก ปชช.	ผลจาก จนท.รัฐ	ผลจาก ปชช.	ผลจาก จนท.รัฐ	ผลจาก ปชช.	ผลจาก จนท.รัฐ	ผลจาก ปชช.	ผลจาก จนท.รัฐ	ผลจาก ปชช.	ผลจาก จนท.รัฐ
ฝ่ายพลเรือน	๔.๘๒	๔.๔๔	๔.๒๓	๔.๔๐	๔.๓๔	๓.๙๔	๔.๑๕	๓.๖๑	๔.๔๓	๔.๒๓	๔.๔๓	๔.๓๕	๔.๓๔	๔.๕๒
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๔.๖๙	๔.๕๖	๔.๐๙	๔.๔๗	๔.๓๑	๔.๓๑	๔.๑๕	๓.๖๙	๔.๒๙	๔.๓๙	๔.๔๐	๔.๕๖	๔.๔๔	๔.๖๖
สถาบันอุดมศึกษา	๔.๑๙	๔.๑๒	๔.๐๙	๔.๓๘	๔.๒๘	๓.๓๖	๓.๙๗	๓.๙๒	๔.๑๕	๔.๐๘	๔.๐๔	๔.๐๓	๔.๒๓	๔.๔๕
โรงเรียน	๔.๗๕	๔.๖๒	๔.๑๘	๔.๗๔	๔.๕๐	๔.๗๑	๔.๓๐	๔.๐๖	๔.๔๗	๔.๗๐	๔.๕๔	๔.๖๙	๔.๕๗	๔.๘๖
กระทรวงกลาโหม	๔.๗๔	๔.๕๔	๓.๙๒	๔.๑๑	๔.๓๕	๓.๕๘	๔.๑๖	๓.๕๘	๔.๕๘	๔.๓๔	๔.๒๕	๔.๓๓	๔.๑๘	๔.๔๕
สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	๔.๔๒	๔.๒๗	๔.๐๑	๔.๔๔	๔.๐๗	๓.๙๓	๓.๗๒	๓.๕๙	๔.๑๖	๔.๑๒	๔.๑๙	๔.๓๔	๔.๔๒	๔.๔๙
รัฐวิสาหกิจ	๔.๗๙	๔.๕๐	๔.๑๓	๔.๓๘	๔.๓๓	๔.๐๒	๔.๑๗	๓.๔๙	๔.๓๒	๔.๔๒	๔.๓๔	๔.๔๓	๔.๒๙	๔.๖๒
องค์การมหาชน	๔.๒๐	๔.๗๓	๓.๘๐	๔.๕๒	๔.๗๕	๔.๒๓	๔.๕๐	๓.๕๘	๔.๐๐	๔.๓๗	๔.๐๐	๔.๔๕	๔.๗๕	๔.๕๐

ตารางที่ ๒.๒ การสำรวจทัศนคติของประชาชนและเจ้าหน้าที่ของรัฐเกี่ยวกับพฤติกรรมทางจริยธรรมของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐ (รายงานค่าเฉลี่ย)

๒.๓.๓ การศึกษาคู่เทียบ (Benchmarking) จากกรณีศึกษาต่างประเทศ

จากการศึกษาองค์ความรู้และข้อมูลสภาพแวดล้อมหรือสถานการณ์ที่มีผลต่อการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม การเสริมสร้างธรรมาภิบาล หรือการป้องกันการทุจริตของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เป็นที่ประจักษ์ในต่างประเทศ เพื่อนำตัวแบบการส่งเสริมจริยธรรมในต่างประเทศที่น่าสนใจเพื่อใช้เป็นคู่เทียบ (Benchmarking) สำหรับการพัฒนาการส่งเสริมจริยธรรมของประเทศไทยให้ทัดเทียมนานาชาติ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

๒.๓.๓.๑ กลไกและนโยบายภาครัฐด้านการส่งเสริมจริยธรรมโดยทั่วไป

จากการทบทวนบทบาทนโยบายภาครัฐเกี่ยวกับการส่งเสริมคุณธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐในงานของเมนเซล (Menzel)[๑๙] ที่ศึกษาเกี่ยวกับส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม การเสริมสร้างธรรมาภิบาล หรือการป้องกันการทุจริตของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐนานาชาติ มีการระบุถึงกลไกและนโยบายภาครัฐที่สำคัญต่อการส่งเสริมจริยธรรม สรุปได้ดังนี้

๑) ตัวแบบผู้นำทางจริยธรรม (Exemplary Leaderships) บทบาทของผู้นำทางจริยธรรมมีทั้งการปฏิบัติเป็นตัวอย่างของผู้ใต้บังคับบัญชาในองค์กร การแนะนำและทำความเข้าใจตลอดจนการวินิจฉัยข้อปัญหาข้อถกเถียงเกี่ยวกับคุณค่าทางจริยธรรมและการปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมขององค์กร

๒) การกำหนดมาตรฐานทางจริยธรรม (Code of Conduct) ขึ้นเป็นกรอบแนวทางปฏิบัติด้านจริยธรรมในองค์กร ซึ่งรวมถึงการสร้างข้อกำหนดทางจริยธรรมร่วมกันภายในหน่วยงานของรัฐ (Ethics Agreement) ด้วย มาตรฐานทางจริยธรรม (Code of Conduct) นั้นมีหลายระดับทั้งระดับรัฐบาลกลาง ส่วนราชการ และระดับท้องถิ่น โดยในที่นี้ครอบคลุมถึงกลไกในการกำกับให้มาตรฐานทางจริยธรรมถูกนำไปใช้ในการปฏิบัติจริงด้วย (Implementation)

๓) การฝึกอบรมด้านจริยธรรม ซึ่งการฝึกอบรมด้านจริยธรรมไม่ได้หมายความถึงเพียงแค่การแนะนำเกี่ยวกับคุณธรรม จริยธรรม และการทำความดีเท่านั้น แต่ระบบกลไกด้านการฝึกอบรมทางจริยธรรมจะหมายรวมถึงการให้ความรู้เกี่ยวกับข้อกฎหมายและข้อกำหนดทางจริยธรรมต่าง ๆ สิ่งใดที่ถือว่าเป็นผลประโยชน์ทับซ้อน (Conflict of Interest) และรวมถึงกรณีตัวอย่างที่เป็นปัญหาและข้อถกเถียงทางจริยธรรมด้วย

๔) กลไกป้องกันปัญหาผลประโยชน์ทับซ้อน (Conflict of Interest) ซึ่งหมายความถึงกลไกและนโยบายต่าง ๆ เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาผลประโยชน์ทับซ้อนในองค์กร เช่น

[๑๙] Menzel, D.C. , Ethics Management for Public Administrators: Building Organizations of Integrity., New York: M.E. Sharp, ๒๐๐๗

การสร้างความโปร่งใสในการปฏิบัติ การกำหนดกฎระเบียบการปฏิบัติด้านมาตรฐานทางจริยธรรมที่อนุญาตให้ภาคประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลในการตรวจสอบติดตามเฝ้าระวังพฤติกรรมเสื่อมเสียของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

๕) ข้อกำหนดเกี่ยวกับของขวัญและค่าใช้จ่าย (Gift and Payment) ซึ่งอาจหมายรวมถึงการห้ามรับของขวัญจากบุคคลหรือหน่วยงานต้องห้าม (Prohibited Sources) หรือห้ามเจ้าหน้าที่ของรัฐรับของขวัญซึ่งเป็นเพราะตำแหน่งหน้าที่ของตน และการห้ามรับเงินหรือค่าใช้จ่ายจากบุคคลหรือแหล่งทุนอื่นซึ่งไม่ใช่งบประมาณของรัฐ โดยขอบเขตคำจำกัดความของ “ของขวัญ” ตามกฎและมาตรฐานทางจริยธรรมไม่ได้หมายความถึงผลประโยชน์ตอบแทนในรูปสินบนโดยตรงเท่านั้นแต่มีความหมายกว้างมาก ซึ่งอาจหมายรวมถึง รางวัล การเชิญไปร่วมงานหรือกิจกรรมโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย ซึ่งอาจมีเรื่องการให้ผลประโยชน์เรื่องการท่องเที่ยวหรือการสร้างสายสัมพันธ์แอบแฝง การรับผลประโยชน์จากงานนอกหน้าที่ เช่น การรับงานที่ปรึกษาจากบริษัทที่มีการติดต่อหน่วยงานของรัฐที่ตนทำงานอยู่ และการให้การสนับสนุนในรูปแบบต่าง ๆ ที่เป็นความสุ่มเสี่ยงให้เกิดผลประโยชน์ทับซ้อน เป็นต้น

๖) หน่วยงานหรือองค์กรที่กำกับดูแลจริยธรรม (Ethics Audit) หรือให้คำปรึกษาทางจริยธรรม (Ethics Counsellor) โดยทั่วไปหน่วยงานกำกับดูแลจริยธรรม ไม่ได้มีบทบาทหน้าที่ในการตรวจสอบทางการเงินทางบัญชีหรือทำหน้าที่บังคับใช้กฎหมายทั้งด้านวินัย หรือคดีโดยตรง ซึ่งจะมีหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายทำหน้าที่ดังกล่าวอยู่แล้ว แต่หน่วยงานกำกับด้านจริยธรรมมักจะทำหน้าที่ตรวจสอบพฤติกรรมที่มีความเสี่ยงในการฝ่าฝืนจริยธรรมและให้คำแนะนำหรือข้อวินิจฉัยเพื่อให้เกิดแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจนในปัญหาที่ก้ำกึ่งหรือประเด็นโต้แย้งว่าเป็นพฤติกรรมที่ไม่ควรกระทำแต่ไม่ได้มีกฎทางวินัยหรือกฎหมายห้ามไว้

๒.๓.๓.๒ กรณีศึกษาตัวอย่างต่างประเทศ

การจัดทำยุทธศาสตร์มาตรฐานทางจริยธรรมและการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐ ได้ศึกษาเปรียบเทียบการส่งเสริมจริยธรรมและองค์กรในการส่งเสริมจริยธรรมระหว่างสหรัฐอเมริกาและสหราชอาณาจักร ซึ่งเป็นกลุ่มประเทศที่พัฒนาแล้วที่ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมจริยธรรมของนักการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐ และมีลักษณะเด่นในการจัดองค์กรด้านการส่งเสริมจริยธรรมที่มีความแตกต่างกันอย่างชัดเจน โดยสหรัฐอเมริกาจะมีกฎหมายด้านจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐอย่างชัดเจน และมีองค์กรที่ตั้งขึ้นอย่างเป็นทางการเป็นศูนย์กลางในการขับเคลื่อนและตรวจสอบติดตามการส่งเสริมจริยธรรมและปัญหาเรื่องผลประโยชน์ทับซ้อนในหน่วยงานของรัฐ ในขณะที่สหราชอาณาจักร จะเป็นลักษณะของคณะกรรมการให้คำปรึกษาต่อนายกรัฐมนตรีซึ่งมีความแตกต่างในเชิงโครงสร้างและอำนาจหน้าที่และระเบียบกฎหมาย การเปรียบเทียบสภาพแวดล้อมในการขับเคลื่อนการส่งเสริมจริยธรรม ดังนั้น จึงเป็นประเด็นที่น่าสนใจและมีลักษณะการจัดองค์กรที่มีความคล้ายคลึงกับศูนย์ส่งเสริมจริยธรรมของสำนักงาน ก.พ. และคณะกรรมการมาตรฐานทางจริยธรรม (ก.ม.จ.) ตามพระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. ๒๕๖๒ นอกจากนี้ยังได้ทำการคัดเลือกกรณีศึกษาของสาธารณรัฐอินเดียซึ่งเป็นประเทศที่มีสภาพเศรษฐกิจ สังคม การเมือง

ในระดับใกล้เคียงกับประเทศไทยและเป็นประเทศที่มีปัญหาเรื่องการทุจริตคอร์รัปชันและจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐเช่นเดียวกันหากอ้างอิงจากการจัดอันดับดัชนีความโปร่งใส

สหรัฐอเมริกา

สหรัฐอเมริกาเป็นประเทศต้นแบบมีการพัฒนางานด้านการส่งเสริมจริยธรรมมาอย่างยาวนาน มีกลไกทั้งทางกฎหมายและหน่วยงานกลางสำนักงานจริยธรรมภาครัฐแห่งสหรัฐอเมริกา (The Office of Government Ethics: OGE) ที่เป็นศูนย์กลางการขับเคลื่อนงานด้านจริยธรรมที่ชัดเจน บทบาทของหน่วยงานด้านการส่งเสริมจริยธรรมในสหรัฐอเมริกาจะเน้นที่การควบคุมป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อน (Conflict of Interest) จากการศึกษาจุดเปลี่ยนที่สำคัญของสหรัฐอเมริกาที่ทำให้เกิดความเข้มแข็งของหน่วยงานด้านจริยธรรมคือเจตจำนงทางการเมืองที่จะต้องขับเคลื่อนงานจริยธรรมเพื่อตอบสนองต่อปัญหาเรื่องอื้อฉาวทางการเมืองที่เกิดขึ้น

สหราชอาณาจักร

สหราชอาณาจักรเป็นต้นแบบของการพัฒนางานด้านการส่งเสริมจริยธรรมที่ไม่ได้มีรูปแบบโครงสร้างที่ชัดเจน แต่เป็นการทำงานผ่านคณะกรรมการด้านมาตรฐานเจ้าหน้าที่ของรัฐ (The Committee on the Standard of Public Life) ซึ่งเป็นหน่วยงานคณะกรรมการที่ปรึกษาของนายกรัฐมนตรี การส่งเสริมจริยธรรมในประเทศอังกฤษดำเนินการผ่านกลไกการวางข้อกำหนดทางจริยธรรมหลักและการตรวจสอบและจัดทำรายงานประจำปีพร้อมให้ข้อเสนอแนะกับนายกรัฐมนตรี จุดเด่นของคณะกรรมการด้านมาตรฐานเจ้าหน้าที่ของรัฐอยู่ที่การลงไปตรวจสอบข้อเท็จจริงประเด็นล่อแหลมทางจริยธรรมที่มีภาพลักษณ์เป็นกลาง อย่างไรก็ดีมักถูกวิพากษ์วิจารณ์ว่ามีอำนาจหน้าที่จำกัด

สาธารณรัฐอินเดีย

สาธารณรัฐอินเดียมีการพัฒนากลไกด้านจริยธรรมที่ครบถ้วนทั้งประมวลจริยธรรม คณะกรรมการจริยธรรม กฎหมายป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อน (Conflict of Interest) และการเปิดเผยทรัพย์สิน กฎหมายกำหนดการให้บริการภาครัฐ กฎหมายการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารภาครัฐและศูนย์รับเรื่องร้องเรียน ที่สำคัญสาธารณรัฐอินเดียมีกฎหมายคุ้มครองผู้เปิดเผยข้อมูลการกระทำผิด (Whistleblowing Law) อย่างไรก็ดียังมีปัญหาที่ขาดหน่วยงานศูนย์กลางในการขับเคลื่อนเรื่องจริยธรรมและมีความพยายามในการนำเสนอให้มีการจัดตั้งหน่วยงานกลางด้านความโปร่งใส จริยธรรม และธรรมาภิบาลขึ้น

นอกจากนี้ จากการศึกษาข้อมูลองค์ความรู้และข้อมูลสภาพแวดล้อมหรือสถานการณ์ในต่างประเทศ ทำให้เห็นตัวแบบและจุดเด่นของแนวคิดที่น่าสนใจในการขับเคลื่อนการส่งเสริมจริยธรรมในประเทศอื่น ๆ เช่น แนวคิดการขับเคลื่อนจริยธรรมขององค์กรระหว่างประเทศ ประเทศทางตะวันตก และประเทศทางเอเชีย เพื่อนำมาเป็นตัวแบบสำหรับการศึกษาและส่งเสริมการขับเคลื่อนจริยธรรมในประเทศไทย สรุปได้ ดังนี้

๑) ปัจจุบันจริยธรรมได้ถูกพัฒนาให้กลายเป็นมาตรฐานระหว่างประเทศ และมีความพยายามในการขับเคลื่อนการส่งเสริมจริยธรรมขององค์กรระหว่างประเทศจำนวนมากที่ต้องการขับเคลื่อนงานด้านจริยธรรม มีการจัดทำดัชนีชี้วัดต่าง ๆ และการจัดทำต้นแบบประมวลจริยธรรมที่เป็นมาตรฐานระดับนานาชาติเพื่อใช้ขับเคลื่อนการส่งเสริมจริยธรรมของประเทศต่าง ๆ การขับเคลื่อนงานด้านการส่งเสริมจริยธรรมในระยะต่อไปตามยุทธศาสตร์จึงมีความจำเป็นจะต้องคำนึงถึงบริบทระหว่างประเทศ มาตรฐานตัวชี้วัด และมาตรฐานระหว่างประเทศทางจริยธรรมทั้งขององค์กรระหว่างประเทศที่ประเทศไทยร่วมเป็นภาคี และในประเทศที่ประเทศไทยเป็นคู่ค้าด้วย

๒) ปัจจุบันประเทศต่าง ๆ ได้ตื่นตัวและให้ความสนใจพัฒนาการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐมาก มีการออกแบบกลไกการส่งเสริมจริยธรรมในรูปแบบต่าง ๆ มากมาย เช่น การสร้างผู้นำทางจริยธรรม (Exemplary Leaderships) กลไกการวินิจฉัยปัญหาข้อถกเถียงทางจริยธรรม การกำหนดมาตรฐานทางจริยธรรมหรือประมวลจริยธรรม (Code of Conduct) การจัดตั้งหน่วยงานกลางด้านจริยธรรม หน่วยงานหรือองค์กรที่กำกับดูแลจริยธรรม (Ethics Audit) หรือหน่วยงานให้คำปรึกษาทางจริยธรรม (Ethics Counsellor) การฝึกอบรมด้านจริยธรรม กลไกป้องกันปัญหาผลประโยชน์ทับซ้อน (Conflict of Interest) ข้อกำหนดเกี่ยวกับของขวัญและค่าใช้จ่าย (Gift and Payment) การตรวจสอบข้อเท็จจริงโดยหน่วยงานกลาง การตรวจสอบติดตามเฝ้าระวังพฤติกรรมเสื่อมเสียจากภาคประชาชนหรือประชาสังคม กฎหมายหรือกฎกำหนดขั้นตอนและระยะเวลาการให้บริการ กฎหมายคุ้มครองผู้เปิดเผยข้อมูลการกระทำผิด (Whistleblowing Law) เป็นต้น

๓) ในการขับเคลื่อนการส่งเสริมจริยธรรมของประเทศต่าง ๆ ส่วนใหญ่ยังให้ความสำคัญกับมาตรฐานทางจริยธรรมและกฎเกณฑ์ด้านจริยธรรม (Compliance) ซึ่งจากการศึกษาตัวแบบของราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์มีความน่าสนใจในประเด็นนโยบาย “Beyond Compliance” ซึ่งสอดคล้องกับเป้าหมายในการพัฒนาทางจริยธรรมที่จะต้องส่งเสริมให้เกิดจริยธรรมในตนเอง และการสร้างเสริมให้เกิดพฤติกรรมพึงประสงค์ด้านจริยธรรมในองค์กรโดยไม่ต้องใช้กฎเกณฑ์บังคับ โดยเป็นไปตามทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคห์ลเบิร์ก ที่มองว่าการกำหนดพฤติกรรมให้ทำและไม่ให้ทำเป็นเพียงระดับการควบคุมขั้นต้นที่จะต้องมีกลไกการส่งเสริมให้ทุกคนมีจริยธรรมด้วยสำนึกทางสังคมของตนเองในระดับที่สูงขึ้นไป

๔) มีข้อพึงระวังเกี่ยวกับการใช้นโยบายและเครื่องมือกลไกในการส่งเสริมจริยธรรมมาใช้เป็นเครื่องมือทางการเมืองซึ่งมีตัวอย่างจากกรณีศึกษาสหรัฐอเมริกา

๕) มีข้อพิจารณาเกี่ยวกับมาตรฐานการรับของขวัญซึ่งตามวัฒนธรรมตะวันออกและตะวันตกมีวัฒนธรรมและความเชื่อที่แตกต่างกัน

๖) ปัจจุบันประเทศต่าง ๆ เริ่มมีความตื่นตัวในเรื่องการต่อต้านการทุจริตและการส่งเสริมจริยธรรมมากยิ่งขึ้น โดยประเทศที่ได้รับการจัดอันดับจากดัชนีชี้วัดภาพลักษณ์คอร์รัปชัน (Corruption Perception Index: CPI) ในอันดับที่ดีขึ้นอย่างก้าวกระโดด เช่น สาธารณรัฐประชาชนจีน จากการอยู่ในกลุ่มประเทศที่มีปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันขั้นรุนแรง ทว่าหลัง พ.ศ. ๒๕๕๘ เป็นต้นมา ดัชนีชี้วัดภาพลักษณ์คอร์รัปชันได้สูงขึ้นมาอยู่ในอันดับที่ ๘๗ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๑ และขึ้นมาอยู่ในอันดับ ๘๐ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ จากการสำรวจ ๑๘๐ ประเทศ แสดงให้เห็นการดำเนินนโยบายด้านการขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันและการส่งเสริมจริยธรรมที่เป็นรูปธรรมอย่างจริงจัง ทั้งนี้ อาจเป็นผลมาจากการเป็นรัฐบาลพรรคเดียว จึงสามารถดำเนินนโยบายที่มีความเฉียบขาด จนบางครั้งอาจให้ความสำคัญกับมาตรการป้องกันปราบปรามและการบังคับใช้กฎหมายสูง แต่อาจไม่เน้นการสร้างเสริมคุณธรรมจริยธรรมเป็นรายบุคคล

๗) ปัจจัยการสร้างความรับรู้และความตื่นตัวให้กับประชาชน น่าจะเป็นปัจจัยสำคัญต่อการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ด้านมาตรฐานทางจริยธรรมและการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐและสร้างความเข้มแข็งให้เกิดกับกลไกการส่งเสริมจริยธรรมของประเทศ

๘) ปัจจุบันโลกยุคดิจิทัลได้เจริญเติบโตและขยายตัวอย่างรวดเร็ว ประเด็นจริยธรรมและความเป็นส่วนตัวบนโลกดิจิทัล (Digital Ethics and Privacy) กำลังเป็นประเด็นที่รัฐจะต้องตื่นตัวและให้ความสำคัญ ไม่ว่าจะเป็นการจัดเก็บและรักษาข้อมูล การคุ้มครองความเป็นส่วนตัวในการใช้ข้อมูลไม่ว่าจะเป็นข้อมูลที่บุคคลรู้ตัวและไม่รู้ตัวว่าถูกจัดเก็บข้อมูล การคุ้มครองความเป็นส่วนตัว จริยธรรมทางทรัพย์สินทางปัญญา และการแพร่กระจายของข่าวลวง

๒.๓.๓.๓ การเปรียบเทียบสภาพการส่งเสริมจริยธรรมของประเทศไทยกับคู่เทียบ (Benchmarking)

การศึกษาวิเคราะห์สภาพการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม การเสริมสร้างธรรมาภิบาลหรือการป้องกันทุจริตภายในประเทศเพื่อทราบถึงสภาพการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม การเสริมสร้างธรรมาภิบาลหรือการป้องกันทุจริตของข้าราชการ หน่วยงานเอกชน และรัฐวิสาหกิจภายในประเทศที่เป็นอยู่ในปัจจุบันและสะท้อนให้เห็นถึงสภาพการปฏิบัติที่ผ่านมาและช่องว่าง (Gap) กับคู่เทียบ (Benchmarking) สำหรับการพัฒนาการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐของประเทศไทยให้ทัดเทียมนานาชาติ และทราบถึงปัญหาข้อขัดข้องของการนำแนวคิดการส่งเสริมจริยธรรมมาปฏิบัติในประเทศไทยในช่วงที่ผ่านมา สำหรับนำมากำหนดแนวทางในการจัดทำยุทธศาสตร์ด้านมาตรฐานทางจริยธรรมและการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ของประเทศไทย โดยพบประเด็นสำคัญที่น่าสนใจดังนี้

๑) มีความตื่นตัวในการจัดทำประมวลจริยธรรมหรือมาตรฐานทางจริยธรรมตั้งแต่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ และมีบทบัญญัติตามรัฐธรรมนูญและข้อกำหนดของผู้ตรวจการแผ่นดินที่ได้จัดทำค่านิยมหลัก ๙ ประการและให้หน่วยงานของรัฐทุกหน่วยมีการจัดทำประมวลจริยธรรมไว้รองรับให้สอดคล้องกับค่านิยมหลัก ๙ ประการดังกล่าว และประกาศใช้

มาตรฐานทางจริยธรรมสำหรับบังคับใช้และเป็นแนวปฏิบัติสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐทุกระดับ

๒) จากการศึกษาทบทวนการจัดทำประมวลจริยธรรมหรือมาตรฐานทางจริยธรรมในหน่วยงานต่าง ๆ พบว่า ปัจจุบันทั้งส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และภาคเอกชน ได้มีการจัดทำประมวลจริยธรรมหรือมาตรฐานทางจริยธรรมของหน่วยงานเป็นที่เรียบร้อยแล้ว แต่อาจจะมีข้อขัดข้อง เช่น ในส่วนของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ได้มีการยกร่างกฎคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาไว้เป็นที่เรียบร้อยแล้ว แต่ยังไม่สามารถออกประกาศได้เนื่องจากยังมีประเด็นในเรื่องเนื้อหา อย่างไรก็ดีในส่วนของหน่วยงานรองอันได้แก่เขตพื้นที่การศึกษาและโรงเรียนต่าง ๆ ก็ได้มีการกำหนดประมวลจริยธรรมของตนเอง แสดงให้เห็นว่าในระดับของการขับเคลื่อนให้มีจัดทำประมวลจริยธรรมสามารถดำเนินการได้เป็นอย่างดี

๓) ปัจจุบัน สำนักงาน ก.พ. เป็นฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการมาตรฐานทางจริยธรรม (ก.ม.จ.) ทำหน้าที่ขับเคลื่อนงานด้านจริยธรรมคล้ายกับสำนักงานจริยธรรมภาครัฐแห่งสหรัฐอเมริกา (The Office of Government Ethics: OGE) และมีองค์กรกลางการบริหารงานบุคคลของข้าราชการประเภทต่าง ๆ เป็นหน่วยงานรับผิดชอบการจัดทำประมวลจริยธรรมและการส่งเสริมจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐแต่ละประเภท ซึ่งการจัดทำประมวลจริยธรรมและการส่งเสริมจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐแต่ละประเภทจะมีบริบทและลักษณะที่แตกต่างกัน ในหน่วยงานของรัฐบางประเภทนั้นองค์กรกลางการบริหารงานบุคคลทำหน้าที่เป็นหน่วยงานด้านการกำหนดหลักเกณฑ์ และกำกับดูแลในเชิงนโยบายไม่มีอำนาจในการลงไปบังคับบัญชาหรือกำกับดูแลการทำงานของหน่วยงานโดยตรง และหน่วยงานบางประเภท เช่น สำนักงานคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น (สำนักงาน ก.ถ.) สำนักงานคณะกรรมการครูและบุคลากรทางการศึกษา (สำนักงาน ก.ค.ศ.) ฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ก.พ.อ.) สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ (สคร.) มักจะใช้การออกกฎหรือคู่มือแนวทางปฏิบัติ เป็นหลักเกณฑ์กลางให้หน่วยงานในกำกับดูแลนำไปปฏิบัติ หรือมีการออกประมวลจริยธรรมที่เป็นมาตรฐานกลางให้หน่วยงานในกำกับนำไปปรับใช้และแก้ไขเพิ่มเติมตามสมควร แต่ในบางหน่วยงาน เช่น ตำรวจ ทหาร ซึ่งมีสายการบังคับบัญชาและมีหน่วยงานที่กำกับดูแลทางวินัยอย่างชัดเจนก็จะมีโครงสร้างเป็นกลไกในการตรวจสอบ ควบคุมและกำกับดูแลด้วย ทั้งนี้ การจัดทำประมวลจริยธรรมโดยทั่วไปองค์กรกลางบริหารงานบุคคลจะเป็นผู้จัดทำประมวลจริยธรรมกลางสำหรับหน่วยงานในกำกับนำไปใช้ ซึ่งหน่วยงานในกำกับก็อาจนำค่านิยมทางคุณธรรม จริยธรรมที่หน่วยงานนั้นยึดถือปฏิบัติ หรือจรรยาบรรณวิชาชีพมากำหนดในประมวลจริยธรรมเพิ่มเติมตามความเหมาะสม

๔) จากการศึกษาแนวทางและที่มาของการจัดทำประมวลจริยธรรมของส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐพบว่า หากพิจารณาถึงการได้มาซึ่งการกำหนดจริยธรรมของทุกหน่วยงานส่วนใหญ่เป็นการพิจารณาตัดสินใจจากหน่วยงานที่รับผิดชอบ หรือ การพิจารณาผ่านคณะกรรมการหรือคณะทำงานที่หน่วยงานนั้น ๆ จัดตั้งขึ้น มิได้มีกระบวนการการมีส่วนร่วมจากภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง

หรือบุคลากรที่ต้องปฏิบัติตามจริยธรรมที่กำหนด และยังพบว่า ส่วนใหญ่การจัดทำประมวลจริยธรรมหรือมาตรฐานทางจริยธรรมยังมีลักษณะจากบนลงล่างตามสายการบังคับบัญชา (Top-down) ยังไม่ค่อยพบการจัดทำประมวลจริยธรรมจากการมีส่วนร่วมของหน่วยงานงานระดับปฏิบัติจากล่างขึ้นบน (Bottom-up) หรือการจัดทำข้อตกลงร่วมเป็นการภายในของหน่วยงานระดับปฏิบัติเองซึ่งเป็นความริเริ่มเพื่อแก้ไขปัญหาการฝ่าฝืนจริยธรรมภายในองค์กร (Ethics Agreement)

๕) จากการศึกษาโครงสร้าง อัตรากำลัง และหน้าที่ของหน่วยงานที่รับผิดชอบการกำหนดนโยบายส่งเสริมจริยธรรมพบว่า ส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่ด้านการส่งเสริมจริยธรรมบางหน่วยงานเป็นโครงสร้างถาวรที่มีอัตรากำลังชัดเจน แต่ในบางหน่วยงานเป็นการจัดตั้งกลุ่มงานหรือแผนกงานหรือมอบหมายบุคลากรเป็นการเฉพาะภายใน ไม่ได้มีโครงสร้างและอัตรากำลังรองรับ และส่วนใหญ่มักจะได้รับเสียงสะท้อนจากหน่วยงานที่ทำหน้าที่ด้านการส่งเสริมจริยธรรมว่าเป็นงานที่ไม่ได้รับความสำคัญจากหน่วยงาน บุคลากรไม่เพียงพอ ขาดนโยบายและการปฏิบัติในการขับเคลื่อนนโยบายการส่งเสริมจริยธรรมที่ชัดเจน โดยเมื่อเปรียบเทียบกับบริษัทเอกชนและหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ พบว่ามีความพร้อมในการทำงานด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และธรรมาภิบาลในองค์กรมากกว่าภาครัฐ มีการตั้งหน่วยงานรับผิดชอบดูแลในหลากหลายชื่อ เช่น ศูนย์ป้องกันปราบปรามการทุจริต ฝ่ายธรรมาภิบาลในองค์กร ฝ่ายกำกับดูแลกิจการที่ดี ฝ่าย GRC เป็นต้น และมีแนวทางการขับเคลื่อนนโยบายการส่งเสริมจริยธรรมและคุณธรรมที่เป็นรูปธรรมชัดเจน

๖) ปัญหาที่มักพบบ่อยในการขับเคลื่อนการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐคือปัญหาข้อโต้แย้งในเรื่องประเด็นจริยธรรมว่า สิ่งใดเป็นสิ่งที่ควรกระทำ (Dos) และสิ่งใดไม่ควรกระทำ (Don'ts) ซึ่งเป็นประเด็นปัญหาความขัดแย้งในเชิงคุณค่า (Conflict of Values) จากพื้นฐานความเชื่อของบุคคลที่ต่างกัน ในประเด็นปัญหาดังกล่าวในราชการพลเรือนได้ออกแบบให้มีกลุ่มงานคุ้มครองจริยธรรมทำหน้าที่ในลักษณะของการให้คำปรึกษาทางจริยธรรมเพื่อช่วยเหลือแนะนำ หรือนำปัญหาเรื่องจริยธรรมเสนอต่อผู้มีอำนาจสั่งการพิจารณาวินิจฉัยเพื่อให้เกิดความชัดเจนแก่ผู้ปฏิบัติ อย่างไรก็ดี ที่ผ่านมามักพบว่า กลุ่มงานคุ้มครองจริยธรรมยังไม่มีบทบาทหน้าที่ที่ชัดเจน และมีการใช้บริการไม่มากนัก

๗) ส่วนราชการโดยทั่วไป จะไม่มีงบประมาณ แผนงาน โครงการที่ชัดเจนสำหรับการขับเคลื่อนงานด้านการส่งเสริมจริยธรรม การใช้งบประมาณส่วนใหญ่จะนำไปสอดแทรกกับโครงการตามปกติของหน่วยงาน เช่น งานด้านการฝึกอบรมหรือพัฒนาด้านจริยธรรมจะดำเนินการสอดแทรกเนื้อหาเข้าไปในหลักสูตรการอบรมต่าง ๆ ที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณโดยไม่มีโครงการด้านจริยธรรมเป็นการเฉพาะ เมื่อเปรียบเทียบกับองค์กรทางธุรกิจหรือรัฐวิสาหกิจต่าง ๆ พบว่า มักจะมีแผนงานโครงการและงบประมาณด้านการส่งเสริมจริยธรรมที่ชัดเจนกว่า เนื่องจากงานด้านจริยธรรมเป็นส่วนสำคัญในการสร้างภาพลักษณ์ขององค์กร ดังนั้น แนวทางและกิจกรรมสร้างสรรค์ในการขับเคลื่อนจริยธรรมและคุณธรรมขององค์กรจึงก้าวหน้ากว่าหน่วยงานของรัฐโดยรวม

๘) แต่ละหน่วยงานมีการยกย่องเชิดชูผู้มีจริยธรรมดีเด่นเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ อย่างไรก็ดี การพิจารณาคัดเลือกบุคคลมักจะเป็นการคัดเลือกจากบนลงล่างตามสายการบังคับบัญชา หรือโดยคณะกรรมการซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชา และผลของการได้รับการคัดเลือกให้เป็นผู้มีจริยธรรมดีเด่นยังไม่ได้ส่งผลต่อความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่อย่างชัดเจน

๙) ปัจจุบันรัฐวิสาหกิจและเอกชน เห็นความสำคัญของการมีคุณธรรม จริยธรรม และธรรมาภิบาล ซึ่งจากการศึกษากรณีศึกษาตัวอย่างของภาคธุรกิจและรัฐวิสาหกิจ พบว่ามีการกำหนดค่านิยมของหน่วยงาน การสร้างภาพลักษณ์องค์กรโดยนำหลักคุณธรรม จริยธรรม ธรรมาภิบาลมาเป็นเป้าหมาย และมีการสร้างคุณค่าหลักขององค์กรที่นอกเหนือไปจากค่านิยมหลัก ๙ ประการของผู้ตรวจการแผ่นดิน เช่น ความรับผิดชอบต่อผู้ถือหุ้นและผู้มีส่วนได้เสีย ความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ความโปร่งใสและการเปิดเผยข้อมูล ความรับผิดชอบต่อคู่ค้า เป็นต้น

ประเด็นการส่งเสริมจริยธรรม	สภาพการส่งเสริมจริยธรรมของประเทศคู่เทียบ	สภาพการส่งเสริมจริยธรรมของประเทศไทย
หน่วยงานกลางในการส่งเสริมจริยธรรม	**สหรัฐอเมริกา:** มีหน่วยงานกลางสำนักงานจริยธรรมภาครัฐแห่งสหรัฐอเมริกา (The Office of Government Ethics: OGE) เป็นศูนย์กลางการขับเคลื่อนงานด้านจริยธรรมที่ชัดเจน อันเป็นผลมาจากเจตจำนงทางการเมืองที่จะต้องขับเคลื่อนงานจริยธรรมเพื่อตอบสนองต่อปัญหาเรื่องอื้อฉาวทางการเมืองที่เกิดขึ้นในสหรัฐอเมริกา	มีสำนักงาน ก.พ. เป็นหน่วยงานกลางในการส่งเสริมจริยธรรม ทำงานควบคู่กับองค์กรกลางการบริหารงานบุคคลของเจ้าหน้าที่ของรัฐประเภทต่าง ๆ และหน่วยงานของรัฐ ซึ่งปัจจุบันพบว่า หน่วยงานที่รับผิดชอบภารกิจด้านจริยธรรมหลายหน่วยงานยังมีโครงสร้างองค์กรที่ไม่ชัดเจนหรือมีบุคลากรไม่เพียงพอ ขาดการสนับสนุนงบประมาณ ทำให้ไม่มีแผนงาน/โครงการด้านการส่งเสริมจริยธรรมที่ชัดเจน การขับเคลื่อนงานยังไม่มีประสิทธิภาพ
คณะกรรมการกลางด้านจริยธรรมแห่งชาติ	**สหราชอาณาจักร:** มีคณะกรรมการด้านมาตรฐานเจ้าหน้าที่ของรัฐ (The Committee on the Standard of Public Life) จุดเด่นของคณะกรรมการฯอยู่ที่การลงไปตรวจสอบข้อเท็จจริงประเด็นล่อแหลมทางจริยธรรมที่มีภาพลักษณ์เป็นกลาง **สาธารณรัฐอินเดีย:** มีคณะกรรมการจริยธรรมทำหน้าที่ในการกำกับดูแลและตรวจสอบ ติดตามการประพฤติปฏิบัติของสมาชิกสภาในเรืองคุณธรรมและจริยธรรม	มีการออกแบบให้มีคณะกรรมการมาตรฐานทางจริยธรรม (ก.ม.จ.) มีบทบาท ภารกิจคล้ายคลึงกับคณะกรรมการด้านมาตรฐานเจ้าหน้าที่ของรัฐของสหราชอาณาจักร ซึ่ง ก.ม.จ. จะกลไกที่สำคัญในการขับเคลื่อนงานตามพระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ.๒๕๖๒

ประเด็นการส่งเสริมจริยธรรม	สภาพการส่งเสริมจริยธรรมของประเทศคู่เทียบ	สภาพการส่งเสริมจริยธรรมของประเทศไทย
การจัดทำมาตรฐานทางจริยธรรม/ประมวลจริยธรรม	**สหรัฐอเมริกา:** มีกลไกด้านการส่งเสริมจริยธรรมและกฎหมายรองรับอย่างเป็นรูปธรรม มีการออกประมวลจริยธรรมสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๓๗๒ **สหราชอาณาจักร:** มีหลักจริยธรรม ๗ ประการ (The Seven Principles of Public Life) ดำเนินการในลักษณะของคณะกรรมการที่ปรึกษาของรัฐบาล ไม่มีการออกกฎหมายด้านจริยธรรมเจ้าหน้าที่ของรัฐ **สาธารณรัฐอินเดีย:** มีการจัดทำประมวลจริยธรรม	ในภาพรวมส่วนใหญ่หน่วยงานของรัฐมีการจัดทำประมวลจริยธรรม หรือจรรยาบรรณวิชาชีพ ตั้งแต่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ แต่ยังขาดเรื่องการขับเคลื่อนงานและการส่งเสริมการมีส่วนร่วมระหว่างองค์กรที่จะเป็นการผลักดันให้เกิดการส่งเสริมจริยธรรมแบบบูรณาการ
การฝึกอบรมด้านจริยธรรม	**สหรัฐอเมริกา:** มีการจัดอบรมด้านจริยธรรมหน่วยงานกลางสำนักงานจริยธรรมภาครัฐแห่งสหรัฐอเมริกา (The Office of Government Ethics: OGE) และในระดับมลรัฐท้องถิ่นในบางรัฐ	ส่วนใหญ่เป็นการสอดแทรกเนื้อหาวิชาเกี่ยวกับจริยธรรมในการฝึกอบรมหลักสูตรพัฒนาบุคลากร เช่น การอบรมข้าราชการบรรจุใหม่ การอบรมนักบริหารระดับกลางและระดับสูง
กลไกป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อน	**สหรัฐอเมริกา:** มีการวางข้อกำหนดเกี่ยวกับการเปิดเผยทรัพย์สิน มาตรการการป้องกัน ปัญหาผลประโยชน์ทับซ้อน (Conflict of Interest) และการให้ความคุ้มครองเจ้าหน้าที่ของรัฐจากการแทรกแซงทางการเมือง **สาธารณรัฐอินเดีย:** มีการกำหนดหลักปฏิบัติหรือเงื่อนไขการทำหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งครอบคลุมทั้งในสังกัดรัฐบาลกลางและรัฐบาลท้องถิ่น ภายใต้กฎหมาย The All India Service Act ๑๙๕๑	มีกฎหมายกำหนดเกี่ยวกับการรายงานบัญชีทรัพย์สินซึ่งยังกำหนดเฉพาะเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งเป็นผู้บริหารระดับสูง และหัวหน้าหน่วยงานที่ต้องบริหารจัดการโครงการขนาดใหญ่และมีงบประมาณสูง หรืองานอนุมัติอนุญาตที่มีความเสี่ยงและโอกาสในการทุจริต

ประเด็นการส่งเสริมจริยธรรม	สภาพการส่งเสริมจริยธรรมของประเทศคู่เทียบ	สภาพการส่งเสริมจริยธรรมของประเทศไทย
	การป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อนเป็นหนึ่งในหลักปฏิบัติ	
ข้อกำหนดเกี่ยวกับของขวัญและการรับงานนอก	**สหรัฐอเมริกา:** มีการกำกับดูแลให้เป็นไปตามกฎและมาตรฐานทางจริยธรรมเกี่ยวกับของขวัญและค่าใช้จ่าย (Gift and Payment) โดยขอบเขตคำจำกัดความของ “ของขวัญ” ไม่ได้หมายความถึงผลประโยชน์ตอบแทนในรูปสินบนโดยตรงเท่านั้น แต่มีความหมายรวมถึงรางวัล การเชิญไปร่วมงาน หรือกิจกรรมโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย การรับผลประโยชน์จากงานนอกหน้าที่ และการให้ความสนับสนุนในรูปแบบต่าง ๆ ที่เป็นความสุ่มเสี่ยงให้เกิดผลประโยชน์ทับซ้อน **สาธารณรัฐอินเดีย:** มีการกำหนดหลักปฏิบัติหรือเงื่อนไขการทำหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งครอบคลุมทั้งในสังกัดรัฐบาลกลางและรัฐบาลท้องถิ่นภายใต้กฎหมาย The All India Service Act ๑๙๕๑ การรับงานภายนอก การร่วมลงทุนในธุรกิจของเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นหนึ่งในหลักปฏิบัติ	มีระเบียบกำหนดเกี่ยวกับการรับของขวัญที่มีมูลค่าสูง มีแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการรับงานนอกเวลาราชการ แต่ยังไม่มีข้อกำหนดที่ชัดเจน

ประเด็นการส่งเสริมจริยธรรม	สภาพการส่งเสริมจริยธรรมของประเทศคู่เทียบ	สภาพการส่งเสริมจริยธรรมของประเทศไทย
หน่วยงานกำกับดูแลด้านจริยธรรม (Ethics Audit)	**สหรัฐอเมริกา:** มีหน่วยงาน OGE เป็นหน่วยงานศูนย์กลางในการขับเคลื่อนและตรวจสอบติดตามงานด้านการส่งเสริมจริยธรรมและป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อนในหน่วยงานของรัฐ (Conflict of Interest) และกำกับดูแลองค์กรด้านการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐในหน่วยงานภายใต้ฝ่ายบริหาร แต่ไม่ได้มีหน้าที่โดยตรงในการตรวจสอบข้อร้องเรียน หรือดำเนินการสืบสวนสอบสวนการกระทำผิดไม่ว่าจะเป็นความผิดทุจริตต่อหน้าที่ ความผิดทางวินัย หรือการฝ่าฝืนจริยธรรม ซึ่งหน้าที่ดังกล่าวอยู่ในอำนาจหน้าที่ของสำนักงานสืบสวนสอบสวนกลาง (Federal Bureau of Investigation: FBI) และหน่วยงานสืบสวนสอบสวนอื่น ๆ **สาธารณรัฐประชาชนจีน:** มีหน่วยงานตรวจสอบ และส่งเสริมจริยธรรม	มีการออกแบบให้คณะกรรมการมาตรฐานทางจริยธรรม (ก.ม.จ.) ทำหน้าที่เสนอแนะและให้คำปรึกษา กำหนดมาตรการการขับเคลื่อนจริยธรรม กำกับ ติดตาม และประเมินผลการดำเนินการตามมาตรฐานทางจริยธรรม ตรวจสอบรายงานประจำปีของหน่วยงานของรัฐ และรายงานสรุปผลการดำเนินงานต่อคณะรัฐมนตรี รวมไปถึงตีความและวินิจฉัยปัญหาที่เกิดจากการใช้บังคับตามพระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. ๒๕๖๒ โดยเชื่อมโยงการทำงานกับองค์กรกลางบริหารงานบุคคล คณะกรรมการที่เกี่ยวข้อง และหน่วยงานของรัฐ
กลไกการบริหารงานบุคคลด้านจริยธรรม ตั้งแต่การเข้าสู่ตำแหน่ง การประเมินผลการปฏิบัติราชการ และการตรวจสอบกำกับดูแลผลประโยชน์ทับซ้อนภายหลังพ้นจากตำแหน่ง	**สหรัฐอเมริกา:** มีการกำหนดคุณสมบัติการเข้าสู่ตำแหน่งของบุคลากรภาครัฐ และมีหน่วยงานตรวจสอบและการกำกับดูแลมาตรฐานการตรวจสอบ ทรัพย์สิน หรือการตรวจสอบประวัติ รวมถึงมาตรฐานความโปร่งใสภาครัฐของเจ้าหน้าที่ของรัฐทั้งที่ดำรงตำแหน่งอยู่ก่อนการดำรงตำแหน่งและภายหลังพ้นจากหน้าที่	เริ่มมีการนำกลไกด้านจริยธรรมมาใช้ในระบบการบริหารงานบุคคล แต่ยังไม่ได้มีการระบุอย่างเป็นรูปธรรมและมีหลักการประเมินที่ชัดเจน

ประเด็นการส่งเสริมจริยธรรม	สภาพการส่งเสริมจริยธรรมของประเทศคู่เทียบ	สภาพการส่งเสริมจริยธรรมของประเทศไทย
	ติดตามดำเนินคดีในกรณีที่การประพฤติเสื่อมเสียเป็นความผิดทางอาญาตามกฎหมายผลประโยชน์ทับซ้อน	
การยกย่องเชิดชูผู้มีจริยธรรมดีเด่น	ไม่ปรากฏข้อมูลในกรณีนี้ที่ชัดเจน	มีการยกย่องเชิดชูผู้มีจริยธรรมดีเด่น แต่ส่วนใหญ่เป็นการคัดเลือกจากผู้บังคับบัญชา และ/หรือเป็นการหมุนเวียนการให้รางวัลภายในหน่วยงานที่ยังไม่สามารถพิสูจน์ได้อย่างชัดเจนว่ามีบทบาทในการส่งเสริมจริยธรรม
กฎหมายคุ้มครองผู้เปิดเผยข้อมูลการกระทำผิด (Whistleblowing Law)	**สหรัฐอเมริกา:** มีบทบัญญัติของกฎหมายย่อยในลักษณะของการคุ้มครอง ผู้ให้ข้อมูลแทรกอยู่ในกฎหมายด้านต่าง ๆ **สาธารณรัฐอินเดีย:** มีการออกกฎหมายคุ้มครองเปิดโปงข้อมูลการทุจริตหรือผู้ฝ่าฝืนจริยธรรมอันนำความเสื่อมเสียของหน่วยงานของรัฐ แต่ขาดหน่วยงานในการขับเคลื่อนการนำไปปฏิบัติที่ชัดเจน	ยังไม่มีกฎหมายคุ้มครองผู้เปิดเผยข้อมูลการฝ่าฝืนจริยธรรมหรือกระทำผิด (Whistleblowing Law) ซึ่งควรมีการผลักดันมาตรการคุ้มครองผู้เปิดเผยข้อมูลการกระทำผิด (Whistle blower Protection Measure) เพื่อรองรับการมีส่วนร่วมของประชาชนและทุกภาคส่วนในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของเจ้าหน้าที่ และการกระทำผิดต่าง ๆ
กลไกการวินิจฉัยและให้คำปรึกษาประเด็นข้อถกเถียงทางจริยธรรม	**สหรัฐอเมริกา:** ในสำนักงานจริยธรรมภาครัฐแห่งสหรัฐอเมริกามีส่วนให้คำปรึกษาและนโยบายทางกฎหมาย (General Counsel & Legal Policy Division)	มีการกำหนดให้มีการตั้งกลุ่มงานคุ้มครองจริยธรรม ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต (ศปท.) ซึ่งมีภารกิจในลักษณะเช่นเดียวกับหน่วยงานให้คำปรึกษาทางจริยธรรม แต่ที่ผ่านมายังไม่สามารถทำหน้าที่ในบทบาทดังกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพ และการใช้บริการด้านการวินิจฉัยและให้คำปรึกษาประเด็นข้อถกเถียงทางจริยธรรมมีค่อนข้างน้อย

ประเด็นการส่งเสริมจริยธรรม	สภาพการส่งเสริมจริยธรรมของประเทศคู่เทียบ	สภาพการส่งเสริมจริยธรรมของประเทศไทย
	สหราชอาณาจักร: มีหน่วยงานตรวจสอบให้คำปรึกษาชี้ให้เห็นถึงลักษณะพฤติกรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่อาจเป็นปัญหา หรือประเด็นความสุ่มเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการฝ่าฝืนจริยธรรม หรืออาจลุกลามกลายเป็นการกระทำผิดที่ร้ายแรงอันอาจส่งผลต่อความเชื่อถือศรัทธาของประชาชนต่อรัฐ แต่ไม่ได้มีหน้าที่ในการสั่งการโดยตรง	
การสร้างผู้นำทางจริยธรรม (Exemplary Leaderships)	เป็นแนวทางการส่งเสริมจริยธรรมระดับสากลในประเทศตะวันตกที่ได้รับการยอมรับและส่งเสริม	ควรกำหนดเป็นเป้าหมายหนึ่งในกลไกการส่งเสริมจริยธรรมตามยุทธศาสตร์ฯ
การพัฒนาการส่งเสริมจริยธรรมตามมาตรฐานสากล	เป็นแนวทางการส่งเสริมจริยธรรมระดับสากลในประเทศตะวันตกที่ได้รับการยอมรับและส่งเสริม	ควรกำหนดเป็นเป้าหมายการพัฒนาการส่งเสริมจริยธรรมตามยุทธศาสตร์ฯ
การส่งเสริมจริยธรรมในระดับเหนือกฎเกณฑ์ (Beyond Compliance)	**ราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์:** มีการดำเนินนโยบายในเรื่องของจริยธรรมที่เหนือกว่ากฎเกณฑ์	ควรกำหนดเป็นเป้าหมายการพัฒนาการส่งเสริมจริยธรรมตามระดับการพัฒนาในยุทธศาสตร์ฯ
การใช้มาตรการทางจริยธรรมเป็นเครื่องมือการเมือง	เป็นแนวทางการส่งเสริมจริยธรรมระดับสากลในประเทศตะวันตกที่ได้รับการยอมรับและส่งเสริม	ควรกำหนดเป็นเป็นข้อพึงระวังในการขับเคลื่อนงานด้านส่งเสริมจริยธรรม
การสร้างความรับรู้ตื่นตัวของประชาชน	**สหรัฐอเมริกา:** ส่งเสริมบทบาทของภาคประชาชนในการเข้ามามีส่วนร่วมในการตรวจสอบติดตามและเฝ้าระวังความประพฤติเสื่อมเสียของเจ้าหน้าที่ของรัฐ และผลักดันให้มีการเปิดเผยข้อมูลสำคัญให้กับประชาชน	ควรกำหนดเป็นเป้าหมายการพัฒนาการส่งเสริมจริยธรรมตามยุทธศาสตร์ฯ

ประเด็นการส่งเสริมจริยธรรม	สภาพการส่งเสริมจริยธรรมของประเทศคู่เทียบ	สภาพการส่งเสริมจริยธรรมของประเทศไทย
การนำเครือข่ายภาคประชาชนหรือประชาสังคมมาร่วมตรวจสอบติดตามเฝ้าระวังพฤติกรรมเสื่อมเสียหรือฝ่าฝืนจริยธรรม	**สหรัฐอเมริกา:** ส่งเสริมบทบาทของภาคประชาชนในการเข้ามามีส่วนร่วมในการตรวจสอบติดตามและเฝ้าระวังความประพฤติเสื่อมเสียของเจ้าหน้าที่ของรัฐและผลักดันให้มีการเปิดเผยข้อมูลสำคัญให้กับประชาชน **สาธารณรัฐอินเดีย:** มีการส่งเสริมเครือข่ายภาคประชาชนสังคม (Civil Society)	ประชาชนและภาคประชาสังคมเริ่มตื่นตัว แต่ยังไม่มีการส่งเสริมจากภาครัฐที่เป็นรูปธรรมชัดเจน
จริยธรรมและความเป็นส่วนตัวบนโลกดิจิทัล (Digital Ethics and Privacy)	ไม่ปรากฏข้อมูลในกรณีนี้ที่ชัดเจน	ยังไม่มีการพัฒนากลไกด้านจริยธรรมและความเป็นส่วนตัวบนโลกดิจิทัล (Digital Ethics and Privacy)

ตารางที่ ๒.๓ การปรียบเทียบการส่งเสริมจริยธรรมของประเทศไทยกับต่างประเทศ

จากการเปรียบเทียบสภาพแวดล้อมและสถานการณ์ด้านการส่งเสริมจริยธรรมในต่างประเทศเปรียบเทียบกับประเทศไทย พบว่า ภายใต้พระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. ๒๕๖๒ ประเทศไทยได้มีการพัฒนากลไกด้านจริยธรรมไว้ค่อนข้างครบถ้วนแล้ว ไม่ว่าจะเป็นการออกกฎหมายด้านจริยธรรม การจัดตั้งหน่วยงานกลางที่ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางขับเคลื่อนงานด้านจริยธรรม การตั้งคณะกรรมการนโยบายด้านจริยธรรมของประเทศซึ่งมีขอบเขตอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบชัดเจน การจัดทำระบบการรายงานประจำปีเกี่ยวกับสภาพการณ์ทางจริยธรรมและจัดทำข้อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรี นอกจากนี้ ยังมีกฎหมายเกี่ยวกับการเปิดเผยทรัพย์สินและผลประโยชน์ทับซ้อน และกฎหมายเปิดเผยข้อมูลข่าวสารภาครัฐ แต่อย่างไรก็ตาม สิ่งที่ยังขาดก็คือการออกกฎหมายและมาตรการในการให้ความคุ้มครองต่อผู้เปิดเผยข้อมูลการกระทำผิดของเจ้าหน้าที่ (Whistleblowing Laws or Measures) และการขับเคลื่อนกลไกด้านการส่งเสริมจริยธรรมให้เกิดขึ้นจริงอย่างมีประสิทธิภาพ จึงควรนำมากำหนดไว้ในการจัดทำยุทธศาสตร์ด้านมาตรฐานทางจริยธรรมและการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐ

๒.๔ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (SWOT Analysis)

การจัดทำยุทธศาสตร์ด้านมาตรฐานทางจริยธรรมและส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐ วิเคราะห์สภาพแวดล้อมด้วยการใช้เทคนิค SWOT Analysis ในการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทั้งภายในองค์กรของรัฐและสภาพแวดล้อมภายนอกองค์กรของรัฐที่มีผลต่อการส่งเสริมจริยธรรมของประเทศไทย โดยวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค (Strength Weakness Opportunity and Threat: SWOT) เพื่อพิจารณาตัวแปรที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ รวมถึงส่งเสริม หรือขัดขวางการขับเคลื่อนด้านคุณธรรม และปัจจัยที่เป็นปัญหาข้อขัดข้องและอุปสรรคที่จะต้องมีการปรับปรุงแก้ไขหรือพัฒนาให้การส่งเสริมจริยธรรมมีประสิทธิภาพ

นอกจากนี้ การประเมินสถานการณ์เพื่อประกอบการจัดทำยุทธศาสตร์ ได้รวบรวมข้อมูลทั้งการศึกษาทบทวนวรรณกรรม การสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับประเด็นการส่งเสริมจริยธรรมและปัญหาอุปสรรคที่ผ่านมา การจัดประชุมกลุ่มย่อยทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาคเพื่อวิเคราะห์ SWOT และรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับกลไกการขับเคลื่อนจริยธรรมที่เหมาะสม โดยผลการศึกษาวิเคราะห์สภาพแวดล้อมเพื่อจัดทำยุทธศาสตร์ด้านมาตรฐานทางจริยธรรมและการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐ มีรายละเอียดดังนี้

๒.๔.๑ สภาพและปัญหาการขับเคลื่อนจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐในช่วงที่ผ่านมา

ในช่วงหลายปีที่ผ่านมา อันดับความสามารถทางการแข่งขัน (Global Competitiveness Ranking) โดยการจัดอันดับของสภาเศรษฐกิจโลก (World Economic Forum) พบว่า ขีดความสามารถการแข่งขันของประเทศไทยมีแนวโน้มลดลงในช่วงห้าปีที่ผ่านมา ปัจจุบันจากข้อมูลการจัดอันดับปีล่าสุดที่มีข้อมูลของประเทศไทยในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ อันดับความสามารถในการแข่งขันของไทยอยู่ที่ ๔๐ จากทั้งหมด ๑๔๑ ประเทศทั่วโลก โดยหากเทียบกับประเทศเพื่อนบ้านในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

ที่ใกล้เคียงกันอย่าง เช่น สิงคโปร์ (อันดับที่ ๑) และมาเลเซีย (อันดับที่ ๒๗) มีขีดความสามารถในการแข่งขันอยู่ในอันดับที่สูงกว่าประเทศไทยมาก ซึ่งปัจจัยสำคัญพบว่าคะแนนด้านสภาพแวดล้อมหน่วยงาน (Institutions) ของประเทศไทยอยู่ที่ ๕๔.๘ คะแนน ซึ่งเป็นระดับคะแนนที่ไม่สูงมากนัก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเปรียบเทียบกับสิงคโปร์ (๘๐.๓๖ คะแนน) และมาเลเซีย (๖๘.๕๗ คะแนน) แสดงให้เห็นถึงความแตกต่างในขีดความสามารถในการแข่งขันในด้านนี้ของประเทศไทยที่น้อยกว่าประเทศเพื่อนบ้านอย่างชัดเจน อันเป็นการสะท้อนถึงปัญหาเกี่ยวกับระเบียบกฎหมาย การใช้ดุลยพินิจของเจ้าหน้าที่ของรัฐ และความโปร่งใสของหน่วยงานภาครัฐในประเทศ ที่ควรจะต้องพัฒนาอย่างเร่งด่วน[๒๐] นอกจากนี้ยังพบว่าอันดับดัชนีภาพลักษณ์คอร์รัปชัน (Corruption Perception Index) ของประเทศไทยยังมีแนวโน้มไปในทิศทางเดียวกันกับอันดับความสามารถทางการแข่งขันโดยในช่วง ๖ ปีที่ผ่านมา (พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๓) มีช่วงคะแนนอยู่ระหว่าง ๓๕-๓๘ คะแนน โดยลดลงจาก ๓๘ คะแนนในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ อยู่ในอันดับที่ ๗๖ จาก ๑๖๗ ประเทศ เหลือ ๓๖ คะแนนในปี พ.ศ. ๒๕๖๑ พ.ศ. ๒๕๖๒ และ พ.ศ. ๒๕๖๓ อยู่ในอันดับที่ ๑๐๔ จาก ๑๘๐ ประเทศ โดยปัญหาสำคัญที่สะท้อนจากดัชนีภาพลักษณ์คอร์รัปชันส่วนหนึ่งเป็นปัญหาเกี่ยวกับการใช้อำนาจสาธารณะในทางที่ผิดเพื่อผลประโยชน์ส่วนตัว[๒๑] จากดัชนีชี้วัดภาพลักษณ์ของประเทศในระดับนานาชาติดังกล่าว แสดงให้เห็นถึงภาพลักษณ์ของประเทศไทยที่ยังไม่ดีมากเมื่อเทียบกับระดับโลก และมีความเกี่ยวข้องกับจริยธรรมและการทำหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ต้องพัฒนาอีกมาก โดยสภาพปัญหาการขับเคลื่อนจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐในช่วงที่ผ่านมา สรุปได้ดังนี้

๑) ศูนย์ส่งเสริมจริยธรรม สถาบันพัฒนาข้าราชการพลเรือน สำนักงาน ก.พ. (๒๕๕๔) [๒๒] ได้สำรวจสถานภาพจริยธรรมข้าราชการพลเรือนในปี พ.ศ. ๒๕๕๔ ภายหลังจากการประกาศใช้ประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือนในระยะแรก ซึ่งมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ผลการสำรวจพบว่า ในช่วงแรกของการขับเคลื่อนประมวลจริยธรรม ข้าราชการพลเรือนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าสถานการณ์ทางจริยธรรมของส่วนราชการในปัจจุบันอยู่ในระดับที่ดีพอรับได้ โดยส่วนใหญ่แล้วการขับเคลื่อนประมวลจริยธรรมมักจะเป็นการรณรงค์ปลูกจิตสำนึกให้ข้าราชการปฏิบัติตามค่านิยม การยกย่องชมเชยบุคลากร และการจัดอบรมโดยแทรกเนื้อหาด้านจริยธรรม

อย่างไรก็ดี ผลสำรวจได้สะท้อนให้เห็นถึงปัญหาการขับเคลื่อนจริยธรรมข้าราชการพลเรือนในระยะเริ่มแรกว่า มีข้าราชการพลเรือนที่มีการรับรู้เข้าใจเกี่ยวกับประมวลจริยธรรมอย่างถูกต้องเพียงร้อยละ ๔๕.๓๒ ประเด็นสำคัญที่ข้าราชการพลเรือนมองว่ามีปัญหาทางจริยธรรมต่ำกว่าด้านอื่น ได้แก่

---

[๒๐] Schwab, K, The Global Competitiveness Report ๒๐๑๙., World Economic forum, ๒๐๑๙ Retrieved from https://www.weforum.org/reports

[๒๑] Transparency International, Corruption Perceptions Index ๒๐๑๙., ๒๐๒๐ Retrieved http://www.transparency.ord/cpi

[๒๒] ขนิษฐา สารพิมพา, รายงานการสำรวจสถานภาพจริยธรรมข้าราชการพลเรือน., ศูนย์ส่งเสริมจริยธรรม สถาบันพัฒนาข้าราชการพลเรือน สำนักงาน ก.พ., ๒๕๕๔

การยึดมั่นกระทำในสิ่งที่ถูกต้องและจรรยาวิชาชีพ ความเป็นอิสระในการตัดสินใจยืนหยัดที่จะปฏิบัติราชการโดยยึดถือความถูกต้อง การทักท้วงเมื่อพบเห็นผู้ฝ่าฝืนจริยธรรม และการประเมินจริยธรรมของผู้นำและส่วนราชการ ซึ่งสะท้อนถึงปัญหาในการขับเคลื่อนจริยธรรมที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ ส่วนราชการต่าง ๆ ยังมีการปฏิบัติตามแนวทางที่กำหนดในประมวลจริยธรรมค่อนข้างน้อย เมื่อเกิดปัญหาการฝ่าฝืนจริยธรรม ข้าราชการพลเรือนมักจะใช้วิธีปรึกษาหารือกันเองแทนที่จะใช้กลไกการร้องเรียนหรือแจ้งให้คณะกรรมการจริยธรรมทราบ และสะท้อนให้เห็นว่าการทำงานของคณะกรรมการจริยธรรม ยังไม่ส่งผลต่อความเชื่อถือของข้าราชการอย่างแท้จริง

๒) โครงการวิจัยจริยธรรมในวิชาชีพข้าราชการพลเรือน (Ethics of Civil Servants) โดยการสนับสนุนของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย[๒๓] ได้สำรวจการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือนที่ดำเนินการศึกษาในช่วงระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๕๙ เพื่อทราบถึงสถานภาพจริยธรรมข้าราชการพลเรือนหลังจากที่ได้มีการขับเคลื่อนจริยธรรมข้าราชการพลเรือนมาในระยะหนึ่ง โดยสำรวจกลุ่มผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานจากทุกกระทรวง จำนวน ๕,๗๙๕ ตัวอย่าง ควบคู่กับการสัมภาษณ์เชิงลึกเพื่อทราบถึงสถานการณ์ทางจริยธรรมอย่างละเอียด ผลการสำรวจพบว่า สภาพการรับรู้ด้านจริยธรรมดีขึ้น โดยมีข้าราชการถึงร้อยละ ๗๑.๓ มีการรับรู้เกี่ยวกับออกประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือน และร้อยละ ๗๐ เข้าใจเกี่ยวกับสภาพการบังคับใช้ของประมวลจริยธรรม

ปัญหาที่พบในการขับเคลื่อนจริยธรรมในช่วงที่ผ่านมา ปรากฏปัญหาสำคัญดังนี้

๒.๑) ประเด็นข้อกำหนดในประมวลจริยธรรมที่มีการประพฤติผิดในหน่วยงานมากที่สุด พบว่า ๕ อันดับแรก ได้แก่ อันดับ ๑ การเบียดบังเวลาราชการ อันดับ ๒ การทำผิดระเบียบราชการ อันดับ ๓ การเอาเวลาราชการไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว อันดับ ๔ การใช้ทรัพย์สินของราชการเพื่อหาประโยชน์ให้ตัวเองหรือผู้อื่น และอันดับ ๕ การเห็นประโยชน์ส่วนตนสำคัญกว่าประโยชน์ของราชการ

๒.๒) จากข้อมูลพบว่า หากพบเห็นการประพฤติผิดประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือน กลุ่มตัวอย่างร้อยละ ๕๒ ระบุว่าจะรายงานแก่ผู้บังคับบัญชา อย่างไรก็ตามมีกลุ่มตัวอย่างถึงร้อยละ ๓๙.๖ ระบุว่าจะไม่รายงาน เนื่องจากเหตุผลต่าง ๆ เช่น กลัวว่าจะเดือดร้อน คิดว่าเป็นเรื่องปกติที่อาจเกิดขึ้นได้ ผู้ประพฤติผิดส่วนมากเป็นผู้ใหญ่ หรือต้องการปรึกษาผู้อื่นก่อนตัดสินใจ

๒.๓) ปัญหาด้านการดำเนินงาน พบว่า ขาดความต่อเนื่องของการส่งเสริมจริยธรรมในหน่วยงาน กลุ่มงานจริยธรรมซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบมีงานอื่นที่ต้องทำ ขาดงบประมาณสนับสนุน ไม่มีบุคลากรรับผิดชอบอย่างชัดเจนทำให้ขาดการติดตามผล และไม่มีหน่วยงานรับผิดชอบโดยตรง

[๒๓] ศรีสมบัติ โชคประจักษ์ชัด และคณะ, โครงการวิจัยจริยธรรมในวิชาชีพข้าราชการพลเรือน, สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย, ๒๕๕๙

๒.๔) ปัญหาด้านผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง เช่น เจ้าหน้าที่ยังไม่ให้ความสำคัญกับเรื่องจริยธรรม ผู้บริหารยังขาดการมีส่วนร่วมอย่างจริงจัง ผู้บังคับบัญชาฝ่าฝืนจริยธรรมเสียเอง เป็นต้น

๒.๕) ปัญหาด้านการบังคับใช้ประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือน พบว่า การขับเคลื่อนจริยธรรมไม่เห็นผลอย่างเป็นรูปธรรม ขาดบทลงโทษที่ชัดเจน อีกทั้งยังเกรงว่าจะไปกระทบผลประโยชน์ของผู้บริหารองค์กร

๒.๖) ปัญหาด้านเนื้อหาประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือน พบว่า เนื่องจากเนื้อหาของประมวลจริยธรรมเป็นเรื่องเข้าใจยาก มีความเป็นนามธรรมและเขียนในลักษณะของข้อกฎหมาย ทำให้ประมวลจริยธรรมมีความซ้ำซ้อนกับกฎหมายหลายส่วน และเนื้อหาของประมวลจริยธรรมยังขาดความชัดเจน

๒.๗) ปัญหาด้านองค์กร พบว่า วัฒนธรรมองค์กรมักจะเป็นอุปสรรค เนื่องจากค่านิยมของข้าราชการแบบเก่าไม่พร้อมยอมรับความเปลี่ยนแปลง

๒.๘) ปัญหาด้านสังคมและเศรษฐกิจ เนื่องจากปัญหาของระบบอุปถัมภ์ รายได้ของข้าราชการไม่เพียงพอ คนในสังคมขาดจิตสาธารณะ รวมถึงค่านิยมแบบอำนาจนิยม เป็นต้น

๓) การศึกษาเพื่อเตรียมการขับเคลื่อนมาตรฐานทางจริยธรรมสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนร่วมกับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์[๒๔] ได้ศึกษาสภาพแวดล้อมการขับเคลื่อนจริยธรรมของประเทศไทยในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๖๒ เพื่อนำข้อมูลมาประกอบการพิจารณาจัดทำร่างยุทธศาสตร์ด้านมาตรฐานทางจริยธรรมและการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐ ซึ่งผลการศึกษาเกี่ยวกับการขับเคลื่อนจริยธรรมภาครัฐในช่วงที่ผ่านมาพบว่า หน่วยงานของรัฐทั้งระดับส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่น และองค์กรของรัฐในรูปแบบอื่น ๆ มีความตื่นตัวในการขับเคลื่อนจริยธรรมในองค์กร โดยองค์กรส่วนใหญ่ได้มีการกำหนดประมวลจริยธรรมและหน่วยงานที่รับผิดชอบงานด้านจริยธรรมแล้ว แต่การขับเคลื่อนนโยบายด้านจริยธรรมของประเทศ และการนำนโยบายด้านจริยธรรมไปสู่การปฏิบัติ พบว่ามีปัญหาการดำเนินการ ดังนี้

๓.๑) ส่วนใหญ่พบว่า การจัดทำประมวลจริยธรรมหรือมาตรฐานทางจริยธรรมมีลักษณะจากบนลงล่างตามสายการบังคับบัญชา (Top-down) ไม่ค่อยพบการมีส่วนร่วมของหน่วยงานระดับปฏิบัติจากล่างขึ้นบน (Bottom-up) หรือการจัดทำข้อตกลงร่วมเพื่อแก้ไขปัญหาการฝ่าฝืนจริยธรรมภายในองค์กร (Ethics Agreement)

๓.๒) หน่วยงานของรัฐบางหน่วยงานที่ทำหน้าที่ด้านการส่งเสริมจริยธรรมเป็นการจัดตั้งกลุ่มงานหรือแผนกงานหรือมอบหมายบุคลากรเป็นการเฉพาะภายใน ไม่ได้มีโครงสร้างและอัตรากำลังชัดเจน และมักจะได้รับเสียงสะท้อนว่าเป็นงานที่ไม่ได้รับความสำคัญจากหน่วยงาน บุคลากรไม่เพียงพอ ขาดนโยบายและแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจนจากฝ่ายบริหาร

[๒๔] อ้างถึงแล้วใน ๑๗

๓.๓) ปัญหาข้อโต้แย้งในเรื่องประเด็นจริยธรรมว่า สิ่งใดควรกระทำ (Dos) และสิ่งใดไม่ควรกระทำ (Don'ts) จากปัญหาประเด็นความขัดแย้งในเชิงคุณค่า (Conflict of Values) เกิดขึ้นอยู่บ่อยครั้ง เนื่องจากพื้นฐานความเชื่อที่ต่างกัน นอกจากนี้ หน่วยงานที่ให้คำปรึกษาทางจริยธรรมซึ่งมีหน้าที่ช่วยเหลือแนะนำหรือนำเรื่องส่งให้ผู้มีอำนาจ ยังไม่มีบทบาท และยังมีการใช้บริการไม่มากนัก

๓.๔) ในส่วนราชการโดยทั่วไปแล้วจะไม่มีงบประมาณ แผนงาน โครงการที่ชัดเจนสำหรับการขับเคลื่อนงานด้านการส่งเสริมจริยธรรมโดยมักจะอิงกับการใช้งบประมาณหรือแผนงานตามปกติของหน่วยงาน หรือนำไปสอดแทรกกับโครงการตามปกติของหน่วยงาน

๓.๕) การยกย่องเชิดชูผู้มีจริยธรรมดีเด่นในส่วนราชการมักจะเป็นการคัดเลือกจากบนลงล่างตามสายการบังคับบัญชา หรือโดยคณะกรรมการซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชา และการได้รับการคัดเลือกเป็นผู้มีจริยธรรมดีเด่นยังไม่ได้ส่งผลต่อความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่อย่างชัดเจน

๓.๖) เจ้าหน้าที่ของรัฐมีความกังวลเกี่ยวกับมาตรฐานทางจริยธรรมในประเด็นเกี่ยวกับการกล้าแสดงความคิดเห็นหรือคัดค้านผู้บังคับบัญชาในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง การกล้าเปิดเผยการทุจริตที่พบเห็นโดยไม่ปล่อยปละละเลย การช่วยเหลือประชาชนที่ถูกรังแกหรือได้รับการปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม การยืดมั่นกระทำในสิ่งที่ถูกต้องแม้จะต้องถูกย้ายหรือไม่ได้รับการเลื่อนตำแหน่ง การใช้ตำแหน่งหน้าที่เอื้อประโยชน์พวกพ้องหรือเอื้อประโยชน์ส่วนตัว และการรับงานภายนอกหรือร่วมกิจกรรมภายนอกอันมีผลประโยชน์แอบแฝง

๒.๔.๒ สถานการณ์และสภาพแวดล้อมภายในองค์กรกับการส่งเสริมจริยธรรม

สภาพแวดล้อมภายในองค์กรหรือหน่วยงานของรัฐที่เป็น 'จุดแข็ง' (Strengths) ในการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐ มีดังนี้

๑) พระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. ๒๕๖๒ เป็นกฎหมายที่รองรับการส่งเสริมจริยธรรมที่ชัดเจน โดยได้พัฒนากลไกด้านจริยธรรมไว้ค่อนข้างครบถ้วนแล้ว ประกอบด้วยการกำหนดให้มีคณะกรรมการมาตรฐานทางจริยธรรม (ก.ม.จ.) เป็นคณะกรรมการนโยบายด้านจริยธรรมของประเทศซึ่งมีขอบเขตอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบชัดเจน องค์กรกลางการบริหารงานบุคคล และหน่วยงานของรัฐ ทำหน้าที่ขับเคลื่อนงานด้านจริยธรรม การจัดให้ระบบการรายงานประจำปีเกี่ยวกับสภาพการณ์ทางจริยธรรมและจัดทำข้อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรี กฎหมายเกี่ยวกับการเปิดเผยทรัพย์สินและผลประโยชน์ทับซ้อน และกฎหมายเปิดเผยข้อมูลข่าวสารภาครัฐ อย่างไรก็ดี ควรพิจารณาให้มีกฎหมายและมาตรการในการให้ความคุ้มครองต่อผู้เปิดเผยข้อมูลการกระทำผิดของเจ้าหน้าที่ของรัฐ (Whistleblowing Laws or Measures)

๒) สำนักงาน ก.พ. เป็นหน่วยงานที่เป็นศูนย์กลางในการขับเคลื่อนการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐ และมีองค์กรกลางบริหารงานบุคคลเป็นเครือข่ายเชื่อมโยงการขับเคลื่อนนโยบายการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐไปยังหน่วยงานภาครัฐประเภทต่าง ๆ อย่างชัดเจนอยู่แล้ว และมีโครงสร้างหน่วยงานหรือมีการมอบหมายผู้รับผิดชอบงานด้านจริยธรรมในแต่ละระดับที่พร้อมจะทำงานด้านจริยธรรมอย่างชัดเจน

๓) กลไกกำกับดูแลให้เป็นไปตามมาตรฐานทางจริยธรรม ทำงานควบคู่ไปกับกลไกการดำเนินการทางวินัย มาตรการทางปกครอง และการดำเนินคดีอาญาตามมาตรการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชัน

๔) พนักงานในองค์กรภาครัฐทุกระดับพร้อมที่จะให้ความร่วมมือกับการส่งเสริมจริยธรรมของหน่วยงาน

๕) ระบบการบริหารงานบุคคลมีการนำระบบจริยธรรมมาใช้ โดยมีการสอบวัดความรู้และตรวจสอบประวัติบุคคลตั้งแต่เข้าสมัครงาน ประเมินผลการปฏิบัติงาน มีการนำเกณฑ์การประเมินและเป็นเงื่อนไขในการเข้าสู่ตำแหน่งระดับสูง

๖) เจ้าหน้าที่ของรัฐเข้าใจบทบาทหน้าที่การทำงานของตนเป็นอย่างดี มีกรอบและแนวทางการปฏิบัติตามระเบียบและตามอำนาจหน้าที่ซึ่งกำหนดไว้แล้วชัดเจน มีกรอบประมวลจริยธรรมให้ยึดถือปฏิบัติอยู่ในแล้วในเกือบทุกหน่วยงาน

๗) เจ้าหน้าที่ของรัฐส่วนใหญ่ยังเชื่อมั่นและยึดถือจริยธรรมเป็นหลักในการประพฤติตนและในการทำงาน หากได้รับการส่งเสริมและให้ความเชื่อมั่นก็พร้อมที่จะร่วมส่งเสริมจริยธรรมและสร้างเสริมสังคมจริยธรรมให้เกิดขึ้นได้

สภาพแวดล้อมภายในองค์กรหรือหน่วยงานของรัฐที่เป็น ‘จุดอ่อน’ (Weaknesses) ในการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐ มีดังนี้

๑) เจ้าหน้าที่ของรัฐจำนวนมาก เห็นว่า มาตรฐานทางจริยธรรมเป็นนามธรรม เข้าใจยาก และมองไม่เห็นภาพเป้าหมายในการขับเคลื่อนการส่งเสริมจริยธรรมที่ชัดเจน ยังไม่ตระหนักถึงความสำคัญของการมีอยู่ของจริยธรรมในระดับที่เป็นรูปธรรม

๒) ผู้นำในระดับหน่วยงานหรือผู้บริหาร ไม่ได้ให้ความสำคัญกับนโยบายการขับเคลื่อนจริยธรรม การดำเนินการตามนโยบายจริยธรรม เป็นแต่เพียงการปฏิบัติให้ครบถ้วนตามข้อสั่งการ แต่ไม่สามารถขับเคลื่อนนโยบายการส่งเสริมจริยธรรมได้จริงอย่างมีประสิทธิภาพ

๓) เจ้าหน้าที่ของรัฐยังขาดความสนใจในการศึกษาและทำความเข้าใจประมวลจริยธรรมของหน่วยงาน โดยพบว่ายังมีเจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่ไม่เคยทำความเข้าใจเนื้อหาของประมวลจริยธรรมภายในหน่วยงานมาก่อน การขาดความรับรู้และความไม่เข้าใจและไม่ศึกษาเรื่องมาตรฐานทางจริยธรรมทำให้การขับเคลื่อนจริยธรรมเป็นเรื่องยากและใช้เวลานานในการเปลี่ยนแปลง

๔) เจ้าหน้าที่ของรัฐยังขาดความเชื่อมั่นว่าการมีกฎหมายมาตรฐานทางจริยธรรมจะช่วยแก้ปัญหาทั้งในระดับโครงสร้างระบบการทำงานภาครัฐ ไม่เชื่อมั่นผู้บริหาร และไม่พบว่ามีการขับเคลื่อนกลไกในการกำกับดูแลและส่งเสริมจริยธรรมภายในหน่วยงานที่เป็นรูปธรรมชัดเจน

๕) หน่วยงานหรือผู้รับผิดชอบด้านจริยธรรมในหลายหน่วยงานยังขาดโครงสร้างและอัตรากำลังที่ชัดเจน เป็นการมอบหมายภาระหน้าที่พิเศษเพิ่มให้กับบุคลากรคนใดคนหนึ่ง หรือจัดตั้งกลุ่มงานพิเศษเป็นการเฉพาะกิจ ไม่มีโครงสร้างรองรับ หรือเป็นงานฝากในหน่วยงานอื่น เช่น ศูนย์ต่อต้านการทุจริต หรือแม้จะมีโครงสร้างหน่วยงานรองรับก็มักจะเป็นงานที่ไม่ได้รับความสำคัญ และได้รับการจัดสรรอัตรากำลังไม่เพียงพอ ขาดงบประมาณ แผนงาน โครงการ ไว้รองรับภารกิจ นอกจากนี้สำหรับองค์กรกลางการบริหารงานบุคคลที่มีหน่วยงานการส่งเสริมจริยธรรมเองก็ประสบปัญหาเรื่องของภาระงาน เนื่องจากมีภาระงานของหน่วยงานตามปกติที่ต้องรับนโยบายรัฐบาล และงานที่ได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชาตามปกติมากอยู่แล้ว โดยภารกิจด้านการส่งเสริมจริยธรรมมักไม่ได้เป็นงานเร่งด่วน มีความซ้ำซ้อนกับภาระความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่จากงานปกติ และไม่ได้ถูกจัดลำดับความสำคัญในการดำเนินงาน

๖) การขับเคลื่อนงานส่งเสริมจริยธรรมที่ผ่านมา มักจะทำโดยจำกัดในวงแคบโดยหน่วยงานของรัฐเอง ยังขาดการสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมจากภาคส่วนอื่น ๆ และขาดช่องทางในการประชาสัมพันธ์ที่ประสบความสำเร็จ

๗) องค์กรธุรกิจหรือในรัฐวิสาหกิจที่ผ่านมา มีการวางโครงสร้างการทำงานด้านจริยธรรมและธรรมาภิบาลในหน่วยงานที่ชัดเจน แต่ในส่วนราชการมีเจ้าหน้าที่ของรัฐจำนวนมากได้แสดงความคิดเห็นว่าในหน่วยงานของตนเองยังไม่มีหน่วยงานหรือผู้รับผิดชอบในการส่งเสริมจริยธรรมที่ชัดเจน ไม่มีกลไก ระบบ และเครื่องมือ ในการส่งเสริมจริยธรรมภายในองค์กร และการขับเคลื่อนงานด้านการส่งเสริมจริยธรรมและการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ก็ยังไม่ได้รับการตอบรับจากผู้ร่วมงานเท่าที่ควร

๘) ผู้ปฏิบัติงานในสายงานส่งเสริมจริยธรรมมักจะไม่ได้รับความสำคัญ ไม่ได้รับการพิจารณาความดีความชอบ และขาดความเจริญเติบโตก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่ราชการ

๙) การตีความเรื่องจริยธรรมไม่ชัดเจนเปิดโอกาสให้ใช้ดุลยพินิจมากเกินไป ซึ่งการที่ประเด็นทางจริยธรรมขาดความชัดเจนและไม่ได้ระบุลักษณะความผิดและบทลงโทษไว้ชัดเจนแบบวินัยหรือในทางคดีอาญา ซึ่งอาจเปิดช่องให้ผู้บังคับบัญชาใช้การอุปถัมภ์ช่วยเหลือพวกพ้อง หรืออาจใช้เป็นช่องทางในการกลั่นแกล้งกันได้

๑๐) ยังขาดกลไกในการคุ้มครองผู้ให้เบาะแสในการกระทำผิดที่มีประสิทธิภาพ เมื่อพบเบาะแสการกระทำผิด เจ้าหน้าที่ของรัฐมักจะนิ่งเฉยเนื่องจากเกรงว่าจะถูกกลั่นแกล้งหรือได้รับอันตราย หรือบางครั้งการแจ้งเบาะแสอาจส่งผลให้เพื่อนร่วมงานถูกลงโทษแทนที่ผู้กระทำผิดตัวจริง เพราะหลักฐานไม่เพียงพอ

๑๑) เจ้าหน้าที่ของรัฐยังมองว่าประพฤติผิดจริยธรรมเป็นเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ และยอมรับได้

๑๒) การตั้งคำถามเกี่ยวกับคุณธรรม จริยธรรมมีมากยิ่งขึ้น จากความแตกต่างทางความเชื่อ ความศรัทธา ที่มีต่อศาสนาและสถาบันหลักอื่น ๆ คนรุ่นใหม่อาจจะมีบุคลิกที่ชอบตั้งคำถามกับ

ความเชื่อ ความศรัทธาในสถาบันทางศาสนาและสถาบันอื่น ๆ ในสังคม มีบุคคลที่ไม่นับถือศาสนา ปฏิเสธทุกความเชื่อการมีอยู่ของสิ่งศักดิ์สิทธิ์หรือเทพยดาและสิ่งเคารพใด ๆ และเริ่มตั้งข้อสงสัยเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ทางจริยธรรมต่าง ๆ มากยิ่งขึ้น

๑๓) ระบบโครงสร้างส่วนราชการที่มีสายการบังคับบัญชาซึ่งผู้บังคับบัญชามีบทบาทสูงต่อการให้คุณให้โทษหรือความเจริญก้าวหน้า มีการใช้ดุลยพินิจในการให้คุณให้โทษไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ ทำให้ลูกน้องต้องเชื่อฟังผู้บังคับบัญชาแม้จะไม่เต็มใจหรือเป็นเรื่องไม่ถูกต้อง ก่อให้เกิดระบบอุปถัมภ์ในองค์กร

๑๔) ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นอาชีพที่สามารถอยู่ในราชการได้ จนถึงอายุ ๖๐ ปี ซึ่งหากเปรียบเทียบกับอาชีพอื่นแล้ว อาชีพข้าราชการ เจ้าหน้าที่ของรัฐจึงเป็นอาชีพที่มีอายุการทำงานยาวนานที่สุด คือ ๒๐ - ๔๐ ปีขึ้นไป ด้วยเหตุนี้สังคมข้าราชการหรือในหน่วยงานภาครัฐ จึงมีความหลากหลายในเรื่องช่วงวัย ส่งผลไปสู่ความหลากหลายทางความคิด ความเชื่อ ในเรื่องคุณธรรม จริยธรรมด้วยเช่นกัน เจ้าหน้าที่อาวุโสบางคนอาจเคยชินและยึดติดกับระบบราชการเดิมที่พึ่งพาพวกพ้อง แยกไม่ออกระหว่างเรื่องส่วนตัวและเรื่องงาน เคยชินกับพฤติกรรมการรับคำสั่งผู้บังคับบัญชามาโดยตลอด และไม่เคยตั้งคำถามกับสิ่งที่ผู้บังคับบัญชาทำว่าผิดหรือถูกอย่างไร ในขณะที่เจ้าหน้าที่รุ่นใหม่อาจมีบุคลิกกล้าคิดกล้าทำแต่เมื่อมารับราชการ ทำงานในหน่วยงานของรัฐ และกล้าที่จะตั้งคำถามกับคำสั่งของผู้บังคับบัญชา กล้าขัดคำสั่งอันมิชอบของเจ้านาย ก็ไม่อาจอดทนและเติบโตในระบบราชการ ซึ่งความเชื่อความคิดที่ต่างกันอาจเป็นปัญหาให้เกิดความขัดแย้งในเชิงคุณค่า (Conflict of Values) และข้อถกเถียงทางจริยธรรมในหน่วยงาน อย่างไรก็ดีความหลากหลายในเชิงความคิดความเชื่อ อาจเป็นปัจจัยเชิงบวกที่ทำให้เกิดการกำกับดูแลและสอดส่องพฤติกรรมการฝ่าฝืนจริยธรรมที่ดีก็ได้

๒.๔.๓ สถานการณ์และสภาพแวดล้อมภายนอกองค์กรกับการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม

สภาพแวดล้อมภายนอกองค์กรหรือหน่วยงานของรัฐที่เป็น ‘โอกาส’ (Opportunities) ในการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐ มีดังนี้

๑) ปัจจุบันสังคมเริ่มมีความตื่นตัวและให้ความสำคัญกับเจ้าหน้าที่ของรัฐมากขึ้น ประชาชนสามารถเข้าถึงสื่อหลักและสื่อสังคมออนไลน์ได้ง่ายกว่าในอดีตและสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการตรวจสอบติดตามการทำงานและกดดันเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ประพฤติมิชอบ โดยมีความตื่นตัวทั้งในส่วนบุคคล เครือข่ายภาคประชาสังคม และสื่อมวลชนที่พร้อมจะทำหน้าที่ในการตรวจสอบและกดดันเจ้าหน้าที่ผู้ประพฤติมิชอบได้ในวงกว้าง

๒) หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงถือเป็นส่วนเสริมที่สำคัญต่อการส่งเสริมจริยธรรมในหน่วยงานของรัฐ ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐรู้จักอยู่อย่างพอเพียง ไม่เบียดเบียนผู้อื่น ไม่ฟุ้งเฟ้อ

๓) จากการรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับกลไกการขับเคลื่อนการส่งเสริมจริยธรรมที่ผ่านมา และจากทบทวนคำแนะนำต่าง ๆ ในการขับเคลื่อนการส่งเสริมจริยธรรม ทั้งการใช้มาตรการตรวจสอบ

ข้อเท็จจริงทางจริยธรรม และการสนับสนุนส่งเสริมให้เกิดการทำข้อตกลงร่วมภายในหน่วยงาน พบว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐส่วนใหญ่ให้ความสนใจและมีความเห็นพ้องที่จะนำกลไกการตรวจสอบทางจริยธรรมมาเป็นมาตรการทางเลือกในการกำกับดูแลเจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยมองว่ากลไกการตรวจสอบมีความยืดหยุ่นกว่ามาตรการทางวินัยหรือทางคดีที่ต้องการหลักฐานที่แน่ชัดและต้องมีการเปิดเผยตัวผู้ให้ข้อมูล ซึ่งทำให้ส่งผลต่อการแสดงตนของเจ้าหน้าที่ของรัฐในการให้ข้อมูลและยืนหยัดต่อต้านการกระทำที่ไม่ถูกต้องภายในองค์กรของตนเอง

๔) ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและระบบสารสนเทศอาจสามารถช่วยให้เกิดระบบการกำกับดูแลพฤติกรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐและผลประโยชน์ทับซ้อนได้ดียิ่งขึ้น ตัวอย่างเช่น หากมีระบบการเชื่อมโยงข้อมูลทรัพย์สินและบัญชีทางธนาคารที่ดีก็อาจช่วยให้เกิดการรายงานทรัพย์สินและตรวจสอบทรัพย์สินเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีประสิทธิภาพ ไม่เป็นภาระ ลดการใช้เอกสาร และสามารถทำให้มาตรการตรวจสอบทรัพย์สินมีความครอบคลุมถึงเจ้าหน้าที่ของรัฐทุกระดับได้โดยไม่จำกัดเฉพาะเจ้าหน้าที่ของรัฐระดับสูงเท่านั้น หรือการตรวจสอบเปรียบเทียบราคาจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐด้วยระบบสารสนเทศก็อาจช่วยป้องกันการจัดซื้อจัดจ้างในราคาแพงเกินจริงที่เป็นการทุจริตได้

๕) ปัจจุบันแนวคิดการบริหารประเทศ โดยเฉพาะในประเทศที่มีการปกครองระบอบประชาธิปไตยอย่างเสรี เช่น สหราชอาณาจักร สหรัฐอเมริกา แคนาดา นิวซีแลนด์ เครือรัฐออสเตรเลีย เป็นต้น ให้ความสำคัญกับการนำหลักการ เช่น หลักธรรมาภิบาล หรือการบริหารจัดการที่ดี หลักจริยธรรมของการบริหารภาครัฐแนวใหม่ หลักการของประชาธิปไตยแบบปรึกษาหารือ การบริการสาธารณะแนวใหม่ มาสร้างแบบแผนและวิธีการปกครองแบบมีจริยธรรม แทนที่จะมุ่งไปในทางการพัฒนาอุตสาหกรรมและเทคโนโลยีจนมองข้ามการพัฒนาและให้ความสำคัญกับทรัพยากรมนุษย์ ความสนใจของประชาคมโลกในการบริหารภาครัฐแนวใหม่ด้วยหลักการทางจริยธรรมนี้ เป็นปัจจัยกระตุ้นการส่งเสริมจริยธรรมเชิงบวกที่นำไปสู่การตรวจสอบและการวัดความเชื่อมั่นของประเทศในรูปแบบต่าง ๆ ขององค์กรอิสระ และภาคประชาสังคมเข้ามาร่วมตรวจสอบการทำงานของรัฐ และทำให้รัฐไม่อาจปฏิเสธกระแสสังคมโลกที่บีบให้รัฐต้องเป็นเจ้าภาพและเป็นตัวกลางในการส่งเสริมจริยธรรมในการทำงานภาครัฐ ซึ่งจะนำไปสู่การสร้างความโปร่งใสให้กับประชาชนและสร้างภาพลักษณ์อันดีของประเทศในมุมมองของนานาชาติ เช่น การวัดดัชนีชี้วัดภาพลักษณ์คอร์รัปชัน (Corruption Perception Index: CPI) ที่เป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ เป็นต้น

สภาพแวดล้อมภายนอกองค์กรหรือหน่วยงานของรัฐที่เป็น ‘อุปสรรค’ (Threats) ในการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐ มีดังนี้

๑) ภาคประชาชน ภาคธุรกิจ นักการเมือง และเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งได้รับประโยชน์จากระบบอุปถัมภ์ การเล่นพรรคเล่นพวก และการเอื้อประโยชน์จากตำแหน่งหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ยังมีการสนับสนุนให้เกิดระบบอุปถัมภ์ และการทุจริตคอร์รัปชัน ซึ่งคนกลุ่มนี้จะช่วยปกปิดการกระทำผิดและช่วยเหลือผู้กระทำผิดให้ไม่ถูกลงโทษ

๒) หน่วยงานกำกับดูแลการขับเคลื่อนงานด้านมาตราฐานทางจริยธรรม คือ สำนักงาน ก.พ. จะสามารถขับเคลื่อนการทำงานโดยใช้กลไกของกฎระเบียบและการบูรณาการเครือข่าย ในการส่งเสริมผลักดันมาตรการและตอบสนองต่อพฤติกรรมการฝ่าฝืนจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐได้มากน้อย เพียงใด รวมทั้งสามารถฟันฝ่าแรงกดดันทางการเมืองในการดำเนินการส่งเสริมคุณธรรม

๓) ประชาชน สังคม ภาคเอกชน และสื่อมวลชนที่เข้ามาตรวจสอบพฤติกรรมฝ่าฝืน จริยธรรมส่วนใหญ่จะมีความตื่นตัวในช่วงสั้น ๆ ซึ่งหากผ่านไปช่วงเวลาหนึ่ง ก็มักจะปล่อยผ่านลืมไป และบริบทของสังคมไทยยังเป็นสังคมที่ลืมง่ายและพร้อมให้อภัยหรือยอมรับให้ผู้ที่ฝ่าฝืนจริยธรรมกลับเข้ามา มีบทบาทได้อีก

๔) การขับเคลื่อนด้านจริยธรรมจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องได้รับการผลักดันจาก ผู้บริหารรัฐบาล การผลักดันจากผู้นำองค์กร หน่วยงานในการปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างให้กับเจ้าหน้าที่ของรัฐ คนอื่น ๆ แต่ผู้นำทางการเมืองยังไม่สามารถใช้ภาพลักษณ์รัฐบาลที่มีคุณธรรม จริยธรรมเพื่อสร้างเสถียรภาพ และความเชื่อมั่นให้กับประชาชนได้ นอกจากนี้ ภาพลักษณ์ของนักการเมืองและผู้บริหารองค์กรยังมีพฤติกรรม การฝ่าฝืนจริยธรรมอยู่บ่อยครั้ง ทำให้ลดความน่าเชื่อถือของกฎหมายมาตรฐานทางจริยธรรม และความเชื่อถือ ศรัทธาจากประชาชน รวมถึงเจ้าหน้าที่ของรัฐ ถูกแทรกแซงหรือกดดันจากผู้บังคับบัญชาระดับสูงหรือ นักการเมืองให้ทำเรื่องที่ไม่ถูกต้อง ซึ่งหากไม่ยอมทำตาม เจ้าหน้าที่ของรัฐก็อาจถูกกลั่นแกล้งได้

๕) ประชาชนและเจ้าหน้าที่ของรัฐยังไม่เชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม ว่าจะ สามารถเอาผิดกับผู้ประพฤติผิดได้ เนื่องจากการช่วยเหลือกันเรื่องพยานหลักฐาน นอกจากนี้ การดำเนินคดี ใช้เวลานาน พยานหลักฐานไม่เพียงพอ และสามารถลงโทษได้แต่เจ้าหน้าที่ระดับล่าง

๖) กระแสสังคมยุคใหม่ที่เริ่มไม่เชื่อถือศรัทธาในศาสนา และสถาบันหลักต่าง ๆ มีการตั้งคำถามและเกิดข้อกังขาในประเด็นจริยธรรมต่าง ๆ ว่าเป็นสิ่งที่สังคมต้องการหรือไม่ ทำให้การขับเคลื่อน จริยธรรมภาครัฐและประเด็นจริยธรรมจะถูกตั้งคำถามมากขึ้น และเป็นอุปสรรคต่อการสร้างการยอมรับคุณค่า ทางจริยธรรมในสังคม

๗) การทำงานในระบบในหน่วยงานของรัฐ แม้จะไม่ได้เกี่ยวข้องกับการทำธุรกิจ เพื่อการค้าใด ๆ แต่ก็ปฏิเสธไม่ได้ว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐ ก็ไม่อาจหลีกเลี่ยงจากการได้รับผลกระทบจากภาวะ เศรษฐกิจโลกตกต่ำ ในขณะเดียวกัน มีปัญหาเรื่องค่าครองชีพที่สูงขึ้น ในแต่ละครัวเรือนไม่เพียงมีหนี้สินที่เพิ่ม สูงขึ้น แต่ประชาชนเองยังมีหนี้สินในช่วงวัยที่อายุน้อยมากขึ้นด้วย ซึ่งปัญหาทางเศรษฐกิจตกต่ำและค่าครองชีพ ที่สูงขึ้น ทำให้เจ้าหน้าที่ของรัฐพยายามหาช่องโหว่ของระบบราชการสร้างรายได้ สร้างผลประโยชน์ให้กับตนเอง โดยอ้างแรงกดดันเพื่อความอยู่รอดของครอบครัว และเป็นความละโมบ ไม่ซื่อสัตย์ของเจ้าหน้าที่บางคน

ทั้งนี้ รายละเอียดของการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม ปรากฏตามตารางวิเคราะห์ SWOT

จุดแข็ง (STRENGTH)	จุดอ่อน (WEAKNESS)
๑. พระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. ๒๕๖๒, มีกฎหมายรองรับการส่งเสริมจริยธรรม ๒. มีหน่วยงานกลางเป็นศูนย์กลางรองรับนโยบายส่งเสริมจริยธรรมของภาครัฐในแต่ละประเภท ๓. มีหน่วยงานที่พร้อมทำงานจริยธรรมอย่างชัดเจน ๔. ในเบื้องต้นมีกลไกกำกับดูแลให้เป็นไปตามมาตรฐานทางจริยธรรมและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการทำผิดจริยธรรม การทุจริตต่าง ๆ ๔. พนักงานในองค์กรพร้อมให้ความร่วมมือ ๕. ในระบบการบริหารงานบุคคลมีการนำระบบจริยธรรมมาใช้ตั้งแต่รับเข้าทำงาน ประเมินผลการปฏิบัติงาน และเป็นเงื่อนไขในการเข้าสู่ตำแหน่งระดับสูง ๖. เจ้าหน้าที่ของรัฐส่วนใหญ่เข้าใจบทบาทหน้าที่เป็นอย่างดี มีกฎระเบียบหลักเกณฑ์ และกรอบประมวลจริยธรรมชัดเจน ๗. เจ้าหน้าที่ของรัฐส่วนใหญ่มีจริยธรรมเป็นพื้นฐานในการทำงาน หากได้รับการสร้างความเชื่อมั่น การกระตุ้นจะพร้อมในการร่วมส่งเสริมจริยธรรม	๑. มาตรฐานทางจริยธรรมมีความเป็นนามธรรม เข้าใจยาก ไม่ชัดเจน ๒. ผู้นำในระดับหน่วยงานไม่ให้ความสำคัญ แค่ทำตามโจทย์ ๓. เจ้าหน้าที่ของรัฐไม่สนใจ ไม่เข้าใจ และไม่ให้ความสำคัญกับมาตรฐานทางจริยธรรม ๔. เจ้าหน้าที่ของรัฐไม่มีความเชื่อมั่นในหน่วยงานตัวเอง ไม่มีความเชื่อมั่นในผู้บริหาร กลไก ระบบการส่งเสริมจริยธรรม ๕. ไม่มีโครงสร้างหน่วยงานด้านจริยธรรมที่ชัดเจน อัตรากำลัง งบประมาณในการทำงานส่งเสริมจริยธรรมไม่เพียงพอ ภาระงานส่งเสริมจริยธรรมซ้ำซ้อนกับภาระงานปกติของหน่วยงาน ๖. ไม่มีการสร้างเครือข่าย ไม่มีการสื่อสารรณรงค์ และไม่ประสบความสำเร็จในการใช้สื่อเผยแพร่มาตรฐานทางจริยธรรม ๗. ขาดเครื่องมือกลไกในการส่งเสริมจริยธรรม กิจกรรมด้านจริยธรรมยังไม่ได้รับการตอบรับจากผู้ร่วมงาน ๘. สายงานสร้างเสริมจริยธรรมไม่มีการเติบโตก้าวหน้า ๙. การตีความการกระทำผิดจริยธรรมที่ผ่านมาเปิดโอกาสให้ผู้บริหารใช้ดุลยพินิจมากเกินไป ๑๐. ไม่มีการระบุโทษที่ชัดเจน และไม่มีการคุ้มครองผู้แจ้งเบาะแสผู้กระทำผิดที่เข้มแข็ง ๑๑. เจ้าหน้าที่ของรัฐมองข้ามการกระทำผิดเล็ก ๆ น้อย ๆ ในองค์กร ๑๒. เจ้าหน้าที่ของรัฐยังตั้งคำถามเกี่ยวกับมาตรฐานทางจริยธรรม ๑๓. โครงสร้างสายการบังคับบัญชาทำให้เกิดระบบอุปถัมภ์ในองค์กร ๑๔. ความหลากหลายในเชิงความคิดความเชื่อในระบบราชการทำให้เกิดข้อโต้เถียงทางจริยธรรม
โอกาส (OPPORTUNITIES)	**อุปสรรค (THREATS)**
๑. สังคมให้ความสำคัญกับเรื่องจริยธรรม ประชาชนสามารถเข้าถึงสื่อต่าง ๆ ทั้งสื่อกระแสหลัก และสื่อสังคมออนไลน์ได้ง่ายขึ้นมากกว่าในอดีต สังคม ประชาชน สื่อมวลชน พร้อมกดดันและตรวจสอบการทำงานเจ้าหน้าที่ของรัฐ ๒. การดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นพื้นฐาน ๓. กลไกทางจริยธรรมสามารถใช้เป็นมาตรการทางเลือกในการตรวจสอบติดตามกำกับดูแลเจ้าหน้าที่ของรัฐ ๔. ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีช่วยทำให้เกิดระบบการกำกับดูแลและควบคุมตรวจสอบที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น ๕. กระแสโลกที่ตื่นตัวเรื่องจริยธรรมทำให้ประเทศไทยต้องปรับตัวตาม	๑. สังคมพึ่งพาช่วยปกปิด และช่วยเหลือคนผิด ๒. แรงกดดันทางการเมืองต่อองค์กรกลางด้านการส่งเสริมจริยธรรม และจุดอ่อนที่ไม่มีอำนาจบังคับหน่วยงานให้ปฏิบัติตาม ๓. สังคมลืมง่าย ให้อภัย รู้สึกว่าเป็นเรื่องปรกติ ๔. ความไม่เชื่อมั่นในจริยธรรมของผู้นำ และการแทรกแซงทางการเมือง ๕. ไม่เชื่อมั่นกับกระบวนการยุติธรรม ๖. กระแสไม่นับถือศาสนา ไม่เชื่อมั่นในศาสนาและสถาบันหลัก ๗. ภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ

ตารางที่ ๒.๔ การวิเคราะห์ SWOT ที่จะนำไปสู่การกำหนดประเด็นท้าท้ายเชิงกลยุทธ์ (Strategic Challenges)

๒.๕ การสังเคราะห์นโยบายและยุทธศาสตร์ (Strategy Alignment)

การสังเคราะห์นโยบายและยุทธศาสตร์ เป็นการนำประเด็นปัจจัยทางยุทธศาสตร์ ทั้งทางทฤษฎีและกรอบแนวคิดต่าง ๆ มาวิเคราะห์ร่วมกับการวิเคราะห์จุดอ่อนและจุดแข็ง เพื่อสรุปเป็นประเด็นท้าทายภายใต้ยุทธศาสตร์ด้านมาตรฐานทางจริยธรรมและส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐ โดยมีรายละเอียดดังนี้

๒.๕.๑ จุดเน้นในการพัฒนายุทธศาสตร์

จากการวิเคราะห์ประเด็นปัจจัยทางยุทธศาสตร์ทั้งทางทฤษฎีและกรอบแนวคิดการวิเคราะห์ปัจจัยส่งเสริมยุทธศาสตร์ การประพฤติปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมในปัจจุบัน การศึกษาคู่เทียบจากกรณีศึกษาต่างประเทศ (Benchmarking) และสภาพการส่งเสริมจริยธรรมของประเทศไทยในปัจจุบันและปัญหาที่ผ่านมา ส่งผลให้นำมาจัดทำเป็นประเด็นข้อเสนอในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์มาตรฐานทางจริยธรรมและการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐในระยะต่อไปได้ ดังนี้

๑) ทฤษฎีที่นำมาวิเคราะห์เพื่อจัดทำยุทธศาสตร์ด้านมาตรฐานทางจริยธรรมและการส่งเสริมจริยธรรม คือทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคห์ลเบิร์ก ที่นำเสนอลำดับขั้นของการพัฒนาจริยธรรมเป็นหกขั้น เริ่มตั้งแต่เลี่ยงการลงโทษ แสวงหารางวัล เพื่อการยอมรับของสังคม ทำตามหน้าที่และกฎเกณฑ์ทางสังคม ทำเพื่อส่วนร่วม และการยึดมั่นในอุดมคติ โดยในแต่ละลำดับขั้นของการพัฒนาจะมีแนวทางการบริหารจริยธรรมที่แตกต่างกัน โดยในการจัดทำยุทธศาสตร์ด้านมาตรฐานทางจริยธรรมและการส่งเสริมจริยธรรม ได้ออกแบบแนวทางการส่งเสริมจริยธรรมออกเป็น ๔ แนวทาง ได้แก่ แนวทางที่ ๑ การใช้การลงโทษทางวินัย แนวทางที่ ๒ การให้รางวัล แนวทางที่ ๓ การใช้ความภาคภูมิใจ ความละอายใจหรือคำมั่นสัญญาที่มีแก่องค์กรหรือสังคม และแนวทางที่ ๔ การสร้างแรงบันดาลใจจากภายในโดยให้คุณธรรมจริยธรรมเป็นคุณค่าหลักในการดำรงชีวิต ซึ่งสอดคล้องกับลำดับการพัฒนาจริยธรรมในแต่ละขั้น

๒) ทฤษฎีระบบนิเวศวิทยาและโมเดลนิเวศวิทยาเชิงสังคม เป็นแนวทางในการวางระบบนิเวศจริยธรรม (Ethics Ecosystem) ที่ประกอบด้วยองค์ประกอบตั้งแต่ระดับตัวบุคคล ระดับระหว่างบุคคล ระดับหน่วยงาน ระดับชุมชน และระดับนโยบายสาธารณะ โดยมองว่าระบบสังคม มีความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกันหากมีปัจจัยใดที่ส่งผลกระทบทั้งเชิงบวกและเชิงลบต่อจริยธรรมในส่วนใดส่วนหนึ่งของสังคมก็อาจมีผลกระทบต่อเนื่องในวงกว้างได้ ในการจัดทำยุทธศาสตร์ด้านมาตรฐานทางจริยธรรมและการส่งเสริมจริยธรรมจะต้องออกแบบให้ครอบคลุมองค์ประกอบต่าง ๆ ดังกล่าว รวมถึงเน้นการมีส่วนร่วมของบุคคล กลุ่มคน และหน่วยงานในแต่ละระดับ

๓) ยุทธศาสตร์ด้านมาตรฐานทางจริยธรรมและการส่งเสริมจริยธรรม ควรเน้นการสร้างการรับรู้และเข้าใจในมาตรฐานทางจริยธรรมให้มากขึ้นทั้งในส่วนของภาคประชาชนและเจ้าหน้าที่ของรัฐ

๔) การพัฒนาปัจจัยส่งเสริมจริยธรรมที่ยังเป็นจุดอ่อน ตามที่ปรากฏในการวิเคราะห์ SWOT ได้แก่ ความยุ่งยากซับซ้อนของกฎหมายและระเบียบของหน่วยงาน หน่วยงานส่งเสริมจริยธรรม นโยบายการส่งเสริมจริยธรรม การบริหารงานบุคคล กลไกด้านจริยธรรม ผู้นำเชิงจริยธรรม ภาวะผู้นำ

แห่งการเปลี่ยนแปลง ความเข้าใจต่อมาตรฐานทางจริยธรรมเจ้าหน้าที่ของรัฐ การกล้าเปิดเผยการทุจริตของเจ้าหน้าที่ของรัฐ การยกย่องเชิดชูผู้มีจริยธรรม การทำตามกฎระเบียบหรือข้อบังคับที่อาจทำให้อึดอัดใจ ระบบและมาตรฐานการประเมินผลการปฏิบัติราชการที่ดี การตัดสินใจของผู้บริหารบนพื้นฐานของข้อมูลมากกว่าความรู้สึกส่วนตัว และคุณภาพชีวิตและสุขภาวะของบุคลากร

๕) การส่งเสริมมาตรฐานทางจริยธรรมในด้านที่ยังเป็นจุดอ่อน ตามที่ปรากฏในการวิเคราะห์ SWOT ได้แก่ การเบียดบังทรัพย์สิน เวลา บุคลากร ของทางราชการไปใช้ในเรื่องส่วนตัว การคุ้มครองเมื่อมีการทักท้วงหรือขอรับคำอธิบาย เมื่อพบเจ้าหน้าที่กระทำทุจริต ไม่ถูกต้อง ผิดกฎหมาย การใช้ตำแหน่งหน้าที่เอื้อประโยชน์พวกพ้องหรือเอื้อประโยชน์ส่วนตัว เจ้าหน้าที่ของรัฐไปรับงานนอกหรือร่วมกิจกรรมภายนอกที่มีผลประโยชน์แอบแฝง การปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มกำลังความสามารถ การปฏิบัติงานด้วยความประหยัดและใช้ทรัพยากรรัฐอย่างคุ้มค่า การให้บริการทุกคนอย่างเท่าเทียม การปฏิบัติหน้าที่โดยปราศจากอคติ การให้บริการอย่างเท่าเทียมไม่เลือกปฏิบัติ การกล้าแสดงความคิดเห็นหรือคัดค้านหัวหน้า/ผู้บังคับบัญชาในสิ่งที่ไม่สุจริต ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย กล้าเปิดเผยการทุจริตที่พบเห็นโดยไม่ปล่อยปละละเลย การช่วยเหลือประชาชนที่ถูกรังแกหรือได้รับการปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม การยืดมั่นทำในสิ่งที่ถูกต้องแม้จะต้องถูกย้ายหรือไม่ได้รับการเลื่อนตำแหน่ง

๖) การพัฒนาการส่งเสริมจริยธรรมของประเทศไทย ให้มีความเป็นสากลและทัดเทียมกับนานาประเทศ โดยการศึกษาคู่เทียบจากกรณีศึกษาจากต่างประเทศ ดังนี้

- การปรับปรุงโครงสร้างหน่วยงานรับผิดชอบงานด้านการส่งเสริมจริยธรรมทุกระดับ

- การมีแผนงาน งบประมาณ และโครงการด้านจริยธรรมให้ชัดเจน

- การส่งเสริมให้การสร้างความตระหนักและการจัดทำข้อตกลงทางจริยธรรมร่วมกันจากการมีส่วนร่วมของหน่วยงานระดับปฏิบัติจากล่างขึ้นบน (Bottom-up) และการยกย่องเชิดชูผู้มีจริยธรรมดีเด่นที่คัดเลือกจากการมีส่วนร่วมของเจ้าหน้าที่ของรัฐทุกระดับ

- การขับเคลื่อนกลไกการส่งเสริมจริยธรรมต่าง ๆ ให้ใช้ได้จริงอย่างมีประสิทธิภาพ ได้แก่ คณะกรรมการมาตรฐานทางจริยธรรม องค์กรกลางการบริหารงานบุคคล และหน่วยงานของรัฐ ระบบการรายงาน และการทำหน้าที่ของหน่วยงานกำกับดูแลด้านจริยธรรม (Ethics Audit)

- การนำการบริหารงานบุคคลมาใช้ในการส่งเสริมจริยธรรมเต็มรูปแบบ

- การสร้างมาตรการในการคุ้มครองผู้เปิดเผยข้อมูลการกระทำผิด (Whistleblowing Protection) ให้เป็นรูปธรรม ชัดเจน

- การปรับปรุงบทบาทของหน่วยงานที่ทำหน้าที่ให้คำปรึกษา และระบบการวินิจฉัยประเด็นข้อขัดแย้งทางจริยธรรมให้เป็นรูปธรรม ชัดเจน

- การสร้างผู้นำทางจริยธรรม

- การยกระดับการส่งเสริมจริยธรรมในระดับของการสร้างความภาคภูมิใจและการทำเพื่อสังคมเพิ่มเติมจากจุดเน้นในเรื่องของการวางระเบียบกฎเกณฑ์ด้านจริยธรรมอย่างที่ผ่านมา

- การระมัดระวังการนำกลไกทางจริยธรรมไปใช้เป็นเครื่องมือทางการเมือง

- การสร้างความตื่นตัวด้านจริยธรรม และการนำเครือข่าย ภาคประชาสังคม และภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม และตรวจสอบติดตามเฝ้าระวังพฤติกรรมเสื่อมเสีย หรือฝ่าฝืนจริยธรรม

- การพัฒนาระบบการคุ้มครองจริยธรรมและความเป็นส่วนตัวบนโลกดิจิทัล (Digital Ethics and Privacy)

๒.๕.๒ การนำประเด็น SWOT มากำหนดประเด็นขับเคลื่อนยุทธศาสตร์

การนำประเด็น SWOT มากำหนดประเด็นขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ โดยการวิเคราะห์แบบ TOWS Matrix กล่าวคือเป็นการนำจุดแข็ง (strength) จุดอ่อน (weakness) โอกาส (opportunities) และอุปสรรค (threats) มาจับคู่เพื่อออกแบบกลยุทธ์ ซึ่งสามารถแบ่งกลยุทธ์ออกเป็น ๔ กลุ่ม ได้แก่

๑) กลยุทธ์การบริหารเชิงรุก (SO Strategy) ได้มาจากการประเมินสภาพแวดล้อมที่เป็นจุดแข็งและโอกาสแล้วนำข้อมูลที่ได้มาพิจารณาร่วมกัน

๒) กลยุทธ์การบริหารเชิงแก้ไข (WO Strategy) ได้มาจากการประเมินสภาพแวดล้อมที่เป็นจุดอ่อนและโอกาสแล้วนำข้อมูลที่ได้มาพิจารณาร่วมกัน

๓) กลยุทธ์การบริหารเชิงป้องกัน (ST Strategy) ได้มาจากการประเมินสภาพแวดล้อมที่เป็นจุดแข็งและข้อจำกัดแล้วนำข้อมูลมาพิจารณาร่วมกัน

๔) กลยุทธ์การบริหารเชิงรับ (WT Strategy) ได้มาจากการประเมินสภาพแวดล้อมที่เป็นจุดอ่อนและข้อจำกัดแล้วนำข้อมูลที่ได้มาพิจารณาร่วมกัน

จากนั้น กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์และแผนกลยุทธ์ที่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมและบริบทของการขับเคลื่อนการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐของประเทศไทย โดยมีประเด็นการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ดังนี้

กลยุทธ์การบริหารเชิงรุก (S+O)

๑) ขับเคลื่อนกลไกจริยธรรมให้เกิดผลที่แท้จริง วางโครงสร้างพื้นฐาน เช่น นโยบาย กลไก ระบบ และเครื่องมือต่าง ๆ รองรับสังคมที่มีจริยธรรม

๒) สร้างความเชื่อมั่นในมาตรฐานทางจริยธรรม และกระบวนการยุติธรรมผ่านการนำเสนอข้อมูลที่แท้จริง ส่งเสริมภาพลักษณ์และความจงรักภักดีในสถาบันหลักของชาติ คือ ชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

๓) นำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง แนวทางการควบคุมทางสังคม ฯลฯ มาเป็นเครื่องมือส่งเสริมจริยธรรม

๔) เปิดโอกาสให้สื่อ ประชาชน ภาคประชาสังคมร่วมส่งเสริมจริยธรรมผ่านกลไกการตรวจสอบการทำงานภาครัฐ

๕) ใช้เทคโนโลยีสื่อสารอย่างชาญฉลาดควบคู่กับการผลักดันจริยธรรม เช่น เครื่องมือในการควบคุมพฤติกรรม ให้ความรู้ด้านเทคโนโลยี ออกแบบแอปพลิเคชันกลางเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารภาครัฐ มาตรฐานทางจริยธรรม และกิจกรรมรณรงค์

๖) ใช้การสื่อสารและการรณรงค์สร้างความรู้ ความเข้าใจ และความสำคัญของมาตรฐานทางจริยธรรม

๗) ใช้แนวทางการเชิดชูบุคคลที่มีจริยธรรม และดึงผู้ที่ได้รับรางวัลมาร่วมส่งเสริมกิจกรรมจริยธรรมในระยะยาว เหมือนเช่นบทบาทของทูตประชาสัมพันธ์

๘) รณรงค์เปลี่ยนทัศนคติเรื่องการทำผิด จะไม่มีการคิดแบ่งแยกความผิดเล็กน้อย ความผิดรุนแรงอีกต่อไป มีแต่การกระทำผิดและการกระทำถูกเท่านั้น

กลยุทธ์การบริหารเชิงแก้ไข (W+O)

๑) สร้างมาตรฐานทางจริยธรรมให้มีความชัดเจน และมีมาตรฐานเดียวกัน

๒) ส่งเสริมบทบาทของหน่วยงานที่ทำหน้าที่ให้คำปรึกษาประเด็นทางจริยธรรม เพื่อลดการใช้ดุลยพินิจของผู้บริหาร

๓) กำหนดโครงสร้างของหน่วยงานด้านจริยธรรมภายในองค์กรและอัตรากำลังที่ชัดเจนเพื่อเพิ่มโอกาสในการเติบโตตามหน้าที่

๔) กำหนดนโยบายการส่งเสริมจริยธรรมในระดับรัฐบาล โดยให้สำนักงาน ก.พ. ผลักดันให้ผู้บริหารหน่วยงานของรัฐสนใจการส่งเสริมจริยธรรม

๕) สื่อสารให้ชัดเจนว่าเรื่องจริยธรรมไม่ใช่เรื่องที่ซ้ำซ้อนกับหน่วยงานด้านคุณธรรมจริยธรรมอื่น เพราะจริยธรรมควรทำแง่บวก ให้รางวัล ส่งเสริม ไม่ใช่การจ้องจับผิดลงโทษเพียงอย่างเดียว

๖) สร้างเครือข่ายหรือเวทีแลกเปลี่ยนความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอก

๗) สร้างการรับรู้มาตรฐานทางจริยธรรมกับบุคคลภายนอกหน่วยงานและประชาชนทั่วไป

๘) ปรับภาพลักษณ์หน่วยงาน ทั้งสำนักงาน ก.พ. และหน่วยงานอื่นในเรื่องศักยภาพการทำงานและมาตรฐานทางจริยธรรม

๙) สร้างระบบควบคุมภายในองค์กรเพื่อป้องกันและประเมินความเสี่ยงการกระทำความผิด

๑๐) กำหนดกิจกรรมการส่งเสริมจริยธรรมที่สอดคล้องกับความต้องการของบุคลากรของหน่วยงานนั้น ๆ

๑๑) สร้างความเชื่อมั่นกับระบบคุ้มครองผู้เปิดเผยข้อมูลผู้ฝ่าฝืนจริยธรรมและสอดคล้องกับภารกิจของหน่วยงาน

๑๒) ใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์เพื่อตรวจจับการปฏิบัติที่ผิดจริยธรรม และสร้างระบบส่งเสริมจริยธรรม โดยคำนึงถึงเรื่องจริยธรรมดิจิทัล

กลยุทธ์การบริหารเชิงรับ (W+T)

๑) ให้สังคมระแวดระวังการขัดมาตรฐานทางจริยธรรมกับคุณค่าทางสังคม วิถีปฏิบัติ

๒) แก้ภาพลักษณ์การทำงานภาครัฐเพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับประชาชน

๓) เสริมกลไกป้องกันการแทรกแซง ทำให้กฎหมายมีประสิทธิภาพ

๔) ยกระดับจริยธรรมข้าราชการฝ่ายการเมือง

๕) ออกแบบกลไกป้องกันการแทรกแซงการทำงานภาครัฐของฝ่ายการเมือง

๖) สร้างแนวทางการบริหารทรัพยากรบุคคลที่มีจริยธรรมเพื่อต่อสู่กับระบบอุปถัมภ์ภายในระบบการทำงานภาครัฐ

กลยุทธ์การบริหารเชิงป้องกัน (S+T)

๑) สร้างความเข้มแข็งให้กับมาตรฐานทางจริยธรรม ที่สามารถนำไปบังคับใช้กับเจ้าหน้าที่ของรัฐทุกประเภท รวมถึงข้าราชการการเมือง

๒) ส่งเสริมการบ่มเพาะทางสังคมเชิงวิชาชีพผ่านบทบาทของหน่วยงานการบริหารทรัพยากรบุคคล เพื่อพัฒนาพฤติกรรมและทักษะทางจริยธรรมที่สอดคล้องกับมาตรฐานทางจริยธรรม

๓) เรียกร้องบทบาทของผู้นำในทุกระดับในการเข้ามามีส่วนร่วมในการยกระดับทางจริยธรรม

๔) ให้ความรู้และการอบรมระยะสั้นเพื่อปลูกฝังแนวคิดจริยธรรม และส่งเสริมแนวทางการทำงานที่ยึดคุณธรรม จริยธรรม ทั้งในหน่วยงานภาครัฐและสถาบันการศึกษา

๕) วางโครงสร้างหน่วยงานให้คำปรึกษา และจัดให้มีผู้เชี่ยวชาญในการให้คำปรึกษาทางจริยธรรมภายในหน่วยงาน

๖) สร้างคลังสะสมผู้ให้คำปรึกษาทางจริยธรรม ใช้กระบวนการเรียนรู้ทางสังคมเพื่อสร้างจรรยาบรรณวิชาชีพ

๗) ส่งเสริมบทบาทของหน่วยงานประสาน หน่วยงานกลาง ให้มีความน่าเชื่อถือในทางจริยธรรม

๘) ส่งเสริมให้มีการนำแนวคิดจริยธรรมมาใช้ในการบริหารงานบุคคล

๙) นำมาตรฐานทางจริยธรรม ๗ ประการ ไปใช้ในการปฏิบัติงานและมีความรับผิดชอบในการทำงาน

๑๐) ส่งเสริมจริยธรรมในการใช้ข้อมูลส่วนตัวของประชาชนกับเจ้าหน้าที่ของรัฐในทุกระดับ เพื่อปกป้องความเป็นส่วนตัวของประชาชนควบคู่ไปกับการให้ความสำคัญกับความมั่นคงของประเทศ

๑๑) ประชาสัมพันธ์เรื่องสิทธิในการเข้าถึงข้อมูลของรัฐให้กับประชาชน ภาคประชาสังคม เพื่อสร้างกลไกการตรวจสอบจากภายนอก

๑๒) ส่งเสริมบทบาทของคณะกรรมการมาตรฐานทางจริยธรรม (ก.ม.จ.) ในการตรวจสอบประเด็นล่อแหลมทางจริยธรรม และเปิดโอกาสให้ประชาชนสามารถยื่นเรื่องร้องเรียนการฝ่าฝืนจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐกับคณะกรรมการมาตรฐานทางจริยธรรม (ก.ม.จ.) ได้

๑๓) ผลักดันให้คณะกรรมการมาตรฐานทางจริยธรรม (ก.ม.จ.) มีการตั้งคณะอนุกรรมการ เพื่อสร้างความเป็นอิสระในการตรวจสอบเจ้าหน้าที่ของรัฐระดับสูง

๑๔) ส่งเสริมการสร้างสภาพแวดล้อมที่ดีในการทำงาน เพื่อสร้างความเข้มแข็งในการร่วมมือส่งเสริมจริยธรรมในองค์กร

๑๕) เสริมย้ำเรื่องบทบาทและหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐในการทำงานเพื่อประชาชน และคำนึงถึงผลประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน

๒.๕.๓ ประเด็นท้าท้ายเชิงกลยุทธ์ที่สำคัญในการส่งเสริมจริยธรรมเจ้าหน้าที่ของรัฐ

จากการวิเคราะห์กลยุทธ์เชิงรุก กลยุทธ์เชิงแก้ไข กลยุทธ์เชิงรับ และกลยุทธ์เชิงป้องกัน ทำให้สามารถสรุปประเด็นท้าท้ายเชิงกลยุทธ์ที่สำคัญในการส่งเสริมจริยธรรมเจ้าหน้าที่ของรัฐได้ดังนี้

๑) ไม่มีข้อยกเว้น

สร้างและพัฒนากลไกต่าง ๆ ในการส่งเสริมมาตรฐานทางจริยธรรมภายในหน่วยงานของรัฐ (Conduct of code and law) ทั้งในระดับความรู้ความเข้าใจของเจ้าหน้าที่ของรัฐ การสร้างมาตรฐานทางจริยธรรมให้มีมาตรฐานเดียวกันในกลุ่มเจ้าหน้าที่ของรัฐทุกประเภท โดยไม่มีข้อยกเว้น การสร้างความเชื่อมั่นในมาตรการคุ้มครองผู้แจ้งเบาะแสผู้กระทำผิด ส่งเสริมมาตรการการให้รางวัลเชิดชูผู้มีจริยธรรม เพื่อสร้างแรงจูงใจไม่ให้มีการกระทำผิดตามมาตรฐานทางจริยธรรมเกิดขึ้น

๒) ไม่มีข้อกังขา

พัฒนาในระดับนโยบายส่งเสริมมาตรฐานทางจริยธรรมภาครัฐและการวางบทบาทในการให้คำปรึกษาทางจริยธรรม (Policy and mentoring) เพื่อสร้างความพร้อมในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์โดยเริ่มจากการที่รัฐบาลเป็นผู้นำทางจริยธรรม ออกคำสั่งให้หน่วยงานเตรียมความพร้อมและความร่วมมือในการร่วมบริหารงานภาครัฐอย่างมีจริยธรรม โดยไม่มีข้อกังขา หรือตั้งคำถามกับการดำเนินงานส่งเสริมจริยธรรม ตั้งแต่ในระดับขององค์กร หน่วยงาน ผู้บริหาร ไปจนถึงพนักงาน โดยรณรงค์ประชาสัมพันธ์เปลี่ยนทัศนคติเรื่องการทำผิดจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ (Changing a Mindset for Behavioral Change) ตามแนวคิดการบริหารจัดการพฤติกรรม จะไม่มีการคิดแบ่งแยก ความผิดเล็กน้อย และความผิดร้ายแรงอีกต่อไป รณรงค์ให้เกิดการยอมรับและความเข้าใจว่ามีแต่การกระทำผิดหรือถูกเท่านั้น กล่าวคือ รณรงค์เปลี่ยนแนวคิดระดับของการกระทำผิดให้มีแค่การกระทำถูกที่เป็นฝั่งขาว และการกระทำผิดที่เป็นฝั่งดำ จะไม่มีการยอมรับการทำผิดสีเทาอีกต่อไป

๓) ไม่สูญเปล่า

สร้างระบบการบริหารงานบุคคลที่คำนึงถึงหลักทางจริยธรรม (Ethical Human Resource Management) ตั้งแต่ในระดับการคัดเลือกบุคลากรภาครัฐ ผลักดันให้หน่วยงานนำหลักจริยธรรมมาใช้ในการบริหารงานบุคคลควบคู่ไปกับเส้นทางการเติบโตทางอาชีพ เจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีความประพฤติตามมาตรฐานทางจริยธรรมควรที่จะได้รับการสนับสนุนในรูปแบบต่าง ๆ ไม่ให้ความพยายามนั้นสูญเปล่า เช่น การได้รับรางวัล การได้รับโอกาสในการปรับเลื่อนตำแหน่ง การได้รับโอกาสในการไปศึกษาดูงานในต่างประเทศ พร้อมกับสร้างกลไกและเครือข่ายการร่วมตรวจสอบการกระทำผิดจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ (People participation and social engagement) เปิดโอกาสให้ภาคประชาชน ภาคประชาสังคมและสื่อมวลชนเข้ามาร่วมตรวจสอบและกดดันไม่ให้มีการกระทำผิดจริยธรรมในกลุ่มเจ้าหน้าที่ของรัฐเกิดขึ้นและไม่ปล่อยให้มีที่ยืนสำหรับการกระทำผิดทางจริยธรรมปรากฏอยู่ในระบบการทำงานภาครัฐ ขณะเดียวกันร่วมส่งเสริมเชิดชูเจ้าหน้าที่ของรัฐ บุคคลต่าง ๆ ที่ผ่านการตรวจสอบและประเมินผลอย่างถ้วนถี่ว่าเป็นบุคคลที่มีจริยธรรม ผลักดันให้เกิดการสร้างเครือข่ายภายในองค์กรและนอกองค์กรเพื่อทำงานส่งเสริมจริยธรรมในระยะยาว แสดงให้เห็นว่าการทำงานส่งเสริมจริยธรรมในภาครัฐไม่ได้เป็นการทำงานแบบโดดเดี่ยวอีกต่อไป แต่เป็นการทำงานแบบรวมหมู่ที่เจ้าหน้าที่ของรัฐทุกคน ทุกฝ่าย และทุกหน่วยงานพร้อมที่จะร่วมมือผลักดันให้เกิดการสร้างสังคม-วัฒนธรรมทางจริยธรรมในหมู่เจ้าหน้าที่ของรัฐและเจ้าหน้าที่ของรัฐ และสร้างภาพลักษณ์บุคลากรภาครัฐไทยที่เป็นคนดี มีความสามารถ และมีคุณธรรม เพื่อให้ได้รับความเชื่อมั่นและความไว้วางใจในระดับสากล

บทที่ ๓

ยุทธศาสตร์ด้านมาตรฐานทางจริยธรรมและการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐ (พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๗๐)

ยุทธศาสตร์ด้านมาตรฐานทางจริยธรรมและการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐ (พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๗๐) เป็นแนวทางในการขับเคลื่อนงานด้านการส่งเสริมจริยธรรม กระบวนการรักษาจริยธรรม การส่งเสริมและพัฒนาจริยธรรมให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรม ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๗๐ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) แผนปฏิรูปประเทศด้านการบริหารราชการแผ่นดิน และแผนปฏิรูปประเทศด้านการป้องกันและการปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ รวมถึงแผนแม่บทส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ และยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต โดยมีรายละเอียดดังนี้

๓.๑ วิสัยทัศน์ (Vision)

เจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นที่เชื่อถือและไว้วางใจได้ (Trusted Public Officers)

๓.๒ พันธกิจ (Mission)

สร้างสังคม-วัฒนธรรมทางจริยธรรมของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐ และเน้นย้ำภาพลักษณ์เจ้าหน้าที่ของรัฐที่เป็นคนดี มีความสามารถ และมีคุณธรรม เพื่อให้ได้รับความเชื่อมั่นจากประชาชนและความไว้วางใจในระดับนานาชาติ

๓.๓ เป้าหมาย (Goal)

ยกระดับตัวชี้วัดนานาชาติและตัวชี้วัดระดับชาติที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรมเจ้าหน้าที่ของรัฐและตัวชี้วัดด้านคุณธรรมและความโปร่งใสของการดำเนินงานภาครัฐของประเทศไทย โดยใช้กลไกขับเคลื่อนมาตรฐานทางจริยธรรมเพื่อยกระดับการทำหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

๓.๔ วัตถุประสงค์ (Objective)

๓.๔.๑ เพื่อเป็นแนวทางในการขับเคลื่อนงานด้านการส่งเสริมจริยธรรม กระบวนการรักษาจริยธรรม การส่งเสริมและพัฒนาจริยธรรมให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรม ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๗๐

๓.๔.๒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการขับเคลื่อนระบบราชการและองค์กรภาครัฐให้บรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) แผนปฏิรูปประเทศด้านการบริหารราชการแผ่นดิน และแผนปฏิรูปประเทศด้านการป้องกันและการปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ รวมถึงแผนแม่บทส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ และยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

๓.๕ ตัวชี้วัดตามเป้าหมาย (Key Performance Indicators)

โดยเป็นตัวชี้วัดที่สะท้อนถึงการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับการรักษาจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ดังนี้

๓.๕.๑ ด้านธรรมาภิบาลองค์กร (Governance Index Rank) ของ Bertelsmann Foundation Transformation Index (BF-TI) ซึ่งเป็นการประเมินกระบวนการเปลี่ยนแปลงไปสู่ประชาธิปไตยและระบบเศรษฐกิจแบบตลาดเสรี และดูความเปลี่ยนแปลง ๓ ด้าน (ด้านการเมือง ด้านเศรษฐกิจ และด้านธรรมาภิบาลองค์กร) ของรัฐบาล มีคะแนนเพิ่มสูงขึ้น จากค่าคะแนน ๔.๐๔ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ (ค.ศ. ๒๐๒๐) เป็น ๖.๐๐ ในปี พ.ศ. ๒๕๗๐ (ค.ศ. ๒๐๒๗)

๓.๕.๒ ระดับขีดความสามารถในการแข่งขัน (The Global Competitiveness Index) ในด้านสภาพแวดล้อมหน่วยงาน ของ World Economic Forum (WEF) เป็นการสำรวจมุมมองของนักธุรกิจที่เข้ามาลงทุนในประเทศไทยเกี่ยวกับปัจจัยที่เป็นอุปสรรคสูงสุดในการทำธุรกิจ มีคะแนนเพิ่มสูงขึ้นจากปี พ.ศ. ๒๕๖๒ (ค.ศ. ๒๐๑๙) (๕๔.๘)

๓.๕.๓ การจัดอันดับความสามารถในการแข่งขันในส่วนของประสิทธิภาพภาครัฐ (Government Efficiency) ของ IMD World Competitiveness Center เป็นการจัดอันดับความสามารถในการแข่งขันในส่วนของประสิทธิภาพภาครัฐ (Government Efficiency) มีอันดับสูงขึ้น จากปี พ.ศ. ๒๕๖๓ (ค.ศ. ๒๐๒๐) (อันดับที่ ๒๓ จาก ๖๓ ประเทศ)

๓.๕.๔ ตัวชี้วัดการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (Integrity and Transparency Assessment: ITA) โดยหน่วยงานของรัฐ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ มีระดับคะแนนผลการประเมินไม่ต่ำกว่าเดิมหรือสูงขึ้นทุกปี

๓.๖ ยุทธศาสตร์ด้านมาตรฐานทางจริยธรรมและการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐ (พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๗๐)

ยุทธศาสตร์ด้านมาตรฐานทางจริยธรรมและการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐ (พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๗๐) มีรายละเอียด ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การสร้างมาตรฐานทางจริยธรรมภายในหน่วยงานของรัฐ

การนำมาตรฐานทางจริยธรรม (Ethical Standard) ประมวลจริยธรรม (Code of Ethics) เป็นกรอบแนวทางการปฏิบัติด้านจริยธรรมในองค์กรให้ชัดเจน ถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญลำดับแรกในการขับเคลื่อนการสร้างคุณธรรมและจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ การจัดทำข้อกำหนดจริยธรรมซึ่งเป็นข้อตกลงที่ยอมรับร่วมกันภายในหน่วยงานของรัฐ (Ethical Agreement) ที่สอดคล้องกับบทบาทภารกิจของหน่วยงาน สภาพปัญหา และความเสี่ยงทางจริยธรรม เช่น การขัดกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและส่วนรวม (Conflict of Interest: COI) ระบบอุปถัมภ์ การจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ การอนุมัติอนุญาต การสร้าง

วัฒนธรรมองค์กร รวมถึงความโปร่งใสและเป็นธรรมในการบริหารจัดการภาครัฐ ซึ่งเป็นข้อตกลงที่ยอมรับร่วมกันภายในหน่วยงานของรัฐ โดยประกาศให้ประชาชนทั่วไปได้รับทราบถึงกรอบการทำหน้าที่อันเหมาะสมของเจ้าหน้าที่ของรัฐในการให้บริการแก่ประชาชนหรือขับเคลื่อนงานของรัฐในมิติต่าง ๆ ทำให้เจ้าหน้าที่ของรัฐสามารถทราบถึงความคาดหวังเกี่ยวกับพฤติกรรมทางจริยธรรมต่อบทบาทการทำหน้าที่ของตน เพื่อให้สามารถปฏิบัติตนได้สอดคล้องกับประมวลจริยธรรมหรือข้อกำหนดจริยธรรมที่กำหนด และสามารถใช้เป็นหลักเกณฑ์การตรวจสอบและลงโทษเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ที่มีพฤติกรรมฝ่าฝืนจริยธรรมหรือไม่ปฏิบัติตามประมวลจริยธรรม และเป็นกลไกที่จะช่วยป้องกันไม่ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐฝ่าฝืนจริยธรรม เนื่องจากมีกรอบแนวทางการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ในการให้บริการกับประชาชนโดยเท่าเทียมไม่มีการเลือกปฏิบัติ กระทำในสิ่งที่ถูกต้อง ยึดถือผลประโยชน์ของส่วนรวมเป็นสำคัญ และในภาพรวมจะช่วยให้ประชาชนมีความเชื่อถือศรัทธาเจ้าหน้าที่ของรัฐมากขึ้น

ยุทธศาสตร์ด้านมาตรฐานทางจริยธรรมและการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐ จึงให้ความสำคัญกับการสร้างจริยธรรมให้เกิดขึ้นภายในหน่วยงานของรัฐ โดยเริ่มจากการสร้างความรู้ความเข้าใจต่อมาตรฐานทางจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ และสร้างมาตรฐานทางจริยธรรมให้มีมาตรฐานเดียวกันในกลุ่มเจ้าหน้าที่ของรัฐทุกประเภท โดย **“ไม่มีข้อยกเว้น”** ซึ่งเป็นการวางยุทธศาสตร์ให้หน่วยงานของรัฐมีการกำหนดมาตรฐานทางจริยธรรมให้ครอบคลุมทุกหน่วยงานทั้งในระดับรัฐบาล ระดับส่วนราชการ ระดับท้องถิ่น และระดับองค์กร โดยกำหนดจุดเน้นให้มีการส่งเสริมการนำมาตรฐานทางจริยธรรมภายในหน่วยงานของรัฐให้เกิดผลในทางปฏิบัติ เน้นการส่งเสริมเชิงบวกและความคิดริเริ่มให้เจ้าหน้าที่ของรัฐในองค์กรมีการสร้างข้อตกลงร่วมกันเมื่อเกิดพฤติกรรมล่อแหลมต่อการฝ่าฝืนจริยธรรม และการสร้างมาตรฐานทางจริยธรรมเป็นเครื่องมือในการแก้ปัญหาและข้อขัดแย้งที่เกิดจากการให้คุณค่าทางจริยธรรมที่แตกต่างกัน เพื่อให้ **“ไม่มีข้อกังขา"** หรือตั้งคำถามกับการดำเนินงาน โดยใช้จริยธรรมเป็นหลักเกณฑ์สำคัญในการตัดสินใจและการประพฤติปฏิบัติตนแทนการใช้ดุลยพินิจในกรณีที่ไม่มีกฎข้อบังคับอื่นใดสำหรับประกอบการพิจารณาเพื่อลดพฤติกรรมสีเทาที่เกิดขึ้น ทั้งนี้ เพื่อสร้างความพร้อมในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ด้านมาตรฐานทางจริยธรรมและการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐ ตลอดจนสร้างความมั่นใจในการตัดสินใจพฤติกรรมทางจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐให้มีความชัดเจนและเป็นมาตรฐานเดียวกัน

วัตถุประสงค์

๑) สร้างมาตรฐานทางจริยธรรมให้ครอบคลุมหน่วยงานของรัฐ และเน้นสร้างการรับรู้และเข้าใจในมาตรฐานทางจริยธรรม ประมวลจริยธรรม ทั้งในภาครัฐและภาคประชาชน

๒) ส่งเสริมการสร้างความตระหนักและการจัดทำข้อตกลงทางจริยธรรมของหน่วยงานภาครัฐร่วมกันจากการมีส่วนร่วมของเจ้าหน้าที่ของรัฐในองค์กรตั้งแต่ระดับปฏิบัติจากล่างขึ้นบน (Bottom-up) รวมถึงประชาชนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

เป้าหมาย

๑) มุ่งสร้างมาตรฐานทางจริยธรรมเจ้าหน้าที่ของรัฐให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน

๒) วางแนวทางการสร้างการรับรู้และความเข้าใจมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างเป็นรูปธรรม ให้กับเจ้าหน้าที่ของรัฐในวงกว้างเพื่อป้องกันการประพฤติผิดและฝ่าฝืนจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

ตัวชี้วัดตามเป้าหมาย

๑) มีประมวลจริยธรรมสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. ๒๕๖๒

๒) มีคู่มือ คำอธิบาย ในการปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรม ประมวลจริยธรรม และมีแนวทางการสร้างการรับรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐานทางจริยธรรม ประมวลจริยธรรมที่ชัดเจน

๓) มีชุดข้อมูลความรู้เรื่องกฎหมายจริยธรรม ข้อประพฤติปฏิบัติทางจริยธรรม ที่เผยแพร่อยู่ในสื่อการเรียนรู้ต่าง ๆ

๔) มีการบูรณาการภารกิจระหว่างหน่วยงานด้านคุณธรรม จริยธรรม และการป้องกันและปราบปรามการทุจริต เช่น สำนักงาน ป.ป.ช. สำนักงาน ป.ป.ท. กระทรวงวัฒนธรรม ศูนย์คุณธรรม เพื่อความเป็นเอกภาพและเพิ่มประสิทธิภาพในการขับเคลื่อนงานด้านมาตรฐานทางจริยธรรม

๕) เจ้าหน้าที่ของรัฐไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๐ ทราบและเข้าใจมาตรฐานทางจริยธรรม และประมวลจริยธรรม

๖) มีกลไกการสร้างข้อตกลงร่วมกันในหน่วยงานเกี่ยวกับการรักษาและส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐ

กลยุทธ์

๑) จัดทำประมวลจริยธรรมสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่อยู่ในหน่วยงานและความรับผิดชอบ โดยคำนึงถึงอุดมการณ์ในการเป็นข้าราชการที่ดี ลักษณะงาน/สายอาชีพที่มีลักษณะเฉพาะและแตกต่างกัน หลักการสากล และบริบททางสังคม อาทิ สิทธิมนุษยชน การรักษาสิ่งแวดล้อม การพัฒนาอย่างยั่งยืน

๒) จัดทำคู่มืออธิบายเพื่อให้เกิดความเข้าใจ และกำหนดพฤติกรรมทางจริยธรรมเพื่อให้นำไปปฏิบัติตามได้อย่างชัดเจนตามมาตรฐานทางจริยธรรมหรือประมวลจริยธรรม

๓) จัดให้มีสื่อในการเรียนรู้ เพื่อสร้างความเข้าใจพระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. ๒๕๖๒ ประมวลจริยธรรม ข้อกำหนดจริยธรรม จรรยาบรรณขององค์กร ที่หลากหลายและสะดวกในการเข้าถึงข้อมูล

๔) กำหนดมาตรการ หรือนโยบายในการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐเชิงบวกที่เป็นรูปธรรมชัดเจน

๕) ส่งเสริมให้หน่วยงานของรัฐในทุกระดับสร้างการตระหนักรู้ในพฤติกรรมหรือประเด็นล่อแหลมต่าง ๆ รวมทั้งการขัดกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนตัวและส่วนรวม ที่อาจนำมาซึ่งการเสื่อมเสียชื่อเสียง ขาดความเชื่อถือศรัทธา หรือพฤติกรรมในการฝ่าฝืนจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานของตนเอง เพื่อให้มีการรวมกลุ่มหรือเสนอให้จัดทำข้อตกลงร่วมโดยความริเริ่มของหน่วยงานเองในการจัดทำกฎ กติกา หลักเกณฑ์ต่าง ๆ ที่จะใช้เป็นการภายในหน่วยงานเพื่อรักษาและส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐของตนเอง

๖) ใช้ข้อตกลงร่วมกันในองค์กรเป็นเครื่องมือชี้ชัดในการระบุว่าสิ่งใดควรกระทำ (Dos) และสิ่งใดไม่ควรกระทำ (Don'ts) อันจะนำไปสู่การหาทางออกอย่างสร้างสรรค์ในกรณีที่เกิดแก้ปัญหาและข้อขัดแย้งที่เกิดจากคุณค่าทางจริยธรรมที่แตกต่างกันในการปฏิบัติงานภายในองค์กร

๗) ให้หน่วยงานภาครัฐจัดให้มีกระบวนการจัดซื้อจัดจ้างที่มีความโปร่งใส ป้องกันการทุจริต โดยในโครงการขนาดกลางและขนาดใหญ่อาจให้มีหน่วยงานภาคเอกชน เช่น องค์กรกลางต่อต้านคอรัปชัน เข้ามามีส่วนร่วมใน การตรวจสอบ ควรมีการจัดทำคู่มือการปฏิบัติงาน และแนวทางการปฏิบัติตน (Dos & Don'ts) เพื่อเป็นการสร้างความรู้ความเข้าใจให้ประพฤติปฏิบัติตนและปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้อง

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาผลักดันนโยบายและระบบบริหารการส่งเสริมมาตรฐานทางจริยธรรมภาครัฐให้ครอบคลุมทุกหน่วยงานและทุกระดับ

ยุทธศาสตร์การพัฒนาผลักดันนโยบายและระบบบริหารการส่งเสริมมาตรฐานทางจริยธรรมภาครัฐให้ครอบคลุมทุกหน่วยงานและทุกระดับ มุ่งเน้นพัฒนานโยบายส่งเสริมมาตรฐานทางจริยธรรม เตรียมความพร้อมและความร่วมมือในการร่วมบริหารงานภาครัฐอย่างมีจริยธรรม โดย **"ไม่มีข้อกังขา"** หรือตั้งคำถาม อันเป็นการพัฒนากลไกการส่งเสริมจริยธรรมทั้งที่มีอยู่เดิมและที่ตั้งขึ้นมาใหม่ให้สามารถขับเคลื่อนทำงานได้อย่างสอดคล้องกันและมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์

๑) พัฒนา ปรับปรุงกลไกการส่งเสริมมาตรฐานทางจริยธรรมภาครัฐตั้งแต่การขับเคลื่อนคณะกรรมการมาตรฐานทางจริยธรรม (ก.ม.จ.) องค์กรกลางบริหารงานบุคคล และกลไกขับเคลื่อนนโยบายการส่งเสริมจริยธรรมในระดับองค์กร ให้เชื่อมโยงสอดประสานกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๒) พัฒนากลไกด้านจริยธรรมทั้งที่มีอยู่เดิมและที่ตั้งขึ้นใหม่ให้สามารถมีบทบาทและทำหน้าที่ในการขับเคลื่อนผลักดันนโยบายด้านการส่งเสริมจริยธรรมให้เกิดผลในทางปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม

๓) เชื่อมโยงการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐ โดยบูรณาการกับการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมในสังคม โดยเฉพาะกลุ่มเยาวชน นักเรียน นิสิต นักศึกษา ซึ่งเป็นกลุ่มกำลังคนที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศในอนาคต

เป้าหมาย

๑) กำหนดนโยบายและแนวทางขับเคลื่อนการส่งเสริมมาตรฐานทางจริยธรรมภาครัฐเพื่อให้หน่วยงานของรัฐนำไปปฏิบัติ และมีกรอบแนวทางในการกำกับ ติดตามและประเมินผลสำเร็จของการดำเนินงานทุกระยะอย่างชัดเจน

๒) ปรับปรุงกลไกการขับเคลื่อนจริยธรรมในระดับต่าง ๆ ให้สามารถทำงานได้ตามวัตถุประสงค์และมีประสิทธิภาพ

๓) ส่งเสริมบทบาทของกลไกการขับเคลื่อนจริยธรรมในระดับต่าง ๆ ทั้งในระดับชาติ คือ คณะกรรมการมาตรฐานทางจริยธรรม (ก.ม.จ.) ระดับองค์กรกลางบริหารงานบุคคล และระดับหน่วยงานของรัฐ

๔) ส่งเสริมบทบาทของผู้นำองค์กรในการขับเคลื่อนจริยธรรมในองค์กร สร้างภาพลักษณ์และเป็นตัวอย่างที่ดีให้กับเจ้าหน้าที่ของรัฐในการปฏิบัติหน้าที่อย่างมีศักยภาพและมีจริยธรรมเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน

๕) สร้างความเชื่อมั่นในกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม พร้อมกับมาตรการคุ้มครองผู้ให้ข้อมูลผู้ที่ฝ่าฝืนจริยธรรม หรือไม่ปฏิบัติตามประมวลจริยธรรม (Whistleblower Protection)

๖) ส่งเสริมและเสริมสร้างภาวะผู้นำทางจริยธรรม และเชิดชูเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ปฏิบัติงานอย่างมีจริยธรรม รวมถึงจัดกิจกรรมส่งเสริมจริยธรรมในระยะยาว

๗) วางระบบรองรับการร้องเรียนเจ้าหน้าที่ของรัฐของประชาชนที่หลากหลายและปลอดภัย

๘) เชื่อมโยงและประสานการทำงานกับโรงเรียน สถาบันการศึกษา องค์กรทางศาสนา รวมถึงภาคธุรกิจเอกชน เพื่อรณรงค์ส่งเสริม สร้างองค์ความรู้ และปลูกฝังจิตสำนึกด้านจริยธรรมให้กับเด็ก เยาวชน นิสิต นักศึกษา

ตัวชี้วัดตามเป้าหมาย

๑) หน่วยงานของรัฐมีมาตรการและนโยบายการส่งเสริมจริยธรรมที่สอดคล้องกับแนวทางการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐ บทบาทภารกิจ สภาพปัญหาด้านจริยธรรมและวัฒนธรรมองค์กรของหน่วยงาน

๒) มีการบูรณาการองค์ความรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม และการป้องกันและปราบปรามการทุจริต เพื่อพัฒนาและสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับเจ้าหน้าที่ของรัฐและประชาชน

๓) มีการนำเนื้อหาเกี่ยวกับมาตรฐานทางจริยธรรม การน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และหลักการทรงงาน บรรจุในหลักสูตรต่าง ๆ ที่จะใช้ในการพัฒนาเจ้าหน้าที่ของรัฐในทุกระดับ

๔) เด็ก เยาวชน นิสิต นักศึกษา ได้รับการส่งเสริม พัฒนาองค์ความรู้เกี่ยวกับคุณธรรม จริยธรรม และมีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมรณรงค์เพื่อปลูกฝังจิตสำนึกด้านจริยธรรม โดยดำเนินการร่วมกับสถานศึกษาและสถาบันการศึกษา รวมถึงองค์กรทางศาสนา

๕) มีการกำหนดส่วนงานและผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาจริยธรรมประจำหน่วยงาน ที่สามารถทำหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๖) มีหน่วยงานทำหน้าที่ให้คำปรึกษา แนะนำ และรับเรื่องร้องเรียนด้านจริยธรรมที่สามารถรายงานข้อหารือเกี่ยวกับปัญหาข้อสงสัยหรือข้อกังวลทางจริยธรรม

๗) คณะกรรมการมาตรฐานทางจริยธรรม (ก.ม.จ.) มีการจัดทำรายงานประจำปีและข้อเสนอแนะด้านจริยธรรมจรรยาบรรณที่เป็นรูปธรรมเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเป็นประจำทุกปี

๘) มีข้อตกลงร่วม (Integrity Pact) ในการร่วมส่งเสริมและปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมของผู้นำองค์กรในทุกหน่วยงาน

๙) มีกฎหมายหรือมาตรการและกลไกในการให้ความคุ้มครองผู้ให้ข้อมูลการฝ่าฝืนจริยธรรมหรือไม่ปฏิบัติตามประมวลจริยธรรม (Whistleblower Protection)

๑๐) มีช่องทางการรับเรื่องร้องเรียนที่หลากหลายและปลอดภัย

๑๑) ผลการดำเนินการรับเรื่องร้องเรียนในแต่ละกรณีทั้งกรณีที่มีการดำเนินการลงโทษผู้ที่มีพฤติกรรมเป็นการฝ่าฝืนมาตรฐานทางจริยธรรมหรือไม่ปฏิบัติตามประมวลจริยธรรม หรือมีคำวินิจฉัยหรือแนวทางปฏิบัติเพื่อป้องกันการฝ่าฝืนจริยธรรมในกรณีพบพฤติกรรมล่อแหลมต่อการฝ่าฝืนมาตรฐานทางจริยธรรมหรือไม่ปฏิบัติตามประมวลจริยธรรม

กลยุทธ์

๑) องค์กรกลางบริหารงานบุคคล และองค์กรที่มีหน้าที่จัดทำประมวลจริยธรรมกำหนดมาตรการและนโยบายในการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ด้านมาตรฐานทางจริยธรรมและการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐ และหน่วยงานของรัฐมีการกำหนดมาตรการและนโยบายการดำเนินการที่ชัดเจนในระดับองค์กร

๒) ให้มีหน่วยงาน ผู้บริหาร และผู้รับผิดชอบงานเกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาจริยธรรมประจำหน่วยงาน

๓) วางระบบการรายงาน การกำกับติดตามและประเมินผล มีการติดตามความก้าวหน้าของการส่งเสริมจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นประจำทุกปี โดยใช้เครื่องมือเก็บข้อมูลที่ทันสมัยหรือมีการใช้ระบบฐานข้อมูลอัจฉริยะ (Big Data) ในการรวบรวมและแสดงผลการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพ ตลอดจนมีการบูรณาการแบบรายงานด้านคุณธรรม จริยธรรม และการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐเพื่อลดความซ้ำซ้อน

๔) ให้มีหน่วยงานที่ให้คำปรึกษา แนะนำ และรับเรื่องร้องเรียน หรือคณะกรรมการจริยธรรมในองค์กร เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจ หรือให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับปัญหาด้านจริยธรรมหรือพฤติกรรมล่อแหลมต่อการฝ่าฝืนจริยธรรม และเปิดโอกาสให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีช่องทางในการหารือทางจริยธรรมได้โดยง่าย

๕) ให้มีการใช้กลไกทางจริยธรรมในการจัดการความขัดแย้งในที่ทำงานภายในองค์กร โดยเปิดโอกาสให้มีการตั้งคำถามกรณีมีปัญหาหรือข้อโต้แย้งในเรื่องประเด็นทางจริยธรรมว่าสิ่งใดควรกระทำ (Dos) และสิ่งใดไม่ควรกระทำ (Don'ts) หากเจ้าหน้าที่ของรัฐมีความขัดแย้งในเชิงคุณค่าที่ยึดถือ (Conflict of Value) จากพื้นฐานความเชื่อที่ต่างกัน ให้หน่วยงานทำหน้าที่ให้คำปรึกษา แนะนำ และรับเรื่องร้องเรียน หรือคณะกรรมการจริยธรรมขององค์กรทำหน้าที่วินิจฉัยและหาทางออกอย่างมีส่วนร่วม

๖) ขับเคลื่อนการดำเนินงานของคณะกรรมการมาตรฐานทางจริยธรรม (ก.ม.จ.) ให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรมโดยให้มีบทบาทเชิงรุก (Proactive) ทั้งในภารกิจการให้คำปรึกษาแก่คณะรัฐมนตรี กำหนดแนวทางหรือมาตรการในการขับเคลื่อนจริยธรรม การกำหนดเกณฑ์ในการกำกับดูแล และติดตามประเมินผลการดำเนินการตามมาตรฐานทางจริยธรรม

๗) ให้มีการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ เพื่อช่วยเหลืองานคณะกรรมการมาตรฐานทางจริยธรรม (ก.ม.จ.) ในการขับเคลื่อนงานด้านมาตรฐานทางจริยธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการตรวจสอบข้อเท็จจริงหรือวินิจฉัยปัญหาหรือข้อกังวลต่าง ๆ ด้านจริยธรรม หรือประเด็นล่อแหลมในการฝ่าฝืนจริยธรรม ทั้งนี้ อนุกรรมการอาจเป็นบุคคลภายนอกเพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นและเชื่อถือศรัทธาต่อประชาชน โดยให้มีการนำผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงหรือการวินิจฉัยต่าง ๆ มาเผยแพร่ให้เป็นที่รับรู้สำหรับยึดถือเป็นแนวปฏิบัติ

๘) ผลักดันผู้บริหารภาครัฐ ผู้บริหารในองค์กรให้ยอมรับ ปฏิบัติ และร่วมเป็นผู้กระทำการสำคัญในการขับเคลื่อนจริยธรรมให้เป็นไปตามมาตรฐานทางจริยธรรม ๗ ประการอย่างเคร่งครัด

๙) สื่อสารประชาสัมพันธ์เรื่องบทบาทของผู้นำภาครัฐ ผู้นำในองค์กรในการเป็นผู้กระทำการส่งเสริมจริยธรรม เพื่อสร้างการรับรู้การทำตามต้นแบบผู้นำ (Leadership model) เพื่อสร้างขวัญกำลังใจและกระตุ้นให้เจ้าหน้าที่ของรัฐคนอื่น ๆ ปฏิบัติตาม

๑๐) กำหนดมาตรการและกลไกในการดำเนินการกับผู้ที่มีพฤติกรรมฝ่าฝืนมาตรฐานทางจริยธรรม หรือประมวลจริยธรรม กำหนดมาตรการและกลไกในการให้ความคุ้มครองผู้ให้ข้อมูลการฝ่าฝืนจริยธรรม หรือพฤติกรรมที่เป็นความเสี่ยงล่อแหลมให้เกิดการฝ่าฝืนจริยธรรมภายในองค์กร (Whistleblower Protection) โดยมีกระบวนการปกปิดและทำให้ผู้ร้องเรียนข้อกังวลทางจริยธรรมรู้สึกปลอดภัย ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงกรณีการกลั่นแกล้งร้องเรียนโดยไม่บริสุทธิ์ใจควบคู่ไปด้วย

๑๑) รณรงค์ส่งเสริมให้เจ้าหน้าที่ของรัฐยึดหลักมาตรฐานทางจริยธรรมในการยืดมั่นในสิ่งที่ถูกต้อง ให้มีการเปิดเผยสิ่งทุจริต การฝ่าฝืนจริยธรรม การให้ข้อมูลเพื่อช่วยเหลือผู้ถูกรังแกโดยไม่เป็นธรรมโดยไม่ปล่อยปละละเลย

๑๒) ใช้เทคนิคการสะกิดพฤติกรรม (Nudges) เพื่อออกแบบการตัดสินใจอันก่อให้เกิดการปรับเปลี่ยนมาสู่พฤติกรรมทางจริยธรรมที่พึงประสงค์

๑๓) กำหนดช่องทางการรับเรื่องร้องเรียนเจ้าหน้าที่ของรัฐที่หลากหลายทั้ง Online Offline โดยคำนึงถึงความเหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย มีการกำหนดขั้นตอนการจัดการข้อร้องเรียนที่สั้น กระชับ สะดวก รวดเร็ว และชัดเจน ทำการเชื่อมโยงระบบการตรวจสอบและวินิจฉัยข้อร้องเรียนกับหน่วยงานทำหน้าที่ให้คำปรึกษา แนะนำ และรับเรื่องร้องเรียนหรือร้องทุกข์ (Call Center) โดยใช้กลไกทางจริยธรรมเป็นกลไกทางเลือกในการดำเนินการกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติในเชิงป้องกันแทนการดำเนินการทางวินัยหรือดำเนินคดีในกรณีมีพยานหลักฐานไม่เพียงพอหรือผู้ร้องเกรงกลัวว่าจะเกิดอันตราย

๑๔) จัดให้มีกลไกการรับเรื่องร้องเรียน ร้องทุกข์ หารือข้อปัญหาหรือข้อกังวลใจ คุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณ ของผู้บังคับบัญชาและผู้ร่วมงาน ทั้งการร้องเรียนผ่านหน่วยงานโดยตรง และผ่านองค์กรกลางบริหารงานบุคคล โดยมีการกำหนดมาตรการในการคุ้มครองและรักษาความลับต่อตัวผู้ร้องเรียน

๑๕) ให้มีหน่วยงานกลางให้คำแนะนำและตรวจสอบการทำงานการขับเคลื่อนมาตรฐานทางจริยธรรมของหน่วยงานของรัฐเพื่อส่งเสริม รณรงค์ และรักษามาตรฐานทางจริยธรรม

๑๖) ในกรณีที่คณะกรรมการมาตรฐานทางจริยธรรม (ก.ม.จ.) รับทราบเหตุหรือปัญหาพฤติกรรมที่ล่อแหลมต่อการฝ่าฝืนมาตรฐานทางจริยธรรม อาจมีการดำเนินมาตรการเชิงรุกในการตรวจสอบข้อร้องเรียน และจัดทำข้อเสนอแนะหรือคำแนะนำไปยังส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือจัดทำข้อเสนอแนะไปยังคณะรัฐมนตรีเพื่อกำหนดเป็นนโยบายในภาพรวมของประเทศต่อไป

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การส่งเสริมการนำมาตรฐานทางจริยธรรมไปใช้ในการบริหารงานบุคคล

การจัดทำประมวลจริยธรรมและการรักษาจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. ๒๕๖๒ มีหลักการคือ เพื่อให้ประมวลจริยธรรมที่องค์กรกลางบริหารงานบุคคลแต่ละประเภท รวมถึงองค์กรที่มีหน้าที่จัดทำประมวลจริยธรรมดำเนินการเป็นไปด้วยความเรียบร้อย มีมาตรฐานเดียวกัน และมีสภาพบังคับทางกฎหมาย มีการกำหนดมาตรการและกลไกในการขับเคลื่อนงานที่มีประสิทธิภาพเพื่อการเสริมสร้างและรักษาจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยมาตรการที่สำคัญประการหนึ่งคือ การนำข้อมูลความประพฤติทางจริยธรรมไปใช้ในกระบวนการบริหารงานบุคคลในขั้นตอนต่าง ๆ ตั้งแต่การสรรหาบุคคลเข้ารับราชการ การย้าย โอน หรือเลื่อนตำแหน่ง การพัฒนา และการประเมินผลการปฏิบัติราชการ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาระบบ เครื่องมือต่าง ๆ ที่เอื้อให้มีการนำจริยธรรมไปใช้ในการบริหารงานบุคคล อาทิ การสอบวัดความรู้และตรวจสอบประวัติบุคคลตั้งแต่เข้าสมัครงาน มีหลักเกณฑ์และเครื่องมือประเมินพฤติกรรมทางจริยธรรมที่ใช้ประกอบการแต่งตั้งบุคคล โดยเฉพาะการเข้าสู่ตำแหน่งระดับสูง ซึ่งการนำจริยธรรมไปใช้ในการบริหารงานบุคคลจะเป็นกลไกส่งเสริมให้คนดีมีจริยธรรมได้มีโอกาสก้าวหน้าและเป็นแรงจูงใจให้มีการประพฤติปฏิบัติตามหลักคุณธรรมและมาตรฐานทางจริยธรรมที่กำหนด

ยุทธศาสตร์การส่งเสริมการนำมาตรฐานทางจริยธรรมไปใช้ในการบริหารงานบุคคลเป็นการสร้างระบบการบริหารงานบุคคลที่คำนึงถึงหลักทางจริยธรรม แบบ **“ไม่มีข้อกังขา"** โดยใช้จริยธรรมเป็นหลักเกณฑ์ในการตัดสินใจและการประพฤติปฏิบัติตน เจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีความประพฤติที่ดี มีการรักษา

จริยธรรมควรจะได้รับการสนับสนุนในรูปแบบต่าง ๆ **“ไม่ให้ความพยายามนั้นสูญเปล่า”** อันเป็นการพัฒนาระบบการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมเข้าไปสู่ระบบการบริหารงานบุคคลทั้งระบบเพื่อส่งเสริมให้คนดีมีคุณธรรมได้มีโอกาสเจริญเติบโตก้าวหน้าและเป็นตัวอย่างจูงใจให้ผู้ประพฤติดีตระหนักได้ว่าการทำดีสามารถได้รับผลตอบแทนที่เป็นรูปธรรม และพัฒนาระบบการประเมินแบบแนวราบที่ให้ความสำคัญกับการยอมรับจากผู้ร่วมงานแทนที่ระบบเดิมที่ให้ความสำคัญกับการตัดสินใจของผู้บังคับบัญชาเพียงอย่างเดียว ซึ่งทำให้เกิดความลำเอียงและการล่อแหลมทางจริยธรรมในทางที่เกี่ยวกับระบบอุปถัมภ์ได้ง่าย

วัตถุประสงค์

๑) พัฒนาเครื่องมือ กลไกการบริหารงานบุคคลให้มีการนำพฤติกรรมทางจริยธรรมมาส่งเสริมให้คนดี มีคุณธรรมและพฤติกรรมเป็นแบบอย่างที่ดี ได้มีโอกาสเจริญเติบโตก้าวหน้าในการทำงาน

๒) นำพฤติกรรมทางจริยธรรมไปใช้ในกระบวนการบริหารงานบุคคลขั้นตอนต่าง ๆ

เป้าหมาย

๑) หน่วยงานของรัฐนำหลักเกณฑ์การนำพฤติกรรมทางจริยธรรมไปใช้ในกระบวนการบริหารงานบุคคลให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม

๒) เจ้าหน้าที่ของรัฐที่ประพฤติปฏิบัติตนตามมาตรฐานทางจริยธรรมได้รับโอกาสความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่ตามความเหมาะสม

๓) มีการประเมินหรือตรวจสอบพฤติกรรมทางจริยธรรม เพื่อประกอบการสรรหา บรรจุแต่งตั้ง ย้าย โอน เลื่อน พัฒนา ประเมินผลการปฏิบัติราชการ และการเลื่อนเงินเดือน

ตัวชี้วัดตามเป้าหมาย

๑) องค์กรกลางบริหารงานบุคคลและองค์กรที่มีหน้าที่จัดทำประมวลจริยธรรมมีการจัดทำแนวทาง หลักเกณฑ์ และวิธีการนำพฤติกรรมทางจริยธรรมไปใช้ในการบริหารงานบุคคล

๒) มีเครื่องมือการประเมินพฤติกรรมทางจริยธรรม ได้แก่ การประเมินจริยธรรมแนวราบ (ระหว่างผู้ร่วมงาน) การประเมินจริยธรรมแนวดิ่ง (การคัดเลือกโดยผู้บังคับบัญชา) และเครื่องมือที่ใช้ในการคัดกรองและคัดเลือกเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีศักยภาพและจริยธรรมในการทำงานทั้งก่อนการเข้าสู่ตำแหน่ง การประเมินด้านจริยธรรมก่อนการแต่งตั้ง และเครื่องมือการประเมินพฤติกรรมทางจริยธรรมเพื่อแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งระดับสูง รวมถึงแนวทางการตรวจสอบภูมิหลังเกี่ยวกับพฤติกรรมทางจริยธรรม หรือการนำต้นทุนทางสังคมในการทำความดี (Social Credit) มาใช้ในกระบวนการบริหารงานบุคคล

๓) หน่วยงานของรัฐมีการนำหลักเกณฑ์และเงื่อนไขด้านคุณธรรมและจริยธรรมเป็นองค์ประกอบในการพิจารณาดำเนินการด้านการบริหารงานบุคคลของหน่วยงาน

๔) มีมาตรการและเครื่องมือในการตรวจสอบผลประโยชน์ทับซ้อนของเจ้าหน้าที่ของรัฐ และระบบการรายงานและบันทึกประวัติทั้งผลงานบุคคลในด้านจริยธรรม และการถูกลงโทษทางด้านจริยธรรม

กลยุทธ์

๑) กำหนดมาตรการ หลักเกณฑ์ และวิธีการบริหารงานบุคคล ที่มีการนำเงื่อนไขด้านจริยธรรมและคุณธรรมเป็นองค์ประกอบในการพิจารณา ตั้งแต่การคัดเลือกบุคลากร การประเมินผลการปฏิบัติราชการ การพัฒนา การแต่งตั้ง การเลื่อน การย้าย บุคคลเข้าสู่ตำแหน่ง

๒) ให้มีการนำประวัติและคุณสมบัติด้านจริยธรรมมาเป็นคุณลักษณะพิเศษในการพิจารณาเลื่อนขั้นหรือเลื่อนตำแหน่ง หรือนำประวัติการประพฤติมิชอบหรือฝ่าฝืนจริยธรรมมาเป็นข้อกำหนดไม่ให้ดำรงตำแหน่งระดับสูง

๓) กำหนดมาตรการ หลักเกณฑ์ และวิธีการ ในการตรวจสอบการมีผลประโยชน์ทับซ้อนในตำแหน่งที่อาจมีความล่อแหลมต่อการฝ่าฝืนจริยธรรมทั้งก่อนการเข้าสู่ตำแหน่ง ระหว่างการดำรงตำแหน่ง และภายหลังพ้นจากตำแหน่ง โดยเฉพาะการแต่งตั้งผู้บริหารระดับสูงและในตำแหน่งสำคัญที่เอื้อให้ใช้อำนาจหรือดุลยพินิจให้คุณให้โทษหรือให้สิทธิประโยชน์พิเศษแก่บุคคลหนึ่งบุคคลใดก็ควรต้องผ่านการประเมินด้านจริยธรรมก่อนการแต่งตั้ง

๔) ส่งเสริมให้ใช้เครื่องมือรูปแบบต่าง ๆ ในการประเมินพฤติกรรมทางจริยธรรม หรือการปรับปรุงกลไกการบริหารจัดการที่โปร่งใสและเป็นธรรม เพื่อลดปัญหาระบบอุปถัมภ์ และความเสี่ยงทางจริยธรรมในองค์กร

๕) กำหนดหลักเกณฑ์และแนวทางการสร้างความก้าวหน้าของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ประพฤติปฏิบัติตนตามมาตรฐานทางจริยธรรม

๖) พัฒนาผู้นำทางจริยธรรมสำหรับผู้ที่จะก้าวสู่การเป็นผู้บริหารหน่วยงานภาครัฐ

๗) สร้างวัฒนธรรมการทำงานแบบมีส่วนร่วมและส่งเสริมเชิดชูผู้นำทางจริยธรรมที่ได้รับการยอมรับในองค์กรเพื่อลดการแก่งแย่งกันเจริญก้าวหน้าและระบบอุปถัมภ์

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การรวมพลังทุกภาคส่วนในการสร้างสังคม-วัฒนธรรมทางจริยธรรม

การส่งเสริมจริยธรรมตามหลักจริยธรรม จรรยาบรรณในการปกครองและการบริหารงานภาครัฐไม่ควรมองข้ามการเสริมสร้างขีดความสามารถทางจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ และกลไกการเสริมสร้างความเข้มแข็งเพื่อสนับสนุนจรรยาบรรณวิชาชีพ โดยใช้เทคนิคใหม่เพื่อสร้างกระบวนการตัดสินใจเชิงจริยธรรม อันจะส่งเสริมการสร้าง “วัฒนธรรมจริยธรรม” ที่จะมาช่วยสนับสนุนความรับผิดชอบในวิชาชีพ วินัยและหลักนิติธรรมเป็นสิ่งที่ต้องปลูกฝังให้เกิดขึ้นตามความเหมาะสมกับสังคมไทย ไม่ปล่อยให้มีที่ยืนสำหรับการกระทำผิดทางจริยธรรมปรากฏอยู่ในระบบการทำงานภาครัฐ ร่วมมือผลักดันให้เกิดการปฏิวัติสังคม-วัฒนธรรมทางจริยธรรมในหมู่เจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยการสร้างกลไกและเครือข่ายการร่วมตรวจสอบ

การกระทำผิดจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ (People participation and social engagement) เปิดโอกาสให้ภาคประชาชน ภาคประชาสังคม และสื่อมวลชนเข้ามาร่วมตรวจสอบและกดดันไม่ให้มีการกระทำผิดจริยธรรมเกิดขึ้นในกลุ่มเจ้าหน้าที่ของรัฐ ขณะเดียวกันก็ร่วมส่งเสริมเชิดชูเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ผ่านการตรวจสอบและประเมินผลอย่างถ้วนถี่แล้วว่าเป็นบุคคลที่มีจริยธรรม ผลักดันให้เกิดการสร้างเครือข่ายภายในองค์กรและนอกองค์กรเพื่อทำงานส่งเสริมจริยธรรมในระยะยาว แสดงให้เห็นว่าการทำงานส่งเสริมจริยธรรมในภาครัฐไม่ได้เป็นการทำงานแบบโดดเดี่ยวอีกต่อไป แต่เป็นการประสานพลังความร่วมมือในการทำงานระหว่างเจ้าหน้าที่ของรัฐกับทุกภาคส่วนของสังคม เพื่อร่วมมือผลักดันให้เกิดการสร้างสังคม-วัฒนธรรมทางจริยธรรมในหมู่เจ้าหน้าที่ของรัฐ และสร้างภาพลักษณ์บุคลากรภาครัฐไทยที่เป็นคนดี มีความสามารถ และมีคุณธรรม เพื่อให้ได้รับความเชื่อมั่นและความไว้วางใจในระดับสากล

ยุทธศาสตร์การรวมพลังทุกภาคส่วนในการสร้างสังคม-วัฒนธรรมทางจริยธรรมได้กำหนดกลไกและเครือข่ายร่วมตรวจสอบการกระทำผิด โดย **“ไม่มีข้อกังขา"** หรือตั้งคำถามกับการดำเนินงาน และใช้จริยธรรมเป็นหลักเกณฑ์ในการตัดสินใจและการประพฤติปฏิบัติตนแทนการใช้ดุลพินิจในกรณีที่ไม่มีกฎข้อบังคับ และ **“ไม่สูญเปล่า" โดยไม่ปล่อยให้มีที่ยืนสำหรับความผิด และร่วมมือผลักดันให้เกิดการปฏิวัติสังคม-วัฒนธรรมทางจริยธรรมในเจ้าหน้าที่ของรัฐ** โดยมีจุดเน้นในการสร้างการมีส่วนร่วมให้ภาคประชาชนร่วมติดตามและตรวจสอบการดำเนินงานของภาครัฐ รวมถึงสนับสนุนส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนร่วมกันส่งเสริมในเชิงบวกกับเกี่ยวกับจริยธรรมเจ้าหน้าที่ของรัฐ ที่สำคัญยังเป็นการส่งเสริมทั้งสองฝ่ายโดยรัฐสามารถสร้างแรงจูงใจให้ภาคประชาชนโดยการสร้างระบบจูงใจการทำความดีและมีส่วนรับผิดชอบต่อสังคมด้วย

วัตถุประสงค์

๑) ให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการติดตามและตรวจสอบการดำเนินงานของภาครัฐและเฝ้าระวังเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีพฤติกรรมเป็นการฝ่าฝืนมาตรฐานทางจริยธรรม หรือไม่ปฏิบัติตามประมวลจริยธรรม

๒) ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมหรือสนับสนุนช่วยเหลือการสร้างเสริมจริยธรรมเจ้าหน้าที่ของรัฐ

๓) เปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการตรวจสอบพฤติกรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

๔) สร้างระบบต้นทุนทางสังคมในการทำความดี (Social Credit) เพื่อสนับสนุนส่งเสริมการทำความดีและกระตุ้นให้เกิดการมีส่วนร่วมในการช่วยสอดส่องการกระทำผิด

เป้าหมาย

๑) สร้างกลไกทางจริยธรรมให้ภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการติดตามและตรวจสอบการดำเนินงานของภาครัฐ

๒) ประชาชนได้รับการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความครอบครองของรัฐ

๓) ประชาชนรู้สึกปลอดภัยและเชื่อมั่นเมื่ออยู่ในการดูแลของรัฐมากขึ้น และสามารถรับรู้เข้าใจความสำคัญของการกำหนดมาตรฐานทางจริยธรรมเจ้าหน้าที่ของรัฐมากขึ้น

๔) ภาคประชาชน ภาคธุรกิจเอกชน องค์กรพัฒนาภาคเอกชน สถาบันการศึกษา องค์กรทางศาสนา และภาคส่วนต่าง ๆ ได้เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมรณรงค์การเชิดชูเกียรติเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีคุณธรรมจริยธรรมดีเด่น

๕) พัฒนาระบบต้นทุนทางสังคมในการทำความดี (Social Credit) เพื่อเป็นกลไกในการส่งเสริมจริยธรรมโดยให้สิทธิประโยชน์พิเศษแก่ผู้มีส่วนร่วมส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐ

ตัวชี้วัดตามเป้าหมาย

๑) มีกลไกการสร้างการมีส่วนร่วมให้ภาคประชาชนและภาคประชาสังคมมีบทบาทในการติดตามและตรวจสอบการดำเนินงานของภาครัฐ

๒) ภาคประชาชน ภาคธุรกิจเอกชน องค์กรพัฒนาภาคเอกชน สถาบันการศึกษา องค์กรทางศาสนา และภาคส่วนต่าง ๆ ได้เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมรณรงค์การเชิดชูเกียรติเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีคุณธรรมจริยธรรมดีเด่น หรือกิจกรรมในการสร้างเสริมจริยธรรมร่วมกับหน่วยงานของรัฐ

๓) กิจกรรม/โครงการที่กลุ่มประชาสังคมต่าง ๆ เข้ามามีส่วนร่วมในการส่งเสริมจริยธรรม

๔) มีระบบต้นทุนทางสังคมในการทำความดี (Social Credit) โดยมีแนวทางการให้สิทธิประโยชน์พิเศษแก่ผู้มีส่วนร่วมส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐ

กลยุทธ์

๑) รัฐสนับสนุนให้ภาคประชาชน ภาคประชาสังคมใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ในการมีเสรีภาพในข้อมูล (Freedom of Information) โดยเป็นการส่งเสริมสิทธิของพลเมือง และเปิดโอกาสให้ประชาชนสามารถร้องขอข้อมูลข่าวสาร ซึ่งรัฐบาล หน่วยงานของรัฐครอบครองอยู่ได้โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย หรือเสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด

๒) รัฐเปิดโอกาสให้ภาคประชาชนและภาคประชาสังคมเข้ามามีส่วนร่วมในการติดตามและตรวจสอบการดำเนินงานของภาครัฐ อันเป็นการส่งเสริมการบริหารงานที่เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล ความโปร่งใส และการมีส่วนร่วม

๓) ประชาชนได้รับการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความครอบครองของรัฐ

๔) เปิดโอกาสให้ภาคประชาชน ภาคธุรกิจเอกชน องค์กรพัฒนาภาคเอกชน สถาบันการศึกษา องค์กรทางศาสนา และภาคส่วนต่าง ๆ ได้เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมรณรงค์การเชิดชูเกียรติเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีคุณธรรมจริยธรรมดีเด่น หรือกิจกรรมในการสร้างเสริมจริยธรรมร่วมกับหน่วยงานของรัฐ

๕) ร่วมเป็นเครือข่ายภาคราชการ ภาคเอกชน สถาบันการศึกษา หรือเป็นการจัดกิจกรรมร่วมในรูปแบบอื่น ทำกิจกรรมในรูปแบบความรับผิดชอบต่อสังคม (Corporate Social Responsibility หรือ Creating Shared Value) เพื่อขับเคลื่อนให้เกิดสังคม-วัฒนธรรมทางจริยธรรม

๖) ให้องค์กรกลางบริหารงานบุคคลเป็นผู้รวบรวมข้อมูลจำนวนการดำเนินกิจกรรมร่วมกับภาคเอกชน และรายละเอียดกิจกรรมที่มีการดำเนินร่วมที่ดีเด่นเป็นต้นแบบ

๗) จัดมุม หน่วยงาน หรือสายด่วน เพื่อรับแจ้งข้อมูลหรือตอบข้อสงสัยแก่ประชาชน จัดช่องทางการรับเรื่องร้องเรียนหรือสอบถามเกี่ยวกับประเด็นข้อกังวลของประชาชน หรือการร้องเรียนเกี่ยวกับประเด็นล่อแหลมทางจริยธรรม

๘) สร้างความตระหนักให้เจ้าหน้าที่ของรัฐรับทราบถึงการตรวจสอบจากภาคประชาชน โดยจัดประชุมชี้แจงประโยชน์ของการที่ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมให้เจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดรับทราบ เพื่อกระตุ้นให้ระมัดระวังไม่ประพฤติปฏิบัติพฤติกรรมที่เป็นการฝ่าฝืนจริยธรรม ซึ่งจะมีผลต่อการนำไปใช้ในกระบวนการบริหารงานบุคคล

๙) กรณีข้อร้องเรียนหรือข้อกังวลด้านจริยธรรมเป็นปัญหาที่ต้องวินิจฉัยว่าเข้าข่ายเป็นพฤติกรรมฝ่าฝืนจริยธรรมหรือไม่ ให้มีหน่วยงานทำหน้าที่ให้คำปรึกษา แนะนำ และรับเรื่องร้องเรียนหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้รับมอบภารกิจด้านการส่งเสริมจริยธรรมรายงานไปยังผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น เพื่อวินิจฉัยและกำหนดกฎ กติกา แนวทางปฏิบัติที่ชัดเจนให้ยึดถือปฏิบัติต่อไป

๑๐) ส่งเสริมประชาชนที่เข้ามามีส่วนร่วมกับทางราชการหรือช่วยเหลือสังคมให้ได้สิทธิประโยชน์พิเศษภายใต้ระบบต้นทุนทางสังคมในการทำความดี (Social Credit) โดยสามารถจัดเก็บรวบรวมข้อมูลที่สามารถอ้างอิงได้

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การสื่อสารเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจและเสริมสร้างทัศนคติเรื่องมาตรฐานทางจริยธรรมและการกระทำผิด

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ มีเป้าหมายในการพัฒนาการใช้สื่อและสื่อสารมวลชนในการปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมของคนในสังคม และการส่งเสริมให้คนไทยมีจิตสาธารณะและมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม ภาครัฐจึงควรมีการสื่อสารและการรณรงค์ด้วยแนวทางใหม่ ใช้เทคโนโลยีสื่อสารอย่างชาญฉลาดควบคู่กับการผลักดันจริยธรรม ใช้การสื่อสารและการรณรงค์สร้างความรู้ ความเข้าใจ และความสำคัญของมาตรฐานทางจริยธรรม

ในการขับเคลื่อนจริยธรรมภาครัฐในระยะต่อไปจะต้องรณรงค์ ประชาสัมพันธ์เปลี่ยนทัศนคติเรื่องการทำผิดจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ มีเพียงการกระทำที่ผิดหรือถูกเท่านั้น โดย **"ไม่มีข้อกังขา"** หรือตั้งคำถามกับการดำเนินงาน และ **"ไม่สูญเปล่า" โดยไม่ยอมรับการกระทำผิดสีเทาอีกต่อไป** และเน้นการสื่อสารและรณรงค์ด้วยแนวทางและเครื่องมือสื่อสารในรูปแบบใหม่ให้เกิดการสนับสนุนส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรม ช่วยกดดันพฤติกรรมสีเทาให้ค่อย ๆ หายไป และค่อย ๆ เปลี่ยนแปลงทัศคติของประชาชนให้ไม่ยอมรับพฤติกรรมทุจริตคอร์รัปชันและการแสวงหาประโยชน์ในทางมิชอบในทุกรูปแบบ ซึ่งจะเป็นกลไกสำคัญในการเปลี่ยนแปลงระบบสังคมให้เป็นสังคมคุณธรรมต่อไป

วัตถุประสงค์

๑) สร้างความรู้ ความเข้าใจด้านมาตรฐานทางจริยธรรมให้กับเจ้าหน้าที่ของรัฐและประชาชน

๒) เปลี่ยนทัศนคติและพฤติกรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐจากที่สามารถยอมรับการกระทำผิดได้ให้ไม่ยอมรับการกระทำผิดอีกต่อไป

เป้าหมาย

๑) พัฒนาเครื่องมือประเมินผลสัมฤทธิ์ของการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และเผยแพร่ผลการประเมินให้เกิดการแข่งขันและตื่นตัวในการจัดอันดับด้านคุณธรรมจริยธรรมของหน่วยงานภาครัฐ

๒) พัฒนากลไกการแลกเปลี่ยนมุมมอง แนวคิด และประสบการณ์ รวมถึงองค์ความรู้ เครื่องมือเพื่อการส่งเสริมมาตรฐานทางจริยธรรมและรณรงค์ส่งเสริมจิตสำนึกและเสริมสร้างเครือข่ายคุณธรรม จริยธรรมผ่านสื่อรูปแบบต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย

๓) เสริมสร้าง ยกย่อง เชิดชูผู้บริหารหน่วยงานภาครัฐและเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ดำรงตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่สังคม อาทิ การน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๔) สร้างการยอมรับและความเคารพซึ่งกันและกันระหว่างเจ้าหน้าที่ของรัฐและประชาชน

ตัวชี้วัดตามเป้าหมาย

๑) จำนวนโครงการรณรงค์เสริมสร้างความตระหนักรู้ต่อความสำคัญของคุณธรรม จริยธรรม

๒) มีการสร้างเครื่องมือประเมินผลสัมฤทธิ์ของการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และเผยแพร่ผลการประเมิน

๓) จำนวนกิจกรรม/โครงการรณรงค์ที่สื่อสารกับประชาชน เพื่อขับเคลื่อนมาตรฐานทางจริยธรรมภาครัฐ

๔) จำนวนเครือข่ายความร่วมมือในการขับเคลื่อนคุณธรรม จริยธรรม ระหว่างหน่วยงานของรัฐ ภาคเอกชน และประชาชน

๕) มีการมอบรางวัลเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ดำรงตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่สังคมในทุกองค์กร อาทิ การน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติตน

๖) ผลการสำรวจทัศนคติของประชาชนรับรู้และเข้าใจจริยธรรมภาครัฐไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐

กลยุทธ์

๑) ใช้เทคนิควิธีการ แนวคิดใหม่ ๆ ในการนำเสนอเนื้อหาเพื่อดึงดูดความสนใจประเด็นเกี่ยวกับคุณธรรมจริยธรรม และให้เข้าถึงเจ้าหน้าที่ของรัฐและประชาชนซึ่งยังขาดความสนใจให้เกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

๒) กระตุ้นให้สังคมหันมาสนใจประเด็นเล็ก ๆ น้อย ๆ หรือประเด็นสีเทาทางจริยธรรม เพื่อกดดันให้พฤติกรรมสีเทาหายไป

๓) ใช้ช่องทางสื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด ในการรณรงค์เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารด้านจริยธรรมเนื่องจากเป็นสื่อที่ทั้งภาครัฐและเอกชนให้ความสนใจมากที่สุด

๔) จัดทำโครงการรณรงค์ส่งเสริมที่แปลกใหม่ โดยใช้สื่อ Social Media หรือสื่อสมัยใหม่ในรูปแบบที่หลากหลาย เหมาะสมกับเจ้าหน้าที่ของรัฐในแต่ละช่วงอายุ และสามารถสื่อสารไปยังกลุ่มเป้าใหม่ได้อย่างรวดเร็วและกว้างขวาง เข้าถึงง่าย เพื่อเสริมสร้างความตระหนักรู้ต่อความสำคัญของคุณธรรม จริยธรรม

๕) ใช้บุคคลซึ่งเป็นที่ยอมรับในสังคม และได้รับการเชิดชูด้านจริยธรรม ในการดึงดูดความสนใจจากสังคมในด้านจริยธรรม

๖) จัดทำเครื่องมือประเมินผลสัมฤทธิ์ของการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และเผยแพร่ผลการประเมิน

๗) สร้างเครือข่ายความร่วมมือในการขับเคลื่อนคุณธรรม จริยธรรม ระหว่างหน่วยงานของรัฐ ภาคเอกชน และประชาชน

๘) เน้นย้ำความสำคัญของการถวายสัตย์ปฏิญาณเพื่อปลูกฝังจิตสำนึกของข้าราชการและเจ้าหน้าของรัฐในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

๙) ใช้แนวคิดเจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อประชาชน ในการกระตุ้นเตือนให้เจ้าหน้าที่ของรัฐตระหนักถึงความสำคัญของการประพฤติตนตามจริยธรรมและมีจิตสาธารณะ สื่อสารให้ประชาชนเห็นว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐดำรงตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่สังคม อาทิ การน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและหลักการทรงงานมาใช้ในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

๑๐) สำรวจทัศนคติของประชาชนที่มีต่อการทำงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐทุกปีเพื่อสำรวจความเปลี่ยนแปลงทางด้านทัศนคติที่ประชาชนมีต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐ

๓.๗ ประเด็นท้าทายเชิงกลยุทธ์ (Strategic Challenge)

- **ไม่มีข้อยกเว้น**

สร้างและพัฒนากลไกต่าง ๆ ในการส่งเสริมมาตรฐานทางจริยธรรมภายในหน่วยงานของรัฐ (Conduct of code and law) ทั้งในระดับความรู้ความเข้าใจของเจ้าหน้าที่ของรัฐ การสร้างมาตรฐานทางจริยธรรมให้มีมาตรฐานเดียวกันในกลุ่มเจ้าหน้าที่ของรัฐทุกประเภท โดยไม่มีข้อยกเว้น การสร้างความเชื่อมั่นในมาตรการคุ้มครองผู้แจ้งเบาะแสผู้กระทำผิด ส่งเสริมมาตรการการให้รางวัลเชิดชูผู้มีจริยธรรมเพื่อสร้างแรงจูงใจไม่ให้มีการกระทำผิดตามมาตรฐานทางจริยธรรมเกิดขึ้น

- **ไม่มีข้อกังขา**

พัฒนาในระดับนโยบายส่งเสริมมาตรฐานทางจริยธรรมภาครัฐและการวางบทบาทในการให้คำปรึกษาทางจริยธรรม (Policy and mentoring) เพื่อสร้างความพร้อมในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ โดยเริ่มจากการที่รัฐบาลเป็นผู้นำทางจริยธรรม ออกคำสั่งให้หน่วยงานเตรียมความพร้อมและความร่วมมือในการร่วมบริหารงานภาครัฐอย่างมีจริยธรรม โดยไม่มีข้อกังขา หรือตั้งคำถามกับการดำเนินงานส่งเสริมจริยธรรม ตั้งแต่ในระดับขององค์กร หน่วยงาน ผู้บริหาร ไปจนถึงพนักงาน โดยรณรงค์ประชาสัมพันธ์เปลี่ยนทัศนคติเรื่องการทำผิดจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ (Changing a Mindset for Behavioral Change) ตามแนวคิดการบริหารจัดการพฤติกรรม จะไม่มีการคิดแบ่งแยก ความผิดเล็กน้อย และความผิดร้ายแรงอีกต่อไป รณรงค์ให้เกิดการยอมรับและความเข้าใจว่ามีแต่การกระทำ ผิดหรือถูกเท่านั้น กล่าวคือ รณรงค์เปลี่ยนแนวคิดระดับของการกระทำผิดให้มีแค่การกระทำถูกที่เป็นฝั่งขาว และการกระทำผิดที่เป็นฝั่งดำ จะไม่มีการยอมรับการทำผิดสีเทาอีกต่อไป

- **ไม่สูญเปล่า**

สร้างระบบการบริหารงานบุคคลที่คำนึงถึงหลักทางจริยธรรม (Ethical Human Resource Management) ตั้งแต่ในระดับการคัดเลือกบุคลากรภาครัฐ ผลักดันให้ในหน่วยงานนำหลักจริยธรรมมาใช้ในการบริหารงานบุคคลควบคู่ไปกับเส้นทางการเติบโตทางอาชีพ เจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีความประพฤติตามมาตรฐานทางจริยธรรมควรที่จะได้รับการสนับสนุนในรูปแบบต่าง ๆ ไม่ให้ความพยายามนั้นสูญเปล่า เช่น การได้รับรางวัล การได้รับโอกาสในการปรับเลื่อนตำแหน่ง การได้รับโอกาสในการไปศึกษาดูงานในต่างประเทศ พร้อมกับสร้างกลไกและเครือข่ายการร่วมตรวจสอบการกระทำผิดจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ (People participation and social engagement) เปิดโอกาสให้ภาคประชาชน ภาคประชาสังคมและสื่อมวลชนเข้ามาร่วมตรวจสอบและกดดันไม่ให้มีการกระทำผิดจริยธรรมในกลุ่มเจ้าหน้าที่ของรัฐเกิดขึ้นและไม่ปล่อยให้มีที่ยืนสำหรับการกระทำผิดทางจริยธรรมปรากฏอยู่ในระบบการทำงานภาครัฐ ขณะเดียวกันร่วมส่งเสริมเชิดชู เจ้าหน้าที่ของรัฐ บุคคลต่าง ๆ ที่ผ่านการตรวจสอบและประเมินผลอย่างถ้วนถี่ว่าเป็นบุคคลที่มีจริยธรรม ผลักดันให้เกิดการสร้างเครือข่ายภายในองค์กรและนอกองค์กรเพื่อทำงานส่งเสริมจริยธรรมในระยะยาว แสดงให้เห็นว่าการทำงานส่งเสริมจริยธรรมในภาครัฐไม่ได้เป็นการทำงานแบบโดดเดี่ยวอีกต่อไป แต่เป็นการทำงาน แบบรวมหมู่ที่เจ้าหน้าที่ของรัฐทุกคน ทุกฝ่าย และทุกหน่วยงานพร้อมที่จะร่วมมือผลักดันให้เกิดการสร้างสังคม-วัฒนธรรมทางจริยธรรมในหมู่เจ้าหน้าที่ของรัฐ และสร้างภาพลักษณ์บุคลากรภาครัฐไทยที่เป็นคนดี มีความสามารถ และมีคุณธรรม เพื่อให้ได้รับความเชื่อมั่นและความไว้วางใจในระดับสากล

แผนภาพความเชื่อมโยงประเด็นความท้าทายเชิงกลยุทธ์
และยุทธศาสตร์ด้านมาตรฐานทางจริยธรรมและการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐ
(Mapping Strategic Challenges and Ethical Promotion Strategies)

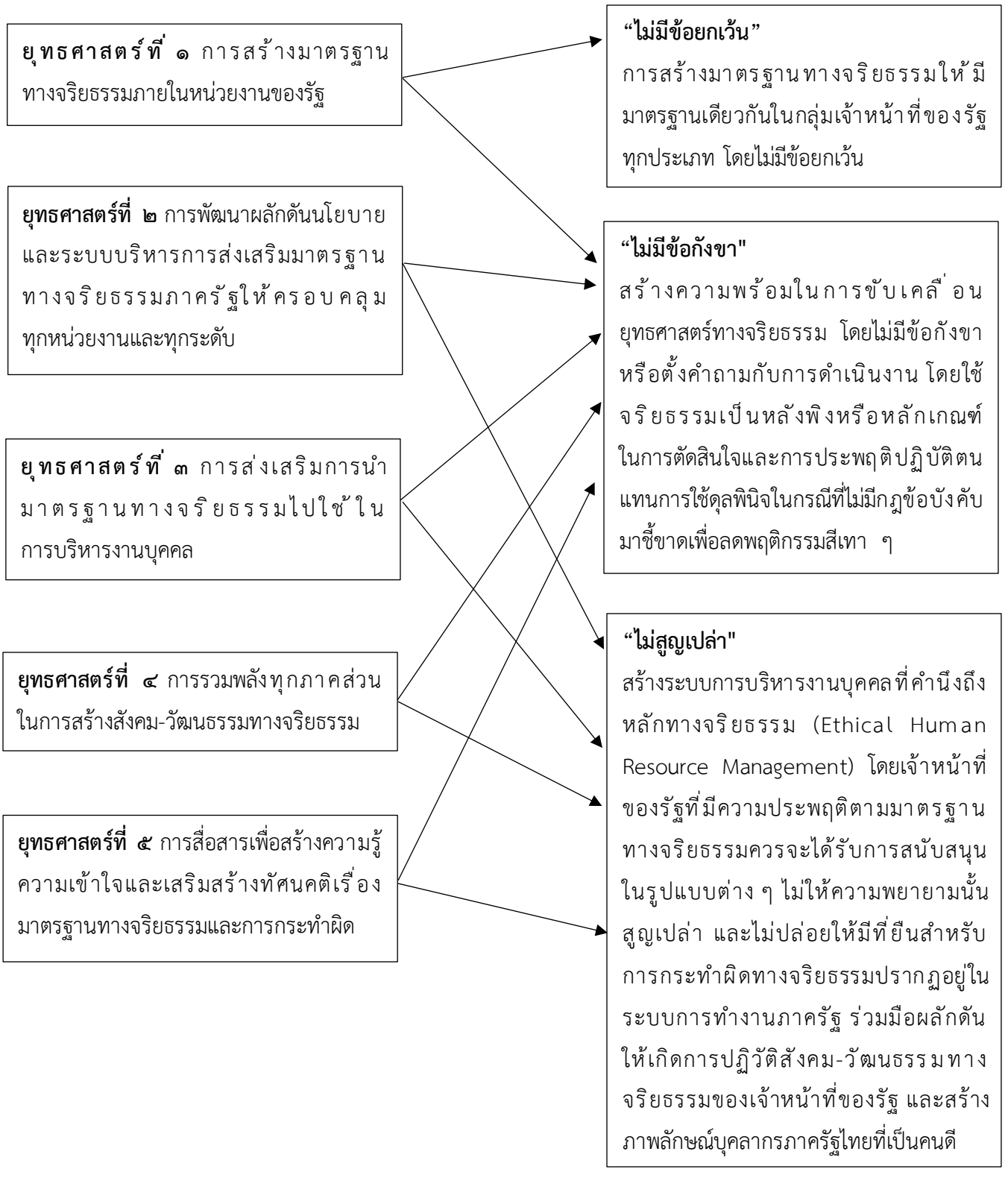

๓.๘ แนวทางการส่งเสริมจริยธรรมและรูปแบบการขับเคลื่อนงานด้านการส่งเสริมจริยธรรมสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่สามารถดำเนินการได้ทันทีและสร้างผลกระทบสูง (Quick Win) มีดังนี้

- Quick Win ยุทธศาสตร์ที่ ๑

- ให้แต่ละหน่วยงานจัดทำคู่มือ Dos & Don'ts เพื่อลดความสับสนเกี่ยวกับพฤติกรรรมสีเทาและเป็นแนวทางง่าย ๆ ในการประพฤติตนทางจริยธรรม

- จัดให้มีการบันทึกพฤติกรรมสีขาว (พฤติกรรมทางจริยธรรมที่พึงประสงค์) ในระบบที่เหมาะสมและสามารถติดตามพัฒนาการในระดับบุคคลได้ เพื่อเป็นการกระตุ้นให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรมส่วนบุคคล ทั้งนี้ การบันทึกนี้ควรแปลงเป็นคะแนนซึ่งมีผลต่อความก้าวหน้าในอนาคต เช่น การพิจารณาเลื่อนตำแหน่ง หรือขึ้นเงินเดือน เป็นต้น

- Quick Win ยุทธศาสตร์ที่ ๒

- จัดทีมให้คำปรึกษาในแต่ละหน่วยงานที่สามารถตอบคำถามทางจริยธรรม โดยเฉพาะประเด็นที่คลุมเครือ ได้อย่างรวดเร็วเพื่อให้การดำเนินงานทำได้ต่อเนื่อง ถูกต้อง และรวดเร็ว

- พัฒนาช่องทางสื่อสารโดยตรงถึงคณะกรรมการมาตรฐานทางจริยธรรม (ก.ม.จ.) ให้สามารถฝากเรื่องและตอบปัญหาเร่งด่วนแก่หน่วยงานต่าง ๆ ได้

- มีเวทีประกวดแนวคิด/วิธีแก้ปัญหาทางจริยธรรม โดยมีคณะกรรมการตัดสินและให้รางวัล โดยอาจให้ผู้ชนะเป็นแกนนำในการสร้างทีมที่ปรึกษาทางจริยธรรมและรณรงค์ผลักดันประเด็นที่ต้องการแก้ไข

- Quick Win ยุทธศาสตร์ที่ ๓

- จัดทำแบบทดสอบประเมินพฤติกรรมทางจริยธรรมสำหรับผู้เข้ารับการคัดเลือกเข้าสู่ระบบราชการ เพื่อให้ทราบความสำคัญของการส่งเสริมจริยธรรมตั้งแต่แรกเข้าทำงาน

- จัดทำเครื่องมือการประเมินพฤติกรรมการทำงานภายใต้กรอบจริยธรรมเพื่อวัดประสิทธิผลที่เกิดขึ้นและหาวิธีการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ การประเมินควรมีทั้งในระดับแนวดิ่งและแนวราบควบคู่กัน

- จัดประชุมระดมความคิดเห็นอย่างสม่ำเสมอเพื่อแก้ปัญหาในประเด็นท้าทายทางจริยธรรมใหม่ ๆ อาทิ จริยธรรมและความเป็นส่วนตัวบนโลกดิจิทัล (Digital Ethics and Privacy) เพื่อให้ได้ข้อสรุปที่เป็นบรรทัดฐานเดียวกัน และใช้เป็นมาตรฐานกลางแก่ผู้ปฏิบัติงานด้านส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมนำไปแก้ปัญหาภายในองค์กร

- พัฒนาเครื่องมือการประเมินพฤติกรรมทางจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐทุกระดับตั้งแต่แรกเข้าจนถึงประเภทบริหาร ตามพฤติกรรมทางจริยธรรมที่คาดหวัง

- ให้ผลการประเมินพฤติกรรมทางจริยธรรมสามารถมีผลย้อนกลับ (Feedback) แก่ตนเอง และผู้บังคับบัญชา และควรมีความเกี่ยวข้องกับผลการประเมินการปฏิบัติราชการ และความก้าวหน้า

ในราชการ โดยเฉพาะในตำแหน่งและสายงานที่มีความจำเป็นและสำคัญ เช่น ตำแหน่งระดับหัวหน้างาน อำนวยการ บริหาร ฯลฯ

- พัฒนาเครื่องมือที่ส่วนราชการมีอยู่แล้ว เช่น หลักสูตรฝึกอบรมต่าง ๆ ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตั้งแต่ระดับต้น - สูง โดยสอดแทรกสาระต่าง ๆ ด้านจริยธรรม การวัดพฤติกรรม และการประเมินผลหลังการฝึกอบรมอย่างเป็นระบบ

- ส่งเสริมวินัยเชิงบวก ทั้งมาตรการเสริมสร้างวินัยที่มุ่งเน้นการดูแลความประพฤติของกลุ่มคนโดยวิธีจูงใจให้ทุกคนปฏิบัติตามวินัยโดยสมัครใจ เช่น บัญญัติกฎหมายในทางส่งเสริมความประพฤติ จัดทำคู่มือรักษาวินัย ให้คำแนะนำปรึกษาทางปฏิบัติในการรักษาวินัย ติดตามผลการดำเนินการทางวินัยของส่วนราชการ บำรุงขวัญและกำลังใจ วิเคราะห์ปัญหาเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำผิดวินัย เป็นต้น และมาตรการส่งเสริมการดำเนินการทางวินัยที่เสริมสร้างระบบวินัยโดยเฉพาะการสั่งลงโทษให้มีผลในทางแก้ไขเยียวยาเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้กระทำผิดวินัย เช่น สั่งย้ายเจ้าหน้าที่ของรัฐให้ไปดำรงตำแหน่งอื่นในระดับเดียวกัน สั่งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐไปเข้าอบรมตามหลักสูตรที่เหมาะสม เป็นต้น

- <u>Quick Win ยุทธศาสตร์ที่ ๔</u>

- ร่วมเป็นเครือข่ายภาครัฐ เอกชน สถาบันการศึกษา ทำกิจกรรมในรูปแบบความรับผิดชอบต่อสังคม (Corporate Social Responsibility: CSR หรือ Creating Shared Value: CSV) เป็นระยะและมีความต่อเนื่องเพื่อขับเคลื่อนให้เกิดสังคม-วัฒนธรรมทางจริยธรรม

- จัดกิจกรรมบริการสังคมตามบทบาทของแต่ละหน่วยงานเพื่อถือโอกาสรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนและนำมาเป็นแนวทางปรับปรุงการส่งเสริมจริยธรรม

- <u>Quick Win ยุทธศาสตร์ที่ ๕</u>

- กระตุ้นให้สังคมหันมาสนใจประเด็นเล็ก ๆ น้อย ๆ หรือประเด็นสีเทาทางจริยธรรม โดยการสร้างเนื้อหาที่ดึงดูดความสนใจ

- เลือกประเด็นปัญหาเล็ก ๆ ทางจริยธรรมที่ใกล้ตัวประชาชนมาทำแคมเปญรณรงค์ในแต่ละช่วงเวลา เพื่อสร้างทัศนคติใหม่แก่สังคมและเจ้าหน้าที่ของรัฐ ทั้งนี้ อาจใช้สื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) ร่วมกับสื่อกระแสหลัก

- จัดกิจกรรมพิเศษ (Special Events) ที่เข้าถึงง่ายแต่มีประเด็นและกลุ่มเป้าหมายชัดเจน เพื่อสอดแทรกค่านิยมทางจริยธรรมแก่สังคม

- เน้นย้ำความภูมิใจและความทรงเกียรติของการถวายสัตย์ปฏิญาณต่อสถาบันหลักของชาติเป็นพื้นฐานคอยกำกับไม่ให้ฝ่าฝืนพฤติกรรมทางจริยธรรม

- ใช้แนวคิดเจ้าหน้าที่ของรัฐของประชาชน คอยกระตุ้นเตือนให้เจ้าหน้าที่ของรัฐตระหนักถึงความสำคัญของการประพฤติตนตามจริยธรรมและมีจิตสาธารณะเป็นแบบอย่างในการปฏิบัติตนแก่ประชาชน

๓.๙ แนวทางการส่งเสริมจริยธรรมและรูปแบบการขับเคลื่อนงานด้านการส่งเสริมจริยธรรมสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น

- กลไกการบริหารจัดการแผนให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามยุทธศาสตร์

<u>- กลไกในระดับส่วนกลาง</u>

๑. ปรับปรุงกลไกขับเคลื่อนจริยธรรมเดิมให้มีประสิทธิภาพ สามารถทำงานได้บรรลุวัตถุประสงค์และเจตนารมณ์ตามกฎหมาย โดยกำหนดให้มีผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับการรักษาจริยธรรมประจำหน่วยงานของรัฐ ซึ่งอาจเป็นการจัดตั้งหน่วยงานและมอบหมายผู้รับผิดชอบด้านงานส่งเสริมจริยธรรมที่ชัดเจนในหน่วยงานของรัฐทุกหน่วยงาน นอกจากนี้ ควรมีหน่วยงานทำหน้าที่ให้คำปรึกษา แนะนำ และรับเรื่องร้องเรียน กรณีมีข้อหารือเกี่ยวกับข้อสงสัยหรือข้อกังวลเกี่ยวกับจริยธรรม พฤติกรรมล่อแหลมต่อการฝ่าฝืนจริยธรรม หรือปัญหาข้อขัดแย้งในเชิงคุณค่าด้านจริยธรรมภายในหน่วยงาน เพื่อสร้างข้อตกลงร่วมกันหรือแนวทางปฏิบัติทางด้านจริยธรรมให้ชัดเจน รวมถึงกำหนดมาตรการและกลไกในการให้ความคุ้มครองผู้ให้ข้อมูลการฝ่าฝืนจริยธรรม เช่น การแจ้งข้อร้องเรียนทางอินเตอร์เน็ตแบบไม่เปิดเผยตัวผู้ร้อง เป็นต้น ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงกรณีการกลั่นแกล้งร้องเรียนโดยไม่บริสุทธิ์ใจควบคู่ไปด้วย

๒. กำหนดมาตรการ หลักเกณฑ์ และวิธีการบริหารงานบุคคล ที่มีการนำเงื่อนไขด้านจริยธรรมและคุณธรรมเป็นองค์ประกอบในการพิจารณา ตั้งแต่การคัดเลือกบุคลากร การประเมินผลการปฏิบัติราชการ การแต่งตั้ง การเลื่อน การย้าย บุคคลเข้าสู่ตำแหน่ง โดยรูปแบบในการขับเคลื่อนคือ ให้มีการจัดทำคะแนนด้านจริยธรรม เพื่อใช้เป็นคะแนนประกอบการประเมินผลการปฏิบัติราชการของบุคคลากรภาครัฐรายบุคคล รวมถึงให้มีการวัดผลทางจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ และผู้บริหารด้วยแบบประเมินพฤติกรรมทางจริยธรรมหรือแบบประเมินบุคลิกภาพ (Personality Inventory) ก่อนเข้ารับตำแหน่งในทุกตำแหน่ง ในกรณีที่ไม่ผ่านการทดสอบให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐหรือคณะกรรมการผู้มีอำนาจวินิจฉัย พิจารณาว่าบุคคลดังกล่าวเป็นผู้ขาดคุณสมบัติทางด้านจริยธรรมที่จะแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งหรือไม่

๓. เปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วน ทั้งภาคประชาชน ภาคเอกชน และภาคประชาสังคมเข้ามามีส่วนร่วมในการสร้างสังคม-วัฒนธรรมทางจริยธรรม มีกลไกหรือระบบที่รองรับการให้ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม การฝ่าฝืนจริยธรรม การทุจริตประพฤติมิชอบของเจ้าหน้าที่ของรัฐ การติดตามและตรวจสอบการดำเนินงานของภาครัฐ อันเป็นการส่งเสริมการบริหารงานให้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล โปร่งใส และสร้างการมีส่วนร่วม โดยรูปแบบการดำเนินงาน อาจกำหนดให้มีตัวแทนภาคประชาชนและภาคประชาสังคมเป็นส่วนหนึ่งในคณะกรรมการผู้รับผิดชอบงานส่งเสริมจริยธรรม หรือหน่วยงานทำหน้าที่ให้คำปรึกษา แนะนำ และรับเรื่องร้องเรียน กรณีมีข้อหารือเกี่ยวกับปัญหาข้อสงสัยหรือข้อกังวลในจริยธรรม เช่นเดียวกันกับแนวคิดของการใช้ระบบคณะลูกขุนในการพิจารณาคดี

๔. จัดกิจกรรมการสื่อสาร ประชาสัมพันธ์ และการรณรงค์ด้วยรูปแบบ และแนวทางใหม่ ๆ โดยอาจดำเนินการในลักษณะเดียวกับการจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) ที่ประสบความสำเร็จ เช่น แคมเปญ “ให้เหล้า = แช่ง” โดยให้มีการจัดทำโครงการรณรงค์ที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานทางจริยธรรม เช่น “เทา ๆ = โกง” หรือ “ตามน้ำ = เลว” เป็นต้น โดยให้สำนักงาน ก.พ. ร่วมกับองค์กรที่มีหน้าที่จัดทำประมวลจริยธรรม จัดกิจกรรมการรณรงค์ส่งเสริมจริยธรรมในภาพรวม

๕. ต้องมีการรายงานผลการปฏิบัติการด้านจริยธรรมของหน่วยงานที่อยู่ในความรับผิดชอบประจำปีในทุกปี โดยสำนักงาน ก.พ. ทำหน้าที่รวบรวมเป็นรายงานประจำปีของคณะกรรมการมาตรฐานทางจริยธรรม (ก.ม.จ.) เพื่อรายงานแก่คณะรัฐมนตรีและจัดทำข้อเสนอแนะในการพัฒนานโยบายด้านมาตรฐานทางจริยธรรม รวมถึงเผยแพร่ให้ประชาชนรับทราบ

๖. ให้มีการบูรณาการระหว่างหน่วยงานกลาง อาทิ ศูนย์คุณธรรม กรมการศาสนา สำนักงาน ป.ป.ท. สำนักงาน ป.ป.ช. สำนักงาน ก.พ.ร. และสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ในการขับเคลื่อนงานด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และป้องกันการทุจริต เพื่อให้การดำเนินงานมีความสอดคล้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

<u>- กลไกในส่วนภูมิภาค</u>

๑. ให้จังหวัดโดยสำนักงานจังหวัด และส่วนราชการในส่วนภูมิภาคส่งเสริมให้มีการปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรม และประมวลจริยธรรมสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐ และร่วมกำกับดูแลการปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรม และประมวลจริยธรรมสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐร่วมกับส่วนราชการส่วนกลางที่เป็นต้นสังกัด และกลไกในส่วนท้องถิ่น

๒. ให้มีหน่วยงานทำหน้าที่ให้คำปรึกษา แนะนำ และรับเรื่องร้องเรียนพฤติกรรมล่อแหลมต่อการฝ่าฝืนจริยธรรม หรือปัญหาข้อขัดแย้งในเชิงคุณค่าด้านจริยธรรมภายในจังหวัดเพื่อนำไปสู่การพิจารณากำหนดแนวทางหรือมาตรฐานการปฏิบัติโดยเน้นประเด็นการดำเนินการเรื่องร้องเรียนที่ร้องเรียนไปที่ส่วนราชการแล้วดำเนินการไม่ได้ผลหรือเป็นปัญหาข้อขัดแย้งระหว่างส่วนราชการเพื่อไม่ให้การทำงานซ้ำซ้อนกับกลไกการกำกับดูแลและส่งเสริมจริยธรรมของส่วนกลาง

๓. เชื่อมโยงระบบการตรวจสอบและวินิจฉัยข้อร้องเรียนกับศูนย์ดำรงธรรมระดับจังหวัด โดยใช้กลไกทางจริยธรรมเป็นกลไกทางเลือกในการดำเนินการพิจารณากำหนดมาตรฐานการปฏิบัติในเชิงป้องกันแทนการดำเนินการทางวินัยหรือการดำเนินคดีในกรณีที่มีพยานหลักฐานไม่เพียงพอหรือผู้ร้องเกรงกลัวว่าจะเกิดอันตราย รวมถึงให้ความร่วมมือในการคุ้มครองผู้ให้ข้อมูลการตรวจสอบกลั่นกรองกรณีการกลั่นแกล้งร้องเรียนโดยไม่บริสุทธิ์ใจอยู่เสมอ

๔. เปิดโอกาสให้ภาคประชาชนและภาคประชาสังคมเข้ามามีส่วนร่วมในการติดตามและตรวจสอบการดำเนินงานของภาครัฐ โดยมีตัวแทนภาคประชาชนและภาคประชาสังคมได้รับการแต่งตั้งให้เป็นส่วนหนึ่งในคณะกรรมการผู้รับผิดชอบงานส่งเสริมจริยธรรม

๕. สนับสนุนและเป็นกำลังสำคัญในการรณรงค์ที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานทางจริยธรรม เผยแพร่หลักคิดในการยกระดับมาตรฐานทางจริยธรรมภาครัฐให้เจ้าหน้าที่ของรัฐทุกคนมีมาตรฐานทางจริยธรรมที่สูงขึ้น เป็นที่พึ่งและเป็นที่ไว้วางใจของประชาชนตามวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้

๖. ให้มีการบูรณาการระหว่างหน่วยงานหรือกลไกที่ขับเคลื่อนงานด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และป้องกันการทุจริตในภูมิภาค อาทิ สำนักงาน ป.ป.ท. จังหวัด สำนักงาน ป.ป.ช. จังหวัด คณะกรรมการธรรมาภิบาลจังหวัด (ก.ธ.จ.) เพื่อให้การดำเนินงานมีความสอดคล้อง และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

<u>- กลไกในส่วนท้องถิ่น</u>

๑. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการจัดทำข้อกำหนดจริยธรรมของท้องถิ่นเพิ่มเติมจากประมวลจริยธรรม โดยพิจารณาให้สอดคล้อง เหมาะสมกับบทบาทภารกิจที่มีลักษณะเฉพาะของแต่ละองค์กร ลักษณะงานของเจ้าหน้าที่ในแต่ละสายงานที่แตกต่างกัน รวมถึงสภาพปัญหาหรือความเสี่ยงทางจริยธรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่ง เพื่อให้การขับเคลื่อนประมวลจริยธรรมพนักงานส่วนท้องถิ่นมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จัดทำคู่มืออธิบายและกำหนดพฤติกรรม ส่งเสริมให้มีการปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมที่สอดคล้องกับมาตรฐานทางจริยธรรมกลาง ทั้งนี้ การกำหนดมาตรฐานทางจริยธรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจพิจารณาถึงบริบท ความเชื่อ ค่านิยมอันมีความแตกต่างกันตามบริบทของท้องถิ่นที่มีลักษณะเฉพาะด้วยก็ได้

๒. ให้มีหน่วยงานทำหน้าที่ให้คำปรึกษา แนะนำ และรับเรื่องร้องเรียนพฤติกรรมล่อแหลมต่อการฝ่าฝืนจริยธรรม หรือปัญหาข้อขัดแย้งในเชิงคุณค่าด้านจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐภายในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อนำไปสู่การพิจารณากำหนดแนวทางหรือมาตรฐานการปฏิบัติ

๓. ต้องพัฒนากลไกในการกระตุ้นการรายงานพฤติกรรมที่ผิดจริยธรรมต่อหน่วยงานทำหน้าที่ให้คำปรึกษา แนะนำ และรับเรื่องร้องเรียนรวมถึงส่งเสริมจริยธรรมภายในจังหวัด รวมถึงให้ความร่วมมือในการคุ้มครองผู้ให้ข้อมูล และตรวจสอบกลั่นกรองกรณีการกลั่นแกล้งร้องเรียนโดยไม่บริสุทธิ์ใจอยู่เสมอ

๔. เปิดโอกาสให้ภาคประชาชนและภาคประชาสังคมในท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการติดตามและตรวจสอบการดำเนินงานของภาครัฐโดยมีตัวแทนภาคประชาชนและภาคประชาสังคมได้รับการแต่งตั้งให้เป็นส่วนหนึ่งในคณะกรรมการผู้รับผิดชอบงานส่งเสริมจริยธรรม

๕. สนับสนุน รณรงค์ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานทางจริยธรรม และเผยแพร่หลักคิดในการยกระดับมาตรฐานทางจริยธรรมภาครัฐให้เจ้าหน้าที่ของรัฐทุกคนมีมาตรฐานทางจริยธรรมที่สูงขึ้น เป็นที่พึ่งและเป็นที่ไว้วางใจของประชาชนตามวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้

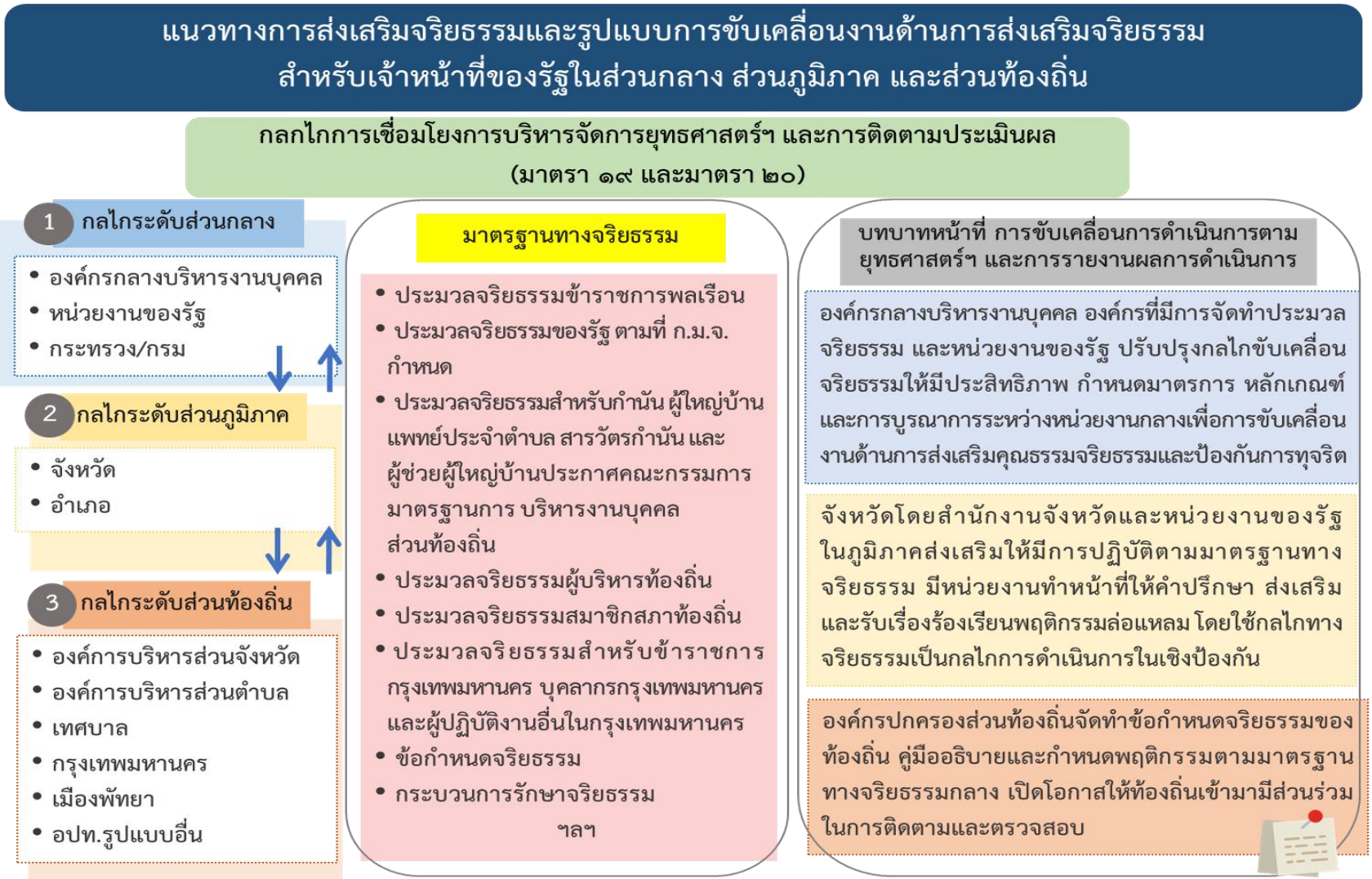

แผนภาพ : แนวทางการส่งเสริมจริยธรรมและรูปแบบการขับเคลื่อนงานด้านการส่งเสริมจริยธรรมสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น

- แผนที่นำทางการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ (Roadmap) ๖ ปี

ประเด็นการขับเคลื่อน ภารกิจ	ระยะเวลาการขับเคลื่อน					เป้าหมาย ตัวชี้วัด
	ปีที่ ๑	ปีที่ ๒	ปีที่ ๓	ปีที่ ๔	ปีที่ ๕ และปีที่ ๖	
สร้างมาตรฐานทางจริยธรรมภายในหน่วยงานของรัฐ	หน่วยงานของรัฐทุกหน่วยงานมีมาตรฐานทางจริยธรรมและคู่มือและสื่อการเรียนรู้	- ขับเคลื่อนการจัดทำข้อกำหนดพฤติกรรมพึงประสงค์/พึงละเว้น ขยายผลความสำเร็จ - เจ้าหน้าที่ของรัฐไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐ ทราบและเข้าใจมาตรฐานทางจริยธรรม	- ตรวจสอบติดตามขยายผล - เจ้าหน้าที่ของรัฐไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๐ ทราบและเข้าใจมาตรฐานทางจริยธรรม	- ตรวจสอบติดตามขยายผล - เจ้าหน้าที่ของรัฐไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ทราบและเข้าใจมาตรฐานทางจริยธรรม	- ตรวจสอบติดตามขยายผล - เจ้าหน้าที่ของรัฐไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๐ ทราบและเข้าใจมาตรฐานทางจริยธรรม	- ประมวลจริยธรรม - คู่มือ - สื่อการเรียนรู้ - ข้อกำหนดจริยธรรม - กลไกการบูรณาการระหว่างหน่วยงานด้านคุณธรรมจริยธรรม การปราบปรามการทุจริต เช่น สำนักงาน ป.ป.ช. สำนักงาน ป.ป.ท. กระทรวงวัฒนธรรม ศูนย์คุณธรรม - เจ้าหน้าที่ของรัฐ ร้อยละ ๙๐ ทราบและเข้าใจมาตรฐานทางจริยธรรม
นโยบายและระบบการส่งเสริมจริยธรรม	หน่วยงานของรัฐมอบหมายให้มีผู้รับผิดชอบงานด้านจริยธรรม	ขับเคลื่อนนโยบาย ตรวจสอบติดตามประเมินผล	ขับเคลื่อนนโยบาย ตรวจสอบติดตามประเมินผล	ขับเคลื่อนนโยบาย ตรวจสอบติดตามประเมินผล	ขับเคลื่อนนโยบาย ตรวจสอบติดตามประเมินผล	- นโยบายและมาตรการ - มีกลไกขับเคลื่อนจริยธรรม - มีหน่วยงานทำหน้าที่ให้คำปรึกษา แนะนำ และรับเรื่องร้องเรียน
	จัดทำแบบรายงานประจำปี	ตรวจสอบติดตาม เผยแพร่	ตรวจสอบติดตาม เผยแพร่	ตรวจสอบติดตาม เผยแพร่	ตรวจสอบติดตาม เผยแพร่	

ประเด็นการขับเคลื่อนภารกิจ	ระยะเวลาการขับเคลื่อน					เป้าหมายตัวชี้วัด
	ปีที่ ๑	ปีที่ ๒	ปีที่ ๓	ปีที่ ๔	ปีที่ ๕ และปีที่ ๖	
	เสนอกฎหมาย Whistleblower Protection	มีกฎหมายหรือมาตรการกลางด้าน Whistleblower Protection	ติดตามผลการปฏิบัติ	ติดตามผลการปฏิบัติ	ติดตามผลการปฏิบัติ	- คณะกรรมการมาตรฐานทางจริยธรรม - มีกฎหมายหรือมาตรการ
	เชื่อมโยงระบบ Call Center กับกลไกจริยธรรม	ขับเคลื่อนนโยบายตรวจสอบติดตามประเมินผล เผยแพร่กรณีที่สำเร็จ	ขับเคลื่อนนโยบายตรวจสอบติดตามประเมินผล เผยแพร่กรณีที่สำเร็จ	ขับเคลื่อนนโยบายตรวจสอบติดตามประเมินผล เผยแพร่กรณีที่สำเร็จ	ขับเคลื่อนนโยบายตรวจสอบติดตามประเมินผล เผยแพร่กรณีที่สำเร็จ	Whistleblower Protection - จำนวนหลักสูตรผู้นำจริยธรรม รวมทั้งการนำหลักสูตรด้านจริยธรรมบรรจุเข้าไปในการพัฒนาเจ้าหน้าที่ของรัฐทุกระดับ - ผู้นำองค์กรรับรู้และเข้าใจจริยธรรมและกลไกจริยธรรมไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ - แบบรายงานประจำปี และการเชื่อมโยงกลไกจริยธรรมกับระบบการร้องทุกข์
	พัฒนาหลักสูตรผู้นำจริยธรรม	ผู้นำองค์กรรับรู้และเข้าใจจริยธรรมและกลไกจริยธรรม ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐	ผู้นำองค์กรรับรู้และเข้าใจจริยธรรมและกลไกจริยธรรม ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐	ผู้นำองค์กรรับรู้และเข้าใจจริยธรรมและกลไกจริยธรรม ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๐	ผู้นำองค์กรรับรู้และเข้าใจจริยธรรมและกลไกจริยธรรม ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐	
	ขับเคลื่อนกลไกจริยธรรมต่าง ๆ สู่การปฏิบัติ	ขับเคลื่อนนโยบายตรวจสอบติดตามประเมินผล	ขับเคลื่อนนโยบายตรวจสอบติดตามประเมินผล	ขับเคลื่อนนโยบายตรวจสอบติดตามประเมินผล	ขับเคลื่อนนโยบายตรวจสอบติดตามประเมินผล	
การนำมาตรฐานทางจริยธรรมไปใช้กับการบริหารงานบุคคล	ออกแบบหลักเกณฑ์และวิธีการจริยธรรมมาใช้ในการบริหารงานบุคคล	พัฒนาระบบการจัดเก็บข้อมูลและฐานข้อมูล	นำไปใช้และตรวจสอบติดตามประเมินผล	นำไปใช้และตรวจสอบติดตามประเมินผล	นำไปใช้และตรวจสอบติดตามประเมินผล	- เครื่องมือการบริหารงานบุคคลเชิงจริยธรรม - ระบบการประเมินแนวราบ

ประเด็นการขับเคลื่อนภารกิจ	ระยะเวลาการขับเคลื่อน					เป้าหมาย ตัวชี้วัด
	ปีที่ ๑	ปีที่ ๒	ปีที่ ๓	ปีที่ ๔	ปีที่ ๕ และปีที่ ๖	
	พัฒนาระบบการประเมินแนวราบ	พัฒนาระบบการจัดเก็บข้อมูลและฐานข้อมูล	นำไปใช้และตรวจสอบติดตามประเมินผล	นำไปใช้และตรวจสอบติดตามประเมินผล	นำไปใช้และตรวจสอบติดตามประเมินผล	- ระบบการประเมินแนวดิ่ง - ระบบคัดกรองทางจริยธรรม - มีการนำพฤติกรรมทางจริยธรรม หรือการนำต้นทุนทางสังคมในการทำความดี (Social Credit) มาใช้ในกระบวนการบริหารงานบุคคล
	ออกแบบระบบตรวจสอบผลประโยชน์ทับซ้อน	พัฒนาระบบการจัดเก็บข้อมูลและฐานข้อมูล	นำไปใช้และตรวจสอบติดตามประเมินผล	นำไปใช้และตรวจสอบติดตามประเมินผล	นำไปใช้และตรวจสอบติดตามประเมินผล	- คู่มือคำอธิบายพฤติกรรมทางจริยธรรมที่ควรทำและไม่ควรกระทำ และพฤติกรรมการขัดกันของผลประโยชน์ทับซ้อน - ระบบตรวจสอบผลประโยชน์ทับซ้อน
รวมพลังสร้างสังคม-วัฒนธรรมจริยธรรม	พัฒนากลไกการมีส่วนร่วมตรวจสอบติดตามโดยภาคประชาชน	ขับเคลื่อนนโยบายตรวจสอบติดตามประเมินผล	ขับเคลื่อนนโยบายตรวจสอบติดตามประเมินผล	ขับเคลื่อนนโยบายตรวจสอบติดตามประเมินผล	ขับเคลื่อนนโยบายตรวจสอบติดตามประเมินผล	- คำสั่งแต่งตั้งประชาชนร่วมส่งเสริมจริยธรรม

ประเด็นการขับเคลื่อนภารกิจ	ระยะเวลาการขับเคลื่อน					เป้าหมาย ตัวชี้วัด
	ปีที่ ๑	ปีที่ ๒	ปีที่ ๓	ปีที่ ๔	ปีที่ ๕ และปีที่ ๖	
	ขับเคลื่อนโครงการกิจกรรมมาตรการด้านการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน	นำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ	นำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ	นำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ	นำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ	- จำนวนกิจกรรม/โครงการการรวมพลังเพื่อสร้างการมีส่วนรวม ระหว่างหน่วยงานด้านคุณธรรม จริยธรรม การปราบปรามการทุจริต เช่น สำนักงาน ป.ป.ช. สำนักงาน ป.ป.ท. กระทรวงวัฒนธรรม ศูนย์คุณธรรม สถานศึกษา สถาบันการการศึกษา องค์กรทางศาสนา - มีระบบ Social Credit โดยอาจเชื่อมโยงกับแผนปฏิบัติการส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ
	ออกแบบระบบ Social Credit	พัฒนาระบบการจัดเก็บข้อมูลและฐานข้อมูล	นำไปใช้และตรวจสอบติดตามประเมินผล	นำไปใช้และตรวจสอบติดตามประเมินผล	นำไปใช้และตรวจสอบติดตามประเมินผล	
การสื่อสารเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจ	ออกแบบดัชนีการรับรู้มาตรฐานทางจริยธรรม	พัฒนาระบบการจัดเก็บข้อมูลและฐานข้อมูล	นำไปใช้และตรวจสอบติดตามประเมินผลเผยแพร่	นำไปใช้และตรวจสอบติดตามประเมินผลเผยแพร่	นำไปใช้และตรวจสอบติดตามประเมินผลเผยแพร่	- จำนวนกิจกรรม - ดัชนีการรับรู้มาตรฐานทางจริยธรรม - สื่อสมัยใหม่ในรูปแบบที่หลากหลาย เหมาะสมกับเจ้าหน้าที่ของรัฐในแต่ละช่วงอายุ และสามารถสื่อสารไป
	ขับเคลื่อนนโยบาย/โครงการ/กิจกรรม	นำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ	นำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ	นำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ	นำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ	
	สำรวจทัศนคติประชาชน	ประชาชนรับรู้และเข้าใจจริยธรรมภาครัฐไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐	ประชาชนรับรู้และเข้าใจจริยธรรมภาครัฐไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐	ประชาชนรับรู้และเข้าใจจริยธรรมภาครัฐไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๐	ประชาชนรับรู้และเข้าใจจริยธรรมภาครัฐไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐	

ประเด็นการขับเคลื่อนภารกิจ	ระยะเวลาการขับเคลื่อน					เป้าหมายตัวชี้วัด
	ปีที่ ๑	ปีที่ ๒	ปีที่ ๓	ปีที่ ๔	ปีที่ ๕ และปีที่ ๖	
						ยังกลุ่มเป้าใหม่ได้อย่างรวดเร็วและกว้างขวาง - เด็ก เยาวชน นิสิต นักศึกษา ได้รับการส่งเสริม พัฒนาองค์ความรู้เกี่ยวกับคุณธรรมจริยธรรม และมีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมรณรงค์เพื่อปลูกฝังจิตสำนึกด้านจริยธรรม โดยดำเนินการร่วมกับสถานศึกษาและสถาบันการศึกษา รวมถึงองค์กรทางศาสนา - ประชาชนรับรู้และเข้าใจจริยธรรมภาครัฐไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐

- แนวทางการติดตามประเมินผล และผู้รับผิดชอบ

<u>- แนวทางการติดตามประเมินผล</u>

๑. ตรวจสอบติดตามผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ในแผนที่นำทางการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ (Roadmap) ทุกระยะ โดยเสนอคณะกรรมการมาตรฐานทางจริยธรรม (ก.ม.จ.) และคณะรัฐมนตรีพิจารณา

๒. ให้องค์กรกลางบริหารงานบุคคล จัดทำรายงานการประเมินผลการดำเนินงานตามแบบรายงานประจำปีตามมาตรา ๑๙ ของพระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. ๒๕๖๒ เพื่อเสนอคณะกรรมการมาตรฐานทางจริยธรรม (ก.ม.จ.)

๓. ประเมินผลสัมฤทธิ์ของการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมของพระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. ๒๕๖๒ โดยใช้เครื่องมือประเมินในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ในประเด็น ดังนี้

๓.๑ ประเมินผลการดำเนินการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมตามยุทธศาสตร์ด้านมาตรฐานทางจริยธรรมและการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐเพื่อการกำกับและติดตาม

๓.๒ ประเมินผลลัพธ์/ผลสำเร็จของการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมตามยุทธศาสตร์ด้านมาตรฐานทางจริยธรรมและการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐ

<u>- ผู้รับผิดชอบ</u>

คณะกรรมการมาตรฐานทางจริยธรรม องค์กรกลางบริหารงานบุคคล และหน่วยงานของรัฐตามพระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. ๒๕๖๒

(รายละเอียดตามแผนภาพกลไกการติดตามประเมินผลการดำเนินการยุทธศาสตร์ด้านมาตรฐานทางจริยธรรมและการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐ)

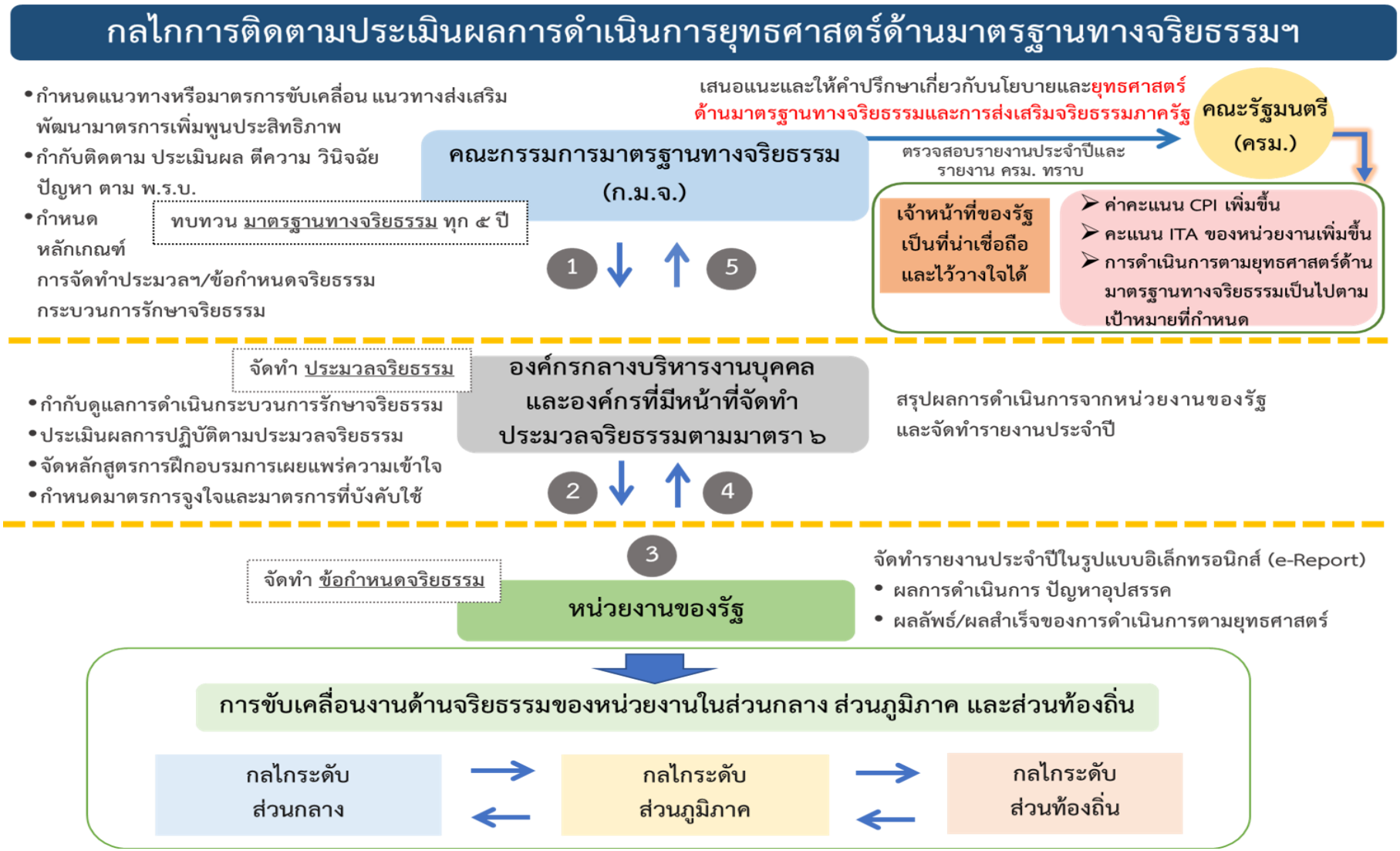

แผนภาพ : กลไกการติดตามประเมินผลการดำเนินการยุทธศาสตร์ด้านมาตรฐานทางจริยธรรมและการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐ

- สรุปแนวทางการดำเนินการ/โครงการ

ประเด็นการขับเคลื่อนภารกิจ	กรอบระยะเวลา																				ผู้รับผิดชอบ	วงเงิน		เป้าหมาย	ตัวชี้วัด
	๒๕๖๕				๒๕๖๖				๒๕๖๗				๒๕๖๘				๒๕๖๙-๒๕๗๐					ล้านบาท	แหล่งเงิน		
	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔					
๑. การจัดทำมาตรฐานทางจริยธรรม คู่มือและสื่อการเรียนรู้																					- ก.ม.จ. - สำนักงาน ก.พ. - สำนักงาน ป.ป.ช. - สำนักงาน ป.ป.ท. - หน่วยงานของรัฐทุกหน่วยงาน	-	-	- สร้างจริยธรรมเป็นมาตรฐานเดียวกัน	- เจ้าหน้าที่ของรัฐร้อยละ ๙๐ ทราบและเข้าใจมาตรฐานทางจริยธรรม
๒. จัดทำแบบรายงานประจำปี																					- สำนักงาน ก.พ.	-	-	- มีกลไกการตรวจสอบติดตามด้านจริยธรรมที่มีประสิทธิภาพ	- มีแบบรายงานประจำปีและการเชื่อมโยงกลไกจริยธรรมกับระบบการร้องทุกข์
- ออกแบบ																									
- พัฒนาระบบจัดเก็บและฐานข้อมูล																									

ประเด็นการขับเคลื่อนภารกิจ	กรอบระยะเวลา																				ผู้รับผิดชอบ	วงเงิน		เป้าหมาย	ตัวชี้วัด
	๒๕๖๕				๒๕๖๖				๒๕๖๗				๒๕๖๘				๒๕๖๙-๒๕๗๐					ล้านบาท	แหล่งเงิน		
	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔					
๓. เพิ่มประสิทธิภาพให้กับกลไกการขับเคลื่อนจริยธรรมในระดับหน่วยงาน																					- สำนักงาน ก.พ. - สำนักงาน ก.พ.ร. - สำนักงาน ป.ป.ช. - สำนักงาน ป.ป.ท. - กระทรวงวัฒนธรรม	-	-	- มีกลไกขับเคลื่อนจริยธรรมที่มีประสิทธิภาพ	- สำเร็จ/ไม่สำเร็จ
๔. Whistleblower Protection																					- สำนักงาน ก.พ. - สำนักงาน ป.ป.ช.	-	-	- มีกฎหมายหรือมาตรการกลางด้าน Whistleblower Protection	- สำเร็จ/ไม่สำเร็จ
๕. พัฒนาหลักสูตรผู้นำจริยธรรม																					- สำนักงาน ก.พ.	-	-	- สร้างการรับรู้เข้าใจจริยธรรมแก่ผู้นำองค์กร	- ผู้นำองค์กรรับรู้และเข้าใจจริยธรรมและกลไก

ประเด็นการขับเคลื่อนภารกิจ	กรอบระยะเวลา																				ผู้รับผิดชอบ	วงเงิน		เป้าหมาย	ตัวชี้วัด
	๒๕๖๕				๒๕๖๖				๒๕๖๗				๒๕๖๘				๒๕๖๙-๒๕๗๐					ล้านบาท	แหล่งเงิน		
	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔					
																									จริยธรรมไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐
๖. นำมาตรฐานทางจริยธรรมไปใช้กับการบริหารงานบุคคล																					- สำนักงาน ก.พ.	-	-	- เครื่องมือการบริหารงานบุคคลเชิงจริยธรรม - ระบบตรวจสอบผลประโยชน์ทับซ้อน	- สำเร็จ/ไม่สำเร็จ
- ออกแบบ																									
- พัฒนาระบบจัดเก็บและฐานข้อมูล																									
๗. ระบบ Social Credit																					- สำนักงาน ก.พ. - กระทรวงวัฒนธรรม - ศูนย์คุณธรรม	-	-	- มีระบบ Social Credit	- สำเร็จ/ไม่สำเร็จ
- ออกแบบ																									
- พัฒนาระบบจัดเก็บและฐานข้อมูล																									
๘. ดัชนีการรับรู้มาตรฐานทางจริยธรรม																					- สำนักงาน ก.พ.	-	-	- เครื่องมือติดตามและสร้างการรับรู้เข้าใจการ	- สำเร็จ/ไม่สำเร็จ

ประเด็นการขับเคลื่อนภารกิจ	กรอบระยะเวลา																				ผู้รับผิดชอบ	วงเงิน		เป้าหมาย	ตัวชี้วัด
	๒๕๖๕				๒๕๖๖				๒๕๖๗				๒๕๖๘				๒๕๖๙-๒๕๗๐					ล้านบาท	แหล่งเงิน		
	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔					
																								ขับเคลื่อนจริยธรรม	
๙. การรณรงค์รูปแบบใหม่																					- สำนักงาน ก.พ. - สำนักงาน ป.ป.ช. - สำนักงาน ป.ป.ท. - กระทรวงวัฒนธรรม - ศูนย์คุณธรรม - สถานศึกษา - สถาบันการการศึกษาองค์กรทางศาสนา - องค์กรเครือข่ายด้าน	-	-	- ประชาชนมีการรับรู้เข้าใจจริยธรรมภาครัฐ	- ประชาชนรับรู้และเข้าใจจริยธรรมภาครัฐไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐

ประเด็นการขับเคลื่อนภารกิจ	กรอบระยะเวลา																				ผู้รับผิดชอบ	วงเงิน		เป้าหมาย	ตัวชี้วัด
	๒๕๖๕				๒๕๖๖				๒๕๖๗				๒๕๖๘				๒๕๖๙-๒๕๗๐					ล้านบาท	แหล่งเงิน		
	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔					
																					คุณธรรมจริยธรรม				

แบบฟอร์มการขอเผยแพร่ข้อมูลผ่านเว็บไซต์ของหน่วยงานในราชการบริหารส่วนกลาง
สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข
ตามประกาศสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข
เรื่อง แนวทางการเผยแพร่ข้อมูลต่อสาธารณะผ่านเว็บไซต์ของหน่วยงาน พ.ศ. ๒๕๖๑
สำหรับหน่วยงานในราชการบริหารส่วนกลางสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

แบบฟอร์มการขอเผยแพร่ข้อมูลผ่านเว็บไซต์ของหน่วยงานในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

ชื่อหน่วยงาน : ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข
วัน/เดือน/ปี : ๓ กันยายน ๒๕๖๕
หัวข้อ: ยุทธศาสตร์ด้านมาตรฐานทางจริยธรรมและการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐ (พ.ศ. ๒๕๖๕-๒๕๗๐)

รายละเอียดข้อมูล (โดยสรุปหรือเอกสารแนบ)
ยุทธศาสตร์ด้านมาตรฐานทางจริยธรรมและการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐ (พ.ศ. ๒๕๖๕-๒๕๗๐)

Link ภายนอก: ไม่มี

หมายเหตุ: .....
.....
.....

ผู้รับผิดชอบการให้ข้อมูล
พศวีร์ วัชรบุตร
(นายพศวีร์ วัชรบุตร)
ตำแหน่ง นักทรัพยากรบุคคลปฏิบัติการ
วันที่ ๓ เดือน กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๕

ผู้อนุมัติรับรอง
สุชาฎา วรินทร์เวช
(นางสาวสุชาฎา วรินทร์เวช)
ตำแหน่ง นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ (หัวหน้า)
วันที่ ๓ เดือน กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๕

ผู้รับผิดชอบการนำข้อมูลขึ้นเผยแพร่
พศวีร์ วัชรบุตร
(นายพศวีร์ วัชรบุตร)
นักทรัพยากรบุคคลปฏิบัติการ
วันที่ ๓ เดือน กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๕

แผนปฏิบัติราชการ

ด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริต และประพฤติมิชอบ

กระทรวงสาธารณสุข
ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

TAC
Together Against Corruption

กระทรวงสาธารณสุขใสสะอาด ร่วมต้านทุจริต
(Together Against Corruption)

ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข

Together Against Corruption

คำนำ

แผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) เป็นแผนที่ดำเนินการต่อเนื่องมาจากแผนแม่บทการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) ที่ขยายกรอบเวลาให้ใช้ต่อไปจนถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๕ เพื่อเป็นเครื่องมือให้หน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ใช้เป็นแนวทางการขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาการทุจริตและประพฤติมิชอบ ผลักดันสู่การปฏิบัติให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายของแผนระดับ ๑ ถึงแผนระดับ ๓ ภายในกรอบระยะเวลาที่กำหนด โดยมีเป้าหมายคือ **“กระทรวงสาธารณสุข ปลอดจากการทุจริตและประพฤติมิชอบ”** และนำ **มาตรการ Three Pronged measures (มาตรการหอก ๓ แฉก : LPL)** มาใช้ในการป้องกันการทุจริต ประกอบด้วย **(๑) การบังคับใช้กฎหมาย (Law enforcement) (๒) การป้องกันการทุจริต (Prevention) และ (๓) ความรอบรู้สู้โกง (Literacy)** และขับเคลื่อนการดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมายตามคำขวัญ (Motto) ที่ว่า **“กระทรวงสาธารณสุขใสสะอาด ร่วมต้านทุจริต” (Together Against Corruption : TAC)**

กระทรวงสาธารณสุข หวังเป็นอย่างยิ่งว่าทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข จะได้ให้ความสำคัญและนำแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) เป็นแนวทางสู่การปฏิบัติ รวมทั้งสร้างจิตสำนึกและค่านิยมให้ทุกภาคส่วนตื่นตัว มีความละอายต่อการทุจริตและประพฤติมิชอบทุกรูปแบบ นำไปสู่เป้าหมายแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) เพื่อให้กระทรวงสาธารณสุขมีความโปร่งใส ปลอดจากการทุจริตและประพฤติมิชอบ และนำสู่เป้าหมายตามแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นที่ ๒๑ การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ต่อไป

ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข
ตุลาคม ๒๕๖๕

Together Against Corruption

สารบัญ

		หน้า
คำนำ		ก
สารบัญ		ข
ส่วนที่ ๑	**บทสรุปผู้บริหาร**	๑
ส่วนที่ ๒	**ความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับตามนัยยะของมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐**	๗
	๒.๑ แผนระดับที่ ๑	๗
	๒.๒ แผนระดับที่ ๒	๘
	๒.๓ แผนระดับที่ ๓	๑๒
ส่วนที่ ๓	**สถานการณ์การทุจริตในสังคมไทยและกระทรวงสาธารณสุข การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและการฉายภาพอนาคต**	๓๐
	๓.๑ สถานการณ์การทุจริตในสังคมไทย	๓๐
	๓.๑.๑ ดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index : CPI)	๓๕
	๓.๑.๒ การประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (Integrity and Transparency Assessment : ITA)	๔๒
	๓.๑.๓ พฤติกรรมที่ยึดมั่นความซื่อสัตย์สุจริตของเด็กและเยาวชน พ.ศ. ๒๕๖๔	๔๔
	๓.๑.๔ วัฒนธรรมค่านิยมสุจริต ทัศนคติและพฤติกรรมในการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบของประชาชน พ.ศ. ๒๕๖๔	๔๖

หน้า

๓.๒ สถานการณ์การทุจริตในกระทรวงสาธารณสุข ๕๑

๓.๒.๑ ข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่รัฐกระทำการทุจริต หรือประพฤติมิชอบของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ๕๑

๓.๒.๒ การประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (ITA) ของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ๕๘

๓.๓ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม ๖๖

- การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมในด้านต่าง ๆ ตามกรอบแนวคิด ๖๗

๓.๔ การฉายภาพอนาคต ๗๘

๓.๔.๑ ภาพอนาคตของบุคลากรและสังคมกระทรวงสาธารณสุข ๗๙

๓.๔.๒ ภาพอนาคตของการประเมินคุณธรรมและความโปร่งในการดำเนินงานของหน่วยงาน ๗๙

๓.๔.๓ ภาพอนาคตของการป้องกันการทุจริต ๘๐

๓.๔.๔ ภาพอนาคตของการปราบปรามการทุจริต ๘๐

๓.๔.๕ ภาพอนาคตของการกระบวนการนโยบายการปฏิบัติราชการ ๘๑

๓.๔.๖ ภาพอนาคตเจตจำนงของผู้บริหารทั้งข้าราชการการเมืองและข้าราชการประจำ ๘๑

ส่วนที่ ๔ สาระสำคัญของแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ๘๓

๔.๑ สาระสำคัญของแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบกระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ๘๓

๔.๑.๑ วัตถุประสงค์ ๘๓

๔.๑.๒ ภาพรวมเป้าหมาย ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมายและแผนย่อย ๘๔

หน้า

๔.๑.๓ แผนย่อยที่ ๑ ปลูกฝังวิธีคิด ปลุกจิตสำนึก ให้มีพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริต ๘๕

๔.๑.๔ แผนย่อยที่ ๒ การป้องกันการทุจริต ๙๑

๔.๑.๕ แผนย่อยที่ ๓ เสริมสร้างประสิทธิภาพ ในการปราบปรามการทุจริต ๑๐๓

๔.๒ ผลที่ได้รับจากแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ๑๐๗

ส่วนที่ ๕ การขับเคลื่อน การติดตามประเมินผล และการบริหารความเสี่ยง ๑๐๘

๕.๑ กลไกและการบริหารการขับเคลื่อนการดำเนินงาน ตามแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกันปราบปราม การทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ๑๐๘

๕.๒ แนวทาง กรอบแนวคิด และรูปแบบการติดตามประเมินผล ตามแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริต และประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ๑๐๙

๕.๓ การติดตามและประเมินผลตามแผนปฏิบัติราชการ ด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ๑๑๓

๕.๔ การบริหารความเสี่ยงและการจัดการความเสี่ยง ๑๑๖

บรรณานุกรม ๑๑๙

ผู้จัดทำ ๑๒๐

สารบัญตาราง

		หน้า
ตารางที่ ๑	คะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต (CPI) จาก ๙ แหล่งข้อมูล ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๙-๒๕๖๔	๓๙
ตารางที่ ๒	งบประมาณแผนงานบูรณาต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๕	๔๘
ตารางที่ ๓	ตารางแสดงจำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่รัฐกระทำการทุจริต หรือประพฤติมิชอบของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๕๙ จากระบบรายงานข้อร้องเรียน เจ้าหน้าที่รัฐกระทำการทุจริตหรือประพฤติมิชอบ ของสำนักงาน ป.ป.ท.	๕๔
ตารางที่ ๔	ตารางแสดงจำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่รัฐกระทำการทุจริต หรือประพฤติมิชอบของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๒ จากระบบรายงานข้อร้องเรียน เจ้าหน้าที่รัฐกระทำการทุจริตหรือประพฤติมิชอบ ของสำนักงาน ป.ป.ท.	๕๕
ตารางที่ ๕	ตารางแสดงจำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่รัฐกระทำการทุจริต หรือประพฤติมิชอบของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๖๓-๒๕๖๕ จากระบบรายงานข้อร้องเรียน เจ้าหน้าที่รัฐกระทำการทุจริตหรือประพฤติมิชอบ ของสำนักงาน ป.ป.ท.	๕๖
ตารางที่ ๖	ผลการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงาน ของหน่วยงานภาครัฐ (ITA) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ ของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข	๕๙
ตารางที่ ๗	ผลการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงาน ของหน่วยงานภาครัฐ (ITA) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ ของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข	๖๒

สารบัญแผนภาพ

		หน้า
แผนภาพที่ ๑	ความสอดคล้องของแผน ๓ ระดับกับแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)	๒๙
แผนภาพที่ ๒	คะแนนการประเมินดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index : CPI) ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๘-๒๕๖๔ ของประเทศไทย	๓๔
แผนภาพที่ ๓	ผลการประเมิน ITA ภาพรวมระดับประเทศ ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕	๔๓
แผนภาพที่ ๔	ผลการสำรวจพฤติกรรมที่ยึดมั่นความซื่อสัตย์สุจริตของเด็กและเยาวชนไทย พ.ศ. ๒๕๖๔	๔๖
แผนภาพที่ ๕	ผลการสำรวจวัฒนธรรม ค่านิยมสุจริต ทัศนคติ และพฤติกรรมในการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบของประชาชน พ.ศ. ๒๕๖๔	๔๗
แผนภาพที่ ๖	ความเชื่อมโยงระหว่างเป้าหมาย ประเด็นการประเมินที่ประเทศไทยได้คะแนนค่อนข้างต่ำและแหล่งข้อมูล	๕๐
แผนภาพที่ ๗	แสดงจำนวนรวมข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่รัฐกระทำการทุจริตหรือประพฤติมิชอบของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๖๕ จากระบบรายงานข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่รัฐกระทำการทุจริตหรือประพฤติมิชอบของสำนักงาน ป.ป.ท.	๕๗
แผนภาพที่ ๘	แสดงผลการประเมิน ITA จำแนกรายตัวชี้วัดในภาพรวมของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔	๖๑
แผนภาพที่ ๙	แสดงผลการประเมินจำแนกรายตัวชี้วัดในภาพรวมของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕	๖๕
แผนภาพที่ ๑๐	ภาพอนาคตของการป้องกันและปราบปรามการทุจริตของกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐	๘๒

สารบัญแผนภูมิ

หน้า

แผนภูมิที่ ๑ จำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่รัฐกระทำการทุจริตหรือประพฤติมิชอบ ของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๖๕ จำแนกตามกระบวนการจากระบบรายงาน ข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่รัฐกระทำการทุจริตหรือประพฤติมิชอบ ของสำนักงาน ป.ป.ท. ๕๗

Together Against Corruption

ส่วนที่ ๑

บทสรุปผู้บริหาร

การจัดทำแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ได้ให้ความสำคัญกับความสอดคล้องของแผน ๓ ระดับ ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐ ในเรื่อง “แนวทางการเสนอแผนเข้าสู่การพิจารณาของคณะรัฐมนตรี” โดยมีความสอดคล้องกับแผนระดับที่ ๑ และแผนระดับที่ ๒ รวมทั้งแผนระดับที่ ๓ ที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

แผนระดับที่ ๑ สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ ที่มุ่งให้ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ และดัชนีการรับรู้การทุจริตของประเทศไทย ในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐ อยู่ในอันดับ ๑ ใน ๔๓ และยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคงที่มุ่งให้บ้านเมืองมีความมั่นคงในทุกมิติและทุกระดับ เนื่องจากปัญหาการทุจริตถือเป็นปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง และถือเป็นการดำเนินการเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง

แผนระดับที่ ๒ สอดคล้องกับแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นที่ ๒๑ การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ แผนการปฏิรูปประเทศด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ (ฉบับปรับปรุง) และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) หมุดหมายที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัยมีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน ที่ส่งผลต่อการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติในด้านที่ ๖ คือ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ ๒ ประเด็นเป้าหมาย คือ ภาครัฐมีวัฒนธรรมการทำงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม ตอบสนองความต้องการได้อย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส และภาครัฐมีขนาดเล็กลง พร้อมปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง นอกจากนี้ หมุดหมายที่ ๑๓ ยังมีความเชื่อมโยงกับเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติในประเด็นที่ ๒๑ การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ และนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ ในส่วนเป้าหมายที่ให้หน่วยงานภาครัฐมีระบบป้องกันและแก้ไขการทุจริตและประชาชนไม่เพิกเฉยต่อการทุจริตของหน่วยงานภาครัฐ โดยมีตัวชี้วัด คือ ค่าดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index : CPI) ของประเทศไทย และระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการต่อต้านการทุจริต

แผนระดับ ๓ สอดคล้องแผนปฏิบัติการด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ที่ดำเนินการต่อเนื่องมาจากแผนปฏิบัติการด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ระยะที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๓-๒๕๖๕) กล่าวคือ แผนปฏิบัติการด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ครอบคลุม ๒ แผนย่อย ได้แก่ แผนย่อยการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ และแผนย่อยการปราบปรามการทุจริต ซึ่งมีความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องเชื่อมโยงกันและส่งเสริมสนับสนุนซึ่งกันและกัน และยังสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ด้านมาตรฐานทางจริยธรรมและการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐ (พ.ศ. ๒๕๖๕-๒๕๗๐) ภายใต้วิสัยทัศน์ เจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นที่เชื่อถือและไว้วางใจได้ (Trusted Public Officers) โดยมี ๕ ประเด็นยุทธศาสตร์ ครอบคลุมการสร้างมาตรฐานการพัฒนาผลักดันนโยบาย การส่งเสริมและบูรณาการรวมพลังกับทุกภาคส่วน ภายใต้ประเด็นท้าทายเชิงกลยุทธ์ที่ว่า “ไม่มีข้อยกเว้น ไม่มีข้อกังขา และไม่สูญเปล่า”

แผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) เป็นแผนที่ดำเนินการต่อเนื่องมาจากแผนแม่บทการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) ที่ขยายกรอบเวลาให้ใช้ต่อไปจนถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๕ จึงมีความเกี่ยวเนื่องเชื่อมโยงและส่งเสริมสนับสนุนซึ่งกันและกันกับแผนทั้ง ๓ ระดับ เพื่อเป็นเครื่องมือให้หน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขใช้เป็นแนวทางการขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาการทุจริตและประพฤติมิชอบ ผลักดันสู่การปฏิบัติให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายของแผนระดับ ๑ ถึงแผนระดับ ๓ ภายในกรอบระยะเวลาที่กำหนด โดยมีเป้าหมายคือ **“กระทรวงสาธารณสุข ปลอดจากการทุจริตและประพฤติมิชอบ”** ผลการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข มีคะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๙๕ ผลการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค มีคะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๙๕ และจำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่รัฐในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขกระทำการทุจริตหรือประพฤติมิชอบลดลง เมื่อสิ้นสุดแผนฯ ทั้งนี้ การขับเคลื่อนสู่เป้าหมายดังกล่าวนั้น ประกอบด้วยตัวชี้วัด ๓ ตัวชี้วัด คือ (๑) ร้อยละของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขผ่านเกณฑ์การประเมิน ITA (๒) ร้อยละของหน่วยงานในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขผ่านเกณฑ์การประเมิน ITA และ (๓) จำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่รัฐในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขกระทำการทุจริตหรือประพฤติมิชอบลดลง

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย				
	ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๗	ปี ๒๕๖๘	ปี ๒๕๖๙	ปี ๒๕๗๐
ร้อยละของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขผ่านเกณฑ์การประเมิน ITA	๙๒	๙๔	๙๔	๙๔	๙๕
ร้อยละของหน่วยงานในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขผ่านเกณฑ์การประเมิน ITA	๙๒	๙๔	๙๔	๙๔	๙๕
จำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่รัฐในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขกระทำการทุจริตหรือประพฤติมิชอบลดลง	๕	๑๐	๑๕	๒๐	๒๕

และมีแผนย่อยจำนวน ๓ แผนย่อย ประกอบด้วย แผนย่อยที่ ๑ ปลูกฝังวิธีคิด ปลุกจิตสำนึกให้มีพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริต แผนย่อยที่ ๒ การป้องกันการทุจริต และแผนย่อยที่ ๓ เสริมสร้างประสิทธิภาพในการปราบปรามการทุจริต ดังนี้

แผนย่อยที่ ๑ ปลูกฝังวิธีคิด ปลุกจิตสำนึก ให้มีพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริต แผนย่อยนี้ประกอบด้วยกลยุทธ์ ๔ กลยุทธ์

กลยุทธที่ ๑ ปลูกฝังวิธีคิด ปลุกจิตสำนึกให้ยึดถือผลประโยชน์ของประเทศชาติเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตนในการผลิตบุคลากรของสถาบันการศึกษาในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข

กลยุทธที่ ๒ ปลูกฝังวิธีคิด ปลุกจิตสำนึกให้ยึดถือผลประโยชน์ของประเทศชาติเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตนในบุคลากรกระทรวงสาธารณสุข

กลยุทธที่ ๓ ปลูกฝังวิธีคิด ปลุกจิตสำนึกในการนำจริยธรรม และค่านิยม MOPH เป็นรากฐานในการสร้างวัฒนธรรมการต่อต้านการทุจริต

กลยุทธที่ ๔ สร้างเครือข่ายบุคลากรกระทรวงสาธารณสุข เพื่อป้องกันและหยุดยั้งการทุจริต

โดยมุ่งเน้นการสร้างจิตสำนึกการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ดี น้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาปรับใช้กับบุคลากรกระทรวงสาธารณสุขทุกระดับ ให้สามารถแยกแยะผลประโยชน์ส่วนตัวและผลประโยชน์ส่วนรวมออกจากกันได้อย่างอัตโนมัติ การไม่ให้ไม่รับสินบน มีความละอายต่อการกระทำความผิด ไม่ละเลย ไม่เพิกเฉย และไม่อดทนต่อการทุจริตทุกรูปแบบ

สร้างวัฒนธรรมต่อต้านการทุจริต โดยแปลงหลักสูตรต้านทุจริตศึกษาที่คณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบไปดำเนินการ

แผนย่อยที่ ๒ การป้องกันการทุจริต แผนย่อยนี้ประกอบด้วยกลยุทธ์ ๓ กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ ๑ สร้างความตระหนักให้ผู้บริหารทุกระดับมีความพร้อมรับผิด (Accountability)

กลยุทธที่ ๒ ส่งเสริมการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรกระทรวงสาธารณสุข ให้มีความใสสะอาดปราศจากพฤติกรรมที่ส่อไปในทางทุจริต และใช้ดุลยพินิจโดยชอบด้วยกฎหมาย

กลยุทธที่ ๓ เพิ่มประสิทธิภาพกลไกการเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม

โดยมุ่งเน้นการขับเคลื่อนมาตรการป้องกันการทุจริต และให้ความสำคัญกับการแก้ปัญหาเพื่อลดการกระทำผิดของบุคลากรกระทรวงสาธารณสุข มีการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (สำนักงาน ป.ป.ช. กำหนด) และการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค (ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข กำหนด) การดำเนินงานตามแผนการปฏิรูปประเทศด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ (ฉบับปรับปรุง) ดำเนินกิจกรรมที่จะส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อประชาชนอย่างมีนัยสำคัญ พัฒนาระบบราชการไทยให้โปร่งใส ไร้ผลประโยชน์ พัฒนามาตรการสกัดกั้นการทุจริตเชิงนโยบายในการดำเนินโครงการขนาดใหญ่ ขับเคลื่อนโครงการความโปร่งใสในการก่อสร้างภาครัฐ จัดทำแผนบริหารความเสี่ยงการทุจริต และผลักดันมาตรการป้องกันการทุจริตตามมติคณะรัฐมนตรี ซึ่งถือเป็นเรื่องสำคัญสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม และมีการกำหนดแผนการดำเนินงานที่ชัดเจน

แผนย่อยที่ ๓ เสริมสร้างประสิทธิภาพในการปราบปรามการทุจริต แผนย่อยนี้ประกอบด้วยกลยุทธ์ ๒ กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ ๑ เพิ่มประสิทธิภาพการปราบปรามการทุจริต

กลยุทธที่ ๒ พัฒนาเครือข่ายและบูรณาการกระบวนการด้านการปราบปรามการทุจริต

โดยมุ่งเน้นการปรับปรุงและพัฒนากลไกและกระบวนการต่าง ๆ ของการปราบปรามการทุจริตทั้งระบบให้สามารถดำเนินการได้อย่างรวดเร็ว มีประสิทธิภาพ กฎหมายมีความทันสมัย การบังคับใช้กฎหมาย การสอบข้อเท็จจริง การดำเนินคดีมีประสิทธิภาพ เด็ดขาด รวดเร็ว และเป็นธรรม ทำให้ผู้กระทำความผิดได้รับการดำเนินคดีและลงโทษทั้งทางปกครอง วินัย อาญาอย่างรวดเร็วเป็นรูปธรรม เพื่อให้สังคมกระทรวงสาธารณสุขเกรงกลัวต่อการทุจริต ควบคู่ไปกับพัฒนาและปรับปรุงระบบข้อมูลเรื่องร้องเรียนให้เชื่อมโยงระหว่างศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต ศูนย์บริหารจัดการเรื่องราวร้องทุกข์ และศูนย์บริการข้อมูลภาครัฐเพื่อประชาชน (Government Contact Center : GCC 1111) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการเรื่องร้องเรียนและการดำเนินคดี

กลไกและการบริหารการขับเคลื่อนและติดตามประเมินผลแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) กำหนดกลไกการขับเคลื่อนการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ภายใต้หลักการ

๑. การใช้กระบวนการการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน

๒. ประสานพลังความร่วมมือจากทุกภาคส่วน เพื่อให้ได้ข้อเสนอในการดำเนินงานเชิงนโยบาย งบประมาณ และองค์ความรู้ด้านวิชาการ

๓. จัดกระบวนการอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง ให้สอดคล้องกับเป้าหมาย ตัวชี้วัดที่กำหนดในแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ตลอดจนคำนึงถึงความสำคัญเร่งด่วนของปัญหา

๔. มีการรายงานผลการดำเนินแผนงาน / โครงการ ภายใต้แผนการปฏิบัติงานของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข มี่เชื่อมโยงกับแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) อย่างต่อเนื่อง

๕. ใช้กลไกที่มีอยู่ให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด ด้วยการปรับปรุงหรือปรับเปลี่ยนบทบาทหรือกำหนดกลไกการดำเนินงานใหม่เท่าที่จำเป็น

การติดตามและประเมินผล ถือเป็นกระบวนการที่สำคัญยิ่งสำหรับการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) การติดตามและประเมินผล ยึดแนวทางของวงจรการบริหาร PDCA หรือวงจร Deming (Deming Cycle) อย่างกว้าง ๆ ไว้ ๔ ด้าน คือ Plan Do Check Act และกรอบแนวคิดดัชนีชี้วัดความสมดุล หรือ Balanced Scorecard ของ Robert S. Kaplan and David P. Norton ซึ่งประกอบไปด้วย ๔ มิติที่สำคัญ ได้แก่

๑. มิติด้านประสิทธิผลและความคุ้มค่า (Financial Perspective)

๒. มิติด้านผลกระทบต่อประชาชนที่จะได้รับการบริการจากภาครัฐที่มีความโปร่งใสและปราศจากการทุจริต (Customer Perspective)

๓. มิติด้านประสิทธิภาพของกระบวนการปฏิบัติงาน (Internal Perspective)

๔. มิติด้านการเรียนรู้และการเติบโต (Learning and Growth Perspective)

โดยดัดแปลงเกณฑ์ชี้วัดดังกล่าวซึ่งใช้กับภาคเอกชน ให้เหมาะสมกับบริบทของแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ซึ่งเป็นแผนปฏิบัติราชการที่ดำเนินการโดยภาครัฐ เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการแปลงแนวทางและขับเคลื่อนงานด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบของกระทรวงสาธารณสุข จากแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นที่ ๒๑ การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐) แผนการปฏิรูปประเทศด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

และประพฤติมิชอบ (ฉบับปรับปรุง) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ แผนปฏิบัติการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) และยุทธศาสตร์ด้านมาตรฐานทางจริยธรรมและการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐ (พ.ศ. ๒๕๖๕-๒๕๗๐) สู่การปฏิบัติในระดับโครงการ / กิจกรรม ให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายของแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ภายในกรอบระยะเวลาที่กำหนดต่อไป

ซึ่งในอนาคต ๕ ปีข้างหน้า (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) มุ่งหวังให้กระทรวงสาธารณสุขเกิดวัฒนธรรมสุจริต มีกลไกการป้องกันการทุจริตและระบบบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลที่มีประสิทธิภาพ มีกลไกการปราบปรามการทุจริต การบังคับใช้กฎหมายให้มีความรวดเร็ว เป็นธรรมและทรงพลัง ตลอดจนการเป็นแบบอย่างที่ดีด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตของหน่วยงานภายนอก ยั่งยืนด้วยการน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการบริหารราชการและการดำเนินชีวิต โดยได้**นำมาตรการ Three Pronged measures (มาตรการหอก ๓ แฉก : LPL)** มาใช้ในการป้องกันการทุจริต ประกอบด้วย **(๑) การบังคับใช้กฎหมาย (Law enforcement)** โดยการบังคับใช้กฎหมาย กฎ ระเบียบ กำหนดมาตรการลงโทษผู้กระทำผิดอย่างเด็ดขาด รวดเร็วและเป็นธรรม **(๒) การป้องกันการทุจริต (Prevention)** โดยการปรับปรุงกฎ ระเบียบและปิดช่องโหว่ สร้างและยกระดับคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขให้มีประสิทธิภาพและเข้มแข็ง และสร้างกลไกเครือข่ายการบริหารงานที่โปร่งใส ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม ในการเฝ้าระวัง แจ้งเบาะแส และสร้างความเข้มแข็งของกลไกการตรวจสอบและร่วมกันต่อต้านการทุจริตทุกรูปแบบ และ **(๓) ความรอบรู้สู้โกง (Literacy)** โดยการให้องค์ความรู้ที่เท่าทันต่อการทุจริต มีความรอบรู้ต่อสถานการณ์การทุจริตที่เปลี่ยนแปลงไป ปลูกและปลุกจิตสำนึก ปรับฐานความคิดที่ตัวบุคคลให้สามารถแยกแยะผลประโยชน์ส่วนตัวออกจากผลประโยชน์ส่วนรวมออกจากกันได้โดยอัตโนมัติ และเพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมายตามคำขวัญ (Motto) ที่ว่า **“กระทรวงสาธารณสุขใสสะอาด ร่วมต้านทุจริต”** (Together Against Corruption : TAC)

Together Against Corruption

ส่วนที่ ๒

ความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ
ตามนัยยะของมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐

การจัดทำแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ได้ให้ความสำคัญกับความสอดคล้องของแผน ๓ ระดับ ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐ ในเรื่อง “แนวทางการเสนอแผนเข้าสู่การพิจารณาของคณะรัฐมนตรี” โดยแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) เป็นแผนปฏิบัติราชการราย ๕ ปี ระดับส่วนราชการ ที่มีความสอดคล้องกับแผนระดับที่ ๑ และแผนระดับที่ ๒ อันประกอบด้วย ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นที่ ๒๑ การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ แผนการปฏิรูปประเทศ ประเด็นที่ ๒๑ ด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) หมุดหมายที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัยมีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ รวมทั้งแผนระดับที่ ๓ ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ แผนปฏิบัติการด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) และยุทธศาสตร์ด้านมาตรฐานทางจริยธรรมและการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐ (พ.ศ. ๒๕๖๕-๒๕๗๐)

๒.๑ แผนระดับที่ ๑

แผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ ที่มุ่งให้ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดจากการทุจริตและประพฤติมิชอบ และดัชนีการรับรู้การทุจริตของประเทศไทย ในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐ อยู่ในอันดับ ๑ ใน ๔๓ และยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง ที่มุ่งให้บ้านเมืองมีความมั่นคงในทุกมิติและทุกระดับ เนื่องจากปัญหาการทุจริตถือเป็นปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง ถือเป็นการดำเนินการเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง

๒.๑.๑ ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

เป้าหมาย ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

ประเด็นยุทธศาสตร์ ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ แผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) เป็นเครื่องมือสำหรับหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขแปลงแนวทางการพัฒนาของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติประเด็นที่ ๒๑ การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ไปสู่การปฏิบัติ การบริหารการดำเนินงานให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายของแผนแม่บทฯ ภายในกรอบระยะเวลาที่กำหนด โดยมีเป้าหมายหลักที่สอดคล้อง คือ ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

๒.๑.๒ ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

เป้าหมาย บ้านเมืองมีความมั่นคงในทุกมิติและทุกระดับ

ประเด็นยุทธศาสตร์ การรักษาความสงบภายในประเทศ

การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ ปัญหาการทุจริตถือเป็นปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง ดังนั้น แผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ที่มีเป้าหมายให้หน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข มีความโปร่งใส มีระบบการบริหารอย่างมีธรรมาภิบาล ถือเป็นการดำเนินการเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง

๒.๒ แผนระดับที่ ๒

๒.๒.๑ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

แผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) สอดคล้องและถ่ายทอดเป้าหมายทั้งระดับภาพรวมและระดับแผนย่อย รวมถึงแนวทางการพัฒนาจากแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นที่ ๒๑ การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐) ไปสู่การปฏิบัติในระดับโครงการ

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติประเด็นที่ ๒๑ การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐)

เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

ประเทศไทยปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

๑. แผนย่อยการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ

แนวทางการพัฒนา

๑.๑ ปลุกและปลูกจิตสำนึกการเป็นพลเมืองที่ดี มีวัฒนธรรมสุจริต และการปลูกฝังและหล่อหลอมวัฒนธรรมในกลุ่มเด็กและเยาวชนทุกช่วงวัยทุกระดับ

๑.๒ ส่งเสริมการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐ ให้มีความใสสะอาด ปราศจากพฤติกรรมที่ส่อไปในทางทุจริต

๑.๓ พัฒนาค่านิยมของนักการเมืองให้มีเจตนารมณ์ที่แน่วแน่ในการทำตน เป็นแบบอย่างที่ดี มีคุณธรรม จริยธรรม ความซื่อสัตย์สุจริต เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม

๑.๔ ปรับระบบเพื่อลดจำนวนคดีทุจริตและประพฤติมิชอบในหน่วยงานภาครัฐ

๑.๕ ปรับระบบงานและโครงสร้างองค์กรที่เอื้อต่อการลดการใช้ดุลยพินิจ ในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่

เป้าหมายของแผนย่อยการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ

๑. ประชาชนมีวัฒนธรรมและพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริต

๒. คดีทุจริตและประพฤติมิชอบลดลง

๒. แผนย่อยการปราบปรามการทุจริต

แนวทางการพัฒนา

๒.๑ เพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงานของกระบวนการและกลไกการปราบปราม การทุจริต

๒.๒ ปรับปรุงกระบวนการปราบปรามการทุจริตที่มีความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

๒.๓ พัฒนาการจัดการองค์ความรู้ด้านการปราบปรามการทุจริต

เป้าหมายของแผนย่อยการปราบปรามการทุจริต

การดำเนินคดีทุจริตมีความรวดเร็ว เป็นธรรม โปร่งใส ไม่เลือกปฏิบัติ

๒.๒.๒ แผนการปฏิรูปประเทศ

แผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) มีความสอดคล้องกับแผนการปฏิรูปประเทศ (ฉบับปรับปรุง) ประเด็นที่ ๒๑ ด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ในระดับวัตถุประสงค์และเป้าหมายในภาพรวม ที่มุ่งสนับสนุนการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน การกำกับการบริหารหน่วยงานภาครัฐให้ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตภายใต้กรอบธรรมาภิบาล การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารภาครัฐให้ประชาชนเข้าถึงตรวจสอบได้ การบังคับใช้มาตรการทางวินัย มาตรการทางปกครอง หรือมาตรการทางกฎหมายอย่างเคร่งครัด และการปรับปรุงประสิทธิภาพ การบังคับใช้กฎหมายในกระบวนการยุติธรรมทุกขั้นตอน

แผนการปฏิรูปประเทศ ประเด็นที่ ๒๑ ด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ

๑. วัตถุประสงค์รวม

๑.๑ ให้มีการส่งเสริม สนับสนุน และให้ความรู้แก่ประชาชนเกี่ยวกับการทุจริตประพฤติมิชอบ รวมทั้งให้มีกฎหมายในการส่งเสริมให้ประชาชนรวมตัวกันเพื่อมีส่วนร่วมในการต่อต้านการทุจริตและชี้เบาะแสเมื่อพบเห็นการกระทำความผิด โดยมีมาตรการสนับสนุนและการคุ้มครองผู้ชี้เบาะแสด้วย

๑.๒ ให้มีมาตรการควบคุม กำกับ ติดตาม การบริหารจัดการของหน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชน โดยเฉพาะการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตของบุคลากร ใช้ดุลยพินิจโดยสุจริต ภายใต้กรอบธรรมาภิบาลและการกำกับกิจการที่ดีอย่างแท้จริง

๑.๓ ให้มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารภาครัฐให้ประชาชนสามารถเข้าถึงและตรวจสอบได้ และสนับสนุนแนวร่วมปฏิบัติของภาคเอกชนในการต่อต้านการทุจริต เพื่อขจัดปัญหาการทุจริตที่เกี่ยวข้องกับการติดต่อกับหน่วยงานภาครัฐ

๑.๔ ยกระดับการบังคับใช้มาตรการทางวินัย มาตรการทางปกครอง หรือมาตรการทางกฎหมายต่อเจ้าพนักงานของรัฐที่ถูกกล่าวหาว่าประพฤติมิชอบหรือกระทำการทุจริตและประพฤติมิชอบอย่างเคร่งครัด

๑.๕ ปรับปรุงประสิทธิภาพการบังคับใช้กฎหมายในกระบวนการยุติธรรมทุกขั้นตอน (ไต่สวน ชี้มูล ฟ้องศาล พิพากษา) ทั้งแพ่งและอาญาให้รวดเร็ว รุนแรง เด็ดขาด เป็นธรรมเสมอภาค โดยเฉพาะมีการจัดทำและบูรณาการฐานข้อมูลคดีทุจริต ตลอดจนเร่งรัดการติดตามนำทรัพย์สินที่เกิดจากการกระทำผิดทั้งในประเทศและต่างประเทศตกเป็นของแผ่นดิน และในกรณีที่ยังไม่มีกฎหมายที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล ก็ให้เร่งบัญญัติเพิ่มเติม

๒. เป้าหมายรวม

ประเทศไทยมีระดับคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index) อยู่ใน ๒๐ อันดับแรกของโลกในปี ๒๕๗๙

๒.๒.๓ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

แผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ในหมุดหมายที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน ซึ่งมุ่งเน้นให้ภาครัฐต้องเร่งพัฒนาและปรับตัวเพื่อลดช่องว่างของการปฏิบัติให้มีศักยภาพที่เหมาะสมในฐานะที่เป็นกลไกหลักในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศบนหลักการบริหารงานภาครัฐแนวใหม่ ซึ่งการพัฒนาตามหมุดหมายที่ ๑๓ จะส่งต่อผลการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ และเป้าหมายของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

๑. หมุดหมายที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัยมีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

๒. เป้าหมายที่ ๑ การบริการภาครัฐ มีคุณภาพ เข้าถึงได้

กลยุทธ์ที่ ๒ การปรับเปลี่ยนการบริหารจัดการและโครงสร้างของภาครัฐให้ยืดหยุ่น เชื่อมโยง เปิดกว้าง และมีประสิทธิภาพเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงที่เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ

กลยุทธ์ที่ ๒.๒ สร้างความโปร่งใสของธรรมาภิบาลภาครัฐ โดยเปิดเผยข้อมูล

๒.๒.๔ นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ

แผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) สอดคล้องกับนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ ภายใต้นโยบายความมั่นคงแห่งชาติที่ ๙ ที่มุ่งเสริมความมั่นคงของชาติจากภัยทุจริต รวมทั้งแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ ในเรื่องการเสริมสร้างความมั่นคงของชาติจากภัยทุจริต โดยแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) สอดคล้องกับเป้าหมายที่ให้หน่วยงานภาครัฐมีระบบป้องกันและแก้ไขการทุจริตและประชาชนไม่เพิกเฉยต่อการทุจริตของหน่วยงานภาครัฐ โดยมีตัวชี้วัด คือ ค่าดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index : CPI) ของประเทศไทย และระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการต่อต้านการทุจริต กลยุทธ์เพื่อขับเคลื่อนให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าว คือ นำหลักธรรมาภิบาลไปใช้ในการบริหารจัดการให้บังเกิดผลเป็นรูปธรรม ผลักดันการแก้ไขกฎหมาย ระเบียบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาการทุจริต และให้บังคับใช้กฎหมายอย่างเข้มงวด ประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการดำเนินโครงการของภาครัฐ และรณรงค์ให้ความรู้แก่ทุกภาคส่วนถึงภัยทุจริต เพื่อสร้างค่านิยมต่อต้านและปฏิเสธการทุจริตเสริมสร้างความมั่นคงของชาติจากภัยการทุจริต

๑. นโยบายความมั่นคงแห่งชาติที่ ๙ เสริมสร้างความมั่นคงของชาติจากภัยการทุจริต

รองรับวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาศักยภาพของภาครัฐ และส่งเสริมบทบาทและความเข้มแข็งของทุกภาคส่วนในการรับมือกับภัยคุกคามทุกรูปแบบที่กระทบกับความมั่นคง

๒. แผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ รองรับนโยบายที่ ๑๑ การเสริมสร้างความมั่นคงของชาติจากภัยทุจริต

๓. เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์

หน่วยงานภาครัฐมีระบบป้องกันและแก้ไขการทุจริตและประชาชนไม่เพิกเฉยต่อการทุจริตของหน่วยงานภาครัฐ

๔. ตัวชี้วัด

๔.๑ ค่าดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index : CPI) ของประเทศไทย

๔.๒ ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการต่อต้านการทุจริต

๕. กลยุทธ์

๕.๑ นำหลักธรรมาภิบาลไปใช้ในการบริหารจัดการภาครัฐให้บังเกิดผลเป็นรูปธรรม

๕.๒ ผลักดันการแก้ไขกฎหมาย ระเบียบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาการทุจริต และให้บังคับใช้กฎหมายอย่างเข้มงวด

๕.๓ ประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการดำเนินโครงการของรัฐ

๕.๔ รณรงค์ให้ความรู้แก่ทุกภาคส่วนถึงภัยทุจริต เพื่อสร้างค่านิยมต่อต้านและปฏิเสธการทุจริต

๒.๓ แผนระดับที่ ๓

๒.๓.๑ แผนปฏิบัติการด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

แผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) มีความสอดคล้องแผนปฏิบัติการด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) กล่าวคือ แผนปฏิบัติการด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ครอบคลุม ๒ แผนย่อย ได้แก่ แผนย่อยการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ และแผนย่อยการปราบปรามการทุจริต ซึ่งมีความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องเชื่อมโยงกันและส่งเสริมสนับสนุนซึ่งกันและกัน

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย

เป้าหมายภาพรวม

ประเทศไทยปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ ประเทศไทยมีการป้องกันและปราบปรามการทุจริตที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น รัฐบาลต้องให้ความสำคัญกับการต่อต้านการทุจริต หน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการต่อต้านการทุจริตมีการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ หน่วยงานภาครัฐต่าง ๆ มีการดำเนินงานอย่างโปร่งใส อัตราการเกิดคดีทุจริตมีแนวโน้มลดลง ประชาชนคนไทยมีทัศนคติที่ไม่ยอมรับการทุจริต ซึ่งส่งผลให้การรับรู้ของนานาประเทศเกี่ยวกับการทุจริตของประเทศไทยมีแนวโน้มที่ดีขึ้น มีผลการประเมินดัชนีการรับรู้การทุจริตที่สูงขึ้น ซึ่งจะทำให้ประเทศไทยได้รับการยอมรับจากนานาชาติในเรื่องการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และมีความน่าเชื่อถือทางด้านเศรษฐกิจและการลงทุนระหว่างประเทศด้วย ดังนั้น ควรมุ่งเน้นที่จะศึกษาวิเคราะห์การดำเนินการให้ครบถ้วนตามประเด็นการประเมินการรับรู้การทุจริต และการส่งเสริมการดำเนินการในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในด้านต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อการรับรู้ของนานาชาติ

ตัวชี้วัดภาพรวม

โดยมีตัวชี้วัดภาพรวม จำนวน ๒ ตัวชี้วัด ได้แก่

๑. ดัชนีการรับรู้การทุจริตของประเทศไทย (อันดับ / คะแนน) โดยในปี ๒๕๖๖-๒๕๗๐ กำหนดค่าเป้าหมายดัชนีการรับรู้การทุจริตของประเทศไทย ดังนี้

ปี พ.ศ.	อันดับ และ / หรือได้คะแนน
ปี ๒๕๖๖	อยู่ในอันดับ ๑ ใน ๕๓ และ / หรือได้คะแนนไม่ต่ำกว่า ๕๑ คะแนน
ปี ๒๕๖๗	อยู่ในอันดับ ๑ ใน ๕๑ และ / หรือได้คะแนนไม่ต่ำกว่า ๕๓ คะแนน
ปี ๒๕๖๘	อยู่ในอันดับ ๑ ใน ๔๘ และ / หรือได้คะแนนไม่ต่ำกว่า ๕๕ คะแนน
ปี ๒๕๖๙	อยู่ในอันดับ ๑ ใน ๔๕ และ / หรือได้คะแนนไม่ต่ำกว่า ๕๖ คะแนน
ปี ๒๕๗๐	อยู่ในอันดับ ๑ ใน ๔๓ และ / หรือได้คะแนนไม่ต่ำกว่า ๕๗ คะแนน

๒. หน่วยงานที่ผ่านเกณฑ์การประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (Integrity and Transparency Assessment : ITA) (เกณฑ์ ๘๕ คะแนนขึ้นไป) โดยในปี ๒๕๖๖-๒๕๗๐ กำหนดค่าเป้าหมายร้อยละของหน่วยงานที่ผ่านเกณฑ์การประเมิน ITA ๘๕ คะแนนขึ้นไป ดังนี้

ปี พ.ศ.	ตัวชี้วัด / ค่าเป้าหมาย
ปี ๒๕๖๖	หน่วยงานที่ผ่านเกณฑ์การประเมิน ITA ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๒
ปี ๒๕๖๗	หน่วยงานที่ผ่านเกณฑ์การประเมิน ITA ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๔
ปี ๒๕๖๘	หน่วยงานที่ผ่านเกณฑ์การประเมิน ITA ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๖
ปี ๒๕๖๙	หน่วยงานที่ผ่านเกณฑ์การประเมิน ITA ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๓
ปี ๒๕๗๐	หน่วยงานที่ผ่านเกณฑ์การประเมิน ITA ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐๐

เป้าหมายภายใต้แผนย่อยของแผนปฏิบัติการด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ประกอบด้วย ๒ แผนย่อย ๓ เป้าหมาย และ ๑๐ ตัวชี้วัด ดังนี้

(๑) แผนย่อยการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ ประกอบด้วยเป้าหมายสำคัญ ๒ เป้าหมาย และตัวชี้วัดจำนวน ๘ ตัวชี้วัด ได้แก่

เป้าหมายที่ ๑ ประชาชนมีวัฒนธรรมและพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริต มุ่งหวังให้ประชาชนและสังคมตื่นตัว และตระหนักถึงผลกระทบของการทุจริตที่มีต่อประเทศ มีการแสดงออกซึ่งการต่อต้านการทุจริต ทั้งในชีวิตประจำวันและการแสดงออกผ่านสื่อต่าง ๆ ประชาชนในแต่ละช่วงวัยได้รับกระบวนการกล่อมเกลาทางสังคมว่าการทุจริตถือเป็นพฤติกรรมที่นอกจากจะผิดกฎหมายและทำให้เกิดความเสียหายต่อประเทศแล้ว ยังเป็นพฤติกรรมที่ไม่ได้รับการยอมรับทางสังคม มีการหล่อหลอมค่านิยมและวัฒนธรรมทางสังคมเพื่อให้ประชาชนไม่กระทำการทุจริต มีความละอายต่อการกระทำความผิด ไม่เพิกเฉยหรืออดทนต่อการทุจริต เพื่อสร้างสังคมที่มีพฤติกรรมร่วมต้านการทุจริต ประชาชนมีค่านิยมและพฤติกรรม

ที่เห็นผลประโยชน์ต่อส่วนรวมมากกว่าการช่วยเหลือพวกพ้องในการทำผิดกฎหมาย หรือการสร้างความสำเร็จในชีวิตด้วยความซื่อสัตย์และความเพียร มากกว่าการได้รับทรัพย์สินมาจากการทุจริตหรือการคดโกง สังคมไทยเชิดชูบุคคลต้นแบบที่มีความซื่อสัตย์สุจริตและทำความดี ส่งเสริมสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐทุกระดับ สอดส่องดูแลการเลือกตั้ง แจ้งเหตุหรือแจ้งเบาะแสการทุจริตซื้อสิทธิขายเสียงทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่น ตลอดจนการตรวจสอบรัฐบาลและนักการเมืองในการดำเนินการตามเจตจำนงทางการเมือง เพื่อเป็นแรงกดดันให้รัฐบาลต้องบริหารประเทศอย่างสุจริตโปร่งใส โดยกระบวนการนโยบายของรัฐบาลไม่สามารถเป็นช่องทางในการแสวงหาผลประโยชน์ โดยจะมีกลไกการตรวจสอบการดำเนินนโยบายของรัฐที่เข้มข้นขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ ร้อยละของเด็กและเยาวชนไทยมีพฤติกรรมที่ยึดมั่นความซื่อสัตย์สุจริต โดยในปี ๒๕๖๖-๒๕๗๐ กำหนดค่าเป้าหมาย ดังนี้

ปี พ.ศ.	ตัวชี้วัด / ค่าเป้าหมาย
ปี ๒๕๖๖	เด็กและเยาวชนไทย มีพฤติกรรมที่ยึดมั่นความซื่อสัตย์สุจริต ร้อยละ ๖๐
ปี ๒๕๖๗	เด็กและเยาวชนไทย มีพฤติกรรมที่ยึดมั่นความซื่อสัตย์สุจริต ร้อยละ ๖๒
ปี ๒๕๖๘	เด็กและเยาวชนไทย มีพฤติกรรมที่ยึดมั่นความซื่อสัตย์สุจริต ร้อยละ ๖๔
ปี ๒๕๖๙	เด็กและเยาวชนไทย มีพฤติกรรมที่ยึดมั่นความซื่อสัตย์สุจริต ร้อยละ ๖๖
ปี ๒๕๗๐	เด็กและเยาวชนไทย มีพฤติกรรมที่ยึดมั่นความซื่อสัตย์สุจริต ร้อยละ ๖๘

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ ร้อยละของประชาชนที่มีวัฒนธรรมค่านิยมสุจริต มีทัศนคติและพฤติกรรมในการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ โดยในปี ๒๕๖๖-๒๕๗๐ กำหนดค่าเป้าหมาย ดังนี้

ปี พ.ศ.	ตัวชี้วัด / ค่าเป้าหมาย
ปี ๒๕๖๖	ประชาชนมีวัฒนธรรมค่านิยมสุจริต มีทัศนคติและพฤติกรรมในการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ร้อยละ ๖๐
ปี ๒๕๖๗	ประชาชนมีวัฒนธรรมค่านิยมสุจริต มีทัศนคติและพฤติกรรมในการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ร้อยละ ๖๒
ปี ๒๕๖๘	ประชาชนมีวัฒนธรรมค่านิยมสุจริต มีทัศนคติและพฤติกรรมในการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ร้อยละ ๖๔
ปี ๒๕๖๙	ประชาชนมีวัฒนธรรมค่านิยมสุจริต มีทัศนคติและพฤติกรรมในการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ร้อยละ ๖๖
ปี ๒๕๗๐	ประชาชนมีวัฒนธรรมค่านิยมสุจริต มีทัศนคติและพฤติกรรมในการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ร้อยละ ๖๘

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ ร้อยละของหน่วยงานที่ผ่านเกณฑ์การประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (Integrity and Transparency Assessment : ITA) โดยในปี ๒๕๖๖-๒๕๗๐ กำหนดค่าเป้าหมายหน่วยงานที่ผ่านเกณฑ์การประเมิน ๘๕ คะแนนขึ้นไป ดังนี้

ปี พ.ศ.	ตัวชี้วัด / ค่าเป้าหมาย
ปี ๒๕๖๖	หน่วยงานที่ผ่านเกณฑ์การประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (ITA) ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๒
ปี ๒๕๖๗	หน่วยงานที่ผ่านเกณฑ์การประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (ITA) ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๔
ปี ๒๕๖๘	หน่วยงานที่ผ่านเกณฑ์การประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (ITA) ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๖
ปี ๒๕๖๙	หน่วยงานที่ผ่านเกณฑ์การประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (ITA) ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๓
ปี ๒๕๗๐	หน่วยงานที่ผ่านเกณฑ์การประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (ITA) ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐๐

เป้าหมายที่ ๒ คดีทุจริตและประพฤติมิชอบลดลง เพื่อพัฒนากระบวนการและรูปแบบของการป้องกันการทุจริตให้เท่าทันต่อพลวัตรของการทุจริต สามารถระงับยับยั้งการทุจริตได้อย่างเท่าทันไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อประเทศ มุ่งเน้นการพัฒนากลไกและกระบวนการป้องกันการทุจริตให้มีความเข้มแข็งและมีประสิทธิภาพทั้งในระดับบุคคลและระดับองค์กร ส่งเสริมสนับสนุนให้ภาคีองค์กรภาคเอกชน ภาคประชาสังคม ชุมชน ประชาชน และสื่อมวลชล สอดส่องเฝ้าระวังและร่วมตรวจสอบการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ พร้อมทั้งสร้างวัฒนธรรมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบของบุคลากรภาครัฐ และกำหนดมาตรการให้หน่วยงานภาครัฐและทุกภาคส่วนดำเนินงานอย่างโปร่งใส นอกจากนี้ ต้องกำหนดให้มีการลงโทษผู้กระทำผิดกรณีทุจริตและประพฤติมิชอบอย่างจริงจังและรวดเร็ว เพื่อเป็นการป้องกันการทุจริตเชิงรุกและสามารถช่วยลดจำนวนคดีทุจริตลงได้

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ จำนวนคดีทุจริตในภาพรวมลดลง ประเมินจากจำนวนเรื่องกล่าวหาร้องเรียนในคดีทุจริตที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในชั้นตรวจรับคำกล่าวหาและเป็นเรื่องที่เกิดเหตุในปีงบประมาณนั้น ๆ ลดลง เมื่อเทียบกับปีสุดท้ายของแผนก่อนหน้า โดยในปี ๒๕๖๖-๒๕๗๐ กำหนดค่าเป้าหมายจำนวนคดีทุจริตในภาพรวมลดลง ดังนี้

ปี พ.ศ.	ตัวชี้วัด / ค่าเป้าหมาย
ปี ๒๕๖๖	คดีทุจริตลดลงในภาพรวมร้อยละ ๑๐
ปี ๒๕๖๗	คดีทุจริตลดลงในภาพรวมร้อยละ ๒๐
ปี ๒๕๖๘	คดีทุจริตลดลงในภาพรวมร้อยละ ๓๐
ปี ๒๕๖๙	คดีทุจริตลดลงในภาพรวมร้อยละ ๔๐
ปี ๒๕๗๐	คดีทุจริตลดลงในภาพรวมร้อยละ ๕๐

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ จำนวนคดีทุจริตรายหน่วยลดลง แบ่งออกเป็น ๒ ตัวชี้วัดย่อย

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒.๑ จำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่ภาครัฐที่ถูกชี้มูลเรื่องวินัย (ทุจริต) ประเมินจากจำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ถูกชี้มูลเรื่องวินัย (ทุจริต) ในชั้นไต่สวนในปีงบประมาณปัจจุบัน และเป็นเรื่องที่เกิดเหตุในปีงบประมาณปัจจุบัน รวมกับจำนวนเรื่องที่ผู้บังคับบัญชามีคำสั่งแต่งตั้งให้สอบสวนทางวินัยตามมาตรา ๑๓๖ ของพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ลดลงเมื่อเทียบกับปีสุดท้ายของแผนก่อนหน้า โดยในปี ๒๕๖๖-๒๕๗๐ กำหนดค่าเป้าหมายจำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่ภาครัฐที่ถูกชี้มูลเรื่องวินัย (ทุจริต) ลดลง ดังนี้

ปี พ.ศ.	ตัวชี้วัด / ค่าเป้าหมาย
ปี ๒๕๖๖	จำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่ภาครัฐที่ถูกชี้มูลเรื่องวินัย (ทุจริต) ลดลงร้อยละ ๑๐
ปี ๒๕๖๗	จำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่ภาครัฐที่ถูกชี้มูลเรื่องวินัย (ทุจริต) ลดลงร้อยละ ๒๐
ปี ๒๕๖๘	จำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่ภาครัฐที่ถูกชี้มูลเรื่องวินัย (ทุจริต) ลดลงร้อยละ ๓๐
ปี ๒๕๖๙	จำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่ภาครัฐที่ถูกชี้มูลเรื่องวินัย (ทุจริต) ลดลงร้อยละ ๔๐
ปี ๒๕๗๐	จำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่ภาครัฐที่ถูกชี้มูลเรื่องวินัย (ทุจริต) ลดลงร้อยละ ๕๐

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒.๒ จำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่ภาครัฐที่ถูกชี้มูลว่ากระทำการทุจริต ประเมินจากจำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ถูกชี้มูลเรื่องอาญา (ทุจริต) ในชั้นไต่สวนในปีงบประมาณปัจจุบัน และเป็นเรื่องที่เกิดเหตุในปีงบประมาณปัจจุบัน ลดลงเมื่อเทียบกับปีสุดท้ายของแผนก่อนหน้า โดยในปี ๒๕๖๖-๒๕๗๐ กำหนดค่าเป้าหมายจำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่ภาครัฐที่ถูกชี้มูลว่ากระทำการจริตลดลง ดังนี้

ปี พ.ศ.	ตัวชี้วัด / ค่าเป้าหมาย
ปี ๒๕๖๖	จำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่ภาครัฐที่ถูกชี้มูลว่ากระทำการทุจริต ลดลงร้อยละ ๑๐
ปี ๒๕๖๗	จำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่ภาครัฐที่ถูกชี้มูลว่ากระทำการทุจริต ลดลงร้อยละ ๒๐
ปี ๒๕๖๘	จำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่ภาครัฐที่ถูกชี้มูลว่ากระทำการทุจริต ลดลงร้อยละ ๓๐
ปี ๒๕๖๙	จำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่ภาครัฐที่ถูกชี้มูลว่ากระทำการทุจริต ลดลงร้อยละ ๔๐
ปี ๒๕๗๐	จำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่ภาครัฐที่ถูกชี้มูลว่ากระทำการทุจริต ลดลงร้อยละ ๕๐

ตัวชี้วัดที่ ๒.๓ จำนวนคดีทุจริตที่เกี่ยวข้องกับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองลดลง แบ่งออกเป็น ๒ ตัวชี้วัดย่อย ได้แก่

ตัวชี้วัดที่ ๒.๓.๑ จำนวนข้อร้องเรียนคดีทุจริตที่เกี่ยวข้องกับนักการเมืองระดับชาติ ประเมินจากจำนวนข้อร้องเรียนคดีทุจริตที่เกี่ยวข้องกับนักการเมืองระดับชาติ ที่มีการชี้มูลในชั้นไต่สวน ในปีงบประมาณปัจจุบันและเป็นเรื่องที่เกิดเหตุในปีงบประมาณปัจจุบันลดลงเมื่อเทียบกับปีสุดท้ายของแผนก่อนหน้า โดยในปีงบประมาณปัจจุบันและเป็นเรื่องที่เกิดเหตุในปีงบประมาณปัจจุบันลดลงเมื่อเทียบกับปีสุดท้ายของแผนก่อนหน้า โดยในปี ๒๕๖๖-๒๕๗๐ กำหนดค่าเป้าหมาย จำนวนข้อร้องเรียนคดีทุจริตที่เกี่ยวข้องกับนักการเมืองระดับชาติลดลง ดังนี้

ปี พ.ศ.	ตัวชี้วัด / ค่าเป้าหมาย
ปี ๒๕๖๖	จำนวนข้อร้องเรียนคดีทุจริตที่เกี่ยวข้องกับนักการเมืองระดับชาติ ลดลงร้อยละ ๓๐
ปี ๒๕๖๗	จำนวนข้อร้องเรียนคดีทุจริตที่เกี่ยวข้องกับนักการเมืองระดับชาติ ลดลงร้อยละ ๓๕
ปี ๒๕๖๘	จำนวนข้อร้องเรียนคดีทุจริตที่เกี่ยวข้องกับนักการเมืองระดับชาติ ลดลงร้อยละ ๔๐
ปี ๒๕๖๙	จำนวนข้อร้องเรียนคดีทุจริตที่เกี่ยวข้องกับนักการเมืองระดับชาติ ลดลงร้อยละ ๔๕
ปี ๒๕๗๐	จำนวนข้อร้องเรียนคดีทุจริตที่เกี่ยวข้องกับนักการเมืองระดับชาติ ลดลงร้อยละ ๕๐

ตัวชี้วัดที่ ๒.๓.๒ จำนวนข้อร้องเรียนคดีทุจริตที่เกี่ยวข้องกับนักการเมืองท้องถิ่น ประเมินจากจำนวนข้อร้องเรียนคดีทุจริตที่เกี่ยวข้องกับนักการเมืองท้องถิ่น ที่มีการชี้มูลในชั้นไต่สวน ในปีงบประมาณปัจจุบันและเป็นเรื่องที่เกิดเหตุในปีงบประมาณปัจจุบันลดลง เมื่อเทียบกับปีสุดท้ายของแผนก่อนหน้า โดยในปีงบประมาณปัจจุบันและเป็นเรื่องที่เกิดเหตุในปีงบประมาณปัจจุบันลดลงเมื่อเทียบกับปีสุดท้ายของแผนก่อนหน้า โดยในปี ๒๕๖๖-๒๕๗๐ กำหนดค่าเป้าหมาย จำนวนข้อร้องเรียนคดีทุจริตที่เกี่ยวข้องกับนักการเมืองท้องถิ่นลดลง ดังนี้

ปี พ.ศ.	ตัวชี้วัด / ค่าเป้าหมาย
ปี ๒๕๖๖	จำนวนข้อร้องเรียนคดีทุจริตที่เกี่ยวข้องกับนักการเมืองท้องถิ่น ลดลงร้อยละ ๓๐
ปี ๒๕๖๗	จำนวนข้อร้องเรียนคดีทุจริตที่เกี่ยวข้องกับนักการเมืองท้องถิ่น ลดลงร้อยละ ๓๕
ปี ๒๕๖๘	จำนวนข้อร้องเรียนคดีทุจริตที่เกี่ยวข้องกับนักการเมืองท้องถิ่น ลดลงร้อยละ ๔๐
ปี ๒๕๖๙	จำนวนข้อร้องเรียนคดีทุจริตที่เกี่ยวข้องกับนักการเมืองท้องถิ่น ลดลงร้อยละ ๔๕
ปี ๒๕๗๐	จำนวนข้อร้องเรียนคดีทุจริตที่เกี่ยวข้องกับนักการเมืองท้องถิ่น ลดลงร้อยละ ๕๐

(๒) แผนย่อยการปราบปรามการทุจริต

เป้าหมายที่ ๓ การดำเนินคดีทุจริตมีความรวดเร็ว เป็นธรรม โปร่งใส ไม่เลือกปฏิบัติ มุ่งเน้นการส่งเสริมการปรับปรุงกระบวนการและกลไกที่เกี่ยวข้องในการปราบปรามการทุจริตให้มีความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ควบคู่ไปกับการปรับปรุงระบบข้อมูลเรื่องร้องเรียนที่เชื่อมโยงระหว่างหน่วยงานต่อต้านการทุจริตที่เกี่ยวข้องเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินคดี รวมทั้งการปรับปรุงกฎหมายและตรากฎหมายใหม่เพื่อสนับสนุนให้การบังคับใช้กฎหมายมีประสิทธิภาพ ทำให้ผู้กระทำความผิดได้รับการดำเนินคดีและลงโทษ ทั้งทางวินัยและอาญาอย่างรวดเร็วและเป็นรูปธรรม เพื่อให้สังคมเกิดความเกรงกลัวต่อการทุจริต

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ กระบวนการดำเนิคดีทุจริตที่จำเป็นต้องขอขยายระยะเวลาเกินกว่ากรอบเวลาปกติที่กฎหมายกำหนด โดยกำหนดคำนิยาม หมายถึง จำนวนเรื่องไต่สวนหลังพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ใช้บังคับ ในแต่ละปีงบประมาณที่ดำเนินการเกินกว่ากรอบระยะเวลาสองปี ตามมาตรา ๔๘ นับแต่วันที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติให้ไต่สวน โดยประเมินจากจำนวนเรื่องไต่สวนของปีฐานที่ดำเนินการเกินกรอบเวลาปกติที่กฎหมายกำหนด (๒ ปี) ในปีงบประมาณที่ประเมินเทียบกับจำนวนเรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด มีมติให้ตั้งไต่สวน ณ ปีฐาน (ปีฐาน คือ ปีก่อนหน้าที่จำเป็นต้องขยายระยะเวลาเกินกว่ากรอบเวลาปกติที่กฎหมายกำหนด ดังนี้

ปี พ.ศ.	ตัวชี้วัด / ค่าเป้าหมาย
ปี ๒๕๖๖	กระบวนการดำเนินคดีทุจริตที่จำเป็นต้องขอขยายระยะเวลาเกินกว่ากรอบเวลาปกติที่กฎหมายกำหนด ไม่เกินร้อยละ ๒๐
ปี ๒๕๖๗	กระบวนการดำเนินคดีทุจริตที่จำเป็นต้องขอขยายระยะเวลาเกินกว่ากรอบเวลาปกติที่กฎหมายกำหนด ไม่เกินร้อยละ ๒๐
ปี ๒๕๖๘	กระบวนการดำเนินคดีทุจริตที่จำเป็นต้องขอขยายระยะเวลาเกินกว่ากรอบเวลาปกติที่กฎหมายกำหนด ไม่เกินร้อยละ ๒๐
ปี ๒๕๖๙	กระบวนการดำเนินคดีทุจริตที่จำเป็นต้องขอขยายระยะเวลาเกินกว่ากรอบเวลาปกติที่กฎหมายกำหนด ไม่เกินร้อยละ ๒๐
ปี ๒๕๗๐	กระบวนการดำเนินคดีทุจริตที่จำเป็นต้องขอขยายระยะเวลาเกินกว่ากรอบเวลาปกติที่กฎหมายกำหนด ไม่เกินร้อยละ ๒๐

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ จำนวนคดีอาญาที่หน่วยงานไต่สวนคดีทุจริตถูกฟ้องกลับ

โดยกำหนดคำนิยาม หมายถึง เมื่อหน่วยงานไต่สวน สอบสวนคดีอาญาทุจริต ส่งเรื่องฟ้องร้องไปยังศาลแล้ว ศาลพิพากษาถึงที่สุดให้ยกฟ้องและผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานถูกฟ้องกลับ อันอาจเกิดจากการพิจารณาแล้วเห็นว่าจัดทำสำนวนไม่ชอบหรือการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เป็นต้น โดยการประเมินในแต่ละปีใช้จำนวนคดีอาญาที่ผู้ปฏิบัติงานใหม่ในหน่วยงานถูกฟ้องกลับ (ในปีงบประมาณที่ประเมิน) อันเนื่องมาจากศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ยกฟ้อง เทียบกับจำนวนคดีที่ส่งฟ้อง โดยในปี ๒๕๖๖-๒๕๗๐ กำหนดค่าเป้าหมายจำนวนคดีอาญาที่หน่วยงานไต่สวนคดีทุจริตถูกฟ้องกลับ ดังนี้

ปี พ.ศ.	ตัวชี้วัด / ค่าเป้าหมาย
ปี ๒๕๖๖	จำนวนคดีอาญาที่หน่วยงานไต่สวนคดีทุจริตถูกฟ้องกลับ ไม่เกินร้อยละ ๓ ของจำนวนคดีที่ส่งฟ้อง
ปี ๒๕๖๗	จำนวนคดีอาญาที่หน่วยงานไต่สวนคดีทุจริตถูกฟ้องกลับ ไม่เกินร้อยละ ๓ ของจำนวนคดีที่ส่งฟ้อง
ปี ๒๕๖๘	จำนวนคดีอาญาที่หน่วยงานไต่สวนคดีทุจริตถูกฟ้องกลับ ไม่เกินร้อยละ ๓ ของจำนวนคดีที่ส่งฟ้อง
ปี ๒๕๖๙	จำนวนคดีอาญาที่หน่วยงานไต่สวนคดีทุจริตถูกฟ้องกลับ ไม่เกินร้อยละ ๓ ของจำนวนคดีที่ส่งฟ้อง
ปี ๒๕๗๐	จำนวนคดีอาญาที่หน่วยงานไต่สวนคดีทุจริตถูกฟ้องกลับ ไม่เกินร้อยละ ๓ ของจำนวนคดีที่ส่งฟ้อง

แนวทางการดำเนินงาน

แนวทางการดำเนินงานภายใต้แผนปฏิบัติการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) เชื่อมโยงตามกรอบทิศทางของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นที่ ๒๑ การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ห่วงโซ่คุณค่าของแผนแม่บทฯ ข้อเสนอการยกระดับคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index : CPI) รวมทั้งข้อเสนอแนะจากผลการดำเนินงานที่ผ่านมา โดยมีแนวทางในแต่ละเป้าหมายดังนี้

เป้าหมายภาพรวม : ประเทศไทยปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

ตัวชี้วัดความสำเร็จ : ๑. ดัชนีการรับรู้การทุจริตของประเทศไทย

๒. ร้อยละของหน่วยงานที่ผ่านเกณฑ์การประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (ITA)

แนวทางการดำเนินงาน

๑. ผลักดันการดำเนินการตามข้อเสนอเพื่อยกระดับคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต (CPI) ที่หน่วยงานรับผิดชอบหลักเสนอคณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบ โดยกำหนดให้มีแผนการขับเคลื่อนและผลักดันสู่ผลสำเร็จตามเป้าหมายที่ชัดเจนเป็นรูปธรรม

๒. แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ โดยกำหนดกรอบการใช้ดุลยพินิจ กรอบระยะเวลา ขั้นตอน และบทลงโทษทางวินัยต่อเจ้าหน้าที่รัฐที่ไม่ดำเนินการตามกฎหมายให้ชัดเจน เพื่อให้เกิดผลสำเร็จในการบังคับใช้

๓. จัดตั้งกลไกบูรณาการการดำเนินงานที่มีหน่วยงานภาครัฐและเอกชนร่วมกันขับเคลื่อนเพื่อยกระดับดัชนีการรับรู้การทุจริต และกำหนดแนวทาง มาตรการป้องกันความเสี่ยงที่อาจก่อให้เกิดการทุจริต โดยเฉพาะในเขตส่งเสริมการลงทุนและเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก

๔. นำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาช่วยอำนวยความสะดวกในทุกขั้นตอนของการอนุญาต โดยให้ประชาชนหรือผู้ประกอบการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจหน้าที่ในการอนุญาตน้อยที่สุดเท่าที่จะเป็นได้

๕. สร้างการรับรู้เชิงลึกที่เชื่อมโยงถึงกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามและ Partner Institute ที่จัดส่งข้อมูลให้กับแหล่งประเมินดัชนีการรับรู้การทุจริต (CPI)

๖. การพัฒนากลไกและกระบวนการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในองค์กรให้เป็น “องค์กรโปร่งใส ไร้ทุจริต”

เป้าหมายที่ ๑ ประชาชนมีวัฒนธรรมและพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริต

แนวทางที่ ๑ ปลูกฝังวิธีคิด ปลุกจิตสำนึก ให้มีวัฒนธรรมและพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริต

มุ่งเน้นการสร้างจิตสำนึกการเป็นพลเมืองที่ดี ให้ความสำคัญกับการพัฒนาคน ปรับพฤติกรรม “คน” ทุกกลุ่มในสังคมให้มีจิตสำนึกและพฤติกรรมยึดมั่นในความซื่อสัตย์สุจริตผ่านหลักสูตรต้านทุจริตศึกษา เน้นการสร้างวัฒนธรรมและพฤติกรรมสุจริต โดยใช้นวัตกรรมนำเสนอในรูปแบบที่ทันสมัย รวมทั้ง ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการต่อต้านการทุจริตในทุกรูปแบบ สามารถแยกแยะผลประโยชน์ส่วนตัวและผลประโยชน์ส่วนรวม การไม่ให้ไม่รับสินบน มีความละอายต่อการกระทำความผิด และไม่เพิกเฉยหรืออดทนต่อการทุจริต และยกระดับการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ มีตัวชี้วัดความสำเร็จ ๓ ตัว ได้แก่

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ ร้อยละของเด็กและเยาวชนไทยมีพฤติกรรมที่ยึดมั่นความซื่อสัตย์สุจริต

แนวทางการดำเนินงาน

๑. ขยายผลการนำหลักสูตรต้านทุจริตศึกษาไปใช้ให้ครอบคลุมทุกสถานศึกษา และทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชน โดยการกำหนดกลุ่มเป้าหมายและหน่วยงานที่รับผิดชอบที่มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น

๒. พัฒนาหลักสูตร เครื่องมือ แนวทางการขับเคลื่อนหลักสูตรต้านทุจริตศึกษา โดยเฉพาะด้านการส่งเสริมพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อหน้าที่ รวมทั้งนำผลการศึกษาวิเคราะห์ตัวแปรด้านครอบครัวและด้านสังคมมาพัฒนาปรับปรุงหลักสูตร

๓. พัฒนากลไกความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชน เพื่อให้มีศักยภาพในการนำหลักสูตรต้านทุจริตศึกษาไปใช้ให้ครอบคลุมทุกสถานศึกษาและทุกระดับอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ ร้อยละของประชาชนที่มีวัฒนธรรม ค่านิยมสุจริต มีทัศนคติและพฤติกรรมในการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

แนวทางการดำเนินงาน

๑. ส่งเสริมการประสานเชื่อมต่อการทำงานระหว่างเครือข่ายภาคประชาชนให้เป็นไปอย่างไร้รอยต่อ โดยยังคงอัตลักษณ์ของเครือข่ายและมีการดำเนินงานในทิศทางเดียวกัน รวมทั้งประสานการทำงานร่วมกันในพื้นที่ให้มี ความเข้มแข็ง ครอบคลุม และสนับสนุนให้ประชาชนเข้ามาเป็นเครือข่ายต่อต้านการทุจริต

๒. ส่งเสริมองค์ความรู้ให้กับประชาชน โดยจัดทำหลักสูตรสร้างการรับรู้ที่มีความเหมาะสมกับแต่ละช่วงอายุของกลุ่มเป้าหมาย

๓. ใช้สื่อสร้างสรรค์เป็นเครื่องมือเพื่อสร้างการรับรู้ ความเข้าใจ ให้กับทุกภาคส่วนทั้งภายในและภายนอกประเทศ ใช้นวัตกรรมนำเสนอในรูปแบบที่ทันสมัย น่าสนใจ โดยใช้แฟลตฟอร์มออนไลน์เพื่อให้เข้าถึงภาคประชาชน และสร้างการมีส่วนร่วมหรือปฏิสัมพันธ์กับผู้รับสาร

๔. พัฒนาฐานข้อมูลเครือข่ายต่อต้านการทุจริตของประเทศไทย โดยเชื่อมโยงข้อมูลเครือข่ายกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๕. จัดให้มีช่องทางในการแจ้งเบาะแสในรูปแบบที่หลากหลาย สามารถเข้าถึงได้โดยสะดวก มีระบบปกปิดตัวตนและคุ้มครองผู้แจ้งเบาะแสที่มีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ ร้อยละของหน่วยงานที่ผ่านเกณฑ์การประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (Integrity & Transparency Assessment : ITA)

แนวทางการดำเนินงาน

๑. ส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดการยกระดับความสามารถขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อให้ผ่านเกณฑ์การประเมิน ITA ทุกหน่วยงาน โดยการพัฒนาและเสริมสร้างองค์ความรู้เกณฑ์การประเมิน การปรับปรุงและพัฒนาองค์ความรู้และทักษะการเปิดเผยข้อมูลการป้องกันการทุจริต และการให้บริการสาธารณะผ่านทางเว็บไซต์ของหน่วยงานให้มีคุณภาพ ครบถ้วน สมบูรณ์ ถูกต้อง และเป็นไปตามหลักเกณฑ์การประเมินที่กำหนด

๒. กำหนดตัวชี้วัดการกำกับดูแลการประเมิน ITA ของผู้บริหารหน่วยงาน เพื่อให้เกิดการสนับสนุน กำกับดูแล และติดตามในแต่ละขั้นตอน รวมทั้งการกลั่นกรองข้อมูลให้มีความถูกต้องครบถ้วนตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด โดยกำหนดเป็นนโยบายหรือมาตรการชัดเจนให้นำผลการประเมิน ITA แต่ละปี เป็นตัวชี้วัดในการจัดสรรงบประมาณของหน่วยงานและมีผลต่อการแต่งตั้งโยกย้ายผู้บริหารของหน่วยงาน

๓. พัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงาน โดยการออกแบบประเด็นการประเมินของแบบวัดการประเมิน ITA ให้สอดคล้องกับภารกิจของหน่วยงาน การออกแบบข้อคำถามแบบประเมิน IIT และ EIT ให้สอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมายและการให้ความสำคัญกับการประเมิน OIT เชิงคุณภาพ

๔. ขยายการประเมิน ITA ไปยังหน่วยงานระดับต่ำกว่ากรม โดยเฉพาะหน่วยงานที่มีหน้าที่ในการอนุมัติ อนุญาต จะต้องมีการประเมิน ITA เป็นลำดับแรก

๕. พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในหน่วยงานต่าง ๆ ให้พร้อมต่อการประเมิน ITA เพื่อให้การประเมิน ITA มีประสิทธิภาพรวดเร็ว ทันต่อสถานการณ์ และสามารถนำข้อมูล OIT ไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาองค์กรและการปฏิบัติงาน รวมทั้งพัฒนากลไก เครื่องมือ เพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมของเจ้าหน้าที่รัฐและประชาชนทุกภาคส่วนในการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ การเฝ้าระวัง และการแจ้งเบาะแสการทุจริต

๖. บูรณาการระบบการประเมิน ITA โดยการประสานพลังความร่วมมือจากหน่วยงานและภาคส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างความเปลี่ยนแปลงในการยกระดับคะแนนการประเมิน ITA รวมทั้งเชื่อมโยงกับแนวทางการยกระดับคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index : CPI) ของประเทศไทย โดยให้ความสำคัญกับการสนับสนุนทรัพยากรและพัฒนาศักยภาพบุคลากรในหน่วยงานต่าง ๆ โดยเฉพาะทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาด้านการเปิดเผยข้อมูลภาครัฐ

เป้าหมายที่ ๒ คดีทุจริตและประพฤติมิชอบลดลง

แนวทางที่ ๒ ป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ

มุ่งเน้นการพัฒนามาตรการ กระบวนการในการป้องปรามการทุจริตให้เท่าทันต่อพลวัตของการทุจริต สามารถระงับยับยั้งการทุจริตได้อย่างรวดเร็ว ไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อประเทศ โดยมีตัวชี้วัดความสำเร็จ ๕ ตัวชี้วัด ได้แก่

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ คดีทุจริตในภาพรวมลดลง

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ คดีทุจริตรายหน่วยงานลดลง

๒.๒.๑ จำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่ภาครัฐที่ถูกชี้มูลเรื่องวินัย (ทุจริต) ลดลง

๒.๒.๒ จำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่ภาครัฐที่ถูกชี้มูลว่ากระทำการทุจริตลดลง

ตัวชี้วัดที่ ๒.๓ จำนวนคดีทุจริตที่เกี่ยวข้องกับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองลดลง

๒.๓.๑ จำนวนข้อร้องเรียนคดีทุจริตที่เกี่ยวข้องกับนักการเมืองระดับชาติลดลง

๒.๓.๒ จำนวนข้อร้องเรียนคดีทุจริตที่เกี่ยวข้องกับนักการเมืองท้องถิ่นลดลง

แนวทางการดำเนินงาน

๑. ขับเคลื่อนมาตรการและข้อเสนอแนะเพื่อป้องกันการทุจริตที่คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบโดยมีแผนการขับเคลื่อนและกลไกกำกับติดตามที่ชัดเจนและเป็นรูปธรรม

๒. จัดให้มีมาตรการและกลไกที่มีประสิทธิภาพ เพื่อป้องกันและขจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบ ลดการใช้ดุลพินิจ และอำนวยความสะดวกในการให้บริการแก่ประชาชน มีการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ในการพิจารณาอนุญาตและออกใบอนุญาตผ่านทางระบบอิเล็กทรอนิกส์ในทุกขั้นตอน รวมทั้งการกำหนดหลักเกณฑ์ในการพิจารณาแต่งตั้งโยกย้ายผู้บริหารของหน่วยงานในกรณีผู้ใต้บังคับบัญชากระทำการทุจริต

๓. ผลักดันให้ทุกหน่วยงานภาครัฐจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงการทุจริต เพื่อลดและปิดโอกาสการทุจริต และนำผลการประเมินความเสี่ยงไปใช้เป็นมาตรการป้องกันการทุจริตภายในองค์กร

๔. วิเคราะห์สถานการณ์การทุจริต โดยการติดตาม เฝ้าระวัง เก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อประเมินสถานการณ์การทุจริต พร้อมทั้งจัดการข้อร้องเรียนและจัดทำข้อเสนอแนะแนวทางในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

๕. ส่งเสริมสนับสนุนให้แนวร่วมปฏิบัติของภาคเอกชนไทยและภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ และเฝ้าระวังโครงการที่มีมูลค่าสูง ตามหลักการจัดทำข้อตกลงคุณธรรม (Integrity Pact : IP) และการสร้างความโปร่งใสในการก่อสร้างภาครัฐ (Infrastructure Transparency Initiative : COST)

๖. ส่งเสริมและผลักดันให้นักการเมืองและพรรคการเมืองแสดงเจตจำนงในการต่อต้านการทุจริตต่อสาธารณะ และนำเจตจำนงทางการเมืองในการต่อต้านการทุจริตไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม รวมทั้งมีเทคโนโลยีสารสนเทศที่ส่งเสริมให้เกิดการกำกับดูแลและควบคุมการดำเนินการตามเจตจำนงทางการเมืองในการต่อต้านการทุจริต

๗. ยกระดับและมีการกำกับดูแลการปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

๘. ประสานความร่วมมือและบูรณาการการทำงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการป้องกันและปราบปรามการทุจริต เพื่อลดคดีทุจริตอย่างมีประสิทธิภาพ

๙. การเพิ่มตำแหน่งของผู้ยื่นบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สินในหน่วยงานที่มีสถิติคดีทุจริตและเรื่องกล่าวหาร้องเรียนการทุจริตเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะตำแหน่งที่มีความเสี่ยงต่อการใช้หน้าที่และอำนาจในทางทุจริต รวมทั้งการพัฒนากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินที่มีความชัดเจนและมีประสิทธิภาพ และพัฒนาระบบที่มีความทันสมัย พร้อมทั้งพัฒนาทักษะและสมรรถนะของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินให้มีความรู้ ความสามารถที่หลากหลายและสามารถนำความรู้ไปใช้ในการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๑๐. พัฒนามาตรการและกลไกการป้องกันการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวม

เป้าหมายที่ ๓ การดำเนินคดีทุจริตมีความรวดเร็ว เป็นธรรม โปร่งใส ไม่เลือกปฏิบัติ

แนวทางที่ ๓ ปราบปรามการทุจริต

มุ่งเน้นการเพิ่มประสิทธิภาพเกี่ยวกับการดำเนินคดีทุจริตให้รวดเร็ว เป็นธรรม รวมทั้งให้เป็นไปตามกรอบระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด และมีการบูรณาการความร่วมมือในการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรด้านปราบปรามการทุจริตของหน่วยงานด้านปราบปรามการทุจริต โดยมีตัวชี้วัดความสำเร็จ ๒ ตัวชี้วัด ได้แก่

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ กระบวนการดำเนินคดีทุจริตที่จำเป็นต้องขอขยายระยะเวลาเกินกว่ากรอบเวลาปกติที่กฎหมายกำหนด

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ จำนวนคดีอาญาที่หน่วยงานไต่สวนคดีทุจริตถูกฟ้องกลับ

แนวทางการดำเนินงาน

๑. ปรับปรุงกลไกและกระบวนการปราบปรามการทุจริตให้มีประสิทธิภาพ ด้วยความเป็นธรรม โปร่งใส และไม่เลือกปฏิบัติ โดยจัดให้มีกลไกการประสานงานปราบปรามการทุจริตทั้งในระดับนโยบาย ยุทธศาสตร์ และการขับเคลื่อนนโยบายและยุทธศาสตร์ พัฒนาระบบบริหารจัดการคดี ปรับปรุงขั้นตอนการดำเนินงานที่ล่าช้าและซ้ำซ้อนกันของหน่วยงานในกระบวนการปราบปรามการทุจริตให้มีความรวดเร็วและกระชับมากยิ่งขึ้น เพื่อให้การดำเนินงานในกระบวนการปราบปรามการทุจริตแล้วเสร็จภายในกรอบระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด

๒. พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและฐานข้อมูลในกระบวนการปราบปรามการทุจริตให้มีประสิทธิภาพเป็นมาตรฐานเดียวกัน เพื่อให้เกิดความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เช่น การพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเกี่ยวกับการรับเรื่องร้องเรียน การตรวจรับเรื่องร้องเรียน การติดตามเรื่องร้องเรียน การพัฒนาระบบฐานข้อมูลคดีทุจริตระหว่างหน่วยงานให้สามารถเชื่อมโยงข้อมูลคดีทุจริตกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องครบถ้วนทุกหน่วยงาน การพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและฐานข้อมูลเกี่ยวกับการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินที่ทันสมัย เท่าทันต่อการบิดเบือนทรัพย์สินและหนี้สิน สามารถเชื่อมโยงข้อมูลกับหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนในการตรวจสอบความถูกต้องของทรัพย์สินและหนี้สิน และการพัฒนาระบบฐานข้อมูลการจดทะเบียนธุรกิจให้สะท้อนผู้ที่เป็นเจ้าของกิจการที่แท้จริง

๓. นำนวัตกรรมและเทคโนโลยีสมัยใหม่มาปรับใช้เพื่อยกระดับกระบวนการทำงานด้านการปราบปรามการทุจริตและการตรวจสอบทรัพย์สิน เพื่อสร้างความปลอดภัย มีความน่าเชื่อถือและสะดวกรวดเร็ว เช่น เทคโนโลยีการบริหารข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) ปัญญาประดิษฐ์ (AI) เทคโนโลยี BLOCKCHAIN และการใช้ Cloud Technology มาปรับใช้ เพื่อให้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงในยุค Technology Disruption

๔. ตรากฎหมายและบังคับใช้กฎหมายในกระบวนการปราบปรามการทุจริตให้เท่าทันต่อพลวัตของการทุจริต และสอดคล้องกับมาตรฐานสากล เช่น กฎหมายเกี่ยวกับการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และการเปิดเผยบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน กฎหมายเกี่ยวกับการสืบสวนปราบปราม และดำเนินการกับทรัพย์สินหรือผู้กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ หรือทุจริตต่อหน้าที่ตามกฎหมายฟอกเงิน กฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองพยาน และผู้แจ้งเบาะแส กฎหมายเกี่ยวกับการห้ามเจ้าหน้าที่ของรัฐ หน่วยงานของรัฐและหัวหน้าหน่วยงานของรัฐฟ้องร้องดำเนินคดีกับบุคคลที่แสดงความเห็นหรือเปิดโปงเบาะแสเกี่ยวกับการทุจริตและประพฤติมิชอบ (กฎหมายป้องกันการฟ้องปิดปาก Anti-SLAPP Law) และปรับปรุงโทษปรับของนิติบุคคลที่กระทำความเสียหายแก่ประเทศให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล (๕) พัฒนาเจ้าหน้าที่ในกระบวนการปราบปรามการทุจริตให้มีสมรรถนะ องค์ความรู้และขีดความสามารถที่เป็น มาตรฐานและเท่าทันต่อพลวัตของการทุจริต โดยพัฒนาระบบฐานข้อมูลองค์ความรู้ด้านการปราบปรามการทุจริตที่ ประมวลจากคดีการทุจริตและผู้เชี่ยวชาญของหน่วยงานต่าง ๆ ในกระบวนการปราบปรามการทุจริต พัฒนาสมรรถนะและองค์ความรู้ในเชิงสหวิทยาการใหม่ ๆ รวมทั้งการปลูกฝังให้เจ้าหน้าที่ในกระบวนการปราบปรามการทุจริตยึดมั่นในหลักคุณธรรม จริยธรรม ความซื่อสัตย์

สุจริต ปฏิบัติตามประมวลจริยธรรม หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และยึดถือประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน

๒.๓.๒ ยุทธศาสตร์ด้านมาตรฐานทางจริยธรรมและการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐ (พ.ศ. ๒๕๖๕-๒๕๗๐)

ประกอบด้วย วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย ประเด็นยุทธศาสตร์ ซึ่งมีประเด็นยุทธศาสตร์ ๕ ประเด็นยุทธศาสตร์ และแนวทางการขับเคลื่อนการดำเนินการ สรุปได้ดังนี้

วิสัยทัศน์ (Vision) เจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นที่เชื่อถือและไว้วางใจได้ (Trusted Public Officers)

พันธกิจ (Mission) สร้างสังคม-วัฒนธรรมทางจริยธรรมของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐและเน้นย้ำภาพลักษณ์เจ้าหน้าที่ของรัฐที่เป็นคนดี มีความสามารถ และมีคุณธรรม เพื่อให้ได้รับความเชื่อมั่นจากประชาชน และความไว้วางใจในระดับนานาชาติ

เป้าหมาย (Goal) ยกระดับตัวชี้วัดนานาชาติและตัวชี้วัดระดับชาติที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรมเจ้าหน้าที่ของรัฐ และตัวชี้วัดด้านคุณธรรมและความโปร่งใสของการดำเนินงานภาครัฐของประเทศไทย โดยใช้กลไกขับเคลื่อนด้านมาตรฐานทางจริยธรรมเพื่อยกระดับการทำหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

ประเด็นยุทธศาสตร์ มี ๕ ยุทธศาสตร์ ครอบคลุมการสร้างมาตรฐานการพัฒนาผลักดันนโยบาย การส่งเสริมและบูรณาการรวมพลังกับทุกภาคส่วน **ภายใต้ประเด็นท้าทายเชิงกลยุทธ์ที่ว่า “ไม่มีข้อยกเว้น ไม่มีข้อกังขา และไม่สูญเปล่า”** ทั้งนี้ อาศัยการใช้สื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัยเพื่อการสื่อสารที่เข้าถึงและร่วมรณรงค์ สร้างสังคม-วัฒนธรรมจริยธรรม ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การสร้างมาตรฐานทางจริยธรรมภายในหน่วยงานของรัฐ

การนำมาตรฐานทางจริยธรรม (Ethical Standard) ประมวลจริยธรรม (Code of Ethics) เป็นกรอบแนวทางการปฏิบัติด้านจริยธรรมในองค์กรให้ชัดเจน ถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญลำดับแรกในการขับเคลื่อนการสร้างคุณธรรมและจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐให้เกิดขึ้นภายในหน่วยงานของรัฐ และการให้ความสำคัญในการสร้างมาตรฐานทางจริยธรรมให้มีมาตรฐานเดียวกันในกลุ่มเจ้าหน้าที่ของรัฐทุกประเภท ครอบคลุมทุกหน่วยงานทั้งในระดับรัฐบาล ระดับส่วนราชการระดับท้องถิ่น และระดับองค์กรโดย **“ไม่มีข้อยกเว้น”** และการสร้างมาตรฐานทางจริยธรรมเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการแก้ปัญหา และข้อขัดแย้งที่เกิดจากคุณค่าทางจริยธรรมที่แตกต่างกันเพื่อให้ **“ไม่มีข้อกังขา”** โดยใช้มาตรฐานทางจริยธรรมเป็นหลังพิง หรือหลักเกณฑ์ในการตัดสินใจและการประพฤติปฏิบัติตน แทนการใช้ดุลยพินิจ ในกรณีที่ไม่มีกฎข้อบังคับมาชี้ขาดเพื่อลดพฤติกรรมสีเทา และเพื่อสร้างความพร้อมในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ทางจริยธรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาผลักดันนโยบายและระบบบริหารการส่งเสริมมาตรฐานทางจริยธรรมภาครัฐให้ครอบคลุมทุกหน่วยงานและทุกระดับ

ยุทธศาสตร์การพัฒนาผลักดันนโยบายและระบบบริหารการส่งเสริมมาตรฐานจริยธรรมภาครัฐให้ครอบคลุมทุกหน่วยงานและทุกระดับ มุ่งเน้นพัฒนานโยบาย ส่งเสริมมาตรฐานทางจริยธรรม เตรียมความพร้อมและความร่วมมือในการร่วมบริหารงานภาครัฐอย่างมีจริยธรรม โดย **“ไม่มีข้อกังขา”** หรือตั้งคำถาม อันเป็นการพัฒนากลไกการส่งเสริมจริยธรรมทั้งที่มีอยู่เดิมและที่ตั้งขึ้นมาใหม่ให้สามารถขับเคลื่อนทำงานได้อย่างสอดคล้องกันและมีประสิทธิภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การส่งเสริมการนำมาตรฐานทางจริยธรรมไปใช้ในการบริหารงานบุคคล

มาตรฐานทางจริยธรรม คือ การสร้างมาตรฐานเดียวกันและมีสภาพบังคับทางกฎหมาย มีการกำหนดมาตรการและกลไกในการขับเคลื่อนงานที่มีประสิทธิภาพ เพื่อการเสริมสร้างและรักษาจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยมาตรการที่สำคัญประการหนึ่ง คือ การนำพฤติกรรมทางจริยธรรมไปใช้ในกระบวนการบริหารงานบุคคลที่คำนึงถึงหลักทางจริยธรรม แบบ **“ไม่มีข้อกังขา”** โดยใช้จริยธรรมเป็นหลักเกณฑ์ในการตัดสินใจและการประพฤติปฏิบัติตน เจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีความประพฤติที่ดี มีการรักษาจริยธรรมควรจะได้รับการสนับสนุนในรูปแบบต่าง ๆ **“ไม่ให้ความพยายามนั้นสูญเปล่า”** ดังนั้น จึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาระบบเครื่องมือต่าง ๆ ที่เอื้อให้มีการนำจริยธรรมไปใช้ในการบริหารงานบุคคลทั้งระบบ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การรวมพลังทุกภาคส่วนในการสร้างสังคม-วัฒนธรรมทางจริยธรรม

การส่งเสริมจริยธรรมตามหลักจริยธรรม ไม่ควรมองข้ามการเสริมสร้างขีดความสามารถทางจริยธรรมของข้าราชการ และกลไกการเสริมสร้างความเข้มแข็งเพื่อสนับสนุนจรรยาบรรณวิชาชีพที่จะต้องมีการใช้เทคนิคใหม่เพื่อสร้างการตัดสินใจเชิงจริยธรรมที่จะส่งเสริมการสร้าง **“วัฒนธรรมจริยธรรม”** ซึ่งเป็นสิ่งที่ต้องปลูกฝัง เพื่อให้เกิดขึ้นและเหมาะสมกับความต้องการในสังคมไทย ผลักดันให้เกิดการปฏิวัติสังคม-วัฒนธรรมทางจริยธรรมในหมู่เจ้าหน้าที่ของรัฐ สร้างกลไกและเครือข่ายให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมตรวจสอบการกระทำฝ่าฝืนจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ (People participation and social engagement) กดดันไม่ให้มีการกระทำฝ่าฝืนจริยธรรมเกิดขึ้น รวมทั้งไม่ปล่อยให้มีที่ยืนสำหรับผู้กระทำผิด

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การสื่อสารเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจและเสริมสร้างทัศนคติเรื่องมาตรฐานทางจริยธรรมและการกระทำผิด

การส่งเสริมให้คนไทยมีจิตสาธารณะและมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม ภาครัฐจึงควรมีการสื่อสารและการรณรงค์ด้วยแนวทางใหม่ ใช้เทคโนโลยีสื่อสารอย่างชาญฉลาดควบคู่กับการผลักดันจริยธรรม ใช้การสื่อสารและการรณรงค์สร้างความรู้ ความเข้าใจ และความสำคัญของมาตรฐานทางจริยธรรม การขับเคลื่อนจริยธรรมภาครัฐในระยะต่อไป จะต้องรณรงค์ ประชาสัมพันธ์เปลี่ยนทัศนคติเรื่องการทำผิดจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ มีเพียงการกระทำที่ผิดหรือถูกเท่านั้น

โดย **“ไม่มีข้อกังขา”** หรือตั้งคำถามกับการดำเนินงาน และต้อง **“ไม่สูญเปล่า”** โดยไม่ยอมรับการกระทำผิดสีเทาอีกต่อไป

แนวทางการขับเคลื่อนการดำเนินการ

๑. แนวทางการส่งเสริมจริยธรรมและรูปแบบการขับเคลื่อนงานด้านการส่งเสริมจริยธรรมสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่สามารถดำเนินการได้ทันทีและสร้างผลกระทบสูง (Quick Win) อาทิ การจัดทำคู่มือ Dos & Don'ts เพื่อกำหนดพฤติกรรมที่ควรกระทำและไม่ควรกระทำ ซึ่งจะช่วยลดความสับสนเกี่ยวกับพฤติกรรรมสีเทา การจัดทำแบบทดสอบแบบประเมินพฤติกรรมทางจริยธรรมสำหรับผู้เข้ารับการคัดเลือกเข้าสู่ระบบราชการ การจัดทำเครื่องมือการประเมินพฤติกรรมการทำงานภายใต้กรอบจริยธรรม การเลือกประเด็นปัญหาทางจริยธรรมที่ใกล้ตัวประชาชนมาทำแคมเปญรณรงค์เพื่อสร้างทัศนคติใหม่แก่สังคมและเจ้าหน้าที่รัฐ

๒. แนวทางการส่งเสริมจริยธรรมและรูปแบบการขับเคลื่อนงานด้านการส่งเสริมจริยธรรมสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น กลไกการบริหารจัดการแผนให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามยุทธศาสตร์ ได้แก่

๒.๑ ระดับส่วนกลาง การปรับปรุงกลไกขับเคลื่อนจริยธรรมให้มีประสิทธิภาพ สามารถทำงานได้บรรลุวัตถุประสงค์และเจตนารมณ์ตามกฎหมาย กำหนดมาตรการ หลักเกณฑ์ และการบูรณาการระหว่างหน่วยงานกลางเพื่อการขับเคลื่อนงานด้านการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมและป้องกันการทุจริต

๒.๒ ระดับส่วนภูมิภาค ให้สำนักงานจังหวัด ส่งเสริมให้มีการปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรม มีหน่วยงานทำหน้าที่ให้คำปรึกษา ส่งเสริม และรับเรื่องร้องเรียนพฤติกรรมล่อแหลม โดยใช้กลไกทางจริยธรรมเป็นกลไกการดำเนินการในเชิงป้องกัน

๒.๓ ระดับส่วนท้องถิ่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่งจัดทำข้อกำหนดจริยธรรมของท้องถิ่น คู่มืออธิบายและกำหนดพฤติกรรมตามมาตรฐานทางจริยธรรมกลางเปิดโอกาสให้ท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการติดตามและตรวจสอบ

๒.๔ ให้หน่วยงานและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการให้มีการจัดทำแผนงาน มาตรการเพื่อส่งเสริมให้เจ้าหน้าที่ของรัฐรักษาจริยธรรมตามมาตรฐานทางจริยธรรม ประมวลจริยธรรม และข้อกำหนดจริยธรรม ซึ่งจะนำไปสู่การสร้างสังคม-วัฒนธรรมทางจริยธรรมของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เป็นคนดีมีความสามารถและมีคุณธรรม พร้อมเป็นกลไกการปฏิรูปประเทศ สร้างความเชื่อมั่นให้กับประชาชน และยกระดับภาพลักษณ์ประเทศไทยที่บริหารประเทศโดยยึดหลักซื่อสัตย์สุจริตเป็นคุณธรรมสูงสุด เพื่อการมุ่งไปสู่การเป็นประเทศที่มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศที่พัฒนาแล้วตามแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

แผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวง-สาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) เป็นแผนที่ดำเนินการต่อเนื่องมาจากแผนแม่บทการป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) ที่ขยายกรอบเวลาให้ใช้ต่อไปจนถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๕ จึงมีความเกี่ยวเนื่องเชื่อมโยงกันและส่งเสริมสนับสนุนซึ่งกันและกันกับแผนทั้ง ๓ ระดับ เพื่อเป็นกลไกและเครื่องมือในการขับเคลื่อนกระทรวงสาธารณสุขไปสู่เป้าหมาย คือ กระทรวงสาธารณสุขปลอดจากการทุจริตและประพฤติมิชอบ ดังแผนภาพที่ ๑

แผนภาพที่ ๑ ความสอดคล้องของแผน ๓ ระดับกับแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

Together Against Corruption

ส่วนที่ ๓

๓. สถานการณ์การทุจริตในสังคมไทยและกระทรวงสาธารณสุข การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและการฉายภาพอนาคต

๓.๑ สถานการณ์การทุจริตในสังคมไทย

การทุจริตเป็นปัญหาสำคัญที่อยู่คู่กับพัฒนาการของมวลมนุษยชาติ การตั้งขึ้น การปฏิวัติ การปฏิรูป การเปลี่ยนแปลง ตลอดจนการล่มสลายของวัฒนธรรมในสังคมมนุษย์หลายครั้งในประวัติศาสตร์โลก เช่น การเสื่อมถอยของจักรวรรดิโรมัน การปฏิรูปศาสนาของฝ่ายโปรแตสแตนต์ กระแสการเติบโตของระบอบประชาธิปไตยในโลกโลกาภิวัตน์แทนระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ การเติบโตของแนวคิดธรรมาภิบาลและบริษัทภิบาล หรือการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วม (Participatory Governance) ฯลฯ ล้วนถือกำเนิดโดยมีปัจจัยสำคัญมาจากพฤติการณ์ที่เชื่อว่าเป็นการทุจริตหรือการโกงในรูปแบบต่าง ๆ จนนำมาสู่การแก้ไขและต่อต้านระบบสังคมเดิม ดังนั้น มโนทัศน์ที่ว่าด้วยการทุจริตย่อมมีการผันแปรไปตามยุคสมัยในช่วงตลอดหลายศตวรรษที่ผ่านมา และยังมีความแตกต่างกันออกไปตามแต่ละพื้นฐานทางสังคมและวัฒนธรรมด้วย

ในยุคปัจจุบันการทุจริตถือเป็นสิ่งที่ทุกคนต้องยอมรับว่าเป็นปัญหาที่ส่งผลต่อการพัฒนาประเทศอย่างแท้จริง การทุจริตได้ฝังรากลึกในสังคมไทยมาเป็นเวลานาน ตั้งแต่ยุคสมัยที่ยังมิได้มีการเปลี่ยนแปลงการปกครอง อาทิ การปกครองในรูปแบบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ที่มีการสร้างความสัมพันธ์เชิงอำนาจระหว่างผู้ปกครองและผู้ถูกปกครอง (Vertical Relations) มีการเอื้อเฟื้อเอื้อประโยชน์ จุนเจือกันในวงญาติ หรือที่เรียกว่าระบบอุปถัมภ์ (The patron-client system) ที่มีการให้ประโยชน์กันทั้งในอำนาจทางการเมือง ตำแหน่งหน้าที่ราชการ ผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจและสถานะทางสังคม การทุจริตที่ฝังรากลึกในสังคมนี้มิใช่มีแค่รูปแบบเดียว แต่มีอยู่หลากหลาย อาทิ การติดสินบน การยักยอก การมีผลประโยชน์ทับซ้อน และพร้อมที่จะมีรูปแบบใหม่ ๆ ขึ้นตลอดเวลา เหล่านี้สะท้อนให้เห็นถึงพื้นฐานทางจิตใจในตัวบุคคลที่ขาดคุณธรรม จริยธรรม และศีลธรรมอันดี อันเป็นผลให้บุคคลแสดงออกถึงพฤติกรรมการกระทำทุจริต โดยไร้ซึ่งความละอาย

ต่อการกระทำของตนไม่มีความรับผิดชอบต่อสังคมส่วนรวม อีกทั้งไม่คำนึงถึงผลของการกระทำการทุจริตในระยะยาวที่ไม่เพียงแต่จะส่งผลกระทบต่อองค์การ หรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียบุคคลใดหรือกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง แต่ยังส่งผลกระทบระยะยาวถึงในระดับประเทศ จะเห็นได้ว่าการมีจิตสำนึกมีพื้นฐานทางจิตใจที่ได้รับการปลูกฝังทางด้านคุณธรรม จริยธรรม และศีลธรรมถือเป็นสิ่งสำคัญที่เป็นเสมือนเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจหรือเครื่องเตือนสติ อันจะทำให้บุคคลเกิดความอายในการกระทำผิดของตน

สาเหตุหลักที่ทำให้การทุจริตยังคงเป็นปัญหาเรื้อรังอยู่ในสังคมไทย เนื่องมาจากสภาพพื้นฐานทางสังคมที่สั่งสมมาและเป็นพื้นฐานสภาพสังคมปัจจุบัน เช่น

- ความสำคัญของพิธีกรรม เนื่องจากชาวตะวันตกที่เข้ามาติดต่อกับเสนาบดีไทยสมัยอยุธยาต่างได้ให้ข้อสังเกตว่า คนไทยให้ความสำคัญแก่พิธีกรรมมาก และดูเหมือนจะให้ความสำคัญแก่สาระที่จะเจรจากันน้อย สังคมไทยในปัจจุบันก็ให้ความสำคัญแก่พิธีกรรมมากกว่าเนื้อหา สังเกตได้จากในการจัดประชุมสำคัญ ๆ ของหน่วยงานต่าง ๆ ผู้ดำเนินการอาจให้ความสำคัญแก่ประเด็นที่ว่าแจกันดอกไม้ควรตั้งที่ใด หรือใครควรนั่งที่ใด จะรับประทานอาหารอะไรและอย่างไร มากกว่าเนื้อหาวาระการประชุมเสียอีก

- ระบบอุปถัมภ์และระบบเครือญาติ ลักษณะเด่นของสังคมไทยคือระบบอุปถัมภ์และระบบเครือญาติ เนื่องจากความคิดหลักในการปกครองของไทยคือ ควบคุมคนเป็นชั้น ๆ ไป ทำให้ทุกคนที่ไม่ใช่ข้าราชการและลูกข้าราชการมีบรรดาศักดิ์ต้องขึ้นทะเบียนเป็นไพร่หลวงหรือไพร่สมอยู่ในปกครองของเจ้าหมู่ ไพร่สมเป็นไพร่ที่เป็นกำลังของเจ้านายและข้าราชการผู้มีบารมี จึงเท่ากับเข้าอยู่ในอุปถัมภ์ของเจ้าหมู่ทำให้มีผู้คุ้มครอง ส่วนระบบเครือญาติมีความสำคัญเพราะเครือญาติมีส่วนได้ส่วนเสียกับบุคคลในตระกูลในระบบกฎหมายไทยโบราณ ผู้ใดได้ดีเครือญาติก็มักได้ดีด้วยกัน ตกอับก็ตกอับด้วยกันทั้งหมด เช่น ในการถูกริบราชบาตร เป็นต้น ระบบอุปถัมภ์และระบบเครือญาติยังมีอิทธิพลในสังคมไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในวงการเมืองและระบบราชการถือเป็นการสืบทอดทางวัฒนธรรมที่เราเข้าใจได้จากการศึกษาพระไอยการต่าง ๆ ในกฎหมายตราสามดวง

- ความเชื่อในไสยศาสตร์และวิญญาณนิยม ความเชื่อในไสยศาสตร์และวิญญาณนิยมยังเป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินชีวิตของคนไทยทั่วไป ดังเช่นเมื่อต้อง “ต่อพิสูท” หรือ พิสูจน์ความจริงขั้นสุดท้ายเมื่อขาดพยานหลักฐานและพยานบุคคลที่ชี้ขาดไปทางใดทางหนึ่งได้ คู่ความก็อาจจะเลือกหนทางของไสยศาสตร์เข้ามาเป็นเครื่องช่วยตัดสิน เช่น ดำน้ำลุยเพลิง หรือล้วงตะกั่ว เป็นต้น ดังปรากฏในพระไอยการพิสูจน์ดำน้ำลุยเพลิง แต่คนไทยไม่ไว้ใจใครแม้กระทั่งเทวดา เพราะเมื่อเชิญภูติเชิญเทวดามาเป็นพยานในการพิสูจน์แล้ว หากเทวดาลำเอียงเข้าข้างคู่ความข้างหนึ่งข้างใด ก็มีคำสาปแช่งที่เป็นเงื่อนไขให้เทวดาตกนรกเหมือนกัน

จากสาเหตุหลักของปัญหาการทุจริตทำให้เห็นได้ว่าตามหลักการของรัฐสมัยใหม่ คือ การแยกรัฐออกจากตัวบุคคล โดยตัวของบุคคลต้องแยกผลประโยชน์ส่วนตัวและผลประโยชน์ส่วนรวมออกจากกัน คนในสังคมควรมีค่านิยมยึดผลประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าผลประโยชน์ส่วนตัว และไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อน ซึ่งการเปลี่ยนแปลงทางกฎหมายของไทยมีจุดเริ่มต้นจากผลของสนธิสัญญาเบาว์ริง (Bowring Treaty) ในสมัยรัชกาลที่ ๔ และมีรูปแบบของรัฐสมัยใหม่ในสมัยรัชกาลที่ ๕ จนนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงระบอบการปกครองจากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์มาเป็นระบอบประชาธิปไตย กล่าวได้ว่าระบบมีการปรับเปลี่ยน แต่วิธีคิดของคนในสังคมยังไม่ปรับเปลี่ยนกรอบความคิดยังยึดกับแนวความคิดแบบจารีตที่หยั่งรากฝังลึกในระดับค่านิยม ส่งผลต่อพฤติกรรมของผู้คนส่วนใหญ่ในสังคมที่ไม่สามารถแยกแยะผลประโยชน์ส่วนตัวจากผลประโยชน์ส่วนรวม นำไปสู่การกระทำอันเป็นการทุจริต ซึ่งเป็นปัญหาเรื้อรังที่ยังมีแนวโน้มรุนแรงมากขึ้นตลอดช่วงเวลาที่ผ่านมา

การทุจริตคอร์รัปชัน มีนิยามที่สามารถทำความเข้าใจได้ใน ๒ บริบท คือ (๑) ในบริบทสากล โดยพิจารณาความหมายที่ระบุไว้ใน Black Law Dictionary คอร์รัปชัน หมายถึง การกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย อันเป็นการกระทำที่ชั่วช้าและฉ้อโกงโดยเจตนาที่จะหลีกเลี่ยงกฎหมาย รวมทั้งการกระทำที่ขัดต่อตำแหน่งหน้าที่สิทธิของผู้อื่น ขณะที่องค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ (Transparency International : TI) ให้ความหมายทุจริตคอร์รัปชันว่าหมายถึง การใช้อำนาจที่ได้รับความไว้วางใจในทางที่ผิด (Abuse of Entrusted Power) เพื่อประโยชน์ส่วนบุคคล ซึ่งครอบคลุมทั้งภาครัฐและเอกชน และ (๒) ในบริบทของสังคมไทย โดยพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒ หน้า ๕๔๓ ระบุว่า การทุจริต หมายถึง ความประพฤติชั่ว คดโกง ฉ้อโกง ขณะที่สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน ระบุว่า คอร์รัปชัน มาจากภาษาลาตินคือ Corrumpere ซึ่งมาจาก ๒ คำ คือ To Ruin-Com (Together) + Rumpere (To break) เมื่อรวมกันแล้วหมายถึง การทำลายหรือการละเมิดจริยธรรม หรือธรรมเนียมในการบริหารงานของเจ้าหน้าที่รัฐ ซึ่งรวมถึงพฤติกรรมที่ไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ทำน้อยกว่าหรือไม่ดีเท่าที่กฎหมายระบุไว้ หรือแม้แต่ทำตามวัตถุประสงค์ของกฎหมาย แต่ใช้วิธีการผิดกฎหมาย นอกจากนี้ Cressey (1970) เสนอทฤษฎีสามเหลี่ยมของการทุจริตคอรัปชัน (Fraud Theory) โดยกล่าวว่า การทุจริตคอร์รัปชันจะเกิดได้สูงในภาวะที่มีปัจจัยเสี่ยง ๓ ด้าน ดังนี้

๑. แรงกดดันหรือแรงจูงใจ (Pressure or Incentive) กล่าวคือ แรงกดดันอันเกิดจากการปฏิบัติงาน การกำหนดเป้าหมายหรือบทลงโทษ เป็นเงื่อนไขให้ผู้ที่ถูกกดดันพยายามหาวิธีที่จะให้ตัวเองไปถึงเป้าหมายเพื่อพ้นจากการถูกลงโทษผ่านการทุจริตคอร์รัปชัน ขณะเดียวกันแรงจูงใจส่วนตัว อาทิ ความต้องการทางการเงิน ความปรารถนาในตำแหน่ง หรืออุปนิสัยที่สุรุ่ยสุร่ายจนเป็นเหตุให้ใช้จ่ายเกินกำลังความสามารถ ก็เป็นเหตุให้ใช้การทุจริตคอร์รัปชันเพื่อเติมเต็มสิ่งที่ต้องการเหล่านั้น

เมื่อพิจารณาปัจจัยที่ก่อให้เกิดการทุจริตในประเทศไทย ด้วยการวิเคราะห์ผ่านทฤษฎีสามเหลี่ยมของการทุจริตคอรัปชัน (Fraud Theory) ในประเด็นแรงกดดันหรือแรงจูงใจ (Pressure or Incentive) พบว่า ระบบรัฐราชการไทยซึ่งถูกครอบงำด้วยระบบอาวุโสและมีสายลำดับชั้นที่ชัดเจน

ได้ก่อผลให้เกิดแรงบังคับจากข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ต่อข้าราชการชั้นผู้น้อย ให้ทำตามคำสั่งเพื่อบรรลุเป้าหมาย จนบางครั้งก็นำมาสู่สภาวการณ์เลือกทุจริตคอร์รัปชันเพื่อให้ตนบรรลุเป้าหมายและพ้นโทษจากผู้บังคับบัญชา ขณะที่ในแง่ของแรงจูงใจนั้นอาจจะมีได้หลากหลาย แต่หากพิจารณาแรงจูงใจเรื่องเงินกล่าวได้ว่าค่าแรงที่ค่อนข้างต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับค่าครองชีพทำให้เกิดความต้องการเงินมากขึ้น หรือตำแหน่งที่ดีขึ้น เช่นนั้นการทุจริตคอร์รัปชั่นจึงเป็นทางเลือกหนึ่งที่คนจำนวนไม่น้อยเลือกใช้เพื่อนำพาตนเองให้สำเร็จในสิ่งที่ปรารถนา ซึ่งทั้งแรงกดดันและแรงจูงใจนี้อาจจะเห็นได้จากหน่วยงานที่เป็นองค์กรภาคสังคมและภาคธุรกิจ ได้มีการร่วมมือกันทุจริตคอร์รัปชันและมีความประพฤติมิชอบร่วมกับเจ้าหน้าที่ของภาครัฐ เนื่องจากเกรงกลัวต่ออำนาจและการสูญเสียผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับในอนาคต

๒. การมีโอกาสในการกระทำผิด (Opportunity) กล่าวคือ ในมุมแรกนั้นผู้ทุจริตมีโอกาสในการทุจริตคอร์รัปชันอันอาจเกิดจากระบบการตรวจสอบการทุจริตภายในองค์กรที่ขาดประสิทธิภาพ ไม่สามารถตอบสนองได้ทันเวลา หรือระเบียบกฎหมายที่มีรอยรั่ว เป็นผลให้ผู้ทุจริตฉวยโอกาสในการกระทำการทุจริตอย่างไม่เกรงกลัว และอีกมุมหนึ่งคือ ผู้ทุจริตมีโอกาสที่เอื้อเฟื้อต่อการปกปิดการทุจริต อันอาจเกิดจากความสามารถในการลบร่องรอยการทุจริตคอร์รัปชัน

เมื่อพิจารณาปัจจัยที่ก่อให้เกิดการทุจริตในประเทศไทย ด้วยการวิเคราะห์ผ่านทฤษฎีสามเหลี่ยมของการทุจริตคอรัปชัน (Fraud Theory) ประเด็นการมีโอกาสในการกระทำผิด (Opportunity) พบว่า ระบบบริหารจัดการโดยเฉพาะการบังคับใช้กฎหมายยังขาดประสิทธิภาพ กระบวนการยุติธรรมไม่มีมาตรฐาน ระบบธรรมาภิบาลขององค์กรภาครัฐอ่อนแอ และกระบวนการตรวจสอบไม่โปร่งใส ส่วนกฎระเบียบและข้อบังคับของข้าราชการพลเรือนก็ไม่เอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติงานจริง รวมทั้งการละเว้นละเลย และเพิกเฉยต่อการกระทำความผิด ทั้งนี้ เนื่องจากมีการพิจารณาเข้าข้างประโยชน์ส่วนตัวและพวกพ้องมากกว่าการคำนึงถึงการแก้ไขปัญหาและความเดือดร้อนที่ประชาชนและสังคมได้รับ เหล่านี้ล้วนเป็นรอยรั่วของระบบอันเป็นโอกาสให้คนในระบบเองใช้เป็นช่องทางในการทุจริตคอร์รัปชัน นอกจากนี้การที่สังคมไทยติดอยู่กับแนวคิดเน้นเฟ้นคนดีมาปกครอง โดยประชาชนวงกว้างไม่ต้องมีบทบาทคำถามเกิดขึ้นตามมาว่าใครเป็นผู้กำหนดว่าคนแบบไหนคือคนดี ใครไม่ดี ดีเพื่อใคร และใครจะตรวจสอบกำกับคนดี ก็เป็นเหตุให้อำนาจผูกขาดสามารถคอร์รัปชันได้อย่างสุด ๆ หากการเมืองของคนดีไม่มีระบบตรวจสอบ ประชาชนไม่มีส่วนร่วมอย่างจริงจังก็ไม่มีความหมายอะไร

๓. การมีข้ออ้าง หรือการใช้เหตุผล (Rational) ที่ทำให้ผู้ทุจริตคอร์รัปชันรู้สึกดีขึ้น เช่น การอ้างถึงความจำเป็น การอ้างว่าเป็นธรรมเนียมหรือประเพณีที่ต้องกระทำ เห็นว่าใคร ๆ ก็ทำกัน หรืออ้างว่าเป็นการกระทำเพื่อประโยชน์ส่วนรวม เช่น การตกแต่งตัวเลขการเงินให้มีกำไร เพื่อมิให้กิจการล้มละลาย เป็นต้น

เมื่อพิจารณาปัจจัยที่ก่อให้เกิดการทุจริตในประเทศไทย ด้วยการวิเคราะห์ผ่านทฤษฎีสามเหลี่ยมของการทุจริตคอรัปชัน (Fraud Theory) ประเด็นการมีข้ออ้าง หรือการใช้เหตุผล (Rational) พบว่า การทุจริตซึ่งถูกทำให้กลายเป็นวัฒนธรรมด้านมืดของสังคมไทยผ่านการเลียนแบบ หรือส่งทอดกัน

ในระบบได้ก่อผลให้ผู้ทุจริตคอร์รัปชันอ้างว่าสิ่งที่ตนทำนั้นคนรุ่นก่อน ๆ หรือคนอื่น ๆ ในสังคมก็ทำกัน บางคนเห็นว่าคอร์รัปชันไม่เป็นปัญหา บางคนเห็นว่าเป็นปัญหาเพราะสร้างความเสียหายต่อสาธารณะ เส้นแบ่งระหว่างเรื่องส่วนตัวกับเรื่องสาธารณะเลือนลางมากขึ้น ความสับสนนี้เองเป็นเหตุให้ยากที่จะปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันให้หมดสิ้นไป

จากดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index : CPI) โดยองค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ (Transparency International : TI) มีสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ ณ กรุงเบอร์ลิน ประเทศเยอรมนี ดัชนีนี้เริ่มจัดทำตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๖ (ค.ศ. ๑๙๙๓) เป็นต้นมา มีสถานะเป็นองค์กรภาคประชาสังคมระหว่างประเทศ มีวัตถุประสงค์ในการต่อสู้กับการทุจริตทุกรูปแบบด้วยการแสวงหาความร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ และสร้างความตระหนักรู้ถึงผลเสียของการทุจริต ดำเนินการโดยคณะกรรมการบริหาร ซึ่งจะมาจากการเลือกโดยสมาชิกที่เป็นตัวแทนสาขาของแต่ละประเทศ และสมาชิกอิสระเพื่อเป็นคณะกรรมการ จำนวน ๑๐-๑๓ คน โดยมีวาระในการดำรงตำแหน่ง ๓ ปี และดำรงตำแหน่งได้ไม่เกิน ๓ วาระ ดัชนีการรับรู้การทุจริต เป็นข้อมูลที่รวบรวมมาจากแหล่งข้อมูลที่แตกต่างกัน โดยองค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ (Transparency International : TI) ได้มีการประเมินดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index : CPI) ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๘-๒๕๖๔ ทั้งนี้ ในปี พ.ศ. ๒๕๓๘-๒๕๕๔ เป็นระบบคะแนน ๑-๑๐ ส่วนปี พ.ศ. ๒๕๕๕ เป็นต้นมา เป็นระบบคะแนน ๑-๑๐๐ โดยได้ปรับค่าคะแนนในแผนภาพปี พ.ศ. ๒๕๓๘-๒๕๕๔ เป็นระบบคะแนน ๑-๑๐๐ เพื่อสะดวกในการทำความเข้าใจ ดังแผนภาพที่ ๒

ค่าเป้าหมาย	คะแนน	อันดับ
พ.ศ. 2561 - 2565	50	1 ใน 54
พ.ศ. 2566 - 2570	57	1 ใน 43
พ.ศ. 2571 - 2575	62	1 ใน 32
พ.ศ. 2576 - 2580	73	1 ใน 20

ค่าเป้าหมายตัวชี้วัด
ตามแผนแม่บทฯ ประเด็นที่ 21
การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ
(พ.ศ. 2561-2580)

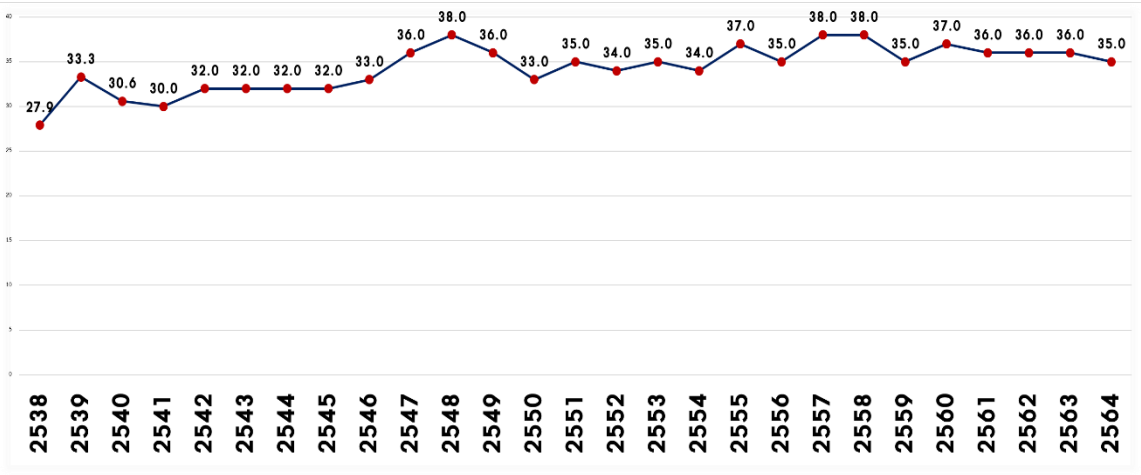

แผนภาพที่ ๒ คะแนนการประเมินดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index : CPI) ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๘-๒๕๖๔ ของประเทศไทย

๓.๑.๑ ดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index : CPI)

ตลอดระยะเวลากว่า ๒๐ ปีที่ผ่านมา สถานการณ์การทุจริตของประเทศไทยเมื่อพิจารณาจากดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index : CPI) มีแนวโน้มทรงตัวอยู่ในช่วงต่ำกว่า ๔๐ คะแนน มาโดยตลอด โดยค่าคะแนนล่าสุดองค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ (Transparency International : TI) ได้เผยแพร่ผลดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index : CPI) ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๖๕ ปัจจุบันรูปแบบการประเมินทั่วโลกจะใช้แหล่งการประเมินจำนวน ๑๓ แหล่งการประเมิน สำหรับประเทศไทยใช้แหล่งการประเมินจำนวน ๙ แหล่ง ปรากฏว่า ๒ ใน ๓ ของประเทศที่เข้ารับการประเมินมีระดับคะแนนที่ต่ำกว่า ๕๐ คะแนน จากคะแนนเต็ม ๑๐๐ คะแนน และโดยเฉลี่ยระดับคะแนนจะอยู่ที่ ๔๓ คะแนน ประเทศที่ได้รับคะแนนสูงที่สุดคือ เดนมาร์ก ฟินแลนด์ และนิวซีแลนด์ มีคะแนน ๘๘ คะแนน โดยที่ประเทศนอร์เวย์ (๘๕) สิงคโปร์ (๘๕) สวีเดน (๘๕) สวิตเซอร์แลนด์ (๘๔) เนเธอแลนด์ (๘๒) ลักเซมเบิร์ก (๘๑) และเยอรมนี (๘๐) เป็นประเทศที่ได้คะแนนสูงสุดใน ๑๐ อันดับแรก สำหรับประเทศที่ได้รับคะแนนน้อยที่สุดคือ ซูดานใต้ (๑๑) ซีเรีย (๑๓) และโซมาเลีย (๑๓) ประเทศไทยได้รับคะแนน ๓๕ คะแนน อยู่ในลำดับที่ ๑๑๐ จากประเทศที่เข้าร่วมประเมินทั้งหมด ๑๘๐ ประเทศ คะแนนลดลงจากปี ๒๕๖๓ ซึ่งได้รับคะแนน ๓๖ คะแนน อยู่ในลำดับ ที่ ๑๐๔ และอยู่ในลำดับที่ ๕ ของประเทศอาเซียน รองจาก ๑) สิงคโปร์ ๘๕ คะแนน ๒) มาเลเซีย ๔๘ คะแนน ๓) เวียดนาม ๓๙ คะแนน และ ๔) อินโดนีเซีย ๓๘ คะแนน โดยทุกประเทศทั่วโลกมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๔๓ คะแนน ประเทศในเอเชียแปซิฟิกมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๔๕ คะแนน ประเทศอาเซียนมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๓๙.๘๕ คะแนน สำหรับประเทศไทยตั้งเป้าหมายในการยกระดับคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริตไว้ในยุทธศาสตร์ชาติฯ ว่าเมื่อสิ้นสุดแผน (ปี พ.ศ. ๒๕๘๐) ค่าคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต จะต้องอยู่ที่ ๑ ใน ๒๐ ลำดับแรกของโลก หรือ ๗๓ คะแนน และกำหนดเป้าหมายตามแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ และแผนการปฏิรูปประเทศด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ตั้งเป้าหมายไว้ที่ ๕๐ คะแนน เมื่อสิ้นสุดแผนในปี ๒๕๖๕ ทั้งนี้ ผลคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index: CPI) ของประเทศไทยตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๘ มีระดับคะแนนสูงสุดไม่เกิน ๓๘ คะแนน และคะแนนต่ำสุดไม่เกิน ๓๕ คะแนน โดยในช่วงตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ ถึงปัจจุบัน คะแนนเฉลี่ยของประเทศไทยอยู่ที่ ๓๕.๗๕ คะแนน เมื่อพิจารณาอันดับและเทียบกับประเทศต่าง ๆ พบว่า ประเทศไทยมีอันดับลดลงจากอันดับที่ ๙๙ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๑ ลงมาอยู่ที่อันดับที่ ๑๐๑ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ อันดับที่ ๑๐๔ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ และอันดับที่ ๑๑๐ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๔

ภาพรวมคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index : CPI) ของประเทศไทยในปี พ.ศ. ๒๕๖๔ สามารถวิเคราะห์ได้ดังนี้

๑. แหล่งข้อมูลที่ประเทศไทย ได้คะแนนลดลงจากปีก่อนหน้า จำนวน ๔ แหล่งข้อมูล คือ

๑.๑ แหล่งข้อมูล IMD World Competitiveness Yearbook (MD) ได้ ๓๕ คะแนน (ปี ๒๐๒๐ ได้ ๔๓ คะแนน) IMD นำข้อมูลสถิติทุติยภูมิและผลการสำรวจความคิดเห็นผู้ปริหารระดับสูงไปประมวลผลจัดอันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทย และพิจารณาจาก ๔ องค์ประกอบ คือ ๑) สมรรถนะทางเศรษฐกิจ ๒) ประสิทธิภาพของภาครัฐ ๓) ประสิทธิภาพของภาคธุรกิจ และ ๔) โครงสร้างพื้นฐาน ทั้งนี้ IMD จะสำรวจข้อมูลประมาณเดือนมกราคม-เมษายนของทุกปี **ในแหล่งข้อมูล IMD World Competitiveness Yearbook (IMD) มีประเด็นที่องค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ นำมาคำนวณเป็นคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริตจากแบบสำรวจความคิดเห็นผู้บริหารระดับสูงในประเทศไทย**

ประเด็นคำถาม คือ มีการติดสินบนและการทุจริตคอร์รัปชันอยู่หรือไม่

๑.๒ แหล่งข้อมูล The Political and Economic Risk Consultancy (PERC) ได้ ๓๖ คะแนน (ปี ๒๐๒๐ ได้ ๓๘ คะแนน) PERC สำรวจข้อมูลจากนักธุรกิจในท้องถิ่นและนักธุรกิจชาวต่างชาติที่เข้าไปทำธุรกิจที่ในประเทศนั้น ๆ ได้แก่ นักธุรกิจจากสมาคมธุรกิจ ผู้แทนที่เข้าร่วมการประชุมต่าง ๆ ในเอเชีย ผู้แทนหอการค้าประเทตต่าง ๆ เป็นต้น ซึ่งกลุ่มตัวอย่างในแต่ละประเทศประกอบด้วย ผู้บริหารในประเทศ ผู้ที่มีสัญชาติเป็นบุคคลประเทศนั้น ๆ และผู้บริหารชาวต่างชาติใช้การสัมภาษณ์ซึ่งหน้าการสอบถามทางโทรศัพท์ ตลอดจนการตอบแบบสำรวจออนไลน์ ทั้งนี้ PERC มีหลักเกณฑ์ในการสำรวจโดยการสอบถามกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นการถามคำถามที่แสดงให้เห็นถึงระดับการรับรู้ในเรื่องการคอร์รัปชัน

ประเด็นคำถาม คือ ท่านจะให้คะแนนปัญหาการทุจริตในประเทศที่ท่านทำงานหรือประกอบธุรกิจเท่าใด

๑.๓ แหล่งข้อมูล World Economic Forum (WEF) ได้ ๔๒ คะแนน (ปี ๒๐๒๐ ได้ ๔๓ คะแนน) ในแต่ละปี WEF ได้จัดทำรายงานการวัดอันดับความสามารถในการแข่งขันทั่วโลก (The Global Competitiveness Report : GCR) โดยรวบรวมข้อมูลด้านต่าง ๆ **ผ่าน "แบบสำรวจความคิดเห็นผู้บริหาร" (The Executive Opinion Survey : EOS) ซึ่งถูกออกแบบขึ้นมาเพื่อสำรวจความพึงพอใจของนักธุรกิจต่างประเทศและนักธุรกิจภายในประเทศว่า การประกอบธุรกิจในประเทศเหล่านั้นมีความสะดวกระดับใด มีปัจจัยใดบ้างที่เป็นปัญหาและอุปสรรคต่อการประกอบธุรกิจ** โดย WEF จะสำรวจข้อมูลประมาณเดือนมกราคม-มิถุนายน ของทุกปี ซึ่งในปี ๒๐๒๑ แม้จะไม่ได้มีการจัดอันดับความสามารถทางการแข่งขันของแต่ละประเทศ เนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) แต่จะใช้ดัชนีใหม่ที่พัฒนาขึ้นและนำมาใช้ชี้วัดเป็นครั้งแรกในปีที่ผ่านมา โดยเน้นในเรื่องการเติบโตอย่างยั่งยืน

ประเด็นคำถาม คือ

๑. การจ่ายเงินสินบนเกี่ยวกับการนำเข้า-ส่งออก ระบบสาธารณูปโภคต่าง ๆ เช่น น้ำ ไฟ การจ่ายภาษีประจำปี เป็นต้น การได้รับใบอนุญาตจากภาครัฐ เช่น สัมปทาน การตัดสินของศาลที่ให้เป็นไปตามที่ตนเองต้องการ เป็นต้น

๒. รัฐนำเงินงบประมาณของภาครัฐไปให้กับบริษัท บุคคลหรือกลุ่มบุคคลใด ๆ โดยทุจริตเพื่อการคอร์รัปชัน

๓. ประเทศของคุณมีระดับคุณธรรมหรือจริยธรรม ธรรมาภิบาลระดับใด

๑.๔ แหล่งข้อมูล World Justice Project (WIP) ได้ ๓๕ คะแนน (ปี ๒๐๒๐ ได้ ๓๘ คะแนน) WIP เป็นดัชนีชี้วัดหลักนิติธรรม (Rule of Law) โดยมีเกณฑ์การวัด ประกอบด้วย ๘ เกณฑ์ ได้แก่ ขีดจำกัดอำนาจของรัฐบาล (Constraints on Government Powers) ปราศจากการคอร์รัปชัน (Absence of Corruption) การเปิดเผยข้อมูลภาครัฐ (Open Government) สิทธิขั้นพื้นฐาน (Fundamental Rights) ความสงบเรียบร้อยของสังคม (Order and Security) การบังคับใช้กฎหมาย (Regulatory Enforcement) กระบวนการยุติธรรมทางแพ่ง (Cvil Justice) และกระบวนการยุติธรรมทางอาญา (Criminal Justice) **โดยองค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ จะนำค่าคะแนนของแหล่งข้อมูล WJP เฉพาะเกณฑ์ที่ ๒ คือ ปราศจากการคอร์รัปชัน (Absence of Corruption) มาใช้ในการคำนวณ**

๒. แหล่งข้อมูลที่ประเทศไทย ได้คะแนนเพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้า จำนวน ๑ แหล่งข้อมูล คือ แหล่งข้อมูล Varieties of Democracy Institute (VDEM) ได้ ๒๖ คะแนน (ปี ๒๐๒๐ ได้ ๒๐ คะแนน) แหล่งข้อมูล V-DEM เป็นการวัดเกี่ยวกับความหลากหลายของประชาธิปไตย การถ่วงดุลของฝ่ายบริหาร ฝ่ายนิติบัญญัติ และฝ่ายตุลาการ ตลอดจนการทุจริตของเจ้าหน้าที่ในฝ่ายบริหาร ฝ่ายนิติบัญญัติ และฝ่ายตุลาการ ซึ่งในปี ๒๐๑๖ มีการวัดในอาเซียนเพียง ๔ ประเทศ แต่ต่อมาในปี ๒๐๑๙ จนถึงปัจจุบัน มีการวัดในประเทศกลุ่มอาเซียน ๑๐ ประเทศ ในแหล่งข้อมูล V-DEM **มีประเด็นที่องค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาตินำมาคำนวณเป็นคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต ตามคำถามที่ว่าการทุจริตทางการเมืองเป็นที่แพร่หลายมากน้อยเพียงใด (How pervasive is political corruption?) โดยดัชนีแสดงความแพร่หลายของการทุจริตนี้ถูกคำนวณจากค่าเฉลี่ยของดัชนี ๔ ด้าน คือ ๑) ดัชนีการคอร์รัปชันในภาครัฐ (Public sector corruption index) ๒) ดัชนีการคอร์รัปชันของผู้บริหารระดับสูง (Executive corruption index) ๓) ดัชนีการคอร์รัปชันของฝ่ายนิติบัญญัติ (The indicator for legislative corruption) และ ๔) ดัชนีการคอร์รัปชันของฝ่ายตุลาการ (The indicator for judicial corruption)**

ประเด็นคำถาม คือ การทุจริตในภาคการเมืองมีการแพร่ขยายตัวอย่างไร โดยพิจารณาจากพฤติกรรมเรียกรับสินบนของเจ้าหน้าที่ การคอร์รัปชันของผู้บริหารระดับสูง การใช้อำนาจเพื่อให้ได้มาซึ่งสัมปทาน การเบียดบังเงินหลวง การใช้ตำแหน่งหน้าที่โดยมิชอบของฝ่ายนิติบัญญัติ การคอร์รัปชันของฝ่ายตุลาการ

๓. แหล่งข้อมูลที่ประเทศไทย ได้คะแนนเท่ากับปีก่อนหน้า จำนวน ๔ แหล่งข้อมูล คือ

๓.๑ แหล่งข้อมูล Bertelsmann Stiftung Transformation Index (BFTI) ได้ ๓๙ คะแนน โดย BF (TI) ใช้ผู้เชี่ยวชาญวิเคราะห์และประเมินกระบวนการเปลี่ยนแปลงไปสู่ประชาธิปไตยและระบบเศรษฐกิจแบบตลาดเสรี และดูความเปลี่ยนแปลง ๓ ด้าน คือ ๑) ด้านการเมือง ๒) ด้านเศรษฐกิจ และ ๓) ด้านการจัดการของรัฐบาล ทั้งนี้ BFTI จะมีการเผยแพร่ผลทุก ๒ ปี โดยมีรูปแบบการวิจัยเป็น Qualitative expert survey ซึ่งการเผยแพร่ชุดข้อมูลล่าสุดเป็นรายงานฉบับ ปี ๒๐๒๐ การประเมินค่าดัชนี Transformation index BTI

ประเด็นคำถาม คือ

๑. ข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่รัฐมีการใช้ตาแหน่งหน้าที่เพื่อประโยชน์โดยมิชอบหรือมีการถูกลงโทษหรือไม่

๒. ประสิทธิภาพของรัฐบาลในการควบคุมปัญหาการทุจริตได้มากน้อยเพียงใด

๓.๒ แหล่งข้อมูล Economist Intelligence Unit Country Risk Ratings (EIU) ได้ ๓๗ คะแนน เป็นการวิเคราะห์เชิงลึกเกี่ยวกับความเสี่ยงที่ระบบเศรษฐกิจของประเทศต้องเผชิญ ได้แก่ ความโปร่งใสในการจัดสรรและการใช้จ่ายงบประมาณ การใช้ทรัพยากรของราชการ / ส่วนรวม การแต่งตั้งข้าราชการจากรัฐบาลโดยตรง มีหน่วยงานอิสระในการตรวจสอบการจัดการงบประมาณของหน่วยงานนั้น ๆ มีหน่วยงานอิสระด้านยุติธรรมตรวจสอบผู้บริหาร / ผู้ใช้อำนาจ ธรรมเนียมการให้สินบน เพื่อให้ได้สัญญาสัมปทานจากหน่วยงานของรัฐ ทั้งนี้ EIU มีการสำรวจเก็บข้อมูลประมาณเดือนกันยายนของทุกปี โดยข้อมูลที่ได้จะถูกนำมาวิเคราะห์จากผู้เชี่ยวชาญนักวิเคราะห์ความเสี่ยง

ประเด็นคำถาม คือ

๑. การใช้งบประมาณและระบบการตรวจสอบงบประมาณ

๒. การบริหารจัดการทรัพยากรภาครัฐ

๓. อำนาจการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่รัฐ (ระบบคุณธรรมหรือระบบอุปถัมภ์)

๔. ความเป็นอิสระขององค์กรตรวจสอบ

๓.๓ แหล่งข้อมูล Global Insight Country Risk Ratings (GI) ได้ ๓๕ คะแนน ในแหล่งข้อมูล Global Insight Country Risk Ratings (GI) มีประเด็นที่องค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ นำมาคำนวณเป็นคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต คือ “ความเสี่ยงของการที่บุคคลหรือบริษัทจะต้องเผชิญกับการติดสินบนหรือการคอร์รัปชันในรูปแบบอื่น เพื่อที่จะทำให้การดำเนินธุรกิจเป็นไปอย่างราบรื่น เช่น เพื่อให้ได้รับสัญญาเพื่อการนำเข้าและส่งออก หรือเพื่อความสะดวกสบายเกี่ยวกับงานด้านเอกสารต่าง ๆ มีมากน้อยเพียงใด” ซึ่งถูกประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญแต่ละประเทศ ข้อมูลได้รับจากกลุ่มลูกค้า ผู้ทำสัญญากับภาครัฐ นักลงทุน นักธุรกิจ ผู้รับงานอิสระ และเครือข่ายนักข่าว

ประเด็นคำถาม คือ

๑. ความเสี่ยงด้านการบริหารธุรกิจ การขออนุมัติอนุญาต (Permit)

๒. การติดสินบนเจ้าหน้าที่

๓. การออกนโยบายที่เอื้อประโยชน์ต่อธุรกิจบางธุรกิจ

๓.๔ แหล่งข้อมูล PRS International Country Risk Guide (PRS) ได้ ๓๒ คะแนน ในแหล่งข้อมูล Political Risk Services International Country Risk Guide (ICRG) มีประเด็นที่องค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาตินำมาคำนวณเป็นคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต คือ “การประเมินการคอร์รัปชันในระบบการเมือง ซึ่งรูปแบบของการคอร์รัปชันที่นักธุรกิจมักพบได้โดยตรงและบ่อยครั้ง คือ การเรียกรับเงินหรือการจ่ายสินบนเพื่อให้ได้มาซึ่งใบอนุญาตการนำเข้าและส่งออก (Import and Export Licenses) การจ่ายสินบนเพื่อให้เข้าถึงการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินตรา (Exchange Controls) และการเข้าถึง

ระบบการประเมินภาษี (Tax Assessments) รวมถึงการจ่ายสินบนเพื่อให้ได้รับการคุ้มครองจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ (Police Protection) และการจ่ายสินบนเพื่อให้ได้รับอนุมัติการกู้ยืมเงิน (Loans) เป็นต้น ทั้งนี้ ได้ตระหนักถึงการคอร์รัปชันที่มีโอกาสจะเกิดขึ้นได้มากที่สุด ได้แก่ การคอร์รัปชันจากระบบอุปถัมภ์ ระบบเครือญาติ การฝากเข้าทำงาน การแลกเปลี่ยนผลประโยชน์ การระดมทุนลับของพรรคการเมือง และการมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดระหว่างนักการเมืองกับภาคธุรกิจ”

ประเด็นคำถาม คือ การให้สินบนแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐในขั้นตอนต่าง ๆ โดยเฉพาะการนำเข้า-ส่งออก การขออนุมัติอนุญาต และการจดทะเบียนจัดตั้งบริษัท

จากข้อมูลทั้ง ๙ แหล่ง สามารถนำมาจัดกลุ่มประเภทของแหล่งข้อมูลได้ ๔ กลุ่มด้วยกัน คือ

กลุ่มที่ ๑ การให้สินบนเพื่อการอนุมัติอนุญาต เพื่ออำนวยความสะดวกในการประกอบธุรกิจ ประกอบด้วย GI : Global Insights Business Conditions and Risk Indicators, IMD : IMD World Competitiveness Yearbook, PRS : The PRS Group International Country Risk Guide, WEF : World Economic Forum Executive Opinion Survey

กลุ่มที่ ๒ การใช้งบประมาณไม่คุ้มค่า มีการเอื้อประโยชน์ ประกอบด้วย EIU : Economist Intelligence Unit Country Risk Service, WEF : World Economic Forum Executive Opinion Survey

กลุ่มที่ ๓ การใช้อำนาจหน้าที่ ตำแหน่งโดยมิชอบ ประกอบด้วย EIU : Economist Intelligence Unit Country Risk Service, BFTI : Bertelsmann Foundation Transformation Index, PRS : The PRS Group International Country Risk Guide, WJP : World Justice Project Rule of Law

กลุ่มที่ ๔ ประสิทธิภาพในการดำเนินการต่อต้านการทุจริต ประกอบด้วย BFTI : Bertelsmann Foundation Transformation Index, PERC : Political and Economic Risk Consultancy, V-Dem : Varieties of Democracy Project

ตารางที่ ๑ คะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต (CPI) จาก ๙ แหล่งข้อมูล ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๙-๒๕๖๔

แหล่งข้อมูล / ปี พ.ศ. (ค.ศ.)	2559 (2016)	2560 (2017)	2561 (2018)	2562 (2019)	2563 (2020)	2564 (2021)
IMD	44	43	41	45	41	39
WJP	37	40	40	38	38	35
BF-TI	40	37	37	37	37	37
PERC	38	41	37	38	38	36
WEF	37	42	42	43	43	42
PRS	32	32	32	32	32	32
EIU	37	37	37	37	37	37
GI	22	35	35	35	35	35
V-DEM	24	23	21	20	20	26

องค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ (Transparency International : TI) ได้มีข้อเสนอแนะสำคัญสำหรับการประเมินทั่วโลก จำนวน ๔ ประเด็น คือ

๑. ส่งเสริมสิทธิ เสรีภาพ เพื่อเป็นพลังในการตรวจสอบการทุจริต รัฐบาลควรที่จะจัดการในเรื่องเสรีภาพในการแสดงออกภายใต้สถานการณ์ปัจจุบัน และส่งเสริมการต่อสู้ประเด็นสิทธิมุนษยชนในกระบวนการยุติธรรมให้เป็นประเด็นสำคัญเร่งด่วน

๒. สร้างความเข้มแข็งของหน่วยงานตรวจสอบการทุจริต โดยขยายโครงสร้าง หน่วยงานต่อต้านการทุจริตและหน่วยงานตรวจสอบอื่น ๆ ให้มีความเป็นอิสระ เพื่อให้เกิดการตรวจสอบ ถ่วงดุล เพื่อระงับยับยั้งการกระทำการทุจริต โดยรัฐสภาและศาลควรที่จะเฝ้าระวังป้องกัน เพื่อมิให้เจ้าหน้าที่กระทำการเกินขอบเขตอำนาจหน้าที่

๓. การปราบปรามการทุจริตข้ามชาติ รัฐบาลควรปรับปรุงจุดอ่อนของระบบที่เป็นช่องทางของการทุจริตข้ามชาติ อาชญากรรมทางการเงิน โดยลดช่องว่างทางกฎหมายและบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้แน่ใจว่าผู้ที่กระทำการทุจริตต้องเข้าสู่กระบวนการยุติธรรม

๔. สนับสนุนให้เกิดการเข้าถึงข้อมูลในเรื่องการใช้จ่ายงบประมาณของภาครัฐ ซึ่งจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรน่า 2019 (COVID-19) ในการประชุมสมัชชาสหประชาชาติวาระพิเศษว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต (United Nations General Assembly Special session : UNGASS) เมื่อเดือนมิถุนายน ๒๐๒๑ กำหนดให้ภาครัฐต้องให้สัตยาบรรณว่าต้องมีการป้องกันการทุจริตในกระบวนการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ ซึ่งการมีความโปร่งใสในการใช้จ่ายงบประมาณที่ดียิ่งนั้นจะช่วยให้คุณภาพชีวิตของประชาชนดีขึ้น

จากข้อมูลสะท้อนว่าสังคมไทยยังติดหล่มการขาดการรับรู้การทุจริตและตามหลังประเทศอื่น ๆ อยู่มาก เนื่องจากดัชนีดังกล่าวเปรียบเทียบจากประเทศทั้งสิ้น ๑๘๐ ประเทศทั่วโลก แต่อันดับของประเทศไทยอยู่ระหว่างอันดับที่ ๙๖-๑๑๐ ซึ่งเป็นอันดับกลาง โดยการวัดค่าคะแนนนั้นหมายความว่า หากได้คะแนนน้อยก็หมายถึงมีการทุจริตที่สูง แต่หากได้คะแนนมากก็เท่ากับว่ายิ่งมีความโปร่งใส ซึ่งเมื่อพิจารณาคะแนนจากหนึ่งร้อยคะแนนเต็มย้อนหลังทั้ง ๕ ปี แล้วพบว่าประเทศไทยมีคะแนนที่ต่ำกว่าร้อยละ ๕๐ ของคะแนนเต็มทุกปี

นอกจากนี้ องค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ (Transparency International : TI) ได้กำหนดนิยามและรูปแบบของการทุจริตไว้ ๗ ประเภท ได้แก่

๑. การทุจริตขนาดใหญ่ (Grand Corruption) เป็นการกระทำของเจ้าหน้าที่รัฐระดับสูง เพื่อบิดเบือนนโยบายหรือการใช้อำนาจรัฐในทางมิชอบ เพื่อให้ผู้นำหรือผู้บริหารประเทศได้รับผลประโยชน์จากการใช้ทรัพยากรของชาติ

๒. การทุจริตขนาดเล็ก (Petty Corruption) เป็นการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐระดับกลางและระดับล่างต่อประชาชนทั่วไป โดยการใช้อำนาจหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายในทางมิชอบ

๓. การติดสินบน (Bribery) เป็นการเสนอ การให้ หรือสัญญาว่าจะให้ผลประโยชน์ทั้งในรูปของเงิน สิ่งของ และสิ่งตอบแทนต่างๆ เพื่อเป็นแรงจูงใจให้เกิดการกระทำผิดกฎหมายหรือศีลธรรมอันดี

๔. การยักยอก (Embezzlement) คือ การที่พนักงานหรือเจ้าหน้าที่องค์กรของรัฐนำเงินหรือสิ่งของที่ได้รับมอบหมายให้ใช้ในหน้าที่ราชการ มาใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตนหรือเพื่อกิจกรรมอื่นที่ไม่เกี่ยวข้อง

๕. การอุปถัมภ์ (Patronage) เป็นรูปแบบหนึ่งของการเล่นพรรคเล่นพวก ด้วยการคัดเลือกบุคคลจากสายสัมพันธ์ทางการเมืองหรือเครือข่าย (Connection) เพื่อเข้ามาทำงาน หรือเพื่อได้รับผลประโยชน์ โดยไม่คำนึงถึงคุณสมบัติและความเหมาะสม

๖. การเลือกที่รักมักที่ชัง (Nepotism) เป็นรูปแบบหนึ่งของการเล่นพรรคเล่นพวก โดยเจ้าหน้าที่ของรัฐจะใช้อำนาจที่มีในการให้ผลประโยชน์หรือให้หน้าที่การงานแก่เพื่อน ครอบครัว หรือบุคคลใกล้ชิด โดยไม่คำนึงถึงคุณสมบัติและความเหมาะสม

๗. ผลประโยชน์ทับซ้อน (Conflict of Interest) คือ การขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนกับประโยชน์ส่วนรวม อันเกิดจากที่บุคคลต้องมีหน้าที่หรือสถานะมากกว่า ๑ สถานะ

ในประเทศไทยการทุจริตอาจจะจำแนกออกเป็น ๒ ระดับ ได้แก่ การทุจริตในระดับชาติและการทุจริตในระดับท้องถิ่น

๑. การทุจริตในระดับชาติ การทุจริตเชิงนโยบาย (Policy Corruption) เป็นรูปแบบการทุจริตที่นักการเมืองใช้อำนาจทางด้านการบริหารราชการแผ่นดิน รวมถึงอำนาจนิติบัญญัติที่ได้มาจากความไว้วางใจของประชาชน เป็นเครื่องมือในการออกกฎหมาย การแก้ไขกฎหมาย การแก้ไขระเบียบ ข้อบังคับและนโยบาย โดยอาศัยช่องโหว่ของกฎหมาย กฎระเบียบ และตีความกฎหมาย กฎ ระเบียบให้เอื้อประโยชน์ต่อตนเองและพวกพ้อง เพื่อให้การกระทำการทุจริตกลายเป็นสิ่งที่ชอบธรรม เนื่องจากมีกฎหมาย กฎระเบียบ และนโยบายรองรับ การทุจริตเชิงนโยบายยังปรากฏในรูปแบบอื่น ๆ เช่น การซื้อขายตำแหน่งในระดับสูงทางราชการ ได้แก่ ตำแหน่งอธิบดี ตำแหน่งผู้บริหารในรัฐวิสาหกิจ ในตำแหน่งที่มีอำนาจอนุมัติเห็นชอบโครงการต่าง ๆ ได้ นำไปสู่การตรวจสอบที่หละหลวมในโครงการก่อสร้าง การจัดซื้อจัดจ้างในรัฐ และการใช้วิธีพิเศษในการดำเนินการ หลีกเลี่ยงกฎเกณฑ์มาตรการป้องกันการทุจริตต่าง ๆ ในแต่ละกระบวนการ ขั้นตอนมีการแบ่งผลประโยชน์กันในหมู่พวกพ้อง เช่น การทำแบบก่อสร้างที่ไม่มีความชัดเจน การใช้เงินกู้จากต่างประเทศเพื่อหลีกเลี่ยงการใช้กฎหมายที่เกี่ยวเนื่องกับการจัดซื้อจัดจ้าง เป็นต้น นอกจากนี้ ยังมีรูปแบบของการว่าจ้างแบบเหมารวม (Turnkey) ซึ่งผู้รับเหมาสามารถดำเนินการออกแบบและก่อสร้างโครงการให้แล้วเสร็จได้ด้วยตัวเองซึ่งเอื้อต่อการทุจริต เนื่องจากผู้รับเหมาโครงการสามารถปรับเปลี่ยนแผนงานต่าง ๆ ได้ตลอดเวลา สามารถปรับเพิ่มค่าใช้จ่ายและขออนุมัติงบประมาณเพิ่มได้ง่าย อีกทั้งยังเปิดช่องให้บริษัทเอกชนเรียกร้องค่าชดเชยจากรัฐได้ ซึ่งมักเกิดจากการทำสัญญาที่หละหลวม มีช่องว่างให้หน่วยงานรัฐเสียเปรียบ

๒. การทุจริตในระดับท้องถิ่น การกระจายอำนาจลงสู่ท้องถิ่นที่มีวัตถุประสงค์สำคัญเพื่อให้บริการต่าง ๆ ของรัฐสามารถตอบสนองต่อความต้องการของชุมชนและมีประสิทธิภาพมากขึ้น แต่ในทางปฏิบัติเกิดการทุจริตในท้องถิ่นเพิ่มมากยิ่งขึ้นเช่นเดียวกัน ลักษณะการทุจริตในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำแนกเป็น ๗ ประเภท ดังนี้

๒.๑ การทุจริตด้านงบประมาณ การทำบัญชี การจัดซื้อจัดจ้าง และการเงินการคลัง ส่วนใหญ่เกิดจากการละเลยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๒ สภาพหรือปัญหาการทุจริตที่เกิดจากตัวบุคคล

๒.๓ สภาพการทุจริตอันเกิดจากช่องว่างของกฎ ระเบียบ และกฎหมาย

๒.๔ สภาพหรือลักษณะปัญหาของการทุจริตที่เกิดจากการขาดความรู้ความเข้าใจและขาดคุณธรรมจริยธรรม

๒.๕ สภาพหรือลักษณะปัญหาการทุจริตที่เกิดจากการขาดการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบ

๒.๖ สภาพหรือลักษณะปัญหาของการทุจริตที่เกิดจากการตรวจสอบขาดความหลากหลายในการตรวจสอบจากภาคส่วนต่าง ๆ

๒.๗ สภาพหรือลักษณะปัญหาของการทุจริตที่เกิดจากอำนาจ บารมี และอิทธิพลท้องถิ่น

๓.๑.๒ การประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (Integrity and Transparency Assessment : ITA)

การประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (Integrity and Transparency Assessment : ITA) เป็นเครื่องมือเพื่อให้หน่วยงานภาครัฐทั่วประเทศได้รับทราบถึงสถานะและปัญหาการดำเนินงานด้านคุณธรรมและความโปร่งใสขององค์กร ผลการประเมินที่ได้จะช่วยให้หน่วยงานภาครัฐสามารถนำไปใช้ในการปรับปรุงพัฒนาองค์กรให้มีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานการให้บริการ สามารถอำนวยความสะดวก และตอบสนองต่อประชาชนได้ดียิ่งขึ้น ขณะเดียวกันยังเป็นเครื่องมือในการยกระดับมาตรฐานการดำเนินงานภาครัฐและแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติประเด็นการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ มีหน่วยงานภาครัฐเข้าร่วมการประเมิน ITA ครอบคลุมหน่วยงานภาครัฐทั้งในฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายบริหาร ฝ่ายตุลาการ และองค์กรอิสระ จำนวนรวม ๘,๓๐๓ แห่งทั่วประเทศ มีประชาชนและเจ้าหน้าที่ของรัฐเข้ามามีส่วนร่วมในการให้ข้อมูล จำนวน ๑,๓๐๐,๑๓๒ ราย โดยผลการประเมิน ITA ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ พบว่า มีคะแนนเฉลี่ยในภาพรวมของประเทศ เท่ากับ ๘๗.๕๗ คะแนน อยู่ในระดับผลการประเมิน (Rating Score) ระดับ A ซึ่งสูงกว่าปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ ที่มีคะแนนเฉลี่ยในภาพรวมของประเทศเท่ากับ ๘๑.๒๕ คะแนน และเมื่อพิจารณาตามเป้าหมายตัวชี้วัดของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ซึ่งได้กำหนดค่าเป้าหมายของปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ ไว้ว่าหน่วยงานภาครัฐจะต้องมีค่าคะแนน ITA ๘๕ คะแนนขึ้นไป เป็นจำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๕ ของหน่วยงานภาครัฐทั้งหมด หรือราว ๕,๓๙๗ แห่ง ผลปรากฏพบว่ามีหน่วยงานบรรลุเป้าหมายจำนวน ๕,๘๕๕ หน่วยงาน หรือคิดเป็นร้อยละ ๗๐.๕๒ สูงขึ้นกว่าปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ (จำนวน ๔,๑๔๖ หน่วยงาน) เท่ากับร้อยละ ๔๑.๒๒ แต่ก็ยังไม่ถึงค่าเป้าหมายตามแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติประเด็นการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ดังแผนภาพที่ ๓

ค่าเฉลี่ยระดับประเทศ	หน่วยงานที่ผ่านเกณฑ์
87.57 คะแนน	5,395 หน่วยงาน
จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน	คิดเป็นร้อยละ 70.52

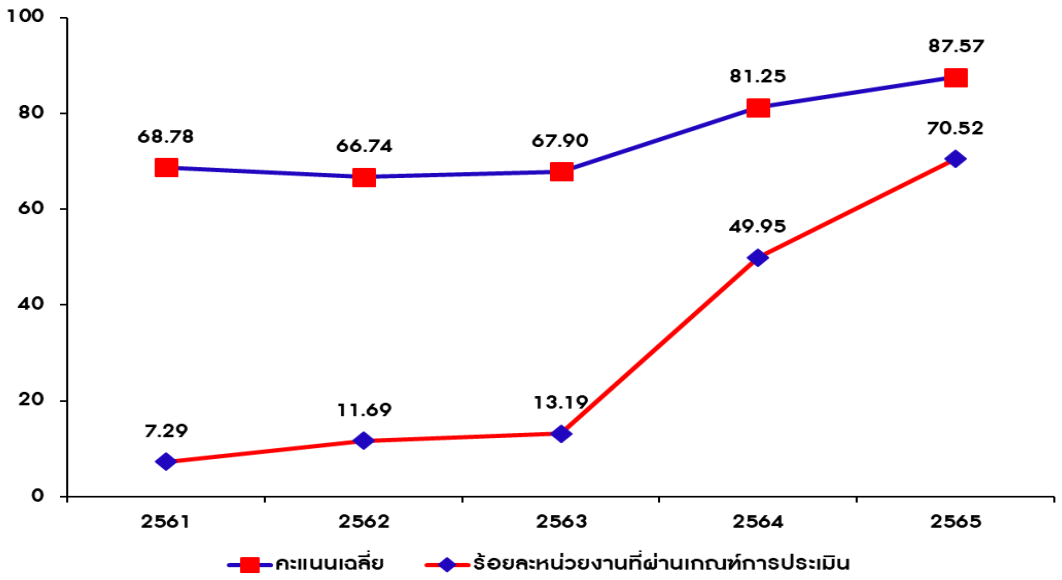

แผนภาพที่ ๓ ผลการประเมิน ITA ภาพรวมระดับประเทศ ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕

จากผลการประเมินในภาพรวมระดับประเทศสะท้อนให้เห็นว่าในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ หน่วยงานภาครัฐส่วนใหญ่เกิดความตระหนัก และมีความพยายามที่จะพัฒนามากขึ้น ทั้งความพยายามที่จะปรับปรุงการให้บริการที่มีประสิทธิภาพ และตอบสนองต่อประชาชนผู้รับบริการมากขึ้น ตลอดจนความพยายามที่จะทำให้ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ของหน่วยงานได้รับการเผยแพร่ที่เว็บไซต์ของหน่วยงาน เพื่อให้ประชาชนได้สามารถเข้าติดตามหรือตรวจสอบได้ อันเป็นสัญญาณในทางที่ดีที่หน่วยงานภาครัฐได้ให้ความสำคัญต่อการปรับตัวให้สอดคล้องกับความต้องการเข้าถึงข้อมูลภาครัฐในปัจจุบัน เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม และเพื่อลดโอกาสหรือความเสี่ยงที่จะมีบุคลากรในหน่วยงานกระทำการทุจริตประพฤติมิชอบ

และหากพิจารณาผลประเมินจำแนกรายตัวชี้วัดในภาพรวมของหน่วยงานภาครัฐทุกแห่ง พบว่าตัวชี้วัดที่มีค่าคะแนนผ่านตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ หรือ ๘๕ คะแนนขึ้นไป จำนวน ๙ ตัวชี้วัด และมีค่าคะแนนไม่ผ่านตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ หรือ ๘๕ คะแนนขึ้นไป จำนวน ๑ ตัวชี้วัด คือ ตัวชี้วัดที่ ๑๐ การป้องกันการทุจริต ได้คะแนนเท่ากับ ๘๒.๖๒ สำหรับตัวชี้วัดที่หน่วยงานภาครัฐได้คะแนนเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ตัวชี้วัดที่ ๑

การปฏิบัติหน้าที่ ได้คะแนนเท่ากับ ๙๔.๔๕ รองลงมา คือ ตัวชี้วัดที่ ๓ การใช้อำนาจได้คะแนนเท่ากับ ๙๒.๐๐ ตัวชี้วัดที่ ๕ การแก้ไขปัญหาการทุจริต ได้คะแนนเท่ากับ ๙๐.๓๑ ตัวชี้วัดที่ ๖ คุณภาพการดำเนินงาน ได้คะแนนเท่ากับ ๘๙.๙๐ ตัวชี้วัดที่ ๒ การใช้งบประมาณ มีคะแนนเท่ากับ ๘๙.๔๕ ตัวชี้วัดที่ ๔ การใช้ทรัพย์สินของราชการ คะแนนเท่ากับ ๘๙.๐๒ ตัวชี้วัดที่ ๗ ประสิทธิภาพการดำเนินงาน ได้คะแนนเท่ากับ ๘๗.๒๘ ตัวชี้วัดที่ ๘ การปรับปรุงระบบการทำงาน ได้คะแนนเท่ากับ ๘๖.๗๘ และตัวชี้วัดที่ ๙ การเปิดเผยข้อมูลได้คะแนนเท่ากับ ๘๖.๗๐ ขณะที่ตัวชี้วัดอีก ๑ ตัวชี้วัด ยังไม่ผ่านตามเกณฑ์ที่กำหนด โดยตัวชี้วัดที่ได้คะแนนต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด (๘๕ คะแนนขึ้นไป) มาจากการเปิดเผยข้อมูลภาครัฐผ่านทางเว็บไซต์ของหน่วยงาน คือ ตัวชี้วัดที่ ๑๐ การป้องกันการทุจริต ได้คะแนนเท่ากับ ๘๒.๖๒ ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์เพียง ๒.๓๘

ทั้งนี้ ตัวชี้วัดที่ ๑๐ การป้องกันการทุจริต ที่เป็นตัวชี้วัดที่ได้คะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ๘๒.๖๒ คะแนน ซึ่งเป็นตัวชี้วัดที่วัดการดำเนินงานต่าง ๆ เพื่อป้องกันการทุจริตที่อาจจะเกิดขึ้นในหน่วยงาน เช่น การมีส่วนร่วมของผู้บริหาร การประเมินความเสี่ยงและการจัดการความเสี่ยงการทุจริตในหน่วยงาน การจัดทำแผนป้องกันการทุจริตในหน่วยงาน เป็นต้น ซึ่งการดำเนินการต่าง ๆ ดังกล่าวนั้น เพื่อให้เกิดการป้องกันการทุจริตขึ้นภายในหน่วยงานภาครัฐที่มีประสิทธิภาพ ดังนั้น ในภาพรวมแล้วประเด็นในตัวชี้วัดที่ ๑๐ การป้องกันการทุจริต ถือเป็นประเด็นที่ควรจะต้องมีการส่งเสริมให้เกิดขึ้นในหน่วยงานภาครัฐมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะหน่วยงานส่วนภูมิภาคและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหมด เป็นกลุ่มเป้าหมายหลักที่ควรมุ่งเน้น โดยส่วนใหญ่มีผลการประเมินไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินจึงต้องมุ่งเน้นการระดมทรัพยากรในการพัฒนาหน่วยงาน การให้ความรู้ ให้คำปรึกษา และกำกับติดตามในกลุ่มหน่วยงานที่ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินดังกล่าว

๓.๑.๓ พฤติกรรมที่ยึดมั่นความซื่อสัตย์สุจริตของเด็กและเยาวชน พ.ศ. ๒๕๖๔

สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และสำนักงาน ป.ป.ช. ดำเนินการสำรวจพฤติกรรมที่ยึดมั่นความซื่อสัตย์สุจริตของเด็กและเยาวชนไทย ในปีพ.ศ. ๒๕๖๔ สัมภาษณ์สมาชิกในครัวเรือนที่มีอายุ ๑๒-๒๔ ปี ทุกจังหวัดทั่วประเทศ จำนวนเด็กและเยาวชนตัวอย่างทั้งสิ้น ๔,๓๗๕ ราย เก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างวันที่ ๒๐ สิงหาคม ถึงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๖๔ สามารถสรุปผลได้ดังนี้

(๑) การมีพฤติกรรมที่ยึดมั่นความซื่อสัตย์สุจริตของเด็กและเยาวชนในภาพรวม

สำนักงาน ป.ป.ช. ได้กำหนดการมีพฤติกรรมที่ยึดมั่นความซื่อสัตย์สุจริตของเด็กและเยาวชน ประกอบด้วย ๓ ด้าน คือ **๑) ด้านความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ๒) ด้านความเท่าเทียมและความเสมอภาค และ ๓) ด้านการแยกแยะระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวม** จากผลการสำรวจพบว่าเด็กและเยาวชนให้คะแนนการมีพฤติกรรมที่ยึดมั่นความซื่อสัตย์สุจริต ด้วยคะแนนเฉลี่ย ๒.๒๔ คะแนน (จากคะแนนเต็ม ๓ คะแนน) ทั้งนี้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้กำหนดหลักเกณฑ์การประเมินผลสำหรับผู้ที่ได้คะแนนเฉลี่ย ๒.๐๐-๓.๐๐ คะแนน อยู่ในระดับมาก คะแนนเฉลี่ย ๑.๐๐-๑.๙๙ คะแนน อยู่ในระดับปานกลาง และคะแนนเฉลี่ย ๐.๐๐-๐.๙๙ คะแนน อยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาสัดส่วนของเด็กและเยาวชน

ตามเกณฑ์ดังกล่าวพบว่า เด็กและเยาวชนร้อยละ ๗๘.๓๐ มีพฤติกรรมที่ยึดมั่นความซื่อสัตย์สุจริต อยู่ในระดับมาก และร้อยละ ๒๑.๗๐ อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนเด็กและเยาวชนร้อยละ ๗๘.๓๐ มีพฤติกรรมที่ยึดมั่นความซื่อสัตย์สุจริตอยู่ในระดับมาก และร้อยละ ๒๑.๗๐ อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนเด็กและเยาวชนที่มีพฤติกรรมยึดมั่นความซื่อสัตย์สุจริตอยู่ในระดับน้อยมีจำนวนเล็กน้อย เมื่อพิจารณาเป็นกลุ่มอายุพบว่า เด็กและเยวชนที่มีอายุ ๑๒-๑๗ ปี ให้คะแนนการมีพฤติกรรมที่ยึดมั่นความซื่อสัตย์สุจริตอยู่ในระดับมากร้อยละ ๗๗.๕๐ ขณะที่เด็กและเยาวชนที่มีอายุ ๑๘-๒๔ ปี มีร้อยละ ๘๗.๘๐

(๒) การมีพฤติกรรมที่ยึดมั่นความซื่อสัตย์สุจริตของเด็กและเยาวชนในแต่ละด้าน

๑) ด้านความรับผิดชอบต่อหน้าที่ พบว่า เด็กและเยาวชนให้คะแนนด้านความรับผิดชอบต่อหน้าที่ด้วยคะแนนเฉลี่ย ๒.๑๑ คะแนน จากเดิม ๓ คะแนน โดยมีสัดส่วนของผู้ให้คะแนนด้านความรับผิดชอบต่อหน้าที่อยู่ในระดับมากร้อยละ ๖๕.๕๐ ระดับปานกลางร้อยละ ๓๓.๙๐ และในระดับน้อยมีร้อยละ ๐.๖๐ เมื่อพิจารณาเป็นกลุ่มอายุพบว่า มีร้อยละ ๖๖.๓๐ เป็นเด็กและเยาวชนที่มีอายุ ๑๘-๒๔ ปี **๒) ด้านความเท่าเทียมและความเสมอภาค** พบว่า เด็กและเยาวชนให้คะแนนด้านความเท่าเทียม ด้วยคะแนนเฉลี่ย ๒.๒๔ คะแนน จากเต็ม ๓ คะแนน โดยมีสัดส่วนของผู้ให้คะแนนด้านความเท่าเทียมและความเสมอภาคร้อยละ ๗๘.๔๐ อยู่ในระดับมาก และร้อยละ ๒๑.๖๐ อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนระดับน้อยมีจำนวนเล็กน้อย เมื่อพิจารณาเป็นกลุ่มอายุพบว่า เด็กและเยาวชนที่มีอายุ ๑๒-๑๗ ปี ให้คะแนนด้านความเท่าเทียมและความเสมอภาคอยู่ในระดับมากร้อยละ ๗๕.๙๐ ขณะที่ร้อยละ ๗๙.๗๐ เป็นคะแนนด้านความเท่าเทียมและความเสมอภาคของเด็กและเยาวชนอายุ ๑๘-๒๔ ปี ที่ได้ให้คะแนน ๓) ด้านการแยกแยะระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวมพบว่า เด็กและเยาวชนให้คะแนนด้านการแยกแยะระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวม ด้วยคะแนนเฉลี่ย ๒.๓๗ คะแนน จากเต็ม ๓ คะแนน โดยมีสัดส่วนของผู้ให้คะแนนอยู่ในระดับมากร้อยละ ๘๘.๑๐ และระดับปานกลางร้อยละ ๑๑.๙๐ ส่วนระดับน้อยมีจำนวนเล็กน้อย เมื่อพิจารณาเป็นกลุ่มอายุพบว่า เด็กและเยาวชนที่มีอายุ ๑๒-๑๗ ปี ให้คะแนนด้านการแยกแยะระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวม อยู่ในระดับมากร้อยละ ๘๙.๔๐ ขณะที่เด็กและเยาวชนที่มีอายุ ๑๘-๒๔ ปี มีร้อยละ ๘๗.๕๐ ตามแผนภาพที่ ๔

แผนภาพที่ ๔ ผลการสำรวจพฤติกรรมที่ยึดมั่นความซื่อสัตย์สุจริตของเด็กและเยาวชนไทย พ.ศ. ๒๕๖๔

๓.๑.๔วัฒนธรรมค่านิยมสุจริต ทัศนคติและพฤติกรรมในการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบของประชาชน พ.ศ. ๒๕๖๔

กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และสำนักงาน ป.ป.ช. ดำเนินการสำรวจวัฒนธรรมค่านิยมสุจริต ทัศนคติ และพฤติกรรมในการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบของประชาชน พ.ศ. ๒๕๖๔ ผลการสำรวจสรุปได้ดังนี้

(๑) การมีวัฒนธรรมค่านิยมสุจริต มีทัศนคติและพฤติกรรมในการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบในภาพรวม ซึ่งสำนักงาน ป.ป.ช. ได้กำหนดการมีวัฒนธรรมค่านิยมสุจริต มีทัศนคติและพฤติกรรมในการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ประกอบด้วย ๓ ด้าน คือ **๑) ค่านิยมสุจริตของประชาชน ๒) ทัศนคติต่อการทุจริตและประพฤติมิชอบของประชาชน และ ๓) พฤติกรรมในการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบของประชาชน** จากการสำรวจพบว่า ประชาชนให้คะแนนการมีวัฒนธรรมค่านิยมสุจริต มีทัศนคติและพฤติกรรมในการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบด้วยคะแนนเฉลี่ย ๒.๐๘ คะแนน จากเต็ม ๓ คะแนน ทั้งนี้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้กำหนดหลักเกณฑ์การประเมินผลสำหรับผู้ที่ให้คะแนนเฉลี่ย ๒.๐๐-๓.๐๐ คะแนน อยู่ในระดับมาก คะแนนเฉลี่ย ๑.๐๐-๑.๙๙ คะแนน อยู่ในระดับปานกลาง และคะแนนเฉลี่ย ๐.๐๐-๐.๙๙ อยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาสัดส่วนของประชาชนตามเกณฑ์ดังกล่าวพบว่า ประชาชนร้อยละ ๗๐.๙๐ มีวัฒนธรรม ค่านิยมสุจริต อยู่ในระดับมาก และร้อยละ ๒๙.๑๐ อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนประชาชนที่มีวัฒนธรรม ค่านิยมสุจริต อยู่ในระดับน้อย มีจำนวนเล็กน้อย

(๒) การมีวัฒนธรรมค่านิยมสุจริต มีทัศนคติและพฤติกรรมในการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบในแต่ละด้าน ๑) ด้านค่านิยมสุจริต พบว่า ประชาชนให้คะแนนด้านค่านิยมสุจริตด้วยคะแนนเฉลี่ย ๒.๗๑ คะแนน จากเต็ม ๓ คะแนน โดยมีสัดส่วนของผู้ให้คะแนนด้านค่านิยมสุจริตอยู่ในระดับมากร้อยละ ๙๗.๑๐ ระดับปานกลางร้อยละ ๒.๙ และระดับน้อยมีจำนวนเล็กน้อย ๒) ด้านทัศนคติต่อการทุจริตและประพฤติมิชอบ พบว่า ประชาชนให้คะแนนด้านทัศนคติต่อการทุจริตและประพฤติมิชอบ ด้วยคะแนนเฉลี่ย ๒.๐๙ คะแนน จากเต็ม ๓ คะแนน โดยมีสัดส่วนของผู้ให้คะแนนด้านทัศนคติต่อการทุจริตและประพฤติมิชอบ อยู่ในระดับมากร้อยละ ๖๓.๐๐ ระดับปานกลางร้อยละ ๓๖.๕๐ และระดับน้อยร้อยละ ๐.๕๐ และ ๓) ด้านพฤติกรรมในการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ พบว่า ประชาชนให้คะแนนด้านพฤติกรรมในการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ด้วยคะแนนเฉลี่ย ๑.๗๕ คะแนน จากเต็ม ๓ คะแนน โดยมีสัดส่วนของผู้ให้คะแนนด้านพฤติกรรมในการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ อยู่ในระดับมากร้อยละ ๒๙.๑๐ อยู่ในระดับปานกลางร้อยละ ๖๘.๕๐ และอยู่ในระดับน้อย มีร้อยละ ๒.๔๐ ตามแผนภาพที่ ๕

แผนภาพที่ ๕ ผลการสำรวจวัฒนธรรม ค่านิยมสุจริต ทัศนคติ และพฤติกรรมในการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบของประชาชน พ.ศ. ๒๕๖๔

จะเห็นได้ว่า ปัญหาการทุจริตและประพฤติมิชอบถือเป็นนโยบายสำคัญของทุกรัฐบาล อย่างไรก็ตาม การดำเนินงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในลักษณะที่เป็นการกำหนดกรอบทิศทางยุทธศาสตร์อย่างชัดเจนริเริ่มขึ้นในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นแกนหลักในการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ระยะที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๕๑-๒๕๕๕) ยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๕๖-๒๕๖๐)

ร่วมกับภาคส่วนต่าง ๆ ในสังคม และปัจจุบันเป็นช่วงของยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ระยะที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) ซึ่งคณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบ เมื่อวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๙ ให้หน่วยงานภาครัฐแปลงแนวทางและมาตรการตามยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ระยะที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) แผนปฏิบัติการด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ระยะที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๓-๒๕๖๕) และแผนปฏิบัติการด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) สู่การปฏิบัติ โดยกำหนดไว้ในแผนปฏิบัติราชการ ๔ ปี และแผนปฏิบัติราชการประจำปี นอกจากนี้ นับตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ เป็นต้นมา ฝ่ายบริหาร ได้ให้ความสำคัญกับการดำเนินงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตอย่างเป็นรูปธรรม โดยกำหนดให้มีการจัดทำงบประมาณในลักษณะบูรณาการมาอย่างต่อเนื่องจนถึงปัจจุบัน ซึ่งแผนงานดังกล่าวมีแนวโน้มได้รับการจัดสรรงบประมาณเพิ่มขึ้นในช่วงปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๓ และมีแนวโน้มลดลงในช่วงปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔-๒๕๖๕ ดังตารางที่ ๒

ตารางที่ ๒ งบประมาณแผนงานบูรณาต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๕

หน่วย : ล้านบาท

งบประมาณแผนงานบูรณาต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๕					
๒๕๖๐	**๒๕๖๑**	**๒๕๖๒**	**๒๕๖๓**	**๒๕๖๔**	**๒๕๖๕**
๕๓๓.๕๑๗๓	๘๖๙.๓๐๓๒	๘๘๓.๙๘๓๑	๙๕๗.๐๔๕๑	๕๗๘.๐๐๐๐	๔๗๘.๙๒๘๙

ที่มา : สำนักงาน ป.ป.ช.

ปัจจุบันประเทศไทยพยายามดำเนินการเพื่อป้องกันและปราบปรามการทุจริต กล่าวคือ มีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับการดำเนินการเพื่อป้องกันและปราบปรามการทุจริต ดังเช่นได้กำหนดหน้าที่ของปวงชนชาวไทยไว้ในหมวด ๔ มาตรา ๕๐ (๑๐) ความว่า บุคคลไม่ร่วมมือหรือสนับสนุนการทุจริตและประพฤติมิชอบทุกรูปแบบ และกำหนดหน้าที่ของรัฐไว้ในหมวด ๕ มาตรา ๕๓ ความว่า รัฐต้องดูแลให้มีการปฏิบัติตามและบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด มาตรา ๕๙ ความว่า รัฐต้องเปิดเผยข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะในครอบครองของหน่วยงานของรัฐที่มิใช่ข้อมูลเกี่ยวกับความมั่นคงของรัฐหรือเป็นความลับของทางราชการตามที่กฎหมายบัญญัติ และต้องจัดให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารดังกล่าวได้โดยสะดวก และมาตรา ๖๓ ความว่า รัฐต้องส่งเสริม สนับสนุน และให้ความรู้แก่ประชาชนถึงอันตรายที่เกิดจากการทุจริตและประพฤติมิชอบทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน และจัดให้มีมาตรการและกลไกที่มีประสิทธิภาพเพื่อป้องกันและขจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบดังกล่าวอย่างเข้มงวด รวมทั้งกลไกในการส่งเสริมให้ประชาชนรวมตัวกันเพื่อมีส่วนร่วมในการรณรงค์ให้ความรู้ ต่อต้าน หรือชี้เบาะแส โดยได้รับความคุ้มครองจากรัฐตามที่กฎหมายบัญญัติ อีกทั้งยังบัญญัติเกี่ยวกับการสรรหา หน้าที่และอำนาจ

ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับนี้ และใน พ.ศ. ๒๕๖๑ มีการบัญญัติกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตขึ้นใหม่ให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ จึงมีความจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มีความเกี่ยวกับการจัดตั้งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ จัดให้มีมาตรการหรือแนวทางที่จะทำให้การปฏิบัติหน้าที่มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล เกิดความรวดเร็ว สุจริต และเที่ยงธรรม รวมทั้งได้เปลี่ยนแปลงคุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม ตลอดจนวาระการดำรงตำแหน่งไว้ อีกทั้งได้บัญญัติให้รัฐมีหน้าที่ส่งเสริม สนับสนุน และให้ความรู้แก่ประชาชนถึงอันตรายที่เกิดจากการทุจริตและประพฤติมิชอบทั้งในภาครัฐ และภาคเอกชน และจัดให้มีมาตรการ และกลไกที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันและขจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบดังกล่าวอย่างเข้มงวดตามมาตรา ๖๓ ของรัฐธรรมนูญ นอกจากนี้ ยังมีพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีการพิจารณาความอาญา เป็นบทลงโทษสำหรับผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับการทุจริต นอกจากนี้ ทางสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ยังมีการดำเนินการเกี่ยวกับการต่อต้านการทุจริตในหลากหลายรูปแบบ อาทิ การออกประกาศและระเบียบต่าง ๆ เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต การมีมาตรการข้อเสนอแนะเพื่อป้องกันการทุจริต มีระบบรับเรื่องร้องเรียนออนไลน์ การส่งเสริมการมีส่วนร่วมด้านการทุจริต การป้องกันและปราบปรามการทุจริตในมิติระหว่างประเทศ การสนับสนุนผลงานวิชาการเกี่ยวกับการทุจริต การที่หลักสูตรและการอบรมออนไลน์เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต การประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ การเปิดเผยข้อมูลต่อสาธารณะ แต่ทั้งนี้ การป้องกันและปราบปรามการทุจริตก็ยังไม่ประสบความสำเร็จ

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าผลการดำเนินงานการป้องกันและปราบปรามการทุจริตมีการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่ดีขึ้น แต่สถานการณ์การทุจริตของประเทศไทยยังคงมีแนวโน้มที่ทรงตัว และลดลงในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๖๔ ซึ่งประเด็นที่เป็นจุดอ่อนของประเทศไทยจากผลการวิเคราะห์ดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index : CPI) ของประเทศไทย ได้แก่ เรื่องสินบน การขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนกับผลประโยชน์ส่วนรวม ความโปร่งใสในระบบงบประมาณ นโยบายของรัฐบาลในการแก้ไขปัญหาการทุจริต และการตรวจสอบเจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยปัญหาการจ่ายสินบนเพื่อให้เข้าถึงบริการสาธารณะในประเทศไทยเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ด้วยกัน พบว่า มีความรุนแรงเป็นลำดับที่สอง รองจากประเทศเวียดนาม จากการสำรวจขององค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ (Transparency International : TI) เมื่อปี ๒๐๑๗ ใน ๖ ประเทศ ประกอบด้วย กัมพูชา อินโดนิเซีย มาเลเซีย เมียนมาร์ ไทย และเวียดนาม โดยมีบริการสาธารณะที่ต้องจ่ายสินบนมากที่สุดคือ ตำรวจ รองลงมา คือ โรงเรียนรัฐบาล

ในระยะต่อไป กล่าวได้ว่าการดำเนินงานการป้องกันและปราบปรามการทุจริตมีทิศทางระยะยาวที่ชัดเจนและมีแนวโน้มที่จะได้รับการสนับสนุนจากฝ่ายบริหารอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากเป็นประเด็นยุทธศาสตร์ที่ถูกกำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐ และได้ถ่ายทอดสู่แผนระดับรองลงมา คือ

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนการปฏิรูปประเทศ และแผนพัฒนาและเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) โดยมีเป้าหมายหลักคือ การมีภาครัฐที่มีความโปร่งใสปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ ที่สะท้อนจากการตั้งค่าเป้าหมายยกระดับดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index : CPI) ที่ ๗๓ คะแนนในปี พ.ศ. ๒๕๘๐ อย่างไรก็ตาม ขณะที่พฤติกรรมของประชาชน เจ้าหน้าที่ของรัฐส่วนใหญ่ที่เอื้อให้การกระทำอันเป็นการทุจริตยังไม่เปลี่ยนแปลง และปัจจัยด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองที่เป็นปัญหาและอุปสรรคขัดขวางการดำเนินงานที่ยังไม่ได้รับการแก้ไข ประกอบกับการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยี โดยเฉพาะเทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นมา เพื่อแทนที่สิ่งเดิม หรือ Disruptive technology อาทิ คริปโทเคอร์เรนซี และปัญญาประดิษฐ์ นับเป็นช่องทางใหม่ที่เอื้อให้เกิดการทุจริตทางด้านการเงิน มีผลกระทบในวงกว้างและยากต่อการสกัดกั้น

ดังนั้น นอกเหนือจากยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ที่เป็นรูปธรรม ยังจำเป็นต้องมีการกำหนดแนวทางขับเคลื่อนสู่การปฏิบัติที่มีความชัดเจนเป็นรูปธรรม รวมทั้งพัฒนากลไกการป้องกันและปราบปรามการทุจริตให้มีความเข้มแข็ง สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และแผนระดับรองอื่น ๆ โดยบูรณาการพันธกิจการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในกระทรวงสาธารณสุขและภาคีเครือข่ายที่มีบทบาทในการต่อต้านการทุจริต โดยร่วมกันสร้างเครื่องมือ กลไก และกำหนดเป้าหมายสำหรับการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน นำไปสู่การแก้ไขประเด็นที่เป็นจุดอ่อนของประเทศอันเป็นเป้าหมายในภาพรวมที่จะป้องกันและปราบปรามการทุจริตของประเทศไทย ที่จะส่งผลต่อการประเมินดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index : CPI) ได้แก่ สินบน การขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวม ความโปร่งใสในระบบงบประมาณ นโยบายของรัฐบาลในการแก้ไขปัญหาการทุจริต และการตรวจสอบเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามแผนภาพที่ ๖

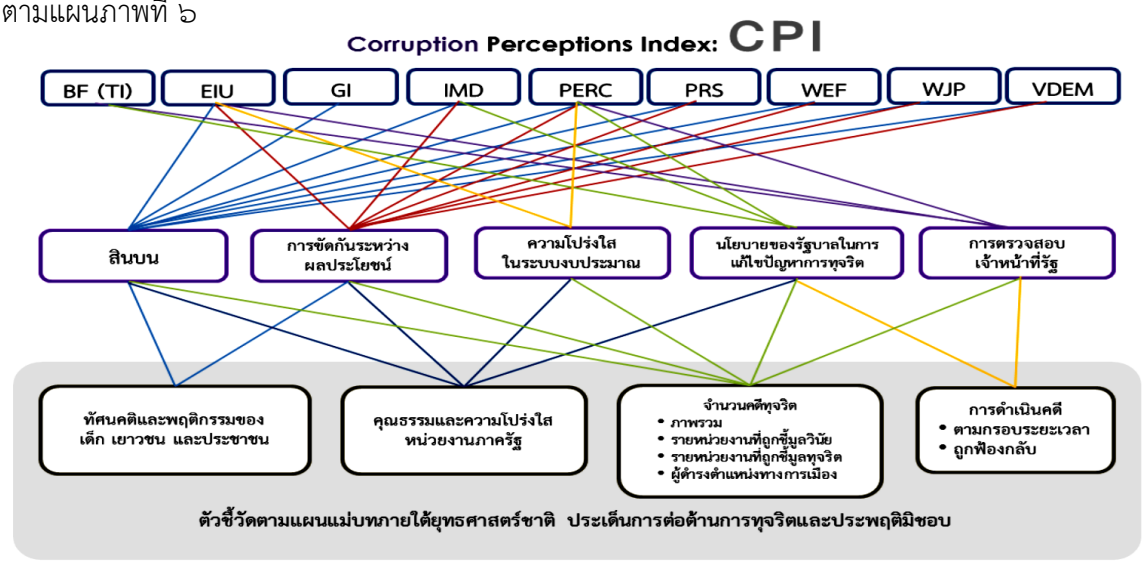

แผนภาพที่ ๖ ความเชื่อมโยงระหว่างเป้าหมาย ประเด็นการประเมินที่ประเทศไทยได้คะแนนค่อนข้างต่ำ และแหล่งข้อมูล

๓.๒ สถานการณ์การทุจริตในกระทรวงสาธารณสุข

๓.๒.๑ ข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่รัฐกระทำการทุจริตหรือประพฤติมิชอบของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข

สถานการณ์การทุจริตในกระทรวงสาธารณสุข ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริตกระทรวงสาธารณสุข ได้รับมอบหมายให้เป็นหน่วยงานกลางในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ที่ต้องดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๑ ที่มีมติรับทราบมาตรการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในระบบราชการตามที่คณะรักษาความสงบแห่งชาติได้เสนอ เพื่อให้การผลักดันนโยบายเรื่อง การป้องกันและขจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบเกิดผลอย่างเป็นรูปธรรมและมีประสิทธิภาพ รวมทั้งส่งเสริมให้มีการปฏิรูปในเรื่องการบริหารราชการแผ่นดิน และมาตรการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในระบบราชการ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๒ วรรคสามของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พ.ศ. ๒๕๕๗ ประกอบกับมาตรา ๒๖๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ โดยให้ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานของรัฐถือปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในระบบราชการอย่างเคร่งครัด และให้ใช้กับกรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐมีความผิดเพราะปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่จนเกิดความเสียหายแก่ทางราชการ ดังนี้

มาตรการที่ ๑

ข้อ ๑ ในกรณีที่มีข้อร้องเรียนเกี่ยวกับการทุจริตและประพฤติมิชอบของข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ ให้ส่วนราชการต้นสังกัดดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้น **ให้แล้วเสร็จภายใน ๗ วัน** แล้วรายงานผลการพิจารณาต่อหัวหน้าส่วนราชการและรัฐมนตรีเจ้าสังกัดเพื่อรับทราบทันที และให้พิจารณาดำเนินการทางวินัยหรือทางอาญาโดยเร็วซึ่งจะต้อง **ให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วัน** ในระหว่างนี้ให้รายงานความคืบหน้าในการดำเนินการต่อหัวหน้าส่วนราชการหรือรัฐมนตรีเจ้าสังกัด เพื่อทราบเป็นระยะตามความเหมาะสม

กรณีที่ตรวจสอบข้อเท็จจริงแล้วพบว่ามีเหตุน่าเชื่อถือ และเป็นกรณีที่ทำให้เกิดความเสียหายแก่ราชการหรือทำให้เกิดความเดือดร้อนแก่ประชาชน **แม้ผลการตรวจสอบยังไม่อาจสรุปความผิดได้ชัดเจนถึงขั้นชี้มูลความผิด ให้พิจารณาปรับย้ายข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องไปดำรงตำแหน่งอื่นเป็นการชั่วคราว เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบและป้องกันการกระทำที่อาจมีผลต่อการตรวจสอบโดยเร็ว** และ**ในกรณีที่เป็นเรื่องร้ายแรงหรือมีผลกระทบต่อความเชื่อมั่นและไว้วางใจของประชาชน ให้เสนอให้มีการย้ายหรือโอนไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในอัตรากำลังชั่วคราวเป็นกรณีพิเศษในสำนักนายกรัฐมนตรี** และดำเนินการตามมาตรการที่กำหนดขึ้นตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๖/๒๕๕๘ เรื่อง มาตรการแก้ปัญหาเจ้าหน้าที่ของรัฐ

ที่อยู่ระหว่างการถูกตรวจสอบ และการกำหนดกรอบอัตรากำลังชั่วคราว ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๘ หรือคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ ๖๘/๒๕๕๙ เรื่องมาตรการแก้ปัญหาเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานอื่นของรัฐและการกำหนดกรอบอัตรากำลังชั่วคราวลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๙ แล้วแต่กรณี

มาตรการที่ ๒

ข้อ ๒ ในกรณีที่ตรวจสอบข้อเท็จจริงแล้วพบว่า มี**หลักฐานควรเชื่อได้ว่าสามารถสรุปความผิดได้ชัดเจนถึงขั้นชี้มูลความผิด ให้ส่วนราชการต้นสังกัดดำเนินการทางวินัยต่อข้าราชการ และเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องอย่างเด็ดขาดโดยเร็ว** และให้รายงานหัวหน้าส่วนราชการและรัฐมนตรีเจ้าสังกัดเพื่อทราบความคืบหน้าและเร่งรัดการดำเนินการอย่างสม่ำเสมอ ทั้งนี้ **อาจพิจารณาให้ข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นออกจากราชการไว้ก่อนหรือออกจากตำแหน่งก็ได้ตามความจำเป็นและเหมาะสม**และใน**กรณีที่พบว่ามีความเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดทางอาญาด้วย ให้ส่งเรื่องให้หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่รับผิดชอบ**เพื่อพิจารณาดำเนินคดีโดยทันที

กระบวนการพิจารณาดำเนินการตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ และระเบียบที่เกี่ยวข้องตามปกติ แต่ให้เร่งดำเนินการให้แล้วเสร็จโดยเร็วโดยพิจารณา**จัดลำดับตามความสำคัญความสนใจของประชาชน และมูลค่าความเสียหายที่เกิดขึ้น**

ในกรณี**ที่เป็นการกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือเป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง แต่ไม่ถึงขั้นให้ปลดออกจากราชการหรือไล่ออกจากราชการ ให้ส่วนราชการต้นสังกัดดำเนินการปรับย้ายจากตำแหน่งเดิม และห้ามปรับย้ายกลับไปดำรงตำแหน่งหน้าที่ในลักษณะเดิมหรือแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้นภายในเวลา ๓ ปี นับแต่วันที่มีการลงโทษทางวินัย**

มาตรการที่ ๓

ข้อ ๓ การปฏิบัติตามนโยบายของรัฐบาล หรือคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ทำให้การปฏิบัติราชการเกิดความล่าช้าหรือไม่มีประสิทธิภาพซึ่งทำให้เกิดความเสียหายแก่ราชการ หรือทำให้เกิดความเดือดร้อนแก่ประชาชน ให้ถือเป็นกรณีที่ต้อง **พิจารณาให้มีการย้ายหรือโอนไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอื่น**

มาตรการที่ ๔

ข้อ ๔ ให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง**พิจารณาจัดให้มีมาตรการคุ้มครองพยาน หรือผู้ให้ข้อมูลหรือเบาะแสในการตรวจสอบอย่างเหมาะสม** เพื่อให้การได้รับข้อมูลและหลักฐานในการดำเนินการต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการทุจริตและประพฤติมิชอบเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ในกรณีที่ตรวจสอบพบว่ามีการจงใจให้ข้อมูลเพื่อใส่ร้ายหรือบิดเบือนข้อมูล เพื่อให้มีการดำเนินการที่เป็นผลร้ายต่อบุคคลอื่น ให้พิจารณาดำเนินการลงโทษบุคคลดังกล่าวอย่างเด็ดขาดด้วย

มาตรการที่ ๕

ข้อ ๕ ให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาสั่งการให้ส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องยึดถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์นี้โดยเคร่งครัดตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

จากผลการดำเนินงานข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่รัฐกระทำการทุจริตหรือประพฤติมิชอบของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๖๕ จากระบบรายงานข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่รัฐกระทำการทุจริตหรือประพฤติมิชอบ ของสำนักงาน ป.ป.ท. เมื่อวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๖๕ พบว่า หน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข จำนวน ๘ หน่วยงาน ประกอบด้วย สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข กรมการแพทย์ กรมควบคุมโรค กรมการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ กรมสุขภาพจิต และกรมอนามัย มีข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่รัฐกระทำการทุจริตหรือประพฤติมิชอบ จำแนกเป็นเรื่องรับใหม่ (เรื่องที่รับใหม่ภายในปี) จำนวนทั้งสิ้น ๕๘ เรื่อง เรื่องที่อยู่ระหว่างดำเนินการ (ยอดรวมสะสมที่อยู่ระหว่างดำเนินการในปี) จำนวนทั้งสิ้น ๑๕๓ เรื่อง และเรื่องที่ดำเนินการแล้วเสร็จ (เรื่องที่ดำเนินการแล้วเสร็จภายในปี) จำนวนทั้งสิ้น ๔๔ เรื่อง ดังตารางที่ ๓ ถึงตารางที่ ๕ และแผนภาพที่ ๗

ตารางที่ ๓ ตารางแสดงจำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่รัฐกระทำการทุจริตหรือประพฤติมิชอบของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๕๙ จากระบบรายงานข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่รัฐกระทำการทุจริตหรือประพฤติมิชอบ ของสำนักงาน ป.ป.ท.

ข้อมูล ณ วันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๖๕

ลำดับ	หน่วยงาน	ปี พ.ศ. ...								
		2557			2558			2559		
		รับใหม่	ระหว่าง	แล้วเสร็จ	รับใหม่	ระหว่าง	แล้วเสร็จ	รับใหม่	ระหว่าง	แล้วเสร็จ
1	สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข	0	0	0	2	1	1	1	2	0
2	กรมการแพทย์	4	4	0	2	6	0	0	6	0
3	กรมควบคุมโรค	0	0	0	1	1	0	4	5	0
4	กรมการแพทย์แผนไทยและการแพทย์	0	0	0	0	0	0	1	1	0
5	กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์	0	0	0	0	0	0	1	1	0
6	กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ	0	0	0	0	0	0	1	1	0
7	กรมสุขภาพจิต	0	0	0	0	0	0	0	0	0
8	กรมอนามัย	0	0	0	0	0	0	0	0	0
รวม		**4**	**4**	**0**	**5**	**8**	**1**	**8**	**16**	**0**

หมายเหตุ

๑. รับใหม่ (จำนวน) คือ เรื่องที่รับใหม่ภายในปีนั้น
๒. ระหว่างดำเนินการ คือ ยอดรวมสะสมที่อยู่ระหว่างดำเนินการในปีนั้น
๓. ดำเนินการแล้วเสร็จ คือ เรื่องที่ดำเนินการแล้วเสร็จภายในปีนั้น

ตารางที่ ๔ ตารางแสดงจำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่รัฐกระทำการทุจริตหรือประพฤติมิชอบของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๒ จากระบบรายงานข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่รัฐกระทำการทุจริตหรือประพฤติมิชอบ ของสำนักงาน ป.ป.ท.

ข้อมูล ณ วันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๖๕

ลำดับ	หน่วยงาน	ปี พ.ศ. ...								
		2560			2561			2562		
		รับใหม่	ระหว่าง	แล้วเสร็จ	รับใหม่	ระหว่าง	แล้วเสร็จ	รับใหม่	ระหว่าง	แล้วเสร็จ
1	สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข	1	3	0	0	2	1	4	3	1
2	กรมการแพทย์	0	6	0	1	7	0	0	4	3
3	กรมควบคุมโรค	1	6	0	9	13	2	4	10	7
4	กรมการแพทย์แผนไทยและการแพทย์	2	1	2	1	2	0	2	0	4
5	กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์	0	1	0	3	3	1	1	4	0
6	กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ	0	1	0	0	0	1	0	0	0
7	กรมสุขภาพจิต	0	0	0	0	0	0	0	0	0
8	กรมอนามัย	0	0	0	0	0	0	0	0	0
รวม		**4**	**18**	**2**	**14**	**27**	**5**	**11**	**23**	**15**

หมายเหตุ

๑. รับใหม่ (จำนวน) คือ เรื่องที่รับใหม่ภายในปีนั้น
๒. ระหว่างดำเนินการ คือ ยอดรวมสะสมที่อยู่ระหว่างดำเนินการในปีนั้น
๓. ดำเนินการแล้วเสร็จ คือ เรื่องที่ดำเนินการแล้วเสร็จภายในปีนั้น

ตารางที่ ๕ ตารางแสดงจำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่รัฐกระทำการทุจริตหรือประพฤติมิชอบของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๖๓-๒๕๖๕ จากระบบรายงานข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่รัฐกระทำการทุจริตหรือประพฤติมิชอบ ของสำนักงาน ป.ป.ท.

ข้อมูล ณ วันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๖๕

ลำดับ	หน่วยงาน	ปี พ.ศ. ...								
		2563			2564			2565		
		รับใหม่	ระหว่าง	แล้วเสร็จ	รับใหม่	ระหว่าง	แล้วเสร็จ	รับใหม่	ระหว่าง	แล้วเสร็จ
1	สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข	1	5	1	4	8	1	4	6	6
2	กรมการแพทย์	0	4	0	0	4	0	0	4	0
3	กรมควบคุมโรค	0	10	0	0	4	6	0	1	3
4	กรมการแพทย์แผนไทยและการแพทย์	0	0	0	0	0	0	0	0	0
5	กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์	0	3	1	0	3	0	0	3	0
6	กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ	0	0	0	0	0	0	0	0	0
7	กรมสุขภาพจิต	2	2	0	0	0	2	0	0	0
8	กรมอนามัย	0	0	0	0	0	0	1	0	1
รวม		**3**	**24**	**2**	**4**	**19**	**9**	**5**	**14**	**10**

หมายเหตุ

๑. รับใหม่ (จำนวน) คือ เรื่องที่รับใหม่ภายในปีนั้น
๒. ระหว่างดำเนินการ คือ ยอดรวมสะสมที่อยู่ระหว่างดำเนินการในปีนั้น
๓. ดำเนินการแล้วเสร็จ คือ เรื่องที่ดำเนินการแล้วเสร็จภายในปีนั้น

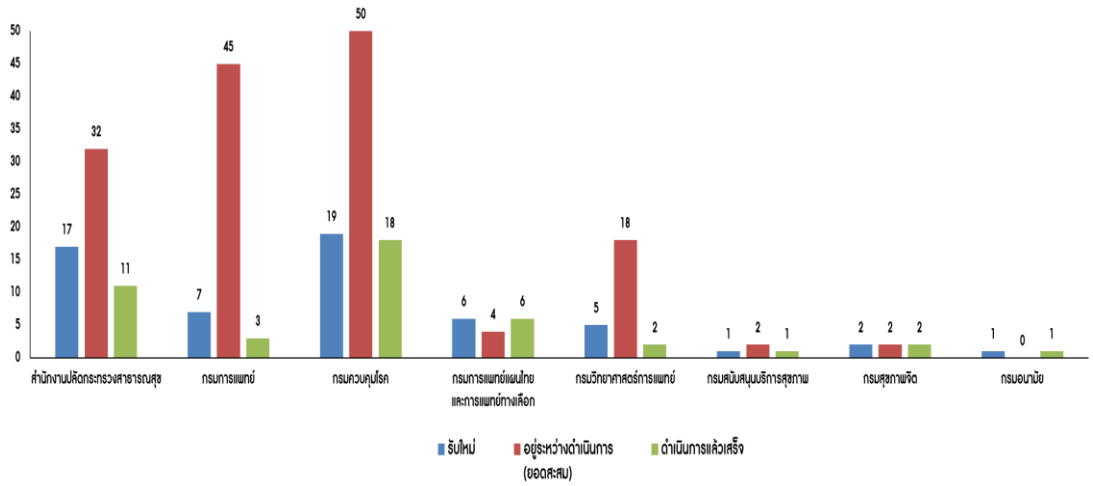

แผนภูมิที่ ๑ จำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่รัฐกระทำการทุจริตหรือประพฤติมิชอบของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๖๕ จำแนกตามกระบวนการจากระบบรายงานข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่รัฐกระทำการทุจริตหรือประพฤติมิชอบ ของสำนักงาน ป.ป.ท.

การดำเนินการข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่รัฐกระทำการทุจริตหรือประพฤติมิชอบ ของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ปี พ.ศ. 2557-2565

ที่	หน่วยงาน	รับใหม่	อยู่ระหว่างดำเนินการ (ยอดสะสม)	ดำเนินการแล้วเสร็จ	รวม
1	สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข	17	32	11	60
2	กรมการแพทย์	7	45	3	55
3	กรมควบคุมโรค	19	50	18	87
4	กรมการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก	6	4	6	16
5	กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์	5	18	2	25
6	กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ	1	2	1	4
7	กรมสุขภาพจิต	2	2	2	6
8	กรมอนามัย	1	0	1	2
รวม		58	153	44	255

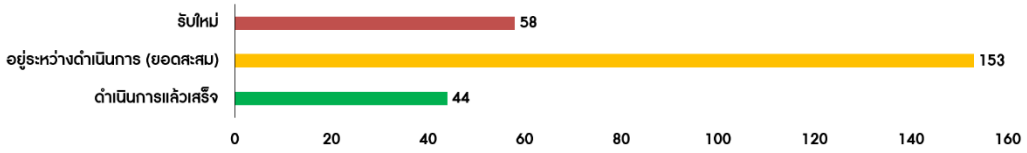

แผนภาพที่ ๗ แสดงจำนวนรวมข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่รัฐกระทำการทุจริตหรือประพฤติมิชอบของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๖๕ จากระบบรายงานข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่รัฐกระทำการทุจริตหรือประพฤติมิชอบ ของสำนักงาน ป.ป.ท.

๓.๒.๒ การประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (ITA) ของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข

การประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (Integrity and Transparency Assessment : ITA) เป็นเครื่องมือเพื่อให้หน่วยงานภาครัฐทั่วประเทศได้รับทราบถึงสถานะและปัญหาการดำเนินงานด้านคุณธรรมและความโปร่งใสขององค์กร ผลการประเมินที่ได้จะช่วยให้หน่วยงานภาครัฐสามารถนำไปใช้ในการปรับปรุงพัฒนาองค์กรให้มีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน การให้บริการ สามารถอำนวยความสะดวก และตอบสนองต่อประชาชนได้ดียิ่งขึ้น ขณะเดียวกันยังเป็นเครื่องมือในการยกระดับมาตรฐานการดำเนินงานภาครัฐและแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

กระทรวงสาธารณสุข กำหนดให้การประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (Integrity and Transparency Assessment : ITA) เป็นตัวชี้วัดตามแผนปฏิบัติราชการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ ตัวชี้วัดที่ ๖๒ ร้อยละของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขผ่านเกณฑ์การประเมิน ITA (ร้อยละ ๙๒) และเป็นตัวชี้วัดตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ (Performance Agreement : PA) ของผู้บริหารกระทรวงสาธารณสุข โดยมีศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข เป็นผู้รับผิดชอบหลัก

ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔

ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ หน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข เข้าร่วมการประเมินจำนวนทั้งสิ้น ๑๗ หน่วยงาน ประกอบด้วย ส่วนราชการระดับกรม จำนวน ๑๐ หน่วยงาน หน่วยงานของรัฐในกำกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข จำนวน ๔ หน่วยงาน องค์การมหาชน จำนวน ๒ หน่วยงาน และรัฐวิสาหกิจ จำนวน ๑ หน่วยงาน ผ่านเกณฑ์การประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (Integrity and Transparency Assessment : ITA) และผ่านตัวชี้วัดที่ ๖๒ ร้อยละของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขผ่านเกณฑ์การประเมิน ITA จำนวน ๑๗ หน่วยงาน คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐ (ค่าเป้าหมายร้อยละ ๙๒) ดังตารางที่ ๖

ตารางที่ ๖ ผลการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (ITA) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ ของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข

ผลการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (ITA) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 ของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข															
ลำดับ	หน่วยงาน	เฉลี่ย	IIT	EIT	OIT	การปฏิบัติหน้าที่	การใช้งบประมาณ	การใช้อำนาจ	การใช้ทรัพย์สินของราชการ	การแก้ไขปัญหาการทุจริต	คุณภาพการดำเนินงานของหน่วยงาน	ประสิทธิภาพการสื่อสารของหน่วยงาน	การปรับปรุงระบบการทำงาน	การเปิดเผยข้อมูล	การป้องกันการทุจริต
1	สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข	96.67	98.26	90.65	100.00	98.33	97.67	98.03	98.89	98.40	92.27	90.58	89.11	100.00	100.00
2	กรมควบคุมโรค	87.84	84.23	76.73	98.89	90.08	82.44	85.38	80.20	83.05	83.14	73.57	73.47	97.78	100.00
3	กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์	92.56	81.67	93.53	100.00	89.99	78.29	82.61	76.25	81.20	93.68	94.69	92.22	100.00	100.00
4	กรมสุขภาพจิต	92.39	82.31	92.31	100.00	90.09	78.10	84.37	78.03	80.97	92.58	92.74	91.60	100.00	100.00
5	กรมการแพทย์	87.19	78.88	82.56	96.89	86.57	75.21	80.56	74.03	78.02	85.64	81.44	80.62	93.78	100.00
6	กรมอนามัย	92.04	86.52	86.94	100.00	92.12	85.28	86.79	83.44	84.99	90.75	87.83	82.24	100.00	100.00
7	สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา	88.89	88.40	84.96	94.63	93.15	92.46	93.50	96.63	92.41	90.27	87.01	87.90	82.42	87.50
8	กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ	88.91	76.03	87.00	100.00	83.89	73.42	76.40	73.99	72.46	88.21	88.32	84.48	100.00	100.00
9	กรมการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก	90.86	81.52	89.50	98.89	89.24	81.35	81.50	78.72	76.81	92.07	89.62	86.82	97.78	100.00
10	สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ	89.42	83.80	80.94	100.00	89.61	83.83	80.99	81.32	83.25	83.18	81.70	77.93	100.00	100.00
11	สถาบันพระบรมราชชนก	85.22	78.65	74.74	98.00	85.91	76.57	79.96	75.59	75.22	77.77	74.02	72.43	96.00	100.00
12	สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข	95.64	87.42	98.06	100.00	93.03	88.56	87.02	82.55	85.92	98.35	98.24	97.58	100.00	100.00
13	สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ	93.70	86.78	95.54	97.50	91.58	88.05	84.20	85.60	84.47	96.47	95.68	94.46	95.00	100.00
14	โรงพยาบาลบ้านแพ้ว	90.07	74.42	93.96	98.89	85.00	68.02	77.91	70.43	70.75	94.98	91.70	95.19	97.78	100.00
15	สถาบันวัคซีนแห่งชาติ	93.55	83.55	99.12	96.88	88.63	84.78	81.85	81.03	81.48	99.34	98.45	99.56	100.00	93.75
16	สถาบันรับรองคุณภาพสถานพยาบาล	92.09	87.18	86.44	100.00	91.58	85.59	86.08	83.87	88.78	89.65	84.93	84.74	100.00	100.00
17	องค์การเภสัชกรรม	92.84	82.27	93.86	100.00	88.51	79.73	84.04	78.38	80.68	94.63	95.20	91.76	100.00	100.00
	รวม	**91.17**	**83.64**	**88.64**	**98.86**	**89.84**	**82.31**	**84.19**	**81.11**	**82.29**	**90.76**	**88.57**	**87.18**	**97.68**	**98.90**

จากผลการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (ITA) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ ของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข สะท้อนให้เห็นว่าในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ หน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ส่วนใหญ่เกิดความตระหนักและมีความพยายามที่จะพัฒนามากขึ้น ทั้งความพยายามที่จะปรับปรุงการให้บริการที่มีประสิทธิภาพและตอบสนองต่อประชาชนผู้รับบริการมากขึ้น ตลอดจนความพยายามที่จะทำให้ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ของหน่วยงานได้รับการเผยแพร่ที่เว็บไซต์ของหน่วยงาน เพื่อให้ผู้รับบริการ ประชาชน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียสามารถเข้าติดตามหรือตรวจสอบได้ อันเป็นสัญญาณในทางที่ดีที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขได้ให้ความสำคัญต่อการปรับตัวให้สอดคล้องกับความต้องการเข้าถึงข้อมูลภาครัฐในปัจจุบัน เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม และเพื่อลดโอกาสหรือความเสี่ยงที่จะมีบุคลากรในหน่วยงานกระทำการทุจริตประพฤติมิชอบ

และหากพิจารณาผลประเมินจำแนกรายตัวชี้วัดในภาพรวมของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขทุกแห่ง พบว่าตัวชี้วัดที่มีค่าคะแนนผ่านตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ หรือ ๘๕ คะแนนขึ้นไป มี ๕ ตัวชี้วัด และตัวชี้วัดที่ไม่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด จำนวน ๔ ตัวชี้วัด ได้แก่ ตัวชี้วัดที่ ๓ การใช้อำนาจ ได้คะแนนเท่ากับร้อยละ ๘๔.๑๙ รองลงมาคือตัวชี้วัดที่ ๒ การใช้งบประมาณ ได้คะแนนเท่ากับร้อยละ ๘๒.๓๑ ตัวชี้วัดที่ ๕ การแก้ไขปัญหาการทุจริต ได้คะแนนเท่ากับร้อยละ ๘๒.๒๙ และตัวชี้วัดที่ ๔ การใช้ทรัพย์สินของราชการ ได้คะแนนเท่ากับร้อยละ ๘๑.๑๑ ตามลำดับ ตัวชี้วัดที่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด จำนวน ๕ ตัวชี้วัด ได้แก่ ตัวชี้วัดที่ ๑ การปฏิบัติหน้าที่ ตัวชี้วัดที่ ๖ คุณภาพการดำเนินงานของหน่วยงาน ตัวชี้วัดที่ ๗ ประสิทธิภาพการสื่อสารของหน่วยงาน ตัวชี้วัดที่ ๘ การปรับปรุงระบบการทำงาน ตัวชี้วัดที่ ๙ การเปิดเผยข้อมูล และตัวชี้วัดที่ ๑๐ การป้องกันการทุจริต สำหรับตัวชี้วัดที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดและได้คะแนนเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ตัวชี้วัดที่ ๑๐ การป้องกันการทุจริต ได้คะแนนเท่ากับร้อยละ ๙๘.๙๐ รองลงมาคือ ตัวชี้วัดที่ ๙ การเปิดเผยข้อมูล ได้คะแนนเท่ากับร้อยละ ๙๗.๖๘ ตัวชี้วัดที่ ๖ คุณภาพการดำเนินงานของหน่วยงาน ได้คะแนนเท่ากับร้อยละ ๙๐.๗๖ ตัวชี้วัดที่ ๑ การปฏิบัติหน้าที่ ได้คะแนนเท่ากับร้อยละ ๘๙.๘๔ ตัวชี้วัดที่ ๗ ประสิทธิภาพการสื่อสารของหน่วยงาน ได้คะแนนเท่ากับร้อยละ ๘๘.๕๗ และตัวชี้วัดที่ ๘ การปรับปรุงระบบการทำงาน ได้คะแนนเท่ากับร้อยละ ๘๗.๑๘

ทั้งนี้ ตัวชี้วัดที่ ๔ การใช้ทรัพย์สินของราชการ ที่เป็นตัวชี้วัดที่ได้คะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุดเพียง ๘๑.๑๑ คะแนน ซึ่งเป็นตัวชี้วัดที่วัดมุ่งประเมินการรับรู้ของบุคลากรภายในหน่วยงานต่อการใช้ทรัพย์สินของราชการในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของบุคลากรภายใน ในการนำทรัพย์สินของราชการของหน่วยงานไปเป็นของตนเองหรือนำไปให้ผู้อื่น พฤติกรรมในการขอยืมทรัพย์สินของราชการทั้งการยืมโดยบุคลากรภายในหน่วยงานและการยืมโดยบุคคลภายนอกหน่วยงาน ซึ่งหน่วยงานจะต้องมีกระบวนการในการขออนุญาตที่ชัดเจนและสะดวก นอกจากนี้ หน่วยงานจะต้องมีการจัดทำแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการใช้ทรัพย์สินของราชการที่ถูกต้อง เพื่อเผยแพร่ให้บุคลากรภายในได้รับทราบและนำไปปฏิบัติ รวมไปถึงหน่วยงานจะต้องมีการกำกับดูแลและตรวจสอบการใช้ทรัพย์สินของราชการของหน่วยงานด้วย ถือเป็นประเด็นที่ควรจะต้องมีการส่งเสริมให้เกิดขึ้นในหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขมากยิ่งขึ้น จึงต้องมุ่งเน้นการพัฒนาหน่วยงาน การให้ความรู้ การให้คำปรึกษา และการกำกับติดตามในกลุ่มหน่วยงานที่ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินดังกล่าว แผนภาพที่ ๘

แผนภาพที่ ๘ แสดงผลการประเมิน ITA จำแนกรายตัวชี้วัดในภาพรวมของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔

ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕

ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ หน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข เข้าร่วมการประเมินจำนวนทั้งสิ้น ๑๗ หน่วยงาน ประกอบด้วย ส่วนราชการระดับกรม จำนวน ๑๐ หน่วยงาน หน่วยงานของรัฐในกำกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข จำนวน ๔ หน่วยงาน องค์การมหาชน จำนวน ๒ หน่วยงาน และรัฐวิสาหกิจ จำนวน ๑ หน่วยงาน ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ ในภาพรวมไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (Integrity and Transparency Assessment : ITA) และผ่านตัวชี้วัดที่ ๖๒ ร้อยละของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขผ่านเกณฑ์การประเมิน ITA (ร้อยละ ๘๕ ขึ้นไป) จำนวน ๑๓ หน่วยงาน คิดเป็นร้อยละ ๗๖.๔๗ และไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน ITA (ร้อยละ ๘๕ ขึ้นไป) จำนวน ๔ หน่วยงาน คิดเป็นร้อยละ ๒๓.๕๓ หน่วยงานที่ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน ITA ประกอบด้วย (๑) สถาบันพระบรมราชชนก ๘๔.๓๒ (๒) กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ ร้อยละ ๘๒.๐๙ (๓) กรมสุขภาพจิต ๗๙.๔๒ และ (๔) สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ร้อยละ ๗๔.๔๒ ดังตารางที่ ๗

ตารางที่ ๗ ผลการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (ITA) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ ของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข

ผลการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (ITA) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 ของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข															
ลำดับ	หน่วยงาน	เฉลี่ย	IIT	EIT	OIT	การปฏิบัติหน้าที่	การใช้งบประมาณ	การใช้อำนาจ	การใช้ทรัพย์สินของราชการ	การแก้ไขปัญหาการทุจริต	คุณภาพการดำเนินงานของหน่วยงาน	ประสิทธิภาพการสื่อสารของหน่วยงาน	การปรับปรุงระบบการทำงาน	การเปิดเผยข้อมูล	การป้องกันการทุจริต
1	สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข	96.85	98.60	90.89	100.00	98.70	98.17	98.83	98.67	98.63	91.89	91.68	89.09	100.00	100.00
2	กรมควบคุมโรค	92.63	81.31	94.12	100.00	88.74	78.03	82.45	76.84	80.47	95.15	95.88	91.34	100.00	100.00
3	กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์	82.09	82.27	74.70	87.50	89.77	78.85	83.31	76.91	82.49	80.80	73.19	70.11	100.00	75.00
4	กรมสุขภาพจิต	79.42	85.96	88.60	67.64	91.83	82.59	87.74	82.54	85.10	90.53	89.00	86.27	97.78	37.50
5	กรมการแพทย์	87.36	78.37	83.30	97.14	87.10	73.54	80.07	73.04	78.11	86.24	82.57	81.11	94.29	100.00
6	กรมอนามัย	93.05	96.39	88.78	93.75	97.81	96.31	96.56	96.23	95.04	93.35	88.49	84.50	100.00	87.50
7	สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา	74.42	92.14	53.46	84.66	94.70	89.50	93.48	91.12	91.92	89.55	82.87	81.56	69.42	37.50
8	กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ	88.78	81.20	81.39	100.00	87.23	78.27	81.25	78.77	80.48	83.25	79.94	80.97	100.00	100.00
9	กรมการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก	91.00	79.75	90.24	100.00	85.92	77.04	78.33	76.33	81.13	93.16	87.09	90.48	100.00	100.00
10	สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ	89.14	85.32	83.05	96.57	90.78	85.83	82.47	81.10	86.38	86.08	83.14	79.93	93.14	100.00
11	สถาบันพระบรมราชชนก	84.32	77.25	71.96	98.89	84.65	74.47	79.34	72.74	75.03	73.10	71.27	71.51	97.78	100.00
12	สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข	92.85	89.26	95.49	93.57	92.81	88.52	89.82	85.67	89.46	95.93	95.38	95.16	87.14	100.00
13	สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ	93.01	85.66	91.04	100.00	91.14	84.89	84.92	85.69	81.66	93.23	91.61	88.27	100.00	100.00
14	โรงพยาบาลบ้านแพ้ว	88.59	80.55	92.46	91.71	87.74	75.58	83.90	75.57	79.94	94.88	91.46	91.05	83.42	100.00
15	สถาบันวัคซีนแห่งชาติ	86.02	79.91	87.81	89.26	87.59	77.47	80.33	76.50	77.66	92.34	84.09	87.01	84.78	93.75
16	สถาบันรับรองคุณภาพสถานพยาบาล	93.79	96.98	89.47	94.64	97.79	97.30	96.52	95.55	97.72	92.01	89.90	86.50	89.29	100.00
17	องค์การเภสัชกรรม	93.04	87.07	93.90	96.88	92.03	85.40	88.10	84.19	85.62	95.15	95.54	91.00	100.00	93.75
รวม		**88.61**	**85.76**	**85.33**	**93.66**	**90.96**	**83.63**	**86.32**	**82.79**	**85.11**	**89.80**	**86.65**	**85.05**	**93.94**	**89.71**

ผลการประเมินระดับคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ โดยภาพรวมนั้นได้คะแนนเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ ๘๘.๖๑ มีเกณฑ์ระดับผลการประเมิน (Rating Score) อยู่ระดับ A (๘๕.๐๐-๙๔.๙๙) ผลการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของกระทรวงสาธารณสุข ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ ในภาพรวมเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นที่ ๒๑ การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

จากผลการประเมินสะท้อนให้เห็นว่าในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ หน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข มีคะแนนการประเมินลดลงจากปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ ส่วนใหญ่หน่วยงานมีความพยายามที่จะปรับปรุงการให้บริการที่มีประสิทธิภาพ และตอบสนองต่อประชาชนผู้รับบริการตลอดจนความพยายามที่จะทำให้ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ของหน่วยงานได้รับการเผยแพร่ที่เว็บไซต์ของหน่วยงานเพื่อให้ผู้รับบริการ ประชาชน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย สามารถเข้าติดตามหรือตรวจสอบได้ แต่อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาผลการประเมิน ITA ในภาพรวมของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข

เปรียบเทียบปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ และปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ พบว่า มีหน่วยงานงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข จำนวน ๗ หน่วยงาน ที่มีคะแนนเพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้า ได้แก่ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข กรมการแพทย์ กรมควบคุมโรค กรมพัฒนาการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก กรมอนามัย สถาบันรับรองคุณภาพสถานพยาบาล (องค์การมหาชน) และองค์การเภสัชกรรม หน่วยงานที่มีคะแนนเพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าสูงสุด ๓ หน่วยงาน ได้แก่ กรมการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก รองลงมาคือ องค์การเภสัชกรรม และกรมอนามัย ตามลำดับ

และยังพบอีกว่า มีหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข จำนวน ๑๐ หน่วยงาน ที่มีคะแนนลดลงจากปีก่อนหน้า ได้แก่ กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ กรมสุขภาพจิต สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา สถาบันพระบรมราชชนก สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข สำนักงานหลักประกันสุขภาพ สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ สถาบันวัคซีนแห่งชาติ และโรงพยาบาลบ้านแพ้ว (องค์การมหาชน) หน่วยงานที่มีคะแนนลดลงจากปีก่อนหน้าสูงสุด ๓ หน่วยงาน ได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา รองลงมาคือ กรมสุขภาพจิต และกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ ตามลำดับ

สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข มีคะแนนการประเมินสูงสุดของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข จำนวน ๑๗ หน่วยงาน โดยมีคะแนนเท่ากับร้อยละ ๙๖.๘๕ และมีระดับผลการประเมินในระดับ AA ทั้งนี้ หน่วยงานที่มีผลการประเมินในระดับ AA มีเพียง ๑ หน่วยงาน คิดเป็นร้อยละ ๕.๘๘ หน่วยงานที่มีผลการประเมินในระดับ A มีจำนวน ๑๒ หน่วยงาน คิดเป็นร้อยละ ๗๐.๕๙ ได้แก่ กรมการแพทย์ กรมควบคุมโรค กรมการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ กรมอนามัย สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ สถาบันวัคซีนแห่งชาติ โรงพยาบาลบ้านแพ้ว (องค์การมหาชน) สถาบันรับรองคุณภาพสถานพยาบาล (องค์การมหาชน) และองค์การเภสัชกรรม หน่วยงานที่มีผลการประเมินในระดับ B มีจำนวน ๓ หน่วยงานคิดเป็นร้อยละ ๑๗.๖๕ ได้แก่ กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ กรมสุขภาพจิต และสถาบันพระบรมราชชนก และหน่วยงานที่มีผลการประเมินในระดับ C มีจำนวน ๑ หน่วยงาน คิดเป็นร้อยละ ๕.๘๘ ได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา

เมื่อทำการเปรียบเทียบคะแนนจำแนกตามแหล่งข้อมูลและเครื่องมือในการประเมิน ITA ของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ และปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ พบว่า คะแนนแบบวัดการรับรู้ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียภายใน (Internal Integrity and Transparency Assessment System : IIT) ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ คะแนนเพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าเท่ากับร้อยละ ๒.๑๒ ส่วนแบบวัดการรับรู้ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียภายนอก (External Integrity and Transparency Assessment : EIT) มีคะแนนลดลงจากปีก่อนหน้าเท่ากับร้อยละ ๒.๘๘ และส่วนแบบวัดการเปิดเผยข้อมูลสาธารณะ (Open Data Integrity and Transparency Assessment : OIT) มีคะแนนลดลงจากปีก่อนหน้าเท่ากับร้อยละ ๑๓.๑๐ ผลรวมค่าเฉลี่ยของแหล่งข้อมูลและเครื่องมือในการประเมิน ITA ของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข มีคะแนนลดลงจากปีก่อนหน้าเท่ากับร้อยละ ๒.๕๖

โดยที่ผลการประเมินระดับคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของกระทรวงสาธารณสุข ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ เมื่อจำแนกรายตัวชี้วัด (๑๐ ตัวชี้วัด) ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นที่ ๒๑ การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ คือ ร้อยละ ๘๕ จำนวน ๘ ตัวชี้วัด คือ คือ ตัวชี้วัดที่ ๑ การปฏิบัติหน้าที่ ตัวชี้วัดที่ ๓ การใช้อำนาจ ตัวชี้วัดที่ ๕ การแก้ไขปัญหาการทุจริต คะแนนเท่ากับ ๘๕.๑๑ ตัวชี้วัดที่ ๖ คุณภาพการดำเนินงานของหน่วยงาน คะแนนเท่ากับ ๘๙.๘๐ ตัวชี้วัดที่ ๗ ประสิทธิภาพการสื่อสารของหน่วยงานคะแนนเท่ากับ ๘๖.๖๕ ตัวชี้วัดที่ ๘ การปรับปรุงระบบการทำงาน คะแนนเท่ากับ ๘๕.๐๕ ตัวชี้วัดที่ ๙ การเปิดเผยข้อมูล และตัวชี้วัดที่ ๑๐ การป้องกันการทุจริต

ตัวชี้วัดที่มีคะแนนสูงสุดคือตัวชี้วัดที่ ๙ การเปิดเผยข้อมูล มีคะแนนเท่ากับ ๙๓.๙๔ รองลงมา คือ ตัวชี้วัดที่ ๑ การปฏิบัติหน้าที่ คะแนนเท่ากับ ๙๐.๙๖ ตัวชี้วัดที่ ๖ คุณภาพการดำเนินงานของหน่วยงาน คะแนนเท่ากับ ๘๙.๘๐ ตัวชี้วัดที่ ๑๐ การป้องกันการทุจริต คะแนนเท่ากับ ๘๙.๗๑ ตัวชี้วัดที่ ๗ ประสิทธิภาพการสื่อสารของหน่วยงานคะแนนเท่ากับ ๘๖.๖๕ ตัวชี้วัดที่ ๓ การใช้อำนาจ คะแนนเท่ากับ ๘๖.๓๒ ตัวชี้วัดที่ ๕ การแก้ไขปัญหาการทุจริต คะแนนเท่ากับ ๘๕.๑๑ และตัวชี้วัดที่ ๘ การปรับปรุงระบบการทำงาน คะแนนเท่ากับ ๘๕.๐๕ ตามลำดับ

นอกจากนี้ ตัวชี้วัดที่ไม่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ ๘๕ ขึ้นไป มีจำนวน ๒ ตัวชี้วัด คือ ตัวชี้วัดที่ ๔ การใช้ทรัพย์สินของราชการ และตัวชี้วัดที่ ๒ การใช้งบประมาณ และพบว่าตัวชี้วัดที่มีคะแนนน้อยที่สุด คือตัวชี้วัดที่ ๔ การใช้ทรัพย์สินของราชการ คะแนนเท่ากับ ๘๒.๗๙ และตัวชี้วัดที่ ๒ การใช้งบประมาณ คะแนนเท่ากับ ๘๓.๖๓ ตามลำดับ

เมื่อจำแนกตามแหล่งข้อมูลและเครื่องมือ (๓ แหล่งข้อมูล และ ๓ เครื่องมือ) ประกอบด้วย คะแนนเครื่องมือ Open Data Integrity and Transparency Assessment หรือ OIT มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ เท่ากับร้อยละ ๙๓.๖๖ รองลงมาคือ คะแนนเครื่องมือ Internal Integrity and Transparency Assessment หรือ IIT คะแนนเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ ๘๕.๗๖ และคะแนนเครื่องมือ External Integrity and Transparency Assessment หรือ EIT คะแนนเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ ๘๕.๓๓ และผ่านเกณฑ์การประเมิน ITA (ร้อยละ ๘๕ ขึ้นไป) จำนวน ๑๓ หน่วยงาน คิดเป็นร้อยละ ๗๖.๔๗ และไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน ITA (ร้อยละ ๘๕ ขึ้นไป) จำนวน ๔ หน่วยงาน คิดเป็นร้อยละ ๒๓.๕๓ หน่วยงานที่ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน ITA ประกอบด้วย (๑) สถาบันพระบรมราชชนก ๘๔.๓๒ (๒) กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ร้อยละ ๘๒.๐๙ (๓) กรมสุขภาพจิต ๗๙.๔๒ และ (๔) สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ร้อยละ ๗๔.๔๒ ตามลำดับ

ผลลัพธ์ที่ได้จากการประเมิน ITA จึงไม่ควรหยุดอยู่เพียงแค่ค่าคะแนน แต่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขที่เข้าร่วมการประเมิน จำเป็นต้องนำค่าคะแนนและข้อเสนอแนะที่ได้ไปใช้ในการพัฒนาองค์กรให้เกิดความเข้มแข็งภายหลังจากที่ได้รับทราบผลการประเมิน ทั้งนี้ ก็เพื่อให้หน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขที่เข้าร่วมการประเมินนั้นมีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน การให้บริการ การอำนวยความสะดวก ฯลฯ สามารถตอบสนองประชาชนได้ดียิ่งขึ้น

แม้ว่าในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ กระทรวงสาธารณสุขมีหน่วยงานที่ไม่ผ่านการประเมิน ถึง ๔ หน่วยงานก็ตาม อย่างไรก็ตาม จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเน้นย้ำอีกครั้งว่าผลการประเมิน ITA มิได้มีจุดมุ่งหมายหลักในการวัดว่าหน่วยงานใดทุจริตประพฤติมิชอบมากกว่ากัน และมิได้เป็นเครื่องมือตัดสินว่าหน่วยงานไหนกระทำถูกหรือกระทำผิด แต่เป็นการพัฒนาหน่วยงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ตอบสนองต่อประชาชนและบุคลากรภายในหน่วยงานมากขึ้น เพราะหากพิจารณาจากประเด็นการประเมิน ITA ในภาพรวมจะเห็นได้ว่าตัวชี้วัดและประเด็นการประเมินส่วนใหญ่มุ่งเน้นไปที่การพัฒนาประสิทธิภาพของการบริหารจัดการงานอย่างมีประสิทธิภาพและมีธรรมภิบาล เพื่อป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ และยังเป็นการส่งเสริมให้เกิดการปรับตัวสู่การปฏิบัติงานผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมากขึ้น เหล่านี้จะช่วยให้การปฏิบัติงานมีความโปร่งใสมากยิ่งขึ้น ลดโอกาสการทุจริตให้น้อยลงถึงไม่มีเลย ยกระดับคุณภาพการให้บริการประชาชน เพิ่มความสะดวกแก่ผู้มาติดต่อรับบริการ เพิ่มศักยภาพของประชาชนในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารภาครัฐ ช่วยให้การทำธุรกรรมของภาคธุรกิจเอกชนรวดเร็วขึ้น ช่วยให้ประชาชนสามารถเข้าถึงภาครัฐได้ทุกวันและทุกเวลา และช่วยลดรายจ่ายของภาครัฐให้น้อยลง ดังแผนภาพที่ ๙

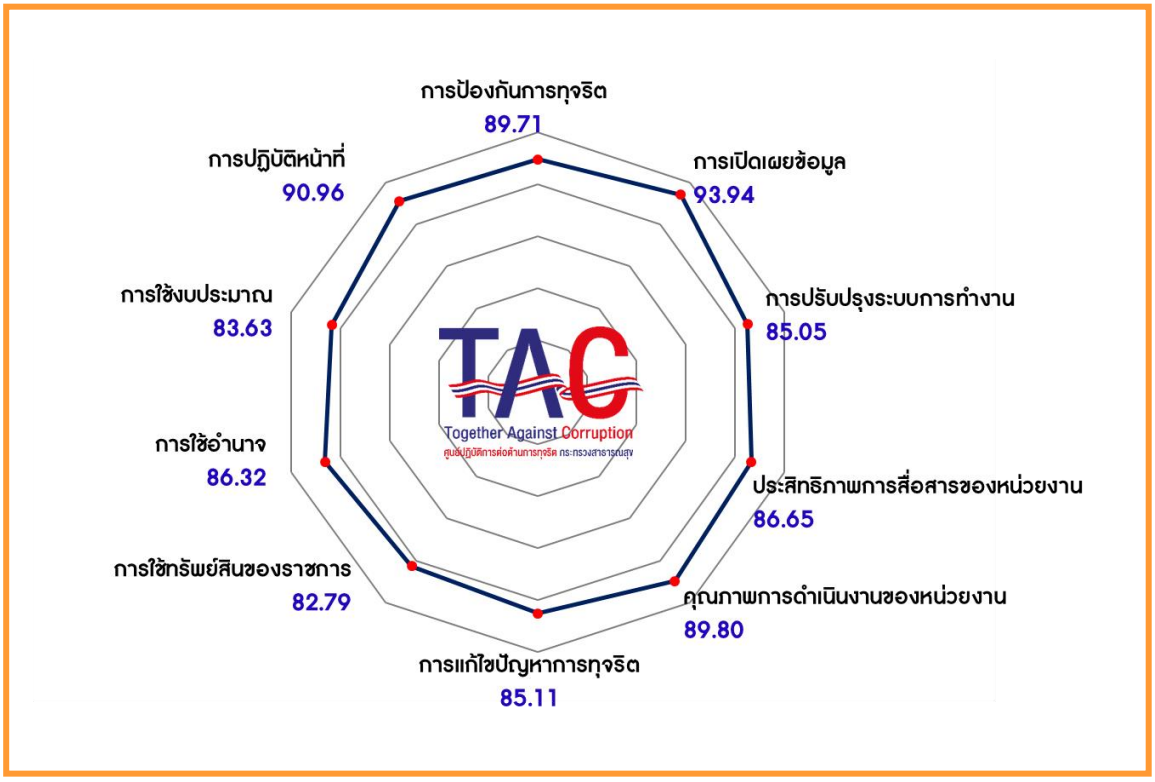

แผนภาพที่ ๙ แสดงผลการประเมินจำแนกรายตัวชี้วัดในภาพรวมของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕

๓.๓ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมด้วยเทคนิค SWOT Analysis เป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม ที่มีผลต่อการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ซึ่งประกอบไปด้วยการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก โดยวิเคราะห์ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสอุปสรรค (Strength Weakness Opportunity and Threat Analysis : SWOT Analysis) เพื่อกรองและพิจารณาตัวแปรที่มีผลกระทบต่อประสิทธิภาพและความสำเร็จในการดำเนินการตามแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมนั้นมีความสำคัญอย่างมาก เพราะนอกจากจะเป็นการประเมินสภาพแวดล้อมในการค้นหาจุดแข็งที่ควรเสริมสร้างความเข้มแข็ง และจุดอ่อนที่ควรต้องปรับปรุง เพื่อให้การดำเนินงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตของกระทรวงสาธารณสุขเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพแล้ว ยังเป็นการประเมินสภาพแวดล้อมภายนอกในบริบททางสังคม เศรษฐกิจ การเมือง ที่มีความเปลี่ยนแปลงเป็นอย่างมากและส่งผลกระทบต่อความสำเร็จหรือล้มเหลวของการดำเนินการป้องกันและปราบปรามการทุจริตของกระทรวงสาธารณสุข อีกทั้งเพื่อหากลยุทธ์ที่เหมาะสมในการรับมือกับสภาพแวดล้อมเชิงลบและแสวงหาโอกาสจากสภาพแวดล้อมเชิงบวก เพื่อให้การป้องกันและปราบปรามการทุจริตเกิดผลที่ดีกว่า

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน (จุดแข็งและจุดอ่อน) ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตของกระทรวงสาธารณสุขในระยะ ๕ ปี ข้างหน้า (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ได้นำหลักการ McKinsey’s 7S Model มาใช้เป็นกรอบในการกำหนดตัวแปรที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจำแนกตัวแปรที่มีผลกระทบต่อการดำเนินงานขององค์กรออกเป็น ๗ กลุ่มตัวแปร ประกอบด้วย

๑. S-Strategy	ตัวแปรด้านยุทธศาสตร์ / กลยุทธ์ในการปฏิบัติ
๒. S-Structure	ตัวแปรด้านโครงสร้างในการปฏิบัติ
๓. S-Style	ตัวแปรด้านรูปแบบการบริหารในการปฏิบัติ
๔. S-System	ตัวแปรด้านระบบการในการปฏิบัติ
๕. S-Staff	ตัวแปรด้านบุคลากรในการปฏิบัติ
๖. S-Skill	ตัวแปรด้านทักษะและองค์ความรู้ในการปฏิบัติ
๗. S-Shared value	ตัวแปรเรื่องค่านิยมร่วมในการปฏิบัติ

ส่วนการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก (โอกาสและอุปสรรค) ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตของกระทรวงสาธารณสุขในระยะ ๕ ปี ข้างหน้า (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ได้วิเคราะห์โดยนำหลักการ PEST+ Model ซึ่งประกอบด้วย ๗ มิติ ดังนี้

๑. P-Political	มิติทางการเมือง เช่น ระบบการเมือง รูปแบบการปกครอง
๒. E-Economic	มิติทางเศรษฐกิจ เช่น การค้า การลงทุน การดำเนินธุรกิจ สภาพเศรษฐกิจ
๓. S-Social	มิติทางสังคม เช่น วิถีชีวิต ความเชื่อ ขนบธรรมเนียม ประเพณี ศาสนา
๔. T-Technology	มิติทางเทคโนโลยี เช่น ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี นวัตกรรมต่าง ๆ
๕. L-Legal	มิติทางกฎหมาย เช่น รัฐธรรมนูญ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ พระราชบัญญัติ กฎหมาย / ระเบียบที่เกี่ยวข้อง
๖. I–International	มิติทางด้านต่างประเทศ เช่น ข้อกำหนดของสากล ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ
๗. G-Government	มิติทางด้านนโยบายรัฐบาล ระบบราชการ

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมในด้านต่าง ๆ ตามกรอบแนวคิด

สภาพแวดล้อมภายในที่เป็น “**จุดแข็ง**” ของการป้องกันและปราบปรามการทุจริตของกระทรวงสาธารณสุข มีดังนี้

๑. ด้านยุทธศาสตร์ / กลยุทธ์ (Strategy)

๑.๑ สังคมกระทรวงสาธารณสุข ยึดเหนี่ยว ๓ สถาบันหลัก คือ ชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ เป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของบุคลากรสาธารณสุขให้เกาะเกี่ยวอย่างแน่นแฟ้น โดยเฉพาะสถาบันพระมหากษัตริย์ที่ทรงเป็นแบบอย่างที่ดีงามในการดำเนินชีวิตบนทางสายกลาง

๑.๒ กระทรวงสาธารณสุข นำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ในรัชกาลที่ ๙ และทุกรัชกาล มาเป็นหลักในการบริหารราชการและการดำเนินชีวิตของบุคลากรในกระทรวงสาธารณสุข บนพื้นฐานของความพอประมาณ ลดความโลภและการไม่เบียดเบียนผู้อื่น นำคุณธรรมที่พึงประสงค์ ๕ ประการ มาใช้เป็นหลักในการบริหารราชการและการดำเนินชีวิตของบุคลากรในกระทรวงสาธารณสุขอีกด้วย อันประกอบด้วย คุณธรรม “พอเพียง” คุณธรรม “วินัย” คุณธรรม “สุจริต” คุณธรรม “จิตอาสา” และคุณธรรม “กตัญญู”

๑.๓ ผู้บริหารสูงสุดมีการประกาศนโยบายการขับเคลื่อนงานด้านการป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ที่สอดคล้องไปกับแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนการปฏิรูปประเทศ ในทุกระดับ

๑.๔ การปฏิบัติงานด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตของกระทรวงสาธารณสุข มียุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนการปฏิรูปประเทศ แผนปฏิบัติการด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) แผนปฏิบัติการด้านการส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ยุทธศาสตร์ด้านมาตรฐานทางจริยธรรมและการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐ (พ.ศ. ๒๕๖๕-๒๕๗๐) และแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) เป็นเครื่องมือที่ถูกนำไปใช้เป็นกรอบชี้นำในการจัดทำแผนปฏิบัติราชการในส่วนราชการทุกระดับ ได้แก่ ส่วนราชการระดับกรม ทั้งราชการบริหารส่วนกลางและราชการบริหารส่วนภูมิภาค หน่วยงานของรัฐภายใต้กำกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข องค์การมหาชน และรัฐวิสาหกิจ ส่งผลให้การปฏิบัติทั้งองคาพยพของทุกส่วนราชการในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข มีเป้าหมายเพื่อการบรรลุผลเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

๑.๕ มีการบูรณาการร่วมกับหน่วยงานและภาคส่วนอื่นๆ อาทิ ภาครัฐ ภาคประชาสังคม ภาคเอกชน ในรูปแบบของการทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (MOU) และกรอบฉันทมติ (Consensus Framework) ส่งผลให้การขับเคลื่อนการป้องกันและปราบปรามการทุจริตกระทรวงสาธารณสุข นำไปสู่การปฏิบัติที่เป็นรูปธรรมอย่างต่อเนื่อง

๒. ด้านโครงสร้าง (Structure)

๒.๑ มีศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข ซึ่งเป็นหน่วยงานหลักในการปฏิบัติภารกิจด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริต มีความพร้อมในด้านบุคลากร

๒.๒ มีการขยายโครงสร้าง / ขอบเขตงานไปยังส่วนภูมิภาคทั่วประเทศ ทำให้การปฏิบัติภารกิจงานถูกกระจายไปยังพื้นที่ต่าง ๆ ไม่กระจุกตัวอยู่แต่ส่วนกลาง ส่งผลให้การป้องกันและปราบปรามการทุจริตเกิดผลสัมฤทธิ์ ครอบคลุมในระดับพื้นที่มากยิ่งขึ้น

๒.๓ มีโครงสร้างภายในที่รองรับภารกิจงานกระจายในระดับพื้นที่ ส่งผลดีต่อการปฏิบัติภารกิจงานด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตมากยิ่งขึ้น

๓. ด้านรูปแบบ (Style)

๓.๑ ผู้บริหารสูงสุดระดับหน่วยงาน เป็นแบบอย่างในการยึดถือค่านิยม คือ ซื่อสัตย์สามัคคี มีความรับผิดชอบ ตรวจสอบได้ โปร่งใส มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน กล้าหาญทำในสิ่งที่ถูกต้อง

๓.๒ ผู้บริหารสูงสุดระดับหน่วยงาน มีการประกาศนโยบายการขับเคลื่อนงานด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ที่สอดคล้องไปกับแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนการปฏิรูปประเทศ ในทุกระดับ

๓.๓ ผู้บริหารระดับสูงทั้งฝ่ายการเมืองและฝ่ายพลเรือน ประกาศนโยบายขับเคลื่อนการบริหารงานที่โปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาลอย่างเป็นรูปธรรม เพื่อประโยชน์ของประชาชน ประชาชนมีความพึงพอใจและความเชื่อมั่นศรัทธาต่อการดำเนินงานด้านต่าง ๆ ของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข

๓.๔ มีการบูรณาการร่วมกับหน่วยงานและภาคส่วนอื่น ๆ ในรูปแบบของการทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (MOU) และกรอบฉันทมติ (Consensus Framework) ส่งผลให้การปฏิบัติตามยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนการปฏิรูปประเทศ แผนปฏิบัติการด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) แผนปฏิบัติการด้านการส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) แผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) นำไปสู่การปฏิบัติที่มีความต่อเนื่องและเป็นรูปธรรมที่ชัดเจน

๔. ด้านระบบ (System)

๔.๑ มีระบบ / มาตรการ / กลไก การป้องกัน ปราบปราม และป้องปรามการทุจริตที่มีความน่าเชื่อถือ อีกทั้งมีโครงสร้างภายในที่รองรับภารกิจงานกระจายในระดับพื้นที่ ส่งผลดีต่อการปฏิบัติภารกิจงานด้านการป้องกัน ปราบปราม และป้องปรามการทุจริตมากยิ่งขึ้น

๔.๒ มีการสร้างนวัตกรรมการปฏิบัติงานเชิงระบบที่เป็นรูปแบบดิจิทัล ส่งผลดีต่อการปฏิบัติภารกิจงานด้านการป้องกัน ปราบปราม และป้องปรามการทุจริตมากยิ่งขึ้น

๔.๓ ส่วนราชการระดับกรม หน่วยงานของรัฐภายใต้กำกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข องค์การมหาชน และรัฐวิสาหกิจ นำเครื่องมือการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงาน หรือที่เรียกว่า ITA (Integrity and Transparency Assessment) มาสร้างระบบคุณธรรมและยกระดับความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขส่วนกลาง ให้มีประสิทธิภาพ ลดโอกาสการเกิดทุจริต

๔.๔ ราชการบริหารส่วนภูมิภาค ประกอบด้วย สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด โรงพยาบาลศูนย์ โรงพยาบาลทั่วไป สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ และโรงพยาบาลชุมชน นำเครื่องมือการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค หรือที่เรียกว่า MOPH ITA (MOPH Integrity and Transparency Assessment) มาสร้างระบบคุณธรรมและยกระดับความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค ให้มีประสิทธิภาพ ลดโอกาสการเกิดทุจริต

๕. ด้านบุคลากร (Staff)

๕.๑ มีอัตรากำลังที่คัดเลือกจากความรู้ ความสามารถ มีคุณธรรม จริยธรรมที่เหมาะสมกับงาน ส่งผลให้การปฏิบัติภารกิจด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตมีความพร้อมในด้านจำนวนของบุคลากรมากยิ่งขึ้น

๕.๒ ปลูกฝังบุคลากรในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ด้วยการเสริมสร้างระบบฐานคิดการยึดถือประโยชน์ของเทศชาติเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตน สร้างระบบคิด “แก้ทุจริต ต้องคิดเป็น” (Digital Thinking) และ “แก้ทุจริต ต้องคิดแยกแยะ” (Digital Thinking) คุณธรรมเชิงสัมพัทธ์ ซึ่งเป็นการเปรียบเทียบระดับคุณธรรม และความขัดแย้งเชิงคุณธรรม นำสู่การเป็นกระทรวงคุณธรรม (Moral Ministry of Public Health)

๕.๓ ระบบการบริหารทรัพยากรบุคคล มีการกำหนดหลักสูตรต้านทุจริตศึกษา กระทรวงสาธารณสุข ไว้ในการฝึกอบรมการเรียนการสอนสำหรับบุคลากรในสังกัดกระทรวงทุกสายงาน ที่เข้าปฏิบัติงานใหม่

๖. ด้านทักษะ (Skill)

๖.๑ บุคลากรที่ปฏิบัติภารกิจด้านการป้องกัน ปราบปราม และป้องปรามการทุจริต มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง และมีทักษะที่เป็นสหวิชาชีพ ทำให้สามารถนำความรู้สหวิชาเหล่านั้นมาใช้เพื่อปฏิบัติภารกิจด้านการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต ให้สามารถบรรลุตามเป้าหมายของยุทธศาสตร์ด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในระดับประเทศได้ดียิ่งขึ้น

๖.๒ บุคลากรกระทรวงสาธารณสุข มีวิธีคิดในเชิงตรรกะ สามารถวิเคราะห์แยกแยะเรื่องผลประโยชน์ทับซ้อน และเรื่องทุจริตได้อย่างรวดเร็ว

๗. ด้านค่านิยม (Shared Value)

๗.๑ ผู้บริหารสูงสุดระดับหน่วยงาน ยึดถือค่านิยม คือ ซื่อสัตย์ สามัคคี มีความรับผิดชอบ ตรวจสอบได้ โปร่งใส มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน กล้าหาญทำในสิ่งที่ถูกต้อง

๗.๒ กระทรวงสาธารณสุข มีค่านิยมความซื่อสัตย์เป็นพื้นฐานที่สำคัญร่วมกัน เสริมสร้างระบบคุณธรรมของกระทรวงสาธารณสุขให้เข้มแข็ง บนฐานคิดการยึดถือประโยชน์ของประเทศชาติเหนือกว่า ประโยชน์ส่วนตน นำสู่การเป็นกระทรวงคุณธรรม (Moral Ministry of Public Health) ส่งผลดีต่อการดำเนินงานด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตให้สัมฤทธิ์ผลตามเป้าหมายของกระทรวงสาธารณสุขที่มีร่วมกัน

๗.๓ บุคลากรกระทรวงสาธารณสุขมีค่านิยมร่วมคือ “MOPH” มุ่งให้บุคลากรกระทรวงสาธารณสุขเป็นคนดี คนเก่ง และมีความสุข มุ่งสู่ ประชาชนสุขภาพดี เจ้าหน้าที่มีความสุข ระบบสุขภาพยั่งยืน

Mastery

ฝึกฝนตนเองให้มีศักยภาพสูงสุด (ควบคุมตนเองให้ทำงาน คิด พูด อย่างมีสติ ใช้กิริยาวาจาเหมาะสม) มีความซื่อสัตย์ มีคุณธรรมจริยธรรม รักการเรียนรู้ ค้นหาความรู้อย่างสม่ำเสมอ มีวินัย ตรงต่อเวลา รับผิดชอบ

Originality

สร้างสรรค์นวัตกรรม สิ่งใหม่ ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อระบบสุขภาพ

People Centered

ยึดประชาชนเป็นที่ตั้ง เป็นศูนย์กลางในการทำงาน

Humility

มีความอ่อนน้อมถ่อมตน การเคารพผู้อื่น เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม รู้แพ้รู้ชนะ เปิดรับฟังความเห็นต่าง จัดการความขัดแย้งด้วยวิธีสร้างสรรค์ ช่วยผู้อื่นแก้ปัญหาในยามคับขัน

สภาพแวดล้อมภายในที่เป็น “**จุดอ่อน**” ของการป้องกันและปราบปรามการทุจริตของกระทรวงสาธารณสุข มีดังนี้

๑. ด้านยุทธศาสตร์ / กลยุทธ์ (Strategy)

- ยังขาดมาตรการ / กลยุทธ์การปฏิบัติงานด้านการป้องกันที่สำคัญอีกหลายด้าน โดยเฉพาะมาตรการ / กลยุทธ์การสร้างกระแสสังคม การสื่อสารต่อสังคมให้เกิดการตื่นตัวให้ “รังเกียจคนโกง” ทำให้การปฏิบัติงานยังไม่ประสบความสำเร็จและไม่เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อสังคมในวงกว้างเท่าที่ควร

๒. ด้านโครงสร้าง (Structure)

๒.๑ การขยายโครงสร้าง / หน้าที่การปฏิบัติงานด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ไปยังราชการส่วนภูมิภาค ยังขาดแคลนทรัพยากรที่สำคัญ โดยเฉพาะทรัพยากรบุคคลและงบประมาณ ส่งผลให้การดำเนินงานในระดับพื้นที่นั้นยังไม่สามารถบรรลุผลตามจุดมุ่งหมายของการขยายโครงสร้าง / หน้าที่ เท่าที่ควรจะเป็น

๒.๒ ผู้รับผิดชอบงานตามโครงสร้าง / หน้าที่ด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริต มีการปรับเปลี่ยนบ่อยครั้งจนเป็นอุปสรรคในการทำงาน

๓. ด้านรูปแบบ (Style)

๓.๑ มีการปรับเปลี่ยนผู้บริหาร / หัวหน้างาน ทำให้นโยบายและทิศทางการดำเนินงานขาดความชัดเจน บางหน่วยงานมีลักษณะเป็นการทำพอเป็นพิธีเพียงเพื่อรักษาภาพลักษณ์ ยังไม่มีจุดมุ่งหมายร่วมกันเพื่อสร้างจิตสำนึกในการปรับเปลี่ยนฐานความคิด การกำหนดมาตรการ / กลยุทธ์ การปฏิบัติงานด้านการป้องกันที่สำคัญอีกหลายด้านอย่างแท้จริง อีกทั้งรูปแบบการทำงานยังไม่มีความเท่าทันต่อพลวัตการทุจริตที่เปลี่ยนแปลงไป

๓.๒ ผู้บริหาร / หัวหน้างาน / ผู้ปฏิบัติงานบางคน ยังมีวิธีคิดที่ไม่สามารถแยกแยะเรื่องผลประโยชน์ส่วนตัวและผลประโยชน์ส่วนรวมได้

๓.๓ ความอ่อนแอเชิงวัฒนธรรมและวิถีชีวิตแบบไทย ๆ อันเนื่องมากจากลักษณะสังคมไทยที่เปลี่ยนแปลงไป ขาดการกล่อมเกลาทางสังคม และการหล่อหลอมด้านคุณธรรมจริยธรรม ความอ่อนแอทางวัฒนธรรมทำให้ขาดจุดยืน ขาดวินัย การคอร์รัปชันเวลาราชการ ขาดการใคร่ครวญในการรับหรือไม่รับสิ่งต่าง ๆ ที่เข้ามากระทบ เกิดความสับสนในการดำเนินชีวิตที่เหมาะสมและที่พึงประสงค์

๓.๔ ระบบอุปถัมภ์ที่แผ่กระจายในวงกว้างในสังคมไทย และสังคมกระทรวงสาธารณสุข เป็นปัญหาและเป็นอุปสรรคอย่างยิ่งต่อการพัฒนาด้านส่งเสริมคุณธรรมในมิติต่าง ๆ นำไปสู่ผลในทางลบต่อระบบคุณธรรม

๔. ด้านระบบ (System)

๔.๑ ระบบการทำงานที่ยังคงมีขั้นตอนที่สับสนและมีความซ้ำซ้อนในการปฏิบัติงาน เช่น ระบบอนุกรรมการ ระบบคณะทำงาน เป็นต้น ส่งผลให้เกิดความล่าช้าในการปฏิบัติงาน อีกทั้งการบริหารงานยังมีการปรับเปลี่ยนบ่อยครั้ง ขาดทิศทางที่ชัดเจน จนเป็นอุปสรรคในการปฏิบัติงาน

๔.๒ ระบบการติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผล และบทลงโทษ ยังมีความล่าช้าในกระบวนการสอบสวนหาข้อเท็จจริง ส่งผลให้ภารกิจด้านการปราบปรามการทุจริต อาจยังไม่ประสบความสำเร็จตามความคาดหวังของสังคม ส่งผลทางลบต่อภาพลักษณ์ของกระทรวงสาธารณสุข

๔.๓ แม้ว่ามีช่องทางการร้องเรียนการทุจริตที่ชัดเจนและเป็นรูปธรรมแล้ว หากแต่ระบบการติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผล และบทลงโทษยังมีความล่าช้า โดยเฉพาะในกระบวนการสอบสวนหาข้อเท็จจริง

๕. ด้านบุคลากร (Staff)

๕.๑ ขาดอัตรากำลังทรัพยากรบุคคล ส่งผลให้การดำเนินงานระดับส่วนกลางและระดับภูมิภาค ยังไม่สามารถบรรลุผลตามจุดมุ่งหมาย ของการขยายโครงสร้าง / หน้าที่ เท่าที่ควรจะเป็น

๕.๒ บุคลากรยังขาดองค์ความรู้ในเชิงลึกสำหรับการทำความเข้าใจกับรูปแบบการทุจริต

๕.๓ บุคลากรบางคน ยังมีวิธีคิดที่ไม่สามารถแยกแยะเรื่องผลประโยชน์ส่วนตัวและผลประโยชน์ส่วนรวมได้

๖. ทักษะ (Skill)

- บุคลากรยังขาดองค์ความรู้ในเชิงลึกสำหรับการทำความเข้าใจกับรูปแบบการทุจริตที่เปลี่ยนแปลงไป และในปัจจุบันก็ยังขาดการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยมาใช้เพื่อสนับสนุนทักษะในการทำงานด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ส่งผลให้การบูรณาการและพัฒนาองค์ความรู้ที่มาจากสหวิชาการไม่เกิดประสิทธิภาพเท่าที่ควร

๗. ด้านค่านิยม (Shared Value)

๗.๑ ค่านิยมร่วมคือ “MOPH” มุ่งให้บุคลากรกระทรวงสาธารณสุขเป็นคนดี คนเก่งและมีความสุข นั้น ขาดการการสื่อสารต่อสังคมให้เกิดการตื่นตัวอย่างต่อเนื่อง ทำให้ค่านิยมร่วมคือ “MOPH” ไม่เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อสังคมในวงกว้างเท่าที่ควร

๗.๒ หน่วยงานบางหน่วยงาน ยังคงเน้นการดำเนินงาน “เชิงรับ” มากกว่า “เชิงรุก” ทำให้ผลการดำเนินงานไม่สามารถสร้างความเกรงกลัวให้ผู้กระทำการทุจริต อีกทั้งไม่สามารถตามทันสถานการณ์การทุจริตที่มีความเป็นพลวัตสูงได้อย่างทันท่วงที

๗.๓ ค่านิยมระบบอุปถัมภ์ที่แผ่กระจายในวงกว้างในสังคมไทยและสังคมกระทรวงสาธารณสุข ยังคงเป็นปัญหาและเป็นอุปสรรคอย่างยิ่งต่อการพัฒนาด้านส่งเสริมคุณธรรมในมิติต่าง ๆ

สภาพแวดล้อมภายนอกที่เป็น **“โอกาส”** ของการป้องกันและปราบปรามการทุจริตของกระทรวงสาธารณสุข มีดังนี้

๑. มิติทางการเมือง (Political)

๑.๑ รัฐบาลประกาศให้การป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ เป็นวาระแห่งชาติ

๑.๒ ข้าราชการการเมืองทุกตำแหน่งทุกระดับในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ให้ความสำคัญ เปิดโอกาสและเข้ามีส่วนร่วมในการประกาศเจตนารมณ์ในการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ การกำหนดนโยบายที่สำคัญ ตลอดจนสนับสนุนการดำเนินการที่เกี่ยวเนื่องกับการป้องกันการทุจริตผ่านการกำหนดมาตรการที่สำคัญอีกด้วย

๒. มิติทางเศรษฐกิจ (Economic)

๒.๑ การค้าและการลงทุนในภาคธุรกิจทั้งในประเทศและต่างประเทศต่างให้ความสำคัญกับการดำเนินธุรกิจบนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาลในเรื่องเกณฑ์จริยธรรมการจัดซื้อจัดหาและการส่งเสริมการขายยาและเวชภัณฑ์ที่มิใช่ยา ในการประชุมหารือ Thailand Consensus Framework ด้านเกณฑ์จริยธรรมการจัดซื้อจัดหาและการส่งเสริมการขายยาและเวชภัณฑ์ที่มิใช่ยา ภายใต้โครงการ APEC Business Ethics for SMEs Initiative

๒.๒ ให้ความสำคัญกับข้อมูลการจัดอันดับขีดความสามารถทางการแข่งขันของประเทศ รวมทั้งดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index : CPI) และการดำเนินการตามมาตรฐานสากลในรูปแบบต่าง ๆ อีกทั้งแนวโน้มของการลงทุนข้ามชาติจะเป็นทศวรรษแห่งเอเชียจะเน้นเรื่องความโปร่งใสและการแก้ไขปัญหาความล่าช้า (Red Tape) เป็นต้น

๓. มิติทางสังคม (Social)

๓.๑ มีการส่งเสริม สนับสนุน ภาคีเครือข่ายในภาคส่วนต่าง ๆ ให้ร่วมกันต่อต้านการทุจริตอย่างเป็นรูปธรรม เช่น ผู้ประกอบการยาและเวชภัณฑ์ที่มิใช่ยา องค์กรต่อต้านการคอร์รัปชัน (ประเทศไทย) ฯลฯ มุ่งเน้นกระแสของสังคมที่แสดงถึงความต้องการที่จะเห็นภาพของการแก้ไขปัญหาการทุจริตที่เป็นรูปธรรมและชัดเจน โดยใช้การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล และหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เป็นหลักการพื้นฐานที่สำคัญในการป้องกันการทุจริต

๓.๒ มีการส่งเสริมการเปิดเผยข้อมูลโครงการความโปร่งใสในการก่อสร้างของรัฐ (Infrastructure Transparency Initiative : CoST) โดยให้ภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการสร้างความโปร่งใส และตรวจสอบข้อมูล และโครงการความร่วมมือป้องกันการทุจริตในการจัดซื้อจัดจ้าง แบบของข้อตกลงคุณธรรม (Integrity Pact)

๔. มิติทางเทคโนโลยี (Technology)

- มีเทคโนโลยีที่ช่วยพัฒนาระบบการบริการสาธารณะ เพื่อลดการใช้ดุลพินิจของบุคลากรในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ส่งผลให้เกิดความโปร่งใส และตรวจสอบการทำงานได้ และในปัจจุบันเทคโนโลยียังเป็นสิ่งสำคัญที่ถูกนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการเผยแพร่องค์ความรู้ด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตให้กระจายตัวออกไปยังสังคมในวงกว้าง

๕. มิติทางกฎหมาย (Legal)

๕.๑ บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ สามารถคานอำนาจทางการเมืองทั้งฝ่ายบริหาร ฝ่ายนิติบัญญัติ และฝ่ายตุลาการ ถือเป็นโอกาสที่สำคัญในการกำหนดแนวทางการป้องกันและปราบปรามการทุจริต โดยเฉพาะการคานอำนาจการเมืองให้ไม่สามารถแทรกแซงฝ่ายข้าราชการประจำได้

๕.๒ บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ได้ให้ความสำคัญกับการออกแบบระบบโครงสร้างอำนาจที่มุ่งเน้นการป้องกันและปราบปรามการทุจริต โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มทางการเมือง และผู้บริหารระดับสูงให้มีคุณธรรมจริยธรรมในการบริหารราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริต รัฐบาลและคณะกรรมาธิการร่างรัฐธรรมนูญจึงสร้างกฎหมาย มาตรการหรือกลไก สำหรับป้องกันและปราบปรามการทุจริตให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เพื่อพัฒนาประเทศไทยให้มีภาพลักษณ์และความน่าเชื่อถือในสายตาของนานาชาติ ด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริต โดยให้ถือเป็นหน้าที่ของรัฐที่จะต้องพัฒนา ส่งเสริม และสนับสนุนให้ประชาชนทุกภาคส่วนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาการทุจริตอย่างจริงจังและต่อเนื่อง

๕.๓ บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มีการกำหนดให้ประชาชนมีหน้าที่ในการให้ความร่วมมือและมีส่วนร่วมในการต่อต้านการทุจริตทุกรูปแบบ และในปัจจุบันยังมีกระบวนการในการพัฒนาและปรับปรุงกฎหมาย และการบังคับใช้กฎหมายให้สามารถตอบสนองต่อการปฏิบัติงาน และบังคับใช้ได้จริง และใช้กลไกทางกฎหมายเป็นแนวทางในการปฏิรูปกลไกหลักด้านป้องกันและปราบปรามการทุจริต เช่น การเสนอจัดตั้งศาลชำนัญพิเศษ และการเตรียมเสนอร่างการดำเนินการเกี่ยวกับคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ เป็นต้น

๕.๔ มาตรการบังคับให้เปิดเผยอย่างโปร่งใส และเปิดเผยให้ประชาชนมีส่วนร่วมตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ และพระราชบัญญัติการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐ ประเด็นข้อตกลงคุณธรรม (Integrity Pact : IP) และโครงการความโปร่งใสในการก่อสร้างของรัฐ (Infrastructure Transparency Initiative : CoST)

๖. มิติทางด้านต่างประเทศ (International)

มีการดำเนินงานตามพันธสัญญาระหว่างประเทศทั้งในระดับโลก และระดับภูมิภาคสู่การพัฒนาระบบการบริหารจัดการและการปรับปรุงกฎหมายเพื่อให้เกิดความสอดคล้องในการปฏิบัติและบังคับใช้กฎหมาย การมีบทเรียนจากการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตของประเทศต่าง ๆ มาปรับใช้ในการดำเนินงานภายในประเทศ เช่น กลไกการตรวจสอบ กลไกการคานอำนาจ กลไกการพัฒนาและมีส่วนร่วมของภาคประชาสังคมแบบ Collaborative ในประเทศที่ประสบความสำเร็จและสามารถแก้ไขปัญหาได้ เช่น สิงคโปร์ ฮ่องกง และเกาหลี เป็นต้น

๗. มิติทางด้านนโยบายรัฐบาล / ระบบราชการ (Government)

๗.๑ นโยบายของรัฐบาลมีความต้องการส่งเสริมภาพลักษณ์ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตให้เป็นที่ยอมรับทั้งในและนอกประเทศ และให้ความสำคัญต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทุจริต โดยอาศัยการปฏิรูปและบูรณาการการทำงานในทุกภาคส่วนปฏิบัติมาตรการและกลไกการป้องกันการทุจริตที่มีการพัฒนารูปแบบให้มีความสอดคล้องกับบริบทสภาพปัญหาของการทุจริตที่เกิดขึ้น

๗.๒ พัฒนากลไกและกระบวนงานด้านการป้องกันการทุจริตของประเทศไทยให้มีความเข้มแข็งและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยวิเคราะห์และบูรณาการระบบการประเมินด้านคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ เพื่อเชื่อมโยงกับแนวทางการยกระดับคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index : CPI) ของประเทศไทย เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๖๕ ที่ให้หน่วยงานภาครัฐให้ความร่วมมือและเข้าร่วมการประเมิน ITA ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕-๒๕๗๐ ตามแนวทางการประเมินและเครื่องมือการประเมิน ITA ที่สำนักงาน ป.ป.ช. กำหนด ทั้งนี้ กระทรวงสาธารณสุขได้ให้ความสำคัญในประเด็นดังกล่าว จึงกำหนดให้การประเมินด้านคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ เป็นตัวชี้วัดภายใต้แผนยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี (ด้านสาธารณสุข) ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ด้านบริหารเป็นเลิศด้วยธรรมาภิบาล (Governance Excellence) และนโยบายมุ่งเน้นด้านธรรมาภิบาลในแต่ละปี

๗.๓ นโยบายรัฐบาลเปลี่ยนแปลงประเทศไปสู่สังคม Digital ภายใต้โมเดลไทยแลนด์ ๔.๐ และส่งเสริมให้ทุกส่วนราชการ สร้างวัฒนธรรมการเปิดเผยข้อมูลภายใต้รัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ และกระทรวงสาธารณสุขรับนโยบายดังกล่าว ขับเคลื่อนให้กระทรวงสาธารณสุขเป็นหน่วยงานที่ส่งเสริมให้หน่วยงานในสังกัดมีวัฒนธรรมการเปิดเผยข้อมูลตามที่กฎหมายกำหนด

๗.๔ แผนการปฏิรูปประเทศด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ (ฉบับปรับปรุง) ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๖๓ กำหนดเป้าหมายประเทศไทยมีการทุจริตและประพฤติมิชอบลดลง และหน่วยงานภาครัฐมีวัฒนธรรมและพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริต และแผนการปฏิรูปประเทศฯ ดังกล่าวให้ความสำคัญกับการดำเนินกิจกรรมที่จะส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อประชาชนอย่างมีนัยสำคัญ (Big Rock) เพื่อให้การปฏิรูปประเทศมีผลสัมฤทธิ์อย่างเป็นรูปธรรมภายใต้ระยะเวลาการดำเนินการปฏิรูปประเทศที่ยังคงเหลืออยู่ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ที่กำหนดว่าการปฏิรูปประเทศคาดหวังว่าจะบรรลุผลในระยะเวลา ๕ ปี โดยมีกิจกรรมปฏิรูปที่สำคัญ คือ กิจกรรมปฏิรูปที่ ๑ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนในการต่อต้านการทุจริต กิจกรรมปฏิรูปที่ ๒ การพัฒนาการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารและระบบคุ้มครองผู้แจ้งเบาะแสการทุจริตที่มีประสิทธิภาพ กิจกรรมปฏิรูปที่ ๓ พัฒนากระบวนการยุติธรรมที่รวดเร็ว โปร่งใส ไม่เลือกปฏิบัติ ในการดำเนินคดีทุจริตทั้งภาครัฐและเอกชน กิจกรรมปฏิรูปที่ ๔ พัฒนาระบบราชการไทยให้โปร่งใส ไร้ผลประโยชน์ และกิจกรรมปฏิรูปที่ ๕ พัฒนามาตรการสกัดกั้นการทุจริตเชิงนโยบายในการดำเนินโครงการขนาดใหญ่

สำหรับสภาพแวดล้อมภายนอกที่เป็น **“อุปสรรค”** ของการป้องกันและปราบปรามการทุจริตของกระทรวงสาธารณสุข มีดังนี้

๑. มิติทางการเมือง (Political)

- มาตรการป้องกันการทุจริตในกระบวนการเข้าสู่อำนาจรัฐหรือการเลือกตั้ง ยังขาดการบังคับใช้อย่างจริงจัง ส่งผลให้ได้นักการเมืองที่มุ่งเข้ามาหาผลประโยชน์ให้กับตนเองและพวกพ้อง

๒. มิติทางเศรษฐกิจ (Economic)

๒.๑ ประเทศไทยเป็นประเทศเปิดเสรีทางการค้า ทำให้เผชิญกับปัญหาที่ตามมากับธุรกิจประเภทกิจการข้ามชาติ ซึ่งบางครั้งเข้ามาด้วยอิทธิพลก่อให้เกิดปัญหาการทุจริตในส่วนต่าง ๆ เกิดปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ เกิดปัญหาการฟอกเงิน ฯลฯ ตามมาอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ นโยบายการดำเนินงานทางการค้าที่ผูกขาดตลาดและกีดกันทางการค้าทั้งภายในและภายนอกประเทศ ส่งผลให้ภาคธุรกิจเอกชนมีค่านิยมในการให้สินบนกับเจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อมุ่งหวังให้อำนวยความสะดวกกับตนเอง และเกิดปัญหาอาชญากรรมปกขาวในภาคธุรกิจเกิดการทุจริตใหญ่ ๆ และการให้เล็ก ๆ เช่น ส่วยรายวัน กลายเป็นเรื่องแลกเปลี่ยนระหว่างผู้ให้กับผู้รับ

๒.๒ สภาวการณ์ทางเศรษฐกิจที่ถดถอย ค่าครองชีพสูง เจ้าหน้าที่ของรัฐมีระบบคิดที่เปลี่ยนแปลงไป ทำการทุจริตโดยการหาโอกาสจากช่องโหว่จากการปฏิบัติงานเพื่อกระทำการทุจริต

๓. มิติทางสังคม (Social)

บริบทสังคมไทยที่ยังไม่เอื้อต่อการปฏิรูป พัฒนา และเปลี่ยนแปลงกระบวนทัศน์ในการทำงานด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริต เนื่องจากสังคมไทยมีวัฒนธรรมยอมรับระบบอุปถัมภ์ เครือญาติ พวกพ้อง รอมชอม และประชาชนยังขาดค่านิยมร่วมในการร่วมต้านทุจริต และมีระบบคิดที่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัวมากกว่าประโยชน์ส่วนรวม ประโยชน์สาธารณะ หรือประโยชน์ของชาติบ้านเมือง

๔. มิติทางเทคโนโลยี (Technology)

การดำเนินธุรกรรมทางธุรกิจในปัจจุบันได้มีการพัฒนาโดยนำเทคโนโลยีเข้ามาเป็นเครื่องมือในรูปแบบไซเบอร์ เกิดการบิดเบือนและใช้ช่องทางในการทุจริต เช่น ระบบบริหารการเงินการคลังภาครัฐแบบอิเล็กทรอนิกส์ (GFMIS) ระบบการชำระเงินแบบอิเล็กทรอนิกส์แห่งชาติ (National e-payment Master Plan) ด้วยการจ่ายเงิน การรับเงิน และการนำส่งเงินของหน่วยงานภาครัฐและหน่วยงานภาครัฐกับภาคเอกชนผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ (KTB Corporate Online, EDC, QR Code) ระบบบริหารจัดการวัคซีน COVID-19 และระบบหมอพร้อม Chatbot ฯลฯ เป็นต้น

๕. มิติทางกฎหมาย (Legal)

๕.๑ กระบวนการทางกฎหมายที่มีขั้นตอนซ้ำซ้อนและมากเกินความจำเป็น ก่อให้เกิดความล่าช้าในการดำเนินคดี และขาดการบังคับใช้กฎหมายที่มีประสิทธิภาพ รวดเร็ว เด็ดขาด การทำงานยังคงยึดติดกับกับขั้นตอนทางกฎหมายที่ยากต่อการปฏิบัติ

๕.๒ (ร่าง) พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวม พ.ศ. .... ไม่สามารถบังคับใช้ได้ เนื่องจาก (ร่าง) พระราชบัญญัติฉบับนี้มีเจตนารมณ์เพื่อแนะนำตักเตือนให้เจ้าหน้าที่ของรัฐและบุคคลในครอบครัวระมัดระวังการกระทำที่ระบุว่าเป็นการขัดกันแห่งผลประโยชน์ ได้แก่ การที่ตนเองและบุคคลในครอบครัวมีปฏิสัมพันธ์กับคู่สัญญาหรือคู่สัมปทานของรัฐในลักษณะต่าง ๆ เกินขอบเขตที่เหมาะสม อันเป็นการเสี่ยงต่อการใช้อำนาจดุลยพินิจที่ได้รับจากรัฐตามหน้าที่และอำนาจต่อผู้มีส่วนได้เสียอย่างไม่เป็นธรรม และป้องปรามการใช้อำนาจรัฐเพื่อแสวงหาประโยชนืให้กับตนเองและพวกพ้องอันเป็นเหตุนำไปสู่การทุจริตและประพฤติมิชอบ ตลอดจนป้องกันการเรียกรับและการให้ของขวัญอันอาจเป็นเหตุให้มีการพัฒนาไปสู่การเรียกรับสินบน รวมถึงมีมาตรการบรรเทาความเสียหายต่อรัฐจากการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ และกระทำการทุจริตของเจ้าหน้าที่ของรัฐ จึงเป็นเหตุให้ขาดการบังคับใช้กฎหมายที่มีประสิทธิภาพ

๖. มิติทางด้านต่างประเทศ (International) ต่างประเทศไม่เชื่อถือต่อความโปร่งใสและการบริหารงานภาครัฐไทย ซึ่งภาครัฐไทยยังขาดการดำเนินการตามพันธกรณีที่ตกลงตามอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต ค.ศ. ๒๐๐๓ (United Nations Convention against Corruption : UNCAC)

๗. มิติทางด้านนโยบายรัฐบาล / ระบบราชการ (G – Government)

เกิดการทุจริตในภาครัฐอย่างต่อเนื่อง จนประชาชนมีทัศนคติในแง่ลบกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ จึงเป็นอุปสรรคต่อการสร้างความร่วมมือในการป้องกันการทุจริตกับประชาชน อีกทั้งประชาชนยังมองว่าหน่วยงานของรัฐไม่มีความจริงใจต่อการแก้ไขปัญหาทุจริต เป็นเพียงแต่ทำตามข้อตกลงตัวชี้วัด ทำแบบลูบหน้าปะจมูก ขาดความต่อเนื่อง และยังพบว่าบางหน่วยงานสร้างเอกสารหลักฐานขึ้นมาเพื่อให้ผ่านตัวชี้วัดเท่านั้น

จากกระบวนการทบทวนสภาพแวดล้อมของภารกิจด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตของกระทรวงสาธารณสุข ด้วยการใช้เทคนิค SWOT Analysis ซึ่งเป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมที่มีผลต่อการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ประกอบไปด้วยการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก โดยวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส อุปสรรค (Strength Weakness Opportunity and Threat Analysis : SWOT Analysis) เพื่อกรองและพิจารณาตัวแปรที่มีผลกระทบต่อประสิทธิภาพและความสำเร็จในการดำเนินการตามแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) สำหรับการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน (จุดแข็งและจุดอ่อน) ได้นำหลักการ McKinsey’s 7S Model มาใช้เป็นกรอบในการกำหนดตัวแปรที่เกี่ยวข้อง ส่วนการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก (โอกาสและอุปสรรค) ได้วิเคราะห์โดยนำหลักการ PEST^{+} Model มาใช้เป็นกรอบในการกำหนดตัวแปรที่เกี่ยวข้องในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตของกระทรวงสาธารณสุขในระยะ ๕ ปี ข้างหน้า (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

ข้อมูลที่ได้เป็นข้อมูลของสภาพแวดล้อมของกระทรวงสาธารณสุขและบริบทของสังคมไทยโดยรวม ซึ่งเป็นข้อมูลที่มีส่วนสำคัญซึ่งช่วยชี้นำทิศทางของแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ว่าควรนำกลยุทธ์ไปใช้ในทิศทางใด มีจุดแข็งหรือโอกาสอันใดบ้างที่ควรจะนำมาเป็นปัจจัยเสริมพลังในกลยุทธ์ มีจุดอ่อนหรืออุปสรรคใดบ้างที่กลยุทธ์ควรเข้าไปจัดการแก้ไขเพื่อป้องกันการดำเนินกลยุทธ์ต่าง ๆ อย่างไร้ประสิทธิภาพ เมื่อพิจารณาจากผลการทบทวนสภาพแวดล้อมของภารกิจด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตของกระทรวงสาธารณสุข จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคดังที่กล่าวแล้วข้างต้น พบว่าประเด็นที่เป็นจุดร่วมของตัวแปร SWOT ที่สำคัญคือ การบูรณาการความร่วมมือจากทุกภาคส่วนของกระทรวงสาธารณสุขในการร่วมกันแก้ไขปัญหาการทุจริตในกระทรวงสาธารณสุข ดังนั้น การที่แผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ได้ตระหนักถึงผลสะท้อนความร่วมมือของทุกภาคส่วนของกระทรวงสาธารณสุข ในการดำเนินการด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตของชาติด้วยแล้ว ยังจะช่วยชี้นำทิศทางของแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ให้สามารถตอบสนองต่อทุกจุดตัวแปร SWOT Analysis ได้ และอาจเกิดเป็นทิศทางหรือแนวโน้มในการสร้างวัฒนธรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตของกระทรวงสาธารณสุขขึ้นในอนาคต ซึ่งเป็นสิ่งที่ควรมุ่งหวังสูงสุดในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตของกระทรวงสาธารณสุข และประเทศไทยต่อไป

๓.๔ การฉายภาพอนาคต

การฉายภาพอนาคตของการป้องกันและปราบปรามการทุจริตของกระทรวงสาธารณสุข เป็นการประเมินความเป็นไปได้ของสถานการณ์ในอนาคตของกระทรวงสาธารณสุข ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตให้เห็นภาพในมิติด้านต่าง ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ให้มีความสอดคล้องแผนระดับที่ ๑ และแผนระดับที่ ๒ อันประกอบด้วย ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นที่ ๒๑ การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ แผนการปฏิรูปประเทศ ประเด็นที่ ๒๑ ด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) หมุดหมายที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัยมีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน และนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ รวมทั้งแผนระดับที่ ๓ ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ แผนปฏิบัติการด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) และยุทธศาสตร์ด้านมาตรฐานทางจริยธรรมและการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐ (พ.ศ. ๒๕๖๕-๒๕๗๐) ทั้งนี้ สามารถจัดกลุ่มมิติประเภทความเสี่ยงการทุจริตได้ ๓ ประเภท ดังนี้

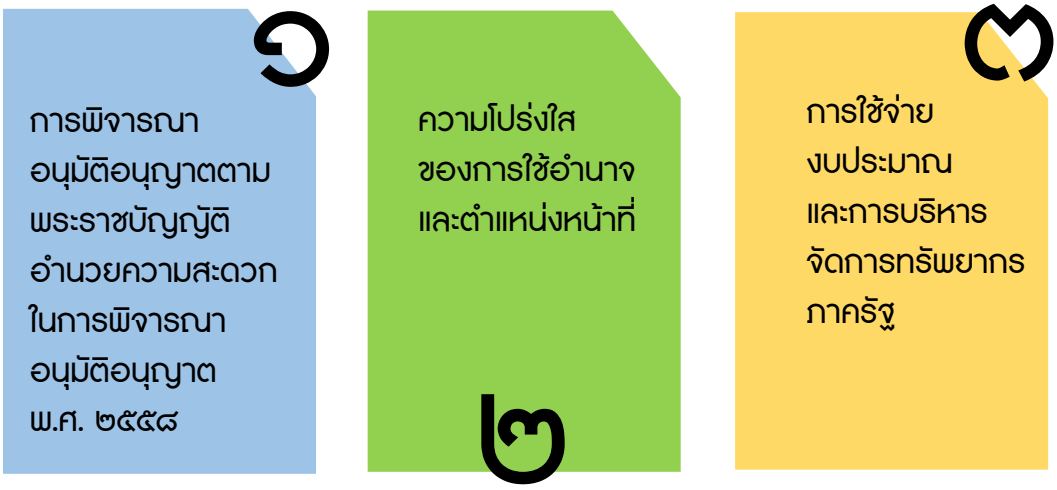

๓.๔.๑. ภาพอนาคตของบุคลากรและสังคมกระทรวงสาธารณสุข

ในอนาคต ๕ ปีข้างหน้า บุคลากรและสังคมกระทรวงสาธารณสุขจะมีความรู้และเท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก รวมทั้งมีจิตพอเพียงอันเกิดจากการปลูกฝังหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาอย่างต่อเนื่อง ดังนั้น บุคลากรและสังคมกระทรวงสาธารณสุขจะตื่นตัวต่อการทุจริต ให้ความสนใจข่าวสารและตระหนักถึงผลกระทบของการทุจริตต่อประเทศมากขึ้น มีการแสดงออกซึ่งการต่อต้านการทุจริตทั้งในชีวิตประจำวันและการแสดงออกผ่านสื่อสาธารณะและสื่อสังคมออนไลน์ต่าง ๆ บุคลากรและสังคมกระทรวงสาธารณสุข จะได้รับกระบวนการกล่อมเกลาทางสังคมว่าการทุจริตถือเป็นพฤติกรรมที่นอกจากจะผิดกฎหมายและทำให้เกิดความเสียหายต่อประเทศแล้ว ยังเป็นพฤติกรรมที่สังคมยอมรับไม่ได้ ประชาชนจะมีวิธีคิดที่ทำให้สามารถแยกแยะระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนกับผลประโยชน์ส่วนรวมได้ วัฒนธรรมทางสังคมจะหล่อหลอมให้บุคลากรและสังคมกระทรวงสาธารณสุขจะไม่กระทำการทุจริต เนื่องจากมีความละอายต่อตนเองและสังคมและไม่ยอมให้ผู้อื่นกระทำการทุจริตอันส่งผลให้เกิดความเสียหายต่อสังคมส่วนรวมด้วย และจะเกิดการรวมกลุ่มกันทางบุคลากรและสังคมกระทรวงสาธารณสุข เพื่อก่อให้เกิดสภาวะการลงโทษทางสังคมต่อการกระทำการทุจริต

๓.๔.๒ ภาพอนาคตของการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงาน

เมื่อ ๕ ปีที่ผ่านมากระทรวงสาธารณสุข มีค่าคะแนนเฉลี่ยการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข เท่ากับร้อยละ ๘๑.๙๒ ในอนาคต ๕ ปีข้างหน้า กระทรวงสาธารณสุข จะมีค่าคะแนนการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ในระดับสูงมาก หรือระดับ AA (๘๕-๑๐๐ คะแนน) ในภาพรวมทั้งการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงาน

ของหน่วยงานในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค (MOPH Integrity and Transparency Assessment : MOPH ITA) และการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ ตามที่สำนักงาน ป.ป.ช. กำหนด สะท้อนให้เห็นถึงเป้าหมาย “กระทรวงสาธารณสุข ปลอดจากการทุจริตและประพฤติมิชอบ” ตามแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

๓.๔.๓ ภาพอนาคตของการป้องกันการทุจริต

ในอนาคต ๕ ปีข้างหน้า การทุจริตน่าจะทวีความรุนแรง ซับซ้อน และยากแก่การตรวจสอบมากยิ่งขึ้น อันเนื่องมาจากเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยและก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว ของสังคมโลกและพลวัตของการทุจริตที่ผู้กระทำการทุจริตหาช่องทางการทุจริต การเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยี โดยเฉพาะเทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นมา เพื่อแทนที่สิ่งเดิมหรือ Disruptive technology อาทิ คริปโทเคอร์เรนซี และปัญญาประดิษฐ์ นับเป็นช่องทางใหม่ที่เอื้อให้เกิดการทุจริตทางด้านการเงิน มีผลกระทบในวงกว้างและยากต่อการสกัดกั้น ยากแก่การตรวจสอบมากยิ่งขึ้น แต่สภาวะทางสังคมที่ตื่นตัวต่อต้านและตรวจสอบการทุจริตมากยิ่งขึ้น จึงอาจจะทำให้แนวโน้มการทุจริตลดลงส่งผลให้กระบวนการป้องกันการทุจริตยิ่งทวีความสำคัญ โดยต้องพัฒนากระบวนการและรูปแบบของการป้องกันการทุจริตของกระทรวงสาธารณสุขให้เท่าทันต่อพลวัตของการทุจริต เพื่อให้สามารถระงับยับยั้งการทุจริตได้อย่างเท่าทันไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อประเทศ ดังนั้น แผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) จึงมุ่งเน้นการพัฒนากลไกและกระบวนการป้องกันการทุจริตให้มีความเข้มแข็งและมีประสิทธิภาพ เป็นการป้องกันการทุจริตเชิงรุกเพื่อให้เท่าทันต่อพลวัตของการทุจริต และกำหนดมาตรการสำคัญในการป้องกันการทุจริตให้หน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด

๓.๔.๔ ภาพอนาคตของการปราบปรามการทุจริต

ในอนาคต ๕ ปีข้างหน้า กลไกและกระบวนการปราบปรามการทุจริตจะมีประสิทธิภาพมากขึ้น กฎหมายจะมีความทันสมัย การบังคับใช้กฎหมายและการดำเนินคดีน่าจะมีประสิทธิภาพและรวดเร็ว ดังนั้น แผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) จึงมุ่งเน้นการส่งเสริมการปรับปรุงกระบวนการและกลไกที่เกี่ยวข้องในการปราบปรามการทุจริตอย่างต่อเนื่องให้มีความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น รวมทั้งการปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบ ประกาศ และมาตรการที่เกี่ยวข้อง เพื่อสนับสนุนให้การบังคับใช้กฎหมายมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และมุ่งทำให้ผู้กระทำความผิดได้รับการลงโทษทางวินัยอย่างรวดเร็วและเป็นรูปธรรม เพื่อให้เกิดความเกรงกลัวต่อการทุจริตด้วย

๓.๔.๕ ภาพอนาคตของการกระบวนการนโยบายการปฏิบัติราชการ

ในอนาคต ๕ ปีข้างหน้า กระบวนการนโยบายการปฏิบัติราชการมีความโปร่งใส ยึดหลักธรรมาภิบาลในการบริหารงาน เกิดประโยชน์ต่อส่วนรวม ประชาชน ประเทศชาติ เนื่องจากสภาวะทางสังคมและประชาชนในอนาคต จะให้ความสนใจและจับตามองการทุจริตในระดับนโยบายมากยิ่งขึ้น มีกลไกการตรวจสอบการดำเนินนโยบายของรัฐที่เข้มข้นมากขึ้น

๓.๔.๖ ภาพอนาคตเจตจำนงของผู้บริหารทั้งข้าราชการการเมืองและข้าราชการประจำ

ในอนาคต ๕ ปีข้างหน้า บุคลากรกระทรวงสาธารณสุขทุกคนจะแสดงเจตจำนงต่อต้านการทุจริตอย่างเข้มข้น และผู้บริหารจะต้องบริหารกระทรวงสาธารณสุขให้เป็นไปตามเจตจำนงในการต่อต้านการทุจริต และปฏิบัติงานอย่างเป็นรูปธรรมและขยายผลกลับไปสู่ประชาชน ประชาชนจะให้ความสนใจในการตรวจสอบรัฐบาล นักการเมือง และข้าราชการประจำในการดำเนินการตามเจตจำนงในการต่อต้านการทุจริตมากขึ้น เป็นแรงกดดันให้รัฐบาล นักการเมือง และข้าราชการประจำต้องบริหารประเทศ บริหารกระทรวงสาธารณสุขอย่างสุจริตและโปร่งใส

จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและการฉายภาพอนาคตของกระทรวงสาธารณสุขในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตข้างต้น แม้ว่าจะแสดงให้เห็นว่าสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการทุจริตในประเทศไทยจะเป็นไปในทิศทางที่ดีขึ้น อย่างไรก็ตามการทุจริตนั้นย่อมมีวิวัฒนาการที่มีความซับซ้อนและตรวจสอบได้ยากมากขึ้น ในขณะที่เทคโนโลยีและการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ของโลกและสังคมไทยก่อให้เกิดช่องทางในการทุจริตที่มากขึ้น พร้อม ๆ กับการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการป้องกันและปราบปรามจะมีประสิทธิภาพเช่นเดียวกัน ดังนั้น แผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) จึงมุ่งเน้นการปฏิรูปและพัฒนาให้ครอบคลุมทุกด้านของพลวัตของการทุจริตในกระทรวงสาธารณสุขในทุกด้าน โดยเริ่มพื้นฐานจากจิตใจ จิตสำนึก และระบบคิด (Mind set) เป็นสำคัญ เพื่อให้การทุจริตในกระทรวงสาธารณสุขไม่สามารถเกิดขึ้นได้ และ / หรือมีปริมาณลดน้อยลงไป ทำให้สังคมกระทรวงสาธารณสุขเป็นสังคมแห่งการต่อต้านการทุจริต และได้รับการยอมรับจากทุกส่วนราชการ ตามเป้าหมายของแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ที่ว่า **“กระทรวงสาธารณสุข ปลอดจากการทุจริตและประพฤติมิชอบ”** ดังแผนภาพที่ ๑๐

กระทรวงสาธารณสุข ปลอดจากการทุจริตและประพฤติมิชอบ

บุคลากร กระทรวงสาธารณสุข มีระบบคิดที่สามารถแยกแยะ ระหว่างผลประโยชน์ส่วนตน กับผลประโยชน์ส่วนรวมได้	บุคลากร กระทรวงสาธารณสุข เกิดความละอายในการกระทำ การทุจริต และไม่ยอมให้ผู้อื่น กระทำการทุจริต	สังคม กระทรวงสาธารณสุข เกิดสภาวะการลงโทษทางสังคม กดดัน และไม่ยอมรับ พฤติกรรมการทุจริต

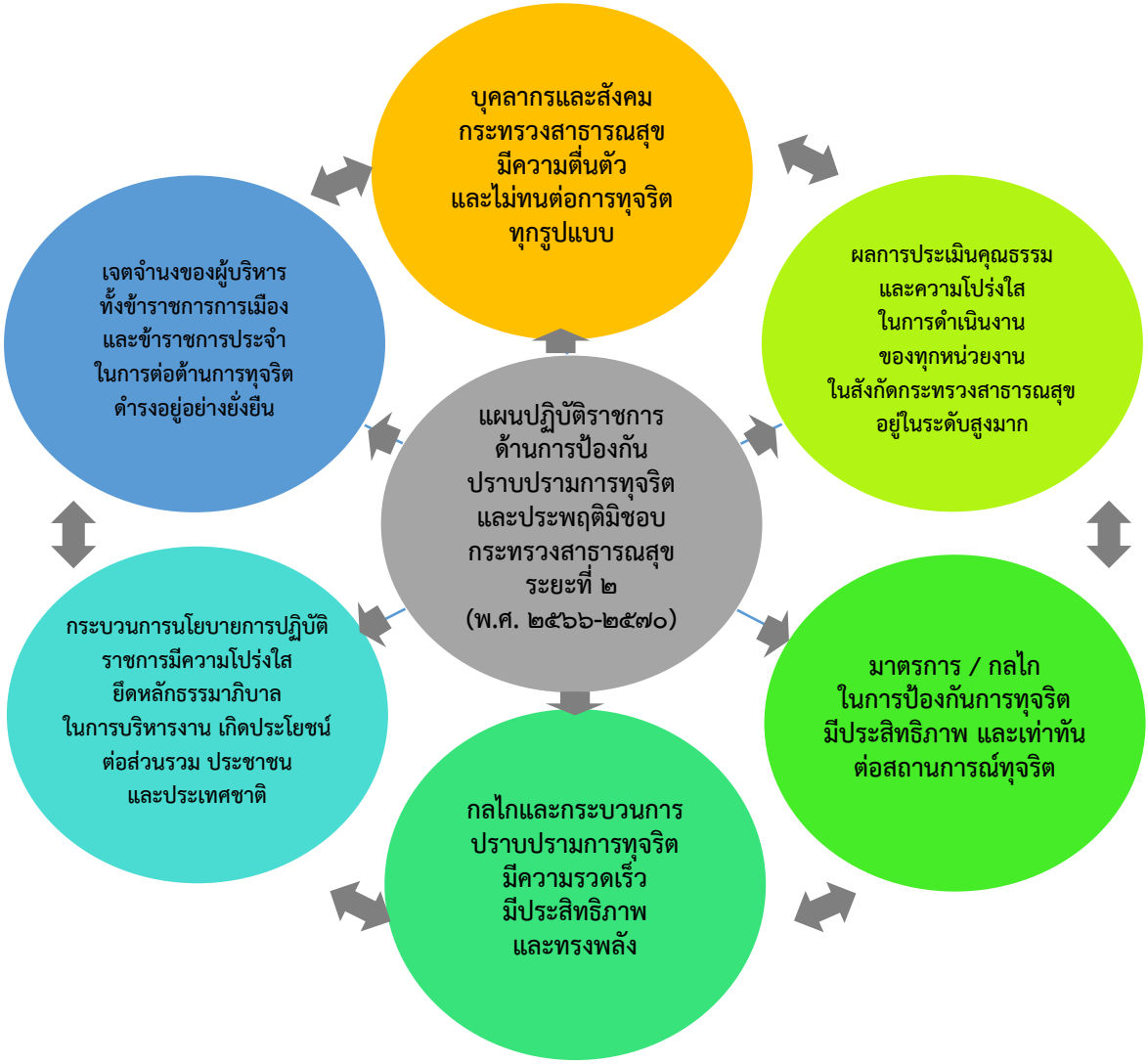

แผนภาพที่ ๑๐ ภาพอนาคตของการป้องกันและปราบปรามการทุจริตของกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐

Together Against Corruption

ส่วนที่ ๔

สาระสำคัญของแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

๔.๑ สาระสำคัญของแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

แผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) สอดคล้องและถ่ายทอดเป้าหมายทั้งระดับภาพรวมและระดับแผนย่อย รวมถึงแนวทางการพัฒนาจากแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นที่ ๒๑ การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐) ไปสู่การปฏิบัติในระดับโครงการ สอดคล้องกับแผนการปฏิรูปประเทศ (ฉบับปรับปรุง) ประเด็นที่ ๒๑ ด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ในระดับวัตถุประสงค์และเป้าหมายในภาพรวม แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ แผนปฏิบัติการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) และยุทธศาสตร์ด้านมาตรฐานทางจริยธรรมและการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐ (พ.ศ. ๒๕๖๕-๒๕๗๐) เป็นหลัก มีสาระสำคัญดังนี้

๔.๑.๑ วัตถุประสงค์

แผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้หน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขทุกแห่งและที่เกี่ยวข้อง ใช้เป็นเครื่องมือในการแปลงแนวทางและขับเคลื่อนงานด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบของกระทรวงสาธารณสุข จากแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นที่ ๒๑ การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

(พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐) แผนการปฏิรูปประเทศ (ฉบับปรับปรุง) ประเด็นที่ ๒๑ ด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ และแผนปฏิบัติการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) สู่การปฏิบัติในระดับโครงการ / กิจกรรมให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายของแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) และยุทธศาสตร์ด้านมาตรฐานทางจริยธรรมและการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐ (พ.ศ. ๒๕๖๕-๒๕๗๐) ภายในกรอบระยะเวลาที่กำหนด

ในอนาคต ๕ ปีข้างหน้า (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) มุ่งหวังให้กระทรวงสาธารณสุขเกิดวัฒนธรรมสุจริต มีกลไกการป้องกันการทุจริตและระบบบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลที่มีประสิทธิภาพ มีกลไกการปราบปรามการทุจริต การบังคับใช้กฎหมายให้มีความรวดเร็ว เป็นธรรมและทรงพลัง ตลอดจนการเป็นแบบอย่างที่ดีด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตของหน่วยงานภายนอก ยั่งยืนด้วยการน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการบริหารราชการและการดำเนินชีวิต **นำมาตรการ Three Pronged measures (มาตรการหอก ๓ แฉก : LPL) มาใช้ในการป้องกันการทุจริต** ประกอบด้วย **(๑) บังคับใช้กฎหมาย (Law enforcement)** โดยการบังคับใช้กฎหมาย กฎ ระเบียบ กำหนดมาตรการลงโทษผู้กระทำผิดอย่างเด็ดขาด รวดเร็วและเป็นธรรม **(๒) ป้องกันการทุจริต (Prevention)** โดยการปรับปรุงกฎ ระเบียบ และปิดช่องโหว่ สร้างและยกระดับคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขให้มีประสิทธิภาพและเข้มแข็ง และสร้างกลไกเครือข่ายการบริหารงานที่โปร่งใส ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม ในการเฝ้าระวัง แจ้งเบาะแส และสร้างความเข้มแข็งของกลไกการตรวจสอบและร่วมกันต่อต้านการทุจริตทุกรูปแบบ **(๓) ความรอบรู้สู้โกง (Literacy)** ด้วยการให้องค์ความรู้ที่เท่าทันต่อการทุจริต ปลูกและปลุกจิตสำนึก ปรับฐานความคิดที่ตัวบุคคลให้สามารถแยกแยะผลประโยชน์ส่วนตัวออกจากผลประโยชน์ส่วนรวมออกจากกันได้โดยอัตโนมัติ มีความรอบรู้ต่อสถานการณ์การทุจริตที่เปลี่ยนแปลงไป

๔.๑.๒ ภาพรวมเป้าหมาย ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย และแผนย่อย

เป้าหมาย

กระทรวงสาธารณสุข ปลอดจากการทุจริตและประพฤติมิชอบ

ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขผ่านเกณฑ์การประเมิน ITA

๒. ร้อยละของหน่วยงานในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขผ่านเกณฑ์การประเมิน ITA

๓. จำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่รัฐในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขกระทำการทุจริตหรือประพฤติมิชอบลดลง

ค่าเป้าหมาย

ปี พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐ การประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข และจำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่รัฐในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขกระทำการทุจริตหรือประพฤติมิชอบลดลง ดังตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย				
	ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๗	ปี ๒๕๖๘	ปี ๒๕๖๙	ปี ๒๕๗๐
ร้อยละของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขผ่านเกณฑ์การประเมิน ITA	๙๒	๙๔	๙๔	๙๔	๙๕
ร้อยละของหน่วยงานในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขผ่านเกณฑ์การประเมิน ITA	๙๒	๙๔	๙๔	๙๔	๙๕
จำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่รัฐในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขกระทำการทุจริตหรือประพฤติมิชอบลดลง	๕	๑๐	๑๕	๒๐	๒๕

แผนย่อย

๑. แผนย่อยที่ ๑ ปลูกฝังวิธีคิด ปลุกจิตสำนึก ให้มีพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริต
๒. แผนย่อยที่ ๒ การป้องกันการทุจริต
๓. แผนย่อยที่ ๓ เสริมสร้างประสิทธิภาพในการปราบปรามการทุจริต

๔.๑.๓ แผนย่อยที่ ๑ ปลูกฝังวิธีคิด ปลุกจิตสำนึก ให้มีพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริต

แผนย่อยนี้ มุ่งเน้นการสร้างจิตสำนึกการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ดี น้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาปรับใช้กับบุคลากรกระทรวงสาธารณสุขทุกระดับ ให้สามารถแยกแยะผลประโยชน์ส่วนตัวและผลประโยชน์ส่วนรวมออกจากกันได้อย่างอัตโนมัติ การไม่ให้ไม่รับสินบน มีความละอายต่อการกระทำความผิด ไม่ละเลย ไม่เพิกเฉย และไม่อดทนต่อการทุจริตทุกรูปแบบ สร้างวัฒนธรรมต่อต้านการทุจริต โดยแปลงหลักสูตรต้านทุจริตศึกษาที่คณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบไปดำเนินการ

กลยุทธ์

กลยุทธที่ ๑ ปลูกฝังวิธีคิด ปลุกจิตสำนึกให้ยึดถือผลประโยชน์ของประเทศชาติเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตนในการผลิตบุคลากรของสถาบันการศึกษาในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข

กลยุทธที่ ๒ ปลูกฝังวิธีคิด ปลุกจิตสำนึกให้ยึดถือผลประโยชน์ของประเทศชาติเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตนในบุคลากรกระทรวงสาธารณสุข

กลยุทธที่ ๓ ปลูกฝังวิธีคิด ปลุกจิตสำนึกในการนำจริยธรรม และค่านิยม MOPH เป็นรากฐานในการสร้างวัฒนธรรมการต่อต้านการทุจริต

กลยุทธที่ ๔ สร้างเครือข่ายบุคลากรกระทรวงสาธารณสุข เพื่อป้องกันและหยุดยั้งการทุจริต

แนวทางการพัฒนาตามกลยุทธ์

กลยุทธที่ ๑ ปลูกฝังวิธีคิด ปลุกจิตสำนึกให้ยึดถือผลประโยชน์ของประเทศชาติเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตนในการผลิตบุคลากรของสถาบันการศึกษาในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข

ลำดับ	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานขับเคลื่อน
๑	พัฒนาระบบการเรียนการสอน โดยบรรจุหลักสูตรต้านทุจริตศึกษาที่คณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ เพื่อพัฒนาให้นักศึกษาในสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก และผู้บริหาร สามารถแยกแยะผลประโยชน์ส่วนตัวและผลประโยชน์ส่วนรวมออกจากกันได้อย่างอัตโนมัติ ตลอดจนปรับฐานความคิด (Mind set) ในการยึดถือประโยชน์ของประเทศชาติเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตน มีความละอายต่อการกระทำความผิด ไม่ละเลย ไม่เพิกเฉย ไม่อดทนต่อการทุจริต และเข้ามามีส่วนร่วมในการต่อต้านการทุจริตทุกรูปแบบ	- สถาบันพระบรมราชชนก - สถาบันการศึกษาในสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก
๒	ส่งเสริมให้สถาบันการศึกษาในสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก สร้างบรรยากาศสิ่งแวดล้อมที่ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ให้เป็นองค์กรคุณธรรมต้นแบบ โดยการสร้างพื้นที่และสนับสนุนกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรม หรือการทำความดี ทั้งการสร้างหรือปรับปรุงพื้นที่กายภาพให้เอื้อต่อการจัดกิจกรรม สร้างพื้นที่สังคมให้เกิดข้อตกลงร่วมกัน ทำหน้าที่เป็นพลเมืองดี มีจิตสำนึกในความซื่อสัตย์สุจริต มีวินัย มีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม มีระเบียบ และเคารพกฎหมาย	- สถาบันพระบรมราชชนก - สถาบันการศึกษาในสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก

กลยุทธที่ ๒ ปลูกฝังวิธีคิด ปลุกจิตสำนึกให้ยึดถือผลประโยชน์ของประเทศชาติเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตน ในบุคลากรกระทรวงสาธารณสุข

ลำดับ	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานขับเคลื่อน
๑	พัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรม “การเป็นข้าราชการที่ดี ครองตน ครองคน ครองงาน” ในโครงการอบรมปฐมนิเทศข้าราชการใหม่ โดยบรรจุหลักสูตรต้านทุจริตศึกษาที่คณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ เพื่อให้ข้าราชการใหม่ ในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข สามารถแยกแยะผลประโยชน์ส่วนตัวและผลประโยชน์ส่วนรวมออกจากกันได้อย่างอัตโนมัติ ตลอดจนปรับฐานความคิด (Mind set) ในการยึดถือประโยชน์ของประเทศชาติเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตน มีความละอายต่อการกระทำความผิด ไม่ละเลย ไม่เพิกเฉย ไม่อดทนต่อการทุจริต และเข้ามามีส่วนร่วมในการต่อต้านการทุจริตทุกรูปแบบ	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ส่วนราชการระดับกรมทุกกรม - หน่วยงานของรัฐในกำกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข - องค์การมหาชน - รัฐวิสาหกิจ - สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค - สำนักงานเขตสุขภาพ
๒	ให้หน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข มีหน้าที่ส่งเสริมบุคลากรสาธารณสุขโดยปลูกและปลุกจิตสำนึกความซื่อสัตย์สุจริต วินัยความรับผิดชอบ ยึดถือหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง การแยกเรื่องส่วนตัวออกจากตำแหน่งหน้าที่และยึดถือประโยชน์ส่วนรวมของประเทศชาติเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตัว ไม่กระทำการอันเป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตัวและประโยชน์ส่วนรวม โดยนำระบบเลข “ฐานสิบ” (Analog) และระบบเลข “ฐานสอง” (Digital) มาปรับใช้เป็นแนวคิดในการปฏิบัติงาน และคุณธรรมที่สำคัญของคนไทย ๕ ประการ ประกอบด้วย พอเพียง วินัย สุจริต จิตอาสา กตัญญู	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ส่วนราชการระดับกรมทุกกรม - หน่วยงานของรัฐในกำกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข - องค์การมหาชน - รัฐวิสาหกิจ - สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค - สำนักงานเขตสุขภาพ

กลยุทธที่ ๓ ปลูกฝังวิธีคิด ปลุกจิตสำนึกในการนำจริยธรรม และค่านิยม MOPH เป็นรากฐานในการสร้างวัฒนธรรมการต่อต้านการทุจริต

ลำดับ	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานขับเคลื่อน
๑	ส่งเสริมให้บุคลากรกระทรวงสาธารณสุขทุกระดับ ปฏิบัติตาม - พระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. ๒๕๖๒ - ประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือน - ข้อกำหนดจริยธรรมของทุกส่วนราชการ - จรรยาวิชาชีพของทุกวิชาชีพ - คุณธรรมที่สำคัญของคนไทย ๕ ประการ ประกอบด้วย พอเพียง วินัย สุจริต จิตอาสา กตัญญู - ค่านิยมของบุคลากรกระทรวงสาธารณสุข “MOPH”	- ส่วนราชการระดับกรมทุกกรม - หน่วยงานของรัฐในกำกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข - องค์การมหาชน - รัฐวิสาหกิจ - สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค - สำนักงานเขตสุขภาพ
๒	ส่งเสริม ยกย่อง เชิดชูบุคคลที่ประพฤติตนเป็นแบบอย่างด้วยคุณธรรมที่สำคัญ ๕ ประการ ประกอบด้วย พอเพียง วินัย สุจริต จิตอาสา กตัญญู โดยการให้รางวัลเพื่อเป็นการยกย่องผลจากการประกอบคุณงามความดี เป็นตัวอย่างแก่บุคคลอื่นในหน่วยงานได้ยึดถือเป็นแบบอย่าง สร้างแรงบันดาลใจให้กับคนอื่น	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริตกระทรวงสาธารณสุข - ส่วนราชการระดับกรมทุกกรม - หน่วยงานของรัฐในกำกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข - องค์การมหาชน - รัฐวิสาหกิจ - สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค

ลำดับ	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานขับเคลื่อน
๓	ส่งเสริม ยกย่อง เชิดชูหน่วยงาน / กลุ่มงาน ที่ประพฤติตนเป็นแบบอย่างด้วยคุณธรรมที่สำคัญ ๕ ประการ ประกอบด้วย พอเพียง วินัย สุจริต จิตอาสา กตัญญู โดยการให้รางวัลเพื่อเป็นการยกย่องผลจากการประกอบคุณงามความดี เป็นตัวอย่างแก่บุคคลอื่นในหน่วยงานได้ยึดถือเป็นแบบอย่าง สร้างแรงบันดาลใจให้กับคนอื่น	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ส่วนราชการระดับกรมทุกกรม - หน่วยงานของรัฐในกำกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข - องค์การมหาชน - รัฐวิสาหกิจ - สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค - สำนักงานเขตสุขภาพ
๔	พัฒนาบุคลากรกระทรวงสาธารณสุข ให้เป็นคนดี คนเก่ง คนกล้า มีคุณธรรม และมีความสุข บนฐานการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และวัฒนธรรมสุจริต	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ส่วนราชการระดับกรมทุกกรม - หน่วยงานของรัฐในกำกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข - องค์การมหาชน - รัฐวิสาหกิจ - สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค - สำนักงานเขตสุขภาพ

กลยุทธที่ ๔ สร้างเครือข่ายบุคลากรกระทรวงสาธารณสุข เพื่อป้องกันและหยุดยั้งการทุจริต

ลำดับ	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานขับเคลื่อน
-	ส่งเสริม สนับสนุน และให้ความรู้แก่เครือข่ายบุคลากรสาธารณสุข ถึงอันตรายที่เกิดจากการทุจริตและประพฤติมิชอบ ที่เป็นไปตามมาตรา ๖๓ แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ด้วยการให้ความรู้ ณ สถานที่จัดประชุม (On-site) หรือให้ความรู้ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (Online)	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริตกระทรวงสาธารณสุข - ส่วนราชการระดับกรมทุกกรม - หน่วยงานของรัฐในกำกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข - องค์การมหาชน - รัฐวิสาหกิจ - สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค - สำนักงานเขตสุขภาพ

หมายเหตุ

มาตรา 63 แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ระบุว่า รัฐต้องส่งเสริม สนับสนุน และให้ความรู้แก่ประชาชนถึงอันตรายที่เกิดจากการทุจริตและประพฤติมิชอบทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน และจัดให้มีมาตรการและกลไกที่มีประสิทธิภาพเพื่อป้องกันและขจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบดังกล่าวอย่างเข้มงวด รวมทั้งกลไกในการส่งเสริมให้ประชาชนรวมตัวกันเพื่อมีส่วนร่วมในการรณรงค์ให้ความรู้ ต่อต้านหรือชี้เบาะแส โดยได้รับความคุ้มครองจากรัฐตามที่กฎหมายบัญญัติ

๔.๑.๔ แผนย่อยที่ ๒ การป้องกันการทุจริต

แผนย่อยนี้ มุ่งเน้นการขับเคลื่อนมาตรการป้องกันการทุจริต และให้ความสำคัญกับการแก้ปัญหาเพื่อลดการกระทำผิดของบุคลากรกระทรวงสาธารณสุข มีการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (สำนักงาน ป.ป.ช. กำหนด) และการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค (ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข กำหนด) การดำเนินงานตามแผนการปฏิรูปประเทศด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ (ฉบับปรับปรุง) ดำเนินกิจกรรมที่จะส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อประชาชนอย่างมีนัยสำคัญ พัฒนาระบบราชการไทยให้โปร่งใส ไร้ผลประโยชน์ พัฒนามาตรการสกัดกั้นการทุจริตเชิงนโยบายในการดำเนินโครงการขนาดใหญ่ ขับเคลื่อนโครงการความโปร่งใสในการก่อสร้างภาครัฐ จัดทำแผนบริหารความเสี่ยงการทุจริต และผลักดันมาตรการป้องกันการทุจริตตามมติคณะรัฐมนตรี ซึ่งถือเป็นเรื่องสำคัญสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม และมีการกำหนดแผนการดำเนินงานที่ชัดเจน

กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ ๑ สร้างความตระหนักให้ผู้บริหารทุกระดับมีความพร้อมรับผิด (Accountability)

กลยุทธที่ ๒ ส่งเสริมการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรกระทรวงสาธารณสุข ให้มีความใสสะอาด ปราศจากพฤติกรรมที่ส่อไปในทางทุจริต และใช้ดุลยพินิจโดยชอบด้วยกฎหมาย

กลยุทธที่ ๓ เพิ่มประสิทธิภาพกลไกการเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม

แนวทางการพัฒนาตามกลยุทธ์

กลยุทธที่ ๑ สร้างความตระหนักให้ผู้บริหารทุกระดับมีความพร้อมรับผิด (Accoutability)

ลำดับ	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานขับเคลื่อน
๑	ประกาศเจตจำนงของผู้บริหารในการต่อต้านการทุจริต และมีการสื่อสารจริยธรรมที่ทรงพลัง ที่แสดงออกถึงความโปร่งใสในการบริหารราชการและให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย สามารถตรวจสอบได้	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ส่วนราชการระดับกรมทุกกรม - หน่วยงานของรัฐในกำกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

ลำดับ	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานขับเคลื่อน
		- องค์การมหาชน - รัฐวิสาหกิจ - สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค - สำนักงานเขตสุขภาพ
๒	มีการกำกับติดตามการดำเนินงานตามเจตจำนงของผู้บริหารในการต่อต้านการทุจริต	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริตกระทรวงสาธารณสุข - ส่วนราชการระดับกรมทุกกรม - หน่วยงานของรัฐในกำกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข - องค์การมหาชน - รัฐวิสาหกิจ - สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค - สำนักงานเขตสุขภาพ

กลยุทธที่ ๒ ส่งเสริมการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ให้มีความใสสะอาด ปราศจากพฤติกรรมที่ส่อไปในทางทุจริต และใช้ดุลยพินิจโดยชอบด้วยกฎหมาย

ลำดับ	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานขับเคลื่อน
๑	เพิ่มประสิทธิภาพและยกระดับคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ โดยเข้าร่วมการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (Integrity and Transparency Assessment : ITA) ที่สำนักงาน ป.ป.ช. กำหนด	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ส่วนราชการระดับกรมทุกกรม - หน่วยงานของรัฐในกำกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข - องค์การมหาชน - รัฐวิสาหกิจ
๒	เพิ่มประสิทธิภาพและยกระดับคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค โดยเข้าร่วมการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค (MOPH Integrity and Transparency Assessment : MOPH ITA) ที่ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข กำหนด	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค - สำนักงานเขตสุขภาพ
๓	พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศให้พร้อมต่อการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค (MOPH Integrity and Transparency Assessment : MOPH ITA) เพื่อให้การประเมินมีประสิทธิภาพ รวดเร็ว ทันต่อสถานการณ์ และสามารถนำข้อมูล MOIT ไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาองค์กรและการปฏิบัติงาน	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข

ลำดับ	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานขับเคลื่อน
๓	พัฒนาความรู้บุคลากรกระทรวงสาธารณสุข ผู้ปฏิบัติงานด้านพัสดุ ให้มีความรู้ ความเข้าใจ มีทักษะการปฏิบัติงานระบบการบริหารพัสดุภาครัฐอย่างมืออาชีพ โปร่งใส และตรวจสอบได้	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ส่วนราชการระดับกรมทุกกรม - หน่วยงานของรัฐในกำกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข - องค์การมหาชน - รัฐวิสาหกิจ - สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค - สำนักงานเขตสุขภาพ
๔	ส่งเสริมและสร้างความโปร่งใสในการจัดซื้อจัดจ้างของหน่วยงานภาครัฐ ตามพระราชบัญญัติการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐ ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐ กฎกระทรวง และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ส่วนราชการระดับกรมทุกกรม - หน่วยงานของรัฐในกำกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข - องค์การมหาชน - รัฐวิสาหกิจ - สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค - สำนักงานเขตสุขภาพ

ลำดับ	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานขับเคลื่อน
๕	ส่งเสริมการขับเคลื่อนความโปร่งใสในการก่อสร้างภาครัฐ (Infrastructure Transparency Initiative : CoST) โดยการให้ความสำคัญกับเรื่องการเปิดเผยข้อมูล และการมีส่วนร่วมภาคประชาชนในการสร้างความโปร่งใส และตรวจสอบได้ ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการความร่วมมือป้องกันการทุจริต (คณะกรรมการ ค.ป.ท.) ประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - หน่วยงานที่ได้รับการคัดเลือก
๖	ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนและผู้ประกอบการในการป้องกันการทุจริตในการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ มีการจัดทำข้อตกลงคุณธรรม (Integrity Pact) ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการความร่วมมือป้องกันการทุจริต (คณะกรรมการ ค.ป.ท.) ประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - หน่วยงานที่ได้รับการคัดเลือก
๗	ส่งเสริมให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อประชาชนอย่างมีนัยสำคัญ ด้วยการพัฒนาระบบราชการไทยให้โปร่งใสไร้ผลประโยชน์ โดยให้ผู้บริหารและทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ประกาศตนเป็นหน่วยงานที่เจ้าหน้าที่ของรัฐทุกคนไม่รับของขวัญและของกำนัลทุกชนิดจากการปฏิบัติหน้าที่ (No Gift Policy)	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ส่วนราชการระดับกรมทุกกรม - หน่วยงานของรัฐในกำกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข - องค์การมหาชน - รัฐวิสาหกิจ - สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค - สำนักงานเขตสุขภาพ

ลำดับ	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานขับเคลื่อน
๘	ส่งเสริม สนับสนุน และขับเคลื่อนการประเมินความเสี่ยงการทุจริต เกณฑ์การประเมินเชิงคุณภาพ “มาตรการควบคุมความเสี่ยงการทุจริต” (Corruption Risk Control) ตามแนวทางการประเมินความเสี่ยงการทุจริต (Corruption Risk Assessment) ที่สำนักงาน ป.ป.ท. กำหนด	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ส่วนราชการระดับกรมทุกกรม - หน่วยงานของรัฐในกำกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข - องค์การมหาชน - รัฐวิสาหกิจ
๙	ขับเคลื่อนการดำเนินงาน - การเรี่ยไรของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข - การรับบริจาค โดยดำเนินการให้ถูกต้องเป็นไปตามกฎหมายกำหนด และต้องละเว้นการแสวงหาประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ที่มิชอบ โดยอาศัยตำแหน่งหน้าที่และไม่กระทำการอันเป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวม	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ส่วนราชการระดับกรมทุกกรม - หน่วยงานของรัฐในกำกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข - องค์การมหาชน - รัฐวิสาหกิจ - สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค - สำนักงานเขตสุขภาพ

ลำดับ	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานขับเคลื่อน
๑๐	ขับเคลื่อนและให้ความรู้แก่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข เกี่ยวกับการจัดสวัสดิการภายในหน่วยงานที่เป็นไปตามกฎหมายกำหนด	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ส่วนราชการระดับกรมทุกกรม - หน่วยงานของรัฐในกำกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข - องค์การมหาชน - รัฐวิสาหกิจ - สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค - สำนักงานเขตสุขภาพ
๑๑	ขับเคลื่อนมาตรการป้องกันการทุจริต การรับสินบนในกระบวนการเบิกจ่ายยาตามสิทธิสวัสดิการรักษาพยาบาลข้าราชการ ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๖๐ ที่กำหนดหลักเกณฑ์การจัดซื้อยาและเวชภัณฑ์ที่มิใช่ยา ๑๑.๑ ห้ามไม่ให้หน่วยงานที่ทำการจัดซื้อทำการหารายได้ในลักษณะผลประโยชน์ต่างตอบแทนทุกประเภทจากบริษัทยาเข้ากองทุนสวัสดิการสถานพยาบาล ๑๑.๒ ให้หน่วยงานที่ทำการจัดซื้อต้องคำนึงถึงปัจจัยด้านต้นทุน (cost) มาตรฐาน (standard) ระยะเวลาในการส่งมอบ (time) การให้บริการ (service) และราคา (price) ประกอบการตัดสินใจ ๑๑.๓ ให้หน่วยงานที่ทำการจัดซื้อกำหนดคุณสมบัติของบริษัทคู่ค้าใน TOR ให้บริษัทคู่ค้าต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ตามที่กรมบัญชีกลางกำหนด มาตรา ๑๗๖ และมีระบบอบรมเกณฑ์จริยธรรมฯ แก่พนักงาน โดยให้เป็นคะแนนบวกใน price performance	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ส่วนราชการระดับกรมทุกกรม - หน่วยงานของรัฐในกำกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข - องค์การมหาชน - รัฐวิสาหกิจ - สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค - สำนักงานเขตสุขภาพ

ลำดับ	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานขับเคลื่อน
	๑๑.๔ ให้หน่วยงานที่ทำการจัดซื้อใช้กลไกต่อรองราคาตามที่คณะกรรมการพัฒนาระบบยาแห่งชาติกำหนด ๑๑.๕ บังคับใช้เกณฑ์จริยธรรมการจัดซื้อจัดหาและการส่งเสริมการขายยาและเวชภัณฑ์ที่มิใช่ยาของหน่วยงานในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๖๔ ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง แนวปฏิบัติเกณฑ์จริยธรรมการจัดซื้อจัดหาและการส่งเสริมการขายยาและเวชภัณฑ์ที่มิใช่ยาของกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๖๔	
๑๒	ผลักดันให้การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การส่งเสริมการใช้ยาอย่างสมเหตุสมผล (Rational Drug Use หรือ RDU) ในทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง	- สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา - กองบริหารการสาธารณสุข สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข - สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค - สำนักงานเขตสุขภาพ
๑๓	ส่งเสริม สร้างการรับรู้ สร้างความเข้าใจในกระบวนการขอรับบริการตามคู่มือประชาชน (พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘) โดย ๑๓.๑ มีการวิเคราะห์ความเสี่ยงในกระบวนการอนุมัติ อนุญาต เพื่อปิดโอกาสการเกิดการทุจริตในทุกกระบวนการ ๑๓.๒ เพิ่มเติมข้อมูลช่องทางการร้องเรียนในคู่มือสำหรับประชาชน ๑๓.๓ ปลูกฝังจิตสำนึกและการสร้างการรับรู้ให้กับประชาชนให้มีค่านิยมเรื่องการรอคิวในการดำเนินการตามขั้นตอนของทางราชการ และการไม่ให้สินบนเพื่อให้ได้รับบริการที่รวดเร็วขึ้น	- ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขที่มีการให้บริการอนุมัติ อนุญาตตามพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘

ลำดับ	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานขับเคลื่อน
๑๔	ส่งเสริมนวัตกรรมในการป้องกันการทุจริตและต่อต้านการทุจริตในสถานการณ์ Digital Disruption ผ่านเครื่องมือต่าง ๆ อย่างถูกต้อง	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ส่วนราชการระดับกรมทุกกรม - หน่วยงานของรัฐในกำกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวง - องค์การมหาชน - รัฐวิสาหกิจ - สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค - สำนักงานเขตสุขภาพ
๑๕	เสริมสร้างความเข้มแข็งของกระบวนการควบคุมภายในของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขให้มีประสิทธิภาพ และนำผลการตรวจสอบภายในและการประเมินการควบคุมภายในของหน่วยงานตรวจสอบมาปฏิบัติอย่างจริงจัง	- กลุ่มตรวจสอบภายในระดับกระทรวงสาธารณสุข - กลุ่มตรวจสอบภายในทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข
๑๖	ขับเคลื่อนมาตรการป้องกันความเสี่ยงเกี่ยวกับการทุจริตในการบริหารจัดการงบประมาณโครงการกองทุนหลักประกันสุขภาพระดับท้องถิ่นหรือพื้นที่ ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๓	สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ

ลำดับ	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานขับเคลื่อน
๑๗	๑๗.๑ เสริมสร้างระบบการรับเรื่องร้องเรียน / ร้องทุกข์อย่างมีประสิทธิภาพ ๑๗.๒ เสริมสร้างระบบการร้องเรียน / แจ้งเบาะแสเรื่องร้องเรียนการทุจริตและประพฤติมิชอบ	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ศูนย์บริหารจัดการเรื่องราวร้องทุกข์ กระทรวงสาธารณสุข - ส่วนราชการระดับกรมทุกกรม - หน่วยงานของรัฐในกำกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข - องค์การมหาชน - รัฐวิสาหกิจ - สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค - สำนักงานเขตสุขภาพ
๑๘	เสริมสร้างการเคารพสิทธิมนุษยชนและจริยธรรมที่เป็นสากล ที่เคารพสิทธิมนุษยชนและศักดิ์ศรีของผู้ปฏิบัติงาน เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๖๓ ที่เห็นชอบมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศในการทำงาน และตามกฎ ก.พ. ว่าด้วยการกระทำการอันเป็นการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศ พ.ศ. ๒๕๖๓	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ส่วนราชการระดับกรมทุกกรม - หน่วยงานของรัฐในกำกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข - องค์การมหาชน - รัฐวิสาหกิจ

ลำดับ	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานขับเคลื่อน
		- สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค - สำนักงานเขตสุขภาพ

กลยุทธที่ ๓ เพิ่มประสิทธิภาพกลไกการเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม

ลำดับ	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานขับเคลื่อน
๑	เสริมสร้างความเข้มแข็งในการสร้างวินัยและระบบคุณธรรม แก่ข้าราชการพลเรือน พนักงานราชการ พนักงานกระทรวงสาธารณสุข และลูกจ้างประจำ	- กองบริหารทรัพยากรบุคคล (กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม) - ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
๒	การสรรหา คัดเลือก แต่งตั้ง โยกย้าย เลื่อนขั้นเงินเดือน เลื่อนระดับ ต้องดำเนินการตามรูปแบบขั้นตอนอันเป็นสาระสำคัญที่กฎหมาย กฎ ระเบียบที่กำหนด หรือหนังสือสั่งการ ให้ถูกต้อง โปร่งใส เป็นธรรม	- กองบริหารทรัพยากรบุคคล - ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขที่เกี่ยวข้องกับเรื่องระบบการบริหารทรัพยากรบุคคล

ลำดับ	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานขับเคลื่อน
๓	ส่งเสริมข้าราชการพลเรือน พนักงานราชการ พนักงานกระทรวงสาธารณสุข และลูกจ้างประจำ ให้มีวินัย	- กองบริหารทรัพยากรบุคคล (กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม) - ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
๔	ส่งเสริมให้มีการทบทวน (Refresh) การเสริมสร้างและประเมินผลการรักษาวินัย ข้าราชการพลเรือน พนักงานราชการ พนักงานกระทรวงสาธารณสุข และลูกจ้างประจำ	- กองบริหารทรัพยากรบุคคล (กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม) - ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม

๔.๑.๕ แผนย่อยที่ ๓ เสริมสร้างประสิทธิภาพในการปราบปรามการทุจริต

แผนย่อยนี้ มุ่งเน้นการปรับปรุงและพัฒนากลไกและกระบวนการต่าง ๆ ของการปราบปรามการทุจริตทั้งระบบให้สามารถดำเนินการได้อย่างรวดเร็ว มีประสิทธิภาพ กฎหมายมีความทันสมัย การบังคับใช้กฎหมาย การสอบข้อเท็จจริง การดำเนินคดีมีประสิทธิภาพ เด็ดขาด รวดเร็ว และเป็นธรรม ทำให้ผู้กระทำความผิดได้รับการดำเนินคดีและลงโทษทั้งทางปกครอง วินัย อาญาอย่างรวดเร็วเป็นรูปธรรม เพื่อให้สังคมกระทรวงสาธารณสุขเกรงกลัวต่อการทุจริต ควบคู่ไปกับพัฒนาและปรับปรุงระบบข้อมูลเรื่องร้องเรียนให้เชื่อมโยงระหว่างศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต ศูนย์บริหารจัดการเรื่องราวร้องทุกข์ และศูนย์บริการข้อมูลภาครัฐเพื่อประชาชน (Government Contact Center : GCC 1111) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการเรื่องร้องเรียนและการดำเนินคดี

กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ ๑ เพิ่มประสิทธิภาพการปราบปรามการทุจริต

กลยุทธที่ ๒ พัฒนาเครือข่ายและบูรณาการกระบวนการด้านการปราบปรามการทุจริต

แนวทางการพัฒนาตามกลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ ๑ เพิ่มประสิทธิภาพการปราบปรามการทุจริต

ลำดับ	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานขับเคลื่อน
๑	การสืบสวนข้อร้องเรียนข้อกล่าวหาให้ดำเนินการโดยองค์คณะสหวิชาการในกระบวนการปราบปรามการทุจริตอย่างเด็ดขาด รวดเร็ว และเป็นธรรม	- กองบริหารทรัพยากรบุคคล (กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม) - ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
๒	พัฒนาสมรรถนะและองค์ความรู้ให้แก่องค์คณะสหวิชาการในกระบวนการปราบปรามการทุจริต	- กองบริหารทรัพยากรบุคคล (กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม) - ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข

ลำดับ	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานขับเคลื่อน
		ที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง การเสริมสร้างวินัย และระบบคุณธรรม
๓	นำมาตรการการคุ้มครองพยาน และผู้อยู่ในกระบวนการปราบปรามการทุจริต ตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ มาใช้อย่างเคร่งครัด	- กองบริหารทรัพยากรบุคคล (กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม) - ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง การเสริมสร้างวินัย และระบบคุณธรรม
๔	ดำเนินการตามมาตรา ๑๓๖ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ที่ระบุว่า เมื่อผู้บังคับบัญชาของเจ้าพนักงานของรัฐมีคำสั่งให้ดำเนินการสอบสวนทางวินัยแก่เจ้าพนักงานของรัฐในความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ ให้แจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีคำสั่ง เพื่อประโยชน์ในการทำให้การปราบปรามการทุจริตเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดผลสัมฤทธิ์	- กองบริหารทรัพยากรบุคคล (กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม) - ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง การเสริมสร้างวินัย และระบบคุณธรรม
๕	ดำเนินการตาม ข้อ ๘ แห่งระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการและกรอบระยะเวลาดำเนินการและรายงานผลของหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๔ ที่กำหนดให้หน่วยงานของรัฐรายงานผลการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับเรื่องกล่าวหา	- กองบริหารทรัพยากรบุคคล (กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม) - ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข

ลำดับ	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานขับเคลื่อน
	ตามที่ได้รับมอบหมาย พร้อมข้อสังเกตต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในหกสิบวันนับแต่วันสิ้นปีงบประมาณของทุกปี หรือตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด เพื่อประโยชน์ในการทำให้การปราบปรามการทุจริตเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดผลสัมฤทธิ์	ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
๖	แจ้งเวียนพฤติการณ์ทางคดีให้ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขรับทราบ	- กองบริหารทรัพยากรบุคคล (กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม) - ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
๗	พัฒนาระบบสารสนเทศการดำเนินงานด้านการปราบปรามการทุจริตของหน่วยงานในสังกัด ให้มีประสิทธิภาพ ถูกต้องครบถ้วน และทันเวลาเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด	- กองบริหารทรัพยากรบุคคล (กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม) - ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
๘	ปรับปรุงกระบวนการดำเนินงานในการปราบปรามการทุจริตให้เป็นไปตามกฎหมายกำหนด (Service Level Agreement : SLA) และมีการสอบทาน	- กองบริหารทรัพยากรบุคคล (กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม) - ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข

ลำดับ	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานขับเคลื่อน
		ที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง การเสริมสร้างวินัย และระบบคุณธรรม
๙	พัฒนาและปรับปรุงระบบข้อมูลเรื่องร้องเรียนให้เชื่อมโยงระหว่างหน่วยงานต่อต้านการทุจริต และศูนย์บริการข้อมูลภาครัฐเพื่อประชาชน (Government Contact Center : GCC 1111) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการเรื่องร้องเรียนและดำเนินคดี	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ศูนย์บริหารจัดการเรื่องราวร้องทุกข์ กระทรวงสาธารณสุข - ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการจัดการเรื่องร้องเรียน

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาเครือข่ายและบูรณาการกระบวนการด้านการปราบปรามการทุจริต

ลำดับ	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานขับเคลื่อน
๑	พัฒนาเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานทั้งภายใน ภายนอกกระทรวงสาธารณสุข องค์กรภาคประชาสังคมด้านการต่อต้านการทุจริต เพื่อสนับสนุนองค์ความรู้และข้อมูลในการปราบปรามการทุจริต	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - กองบริหารทรัพยากรบุคคล (กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม) - ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม

๔.๒ ผลที่ได้รับจากแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

๑. ผลการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (Integrity and Transparency Assessment : ITA) มีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๙๕ เมื่อสิ้นสุดแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

๒. ผลการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค (MOPH Integrity and Transparency Assessment : MOPH ITA) มีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๙๕ เมื่อสิ้นสุดแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

๓. จำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่รัฐในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขกระทำการทุจริตหรือประพฤติมิชอบลดลง เมื่อสิ้นสุดแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

๔. เกิดวัฒนธรรมสุจริต มีกลไกการป้องกันการทุจริต และระบบบริหารจัดการที่เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาลและมีประสิทธิภาพ

๕. มีนวัตกรรมในการป้องกันการทุจริตและต่อต้านการทุจริตในสถานการณ์ Digital Disruption ผ่านเครื่องมือต่าง ๆ อย่างถูกต้อง

๖. มีกลไกการปราบปรามการทุจริต การบังคับใช้กฎหมายให้มีความรวดเร็ว เป็นธรรมและทรงพลัง

๗. เป็นแบบอย่างที่ดีและเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแก่หน่วยงานภายนอก

๘. ยั่งยืนด้วยการน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการบริหารราชการอย่างโปร่งใสและในการดำเนินชีวิตของบุคลากรกระทรวงสาธารณสุข

Together Against Corruption

ส่วนที่ ๕

การขับเคลื่อน การติดตามประเมินผล และการบริหารความเสี่ยง

๕.๑ กลไกการขับเคลื่อนการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

แผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) นี้ ได้กล่าวถึงความสอดคล้องและถ่ายทอดเป้าหมายทั้งระดับภาพรวมและระดับแผนย่อย รวมถึงแนวทางการพัฒนาจากแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นที่ ๒๑ การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐) ไปสู่การปฏิบัติในระดับโครงการ สอดคล้องกับแผนการปฏิรูปประเทศด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ (ฉบับปรับปรุง) ในระดับวัตถุประสงค์และเป้าหมายในภาพรวม แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ แผนปฏิบัติการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) และยุทธศาสตร์ด้านมาตรฐานทางจริยธรรมและการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐ (พ.ศ. ๒๕๖๕-๒๕๗๐) เป็นหลัก ดังนั้น การกำหนดกลไกการขับเคลื่อนการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) จึงกำหนดขึ้นภายใต้หลักการ

๑. การใช้กระบวนการการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน

๒. ประสานพลังความร่วมมือจากทุกภาคส่วน เพื่อให้ได้ข้อเสนอในการดำเนินงานเชิงนโยบาย งบประมาณ และองค์ความรู้ด้านวิชาการ

๓. จัดกระบวนการอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง ให้สอดคล้องกับเป้าหมาย ตัวชี้วัดที่กำหนดในแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ตลอดจนคำนึงถึงความสำคัญเร่งด่วนของปัญหา

๔. มีการรายงานผลการดำเนินแผนงาน / โครงการ ภายใต้แผนการปฏิบัติงานของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ภายใต้แผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) อย่างต่อเนื่อง

๕. ใช้กลไกที่มีอยู่ให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด ด้วยการปรับปรุงหรือปรับเปลี่ยนบทบาทหรือกำหนดกลไกการดำเนินงานใหม่เท่าที่จำเป็น

๕.๒ แนวทาง กรอบแนวคิด และรูปแบบการติดตามประเมินผลตามแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

๕.๒.๑ แนวทางของวงจรการบริหาร PDCA

การติดตามและประเมินผล ถือเป็นกระบวนการที่สำคัญยิ่งสำหรับการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) การติดตามและประเมินผล ยึดแนวทางของวงจรการบริหาร PDCA หรือวงจร Deming (Deming Cycle) เนื่องจากกิจกรรมการติดตามและประเมินผลจะช่วยให้ผู้ที่เกี่ยวข้องในห่วงโซ่แห่งการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ทราบถึงผลการดำเนินการ รวมถึงปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นในระหว่างการดำเนินการ ซึ่งช่วยให้ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติสามารถกำหนดแนวทางการแก้ไข ปรับปรุงแผนปฏิบัติการและวิธีการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการของหน่วยงานตามระยะเวลาได้อย่างมีประสิทธิภาพและตอบสนองต่อเป้าหมายของแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ได้อย่างตรงจุด อย่างกว้าง ๆ ไว้ ๔ ด้าน ดังนี้

๑. การวางแผน (Plan)

๑.๑ จัดทำแผนงาน / โครงการ ให้มีความครบถ้วน เช่น การกำหนดขั้นตอนการดำเนินงานตามกิจกรรม การกำหนดตัวชี้วัดที่มีความชัดเจนและสามารถวัดผลได้ ควรเชื่อมโยงกับเป้าหมาย ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมายรวม และแผนย่อยทั้ง ๓ แผนย่อย ตามแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

๑.๒ จัดทำแผนงาน / โครงการ ให้มีความสมบูรณ์ เนื่องจากเป็นส่วนสำคัญในการสนับสนุนการตรวจสอบและการติดตามผลการดำเนินงาน (Check) และการปรับปรุงการดำเนินงาน (Act) เพื่อการพัฒนาปรับปรุงการดำเนินงานได้ในลำดับถัดไป

๑.๓ สร้างการมีส่วนร่วมและตระหนักถึงเป้าหมายของความสำเร็จในการดำเนินการตามแผนงาน / โครงการ

๑.๔ สร้างความเข้าใจถึงการดำเนินงานของแผนงาน / โครงการ นั้น ๆ เพื่อช่วยสร้างความตระหนักถึงเป้าหมายและการดำเนินงานเชิงกลยุทธ์ โดยพิจารณาความสอดคล้องกับเป้าหมาย ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมายรวม และแผนย่อยทั้ง ๓ แผนย่อย ตามแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

๒. การปฏิบัติ (Do)

๒.๑ จัดลำดับความสำคัญของงานในกรณีที่มีภารกิจเร่งด่วนแทรกซ้อน ซึ่งส่งผลต่อความสามารถในการดำเนินงานได้ทันตามแผนงาน / โครงการ ทั้งนี้ ควรคำนึงถึงผลกระทบในทุกระดับที่อาจเกิดขึ้นจากความล่าช้าหรือไม่สามารถดำเนินการได้สำเร็จตามเป้าหมาย

๒.๒ สื่อสาร ชี้แจง และสร้างความเข้าใจต่อบริบทของแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งระบุผู้รับผิดชอบหลัก

๓. การตรวจสอบและติดตามผลการดำเนินงาน (Check)

๓.๑ จัดระบบ / รูปแบบ การติดตามประเมินผลการดำเนินโครงการที่ทันสถานการณ์และเป็นรูปแบบเดียวกัน เช่น การกำหนดตัวชี้วัดที่เป็นรูปธรรมในการวัดความก้าวหน้าของการดำเนินงาน และจัดทำรูปแบบของการรายงานผลการดำเนินงานให้มีความละเอียดและชัดเจนมากยิ่งขึ้น

๓.๒ ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานโดยพิจารณาถึงผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้นจากความล่าช้าหรือไม่สามารถดำเนินโครงการได้บรรลุเป้าหมาย

๓.๓ จัดทำระบบการติดตามและประเมินผล โดยเน้นความรู้ความเข้าใจ และการตระหนักถึงความสำคัญของการติดตาม และรายงานผลโครงการของเจ้าหน้าที่หรือผู้รับผิดชอบโครงการเป็นหลักสำคัญ

๓.๔ ชี้แจงหรือให้ความรู้เกี่ยวกับการติดตามและประเมินผลแก่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อสนับสนุนกลไกการมีส่วนร่วมในการรายงานผล

๔. การปรับปรุงการดำเนินงาน (Act)

๔.๑ แจ้งปัญหาและระบุสาเหตุ พร้อมเสนอแนวทางในการแก้ไขและดำเนินการ ตลอดจนกำหนดเวลาที่คาดว่าจะแล้วเสร็จ หากแผนงาน / โครงการ ไม่สามารถดำเนินการได้แล้วเสร็จตามเป้าหมาย

๔.๒ สร้างกลไกสนับสนุนการดำเนินงานโครงการให้แล้วเสร็จตามกำหนดเวลา อาทิ การจัดประชุมอย่างต่อเนื่อง หรือรูปแบบรายงานนำเสนอที่สามารถเห็น Gap ของการปฏิบัติงาน

๔.๓ เสนอแนวทางเพื่อการปรับปรุงหรือทบทวนหรือแก้ไข เพื่อพิจารณาถึงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นต่อการดำเนินงานในภาพรวมของการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

กระบวนการติดตามและประเมินผล จึงเป็นกิจกรรมที่มีความสำคัญมากเนื่องจากกระบวนการติดตามและประเมินผลตามแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) มีวัตถุประสงค์เพื่อรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ซึ่งข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ จะช่วยให้หน่วยงานที่รับผิดชอบในการดำเนินการตามแนวทางการพัฒนาตามแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) สามารถรับทราบผลการดำเนินการรวมถึงปัญหาและอุปสรรคของการดำเนินการเป็นระยะ รวมถึงสามารถวางแผนเพื่อปรับเปลี่ยนทิศทางการดำเนินการให้มีความเหมาะสมต่อทรัพยากร สภาพแวดล้อมในการดำเนินการ ตลอดจนปัจจัยอื่น ๆ ที่เปลี่ยนแปลงไปในระหว่างปี

๕.๒.๒ กรอบแนวคิดดัชนีชี้วัดความสมดุล หรือ Balanced Scorecard

กรอบแนวคิดในการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ได้นำกรอบแนวคิดดัชนีชี้วัดความสมดุล หรือ Balanced Scorecard ของ ของ Robert S. Kaplan and David P. Norton แต่เพื่อให้เหมาะสมกับบริบทของแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) จึงต้องดัดแปลงเกณฑ์ชี้วัดดังกล่าวซึ่งใช้กับภาคเอกชนให้เหมาะสมกับบริบทของแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ซึ่งเป็นแผนปฏิบัติราชการที่ดำเนินการโดยภาครัฐ ประกอบไปด้วย ๔ มิติที่สำคัญ ได้แก่

๑. มิติด้านประสิทธิผลและความคุ้มค่า (Financial Perspective)
๒. มิติด้านผลกระทบต่อประชาชนที่จะได้รับการบริการจากภาครัฐที่มีความโปร่งใสและปราศจากการทุจริต (Customer Perspective)
๓. มิติด้านประสิทธิภาพของกระบวนการปฏิบัติงาน (Internal Perspective
๔. มิติด้านการเรียนรู้และการเติบโต (Learning and Growth Perspective)

สามารถสรุปได้ดังนี้

๑. มิติด้านประสิทธิผลและความคุ้มค่า (Financial Perspective)

หมายถึง มุมมองด้านความคุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุดในการดำเนินการตามแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ให้บรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ตามงบประมาณที่ได้รับการจัดสรร

๒. มิติด้านผลกระทบต่อประชาชนที่จะได้รับการบริการจากภาครัฐที่มีความโปร่งใสและปราศจากการทุจริต (Customer Perspective)

หมายถึง การดำเนินการตามแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ตอบสนองต่อความต้องการสูงสุดต่อประชาชนที่จะได้รับการบริการจากภาครัฐที่มีความโปร่งใสและปราศจากการทุจริตได้

๓. มิติด้านประสิทธิภาพของกระบวนการจัดการ (Internal Perspective)

หมายถึง กระบวนการจัดการซึ่งถือว่าเป็นกิจกรรมภายในของการดำเนินการตามแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ที่ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพมีความเหมาะสมทั้งเวลาและทรัพยากรที่ได้รับ

มิติด้านการเรียนรู้และการเติบโต (Learning and Growth Perspective)

หมายถึง การเรียนรู้และการเติบโตของหน่วยงานที่ดำเนินการตามแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นมิติที่สะท้อนถึงขีดความสามารถ / สมรรถนะ ในการปฏิบัติการเพื่อป้องกันและปราบปรามการทุจริตตามแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

๕.๒.๓ รูปแบบการติดตามและประเมินผล

โดยรูปแบบการติดตามและประเมินผลตามแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ได้นำทฤษฎีเชิงระบบ (System Model) มาใช้เป็นรูปแบบในการติดตามและประเมิน

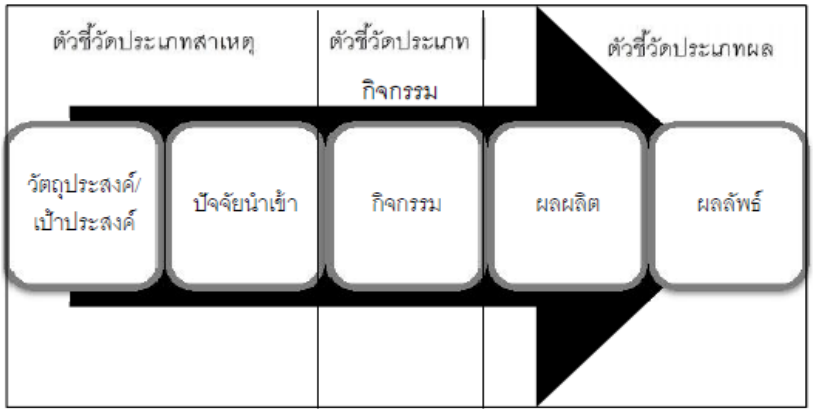

จากรูปแบบการติดตามและประเมินผลดังกล่าวสามารถจำแนกตัวชี้วัดในการประเมินออกเป็น ๓ ประเภท ได้แก่

๑. ตัวชี้วัดประเภทสาเหตุ (Lead Indicator)

การประเมินปัจจัยนำเข้า ซึ่งหมายถึง ทรัพยากรที่นำมาใช้ในการดำเนินการตามแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) อาทิ บุคลากร งบประมาณ เป็นต้น

๒. ตัวชี้วัดกิจกรรม

การประเมินขั้นตอนการดำเนินงาน ตั้งแต่การเริ่มวางแผนการดำเนินงาน การเริ่มดำเนินงานตามแผน ขั้นตอนระหว่างการดำเนินงาน และขั้นตอนหลังจากเสร็จสิ้นกระบวนการดำเนินงาน

๓. ตัวชี้วัดประเภทผล (Lag Indicator)

การประเมินผลผลิตและผลลัพธ์ ซึ่งเป็นตัวชี้วัดที่สามารถชี้ให้เห็นภาพของการบรรลุวัตถุประสงค์

โดยตัวชี้วัดทั้ง ๓ ประเภท จะมีกรอบแนวคิดดัชนีชี้วัดความสมดุล หรือ Balanced Scorecard ทั้ง ๔ มิติ เป็นประเด็นชี้นำการกำหนดตัวชี้วัดในการติดตามและประเมินผลตามแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) การดำเนินการติดตามและประเมินผลใน ๒ ระดับ ประกอบด้วย

๑. การประเมินภาพรวมของตามแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

๒. การติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามมาตรการ / โครงการ / กิจกรรม และแนวทางในการดำเนินงาน

๕.๓ การติดตามและประเมินผลตามแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

การติดตามและประเมินผลตามแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ได้กำหนดกลไกการติดตามและประเมินผลของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ดังนี้

๑. ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข เป็นกลไกหลักในการดำเนินงานด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในระดับกระทรวง ที่รับผิดชอบการขับเคลื่อนงานตามนโยบายรัฐบาล ยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นที่ ๒๑ การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ แผนการปฏิรูปประเทศด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ (ฉบับปรับปรุง) แผนปฏิบัติการด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ระยะที่ ๒

(พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ยุทธศาสตร์ด้านมาตรฐานทางจริยธรรมและการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐ (พ.ศ. ๒๕๖๕-๒๕๗๐) และดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจที่กำหนดในกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการตามระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

๒. กลุ่มงานจริยธรรม ของส่วนราชการระดับกรม เป็นกลไกการขับเคลื่อนการดำเนินงานด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในระดับกรม ที่เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๔ ที่เห็นชอบในหลักการแนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพการขับเคลื่อนงานด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และการต่อต้านการทุจริตตามที่สำนักงาน ก.พ. เสนอ (ปัจจุบันอยู่ระหว่างการปรับบทบาทภารกิจ)

๓. หน่วยงานของรัฐในกำกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข องค์การมหาชนและรัฐวิสาหกิจ เป็นกลไกการขับเคลื่อนการดำเนินงานด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ในระดับหน่วยงานของรัฐในกำกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข องค์การมหาชนและรัฐวิสาหกิจ

๔. ราชการบริหารส่วนภูมิภาค ประกอบด้วย สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด โรงพยาบาลศูนย์ โรงพยาบาลทั่วไป สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ และโรงพยาบาลชุมชน เป็นกลไกการขับเคลื่อนการดำเนินงานด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในระดับภูมิภาค

ด้วยทฤษฎีและแนวทางข้างต้น จึงนำมาซึ่งการดำเนินการติดตามและประเมินผลใน ๒ ระดับ คือ ๑) การประเมินภาพรวมของตามแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) และ ๒) การติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามมาตรการ โครงการ กิจกรรม และแนวทางในการดำเนินงาน ดังนี้

๑. การประเมินภาพรวมของตามแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

เป็นการประเมินความสำเร็จของการดำเนินงานตามตัวชี้วัดในภาพรวมของแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) โดยพิจารณาว่ามีความสำเร็จตามเป้าหมาย ตัวชี้วัด แผนย่อยทั้ง ๓ แผนย่อย มากน้อยเพียงใด มีปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงานอย่างไร เพื่อให้สามารถกำหนดแนวทางการแก้ไขปรับปรุงวิธีการดำเนินงานตามกรอบระยะเวลาได้อย่างมีประสิทธิภาพและตอบสนองต่อเป้าหมายของแผนปฏิบัติการด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ระยะที่ ๒ (พ.ศ ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ได้อย่างตรงจุด โดยการประเมินภาพรวมนั้นจะเป็นการประเมินเมื่อสิ้นสุดแผนฯ

ผู้รับผิดชอบ ได้แก่ ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข ทำหน้าที่ในการติดตามความก้าวหน้าและประเมินผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) พร้อมทั้งให้ความเห็น

และข้อเสนอแนะสำหรับการพัฒนาแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ในระยะต่อไป

๒. การติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามมาตรการ โครงการ กิจกรรม และแนวทางในการดำเนินงาน

เป็นการประเมินผลการดำเนินงานตามมาตรการ โครงการ กิจกรรม และแนวทางในการดำเนินงานของทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข เพื่อให้ทราบว่าการดำเนินงานเป็นไปตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายของโครงการ มีการเบิกจ่ายงบประมาณเป็นไปตามแผนงาน โครงการ กิจกรรม หรือไม่ โดยประเมินผลการดำเนินงานโครงการเป็นรายไตรมาส หรือรอบ ๖ เดือน และรอบ ๑๒ เดือน

ผู้รับผิดชอบ ได้แก่ หน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขทุกหน่วยงานที่เป็นกลไกการขับเคลื่อนการดำเนินงานด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ประเมินผลการดำเนินงานผ่านหน้าเว็บไซต์และระบบที่สำคัญ ดังนี้

๒.๑ รายงานผลการดำเนินงานตามโครงการ กิจกรรม รายไตรมาส หรือรอบ ๖ เดือน และรอบ ๑๒ เดือน บนหน้าเว็บไซต์ของหน่วยงาน

๒.๒ รายงานผลการดำเนินงานตามมาตรการเป็นรายงานประจำปี บนหน้าเว็บไซต์ของหน่วยงาน

๒.๓ รายงานผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการฯ ของหน่วยงานในสังกัดกระทรวง-สาธารณสุข เป็นรายงานประจำปีบนหน้าเว็บไซต์ของหน่วยงาน

๒.๔ รายงานผลผ่านระบบตัวชี้วัด Health KPI กระทรวงสาธารณสุข

๒.๕ รายงานผลผ่านระบบข้อมูลงบประมาณผ่านระบบติดตามการบริหารยุทธศาสตร์ด้านสุขภาพ (Strategic Management System : SMS)

๒.๖ รายงานผลการติดตามนโยบายที่สำคัญ / นโยบายมุ่งเน้นของกระทรวงสาธารณสุข เป็นรายไตรมาส

๒.๗ รายงานผลผ่านระบบการติดตามและประมวลผลของศูนย์ประมวลข้อมูลสำนักงาน ป.ป.ช. (Smarte-Vision)

๒.๘ รายงานผลผ่านระบบรายงานข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่รัฐกระทำการทุจริตหรือประพฤติมิชอบของสำนักงาน ป.ป.ท.

๒.๙ รายงานผลการดำเนินงานในระบบ BB-EvMis ตัวชี้วัดเป้าหมายให้บริการกระทรวงตามพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณของกระทรวงสาธารณสุข

๒.๑๐ รายงานผลการดำเนินงานในระบบ BB-EvMis ตัวชี้วัดเป้าหมายให้บริการหน่วยงาน ตามพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณของสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

๒.๑๑ รายงานผลผ่านระบบติดตามประเมินผลแห่งชาติ (eMENSCR) เป็นรายไตรมาสและตามมาตรการที่สำคัญที่จะส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อประชาชนอย่างมีนัยสำคัญ

๕.๔ การบริหารความเสี่ยงและการจัดการความเสี่ยง

การดำเนินงานตามแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) นั้น จะต้องคำนึงถึงความเสี่ยงและภาวะคุกคามที่จะกระทบต่อการดำเนินงานและความสำเร็จตามแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) รวมถึงผลกระทบและโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง (Risk Impact & Risk Likelihood) เพื่อวิเคราะห์และกำหนดแนวทางการจัดการความเสี่ยงที่สามารถควบคุมหรือบริหารจัดการความเสี่ยงได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้มั่นใจว่าความเสี่ยงนั้นจะไม่เกิดผลกระทบต่อความสำเร็จในการบรรลุเป้าหมายของแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ซึ่งจากการวิเคราะห์พบว่ามีความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้น และมีแนวทางการจัดการความเสี่ยง ดังนี้

ความเสี่ยง	แนวทางการจัดการความเสี่ยง
๑. ความเสี่ยงจากการนำแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ไปปฏิบัติอย่างไม่เหมาะสม ไม่เข้าใจแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) อย่างถ่องแท้ หน่วยงานต่าง ๆ ไม่ให้ความร่วมมือและบูรณาการของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขอย่างจริงจัง	๑.๑ ผู้บริหารของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ต้องให้ความสำคัญกับปัญหาการทุจริตอย่างจริงจัง ๑.๒ การใช้กลไกขับเคลื่อนอย่างมีส่วนร่วมและบูรณาการโดยการประสานความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ๑.๓ การสร้างความรู้ความเข้าใจกับหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อร่วมขับเคลื่อนตามบทบาทหน้าที่หลักของหน่วยงานผ่านกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การประชุมชี้แจง การประชาสัมพันธ์ในรูปแบบที่หลากหลาย เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจในทิศทาง เป้าหมาย แนวทางการดำเนินงาน บทบาทหน้าที่และขอบเขตความรับผิดชอบของแต่ละหน่วยงาน ตลอดจนแนวทางการทำงานร่วมกัน ๑.๔ การติดตามความก้าวหน้าการดำเนินงาน รวมถึงการให้คำปรึกษาในการแก้ไขปัญหาอุปสรรค และประเมินผลความสำเร็จอย่างต่อเนื่อง

ความเสี่ยง	แนวทางการจัดการความเสี่ยง
๒. **ความเสี่ยงจากการไม่ปฏิบัติตามแผนงาน / โครงการ** เนื่องมาจากผู้รับผิดชอบขาดความรู้ที่จะผลักดันให้เกิดการปฏิบัติได้ ขาดสำนึกรับผิดชอบและหน่วยงานขาดกลไกการกำกับติดตาม ดูแล การควบคุมภายในที่เหมาะสม	๒.๑ ปรับปรุง ตรวจสอบการมอบหมายงานเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ และกระจายการมอบหมายงานให้มีความเหมาะสม ๒.๒ จัดทำแผนงาน / โครงการ ที่มีกรอบเวลาและขั้นตอนการปฏิบัติงานที่ชัดเจน ๒.๓ พัฒนาช่องทางที่หลากหลาย เพื่อให้ผู้รับผิดชอบแผนงาน / โครงการ สามารถสื่อสารปัญหาอุปสรรคกับผู้บังคับบัญชาโดยสะดวกและทันกาล ๒.๔ มีระบบตรวจสอบ ติดตาม และรายงานผลต่อผู้บริหาร และระบบการรายงาน ซึ่งต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง
๓. **ความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงอย่างพลิกผันเนื่องจากมีการพัฒนาอย่างรวดเร็วแบบก้าวกระโดดของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี** นำมาซึ่งโอกาสที่เปิดกว้างในการป้องกันการทุจริตรุนแรงขึ้น หากหน่วยงานต่อต้านการทุจริต รวมทั้งภาคเครือข่ายไม่เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว	๓.๑ เสริมสร้างความเข้มแข็งในเรื่องเทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ และสร้างความเชื่อมโยงการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ระหว่างหน่วยงานต่อต้านการทุจริต เพื่อให้สามารถสกัดกั้นการกระทำการทุจริตได้อย่างเท่าทัน ๓.๒ สร้างโอกาสในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของภาคประชาชนโดยสะดวก เพื่อร่วมทำหน้าที่เฝ้าระวังและแจ้งเบาะแสได้อย่างมีประสิทธิภาพ
๔ **ความเสี่ยงจากการเกิดภาวะวิกฤติมีโอกาสที่จะส่งผลกระทบอย่างรุนแรงและกว้างขวาง** นำไปสู่ความเสียหายที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วและรุนแรง กระทบต่อความสำเร็จของการดำเนินงานตามปกติ และไม่สามารถดำเนินงานได้บรรลุเป้าหมายตามกรอบระยะเวลาที่ตั้งไว้ เช่น การเกิดภัยพิบัติ โรคติดต่ออุบัติใหม่อย่างรุนแรงที่เกิดขึ้นอย่างไม่คาดคิด ทั้งที่เกิดจากภัยธรรมชาติและจากการกระทำของมนุษย์	๔.๑ ประเมินความเสี่ยงและภัยคุกคามที่มีโอกาสเกิด และส่งผลกระทบอย่างรุนแรงต่อการดำเนินงาน โดยทบทวนกิจกรรมกระบวนการทำงาน รวมถึงระดับผลกระทบของการขับเคลื่อนแผนงาน / โครงการ ในกรณีที่กิจกรรมกระบวนการทำงานดังกล่าวต้องหยุดชะงัก หากเกิดสภาวะวิกฤติห

ความเสี่ยง	แนวทางการจัดการความเสี่ยง
	๔.๒ กำหนดกลยุทธ์ หรือแนวทางในการสร้างความต่อเนื่องของการปฏิบัติงาน เพื่อให้มั่นใจได้ว่าแผนการดำเนินงานมีความพร้อมต่อสภาวะวิกฤติ และมีการปรับปรุงทบทวนกลยุทธ์หรือแนวทางอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้มีความต่อเนื่อง เพื่อให้เท่าทันกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ๔.๓ พัฒนาระบบเฝ้าระวังการเกิดสภาวะวิกฤติโดยมีการจัดเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง และให้เท่าทันต่อสภาวะการเปลี่ยนแปลง ๔.๔ กำหนดหน่วยงานและผู้รับผิดชอบบริหารความพร้อมต่อสภาวะวิกฤติ มอบหมายให้มีการปฏิบัติตามภารกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ

Together Against Corruption

บรรณานุกรม

สุริยานนท์ พลสิม. **การศึกษาเปรียบเทียบองค์กรที่ปฏิบัติงานด้านการต่อต้านการคอร์รัปชันในสิงคโปร์ ฮ่องกง และเกาหลีใต้ : ข้อเสนอต่อประเทศไทย**. วารสารการเมืองการปกครอง ปีที่ ๙ ฉบับที่ ๑ ประจำเดือนมกราคม-เมษายน ๒๕๖๒.

สำนักงาน ก.พ.. **ยุทธศาสตร์ด้านมาตรฐานทางจริยธรรมและการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐ (พ.ศ. ๒๕๖๕-๒๕๗๐) (ฉบับเสนอคณะรัฐมนตรี)**. นนทบุรี : สำนักงาน ก.พ.. ๒๕๖๕.

สำนักงาน ป.ป.ช. **แผนปฏิบัติการด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ระยะที่ ๑ (พ.ศ.๒๕๖๓-๒๕๖๕)**. นนทบุรี : สำนักงาน ป.ป.ช.. ๒๕๖๓.

สำนักงาน ป.ป.ช. **(ร่าง) แผนปฏิบัติการด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ระยะที่ ๒ (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)**. นนทบุรี : สำนักงาน ป.ป.ช.. ๒๕๖๕.

Together Against Corruption

ผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา

กระทรวงสาธารณสุข

๑. นายธงชัย กีรติหัตถยากร	รองปลัดกระทรวงสาธารณสุข หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านสนับสนุนงานบริการสุขภาพ
๒. นายรุ่งเรือง กิจผาติ	หัวหน้าที่ปรึกษาระดับกระทรวง ปฏิบัติราชการแทน หัวหน้าศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข

สำนักงาน ป.ป.ช.

๓. นายอุทิศ บัวศรี	รองเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช.
๔. นางสมพร สมผดุง	ผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช.
๕. นางสาวประสพสุข ทรงผาสุก	ผู้อำนวยการสำนักนโยบายและยุทธศาสตร์
๖. นางสาวนันท์นภัส สืบสัมพันธ์	ผู้อำนวยการกลุ่มบูรณาการการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
๗. นายธนบูลย์ พร้อมสัมพันธ์	ผู้อำนวยการกลุ่มพัฒนานโยบายและยุทธศาสตร์

สำนักงาน ป.ป.ท.

๘. นางฉวีวรรณ นิลวงศ์	ผู้เชี่ยวชาญ
๙. นางสาวพรหมพร สายทองคำ	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ
๑๐. นางสาวพิมพ์ลดา วัฒนาจารุชวกิตติ์	นักสืบสวนสอบสวนชำนาญการ

Together Against Corruption

ผู้จัดทำศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข

๑๑. นางสาวสุชาฎา วรินทร์เวช	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ
๑๒. นายพศวีร์ วัชรบุตร	นักทรัพยากรบุคคลปฏิบัติการ
๑๓. นางสาวกาญจนธัช ศรพรหม	นักทรัพยากรบุคคลปฏิบัติการ
๑๔. นางสาวเขมรินทร์ อภิสุทธิพงษากุล	นักทรัพยากรบุคคลปฏิบัติการ
๑๕. นางสาวชนกพร แสนสุด	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการ
๑๖. นางสาวพรนิดา นาคทับทิม	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการ
๑๗. นางสาวกันตินันท์ เพียสุพรรณ	นักทรัพยากรบุคคลปฏิบัติการ
๑๘. นางสาวณิชารีย์ ศรีสิทธิพรหม	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการ
๑๙. นายนิทัศน์ สนธิเกษตริน	นักทรัพยากรบุคคลปฏิบัติการ
๒๐. นางสาวนงลักษณ์ พูลนาค	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการ
๒๑. นางสาวนันทนิตย์ กุกุดเรือ	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการ
๒๒. นางสาวกันยา หิรัญ	นักวิชาการเงินและบัญชี
๒๓. นางสาวน้ำฝน พยัคคานนท์	นักทรัพยากรบุคคล
๒๔. นางสาวทิพยวรรณ ภูสิงห์ทอง	นักวิเคราะห์นโยบายและแผน
๒๕. นางสาวชัญญกร ลามาลี	นักทรัพยากรบุคคล
๒๖. นางสาวชยาภรณ์ โกสัยพัฒ	นักวิชาการพัสดุ
๒๗. นางสาวกิตติพร ถิระโคตร	นักวิเคราะห์นโยบายและแผน

ห้องปลัดกระทรวงฯ
นพ.โอภาส การย์กวินพงศ์
เลขรับ 4647
วันที่ 17 ต.ค. 2565
เวลา 15:32 น.

ห้องรองปลัดกระทรวงฯ
นพ.ณรงค์ สายวงศ์
เลขรับ 4793
วันที่ 11/10/65
เวลา 09.42

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริตฯ กลุ่มงานยุทธศาสตร์ฯ โทร. ๐ ๒๕๙๐ ๑๓๓๐

ที่ สธ ๐๒๑๗.๐๑/๔๑๔๙ **วันที่** ๓ ตุลาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอความเห็นชอบแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

เรียน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข

เรื่องเดิม

๑. คณะรัฐมนตรีในคราวประชุมเมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๖๒ มีมติเห็นชอบให้สำนักงาน ป.ป.ช. เป็นหน่วยงานเจ้าภาพขับเคลื่อนประเด็นแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (๒๑) ประเด็นการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐) และสำนักงาน ป.ป.ช. ได้จัดทำแผนปฏิบัติการด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) เป็นแผนระดับที่ ๓ เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการขับเคลื่อนแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติฯ สู่การปฏิบัติ ในช่วงปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐ เสร็จสิ้นแล้ว

๒. ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข ได้จัดทำ (ร่าง) แผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ซึ่งเป็นแผนที่ดำเนินการต่อเนื่องมาจากแผนแม่บทการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) ที่ขยายกรอบเวลาให้ใช้ต่อไปจนถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๕ และได้จัดการประชุมวิพากษ์ (ร่าง) แผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) เมื่อวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๖๕ ณ โรงแรมทีเค. พาเลซ แอนด์ คอนเวนชั่น ถนนแจ้งวัฒนะ กรุงเทพฯ โดยมีผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งภายในและภายนอกกระทรวงสาธารณสุข ได้ร่วมให้ข้อคิดเห็นต่อ (ร่าง) แผนปฏิบัติราชการฯ อย่างมีส่วนร่วม

๓. (ร่าง) แผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ได้ให้ความสำคัญกับความสอดคล้องของแผน ๓ ระดับ ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐ ในเรื่อง “แนวทางการเสนอแผนเข้าสู่การพิจารณาของคณะรัฐมนตรี” โดยมีความสอดคล้องกับแผนระดับที่ ๑ แผนระดับที่ ๒ และแผนระดับที่ ๓ ที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- แผนระดับที่ ๑ สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ ที่มุ่งให้ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ และดัชนีการรับรู้การทุจริตของประเทศไทย ในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐ อยู่ในอันดับ ๑ ใน ๔๓ และยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคงที่มุ่งให้บ้านเมืองมีความมั่นคงในทุกมิติและทุกระดับ เนื่องจากปัญหาการทุจริตถือเป็นปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง และถือเป็นการดำเนินการเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง

- แผนระดับที่ ๒ สอดคล้องกับแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นที่ ๒๑ การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ แผนการปฏิรูปประเทศด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ (ฉบับปรับปรุง) และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) หมุดหมายที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัยมีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน ที่ส่งผลต่อการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติในด้านที่ ๖ คือ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ ๒ ประเด็นเป้าหมาย คือ ภาครัฐมีวัฒนธรรมการทำงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม ตอบสนองความต้องการได้อย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส และภาครัฐมีขนาดเล็กลง พร้อมปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง นอกจากนี้

หมุดหมาย...

หมุดหมายที่ ๑๓ ยังมีความเชื่อมโยงกับเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติในประเด็นที่ ๒๑ การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ และนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ ในส่วนเป้าหมายที่ให้หน่วยงานภาครัฐมีระบบป้องกันและแก้ไขการทุจริตและประชาชนไม่เพิกเฉยต่อการทุจริตของหน่วยงานภาครัฐ โดยมีตัวชี้วัด คือ ค่าดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index : CPI) ของประเทศไทย และระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการต่อต้านการทุจริต

- แผนระดับที่ ๓ สอดคล้องกับแผนปฏิบัติการด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ที่ดำเนินการต่อเนื่องมาจากแผนปฏิบัติการด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ระยะที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๓-๒๕๖๕) กล่าวคือ แผนปฏิบัติการด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ครอบคลุม ๒ แผนย่อย ได้แก่ แผนย่อยการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ และแผนย่อยการปราบปรามการทุจริต ซึ่งมีความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องเชื่อมโยงและส่งเสริมสนับสนุนซึ่งกันและกัน และยังสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ด้านมาตรฐานทางจริยธรรมและการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐ (พ.ศ. ๒๕๖๕-๒๕๗๐) ภายใต้วิสัยทัศน์ เจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นที่เชื่อถือและไว้วางใจได้ (Trusted Public Officers) โดยมี ๕ ประเด็นยุทธศาสตร์ ครอบคลุมการสร้างมาตรฐานการพัฒนาผลักดันนโยบาย การส่งเสริมและบูรณาการรวมพลังกับทุกภาคส่วน ภายใต้ประเด็นท้าทายเชิงกลยุทธ์ที่ว่า “ไม่มีข้อยกเว้น ไม่มีข้อกังขา และไม่สูญเปล่า”

- แผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวง-สาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) มีแผนย่อยจำนวน ๓ แผนย่อย ประกอบด้วย **แผนย่อยที่ ๑** ปลูกฝังวิธีคิด ปลุกจิตสำนึก ให้มีพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริต **แผนย่อยที่ ๒** การป้องกันการทุจริต และ**แผนย่อยที่ ๓** เสริมสร้างประสิทธิภาพในการปราบปรามการทุจริต มีเป้าหมายคือ “กระทรวงสาธารณสุข ปลอดจากการทุจริตและประพฤติมิชอบ” ผลการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข มีคะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๙๕ ผลการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค มีคะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๙๕ และจำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่รัฐในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขกระทำการทุจริตหรือประพฤติมิชอบลดลง เมื่อสิ้นสุดแผนฯ ทั้งนี้ การขับเคลื่อนสู่เป้าหมายดังกล่าวนั้น ประกอบด้วยตัวชี้วัด ๓ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย ดังนี้

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย				
	ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๗	ปี ๒๕๖๘	ปี ๒๕๖๙	ปี ๒๕๗๐
ร้อยละของหน่วยงานในสังกัดกระทรวง-สาธารณสุขผ่านเกณฑ์การประเมิน ITA	๙๒	๙๔	๙๔	๙๔	๙๕
ร้อยละของหน่วยงานในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขผ่านเกณฑ์การประเมิน ITA	๙๒	๙๔	๙๔	๙๔	๙๕
จำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่รัฐในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขกระทำการทุจริตหรือประพฤติมิชอบลดลง	๕	๑๐	๑๕	๒๐	๒๕

นอกจากนี้...

นอกจากนี้ ได้นำมาตรการ Three Pronged measures (มาตรการหอก ๓ แฉก : LPL) มาใช้ในการป้องกันการทุจริต ประกอบด้วย (๑) การบังคับใช้กฎหมาย (Law enforcement) โดยการบังคับใช้กฎหมาย กฎระเบียบ กำหนดมาตรการลงโทษผู้กระทำผิดอย่างเด็ดขาด รวดเร็ว และเป็นธรรม (๒) การป้องกันการทุจริต (Prevention) โดยการปรับปรุงกฎ ระเบียบ และปิดช่องโหว่ สร้างและยกระดับคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขให้มีประสิทธิภาพและเข้มแข็ง และสร้างกลไกเครือข่ายการบริหารงานที่โปร่งใส ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม ในการเฝ้าระวัง แจ้งเบาะแส และสร้างความเข้มแข็งของกลไกการตรวจสอบและร่วมกันต่อต้านการทุจริตทุกรูปแบบ และ (๓) ความรอบรู้สู้โกง (Literacy) โดยการให้องค์ความรู้ที่เท่าทันต่อการทุจริต มีความรอบรู้ต่อสถานการณ์การทุจริตที่เปลี่ยนแปลงไป ปลูกและปลุกจิตสำนึก ปรับฐานความคิดที่ตัวบุคคลให้สามารถแยกแยะผลประโยชน์ส่วนตัวออกจากผลประโยชน์ส่วนรวมออกจากกันได้โดยอัตโนมัติ และเพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมายตามคำขวัญ (Motto) ที่ว่า **“กระทรวงสาธารณสุขใสสะอาด ร่วมต้านทุจริต” (Together Against Corruption : TAC)**

ข้อพิจารณา

ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข ขอเรียนว่า ได้นำข้อคิดเห็นต่อ (ร่าง) แผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) มาแก้ไขปรับปรุง และจัดทำเป็นแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ฉบับสมบูรณ์เรียบร้อยแล้ว เห็นควรแจ้งทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ทราบ และนำแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) เป็นเครื่องมือและแนวทางการขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาการทุจริตและประพฤติมิชอบ ผลักดันสู่การปฏิบัติให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายของแผนระดับ ๑ ถึงแผนระดับ ๓ ตามเป้าหมายภายในกรอบระยะเวลาที่กำหนด

ข้อเสนอ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หากเห็นชอบขอได้โปรดดำเนินการดังนี้ต่อไปด้วย จักเป็นพระคุณ

๑. เห็นชอบแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

๒. ลงนามในหนังสือถึงหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข

๓. อนุญาตให้นำแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ขึ้นเผยแพร่บนเว็บไซต์กระทรวงสาธารณสุข เว็บไซต์สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข และเว็บไซต์ศูนย์ปฏิบัติการต่อการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข

เรียน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข

เพื่อโปรดพิจารณาเห็นชอบและอนุญาตให้นำแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริต และประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ขึ้นเผยแพร่บนเว็บไซต์กระทรวงสาธารณสุข สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขและศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข ต่อไปด้วย จะเป็นพระคุณ

(นายรุ่งเรือง กิจผาติ)
หัวหน้าที่ปรึกษาระดับกระทรวง ปฏิบัติราชการแทน
หัวหน้าศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต
กระทรวงสาธารณสุข

(นายณรงค์ สายวงศ์)
รองปลัดกระทรวงสาธารณสุข
หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านพัฒนาการสาธารณสุข

- เห็นชอบข้อ ๑
- อนุญาตข้อ ๓

(นายโอภาส การย์กวินพงศ์)
ปลัดกระทรวงสาธารณสุข
๑๗ ต.ค. ๒๕๖๕

TAC
Together Against Corruption

0 2590 1330

www.stopcorruption.moph.go.th

ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข

แบบฟอร์มการขอเผยแพร่ข้อมูลผ่านเว็บไซต์ของหน่วยงานในราชการบริหารส่วนกลาง
สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข
ตามประกาศสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข
เรื่อง แนวทางการเผยแพร่ข้อมูลต่อสาธารณะผ่านเว็บไซต์ของหน่วยงาน พ.ศ. ๒๕๖๑
สำหรับหน่วยงานในราชการบริหารส่วนกลางสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

แบบฟอร์มการขอเผยแพร่ข้อมูลผ่านเว็บไซต์ของหน่วยงานในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

ชื่อหน่วยงาน : ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข
วัน/เดือน/ปี : ๑๙ ตุลาคม ๒๕๖๕
หัวข้อ: แผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) และเอกสารที่เกี่ยวข้อง

รายละเอียดข้อมูล (โดยสรุปหรือเอกสารแนบ)
แผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) และเอกสารที่เกี่ยวข้อง

Link ภายนอก: ไม่มี

หมายเหตุ: .....
.....
.....

ผู้รับผิดชอบการให้ข้อมูล
สุชาฎา วรินทร์เวช
(นางสาวสุชาฎา วรินทร์เวช)
ตำแหน่ง นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ
วันที่ ๑๙ เดือน ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

ผู้อนุมัติรับรอง
สุชาฎา วรินทร์เวช
(นางสาวสุชาฎา วรินทร์เวช)
ตำแหน่ง นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ (หัวหน้า)
วันที่ ๑๙ เดือน ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

ผู้รับผิดชอบการนำข้อมูลขึ้นเผยแพร่
พศวีร์ วัชรบุตร
(นายพศวีร์ วัชรบุตร)
นักทรัพยากรบุคคลปฏิบัติการ
วันที่ ๑๙ เดือน ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

แผนปฏิบัติราชการ

ด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข

ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

พอเพียง วินัย สุจริต จิตอาสา กตัญญู

ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข

คำนำ

แผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) เป็นแผนพัฒนาเชิงประเด็นที่เป็นแผนต่อเนื่องจากแผนแม่บทส่งเสริมคุณธรรม กระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) ที่ขยายระยะเวลาการดำเนินการถึงปี พ.ศ. ๒๕๖๕ และแผนปฏิบัติการด้านการส่งเสริมคุณธรรม กระทรวงสาธารณสุข ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ ภายใต้แผนแม่บทส่งเสริมคุณธรรม กระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) ที่ขยายระยะเวลาการดำเนินการถึงปี พ.ศ. ๒๕๖๕ มีความเกี่ยวเนื่องเชื่อมโยงและส่งเสริมสนับสนุนซึ่งกันและกันกับแผนทั้ง ๓ ระดับ เพื่อใช้เป็นเครื่องมือให้หน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขใช้เป็นแนวทางในการขับเคลื่อนผลักดันสู่การปฏิบัติให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายของแผนระดับ ๑ ถึงแผนระดับ ๓ ภายในกรอบระยะเวลาที่กำหนด โดยมีเป้าหมายคือ **กระทรวงสาธารณสุข เป็นองค์กรคุณธรรมต้นแบบอย่างยั่งยืน**

กระทรวงสาธารณสุข หวังเป็นอย่างยิ่งว่าทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขจะได้ให้ความสำคัญและนำแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) เป็นแนวทางสู่การปฏิบัติ โดยมุ่งหวังให้กระทรวงสาธารณสุขมีระบบการบริหารจัดการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม บนฐานชีวิตวิถีใหม่ที่มีความเข้มแข็งและมีความยั่งยืน โดยมีหลักธรรมทางศาสนา หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และวิถีวัฒนธรรมไทยที่ดีงามเป็นหลักนำทางและหลักคิดในการดำรงชีวิตวิถีใหม่ และพัฒนาให้ปรากฏชัดเป็นรูปธรรมในกระทรวงสาธารณสุข บุคลากรกระทรวงสาธารณสุขมีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา และคุณธรรม จริยธรรม เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ร่วมมือกันสร้างเป้าหมายของกระทรวงสาธารณสุขด้วยการทำสิ่งที่ยิ่งใหญ่ร่วมกันด้วยการมองไปข้างหน้า เปลี่ยนแปลงไปสู่สิ่งที่ดีกว่า นำสู่การเป็นกระทรวงคุณธรรม (Moral Ministry of Public Health) ภายใต้คุณธรรม ๕ ประการ นั่นคือ พอเพียง วินัย สุจริต จิตอาสา กตัญญู และค่านิยมของบุคลากรกระทรวงสาธารณสุข “MOPH” พัฒนาและสร้างระบบนิเวศคุณธรรม ระบบนิเวศจริยธรรม วัฒนธรรมจริยธรรม ในกระทรวงสาธารณสุขสู่สังคมคุณธรรมอย่างยั่งยืน มีความพร้อมสำหรับวิถีชีวิตในศตวรรษที่ ๒๑ ต่อไป

ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข
ตุลาคม ๒๕๖๕

สารบัญ

		หน้า
คำนำ		ก
สารบัญ		ข
ส่วนที่ ๑	**บทสรุปผู้บริหาร**	๑
ส่วนที่ ๒	**ความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับตามนัยยะของมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐**	๘
	๒.๑ แผนระดับที่ ๑	๙
	๒.๒ แผนระดับที่ ๒	๑๑
	๒.๓ แผนระดับที่ ๓	๑๘
ส่วนที่ ๓	**สถานการณ์คุณธรรม จริยธรรมในสังคมไทย สังคมกระทรวงสาธารณสุข และสถานการณ์คุณธรรมในอนาคต**	๒๙
	๓.๑ สถานการณ์คุณธรรม จริยธรรมในสังคมไทย	๓๑
	๓.๒ สถานการณ์คุณธรรม จริยธรรมในสังคมกระทรวงสาธารณสุข	๓๘
	๓.๓ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม	๔๐
	๓.๔ สถานการณ์คุณธรรมในอนาคต	๕๖
ส่วนที่ ๔	**แนวคิดเกี่ยวกับการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม**	๕๙
	๔.๑ ความหมายของคุณธรรม จริยธรรม	๕๙
	๔.๒ ความสำคัญของคุณธรรม จริยธรรม	๖๑
	๔.๓ องค์ประกอบของคุณธรรม จริยธรรม	๖๕
	๔.๔ ทฤษฎีคุณธรรม จริยธรรม	๖๖
	๔.๕ ทฤษฎีต้นไม้จริยธรรม	๖๘

หน้า

๔.๖ แนวคิดเกี่ยวกับวิธีการสร้างคนไทยเป็น “มนุษย์ที่สมบูรณ์” ๖๙
๔.๗ แนวคิดศาสตร์พระราชาและปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ๗๐
๔.๘ ปัจจัยที่ส่งเสริมพฤติกรรมทางจริยธรรม ๗๔
๔.๙ คุณธรรมสำคัญที่จะได้รับการพัฒนาตามแผนปฏิบัติราชการ ด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ๗๗
๔.๑๐ สรุปคุณธรรมที่พึงประสงค์สำหรับสังคมไทย ตัวบ่งชี้ และความหมาย ๙๐

ส่วนที่ ๕ สาระสำคัญของแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ๙๓

๕.๑ สาระสำคัญของแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ๙๓

๕.๑.๑ วัตถุประสงค์ ๙๔
๕.๑.๒ ภาพรวมเป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายรวม ๙๕
๕.๑.๓ แผนย่อย ๙๖
- แผนย่อยที่ ๑ ๙๗
- แผนย่อยที่ ๒ ๑๐๗
- แผนย่อยที่ ๓ ๑๑๑
- แผนย่อยที่ ๔ ๑๑๕

๕.๒ ผลที่ได้รับจากแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ๑๑๙

ส่วนที่ ๖ การขับเคลื่อน การติดตามประเมินผล และการบริหารความเสี่ยง ๑๒๑

๖.๑ กลไกและการขับเคลื่อนการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ๑๒๑

	หน้า
๖.๒ แนวทาง กรอบแนวคิด และรูปแบบการติดตามประเมินผลตามแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)	๑๒๒
๖.๒.๑ แนวทางของวงจรการบริหาร PDCA	๑๒๒
๖.๒.๒ กรอบแนวคิดดัชนีชี้วัดความสมดุล หรือ Balanced Scorecard	๑๒๔
๖.๒.๓ รูปแบบการติดตามและประเมินผล	๑๒๕
๖.๓ การติดตามและประเมินผลตามแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)	๑๒๖
๖.๔ การบริหารความเสี่ยงและการจัดการความเสี่ยง	๑๒๘
บรรณานุกรม	๑๓๑
ผู้จัดทำ	๑๓๔

สารบัญแผนภาพ

		หน้า
แผนภาพที่ ๑	ความสอดคล้องของแผน ๓ ระดับ กับแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)	๓๐
แผนภาพที่ ๒	คะแนนการประเมินดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index : CPI) ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๘-๒๕๖๔ ของประเทศไทย	๓๔
แผนภาพที่ ๓	คุณธรรมที่เกิดขึ้นในเดือนมกราคม-กรกฎาคม ๒๕๖๔ การรายงานจากระบบรายงานสถานการณ์ข่าวคุณธรรม (E-Monitoring) เมื่อวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๖๔	๓๗

สารบัญตาราง

		หน้า
ตาราง	แสดงระดับพัฒนาการทางคุณธรรมจริยธรรม ของโคลเบิร์ก (Kohlberg)	๖๗

ส่วนที่ ๑

บทสรุปผู้บริหาร

การจัดทำแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ได้ให้ความสำคัญกับความสอดคล้องของแผน ๓ ระดับ ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐ ในเรื่อง “แนวทางการเสนอแผนเข้าสู่การพิจารณาของคณะรัฐมนตรี” โดยมีความสอดคล้องกับแผนระดับที่ ๑ และแผนระดับที่ ๒ รวมทั้งแผนระดับที่ ๓ ที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

แผนระดับที่ ๑ สอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ๓ ประเด็นยุทธศาสตร์ คือ ด้านที่ ๓ การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ด้านที่ ๔ การสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม และด้านที่ ๖ การปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

แผนระดับที่ ๒ สอดคล้องและถ่ายทอดเป้าหมายทั้งระดับภาพรวมและระดับแผนย่อย รวมถึงแนวทางการพัฒนาจากแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นที่ ๑๐ การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม ประเด็นที่ ๑๑ การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต ประเด็นที่ ๑๕ พลังทางสังคม และประเด็นที่ ๒๑ การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ แผนการปฏิรูปประเทศด้านวัฒนธรรม กีฬา แรงงาน และการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ (ฉบับปรับปรุง) และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) หมุดหมายที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต และนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ ไปสู่การปฏิบัติในระดับโครงการ

แผนระดับที่ ๓ สอดคล้องกับแผนปฏิบัติการด้านการส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ยุทธศาสตร์ด้านมาตรฐานทางจริยธรรมและการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐ (พ.ศ. ๒๕๖๕-๒๕๗๐) และแผนปฏิบัติการด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๕-๒๕๗๐)

แผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) นี้ เป็นแผนพัฒนาเชิงประเด็น ซึ่งเป็นแผนต่อเนื่องจากแผนแม่บทส่งเสริมคุณธรรม กระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) ที่ขยายระยะเวลาการดำเนินการถึงปี พ.ศ. ๒๕๖๕ และแผนปฏิบัติการด้านการส่งเสริมคุณธรรม กระทรวงสาธารณสุข ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ ภายใต้แผนแม่บทส่งเสริมคุณธรรม กระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) ที่ขยายระยะเวลาการดำเนินการถึงปี พ.ศ. ๒๕๖๕ มีความเกี่ยวเนื่องเชื่อมโยงและส่งเสริมสนับสนุนซึ่งกันและกันกับแผนทั้ง ๓ ระดับ เพื่อใช้เป็นเครื่องมือให้หน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขใช้เป็นแนวทางในการขับเคลื่อนผลักดันสู่การปฏิบัติให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายของแผนระดับ ๑ ถึงแผนระดับ ๓ ภายในกรอบระยะเวลาที่กำหนด โดยมีเป้าหมายคือ **กระทรวงสาธารณสุข เป็นองค์กรคุณธรรมต้นแบบอย่างยั่งยืน** หน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข และหน่วยงานในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ผ่านเกณฑ์การประเมินเป็นองค์กรคุณธรรมต้นแบบ และหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขผ่านเกณฑ์การประเมิน ITA เมื่อสิ้นสุดแผน ทั้งนี้ การขับเคลื่อนสู่เป้าหมายดังกล่าวนั้น ประกอบด้วย ๔ ตัวชี้วัด คือ (๑) ร้อยละของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขผ่านเกณฑ์การประเมินเป็นองค์กรคุณธรรมต้นแบบ (๒) ร้อยละของหน่วยงานในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขผ่านเกณฑ์การประเมินเป็นองค์กรคุณธรรมต้นแบบ (๓) ร้อยละของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขผ่านเกณฑ์การประเมิน ITA และ (๔) ดัชนีความสุขคนทำงาน

ตัวชี้วัด	**ค่าเป้าหมาย**				
	ปี ๒๕๖๖	**ปี ๒๕๖๗**	**ปี ๒๕๖๘**	**ปี ๒๕๖๙**	**ปี ๒๕๗๐**
๑. ร้อยละของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขผ่านเกณฑ์การประเมินเป็นองค์กรคุณธรรมต้นแบบ	๙๐	๙๐	๙๐	๙๐	๙๐
๒. ร้อยละของหน่วยงานในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขผ่านเกณฑ์การประเมินเป็นองค์กรคุณธรรมต้นแบบ	๙๐	๙๐	๙๐	๙๐	๙๐
๓. ร้อยละของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขผ่านเกณฑ์การประเมิน ITA	๙๒	๙๔	๙๔	๙๔	๙๕
๔. ดัชนีความสุขคนทำงาน	ร้อยละ ๗๐ เมื่อสิ้นปี พ.ศ. ๒๕๘๐				

และมีแผนย่อย จำนวน ๔ แผนย่อย ดังนี้ แผนย่อยที่ ๑ สร้างสภาพแวดล้อมและพัฒนาหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ให้เป็นองค์กรส่งเสริมการทำความดี เป็นองค์กรคุณธรรมต้นแบบ แผนย่อยที่ ๒ เพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ ระบบ และกลไกการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม แผนย่อยที่ ๓ ส่งเสริมให้กระทรวงสาธารณสุขเป็นแบบอย่างการส่งเสริมองค์กรคุณธรรมต้นแบบ และแผนย่อยที่ ๔ ส่งเสริมมาตรฐานทางจริยธรรม และสร้างสังคม-วัฒนธรรมภายในหน่วยงาน

แผนย่อยที่ ๑ สร้างสภาพแวดล้อมและพัฒนาหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ให้เป็นองค์กรส่งเสริมการทำความดี เป็นองค์กรคุณธรรมต้นแบบ แผนย่อยนี้ประกอบด้วยกลยุทธ์ ๕ กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ ๑ วางระบบรากฐานการส่งเสริมคุณธรรมของสถาบันการศึกษาในสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก

กลยุทธที่ ๒ ขับเคลื่อนหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขเป็นองค์กรคุณธรรมต้นแบบด้วยการนำคุณธรรม ๕ ประการ ได้แก่ พอเพียง วินัย สุจริต จิตอาสา กตัญญู มาเป็นคุณค่าหลักในการดำเนินชีวิต

กลยุทธ์ที่ ๓ ขับเคลื่อนกลไกชมรมจริยธรรมของหน่วยงานในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค เป็นองค์กรคุณธรรมต้นแบบด้วยการนำคุณธรรม ๕ ประการ ได้แก่ พอเพียง วินัย สุจริต จิตอาสา กตัญญู มาเป็นคุณค่าหลักในการดำเนินชีวิต

กลยุทธ์ที่ ๔ สร้างระบบนิเวศคุณธรรม ส่งเสริมพื้นที่สังคม / สาธารณะ ทั้งที่เป็นพื้นที่กายภาพ หรือพื้นที่สื่อสังคมออนไลน์ โดยให้มีกิจกรรมที่แสดงออกถึงกิจกรรมการส่งเสริมคุณธรรม การทำความดีอย่างเป็นระบบตั้งแต่ระดับบุคคลถึงระดับหน่วยงาน โดยใช้ประโยชน์จากความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

กลยุทธ์ที่ ๕ ส่งเสริมคุณธรรมหรือการทำความดีที่เปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้สะท้อนการมีคุณธรรมจริยธรรมของตน ทั้งที่เป็นกิจกรรมภายในและภายนอกหน่วยงาน และกิจกรรมการทำความดีด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แผนย่อยนี้มุ่งเน้นการส่งเสริมคุณธรรมให้เป็นคุณค่าหลักของบุคคล และหน่วยงานจำเป็นต้องมีการเสริมสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการส่งเสริมคุณธรรม ส่งเสริมการทำความดีอย่างเป็นระบบตั้งแต่ระดับบุคคล ถึงระดับหน่วยงาน เสริมสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการส่งเสริมคุณธรรม การจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมที่เป็นรูปธรรมอย่างสร้างสรรค์และต่อเนื่อง และมีหลักธรรมทางศาสนา หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และวิถีวัฒนธรรมไทยที่ดีงาม เป็นหลักนำทางและหลักคิดในการดำรงชีวิตและการพัฒนาให้ปรากฏชัดเป็นรูปธรรม รวมถึงการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แผนย่อยที่ ๒ เพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ ระบบ และกลไกการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม แผนย่อยนี้ประกอบด้วยกลยุทธ์ ๓ กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ ๑ เพิ่มประสิทธิภาพกระบวนการจัดการการเรียนรู้คุณธรรมจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตบนฐานชีวิตวิถีใหม่

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาเกณฑ์การประเมินองค์กรคุณธรรมอย่างเป็นรูปธรรม

กลยุทธ์ที่ ๓ ยกระดับคะแนนการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (ITA)

แผนย่อยนี้มุ่งเน้นการสนับสนุนทรัพยากรการเรียนรู้ โดยการเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ทักษะชีวิต พัฒนาให้บุคลากรในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ คุณธรรม จริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตบนฐานชีวิตวิถีใหม่ ให้มีพฤติกรรมและทักษะชีวิตที่สะท้อนคุณธรรมจริยธรรม ส่งเสริมระบบการจัดการการเรียนรู้ที่เป็นกระบวนการภายในหน่วยงาน เผยแพร่งานวิชาการผ่านช่องทางต่าง ๆ นอกจากนี้ พัฒนาระบบและกลไกการขับเคลื่อนและส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ครอบคลุมถึงกฎหมาย มาตรการ นโยบายรัฐบาล ที่เป็นกลไกกระตุ้นหรือสร้างแรงจูงใจให้หน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขร่วมพัฒนาระบบและขับเคลื่อนและส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม

แผนย่อยที่ ๓ ส่งเสริมให้กระทรวงสาธารณสุขเป็นแบบอย่างการส่งเสริมองค์กรคุณธรรมต้นแบบ แผนย่อยนี้ประกอบด้วยกลยุทธ์ ๓ กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ ๑ สร้างนวัตกรรมด้านการส่งเสริมองค์กรคุณธรรมต้นแบบ

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาความเข้มแข็งของเครือข่าย และขยายความร่วมมือจากภาคส่วนอื่น ๆ

กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาระบบฐานข้อมูลด้านองค์กรคุณธรรมอย่างเป็นระบบ

แผนย่อยนี้มุ่งเน้นการสร้างนวัตกรรมด้านการส่งเสริมคุณธรรม นำการพัฒนาองค์กรคุณธรรม สร้างความเข้มแข็งของเครือข่าย และขยายความร่วมมือจากภาคส่วนอื่น ๆ และพัฒนาระบบฐานข้อมูลด้านองค์กรคุณธรรมทั้งบุคคล หน่วยงานต้นแบบ ชมรมจริยธรรม มุ่งเน้นการเผยแพร่ต่อสาธารณะอย่างเป็นระบบ ข้อมูลสามารถเข้าถึงได้โดยง่าย

แผนย่อยที่ ๔ ส่งเสริมมาตรฐานทางจริยธรรม และสร้างสังคม-วัฒนธรรมภายในหน่วยงาน แผนย่อยนี้ประกอบด้วยกลยุทธ์ ๒ กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนากลไกการส่งเสริมมาตรฐานทางจริยธรรม การส่งเสริมจริยธรรมในระดับองค์กรให้เชื่อมโยงสอดประสานกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ที่ ๒ บูรณาการงานด้านการส่งเสริมจริยธรรมเข้ากับงานด้านการส่งเสริมคุณธรรม เพื่อสร้างสังคม-วัฒนธรรมภายในหน่วยงาน

แผนย่อยนี้มุ่งเน้นการส่งเสริมการนำมาตรฐานทางจริยธรรม (Ethical Standard) ประมวลจริยธรรม (Code of Ethics) เป็นกรอบแนวทางการปฏิบัติด้านจริยธรรมในองค์กรให้ชัดเจน ซึ่งถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการขับเคลื่อนการสร้างคุณธรรมและจริยธรรมของบุคลากรในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข การจัดทำข้อกำหนดจริยธรรมซึ่งเป็นข้อตกลงที่ยอมรับร่วมกันภายในหน่วยงาน

ของรัฐ (Ethical Agreement) ที่สอดคล้องกับบทบาทภารกิจของหน่วยงาน สภาพปัญหา และความเสี่ยงทางจริยธรรม เช่น การขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวม (Conflict of Interest : COI) ระบบอุปถัมภ์ การจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ การสร้างสังคม-วัฒนธรรมภายในหน่วยงาน รวมถึงความโปร่งใสและเป็นธรรมในการบริหารจัดการภาครัฐ ซึ่งเป็นข้อตกลงที่ยอมรับร่วมกันภายในหน่วยงาน ประกาศให้ประชาชนทั่วไปได้รับทราบถึงกรอบการปฏิบัติหน้าที่อันเหมาะสมในการให้บริการแก่ประชาชน ขับเคลื่อนงานของรัฐในมิติต่าง ๆ โดยกำหนดจุดเน้นให้มีการส่งเสริมการนำมาตรฐานทางจริยธรรม ประมวลจริยธรรม และข้อกำหนดจริยธรรม เป็นเครื่องมือในการสร้างมาตรฐานทางจริยธรรม และบูรณาการงานด้านการส่งเสริมจริยธรรมเข้ากับงานด้านการส่งเสริมคุณธรรม เพื่อสร้างสังคม-วัฒนธรรมภายในหน่วยงานให้กระทำในสิ่งที่ถูกต้อง ยึดถือประโยชน์ของส่วนรวม ประชาชน เป็นสำคัญ โดย **“ไม่มีข้อยกเว้น ไม่มีข้อกังขาและไม่สูญเปล่า”** เพื่อให้ประชาชนมีความเชื่อมั่นศรัทธาบุคลากรในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขมากขึ้น

กลไกการขับเคลื่อนการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) กำหนดขึ้นภายใต้หลักการ

๑. การใช้กระบวนการการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน

๒. ประสานพลังความร่วมมือจากทุกภาคส่วน เพื่อให้ได้ข้อเสนอในการดำเนินงานเชิงนโยบาย งบประมาณ และองค์ความรู้ด้านวิชาการ

๓. จัดกระบวนการอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง ให้สอดคล้องกับเป้าหมาย ตัวชี้วัดที่กำหนดในแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ตลอดจนคำนึงถึงความสำคัญเร่งด่วนของปัญหา

๔. มีการรายงานผลการดำเนินแผนงาน / โครงการ ภายใต้แผนการปฏิบัติงานของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ภายใต้แผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) อย่างต่อเนื่อง

๕. ใช้กลไกที่มีอยู่ให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด ด้วยการปรับปรุงหรือปรับเปลี่ยนบทบาทหรือกำหนดกลไกการดำเนินงานใหม่เท่าที่จำเป็น

การติดตามและประเมินผล ถือเป็นกระบวนการที่สำคัญยิ่งสำหรับการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) การติดตามและประเมินผล ยึดแนวทางของวงจรการบริหาร PDCA หรือวงจร Deming (Deming Cycle) อย่างกว้าง ๆ ไว้ ๔ ด้าน คือ Plan Do Check Act และกรอบแนวคิดดัชนีชี้วัดความสมดุลหรือ Balanced Scorecard ของ Robert S. Kaplan and David P. Norton ซึ่งประกอบไปด้วย ๔ มิติที่สำคัญ ได้แก่

๑. มิติด้านประสิทธิผลและความคุ้มค่า (Financial Perspective)

๒. มิติด้านผลกระทบต่อประชาชนที่จะได้รับการบริการจากภาครัฐที่มีการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมในหน่วยงาน (Customer Perspective)

๓. มิติด้านประสิทธิภาพของกระบวนการปฏิบัติงาน (Internal Perspective)

๔. มิติด้านการเรียนรู้และการเติบโต (Learning and Growth Perspective)

โดยดัดแปลงเกณฑ์ชี้วัดดังกล่าวซึ่งใช้กับภาคเอกชน ให้เหมาะสมกับบริบทของแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ซึ่งเป็นแผนปฏิบัติการที่ดำเนินการโดยภาครัฐ เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการแปลงแนวทางการขับเคลื่อนงานด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ของกระทรวงสาธารณสุข จากประเด็นยุทธศาสตร์ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ๓ ประเด็นยุทธศาสตร์ คือ ด้านที่ ๓ การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ด้านที่ ๔ การสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม และด้านที่ ๖ การปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นที่ ๑๐ การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม ประเด็นที่ ๑๑ การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต ประเด็นที่ ๑๕ พลังทางสังคม และประเด็นที่ ๒๑ การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ แผนการปฏิรูปประเทศด้านวัฒนธรรม กีฬา แรงงาน และการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ (ฉบับปรับปรุง) และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) หมุดหมายที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต และนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ ไปสู่การปฏิบัติในระดับโครงการ แผนปฏิบัติการด้านการส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ยุทธศาสตร์ด้านมาตรฐานทางจริยธรรมและการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐ (พ.ศ. ๒๕๖๕-๒๕๗๐) และแผนปฏิบัติการด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๕-๒๕๗๐) สู่การปฏิบัติในระดับโครงการ / กิจกรรม ให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายของแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ภายในกรอบระยะเวลาที่กำหนดต่อไป

ซึ่งในอนาคต ๕ ปีข้างหน้า มุ่งหวังให้กระทรวงสาธารณสุขมีระบบการบริหารจัดการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมบนฐานชีวิตวิถีใหม่ที่มีความเข้มแข็งและมีความยั่งยืน โดยมีหลักธรรมทางศาสนา ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และวิถีวัฒนธรรมไทยที่ดีงาม เป็นหลักนำทางและหลักคิดในการดำรงชีวิตวิถีใหม่และการพัฒนาให้ปรากฏชัดเป็นรูปธรรมในกระทรวงสาธารณสุข พัฒนาบุคลากรในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขอย่างสมดุลทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา และคุณธรรมจริยธรรม เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีความพร้อมในทุกมิติ ส่งเสริมการทำความดีอย่างเป็นระบบ ส่งเสริมพัฒนาระบบเครดิตสังคม (Social Credit) การให้ด้วยพลังบวก เป็นแหล่งเรียนรู้ปลูกฝัง / ฝึกฝนพัฒนาคนในด้านคุณธรรม จริยธรรม ตลอดจนเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับหน่วยงานอื่นในการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม บนฐานคิดการรับรู้ถึงเป้าหมาย หรือ Sense of Purpose นั่นคือการรับรู้และสร้างเป้าหมายร่วมกันเพื่อเปลี่ยนแปลงอนาคตของกระทรวงสาธารณสุขไปสู่สิ่งที่ดีขึ้น โดยคำนึงถึงประโยชน์ของส่วนรวมก่อนประโยชน์ของตนเองหรือพวกพ้อง และร่วมมือกันสร้างเป้าหมายของกระทรวงสาธารณสุข ในการทำสิ่งที่ยิ่งใหญ่ร่วมกันด้วยการมองไปข้างหน้า เปลี่ยนแปลงไปสู่สิ่งที่ดีกว่า นำสู่การเป็นกระทรวงคุณธรรม (Moral Ministry of Public Health) ภายใต้คุณธรรม ๕ ประการ นั่นคือพอเพียง วินัย สุจริต จิตอาสา กตัญญู และค่านิยมของบุคลากรกระทรวงสาธารณสุข “MOPH” โดยให้ค่านิยม “MOPH” ฝังอยู่ในจิตวิญญาณของบุคลากรสาธารณสุขทุกคน ไม่ว่าเป้าหมาย

การทำงานจะเป็นอย่างไรก็จะประสบความสำเร็จ เพื่อให้เกิดการพัฒนาคนและพัฒนาระบบคุณธรรม จริยธรรมที่ดีและยั่งยืน ตลอดจนพัฒนาภาคีเครือข่ายร่วมขับเคลื่อนคุณธรรม จริยธรรมให้มากขึ้น อย่างมีคุณภาพและต่อเนื่อง เพื่อพัฒนาและสร้างระบบนิเวศคุณธรรม ระบบนิเวศจริยธรรม วัฒนธรรมจริยธรรม ในกระทรวงสาธารณสุขสู่สังคมคุณธรรมอย่างยั่งยืน มีความพร้อมสำหรับวิถีชีวิตในศตวรรษที่ ๒๑ ต่อไป

ส่วนที่ ๒

ความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ

ตามนัยของมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐

การจัดทำแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ได้ให้ความสำคัญกับความสอดคล้องของแผน ๓ ระดับ ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐ ในเรื่อง “แนวทางการเสนอแผนเข้าสู่การพิจารณาของคณะรัฐมนตรี” โดยแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) เป็นแผนปฏิบัติราชการราย ๕ ปี ระดับส่วนราชการ ที่มีความสอดคล้องกับแผนระดับที่ ๑ อันประกอบด้วย ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐ ด้านที่ ๓ การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ด้านที่ ๔ การสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคมและด้านที่ ๖ การปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ แผนระดับที่ ๒ อันประกอบด้วย แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นที่ ๑๐ การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม ประเด็นที่ ๑๑ การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต ประเด็นที่ ๑๕ พลังทางสังคม และประเด็นที่ ๒๑ การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ แผนการปฏิรูปประเทศ ด้านวัฒนธรรม กีฬา แรงงาน และการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ (ฉบับปรับปรุง) และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) หมุดหมายที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ รวมทั้งแผนระดับที่ ๓ ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ แผนปฏิบัติการด้านการส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ยุทธศาสตร์ด้านมาตรฐานทางจริยธรรมและการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐ (พ.ศ. ๒๕๖๕-๒๕๗๐) และแผนปฏิบัติราชการด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

๒.๑ แผนระดับที่ ๑

แผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) สอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ๓ ประเด็นยุทธศาสตร์ คือ ด้านที่ ๓ การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ด้านที่ ๔ การสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม และด้านที่ ๖ การปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

๒.๑.๑ ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านที่ ๓ การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

(๑) เป้าหมาย

- คนไทยเป็นคนดี คนเก่ง มีคุณภาพ พร้อมสำหรับวิถีชีวิตในศตวรรษที่ ๒๑
- สังคมไทยมีสภาพแวดล้อมที่เอื้อและสนับสนุนต่อการพัฒนาคนตลอดช่วงชีวิต

(๒) ประเด็นยุทธศาสตร์

ประเด็นที่ ๑ การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม มุ่งเน้นให้สถาบันทางสังคมร่วมปลูกฝังค่านิยมวัฒนธรรมที่พึงประสงค์ โดยบูรณาการร่วมระหว่าง **“ครอบครัว ชุมชน ศาสนา การศึกษา และสื่อ”** ในการหล่อหลอมคนไทยให้มีคุณธรรม จริยธรรม ในลักษณะที่เป็น **“วิถี”** การดำเนินชีวิต

ประเด็นที่ ๒ การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต มุ่งเน้นการพัฒนาคนเชิงคุณภาพในทุกช่วงวัย ตั้งแต่ช่วงการตั้งครรภ์ ปฐมวัย วัยเด็ก วัยรุ่น วัยเรียน วัยผู้ใหญ่ วัยแรงงาน และวัยผู้สูงอายุ เพื่อสร้างทรัพยากรมนุษย์ที่มีศักยภาพ มีทักษะความรู้ เป็นคนดี มีวินัย เรียนรู้ได้ด้วยตนเองในทุกช่วงวัย มีความสามารถในการดำเนินชีวิตอย่างมีคุณค่า

ประเด็นที่ ๓ การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ มุ่งเน้นการสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทย การส่งเสริมบทบาทในการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน ครอบครัว และชุมชนในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การปลูกฝังและพัฒนาทักษะนอกห้องเรียน และการพัฒนาระบบฐานข้อมูลเพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

แผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) สามารถส่งผลต่อการบรรลุเป้าหมายตามประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านที่ ๓ การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ด้วยการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม การทำความดีของบุคลากรกระทรวงสาธารณสุขให้อยู่ในวิถีชีวิตเป็นพฤตินิสัย โดยการเปลี่ยนจากการปลูกฝังเป็นวิถีชีวิต เป็นคนดี คนเก่ง มีคุณภาพ มีจิตสำนึกร่วมเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวมและประโยชน์สุขของประชาชน มีความสามารถในการดำเนินชีวิตอย่างมีคุณค่าตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สร้างระบบนิเวศคุณธรรม จริยธรรม ในสถานที่ปฏิบัติงานอย่างยั่งยืน มีความพร้อมสำหรับวิถีชีวิตในศตวรรษที่ ๒๑

๒.๑.๒ ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านที่ ๔ การสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

(๑) เป้าหมาย

- การดึงเอาพลังของภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภาคเอกชน ประชาสังคม ชุมชน ท้องถิ่น มาร่วมขับเคลื่อน โดยการสนับสนุนการรวมตัวของประชาชนในการร่วมคิด ร่วมทำเพื่อส่วนรวม การกระจายอำนาจและความรับผิดชอบไปสู่กลไกบริหารราชการแผ่นดินในระดับท้องถิ่น การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการจัดการตนเอง

- การเตรียมความพร้อมของประชากรไทยทั้งในมิติสุขภาพ เศรษฐกิจ สังคม และสภาพแวดล้อมให้เป็นประชากรที่มีคุณภาพ สามารถพึ่งตนเองและทำประโยชน์แก่ครอบครัว ชุมชน และสังคมให้นานที่สุด โดยรัฐให้หลักประกันการเข้าถึงบริการและสวัสดิการที่มีคุณภาพอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง

(๒) ประเด็นยุทธศาสตร์

ประเด็นที่ ๓ การเสริมสร้างพลังทางสังคม โดยสร้างสังคมเข้มแข็งที่แบ่งปันไม่ทอดทิ้งกัน และมีคุณธรรม โดยสนับสนุนการรวมตัวและดึงพลังของภาคส่วนต่าง ๆ การรองรับสังคมผู้สูงวัยอย่างมีคุณภาพ และสนับสนุนการพัฒนาบนฐานทุนทางสังคมและวัฒนธรรม

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

แผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) สามารถส่งผลต่อการบรรลุเป้าหมายตามประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านที่ ๔ การสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ด้วยการสร้างสังคมกระทรวงสาธารณสุขที่มีความเข้มแข็งในระบบนิเวศคุณธรรม แบ่งปันความรัก ความสามัคคี เอื้ออาทรไม่ทอดทิ้งกัน สนับสนุนการรวมตัวและดึงพลังของภาคส่วนต่าง ๆ ในการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมของกระทรวงสาธารณสุขบนฐานทุนทางสังคมและวัฒนธรรมให้อยู่ในวิถีการดำเนินชีวิตและมีจิตสำนึกร่วม ก่อเกิดพลังทางสังคมกระทรวงสาธารณสุขเชิงบวก เกิดการสร้างโอกาสและความเสมอภาคในสังคมกระทรวงสาธารณสุข

๒.๑.๓ ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านที่ ๖ การปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

(๑) เป้าหมาย

ภาครัฐมีวัฒนธรรมการทำงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม ตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส ภาครัฐมีความโปร่งใสปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

(๒) ประเด็นยุทธศาสตร์

ประเด็นที่ ๑ ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการและให้บริการอย่างสะดวกรวดเร็ว โปร่งใส

ประเด็นที่ ๒ บุคลากรภาครัฐ เป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ

ประเด็นที่ ๓ ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

๒.๒ แผนระดับที่ ๒

๒.๒.๑ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

แผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) สอดคล้องและถ่ายทอดเป้าหมายทั้งระดับภาพรวมและระดับแผนย่อย รวมถึงแนวทางการพัฒนาจากแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นที่ ๑๐ การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม ประเด็นที่ ๑๑ การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต ประเด็นที่ ๑๕ พลังทางสังคม และประเด็นที่ ๒๑ การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ แผนการปฏิรูปประเทศ ด้านวัฒนธรรม กีฬา แรงงาน และการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ (ฉบับปรับปรุง) และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) หมุดหมายที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ ไปสู่การปฏิบัติในระดับโครงการ

(๑)ประเด็นที่ ๑๐ การปรับเปลี่ยนค่านิยม และวัฒนธรรม

(๑.๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

เป้าหมาย

คนไทยมีคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่ดีงาม และมีความรักและภูมิใจในความเป็นไทยมากขึ้น นำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำรงชีวิต สังคมไทยมีความสุขและเป็นที่ยอมรับของนานาประเทศมากขึ้น

ตัวชี้วัด

ดัชนีคุณธรรม ๕ ประการ ที่ปรากฏในแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นที่ ๑๐ การปรับเปลี่ยนค่านิยม และวัฒนธรรม ประกอบด้วย ความซื่อสัตย์สุจริต การมีจิตสาธารณะ การเป็นอยู่อย่างพอเพียง การกระทำอย่างรับผิดชอบ และความเป็นธรรมทางสังคม เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ จากปีฐาน ภายในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕

(๑.๒) แผนย่อยของแผนแม่บทฯ การปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม และการเสริมสร้างจิตสาธารณะและการเป็นพลเมืองที่ดี

แนวทางการพัฒนา

(๑) ปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมผ่านการเลี้ยงดูในครอบครัว ปลูกฝังค่านิยมและบรรทัดฐานวัฒนธรรมที่ดีผ่านสถาบันครอบครัว ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมที่พัฒนาในเรื่องคุณธรรม จริยธรรม การมัธยัสถ์อดออม ซื่อสัตย์ และดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สร้างเสริมให้สถาบันครอบครัวเข้มแข็งและอบอุ่น

(๒) บูรณาการเรื่องความซื่อสัตย์ วินัย คุณธรรม จริยธรรม และด้านสิ่งแวดล้อมในการจัดการเรียนการสอนในและนอกสถานศึกษา จัดให้มีการเรียนการสอนตามพระราชดำริ หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในสถานศึกษา จัดให้มีการเรียนรู้ทางศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมของชาติและภูมิปัญญาท้องถิ่น รวมทั้งการตระหนักรู้และการมีส่วนร่วมด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้รองรับการเปลี่ยนแปลงทั้งในประเทศและต่างประเทศ

(๓) สร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางศาสนา เพื่อเผยแพร่หลักคำสอนที่ดี อุปถัมภ์คุ้มครองศาสนา ส่งเสริมกิจกรรมและการนำหลักธรรมทางศาสนามาใช้ในชีวิตประจำวัน

(๔) ปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมโดยใช้ชุมชนเป็นฐาน อนุรักษ์พัฒนาและสืบสานมรดกทางศิลปะวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รณรงค์ส่งเสริมความเป็นไทยในระดับท้องถิ่นและชุมชน จัดให้มีพื้นที่มรดกทางวัฒนธรรมของพื้นที่ส่งเสริมชุมชนให้เป็นฐานการสร้างวิถีชีวิตพอเพียง

(๕) การส่งเสริมให้คนไทยมีจิตสาธารณะและมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม สร้างจิตสาธารณะและจิตอาสาโดยใช้ประโยชน์จากความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพื่อรับผิดชอบต่อส่วนรวม สร้างเสริมผู้นำการเปลี่ยนแปลง และต้นแบบที่ดีทั้งระดับบุคคลและองค์กร โดยการยกย่องผู้นำที่มีจิตสาธารณะและจิตอาสา และมีความรับผิดชอบต่อสังคม ส่งเสริมสนับสนุนให้มีกลไกการดำเนินงานในการเสริมสร้างการพัฒนาจิตสาธารณะและจิตอาสาเพื่อสังคมและส่วนรวม โดยส่งเสริมและสนับสนุนองค์กรสาธารณะที่ไม่หวังผลประโยชน์

เป้าหมายของแผนย่อย

คนไทยเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ มีความพร้อมในทุกมิติตามมาตรฐานและสมดุลทั้งด้านสติปัญญา คุณธรรม จริยธรรม มีจิตวิญญาณที่ดี เข้าใจในการปฏิบัติตนปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมดีขึ้น

ตัวชี้วัด

ประชากรอายุ ๑๓ ปีขึ้นไป มีกิจกรรมการปฏิบัติตนที่สะท้อนการมีคุณธรรม จริยธรรม เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ ต่อปี

(๑.๓) แผนย่อยของแผนแม่บทฯ การใช้สื่อและสื่อสารมวลชนในการปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมของคนในสังคม

แนวทางการพัฒนา

(๑) พัฒนาสื่อสร้างสรรค์ โดยจัดเวลาและพื้นที่ออกอากาศสื่อกระแสหลักให้แก่สื่อสร้างสรรค์ รวมทั้งการส่งเสริมการใช้สื่อออนไลน์และเครือข่ายสังคมออนไลน์อย่างสร้างสรรค์ เพื่อนำเสนอตัวอย่างของการมีคุณธรรม จริยธรรม และการมีจิตอาสา จิตสาธารณะ เพื่อปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ สร้างความรู้ความเข้าใจในบทบาท สิทธิ และหน้าที่การเป็นพลเมืองที่ดีให้กับประชาชนทั่วไป

(๒) พัฒนาระบบโครงสร้างเครือข่ายด้านข้อมูล เพื่อเป็นช่องทางให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้อง มีคุณภาพ และเชื่อถือได้

เป้าหมายของแผนย่อย

สื่อในสังคมไทยมีความเข้มแข็ง สามารถสร้างภูมิคุ้มกันให้แก่ประชาชนในสังคม ทำให้เกิดสังคมแห่งการเรียนรู้ปลอดภัยและสร้างสรรค์เพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด

ระดับความสำเร็จของการสร้างการรับรู้ ความตระหนัด และการใช้สื่ออย่างปลอดภัย และสร้างสรรค์ของประชาชนกลุ่มเป้าหมาย เฉลี่ยร้อยละ ๘๐ ภายในปี ๒๕๗๐

(๒) ประเด็นที่ ๑๑ การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต

(๒.๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

เป้าหมาย

คนไทยทุกช่วงวัยที่มีคุณภาพเพิ่มขึ้น ได้รับการพัฒนาอย่างสมดุลทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา และคุณธรรมจริยธรรม เป็นผู้ที่มีความรู้และทักษะในศตวรรษที่ ๒๑ รักการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

ตัวชี้วัด

ดัชนีการพัฒนามนุษย์ ค่าคะแนน ๐.๘๒ ภายในปี ๒๕๗๐

(๒.๒) แผนย่อยของแผนแม่บทฯ การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพมนุษย์

แนวทางการพัฒนา

(๑) สร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทย สร้างครอบครัวที่เหมาะสมกับโลกศตวรรษที่ ๒๑ พัฒนาทักษะชีวิตและการเรียนรู้ การทำงานและการดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพของประชากรแต่ละช่วงวัย รวมถึงการให้ทุกภาคส่วนในสังคมเข้ามามีส่วนร่วม พร้อมทั้งการพัฒนาสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการสร้างครอบครัวอบอุ่นเข้มแข็ง

(๒) ส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ครอบครัว และชุมชนในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สร้างความตระหนักถึงความสำคัญของกาพัฒนาตนเองและการมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาและพัฒนาสังคม รวมทั้งสนับสนุนด้านวิชาการและสร้างนวัตกรรมที่สนับสนุนการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน เพื่อให้องค์กรเครือข่ายชุมชนมีความเข้มแข็ง

เป้าหมายของแผนย่อย

ครอบครัวไทยมีความเข้มแข็งและมีจิตสำนึกความเป็นไทย ดำรงชีวิตแบบพอเพียงมากขึ้น

ตัวชี้วัด

ดัชนีครอบครัวอบอุ่นเพิ่มขึ้น เฉลี่ยร้อยละ ๘๐ ภายในปี ๒๕๗๐

(๓) ประเด็นที่ ๑๕ พลังทางสังคม

(๓.๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

เป้าหมาย

ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคมเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด

มิติด้านโอกาสของดัชนีชี้วัดความก้าวหน้าทางสังคม เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ภายในปี ๒๕๗๐

(๓.๒) แผนย่อยของแผนแม่บทฯ การเสริมสร้างทุนทางสังคม

แนวทางการพัฒนา

ต่อยอดการพัฒนาบนฐานทุนทางสังคมและวัฒนธรรม โดยการอนุรักษ์และฟื้นฟูทุนทางสังคมและวัฒนธรรมของแต่ละชุมชน ถ่ายทอดองค์ความรู้และภูมิปัญญา การสร้างความภาคภูมิใจในรากเหง้าของคนในท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมทุนทางสังคมและวัฒนธรรมของท้องถิ่นให้ดำรงอยู่และสามารถนำไปต่อยอดพัฒนาสู่เศรษฐกิจสร้างสรรค์ รวมทั้งส่งเสริมความร่วมมือขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคีการพัฒนาต่าง ๆ ในการยกระดับคุณค่าที่หลากหลายทางสังคมและวัฒนธรรม การพัฒนานวัตกรรมจากทุนทางวัฒนธรรมเพื่อต่อยอดสู่การเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจที่สร้างสรรค์ และการส่งเสริมความร่วมมือด้านวัฒนธรรมระหว่างประเทศบนฐานมรดกทางวัฒนธรรมที่มีร่วมกันกับประเทศไทยโดยเฉพาะอย่างยิ่งในภูมิภาคอาเซียน รวมถึงการยกระดับเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติและของโลก

เป้าหมายของแผนย่อย

ภาคีการพัฒนามีบทบาทในการพัฒนาสังคมมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง

ตัวชี้วัด

ดัชนีวัดทุนทางสังคม เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ภายในปี ๒๕๗๐

(๔) ประเด็นที่ ๒๑ การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

(๔.๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

เป้าหมาย

ประเทศไทยปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

ตัวชี้วัด

ดัชนีการรับรู้การทุจริตของประเทศไทย อยู่ในอันดับ ๑ ใน ๔๓ และ / หรือได้คะแนนไม่ต่ำกว่า ๕๗ คะแนน ภายในปี ๒๕๗๐

(๔.๒) แผนย่อยของแผนแม่บทฯ การป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ

แนวทางการพัฒนา

(๑) ปลุกและปลุกจิตสำนึกการเป็นพลเมืองที่ดี มีวัฒนธรรมสุจริต และการปลูกฝังและหล่อหลอมวัฒนธรรมในกลุ่มเด็กและเยาวชนทุกช่วงวัย ทุกระดับ มุ่งเน้นการปรับพฤติกรรมคน โดยการ “ปลูก” และ “ปลุก” จิตสำนึกความเป็นพลเมืองที่ดีมีวัฒนธรรมสุจริต สามารถแยกแยะได้ว่าสิ่งใดเป็นประโยชน์ส่วนตน สิ่งใดเป็นประโยชน์ส่วนรวม มีความละอายต่อการกระทำความผิด ไม่เพิกเฉยอดทนต่อการทุจริต และเข้ามามีส่วนร่วมในการต่อต้านการทุจริตทุกรูปแบบ รวมถึงการส่งเสริมการสร้างวัฒนธรรมและค่านิยมสุจริตในระดับชุมชน เพื่อนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมค่านิยมที่ยึดประโยชน์สาธารณะมากกว่าประโยชน์ส่วนตน และต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบในทุกรูปแบบ โดยเฉพาะการส่งเสริมวัฒนธรรมสุจริตผ่านหลักสูตรการศึกษาภาคบังคับ เด็กไทยทุกคนต้องเรียนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติตั้งแต่ระดับปฐมวัยจนถึงระดับอุดมศึกษา เพื่อปฏิรูป “พลเมืองไทยในอนาคต” ให้มีความเป็นพลเมืองเต็มขั้น สามารถ

ทำหน้าที่เป็นพลเมืองที่ดี มีจิตสำนึกยึดมั่นในความซื่อสัตย์สุจริต มีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม มีระเบียบวินัย และเคารพกฎหมาย

(๒) ส่งเสริมการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐให้มีความใสสะอาดปราศจากพฤติกรรมที่ส่อไปในทางทุจริต โดยการปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างเปิดเผย โปร่งใส ถูกต้องเป็นธรรม ไม่คดโกง รู้จักแยกแยะเรื่องส่วนตัวออกจากหน้าที่การงาน การสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารงานตลอดจนการสร้างจิตสำนึกและค่านิยมในการต่อต้านการทุจริตให้แก่บุคลากรขององค์กร โดยการสนับสนุนให้ข้าราชการและเจ้าหน้าที่รัฐเข้ามามีส่วนร่วมเป็นเครือข่ายต่อต้านการทุจริตในหน่วยงานภาครัฐ เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการเฝ้าระวัง สอดส่อง ติดตามพฤติกรรมเสี่ยง และแจ้งเบาะแส เพื่อสกัดกั้นมิให้เกิดการทุจริตประพฤติมิชอบได้ โดยมีมาตรการสนับสนุนและคุ้มครองผู้แจ้งเบาะแส

(๓) พัฒนาค่านิยมของนักการเมืองให้มีเจตนารมณ์ที่แน่วแน่ในการทำตนเป็นแบบอย่างที่ดี มีคุณธรรมจริยธรรม ความซื่อสัตย์สุจริต เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม เนื่องจากผู้บริหารประเทศ / ท้องถิ่น / ชุมชน ต้องมีคุณธรรมและจริยธรรมสูงกว่ามาตรฐานทางจริยธรรมทั่วไปในสังคม เพื่อเป็นต้นแบบแก่ประชาชน เด็ก เยาวชน และ สังคมโดยรวม โดยนอกเหนือจากคุณสมบัติตามที่กำหนดตามกฎหมายแล้ว ผู้บริหารประเทศต้องมีคุณสมบัติทางจริยธรรมด้วย มีการพัฒนางานยกระดับการมีจริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เพื่อสร้างนักการเมืองที่มีคุณธรรมจริยธรรม รวมทั้งกำกับจริยธรรมภายในพรรคการเมือง

(๔) ปรับ “ระบบ” เพื่อลดจำนวนคดีทุจริตและประพฤติมิชอบในหน่วยงานภาครัฐ มุ่งเน้นการสร้างนวัตกรรมการต่อสู้การทุจริตอย่างต่อเนื่อง เพื่อสนับสนุนให้การดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐมีความโปร่งใส ตรวจสอบได้ในทุกขั้นตอนการดำเนินงาน และมีความเท่าทันต่อพลวัตรของการทุจริต โดยการพัฒนาเครื่องมือเพื่อสร้างความโปร่งใส มุ่งเน้นการสร้างนวัตกรรมและมาตรการในการต่อต้านการทุจริตที่มีประสิทธิภาพและเท่าทันต่อพลวัตของการทุจริต รวมถึงการประเมินความเสี่ยงด้านการทุจริต เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐมีมาตรการระบบ หรือแนวทางในการบริหารจัดการความเสี่ยงของการดำเนินงานที่อาจก่อให้เกิดการทุจริต และการบูรณาการการติดตามประเมินผลการป้องกันและปราบปรามการทุจริตภาครัฐในโครงการลงทุนขนาดใหญ่ของรัฐและรัฐวิสาหกิจ ตั้งแต่ ขั้นวางแผนก่อนดำเนินงาน ขั้นระหว่างการดำเนินงาน และขั้นสรุปผลหลังการดำเนินโครงการ

(๕) ปรับระบบงานและโครงสร้างองค์กรที่เอื้อต่อการลดการใช้ดุลพินิจในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ เช่น การนำระบบเทคโนโลยีเข้ามาใช้แทนการใช้ดุลยพินิจเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงาน การสร้างมาตรฐานที่โปร่งใสในกระบวนการบริการของภาครัฐ ลดขั้นตอนกระบวนการและระยะเวลาในการปฏิบัติงานด้วยวิธีปฏิบัติที่ชัดเจน ตรวจสอบได้ ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง เพื่อลดการใช้ดุลยพินิจของผู้มีอำนาจในการพิจารณาอนุมัติอนุญาต รวมถึงการสร้างความโปร่งใสในการบริการข้อมูลภาครัฐทั้งระบบ โดยการพัฒนาระบบข้อมูลดิจิทัลที่มีการกำหนดกฎเกณฑ์ กติกา กระบวนการ ขั้นตอนการดำเนินงาน การเข้าถึงข้อมูล รวมถึงข้อมูล

การจัดซื้อจัดจ้างและการใช้งบประมาณของหน่วยงานภาครัฐ เพื่อส่งเสริมการเข้าถึงข้อมูลสาธารณะ สร้างความโปร่งใส และส่งเสริมให้มีการตรวจสอบการบริหารจัดการของภาครัฐโดยสาธารณชน ซึ่งรวมถึงการมีกลไกที่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการตรวจสอบการจัดซื้อจัดจ้าง และการดำเนินการภาครัฐ เพื่อบูรณาการการทำงานของรัฐและประชาชน รวมถึงส่งเสริมสนับสนุนการตื่นตัวและเพิ่มขีดความสามารถของประชาชนในการร่วมเฝ้าระวัง และป้องกันการทุจริตคอร์รัปชันที่มีอยู่ใกล้ตัวโดยมีมาตรการสนับสนุนและคุ้มครองผู้ชี้เบาะแสที่สามารถสร้างความเชื่อมั่นและมั่นใจให้กับผู้ให้เบาะแส

เป้าหมายของแผนย่อย

ประชาชนมีวัฒนธรรมและพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริต

ตัวชี้วัด

เด็กและเยาวชนไทยมีพฤติกรรมที่ยึดมั่นความซื่อสัตย์สุจริต ร้อยละ ๖๐ ในปี พ.ศ. ๒๕๗๐

๒.๒.๒ แผนการปฏิรูปประเทศ

แผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) มีความสอดคล้องกับแผนการปฏิรูปประเทศ ประเด็นที่ ๑๓ ด้านวัฒนธรรม กีฬา แรงงาน และการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และประเด็นที่ ๒๑ ด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ (ฉบับปรับปรุง)

แผนการปฏิรูปประเทศ ประเด็นที่ ๑๓ ด้านวัฒนธรรม กีฬา แรงงาน และการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

๑. วัตถุประสงค์รวม

การนำหลักธรรมทางศาสนามาใช้ในการพัฒนาจิตใจ ปัญญา และการพัฒนาประเทศ มรดกทางวัฒนธรรม เอกลักษณ์ที่ดีงามของชาติ การส่งเสริมและพัฒนาการกีฬาเพื่อสุขภาพ พร้อมนำมาใช้เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจสังคมและความเป็นเลิศ การส่งเสริมการมีงานทำ การคุ้มครองแรงงานให้มีความปลอดภัย สุขอนามัย รายได้และสวัสดิการที่ดี การประกันสังคม การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในด้านความมั่นคง สุขภาพ และปัจจัยในการดำรงชีวิต แต่ละมิติล้วนมีความเชื่อมโยงกันและสามารถทำให้เกิดการหลอมรวมนำไปสู่เป้าหมายการพัฒนาคนในชาติให้มีความเข้มแข็ง บนพื้นฐานของเศรษฐกิจที่พอเพียงแต่มีความเข้มแข็งมั่นคงโดยมี “วัฒนธรรม” เป็นพื้นฐานของการสะท้อนความเป็นชาติ ที่ต้องผสานกับความเข้าใจในอิทธิพลและบริบทของกระแสโลกเพื่อให้เกิดความสมดุลทั้งสองส่วน อีกทั้งยังรวมถึงการสร้างสังคมบนฐานของคุณธรรมจริยธรรม ร่วมกับ “กีฬาและการออกกำลังกาย” ที่จะช่วยสร้างผลลัพธ์สำคัญสองส่วนคือ สุขภาพที่ดีและการสร้างทัศนคติที่พึงประสงค์ ไม่ว่าจะเป็นการสร้างความเคารพ (Respect) ทั้งต่อผู้อื่น ตนเอง และกฎกติกาของสังคม ด้านมิตรภาพ (Friendship Excellence) ที่ทลายขีดจำกัดของมนุษย์ ภายใต้แนวคิด “เร็วขึ้น สูงขึ้น แข็งแรงขึ้น” และเรื่อง “แรงงาน” คือ การพัฒนากำลังแรงงาน (Supply) ให้มีคุณภาพ และมีความสามารถเป็นผู้ประกอบการเอง เพื่อสร้างผลผลิตให้ประเทศและนำมาซึ่งความมั่นคงทั้งของตนเอง สังคม ร่วมกับ “การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์”

เพื่อเป็นการเติมเต็มการพัฒนาและส่งเสริมในมิติอื่น ๆ สำหรับคนทุกกลุ่ม ทุกช่วงวัย ตั้งแต่แรกเกิดในทุกภาคส่วนและในทุกพื้นที่ เพื่อให้ได้รับการพัฒนาไปสู่ศักยภาพสูงสุดมีความสุขของแต่ละคน มีสมรรถนะสอดรับกับบริบทการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ ๒๑ เตรียมความพร้อมสู่ความเป็นเลิศ นำไปสู่การเติบโตและสร้างความมั่นคงในชีวิตได้อย่างยั่งยืน สามารถเป็นที่พึ่งของตนเองและสังคมจนวาระสุดท้ายของชีวิต เพื่อเป็นภาระแก่สังคมและครอบครัวด้วย และระยะเวลาสั้นที่สุดที่ต้องอาศัยผู้อื่นค้ำจุนดูแล

๒. เป้าหมายรวม

ประเทศชาติมั่นคงประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน

แผนการปฏิรูปประเทศ ประเด็นที่ ๒๑ ด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ

๑. วัตถุประสงค์รวม

๑.๑ ให้มีการส่งเสริม สนับสนุน และให้ความรู้แก่ประชาชนเกี่ยวกับการทุจริตประพฤติมิชอบ รวมทั้งให้มีกฎหมายในการส่งเสริมให้ประชาชนรวมตัวกันเพื่อมีส่วนร่วมในการต่อต้านการทุจริตและชี้เบาะแสเมื่อพบเห็นการกระทำความผิดโดยมีมาตรการสนับสนุนและการคุ้มครองผู้ชี้เบาะแสด้วย

๑.๒ ให้มีมาตรการควบคุม กำกับ ติดตาม การบริหารจัดการของหน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชน โดยเฉพาะการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตของบุคลากร ใช้ดุลยพินิจโดยสุจริต ภายใต้กรอบธรรมาภิบาลและการกำกับกิจการที่ดีอย่างแท้จริง

๑.๓ ให้มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารภาครัฐให้ประชาชนสามารถเข้าถึงและตรวจสอบได้ และสนับสนุนแนวรวมปฏิบัติของภาคเอกชนในการต่อต้านการทุจริต เพื่อขจัดปัญหาการทุจริตที่เกี่ยวข้องกับการติดต่อกับหน่วยงานภาครัฐ

๑.๔ ยกระดับการบังคับใช้มาตรการทางวินัย มาตรการทางปกครอง หรือมาตรการทางกฎหมายต่อเจ้าพนักงานของรัฐที่ถูกกล่าวหาว่าประพฤติมิชอบหรือกระทำการทุจริตและประพฤติมิชอบอย่างเคร่งครัด

๑.๕ ปรับปรุงประสิทธิภาพการบังคับใช้กฎหมายในกระบวนการยุติธรรมทุกขั้นตอน (ไต่สวน ชี้มูล ฟ้องศาล พิพากษา) ทั้งแพ่งและอาญาให้รวดเร็ว รุนแรง เด็ดขาด เป็นธรรม เสมอภาค โดยเฉพาะมีการจัดทำและบูรณาการฐานข้อมูลคดีทุจริต ตลอดจนเร่งรัดการติดตามนำทรัพย์สินที่เกิดจากการกระทำผิดทั้งในประเทศและต่างประเทศตกเป็นของแผ่นดิน และในกรณีที่ยังไม่มีกฎหมายที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล ก็ให้เร่งบัญญัติเพิ่มเติม

๒. เป้าหมายรวม

ประเทศไทยมีระดับคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index) อยู่ใน ๒๐ อันดับแรกของโลกในปี ๒๕๗๙

๒.๒.๓ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

แผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ในระดับวัตถุประสงค์ เป้าหมายหลักตามหมุดหมายการพัฒนา และเป้าหมายหลัก

๑. วัตถุประสงค์

พลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างคุณค่าอย่างยั่งยืน”

๒. เป้าหมายตามหมุดหมายการพัฒนา

หมุดหมายที่ ๑๒ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัยมีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

ตัวชี้วัด

(๑) ความพึงพอใจในคุณภาพการให้บริการของภาครัฐไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๘๕

(๒) ผลการสำรวจรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ ในองค์ประกอบดัชนีรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ ดัชนีการมีส่วนร่วมทางอิเล็กทรอนิกส์ ดัชนีทุนมมุษย์ และดัชนีการให้บริการภาครัฐออนไลน์ ไม่ต่ำกว่าอันดับที่ ๔๐ ของโลก และมีคะแนนไม่ต่ำกว่า ๐.๘๒

๓. เป้าหมายหลัก

ประการที่ ๓ การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม

ประการที่ ๕ การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับความเสี่ยงและการเปลี่ยนแปลงภายใต้บริบทใหม่

ตัวชี้วัด

อันดับประสิทธิภาพของรัฐบาล อยู่ในอันดับที่ ๑๕ ภายในปี ๒๕๗๐

๒.๒.๔ นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ

แผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) สอดคล้องกับนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ ในนโยบายความมั่นคงแห่งชาติที่ ๙ เสริมสร้างความมั่นคงของชาติจากภัยทุจริต แผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคง รองรับนโยบายที่ ๑๑ การเสริมสร้างความมั่นคง

๒.๓ แผนระดับที่ ๓

แผนปฏิบัติการด้านการส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) เป็นแผนปฏิบัติการที่ต่อเนื่องจากแผนแม่บทส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๕๙-๒๕๖๔) ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๙ และยังเป็นแผนส่งเสริมคุณธรรมฉบับแรกของประเทศไทยอีกด้วย เป็นแผนระดับที่ ๓ ที่เป็นแผนการพัฒนาเชิงประเด็น (Issue-based) และสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐ เรื่อง แนวทางการเสนอแผนเข้าสู่การพิจารณาของคณะรัฐมนตรี มีวัตถุประสงค์เพื่อให้หน่วยงานทุกภาคส่วนร่วมขับเคลื่อนให้คุณธรรมเป็นคุณค่าหลักนำการพัฒนา ให้เกิดการพัฒนาเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ครบทุกมิติทุกช่วงวัย เป็นคนดี คนเก่ง มีคุณภาพ เข้มแข็ง มีภูมิคุ้มกัน และนำพลังบวกมาสร้างความร่วมมือแก้ปัญหา

วิกฤติและเหตุการณ์พลิกผันต่าง ๆ ที่กำลังเผชิญในปัจจุบันและอาจเกิดขึ้นในอนาคต พร้อมไปกับการบรรลุเป้าหมาย และตัวชี้วัดของยุทธศาสตร์ชาติ และแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติประเด็นที่ ๑๐ การปรับเปลี่ยนค่านิยมทางวัฒนธรรมเป็นหลัก และบางส่วนของประเด็นที่ ๑๑ การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาเสริมสร้างทรัพยากรมนุษย์ประเด็นที่ ๓ และแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติประเด็นที่ ๑๕ พลังทางสังคม ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติด้านโอกาสและความเสมอภาคประเด็นที่ ๔ และประเด็นที่ ๒๑ การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ ประเด็นที่ ๖ และสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ด้านมาตรฐานทางจริยธรรมและการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐ (พ.ศ. ๒๕๖๕-๒๕๗๐) ที่มีวัตถุประสงค์ที่สำคัญคือเพื่อเป็นกรอบและกลไกในการขับเคลื่อนการดำเนินการรักษาจริยธรรมและส่งเสริม พัฒนาจริยธรรมให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยองค์กรกลางบริหารงานบุคคล (ตามมาตรา ๓ และมาตรา ๒๐ ของพระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. ๒๕๖๒) และหน่วยงานของรัฐใช้เป็นแนวทางในการขับเคลื่อนงานด้านการส่งเสริมจริยธรรม ภายในระยะเวลา ๕ ปี นับตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๖๕-๒๕๗๐ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการขับเคลื่อนระบบราชการและองค์กรภาครัฐให้บรรลุเป้าหมายตามแผนการพัฒนาชาติระยะยาว ตามยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐) และแผนการปฏิรูปประเทศด้านการบริหารราชการแผ่นดิน และแผนการปฏิรูปประเทศด้านการป้องกันและการปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ อีกทั้งยังเป็นภารกิจที่มีความสำคัญและเชื่อมโยงกับการขับเคลื่อนงานด้านการส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ และงานด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ทั้งนี้ ยุทธศาสตร์ด้านมาตรฐานทางจริยธรรมและการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐ (พ.ศ. ๒๕๖๕-๒๕๗๐) กำหนดขึ้นเพื่อเป็นกรอบในการขับเคลื่อนงานด้านการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐ นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับแผนปฏิบัติการด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) อีกด้วย

๒.๓.๑ สาระสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ประกอบด้วย วัตถุประสงค์ เป้าหมาย / ตัวชี้วัดหลัก และเป้าหมาย / ตัวชี้วัดภายใต้ ๓ แผนย่อย และแนวทางการพัฒนา สรุปได้ดังนี้

วัตถุประสงค์

นอกจากเป็นเครื่องมือสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการแปลง แนวทางการพัฒนาของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติผลักดันไปสู่การปฏิบัติและบริหารการดำเนินงานให้ บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายของแผนแม่บทฯ ภายในกรอบระยะเวลาที่กำหนด ยังมีวัตถุประสงค์สำคัญ คือ

๑. เพื่อให้ทุกภาคส่วนเข้ามาร่วมส่งเสริมสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการส่งเสริมคุณธรรม / การทำความดีที่เหมาะสมกับบริบทของสังคมไทย

๒. เพื่อให้ทุกภาคส่วน โดยเฉพาะภาครัฐพัฒนาระบบและการเสริมสร้างขีดความสามารถของกลไกเพื่อการขับเคลื่อนและส่งเสริมคุณธรรม

๓. เพื่อให้ทุกภาคส่วนเข้ามาร่วมส่งเสริมการเรียนรู้ และการพัฒนาศักยภาพคนและองค์กรเครือข่ายเพื่อขับเคลื่อนการส่งเสริมคุณธรรม

เป้าหมายและตัวชี้วัด

โดยมีเป้าหมาย และค่าเป้าหมาย / ตัวชี้วัดเชิงผลลัพธ์ คือ

๑. เป้าหมายคนไทยมีพฤติกรรมที่สะท้อนการมีคุณธรรมเพิ่มขึ้น มุ่งสู่สังคมคุณธรรมที่คนไทยอยู่ร่วมกันด้วยความสมานฉันท์ ภายใต้หลักธรรมทางศาสนา หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิถีวัฒนธรรมไทยที่ดีงาม และประเทศไทยปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

๒. ค่าเป้าหมาย / ตัวชี้วัด

๒.๑ ดัชนีคุณธรรม ๕ ประการ “พอเพียง วินัย สุจริต จิตอาสา และกตัญญูญู” เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ ต่อปี จากข้อมูลปีฐาน (พ.ศ. ๒๕๖๕)

๒.๒ หน่วยงานภาครัฐน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการบริหารงานมีค่า ITA เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ จากข้อมูลปีฐาน (พ.ศ. ๒๕๖๖)

แนวทางการพัฒนา

ได้กำหนดเป็น ๓ แผนย่อย เพื่อให้การดำเนินการบรรลุวัตถุประสงค์ของแผนปฏิบัติการด้านการส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) และสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาของแผนระดับ ๒ ที่เกี่ยวข้อง นำไปสู่ผลสัมฤทธิ์ ตามเป้าหมายของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ โดยมุ่งเน้นบทบาทของผู้นำองค์กร / ชุมชน เป็นแบบอย่างในด้านคุณธรรมและสนับสนุนกิจกรรม โดยมีเป้าหมาย และค่าเป้าหมาย / ตัวชี้วัดของแผนย่อย ๑-๓ ประกอบด้วย

แผนย่อย ๑ การส่งเสริมสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการส่งเสริมคุณธรรม / การทำความดีที่เหมาะสมกับบริบทของสังคมไทย

เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมายรวม
เป้าหมายที่ ๑ ประชากรมีกิจกรรมการปฏิบัติตนที่สะท้อนการมีคุณธรรมจริยธรรมเพิ่มขึ้น	ประชากรอายุ ๑๓ ปีขึ้นไป มีกิจกรรมการปฏิบัติตนที่สะท้อนการมีคุณธรรมจริยธรรม (ร้อยละต่อปี)	เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ ต่อปี จากข้อมูลปีฐาน ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ เป็นค่าตั้งต้น (Baseline)
เป้าหมายที่ ๒ จำนวนเครือข่ายทางสังคมที่มีขีดความสามารถในการส่งเสริมคุณธรรมในสังคมไทยเพิ่มขึ้น	จำนวนเครือข่ายทางสังคม มีขีดความสามารถในการส่งเสริมคุณธรรมในสังคมไทยเพิ่มขึ้น (ร้อยละต่อปี)	เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ ต่อปี จากข้อมูลปีฐาน ปี พ.ศ. ๒๕๖๕ เป็นค่าตั้งต้น (Baseline)

แนวทางการพัฒนา

๑. สร้างพื้นที่และสนับสนุนกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมหรือการทำความดี

๒. ยกย่องเชิดชูเกียรติบุคคลและองค์กรด้านการส่งเสริมคุณธรรม

๓. ส่งเสริมให้สถาบันศาสนาเป็นศูนย์กลางชุมชนและขับเคลื่อนคุณธรรมด้วยพลังบวร

๔. พัฒนาขีดความสามารถของชุมชน องค์กร อำเภอ จังหวัด คุณธรรมสู่การสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจด้วยผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรม

๕. ส่งเสริมการนำคุณธรรมเพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม การป้องกันและแก้ไขปัญหาอันเกิดจากภัยธรรมชาติ และวิกฤติโรคอุบัติใหม่

๖. สนับสนุนส่งเสริมกลไกของชุมชนให้มีระบบพี่เลี้ยง

แนวทางการพัฒนา	ชุดโครงการ	หน่วยงานรับผิดชอบ
แนวทางการพัฒนาที่ ๑ สร้างพื้นที่และสนับสนุนกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมหรือการทำความดี	๑. ชุดโครงการสร้างเสริมสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการส่งเสริมคุณธรรมบนฐานชีวิตวิถีใหม่	หน่วยงานทุกภาคส่วน
	๒. ชุดโครงการพัฒนาชุมชน องค์กร อำเภอ จังหวัดคุณธรรม	หน่วยงานทุกภาคส่วน
	๓. ชุดโครงการพิพิธภัณฑ์ในมิติด้านคุณธรรม	- กระทรวงวัฒนธรรม - สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ - องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
แนวทางการพัฒนาที่ ๒ ยกย่องเชิดชูเกียรติบุคคลและองค์กรด้านการส่งเสริมคุณธรรม	๑. ชุดโครงการค้นหา / คัดเลือก / ยกย่องเชิดชูบุคคลด้านการส่งเสริมคุณธรรม	หน่วยงานทุกภาคส่วน
	๒. ชุดโครงการค้นหา / คัดเลือก / ยกย่องเชิดชูองค์กรด้านการส่งเสริมคุณธรรม	หน่วยงานทุกภาคส่วน
แนวทางการพัฒนาที่ ๓ ส่งเสริมให้สถาบันศาสนาเป็นศูนย์กลางชุมชนและขับเคลื่อนคุณธรรมด้วยพลังบวร	ชุดโครงการส่งเสริมสถาบันศาสนาเป็นศูนย์กลางชุมชนและขับเคลื่อนคุณธรรมด้านพลังบวร (บ้าน-วัด / ศาสนสถาน-โรงเรียน / ส่วนราชการ)	- กระทรวงมหาดไทย - กระทรวงวัฒนธรรม - สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ
แนวทางการพัฒนาที่ ๔ พัฒนาขีดความสามารถของชุมชน องค์กร อำเภอ จังหวัด คุณธรรมสู่การสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจด้วยผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรม	ชุดโครงการพัฒนาขีดความสามารถของชุมชน องค์กร อำเภอ จังหวัด คุณธรรมสู่การสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจด้วยผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรม	- สำนักนายกรัฐมนตรี - กระทรวงมหาดไทย - กระทรวงวัฒนธรรม - กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

แนวทางการพัฒนา	ชุดโครงการ	หน่วยงานรับผิดชอบ
แนวทางการพัฒนาที่ ๕ ส่งเสริมการนำคุณธรรมเพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม การป้องกันและแก้ไขปัญหาอันเกิดจากภัยธรรมชาติและวิกฤติโรคอุบัติใหม่	๑. ชุดโครงการส่งเสริมการนำคุณธรรมเพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม	หน่วยงานทุกภาคส่วน
	๒. ชุดโครงการส่งเสริมการนำคุณธรรมเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาอันเกิดจากภัยธรรมชาติ และวิกฤติโรคอุบัติใหม่	- สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ - หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
แนวทางการพัฒนาที่ ๖ สนับสนุนส่งเสริมกลไกของชุมชนให้มีระบบพี่เลี้ยง	ชุดโครงการพัฒนาระบบพี่เลี้ยงชุมชน	- กระทรวงมหาดไทย - กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ - กระทรวงวัฒนธรรม

แผนย่อย ๒ การพัฒนาระบบและการเสริมสร้างขีดความสามารถของกลไกเพื่อการขับเคลื่อนและส่งเสริมคุณธรรม

เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมายรวม
เป้าหมายที่ ๑ จำนวนเครือข่าย / องค์กรที่ร่วมกันทำกิจกรรมสาธารณะเพิ่มขึ้น	จำนวนเครือข่าย / องค์กรจากทุกภาคส่วนที่ร่วมกันทำกิจกรรมสาธารณะเพิ่มขึ้น (ร้อยละต่อปี)	เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปี จากข้อมูลปีฐาน ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ เป็นค่าตั้งต้น (Baseline)
เป้าหมายที่ ๒ จำนวนองค์กรเครือข่ายทางสังคมที่มีการพัฒนาระบบเครดิตทางสังคม (Social Credit) เพื่อรองรับการส่งเสริมคุณธรรมเพิ่มขึ้น	จำนวนองค์กรเครือข่ายทางสังคมที่มีการพัฒนาระบบเครดิตทางสังคม (Social Credit) ที่เหมาะสมกับบริบทของสังคมไทย เพื่อรองรับการส่งเสริมคุณธรรมเพิ่มขึ้น (ร้อยละต่อปี)	เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปี จากข้อมูลปีฐาน ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ เป็นค่าตั้งต้น (Baseline)
เป้าหมายที่ ๓ หน่วยงานภาครัฐน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการบริหารงานมีค่า ITA เพิ่มขึ้น	จำนวนหน่วยงานภาครัฐมีค่า ITA ผ่านเกณฑ์มาตรฐานเพิ่มขึ้น (ร้อยละต่อปี)	เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปี จากข้อมูลปีฐาน ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ เป็นค่าตั้งต้น (Baseline)

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมในทุกช่วงวัยโดยนำนวัตกรรม มาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับบริบททางสังคมไทย

๒. สร้างกลไกเครือข่ายคุณธรรมและระบบการสนับสนุนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ทั้งภายในหรือระหว่างองค์กร / ชุมชน เพื่อสร้างสังคมคุณธรรมแห่งการให้และช่วยเหลือกันและกัน

๓. พัฒนากลไกให้หน่วยงานภาครัฐขับเคลื่อนการส่งเสริมคุณธรรม ตามหลักธรรมทางศาสนา หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และวิถีวัฒนธรรมไทยที่ดีงาม

๔. เสริมสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายด้วยกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการส่งเสริมคุณธรรม

แนวทางการพัฒนา	ชุดโครงการ	หน่วยงานรับผิดชอบ
แนวทางการพัฒนาที่ ๑ ส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมในทุกช่วงวัยโดยนำนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับบริบททางสังคมไทย	ชุดโครงการพัฒนาระบบเครดิตทางสังคมให้เป็นเครื่องมือเพื่อการส่งเสริมคุณธรรมในสังคมไทย	- กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ - หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
แนวทางการพัฒนาที่ ๒ สร้างกลไกเครือข่ายคุณธรรมและระบบการสนับสนุนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ทั้งภายในหรือระหว่างองค์กร / ชุมชน เพื่อสร้างสังคมคุณธรรมแห่งการให้และช่วยเหลือกันและกัน	๑. ชุดโครงการพัฒนาระบบและการเสริมสร้างขีดความสามารถของกลไกเพื่อการขับเคลื่อนและส่งเสริมคุณธรรมบนฐานชีวิตวิถีใหม่	- กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
	๒. ชุดโครงการพัฒนาศักยภาพทรัพยากรมนุษย์เพื่อสร้างกลไกขับเคลื่อนจังหวัดคุณธรรมให้บรรลุเป้าหมาย	- กระทรวงมหาดไทย - กระทรวงวัฒนธรรม - หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
แนวทางการพัฒนาที่ ๓ พัฒนากลไกให้หน่วยงานภาครัฐขับเคลื่อนการส่งเสริมคุณธรรมตามหลักธรรมทางศาสนา หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และวิถีวัฒนธรรมไทยที่ดีงาม	๑. ชุดโครงการขับเคลื่อนการส่งเสริมคุณธรรมตามหลักธรรมทางศาสนา หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และวิถีวัฒนธรรมไทยที่ดีงามอย่างเป็นระบบของหน่วยงานภาครัฐส่วนกลางและส่วนภูมิภาคสู่องค์กรคุณธรรม	สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ

แนวทางการพัฒนา	ชุดโครงการ	หน่วยงานรับผิดชอบ
	๒. ชุดโครงการขับเคลื่อนการส่งเสริมคุณธรรมตามหลักธรรมทางศาสนา ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และวิถีวัฒนธรรมไทยที่ดีงามอย่างเป็นระบบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสู่องค์กรคุณธรรม	กระทรวงมหาดไทย
แนวทางการพัฒนาที่ ๔ เสริมสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายด้วยกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการส่งเสริมคุณธรรม	ชุดโครงการสมัชชาคุณธรรม ตลาดนัดคุณธรรม ตลาดนัดความดี	- กระทรวงมหาดไทย - กระทรวงวัฒนธรรม

แผนย่อย ๓ การส่งเสริมการเรียนรู้ และการพัฒนาศักยภาพคนและองค์กรเครือข่ายเพื่อขับเคลื่อนการส่งเสริมคุณธรรม

เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมายรวม
เป้าหมายที่ ๑ ทุนชีวิตเด็กและเยาวชนไทยเพิ่มขึ้น	ทุนชีวิตเด็กและเยาวชนไทยเพิ่มขึ้น (ร้อยละต่อปี)	เพิ่มขึ้นร้อยละ ๓ ภายในปี ๒๕๗๐ จากข้อมูลปีฐาน ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ เป็นค่าตั้งต้น (Baseline)
เป้าหมายที่ ๒ จำนวนคนที่ได้รับการพัฒนาทักษะชีวิตจากการส่งเสริมคุณธรรมขององค์กรเครือข่ายเพิ่มขึ้น	จำนวนคนที่ได้รับการพัฒนาทักษะชีวิตจากการส่งเสริมคุณธรรมขององค์กรเครือข่ายเพิ่มขึ้น (ร้อยละต่อปี)	เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปี จากข้อมูลปีฐาน ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ เป็นค่าตั้งต้น (Baseline)

แนวทางการพัฒนา

๑. กำหนดให้สถานศึกษาทุกระดับของหน่วยงานทุกภาคส่วน สะท้อนกระบวนการจัดการศึกษาที่บรรลุเป้าหมายเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต

๒. ส่งเสริมให้เกิดระบบการจัดการความรู้ที่เป็นกระบวนการเรียนรู้ตลอดชีวิตภายในชุมชนหรือหน่วยงาน

๓. ส่งเสริมงานวิชาการ งานวิจัย พัฒนา และเผยแพร่ระบบการจัดการความรู้ด้านการส่งเสริมคุณธรรม

แนวทางการพัฒนา	ชุดโครงการ	หน่วยงานรับผิดชอบ
แนวทางการพัฒนาที่ ๑ กำหนดให้สถานศึกษาทุกระดับของหน่วยงานทุกภาคส่วนสะท้อนกระบวนการจัดการศึกษาที่บรรลุเป้าหมายเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต	ชุดโครงการพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีพฤติกรรมและทักษะชีวิตที่สะท้อนคุณธรรมจริยธรรม	- กระทรวงศึกษาธิการ - กระทรวงมหาดไทย - กระทรวงการอุดมศึกษาวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม - กระทรวงวัฒนธรรม
แนวทางการพัฒนาที่ ๒ ส่งเสริมให้เกิดระบบการจัดการความรู้ที่เป็นกระบวนการเรียนรู้ตลอดชีวิตภายในชุมชนหรือหน่วยงาน	๑. ชุดโครงการเรียนรู้ / ปลูกฝัง / ส่งเสริมคุณธรรมบนฐานชีวิตวิถีใหม่	หน่วยงานทุกภาคส่วน
	๒. ชุดโครงการพัฒนาศักยภาพบุคลากรทั้งในภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชนให้มีขีดความสามารถในการส่งเสริมและขับเคลื่อนการพัฒนาคุณธรรมที่เหมาะสมกับบริบทของสังคมไทย	หน่วยงานทุกภาคส่วน
แนวทางการพัฒนาที่ ๓ ส่งเสริมงานวิชาการ งานวิจัย พัฒนา และเผยแพร่ระบบการจัดการความรู้ด้านการส่งเสริมคุณธรรม	๑. ชุดโครงการส่งเสริมงานวิชาการ งานวิจัย การพัฒนา สำรวจ รวบรวม และเผยแพร่องค์ความรู้ด้านการส่งเสริมคุณธรรมในสถานการณ์ต่าง ๆ	- กระทรวงศึกษาธิการ - กระทรวงการอุดมศึกษาวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม - กระทรวงวัฒนธรรม - หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
	๒. ชุดโครงการพัฒนาสื่อส่งเสริมคุณธรรมที่เหมาะสมกับคนทุกช่วงวัย	- กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม - สำนักงานกองทุนพัฒนาสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์

๒.๓.๒ สาระสำคัญของยุทธศาสตร์ด้านมาตรฐานทางจริยธรรมและการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐ (พ.ศ. ๒๕๖๕-๒๕๗๐)

ประกอบด้วย วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย ประเด็นยุทธศาสตร์ ซึ่งมีประเด็นยุทธศาสตร์ ๕ ประเด็นยุทธศาสตร์ และแนวทางการขับเคลื่อนการดำเนินการ สรุปได้ดังนี้

วิสัยทัศน์ (Vision) เจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นที่เชื่อถือและไว้วางใจได้ (Trusted Public Officers)

พันธกิจ (Mission) สร้างสังคม-วัฒนธรรมทางจริยธรรมของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐ และเน้นย้ำภาพลักษณ์เจ้าหน้าที่ของรัฐที่เป็นคนดี มีความสามารถ และมีคุณธรรม เพื่อให้ได้รับความเชื่อมั่นจากประชาชน และความไว้วางใจในระดับนานาชาติ

เป้าหมาย (Goal) ยกระดับตัวชี้วัดนานาชาติและตัวชี้วัดระดับชาติที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรมเจ้าหน้าที่ของรัฐ และตัวชี้วัดด้านคุณธรรมและความโปร่งใสของการดำเนินงานภาครัฐของประเทศไทย โดยใช้กลไกขับเคลื่อนด้านมาตรฐานทางจริยธรรมเพื่อยกระดับการทำหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

ประเด็นยุทธศาสตร์ มี ๕ ยุทธศาสตร์ ครอบคลุมการสร้างมาตรฐานการพัฒนาผลักดันนโยบายการส่งเสริมและบูรณาการรวมพลังกับทุกภาคส่วน ภายใต้ประเด็นท้าทายเชิงกลยุทธ์ที่ว่า **“ไม่มีข้อยกเว้น ไม่มีข้อกังขา และไม่สูญเปล่า”** ทั้งนี้ อาศัยการใช้สื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัยเพื่อการสื่อสารที่เข้าถึงและร่วมรณรงค์สร้างสังคม-วัฒนธรรมจริยธรรม ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การสร้างมาตรฐานทางจริยธรรมภายในหน่วยงานของรัฐ

การนำมาตรฐานทางจริยธรรม (Ethical Standard) ประมวลจริยธรรม (Code of Ethics) เป็นกรอบแนวทางการปฏิบัติงานด้านจริยธรรมในองค์กรให้ชัดเจน ถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญลำดับแรกในการขับเคลื่อนการสร้างคุณธรรมและจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐให้เกิดขึ้นภายในหน่วยงานของรัฐ และการให้ความสำคัญในการสร้างมาตรฐานทางจริยธรรมให้มีมาตรฐานเดียวกันในกลุ่มเจ้าหน้าที่ของรัฐทุกประเภท ครอบคลุมทุกหน่วยงานทั้งในระดับรัฐบาล ระดับส่วนราชการ ระดับท้องถิ่น และระดับองค์กร โดย **“ไม่มีข้อยกเว้น”** และการสร้างมาตรฐานทางจริยธรรมเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการแก้ปัญหา และข้อขัดแย้งที่เกิดจากคุณค่าทางจริยธรรมที่แตกต่างกัน เพื่อให้ “ไม่มีข้อกังขา” โดยใช้มาตรฐานทางจริยธรรมเป็นหลังพิงหรือหลักเกณฑ์ในการตัดสินใจและการประพฤติปฏิบัติตนแทนการใช้ดุลยพินิจ ในกรณีที่ไม่มีกฎข้อบังคับมาชี้ขาด เพื่อลดพฤติกรรมสีเทา และเพื่อสร้างความพร้อมในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ทางจริยธรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาผลักดันนโยบายและระบบบริหารการส่งเสริมมาตรฐานทางจริยธรรมภาครัฐให้ครอบคลุมทุกหน่วยงานและทุกระดับ

ยุทธศาสตร์การพัฒนาผลักดันนโยบายและระบบบริหารการส่งเสริมมาตรฐานจริยธรรมภาครัฐให้ครอบคลุมทุกหน่วยงานและทุกระดับ มุ่งเน้นพัฒนานโยบาย ส่งเสริมมาตรฐานทางจริยธรรม เตรียมความพร้อมและความร่วมมือในการร่วมบริหารงานภาครัฐอย่างมีจริยธรรม โดย **“ไม่มีข้อกังขา”** หรือตั้งคำถาม อันเป็นการพัฒนากลไกการส่งเสริมจริยธรรมทั้งที่มีอยู่เดิมและที่ตั้งขึ้นมาใหม่ให้สามารถขับเคลื่อนทำงานได้อย่างสอดคล้องกันและมีประสิทธิภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การส่งเสริมการนำมาตรฐานทางจริยธรรมไปใช้ในการบริหารงานบุคคล

มาตรฐานทางจริยธรรม คือ การสร้างมาตรฐานเดียวกันและมีสภาพบังคับทางกฎหมาย มีการกำหนดมาตรการและกลไกในการขับเคลื่อนงานที่มีประสิทธิภาพ เพื่อการเสริมสร้างและรักษาจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยมาตรการที่สำคัญประการหนึ่ง คือ การนำพฤติกรรมทางจริยธรรมไปใช้ในกระบวนการบริหารงานบุคคลที่คำนึงถึงหลักทางจริยธรรม แบบ **“ไม่มีข้อกังขา”** โดยใช้จริยธรรมเป็นหลักเกณฑ์ในการตัดสินใจและการประพฤติปฏิบัติตน เจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีความประพฤติที่ดี มีการรักษาจริยธรรมควรจะได้รับการสนับสนุนในรูปแบบต่าง ๆ **“ไม่ให้ความพยายามนั้นสูญเปล่า”** ดังนั้น จึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาระบบเครื่องมือต่าง ๆ ที่เอื้อให้มีการนำจริยธรรมไปใช้ในการบริหารงานบุคคลทั้งระบบ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การรวมพลังทุกภาคส่วนในการสร้างสังคม-วัฒนธรรมทางจริยธรรม

การส่งเสริมจริยธรรมตามหลักจริยธรรม ไม่ควรมองข้ามการเสริมสร้างขีดความสามารถทางจริยธรรมของข้าราชการ และกลไกการเสริมสร้างความเข้มแข็งเพื่อสนับสนุนจรรยาบรรณวิชาชีพ ที่จะต้องมีการใช้เทคนิคใหม่เพื่อสร้างการตัดสินใจเชิงจริยธรรมที่จะส่งเสริมการสร้าง **“วัฒนธรรมจริยธรรม”** ซึ่งเป็นสิ่งที่ต้องปลูกฝัง เพื่อให้เกิดขึ้นและเหมาะสมกับความต้องการในสังคมไทย ผลักดันให้เกิดการปฏิวัติสังคม-วัฒนธรรมทางจริยธรรมในหมู่เจ้าหน้าที่ของรัฐ สร้างกลไกและเครือข่ายให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมตรวจสอบการกระทำฝ่าฝืนจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ (People participation and social engagement) กดดันไม่ให้มีการกระทำฝ่าฝืนจริยธรรมเกิดขึ้น รวมทั้งไม่ปล่อยให้มีที่ยืนสำหรับผู้กระทำผิด

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การสื่อสารเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจและเสริมสร้างทัศนคติเรื่องมาตรฐานทางจริยธรรมและการกระทำผิด

การส่งเสริมให้คนไทยมีจิตสาธารณะและมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม ภาครัฐจึงควรมีการสื่อสารและการรณรงค์ด้วยแนวทางใหม่ ใช้เทคโนโลยีสื่อสารอย่างชาญฉลาดควบคู่กับการผลักดันจริยธรรม ใช้การสื่อสารและการรณรงค์สร้างความรู้ ความเข้าใจ และความสำคัญของมาตรฐานทางจริยธรรม การขับเคลื่อนจริยธรรมภาครัฐในระยะต่อไป จะต้องรณรงค์ ประชาสัมพันธ์ เปลี่ยนทัศนคติเรื่องการทำผิดจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ มีเพียงการกระทำที่ผิดหรือถูกเท่านั้น โดย **“ไม่มีข้อกังขา”** หรือตั้งคำถามกับการดำเนินงาน และต้อง **“ไม่สูญเปล่า”** โดยไม่ยอมรับการกระทำผิดสีเทาอีกต่อไป

แนวทางการขับเคลื่อนการดำเนินการ

๑. แนวทางการส่งเสริมจริยธรรมและรูปแบบการขับเคลื่อนงานด้านการส่งเสริมจริยธรรมสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่สามารถดำเนินการได้ทันทีและสร้างผลกระทบสูง (Quick Win) อาทิ การจัดทำคู่มือ Dos & Don'ts เพื่อกำหนดพฤติกรรมที่ควรกระทำและไม่ควรกระทำ ซึ่งจะช่วยลดความสับสนเกี่ยวกับพฤติกรรรมสีเทา การจัดทำแบบทดสอบแบบประเมินพฤติกรรมทางจริยธรรมสำหรับผู้เข้ารับการคัดเลือกเข้าสู่ระบบราชการ การจัดทำเครื่องมือการประเมินพฤติกรรมการทำงานภายใต้กรอบจริยธรรม การเลือกประเด็นปัญหาทางจริยธรรมที่ใกล้ตัวประชาชนมาทำแคมเปญรณรงค์เพื่อสร้างทัศนคติใหม่แก่สังคมและเจ้าหน้าที่รัฐ

๒. แนวทางการส่งเสริมจริยธรรมและรูปแบบการขับเคลื่อนงานด้านการส่งเสริมจริยธรรม สำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น กลไกการบริหารจัดการแผนให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามยุทธศาสตร์ ได้แก่

(๑) ระดับส่วนกลาง การปรับปรุงกลไกขับเคลื่อนจริยธรรมให้มีประสิทธิภาพ สามารถทำงานได้บรรลุวัตถุประสงค์และเจตนารมณ์ตามกฎหมาย กำหนดมาตรการ หลักเกณฑ์ และการบูรณาการระหว่างหน่วยงานกลาง เพื่อการขับเคลื่อนงานด้านการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมและป้องกันการทุจริต

(๒) ระดับส่วนภูมิภาค ให้สำนักงานจังหวัด ส่งเสริมให้มีการปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรม มีหน่วยงานทำหน้าที่ให้คำปรึกษา ส่งเสริม และรับเรื่องร้องเรียนพฤติกรรมล่อแหลม โดยใช้กลไกทางจริยธรรมเป็นกลไกการดำเนินการในเชิงป้องกัน

(๓) ระดับส่วนท้องถิ่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่งจัดทำข้อกำหนดจริยธรรมของท้องถิ่น คู่มืออธิบายและกำหนดพฤติกรรมตามมาตรฐานทางจริยธรรมกลางเปิดโอกาสให้ท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการติดตามและตรวจสอบ

๓. ให้หน่วยงานและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการให้มีการจัดทำแผนงาน มาตรการเพื่อส่งเสริมให้เจ้าหน้าที่ของรัฐรักษาจริยธรรมตามมาตรฐานทางจริยธรรม ประมวลจริยธรรม และข้อกำหนดจริยธรรม ซึ่งจะนำไปสู่การสร้างสังคม-วัฒนธรรมทางจริยธรรมของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เป็นคนดี มีความสามารถ และมีคุณธรรม พร้อมเป็นกลไกการปฏิรูปประเทศ สร้างความเชื่อมั่นให้กับประชาชน และยกระดับภาพลักษณ์ประเทศไทยที่บริหารประเทศโดยยึดหลักซื่อสัตย์สุจริตเป็นคุณธรรมสูงสุด เพื่อการมุ่งไปสู่การเป็นประเทศที่มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ตามแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

๒.๓.๓ สาระสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๕-๒๕๗๐)

วัตถุประสงค์

เพื่อเป็นเครื่องมือสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการแปลงแนวทาง การพัฒนาของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นที่ ๒๑ การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ผลักดันไปสู่การปฏิบัติและบริหารการดำเนินงานให้บรรลุผลสาเร็จตามเป้าหมายของแผนแม่บทฯ ภายในกรอบระยะเวลาที่กำหนด

ภาพรวม เป้าหมายหลัก ตัวชี้วัด / ค่าเป้าหมาย

เป้าหมายหลัก

ประเทศไทยปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

ตัวชี้วัด / ค่าเป้าหมาย

ดัชนีการรับรู้การทุจริตของประเทศไทย ในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๖๓-๒๕๖๕ อยู่ในอันดับ ๑ ใน ๕๔ และ / หรือได้คะแนนไม่ต่ำกว่า ๕๐ คะแนน

แผนย่อยที่ ๑ การป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ

เป้าหมาย

๒ ประการ คือ (๑) ประชาชนมีวัฒนธรรมและพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริต และ (๒) คดีทุจริตและประพฤติมิชอบลดลง

ตัวชี้วัด / ค่าเป้าหมาย

๑. ร้อยละของเด็กและเยาวชนไทยมีพฤติกรรมที่ยึดมั่น ความซื่อสัตย์สุจริตเพิ่มขึ้น ร้อยละของประชาชนที่มีวัฒนธรรมค่านิยมสุจริตเพิ่มขึ้น มีทัศนคติและพฤติกรรมในการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบเพิ่มขึ้น และร้อยละของหน่วยงานที่ผ่านเกณฑ์การประเมินคุณธรรม และความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (Integrity & Transparency Assessment : ITA)

๒. จำนวนคดีทุจริตในภาพรวมลดลง จำนวนคดีทุจริตรายหน่วยงานลดลง จำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่ภาครัฐที่ถูกชี้มูลว่ากระทำการทุจริตลดลง จำนวนคดีทุจริตที่เกี่ยวข้องกับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองลดลง

แนวทางการพัฒนา

แนวทางที่ ๑ ปลูกและปลุกจิตสำนึกการเป็นพลเมืองที่ดี มีวัฒนธรรมสุจริต การปลูกฝัง และหล่อหลอมวัฒนธรรมในกลุ่มเด็กและเยาวชน และประชาชนทุกช่วงวัยและทุกระดับ

แนวทางที่ ๒ ส่งเสริมการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐให้มีความใสสะอาดปราศจากพฤติกรรมที่ส่อไปในทางทุจริต

แนวทางที่ ๓ พัฒนาค่านิยมของนักการเมืองให้มีเจตนารมณ์ที่แน่วแน่ในการทำตนเป็นแบบอย่างที่ดี มีคุณธรรม จริยธรรม ความซื่อสัตย์สุจริต เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม

แนวทางที่ ๔ ปรับระบบเพื่อลดจำนวนคดีทุจริตและประพฤติมิชอบในหน่วยงานภาครัฐ

แนวทางที่ ๕ ปรับระบบงานและโครงสร้างองค์กรที่เอื้อต่อการลดการใช้ดุลพินิจในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่

แผนย่อยที่ ๒ การปราบปรามการทุจริต

เป้าหมาย

ให้การดำเนินคดีทุจริตมีความรวดเร็ว เป็นธรรม โปร่งใส ไม่เลือกปฏิบัติ

ตัวชี้วัด / ค่าเป้าหมาย

กระบวนการดำเนินคดีทุจริต ที่จำเป็นต้องขอขยายระยะเวลาเกินกว่ากรอบเวลาปกติที่กฎหมายกำหนดมีจำนวนลดลง และจำนวนคดีอาญาที่หน่วยงานไต่สวนคดีทุจริตถูกฟ้องกลับจำนวนลดลง

แนวทางการพัฒนา

แนวทางที่ ๑ เพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงานของกระบวนการและกลไกการปราบปรามการทุจริต

แนวทางที่ ๒ ปรับปรุงกระบวนการปราบปรามการทุจริตที่มีความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

แนวทางที่ ๓ พัฒนาการจัดการองค์ความรู้ด้านการปราบปรามการทุจริต

แผนภาพที่ ๑ ความสอดคล้องของแผน ๓ ระดับ กับแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

ส่วนที่ ๓

๓. สถานการณ์คุณธรรม จริยธรรมในสังคมไทย สังคมกระทรวงสาธารณสุข สถานการณ์คุณธรรมในอนาคต และสถานการณ์คุณธรรมในอนาคต

๓.๑ สถานการณ์คุณธรรม จริยธรรมในสังคมไทย

เป็นเวลาเกือบ ๖๐ ปี ที่ประเทศไทยขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม มาด้วยแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติมาถึงปัจจุบัน แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ด้วยกรอบพัฒนา **“พลิกโฉมประเทศไทยสู่ สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน”** แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติในแต่ละฉบับ ต่างให้ความสำคัญกับทรัพยากรมนุษย์และสมรรถนะการทำงาน ทั้งนี้ ในแต่ละแผนได้มีการระบุสถานการณ์คุณธรรมในแต่ละช่วงเวลาเพื่อนำสู่ประเด็นหรือยุทธศาสตร์การพัฒนา เช่น แผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๐๔-๒๕๐๙) ได้ระบุกระแสเรียกร้องที่ต้องการให้สังคมไทย “นำศีลธรรมกลับคืนมา” นับว่าเป็นจุดเริ่มต้นของการเตือนสติสังคมไทยให้เห็นความสำคัญของการพัฒนาจิตใจควบคู่กับการพัฒนาทางวัตถุ เพื่อให้ประเทศไทยมีการพัฒนาอย่างสมดุล และเป็นผลให้มีการปรับชื่อแผนพัฒนา โดยเพิ่มการพัฒนาสังคมจากเดิมที่ชื่อ “แผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ ฉบับที่ ๑” ในฉบับที่ ๒ ปรับชื่อเป็น “แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ”

จะเห็นได้จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙) ที่ระบุปัญหาด้านการเสื่อมโทรมทางคุณธรรมและจริยธรรมของสังคมไทยว่า “...สังคมไทยเผชิญปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดและการเพิ่มขึ้นของการพนัน โดยเฉพาะในกลุ่มเด็กและเยาวชน แต่คนไทยให้ความสำคัญกับการตื่นตัวทางการเมืองและให้ความสำคัญกับความรับผิดชอบต่อสังคมและธรรมาภิบาลมากขึ้น นอกจากนี้ ได้ประเมินความเสี่ยงด้านคุณธรรมจริยธรรม ค่านิยมที่ดีความเสื่อมถอย และประเพณีดั้งเดิมถูกบิดเบือนเนื่องด้วยการเปลี่ยนแปลงภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ ส่งผลให้สังคมไทยมีความเป็นวัตถุนิยม ให้ความสำคัญกับศีลธรรมและวัฒนธรรมที่ดีงามลดลง ทั้งการดำรงชีวิตประจำวัน การใช้ชีวิตและความสัมพันธ์กับผู้อื่น มุ่งหารายได้เพื่อสนองความต้องการบริโภค

การช่วยเหลือเกื้อกูลกันลดลง ความมีน้ำใจไมตรีน้อยลง แก่งแย่งเอารัดเอาเปรียบกัน ขาดความสามัคคี ไม่เคารพสิทธิผู้อื่นและขาดการยึดถือประโยชน์ส่วนรวม...” ในส่วนของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) ได้กล่าวถึงว่า “...ประเทศไทยต้องให้ความสำคัญกับปัญหาธรรมาภิบาลอย่างเร่งด่วน เพราะจากการประเมินองค์ประกอบด้านประชาธิปไตยพบว่า ปัญหาธรรมาภิบาลอยู่ในระดับที่ต้องแก้ไข เนื่องจากสถานการณ์วิกฤติคุณธรรม จริยธรรม และธรรมาภิบาลของสังคมไทยขณะนี้ได้เพิ่มพูนและลุกลามไปยังทุกภาคส่วน เช่น (๑) การเลือกตั้งทุกระดับมีการซื้อสิทธิ์ขายเสียง (๒) หน่วยงานภาครัฐมีระบบการบริหารงานที่ไม่เป็นธรรมาภิบาล (๓) การผูกขาดทางธุรกิจ การหลีกเลี่ยงภาษี และการขาดความรับผิดชอบต่อผู้บริโภค (๔) ประชาชนยังมีแนวโน้มยอมรับการทุจริตที่ตนเองได้รับประโยชน์มากขึ้น (๕) สถาบันทางศาสนาปล่อยให้คนบางกลุ่มใช้ศาสนาเป็นเครื่องมือแสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบ และ (๖) สื่อมวลชนจำนวนมากไม่วางตัวเป็นกลาง ปกปิดข้อเท็จจริงบางส่วน ไม่แสดงบทบาทในการต่อต้านการทุจริต รับผลประโยชน์จากนายทุนจนไม่สามารถรักษาจริยธรรมหรือจรรยาบรรณของวิชาชีพได้...”

นอกจากปัญหาด้านการเสื่อมโทรมทางคุณธรรมและจริยธรรมของสังคมไทยมาอย่างต่อเนื่องและเป็นประเด็นสำคัญในการพัฒนาของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติตลอดมา ล่าสุดได้มีการรายงานสถานการณ์คุณธรรม ดังข้อเสนอเชิงนโยบาย “คุณธรรมวิถีใหม่ สู่การพัฒนาที่ยั่งยืน”เมื่อวันที่ ๒๖-๒๗ สิงหาคม ๒๕๖๔ พบว่าช่วงเดือนมกราคม ๒๕๖๓ ถึงเดือนกรกฎาคม ๒๕๖๔ ช่วงเวลาดังกล่าวเป็นช่วงที่มีการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรน่า 2019 (COVID-19) ได้มีการนำเสนอข่าวในสื่อกระแสหลักและสื่อสังคมออนไลน์ที่สะท้อนประเด็นปัญหาในสังคมไทย โดยพบว่าเมื่อแยกระดับความรุนแรงตามผลกระทบต่อสังคม สิ่งแวดล้อม และการดำรงชีวิตของประชาชน ออกเป็น ๓ ระดับ พบว่า ประเด็นปัญหาในสังคมไทยที่ส่งผลกระทบต่อบุคคล สังคม สิ่งแวดล้อม และการดำรงชีวิตของประชาชน(ระดับความรุนแรงอันดับที่ ๑) มีจำนวนการเสนอข่าวมากที่สุด ๑,๐๒๔ ข่าว คิดเป็นร้อยละ ๙๕.๐๗ โดย ๓ ลำดับแรก มีดังนี้

๑. การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรน่า 2019 (COVID-19) เป็นประเด็นปัญหาที่ได้รับความสนใจอย่างมากด้วย การแพร่ระบาดในวงกว้างและมีความรุนแรงทำให้เสียชีวิตด้วย แต่อย่างไรก็ตามข่าวการแพร่ระบาดได้สะท้อนถึงสถานการณ์คุณธรรม จำแนกตามผลกระทบที่มีทั้งเชิงบวกและเชิงลบ ได้แก่ การทุจริตคอร์รัปชัน ความเหลื่อล้ำทางเศรษฐกิจและสังคม ความเป็นพลเมืองและยุติธรรม ความรับผิดชอบต่อสังคม / ส่วนรวม ภัยก่อการร้ายและเหตุอาชญากรรม ค่านิยมของคนไทย การเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม การฆ่าตัวตาย และการบริหารจัดการของภาครัฐ คิดเป็นร้อยละ ๓๔.๕๔ และเมื่อพิจารณาการนำเสนอข่าวการแพร่ระบาด ระหว่างเดือนมกราคมถึงเดือนกรกฎาคม ๒๕๖๔ พบว่า เป็นการนำเสนอข่าวเชิงลบมากกว่าข่าวเชิงบวก คิดเป็นร้อยละ ๑๕ และร้อยละ ๕ ตามลำดับ

๒. ความเป็นพลเมืองและความยุติธรรม สื่อให้ความสนใจในการแสดงความคิดเห็นและหน้าที่ของพลเมืองต่อความยุติธรรมในการบริหารประเทศของนายกรัฐมนตรี คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๘๘

๓. ภัยพิบัติ ให้ความสนใจคิดเป็นร้อยละ ๘.๐๘ ดังเช่น หัวข้อข่าว “พายุซัดเหนือ-อิสาน สวน-บ้านเรือน พังพินาศ อุตุฯ เตือนยังมีอีกระลอก” (ไทยรัฐออนไลน์ http://www.thairath.co.th เมื่อวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๖๔)

ในขณะที่ผลกระทบต่อบุคคล สังคม และการดำเนินชีวิตของประชาชน (ระดับความรุนแรงอันดับที่ ๒) มีเพียงร้อยละ ๑.๘๗ โดยมี ๒ ประเด็น คือ การฉ้อฉล และการลักลอบเข้าประเทศ มีการนำเสนอข่าวเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ ๐.๓๗ รองลงมา คือ การคุกคามทางเพศ และการแอบอ้าง มีการนำเสนอเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ ๐.๒๘ อย่างไรก็ตาม ยังมีการนำเสนอข่าวผลกระทบเชิงบวกของจิตอาสาด้วย แต่มีเพียงร้อยละ ๐.๑๙ เท่ากับการนำเสนอข่าวการลักลอบจำหน่ายบุหรี่ไฟฟ้า เพศศึกษา และสุขศึกษา เช่นเดียวกับผลกระทบต่อบุคคล สังคม และสิ่งแวดล้อม (ระดับความรุนแรงอันดับที่ ๓) มีการนำเสนอคิดเป็นร้อยละ ๓.๐๗ เช่น การพนัน การฝ่าฝืนข้อกำหนดออกตามความในมาตรา ๙ แห่งพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘ (ฉบับที่ ๔๑) และการหลอกลวง

นอกจากนี้ สถานการณ์คุณธรรมยังสามารถแสดงแยกตามบริบทของเครือข่ายได้ดังนี้

๑. เครือข่ายภาครัฐ ตามที่องค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ (Transparency International : TI) ได้เผยแพร่ผลดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index : CPI) ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๖๕ ปัจจุบันรูปแบบการประเมินทั่วโลกจะใช้แหล่งการประเมินจำนวน ๑๓ แหล่งการประเมิน สำหรับประเทศไทยใช้แหล่งการประเมินเพียง ๙ แหล่ง ปรากฏว่า ๒ ใน ๓ ของประเทศที่เข้ารับการประเมินมีระดับคะแนนที่ต่ำกว่า ๕๐ คะแนน จากคะแนนเต็ม๑๐๐ คะแนนและโดยเฉลี่ยระดับคะแนนจะอยู่ที่ ๔๓ คะแนน ประเทศที่ได้รับคะแนนสูงที่สุดคือ เดนมาร์ก ฟินแลนด์ และนิวซีแลนด์ มีคะแนน ๘๘ คะแนน โดยที่ประเทศนอร์เวย์ (๘๕) สิงคโปร์ (๘๕) สวีเดน (๘๕) สวิตเซอร์แลนด์ (๘๔) เนเธอแลนด์ (๘๒) ลักเซมเบิร์ก (๘๑) และเยอรมนี (๘๐) เป็นประเทศที่ได้คะแนนสูงสุดใน ๑๐ อันดับแรก สำหรับประเทศที่ได้รับคะแนนน้อยที่สุดคือ ซูดานใต้ (๑๑) ซีเรีย (๑๓) และโซมาเลีย (๑๓) ประเทศไทยได้รับคะแนน ๓๕ คะแนน อยู่ในลำดับที่ ๑๑๐ จากประเทศที่เข้าร่วมประเมินทั้งหมด ๑๘๐ ประเทศ ได้รับคะแนนลดลงจากปี ๒๕๖๓ ซึ่งได้รับคะแนน ๓๖ คะแนน อยู่ในลำดับ ที่ ๑๐๔ และอยู่ในลำดับที่ ๕ ของประเทศอาเซียน รองจาก ๑) สิงคโปร์ ๘๕ คะแนน ๒) มาเลเซีย ๔๘ คะแนน ๓) เวียดนาม ๓๙ คะแนน และ ๔) อินโดนีเซีย ๓๘ คะแนน โดยทุกประเทศทั่วโลกมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๔๓ คะแนน ประเทศเอเชียแปซิฟิกมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๔๕ คะแนน ประเทศอาเซียนมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๓๙.๘๕ คะแนน สำหรับประเทศไทยตั้งเป้าหมายในการยกระดับคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต ไว้ในยุทธศาสตร์ชาติว่า เมื่อสิ้นสุดแผน(ปี พ.ศ. ๒๕๘๐) ค่าคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต จะต้องอยู่ที่ ๑ ใน ๒๐ ลำดับแรกของโลก หรือ ๗๓ คะแนน และกำหนดเป้าหมายตามแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ และแผนการปฏิรูปประเทศด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ตั้งเป้าหมายไว้ที่ ๕๐ คะแนน เมื่อสิ้นสุดแผนในปี ๒๕๖๕ ทั้งนี้ ผลคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index: CPI) ของประเทศไทยตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๘ มีระดับคะแนนสูงสุดไม่เกิน ๓๘ คะแนน และคะแนนต่ำสุดไม่เกิน ๓๕ คะแนน โดยในช่วงตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ ถึงปัจจุบัน คะแนนเฉลี่ยของประเทศไทยอยู่ที่ ๓๕.๗๕ คะแนน เมื่อเทียบอันดับกับประเทศต่าง ๆ พบว่าอันดับของประเทศไทยลดลงจากอันดับที่ ๙๙ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๑ ลงมาอยู่ที่อันดับ ๑๐๑ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ ลงมาอยู่ที่อันดับ ๑๐๔ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ และลงมาอยู่ที่อันดับ ๑๑๐ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๔

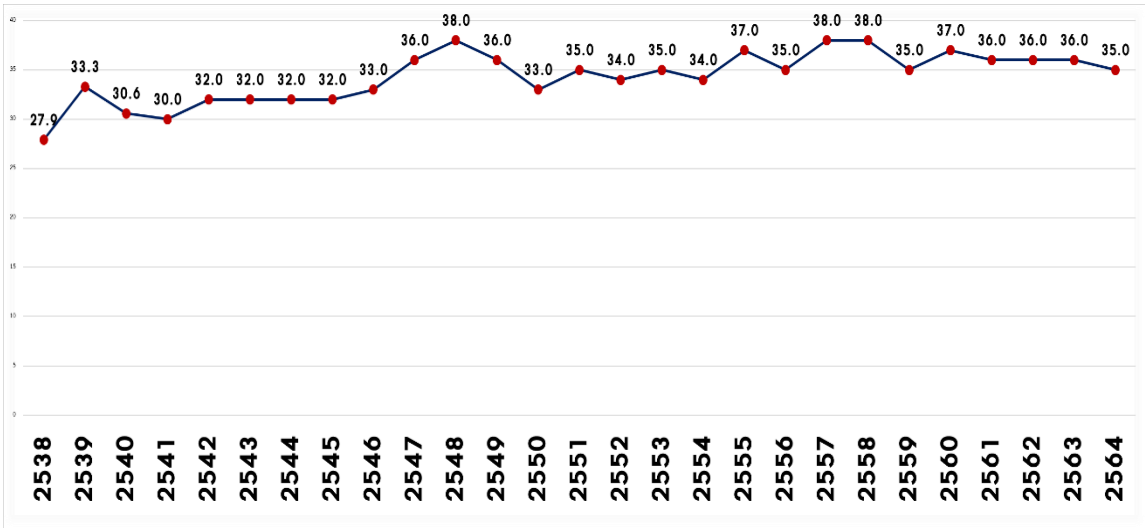

แผนภาพที่ ๒ คะแนนการประเมินดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index : CPI) ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๘-๒๕๖๔ ของประเทศไทย

๒. เครือข่ายธุรกิจ ได้เข้ามามีบทบาทของคุณธรรมอย่างมาก โดยเฉพาะจากสถานการณ์การแพร่ระบาดโรคติดเชื้อไวรัสโคโรน่า 2019 (COVID-19) ที่มีการรวมกลุ่มและสร้างเครือข่ายในการจัดตั้งโรงพยาบาลสนาม การช่วยเหลือประชาชนที่ประสบปัญหาผู้ป่วยล้นโรงพยาบาล เช่น โรงพยาบาลในเครือพริ้นซิเพิล เฮลท์แคร์ ที่จับมือกับภาคเอกชนและมูลนิธิ (มติชนออนไลน์ เมื่อวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๖๔) และการเสวนา “องค์กรธุรกิจกับความรับผิดชอบต่อสังคมในสถานการณ์ COVID-19” เมื่อวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๖๔ ผ่านทาง Clubhouse เพื่อหาทางออกในการลดภาระของโรงพยาบาล และการให้ความรู้ในระบบไอทีเพื่อช่วยบริหารจัดการต่าง ๆ

๓. เครือข่ายองค์กรศาสนา สถานการณ์ปัจจุบันสร้างความท้าทายให้องค์กรศาสนาทั้งความเข้มแข็งภายในองค์กรที่มาจากกฎระเบียบ การบังคับใช้ที่ไม่ได้ปรับปรุงให้สอดรับกับสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว รวมถึงทุกศาสนายังขาดบุคลากรทางศาสนาที่มีความรู้และทักษะในการสื่อสารหรือถ่ายทอดหลักคำสอนอย่างเหมาะสม หลายครั้งพบว่ามุ่งเน้นพิธีกรรมต่าง ๆ หรือมีพฤติกรรมที่ไม่น่าเลื่อมใสส่งผลต่อความศรัทธาทางจิตใจ นอกจากนี้ สภาวะแวดล้อมที่สังคมพัฒนาทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสารสนเทศที่รวดเร็ว ทำให้เกิดการพัฒนาวัตถุอย่างมาก ในศาสนาพุทธพบว่า จำนวนพระภิกษุสามเณรมีจำนวนลดลงเรื่อย ๆ และวัดกลายเป็นวัดร้างจากไม่มีพระไปจำพรรษา จึงไม่เอื้อต่อการเสริมสร้างศีลธรรม คุณธรรม และจริยธรรม

๔. เครือข่ายการศึกษา รายงานสุขภาพของคนไทยปี พ.ศ. ๒๕๖๔ พบว่า ๑ ใน ๑๐ สถานการณ์เด่นทางสุขภาพ คือ ความรุนแรงต่อเด็กนักเรียนในโรงเรียน ทำให้สังคมเกิดการตั้งคำถามกับคุณภาพและมาตรฐานของครูในโรงเรียนที่ขาดจริยธรรมและประพฤติตนไม่เหมาะสม ซึ่งมีการนำเสนอเป็นข่าวทั้งสื่อกระแสหลักและสื่อสังคมออนไลน์ และที่สำคัญการปรับบทบาทอย่างมากในสถานการณ์

การแพร่ระบาดโรคติดเชื้อไวรัสโคโรน่า 2019 (COVID-19) ทั้งระบบ บุคลากร ผู้เรียน และรวมถึงผู้ปกครอง เนื่องจากปิดโรงเรียนและมหาวิทยาลัย เป็นผลให้ผู้สอนต้องใช้การเรียนการสอนทางไกลอย่างเร่งด่วน บางคนที่ปรับตัวไม่ได้ทำให้ขาดประสิทธิภาพในการสอน ในขณะที่ข้อมูลจากศูนย์วิจัยกสิกรไทย รายงานว่า ผู้ปกครองที่มีรายได้น้อย ส่วนใหญ่ร้อยละ ๗๙.๑ ไม่พร้อมกับการเรียนออนไลน์ โดยเฉพาะอุปกรณ์ นักเรียนประมาณครึ่งหนึ่ง ร้อยละ ๕๐.๙ เรียนผ่านมือถือ ร้อยละ ๓๔.๒ เรียนผ่านแท็บเล็ต และมีเพียง ร้อยละ ๓๒.๖ ที่เรียนผ่านคอมพิวเตอร์ ในขณะที่สัญญาณอินเทอร์เน็ตส่วนใหญ่เป็นระบบเติมเงิน มีเพียง ๙-๑๐ ล้านคน ที่ใช้อินเทอร์เน็ตความเร็วสูง นอกจากนี้ ผู้ปกครองยังมีข้อจำกัดในการใช้เทคโนโลยี การให้เวลาในการดูแลบุตรหลานระหว่างการเรียน ปัญหาความไม่เสถียรของระบบ และสภาพแวดล้อม ที่ไม่เหมาะสมกับการเรียนออนไลน์ (มติชนออนไลน์ วันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๖๔) รวมถึงความอายสภาพบ้าน ที่ทำให้ปฏิสัมพันธ์ยิ่งน้อยลง

๕. เครือข่ายสื่อมวลชน เป็นหน่วยที่มีบทบาทสำคัญอย่างมากในการรายงานข่าว อย่างซื่อสัตย์ตรงไปตรงมา และมีความรับผิดชอบเพื่อผลประโยชน์ของประชาชน ซึ่งการนำเสนอส่วนใหญ่ เป็นข้อเท็จจริงและสื่อกระแสหลักจะมีการตรวจสอบความถูกต้องก่อนนำเสนอ แต่ข่าวลวงที่เกิดขึ้น ส่วนมากจะมาจากสื่อสังคมออนไลน์ อย่างไรก็ตามสื่อออนไลน์มีจุดเด่นคือความเร็ว ซึ่งหากนำมาใช้กับ การกระจายข่าว สร้างเครือข่าย หรือขอความช่วยเหลือจะได้รับผลอย่างรวดเร็ว นอกจากนี้ ข้อมูล ระบบประเมินความเครียดในสถานการณ์ COVID-19 เมื่อวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๖๔ กลุ่มนักเรียน / นักศึกษา และพนักงานบริษัท ที่ติดตามข่าวสถานการณ์การแพร่ระบาดโรคติดเชื้อไวรัสโคโรน่า 2019 (COVID-19) พบมีอารมณ์ร่วมและความเครียดสะสม จำนวนถึง ๔๐ คน ดังนั้น ผู้เกี่ยวข้องในสื่อทั้งสอง จำเป็นต้องเลือกข้อเท็จจริงให้เหมาะสมกับช่องทางการนำเสนอ

๖. เครือข่ายภาคประชาสังคม ชุมชน เด็กเยาวชน และครอบครัว มีประเด็นที่เกี่ยวข้อง ทั้งเชิงบวกและเชิงลบของเครือข่ายนี้ โดยส่วนใหญ่มีผลมาจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อ ไวรัสโคโรน่า 2019 (COVID-19) ที่ภาครัฐมีมาตรการให้กักตัวอยู่บ้านซึ่งเป็นข้อดีในการลดการแพร่ระบาด แต่ปัญหาที่ตามมาก็คือ การดูแลสุขภาพจิตใจ จากรายงานสุขภาพคนไทย ปี พ.ศ. ๒๕๖๓ หมวดที่ ๘-๑๑ พบว่าวัยรุ่นและเยาวชนไทยมีพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรง เล่นและติดพนัน โดยส่วนใหญ่ร้อยละ ๙๐ เข้าถึงสื่อออนไลน์ จำเป็นที่ต้องมีทักษะการรู้เท่าทันสื่อเพื่อไม่นำไปสู่อบายมุข หรือนำไปสู่การสร้างเครือข่าย เพื่องานจิตอาสา

ถือได้ว่า สื่อและสื่อสารมวลชนนับเป็นปัจจัยสำคัญต่อสถานการณ์คุณธรรมที่เกิดขึ้น จากสถิติข้อมูลการใช้โซเชียลมีเดียของไทย ปี พ.ศ. ๒๕๖๔ พบว่า ในช่วงเดือนมกราคม ๒๕๖๓ ถึงเดือน มกราคม ๒๕๖๔ มีผู้ใช้โทรศัพท์มือถือเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตถึง ๙๐.๖๖ ล้านคน เทียบกับประชากร เป็นร้อยละ ๑๒๙.๗๐ ในเดือนมกราคม ๒๕๖๔ มีการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตในประเทศไทยอยู่ที่ ๔๘.๕๙ ล้านคน เทียบกับประชากรเป็นร้อยละ ๖๙.๕๐ และมีโซเชียลมีเดียที่ใช้งานอยู่ ๕๕ ล้านคน เทียบกับ ประชากรเป็นร้อยละ ๗๘.๗๐ ทำให้ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีประชากรใช้อินเทอร์เน็ตสูงเป็นอันดับสอง ในเอเชีย และอยู่ในกลุ่ม ๒๐ ประเทศ ที่ใช้อินเทอร์เน็ตสูงที่สุดในโลก (Internet Usage in Asia, 2021)

การใช้โซเชียลมีเดียและสื่อจึงเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อค่านิยมและความเชื่อ และส่ผลต่อเนื่องสู่พฤติกรรมการแสดงออกในมิติคุณธรรม ในส่วนของสถานการณ์ความรุนแรงในครอบครัว ยังคงมีการนำเสนอข่าวทั้งสื่อกระแสหลักและสื่อสังคมออนไลน์อยู่ต่อเนื่อง ในไตรมาสแรกของปี พ.ศ. ๒๕๖๔ เทียบกับไตรมาสแรกของปี พ.ศ. ๒๕๖๓ พบว่า มีคดียาเสพติดเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕.๑๐ คดีอาญาเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๔.๒๐ และคดีชีวิตร่างกายและเพศ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๐.๙๐ ในทางตรงกันข้ามคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์ลดลง ร้อยละ ๑.๘๐

จากสถานการณ์ดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงเชิงบวกและการเสริมแรงทางสังคมตั้งแต่ระดับปัจเจกบุคคล ครอบครัว สังคม และประเทศชาติ ใน ๓ ลักษณะ คือ

๑. สถานการณ์คุณธรรมที่เกิดจากการมีส่วนร่วมในการทำดี เพื่อประโยชน์ส่วนรวมและกระบวนการจิตอาสา

๒. สถานการณ์ที่ต้องเฝ้าระวังด้านคุณธรรม โดยเฉพาะปัญหาที่แสดงความอ่อนแอของสังคม ทั้งการทะเลาะวิวาท ปัญหาครอบครัว ความขัดแย้งในสังคม และปัญหาคอร์รัปชัน

๓. สถานการณ์คุณธรรมในการสร้างความเข้มแข็งของประเทศ ซึ่งจะเป็นการส่งเสริมการดำรงชีวิตตามหลักทางสายกลางของประชาชนในทุกกลุ่มวัยและอาชีพด้วยการใช้เหตุผล ความพอประมาณ และมีภูมิคุ้มกัน ภายใต้เงื่อนไขของความรู้คู่คุณธรรม

นอกจากนี้ ระบบรายงานสถานการณ์ข่าวคุณธรรม (E-Monitoring) เมื่อวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๖๔ รายงานถึงคุณธรรมที่เกิดขึ้นในเดือนมกราคมถึงเดือนกรกฎาคม ๒๕๖๔ คุณธรรมที่พบในรายงานดังกล่าวฯ เป็นคุณธรรมเชิงลบถึงร้อยละ ๗๐.๑๖ จัดอยู่ในหมวดวินัยและสุจริตมากที่สุด พบบ่อยที่สุดคือการฝ่าฝืนมาตรการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรน่า 2019 (COVID-19) รองลงมาคือการหลอกลวงทำธุรกิจออนไลน์ การหลอกขายสินค้าไม่ได้คุณภาพที่เกี่ยวกับการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรน่า 2019 (COVID-19) อาทิ ถุงมือยาง ชุด PPE การทุจริตในกระบวนการจัดซื้อจัดจ้าง ในขณะที่คุณธรรมเชิงบวกมีเพียงร้อยละ ๒๙.๘๔ สะท้อนในหมวดจิตอาสา โดยมาจากผลกระทบของสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรน่า 2019 (COVID-19) มากที่สุด เช่น การบริจาคสิ่งของทั้งด้านอุปโภคและบริโภค การเป็นอาสาสมัครช่วยผู้ป่วยโควิด การคิดค้นนวัตกรรม เช่น ประดิษฐ์รถส่งอาหารให้ผู้ป่วยโควิด เป็นต้น และมาจากความกตัญญู และเศรษฐกิจเป็นลำดับ ๒ และลำดับ ๓ ตามลำดับ เช่น เด็กเยาวชนช่วยครอบครัวหารายได้ การพึ่งตนเอง ลดรายจ่าย การปลูกผักสวนครัว และการส่งเงินคืนเจ้าของ เป็นต้น สถานการณ์ดังกล่าวสอดคล้องกับข้อเสนอของสำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ระบุว่า ประเทศไทยมีความจำเป็นต้องสร้างภูมิคุ้มกันของประเทศ โดยใช้ทุนสังคมภายในประเทศที่มีอยู่ เพื่อให้สามารถรองรับผลกระทบได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะสถาบันพระมหากษัตริย์ที่เป็นสถาบันหลักเป็นแบบอย่างการดำเนินชีวิตของสังคมด้วยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เชื่อมโยงคนในชาติให้เกาะเกี่ยวกันอย่างเหนียวแน่น นอกจากนี้ ชุมชนท้องถิ่นยังเป็นรากฐานที่สำคัญของประเทศ การมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงจะมาทำให้ชุมชนสามารถพึ่งตนเอง ช่วยให้เศรษฐกิจสังคมและทรัพยากรธรรมชาติ เจริญเติบโตอย่างยั่งยืนได้

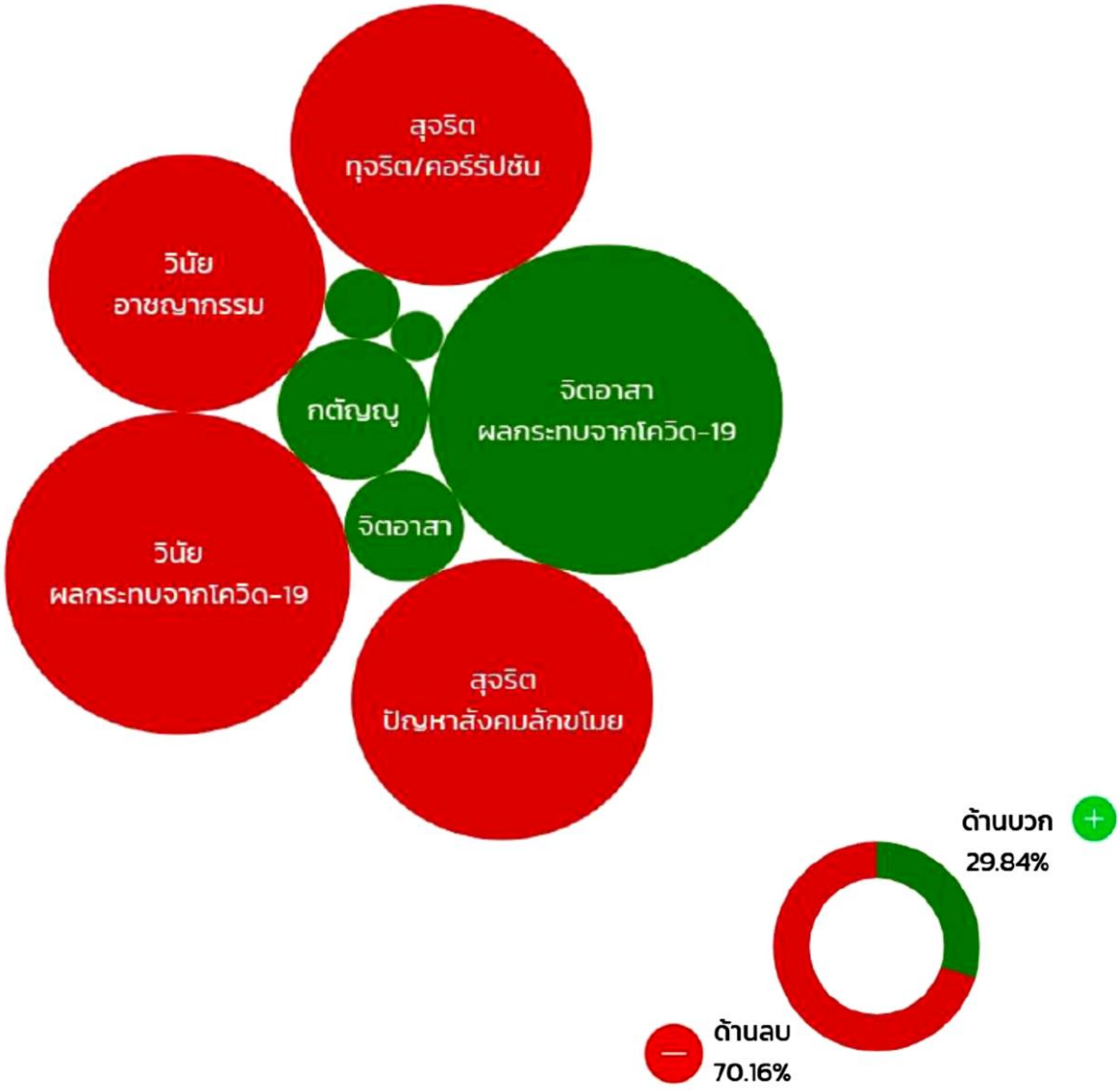

แผนภาพที่ ๓ คุณธรรมที่เกิดขึ้นในเดือนมกราคม-กรกฎาคม ๒๕๖๔ การรายงานจากระบบรายงานสถานการณ์ข่าวคุณธรรม (E-Monitoring) เมื่อวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๖๔

๓.๒ สถานการณ์คุณธรรม จริยธรรมในสังคมกระทรวงสาธารณสุข

ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข ได้ทำการสำรวจสถานการณ์คุณธรรม จริยธรรมในกระทรวงสาธารณสุข เกี่ยวกับปัญหาวิกฤติด้านคุณธรรมในกระทรวงสาธารณสุข คุณธรรมที่ต้องได้รับการส่งเสริม สถานการณ์ด้านคุณธรรมระดับหน่วยงาน คุณธรรมที่ควรปลูกฝังแก่บุคลากรใหม่ คุณธรรมที่ควรยึดถือร่วมกัน และคุณลักษณะด้านคุณธรรมจริยธรรมที่พึงประสงค์ของผู้บริหาร จากบุคลากรของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข และระดับหน่วยงาน จำนวน ๔๒,๙๔๘ คน สรุปดังนี้

๑. ระดับกระทรวงสาธารณสุข

๑.๑ ปัญหาวิกฤติด้านคุณธรรมที่ต้องได้รับการส่งเสริมในระดับกระทรวงสาธารณสุข อันดับแรก คือ ปัญหาจิตสาธารณะ ขาดความรับผิดชอบ เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัวมากกว่าส่วนรวม และปัญหาความซื่อสัตย์สุจริต การทุจริตคอร์รัปชัน ค่าเฉลี่ยเท่ากัน คือ ๒.๖๐ รองลงมา คือ ปัญหาคนรุ่นใหม่ไม่ค่อยมีสัมมาคารวะ ไม่เคารพผู้ใหญ่ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๒.๕๕ และปัญหาขาดความสามัคคี มีความขัดแย้ง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๒.๕๔ ตามลำดับ (จากคะแนนเต็ม ๕ คะแนน)

๑.๒ คุณธรรมที่ต้องได้รับการส่งเสริมในกระทรวงสาธารณสุข อันดับแรกคือ ความซื่อสัตย์สุจริต ยึดมั่นในสิ่งที่ถูกต้องต่อหน้าที่ และต่อบุคคลทั่วไป ค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๑๘ รองลงมาคือ ประพฤติตนด้วยความไม่เอนเอียง ไม่มีเล่ห์เหลี่ยม มีความจริงใจ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๑๔ และความมีวินัยทั้งต่อตนเองและต่อองค์กร ค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๑๑ ตามลำดับ (จากคะแนนเต็ม ๕ คะแนน)

๑.๓ คุณธรรมที่บุคลากรใหม่ของกระทรวงสาธารณสุข ควรได้รับการปลูกฝังมากที่สุด ได้แก่ ความมีระเบียบวินัย จำนวน ๒๓,๙๕๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๗๒ รองลงมา ได้แก่ ความเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน จำนวน ๒๒,๘๒๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๑๑ และความซื่อสัตย์สุจริต จำนวน ๒๒,๖๖๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๐๓ ตามลำดับ

จากผลการสำรวจสถานการณ์คุณธรรม จริยธรรมในกระทรวงสาธารณสุข จะเห็นได้ว่าปัญหาวิกฤติด้านคุณธรรมในภาพรวมของกระทรวงสาธารณสุข ที่พบมากที่สุด คือ ปัญหาจิตสาธารณะ ขาดความรับผิดชอบ เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัวมากกว่าประโยชน์ส่วนรวม และความซื่อสัตย์สุจริต การทุจริตคอร์รัปชัน จึงคาดได้ว่าคุณธรรมที่ต้องได้รับการส่งเสริมให้เกิดขึ้นในกระทรวงสาธารณสุข จะต้องเป็นคุณธรรมที่สามารถแก้ไขปัญหาคุณธรรมข้างต้นให้หมดไปจากกระทรวงสาธารณสุขได้ ซึ่งจากผลการสำรวจพบว่า คุณธรรมที่บุคลากรเห็นว่าต้องได้รับการส่งเสริมให้เกิดขึ้นมากที่สุด และคุณธรรมที่บุคลากรใหม่ของกระทรวงสาธารณสุข ควรได้รับการปลูกฝังมากที่สุด มีความสอดคล้องกับปัญหาวิกฤติด้านคุณธรรมในภาพรวมของกระทรวงสาธารณสุขในลักษณะดังกล่าวจริง กล่าวคือ คุณธรรมที่บุคลากรเห็นว่าต้องได้รับการส่งเสริมให้เกิดขึ้นมากที่สุด ได้แก่ ความซื่อสัตย์สุจริต ยึดมั่นในสิ่งที่ถูกต้องต่อหน้าที่ และต่อบุคคลทั่วไป และประพฤติตนด้วยความไม่เอนเอียง ไม่มีเล่ห์เหลี่ยม มีความจริงใจ และคุณธรรมที่บุคลากรใหม่ของกระทรวงสาธารณสุขควรได้รับการปลูกฝังมากที่สุด คือ ความมีระเบียบวินัย ความเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน และความซื่อสัตย์สุจริต

๒. ระดับหน่วยงาน

๒.๑ สถานการณ์คุณธรรมระดับหน่วยงานที่เป็นประเด็นปัญหามากที่สุด ได้แก่ เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนมากกว่าประโยชน์ส่วนรวม จำนวน ๗,๖๗๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๗๘ รองลงมาคือ ขาดระเบียบวินัย จำนวน ๖,๕๘๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๓๓ และขาดความมีน้ำใจ / เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ จำนวน ๕,๕๐๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๘๒ ตามลำดับ

๒.๒ คุณลักษณะทางด้านคุณธรรม จริยธรรมของผู้บริหารองค์กรที่พึงประสงค์มากที่สุด ได้แก่ ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต จำนวน ๒๘,๒๑๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๑๗ รองลงมา คือ เป็นแบบอย่างที่ดีในการรับผิดชอบต่อตนเองและองค์กร จำนวน ๒๗,๖๘๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๘๕ และเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าผลประโยชน์ส่วนตัว จำนวน ๒๔,๔๖๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๘๘

๒.๓ คุณธรรมที่คนในองค์กรควรยึดถือในการอยู่ร่วมกันมากที่สุด ได้แก่ ความมีน้ำใจ / เอื้อเฟื้อต่อกัน จำนวน ๒๖,๐๕๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๘๕ รองลงมา คือ ความมีวินัยเคารพในกติกา จำนวน ๒๕,๖๕๙ คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๖๑ และความซื่อสัตย์สุจริต จริงใจต่อกัน จำนวน ๒๕,๑๘๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๓๒ ตามลำดับ

๒.๔ ประเด็นการส่งเสริมคุณธรรมที่หน่วยงานมีการรณรงค์ให้เกิดขึ้นในสังคมมากที่สุด ได้แก่ คุณธรรมจิตอาสา จำนวน ๒๐,๕๔๓ คิดเป็นร้อยละ ๔๗.๘๓ รองลงมา คือ คุณธรรมวินัย จำนวน ๑๐,๕๖๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๔.๖๑ คุณธรรมสุจริต จำนวน ๖,๖๒๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๔๒ และคุณธรรมพอเพียง จำนวน ๕,๒๑๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๑๔

๒.๕ กลุ่มเป้าหมายที่ต้องทำกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการรณรงค์ ส่งเสริม หรือพัฒนาคุณธรรมของหน่วยงาน ได้แก่ สมาชิกภายในองค์กร จำนวน ๒๗,๗๑๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๔.๕๒ รองลงมา ได้แก่ ภาคีเครือข่าย / ชุมชน จำนวน ๘,๐๕๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๗๖ และประชาชนทั่วไป จำนวน ๗,๑๘๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๗๒

จากผลการสำรวจสถานการณ์คุณธรรม จริยธรรมในกระทรวงสาธารณสุข จะเห็นได้ว่า สถานการณ์คุณธรรมระดับหน่วยงานที่เป็นประเด็นปัญหามากที่สุด ได้แก่ เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนมากกว่าประโยชน์ส่วนรวม ขาดระเบียบวินัย และขาดความมีน้ำใจ / เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ จึงคาดได้ว่า ผู้ปฏิบัติงานมีความคาดหวังให้ผู้บริหาร และบุคลากรในหน่วยงาน มีคุณธรรมที่สอดคล้องกับประเด็นปัญหาด้านคุณธรรมของหน่วยงาน ซึ่งผลการสำรวจชี้ให้เห็นถึงคุณลักษณะทางด้านคุณธรรม จริยธรรมที่ผู้ปฏิบัติงานคาดหวังจากผู้บริหาร คือ ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เป็นแบบอย่างที่ดีในการรับผิดชอบต่อตนเองและองค์กร และเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าผลประโยชน์ส่วนตัว ขณะเดียวกันคุณธรรมที่คนในองค์กรควรยึดถือในการอยู่ร่วมกันมากที่สุด ได้แก่ ความมีน้ำใจ / เอื้อเฟื้อต่อกัน ความมีวินัย เคารพในกติกา และความซื่อสัตย์สุจริต จริงใจต่อกัน ทั้งนี้ ปัจจุบัน หน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข มุ่งรณรงค์ส่งเสริมคุณธรรมจิตอาสา มากที่สุด รองลงมา คือ คุณธรรมวินัย คุณธรรมสุจริต และคุณธรรมพอเพียง ตามลำดับ ซึ่งกลุ่มเป้าหมายที่ต้องทำกิจกรรมดังกล่าวของหน่วยงานโดยส่วนใหญ่ ได้แก่ สมาชิกภายในองค์กร

ผลสำรวจสถานการณ์คุณธรรม จริยธรรมของกระทรวงสาธารณสุขข้างต้น สะท้อนให้เห็นถึงทิศทางการส่งเสริมคุณธรรมที่กระทรวงสาธารณสุขควรมุ่งส่งเสริม ได้แก่ คุณธรรมจิตอาสา คุณธรรมสุจริต และคุณธรรมวินัย โดยใช้คุณธรรมพอเพียง เป็นรากฐานสำคัญในการส่งเสริมคุณธรรมดังกล่าว สอดคล้องกับทิศทางการส่งเสริมคุณธรรมในระดับชาติ และกระทรวงสาธารณสุขได้มุ่งส่งเสริมคุณธรรมดังกล่าวผ่านกลไกต่าง ๆ คือ กำหนดเป็นตัวชี้วัดตามคำรับรองการปฏิบัติราชการระดับหน่วยงาน และชมรมจริยธรรมของหน่วยงานในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค โดยกำหนดให้หน่วยงานสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ต้องดำเนินการเป็นองค์กรคุณธรรมต้นแบบ ภายใต้การมีส่วนร่วมของบุคลากรในสังกัด ตามหลักการ “ระเบิดจากข้างใน” และ “คุณธรรมนำการพัฒนา”

๓.๓ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมด้วยเทคนิค SWOT Analysis เป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม ที่มีผลต่อการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ในกระทรวงสาธารณสุข ซึ่งประกอบไปด้วยการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก โดยวิเคราะห์ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส อุปสรรค (Strength Weakness Opportunity and Threat Analysis : SWOT Analysis) เพื่อกรองและพิจารณาตัวแปรที่มีผลกระทบต่อประสิทธิภาพและความสำเร็จในการดำเนินการตามแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมนั้นมีความสำคัญอย่างมาก เพราะนอกจากจะเป็นการประเมินสภาพแวดล้อมเพื่อค้นหาจุดแข็งที่ควรเสริมสร้างความเข้มแข็ง และจุดอ่อนที่ควรต้องปรับปรุง เพื่อให้การดำเนินงานด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ของกระทรวงสาธารณสุขได้อย่างมีประสิทธิภาพแล้ว ยังเป็นการประเมินสภาพแวดล้อมภายนอกในบริบททางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองที่มีความเปลี่ยนแปลงเป็นอย่างมาก และส่งผลกระทบต่อความสำเร็จหรือล้มเหลวของการดำเนินการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ของกระทรวงสาธารณสุข อีกทั้งเพื่อหากลยุทธ์ที่เหมาะสมในการรับมือกับสภาพแวดล้อมเชิงลบและแสวงหาโอกาสจากสภาพแวดล้อมเชิงบวก เพื่อให้การส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม เกิดผลที่ดีกว่า

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน (จุดแข็งและจุดอ่อน) ในการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ของกระทรวงสาธารณสุข ในระยะ ๕ ปี ข้างหน้า (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ได้นำหลักการ McKinsey’s 7S Model มาใช้เป็นกรอบในการกำหนดตัวแปรที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจำแนกตัวแปรที่มีผลกระทบต่อการดำเนินงานขององค์กรออกเป็น ๗ กลุ่มตัวแปร ประกอบด้วย

๑. S-Strategy	ตัวแปรด้านยุทธศาสตร์ / กลยุทธ์ในการปฏิบัติ
๒. S-Structure	ตัวแปรด้านโครงสร้างในการปฏิบัติ
๓. S-Style	ตัวแปรด้านรูปแบบการบริหารในการปฏิบัติ
๔. S-System	ตัวแปรด้านระบบการในการปฏิบัติ
๕. S-Staff	ตัวแปรด้านบุคลากรในการปฏิบัติ
๖. S-Skill	ตัวแปรด้านทักษะและองค์ความรู้ในการปฏิบัติ
๗. S-Shared value	ตัวแปรเรื่องค่านิยมร่วมในการปฏิบัติ

ส่วนการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก (โอกาสและอุปสรรค) ได้วิเคราะห์โดยนำหลักการ PEST+ Model ซึ่งประกอบด้วย ๗ มิติ ดังนี้

๑. P-Political	มิติทางการเมือง เช่น ระบบการเมือง รูปแบบการปกครอง
๒. E-Economic	มิติทางเศรษฐกิจ เช่น การค้า การลงทุน การดำเนินธุรกิจ สภาพเศรษฐกิจ
๓. S-Social	มิติทางสังคม เช่น วิถีชีวิต ความเชื่อ ขนบธรรมเนียม ประเพณี ศาสนา
๔. T-Technology	มิติทางเทคโนโลยี เช่น ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี นวัตกรรมต่าง ๆ
๕. L-Legal	มิติทางกฎหมาย เช่น รัฐธรรมนูญ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ พระราชบัญญัติ กฎหมาย / ระเบียบที่เกี่ยวข้อง
๖. I–International	มิติทางด้านต่างประเทศ เช่น ข้อกำหนดของสากล ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ
๗. G-Government	มิติทางด้านนโยบายรัฐบาล ระบบราชการ

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมในด้านต่าง ๆ ตามกรอบแนวคิด

สภาพแวดล้อมภายในที่เป็น **“จุดแข็ง”** ของการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ของกระทรวง-สาธารณสุข มีดังนี้

๑. ด้านยุทธศาสตร์ / กลยุทธ์ (Strategy)

๑.๑ สังคมกระทรวงสาธารณสุข ยึดเหนี่ยว ๓ สถาบันหลักคือ ชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ เป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของบุคลากรสาธารณสุขให้เกาะเกี่ยวอย่างแน่นแฟ้น โดยเฉพาะสถาบันพระมหากษัตริย์ที่ทรงเป็นแบบอย่างที่ดีงามในการดำเนินชีวิตบนทางสายกลาง

๑.๒ กระทรวงสาธารณสุข นำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ในรัชกาลที่ ๙ และทุกรัชกาล มาเป็นหลักในการบริหารราชการและการดำเนินชีวิตของบุคลากรในกระทรวงสาธารณสุข บนพื้นฐานของความพอประมาณ ลดความโลภและการเบียดเบียนผู้อื่น และนำคุณธรรมที่พึงประสงค์ ๕ ประการ มาใช้เป็นหลักในการบริหารราชการและการดำเนินชีวิตของบุคลากรในกระทรวงสาธารณสุขอีกด้วย อันประกอบด้วย คุณธรรมพอเพียง วินัย สุจริต จิตอาสา กตัญญู

๑.๓ ผู้บริหารสูงสุดมีการประกาศนโยบายการขับเคลื่อนงานด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ที่สอดคล้องไปกับแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนการปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) และนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ

๑.๔ การปฏิบัติงานด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมของกระทรวงสาธารณสุข มียุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนการปฏิรูปประเทศ แผนปฏิบัติการด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) แผนปฏิบัติการด้านการส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ยุทธศาสตร์ด้านมาตรฐานทางจริยธรรมและการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐ (พ.ศ. ๒๕๖๕-๒๕๗๐) และแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) เป็นเครื่องมือที่ถูกนำไปใช้เป็นกรอบชี้นำในการจัดทำแผนในส่วนราชการทุกระดับ ได้แก่ ส่วนราชการระดับกรม ทั้งราชการบริหารส่วนกลางและราชการบริหารส่วนภูมิภาค หน่วยงานของรัฐภายใต้กำกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข องค์การมหาชน และรัฐวิสาหกิจ ส่งผลให้การปฏิบัติองคาพยพในทุกส่วนราชการในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข มีเป้าหมายเพื่อการบรรลุเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

๑.๕ กระทรวงสาธารณสุข มีภาคเครือข่ายด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ทั้งในราชการบริหารส่วนกลาง และราชการบริหารส่วนภูมิภาค อันประกอบด้วย ส่วนราชการระดับกรม หน่วยงานของรัฐในกำกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข องค์การมหาชน และรัฐวิสาหกิจ ตลอดจน สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด โรงพยาบาลศูนย์ / โรงพยาบาลทั่วไป สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ และโรงพยาบาลชุมชน ทุกแห่ง

๑.๖ เสริมสร้างระบบคุณธรรมของกระทรวงสาธารณสุขให้เข้มแข็ง บนฐานคิดการยึดถือประโยชน์ของประเทศชาติ ประโยชน์ของส่วนรวม เหนือกว่าประโยชน์ส่วนตน นำสู่การเป็นกระทรวงคุณธรรม (Moral Ministry of Public Health)

๑.๗ บุคลากรกระทรวงสาธารณสุข ร่วมขับเคลื่อนค่านิยม “MOPH” โดยมุ่งหวังว่าเมื่อค่านิยม “MOPH” ฝังอยู่ในจิตวิญญาณของบุคลากรสาธารณสุขทุกคน ไม่ว่าเป้าหมายการทำงานจะเป็นอย่างไรก็จะประสบความสำเร็จเพื่อให้เกิดการพัฒนาที่ดีและยั่งยืน

๒. ด้านโครงสร้าง (Structure)

๒.๑ มีศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข ซึ่งเป็นหน่วยงานหลักในการปฏิบัติภารกิจด้านการส่งเสริมคุณธรรมและคุ้มครองจริยธรรม มีความพร้อมในด้านของบุคลากร

๒.๒ มีคณะกรรมการจริยธรรมประจำส่วนราชการ ที่มีหน้าที่และอำนาจตามข้อ ๗ ของข้อกำหนดว่าด้วยกระบวนการรักษาจริยธรรม : กลไกและการบังคับใช้ประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือน และมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ ๓ ปี นับแต่วันที่คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนมีประกาศแต่งตั้ง ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ด่วนที่สุด ที่ นร ๑๐๑๙/ว ๒๒ ลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๖๔ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาและการแต่งตั้งคณะกรรมการจริยธรรม

๒.๓ มีการขยายโครงสร้าง / ขอบเขตงานไปยังส่วนภูมิภาคทั่วประเทศ ทำให้การปฏิบัติภารกิจงานถูกกระจายไปยังพื้นที่ต่าง ๆ ไม่กระจุกตัวอยู่แต่ส่วนกลาง ส่งผลให้การส่งเสริมคุณธรรมและคุ้มครองจริยธรรม เกิดผลสัมฤทธิ์ในระดับพื้นที่มากยิ่งขึ้น

๒.๔ มีโครงสร้างภายในที่รองรับภารกิจงานกระจายในระดับพื้นที่ ส่งผลดีต่อการปฏิบัติภารกิจงานด้านส่งเสริมคุณธรรมและคุ้มครองจริยธรรมมากยิ่งขึ้น

๓. ด้านรูปแบบ (Style)

๓.๑ ผู้บริหารสูงสุดระดับหน่วยงาน เป็นแบบอย่างในการยึดถือค่านิยมด้านคุณธรรมและจริยธรรม ที่สามารถเป็นแบบอย่างในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ ประกอบด้วย ซื่อสัตย์ สามัคคี มีความรับผิดชอบ ตรวจสอบได้ โปร่งใส มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน และกล้าหาญทำในสิ่งที่ถูกต้อง

๓.๒ ผู้บริหารสูงสุดระดับหน่วยงาน มีการประกาศนโยบายการขับเคลื่อนงานด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ที่สอดคล้องไปกับแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนการปฏิรูปประเทศ ในทุกระดับ

๓.๓ ผู้บริหารระดับสูงทั้งฝ่ายการเมือง และฝ่ายพลเรือน ประกาศนโยบายขับเคลื่อนการบริหารงานที่โปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาลอย่างเป็นรูปธรรม เพื่อประโยชน์ของประชาชน ประชาชนมีความพึงพอใจและความเชื่อมั่นต่อการดำเนินงานด้านต่าง ๆ ของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข

๓.๔ มีการบูรณาการร่วมกับหน่วยงานและภาคส่วนอื่น ๆ ในรูปแบบของความร่วมมือส่งผลให้การปฏิบัติตามยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนการปฏิรูปประเทศ แผนปฏิบัติการด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) แผนปฏิบัติการด้านการส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ยุทธศาสตร์ด้านมาตรฐานทางจริยธรรมและการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐ (พ.ศ. ๒๕๖๕-๒๕๗๐) แผนปฏิบัติการด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) และแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) นำไปสู่การปฏิบัติที่มีความต่อเนื่องและเป็นรูปธรรมที่ชัดเจน

๔. ด้านระบบ (System)

๔.๑ กระทรวงสาธารณสุข กำหนดให้ส่วนราชการระดับกรม หน่วยงานของรัฐในกำกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข องค์การมหาชน และรัฐวิสาหกิจ เป็นองค์กรคุณธรรมต้นแบบ และกำหนดให้มีชมรมจริยธรรมของหน่วยงานในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค ประกอบด้วย สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด โรงพยาบาลศูนย์ / โรงพยาบาลทั่วไป สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ และโรงพยาบาลชุมชน ทุกแห่ง โดยศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริตกระทรวงสาธารณสุข เป็นกลไกหลักในการขับเคลื่อนภายใต้แผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ที่เชื่อมโยงไปสู่แผนปฏิบัติการด้านการส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

๔.๒ มีระบบกลไกในการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ของส่วนราชการระดับกรม หน่วยงานของรัฐในกำกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข องค์การมหาชน และรัฐวิสาหกิจ ผ่านเกณฑ์การประเมินองค์กร ชุมชน อำเภอ และจังหวัดคุณธรรม ภายใต้แผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

๔.๓ มีระบบกลไกในการส่งเสริมคุณธรรมของหน่วยงานในราชการบริหารส่วนภูมิภาค ประกอบด้วย สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด โรงพยาบาลศูนย์ / โรงพยาบาลทั่วไป สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ และโรงพยาบาลชุมชน ทุกแห่ง ผ่านการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค (MOPH Integrity and Transparency Assessment : MOPH ITA) โดยใช้กลไกชมรมจริยธรรมของหน่วยงานในราชการบริหารส่วนภูมิภาค ภายใต้แผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

๔.๔ มีระบบกลไกในการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ของสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนกลาง ผ่านตัวชี้วัดตามคำรับรองการปฏิบัติราชการของหน่วยงานในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข มิติภายใน (มิติการพัฒนาองค์การ) ภายใต้แผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

๔.๕ มีการสร้างนวัตกรรมการปฏิบัติงานด้านการส่งเสริมคุณธรรมเชิงระบบเพื่อเผยแพร่และสามารถเป็นแหล่งเรียนรู้ถ่ายทอดขยายผลไปสู่หน่วยงานอื่นได้ในรูปแบบตลาดนัดคุณธรรม ตลาดนัดคุณธรรมดิจิทัลแฟลตฟอร์ม (MOPH Moral Market Digital Platform) ที่สะท้อนให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในเชิงคุณธรรม จริยธรรม คนในองค์กรมีความสุข มีคุณภาพ มีคุณธรรมเชิงประจักษ์ และมีองค์ความรู้ที่สามารถถ่ายทอดและเป็นแหล่งเรียนรู้ให้กับองค์กรอื่นได้

๔.๖ มีระบบการยกย่อง เชิดชู บุคลากรที่ทำความดีจนเป็นแบบอย่างได้ และ / หรือ หน่วยงานที่ดำเนินการเป็นองค์กรคุณธรรมต้นแบบ และเป็นองค์กรคุณธรรมต้นแบบโดดเด่น

๔.๗ มีระบบการติดตามประเมินผลสำเร็จ เพื่อทบทวน ปรับปรุงแผนส่งเสริมคุณธรรมของหน่วยงาน แผนส่งเสริมคุณธรรมภายใต้กลไกชมรมจริยธรรม ให้มีคุณภาพและบรรลุคุณธรรมเป้าหมายที่กำหนด ตลอดจนมีผลสำเร็จของการดำเนินกิจกรรมตามแผนส่งเสริมคุณธรรมของหน่วยงาน แผนส่งเสริมคุณธรรมภายใต้กลไกชมรมจริยธรรมที่กำหนดไว้เพิ่มมากขึ้น และพฤติกรรมของคนในองค์กรเกิดการเปลี่ยนแปลงในเชิงประจักษ์เพิ่มมากขึ้น

๕. ด้านบุคลากร (Staff)

๕.๑ มีอัตรากำลังที่คัดเลือกจากความรู้ ความสามารถ มีคุณธรรม จริยธรรม ที่เหมาะสมกับงาน ส่งผลให้การปฏิบัติภารกิจด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม มีความพร้อมในด้านจำนวนของบุคลากรมากยิ่งขึ้น

๕.๒ ปลูกฝังบุคลากรในสังกัด ด้วยการเสริมสร้างระบบฐานคิดการยึดถือประโยชน์ของเทศชาติเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตน สร้างระบบคิด “แก้ทุจริต ต้องคิดเป็น” (Digital Thinking) และ “แก้ทุจริต ต้องคิดแยกแยะ” (Digital Thinking) คุณธรรมเชิงสัมพัทธ์ซึ่งเป็นการเปรียบเทียบระดับคุณธรรม และความขัดแย้งเชิงคุณธรรม นำสู่การเป็นกระทรวงคุณธรรม (Moral Ministry of Public Health)

๕.๓ ระบบการบริหารทรัพยากรบุคคล มีการกำหนดหลักสูตรต้านทุจริตศึกษาไว้สำหรับการฝึกอบรม / สัมมนา / การเรียนการสอนสำหรับบุคลากรในสังกัดกระทรวงทุกสายงานที่เข้าปฏิบัติงานใหม่

๕.๔ มีการเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม ในหลักสูตรผู้บริหารระดับต้น ระดับกลาง และระดับสูง

๖. ด้านทักษะ (Skill)

๖.๑ บุคลากรที่ปฏิบัติภารกิจด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง และมีทักษะที่เป็นสหวิชาชีพ ทำให้สามารถนำความรู้สหวิชาเหล่านั้นมาใช้เพื่อปฏิบัติภารกิจด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ให้สามารถบรรลุตามเป้าหมายของงานด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมในระดับประเทศได้ดียิ่งขึ้น

๖.๒ บุคลากรกระทรวงสาธารณสุข มีวิธีคิดในเชิงตรรกะ สามารถวิเคราะห์แยกแยะเรื่องผลประโยชน์ทับซ้อน และเรื่องทุจริตได้อย่างอัตโนมัติ

๗. ด้านค่านิยม (Shared Value)

๗.๑ ผู้บริหารสูงสุดระดับหน่วยงาน ยึดถือค่านิยม คือ ซื่อสัตย์ สามัคคี มีความรับผิดชอบ ตรวจสอบได้ โปร่งใส มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน และกล้าหาญทำในสิ่งที่ถูกต้อง

๗.๒ กระทรวงสาธารณสุข มีค่านิยมความซื่อสัตย์เป็นพื้นฐานที่สำคัญร่วมกันเสริมสร้างระบบคุณธรรมของกระทรวงสาธารณสุขให้เข้มแข็ง บนฐานคิดการยึดถือประโยชน์ของประเทศชาติเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตน นำสู่การเป็นกระทรวงคุณธรรม (Moral Ministry of Public Health) ส่งผลดีต่อการดำเนินงานด้านงานด้านการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม ให้สัมฤทธิ์ผลตามเป้าหมายของกระทรวงสาธารณสุขที่มีร่วมกัน

๗.๓ บุคลากรกระทรวงสาธารณสุขมีค่านิยมร่วมคือ “MOPH” มุ่งให้บุคลากรกระทรวงสาธารณสุข เป็นคนดี คนเก่ง คนกล้า และมีความสุข

Mastery

ฝึกฝนตนเองให้มีศักยภาพสูงสุด (ควบคุมตนเองให้ทำงาน คิด พูด อย่างมีสติ ใช้กิริยาวาจาเหมาะสม) มีความซื่อสัตย์ มีคุณธรรมจริยธรรม รักการเรียนรู้ ค้นหาความรู้สม่ำเสมอ มีวินัย ตรงต่อเวลา รับผิดชอบ

Originality

สร้างสรรค์นวัตกรรม สิ่งใหม่ ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อระบบสุขภาพ

People Centered

ยึดประชาชนเป็นที่ตั้ง เป็นศูนย์กลางในการทำงาน

Humility

มีความอ่อนน้อมถ่อมตน การเคารพผู้อื่น เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม รู้แพ้รู้ชนะ เปิดรับฟังความเห็นต่าง จัดการความขัดแย้งด้วยวิธีสร้างสรรค์ ช่วยผู้อื่นแก้ปัญหาในยามคับขัน

๗.๔ ยึดถือคุณธรรมเป้าหมาย ๕ ประการ ได้แก่ พอเพียง วินัย สุจริต จิตอาสา กตัญญู ที่สอดคล้องไปกับแผนปฏิบัติการด้านการด้านส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

สภาพแวดล้อมภายในที่เป็น **“จุดอ่อน”** ของการส่งเสริมคุณธรรมของกระทรวงสาธารณสุข มีดังนี้

๑. ด้านยุทธศาสตร์ / กลยุทธ์ (Strategy)

๑.๑ ขาดงบประมาณด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ในลักษณะแผนงานบูรณาการ

๑.๒ ความอ่อนแอในเชิงวัฒนธรรมและการใช้วิถีชีวิตแบบไทย ๆ ตามการไหลบ่าของกระแสสังคม อันเนื่องมาจากลักษณะสังคมไทยที่เปลี่ยนแปลงไปในโลกยุคดิจิทัล ขาดการกล่อมเกลาทางสังคม การหล่อหลอมทางด้านคุณธรรม จริยธรรม ความอ่อนแอทางวัฒนธรรมที่ขาดจุดยืน ขาดการใคร่ครวญในการรับหรือไม่รับสิ่งต่าง ๆ ที่เข้ามากระทบ เกิดความสับสนในการดำเนินชีวิตที่เหมาะสมและพึงประสงค์

๑.๓ ระบบอุปถัมภ์ที่แผ่กระจายในวงกว้างในสังคมไทยและสังคมกระทรวงสาธารณสุข เป็นปัญหาและความอ่อนแอในเชิงระบบคิด วัฒนธรรม ต่อการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมในมิติต่าง ๆ

๒. ด้านโครงสร้าง (Structure)

๒.๑ การขยายโครงสร้าง / หน้าที่การปฏิบัติงานด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ไปยังราชการส่วนภูมิภาค ยังขาดแคลนทรัพยากรที่สำคัญ โดยเฉพาะทรัพยากรบุคคลและงบประมาณ ส่งผลให้การดำเนินงานในระดับพื้นที่นั้นอาจยังไม่สามารถบรรลุผลตามจุดมุ่งหมาย ของการขยายโครงสร้าง / หน้าที่ เท่าที่ควรจะเป็น

๒.๒ ผู้รับผิดชอบงานตามโครงสร้าง / หน้าที่ด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม มีการปรับเปลี่ยนบ่อยครั้งจนเป็นอุปสรรคในการทำงาน

๒.๓ โครงสร้างการบริหารจัดการขององค์กรขาดการเชื่อมโยงระหว่างฐานรากและระดับนโยบาย และเป็นโครงสร้างการบริหารจัดการที่ไม่ชัดเจน ทำให้ความสัมพันธ์ของกลุ่มคนในองค์กรไม่แน่นแฟ้นและเกิดความอ่อนแอ ส่งผลให้ขาดระเบียบกฎเกณฑ์ในการปฏิบัติที่ชัดเจน

๓. ด้านรูปแบบ (Style)

๓.๑ มีการปรับเปลี่ยนผู้บริหาร / หัวหน้างาน ทำให้นโยบายและทิศทางการดำเนินงานขาดความชัดเจน บางหน่วยงานมีลักษณะเป็นการทำพอเป็นพิธีเพียงเพื่อรักษาภาพลักษณ์ ยังไม่มีจุดมุ่งหมายร่วมกันเพื่อส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ที่สะท้อนให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในเชิงคุณธรรม จริยธรรม คนในองค์กรมีความสุข มีคุณภาพ มีคุณธรรมเชิงประจักษ์

๓.๒ ผู้บริหาร / หัวหน้างาน / ผู้ปฏิบัติงานบางคน ยังมีวิธีคิดที่ไม่สามารถแยกแยะเรื่องผลประโยชน์ส่วนตัวและผลประโยชน์ส่วนรวมได้

๔. ด้านระบบ (System)

๔.๑ ระบบการทำงานที่ยังคงมีขั้นตอนที่สับสนและมีความซ้ำซ้อนในการปฏิบัติงาน เช่น ระบบคณะกรรมการ ระบบคณะอนุกรรมการ ระบบคณะทำงาน เป็นต้น ส่งผลให้เกิดความล่าช้าในการปฏิบัติงาน อีกทั้งการบริหารงานยังมีการปรับเปลี่ยนบ่อยครั้ง ขาดทิศทางที่ชัดเจน จนเป็นอุปสรรคในการปฏิบัติงาน

๔.๒ ในทางปฏิบัติระบบการเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม ยังมีความแยกส่วนกับการส่งเสริมคุณธรรมเชิงบวก ตามแผนปฏิบัติการด้านการด้านส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) และยุทธศาสตร์ด้านมาตรฐานทางจริยธรรมและการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐ (พ.ศ. ๒๕๖๕-๒๕๗๐) แม้ว่าในเชิงนโยบายจะเป็นการบูรณาการแล้วก็ตาม

๔.๓ ระบบการติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผล และบทลงโทษ ยังมีความล่าช้าในกระบวนการสอบสวนหาข้อเท็จจริง ส่งผลให้ภารกิจด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม การดำเนินการด้านวินัย (ทั้งวินัยเชิงบวกและวินัยเชิงลบ) อาจยังไม่ประสบความสำเร็จตามความคาดหวังของสังคม ส่งผลทางลบต่อภาพลักษณ์ของกระทรวงสาธารณสุข

๕. ด้านบุคลากร (Staff)

๕.๑ ขาดอัตรากำลังทรัพยากรบุคคล ส่งผลให้การดำเนินงานในระดับภูมิภาคยังไม่สามารถบรรลุผลตามจุดมุ่งหมายของการขยายโครงสร้าง / หน้าที่ เท่าที่ควรจะเป็น

๕.๒ บุคลากรยังขาดองค์ความรู้ในเชิงลึกสำหรับการทำความเข้าใจกับเรื่องการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และการเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม

๕.๓ บุคลากรบางคน ยังมีวิธีคิดที่ไม่สามารถแยกแยะเรื่องผลประโยชน์ส่วนตัวและผลประโยชน์ส่วนรวมได้

๖. ทักษะ (Skill)

๖.๑ การขาดการประสานความร่วมมือและบูรณาการการทำงานของรัฐ ด้านบุคลากรในบทบาทหน้าที่ และงบประมาณการดำเนินงานด้านการส่งเสริมคุณธรรม ตลอดจนขาดการติดตามประเมินผลด้านประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่และการใช้งบประมาณ

๖.๒ การขาดกระบวนการการมีส่วนร่วมหรือกระบวนการการตัดสินใจที่ต้องใช้การมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน ทำให้การขับเคลื่อนเป็นไปอย่างเชื่องชา เนื่องจากงานส่งเสริมคุณธรรมในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของคนในองค์กรนั้นต้องอาศัยการมีส่วนร่วมอย่างมาก

๗. ด้านค่านิยม (Shared Value)

๗.๑ ค่านิยมร่วมคือ “MOPH” มุ่งให้บุคลากรกระทรวงสาธารณสุขเป็นคนดี คนเก่ง คนกล้า และมีความสุข นั้น ยังขาดการการสื่อสารต่อสังคมให้เกิดการตื่นตัวอย่างต่อเนื่อง ทำให้ค่านิยมร่วม “MOPH” ไม่เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อสังคมในวงกว้างเท่าที่ควร

๗.๒ ค่านิยมระบบอุปถัมภ์ที่แผ่กระจายในวงกว้างในสังคมไทยและสังคมกระทรวงสาธารณสุข ยังคงเป็นปัญหาและเป็นอุปสรรคอย่างยิ่งต่อการพัฒนาด้านส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมในมิติต่าง ๆ

๗.๓ ค่านิยมในนโยบายและทิศทางการดำเนินงานขาดความชัดเจน บางหน่วยงานมีลักษณะเป็นการทำพอเป็นพิธีเพียงเพื่อรักษาภาพลักษณ์ยังไม่มีจุดมุ่งหมายร่วมกันเพื่อส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ที่สะท้อนให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในเชิงคุณธรรม จริยธรรมคนในองค์กรมีความสุข มีคุณภาพ มีคุณธรรมเชิงประจักษ์

สภาพแวดล้อมภายนอกที่เป็น **“โอกาส”** ของการส่งเสริมคุณธรรมของกระทรวงสาธารณสุข มีดังนี้

๑. มิติทางการเมือง (Political)

๑.๑ รัฐบาลประกาศให้การส่งเสริมคุณธรรมเป็นวาระแห่งชาติ และมีการกำหนดคุณธรรมเป้าหมาย

๑.๒ ข้าราชการการเมืองทุกตำแหน่งทุกระดับในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ให้ความสำคัญ เปิดโอกาสและเข้ามีส่วนร่วมในการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม การกำหนดนโยบายที่สำคัญ ตลอดจนสนับสนุนการดำเนินการที่เกี่ยวเนื่องกับการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ผ่านการกำหนดมาตรการที่สำคัญ

๒. มิติทางเศรษฐกิจ (Economic)

ให้ความสำคัญกับข้อมูลการจัดอันดับขีดความสามารถทางการแข่งขันของประเทศ รวมทั้งดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index : CPI) และการดำเนินการตามมาตรฐานสากลในรูปแบบต่าง ๆ อีกทั้งแนวโน้มของการลงทุนข้ามชาติจะเป็นทศวรรษแห่งเอเชีย จะเน้นเรื่องความโปร่งใสและการแก้ไขปัญหาความล่าช้า (Red Tape) เป็นต้น

๓. มิติทางสังคม (Social)

๓.๑ มีการส่งเสริม สนับสนุน ภาคีเครือข่ายในภาคส่วนต่าง ๆ ให้ร่วมกันส่งเสริมคุณธรรมอย่างเป็นรูปธรรม เช่น ผู้ประกอบการยาและเวชภัณฑ์ที่มิใช่ยา องค์กรต่อต้านการคอร์รัปชัน (ประเทศไทย) ฯลฯ มุ่งเน้นกระแสของสังคมที่แสดงถึงความต้องการที่จะเห็นภาพของการส่งเสริมคุณธรรมที่เป็นรูปธรรมและชัดเจน โดยใช้การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล และหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เป็นหลักการพื้นฐานที่สำคัญในการส่งเสริมคุณธรรม

๓.๒ มีทุนทางสังคมที่ดีงาม ทั้งในส่วนที่ได้จากการสั่งสมและการต่อยอดสืบต่อกันมาอย่างยาวนาน รวมถึงการรวมตัวของคนที่มีคุณภาพเพื่อสร้างประโยชน์ต่อส่วนรวม บนพื้นฐานของความไว้เนื้อเชื่อใจ สายใยแห่งความผูกพันและวัฒนธรรมที่ดีงาม ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนภูมิปัญญา และทุนทางวัฒนธรรม ซึ่งหากนำมาพัฒนาและใช้ประโยชน์อย่างเหมาะสมแล้ว จะเป็นโอกาสและปัจจัยในการส่งเสริมคุณธรรม การพัฒนาประเทศ สังคมให้สมดุลและยั่งยืน

๔. มิติทางเทคโนโลยี (Technology)

๔.๑ มีการพัฒนาเทคโนโลยีที่ช่วยพัฒนา เผยแพร่ และสามารถเป็นแหล่งเรียนรู้ถ่ายทอดขยายผลไปสู่หน่วยงานอื่นได้ในรูปแบบตลาดนัดคุณธรรมดิจิทัลแฟลตฟอร์ม (MOPH Moral Market Digital Platform) ที่สะท้อนให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในเชิงคุณธรรม จริยธรรม คนในองค์กรมีความสุข มีคุณภาพ มีคุณธรรมเชิงประจักษ์ และมีองค์ความรู้ที่สามารถถ่ายทอดและเป็นแหล่งเรียนรู้ให้กับองค์กรอื่นได้

๔.๒ มีกระบวนการสื่อสารที่มีความทันสมัย โดยผ่านเทคโนโลยีที่ทันสมัย ทำให้สามารถเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ในเรื่องต่าง ๆ ได้อย่างคล่องตัว รวดเร็ว รับรู้ได้ในวงกว้าง

๕. มิติทางกฎหมาย (Legal)

๕.๑ ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ บัญญัติไว้ว่าเพื่อให้การส่งเสริมและพัฒนาคุณธรรมในสังคมไทย เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ (๘) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีจึงวางระเบียบนี้ โดยกำหนด คุณธรรม หมายความว่า สิ่งที่มีคุณค่า มีประโยชน์ เป็นความดีงาม เป็นมโนธรรม เป็นเครื่องประคับประคองใจให้เกลียดความชั่ว กลัวบาป ใฝ่ความดี เป็นเครื่องกระตุ้นผลักดันให้เกิดความรู้สึกรับผิดชอบ เกิดจิตสำนึกที่ดีมีความสงบเย็นภายใน และเป็นสิ่งที่ต้องปลูกฝังโดยเฉพาะเพื่อให้เกิดขึ้นและเหมาะสมกับความต้องการในสังคมไทย และจริยธรรม หมายความว่า กรอบหรือแนวทางอันดีงามที่พึงปฏิบัติ ซึ่งกำหนดไว้สำหรับสังคมเพื่อให้เกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อยงดงาม ความสงบร่มเย็นเป็นสุข ความรักสามัคคี ความอบอุ่น มั่นคง และปลอดภัยในการดำรงชีวิต

โดยกำหนดให้มี “ คณะกรรมการส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ” ทำหน้าที่เสนอแผนแม่บทการส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรมในสังคมไทยต่อคณะรัฐมนตรี ให้ความเห็นเกี่ยวกับนโยบาย แก้ไขกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือมติคณะรัฐมนตรี ประสานนโยบายและแผนเพื่อเสริมสร้างความร่วมมือในการปฏิบัติงานของภาคส่วนต่าง ๆ ตลอดจนพิจารณาให้ความเห็นชอบแผนงานและโครงการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมในสังคมไทย รวมทั้งแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมายมีองค์ประกอบของคณะกรรมการโดยนายกรัฐมนตรี เป็นประธานกรรมการ สำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรม ทำหน้าที่เป็นเลขานุการคณะกรรมการ โดยให้มีอำนาจหน้าที่จัดทำแผนแม่บทการส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรมในสังคมไทยเสนอคณะกรรมการส่งเสริมจัดทำและประสานแผนปฏิบัติการฯ ร่วมกับหน่วยงานของรัฐและส่วนงานที่เกี่ยวข้อง สนับสนุนการฝึกอบรมด้านคุณธรรมและจริยธรรมและพัฒนาเครือข่าย และประสานติดตามและประเมินผลการปฏิบัติตามนโยบายและแผน ตลอดจนปฏิบัติงานอื่น ๆ ที่คณะกรรมการและคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

๕.๒ ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑ เป็นการแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการส่งเสริม คุณธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ เพื่อให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับการดำเนินงานส่งเสริมคุณธรรม แห่งชาติในปัจจุบัน อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ (๘) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีจึงวางระเบียบนี้ โดยให้กรมการศาสนาทำหน้าที่สำนักงานเลขานุการคณะกรรมการส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ โดยให้มีหน้าที่และอำนาจตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐

๕.๓ บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๗๖ วรรคสาม บัญญัติให้ “รัฐพึงจัดให้มีมาตรฐานทางจริยธรรมเพื่อให้หน่วยงานของรัฐใช้เป็นหลักในการกำหนดประมวลจริยธรรมสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานนั้น ๆ ซึ่งต้องไม่ต่ำกว่ามาตรฐานทางจริยธรรมดังกล่าว” และมาตรา ๒๕๘ ข. ด้านการบริหารราชการแผ่นดิน (๔) บัญญัติว่า “ให้มีการปรับปรุงพัฒนาการบริหารงานบุคคลภาครัฐเพื่อจูงใจให้ผู้มีความรู้ความสามารถอย่างแท้จริงเข้ามาทำงานในหน่วยงานของรัฐ และสามารถเจริญก้าวหน้าได้ตามความสามารถ และผลสัมฤทธิ์ของงานของแต่ละบุคคล มีความซื่อสัตย์สุจริต กล้าตัดสินใจและกระทำในสิ่งที่ถูกต้อง โดยคิดถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว มีความคิดสร้างสรรค์และคิดค้นนวัตกรรมใหม่ ๆ เพื่อให้การปฏิบัติราชการและการบริหารราชการแผ่นดินเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และมีมาตรการคุ้มครองป้องกันบุคลากรภาครัฐจากการใช้อำนาจโดยไม่เป็นธรรมของผู้บังคับบัญชา”

๕.๔ มาตรา ๕ มาตรฐานทางจริยธรรม คือ หลักเกณฑ์การประพฤติปฏิบัติอย่างมีคุณธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งจะต้องประกอบด้วย (๑) ยึดมั่นในสถาบันหลักของประเทศ อันได้แก่ ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข (๒) ซื่อสัตย์ สุจริต มีจิตสำนึกที่ดี และรับผิดชอบต่อหน้าที่ (๓) กล้าตัดสินใจและกระทำในสิ่งที่ถูกต้องชอบธรรม (๔) คิดถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัวและมีจิตสาธารณะ (๕) มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน (๖) ปฏิบัติหน้าที่อย่างเป็นธรรมและไม่เลือกปฏิบัติ และ (๗) ดำรงตนเป็นแบบอย่างที่ดีและรักษาภาพลักษณ์ของทางราชการ

อีกทั้งยังมีการกำหนดให้องค์กรกลางบริหารงานบุคคลของหน่วยงานของรัฐมีหน้าที่จัดทำประมวลจริยธรรมที่มีมาตรฐานจริยธรรมข้างต้นเป็นหลักสำคัญ สำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่อยู่ในความรับผิดชอบ (มาตรา ๖) ให้มีคณะกรรมการมาตรฐานทางจริยธรรมคณะหนึ่ง เรียกโดยย่อว่า “ก.ม.จ.” มีนายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมาย เป็นประธานกรรมการ (มาตรา ๘) กำหนดให้มีผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับการรักษาจริยธรรมประจำหน่วยงานของรัฐ ในการนี้อาจมอบหมายให้ส่วนงานที่มีหน้าที่และภารกิจในด้านจริยธรรม ธรรมาภิบาล หรือที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล หรือ คณะกรรมการและกลุ่มงานจริยธรรมประจำหน่วยงานของรัฐที่มีอยู่แล้วเป็นผู้รับผิดชอบก็ได้ (มาตรา ๑๙)

๕.๕ มียุทธศาสตร์ด้านมาตรฐานทางจริยธรรมและการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐจะเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนงานด้านการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐ โดยมีวัตถุประสงค์ที่สำคัญคือเพื่อเป็นกรอบและกลไกในการขับเคลื่อนการดำเนินการรักษาจริยธรรมและส่งเสริม พัฒนาจริยธรรมให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยองค์กรกลางบริหารงานบุคคล (ตามมาตรา ๓ และมาตรา ๒๐ ของพระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. ๒๕๖๒) และหน่วยงานของรัฐใช้เป็นแนวทางในการขับเคลื่อนงานด้านการส่งเสริมจริยธรรม ภายในระยะเวลา ๕ ปี นับตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๖๕-๒๕๗๐ และเป็นส่วนหนึ่งของการขับเคลื่อนระบบราชการและองค์กรภาครัฐให้บรรลุเป้าหมายตามแผนการพัฒนาชาติระยะยาวตามยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐) และแผนการปฏิรูปประเทศด้านการบริหารราชการแผ่นดิน และแผนการปฏิรูปประเทศด้านการป้องกันและการปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ

อีกทั้งยังเป็นภารกิจที่มีความสำคัญและเชื่อมโยงกับการขับเคลื่อนงานด้านการส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ และงานด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ

๖. มิติทางด้านต่างประเทศ (International)

การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community : AEC) ในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ เนื่องจากประเทศสมาชิกอาเซียนหลายประเทศซึ่งเป็นเพื่อนบ้านและมีพรมแดนติดต่อกันมีวัฒนธรรมที่คล้ายคลึงกัน มีทุนทางสังคมที่ดีงาม ทั้งในส่วนที่ได้จากการสั่งสมและการต่อยอดสืบต่อกันมาอย่างยาวนาน รวมถึงการรวมตัวของคนที่มีคุณภาพเพื่อสร้างประโยชน์ต่อส่วนรวมบนพื้นฐานของความไว้เนื้อเชื่อใจ สายใยแห่งความผูกพันและวัฒนธรรมที่ดีงาม ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนภูมิปัญญา ทุนทางวัฒนธรรม ซึ่งหากนำมาพัฒนาและใช้ประโยชน์อย่างเหมาะสมแล้วจะเป็นโอกาสและปัจจัยในการส่งเสริมคุณธรรม การพัฒนาประเทศ และสังคมให้สมดุลและยั่งยืน

๗. มิติทางด้านนโยบายรัฐบาล / ระบบราชการ (Government)

๗.๑ นโยบายของรัฐบาลมีความต้องการส่งเสริมภาพลักษณ์ในการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ให้เป็นที่ยอมรับทั้งในและนอกประเทศ และให้ความสำคัญต่อการการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม โดยอาศัยการปฏิรูปและบูรณาการการทำงานในทุกภาคส่วนปฏิบัติมาตรการและกลไกการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ที่มีการพัฒนารูปแบบให้มีความสอดคล้องกับบริบทสภาพปัญหาของสังคมไทยที่เกิดขึ้น

๗.๒ แผนการปฏิรูปประเทศ ประเด็นที่ ๑๓ ด้านวัฒนธรรม กีฬา แรงงาน และการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ มุ่งเน้นการนำหลักธรรมทางศาสนามาใช้ในการพัฒนาจิตใจ ปัญญา และการพัฒนาประเทศ มรดกทางวัฒนธรรม เอกลักษณ์ที่ดีงามของชาติ การส่งเสริมและพัฒนาการกีฬาเพื่อสุขภาพ พร้อมนำมาใช้เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ สังคมและความเป็นเลิศ การส่งเสริมการมีงานทำ การคุ้มครองแรงงานให้มีความปลอดภัย สุขอนามัย รายได้สวัสดิการที่ดี การประกันสังคม การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในด้านความมั่นคง สุขภาพ และปัจจัยในการดำรงชีวิต แต่ละมิติล้วนมีความเชื่อมโยงกันและสามารถทำให้เกิดการหลอมรวมนำไปสู่เป้าหมายการพัฒนาคนในชาติให้มีความเข้มแข็ง บนพื้นฐานของเศรษฐกิจที่พอเพียงแต่มีความเข้มแข็งมั่นคงโดยมี “วัฒนธรรม” เป็นพื้นฐานของการสะท้อนความเป็นชาติ ที่ต้องผสานกับความเข้าใจในอิทธิพลและบริบทของกระแสโลกเพื่อให้เกิดความสมดุลทั้งสองส่วน อีกทั้งยังรวมถึงการสร้างสังคมบนฐานของคุณธรรมจริยธรรม ร่วมกับ “กีฬาและการออกกำลังกาย” ที่จะช่วยสร้างผลลัพธ์สำคัญสองส่วนคือ สุขภาพที่ดีและการสร้างทัศนคติพึงประสงค์ ไม่ว่าจะเป็นการสร้างความเคารพ (Respect) ทั้งต่อผู้อื่น ตนเอง และกฎกติกาของสังคม ด้านมิตรภาพ (Friendship Excellence) ที่ทลายขีดจำกัดของมนุษย์ ภายใต้แนวคิด “เร็วขึ้น สูงขึ้น แข็งแรงขึ้น” และเรื่อง “แรงงาน” คือ การพัฒนากำลังแรงงาน (Supply) ให้มีคุณภาพ และมีความสามารถเป็นผู้ประกอบการเองเพื่อสร้างผลผลิตให้ประเทศและนำมาซึ่งความมั่นคงทั้งของตนเอง สังคม ร่วมกับ “การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์” เพื่อเป็นการเติมเต็มการพัฒนาและส่งเสริมในมิติอื่น ๆ สำหรับคนทุกกลุ่ม ทุกช่วงวัยตั้งแต่แรกเกิดในทุกภาคส่วนและในทุกพื้นที่ เพื่อให้ได้รับการพัฒนาไปสู่ศักยภาพสูงสุดมีความสุขของแต่ละคนมีสมรรถนะสอดรับกับบริบทการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ ๒๑ เตรียมความพร้อม

สู่ความเป็นเลิศ นำไปสู่การเติบโตและสร้างความมั่นคงในชีวิตได้อย่างยั่งยืน สามารถเป็นที่พึ่งของตนเองและสังคม จนวาระสุดท้ายของชีวิตเพื่อเป็นภาระแก่สังคมและครอบครัวด้วย และระยะเวลาสั้นที่สุดที่ต้องอาศัยผู้อื่นค้ำจุนดูแล มีเป้าหมายรวมคือ ประเทศชาติมั่นคงประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน

๗.๓ การเปลี่ยนแปลงประเทศไปสู่ “โมเดลประเทศไทย ๔.๐ : สร้างความเข้มแข็งจากภายในเชื่อมโยงเศรษฐกิจไทยสู่โลก” หากย้อนหลังไปในอดีต ประเทศไทยมีการปรับโมเดลเศรษฐกิจจาก “โมเดลประเทศไทย ๑.๐” ที่เน้นภาคเกษตร ไปสู่ “โมเดลประเทศไทย ๒.๐” ที่เน้นอุตสาหกรรมเบาและก้าวสู่ “โมเดลประเทศไทย ๓.๐” ในปัจจุบันที่เน้นอุตสาหกรรมหนัก ซึ่งทำให้ประเทศไทยต้องเผชิญกับกับดักประเทศรายได้ปานกลาง ความเหลื่อมล้ำของความมั่งคั่ง และความไม่สมดุลในการพัฒนากับดักเหล่านี้ เป็นประเด็นที่ท้าทายของรัฐบาลในการปฏิรูปโครงสร้างเศรษฐกิจ เพื่อก้าวข้าม “ประเทศไทย ๓.๐” ไปสู่ “ประเทศไทย ๔.๐” ซึ่งรัฐบาลต้องการปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่ “Value-Based Economy” หรือ “เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม” กล่าวคือ ในปัจจุบันเรายังติดอยู่ในโมเดลเศรษฐกิจแบบ “ทำมาก” ได้น้อย” จึงต้องปรับเปลี่ยนเป็น “ทำน้อย ได้มาก” หมายถึง การขับเคลื่อนให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างน้อยใน ๓ มิติ ได้แก่ (๑) เปลี่ยนจากการผลิตสินค้า “โภคภัณฑ์” ไปสู่สินค้าเชิง “นวัตกรรม” (๒) เปลี่ยนจากขับเคลื่อนประเทศด้วยอุตสาหกรรมไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม และ (๓) เปลี่ยนจากการเน้นภาคการผลิตสินค้าไปสู่การเน้นภาคบริการมากขึ้น ซึ่งโมเดลประเทศไทย ๔.๐ จึงเป็นการพัฒนาและเป็นจุดเริ่มต้นของยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ในการขับเคลื่อนไปสู่การเป็นประเทศที่มั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืนอย่างเป็นรูปธรรม

สำหรับสภาพแวดล้อมภายนอกที่เป็น **"อุปสรรค"** ของการส่งเสริมคุณธรรมของกระทรวงสาธารณสุข มีดังนี้

๑. มิติทางการเมือง (Political)

๑.๑ นักการเมืองที่มุ่งเข้ามาหาผลประโยชน์ให้กับตนเองและพวกพ้อง ระบบอุปถัมภ์ที่แผ่กระจายในวงกว้างในสังคมไทยและสังคมกระทรวงสาธารณสุข เป็นปัญหาและความอ่อนแอในเชิงระบบคิด วัฒนธรรมต่อการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมในมิติต่าง ๆ

๑.๒ ปัญหาความขัดแย้ง ความแตกแยกทางการเมือง ปัญหาทางเศรษฐกิจตกต่ำและปัญหาความเหลื่อมล้ำในสังคม ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการให้ความสำคัญกับเรื่องการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมอันดีงามในสังคมไทย

๒. มิติทางเศรษฐกิจ (Economic)

๒.๑ ประเทศไทยเป็นประเทศเปิดเสรีทางการค้า ทำให้เผชิญกับปัญหาที่ตามมากับธุรกิจประเภทกิจการข้ามชาติ ซึ่งบางครั้งเข้ามาด้วยอิทธิพลก่อให้เกิดปัญหาการทุจริตในส่วนต่าง ๆ เกิดปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ เกิดปัญหาการฟอกเงิน ฯลฯ ตามมาอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ นโยบายการดำเนินงานทางการค้าที่ผูกขาดตลาดและกีดกันทางการค้าทั้งภายในและภายนอกประเทศ ส่งผลให้

ภาคธุรกิจเอกชนมีค่านิยมในการให้สินบนกับเจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อมุ่งหวังให้อำนวยความสะดวกกับตนเอง และเกิดปัญหาอาชญากรรมปกขาวในภาคธุรกิจเกิดการทุจริตใหญ่ ๆ และการให้เล็ก ๆ เช่น ส่วยรายวัน กลายเป็นเรื่องแลกเปลี่ยนระหว่างผู้ให้กับผู้รับ

๒.๒ สภาวการณ์ทางเศรษฐกิจที่ถดถอยอย่างต่อเนื่อง ค่าครองชีพสูง เจ้าหน้าที่ของรัฐมีระบบคิดที่เปลี่ยนแปลงไป ทำการทุจริตโดยการหาโอกาสจากช่องโหว่จากการปฏิบัติงานเพื่อกระทำการทุจริต

๓. มิติทางสังคม (Social)

๓.๑ บริบทสังคมไทยที่ยังไม่เอื้อต่อการปฏิรูป พัฒนา และเปลี่ยนแปลงกระบวนทัศน์ในการทำงานด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริต เนื่องจากสังคมไทยมีวัฒนธรรมยอมรับระบบอุปถัมภ์ เครือญาติ พวกพ้อง รอมชอม และประชาชนยังขาดค่านิยมร่วมในการร่วมต้านทุจริต และมีระบบคิดที่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัวมากกว่าประโยชน์ส่วนรวม ประโยชน์สาธารณะ หรือประโยชน์ของชาติบ้านเมือง

๓.๒ กระแสบริโภคนิยม และการโฆษณาชวนเชื่อ กำลังเป็นกระแสที่มีอิทธิพลต่อค่านิยมของคนในสังคมไทย

๓.๓ กระแสการไหลบ่าของวัฒนธรรมต่างชาติที่เข้ามาสู่สังคมไทยทางสื่อสารมวลชนและเทคโนโลยีสารสนเทศ มีอิทธิพลต่อวิถีชีวิตของคนไทยมากขึ้นทำให้รากเหง้าความเป็นไทยหลายประการได้รับผลกระทบถูกลดคุณค่าลงและถูกเปลี่ยนแปลง โดยเฉพาะขนบธรรมเนียมประเพณีวัฒนธรรมไทยกำลังถูกกลืนจากค่านิยมตะวันตก ส่งผลให้เยาวชนคนรุ่นใหม่ต่างยึดติดกับค่านิยมของต่างชาติ แล้วละเลยความเป็นไทย

๔. มิติทางเทคโนโลยี (Technology)

๔.๑ ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศในภาวะสังคมปัจจุบันแม้จะมีผลกระทบในเชิงบวกในเรื่องความสะดวกสบาย แต่อาจจะส่งผลกระทบเชิงลบต่อการยึดมั่นในคุณธรรมของประชาชนในสังคมไทย

๔.๒ ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศ มีบทบาทต่อการพัฒนาสังคมรวมทั้งตอบสนองการดำรงชีวิตของประชาชนมากยิ่งขึ้น ทั้งเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ผ่านกระแสโลกาภิวัตน์และโลกไซเบอร์ ทำให้สังคมไทยมุ่งแสวงหาความสุขและสร้างอัตลักษณ์ส่วนตัว ผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ เกิดเป็นวัฒนธรรมที่หลากหลายที่ไม่สามารถบ่งบอกถึงความเป็นไทยได้ชัดเจน นอกจากนี้ เทคโนโลยีเกี่ยวกับการทำงานอาจเป็นภัยคุกคามต่อชีวิตจิตใจ อาทิ การโจรกรรมข้อมูลธุรกิจหรือข้อมูลส่วนบุคคล ประเทศที่พัฒนาเทคโนโลยีมาก อาจไม่มีความสมดุลในการพัฒนาระหว่างกายกับจิตใจของกลุ่มคนในสังคม จะทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำในการพัฒนา จึงเป็นความท้าทายในการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของสังคมยุคใหม่

๕. มิติทางกฎหมาย (Legal)

๕.๑ กระบวนการทางกฎหมายที่มีขั้นตอนซ้ำซ้อนและมากเกินความจำเป็น ก่อให้เกิดความล่าช้าในการดำเนินคดี และขาดการบังคับใช้กฎหมายที่มีประสิทธิภาพ รวดเร็ว เด็ดขาด การทำงานยังคงยึดติดกับกับขั้นตอนทางกฎหมายที่ยากต่อการปฏิบัติ

๕.๒ (ร่าง) พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวม พ.ศ. ... ไม่สามารถบังคับใช้ได้ เนื่องจาก (ร่าง) พระราชบัญญัติฉบับนี้มีเจตนารมณ์เพื่อแนะนำตักเตือนให้เจ้าหน้าที่ของรัฐและบุคคลในครอบครัวระมัดระวังการกระทำที่ระบุว่าเป็นการขัดกันแห่งและประโยชน์ ได้แก่ การที่ตนเองและบุคคลในครอบครัวมีปฏิสัมพันธ์กับคู่สัญญาหรือคู่สัมปทานของรัฐในลักษณะต่างๆ เกินขอบเขตที่เหมาะสม อันเป็นการเสี่ยงต่อการใช้อำนาจดุลยพินิจที่ได้รับจากรัฐตามหน้าที่และอำนาจต่อผู้มีส่วนได้เสียอย่างไม่เป็นธรรม และป้องปรามการใช้อำนาจรัฐเพื่อแสวงหาประโยชนืให้กับตนเองและพวกพ้องอันเป็นเหตุนำไปสู่การทุจริตและประพฤติมิชอบ ตลอดจนป้องกันการเรียกรับและการให้ของขวัญอันอาจเป็นเหตุให้มีการพัฒนาไปสู่การเรียกรับสินบนรวมถึงมีมาตรการบรรเทาความเสียหายต่อรัฐจากการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ทุจริต หรือการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ

๖. มิติทางด้านต่างประเทศ (International)

- ต่างประเทศไม่เชื่อถือต่อความโปร่งใสและการบริหารงานภาครัฐไทย ซึ่งภาครัฐไทยยังขาดการดำเนินการตามพันธกรณีที่ตกลงตามอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต ค.ศ. ๒๐๐๓ (United Nations Convention against Corruption : UNCAC)

๗. มิติทางด้านนโยบายรัฐบาล / ระบบราชการ (G-Government)

๗.๑ เกิดการทุจริตในภาครัฐอย่างต่อเนื่อง จนประชาชนมีทัศนคติในแง่ลบกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ จึงเป็นอุปสรรคต่อการสร้างความร่วมมือในการป้องกันการทุจริตกับประชาชน อีกทั้งประชาชนยังมองว่าหน่วยงานของรัฐไม่มีความจริงใจต่อการแก้ไขปัญหาทุจริต เป็นเพียงแต่ทำตามข้อตกลง ตัวชี้วัด ทำแบบลูบหน้าปะจมูก ขาดความต่อเนื่อง และยังพบว่าบางหน่วยงานสร้างเอกสารหลักฐานขึ้นมาเพื่อให้ผ่านตัวชี้วัดเท่านั้น

๗.๒ ปัญหาการทุจริตในรัฐบาลเป็นปัญหาสำคัญที่ส่งผลต่อการพัฒนาระบบราชการ การพัฒนาประเทศ และการส่งเสริมคุณธรรมในระบบราชการและการพัฒนาประเทศ เนื่องจากปัญหาดังกล่าวเกิดขึ้นมานานจนฝังรากลึกในระบบราชการ อีกทั้งเกี่ยวพันกับวิถีของเจ้าหน้าที่รัฐในสังคมไทยมาอย่างยาวนาน อาจกล่าวได้ว่าเป็นส่วนหนึ่งของวัฒธรรมไปแล้ว เมื่อปัญหาดังกล่าวผูกพันอยู่กับเจ้าหน้าที่รัฐ ระบบราชการ และสังคมไทย จึงส่งผลให้เจ้าหน้าที่รัฐบางส่วนมองว่าการทุจริตคอร์รัปชันเป็นเรื่องปกติที่ยอมรับได้ ทำให้บริบทระบบราชการไทยกลายเป็นสังคมคอร์รัปชันเกือบสมบูรณ์

๗.๓ การบริหารภาครัฐที่อ่อนแอ ไม่สามารถขับเคลื่อนการบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้เกิดความเสื่อมถอยในคุณธรรม จริยธรรม อาทิ เจ้าหน้าที่ย่อหย่อนในการปฏิบัติตามหน้าที่ การบังคับใช้กฎหมายไม่จริงจัง การดำเนินงานไม่โปร่งใส เกิดการทุจริตประพฤติมิชอบ นำไปสู่ความเหลื่อมล้ำและไม่เป็นธรรมในมิติเศรษฐกิจ สังคม การเมือง ส่งผลกระทบต่อความเชื่อถือในด้านคุณธรรมของต่างชาติที่มีต่อประเทศไทย

จากกระบวนการทบทวนสภาพแวดล้อมของภารกิจด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ของกระทรวงสาธารณสุข ด้วยการใช้เทคนิค SWOT Analysis ซึ่งเป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมที่มีผลต่อการส่งเสริมคุณธรรม ประกอบไปด้วยการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก โดยวิเคราะห์ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส อุปสรรค (Strength Weakness Opportunity and Threat Analysis : SWOT Analysis) เพื่อกรองและพิจารณาตัวแปรที่มีผลกระทบต่อประสิทธิภาพและความสำเร็จในการดำเนินการตามแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) สำหรับการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน (จุดแข็งและจุดอ่อน) ได้นำหลักการ McKinsey's 7S Model มาใช้เป็นกรอบในการกำหนดตัวแปรที่เกี่ยวข้อง ส่วนการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก (โอกาสและอุปสรรค) ได้วิเคราะห์โดยนำหลักการ PEST^{+} Model มาใช้เป็นกรอบในการกำหนดตัวแปรที่เกี่ยวข้องในการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ของกระทรวงสาธารณสุข ในระยะ ๕ ปี ข้างหน้า (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

ข้อมูลที่ได้เป็นข้อมูลของสภาพแวดล้อมของกระทรวงสาธารณสุขโดยรวม ซึ่งเป็นข้อมูลที่มีส่วนสำคัญซึ่งช่วยชี้นำทิศทางของแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ว่าควรจัดทำกลยุทธ์ไปในทิศทางใด มีจุดแข็งหรือโอกาสอันใดบ้างที่ควรจะนำมาเป็นปัจจัยเสริมพลังในกลยุทธ์ มีจุดอ่อนหรืออุปสรรคใดบ้างที่กลยุทธ์ควรเข้าไปจัดการแก้ไขเพื่อป้องกันการดำเนินกลยุทธ์ต่าง ๆ อย่างไร้ประสิทธิภาพ เมื่อพิจารณาจากผลการทบทวนสภาพแวดล้อมของภารกิจด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมของกระทรวงสาธารณสุข จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคดังที่กล่าวแล้วข้างต้น พบว่าประเด็นที่เป็นจุดร่วมของตัวแปร SWOT ที่สำคัญคือ การบูรณาการความร่วมมือจากทุกภาคส่วนของกระทรวงสาธารณสุข ในการร่วมกันส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ดังนั้น การที่แผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ได้ตระหนักถึงผลสะท้อนความร่วมมือของทุกภาคส่วนของกระทรวงสาธารณสุข ในการดำเนินการด้านการการส่งเสริมคุณธรรมของชาติด้วยแล้ว จะช่วยชี้นำทิศทางของแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ให้สามารถตอบสนองต่อทุกจุดตัวแปร SWOT ได้ และอาจเกิดเป็นทิศทางหรือแนวโน้มในการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ของกระทรวงสาธารณสุขขึ้นในอนาคต ซึ่งเป็นสิ่งที่ควรมุ่งหวังสูงสุดในการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมของกระทรวงสาธารณสุข และประเทศไทยต่อไป

๓.๔ สถานการณ์คุณธรรมในอนาคต

The National Intelligence Council ได้จัดทำรายงาน Global Trends 2040 : A More Contested World โดยคาดการณ์ภัยคุกคามความมั่นคงของโลกในอนาคตไว้ ๔ ประการ ได้แก่

๑. ความท้าทายระดับโลก ที่รัฐและประชากรของรัฐทั้งหมดตกอยู่ในสภาวะของการรับผิดชอบร่วมกันอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ อาทิ การเปลี่ยนแปลงของสภาพอากาศ โรคระบาด วิกฤติการณ์ทางการเงิน ตลอดจนการ Disrupt ของเทคโนโลยีสมัยใหม่ ปรากฏการณ์ดังกล่าวนับได้ว่าเป็นที่ประจักษ์ชัดและทำให้เกิดความสั่นคลอนในวงกว้างไม่ว่าต้นกำเนิดของปัญหาจะเกิดขึ้น ณ ที่ใด ดังนั้น รัฐจะต้องมีความสามารถในการทนทาน รับมือ และปรับตัวเข้ากับปัญหาความท้าทายระดับโลกต่าง ๆ

๒. ความแตกแยกหรือช่องว่างที่เกิดขึ้นภายในสังคม รัฐ และระบบระหว่างประเทศ ในขณะที่โลกของเราได้เติบโตและพัฒนาอย่างรวดเร็วผ่านเทคโนโลยีการติดต่อสื่อสารที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งส่งผลดีต่อประสิทธิภาพและความสะดวกสบายในการใช้ชีวิตโดยทั่วไป อย่างไรก็ดีภูมิทัศน์ในลักษณะนี้อาจก่อให้เกิดความตึงเครียดในทุกระดับ นับตั้งแต่ภายในสังคมที่แบ่งแยกกันผ่านคุณค่าและอัตลักษณ์ที่ยึดถือแตกต่างกันไปจนถึงการดำเนินการของรัฐในการควบคุมกิจกรรมดิจิทัลต่าง ๆ ของประชาชน จึงเป็นที่คาดการณ์ได้ว่าความแตกแยกระหว่างเชื้อชาติ วัฒนธรรม และอุดมการณ์ทางการเมืองจะมีมากขึ้น

๓. การสูญเสียดุลยภาพ การเติบโตของความท้าทายข้ามชาติต่าง ๆ และการเกิดขึ้นของความแตกแยกดังที่ได้กล่าวไป จะทำให้ความสามารถที่มีอยู่ในปัจจุบันของระบบโครงสร้าง ตลอดจนสถาบันต่าง ๆ ไม่เพียงพอต่อการรับมือ จนก่อให้เกิดการสูญเสียดุลยภาพหรือเกิดการขยายตัวของช่องว่างระหว่างความต้องการของประชาชนกับความสามารถของรัฐและเอกชนในการตอบสนองต่อความต้องการ รัฐที่ไม่สามารถปรับตัวและพัฒนาศักยภาพที่จำเป็นได้อาจสูญเสียศรัทธาจากประชาชน จนอาจนำไปสู่ความขัดแย้งและความยากลำบากในการหาข้อสรุปร่วมกันระหว่างประชาชนกับรัฐ

๔. การปรับตัว ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับทุกระดับในการรับมือกับความท้าทายในอนาคต เทคโนโลยีจะเป็นกุญแจสำคัญที่ทำให้เกิดข้อได้เปรียบในการปรับตัวและขยายโอกาสทางเศรษฐกิจ อย่างไรก็ดีประโยชน์ของเทคโนโลยีสมัยใหม่อย่าง AI คาดการณ์ได้ว่าอาจไม่สามารถกระจายไปได้อย่างทั่วถึงทุกมุมโลก อาจส่งผลให้ปัญหาความเหลื่อมล้ำทวีความรุนแรงมากขึ้นทั้งภายในรัฐและระหว่างรัฐ

ดังนั้น สิ่งที่รัฐและประชาชนควรทำความเข้าใจให้ถ่องแท้ คือการที่เราทั้งหมดต่างตกอยู่ในสภาวะเดียวกัน คืออาจเป็นผู้ก่อให้เกิดความท้าทายและเป็นเหยื่อของความท้าทายไปพร้อมกัน จึงต้องรับผิดชอบในการรับมือกับความท้าทายร่วมกันทั้งในระดับสังคม ระดับรัฐ และระดับโลก

ประกอบกับข้อมูลรายงานการศึกษาอนาคตประเทศไทย ปี ๒๕๘๕ ใน ๙ มิติ คือ ประชากร สังคมชนบท การศึกษา สิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ วัฒนธรรม การเมือง และความมั่นคง พบว่า ปัจจัยขับเคลื่อนสำคัญที่ใช้ในการจินตนาการภาพอนาคตทางเลือกหรือฉากทัศน์ของประเทศไทยในอีก ๒๐ ปีข้างหน้า มี ๒ ประการ โดยแต่ละปัจจัยสามารถแบ่งรูปแบบออกเป็น ๒ ขั้วตรงกันข้าม ปัจจัยแรกคือรูปแบบการเติบโต

และพัฒนาเศรษฐกิจ ขั้วหนึ่งคือการเติบโตแบบสีน้ำตาล (Brown Growth) ซึ่งเน้นการผลิตและบริโภคที่ใช้ทรัพยากรอย่างสิ้นเปลืองและมักนำไปสู่การพัฒนาที่เอื้อประโยชน์เฉพาะกลุ่มแบบมือใครยาวสาวได้สาวเอา อีกขั้วหนึ่งของแกนนี้เป็นการเติบโตแบบสีเขียว (Green Growth) ซึ่งเน้นการผลิตที่มุ่งเพิ่มมูลค่าการผลิตและการบริโภคไปพร้อมกับการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพและลดความจำเป็นในการใช้ทรัพยากรให้เหลือน้อยที่สุด โดยมีความมุ่งหวังว่าในที่สุดจะนำไปสู่การพัฒนาแบบฟื้นฟูและทั่วถึง

อีกปัจจัยหนึ่งที่กำหนดอนาคตทางเลือกของประเทศไทยคือ รูปแบบอำนาจทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และการเมืองที่ใช้ในการครอบครอง ควบคุม และจัดสรรทรัพยากร รวมถึงการเก็บเกี่ยวและสะสมมูลค่าที่เกิดขึ้นจากการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรรูปแบบเครือข่ายอำนาจเหนือทรัพยากรแบ่งออกเป็น ๒ ขั้วหลัก คือ แบบกระจุกและรวมศูนย์ (Centralized) กับแบบกระจาย (Dispersed) โดยในแบบกระจายยังสามารถแบ่งเป็นแบบแยกศูนย์ (Decentralized) และแบบกระจายศูนย์ (Distributed) เมื่อนำปัจจัยขับเคลื่อนทั้งสองประการมาไขว้กัน ก็จะได้เป็นฉากทัศน์ของประเทศไทยใน พ.ศ. ๒๕๘๕ จำนวน ๔ ฉากด้วยกัน ได้แก่ (๑) กิ้งกือในเขาวงกต คือภาพอนาคตของประเทศไทยที่ไม่สามารถพัฒนาเศรษฐกิจสีเขียวและหมุนเวียนได้ ในขณะที่โครงสร้างอำนาจเหนือทรัพยากรก็ยังคงกระจุกตัวเช่นเดิม (๒) ปลาไหลพ้นโคลนตม คือภาพอนาคตที่ประเทศไทย มีการกระจายอำนาจไปสู่ท้องถิ่นอย่างเต็มที่ แต่ยังไม่ไปถึงการสร้างเครือข่ายที่นำไปสู่การปรับผ่านเข้าสู่เศรษฐกิจสีเขียวและหมุนเวียน (๓) ไก่ออร์แกนิกในเล้าไฮเทค คือภาพอนาคตที่ประเทศไทยสามารถปรับเปลี่ยน โครงสร้างการผลิตและการบริโภคให้มีความยั่งยืนมากขึ้นได้ด้วยการลงทุนขนาดใหญ่ของภาคเอกชน แต่โครงสร้างอำนาจเหนือทรัพยากรยังคงกระจุกตัวอยู่กับกลุ่มทุนและชนชั้นนำ และ (๔) พิราบไร้พรมแดน คือภาพอนาคตที่พึงประสงค์สำหรับประเทศไทย เมื่อระบบการบริโภคและการผลิตสามารถปรับเข้าสู่เศรษฐกิจสีเขียวและหมุนเวียนได้อย่างเต็มที่ อีกทั้งอำนาจเหนือทรัพยากรก็กระจายสู่ชุมชนและประชาชนอย่างแท้จริง

ไม่ว่าประเทศไทยจะมุ่งหน้าไปสู่ฉากทัศน์ไหนและบนเส้นทางใด หลักการพื้นฐานสำคัญมีอยู่สองประการที่เชื่อว่าจะทำให้ประเทศไทยสามารถลดเลี่ยงความเสี่ยงเชิงระบบและเพิ่มขีดความสามารถในการฟื้นตัวและตั้งหลักใหม่ได้อย่างรวดเร็ว หลักการแรก คือ การรักษาและเพิ่มความหลากหลายของประเทศไทยทั้งในด้านประชากร เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อมและการเมือง หลักการที่สอง คือ ความเป็นธรรม ทั้งความเป็นธรรมในการจัดสรรทรัพยากร และความเป็นธรรมเชิงกระบวนการในการตัดสินใจด้านทรัพยากรทุกมิติ รวมไปถึงความเป็นธรรมในการเปลี่ยนผ่าน (Just transitions) โดยมีข้อเสนอแนวนโยบาย ๔ ข้อที่เป็นพื้นฐานในการขับเคลื่อนให้ประเทศไทยสามารถก้าวพ้นกับดักความคิดและวงจรการกระทำแบบเดิมไปสู่อนาคตที่พึงประสงค์ พร้อมกับการสร้างขีดความสามารถในการรับมือกับความเสี่ยงและความไม่แน่นอน และเตรียมพร้อมคว้าโอกาสใหม่ที่อาจเกิดขึ้นได้ในอนาคต ได้แก่ (๑) สานเสวนากติกาประชาคม (Deliberate & Regenerate) ซึ่งมุ่งสร้างเวทีของการปรึกษาหารือและเจรจาต่อรองได้อย่างเสรีและสันติ (๒) ดิจิทัล ไทยแลนด์ (Digitalize & Revitalize) ซึ่งเน้นการยกระดับการเข้าถึงบริการพื้นฐานด้านดิจิทัลให้กับพลเมืองไทยได้อย่างทั่วถึงและถ้วนหน้า (๓) กระจายอำนาจแบบเครือข่าย (Distribute & Redistribute) ซึ่งมุ่งสร้างระบบการอภิบาลด้วยเครือข่ายของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในวงกว้างเพื่อให้การจัดสรรทรัพยากรเป็นธรรมมากขึ้น และ (๔) รื้อสร้างประเทศไทย (Deconstruct

& Reconstruct) ซึ่งมุ่งการปฏิรูประบบราชการและระบบสำคัญอื่น ๆ พร้อมยกระดับการมีส่วนร่วมของพลเมืองในกระบวนการทางการเมืองทุกระดับและทุกรูปแบบ

ฉากทัศน์ดังกล่าวอาจส่งผลต่อความเปลี่ยนแปลงในวิถีชีวิตและค่านิยมของคนไทยในอนาคต สังคมไทยจะมีความเป็นปัจเจกนิยมมากขึ้น และคนไทยจะมีความเป็นสากลมากขึ้นโดยมีลักษณะเช่นเดียวกับชาวดิจิทัลสากล เช่น การใช้เทคโนโลยี วิถีชีวิตออนไลน์ มีอิสระ มั่นใจในตนเอง ลดอคติในการเหยียดหยามผู้อื่นและต้องการมีส่วนร่วมกับสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในมิติคุณธรรม ซึ่งคนรุ่นใหม่มีแนวโน้มเรียกร้องความโปร่งใสและความเสมอภาค ยืนหยัดเพื่อสิทธิของตนเองมากขึ้น เนื่องจากปัญหาการคอรัปชันในภาครัฐที่ลามไปถึงภาคส่วนต่าง ๆ ที่น่าจะเป็นปราการสุดท้ายของการรักษาความซื่อสัตย์ เช่น สถาบันการศึกษา องค์กรทางศาสนา หน่วยงานที่ดูแลผู้พิการ เป็นต้น รวมไปถึงวิกฤติโรคระบาดที่ก่อให้เกิดกระแสการมีจิตสาธารณะ คนรุ่นใหม่มีแนวโน้มที่ต้องการบริจาคทุนหรือแรงงานเพื่อให้สังคมดีขึ้น เป็นการบริจาคเชิงกลยุทธ์เป็นจิตที่มีอุดมการณ์และอาจจะมีการปฏิบัติการร่วมกันทำให้เกิดพลังร่วมเพิ่มขึ้นมากเรียกว่า “ทุนสังคม” ซึ่งทุนสังคม เกิดจากการสะสมความสัมพันธ์เชิงเครือข่ายของกลุ่มคนที่นำมารวมกันเป็นทรัพยากรที่อยู่บนพื้นฐานของความไว้เนื้อเชื่อใจและต่างตอบแทนกัน ซึ่งนำไปสู่การสร้างการมีส่วนร่วมการที่มีปฏิบัติการหรือกิจกรรมร่วมกัน (Collective Action) เพื่อสร้างคุณค่าใหม่ร่วมกันได้

จากสถานการณ์ต่าง ๆ ของโลกทั้งในอดีต ปัจจุบัน และอนาคตดังที่กล่าวมาข้างต้น สอดคล้องกับข้อเสนอของสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ระบุว่าประเทศไทยมีความจำเป็นต้องสร้างภูมิคุ้มกันของประเทศ โดยใช้ “ทุนสังคม” ภายในประเทศที่มีอยู่เพื่อให้สามารถรองรับผลกระทบได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะสถาบันพระมหากษัตริย์ที่เป็นสถาบันหลักเป็นแบบอย่างการดำเนินชีวิตของสังคมด้วยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เชื่อมโยงคนในชาติให้เกาะเกี่ยวกันอย่างเหนียวแน่น นอกจากนี้ ชุมชนท้องถิ่นยังเป็นรากฐานที่สำคัญของประเทศ การมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงจะทำให้ชุมชนสามารถพึ่งตนเองช่วยให้เศรษฐกิจสังคมและทรัพยากรธรรมชาติเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนได้

ส่วนที่ ๔

๔. แนวคิดเกี่ยวกับการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม

๔.๑ ความหมายของคุณธรรม จริยธรรม

ตามรูปศัพท์ คำว่า “คุณธรรม” มาจากคำว่า “คุณ+ธรรม” ซึ่งคำว่า คุณ แปลว่า ดี ประเสริฐ คุณประโยชน์ เกื้อกูล คุณงามความดี คุณค่า คุณความดี คำว่า ธรรม แปลว่า สภาพที่ทรงไว้ (ทุกสิ่งคือธรรม) คุณงามความดี ข้อปฏิบัติที่ดีงาม ความจริง คำสั่งสอนในทางศาสนา กฎ กฎเกณฑ์ ดังนั้น คำว่า คุณธรรม จึงแปลว่า ข้อปฏิบัติดีงามที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและสังคม ดังนั้น บุคคลที่ทำคุณงามความดีที่เป็นประโยชน์แก่คนอื่น สังคม ประเทศชาติ บุคคลนั้นชื่อว่าผู้มีคุณธรรม หรือคนดี นั่นเอง คำว่า คุณธรรม นี้ ตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า Virtue แปลว่า คุณงามความดีคุณความดี ความถูกต้อง ความบริสุทธิ์ คุณสมบัติที่ดีที่น่าสรรเสริญ

คำว่า “จริยธรรม” มาจากคำว่า จริย+ธรรม คำว่า “จริย” แปลว่า ความประพฤติ กิริยาที่ควรประพฤติ และคำว่า ธรรม หากแปลตามรูปศัพท์ก็แปลตามที่กล่าวไว้ข้างต้น แต่หากแปลคำว่า “ธรรม” ที่เชื่อมกับคำว่า “จริย” เป็นคำว่า จริยธรรม คำนี้แปลว่า ข้อหรือหลักปฏิบัติที่ดีงามที่ควรประพฤติปฏิบัติ คำว่า จริยธรรม นี้ ตรงกับคำในภาอังกฤษว่า Ethic แปลว่า หลักจริยธรรม หลักจรรยา โดยความหมายก็หมายถึงข้อหรือหลักปฏิบัติที่ดีงามที่ควรประพฤติปฏิบัติ นั่นเอง

ความหมายของคำว่า คุณธรรม และจริยธรรม นักวิชาการได้ให้ความหมายไว้ดังต่อไปนี้

คณะกรรมการส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ (๒๕๖๑) ประมวลความหมายของคุณธรรมไว้ว่า คุณธรรมตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า Virtue ซึ่ง Longman Dictionary of Contemporary English (1995) ให้นิยามไว้ ๒ นัย คือ ประการที่หนึ่ง หมายถึง ความดีงามของลักษณะนิสัย หรือพฤติกรรมที่เกิดจากการกระทำจนเคยชิน และประการที่สอง หมายถึง คุณธรรมที่บุคคลได้กระทำตามความคิดและมาตรฐานของสังคมเกี่ยวกับความประพฤติและศีลธรรม นอกจากนี้ คำว่า คุณธรรม ตามความหมายของพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๕๔ ยังหมายถึง สภาพคุณงามความดี ขณะที่ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี

ว่าด้วยการส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ บัญญัติว่า คุณธรรม หมายถึง สิ่งที่มีคุณค่า มีประโยชน์ เป็นความดี เป็นมโนธรรม เป็นเครื่องประคับประคองให้เกลียดความชั่ว กลัวบาป เป็นเครื่องกระตุ้นผลักดันให้เกิดความรู้สึกรับผิดชอบ เกิดจิตสำนึกที่มีความสงบเย็นภายใน และเป็นสิ่งที่ต้องปลูกฝังโดยเฉพาะเพื่อให้เกิดขึ้นและเหมาะสมกับความต้องการของสังคมไทย

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒ นิยาม คุณธรรม ว่าหมายถึงสภาพคุณงามความดี เป็นสภาพคุณงามความดีทางความประพฤติและจิตใจ และนิยาม จริยธรรม ว่าคือ ธรรมที่เป็นข้อประพฤติปฏิบัติ

พระยาอนุมานราชธน (๒๕๑๖) อธิบายว่า จริยธรรมหมายถึง คุณค่าของความประพฤติในสังคมที่ถือว่าถูกต้องดีหรือสิ่งที่ถือว่าผิดและชั่วไม่ควรประพฤติ แล้ววางหลักเป็นมาตรฐานไว้

แสง จันทร์งาม (๒๕๓๑) อธิบายว่า จริยธรรม ว่าด้วยความดีความชั่ว ความถูกและความผิด ความควร ความไม่ควร เกณฑ์สำหรับตัดสินคุณค่าทางจริยธรรมและการปฏิบัติเกี่ยวกับคุณค่าเหล่านี้

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (๒๕๔๔) ให้ความหมายคุณธรรมว่า หมายถึง สิ่งที่บุคคลยอมรับว่าเป็นสิ่งที่ดีงาม มีประโยชน์มากและเป็นโทษน้อย คุณธรรมของแต่ละสังคมขึ้นอยู่กับวัฒนธรรม เศรษฐกิจ ศาสนา และการศึกษาของคนในแต่ละสังคม และอธิบายจริยธรรม ว่าหมายถึงระบบการทำความดี ละเว้นความชั่ว คำว่า ระบบ ซึ่งหมายถึงทั้งสาเหตุที่บุคคลจะกระทำหรือไม่กระทำ และผลของการกระทำนั้น ตลอดจนกระบวนการเกิดและการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเหล่านี้ และอธิบายไว้ว่า จริยธรรมครอบคลุมไปถึงคุณธรรมด้วย

คณะกรรมการส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ ในแผนแม่บทส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๕๙-๒๕๖๔) ได้ให้ความหมายของคำว่า คุณธรรมและจริยธรรมไว้ว่า คุณธรรม หมายถึง สิ่งที่มีคุณค่า มีประโยชน์ เป็นความดีงาม เป็นมโนธรรม เป็นเครื่องประคับประคองใจให้เกลียดความชั่ว กลัวบาป ใฝ่ความดี เป็นเครื่องกระตุ้นผลักดันให้เกิดความรู้สึกรับผิดชอบเกิดจิตสำนึกที่ดีมีความสงบเย็นภายใน เป็นสิ่งที่ต้องปลูกฝังโดยเฉพาะเพื่อให้เกิดขึ้นและเหมาะสมกับความต้องการในสังคมไทย จริยธรรม หมายถึง กรอบหรือแนวทางอันดีงามที่พึงปฏิบัติ ซึ่งกำหนดไว้สำหรับสังคม เพื่อให้เกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อยงดงาม ความสงบร่มเย็นเป็นสุข ความรักความสามัคคี ความอบอุ่น มั่นคงและปลอดภัยในการดำรงชีวิต

จากการประมวลความหมายของคุณธรรมจริยธรรมของนักวิชาการต่าง ๆ ดังกล่าว สรุปได้ว่า คุณธรรม คือ มโนธรรม สภาพความดี มีประโยชน์ มีคุณค่า เป็นที่พึงประสงค์แก่ตนเอง ผู้อื่น และสังคมโดยรวม เป็นสิ่งที่ควรปลูกฝัง ส่งเสริม สนับสนุนให้ปฏิบัติให้มากเพื่อความสงบสุข เจริญรุ่งเรืองของผู้คนและสังคม โดยในแต่ละสังคมอาจมีคุณธรรมที่สังคมนั้น ๆ ส่งเสริมปลูกฝังที่เหมือนกันหรือต่างกันขึ้นอยู่กับบริบทของสังคม เช่น สังคมไทยให้ความสำคัญกับคุณธรรมเรื่อง ความซื่อสัตย์ สุจริต ความกตัญญู ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ คุณธรรมนี้จัดเป็นมโนธรรม เช่น คุณธรรมเรื่องความซื่อสัตย์ที่เป็นมโนธรรม คือธรรมที่ฝังลึกในจิตใจมีความตระหนักรู้ว่าความซื่อสัตย์เป็นสิ่งมีประโยชน์ มีคุณค่า และจริยธรรม หมายถึง ระบบที่กำหนดพฤติกรรมของผู้คนในสังคมว่าพฤติกรรมใดดีและไม่ดี พึงประสงค์และไม่พึงประสงค์

และนำไปสู่การกำหนดว่าการกระทำการปฏิบัติ พฤติกรรมใดที่ควรทำหรือไม่ควรทำ ดังนั้น คุณธรรมและจริยธรรมจึงเป็นธรรมที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กันอย่างแยกไม่ออก โดยมีรากฐานมาจากจิตใจของบุคคลที่ตระหนักรู้ว่าอะไรดีอะไรไม่ดี (มโนธรรม) แล้วนำไปสู่การปฏิบัติในสิ่งที่ดี ละเว้นสิ่งไม่ดี (จริยธรรม) เช่น พฤติกรรมการทำงานอย่างโปร่งใส ตรวจสอบได้ มีความรับผิดชอบ ไม่คดโกง เป็นต้น เป็นจริยธรรมที่ส่งเสริมคุณธรรมเรื่องซื่อสัตย์สุจริต คนที่ปฏิบัติได้เช่นนั้นจึงเป็นคนซื่อสัตย์

๔.๒ ความสำคัญของคุณธรรม จริยธรรม

พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร ได้ตรัสถึงความสำคัญของคุณธรรมไว้ว่า

“ถ้าคนเราคิดดี คิดถูกต้องตามหลักวิชาการและคุณธรรม คำพูดและการกระทำก็จะเป็นไปในทางที่ดีที่เจริญ แต่ถ้าคิดไม่ดีไม่ถูกต้อง คำพูดและการกระทำ ก็อาจก่อให้เกิดความเสียหายทั้งแก่ตนเองและส่วนรวมได้ ด้วยเหตุนี้ ก่อนที่บุคคลจะพูด จะทำสิ่งใด จำเป็นต้องหยุดเสียก่อนว่า กิจที่จะทำ คำที่จะพูดนั้นผิดหรือถูก เป็นคุณประโยชน์หรือเป็นโทษเสียหาย เป็นสิ่งที่ควรพูดควรกระทำ หรือควรงดเว้น เมื่อคิดพิจารณาได้ดังนี้ ก็จะสามารถยับยั้งคำพูดที่ไม่สมควร หยุดยั้งการกระทำที่ไม่ถูกต้อง พูดและทำสิ่งที่จะสัมฤทธิ์ผลเป็นประโยชน์และความเจริญ” พระบรมราโชวาทในพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร ในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๔๐

คุณธรรม เป็นปัจจัยสำคัญที่วัดคุณค่าความเป็นมนุษย์ เมื่อมนุษย์มีคุณธรรม ความเป็นระเบียบความสงบสุข ความเจริญย่อมเกิดขึ้นทั้งแก่ตัวบุคคลและสังคม เนื่องจาก

๑. คุณธรรม เป็นเครื่องวัดคุณค่าและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ มนุษย์จะได้รับการยกย่องเคารพนับถือก็เพราะความมีคุณธรรมประจำใจ การยกย่องเคารพนับถือบุคคลเพราะความร่ำรวยด้วยวัตถุภายนอก แม้จะได้มาโดยทุจริตย่อมนำไปสู่ความล้มเหลวของระบบการปกครองในสังคมนั้น ๆ

๒. คุณธรรม เป็นเครื่องส่งเสริมบุคลิกภาพให้บุคคลนั้น ๆ เป็นผู้มีความมั่นคงทางจิตใจ มีความกล้าหาญทางจริยธรรม น่าเคารพนับถือ เช่น คนที่รักษาสัจจะย่อมเป็นที่เคารพนับถือน่าคบค้าสมาคม

๓. คุณธรรม เช่น ความจริงใจ ทำให้มิตรภาพระหว่างผู้คบหามีความมั่นคงราบรื่น เป็นที่ไว้วางใจของผู้อื่น

๔. คุณธรรม สร้างความสบายใจในการดำเนินชีวิตเพราะไม่ต้องหวาดระแวงในการหลงทำชั่วของตนเองหรือหลงทำชั่วต่อผู้อื่น อันจะทำให้ผู้อื่นคิดทำร้ายเบียดเบียนคืนให้รับความทุกข์ กล่าวได้ว่าคนมีคุณธรรมย่อมเป็นสุขทั้งในยามหลับและยามตื่น

๕. คุณธรรม ทำให้บุคคลดำเนินชีวิตอย่างประสบความสำเร็จทั้งในหน้าที่การงาน การครองตน ครองคน ครองงาน

๖. คุณธรรม เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ประเทศชาติมีความสงบสุข เจริญรุ่งเรือง เพราะสิ่งเหล่านี้จะเกิดได้ต้องอาศัยปัจเจกบุคคลที่มีคุณธรรม ยิ่งคนในชาติจำนวนมากเท่าใดคุณธรรมที่มีมากจะช่วยเสริมสร้างความสงบสุข และความเจริญให้แก่ประเทศชาติโดยส่วนรวม เช่น ความสุจริต ความมุ่งมั่น ความอดทน ความเสียสละ ความสามัคคี เป็นต้น เป็นคุณธรรมส่งเสริมความสงบสุขและความเจริญของประเทศชาติ

นอกจากนี้ ความสำคัญของจริยธรรมสรุปได้ดังนี้

๑. จริยธรรม เป็นรากฐานการพัฒนาต่าง ๆ ที่จะทำให้เกิดการพัฒนานั้น ๆ สร้างความสุข ความเจริญรุ่งเรืองอย่างยั่งยืน เพราะหากการพัฒนาใด ๆ ไม่ยึดจริยธรรมเป็นแนวปฏิบัติย่อมก่อให้เกิดการแข่งขัน แย่งชิง เบียดเบียน ท้ายที่สุดนำมาซึ่งความทุกข์กายทุกข์ใจของผู้คน

๒. มนุษย์ประกอบด้วยร่างกายและจิตใจ จิตใจมนุษย์เป็นผู้คิด ผู้สั่งกายให้กระทำสร้างสรรค์พัฒนาสิ่งต่าง ๆ หากจิตใจได้รับการพัฒนาจริยธรรมดีแล้วย่อมมั่นใจว่าการพัฒนาต่าง ๆ ย่อมส่งผลดี ประโยชน์สุขแก่ตนเองและสังคมโดยรวมแบบยั่งยืน ดังนั้น การจะพัฒนาอะไรต้องพัฒนาจิตใจคนก่อน ด้วยเหตุนี้ จริยธรรมจึงมีความสำคัญที่ต้องพัฒนาให้เกิดในจิตใจผู้คน เมื่อรากฐานแห่งความเป็นมนุษย์ถูกเติมเต็มในจิตใจแล้ว การพัฒนาต่าง ๆ ย่อมเจริญรุดหน้าไปด้วย และถือได้ว่าเป็นการพัฒนาที่สร้างสรรค์

๓. จริยธรรม มีความจำเป็นและมีคุณค่าก่อให้เกิดประโยชน์แก่คนในสังคม เพราะจริยธรรมเป็นระบบความรู้ ความคิด การปฏิบัติในสิ่งที่ดีงาม แยกแยะให้รู้ดีรู้ชั่ว ผิด ถูก ควร ไม่ควร ดังนั้น การมีจริยธรรมย่อมทำให้คนในสังคม คิด พูด ทำ ในทางที่เป็นคุณประโยชน์ต่อตนเองและส่วนรวม ความสงบสุข ความรัก ความสามัคคีย่อมเกิดขึ้นได้ง่ายและมั่นคง

๔. จริยธรรม เป็นทางชี้นำพฤติกรรมมนุษย์ให้รับรู้ เข้าใจ ยอมรับความเป็นเพื่อนมนุษย์ที่มีคุณค่าและมีศักดิ์ศรีเท่าเทียมกัน และช่วยหล่อหลอมให้คนเกิดความรัก ความสามัคคีต่อกัน ประพฤติปฏิบัติต่อกันด้วยความเอื้ออาทรต่อผู้อาวุโสกว่า และมีความอ่อนโยนต่อผู้ที่ด้อยกว่าทั้งด้านอายุ ตำแหน่ง หน้าที่การงาน หรือสถานภาพทางสังคม

๕. จริยธรรม เป็นทางชี้นำพฤติกรรมในการทำงานราชการ ไว้ ๓ ประการ โดยข้าราชการเป็นคนดี คนเก่งอย่างสมบูรณ์นั้น จะต้องมีพฤติกรรมครบทั้ง ๓ ประการในคน ๆ เดียวกัน อันได้แก่ พฤติกรรมของพลเมืองดี พฤติกรรมที่เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ และพฤติกรรมในหน้าที่ราชการ โดยที่

๕.๑ พฤติกรรมของพลเมืองดี หมายถึง พฤติกรรมการทำตามกฎหมาย พฤติกรรมซื่อสัตย์ พฤติกรรมรับผิดชอบต่อตนเอง ต่อผู้อื่น และต่อสังคม นั่นคือการไม่เบียดเบียนผู้อื่นและตนเอง ยึดมั่นในศาสนา และวัฒนธรรมที่ดีงาม

๕.๒ พฤติกรรมที่เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ หมายถึง พฤติกรรมการปรับตนให้สามารถทำงานที่แปลกใหม่ สามารถพัฒนาตนเองให้ก้าวหน้าและสมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย ทางสังคม และทางจิตใจ มีพฤติกรรมการพัฒนาผู้อยู่ในความรับผิดชอบ พฤติกรรมการยอมรับนวัตกรรมที่เหมาะสม และพฤติกรรมการพัฒนากลุ่มและสังคม รู้จักอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ เป็นต้น

๕.๓ พฤติกรรมในหน้าที่ราชการ คือ พฤติกรรมการทำงานเพื่องานราชการ และเพื่อส่วนรวม เป็นสำคัญ พฤติกรรมการรักษาระเบียบวินัยของทางราชการ ตลอดจนมีจรรยาวิชาชีพของตน สามารถปรับตนให้อยู่ในระบบงานแบบราชการได้อย่างมีประสิทธิภาพสูง

นักวิชาการได้สรุปความหมายของจริยธรรมว่าหมายถึง การประพฤติปฏิบัติที่เหมาะสม ดีงาม ประกอบไปด้วยคุณธรรม ศีลธรรม ซึ่งในความหมายของคุณธรรมนั้น หมายถึง สภาพคุณงามความดี ส่วนศีลธรรม หมายถึง ความประพฤติที่ดีที่ชอบ ดังนั้น คำว่า จริยธรรม คุณธรรม ศีลธรรม มีความหมายที่สอดคล้องกันในลักษณะของความประพฤติ หรือการประพฤติปฏิบัติที่ดีที่ชอบ อย่างไรก็ดี คำว่า “จริยธรรม” มักจะใช้กับการประพฤติปฏิบัติในการประกอบอาชีพ หรือดำเนินกิจการของบุคคล เช่น จริยธรรมธุรกิจ จริยธรรมทางวิชาการ และจริยธรรมทางการเมือง เป็นต้น

นอกจากนี้ ยังได้อธิบายถึงความแตกต่างระหว่าง “จริยธรรม” กับ “จรรยาบรรณ” “จริยธรรม” กับ “จริยศาสตร์” และ “จริยธรรม” กับ “กฎหมาย” โดยในส่วนของ “จริยธรรม” กับ “จรรยาบรรณ” มักจะมีการใช้สับสน ซึ่งรากศัพท์ “จรรยาบรรณ” หมายถึง หนังสือที่ว่าด้วยความประพฤติที่ดีงาม ซึ่งอาจหมายรวมถึงการจัดทำประมวลหลักของความประพฤติที่ดีงาม หรือการกำหนดกรอบของความประพฤติที่ดีของผู้ประกอบอาชีพการงานอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น จรรยาบรรณแพทย์ จรรยาบรรณสื่อมวลชน ซึ่งมีความสับสนในการใช้ศัพท์ “จรรยาบรรณ” กับ “จริยธรรม” หากเป็นการประพฤติไม่เหมาะสม ที่ถูกต้องต้องเรียกว่า “ไม่มีจริยธรรม” แต่การเรียกว่า “ไม่มีจรรยาบรรณ” จะหมายถึงการที่ไม่มีการกำหนดหลักการหรือข้อกำหนดของความประพฤติที่ดีงามไว้ หรืออาจกล่าวได้ว่า การประมวลหลักความประพฤติที่ดีงามที่เรียกว่า “จรรยาบรรณ” กับ “ประมวลจริยธรรม” เป็นเรื่องเดียวกัน ส่วนความแตกต่างของ “จริยธรรม” กับ “จริยศาสตร์” ตามที่ได้กล่าวไปแล้ว “จริยธรรม” เป็นเรื่องของความประพฤติ ส่วน “จริยศาสตร์” เป็นสาขาหนึ่งของวิชาปรัชญา ซึ่งตรงกับภาษาอังกฤษว่า Ethics โดยการศึกษาเรื่อง “จริยศาสตร์” เป็นการศึกษาการถกเถียงกันในเรื่องของคุณค่า ความดี ความถูกต้อง ซึ่งเป็นการแสวงหาคำตอบว่าอะไรคือความดี อะไรคือความถูกต้อง

หากพิจารณา “จริยธรรม” กับ “กฎหมาย” จะเห็นได้ว่าทั้ง “จริยธรรม” และ “กฎหมาย” มีจุดมุ่งหมายอย่างเดียวกันคือ ต้องการควบคุมพฤติกรรมหรือการกระทำของมนุษย์ให้อยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างสงบสุข ซึ่ง “จริยธรรม” กับ “กฎหมาย” ในบางครั้งก็เป็นเรื่องเดียวกันที่กำหนดโดยค่านิยมหรือวัฒนธรรมประเพณีของสังคมที่จะเป็นตัวกำหนดว่าพฤติกรรมใดเป็นสิ่งที่เหมาะสมถูกต้อง หรือการกระทำใดเป็นเรื่องที่ไม่เหมาะสมหรือไม่ถูกต้อง โดยรัฐอาจจะออกกฎหมายหรือกฎข้อบังคับห้ามมิให้มีการกระทำที่ไม่เหมาะสมหรือไม่ถูกต้องดังกล่าวและกำหนดโทษไว้ กรณีดังกล่าวก็จะถือว่ารัฐได้ออกกฎหมายเป็นข้อห้ามการกระทำที่เป็นการฝ่าฝืนจริยธรรม

อย่างไรก็ดี “จริยธรรม” มีความแตกต่างกับกฎหมาย ๔ ประการ ประการแรก คือ จริยธรรมเป็นเรื่องของความประพฤติในระดับสูง ส่วนกฎหมายเป็นการควบคุมความประพฤติในระดับมาตรฐานขั้นต่ำเท่านั้น จึงทำให้สิ่งที่ฝ่าฝืนจริยธรรมหลายเรื่องไม่ได้ถูกกำหนดว่าผิดกฎหมาย เช่น การทำร้ายถือว่าผิดกฎหมายแต่ในแง่มุมของจริยธรรมยังต้องการให้มนุษย์มีความกรุณาปราณีไม่เบียดเบียนกันด้วย ประการที่สอง กฎหมายเป็นข้อกำหนดที่บังคับเป็นการทั่วไป ส่วน “จรรยาบรรณ” ซึ่งเป็นข้อกำหนดทางจริยธรรม อาจใช้กับคนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งหรืออาจใช้เฉพาะในอาชีพใดอาชีพหนึ่ง เช่น จรรยาบรรณแพทย์ก็ใช้กับแพทย์เท่านั้น ไม่ได้มีสภาพบังคับใช้กับคนทั่วไป ประการที่สาม กฎหมายจะมีการกำหนดบทลงโทษและบทบังคับไว้ชัดเจน ในขณะที่จริยธรรมอาจไม่ได้กำหนดบทลงโทษไว้ แต่อาจเป็นการลงโทษทางสังคมก็ได้ ประการที่สี่ “จริยธรรม” มักจะเน้นที่การสร้างเสริมหรือพัฒนาจิตสำนึกจากภายในให้คนรู้สึกถึงความรู้สึกผิดชอบชั่วดีและต้องทำในสิ่งที่ถูกต้องด้วยสำนึกของตน ไม่ใช่เพราะกลัวว่าจะถูกลงโทษอย่างที่คนเกรงกลัวกฎหมาย อย่างไรก็ดี แม้ว่ากฎหมายและจริยธรรมจะมีจุดมุ่งหมายอย่างเดียวกันที่มุ่งให้คนในสังคมทำในสิ่งที่ถูกต้อง แต่ในความเป็นจริงไม่สามารถออกกฎหมายเพื่อควบคุมพฤติกรรมฝ่าฝืนจริยธรรมของบุคคลในทุก ๆ เรื่องได้ แต่การสร้างสังคมสงบสุขจำเป็นต้องใช้หลักจริยธรรมเข้ามาเสริมการใช้กฎหมายแต่เพียงอย่างเดียว

จริยธรรมในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการทำงานของข้าราชการและเจ้าหน้าที่รัฐ นั้นมีความหมายว่าสภาพที่ทรงไว้ซึ่งความประพฤติโดยชอบ ทั้งนี้ การจะรักษาจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐได้จะต้องระวังดูแล ป้องกัน และเยียวยาใน ๔ ระดับ คือ

ระดับที่ ๑ เจ้าหน้าที่ของรัฐแต่ละคนระวังในการปฏิบัติตนให้สอดคล้องกับข้อปฏิบัติทางจริยธรรมและไม่ฝ่าฝืนข้อปฏิบัติทางจริยธรรม

ระดับที่ ๒ ผู้บังคับบัญชา องค์กรผู้เกี่ยวข้องและสังคม ดูแล ส่งเสริมและพัฒนาให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีจริยธรรม

ระดับที่ ๓ ผู้บังคับบัญชา องค์กรผู้เกี่ยวข้องและสังคม ป้องกันมิให้เจ้าหน้าที่ของรัฐฝ่าฝืนข้อปฏิบัติทางจริยธรรม

ระดับที่ ๔ ผู้บังคับบัญชาเยียวยาโดยดำเนินการลงโทษ (Punishment) หรือแก้ไข (Correction) แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อปฏิบัติทางจริยธรรม

กล่าวโดยสรุป จริยธรรมเป็นลักษณะของความประพฤติที่เหมาะสม ถูกต้อง ชอบธรรม โดยจริยธรรมไม่ใช่กฎหมาย แต่เป็นลักษณะพฤติกรรมที่สูงกว่ากฎหมาย การฝ่าฝืนจริยธรรมจึงอาจไม่ได้เป็นความผิดตามกฎหมาย แต่บางครั้งก็อาจมีการกำหนดกฎหมายหรือกฎเกณฑ์เพื่อห้ามการกระทำผิดที่เป็นการฝ่าฝืนศีลธรรมหรือจริยธรรมขึ้นมาก็ได้ ดังนั้น กฎหมายจึงอาจมีบทบาทไม่มากนักต่อการควบคุมพฤติกรรมทางสังคม แต่จริยธรรมจะมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมให้สังคมสงบสุข และทำให้ผู้คนในสังคมเห็นแก่ผลประโยชน์ส่วนรวม กฎหมายและจริยธรรมจึงมีบทบาทที่ส่งเสริมซึ่งกันและกัน นอกจากนี้จริยธรรมเป็นเรื่องของความถูกต้อง ชั่ว ดี ซึ่งอาจเป็นประเด็นที่มีการถกเถียงได้ด้วย ปัจจุบันประเทศไทย

มีกฎหมายพระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. ๒๕๖๒ ที่กำหนดให้มีหลักเกณฑ์การประพฤติปฏิบัติอย่างมีคุณธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ และเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม อีกทั้งยังสร้างความเชื่อมั่นศรัทธาในหลักจริยธรรมในสังคมไทย

๔.๓ องค์ประกอบของคุณธรรม จริยธรรม

๑. องค์ประกอบทางด้านพุทธปัญญาหรือด้านความคิด (Cognitive Component) หมายถึง องค์ประกอบที่เป็นความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมทางจริยธรรม สามารถประเมินพฤติกรรมใดดี ชั่ว ผิด ถูก ควรทำ ไม่ควรทำ (Moral Thought) มีค่านิยมทางจริยธรรม (Moral Value) มีความเชื่อทางจริยธรรม (Moral Belief) มีความรู้ความเข้าใจทางจริยธรรม (Moral Cognitive) การใช้เหตุผลทางจริยธรรม (Moral Reasoning) และการตัดสินใจทางจริยธรรม (Moral Judgement)

๒. องค์ประกอบทางอารมณ์ ความรู้สึก (Affective Component) หมายถึง ความรู้สึกหรือปฏิกิริยาที่มีต่อพฤติกรรมทางจริยธรรมว่า มีความพอใจชอบหรือไม่ชอบ ซึ่งเกิดจากการเรียนรู้จากประสบการณ์ที่เคยปฏิบัติมาจากการพร่ำสอนของพ่อแม่ ได้แก่ เจตคติทางจริยธรรม (Moral Attitude) ความรู้สึกทางจริยธรรม (Moral Feeling) และปฏิกิริยาทางจริยธรม (Moral reaction)

๓. องค์ประกอบทางพฤติกรรมทางจริยธรรม (Behavior Component) หมายถึง พฤติกรรมหรือการกระทำที่บุคคลแสดงออกต่อตนเอง ต่อผู้อื่น และต่อสิ่งแวดล้อม และเป็นพฤติกรรมที่สามารถตัดสินได้ว่าดีหรือไม่ดี ถูกหรือผิด สมควรหรือไม่สมควร ได้แก่ ความประพฤติทางจริยธรรม (Moral Conduct) การกระทำทางจริยธรรม (Moral Act) และพฤติกรรมทางจริยธรรม (Moral Behavior)

นอกจากนี้ องค์ประกอบของคุณธรรมจริยธรรม ยังประกอบไปด้วย

๑. ระเบียบวินัย (Discipline) สังคมที่ผู้คนไม่มีระเบียบวินัย ไม่มีการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์สังคม ย่อมมีแต่ความวุ่นวาย เดือดร้อน ถูกเบียดเบียน หาความสุขไม่ได้ ความมีระเบียบวินัยของคนในชาติเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติให้ทัดเทียมกับนานาประเทศ

๒. สังคม (Society) เป็นการรวมกลุ่มกันประกอบกิจกรรมอย่างมีระเบียบแบบแผนก่อให้เกิดขนบธรรมเนียมที่ดีงาม มีวัฒนธรรมอันแสดงถึงความมีระเบียบเรียบร้อย และศีลธรรมอันดีของประชาชน

๓. อิสรเสรี (Autonomy) การที่บุคคลมีพัฒนาการแห่งมโนสำนึก ย่อมมีความอิสระสามารถดำรงชีวิตอย่างมีความสุข มีระเบียบวินัย และสังคมของตน เป็นค่านิยมสูงสุดที่คนได้รับการขัดเกลาแล้วสามารถบำเพ็ญตนตามเสรีภาพเฉพาะตนได้อย่างอิสระ สามารถปกครองตนเอง ชักนำตนเองให้อยู่ในทำนองคลองธรรม

๔.๔ ทฤษฎีคุณธรรมจริยธรรม

ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบิร์ก (Kohlberg's Moral Development)

ทฤษฎีพัฒนาการทางคุณธรรม จริยธรรมของโคลเบิร์ก (Kohlberg) ที่รู้จักกันดีในนาม ทฤษฎีเหตุผลทางจริยธรรม ที่ได้ศึกษาวิจัยต่อยอดมาจากแนวคิดของเพียเจต์ (Piaget) ตามทฤษฎีของโคลเบิร์ก (Kohlberg) พัฒนาการใช้เหตุผลเชิงคุณธรรมของมนุษย์สามารถแบ่งได้ ๓ ระดับ แต่ละระดับใช้วัยเป็นเกณฑ์ มนุษย์จะมีพัฒนาการทางจริยธรรมตามลำดับขั้นจากน้อยไปมากตามลำดับ

ระดับ ๑ คือ ระดับก่อนกฎเกณฑ์ (Pre-Conventional Level) อายุ ๒-๑๐ ปี หมายถึง คนที่อยู่ในระดับวัยช่วงนี้ใช้ความต้องการของตนและการกลัวการลงโทษเป็นเกณฑ์ตัดสินว่าจะทำอะไรหรือไม่ทำ โดยในช่วงนี้มีพัฒนาการ ๒ ขั้น ได้แก่ ขั้นแรก คือ กลัวถูกลงโทษทำให้ร่างการเจ็บปวดและกลัวผู้ใหญ่ที่มีอำนาจในการลงโทษทางร่างกายให้เจ็บปวดจึงยอมทำตามคำสั่ง ขั้นสองคือเลือกทำในสิ่งที่ชอบและพอใจ เริ่มรู้จักแลกเปลี่ยนการรับสิ่งของจากคนอื่นและการให้ตอบแทน เป็นต้น

ระดับที่ ๒ ระดับตามกฎเกณฑ์ (Conventional Level) อายุ ๑๐-๑๖ ปี ในระดับนี้ บุคคลเรียนรู้ทำตามกฎเกณฑ์ของกลุ่มหรือพวกของตน และทำตามกฎหมาย คำสอนของศาสนา มีความเห็นใจผู้อื่น รู้จักแสดงบทบาทของตนได้อย่างเหมาะสมตามสังคมนั้น ๆ

ระดับที่ ๓ ระดับหลังกฎเกณฑ์ (Post Conventional Level) อายุ ๑๖ ปีขึ้นไป หมายถึง การตัดสินใจข้อขัดแย้งต่าง ๆ ด้วยการนำมาตริตรองด้วยตนเอง ตัดสินพฤติกรรมต่าง ๆ ตามความคิดและเหตุผลของตนเอง แล้วตัดสินใจไปตามที่คิดว่าเหมาะสม

ในแต่ละระดับของพัฒนาการทางคุณธรรมจริยธรรมนี้ จะมีขั้นของการพัฒนาการใช้เหตุผลทางจริยธรรมของบุคคลที่แสดงถึงลำดับการพัฒนาที่ละเอียดลงไปอีก กล่าวคือ **ระดับก่อนกฎเกณฑ์ (Pre-Conventional Level)** ช่วงวัย ๒-๑๐ ปี จะมีขั้นการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม ๒ ขั้น แบ่งตามอายุ คือ **ขั้นที่ ๑** อายุ ๒-๗ ปี เป็นขั้นการหลบหลีกการถูกลงโทษ บุคคลสามารถใช้เหตุผลทางจริยธรรมที่เกิดจากความกลัวจะถูกลงโทษ **ขั้นที่ ๒** ช่วงอายุ ๗-๑๐ ปี เป็นขั้นแสวงหารางวัล บุคคลจะมีความสนใจรางวัลใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมว่าจะทำสิ่งใด ๆ อาศัยรางวัล คำยกย่อง เป็นตัวนำทางตัดสินใจ **ระดับตามกฎเกณฑ์ (Conventional Level)** ช่วงอายุ ๑๐-๑๖ ปี จะมีการใช้เหตุผลทางจริยธรรม ๒ ขั้น คือ **ขั้นที่ ๓ (ต่อจากขั้นที่สองในระดับก่อนกฎเกณฑ์)** ช่วงอายุประมาณ ๑๐-๑๓ ปี เป็นขั้นทำตามที่ผู้อื่นเห็นชอบ คนวัยนี้ใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมตัดสินพฤติกรรมใด ๆ ว่าดีหรือไม่ โดยถือตามที่ผู้อื่นเห็นชอบ เพื่อให้ผู้อื่นพอใจและยอมรับ **ขั้นที่ ๔** ช่วงอายุ ๑๓-๑๖ ปี เป็นขั้นทำตามหน้าที่ของสังคม ในช่วงนี้บุคคลจะใช้กฎเกณฑ์ระเบียบแบบแผนของสังคมมาเป็นกฎเกณฑ์ในการดำเนินชีวิตและจะปฏิบัติหน้าที่ตามค่านิยมและกฎเกณฑ์กลุ่มและสังคมเพื่อเป็นสมาชิกของกลุ่มหรือสังคม **ระดับหลังกฎเกณฑ์ (Post Conventional Level)** อายุ ๑๖ ปีขึ้นไป จะมีขั้นการใช้เหตุผลทางจริยธรรม ๒ ขั้น โดยพัฒนาการมาจากขั้นและระดับที่ผ่านมา ได้แก่ ขั้นที่ ๕ ช่วงอายุ ๑๖ ปีขึ้นไป เป็นขั้นใช้สัญญาทางสังคมเป็นเหตุผลในการตัดสินเลือกกระทำ

โดยมีเหตุผลนำค่านิยมของสังคม ขั้นนี้ยึดถือประโยชน์และความถูกต้องเพื่อประโยชน์ส่วนรวมเป็นหลัก โดยในการใช้เหตุผลส่วนตนจะต้องนำกฎเกณฑ์ของสังคม กฎหมาย ศาสนา และความคิดเห็นของบุคคลรอบด้านมาร่วมในการพิจารณาความเหมาะสมด้วยใจเป็นกลางเข้าในในสิทธิของตนและเคารพในสิทธิของผู้อื่น สามารถควบคุมตนเอง มีสำนึกผิด ชอบ ชั่ว ดี **ขั้นที่ ๖** วัยผู้ใหญ่ เป็นขั้นใช้หลักการคุณธรรมจริยธรรมสากล ในวัยนี้ยึดหลักการและอุดมคติสากล นอกเหนือจากกฎเกณฑ์สังคมของตน มีความยืดหยุ่นทางจริยธรรมเพื่อจุดมุ่งหมายบั้นปลายอันเป็นอุดมคติที่ยิ่งใหญ่ มีความรักความเมตตาต่อเพื่อนมนุษย์ ไม่ถือเชื้อชาติ เพศ หรือผิวพรรณ ยึดประโยชน์สุขของเพื่อนร่วมโลก

ตาราง แสดงระดับพัฒนาการทางคุณธรรม จริยธรรมของโคลเบิร์ก (Kohlberg)

ระดับพัฒนาการทางคุณธรรมจริยธรรม	ขั้นการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม
ระดับก่อนเกณฑ์ (Pre-Conventional Level) อายุ ๒-๑๐ ปี	ขั้นที่ ๑ ขั้นการหลบหลีกการถูกลงโทษ (อายุ ๒-๗ ปี) ขั้นที่ ๒ ขั้นแสวงหารางวัล (อายุ ๗-๑๐ ปี)
ระดับตามกฎเกณฑ์ (Conventional Level) อายุ ๑๐-๑๖ ปี	ขั้นที่ ๓ ขั้นทำตามที่ผู้อื่นเห็นชอบ (อายุ ๑๐-๑๓ ปี) ขั้นที่ ๔ ขั้นทำตามหน้าที่ของสังคม (อายุ ๑๓-๑๖ ปี)
ระดับหลังกฎเกณฑ์ (Post Conventional Level) อายุ ๑๖ ปีขึ้นไป	ขั้นที่ ๕ ขั้นใช้สัญญาสังคม (อายุ ๑๖ ปีขึ้นไป) ขั้นที่ ๖ ขั้นใช้หลักการคุณธรรม จริยธรรมสากล (วัยผู้ใหญ่)

ต่อมาโคลเบิร์ก (Kohlberg) พัฒนาทฤษฎีเหตุผลทางจริยธรรมที่สูงกว่าขั้นที่ ๖ คือ เหตุผลเชิงจริยธรรม ขั้นที่ ๗ เรียกว่า Ultimate Faith เป็นขั้นที่บุคคลจะทำหรือไม่ทำสิ่งใดโดยความเชื่อถือศรัทธาขั้นปรมัตถ์ในความเกี่ยวเนื่องของชีวิต โคลเบิร์ก (Kohlberg) ศึกษาวิจัยอย่างต่อเนื่องและเสนอข้อค้นพบว่าบุคคลจะสามารถมีพัฒนาการทางจริยธรรมถึงขั้นที่ ๖ เมื่อการพัฒนาความคิดสติปัญญาสมบูรณ์ซึ่งอย่างเร็วที่สุดคือ อายุ ๑๓ ปี ซึ่งยากมากและน้อยคนมากที่จะบรรลุถึงขั้นที่ ๖ แม้เพียงขั้นที่ ๔ ก็มีคนเพียงร้อยละ ๒๕ ของมนุษย์ในโลกเท่านั้นที่สามารถบรรลุถึง

๔.๕ ทฤษฎีต้นไม้จริยธรรม

ทฤษฎีต้นไม้จริยธรรมนี้สร้างมาจากบริบทสังคมไทย จึงกล่าวได้ว่า เป็นทฤษฎีต้นไม้จริยธรรมสำหรับคนไทย ทฤษฎีนี้แสดงถึงสาเหตุสำคัญของพฤติกรรมของคนดีและคนเก่งว่า พฤติกรรมและจิตลักษณะเหล่านี้ มีสาเหตุจากอะไรบ้าง โดยใช้รูปต้นไม้เป็นสื่อในการนำเสนอ โดยแบ่งต้นไม้จริยธรรม ออกเป็น ๓ ส่วน ได้แก่

๑. ส่วนบนต้นไม้ ได้แก่ ดอกและผลของต้นไม้หมายถึง พฤติกรรมของคนที่ดีและเป็นคนเก่งที่มีสาเหตุมาจากการอบรมเลี้ยงดูเด็ก พฤติกรรมขยันเรียน พฤติกรรมสุขภาพ พฤติกรรมการทำงาน พฤติกรรมพลเมืองดี และพฤติกรรมพัฒนาสังคม

๒. ส่วนกลางของต้นไม้ ได้แก่ ลำต้น หมายถึง เหตุปัจจัยที่จะส่งเสริมให้เป็นคนดีและคนเก่งต้องประกอบด้วย (๑) เหตุผลเชิงจริยธรรม (๒) มุ่งอนาคตควบคุมตน (๓) เชื่ออำนาจในตน (๕) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และ (๕) ทัศนคติ คุณธรรม และค่านิยม

๓. ส่วนที่เป็นฐานสุดของต้นไม้ ได้แก่ รากต้นไม้ เหตุปัจจัยที่จะส่งเสริมให้เป็นคนดีและคนเก่งต้องประกอบด้วย (๑) ความเฉลียวฉลาด (๒) สุขภาพจิตดี และ (๓) ประสบการทางสังคม

ทั้ง ๓ ส่วนของต้นไม้จริยธรรมมีความสัมพันธ์ สนับสนุนกันจากส่วนรากไปยังส่วนกลางคือลำต้น และส่วนบนคือดอกและผลของต้นไม้ จากเหตุปัจจัยเหล่านี้ จึงทำให้บุคคลเป็นคนดีและคนเก่งดังนี้

รากของต้นไม้ มีรากหลัก ๓ ราก สื่อถึงลักษณะพื้นฐานของจิต ๓ ประการ ได้แก่ (๑) สุขภาพจิต หมายถึง บุคคลควรมีความวิตกกังวล ความตื่นเต้น ความไม่สบายใจอย่างเหมาะสมต่อสถานการณ์ที่พบเจอ (๒) ความเฉลียวฉลาด (สติปัญญาดี) หมายถึง การรู้การคิดในขั้นรูปธรรมหลายด้าน และการคิดในขั้นนามธรรม และ (๓) ประสบการณ์ทางสังคม หมายถึง การรู้จักเอาใจเขามาใส่ใจเรา ความเอื้ออาทร เห็นอกเห็นใจ และสามารถคาดหรือทำนายความรู้สึกของบุคคลอื่น จิตลักษณะทั้ง ๓ ประการนี้ จะเป็นจิตลักษณะพื้นฐานของจิตลักษณะ ๕ ตัวบน คือ ส่วนลำต้นและเป็นจิตลักษณะพื้นฐานของพฤติกรรมของบุคคลในส่วนที่เป็นดอกและผลด้วย ดังนั้น บุคคลจะต้องมีจิตลักษณะทั้ง ๓ ประการนี้ในปริมาณสูงเหมาะสมตามวัย จึงจะทำให้จิตลักษณะอีก ๕ ตัวบนลำต้นพัฒนาได้อย่างดีและพฤติกรรมที่น่าปรารถนามากด้วย

ส่วนที่เป็นส่วนกลางคือลำต้น อันเป็นผลจากจิตลักษณะพื้นฐานที่ราก ๓ ประการ ประกอบด้วยจิตลักษณะ ๕ ประการ ได้แก่ (๑) ทัศนคติ คุณธรรม และค่านิยม ทัศนคติ หมายถึง การเห็นประโยชน์และโทษของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ความพอใจ ไม่พอใจต่อสิ่งนั้น และความพร้อมที่จะมีพฤติกรรมต่อสิ่งนั้นคุณธรรม หมายถึง สิ่งที่ส่วนรวมเห็นว่าดีงาม ส่วนใหญ่แล้วมักเกี่ยวข้องกับหลักศาสนา เช่น ความกตัญญู ความเสียสละ ความซื่อสัตย์ เป็นต้น และค่านิยม หมายถึง สิ่งที่คนส่วนใหญ่เห็นว่าสำคัญ เช่น ค่านิยมที่จะศึกษาต่อในระดับสูง ค่านิยมในการใช้สินค้าไทย ค่านิยมในด้านการรักษาสุขภาพ เป็นต้น (๒) เหตุผลเชิงจริยธรรม หมายถึง เจตนาของการกระทำเพื่อส่วนรวมมากกว่าส่วนตัวหรือพวกพ้อง

(๓) ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน หมายถึง ความสามารถในการคาดการณ์ไกลว่าสิ่งที่ทำลงไปในปัจจุบันจะส่งผลอย่างไร ในปริมาณเท่าใด ต่อใคร ตลอดจนความสามารถในการทนรอต่อผลสำเร็จที่สุกงอมที่ควรมีควรได้ (๔) ความเชื่ออำนาจในตน หมายถึง ความเชื่อว่าผลที่ตนกำลังได้รับอยู่เกิดจากการกระทำของตนเอง มิใช่เกิดจากโชคเคราะห์ ความบังเอิญ หรือการควบคุมของคนอื่นเป็นความรู้สึกในการทำนายได้ ควบคุมได้ของบุคคล และ (๕) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความมานะพยายามฝ่าฟันอุปสรรคในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยไม่ย่อท้อ จิตลักษณะทั้ง ๕ ประการนี้ เป็นสาเหตุของพฤติกรรมที่น่าปรารถนาที่เปรียบเสมือนดอกและผลบนต้นไม้

ส่วนที่เป็นดอกและผล คือ ส่วนของดอกและผล เป็นส่วนของพฤติกรรมของคนดีและคนเก่ง ซึ่งแสดงพฤติกรรมการทำความดีละเว้นความชั่ว ซึ่งเป็นพฤติกรรมของคนดีและพฤติกรรมการทำงานอย่างขยันขันแข็งเพื่อส่วนรวมอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นพฤติกรรมของคนเก่ง พฤติกรรมของคนดีและเก่งสามารถแบ่งเป็น ๒ ส่วน ด้วยกัน

๑. พฤติกรรมของคนดีประกอบด้วย ๒ พฤติกรรมหลัก ได้แก่

๑.๑ พฤติกรรมไม่เบียดเบียนตนเอง เป็นพฤติกรรมที่ไม่ทำร้ายตนเอง เช่น พฤติกรรมการดูแลสุขภาพของตนเอง ไม่สูบบุหรี่ ไม่ติดยาเสพติด ไม่เล่นการพนัน เป็นต้น

๑.๒ พฤติกรรมไม่เบียดเบียนผู้อื่น เป็นพฤติกรรมไม่ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน เช่น พฤติกรรมสุภาพบุรุษ ไม่ก้าวร้าว พฤติกรรมการขับขี่อย่างมีมารยาท พฤติกรรมซื่อสัตย์ เป็นต้น

๒. พฤติกรรมของคนเก่ง ประกอบด้วย ๒ พฤติกรรมหลัก ได้แก่

๒.๑ พฤติกรรมรับผิดชอบ เช่น พฤติกรรมการเรียนการทำงาน พฤติกรรมอบรมเลี้ยงดูเด็ก พฤติกรรมการปกครองของหัวหน้า พฤติกรรมรับผิดชอบต่อหน้าที่ และพฤติกรรมเคารพกฎหมาย เป็นต้น

๒.๒ พฤติกรรมพัฒนา เช่น พฤติกรรมพัฒนาตนเอง (เช่น พฤติกรรมไฝ่รู้ พฤติกรรมรักการอ่าน เป็นต้น) พฤติกรรมพัฒนาผู้อื่น (เช่น พฤติกรรมการสนับสนุนให้ผู้อื่นปลอดภัยในการทำงาน พฤติกรรมเพื่อช่วยเพื่อนป้องกันโรคเอดส์ เป็นต้น) และพฤติกรรมพัฒนาสังคม (เช่น พฤติกรรมจิตอาสา เป็นต้น)

๔.๖ แนวคิดเกี่ยวกับวิธีการสร้างคนไทยเป็น “มนุษย์ที่สมบูรณ์”

การเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์อาจประกอบด้วยความรู้ในข้อปฏิบัติหลัก ๓ ประการ คือ การมีหลักธรรมทางศาสนาที่ตนนับถือเป็นหลักปฏิบัติ ทุกศาสนาสอนให้เป็นคนดี มีคุณธรรม ซึ่งคุณธรรมสำคัญที่ดำรงความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ คือ (๑) ไม่เอาเปรียบคนอื่น (๒) ไม่ละเมิดสิทธิของคนอื่น (๓) ไม่ก้าวร้าวเสียดสีคนอื่น และ (๔) ประกอบสัมมนาชีพสร้างความเจริญให้สังคมโดยประพฤติตนตามหลักคำสอนของศาสนาที่ตนนับถือ และการมีหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการดำรงชีวิตให้มีคุณภาพ คือ สอนให้รู้จักวางแผนชีวิตที่ถูกต้อง มีความพอประมาณ มีเหตุผล มีภูมิคุ้มกัน รู้จักป้องกันเหตุอันไม่พึงประสงค์ที่จะเกิดขึ้น รู้จักรักษาระเบียบวินัย รู้จักพัฒนาตนเอง มีความเอื้ออาทร รู้รักสามัคคี มีความรักในสถาบันของชาติ คือ รักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์

๔.๗ แนวคิดศาสตร์พระราชาและปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

“ศาสตร์พระราชา” ตำราแห่งชีวิตและแนวทางการดำเนินชีวิตจากพระราชจริยวัตรตลอดพระชนม์ชีพของพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร ทรงเป็นพระมหากษัตรย์ที่นอกจากจะทรงด้วยทศพิธราชธรรมแล้ว ยังทรงเป็นพระราชาที่เป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิต และการทำงานแก่พสกนิกรของพระองค์และนานาประเทศอีกด้วย ผู้คนต่างประจักษ์ถึงพระอัจฉริยภาพของพระองค์และมีความสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณเป็นล้นพ้นอันหาที่สุดมิได้ ซึ่งแนวคิดหรือหลักการทรงงานของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิภลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร นอกจากจะเป็นหลักการดำเนินชีวิตของปัจเจกบุคคล เพื่อให้การดำรงชีวิตอยู่แบบสมดุล มีความสุขแล้ว ยังเป็นหลักสำคัญในการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีส่วนหนึ่งได้

ความสำคัญของศาสตร์พระราชาและปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

แผนแม่บทส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๕๙-๒๕๖๔) และแผนปฏิบัติการด้านการส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ได้น้อมนำมาเป็นหลักสำคัญในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ตามนโยบายของรัฐบาลที่ต้องการพัฒนาประเทศให้สมดุลทางวัตถุและจิตใจควบคู่กันไป ให้ “คุณธรรมนำการพัฒนา” สร้างสังคมแห่งคุณธรรมตามแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี หลักการทรงงานในพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร ทรงยึดหลักการดำเนินงานในลักษณะทางสายกลางที่สอดคล้องกับสิ่งที่อยู่รอบตัว และสามารถปฏิบัติได้จริง เป็นแนวทางมุ่งประโยชน์ต่อประชาชนอย่างสูงสุด ยืดหยุ่นและสามารถเป็นหลักการดำเนินชีวิตได้ในทุกระดับตั้งแต่ปัจเจกบุคคล ครอบครัว องค์กร ชุมชนและสังคมในภาพรวม หลักการทรงงานที่สำนักงานคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ (กปร.) ได้รวบรวมไว้มีทั้งหมด ๒๓ ประการ ดังนี้

๑. จะทำอะไรต้องศึกษาข้อมูลให้เป็นระบบ ทรงศึกษาข้อมูลรายละเอียดอย่างเป็นระบบจากข้อมูลเบื้องต้น ทั้งเอกสาร แผนที่ สอบถามจากเจ้าหน้าที่ นักวิชาการ และราษฎรในพื้นที่ให้ได้รายละเอียดที่ถูกต้อง เพื่อนำข้อมูลเหล่านั้นไปใช้ประโยชน์ได้จริงอย่างถูกต้อง รวดเร็ว และตรงตามเป้าหมาย

๒. ระเบิดจากภายใน จะทำการใด ๆ ต้องเริ่มจากคนที่เกี่ยวข้องเสียก่อน ต้องสร้างความเข้มแข็งจากภายในให้เกิดความเข้าใจและอยากทำ ไม่ใช่การสั่งให้ทำ คนไม่เข้าใจก็อาจจะไม่ทำก็เป็นได้ ในการทำงานนั้นอาจจะต้องคุยหรือประชุมกับลูกน้อง เพื่อนร่วมงาน หรือคนในทีมเสียก่อน เพื่อให้ทราบถึงเป้าหมายและวิธีการต่อไป

๓. แก้ปัญหาจากจุดเล็ก ควรมองปัญหาภาพรวมก่อนเสมอ แต่เมื่อจะลงมือแก้ปัญหานั้นควรมองในสิ่งที่คนมักจะมองข้าม แล้วเริ่มแก้ปัญหาจากจุดเล็ก ๆ เสียก่อน เมื่อสำเร็จแล้วจึงค่อย ๆ ขยับขยายแก้ไปเรื่อย ๆ ที่ละจุด เราสามารถเอามาประยุกต์ใช้กับการทำงานได้ โดยมองไปที่เป้าหมายใหญ่ของงานแต่ละชิ้น แล้วเริ่มลงมือทำจากจุดเล็ก ๆ ก่อน ค่อย ๆ ทำ ค่อย ๆ แก้ไปทีละจุด งานแต่ละชิ้นก็จะลุล่วงไปได้ตามเป้าหมายที่วางไว้ “ถ้าปวดหัวคิดอะไรไม่ออก ก็ต้องแก้ไขการปวดหัวนี้ก่อน มันไม่ได้แก้อาการจริง แต่ต้องแก้ปัญหาที่ทำให้เราปวดหัวให้ได้เสียก่อน เพื่อจะให้อยู่ในสภาพที่ดีได้...”

๔. ทำตามลำดับขั้น เริ่มต้นจากการลงมือทำในสิ่งที่จำเป็นก่อน เมื่อสำเร็จแล้วก็เริ่มลงมือสิ่งที่จำเป็นลำดับต่อไปด้วยความรอบคอบและระมัดระวัง ถ้าทำตามหลักนี้ได้งานทุกสิ่งก็จะสำเร็จได้โดยง่าย พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร ทรงเริ่มต้นจากสิ่งที่จำเป็นที่สุดของประชาชนเสียก่อน ได้แก่ สุขภาพสาธารณสุข จากนั้นจึงเป็นเรื่องสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน และสิ่งจำเป็นในการประกอบอาชีพ อาทิ ถนน แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร การอุปโภคบริโภค เน้นการปรับใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ราษฎรสามารถนำไปปฏิบัติได้ และเกิดประโยชน์สูงสุด “...การพัฒนาประเทศจำเป็นต้องทำตามลำดับขั้นต้องสร้างพื้นฐาน คือ ความพอมี พอกิน พอใช้ของประชาชนส่วนใหญ่เป็นเบื้องต้นก่อน ใช้วิธีการและอุปกรณ์ที่ประหยัดแต่ถูกต้องตามหลักวิชาการ เมื่อได้พื้นฐานที่มั่นคงพร้อมพอสมควร สามารถปฏิบัติได้แล้วจึงค่อยสร้างเสริมความเจริญและฐานะเศรษฐกิจขั้นที่สูงขึ้นโดยลำดับต่อไป... ” พระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร เมื่อวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๑๗

๕. ภูมิสังคม ภูมิศาสตร์ สังคมศาสตร์ การพัฒนาใด ๆ ต้องคำนึงถึงสภาพภูมิประเทศของบริเวณนั้นว่าเป็นอย่างไร และสังคมวิทยาเกี่ยวกับลักษณะนิสัยใจคอคน ตลอดจนวัฒนธรรมประเพณีในแต่ละท้องถิ่นที่มีความแตกต่างกัน “...การพัฒนาจะต้องเป็นไปตามภูมิประเทศทางภูมิศาสตร์และภูมิประเทศทางสังคมศาสตร์ ในสังคมวิทยาคือ นิสัยใจคอของคนเราจะไปบังคับให้คนอื่นคิดอย่างอื่นไม่ได้ เราต้องแนะนำเข้าไปดูว่าเขาต้องการอะไรจริง ๆ แล้วก็อธิบายให้เขาเข้าใจหลักการของการพัฒนานี้ก็จะเกิดประโยชน์อย่างยิ่ง...”

๖. ทำงานแบบองค์รวม ใช้วิธีคิดเพื่อการทำงาน โดยวิธีคิดอย่างองค์รวม คือการมองสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดอย่างเป็นระบบครบวงจร ทุกสิ่งทุกอย่างมีมติเชื่อมโยงต่อกัน มองสิ่งที่เกิดขึ้นและแนวทางแก้ไขอย่างเชื่อมโยง

๗. ไม่ติดตำรา เมื่อเราจะทำการใดนั้น ควรทำงานอย่างยืดหยุ่นกับสภาพและสถานการณ์นั้น ๆ ไม่ใช่การยึดติดอยู่กับแค่ในตำราวิชาการ เพราะบางทีความรู้ท่วมหัว เอาตัวไม่รอด บางครั้งเรายึดติดทฤษฎีมากจนเกินไปจนทำอะไรไม่ได้เลย สิ่งที่เราทำบางครั้งต้องโอบอ้อมต่อสภาพธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม สังคม และจิตวิทยาด้วย

๘. รู้จักประหยัด เรียบง่าย ได้ประโยชน์สุข ในการพัฒนาและช่วยเหลือราษฎร พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร ทรงใช้หลักในการแก้ปัญหาด้วยความเรียบง่ายและประหยัด ราษฎรสามารถทำได้เองหาได้ในท้องถิ่น และประยุกต์ใช้สิ่งที่อยู่ในภูมิภาคนั้นมาแก้ไข ปรับปรุง โดยไม่ต้องลงทุนสูง หรือใช้เทคโนโลยีที่ยุ่งยากมากนัก ดังพระราชดำรัสตอนหนึ่งว่า “...ให้ปลูกป่าโดยไม่ต้องปลูก โดยปล่อยให้ขึ้นเองตามธรรมชาติจะได้ประหยัดงบประมาณ...”

๙. ทำให้ง่าย ทรงคิดค้น ดัดแปลง ปรับปรุงแก้ไข การพัฒนาประเทศตามแนวพระราชดำริไปได้โดยง่าย ไม่ยุ่งยากซับซ้อนและที่สำคัญอย่างยิ่งคือ สอดคล้องกับสภาพความเป็นอยู่ของประชาชนและระบบนิเวศโดยรวม “ทำให้ง่าย”

๑๐. การมีส่วนร่วม ทรงเป็นนักประชาธิปไตย ทรงเปิดโอกาสให้สาธารณชน ประชาชน หรือเจ้าหน้าที่ทุกระดับได้มาร่วมแสดงความคิดเห็น “...สำคัญที่สุดจะต้องหัดทำใจให้กว้างขวาง หนักแน่น รู้จักรับฟังความคิดเห็น แม้กระทั่งความวิพากษ์วิจารณ์จากผู้อื่นอย่างฉลาดนั้น แท้จริงคือการระดมสติปัญญาและประสบการณ์อันหลากหลายมาอำนวยการปฏิบัติการบริหารงานให้ประสบผลสำเร็จที่สมบูรณ์นั่นเอง...”

๑๑. ต้องยึดประโยชน์ส่วนรวม พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร ทรงระลึกถึงประโยชน์ของส่วนรวมเป็นสำคัญ ดังพระราชดำรัสตอนหนึ่งว่า “....ใครต่อใครบอกว่า ขอให้เสียสละส่วนตัวเพื่อส่วนรวม อันนี้ฟังจนเบื่อ อาจรำคาญด้วยคำว่า ใครต่อใครมาก็บอกว่าขอให้คิดถึงประโยชน์ส่วนรวมอาจมานึกในใจว่า ให้ ๆ อยู่เรื่อยแล้วส่วนตัวจะได้อะไร ขอให้คิดว่าคนที่ให้เพื่อส่วนรวมนั้น มิได้ให้ส่วนรวมแต่อย่างเดียว เป็นการให้เพื่อตัวเองสามารถที่จะมีส่วนรวมที่จะอาศัยได้...”

๑๒. บริการจุดเดียว ทรงมีพระราชดำริมากว่า ๒๐ ปีแล้ว ให้บริหารศูนย์ศึกษาการพัฒนาหลายแห่งทั่วประเทศโดยใช้หลักการ “การบริการรวมที่จุดเดียว : One Stop Service” โดยทรงเน้นเรื่องรู้รักสามัคคีและการร่วมมือร่วมแรงร่วมใจกันด้วยการปรับลดช่องว่างระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๑๓. ใช้ธรรมชาติช่วยธรรมชาติ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร ทรงเข้าใจถึงธรรมชาติและต้องการให้ประชาชนใกล้ชิดกับรัพยากรธรรมชาติ ทรงมองปัญหาธรรมชาติอย่างละเอียด โดยหากเราต้องการแก้ไขธรรมชาติจะต้องใช้ธรรมชาติช่วยเหลือเราด้วย

๑๔. ใช้อธรรมปราบอธรรม ทรงนำความจริงในเรื่องธรรมชาติและกฎเกณฑ์ของธรรมชาติมาเป็นหลักการแนวทางปฏิบัติในการแก้ไขปัญหาและปรับปรุงสภาวะที่ไม่ปกติเข้าสู่ระบบที่ปกติ เช่น การบำบัดน้ำเน่าเสียโดยใช้ผักตบชวา ซึ่งมีตามธรรมชาติให้ดูดซึมสิ่งสกปรกปนเปื้อนในน้ำ

๑๕. ปลูกป่าในใจคน การจะทำการใดสำเร็จต้องปลูกจิตสำนึกของคนเสียก่อนต้องให้เห็นคุณค่าเห็นประโยชน์กับสิ่งที่จะทำ “...เจ้าหน้าที่ป่าไม้ควรจะปลูกต้นไม้ลงในใจคนเสียก่อน แล้วคนเหล่านั้นก็จะพากันปลูกต้นไม้ปลูกต้นไม้ลงบนแผ่นดินและจะรักษาต้นไม้ด้วยตนเอง...”

๑๖. ขาดทุนคือกำไร หลักการในพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร ที่มีต่อพสกนิกรไทย “การให้” และ “การเสียสละ” เป็นการกระทำอันมีผลเป็นกำไร คือ ความอยู่ดีมีสุขของราษฎร

๑๗. การพึ่งพาตนเอง การพัฒนาตามแนวพระราชดำริ เพื่อการแก้ไขปัญหาในเบื้องต้นด้วยการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า เพื่อให้มีความเข้มแข็งแรงพอที่จะดำรงชีวิตชีวิตได้ต่อไป แล้วขั้นต่อไปก็คือการพัฒนาให้ประชาชนสามารถอยู่ในสังคมได้ตามสภาพแวดล้อมและสามารถพึ่งตนเองได้ในที่สุด

๑๘. พออยู่พอกิน ให้ประชาชนสามารถอยู่อย่าง “พออยู่พอกิน” ให้ได้เสียก่อน แล้วจึงค่อยขยับขยายให้มีขีดสมรรถนะที่ก้าวหน้าต่อไป

๑๙. เศรษฐกิจพอเพียง เป็นปรัชญาที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชบรมนาถบพิตร พระราชทานพระราชดำรัสชี้แนะแนวทางการดำเนินชีวิตให้ดำเนินไปบน “ทางสายกลาง” เพื่อให้รอดพ้นและสามารถดำรงอยู่ได้อย่างมั่นคงและยั่งยืนภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์และการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ซึ่งปรัชญานี้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ทุกระดับ

๒๐. ความซื่อสัตย์สุจริต จริงใจต่อกัน ผู้ที่มีความสุจริตและบริสุทธิ์ใจแม้จะมีความรู้น้อยก็ย่อมทำประโยชน์ให้แก่ส่วนรวมได้มากกว่าผู้มีที่มีความรู้มากแต่ไม่มีความสุจริต ไม่มีความบริสุทธิ์ใจ

๒๑. ทำงานอย่างมีความสุข ทำงานต้องมีความสุขด้วย ถ้าเราทำงานอย่างไม่มีความสุขเราจะแพ้ แต่ถ้าเรามีความสุขเราจะชนะ สนุกกับการทำงานเพียงเท่านั้น ถือว่าเราชนะแล้ว หรือจะทำงานโดยคำนึงถึงความสุขที่เกิดจากการได้ทำประโยชน์ให้กับผู้อื่นก็สามารถทำได้ “...ทำงานกับฉัน ฉันไม่มีอะไรจะให้นอกจากการมีความสุขร่วมกัน ในการทำประโยชน์ให้กับผู้อื่น...”

๒๒. ความเพียร การเริ่มต้นทำงานหรือสิ่งใดนั้นอาจจะไม่ได้มีความพร้อม ต้องอาศัยความอดทนและความมุ่งมั่น ดังเช่นพระราชนิพนธ์ “พระมหาชนก” กษัตริย์ผู้เพียรพยายาม แม้จะไม่เห็นฝั่งก็จะว่ายน้ำต่อไป เพราะถ้าไม่เพียรว่ายก็จะตกเป็นอาหารปลา ปู ปลา และไม่ได้พบกับเทวดาที่ช่วยเหลือมิให้จมน้ำ

๒๓. รู้ รัก สามัคคี รู้ คือ รู้ปัญหาและรู้วิธีแก้ปัญหานั้น รัก คือ เมื่อเรารู้ถึงปัญหาและวิธีแก้แล้ว เราต้องมีความรักที่จะลงมือทำ ลงมือแก้ไขปัญหานั้น สามัคคีคือ การแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ไม่สามารถลงมือทำคนเดียวได้ ต้องอาศัยความร่วมมือร่วมใจกัน

ศาสตร์พระราชาและหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงนับว่าเป็นพื้นฐานสำคัญในการสร้างสังคมไทยให้เกิดศานติสุข ซึ่งจะเป็นผลสืบเนื่องจากการที่ประชาชนและสังคมไทยได้ตระหนักและเล็งเห็นความสำคัญในการอุ้มชูตัวเองให้มีความพอเพียงกับตัวเอง (Self-Sufficiency) อยู่ได้โดยไม่เดือดร้อนซึ่งสร้างพื้นฐานทางด้านเศรษฐกิจของตนเองให้ดีเสียก่อน ให้ตนเองอยู่ได้ พอกินพอใช้ มิได้มุ่งหวังที่จะสร้างความเจริญ ยกเศรษฐกิจให้เจริญอย่างรวดเร็วแต่เพียงอย่างเดียว นอกจากนี้แล้วบนฐานหลักคุณธรรมตามศาสตร์พระราชาและปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่ยึดหลัก **ความพอประมาณ** คือ พอมี พอกิน สามารถอุ้มชูตัวเองได้ **ความมีเหตุผล** คือ การตัดสินใจเกี่ยวกับระดับของความพอประมาณในมิติต่าง ๆ อย่างมีเหตุผล และมีภูมิคุ้มกันพร้อมที่จะรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ทั้งปัจจัยภายในและภายนอก โดยมี ความรู้และคุณธรรม เป็นเงื่อนไขสำคัญในการปฏิบัตินั้น จะเป็นรากฐานสำคัญให้กับการสร้างสมดุลให้กับการดำรงชีวิตที่ดี ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งสำคัญในการสร้างความมั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืนให้กับสังคมไทยนั่นเอง

๔.๘ ปัจจัยที่ส่งเสริมพฤติกรรมทางจริยธรรม

การศึกษาทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวกับปัจจัยในการส่งเสริมจริยธรรม พบว่า มีปัจจัยต่าง ๆ ที่ช่วยส่งเสริมให้เกิดพฤติกรรมทางจริยธรรมในภาครัฐ จึงได้สรุปสาระสำคัญออกมาเป็นลักษณะปัจจัยที่เอื้อต่อการส่งเสริมจริยธรรม แล้วทดสอบลักษณะปัจจัยที่เอื้อต่อการส่งเสริมจริยธรรม โดยการสำรวจข้อมูลทัศนคติของเจ้าหน้าที่ของรัฐและประชาชนเพื่อสะท้อนให้เห็นสภาพสถานการณ์ทางจริยธรรมในหน่วยงานของรัฐในปัจจุบัน และเพื่อทราบถึงความสัมพันธ์ของปัจจัยต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อสภาพจริยธรรมภาครัฐในหน่วยงานของรัฐ โดยสามารถสรุปสาระสำคัญของลักษณะปัจจัยที่เอื้อต่อการส่งเสริมจริยธรรมได้ ดังนี้

๑. การรับรู้มาตรฐานทางจริยธรรมและประมวลจริยธรรม

การรับรู้และเข้าใจมาตรฐานทางจริยธรรมและประมวลจริยธรรมของหน่วยงาน เป็นปัจจัยสำคัญ หากเจ้าหน้าที่ของรัฐรับรู้และเข้าใจมาตรฐานทางจริยธรรมและประมวลจริยธรรมของหน่วยงานจะช่วยป้องกันการประพฤติผิดและฝ่าฝืนจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐสามารถ ทราบถึงความคาดหวังทางจริยธรรมต่อการทำหน้าที่ของตนเพื่อให้สามารถปฏิบัติตนได้สอดคล้องกับมาตรฐานทางจริยธรรมที่กำหนด มีเกณฑ์ในการตรวจสอบและลงโทษเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ฝ่าฝืนจริยธรรมเพื่อป้องกันการฝ่าฝืนจริยธรรม สามารถใช้เป็นกรอบมาตรฐานในการปฏิบัติตนของเจ้าหน้าที่ของรัฐให้สามารถให้บริการกับประชาชนโดยเท่าเทียมไม่มีการเลือกปฏิบัติ และในภาพรวมจะช่วยให้ประชาชนมีความเชื่อถือศรัทธาเจ้าหน้าที่ของรัฐมากขึ้น

๒. ระเบียบกฎหมายภาครัฐไม่ซับซ้อนและเป็นภาระต่อประชาชนมากเกินไป

ระเบียบกฎหมายหรือขั้นตอนในการติดต่อราชการที่มีความยุ่งยากซับซ้อน หรือเป็นภาระต่อประชาชนมากเกินไป จะเป็นช่องทางให้เกิดการทุจริตคอร์รัปชัน และเอื้อให้เจ้าหน้าที่ของรัฐสามารถใช้ระเบียบ กฎหมาย หรืออำนาจหน้าที่ของหน่วยงานในการให้สิทธิพิเศษแก่บุคคลหนึ่งบุคคลใดได้

๓. มีการกำหนดหน่วยงานหรือผู้รับผิดชอบในการส่งเสริมจริยธรรมที่ชัดเจน

การขับเคลื่อนนโยบายด้านการส่งเสริมจริยธรรมของหน่วยงาน จำเป็นจะต้องกำหนดหน่วยงานหรือผู้รับผิดชอบในภารกิจดังกล่าวที่ชัดเจน โดยหน่วยงานหรือผู้รับผิดชอบภารกิจดังกล่าวจะต้องมีกลไก ระบบ และเครื่องมือในการส่งเสริมจริยธรรมภายในองค์กรที่ชัดเจน

๔. นโยบายและการส่งเสริมจริยธรรมที่ชัดเจน

การขับเคลื่อนการส่งเสริมจริยธรรมจะต้องมีการกำหนดนโยบายการส่งเสริมจริยธรรมที่ชัดเจน ผู้บริหารและหน่วยงานให้ความสำคัญในการส่งเสริมจริยธรรม มีการกำหนดมาตรการหรือแนวทางการส่งเสริมจริยธรรมเชิงรุก มีการกำหนดมาตรการในการป้องกันการฝ่าฝืนจริยธรรม และหากมีการฝ่าฝืนจริยธรรมก็มีการดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งกับผู้ฝ่าฝืนจริยธรรมที่มีประสิทธิภาพ

๕. การบริหารทรัพยากรบุคคล

กระบวนการบริหารทรัพยากรบุคคลเริ่มตั้งแต่การสรรหาและคัดเลือกบุคลากรในหน่วยงานเป็นไปตามหลักคุณธรรมและคำนึงถึงความเหมาะสมทางจริยธรรม ระบบการประเมินผล การปฏิบัติงาน

มีการนำปัจจัยด้านจริยธรรมมาใช้ประกอบในการพิจารณา การปรับเลื่อนตำแหน่ง และการให้ความดีความชอบ ควรมีการนำปัจจัยด้านจริยธรรมมาประกอบการพิจารณา เพื่อส่งเสริมคนดีให้เข้ามามีบทบาทที่ดีกับหน่วยงาน และควรสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาจริยธรรมของบุคลากรในหน่วยงานทุกระดับ

๖. กลไกกำกับด้านจริยธรรม

หน่วยงานที่มีการส่งเสริมจริยธรรมที่ดี ควรมีการกำหนดประมวลจริยธรรม หรือข้อกำหนดจริยธรรมที่มีลักษณะเฉพาะตามความแตกต่างของลักษณะงานในแต่ละหน่วยงานไม่ควรใช้มาตรฐานเดียวมาบังคับใช้กับบุคลากรทุกประเภท ซึ่งอาจมีสภาพการทำงานและความเสี่ยงในการฝ่าฝืนจริยธรรมที่แตกต่างกัน มีกลไกกำกับดูแลเกี่ยวกับผลประโยชน์ทับซ้อน ไม่ว่าจะเป็นการมีส่วนเกี่ยวข้องกับธุรกิจภายนอก การรับของขวัญของกำนัล การเบียดบังทรัพย์สินทางราชการไปใช้ส่วนตัว การรับงานองค์กรธุรกิจหรือหน่วยงานภายนอก การตรวจสอบทรัพย์สินหรือการรับจ้างงานภายหลังจากพ้นตำแหน่งหน้าที่ราชการ และมีมาตรการทางกฎหมายที่ชัดเจนหากมีการฝ่าฝืนกฎหมายอาญาหรือกระทำการทุจริต

๗. ภาวะผู้นำทางจริยธรรม

ผู้นำหรือผู้บริหารของหน่วยงานทำตัวเป็นแบบอย่างของผู้มีจริยธรรมที่ดีมีความสามารถในการจัดการอารมณ์ของตนเองไม่ใช้อารมณ์กับผู้ใต้บังคับบัญชา มีความสามารถในการปลุกเร้า และส่งเสริมให้บุคลากรในหน่วยงานยึดหลักผลประโยชน์ส่วนรวม และสนับสนุนให้บุคลากรในหน่วยงาน ยึดหลักความสามัคคีมากกว่าการชิงดีชิงเด่น

๘. ภาวะผู้นำแห่งการเปลี่ยนแปลง

ผู้นำหรือผู้บริหารของหน่วยงานควรจะมีความสามารถในการประเมินสภาพการณ์หรือผลกระทบขององค์กรจากปัจจัยหรือสภาพแวดล้อมภายนอก เพื่อเตรียมพร้อมรับมือล่วงหน้า ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาที่เป็นประโยชน์ต่อองค์กร และสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาขีดความสามารถของบุคลากรในหน่วยงาน

๙. ทัศนคติในการปฏิบัติงาน

บุคลากรในหน่วยงานเห็นว่าจริยธรรมมีคุณค่า ตั้งใจปฏิบัติงานให้บรรลุผลสำเร็จตามภารกิจ หน้าที่และอำนาจที่ได้รับมอบหมาย รักษาจริยธรรมของการเป็นข้าราชการที่ดี พร้อมที่จะทำตามระเบียบหรือมาตรฐานที่กำหนด และคำนึงถึงความถูกต้องชอบธรรมทางจริยธรรม มากกว่าการปฏิบัติตามคำสั่งที่ไม่ถูกต้องของผู้บังคับบัญชา

๑๐. ระบบนิเวศจริยธรรม (Ethics Ecosystem)

การพัฒนาจริยธรรมของบุคคลในภาพรวมของประเทศและในหน่วยงาน เป็นระบบที่ซับซ้อน และเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมที่อยู่รายรอบในหลายระดับ เปรียบเสมือนระบบนิเวศของจริยธรรม ระบบนิเวศจริยธรรมนี้คำนึงถึงองค์ประกอบด้วยกันอย่างน้อย ๔ ระดับ ได้แก่ (๑) ระดับบุคคล (Micro System) (๒) ระดับครอบครัว / เพื่อน (Meso system) (๓) ระดับหน่วยงาน (Exo system) และ (๔) ระดับสังคม / ชาติ (Macro System) ในระดับบุคคล จริยธรรมเป็นสิ่งที่บุคคลปฏิบัติ

ในชีวิตประจำวันและการทำงาน ระดับเพื่อน / ครอบครัวเป็นระดับที่บุคคลมีปฏิสัมพันธ์ด้วยทั้งในลักษณะของครอบครัวและเพื่อนที่มีการปฏิสัมพันธ์กันในชีวิตประจำวันหรือในการทำงานที่มีความใกล้ชิด ซึ่งสามารถเป็นตัวแบบและแรงผลักให้บุคคลมีจริยธรรมได้ ระดับหน่วยงานเป็นระดับที่มีอิทธิพลต่อจริยธรรมของบุคคลผ่านมาตรฐานทางจริยธรรม หรือจรรยาบรรณในการทำงานที่กำหนดขึ้นเป็นแนวปฏิบัติให้กับบุคลากร ระดับสังคม / ชาติเป็นระบบใหญ่ ที่ทำหน้าที่หล่อหลอมจริยธรรมของบุคคลและประชาชนผ่านระบบวัฒนธรรม ค่านิยม ความเชื่อที่เป็นแนวทาง ในการประพฤติปฏิบัติของคนที่สังคมมุ่งหวัง ระบบเหล่านี้มีลักษณะเป็นโครงสร้างที่มีความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกัน ในการทำงานส่งเสริมจริยธรรมของบุคคล

๑๑. บริบทแวดล้อมอื่น ๆ

ปัจจัยอื่น ๆ ที่มีอิทธิพลต่อสภาพจริยธรรมของหน่วยงาน เช่น ระบบอุปถัมภ์และการเล่นพรรคเล่นพวกจะเป็นอุปสรรคต่อการส่งเสริมจริยธรรม การสร้างการรับรู้และเชิดชูเกียรติการสนับสนุนนวัตกรรมใหม่ ๆ ให้กับหน่วยงาน ความรักใคร่กลมเกลียวของบุคลากรในหน่วยงาน ระบบการตรวจสอบติดตามผลการปฏิบัติงานที่ดี การตัดสินใจของผู้บริหารบนพื้นฐานของข้อมูลมากกว่าอารมณ์ ความรู้สึกส่วนตัว และคุณภาพชีวิตและสุขภาวะของบุคลากรในหน่วยงาน

โดยสรุปปัจจัยที่ส่งเสริมพฤติกรรมทางจริยธรรมสอดคล้องกับหลักการของระบบนิเวศจริยธรรม (Ethics Ecosystem) ที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยระดับจุลภาคไปจนถึงระดับมหภาค ตั้งแต่ระดับภายในตัวบุคคล เช่น ทัศนคติในการปฏิบัติงานตามมาตรฐานทางจริยธรรม ระดับระหว่างบุคคล เช่น ความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ระดับหน่วยงาน เช่น นโยบายและการส่งเสริมจริยธรรม และการบริหารงานบุคคล ระดับชุมชน เช่น กลไกกำกับด้านจริยธรรมจากหน่วยงานต่าง ๆ ไปจนถึงระดับนโยบายสาธารณะ เช่น ระเบียบกฎหมายภาครัฐ ปัจจัยเหล่านี้มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันในการส่งเสริมพฤติกรรมจริยธรรมของคนที่สังคมมุ่งหวัง การปรับเปลี่ยนลักษณะหรือส่วนประกอบในระดับหนึ่งอาจส่งผลต่อลักษณะหรือส่วนประกอบในระดับอื่น นอกจากนี้ ยังต้องอาศัยการมีส่วนร่วมของแต่ละระดับ รวมทั้งการบูรณาการความร่วมมือของภาคส่วนต่าง ๆ เพื่อให้การสร้างเสริมจริยธรรมให้สัมฤทธิ์ผล

๔.๙ คุณธรรมสำคัญที่จะได้รับการพัฒนาตามแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

สามารถแบ่งระดับคุณธรรมได้ ๔ กลุ่ม

กลุ่มที่ ๑ คุณธรรมที่เป็นปัจจัยผลักดัน ทำหน้าที่เป็นแรงผลักดันภายใน ทำให้คนเกิดความเพียรพยายามทำในสิ่งที่มุ่งหมายไว้ให้สำเร็จประกอบด้วย วินัย อดทน ขยัน เป็นคุณธรรมที่สร้างฐานรากที่แข็งแกร่งให้คนในสังคม

กลุ่มที่ ๒ คุณธรรมที่เป็นปัจจัยหล่อเลี้ยง ทำหน้าที่เป็นปัจจัยหล่อเลี้ยงสร้างแรงผลักดันให้เกิดคุณธรรมชุดแรก ประกอบด้วย ซื่อสัตย์ ซื่อตรง รับผิดชอบ เป็นคุณธรรมรากฐานของจิตใจที่ซื่อตรง

กลุ่มที่ ๓ คุณธรรมที่เป็นปัจจัยเหนี่ยวรั้ง ทำหน้าที่เหนี่ยวรั้งไม่ให้คนทำในสิ่งที่ไม่ถูกต้องไม่เหมะสม ผิดหลักคุณธรรมจริยธรรม ประกอบด้วย มีสติ พอเพียง เป็นคุณธรรมที่สร้างฐานความสุจริตไม่โลภ ต้านทานความอยากได้ตามกระแสนิยม

กลุ่มที่ ๔ คุณธรรมที่เป็นปัจจัยสนับสนุนทำหน้าที่สนับสนุนให้บุคลากรได้เข้าไปมีส่วนร่วมทำกิจกรรมต่าง ๆ โดยมุ่งหวังผลเพื่อประโยชน์ส่วนรวม เกิดการเคารพและให้ความสำคัญต่อชีวิต สิ่งแวดล้อม ผ่านหลักของความเมตตา กรุณา เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ประกอบด้วย เมตตา กรุณา กตัญญู เสียสละ การปลูกฝังคุณธรรมกลุ่มนี้จะช่วยให้เกิดจิตอาสา และเปลี่ยนสังคมไทยเป็นสังคมคุณธรรมอย่างแท้จริง

คุณธรรมของการอยู่ร่วมกันในสังคมนั้น ยกระดับจากคุณธรรมระดับบุคคลสู่การอยู่ร่วมกัน ซึ่งมีหลักการสำคัญ ๒ ข้อ คือ ข้อห้ามกับข้อพึงปฏิบัติ ข้อห้าม คือ ห้ามทำให้ผู้อื่นและส่วนรวมมีความทุกข์ ข้อพึงปฏิบัติคือ ให้ทำให้ผู้อื่นและส่วนรวมมีความสุข หลักการสำคัญของคุณธรรมการอยู่ร่วมกันของคนในสังคม คือ ต้องทำเพื่อประโยชน์ส่วนรวมที่ใหญ่กว่าเสมอ

การขับเคลื่อนแผนแม่บทส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๕๙-๒๕๖๔) คณะกรรมการส่งเสริมคุณธรรมและชาติ ได้กำหนดคุณธรรมที่พึงประสงค์สำหรับสังคมไทยเพื่อนำสู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ๔ ประการ คือ พอเพียง วินัย สุจริต จิตอาสา เหตุผลในการเลือกส่งเสริมคุณธรรม ๔ ประการนี้ในช่วงเริ่มต้น เนื่องมาจากคณะกรรมการส่งเสริมคุณธรรมและชาติ ได้ร่วมกันพิจารณาจากสถานการณ์ด้านคุณธรรมของประเทศทั้งที่มาจากงานศึกษาวิจัย สำรวจความคิดเห็นของประชาชน รวมถึงการวิเคราะห์พระราชดำรัสและพระบรมราโชวาทของพะบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชบรมนาถบพิตร พบว่ามีคุณธรรมสำคัญ ๕ ด้าน นั้นคือ “ซื่อตรง วินัย รับผิดชอบ พอเพียง และจิตอาสา” เป็นคุณธรรมรากฐานสำคัญที่สามารถเชื่อมโยงไปสู่คุณธรรมอื่น ๆ ได้ครบถ้วน อย่างไรก็ตามคณะกรรมการ-ส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติได้พิจารณาเห็นว่า “วินัยกับความรับผิดชอบ” เป็นเรื่องเดียวกัน จึงเลือกคุณธรรม “วินัย” มาใช้ในการสื่อสาร คำว่า “ซื่อตรง” แม้จะมีความหมายที่ดีแต่อาจสื่อความหมายกับคนทั่วไปได้ยากกว่าคำว่า “สุจริต” ซึ่งเป็นคำที่สังคมไทยคุ้นเคย ดังนั้น จึงเลือกส่งเสริมด้วยคำว่า “สุจริต” และคุณธรรม “จิตอาสา” ให้หมายรวมถึงการมีจิตสาธารณะด้วย เพื่อให้การรณรงค์เข้าใจและจดจำง่าย จึงกำหนดคุณธรรม “พอเพียง วินัย สุจริต จิตอาสา” เป็นคุณธรรมเป้าหมายที่จะปลูกฝังส่งเสริมให้คนไทยตระหนักและประพฤติปฏิบัติในการดำเนินชีวิตด้วยเหตุผลดังนี้

พอเพียง เป็นศาสตร์พระราชาและเป็นคุณธรรมฐานรากที่จะนำสู่คุณธรรมนั้น ๆ
วินัย เพื่อเสริมสร้างการประพฤติปฏิบัติตนของคนไทยให้มีความเข้มแข็ง เคารพกติกาการอยู่ร่วมกัน
สุจริต เพื่อแก้วิกฤติการทุจริตที่ต้นทาง
จิตอาสา เพื่อให้คนไทยใส่ใจสังคมและอยู่ร่วมกันอย่างปรองดอง

อย่างไรก็ตามการเน้นคุณธรรม พอเพียง วินัย สุจริต จิตอาสา นั้น ไม่ได้หมายความว่าจะละเลยคุณธรรมด้านอื่น ๆ แต่ยังสนับสนุนให้มีการส่งเสริมคุณธรรมที่เหมาะสมกับบริบทของแต่ละองค์กรและพื้นที่ที่แตกต่างกันด้วย

ต่อมาคณะกรรมการส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ ในคราวประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ มีมติเห็นชอบให้เพิ่มคุณธรรม “กตัญญู” เป็นคุณธรรมเป้าหมายจากคุณธรรม ๔ ประการ เป็นคุณธรรม ๕ ประการ “พอเพียง วินัย สุจริต จิตอาสา กตัญญู” และเห็นชอบให้บรรจุคุณธรรมเป้าหมาย ๕ ประการ “พอเพียง วินัย สุจริต จิตอาสา กตัญญู” ไว้ในแผนปฏิบัติการด้านการส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

ความหมายของคุณธรรม ๕ ประการ “พอเพียง วินัย สุจริต จิตอาสา กตัญญู”

๑. พอเพียง หมายถึงหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอพียง เป็นปรัชญาแนะแนวทางการดำรงอยู่และปฏิบัติตนของประชาชนให้อยู่บน**ทางสายกลาง** กล่าวคือ มี**ความพอเพียง** มีความพร้อมที่จะจัดการต่อผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลง โดยคำนึงถึง **ความพอประมาณ ความมีเหตุผล และการสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว** ตลอดจนการใช้**ความรู้** ความรอบคอบ และ**คุณธรรม**ประกอบการวางแผน การตัดสินใจและการกระทำต่าง ๆ และ**ความพอประมาณ**นี้ หมายถึง ความพอดีที่ไม่มากและไม่น้อยจนเกินไป ไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น เช่น การผลิต และการบริโภคที่พอประมาณ **ความมีเหตุผล** หมายถึง การใช้หลักเหตุผลในการตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ โดยพิจารณาจากเหตุปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นอย่างรอบคอบ **การมีภูมิคุ้มกันที่ดี** หมายถึง การเตรียมตัวให้พร้อมรับต่อผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงรอบตัว ปัจจัยเหล่านี้จะเกิดขึ้นได้นั้น จะต้องอาศัย **ความรู้และคุณธรรม** เป็นเงื่อนไขพื้นฐาน กล่าวคือ เงื่อนไข**ความรู้** หมายถึง ความรอบรู้ ความรอบคอบ และความระมัดระวังในการดำเนินชีวิตและการประกอบการงาน ส่วนเงื่อนไข**คุณธรรม** คือ การยึดถือคุณธรรมต่าง ๆ อาทิ ความซื่อสัตย์ สุจริต ความอดทน ความเพียร การมุ่งต่อประโยชน์ส่วนรวมเป็นที่ตั้ง นอกจากนี้ คณะกรรมการส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติได้ให้ความหมาย พอเพียงไว้ว่า หมายถึง ความพอเพียงในการดำเนินชีวิตแบบทางสายกลางมีเหตุผล ใช้ความรู้ในการตัดสินใจอย่างรอบคอบ มีความพอประมาณ พอดี ไม่เบียดเบียนตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม ไม่ประมาท สร้างภูมิคุ้มกันที่ดี รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง

คุณธรรม “พอเพียง” มีความสำคัญในการดำเนินชีวิตที่ถูกต้องเหมาะสมกับสังคมไทยที่ให้ความสำคัญต่อการนับถือศาสนา ซึ่งศาสนาที่นับถือต่างมีหลักคุณธรรมความพอเพียงเป็นแก่นสารคำสอน และสังคมไทยได้รับผลเชิงประจักษ์จากการปฏิบัติคุณธรรมความพอเพียงตามพระบรมราโชวาท

ของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิภลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร เกี่ยวกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยคณะกรรมการส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ ได้วิเคราะห์ให้เห็นถึงความเชื่อมโยงกันของคำสอนทางศาสนาต่าง ๆ กับคุณธรรม “พอเพียง” ดังนี้

ความพอเพียง สอดคล้องกับหลักธรรมในพุทธศาสนา เช่น หลักทางสายกลาง ที่เรียกว่า “มัชฌิมาปฏิปทา” ซึ่งคณะกรรมการส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติให้คำแปลในบริบทนี้ว่า “ความพอดี” หลักคำสอน “มัตตัญญุตา” หมายถึง ความพอเหมาะ และ “สุข” แปลว่า ความพอใจ ซึ่งเกิดจากรู้จักพอใจ อิ่มใจกับทรัพย์ที่หามาได้โดยสุจริต (อัตถิสุข) พอใจในการใช้จ่ายทรัพย์ นั้น เลี้ยงตนและแบ่งปัน (โภคสุข) พอใจที่เป็นไทเพราะไม่มีหนี้สินล้นพ้นตัว (อนณสุข) และพอใจในการประกอบอาชีพด้วยความซื่อสัตย์สุจริต (อนวัชชสุข)

ความพอเพียง สอดคล้องกับหลักธรรมในศาสนาคริสต์ คือ การดำเนินชีวิตให้เหมาะสมกับฐานะของตนเอง ไม่ละโมบโลภมาก อยากได้ในสิ่งที่ไม่ใช่ของตนดังพระวจนะของพระเยซูคริสต์ที่ตรัสว่า “จงระวังและรักษาตัวให้พ้นจากความโลภทุกชนิด ชีวิตคนเราไม่ได้ขึ้นกับทรัพย์สินของเขา แม้ว่าเขาจะมั่งมีมากเพียงใดก็ตาม” (ลูกา ๑๒ : ๑๕) นอกจากนี้ ยังสอนให้ทำความดี แบ่งปันซึ่งกันและกัน สะสมความดีเป็นทรัพย์สมบัติที่จะติดตัวไปแม้เสียชีวิตก็ไม่มีใครสามารถขโมยไปได้ ดังพระวจนะของพระเจ้าที่ว่า “แต่อย่าลืมที่จะกระทำกิจการดีและที่จะแบ่งปันเกื้อกูลกัน เพราะเครื่องบูชาอย่างนั้นเป็นที่พอพระทัยพระเจ้า (ฮีบรู ๑๓ : ๑๖)”

ความพอเพียง สอดคล้องกับความพอเพียงตามหลักศาสนาอิสลาม คือ “พอเพียง” หมายถึง ได้เท่าที่ต้องการ หรือได้เท่าที่กะไว้ หรือเหมาะควรในระดับปานกลาง ซึ่งตรงกับหลักการของศาสนาอิสลามที่ยึดทางสายกลางเป็นหลัก ดังหลักคำสอนที่ว่า “ที่ดีที่สุดของกิจการทั้งหลาย คือ ตรงกลางของมัน” นอกจากนี้ อิสลามิกชนยังศึกษาความพอเพียงผ่านคำสอนและการปฏิบัติตนของนบีมูฮัมหมัด องค์ศาสดาผู้ยิ่งใหญ่ ซึ่งมีชีวิตที่มีความสุขเยี่ยงจอมราชันแต่กลับทิ้งทรัพย์สมบัติและพอใจที่จะนอนบนเสื่อหยาบ ยอมหิวไม่ต่างไปจากคนจนหิว ยอมอดเพื่อให้คนที่หิวมากกว่าได้อิ่ม ท่านสมถะ ไม่ฟุ่งเฟ้อ และได้รับความเคารพนับถือจากผู้คนนับแสน ยกให้เป็นต้นแบบแห่งความพอเพียง ซึ่งต่อมากลายเป็นหลักปฏิบัติให้อิสลามิกชนทุกคนต้องเรียนรู้และปฏิบัติตาม โดยหลักนั้นหมายถึง ความสันโดษและปล่อยวาง ไม่ยึดติดกับสภาวะรอบข้าง รู้จักเสียสละ สมถะ พอเพียง ซึ่งสอดคล้องกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ความพอเพียงในศาสนาพราหมณ์ ฮินดู มีเป้าหมายสูงสุด คือ การหลุดพ้นจากกองกิเลสและกองทุกข์ แต่ไม่สนับสนุนให้มนุษย์ดิ้นรนหาทางเพื่อการหลุดพ้นเพียงอย่างเดียว แต่ควรจะแสวงหาทรัพย์สมบัติ โดยมีหลักธรรมเป็นเครื่องกำกับในการอุปโภคบริโภค โดยเฉพาะในพระธรรมศาสตร์ได้บัญญัติไว้ว่า หลักธรรมหรือธรรมะนั้นย่อมมีลักษณะ ๑๐ ประการ ได้แก่ (๑) ความยินดี พอใจในสิ่งที่มี (๒) อดกลั้นอดทน พากเพียร เมตตา (๓) ข่มจิต มีสติ ไม่หวั่นไหวตามอารมณ์ (๔) ไม่ลักขโมย (๕) บริสุทธิ์ทั้งกายและใจ (๖) ระงับอินทรีย์ทั้ง ๑๐ (๗) สติ ปัญญา ความคิด (๘) รู้ลึกซึ้ง (๙) ความเห็นสุจริต ซื่อสัตย์และเป็นที่ไว้ใจเชื่อใจ และ (๑๐) ไม่โกรธ สงบ

ความพอเพียงในศาสนาซิกซ์ สอนให้มนุษย์ดำรงอยู่อย่างเรียบง่ายพอเพียงและเผื่อแผ่ โดยชาวซิกส์มีความหมายว่า ชาวซิกส์ทุกคนถูกปลูกฝังคุณธรรมเข้าไปในชีวิตและจิตวิญญาณตั้งแต่แรกเกิด ด้วยเหตุที่บิดามารดาและบรรพบรุษ ดำรงชีวิตอันเต็มเปี่ยมไปด้วยคุณธรรม และความดีงามสอดคล้องต่อหลักธรรมชาติ และเน้นความเรียบง่ายตลอดมา ดังคำกล่าวที่ว่า “Simple living, High thinking” คือ การดำรงอยู่ด้วยความเรียบง่ายแต่เต็มเปี่ยมทางความคิด วิจารณาญาณ อาหาร และอาชีพอันสุจริต โดยพึ่งตัวเอง รวมถึงยึดมั่นในคุณงามความดี ไม่เบียดเบียนทุกสรรพชีวิต และมีความสันโดษ คือ รู้จักในการประมาณตน มีความพอดีในการดำรงชีวิตของตน

จะเห็นได้ว่า ศาสดาหรือผู้นำทางจิตวิญญาณในศาสนาต่าง ๆ ล้วนเป็นแบบอย่างแห่งความพอเพียงเพราะสามารถพัฒนาตนเองได้อย่างสมบูรณ์แบบ แล้วสอนชาวโลกผู้นับถือเลื่อมใสให้เป็นคนดีหรือคนสมบูรณ์แบบตาม

๒. วินัย ราชบัณฑิตยสถาน ปี พ.ศ. ๒๕๔๒ ให้ความหมายว่า วินัย หมายถึง การอยู่ในระเบียบแบบแผนและข้อบังคับ กรมการศาสนา ได้ให้ความหมายไว้ว่า ระเบียบวินัย คือ ข้อกำหนด กฎหมาย กฎเกณฑ์ กติกา ข้อบังคับที่มีไว้เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติของคนในสังคมเพื่อให้สังคมเกิดความสงบสุขเรียบร้อย ส่วนคณะกรรมการส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ ได้ให้ความหมายไว้ว่า การยึดมั่นและรับผิดชอบในหน้าที่ของตน ทั้งวินัยต่อตนเองในการผลักดันชีวิตให้ก้าวหน้า วินัยต่อองค์กร สังคม ปฏิบัติตามจริยธรรม จรรยาบรรณ และเคารพต่อกฎหมาย คุณธรรม “วินัย” มีปรากฏในคำสอนของศาสนาต่าง ๆ ดังนี้

ตามมิติทางพุทธศาสนา วินัย เป็นอุบายสำหรับสร้างความเป็นระเบียบเรียบร้อยในสังคม โดยคำว่า “วินัย” หมายถึง อุบายสำหรับฝึกหัดกายวาจาควบคุมให้บุคคลปฏิบัติตามกติกาทางสังคม เพื่อการอยู่ร่วมกันด้วยความเป็นระเบียบเรียบร้อย กติกาทางสังคมนี้หมายรวมถึงกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง กฎหมาย และข้อตกลงทางสังคมอื่น ๆ ที่สร้างความเป็นระเบียบเรียบร้อยและความสามัคคีในหมู่คณะ วินัยมี ๒ อย่าง คือ วินัยสำหรับบรรพชิตหรือพระสงฆ์ (อนาคาริยวินัย) และวินัยสำหรับชาวบ้าน (อาคาริยวินัย) ได้แก่ กุศลกรรมบถ ๑๐ ซึ่งรวมศีล ๕ ไว้ด้วย และ “ศีล” คือ อุบายสำหรับฝึกหัดกายวาจาให้เรียบร้อยในระดับบุคคล ถ้าเป็นอุบายฝึกหัดกายวาจาให้เรียบร้อยสำหรับหมู่คณะโดยรวมเรียกว่าวินัย นั่นคือ การรักษาศีล อาศัยวิรัติหรือวินัยในตนเองเป็นเครื่องกำกับ ส่วนการรักษาวินัยของหมู่คณะอาศัยมาตรการลงโทษเป็นเครื่องกำกับ ดังนั้น วินัยจึงช่วยสร้างความเป็นระเบียบเรียบร้อยในสังคม ซึ่งเปรียบเทียบเส้นด้ายที่เรียงร้อยดอกไม้นานาชนิดเข้าด้วยกันจนกลายเป็นพวงมาลัยที่เป็นระเบียบงดงาม เมื่อสมาชิกของหมู่คณะรักษาวินัยคือปฏิบัติตามกฎระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง กฎหมาย และข้อตกลงทางสังคมอื่น ๆ อย่างเท่าเทียมกันเรียกว่าสีลสามัญญตา หรือการมีศีลเท่าเทียมกัน ซึ่งเป็นข้อปฏิบัติสำคัญสำหรับสร้างความสามัคคีในสังคม

มิติคำว่า “วินัย” ตามหลักคำสอนของศาสนาอิสลาม ที่สอนว่างานต่าง ๆ ที่จะทำนั้นจะต้องมีความเหมาะสมกับตนเองและสังคม ขณะเดียวกันต้องออกห่างจากการงานที่ไม่ดีที่สร้างความเสื่อมเสียอย่างสิ้นเชิง ส่วนการประกอบคุณงามความดีอื่น ๆ เช่น การถือศีลอด การละหมาด

และสิ่งที่คล้ายคลึงกับสิ่งเหล่านี้ เป็นการแสดงให้เห็นถึงการเป็นบ่าวที่จงรักภักดีและปฏิบัติตามบัญชาของพระองค์ ขณะที่กฎเกณฑ์และคำสอนของศาสนานั้นทำหน้าที่คอยควบคุมความประพฤติของมนุษย์ทั้งที่เป็นหลักศรัทธา หลักปฏิบัติ และจริยธรรมในศาสนาอิสลามมีหลักที่อิสลามิกชนทุกคนต้องปฏิบัติตามอยู่ ๒ หลักใหญ่ ๆ คือ ฟัรดูอัยนีย์ หลักการพื้นฐานจำเป็นสำหรับอิสลามิกชนทุกคนจะต้องรู้ ต้องประพฤติ และฟัรดูกิฟายะฮ์ คือ หน้าที่ต่าง ๆ ทางสังคมนับตั้งแต่สังคมหน่วยเล็ก คือ ครอบครัวไปจนถึงสังคมหน่วยใหญ่ ก็คือ ประเทศชาติ นอกจากนี้ ยังมีหลักปฏิบัติอย่างหนึ่งเรียกว่า “ศาสนวินัย นิติศาสตร์และการพิพากษา” ซึ่งรวบรวมหลักปฏิบัติภาคบังคับ กฎบัญญัติห้ามที่ต้องละเว้น ไปจนถึงกฎบัญญัติที่ไม่ได้เจาะจง จะทำหรือละเว้นก็ไม่ถือเป็นการฝ่าฝืนศาสนาวินัย ทั้งหมดนี้ล้วนหล่อหลอมให้อิสลามิกชนทุกคนรู้และเข้าใจแก่นแท้ของอิสลาม ซึ่งเป็นรากฐานแห่งสันติภาพ

มิติคำว่า “วินัย” ตามหลักคำสอนของศาสนาคริสต์ เป็นบทบัญญัติทำให้ชีวิตเป็นปกติสุข กล่าวคือ ศาสนาคริสต์เน้นย้ำให้คริสตศาสนิกชนหมั่นทำความดีทุกวันตลอดชีวิต ประพฤติปฏิบัติตนตามบทบัญญัติของพระเจ้า เมื่อทำเช่นนั้น การกระทำกิจการใด ๆ ก็จะประสบความสำเร็จ ทั้งนี้ บทบัญญัติเน้นย้ำให้คริสต์ศาสนิกชนปฏิบัติตามห้ามละเลย ได้แก่ “ความยุติธรรม” “ความเมตตากรุณา” และ “ความซื่อสัตย์” ทรงตรัสว่าบทบัญญัติเหล่านั้นจำเป็นต้องปฏิบัติโดยไม่ละเว้นบทบัญญัติอื่น ๆ (มัทธิว ๒๓ : ๒๓)

มิติคำว่า “วินัย” ตามหลักคำสอนของศาสนาพราหมณ์-ฮินดู ที่เป็นกรอบการดำเนินชีวิตโดยรวมในภาพใหญ่เพื่อให้ศาสนิกชนถือปฏิบัติเป็นแนวทาง (วินัย) ในชีวิตดีงามมีความสุขบรรลุจุดมุ่งหมายของศาสนา หลักธรรมนั้น ได้แก่ หลักอาศรม ๔ โดยอิงกับช่วงอายุ พระคัมภีร์พระเวทบัญญัติว่า มนุษยชาติทั้งหลายควรปฏิบัติตามคติ ๔ ประการ คือ ในทุกช่วง “อาศรม” ของชีวิตช่วงอาศรมของชีวิตมี ๔ ช่วง คือ (๑) ศึกษากาล เรียกว่า พรหมจรยาศรม ช่วงตั้งแต่เกิดถึงอายุ ๒๕ ปี หมายถึง เวลาแห่งการกระทำให้ตนเอง ได้แก่ ศึกษาเล่าเรียน (๒) บริวาลกาล เรียกว่า คฤหัสถ์ถาศรม อายุ ๒๕-๕๐ ปี ประกอบอาชีพแต่งงานเป็นเวลากระทำให้ครอบครัว (๓) สังคมกาล เรียกว่า วานปรัสถาศรม อายุ ๕๑-๗๕ ปี เป็นเวลาแห่งการกระทำเพื่อสังคมและประเทศชาติ และ (๔) วิศวกาล เรียกว่า สันยัสตาศรม เป็นช่วงอายุ ๗๕ ปีขึ้นไป เป็นเวลาแห่งการกระทำเพื่อมนุษยชาติทั้งปวงเป็นนักบวช

มิติคำว่า “วินัย” ตามหลักคำสอนของศาสนาซิกข์ ที่เป็นกรอบการดำเนินชีวิตโดยรวมในภาพใหญ่เพื่อให้ศาสนิกชนถือปฏิบัติเป็นแนวทาง (วินัย) มีดังนี้

๑. วินัยทางกาย คือ การให้บริการผู้อื่นทางกายและวาจา เช่น การให้ทาน

๒. วินัยทางศีลธรรม คือ การเลี้ยงชีพโดนชอบธรรม ไม่มีความเห็นแก่ตัว

๓. วินัยทางใจ คือ ความเชื่อมั่นในพระเจ้าองค์เดียว ซึ่งอยู่เหนือกาละเทศะ

พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร แม้พระองค์จะเป็นพระมหากษัตรย์แต่ทรงให้ความสำคัญกับการปฏิบัติตามกฎระเบียบมาโดยพระชนม์ชีพ เหตุการณ์ตัวอย่างครั้งหนึ่งพระองค์ทรงขับรถยนต์พระที่นั่งด้วยพระองค์เองตามลำพัง เมื่อมาถึงสี่แยกไฟแดงแห่งหนึ่ง ขณะที่กำลังรอสัญญาณไฟอยู่นั้นก็มีรถตำรวจซึ่งนำขบวนรถรัฐมนตรีแล่นมาจอดท้ายและบีบแตร

ไล่ให้หลบ โดยหารู้ไม่ว่ารถคันนั้นเป็นรถพระที่นั่งของพระองค์ ตำรวจเดินตรงมาที่รถพระที่นั่ง เป็นจังหวะที่พระองค์เสด็จลงมาจากรถ พอตำรวจเห็นเท่านั้นก็ทรุดนั่งลงกับพื้นทันทีก่อนที่รัฐมนตรีจะเดินตามมาและก้มกราบพระองค์ด้วยอาการตัวสั่นเทา พระองค์ตรัสถามรัฐมนตรีและตำรวจติดตามว่า “พวกท่านจะรีบไปไหนหรือถึงกับต้องฝ่าไฟแดง ข้าพเจ้ายังรอรถติดไฟแดงได้เลย” แต่ไม่มีคำตอบใด ๆ ในวันนั้น ก่อนจะแยกย้าย ตำรวจที่นำขบวนรถรัฐมนตรีก็ได้ทูลถามพระองค์ว่า “ให้ข้าพระพุทธเจ้าขับรถนำรถพระที่นั่งของพระองค์ไปไหม พระพุทธเจ้าข้า” “เราไม่ต้องให้ท่านมานำขบวนรถเราหรอก เราขับไปเองคนเดียวได้ ท่านไปนำรถของท่านรัฐมนตรีเถอะ” นั่นเป็นกระแสรับสั่งเพียงสั้น ๆ ก่อนที่พระองค์จะทรงขับรถออกไป เรื่องนี้แสดงให้เห็นถึงแบบอย่างที่ดี แม้ทรงเป็นถึงพระมหากษัตรย์แต่ก็ยังทรงเคารพระเบียบวินัยอย่างเคร่งครัดจนเป็นที่ประจักษ์ และพระองค์ยังทรงพระราชทานพระบรมราโชวาทและพระราชดำรัสในโอกาสต่าง ๆไว้ให้พสกนิกรได้ตระหนัก และเห็นความสำคัญของการมีวินัยอีกมากมาย

พระบรมราโชวาทในพิธีพระราชทานกระบี่โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า โรงเรียนนายเรือ และโรงเรียนนายเรืออากาศ ณ สวนอัมพร เมื่อวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๔๓ เช่น ***“...วินัยนี้เป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่ง ทั้งในส่วนบุคคลและส่วนรวม กล่าวคือ ในส่วนบุคคลวินัยจะทำให้บุคคลสามารถใช้ความรู้ความสามารถและประพฤติตนปฏิบัติงานได้ถูกต้อง และเป็นประโยชน์ในส่วนรวม วินัยนี้นั้นจะทำให้หน่วยงาน สังคม ตลอดจนชาติบ้านเมืองมีความแข็งแกร่ง สามารถปฏิบัติการต่าง ๆ ร่วมกันได้อย่างเป็นเอกภาพ วินัยจึงเป็นปัจจัยหรือพลังอย่างสำคัญในการสร้างสรรค์ความเป็นปกติเรียบร้อยและความเจริญมั่นคงให้แก่บุคคลและส่วนรวม...”***

๓. สุจริต หรือความซื่อสัตย์สุจริต พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๕๔ ได้ให้คำนิยามว่า สุจริต คือ ความประพฤติชอบ และนักวิชาการหลายท่าน ได้ให้คำนิยามว่าคุณลักษณะที่แสดงถึงการยึดมั่นความจริง ความถูกต้อง ดีงาม เป็นหลักในการดำเนินชีวิตทั้งกาย วาจา และใจ มีความจริงใจไม่บิดเบือนข้อมูล รู้จักรักษาความลับ หลีกเลี่ยงการหาผลประโยชน์ทับซ้อน มีความเกรงกลัวและละอายต่อการทำชั่วอันเป็นทุจริตทุกประเภท นอกจากนี้ ยังหมายถึง การนับถือตนเอง ไม่หลอกลวงตนเอง ละอายต่อการกระทำผิด ไม่คิดคดต่อผู้อื่น ไม่ลักขโมย ประพฤติปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างตรงไปตรงมา ทั้งต่อหน้าและลับหลัง รับผิดชอบหน้าที่การงานที่ได้รับมอบหมาย รักษากฎระเบียบของสังคมและหน่วยงาน ไม่กระทำการใดที่ทำให้เกิดความเสื่อมเสียแก่ส่วนรวม

สุจริต หมายถึง ความซื่อตรง ความซื่อสัตย์สุจริต ยึดมั่น ยืนหยัดในการรักษาความจริง ความถูกต้อง ความเป็นธรรมทั้งปวง กล้าปฏิเสธการกระทำที่ไม่ซื่อตรง ไม่ซื่อสัตย์ของบุคคลอื่นที่จะก่อให้เกิดความเสียหายต่อส่วนรวม คณะกรรมการส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ ได้วิเคราะห์ “สุจริต” ว่ามีปรากฏในคำสอนศาสนาต่าง ๆ ดังนี้

ในพุทธศาสนา สุจริต หมายถึง การดำเนินชีวิตที่ดีงามใน ๓ ระดบ คือ เริ่มต้นด้วยการคิดดี (มโนสุจริต) แล้วแสดงออกเป็นการพูดดี (วจีสุจริต) และทำดี (กายสุจริต) มโนสุจริต คือ การคิดดีด้วยจิตใจที่ไม่ตกอยู่ใต้อำนาจของความโลภ ความโกรธ ความหลง มักคิดแต่จะให้ทานด้วยความรักและความฉลาด

รอบรู้ วจีสุจริต คือ การพูดดี พูดคำสัตย์ คำประสานสามัคคี คำสุภาพและคำที่มีสาระ โดยละเว้นการพูดเท็จ พูดส่อเสียด พูดคำหยาบ และพูดเหลวไหล เพ้อเจ้อ กายสุจริต คือ การทำดีด้วยการช่วยเหลือเกื้อกูล การแบ่งปันและการดูแลครอบครัว โดยละเว้นการฆ่า การเบียดเบียนผู้อื่น การลักทรัพย์ การฉ้อโกง และการประพฤตินอกใจ

ศาสนาอิสลาม กล่าวว่า สุจริต เป็นคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของอิสลามิกชนทุกคน ตรงกับ “อัสอามานะห์” คุณธรรมข้อหนึ่งในบรรดาคุณธรรมทั้งหลายของศาสนาอิสลาม ซึ่งถือเป็นคุณธรรมระดับสูงที่ผูกพันกับความศรัทธาดังคำกล่าวของท่านศาสนาทูตมุฮัมมัด (ช.ล.) ที่ว่า “ไม่ถือว่ามีศรัทธา (ที่สมบูรณ์) สำหรับผู้ที่ไม่มีความซื่อสัตย์ และไม่ถือว่ามีศาสนา (ที่สมบูรณ์) สำหรับผู้ที่ไม่รักษาสัญญา”

คริสต์ศาสนา ได้ให้ความสำคัญกับความสุจริตไว้ว่า ผู้ที่ดำเนินชีวิตด้วยความสุจริต แม้จะยากจนก็ดีกว่าคนที่พูดตลบตะแลง ผู้ที่ดำเนินชีวิตด้วยความสุจริตแม้จะยากจนก็ดีกว่าผู้ร่ำรวย แต่มีความประพฤติคดโกง ใครมีเพื่อนที่ซื่อสัตย์เหมือนกับได้สมบัติ เพื่อนซื่อสัตย์นั้นประเมินค่าไม่ได้ เพื่อนซื่อสัตย์เป็นเสมือนยาอายุวัฒนะ

ศาสนาพราหมณ์-ฮินดู มีบัญญัติเกี่ยวกับความสุจริตไว้หลายประการ ยกตัวอย่าง มานวธรรม ซึ่งเป็นหลักปฏิบัติของมนุษย์ต่อมนุษย์ โดยมีคติว่าหากเกิดเป็นมนุษย์จงปฏิบัติแต่ทางกุศล อาทิ คิดแต่ทรัพย์สมบัติของผู้อื่น คิดแต่ทำเสียประโยชน์ของผู้อื่น ไม่ยอมนับถือผู้ใหญ่เป็นโทษทางจิตใจ จงอย่าทำ บุคคลใดไม่ซื่อตรงต่อมิตร ไม่รู้จักบุญคุณ หักหลังผู้อื่น ต้องไปตกนรก ฯลฯ จะเห็นได้ว่า ชาวฮินดูถือความสุจริตเป็นทางแห่งกุศลที่จะช่วยให้ชีวิตมนุษย์ทั้งหลายได้พบเจอแต่ความสุขและความสันติในชีวิต

ศาสนาซิกข์ มักเน้นย้ำอยู่เสมอว่า คุณค่าของการมีชีวิตทางโลกผ่านการแสดงออกด้วยการให้คุณค่ากับการทำงานหนักและความซื่อสัตย์ในการทำงาน เช่น ที่สอนว่า ข้าน้อย คือ ข้ารับใช้ขององค์พระผู้เป็นเจ้า ความสำเร็จของข้าน้อยคือ ชัยชนะของพระองค์ เงินทองที่หามาได้ด้วยแรงงานบริสุทธิ์เท่านั้น เป็นสิ่งที่ถูกต้องในศาสนา แต่ความอยากได้เงินทองที่เกินพอดี คือสิ่งที่ต้องห้ามในศาสนา

คณะกรรมการส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ ได้ประมวลคำสอนเรื่องสุจริตของพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร เพื่อเป็นแบบอย่างเป็นบทเรียนแก่คนไทยในหัวข้อว่า คำพ่อสอนให้ “สุจริต” เพื่อชีวิตสันติสุข ดังสรุปได้ว่าพระองค์ทรงให้ความสำคัญกับการดำรงชีวิตด้วยความสุจริต พระองค์ทรงดำรงตนด้วยความสุจริตตลอดพระชนม์ชีพ ดังเช่นครั้งหนึ่งพระองค์ทรงลงแข่งในกีฬาเรือใบ ขณะที่ทรงเรือใบออกไปจากฝั่งได้ไม่นานก็ทรงแล่นกลับเข้าฝั่งและตรัสกับผู้ที่มาคอยเฝ้าฯ ว่า “เรือแล่นไปโดนทุ่นเข้า” ตามกติกาถือว่าฟาวล์ ซึ่งพระองค์ทรงเคร่งครัดในกติกาการแข่งเรือใบอย่างมาก แม้จะไม่มีใครเห็นการฟาวล์ในครั้งนั้น แต่พระองค์ก็ไม่ยอมละเลยหรือปล่อยผ่านไป ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความสุจริตและการเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ปวงชนชาวไทย นอกจากนี้พระองค์ยังทรงเผยแพร่คุณธรรมดังกล่าวมาสู่พสกนิกรของพระองค์ผ่านพระราชดำรัสในโอกาสต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง ทรงเน้นย้ำเสมอว่าความซื่อสัตย์สุจริตเป็นพื้นฐานของความดีทุกอย่าง หากฝึกฝนให้เกิดในตนเองก็ย่อมส่งผลดีต่อการพัฒนาคน สังคม รวมถึงประเทศชาติ

๔. จิตอาสา หมายถึง การเป็นผู้ที่ใส่ใจต่อสังคมสาธารณะและอาสาลงมือทำอย่างใดอย่างหนึ่ง อันมิใช่หน้าที่ของตนด้วยความรักความสามัคคี เพื่อประโยชน์ของผู้อื่น ของสังคม และของประเทศชาติ โดยมิได้หวังผลตอบแทน ทำความดีเพื่อความดี เอื้ออาทรต่อคนร่วมสังคม ทำอย่างสม่ำเสมอจนเป็นนิสัย และได้อธิบายที่มาของคำว่า จิตอาสา ไว้ว่า จิตอาสา (Volunteer Spirit) เป็นคำศัพท์ใหม่ที่เกิดขึ้นมาไม่นาน เป็นคำที่แยกมาจากคำว่า “อาสาสมัคร” โดยเลือกผสมคำว่า “จิต” กับ “อาสา” เข้าด้วยกัน เพราะงานอาสาสมัครเป็นหนึ่งในปัจจัยสำคัญที่จะพัฒนาไปสู่การมีจิตวิวัฒน์ (New Consciousness) หรือจิตสำนึกใหม่ ดังนั้น “จิตอาสา” และ “อาสาสมัคร” จึงถูกใช้ในลักษณะที่เสมือนหนึ่งเป็นคำเดียวกัน ดังที่ปรากฏในปัจจุบัน จิต+อาสา (สมัคร) นอกจากนี้ ยังมีคำว่า “จิตสาธารณะ” (Public Mind) ซึ่งมีความหมายไปในทางที่คล้ายกับสองคำข้างต้น แต่ยกระดับความรู้สึกถึงการเป็นเจ้าของและใส่ใจดูแลรักษาในสิ่งของที่เป็นสาธารณะ ไม่ว่าจะเป็นสาธารณะสมบัติ รวมถึงสิ่งแวดล้อม เช่น ไม่ทิ้งขยะลงแม่น้ำ การประหยัดน้ำประปา ไฟฟ้า ฯลฯ อาสาสมัคร จิตอาสา จิตสาธารณะ ทั้งสามคำที่กล่าวล้วนขับเคลื่อนด้วย “จิตแห่งการให้” อันเป็นหนทางสำคัญในการทำให้ผู้คนในสังคมสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างสันติสุข

คณะกรรมการส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ ได้วิเคราะห์ลักษณะของจิตอาสาว่ามีปรากฏในหลักคำสอนทางศาสนาอยู่แล้วเช่นกัน ดังนี้

ในพุทธศาสนา ในลักษณะของจิตอาสาสอดคล้องกับหลักธรรมหลายข้อ เช่น พรหมวิหารธรรม ๔ ประการ คือ (๑) เมตตา ความรัก ความปรารถนาให้ผู้อื่นมีความสุข (๒) กรุณา ความสงสาร ความปรารถนาช่วยให้คนอื่นพ้นทุกข์ (๓) มุทิตา ความพลอยยินดีที่เห็นคนอื่นได้ดี มีความสุข ความเจริญ (๔) อุเบกขา ความเป็นกลางในอารมณ์ คือ ไม่ยินดียินร้าย ไม่ลำเอียง ความเมตตาและความกรุณาเป็นคุณธรรมพื้นฐานของจิตอาสา และนำไปสู่การปฏิบัติกิจกรรมที่แสดงออกถึงความมีจิตอาสาผ่านหลักธรรม สังคหวัตถุ ๔ ประการ ได้แก่ (๑) ทาน คือ การให้ แบ่งปันสิ่งที่เป็นประโยชน์ (๒) ปิยวาจา คือ การพูดจาดีมีสาระ มีประโยชน์ (๓) อัตถจริยา คือ การบำเพ็ญประโยชน์แก่ผู้อื่น และ (๔) สมานัตตตา คือ การวางตนเสมอต้นเสมอปลาย

ในศาสนาอิสลาม มีคำสอน เรื่อง “ชะกาด” คือ ทานประจำปี หมายถึง ทานประจำปี หมายถึง การที่ศาสนิกชนจ่ายทรัพย์สินส่วนเกินจำนวนหนึ่งให้แก่ผู้ที่มีสิทธิได้รับเมื่อครบรอบปี และหมายถึง การซักฟอก การทำให้สะอาดบริสุทธิ์ และการเจริญเติบโต กล่าวคือ ซักฟอกทรัพย์สินและจิตใจของผู้จ่ายให้มีความสะอาดบริสุทธ์ หมดจากความโลภ ตระหนี่ถี่เหนียว ซึ่งถือเป็นสิ่งสกปรกทางใจ ชะกาดเป็นหลักปฏิบัติเพื่อมนุษย์ และถ้ามีอิสลามิกชนคนใด มีทรัพย์สิน เงินทองที่เหลือในรอบปีแล้วไม่ทำการบริจาค จะถือว่าผู้นั้นทำผิดบัญญัติของอิสลาม และในบางประเทศที่นับถือศาสนาอิสลามเป็นศาสนาประจำชาติยังถือเป็นการผิดกฎหมายอีกด้วย

ในศาสนาคริสต์ มีคำสอนให้เป็นผู้ที่มีจิตใจกว้างขวาง ช่วยเหลือผู้ที่มีความลำบากยากจนเดือดร้อน รวมถึงให้แบ่งสมบัติส่วนหนึ่งไว้ทำทานตามสัดส่วนที่มี มีมากให้มากมีน้อยให้น้อย ซึ่งไม่เพียงแต่หมายถึงเงินเท่านั้น หากแต่ยังรวมถึงอาหาร เสื้อผ้า สิ่งของเหลือใช้ดังคำสอนที่ว่า “ พี่น้องทั้งหลายจะมีประโยชน์ใดหากผู้หนึ่งอ้างว่ามีความเชื่อแต่ไม่มีการกระทำ ความเชื่อเช่นนี้จะช่วยให้เขารอดพ้นได้หรือถ้าพี่น้องชายหญิงคนใดขัดสนเครื่องนุ่งห่ม และไม่มีอาหารประจำวัน” แล้วท่านคนหนึ่งพูดกับเขาว่า “จงไปเป็นสุขเถิดขอให้อบอุ่นและอิ่มเถิด” แต่มิได้ให้สิ่งจำเป็นสำหรับร่างกายแก่เขาจะมีประโยชน์ใดเล่า ความเชื่อก็เช่นเดียวกันหากไม่มีการกระทำก็เป็นความเชื่อที่ตายแล้ว

ในศาสนาพราหมณ์-ฮินดู หลักคำสอนเรื่อง “ทาน” หมายถึง การให้โดยไม่หวังสิ่งตอบแทน เป็นหนึ่งใน “นิยมะ” หรือข้อควรปฏิบัติของศาสนาฮินดู ๑๐ ประการ โดยให้ถือว่าเงิน ๑ ใน ๑๐ ส่วนของรายได้ทั้งหมด เป็นเงินของพระเป็นเจ้า ชาวฮินดูควรบริจาคเงินส่วนนี้ให้แก่ วัด อาศรม หรือองค์กรต่าง ๆ เพื่อพัฒนาจิตใจให้สูงขึ้น ศาสนาพราหมณ์-ฮินดู ยังมีความเชื่อว่า มารดาที่หนึ่งนั้น คือ มารดาผู้ให้กำเนิด มารดาที่นับถือยิ่งขึ้นไปอีก คือ มาตุภูมิซึ่งเป็นที่รวมของมนุษย์ทั้งชาติ ฉะนั้น ไม่ว่าอยู่ประเทศใด ชาวฮินดูมีหน้าที่ต้องรักชนชาติทำทุกอย่างเพื่อความสุขและสันติของคนทั้งชาติ เป็นหน้าที่ของมนุษย์ผู้มีมนุษยธรรม หากเราคิดเห็นแก่ตัวเองเท่านั้น ไม่เห็นแก่ส่วนรวมหรือประเทศชาติ เราก็จะเป็นมนุษย์ไม่ได้

ศาสนาซิกข์ มีหลักปฏิบัติตามคำสอนเรื่อง “การแบ่งปันรายได้ ๑๐ เปอร์เซ็นต์” หลังจุนเจือครอบครัวแล้ว เพื่อใช้ในการบริจาคและใช้สอยเพื่อประโยชน์ของสังคม” เรียกการแบ่งปันนี้ว่า ดัสวันต์ หรือร้อยชักสิบ และไม่เพียงเงินเท่านั้น แต่ยังหมายถึงการสละเวลา ๑๐ เปอร์เซ็นต์ที่มีอยู่เพื่อบำเพ็ญประโยชน์แก่สังคมอีกด้วย ในพระมหาคัมภีร์ได้กล่าวเกี่ยวกับการมีจิตอาสาไว้ว่าผู้ที่จะมีเกียรติมีศักดิ์ศรีนั้นหาใช่ผู้ที่มีทรัพย์สมบัติหรือเงินทอง แต่คือผู้ที่จะปวารณาตนที่จะรับใช้ผู้อื่นต่างหาก

การน้อมนำคำสอนมาปฏิบัติในเรื่องจิตอาสานับว่าเป็นหลักคุณธรรมสำคัญประการหนึ่งที่สังคมไทยมุ่งส่งเสริมให้เกิดกับสังคมไทยเพื่อพัฒสังคมสู่ความยั่งยืนและเป็นสุข คณะกรรมส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ กล่าวไว้ว่า จิตอาสาตามคำพ่อ : เรียนรู้ตามรอยพระบาท “กระป๋องคนจน” เป็นกุศโลบายที่สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี ทรงฝึกให้พระราชโอรส พระราชธิดารู้จักวิธีการประหยัด อดออมและการเสียสละเพื่อผู้อื่น โดยพระองค์จะตั้งกระป๋องออมสินไว้กลางที่ประทับ หากพระราชโอรสและพระราชธิดาทรงนำเงินไปทำกิจกรรมแล้วมีกำไร อาทิ พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพล-อดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร สมัยทรงพระเยาว์ พระองค์ทรงได้รับค่าขนมสัปดาห์ละครั้ง แต่แม้จะได้ค่าขนมทุกสัปดาห์ก็ยังทรงรับจ้างเก็บผักและผลไม้ไปขาย เมื่อได้เงินมาก็นำไปซื้อเมล็ดผักมาปลูกเพิ่มและส่วนหนึ่งจะถูกหยอดสู่กระปุกนี้ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ เหมือนการเก็บภาษี พอถึงสิ้นเดือน สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนีได้เป็นที่ประจักษ์ของปวงชนชาวไทยตลอดระยะเวลาทรงครองสิริราชสมบัติ ๗๐ ปี ของพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร พระองค์ทรงเป็นผู้ให้และแบบอย่างของการให้ ทั้งยังทรงสอนคนไทยผ่านพระบรมราโชวาทและพระราชดำรัสมานับครั้ง

ไม่ถ้วน ***พระราชดำรัสพระราชทานแก่ประชาชนชาวไทยในโอกาสขึ้นปีใหม่ พุทธศักราช ๒๔๙๗ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๔๙๖ อาทิ “พระพุทธเจ้าก็ตรัสไว้ว่า บุคคลใดประกอบความดี คุณความดีนั้นย่อมต้องสนองตอบ ข้าพเจ้าจึงขอชักชวนแต่ละท่านให้พยายามบำเพ็ญความดีด้วยน้ำใจอันบริสุทธิ์ แม้บางโอกาสอาจจะต้องเสียสละบ้าง ก็จงมานะอย่าท้อถอย จงสมัครสมาน สามัคคีร่วมใจกันให้มั่นคงด้วยดี ทั้งนี้ เพื่อความสุขสวัสดีของท่าน และเพื่อความวัฒนาถาวรของประเทศชาติอันเป็นที่รักของเราทั้งหลาย”***

๕. กตัญญู พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตสถาน พ.ศ. ๒๕๕๖ ได้ให้ความหมายไว้ว่า กตัญญู เป็นคำภาษาบาลีและเป็นคำนาม หมายถึง ผู้รู้อุปการะที่ท่านทำให้ ผู้รู้คุณท่าน นอกจากนี้ ยังหมายถึง การสำนึกรู้ในอุปการคุณหรือบุญคุณที่ผู้อื่นหรือสิ่งอื่นมีต่อตนเอง ความกตัญญูเป็นคุณธรรมที่สำคัญและมีความจำเป็นแก่สังคม ความกตัญญูนั้นไม่มีเฉพาะมนุษย์เท่านั้น ความรู้คุณของวัตถุสิ่งของก็เป็นกตัญญู ไม่ว่าจะเป็นถนนหนทาง บ้านที่พักอาศัย ธรรมชาติแวดล้อมที่เราอยู่ ทุกสิ่งล้วนมีบุญคุณ นอกจากนี้ ยังหมายถึง ภาวะทางจิตใจของบุคคลที่รับรู้ถึงประโยชน์หรือคุณค่าที่ตนได้รับการปฏิบัติอย่างดีจากบุคคลอื่น สิ่งอื่น ก่อให้เกิดความตระหนัก ความระลึกรู้ ความซาบซึ้ง ความสำนึกรู้คุณ และมีแนวโน้มที่จะกระทำการตอบแทนคุณต่อบุคคล หรือสิ่งนั้น ๆ ที่มีคุณต่อตนทั้งทางตรงหรือทางอ้อม เป็นความรู้สึกของการเข้าใจความรู้สึกรับผิดชอบในการกระทำการตอบแทนจากการที่ตนได้รับสิ่งดี ๆ จากผู้อื่น จากสังคมชุมชนจากประเทศชาติหรือจากโลก และสิ่งแวดล้อมทั้งปวง ความกตัญญูรู้คุณ ซึ่งเป็นความรู้สึกทางบวกนับเป็นคุณธรรมที่มีความสำคัญมากเพราะมีความเชื่อมโยงกับคุณค่าด้านคุณธรรมจริยธรรม เป็นความรู้สึกของความเอื้ออาทรสังคม เป็นอารมณ์ของความรู้สึกผิด ความละอาย ความโกรธ ความเกลียดชัง เป็นความรู้สึกที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของการสร้างความสุข ความตระหนักในความรู้สึกของผู้อื่นเป็นความไวในการรับรู้ ความเห็นที่คล้อยตามในเชิงบวกในระดับสูง และบุคคลที่มีความกตัญญูรู้คุณสูงจะมีความรู้สึกที่ดีต่อโลกและชีวิต มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความศรัทธาในการนับถือศาสนา มีความเอื้ออาทรสังคม รับรู้เรื่องราวที่เข้ามาในชีวิตในทางบวกมากกว่า มีความสุข มีความมีชีวิตชีวา มีความเห็นอกเห็นใจ มีการให้อภัย มีการให้ความช่วยเหลือ มีการสนับสนุนผู้อื่น มีการมองโลกในแง่ดี มีความหวังในชีวิต และมีความพึงพอใจในชีวิตสูง ซึ่งตรงข้ามกับผู้มีความกตัญญูรู้คุณต่ำ มีการรับรู้ทางลบมากกว่า เช่น มีความวิตกกังวลสูง มีความหดหู่ซึมเศร้ามาก มีความอิจฉาริษยามาก มีความหลงในวัตถุนิยมมาก

ประเภทของความกตัญญูมี ๒ ประเภท ประเภทแรกคือ ความกตัญญูต่อบุคคลผู้มีพระคุณ (บุพการี) คือ บิดา มารดา และอาจารย์อุปัชฌาย์ ประการที่สอง ความกตัญญูต่อสิ่งที่มีบุญคุณ ดังนั้น ความกตัญญูจึงไม่ได้มีขอบเขตอยู่แค่มนุษย์กับมนุษย์เท่านั้น แต่มีกับสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ อีก เช่น พืช สัตว์ ป่าไม้ แม่น้ำ ลำคลอง ฯลฯ เพื่อสร้างวัฏจักรที่ดีให้แก่ธรรมชาติ ซึ่งจะเกิดผลดีกับทุกสิ่งที่เป็นธรรมชาติ ไม่ว่าจะเป็นมนุษย์ พืช สัตว์ และสสาร ทำให้สิ่งเหล่านี้เอื้อประโยชน์ให้แก่กันและกัน และในฐานะที่มนุษย์

เป็นส่วนย่อยส่วนหนึ่งของธรรมชาติ มนุษย์จึงมีความกตัญญูกตเวทีเป็นอย่างยิ่งทั้งต่อมนุษย์ด้วยกันเอง และต่อสิ่งแวดล้อมที่อยู่ร่วมโลกเดียวกัน เพราะความกตัญญูเป็นคุณธรรมค้ำจุนโลกให้อยู่รอด และเป็นคุณธรรมที่สร้างความรักความผูกพันให้มนุษย์ สัตว์ สถาบัน ธรรมชาติแวดล้อม อยู่ร่วมกันอย่างกลมกลืนและสมดุล

ผลของการมีความกตัญญู จะทำให้รักษาคุณความดีเดิมไว้ได้ ทำให้สร้างคุณความดีใหม่เพิ่มได้อีก ทำให้เกิดสติไม่ประมาท ทำให้เกิดขันติ ทำให้เกิดหิริโอตัปปะ ทำให้จิตใจผ่องใส มองโลกในแง่ดี ทำให้เป็นที่สรรเสริญของคนดี ทำให้มีคนอยากคบหาสมาคม บุคคลผู้มีความกตัญญู ไม่เพียงแต่รู้คุณของผู้มีพระคุณและสนองคุณเท่านั้น ยังมีคุณธรรมอย่างอื่นอีกด้วย คือ เป็นผู้ใหญ่ก็มีความเมตตากรุณาปราณีโอบอ้อมอารี เผื่อแผ่แก่ผู้น้อยทำดีแก่ตน เป็นผู้น้อยที่มีสัมมาคารวะ ซื่อสัตย์สุจริตจงรักภักดีต่อผู้ใหญ่ที่มีพระคุณแด่ตน ยกย่องเชิดชูไว้ในที่ที่มีบญคุณ บุคคลผู้มีความกตัญญูรู้คุณจะดำเนินชีวิตเพื่อประโยชน์สุขและความดีงามร่วมกันของสังคม ถ้าเขาจะแสวงหาประโยชน์ของตน เขาจะคำนึงผลประโยชน์สุขและความดีงามร่วมกันของสังคม ถ้าเขาจะแสวงหาประโยชน์ของตน เขาจะคำนึงผลกระทบกระเทือนความรุนแรงและความเสียหายต่อส่วนรวมก่อน เขาจะปฏิบัติให้เกิดประโยชน์สุขทั้งแก่ตนและผู้อื่น

ในพุทธศาสนา กล่าวว่า คุณธรรมพื้นฐานที่ทุก ๆ คนควรจะมีในระดับต้น ๆ คือ ความกตัญญูกตเวทีธรรมอันเป็นมงคลที่พระพุทธเจ้าได้ตรัสไว้ เป็นตัวบ่งชี้พื้นฐานที่บ่งบอกถึงลักษณะความเป็นคนดีตามหลักคำสอนของพระพุทธศาสนา เป็นบ่อเกิดของคุณธรรมอื่น ๆ และเป็นฐานช่วยเกื้อหนุนส่งเสริมให้คนกระทำความดียิ่ง ๆ ขึ้นไป กล่าวคือ บุคคลที่มีความกตัญญูจะแสดงพฤติกรรมตอบแทนคุณต่อบุคคลหรือสังคม หรือสิ่งอื่น ๆ โดยไม่ต้องมีการบังคับควบคุม นับเป็นการกระทำหน้าที่ของตนอันเป็นบทบาทที่พึงประสงค์ในสังคมไทย ความกตัญญูซึ่งแสดงออกถึงการรู้จักหน้าที่ของตน และมุ่งมั่นในการปฏิบัติหน้าที่ให้สำเร็จลุล่วง จัดเป็นคุณลักษณะหนึ่งของความรับผิดชอบ ช่วยเกื้อหนุนให้บุคคลปฏิบัติตนสอดคล้องกับกฎจริยธรรมและหลักเกณฑ์ของสังคม นอกจากนี้ ในทางพระพุทธศาสนาได้กล่าวถึงความสำคัญของความกตัญญูไว้ ๔ ประการ คือ (๑) ความกตัญญูเป็นพื้นฐานของคนดี (๒) ความกตัญญูเป็นเครื่องหมายของคนดี (๓) กตัญญูกตเวทีบุคคลหาได้ยากในโลก และ (๔) ความกตัญญูก่อให้เกิดมงคลแก่ชีวิต พระพุทธเจ้าตรัสว่า “ภูมิ เวสัปปุริสสานัง กตัญญู กตเวทิตา” แปลว่า กตัญญู รู้คุณ เป็นรากฐานของคนดี ขยายความได้ว่า กตัญญู เป็นบ่อเกิดของคุณธรรมทั้งหลาย กตัญญู เป็นก้าวแรกของคุณธรรมทั้งหลาย ถ้าขาดกตัญญู คุณธรรมทั้งหลายก็อยู่ไม่ได้ กตัญญูจึงมีพลานุภาพยิ่งใหญ่เหนือคุณธรรมทั้งหลายด้วย

ในศาสนาอิสลาม มีคำสอนเรื่อง ให้รู้คุณและรู้จักขอบคุณด้วยพื้นฐานโดยรวม โดยการขัดเกลาให้อิสลามิกชนรู้จักการขอบคุณ และการยอมรับความดีที่ผู้อื่นได้กระทำต่อเขาและตอบแทนผู้นั้นด้วยสิ่งที่ดี ซึ่งถือว่าเป็นบุคลิกที่สูงส่งและลักษณะที่สวยงาม เช่นเดียวกันการที่ดื้อดึง การปฏิเสธและกระทำไม่ดีต่อผู้ที่ทำดีต่อเราถือว่าเป็นลักษณะที่ทำให้ผู้ที่กระทำมันตกลงสู่ความต่ำทรามยิ่งกว่าสรรพสัตว์ที่ส่วนมากของพวกมันมีความรู้คุณ และจดจำความดี สังคมมุสลิมที่ยึดมั่นต่อบทบัญญัติของศาสนานั้นจะเป็นสังคมที่มีความสุขสงบ เพราะผู้ที่ทำดีจะได้รับการตอบแทน ผู้ที่กระทำผิดจะถูกตักเตือนและให้อภัย ซึ่งสิ่งนี้จะเป็นการส่งเสริมให้ความดีงามของผู้คนคงอยู่ตลอดไป เพราะหากปล่อยให้ความดื้อดึงและการไม่รู้บุญคุณแพร่หลายไป ผู้คนจะเลิกการทำความดีและตัวของผู้ที่ศรัทธาก็จะมีความสุขที่ผู้อื่นไม่อาจจะพบมัน

เนื่องจากว่าเมื่อเขาได้รับสิ่งที่ดี ๆ แล้วเขาก็ขอบคุณต่อพระเจ้าของเขา สิ่งที่ดี ๆ อันนั้นก็มีแต่จะเพิ่มพูนขึ้น และเมื่อเขาพบกับความยากลำบากเขาก็อดทนและหวังความโปรดปรานจากพระองค์ ความยากลำบากอันนั้นก็ไม่อาจทำอะไรเขาได้ และจะไม่มีผลใด ๆ ต่อเขา ท่านศาสดา (ศ็อลลัลลอฮุอลัยฮิวะสัลลัม)

ในศาสนาคริสต์ พระเจ้าสอนให้คริสเตียนเป็นลูกกตัญญู พระวจนะสอนให้คริสเตียนเป็นลูกกตัญญู ในพระธรรมสุภาษิต ๑ : ๘-๙ บุตรชายของเราเอ๋ย จงฟังคำเตือนของพ่อเจ้าและอย่าทิ้งคำสั่งสอนของแม่เจ้า เพราะทั้งสองนั้นเป็นมงคลงามสวมศีรษะของเจ้า เป็นจี้ห้อยคอของเจ้า พระเจ้าสอนให้คริสเตียนฟังคำสอน คำแนะนำ คำตักเตือนของบิดาและมารดา เพราะทั้งสองอย่างนั้น หมายถึง (๑) มงคลงามสวมศีรษะ การรับคำสั่งสอนคำเตือนของพ่อแม่นั้นเป็นความสง่างามของชีวิต เป็นสิริมงคลในชีวิตลูก (๒) จี้ห้อยคอ หลายคนสวมจี้ห้อยคอเป็นเครื่องประดับ หลายคนใช้เป็นเครื่องลางของขลังเป็นวัตถุมงคล สำหรับคนที่ฟังคำสอนและคำเตือนของพ่อแม่นั้น ก็ถือเป็นความสวยงามของชีวิต อีกทั้งยังทำให้ชีวิตปลอดภัย เพราะคำสอนของพ่อแม่เป็นมงคล เป็นเหมือนวัตถุมงคลประจำตัวลูก พระธรรมมาระโก ๗ : ๑๐ จงให้เกียรติบิดามารดาของเจ้า และผู้ใดประณามบิดามารดาจะต้องมีโทษถึงตาย พระวจนะตอนนี้ตรงตามตัวอักษร คือ พระเจ้าสอนว่าเป็นคริสเตียนต้องให้เกียรติบิดามารดาของตน และผู้ที่ประณาม ผู้ที่ดูถูกดูหมิ่น บิดามารดาของตนมีโทษถึงตาย เป็นกฎที่ชัดเจนและเด็ดขาดที่คริสเตียนทุกคนไม่สามารถหลบเลี่ยงได้ในสมัยโบราณนั้นผู้ใดประณามบิดามารดาของตนจะถูกขว้างด้วยก้อนหินจนตาย ซึ่งไม่ผิดกฎหมายแต่อย่างใด ถ้าจะเปรียบกับปัจจุบัน คือ พระพร ความเจริญ ความสง่างาม เกียรติของชีวิตได้ตายจากผู้นั้นไปแล้ว พระธรรมเอเฟซัส ๖ : ๑-๓ ฝ่ายบุตรจงนบนอบเชื่อฟังบิดามารดาของตนในองค์พระผู้เป็นเจ้า เพราะกระทำอย่างนั้นเป็นการถูก จงให้เกียรติแก่บิดามารดาของเจ้า นี่เป็นพระบัญญัติข้อแรกที่มีพระสัญญาไว้ด้วย เพื่อเจ้าจะไปดีมาดีและมีอายุยืนนานที่แผ่นดินโลก จากพระวจนะนี้พระเจ้าสอนให้เราเป็นลูกที่กตัญญู ดังนี้ (๑) นบนอบเชื่อฟังบิดามารดานบนอบเชื่อฟัง คือ การเชื่อฟังบิดามารดาด้วยความเคารพ อ่อนน้อม เต็มใจ มิได้เชื่อฟังเพราะถูกบังคับหรือเชื่อฟังเพราะเราหวังผลตอบแทนจากท่าน (๒) ให้เกียรติแก่บิดามารดาให้ความเคารพ ยกย่องท่านเสมอทั้งต่อหน้าและลับหลัง ไม่ทำสิ่งใดที่เสื่อมเสียต่อชื่อเสียงและเกียรติยศของพ่อแม่ และ (๓) ผลที่ได้เมื่อเรากระทำตามพระวจนะ คือ ไปดีมาดีหมายความว่าจะไปไหนมาไหนพระเจ้าจะคุ้มครอง และมีอายุยืนยาว ซึ่งหมายความว่าพระเจ้าจะอวยพรให้เรามีชีวิตที่ยืนยาวพร้อมความสุขใจ

ในศาสนาพราหมณ์-ฮินดู หลักคำสอนเรื่อง “กตัญญู” คือ สอนให้ลูกปฏิบัติต่อพ่อแม่เสมือนหนึ่งพระเจ้า (Taittiriya Upanishad 1.11.2) ในคัมภีร์ของศาสนาพราหมณ์-ฮินดู บ่งไว้ว่าผู้ใดที่ต้องการจะปฏิบัติเพื่อ “ศุทธพุทธิ” ผู้นั้นควรจะปฏิบัติตามหลักธรรม ๘ ประการที่เรียกว่า “อัษฎางคโยค” ได้แก่ ยม นิยม อาสน ปฺราณายาม ปฺรตฺยาหาร ธารณา ธฺยาน และสมาธิ หลักธรรมทั้ง ๘ ประการนี้หลักธรรมนิยม ในข้อ (๔) ชยา ได้แก่ การเคารพบูชา เช่น ควรเคารพบูชามารดา บิดา ครูบาอาจารย์ พระธรรมคัมภีร์ พระเวท พระพรหม (ปรมาตฺมา) หรืออะไรอื่นที่ควรเคารพด้วยทั้งหมด และข้อ (๗) คุรุสุศฺรูษา ได้แก่ การปฏิบัติต่อครูบาอาจารย์ หรือศาสนา ด้วยความเชื่อถือและคารวะด้วยความจงรักภักดี

ในศาสนาซิกข์ หลักคำสอนที่สำคัญของศาสนาซิกข์เพื่อบรรลุจุดมุ่งหมายสูงสุดคือ การเข้าถึงสุขอันเป็นนิรันด์หรือนิรวาณ ชาวซิกข์ได้นำคำสอนเรื่องต่าง ๆ มาเป็นหลักปรัชญาในการดำเนินชีวิตที่สำคัญหลายประการ อาทิ การทำเขว่าเป็นหลักปฏิบัติที่สำคัญในการดำเนินชีวิตของชาวซิกข์ หมายถึง การรับใช้และบริการต่อชุมชน สังคม ด้วยทางกาย วาจา และใจ โดยไม่หวังผลตอบแทน ควบคู่กับการรำลึกถึงพระผู้เป็นเจ้าด้วยการสวดภาวนาสรรเสริญคุณความดีของพระผู้เป็นเจ้า การทำเขว่าจึงเป็นการสอนให้ชาวซิกข์เสียสละเพื่อชุมชนและสังคมในฐานะที่ตนเป็นส่วนหนึ่งของสังคม และเป็นการแสดงออกถึงความอ่อนน้อมถ่อมตนตามคำสั่งสอนของพระศาสดาคุรุนานักเทพที่ว่า “ความอ่อนหวานและการถ่อมตนนั้น เป็นแก่นแห่งความดีและคุณธรรมทั้งปวง”

๔.๑๐ สรุปคุณธรรมที่พึงประสงค์สำหรับสังคมไทย ตัวบ่งชี้ และความหมาย

คุณธรรม	ตัวบ่งชี้	ความหมาย
พอเพียง	ความพอประมาณ	ความพอดีในการใช้ชีวิตที่ไม่น้อยเกินไป และไม่มากเกินไป พอใจในสิ่งที่ตนเองมีอยู่ โดยไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น
	มีเหตุผล	กระบวนการคิดและตัดสินใจเกี่ยวกับการใช้ชีวิต อย่างรอบคอบโดยพิจารณาเหตุปัจจัยที่เกี่ยวข้อง และผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการตัดสินใจ และการกระทำ
	มีภูมิคุ้มกัน	การวางแผนใช้ชีวิตอย่างรอบคอบ สามารถพึ่งพาตนเองได้ และเปิดใจเรียนรู้สิ่งใหม่ เพื่อเตรียมพร้อมรับผลกระทบ หรือการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต
วินัย	การยอมรับและปฏิบัติตนตามบรรทัดฐานทางสังคม	การแสดงออกถึงการยอมรับและการประพฤติปฏิบัติตนตามวิถีประชา จารีต และกฎหมาย เพื่อควบคุมความประพฤติของบุคคล อันจะนำไปสู่สังคมที่มีระเบียบ และดำรงอยู่ได้อย่างยั่งยืนและปกติสุข
	การควบคุมตนเอง	ความสามารถในการกำกับตนเองทั้งความคิดและการกระทำให้อยู่ในระเบียบกฎเกณฑ์ เพื่อนำตนเองให้สามารถบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ และอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างปกติสุข
	การตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ของตน	ความมุ่งมั่นในการปฏิบัติงานหรือกิจกรรมใด ๆ ให้บรรลุผลที่ตรงเวลา ตามบทบาทหน้าที่ หรือตามที่ได้รับหมอบหมายอย่างเต็มความสามารถ
สุจริต	การละอายต่อการทำสิ่งที่ไม่ถูกต้อง	การแสดงความรู้สึกไม่สบายใจ รังเกียจ อาย กระดากในใจตน ไม่กล้าทำสิ่งที่ผิดกฎระเบียบ ไม่ว่าจะต่อหน้าหรือลับหลังผู้อื่น
	การไม่เอาเปรียบและไม่แสวงหาผลประโยชน์	การกระทำในสิ่งที่ตรงไปตรงมา รักษาความสัตย์ ไม่เอาเปรียบ และไม่ยึดผลประโยชน์อันมิชอบของตนเองและพวกพ้องเพียงฝ่ายเดียว

คุณธรรมที่พึงประสงค์สำหรับสังคมไทย (ต่อ)

คุณธรรม	ตัวบ่งชี้	ความหมาย
สุจริต	การยืนหยัดในความถูกต้อง	การแสดงออกหรือการสนับสนุนความคิด การกระทำที่ถูกต้องตามกฎ และต่อต้านการทุจริต ด้วยความกล้าหาญ แม้ว่าจะมีความยากลำบาก หรืออุปสรรคขัดขวาง
จิตอาสา	จิตอาสา	การทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่น องค์กร และสังคม ด้วยความสมัครใจ โดยไม่หวังผลตอบแทน
	สำนึกสาธารณะ	การตระหนักถึงคุณค่าของทรัพยากร สิ่งแวดล้อม และสาธารณะสมบัติ ด้วยการเอาใจใส่ ดูแลรักษา โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ของส่วนรวมเป็นสำคัญ
	การเสียสละเพื่อช่วยเหลือผู้อื่น	การอุทิศแรงกาย สติปัญญา ทรัพย์สิน และเวลา เพื่อแก้ปัญหาหรือสร้างความสุขให้กับผู้อื่น โดยไม่ทำให้ตนเองและผู้อื่นเดือดร้อน
กตัญญู	การสำนึกในความดี	การเห็นคุณค่า รู้สึกขอบคุณ คิดในทางบวก หรือมีทัศนคติที่ดีต่อคุณความดีที่ตนเอง หรือส่วนรวมได้รับประโยชน์ในทางที่ถูกต้องเหมาะสม
	การเคารพความดี	การชื่นชม ยกย่อง ให้เกียรติในความดีที่ตนเอง หรือส่วนรวมได้รับประโยชน์ในทางที่ถูกต้อง โดยแสดงออกด้วยความสุภาพเหมาะสม
	การตอบแทนความดี	การประพฤติตนในทางที่ดีเมื่อมีโอกาส โดยไม่ละเมิดสิทธิ์หรือทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน เพื่อแสดงความขอบคุณความดีที่ตนเอง หรือส่วนรวมได้รับประโยชน์ในทางที่ถูกต้อง

ส่วนที่ ๕

สาระสำคัญของแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

๕.๑ สาระสำคัญของแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

คุณธรรมเป็นคุณค่าพื้นฐานของความเป็นมนุษย์ ที่เป็นการทำความดีหรือทำสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่นหรือสังคมส่วนรวม จึงเป็นเรื่องที่ปรากฏให้เห็นในพฤติกรรม / การกระทำของมนุษย์ และเป็นสิ่งที่ทุกคนควรพยายามรักษาเพื่อดำรงคุณค่านี้ด้วยการควบคุมความคิดและการกระทำให้อยู่ในกรอบของความดี ที่สามารถก่อให้เกิดประโยชน์ต่อผู้อื่นและสังคม เป็นการฝึกฝนพัฒนาจนเป็นทักษะชีวิต (Soft Skills) ที่มีคุณธรรมเป็นองค์ประกอบ ก็จะเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีความเป็นมนุษย์สมบูรณ์แบบพร้อมทั้งความรู้ ทักษะ และคุณธรรม ปัจจัยที่ช่วยทำให้องค์กรประสบความสำเร็จขับเคลื่อนโลกสมัยใหม่เป็นปัจจัยผลักดันสำคัญให้เกิดการพลิกโฉมประเทศ และช่วยส่งผลดังพระราชดำรัสของพระบาท-สมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร

“คุณธรรมซึ่งเป็นที่ตั้งของความรัก ความสามัคคี ที่ทำให้คนไทยเราสามารถร่วมมือร่วมใจกันรักษาและพัฒนาชาติบ้านเมืองให้เจริญรุ่งเรืองสืบต่อกันไปได้ตลอดรอดฝั่ง ประการแรก คือ การที่ทุกคนคิด พูด ทำด้วยความเมตตา มุ่งดี มุ่งเจริญต่อกัน ประการที่สอง คือ การที่แต่ละคนต่างช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ประสานงานประสานประโยชน์กัน ให้งานที่ทำสำเร็จผล ทั้งแก่ตน แก่ผู้อื่น และแก่ประเทศชาติ ประการที่สาม คือ การที่ทุกคนประพฤติปฏิบัติตนอยู่ในความสุจริตในกฎกติกา และในระเบียบแบบแผนโดยเท่าเทียม เสมอกัน ประการที่สี่ คือ การที่ต่างคนต่างพยายามทำความคิด ความเห็นของตนให้ถูกต้อง เที่ยงตรง และมั่นคงอยู่ในเหตุในผลหากความคิดจิตใจ และการประพฤติปฏิบัติที่ลงรอยเดียวกันในทางที่ดี ที่เจริญนี้ ยังมีพร้อมมูลในกาย ในใจของคนไทย ก็มั่นใจได้ว่าประเทศชาติไทยจะดำรงมั่นคงอยู่ตลอดไปได้...”

พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร
ความตอนหนึ่งในพระราชดำรัสในการเสด็จออกมหาสมาคมงานพระราชพิธีฉลองสิริราชสมบัติครบ ๖๐ ปี
ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม วันศุกร์ที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๔๙

สภาเศรษฐกิจโลก (World Economic Forum : WEF) เห็นว่าทักษะชีวิตที่มีคุณธรรมเป็นองค์ประกอบ เป็นทักษะสำคัญที่ช่วยทำให้มนุษย์สามารถรับมือกับสถานการณ์โลกที่พลิกผันของเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence) และหุ่นยนต์ (Robot) ตลอดจนสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ทั้งเรื่องความจริงใจในพฤติกรรมหรือการแสดงออก (Creditability and Authenticity) จากการดำเนินชีวิตอย่างมีเข็มทิศคุณธรรม (Moral Compass) มีความคงเส้นคงวาและความน่าเชื่อถือ ตลอดจนมีคุณธรรมความซื่อตรง (Integrity) ความเห็นอกเห็นใจผู้คนรอบข้าง (Empathy) ความตระหนักต่อความสำคัญ / เร่งด่วน (Urgency) ต่อการแสดงออกดังกล่าว รวมถึงทักษะชีวิตอื่น ๆ ที่อยู่ในระบบคิดที่ทำให้เห็นความซับซ้อนของโลกปัจจุบันจนสามารถมองไปข้างหน้าได้ การสื่อสาร (Communication) ในทิศทางเชิงบวก และนำสู่การสร้างความร่วมมือ (Collaboration) ทักษะชีวิต (Soft Skills) ดังกล่าวเป็นคุณสมบัติสำคัญที่ช่วยให้บุคคลไม่เป็นเพียงแรงงานปัจจัยการผลิตในระบบเศรษฐกิจ เช่นเดียวกับปัจจัยกายภาพที่ใช้ในการผลิตประเภทอื่น เช่น ที่ดิน อาคาร หรือเครื่องจักร เป็นต้น หากสามารถเป็นทุนมนุษย์หรือทรัพยากรมนุษย์ที่มีความเป็นมนุษย์สมบูรณ์แบบพร้อมทั้งความรู้ ทักษะ และคุณธรรม ปัจจัยที่ช่วยทำให้องค์กรประสบความสำเร็จขับเคลื่อนโลกสมัยใหม่และเป็นปัจจัยผลักดันสำคัญให้เกิดการพลิกโฉมประเทศ ซึ่งเป็นเป้าหมายสำคัญในช่วงระยะเวลา ๕ ปีข้างหน้า (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓

คณะกรรมการส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ จึงได้นำหลักธรรมในทุกศาสนาที่ต่างสอนให้มนุษย์ทุกคนเป็นคนดี มีคุณธรรม ในการรักษาสืบสานวิถีชีวิตวัฒนธรรมไทยที่ดีงาม พร้อมทั้งน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง กำหนดเป็นคุณธรรมที่พึงประสงค์สำหรับสังคมไทย เพื่อนำสู่ความเป็นมนุษย์สมบูรณ์แบบในการขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการด้านการส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) อันเป็นแผนสืบเนื่องจากแผนแม่บทส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๕๙-๒๕๖๔) ประกอบด้วย **“พอเพียง วินัย สุจริต จิตอาสา กตัญญู”** ซึ่งครอบคลุมความหมายปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่ขยายความได้ดังต่อไปนี้

พอเพียง เป็นคำที่มาจากหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงโดยตรง เป็นหลักในการดำรงชีวิตอย่างพอประมาณ ไม่โลภ ไม่เบียดเบียนผู้อื่น สังคม และสิ่งแวดล้อม มีเหตุผล ใช้ความรู้อย่างรอบคอบและรอบด้าน และสร้างภูมิคุ้มกันเพื่อให้สามารถรอดพ้นจากวิกฤตภัยต่าง ๆ ได้

วินัย ปฏิบัติตนตามกติกาจรรยาบรรณวิชาชีพขององค์กรและสังคม ตามหน้าที่พลเมืองดี และเคารพกฎหมาย ตลอดจนป้องกันและรับผิดชอบผลกระทบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม

สุจริต มีความซื่อสัตย์ ซื่อตรง ยึดมั่น ยืนหยัดในการรักษาความจริง ความถูกต้องและเป็นธรรม ไม่สนับสนุน ไม่ร่วมมือ ไม่ยินยอมพร้อมต่อต้านการทุจริตทุกรูปแบบ

จิตอาสา การให้และเสียสละประโยชน์ส่วนตนเพื่อส่วนรวม ช่วยเหลือเกื้อกูลต่อสรรพสิ่งทั้งหลาย เพื่อประโยชน์สุขแก่พวกเขาเหล่านั้นและของสังคม

กตัญญู สำนึกรู้คุณและแสดงออกถึงความกตัญญูต่อแผ่นดินเกิด ธรรมชาติสิ่งแวดล้อม สถาบันองค์กร และผู้มีพระคุณ นับตั้งแต่บิดามารดา ญาติผู้ใหญ่ ครูอาจารย์ เป็นต้น ไม่จำเป็นต้องเป็นสิ่งของ อาจเป็นการกระทำหรือความจริงใจบนหลักพื้นฐานของความถูกต้องดีงาม

การส่งเสริมคุณธรรมถึงแม้จะสามารถส่งเสริมหรือสร้างให้เกิดขึ้นได้ในระดับปัจเจกบุคคลหรือมนุษย์แต่ละคนโดยตรง แต่หากจะให้เกิดการพลิกโฉมทางสังคมจะต้องส่งเสริมให้เกิดกระบวนการทางสังคมโดยการกล่อมเกลาทางสังคม ควรเน้นกระบวนการมีส่วนร่วมในการพัฒนาคนตามพระราชดำรัสของพระบรมชนกาธิเบศรมหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราชบรมนาถบพิตร “ระเบิดจากข้างใน” และหลีกเลี่ยงการสั่งการจากระดับบนสู่ล่าง (Top-Down) รวมถึงการดำเนินงานให้เป็นแนวทางเดียวกันก่อให้เกิดกลไกหรือระบบสังคมทั้งกระบวนการ บ่มเพาะภายในจิตใจในทุกช่วงวัยของมนุษย์นับตั้งแต่ปฏิสนธิในครรภ์มารดา การปลูกฝังเรียนรู้ในระบบครอบครัวและระบบการศึกษา ที่ไม่ได้เป็นระบบการเรียนรู้ด้วยการถ่ายทอดจากผู้สอนสู่ผู้เรียนอันเป็นความสัมพันธ์ในทิศทางเดียว แต่เป็นการเรียนรู้ร่วมกันเป็นปฏิสัมพันธ์หรือความสัมพันธ์หลายทิศทาง เป็นกิจกรรมการปฏิบัติของผู้เรียนรู้ได้มาร่วมกันสะท้อนการมีคุณธรรม จนเป็นการเรียนรู้แบบนำตนเอง (Self-Direct Learning) รวมทั้งการฝึกฝนและพัฒนาต่อเนื่องในระบบการทำงาน การส่งเสริมสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีพฤติกรรม หรือการแสดงออกที่สะท้อนการมีคุณธรรมในระดับบุคคลจากการปรับเปลี่ยนวิธีคิด กรอบคิด หรือค่านิยม หรือการปลูกฝังค่านิยมที่พึงประสงค์ให้กับปัจเจกบุคคล เป็นระบบคิดที่ไม่เพียงการคิดวิเคราะห์สังเคราะห์ หรือคิดเป็น ยังรวมการคิดถึงคุณค่าและความหมายของการดำรงอยู่ของชีวิตของมนุษย์ ซึ่งสะท้อนโดยคุณธรรมที่แสดงออกจากพฤติกรรมในการดำเนินชีวิตของเขา เมื่อมนุษย์มาอยู่รวมกันเป็นสังคมนับตั้งแต่สังคมหน่วยที่เล็กที่สุดคือ ครอบครัว หรือขยายใหญ่ขึ้นเป็นหน่วยงาน / องค์กร ตลอดจนชุมชน ก็ควรมีการพัฒนาระบบและการเสริมสร้างขีดความสามารถของกลไกเพื่อการขับเคลื่อนและส่งเสริมคุณธรรม เป็นกลไกทางสังคมที่คอยกำกับ / เตือนสติปัจเจกบุคคลให้ตระหนักหรือระมัดระวังการแสดงออกในพฤติกรรมไม่เป็นเพียงการแสดงออกถึงการมีคุณธรรมเฉพาะบุคคลหรือบางคน แต่เป็นกติการ่วมในสังคมก่อให้เกิดเป็นกระแสหรือพฤติกรรมของคนในสังคมที่แสดงออกร่วมกัน (Collective Behavior) เป็นการสร้างกลไกร่วมขับเคลื่อนการส่งเสริมคุณธรรมในสังคมให้เกิดขึ้น ทำให้เกิดการดำเนินชีวิตที่สะท้อนการมีคุณธรรมได้อย่างเป็นระบบที่มีความยั่งยืนและสำคัญทั้งสามกระบวนการข้างต้น ยังเป็นการดำเนินการส่งเสริมคุณธรรมในลักษณะคู่ขนานอย่างต่อเนื่อง ช่วยให้เกิดการพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต สามารถสร้างความร่วมมือภายในสังคมในการแก้ปัญหาวิกฤติและเหตุการณ์พลิกผันต่าง ๆ ที่กำลังเผชิญในปัจจุบันและอาจเกิดขึ้นในอนาคต

แผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) สอดคล้องยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐ ด้านที่ ๓ การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ด้านที่ ๔ การสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม และด้านที่ ๖ การปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นที่ ๑๐ การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม ประเด็นที่ ๑๑ การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต ประเด็นที่ ๑๕ พลังทางสังคม และประเด็นที่ ๒๑ การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ แผนการปฏิรูปประเทศ (ฉบับปรับปรุง) ด้านวัฒนธรรม กีฬา แรงงาน และการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) หมุดหมายที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต

นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ แผนปฏิบัติการด้านการส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) แผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) และยุทธศาสตร์ด้านมาตรฐานทางจริยธรรมและการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐ (พ.ศ. ๒๕๖๕-๒๕๗๐) มีสาระสำคัญดังนี้

๕.๑.๑ วัตถุประสงค์

แผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) เป็นแผนพัฒนาเชิงประเด็น ซึ่งเป็นแผนต่อเนื่องจากแผนแม่บทส่งเสริมคุณธรรม กระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) ที่ขยายระยะเวลาการดำเนินการถึงปี พ.ศ. ๒๕๖๕ และแผนปฏิบัติการด้านการส่งเสริมคุณธรรม กระทรวงสาธารณสุข ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ ภายใต้แผนแม่บทส่งเสริมคุณธรรม กระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) ที่ขยายระยะเวลาการดำเนินการถึงปี พ.ศ. ๒๕๖๕ จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้หน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขทุกแห่งและที่เกี่ยวข้อง ใช้เป็นเครื่องมือในการแปลงแนวทางและขับเคลื่อนงานด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ของกระทรวงสาธารณสุข เนื่องจากการส่งเสริมคุณธรรมเป็นประเด็นการพัฒนาเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ครบทุกมิติ ทุกช่วงวัย เป็นคนดี คนเก่ง มีคุณภาพและสร้างสังคมไทยปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ เข้มแข็ง มีภูมิคุ้มกัน และนำพลังบวกมาร่วมมือแก้ไขปัญหาวิกฤติและเหตุการณ์พลิกผันต่าง ๆ ที่กำลังเผชิญในปัจจุบันและอาจเกิดขึ้นในอนาคต

แผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) จึงเป็นแผนที่มีการจัดทำโดยใช้สถานการณ์คุณธรรม กระทรวงสาธารณสุข และการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมด้วยเทคนิค SWOT Analysis เป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมที่มีผลต่อการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ในกระทรวงสาธารณสุข ซึ่งประกอบไปด้วยการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก โดยวิเคราะห์ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส อุปสรรค (Strength Weakness Opportunity and Threat Analysis : SWOT Analysis) เพื่อกรองและพิจารณาตัวแปรที่มีผลกระทบต่อประสิทธิภาพและความสำเร็จในการดำเนินการตามแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

นอกจากนี้ ยังมีการถ่ายทอดจากแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นที่ ๑๐ การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม ประเด็นที่ ๑๑ การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต ประเด็นที่ ๑๕ พลังทางสังคม และประเด็นที่ ๒๑ การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ แผนการปฏิรูปประเทศ (ฉบับปรับปรุง) ด้านวัฒนธรรม กีฬา แรงงาน และการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) หมุดหมายที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคตสู่การปฏิบัติในระดับโครงการ / กิจกรรม ให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายของ แผนปฏิบัติการด้านการส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ยุทธศาสตร์ด้านมาตรฐาน

ทางจริยธรรมและการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐ (พ.ศ. ๒๕๖๕-๒๕๗๐) และแผนปฏิบัติราชการด้านการป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ภายในกรอบระยะเวลาที่กำหนด ถ่ายทอดเป้าหมาย และตัวชี้วัดของแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) เพื่อให้หน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขร่วมดำเนินการภายใต้แผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ให้บรรลุเป้าหมาย ขับเคลื่อนการส่งเสริมคุณธรรมให้เป็นคุณค่าหลักนำการพัฒนา

ในอนาคต ๕ ปีข้างหน้า มุ่งหวังให้กระทรวงสาธารณสุขมีระบบการบริหารจัดการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ที่มีความเข้มแข็งและมีความยั่งยืน โดยมีหลักธรรมทางศาสนา หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และวิถีวัฒนธรรมไทยที่ดีงาม เป็นหลักนำทางและหลักคิดในการดำรงชีวิตและการพัฒนาให้ปรากฏชัดเป็นรูปธรรมในกระทรวงสาธารณสุข พัฒนาบุคลากรในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขอย่างสมดุลทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา และคุณธรรม จริยธรรม เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีความพร้อมในทุกมิติ ส่งเสริมการทำความดีอย่างเป็นระบบ ส่งเสริมพัฒนาระบบเครดิตสังคม (Social Credit) การให้ด้วยพลังบวก เป็นแหล่งเรียนรู้ปลูกฝัง / ฝึกฝนพัฒนาคนในด้านคุณธรรม จริยธรรม ตลอดจนเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับหน่วยงานอื่นในการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม บนฐานคิดการรับรู้ถึงเป้าหมาย หรือ Sense of Purpose นั่นคือการรับรู้และสร้างเป้าหมายร่วมกันเพื่อเปลี่ยนแปลงอนาคตของกระทรวงสาธารณสุขไปสู่สิ่งที่ดีขึ้น โดยคำนึงถึงประโยชน์ของส่วนรวมก่อนประโยชน์ของตนเองหรือพวกพ้อง และร่วมมือกันสร้างเป้าหมายของกระทรวงสาธารณสุขการทำสิ่งที่ยิ่งใหญ่ร่วมกันด้วยการมองไปข้างหน้า เปลี่ยนแปลงไปสู่สิ่งที่ดีกว่า นำสู่การเป็นกระทรวงคุณธรรม (Moral Ministry of Public Health) ภายใต้คุณธรรม ๕ ประการ พอเพียง วินัย สุจริต จิตอาสา กตัญญู และค่านิยมของบุคลากรกระทรวงสาธารณสุข “MOPH” โดยให้ค่านิยม “MOPH” ฝังอยู่ในจิตวิญญาณของบุคลากรสาธารณสุขทุกคน ไม่ว่าเป้าหมายการทำงานจะเป็นอย่างไรก็จะประสบความสำเร็จ เพื่อให้เกิดการพัฒนาคนและพัฒนาระบบคุณธรรม จริยธรรมที่ดีและยั่งยืน ตลอดจนพัฒนาภาคีเครือข่ายร่วมขับเคลื่อนคุณธรรม จริยธรรมให้มากขึ้นอย่างมีคุณภาพและต่อเนื่อง เพื่อพัฒนาและสร้างระบบนิเวศคุณธรรม ระบบนิเวศจริยธรรม วัฒนธรรมจริยธรรมในกระทรวงสาธารณสุขสู่สังคมคุณธรรมอย่างยั่งยืน มีความพร้อมสำหรับวิถีชีวิตในศตวรรษที่ ๒๑

๕.๑.๒ ภาพรวมเป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายรวม

เป้าหมาย

กระทรวงสาธารณสุข เป็นองค์กรคุณธรรมต้นแบบอย่างยั่งยืน

ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขผ่านเกณฑ์การประเมินเป็นองค์กรคุณธรรมต้นแบบ

๒. ร้อยละของหน่วยงานในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขผ่านเกณฑ์การประเมินเป็นองค์กรคุณธรรมต้นแบบ

๓. ร้อยละของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขผ่านเกณฑ์การประเมิน ITA

๔. ดัชนีความสุขคนทำงาน

ค่าเป้าหมาย

ปี พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐ ค่าเป้าหมายตามตัวชี้วัดดังนี้

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย				
	ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๗	ปี ๒๕๖๘	ปี ๒๕๖๙	ปี ๒๕๗๐
๑. ร้อยละของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขผ่านเกณฑ์การประเมินเป็นองค์กรคุณธรรมต้นแบบ	๙๐	๙๐	๙๐	๙๐	๙๐
๒. ร้อยละของหน่วยงานในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขผ่านเกณฑ์การประเมินเป็นองค์กรคุณธรรมต้นแบบ	๙๐	๙๐	๙๐	๙๐	๙๐
๓. ร้อยละของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขผ่านเกณฑ์การประเมิน ITA	๙๒	๙๔	๙๔	๙๔	๙๕
๔. ดัชนีความสุขคนทำงาน	ร้อยละ ๗๐ เมื่อสิ้นปี พ.ศ. ๒๕๘๐				

๕.๑.๓ แผนย่อย

๑. แผนย่อยที่ ๑ สร้างสภาพแวดล้อมและพัฒนาหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขให้เป็นองค์กรส่งเสริมการทำความดี เป็นองค์กรคุณธรรมต้นแบบ

๒. แผนย่อยที่ ๒ เพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ ระบบ และกลไกการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม

๓. แผนย่อยที่ ๓ ส่งเสริมให้กระทรวงสาธารณสุขเป็นแบบอย่างการส่งเสริมองค์กรคุณธรรมต้นแบบ

๔. แผนย่อยที่ ๔ ส่งเสริมมาตรฐานทางจริยธรรม และสร้างสังคม-วัฒนธรรม ภายในหน่วยงาน

แผนย่อยที่ ๑ สร้างสภาพแวดล้อมและพัฒนาหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ให้เป็นองค์กรส่งเสริมการทำความดี เป็นองค์กรคุณธรรมต้นแบบ

แผนย่อยนี้ มุ่งเน้นการส่งเสริมคุณธรรมให้เป็นคุณค่าหลักของบุคคล และหน่วยงานจำเป็นต้องมีการเสริมสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการส่งเสริมคุณธรรม ส่งเสริมการทำความดีอย่างเป็นระบบ ตั้งแต่ระดับบุคคล ถึงระดับหน่วยงาน เสริมสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการส่งเสริมคุณธรรม การจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมที่เป็นรูปธรรมอย่างสร้างสรรค์และต่อเนื่อง และมีหลักธรรมทางศาสนา หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และวิถีวัฒนธรรมไทยที่ดีงาม เป็นหลักนำทางและหลักคิดในการดำรงชีวิตและการพัฒนาให้ปรากฏชัดเป็นรูปธรรม ครอบคลุมถึง

๑. พื้นที่ทางกายภาพที่เป็นคุณภาพชีวิต นับตั้งแต่สภาพแวดล้อมที่เกื้อกูลชีวิต รวมถึงอาคารสถานที่ที่มั่นคง ปลอดภัย และเป็นพื้นที่ทางกายภาพที่เหมาะสมกับการทำกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรม

๒. ระบบนิเวศคุณธรรม และพื้นที่ทางสังคม เป็นพื้นที่ของการปฏิสัมพันธ์ การปฏิบัติตนเพื่อสะท้อนการมีคุณธรรมจริยธรรม ทั้งที่เป็นข้อตกลงภายในครอบครัว และ / หรือชุมชน มาตรการ / นโยบาย / เจตนารมณ์ของหน่วยงาน และการจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรม ตลอดจนพื้นที่สร้างสรรค์ทั้งสื่อกระแสหลัก และสื่อออนไลน์ เป็นการสร้างประสบการณ์ร่วมจากการดำเนินการตามข้อตกลงหรือการทำกิจกรรม ทำให้เกิดการรับรู้ เข้าใจ นำไปปฏิบัติ เห็นคุณค่าของการปฏิบัติตนที่สะท้อนการมีคุณธรรมในการดำเนินชีวิต

๓. กิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมหรือการทำความดี ที่เปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้สะท้อนการมีคุณธรรมจริยธรรมของตน ทั้งที่เป็นกิจกรรมภายในและภายนอกหน่วยงาน เช่น การประหยัดพลังงานและทรัพยากร การจัดการขยะ และ Zero Waste การสร้างพื้นที่สีเขียว การปลูกป่าและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การแสดงออกและส่งต่อคุณค่าของวันสำคัญต่าง ๆ ที่หน่วยงานเข้าร่วม การทำบุญวันสำคัญทางศาสนา และกิจกรรมจิตอาสา เป็นต้น

กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ ๑ วางระบบรากฐานการส่งเสริมคุณธรรมของสถาบันการศึกษาในสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก

กลยุทธที่ ๒ ขับเคลื่อนหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขเป็นองค์กรคุณธรรมต้นแบบ ด้วยการนำคุณธรรม ๕ ประการ ได้แก่ พอเพียง วินัย สุจริต จิตอาสา กตัญญู มาเป็นคุณค่าหลักในการดำเนินชีวิต

กลยุทธ์ที่ ๓ ขับเคลื่อนกลไกชมรมจริยธรรมของหน่วยงานในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค เป็นองค์กรคุณธรรมต้นแบบ ด้วยการนำคุณธรรม ๕ ประการ ได้แก่ พอเพียง วินัย สุจริต จิตอาสา กตัญญู มาเป็นคุณค่าหลักในการดำเนินชีวิต

กลยุทธ์ที่ ๔ สร้างระบบนิเวศคุณธรรม ส่งเสริมพื้นที่สังคม / สาธารณะ ทั้งที่เป็นพื้นที่กายภาพ หรือพื้นที่สื่อสังคมออนไลน์ โดยให้มีกิจกรรมที่แสดงออกถึงกิจกรรมการส่งเสริมคุณธรรม การทำความดีอย่างเป็นระบบตั้งแต่ระดับบุคคลถึงระดับหน่วยงาน โดยใช้ประโยชน์จากความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

กลยุทธ์ที่ ๕ ส่งเสริมคุณธรรมหรือการทำความดี ที่เปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้สะท้อนการมีคุณธรรมจริยธรรมของตนทั้งที่เป็นกิจกรรมภายในและภายนอกหน่วยงาน และกิจกรรมการทำความดีด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนาตามกลยุทธ์สู่การปฏิบัติ

กลยุทธที่ ๑ วางระบบรากฐานการส่งเสริมคุณธรรมของสถาบันการศึกษาในสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก

ลำดับ	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานขับเคลื่อน
๑	พัฒนาระบบการเรียนการสอน โดยบรรจุคุณธรรม ๕ ประการ ได้แก่ พอเพียง วินัย สุจริต จิตอาสา กตัญญู ทั้งในหลักสูตรและกิจกรรมนอกหลักสูตร ให้ลงมือปฏิบัติจนเป็นพฤตินิสัย เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ที่มีความพร้อมในทุกมิติ ตามมิติทางศาสนา มิติหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และมิติทางวัฒนธรรมไทยที่ดีงาม	- สถาบันพระบรมราชชนก - สถาบันการศึกษาในสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก
๒	ส่งเสริมให้สถาบันการศึกษาในสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก ส่งเสริมการทำความดีอย่างเป็นระบบ ตั้งแต่ระดับบุคคลถึงระดับหน่วยงาน เสริมสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการส่งเสริมคุณธรรม การจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมที่เป็นรูปธรรมอย่างสร้างสรรค์และต่อเนื่อง	- สถาบันพระบรมราชชนก - สถาบันการศึกษาในสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก
๓	ส่งเสริมให้สถาบันการศึกษาในสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก สร้างบรรยากาศสิ่งแวดล้อมที่ส่งเสริมระบบนิเวศคุณธรรม จริยธรรม ให้เป็นองค์กรคุณธรรมต้นแบบ โดยการสร้างพื้นที่และสนับสนุนกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรม หรือการทำความดี ทั้งการสร้างหรือปรับปรุงพื้นที่กายภาพให้เอื้อต่อการจัดกิจกรรม สร้างพื้นที่สังคมให้เกิดข้อตกลงร่วมกัน ทำหน้าที่เป็นพลเมืองดี มีจิตสำนึกในความซื่อสัตย์สุจริต มีวินัย มีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม มีระเบียบ และเคารพกฎหมาย	- สถาบันพระบรมราชชนก - สถาบันการศึกษาในสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก

ลำดับ	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานขับเคลื่อน
๔	ส่งเสริมให้สถาบันการศึกษาในสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก เปิดพื้นที่ทางสังคม / สาธารณะ โดยใช้พื้นที่สื่อสังคมออนไลน์ มีกิจกรรมที่แสดงออกถึงกิจกรรมการส่งเสริมคุณธรรม โดยใช้ประโยชน์จากความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	- สถาบันพระบรมราชชนก - สถาบันการศึกษาในสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก

กลยุทธที่ ๒ ขับเคลื่อนหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขเป็นองค์กรคุณธรรมต้นแบบ ด้วยการนำคุณธรรม ๕ ประการ ได้แก่ พอเพียง วินัย สุจริต จิตอาสา กตัญญู มาเป็นคุณค่าหลักในการดำเนินชีวิต

ลำดับ	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานขับเคลื่อน
๑	ส่งเสริมให้หน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข เป็นองค์กรคุณธรรมต้นแบบ ด้วยการนำคุณธรรม ๕ ประการ ได้แก่ พอเพียง วินัย สุจริต จิตอาสา กตัญญู และนำหลักธรรมทางศาสนา หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และวิถีวัฒนธรรมไทยที่ดีงาม มาเป็นคุณค่าหลักในการดำรงชีวิต เป็นหลักคิดและการพัฒนาให้ปรากฏชัดเป็นรูปธรรม	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข
๒	ส่งเสริมผู้นำคุณธรรม / ผู้นำการเปลี่ยนแปลง และต้นแบบที่ดีทั้งระดับบุคคล ระดับองค์กร ยกย่องผู้นำที่นำคุณธรรม ๕ ประการ ได้แก่ พอเพียง วินัย สุจริต จิตอาสา กตัญญู มาเป็นคุณค่าหลักในการดำเนินชีวิต และมุ่งเน้นผู้นำที่มีจิตสาธารณะและจิตอาสา มีความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข
๓	ส่งเสริม ยกย่อง เชิดชูบุคคลที่มีคุณธรรม จริยธรรม นำคุณธรรม ๕ ประการ ได้แก่ พอเพียง วินัย สุจริต จิตอาสา กตัญญู มาเป็นคุณค่าหลักในการดำเนินชีวิต โดยการให้รางวัลเพื่อเป็นการยกย่องผลจากการประกอบคุณงามความดีอย่างสม่ำเสมอ สามารถเป็นตัวอย่าง เป็นแบบอย่างแก่บุคคลอื่นในหน่วยงานให้ยึดถือเป็นแบบอย่างได้ และร่วมสร้างแรงบันดาลใจให้คนเป็นคนดี	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข

ลำดับ	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานขับเคลื่อน
๔	ส่งเสริม ยกย่อง เชิดชูองค์กร / กลุ่มงาน ด้านการส่งเสริมคุณธรรม	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข
๕	ส่งเสริมการจัดระบบเครดิตสังคม (Social Credit) ส่งเสริมการให้ด้วยพลังเชิงบวก เพื่อให้บุคลากรเกิดคุณธรรมจิตอาสา	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข
๖	หน่วยงานกำหนดเป็นนโยบายในการพัฒนาองค์กรคุณธรรม และส่งเสริมให้บุคลากรทุกระดับประพฤติปฏิบัติตามหลักคุณธรรม และจรรยาบรรณของทุกวิชาชีพ โดยมีหลักสูตรการศึกษาและฝึกอบรมเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ไม่ใช่เพื่อเลื่อนวิทยฐานะ	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข
๗	นำค่านิยมของบุคลากรกระทรวงสาธารณสุข “MOPH” มาเป็นบรรทัดฐานทางคุณธรรมในการประพฤติปฏิบัติทางคุณธรรมในการประพฤติปฏิบัติตนของบุคลากรกระทรวงสาธารณสุข	- กองยุทธศาสตร์และแผนงาน สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข - ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข
๘	ส่งเสริมและสนับสนุนการขยายงานในหน่วยงานที่เริ่มดำเนินการเป็นองค์กรคุณธรรมให้เกิดความต่อเนื่องและเปิดโอกาสการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และนำการจัดการความรู้ การถอดบทเรียนมาใช้อย่างเป็นระบบ	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข
๙	ส่งเสริม สนับสนุนให้มีการพัฒนาองค์กรคุณธรรมด้วยการกำหนดการดำเนินการองค์กรคุณธรรมอย่างต่อเนื่องทุกปี	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข
๑๐	กำกับ ติดตามผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง โดยใช้การนิเทศที่เสริมพลัง (Empowerment) เสริมสร้างการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข

ลำดับ	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานขับเคลื่อน
๑๑	ส่งเสริมให้ผู้บริหารและบุคลากรในหน่วยงานเข้าร่วมกิจกรรมวันสำคัญทางศาสนาที่ตนนับถือ ตามแบบคุณธรรมวิถีใหม่ (MOPH Moral in New Normal) ที่สอดคล้องกับวิกฤติโรคอุบัติใหม่ที่อาจเกิดขึ้น และนำหลักคำสอนไปปฏิบัติอย่างจริงจัง ได้แก่ ๘.๑ กิจกรรมเทิดทูนสถาบันชาติ ๘.๒ กิจกรรมเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์ ๘.๓ กิจกรรมสำคัญทางศาสนาของแต่ละศาสนา ๘.๔ อื่น ๆ	**ส่วนกลาง** - กองกลาง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ดำเนินการงานพิธีการและพิธีกรรมทางศาสนา - ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข ดำเนินการตามแนวทางของกรมการศาสนากำหนดในแต่ละกิจกรรมวันสำคัญทางศาสนา และประสานทุกส่วนราชการในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขดำเนินการและรวบรวมรายงานผลการดำเนินงานไปยังกรมการศาสนา
๑๒	ส่งเสริมให้หน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข สร้างบรรยากาศสิ่งแวดล้อมที่ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ให้เป็นองค์กรคุณธรรมต้นแบบ โดยการสร้างพื้นที่และสนับสนุนกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรม หรือการทำความดี ทั้งการสร้างหรือปรับปรุงพื้นที่กายภาพให้เอื้อต่อการจัดกิจกรรม ส่งเสริมพื้นที่สังคมให้เกิดข้อตกลงร่วมกัน ทำหน้าที่เป็นพลเมืองดี มีจิตสำนึกในความซื่อสัตย์สุจริต มีวินัย มีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม มีระเบียบ และเคารพกฎหมาย	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข
๑๓	ใช้พลัง “บวร” เป็นส่วนหนึ่งในการขับเคลื่อนองค์กรคุณธรรมต้นแบบ	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข

กลยุทธที่ ๓ ขับเคลื่อนกลไกชมรมจริยธรรมของหน่วยงานในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค เป็นองค์กรคุณธรรมต้นแบบ ด้วยการนำคุณธรรม ๕ ประการ ได้แก่ พอเพียง วินัย สุจริต จิตอาสา กตัญญู มาเป็นคุณค่าหลักในการดำเนินชีวิต

ลำดับ	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานขับเคลื่อน
๑	ส่งเสริมให้หน่วยงานในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค นำคุณธรรม ๕ ประการ ได้แก่ พอเพียง วินัย สุจริต จิตอาสา กตัญญู และนำหลักธรรมทางศาสนา ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และวิถีวัฒนธรรมไทยที่ดีงาม มาเป็นคุณค่าหลักในการดำรงชีวิต เป็นหลักคิดและการพัฒนาให้ปรากฏชัดเป็นรูปธรรม ขับเคลื่อนให้เป็นองค์กรคุณธรรมต้นแบบผ่านกลไกชมรมจริยธรรม	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค - สำนักงานเขตสุขภาพ
๒	ส่งเสริมผู้นำคุณธรรม / ผู้นำการเปลี่ยนแปลง และต้นแบบที่ดีทั้งระดับบุคคล ระดับองค์กร ยกย่องผู้นำที่นำคุณธรรม ๕ ประการ ได้แก่ พอเพียง วินัย สุจริต จิตอาสา กตัญญู มาเป็นคุณค่าหลักในการดำเนินชีวิต และมุ่งเน้นผู้นำที่มีจิตสาธารณะและจิตอาสา มีความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค - สำนักงานเขตสุขภาพ
๓	ส่งเสริม ยกย่อง เชิดชูบุคคลที่มีคุณธรรม จริยธรรม นำคุณธรรม ๕ ประการ ได้แก่ พอเพียง วินัย สุจริต จิตอาสา กตัญญู มาเป็นคุณค่าหลักในการดำเนินชีวิต โดยการให้รางวัลเพื่อเป็นการยกย่องผลจากการประกอบคุณงามความดีอย่างสม่ำเสมอ สามารถเป็นตัวอย่าง เป็นแบบอย่างแก่บุคคลอื่นในหน่วยงานให้ยึดถือเป็นแบบอย่างได้ และร่วมสร้างแรงบันดาลใจให้คนเป็นคนดี	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค - สำนักงานเขตสุขภาพ
๔	ส่งเสริม ยกย่อง เชิดชูองค์กร / กลุ่มงาน ด้านการส่งเสริมคุณธรรม	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค - สำนักงานเขตสุขภาพ

ลำดับ	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานขับเคลื่อน
๕	ส่งเสริมการจัดระบบเครดิตสังคม (Social Credit) ส่งเสริมการให้ด้วยพลังเชิงบวก เพื่อให้บุคลากรเกิดคุณธรรมจิตอาสา	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค - สำนักงานเขตสุขภาพ
๖	นำค่านิยมของบุคลากรกระทรวงสาธารณสุข “MOPH” มาเป็นบรรทัดฐานทางคุณธรรมในการประพฤติปฏิบัติทางคุณธรรมในการประพฤติปฏิบัติตนของบุคลากรกระทรวงสาธารณสุข	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค - สำนักงานเขตสุขภาพ
๗	กำกับ ติดตามผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง โดยใช้การนิเทศที่เสริมพลัง (Empowerment) เสริมสร้างการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค - สำนักงานเขตสุขภาพ
๘	ส่งเสริมให้ชมรมจริยธรรมให้เป็นองค์กรคุณธรรมต้นแบบ โดยการสร้างบรรยากาศสิ่งแวดล้อม พื้นที่ ที่ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และสนับสนุนกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรม หรือการทำความดีทั้งการสร้างหรือปรับปรุงพื้นที่กายภาพให้เอื้อต่อการจัดกิจกรรม ส่งเสริมพื้นที่สังคมให้เกิดข้อตกลงร่วมกัน ทำหน้าที่เป็นพลเมืองดี มีจิตสำนึกในความซื่อสัตย์สุจริต มีวินัยมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม มีระเบียบ และเคารพกฎหมาย	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค - สำนักงานเขตสุขภาพ
๙	ใช้พลัง “บวร” เป็นส่วนหนึ่งในการขับเคลื่อนชมรมจริยธรรมของหน่วยงาน	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค - สำนักงานเขตสุขภาพ

ลำดับ	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานขับเคลื่อน
๑๐	ส่งเสริมให้ผู้บริหารและบุคลากรในหน่วยงานเข้าร่วมกิจกรรมวันสำคัญทางศาสนาที่ตนนับถือ ตามแบบคุณธรรมวิถีใหม่ (MOPH Moral in New Normal) ที่สอดคล้องกับวิกฤติโรคอุบัติใหม่ และนำหลักคำสอนไปปฏิบัติอย่างจริงจัง ได้แก่ ๘.๑ กิจกรรมเทิดทูนสถาบันชาติ ๘.๒ กิจกรรมเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์ ๘.๓ กิจกรรมสำคัญทางศาสนาของแต่ละศาสนา ๘.๔ อื่น ๆ	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค - สำนักงานเขตสุขภาพ

กลยุทธ์ที่ ๔ สร้างระบบนิเวศคุณธรรม ส่งเสริมพื้นที่สังคม / สาธารณะ ทั้งที่เป็นพื้นที่กายภาพ หรือพื้นที่สื่อสังคมออนไลน์ โดยให้มีกิจกรรมที่แสดงออกถึงกิจกรรมการส่งเสริมคุณธรรม การทำความดีอย่างเป็นระบบตั้งแต่ระดับบุคคลถึงระดับหน่วยงาน โดยใช้ประโยชน์จากความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

ลำดับ	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานขับเคลื่อน
๑	สร้างระบบนิเวศคุณธรรม และส่งเสริมให้หน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขเปิดพื้นที่ทางสังคม / สาธารณะ โดยใช้พื้นที่สาธารณะ และสื่อสังคมออนไลน์ มีกิจกรรมที่แสดงออกถึงกิจกรรมการส่งเสริมคุณธรรม โดยใช้ประโยชน์จากความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข - สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค - สำนักงานเขตสุขภาพ
๒	นำระบบเครดิตทางสังคม (Social Credit) มาเป็นเครื่องมือในการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมในสังคมกระทรวงสาธารณสุขในลักษณะ “คนดีมีที่ยืน ความดีมีพื้นที่ในสังคม”	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข - สำนักงานเขตสุขภาพ
๓	ส่งเสริมระบบเครือข่ายทางสังคมคุณธรรมให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ร่วมสร้างกลไกการมีส่วนร่วม การสื่อสารข้อมูลการเผยแพร่รูปธรรมความสำเร็จในรูปแบบวิถีใหม่	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข

ลำดับ	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานขับเคลื่อน
		- สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค - สำนักงานเขตสุขภาพ
๔	เปิดโอกาสให้บุคลากรมีการแสดงความยินดีต่อพฤติกรรมของคนดี หรือผลงานเป็นที่ประจักษ์ต่อพื้นที่สาธารณะและสื่อสังคมออนไลน์	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข - สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค - สำนักงานเขตสุขภาพ
๕	การวางระบบคัดเลือกคนดีและผลงานของหน่วยงานอย่างโปร่งใส ยุติธรรม ปราศจากอคติ และเผยแพร่ต่อสาธารณะ	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข - สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค - สำนักงานเขตสุขภาพ
๖	การนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบันทึกและรวบรวมข้อมูลบุคลากร หน่วยงานด้านองค์กรคุณธรรม ชมรมจริยธรรม และเผยแพร่ต่อสาธารณะ สามารถเข้าถึงข้อมูลได้โดยง่าย	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข - สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค - สำนักงานเขตสุขภาพ

กลยุทธ์ที่ ๕ ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม หรือการทำความดี ที่เปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้สะท้อนการมีคุณธรรมจริยธรรมของตนทั้งที่เป็นกิจกรรมภายใน และภายนอกหน่วยงาน และกิจกรรมการทำความดีด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ลำดับ	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานขับเคลื่อน
๑	ส่งเสริมกิจกรรมแกนนำกัลยาณมิตร หรือกระบวนการเรียนรู้ของเครือข่ายการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และการทำความดี เพื่อขยายผล	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข - สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค - สำนักงานเขตสุขภาพ
๒	ส่งเสริมการนำคุณธรรมเพื่อจิตอาสา และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่น การประหยัดพลังงานและทรัพยากร การจัดการขยะ และ Zero Waste การสร้างพื้นที่สีเขียว การปลูกป่า และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข - สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค - สำนักงานเขตสุขภาพ

หมายเหตุ

ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข หมายถึง ส่วนราชการระดับกรมทุกกรม หน่วยงานของรัฐภายใต้กำกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข องค์การมหาชน รัฐวิสาหกิจ

แผนย่อยที่ ๒ เพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ ระบบ และกลไกการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม

แผนย่อยนี้ มุ่งเน้นการสนับสนุนทรัพยากรการเรียนรู้ โดยการเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ทักษะชีวิต พัฒนาในบุคลากรในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรมจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตบนฐานชีวิตวิถีใหม่ ให้มีพฤติกรรมและทักษะชีวิตที่สะท้อนคุณธรรมจริยธรรม ส่งเสริมระบบการจัดการการเรียนรู้ที่เป็นกระบวนการภายในหน่วยงาน เผยแพร่งานวิชาการผ่านช่องทางต่าง ๆ นอกจากนี้ พัฒนาระบบและกลไกการขับเคลื่อนและส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ครอบคลุมถึงกฎหมาย มาตรการ นโยบายรัฐบาล ที่เป็นกลไกกระตุ้นหรือสร้างแรงจูงใจให้หน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขร่วมพัฒนาระบบและขับเคลื่อนและส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม

กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ ๑ เพิ่มประสิทธิภาพกระบวนการจัดการการเรียนรู้คุณธรรมจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตบนฐานชีวิตวิถีใหม่

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาเกณฑ์การประเมินองค์กรคุณธรรมอย่างเป็นรูปธรรม

กลยุทธ์ที่ ๓ ยกระดับคะแนนการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (ITA)

แนวทางการพัฒนาตามกลยุทธ์สู่การปฏิบัติ

กลยุทธที่ ๑ เพิ่มประสิทธิภาพกระบวนการจัดการการเรียนรู้คุณธรรมจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต

ลำดับ	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานขับเคลื่อน
๑	จัดให้มีการเรียนรู้เรื่อง คุณธรรมจริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต และการรักษาวินัยแก่ข้าราชการพลเรือน พนักงานราชการ พนักงานกระทรวงสาธารณสุข และเจ้าหน้าที่ของรัฐทุกประเภท บนฐานชีวิตวิถีใหม่	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข - สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค - สำนักงานเขตสุขภาพ

ลำดับ	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานขับเคลื่อน
๒	กำหนดให้มีหน่วยงาน ผู้บริหาร ผู้รับผิดชอบงานเกี่ยวกับงานด้านการเสริมสร้างวินัย และรักษาจริยธรรม ประจำหน่วยงาน	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข - สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค - สำนักงานเขตสุขภาพ
๓	พัฒนาระบบบริหารบุคคลให้โปร่งใส เป็นธรรม และมีประสิทธิภาพเป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบที่เกี่ยวข้อง โดยมีระบบการสรรหา คัดเลือก แต่งตั้ง โยกย้าย ปราศจากการใช้ดุลยพินิจ มีหลักฐานการพิจารณาที่ปรากฏเป็นลายลักษณ์อักษร ชัดเจน เปิดเผยได้ เพื่อให้ระบบราชการสามารถตัดสรรได้ทั้งคนดี คนเก่ง มีคุณธรรม และศักยภาพสูงเข้ามาปฏิบัติราชการ	- ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข - สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค - สำนักงานเขตสุขภาพ
๔	๔.๑ เสริมสร้างการเคารพสิทธิมนุษยชนและจริยธรรมที่เป็นสากลที่เคารพสิทธิมนุษยชนและศักดิ์ศรีของผู้ปฏิบัติงาน เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๖๓ ที่เห็นชอบมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศในการทำงาน และตามกฎ ก.พ. ว่าด้วยการกระทำการอันเป็นการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศ พ.ศ. ๒๕๖๓ ๔.๒ จัดให้มีกลไกการรับเรื่องร้องเรียนการทุจริตและประพฤติมิชอบ การล่วงละเมิดทางเพศหรือคุกคามทางเพศในที่ทำงาน การร้องทุกข์ หารือข้อปัญหาหรือข้อกังวลใจ คุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณ ของผู้บังคับบัญชาและผู้ร่วมงาน ทั้งการร้องเรียนผ่านหน่วยงานโดยตรง ผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ และมีมาตรการในการคุ้มครองและรักษาความลับของผู้ร้องเรียน	- ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข - สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค - สำนักงานเขตสุขภาพ
๕	ใช้ทฤษฎีชวนปรับเปลี่ยนพฤติกรรมอย่างแนบเนียน (Nudge Theory) เพื่อออกแบบการตัดสินใจทางความคิด (Choice Architecture) อันก่อให้เกิดการปรับเปลี่ยนมาสู่พฤติกรรมทางจริยธรรมที่พึงประสงค์	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข

กลยุทธที่ ๒ พัฒนาแนวทางการประเมินองค์กรคุณธรรมอย่างเป็นรูปธรรม

ลำดับ	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานขับเคลื่อน
๑	พัฒนาแนวทางการประเมินองค์กรคุณธรรมอย่างเป็นรูปธรรม ที่สอดคล้องกับเกณฑ์การประเมินองค์กร ชุมชน อำเภอ จังหวัดคุณธรรม ของกรมการศาสนา	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข
๒	นำแนวทางการประเมินองค์กรคุณธรรมอย่างเป็นรูปธรรม ที่สอดคล้องกับเกณฑ์การประเมินองค์กร ชุมชน อำเภอ จังหวัดคุณธรรม ของกรมการศาสนา ให้หน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ใช้เป็นเกณฑ์ในการประเมินองค์กรคุณธรรมต้นแบบ	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข - สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค - สำนักงานเขตสุขภาพ

กลยุทธที่ ๓ ยกระดับคะแนนการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (ITA)

ลำดับ	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานขับเคลื่อน
๑	กำหนดให้หน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (ITA) ตามที่สำนักงาน ป.ป.ช. กำหนด	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข
๒	ขับเคลื่อนให้การประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (ITA) ตามที่สำนักงาน ป.ป.ช. กำหนด เป็นตัวชี้วัดระดับกระทรวง ตัวชี้วัดผู้บริหารทุกระดับ และตัวชี้วัดการขับเคลื่อนนโยบายมุ่งเน้นแต่ละปี	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข

ลำดับ	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานขับเคลื่อน
๓	ร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้การยกระดับให้หน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข มีคะแนนการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (ITA) ในระดับ AA	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข
๔	ส่งเสริมยกย่อง เชิดชู หน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขที่มีคะแนนการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (ITA) ในระดับ A ถึงระดับ AA	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข
๕	กำหนดให้มีมาตรการที่สอดรับกับการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (ITA) ขับเคลื่อนให้มาตรการที่กำหนดมีการใช้บังคับอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข

หมายเหตุ

ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข หมายถึง ส่วนราชการระดับกรมทุกกรม หน่วยงานของรัฐภายใต้กำกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข องค์การมหาชน รัฐวิสาหกิจ

แผนย่อยที่ ๓ ส่งเสริมให้กระทรวงสาธารณสุขเป็นแบบอย่างการส่งเสริมองค์กรคุณธรรมต้นแบบ

แผนย่อยนี้ มุ่งเน้นการสร้างนวัตกรรมด้านการส่งเสริมคุณธรรม นำการพัฒนาองค์กรคุณธรรม สร้างความเข้มแข็งของเครือข่าย และขยายความร่วมมือจากภาคส่วนอื่น ๆ และพัฒนาระบบฐานข้อมูลด้านองค์กรคุณธรรมทั้งบุคคล หน่วยงานต้นแบบ ชมรมจริยธรรม มุ่งเน้นการเผยแพร่ต่อสาธารณะอย่างเป็นระบบ ข้อมูลสามารถเข้าถึงได้โดยง่าย

กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ ๑ สร้างนวัตกรรมด้านการส่งเสริมองค์กรคุณธรรมต้นแบบ

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาความเข้มแข็งของเครือข่าย และขยายความร่วมมือจากภาคส่วนอื่น ๆ

กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาระบบฐานข้อมูลด้านองค์กรคุณธรรมอย่างเป็นระบบ

แนวทางการพัฒนาตามกลยุทธ์สู่การปฏิบัติ

กลยุทธที่ ๑ สร้างนวัตกรรมด้านการส่งเสริมองค์กรคุณธรรมต้นแบบ

ลำดับ	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานขับเคลื่อน
๑	สนับสนุนบุคคลและหน่วยงานในการสร้างผลงานด้านคุณธรรม จริยธรรม เช่น การสร้างหลักสูตร การอบรม การออกแบบกระบวนการ กิจกรรมการเรียนการสอน การจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ผลงานดีเด่นด้านคุณธรรม จริยธรรม เพื่อให้เกิดแนวทางการปฏิบัติที่ดี กายอมรับ และการขยายผลอย่างต่อเนื่อง	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - สำนักบริหารยุทธศาสตร์สุขภาพดีวิถีชีวิตไทย สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข - ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข - สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค - สำนักงานเขตสุขภาพ
๒	สนับสนุนให้มีการจัดช่องทางพัฒนาสร้างสรรค์ ประกาศคุณความดีกับบุคคล / หน่วยงานที่สรรสร้างความดีงามแก่ส่วนรวมในรูปแบบต่าง ๆ เช่น เวทีตลาดนัดคุณธรรม การประชุมสัมมนาวิชาการ การมอบประกาศเกียรติคุณในวาระต่าง ๆ	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข

ลำดับ	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานขับเคลื่อน
		- สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค - สำนักงานเขตสุขภาพ
๓	การรวบรวมองค์ความรู้จากผลงานการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมในหน่วยงาน / องค์กร ซึ่งขับเคลื่อนอย่างเป็นระบบ โดยใช้รูปแบบการวิจัยหรือการจัดการความรู้อย่างเป็นระบบ เช่น การถอดบทเรียน การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การพัฒนาต่อยอดองค์ความรู้ ให้เกิดความต่อเนื่อง	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข - สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค - สำนักงานเขตสุขภาพ
๔	วางแผนการจัดระบบการคัดเลือกคนดี และผลงานของหน่วยงานอย่างโปร่งใส ยุติธรรม ปราศจากอคติ และเปิดเผยต่อสาธารณะ	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข - สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค - สำนักงานเขตสุขภาพ

กลยุทธที่ ๒ พัฒนาความเข้มแข็งของเครือข่าย และขยายความร่วมมือจากภาคส่วนอื่น ๆ

ลำดับ	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานขับเคลื่อน
๑	สนับสนุนการดำเนินงานเครือข่ายคุณธรรม จริยธรรม เพื่อให้เป็นค่านิยม / สังคม-วัฒนธรรม	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข - สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค - สำนักงานเขตสุขภาพ

ลำดับ	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานขับเคลื่อน
๒	ส่งเสริมแกนนำกัลยาณมิตร หรือกระบวนการการเรียนรู้ของเครือข่าย เพื่อต่อยอดและขยายผล	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข - สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค - สำนักงานเขตสุขภาพ
๓	สร้างรูปแบบความร่วมมือเพื่อพัฒนาคุณธรรมกับหน่วยงานอื่น เช่น การลงนามความร่วมมือในการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม หรือมาตรฐานทางจริยธรรม	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข - สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค - สำนักงานเขตสุขภาพ
๔	การกำหนดแนวทางความร่วมมือกับหน่วยงาน หรือภาคส่วนอื่น ๆ ที่มุ่งเน้นคุณธรรม จริยธรรม และสังคม-วัฒนธรรม	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข - สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค - สำนักงานเขตสุขภาพ
๕	เปิดโอกาสให้บุคลากรแสดงความยินดีต่อพฤติกรรมของคนดี หรือผลงานวิชาการด้านคุณธรรม จริยธรรม ต่อสาธารณะ	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข

ลำดับ	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานขับเคลื่อน
		- สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค - สำนักงานเขตสุขภาพ
๖	ผลักดันให้เกิดความร่วมมือกับองค์กรที่สนับสนุนทรัพยากรในการพัฒนาองค์กรคุณธรรม	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข

กลยุทธที่ ๓ พัฒนาระบบฐานข้อมูลด้านองค์กรคุณธรรมอย่างเป็นระบบ

ลำดับ	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานขับเคลื่อน
๑	นำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ มาใช้ในการจัดระบบข้อมูลบุคลากร / หน่วยงานด้านองค์กรคุณธรรม จริยธรรม และเผยแพร่ข้อมูลต่อสาธารณะอย่างเป็นระบบ ข้อมูลสามารถเข้าถึงได้โดยง่าย	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข - สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค - สำนักงานเขตสุขภาพ
๒	สนับสนุนให้หน่วยงานจัดทำทำเนียบบุคลากร / หน่วยงานต้นแบบ อย่างเป็นระบบ มีการเผยแพร่และขยายผลอย่างต่อเนื่อง	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข - สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค - สำนักงานเขตสุขภาพ

หมายเหตุ

ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข หมายถึง ส่วนราชการระดับกรมทุกกรม หน่วยงานของรัฐภายใต้กำกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข องค์การมหาชน รัฐวิสาหกิจ

แผนย่อยที่ ๔ ส่งเสริมมาตรฐานทางจริยธรรม และสร้างสังคม-วัฒนธรรม ภายในหน่วยงาน

โดยมุ่งเน้นการส่งเสริมการนำมาตรฐานทางจริยธรรม (Ethical Standard) ประมวลจริยธรรม (Code of Ethics) เป็นกรอบแนวทางการปฏิบัติด้านจริยธรรมในองค์กรให้ชัดเจน ซึ่งถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการขับเคลื่อนการสร้างคุณธรรมและจริยธรรมของบุคลากรในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข การจัดทำข้อกำหนดจริยธรรมซึ่งเป็นข้อตกลงที่ยอมรับร่วมกันภายในหน่วยงานของรัฐ (Ethical Agreement) ที่สอดคล้องกับบทบาทภารกิจของหน่วยงาน สภาพปัญหา และความเสี่ยงทางจริยธรรม เช่น การขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวม (Conflict of Interest : COI) ระบบอุปถัมภ์ การจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ การสร้างสังคม-วัฒนธรรมภายในหน่วยงาน รวมถึงความโปร่งใสและเป็นธรรมในการบริหารจัดการภาครัฐ ซึ่งเป็นข้อตกลงที่ยอมรับร่วมกันภายในหน่วยงาน ประกาศให้ประชาชนทั่วไปโดยได้รับทราบถึงกรอบการปฏิบัติหน้าที่อันเหมาะสมในการให้บริการแก่ประชาชน ขับเคลื่อนงานของรัฐในมิติต่าง ๆ โดยกำหนดจุดเน้นให้มีการส่งเสริมการนำมาตรฐานทางจริยธรรม ประมวลจริยธรรม และข้อกำหนดจริยธรรม เป็นเครื่องมือในการสร้างมาตรฐานทางจริยธรรม และบูรณาการการส่งเสริมจริยธรรมเข้ากับการส่งเสริมคุณธรรม เพื่อสร้างสังคม-วัฒนธรรมภายในหน่วยงาน ให้กระทำในสิ่งที่ถูกต้อง ยึดถือประโยชน์ของส่วนรวมและประชาชนเป็นสำคัญ โดย “ไม่มีข้อยกเว้น ไม่มีข้อกังขา และไม่สูญเปล่า”เพื่อให้ประชาชนมีความเชื่อมั่นศรัทธาในการบริหารราชการ และบุคลากรในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขมากขึ้นห

กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนากลไกการส่งเสริมมาตรฐานทางจริยธรรม การส่งเสริมจริยธรรมในระดับองค์กรให้เชื่อมโยงสอดประสานกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ที่ ๒ บูรณาการงานด้านการส่งเสริมจริยธรรมเข้ากับงานด้านการส่งเสริมคุณธรรม เพื่อสร้างสังคม-วัฒนธรรมภายในหน่วยงาน

แนวทางการพัฒนาตามกลยุทธ์สู่การปฏิบัติ

กลยุทธที่ ๑ พัฒนากลไกการส่งเสริมมาตรฐานทางจริยธรรม การส่งเสริมจริยธรรมในระดับองค์กรให้เชื่อมโยงสอดประสานกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ลำดับ	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานขับเคลื่อน
๑	กำหนดให้มีหน่วยงาน ผู้บริหาร และผู้รับผิดชอบงานเกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาจริยธรรม ประจำหน่วยงาน	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ส่วนราชการระดับกรม
๒	ส่งเสริมบทบาท เสริมสร้างประสิทธิภาพและความเข้มแข็งให้กับคณะกรรมการจริยธรรม ประจำส่วนราชการ	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ส่วนราชการระดับกรม

ลำดับ	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานขับเคลื่อน
๓	จัดให้มีการบูรณาการภารกิจระหว่างคณะกรรมการจริยธรรมประจำส่วนราชการ เพื่อให้การส่งเสริมจริยธรรมในระดับองค์กรเชื่อมโยงสอดประสานกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ส่วนราชการระดับกรม
๔	นำข้อเสนอของคณะกรรมการจริยธรรม ประจำส่วนราชการมาขับเคลื่อนให้เกิดผลในเชิงประจักษ์อย่างต่อเนื่อง	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ส่วนราชการระดับกรม
๕	รายงานผลการดำเนินงานด้านคุณธรรม จริยธรรม การป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ การส่งเสริมคุณธรรมอย่างเป็นระบบ	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ส่วนราชการระดับกรม

กลยุทธ์ที่ ๒ บูรณาการงานด้านการส่งเสริมจริยธรรมเข้ากับงานด้านการส่งเสริมคุณธรรม เพื่อสร้างสังคม-วัฒนธรรมภายในหน่วยงาน

ลำดับ	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานขับเคลื่อน
๑	จัดทำข้อกำหนดจริยธรรม ซึ่งเป็นข้อตกลงร่วมกันภายในหน่วยงาน สอดคล้องกับบทบาทภารกิจ สภาพปัญหาและความเสี่ยงทางจริยธรรม	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ส่วนราชการระดับกรม
๒	จัดทำข้อกำหนดจริยธรรมของส่วนราชการที่รับผิดชอบทุนหมุนเวียนที่ไม่มีสถานะเป็นนิติบุคคลของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ซึ่งมีความเสี่ยงสูงเกี่ยวกับการใช้จ่ายงบประมาณ การใช้อำนาจอนุมัติอนุญาตหรือมีความคาดหวังสูงจากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ส่วนราชการระดับกรมซึ่งรับผิดชอบกองทุนหมุนเวียนที่ไม่มีสถานะเป็นนิติบุคคล
๓	จัดให้มีสื่อการเรียนรู้เพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจ สามารถปฏิบัติตนจนเกิดเป็นพฤติกรรมจริยธรรมในเรื่องพระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. ๒๕๖๒ ประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือน และข้อกำหนดจริยธรรมของส่วนราชการระดับกรมและส่วนราชการระดับกรมซึ่งรับผิดชอบกองทุนหมุนเวียนที่ไม่มีสถานะเป็นนิติบุคคล	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ส่วนราชการระดับกรม

ลำดับ	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานขับเคลื่อน
		- ส่วนราชการระดับกรม ซึ่งรับผิดชอบกองทุนหมุนเวียนที่ไม่มีสถานะเป็นนิติบุคคล
๔	ส่งเสริมให้หน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข สร้างการตระหนักรู้ในพฤติกรรมหรือประเด็นล่อแหลมต่าง ๆ รวมทั้งการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวม ที่อาจนำมาซึ่งการเสื่อมเสียชื่อเสียงขาดความเชื่อถือศรัทธา หรือพฤติกรรมที่ฝ่าฝืนจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานของตนเอง โดยการจัดทำหลักเกณฑ์ วิธีการที่จะใช้ภายในหน่วยงานเพื่อรักษาและส่งเสริมจริยธรรมของหน่วยงานเอง	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข - สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค - สำนักงานเขตสุขภาพ
๕	กำหนดให้มีหน่วยงานที่ให้คำปรึกษา คำแนะนำ และรับเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับปัญหาด้านจริยธรรมหรือพฤติกรรมล่อแหลมต่อการฝ่าฝืนจริยธรรม และเปิดโอกาสให้บุคลากรในสังกัดมีช่องทางในการหารือทางจริยธรรมได้โดยง่าย	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข
๖	ผลักดันให้ผู้บริหารในองค์กร ยอมรับ ปฏิบัติ และร่วมเป็นผู้กระทำการสำคัญในการขับเคลื่อนจริยธรรมให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. ๒๕๖๒ ประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือน และข้อกำหนดจริยธรรมของส่วนราชการอย่างเคร่งครัด	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข - สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค - สำนักงานเขตสุขภาพ
๗	สื่อสารประชาสัมพันธ์เรื่องบทบาทของผู้นำในองค์กรในการเป็นผู้กระทำการส่งเสริมจริยธรรม เพื่อสร้างการรับรู้การทำตามต้นแบบผู้นำ (Leadership Model) เพื่อสร้างขวัญกำลังใจและกระตุ้นให้บุคลากรในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขปฏิบัติตาม	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข

ลำดับ	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานขับเคลื่อน
		- สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค - สำนักงานเขตสุขภาพ
๘	รณรงค์ส่งเสริมให้บุคลากรในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ยึดหลักตามพระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. ๒๕๖๒ ประมวลจริยธรรมข้าราชการพล และข้อกำหนดของส่วนราชการอย่างเคร่งครัด ยึดมั่นในสิ่งที่ถูกต้อง ให้มีการเปิดเผยสิ่งทุจริต (ไม่ทนต่อการทุจริต) การฝ่าฝืนจริยธรรม การให้ข้อมูลเพื่อช่วยเหลือผู้ถูกรังแกโดยไม่เป็นธรรม ไม่ปล่อยปละละเลย	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข - สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค - สำนักงานเขตสุขภาพ
๙	ส่งเสริมรักษามาตรฐานทางจริยธรรม และการเสริมสร้างวินัย โดยให้หน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ให้ความรู้เรื่องการรักษามาตรฐานทางจริยธรรม การเสริมสร้างวินัย เป็นประจำทุกปี แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงาน เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการเสริมสร้างและพัฒนาให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชามีวินัย และป้องกันมิให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชากระทำผิดวินัย	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข - สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ราชการบริหารส่วนภูมิภาค - สำนักงานเขตสุขภาพ
๑๐	นำหลักสูตรการพัฒนาจริยธรรมสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐของสำนักงาน ก.พ. ตามมติคณะกรรมการมาตรฐานทางจริยธรรม (ก.ม.จ.) ในคราวประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ เพื่อยกระดับการรับรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมตามมาตรฐานทางจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ รวมถึงการสร้างวัฒนธรรม ค่านิยมกล้ายืนหยัดกระทำในสิ่งที่ถูกต้องชอบธรรม	- ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข - กองบริหารทรัพยากรบุคคล - วิทยาลัยนักบริหารสาธารณสุข

หมายเหตุ

ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข หมายถึง ส่วนราชการระดับกรมทุกกรม หน่วยงานของรัฐภายใต้กำกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข องค์การมหาชน รัฐวิสาหกิจ

๕.๒ ผลที่ได้รับจากแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

๑. ระบบรากฐานการส่งเสริมคุณธรรมในกระทรวงสาธารณสุข มีความเข้มแข็งและยั่งยืน สอดคล้องกับคุณธรรมบนฐานชีวิตวิถีใหม่

๒. เกิดองค์กรคุณธรรมต้นแบบ องค์กรคุณธรรมต้นแบบโดดเด่น กลุ่มงาน และบุคคลต้นแบบในสังคมกระทรวงสาธารณสุขเพิ่มมากขึ้น

๓. บุคลากรกระทรวงสาธารณสุข มีพฤติกรรมทางจริยธรรมที่ถูกต้องดีงามด้วยคุณธรรมที่พึงประสงค์ มาตรฐานทางจริยธรรม (Ethical Standard) ประมวลจริยธรรม (Code of Ethics) และข้อกำหนดทางจริยธรรม ค่านิยมหลัก MOPH เทิดทูนชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ น้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวันบนฐานชีวิตวิถีใหม่ ดำรงไว้ซึ่งวิถีวัฒนธรรมไทยอย่างมีความสุข มั่นคง มั่นคั่ง และยั่งยืน

๔. กลไกการขับเคลื่อนจริยธรรมในกระทรวงสาธารณสุข มีความเข้มแข็ง มีประสิทธิภาพ สามารถทำงานได้อย่างบรรลุวัตถุประสงค์และเจตนารมณ์ตามที่กฎหมายกำหนด

๕. ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการบูรณาการงานด้านคุณธรรม จริยธรรม ระหว่างหน่วยงาน เกิดสังคม-วัฒนธรรมทางคุณธรรม จริยธรรมในสังคมกระทรวงสาธารณสุข อันเป็นการส่งเสริมการบริหารงานให้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล

๖. ยกระดับการรับรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรม ตามมาตรฐานทางจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ รวมถึงการสร้างวัฒนธรรม ค่านิยมกล้ายืนหยัดกระทำในสิ่งที่ถูกต้องชอบธรรม ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๗. เกิดระบบนิเวศคุณธรรม (Moral Ecosystem) ระบบนิเวศจริยธรรม (Ethics Ecosystem) ในสังคมกระทรวงสาธารณสุขเพิ่มมากขึ้น มีความพร้อมสำหรับวิถีชีวิตในศตวรรษที่ ๒๑

ส่วนที่ ๖

การขับเคลื่อน การติดตามประเมินผล และการบริหารความเสี่ยง

๖.๑ กลไกและการขับเคลื่อนการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

แผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) เป็นแผนปฏิบัติราชการราย ๕ ปี ระดับส่วนราชการ ที่มีความสอดคล้องกับแผนระดับที่ ๑ อันประกอบด้วย ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐ ด้านที่ ๓ การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ด้านที่ ๔ การสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคมและด้านที่ ๖ การปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ แผนระดับที่ ๒ อันประกอบด้วย แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นที่ ๑๐ การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม ประเด็นที่ ๑๑ การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต ประเด็นที่ ๑๕ พลังทางสังคม และประเด็นที่ ๒๑ การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ แผนการปฏิรูปประเทศด้านวัฒนธรรม กีฬา แรงงาน และการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ (ฉบับปรับปรุง) และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) หมุดหมายที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต และนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ รวมทั้งแผนระดับที่ ๓ ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ แผนปฏิบัติการด้านการส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ยุทธศาสตร์ด้านมาตรฐานทางจริยธรรมและการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐ (พ.ศ. ๒๕๖๕-๒๕๗๐) และแผนปฏิบัติราชการด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) เป็นหลัก ดังนั้น การกำหนดกลไกการขับเคลื่อนการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) จึงกำหนดขึ้นภายใต้หลักการ

๑. การใช้กระบวนการการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน

๒. ประสานพลังความร่วมมือจากทุกภาคส่วน เพื่อให้ได้ข้อเสนอในการดำเนินงานเชิงนโยบาย งบประมาณ และองค์ความรู้ด้านวิชาการ

๓. จัดกระบวนการอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง ให้สอดคล้องกับเป้าหมาย ตัวชี้วัดที่กำหนดในแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ตลอดจนคำนึงถึงความสำคัญเร่งด่วนของปัญหา

๔. มีการรายงานผลการดำเนินแผนงาน / โครงการ ตามแผนการปฏิบัติงานของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ภายใต้แผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) อย่างต่อเนื่อง

๕. ใช้กลไกที่มีอยู่ให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด ด้วยการปรับปรุงหรือปรับเปลี่ยนบทบาทหรือกำหนดกลไกการดำเนินงานใหม่เท่าที่จำเป็น

๖.๒ แนวทาง กรอบแนวคิด และรูปแบบการติดตามประเมินผลตามแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

๖.๒.๑ แนวทางของวงจรการบริหาร PDCA

การติดตามและประเมินผล ถือเป็นกระบวนการที่สำคัญยิ่งสำหรับการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) การติดตามและประเมินผล ยึดแนวทางของวงจรการบริหาร PDCA หรือวงจร Deming (Deming Cycle) เนื่องจากกิจกรรมการติดตามและประเมินผลจะช่วยให้ผู้ที่เกี่ยวข้องในห่วงโซ่แห่งการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ทราบถึงผลการดำเนินการ รวมถึงปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นในระหว่างการดำเนินการ ซึ่งช่วยให้ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติสามารถกำหนดแนวทางการแก้ไข ปรับปรุงแผนปฏิบัติการและวิธีการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการของหน่วยงาน ตามระยะเวลาได้อย่างมีประสิทธิภาพและตอบสนองต่อเป้าหมายของแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ได้อย่างตรงจุด อย่างกว้าง ๆ ไว้ ๔ ด้าน ดังนี้

๑. การวางแผน (Plan)

๑.๑ จัดทำแผนงาน /โครงการ ให้มีความครบถ้วน เช่น การกำหนดขั้นตอนการดำเนินงานตามกิจกรรม การกำหนดตัวชี้วัดที่มีความชัดเจนและสามารถวัดผลได้ ควรเชื่อมโยงกับเป้าหมาย ตัวชี้วัดค่าเป้าหมายรวม และแผนย่อยทั้ง ๔ แผนย่อย ตามแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

๑.๒ จัดทำแผนงาน / โครงการ ให้มีความสมบูรณ์ เนื่องจากเป็นส่วนสำคัญในการสนับสนุนการตรวจสอบและการติดตามผลการดำเนินงาน (Check) และการปรับปรุงการดำเนินงาน (Act) เพื่อการพัฒนาปรับปรุงการดำเนินงานได้ในลำดับถัดไป

๑.๓ สร้างการมีส่วนร่วมและตระหนักถึงเป้าหมายของความสำเร็จในการดำเนินการตามแผนงาน / โครงการ

๑.๔ สร้างความเข้าใจถึงการดำเนินงานของแผนงาน / โครงการ นั้น ๆ เพื่อช่วยสร้างความตระหนักถึงเป้าหมายและการดำเนินงานเชิงกลยุทธ์ โดยพิจารณาความสอดคล้องกับเป้าหมาย ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมายรวม และแผนย่อยทั้ง ๔ แผนย่อย ตามแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

๒. การปฏิบัติ (Do)

๒.๑ จัดลำดับความสำคัญของงานในกรณีที่มีภารกิจเร่งด่วนแทรกซ้อน ซึ่งส่งผลต่อความสามารถในการดำเนินงานได้ทันตามแผนงาน / โครงการ ทั้งนี้ ควรคำนึงถึงผลกระทบในทุกระดับที่อาจเกิดขึ้นจากความล่าช้าหรือไม่สามารถดำเนินการได้สำเร็จตามเป้าหมาย

๒.๒ สื่อสาร ชี้แจง และสร้างความเข้าใจต่อบริบทของแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งระบุผู้รับผิดชอบหลัก

๓. การตรวจสอบและติดตามผลการดำเนินงาน (Check)

๓.๑ จัดระบบ / รูปแบบ การติดตามประเมินผลการดำเนินโครงการที่ทันสถานการณ์และเป็นรูปแบบเดียวกัน เช่น การกำหนดตัวชี้วัดที่เป็นรูปธรรมในการวัดความก้าวหน้าของการดำเนินงาน และจัดทำรูปแบบของการรายงานผลการดำเนินงานให้มีความละเอียดและชัดเจนมากยิ่งขึ้น

๓.๒ ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานโดยพิจารณาถึงผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้นจากความล่าช้าหรือไม่สามารถดำเนินโครงการได้บรรลุเป้าหมาย

๓.๓ จัดทำระบบการติดตามและประเมินผลโดยเน้นความรู้ ความเข้าใจ และการตระหนักถึงความสำคัญของการติดตาม และรายงานผลโครงการของเจ้าหน้าที่หรือผู้รับผิดชอบโครงการเป็นหลักสำคัญ

๓.๔ ชี้แจงหรือให้ความรู้เกี่ยวกับการติดตามและประเมินผลแก่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อสนับสนุนกลไกการมีส่วนร่วมในการรายงานผล

๔. การปรับปรุงการดำเนินงาน (Act)

๔.๑ แจ้งปัญหาและระบุสาเหตุ พร้อมเสนอแนวทางในการแก้ไขและดำเนินการตลอดจนกำหนดเวลาที่คาดว่าจะแล้วเสร็จ หากแผนงาน / โครงการ ไม่สามารถดำเนินการได้แล้วเสร็จตามเป้าหมาย

๔.๒ สร้างกลไกสนับสนุนการดำเนินงานโครงการให้แล้วเสร็จตามกำหนดเวลา อาทิ การจัดประชุมอย่างต่อเนื่อง หรือรูปแบบรายงานนำเสนอที่สามารถเห็น Gap ของการปฏิบัติงาน

๔.๓ เสนอแนวทางเพื่อการปรับปรุงหรือทบทวนหรือแก้ไข เพื่อพิจารณาถึงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นต่อการดำเนินงานในภาพรวมของการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

กระบวนการติดตามและประเมินผล จึงเป็นกิจกรรมที่มีความสำคัญมากเนื่องจากกระบวนการติดตามและประเมินผลตามแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) มีวัตถุประสงค์เพื่อรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ซึ่งข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ จะช่วยให้หน่วยงานที่รับผิดชอบในการดำเนินการตามแนวทางการพัฒนาตามแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) สามารถรับทราบผลการดำเนินการรวมถึงปัญหาและอุปสรรคของการดำเนินการเป็นระยะ รวมถึงสามารถวางแผนเพื่อปรับเปลี่ยนทิศทางการดำเนินการให้มีความเหมาะสมต่อทรัพยากร สภาพแวดล้อมในการดำเนินการ ตลอดจนปัจจัยอื่น ๆ ที่เปลี่ยนแปลงไปในระหว่างปี

๖.๒.๒ กรอบแนวคิดดัชนีชี้วัดความสมดุล หรือ Balanced Scorecard

กรอบแนวคิดในการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ได้นำกรอบแนวคิดดัชนีชี้วัดความสมดุล หรือ Balanced Scorecard ของ Robert S. Kaplan and David P. Norton แต่เพื่อให้เหมาะสมกับบริบทของแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) จึงต้องดัดแปลงเกณฑ์ชี้วัดดังกล่าวซึ่งใช้กับภาคเอกชนให้เหมาะสมกับบริบทของแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ซึ่งเป็นแผนปฏิบัติราชการที่ดำเนินการโดยภาครัฐ ประกอบไปด้วย ๔ มิติที่สำคัญ ได้แก่

๑. มิติด้านประสิทธิผลและความคุ้มค่า (Financial Perspective)
๒. มิติด้านผลกระทบต่อประชาชนที่จะได้รับการบริการจากภาครัฐที่มีการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมในหน่วยงาน (Customer Perspective)
๓. มิติด้านประสิทธิภาพของกระบวนการปฏิบัติงาน (Internal Perspective)
๔. มิติด้านการเรียนรู้และการเติบโต (Learning and Growth Perspective)

สามารถสรุปได้ดังนี้

๑. มิติด้านประสิทธิผลและความคุ้มค่า (Financial Perspective)

หมายถึง มุมมองด้านความคุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุดในการดำเนินการตามแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ให้บรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ตามงบประมาณที่ได้รับการจัดสรร

๒. มิติด้านผลกระทบต่อประชาชนที่จะได้รับการบริการจากภาครัฐที่มีการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม (Customer Perspective)

หมายถึง การดำเนินการตามแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ตอบสนองต่อความต้องการสูงสุดต่อประชาชนที่จะได้รับการบริการจากภาครัฐที่มีการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมในหน่วยงานได้

๓. มิติด้านประสิทธิภาพของกระบวนการจัดการ (Internal Perspective)

หมายถึง กระบวนการจัดการซึ่งถือว่าเป็นกิจกรรมภายในของการดำเนินการตามแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ที่ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพมีความเหมาะสมทั้งเวลาและทรัพยากรที่ได้รับ

๔. มิติด้านการเรียนรู้และการเติบโต (Learning and Growth Perspective)

หมายถึง การเรียนรู้และการเติบโตของหน่วยงานที่ดำเนินการตามแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นมิติที่สะท้อนถึงขีดความสามารถ / สมรรถนะในการปฏิบัติการ เพื่อส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ตามแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

๖.๒.๓ รูปแบบการติดตามและประเมินผล

โดยรูปแบบการติดตามและประเมินผลตามแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ได้นำทฤษฎีเชิงระบบ (System Model) มาใช้เป็นรูปแบบในการติดตามและประเมิน

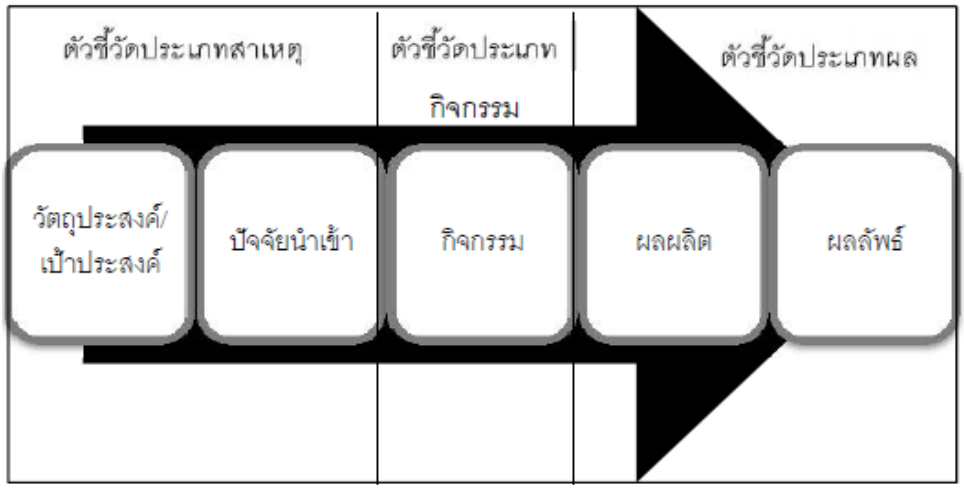

จากรูปแบบการติดตามและประเมินผลดังกล่าวสามารถจำแนกตัวชี้วัดในการประเมินออกเป็น ๓ ประเภท ได้แก่

๑. ตัวชี้วัดประเภทสาเหตุ (Lead Indicator)

การประเมินปัจจัยนำเข้า ซึ่งหมายถึง ทรัพยากรที่นำมาใช้ในการดำเนินการตามแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) อาทิ บุคลากร งบประมาณ เป็นต้น

๒. ตัวชี้วัดกิจกรรม

การประเมินขั้นตอนการดำเนินงาน ตั้งแต่การเริ่มวางแผนการดำเนินงาน การเริ่มดำเนินงานตามแผน ขั้นตอนระหว่างการดำ เนินงาน และขั้นตอนหลังจากเสร็จสิ้นกระบวนการดำเนินงาน

๓. ตัวชี้วัดประเภทผล (Lag Indicator)

การประเมินผลผลิตและผลลัพธ์ ซึ่งเป็นตัวชี้วัดที่สามารถชี้ให้เห็นภาพของการบรรลุวัตถุประสงค์

โดยตัวชี้วัดทั้ง ๓ ประเภท จะมีกรอบแนวคิดดัชนีชี้วัดความสมดุล หรือ Balanced Scorecard ทั้ง ๔ มิติ เป็นประเด็นชี้นำการกำหนดตัวชี้วัดในการติดตามและประเมินผลตามแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) การดำเนินการติดตามและประเมินผลใน ๒ ระดับ ประกอบด้วย

๑. การประเมินภาพรวมของตามแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

๒. การติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามโครงการ กิจกรรม และแนวทางในการดำเนินงาน

๖.๓ การติดตามและประเมินผลตามแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

การติดตามและประเมินผลตามแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ได้กำหนดกลไกการติดตามและประเมินผลของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ดังนี้

๑. ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข เป็นกลไกหลักในการดำเนินงานด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมในระดับกระทรวง ที่รับผิดชอบการขับเคลื่อนงานตามนโยบายรัฐบาล ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐) การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ การสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม การปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต พลังทางสังคม และการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ แผนการปฏิรูปประเทศด้านวัฒนธรรม กีฬา แรงงาน และการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ (ฉบับปรับปรุง) และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) หมุดหมายที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูงมุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ รวมทั้งแผนปฏิบัติการด้านการส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ยุทธศาสตร์ด้านมาตรฐานทางจริยธรรมและการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐ (พ.ศ. ๒๕๖๕-๒๕๗๐) และแผนปฏิบัติการด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ดำเนินการตามหน้าที่

และอำนาจที่กำหนดในกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการ ตามระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

๒. กลุ่มงานจริยธรรม ของส่วนราชการระดับกรม เป็นกลไกการขับเคลื่อนการดำเนินงานด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมในระดับกรม ที่เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๔ ที่เห็นชอบในหลักการแนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพการขับเคลื่อนงานด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และการต่อต้านการทุจริตตามที่สำนักงาน ก.พ. เสนอ (ปัจจุบันอยู่ระหว่างการปรับบทบาทภารกิจ)

๓. หน่วยงานของรัฐในกำกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข องค์การมหาชน และรัฐวิสาหกิจ เป็นกลไกการขับเคลื่อนการดำเนินงานด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมในระดับหน่วยงานของรัฐในกำกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข องค์การมหาชน และรัฐวิสาหกิจ

๔. ราชการบริหารส่วนภูมิภาค ประกอบด้วย สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด โรงพยาบาลศูนย์ โรงพยาบาลทั่วไป สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ และโรงพยาบาลชุมชน เป็นกลไกการขับเคลื่อนการดำเนินงานด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมในระดับภูมิภาค

ด้วยทฤษฎีและแนวทางข้างต้น จึงนำมาซึ่งการดำเนินการติดตามและประเมินผลใน ๒ ระดับ คือ (๑) การประเมินภาพรวมของแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) และ (๒) การติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามมาตรการ โครงการ กิจกรรม และแนวทางในการดำเนินงาน ดังนี้

๑. การประเมินภาพรวมของแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

เป็นการประเมินความสำเร็จของการดำเนินงานตามตัวชี้วัดในภาพรวมของแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) โดยพิจารณาว่ามีความสำเร็จตามเป้าหมาย ตัวชี้วัด แผนย่อยทั้ง ๔ แผนย่อย มากน้อยเพียงใด มีปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงานอย่างไร เพื่อให้สามารถกำหนดแนวทางการแก้ไขปรับปรุงวิธีการดำเนินงานตามกรอบระยะเวลาได้อย่างมีประสิทธิภาพและตอบสนองต่อเป้าหมายของแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ได้อย่างตรงจุด โดยการประเมินภาพรวมนั้นจะเป็นการประเมินเมื่อสิ้นสุดแผนฯ

ผู้รับผิดชอบ ได้แก่ ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข ทำหน้าที่ในการติดตามความก้าวหน้าและประเมินผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) พร้อมทั้งให้ความเห็นและข้อเสนอแนะสำหรับการพัฒนาแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ในระยะต่อไป

๒. การติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามมาตรการ โครงการ กิจกรรม และแนวทางในการดำเนินงาน

เป็นการประเมินผลการดำเนินงานตามมาตรการ โครงการ กิจกรรม และแนวทางในการดำเนินงานของทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข เพื่อให้ทราบว่าการดำเนินงานเป็นไปตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายของโครงการ มีการเบิกจ่ายงบประมาณเป็นไปตามแผนงาน โครงการ กิจกรรม หรือไม่ โดยประเมินผลการดำเนินงานโครงการเป็นรายไตรมาส หรือรอบ ๖ เดือน และรอบ ๑๒ เดือน

ผู้รับผิดชอบ ได้แก่ หน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขทุกหน่วยงานที่เป็นกลไกการขับเคลื่อนการดำเนินงานด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ประเมินผลการดำเนินงานผ่านหน้าเว็บไซต์และระบบที่สำคัญ ดังนี้

๑. รายงานผลการดำเนินงานตามโครงการ กิจกรรม รายไตรมาส หรือรอบ ๖ เดือน และรอบ ๑๒ เดือน บนหน้าเว็บไซต์ของหน่วยงาน

๒. รายงานผลการดำเนินงานตามมาตรการเป็นรายงานประจำปี บนหน้าเว็บไซต์ของหน่วยงาน

๓. รายงานผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการฯ ของหน่วยงานในสังกัดกระทรวง-สาธารณสุข เป็นรายงานประจำปีบนหน้าเว็บไซต์ของหน่วยงาน

๔. รายงานผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการฯ ของหน่วยงานในสังกัดกระทรวง-สาธารณสุข รอบ ๖ เดือน และรอบ ๑๒ เดือน ไปยังกรมการศาสนา กระทรวงวัฒนธรรม

๕. รายงานผลผ่านระบบข้อมูลงบประมาณผ่านระบบติดตามการบริหารยุทธศาสตร์ด้านสุขภาพ (Strategic Management System : SMS)

๖. รายงานผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัดตามคำรับรองการปฏิบัติราชการระดับหน่วยงาน รอบ ๖ เดือน รอบ ๙ เดือน และรอบ ๑๒ เดือน

๖.๔ การบริหารความเสี่ยงและการจัดการความเสี่ยง

การดำเนินงานตามแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) นั้น จะต้องคำนึงถึงความเสี่ยงและภาวะคุกคามที่จะกระทบต่อการดำเนินงานและความสำเร็จตามแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) รวมถึงผลกระทบและโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง (Risk Impact & Risk Likelihood) เพื่อวิเคราะห์และกำหนดแนวทางการจัดการความเสี่ยงที่สามารถควบคุมหรือบริหารจัดการความเสี่ยงได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้มั่นใจว่าความเสี่ยงนั้นจะไม่เกิดผลกระทบต่อความสำเร็จในการบรรลุเป้าหมายของแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ซึ่งจากการวิเคราะห์พบว่ามีความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้น และมีแนวทางการจัดการความเสี่ยง ดังนี้

ความเสี่ยง	แนวทางการจัดการความเสี่ยง
๑. ความเสี่ยงจากการนำแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ไปปฏิบัติอย่างไม่เหมาะสม ไม่เข้าใจแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) อย่างถ่องแท้ หน่วยงานต่าง ๆ ไม่ให้ความร่วมมือและบูรณาการของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขอย่างจริงจัง	๑.๑ ผู้บริหารของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ต้องให้ความสำคัญกับปัญหาคุณธรรม จริยธรรม อย่างจริงจัง ๑.๒ การใช้กลไกขับเคลื่อนอย่างมีส่วนร่วมและบูรณาการโดยการประสานความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ๑.๓ การสร้างความรู้ความเข้าใจกับหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อร่วมขับเคลื่อนตามบทบาทหน้าที่หลักของหน่วยงานผ่านกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การประชุมชี้แจง การประชาสัมพันธ์ในรูปแบบที่หลากหลาย เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจในทิศทาง เป้าหมาย แนวทางการดำเนินงาน บทบาทหน้าที่และขอบเขตความรับผิดชอบของแต่ละหน่วยงาน ตลอดจนแนวทางการทำงานร่วมกัน ๑.๔ การติดตามความก้าวหน้าการดำเนินงาน รวมถึงการให้คำปรึกษาในการแก้ไขปัญหาอุปสรรค และประเมินผลความสำเร็จอย่างต่อเนื่อง
๒. ความเสี่ยงจากการไม่ปฏิบัติตามแผนงาน / โครงการ เนื่องมาจากผู้รับผิดชอบขาดความรู้ที่จะผลักดันให้เกิดการปฏิบัติได้ ขาดสำนึกรับผิดชอบและหน่วยงานขาดกลไกการกำกับติดตาม ดูแล การควบคุมภายในที่เหมาะสม	๒.๑ ปรับปรุง ตรวจสอบการมอบหมายงานเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ และกระจายการมอบหมายงานให้มีความเหมาะสม ๒.๒ จัดทำแผนงาน / โครงการ ที่มีกรอบเวลาและขั้นตอนการปฏิบัติงานที่ชัดเจน ๒.๓ พัฒนาช่องทางที่หลากหลาย เพื่อให้ผู้รับผิดชอบแผนงาน / โครงการ สามารถสื่อสารปัญหาอุปสรรคกับผู้บังคับบัญชาโดยสะดวกและทันกาล ๒.๔ มีระบบตรวจสอบ ติดตาม และรายงานผลต่อผู้บริหาร และระบบการรายงาน ซึ่งต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง

ความเสี่ยง	แนวทางการจัดการความเสี่ยง
๓. **ความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงอย่างพลิกผันเนื่องจากมีการพัฒนาอย่างรวดเร็วแบบก้าวกระโดดของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี** นำมาซึ่งโอกาสที่เปิดกว้างในการขาดซึ่งคุณธรรม จริยธรรม รุนแรงขึ้น หากหน่วยงานที่ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม รวมทั้งภาคเครือข่ายไม่เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว	๓.๑ เสริมสร้างความเข้มแข็งในเรื่องเทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ และสร้างความเชื่อมโยงการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารออนไลน์ระหว่างหน่วยงานส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม เพื่อให้สามารถสกัดกั้นการกระทำที่ขาดคุณธรรม จริยธรรมได้อย่างเท่าทัน ๓.๒ สร้างโอกาสในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของภาคประชาชนโดยสะดวก เพื่อร่วมทำหน้าที่เฝ้าระวังและแจ้งเบาะแสพฤติกรรมจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐได้อย่างมีประสิทธิภาพ
๔ **ความเสี่ยงจากการเกิดภาวะวิกฤติมีโอกาสที่จะส่งผลกระทบอย่างรุนแรงและกว้างขวาง** นำไปสู่ความเสียหายที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วและรุนแรง กระทบต่อความสำเร็จของการดำเนินงานตามปกติ และไม่สามารถดำเนินงานได้บรรลุเป้าหมายตามกรอบระยะเวลาที่ตั้งไว้ เช่น การเกิดภัยพิบัติ โรคติดต่ออุบัติใหม่อย่างรุนแรงที่เกิดขึ้นอย่างไม่คาดคิด ทั้งที่เกิดจากภัยธรรมชาติและจากการกระทำของมนุษย์	๔.๑ ประเมินความเสี่ยงและภัยคุกคามที่มีโอกาสเกิด และส่งผลกระทบอย่างรุนแรงต่อการดำเนินงาน โดยทบทวนกิจกรรมกระบวนการทำงาน รวมถึงระดับผลกระทบของการขับเคลื่อนแผนงาน / โครงการ ในกรณีที่กิจกรรมกระบวนการทำงานดังกล่าวต้องหยุดชะงัก หากเกิดสภาวะวิกฤติ ๔.๒ กำหนดกลยุทธ์ หรือแนวทางในการสร้างความต่อเนื่องของการปฏิบัติงาน เพื่อให้มั่นใจได้ว่าแผนการดำเนินงานมีความพร้อมต่อสภาวะวิกฤติ และมีการปรับปรุงทบทวนกลยุทธ์หรือแนวทางอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้มีความต่อเนื่อง เพื่อให้เท่าทันกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ๔.๓ พัฒนาระบบเฝ้าระวังการเกิดสภาวะวิกฤติ โดยมีการจัดเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง และให้เท่าทันต่อสภาวะการเปลี่ยนแปลง ๔.๔ กำหนดหน่วยงานและผู้รับผิดชอบบริหารความพร้อมต่อสภาวะวิกฤติ มอบหมายให้มีการปฏิบัติตามภารกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ

บรรณานุกรม

กรมการศาสนา กระทรวงวัฒนธรรม. (๒๕๖๑). **คู่มือการขับเคลื่อนแผนแม่บทส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ**. กรุงเทพมหานคร : บริษัทรำไทย เพลส จำกัด.

กรมการศาสนา. กระทรวงวัฒนธรรม. (๒๕๖๓, ออนไลน์). **ศาสนาพราหมณ์-ฮินดู**. เข้าถึงเมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๖๓ จาก http://e-service.dra.go.th/hinduism.php?p=word.

กรมการศาสนา. กระทรวงวัฒนธรรม. (๒๕๖๓, ออนไลน์). **ศาสนาซิกซ์**. เข้าถึงเมื่อวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๖๓ จาก http://www.m-culture.go.th/mculture_th60/download/sikhism.pdf.

กรมการศาสนา กระทรวงวัฒนธรรม. (๒๕๕๔). **ความรู้ศาสนาเบื้องต้น**. กรุงเทพมหานคร : กรมการศาสนา กระทรวงวัฒนธรรม.

คณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ. (๒๕๔๘). **หลักการทรงงานในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว**. กรุงเทพมหานคร : 21 เซ็นจูรี่.

คณะกรรมการส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ. (๒๕๕๙). **แผนแม่บทส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๕๙-๒๕๖๔)**. กรุงเทพมหานคร : กรมการศาสนา กระทรวงวัฒนธรรม.

คณะกรรมการส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ. (๒๕๖๕). **(ร่าง) แผนปฏิบัติการด้านการส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)**. กรุงเทพมหานคร : กรมการศาสนา กระทรวงวัฒนธรรม.

คณะกรรมการส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ. (๒๕๖๑). **การส่งเสริมคุณธรรม “พอเพียง วินัย สุจริต จิตอาสา” สร้างคนดีสู่สังคม**. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์คุณธรรม (องค์การมหาชน).

คณะกรรมการส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ. (๒๕๖๑). **คู่มือการส่งเสริมคุณธรรม “พอเพียง วินัย สุจริต จิตอาสา” สร้างคนดีสู่สังคม**. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์คุณธรรม (องค์การมหาชน).

คณะกรรมการส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ. (๒๕๖๑). . **แผนแม่บทส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๕๙-๒๕๖๔) ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๙ คู่มือการขับเคลื่อนแผนแม่บทส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๕๙-๒๕๖๔)**. กรุงเทพมหานคร : กรมการศาสนา กระทรวงวัฒนธรรม.

ดวงเดือน พันธุมนาวิน. (๒๕๓๘). **ทฤษฎีต้นไม้จริยธรรม : การวิจัยและการพัฒนาบุคคล**. กรุงเทพมหานคร : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

ดวงเดือน พันธุมนาวิน. (๒๕๔๔). **ทฤษฎีต้นไม้จริยธรรม : การวิจัยและการพัฒนาบุคคล**. กรุงเทพมหานคร : สำนักกิจการโรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.

ดวงเดือน พันธุมนาวิน. (๒๕๕๐). **ปกกฎหมายกับพฤติกรรมเชิงจริยธรรม**. วารสารพัฒนาสังคม ๙ (๑) หน้า ๑-๒๙

นงลักษณ์ วิรัชชัย ศจีมาศ ณ วิเชียร และพิสมัย อรทัย. (๒๕๕๑). **การสำรวจและสังเคราะห์ตัวบ่งชี้คุณธรรม จริยธรรม**. ศูนย์คุณธรรม (องค์การมหาชน).

มหาวิทยาลัยมหิดล. **รายงานประเมินผลการดำเนินงานตามแผนแม่บทส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๕๙-๒๕๖๔) ฉบับสมบูรณ์.** กรุงเทพมหานคร : กระทรวงวัฒนธรรม. ๒๕๖๔.

ราชบัณฑิตสถาน. (๒๕๔๒). **พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒**. กรุงเทพมหานคร : อักษรเจริญทัศน์การพิมพ์.

ราชบัณฑิตสถาน. (๒๕๖๓, ออนไลน์). **พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตสถาน พ.ศ. ๒๕๕๔**. เข้าถึงเมื่อวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๓ จาก http://dictionary.orst.go.th/lookup_domain.php.

วศิน อินสระ. (๒๕๔๑). **พุทธจริยศาสตร์**. กรุงเทพมหานคร : ทองกวาว.

วิทย์ วิศทเวทย์. (๒๕๒๖). **จริยศาสตร์เบื้องต้น**. กรุงเทพมหานคร : อักษรเจริญทัศน์.

ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข. **รายงานการประชุมคณะกรรมการจริยธรรม ประจำสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ครั้งที่ ๒/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๖๔**. นนทบุรี. ๒๕๖๔.

สำนักงาน ก.พ.. **ยุทธศาสตร์ด้านมาตรฐานทางจริยธรรมและการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐ (พ.ศ. ๒๕๖๕-๒๕๗๐) (ฉบับเสนอคณะรัฐมนตรี)**. นนทบุรี : สำนักงาน ก.พ.. ๒๕๖๕.

สำนักงานคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ. (๒๕๕๙). **เศรษฐกิจพอเพียง**. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการพิเศษฯ.

สำนักงาน ป.ป.ช.. **(ร่าง) แผนปฏิบัติการด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ระยะที่ ๒ (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)**. นนทบุรี : สำนักงาน ป.ป.ช.. ๒๕๖๕.

สำเนียง ยอดศรี. (๒๕๖๐). **จริยศาสตร์ จริยธรรม และคุณธรรมตามแนวความคิดของนักปรัชญา**. วารสารปรัชญาปริทรรศน์ ปีที่ ๒๒ ฉบับที่ ๒ กรกฎาคม-ธันวาคม ๒๕๖๐.

สุวรรณฐา ลึม และ พระปลัดสมชาย ปโยโค (ดำเนิน). (๒๕๖๒) **แนวทางส่งเสริมกตัญญูกตเวทีในสังคมไทย An Approach for Promoting Katannukatavedi in Thai Society**. Journal of MCU Peace Studies Vol.7 No.2 (March-April 2019). กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อุบล เลี้ยววาริณ. (๒๕๕๑. ออนไลน์). **การวิจัยเพื่อพัฒนาเครื่องมือวัดแบบพหุมิติของจิตลักษณะด้านการรับรู้คุณความดี**. Digital Research Information Center เข้าถึงเมื่อวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๖๕. https://dric.nrct.go.th/Search/SearchDetail/231422

อุบล เลี้ยววาริณ. (๒๕๕๕). **การวิจัยและพัฒนาชุดฝึกความสำนึกรู้คุณเพื่อเสริมสร้างความกตัญญูรู้คุณ ความรับผิดชอบและผลลัพธ์การเรียนรู้ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา**. วารสารวิจัยและพัฒนา ปีที่ ๔ (๒๕๕๕).

ผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา

๑. นายธงชัย กีรติหัตถยากร	รองปลัดกระทรวงสาธารณสุข หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านสนับสนุนงานบริการสุขภาพ
๒. นายรุ่งเรือง กิจผาติ	หัวหน้าที่ปรึกษาระดับกระทรวง ปฏิบัติราชการแทน หัวหน้าศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข

ผู้จัดทำ

๑. นางสาวสุชาฎา วรินทร์เวช	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ
๒. นายพศวีร์ วัชรบุตร	นักทรัพยากรบุคคลปฏิบัติการ
๓. นางสาวกาญจนธัช ศรพรหม	นักทรัพยากรบุคคลปฏิบัติการ
๔. นางสาวเขมรินทร์ อภิสุทธิพงษากุล	นักทรัพยากรบุคคลปฏิบัติการ
๕. นางสาวชนกพร แสนสุด	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการ
๖. นางสาวพรนิดา นาคทับทิม	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการ
๗. นางสาวกันตินันท์ เพียสุพรรณ	นักทรัพยากรบุคคลปฏิบัติการ
๘. นางสาวณิชารีย์ ศรีสิทธิพรหม	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการ
๙. นายนิทัศน์ สนธิเกษตริน	นักทรัพยากรบุคคลปฏิบัติการ
๑๐. นางสาวนงลักษณ์ พูลนาค	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการ
๑๑. นางสาวนันทนิตย์ กุกุดเรือ	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการ
๑๒. นางสาวกันยา หิรัญ	นักวิชาการเงินและบัญชี
๑๓. นางสาวน้ำฝน พยัคคานนท์	นักทรัพยากรบุคคล
๑๔. นางสาวทิพยวรรณ ภูสิงห์ทอง	นักวิเคราะห์นโยบายและแผน
๑๕. นางสาวชัญญกร ลามาลี	นักทรัพยากรบุคคล
๑๖. นางสาวชยาภรณ์ โกสัยพัฒ	นักวิชาการพัสดุ
๑๗. นางสาวกิตติพร ถิระโคตร	นักวิเคราะห์นโยบายและแผน

ห้องปลัดกระทรวงฯ
นพ.โอภาส การย์กวินพงศ์
เลขรับ 4628
วันที่ 17 ต.ค. 2565
เวลา 15.33 น.

ห้องรองปลัดกระทรวงฯ
นพ.ณรงค์ สายวงศ์
เลขรับ 4745
วันที่ 5/10/65
เวลา 12.50

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริตฯ กลุ่มงานยุทธศาสตร์ฯ โทร. ๐ ๒๕๙๐ ๑๓๓๐

ที่ สธ ๐๒๑๗.๐๑/๔๑๔๗ **วันที่** ๓ ตุลาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอความเห็นชอบแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

เรียน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข

เรื่องเดิม

๑. คณะกรรมการส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ ในคราวประชุม ครั้งที่ ๑/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ มีมติเห็นชอบ (ร่าง) แผนปฏิบัติการด้านการส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ซึ่งเป็นแผนระดับที่ ๓ ที่เป็นแผนการพัฒนาเชิงประเด็น (Issue-based) เพื่อให้หน่วยงานทุกภาคส่วนร่วมขับเคลื่อนให้คุณธรรมเป็นคุณค่าหลักนำการพัฒนา ให้เกิดการพัฒนาเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ครบทุกมิติทุกช่วงวัย เป็นคนดี คนเก่ง มีคุณภาพ เข้มแข็ง มีภูมิคุ้มกัน และนำพลังบวกมาสร้างความร่วมมือแก้ปัญหาวิกฤตและเหตุการณ์พลิกผันต่าง ๆ ที่กำลังเผชิญในปัจจุบันและอาจเกิดขึ้นในอนาคต พร้อมไปกับการบรรลุเป้าหมายและตัวชี้วัดของยุทธศาสตร์ชาติ และแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติฯ

๒. ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข ได้จัดทำ (ร่าง) แผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ซึ่งเป็นแผนที่ดำเนินการต่อเนื่องมาจากแผนแม่บทส่งเสริมคุณธรรม กระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) ที่ขยายกรอบเวลาให้ใช้ต่อไปจนถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๕ และจัดการประชุมวิพากษ์ (ร่าง) แผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) เมื่อวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๖๕ ณ โรงแรมทีเค. พาเลซ แอนด์ คอนเวนชั่น ถนนแจ้งวัฒนะ กรุงเทพฯ มีผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งภายในและภายนอกกระทรวงสาธารณสุข ได้ร่วมให้ข้อคิดเห็นต่อ (ร่าง) แผนปฏิบัติราชการฯ อย่างมีส่วนร่วม

๓. แผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ได้ให้ความสำคัญกับความสอดคล้องของแผน ๓ ระดับ ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐ เรื่อง “แนวทางการเสนอแผนเข้าสู่การพิจารณาของคณะรัฐมนตรี” โดยมีความสอดคล้องกับแผนระดับที่ ๑ แผนระดับที่ ๒ และแผนระดับที่ ๓ ที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

แผนระดับที่ ๑ สอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ๓ ประเด็นยุทธศาสตร์ คือ ด้านที่ ๓ การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ด้านที่ ๔ การสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม และด้านที่ ๖ การปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

แผนระดับที่ ๒ สอดคล้องและถ่ายทอดเป้าหมายทั้งระดับภาพรวมและระดับแผนย่อย รวมถึงแนวทางการพัฒนาจากแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นที่ ๑๐ การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม ประเด็นที่ ๑๑ การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต ประเด็นที่ ๑๕ พลังทางสังคม และประเด็นที่ ๒๑ การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ แผนการปฏิรูปประเทศด้านวัฒนธรรม กีฬา แรงงาน และการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ (ฉบับปรับปรุง) และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) หมุดหมายที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต และนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ ไปสู่การปฏิบัติในระดับโครงการ

แผนระดับ...

แผนระดับ ๓ สอดคล้องกับแผนปฏิบัติการด้านการส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ยุทธศาสตร์ด้านมาตรฐานทางจริยธรรมและการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐ (พ.ศ. ๒๕๖๕-๒๕๗๐) และแผนปฏิบัติการด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๕-๒๕๗๐)

แผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) มีแผนย่อยจำนวน ๔ แผนย่อย ประกอบด้วย **แผนย่อยที่ ๑** สร้างสภาพแวดล้อมและพัฒนาหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ให้เป็นองค์กรส่งเสริมการทำความดี เป็นองค์กรคุณธรรมต้นแบบ **แผนย่อยที่ ๒** เพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ ระบบ และกลไกการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม **แผนย่อยที่ ๓** ส่งเสริมให้กระทรวงสาธารณสุขเป็นแบบอย่างการส่งเสริมองค์กรคุณธรรมต้นแบบ **และแผนย่อยที่ ๔** ส่งเสริมมาตรฐานทางจริยธรรม และสร้างสังคม-วัฒนธรรมภายในหน่วยงาน มีเป้าหมายคือ กระทรวงสาธารณสุข เป็นองค์กรคุณธรรมต้นแบบอย่างยั่งยืน หน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข และหน่วยงานในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขผ่านเกณฑ์การประเมินเป็นองค์กรคุณธรรมต้นแบบ และหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขผ่านเกณฑ์การประเมิน ITA เมื่อสิ้นสุดแผน ทั้งนี้ การขับเคลื่อนสู่เป้าหมายดังกล่าวนั้น ประกอบด้วย ๓ ตัวชี้วัด คือ (๑) ร้อยละของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขผ่านเกณฑ์การประเมินเป็นองค์กรคุณธรรมต้นแบบ (๒) ร้อยละของหน่วยงานในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขผ่านเกณฑ์การประเมินเป็นองค์กรคุณธรรมต้นแบบ (๓) ร้อยละของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขผ่านเกณฑ์การประเมิน ITA และ (๔) ดัชนีความสุขคนทำงาน เมื่อสิ้นสุดแผนฯ ทั้งนี้ การขับเคลื่อนสู่เป้าหมายดังกล่าวนั้น ประกอบด้วยตัวชี้วัด ๔ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย ดังนี้

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย				
	ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๗	ปี ๒๕๖๘	ปี ๒๕๖๙	ปี ๒๕๗๐
๑. ร้อยละของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขผ่านเกณฑ์การประเมินเป็นองค์กรคุณธรรมต้นแบบ	๙๐	๙๐	๙๐	๙๐	๙๐
๒. ร้อยละของหน่วยงานในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขผ่านเกณฑ์การประเมินเป็นองค์กรคุณธรรมต้นแบบ	๙๐	๙๐	๙๐	๙๐	๙๐
๓. ร้อยละของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขผ่านเกณฑ์การประเมิน ITA	๙๒	๙๔	๙๔	๙๔	๙๕

มุ่งหวังให้กระทรวงสาธารณสุขมีระบบการบริหารจัดการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมบนฐานชีวิตวิถีใหม่ที่มีความเข้มแข็งและมีความยั่งยืน โดยมีหลักธรรมทางศาสนา ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และวิถีวัฒนธรรมไทยที่ดีงาม เป็นหลักนำทางและหลักคิดในการดำรงชีวิตวิถีใหม่และการพัฒนาให้ปรากฏชัดเป็นรูปธรรมในกระทรวงสาธารณสุข พัฒนาบุคลากรในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขอย่างสมดุลทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา และคุณธรรม จริยธรรม เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีความพร้อมในทุกมิติ ส่งเสริมการทำความดีอย่างเป็นระบบ ตลอดจนเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับหน่วยงานอื่นในการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม

บนฐานคิด ...

บนฐานคิดการรับรู้ถึงเป้าหมาย หรือ Sense of Purpose นั่นคือการรับรู้และสร้างเป้าหมายร่วมกันเพื่อเปลี่ยนแปลงอนาคตของกระทรวงสาธารณสุขไปสู่สิ่งที่ดีขึ้นโดยคำนึงถึงประโยชน์ของส่วนรวมก่อนประโยชน์ของตนเองหรือพวกพ้อง และร่วมมือกันสร้างเป้าหมายของกระทรวงสาธารณสุข ในการทำสิ่งที่ยิ่งใหญ่ร่วมกันด้วยการมองไปข้างหน้า เปลี่ยนแปลงไปสู่สิ่งที่ดีกว่า นำสู่การเป็นกระทรวงคุณธรรม (Moral Ministry of Public Health) ภายใต้คุณธรรม ๕ ประการ นั่นคือ พอเพียง วินัย สุจริต จิตอาสา กตัญญู และค่านิยมของบุคลากรกระทรวงสาธารณสุข “MOPH” โดยให้ค่านิยม “MOPH” ฝังอยู่ในจิตวิญญาณของบุคลากรสาธารณสุขทุกคน ไม่ว่าเป้าหมายการทำงานจะเป็นอย่างไร ก็จะประสบความสำเร็จ

ข้อพิจารณา

ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข ขอเรียนว่า ได้นำข้อคิดเห็นต่อ (ร่าง) แผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) มาแก้ไขปรับปรุง และจัดทำเป็นแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ฉบับสมบูรณ์แล้ว เห็นควรแจ้งทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ทราบ และนำแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) เป็นเครื่องมือและแนวทางการขับเคลื่อนการพัฒนาคนและพัฒนาระบบคุณธรรม จริยธรรมที่ดีและยั่งยืน ตลอดจนพัฒนาภาคีเครือข่ายร่วมขับเคลื่อนคุณธรรม จริยธรรมให้มากขึ้นอย่างมีคุณภาพและต่อเนื่อง เพื่อพัฒนาและสร้างระบบนิเวศคุณธรรม ระบบนิเวศจริยธรรม วัฒนธรรมจริยธรรม ในกระทรวงสาธารณสุขสู่สังคมคุณธรรมอย่างยั่งยืน มีความพร้อมสำหรับวิถีชีวิตในศตวรรษที่ ๒๑ ผลักดันสู่การปฏิบัติให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายของแผนระดับที่ ๑ ถึงแผนระดับที่ ๓ ตามเป้าหมายภายในกรอบระยะเวลาที่กำหนด

ข้อเสนอ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หากเห็นชอบขอได้โปรดดำเนินการดังนี้ต่อไปด้วย จักเป็นพระคุณ

๑. เห็นชอบแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

๒. ลงนามในหนังสือถึงหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข

๓. อนุญาตให้นำแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ขึ้นเผยแพร่บนเว็บไซต์กระทรวงสาธารณสุข เว็บไซต์สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข และเว็บไซต์ศูนย์ปฏิบัติการต่อการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข

(นายรุ่งเรือง กิจผาติ)
หัวหน้าที่ปรึกษาระดับกระทรวง ปฏิบัติราชการแทน
หัวหน้าศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต
กระทรวงสาธารณสุข

เรียน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข

เพื่อโปรดพิจารณาเห็นชอบและอนุญาตให้นำแผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ขึ้นเผยแพร่บนเว็บไซต์กระทรวงสาธารณสุขสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข และศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข ต่อไปด้วย จะเป็นพระคุณ

- เห็นชอบข้อ ๑
- อนุญาตข้อ ๓

(นายณรงค์ สายวงศ์)
รองปลัดกระทรวงสาธารณสุข
หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านพัฒนาการสาธารณสุข

(นายโอภาส การย์กวินพงศ์)
ปลัดกระทรวงสาธารณสุข
๑๗ ต.ค. ๒๕๖๕

พอเพียง วินัย สุจริต จิตอาสา กตัญญู

0 2590 1330

www.stopcorruption.moph.go.th

ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข

แบบฟอร์มการขอเผยแพร่ข้อมูลผ่านเว็บไซต์ของหน่วยงานในราชการบริหารส่วนกลาง
สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข
ตามประกาศสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข
เรื่อง แนวทางการเผยแพร่ข้อมูลต่อสาธารณะผ่านเว็บไซต์ของหน่วยงาน พ.ศ. ๒๕๖๑
สำหรับหน่วยงานในราชการบริหารส่วนกลางสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

แบบฟอร์มการขอเผยแพร่ข้อมูลผ่านเว็บไซต์ของหน่วยงานในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

ชื่อหน่วยงาน : ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข
วัน/เดือน/ปี : ๒๒ ตุลาคม ๒๕๖๕
หัวข้อ: แผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) และเอกสารที่เกี่ยวข้อง

รายละเอียดข้อมูล (โดยสรุปหรือเอกสารแนบ)
แผนปฏิบัติราชการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) และเอกสารที่เกี่ยวข้อง

Link ภายนอก: ไม่มี

หมายเหตุ: .....
.....
.....

ผู้รับผิดชอบการให้ข้อมูล
สุชาฎา วรินทร์เวช
(นางสาวสุชาฎา วรินทร์เวช)
ตำแหน่ง นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ
วันที่ ๒๒ เดือน ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

ผู้อนุมัติรับรอง
สุชาฎา วรินทร์เวช
(นางสาวสุชาฎา วรินทร์เวช)
ตำแหน่ง นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ (หัวหน้า)
วันที่ ๒๒ เดือน ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

ผู้รับผิดชอบการนำข้อมูลขึ้นเผยแพร่
พศวีร์ วัชรบุตร
(นายพศวีร์ วัชรบุตร)
นักทรัพยากรบุคคลปฏิบัติการ
วันที่ ๒๒ เดือน ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๕